

9473
T34
v. 6
Pt. 3¹⁶
Cop. 2

~~Germ. & Rom. Lang.~~

THE SAVRVS LINGVAE LATINAE

EDITVS AVCTORITATE ET CONSILIO
ACADEMIARVM QVINQVE GERMANICARVM
BEROLINENSIS GOTTINGENSIS LIPSIENSIS
MONACENSIS VINDOBONENSIS

VOL: VI, 3 FASC: XVI

homicidium — hospes

MCMXL

LIPSIAE IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

U. OF W. LIB.

UNVERÄNDERTER NACHDRUCK
MIT UNTERSTÜTZUNG
DURCH DIE
SÄCHSISCHE AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN

(sic de abortu, sterilitate sim.: TERT. adv. Marc. 1, 29 p. 332, 20. HIER. p. 2870, 12. CAES. AREL. serm. 51, 4 al.). pudic. 5 p. 226, 28 pompam quandam... aspicio moechiae, hinc ducatum idololatriae antecedentis, hinc comitatum -i insequentis (item quasi persona: p. 227, 3. p. 227, 11). ITALA exod. 20, 13 (Aug. civ. 18, 41 p. 319, 27 D. al.) non -um facies (gr. οὐ φανερός, Vulg. non occides. item: ITALA Rom. 13, 9 [vol. VI 1, 93, 21] et VVLG. Matth. 19, 18. alluditur ad praeceptum [sec. gr., rectius Vulg.]: ITALA deut. 22, 8 [Lugd. al.]). LACT. epit. 34, 9 p. 710, 23 de morte voluntaria (AVG. saepe). CHALC. comm. 197 vers. (frg. 14 M.) comprimit... a sc. hominum per metempsychosin in bestias mutatorum (vert. Empedocl. frg. 136 D. φόβοιο. cf. in doctrina Manichaeorum: AVG. c. Faust. 6, 8 p. 297, 26 al. PRAEDEST. 1, 46 p. 603^B). VVLG. exod. 22, 3 si orto sole furem occiderit, -um perpetravit (num. 35, 16 [p. 2866, 52]. al.). et al.; de crocodilo: RVFIN. hist. mon. 11 p. 430^D tot scelerum et tot -orum involvitur reatu. b apud Ictos, in legibus sim. (exempla notabiliora. ad rem v. Mommsen, Strafrecht 613. 628¹; Pfaff, RE VIII 2248. v. etiam p. 2868, 78. l. 13): GAIUS inst. 3, 194 ut poena teneatur, atque si furtum... vel -um admisisset, quamvis nihil eorum admisisset. EPIST. imp. Aur. et Ver. Vlp. dig. 48, 18, 1, 27 servum, qui -um in se confingere... suspectus esset. PAPIN. coll. Mos. 4, 9, 1 lex... punit homicidam, si dolo malo -um factum fuerit (PAVL. coll. Mos. 3, 2, 1. cf. VLP. coll. Mos. 1, 6, 1 [ex resc. Hadr.] distinctionem casus et voluntatis [MARCIAN. dig. 48, 8, 1, 3 COD. Theod. 9, 12, 1. COD. Iust. 9, 16, 4 a. 290. et al.; cf. CANON. Migne 56, 441^B bis]. adde: COD. Iust. 9, 16, 1 [a. 215] non occidendi animo. LEX Visig. 6, 5, 2 nolens). PAUL. coll. Mos. 4, 2, 6 si filiam non interfecerit, sed solum adulterum, -i reus est pater (cf. MOD. dig. 48, 3, 14, 4 quod si ipse custos custodiam interfecerit, -i reus est. COD. Theod. 9, 12, 2. COD. Iust. 9, 13, 1 nec ab -i crimine... raptores virginum sint vacui. et passim in LEG. Burg. Visig.). COD. Theod. 9, 38, 7 quos atrox cupiditas in scelera compulsi saeviora: in quibus est... crimen -i veneficium (cf. 9, 40, 4). INTERPR. novell. Valent. 35, 205 petitio -i. nota 'medietatem -i': LEX Visig. 7, 3, 3 plagiator (i. liberorum raptor) medietatem -i exsolvat. dubium est, utrum per breviloquentiam confusae sint constructiones 'compositio -i' (i. pecunia ad satisfactionem -i solvenda, cf. ibidem paulo antea compositionem -i ab... plagiatore consequantur propinquum) et 'medietas compositionis' (v. vol. III 2139, 38), an per metonymiam vox (sc. -um) iam notionem multae pecuniariae, quam in medii aevi latinitate praebet, acceperit (v. e. g. ibid. 6, 5, 14 [post aetatem a Thesauro exhibitam] medietatem -i... daturum; ceterum v. Brunner, Deutsche Rechtsgesch. I² 335 et Du Cange s. v.).

2 sensu speciali et significanti apud Eccl.: de crimine quod primi homines commiserunt (cf. p. 2867, 9): TERT. adv. Iud. 2 p. 703 Oe. si proximum diligerent, id est semetipsos, persuasionis serpentis non credidissent, atque ita in semetipsos -um non commisissent excidendo de immortalitate Adam et Eva. AVG. enchir. 45, 13. de odio et maledictis in fratrem (cf. p. 2867, 16; ad rem v. etiam TERT. orat. 11 p. 188, 7 RVFIN. Orig. in lev. 6, 3 p. 363, 23): TERT. idol. 2 p. 31, 27 sqq. non -um in sola sanguinis profusione... reputandum eqs. dominus quam extensius ista disponat, certi sumus... cum -um etiam in verbo maledicti vel convicii iudicat et in omni impetu irae et in negligentia caritatis in fratrem. CYPR. zel. 11 p. 426, 9 -i facinore constringi eum, quisque zelaverit et odio habuerit fratrem suum (ex I Ioh. 3, 15). HIER. epist. 14, 9, 2 p. 59, 1 etiam convivium in fratrem -i est reatus. OP. imperf. in Matth. 11 p. 689. inde explic. videntur translationes: OPTAT. 2, 21 p. 58, 14 vivum facitis -um Donatisti (cf. 2, 25 p. 63, 10 non fratres agnoscitis, p. 64, 22 linguae gladio iugulastis, et passim). RVSTIC. Conc. I 4 p. 204, 18 Acylinus non... o (cf. l. 11 se a fraterna punitione servans, 19 factam in Nestorio iniquitatem) assensit (de Nestorii damnatione; sim. [cf. p. 2867, 80]: p. 207, 40 volebat... Cyrillus -o suo universos... ab apostolicis... dogmatibus abscedere. p. 162, 33 in hoc -o et impietate. de iniuriis Cyrilli in Nestorii sectatores: ibid. p. 47, 22 -o tyrannidis [gr. I 1, 5 p. 130, 31 τυραννίδος παρὰ δόλῳ diligentius reddit altera vers. lat. I 5 p. 354, 18]. ad rem v. etiam Conc. I 1, 3 Index p. 148 s. v. φανερόμεθα, φανερός al.). varia: AMBR. exc. Sat. 1, 44. RVFIN. Orig. in num. 4, 3 p. 23, 6 sacerdos, cui mysteriorum sapientiae secreta commissa sunt, inferioribus, id est imperitioribus ne nuda proferat...; alioquin -um facit (explic. per alleg. num. 4, 15 sqq. non tangent vasa sanctuarii ne moriantur eqs.). AVG. in lob p. 553, 24 (explic. ITALA p. 2868, 32).

B iuncturae, structurae (notabiliores): 1 coniung. verba committendi, faciendi sim.: admittere: MARCIAN. dig. 48, 8, 1, 3 GAIUS inst. 3, 194 epit. 2, 9, 18 CYPR. ad Donat. 6 p. 8, 18 al. CLAUD. DON. Aen. 2, 175 p. 171, 33 RVFIN. hist. mon. 28 p. 450^A AVG. civ. 1, 18 p. 31, 1 D. et in NOVELL. Valent. LEG. Burg. Visig. in (acc.): CLAUD. DON. Aen. 2, 175 p. 172, 2. committere: PS. TERT. adv. Iud. 10 p. 728 Oe. RVFIN. Orig. in cant. prol. p. 73, 19 al. MART. CAP. 5, 468. et in INTERPR. novell. in (acc. praeter AVG. civ., ubi abl.): TERT. adv. Iud. 2 p. 703 Oe. AVG. civ. 1, 19 p. 33, 28 D. epist. 133, 1 p. 81, 2. facere (v. etiam p. 2870, 28. fieri: LACT. inst. 6, 20, 10. VVLG. II Macc. 4, 3 [συρτάξισθαι]): apud Ictos: v. Voc. iur. Rom. s. v. (ter in Dig.). COD. Iust. 9, 16, 4 INST. Iust. 3, 19,

24. apud ceteros auctores: PETRON. 137, 6 QVINT. inst. 5, 9, 9 al. TERT. idol. 1 p. 30, 11. et passim. patrare: SALON. in prov. p. 970^A in (acc.). perficere: TERT. spect. 2 p. 3, 10. ITALA II Macc. 4, 3 (rec. B; cf. p. 2869, 83). perpetrare (cf. infra l. 28): APVL. met. 10, 8. ITALA II Macc. 4, 3 (rec. P; cf. p. 2869, 83). SCHOL. Hor. carm. 2, 13, 6 VVLG. exod. 22, 3 AVG. saepe. COD. Theod. 9, 2, 5 (= Iust. 1, 55, 7). INTERPR. novell. Valent. 19 et in COD. Iust. LEG. Burg. Visig., apud GREG. TVR. PALLAD. hist. mon. PASS. Petr. Paul. in (acc.): AVG. epist. 155, 3 p. 433, 4.

2 is, qui occiditur, significatur per: a genet. (audacius de parte corporis infra l. 13): SEN. contr. 1, 2, 6 eius. HIER. epist. 22, 13, 2 p. 160, 10 necdum sati hominis. PS. AVG. serm. 49, 1 p. 1840 tanti capitis Holofermis. SALV. gub. 4, 85 p. 95, 22. b adi.: VVLG. sap. 10, 3 fraterni (sc. Abelis; gr. ἀδελφοκτόνος... θυμοῖς). PHYSIOGN. 21 p. 33, 6 domesticis (cf. gr. I p. 307, 9 φόνους συγγενῶν).

3 acced. subst.: crimen -i: LACT. epit. 34, 9 p. 710, 23 FIRM. math. 7, 20, 7 p. 252, 6 CLAUD. DON. Aen. 2, 175 p. 172, 2 et 5 AVG. saepe. COD. Theod. et Iust. passim. LEX Burg. lib. const. 50, 4 CAES. AREL. serm. 197, 2 p. 754, 6. facinus -i: CYPR. zel. 11 p. 426, 9 FIRM. math. 7, 8, 5 CASSIOD. var. 1, 37, 1. scelus -i: CASSIOD. var. 5, 39, 4.

II notiones secundariae (sensu criminis neglecto fere i. q. actio occidendi): A de supplicio vel poena capitali (nota usum hyperbol. [ad I]: PS. QVINT. decl. 1, 10 p. 12, 12 carnificis spectata manus -um novissime velut quoddam genus artis exercet. cf. etiam p. 2868, 82): FIRM. math. 3, 5, 26 -is publicis (cf. p. 2868, 73 et v. ibid. l. 76) praepositi (cf. etiam 8, 17, 1).

B iuncturae '-um facere' et '-um perpetrare' (cf. sub I B 1) adhibentur ad vert. gr. ἀναίρεσθαι sim. (fere i. q. letalem esse; cf. homicidalis 2): DIOSC. 5, 113 p. 215, 14 cerussa sola... accepta -um (-o P) perpetrat (trad. penetrat; gr. 5, 88, 6 ἔστι δὲ καὶ τὸν ἀναίρεσθαι). 5, 114 p. 216, 6 chrysocolia plus sola accepta -um facit (5, 89, 3 ἔστι δὲ καὶ τὸν... ἀναίρεσθαι ἀναμείνω). deriv.: (homicidialis), homicidiosus. cf. homicidiator.

Stark. DAMAS. (?) epigr. 34, 10 (= CE 673. INSCR. christ. Diehl 1231 [cf. add. II p. 512]) quod patris homicidii tene, mea membra quiescunt. 1 corruptum; conii. alii alia, v. edd. ad l.

homileticus, -a, -um, ὁμιλητικός. in codd. scrib. etiam (h)omel- (HIER., RVFIN. Basil.; var. l.: RVFIN. Orig. princ. (h)omilit- (RVFIN. Orig. princ. var. l.), (h)omeliat- (RVFIN. Orig. in num. et princ. var. l.). i. q. ad genus homiliarum pertinens: HIER. hom. Orig. in Ezech. praef. p. 318, 16 (de scriptis Origenis) secundum opus -um genus, de quo et praesens interpretatio est. RVFIN. Basil. hom. praef. p. 1723^A octo... Basilii... -os... libellos (Orig. princ. praef. 2 p. 4, 17 [inde HIER. adv. Rufin. 1, 3 p. 400^B] septuaginta libellos Origenis, quos -os appellavit [cf. Hier. adv. Rufin. 3, 12 p. 466^B homilias]). Orig. in num. praef. p. 1, 17 -o stilo... scripta.

homilia, -ae f., ὁμιλία. de scriptura: (h)omil- in titulo: CIL VIII 16396, 10 (aevi infimi; = INSCR. christ. Diehl 2092) in omilia (nisi i(n) homilia). (h)omel-: passim, e. g. HIER. epist. 33, 4, 2. 33, 4, 6 sqq. GREG. M. epist. VITA Caes. Arel. GLOSS. humil-: GREG. TVR. Franc. 2, 34 p. 97, 16 (omil- B 5, (h)omel- A 1. C1). ibid. p. 97, 19 (var. l.). CONC. Vas. a. 529 p. 56, 19 (var. l.). cf. VITA Caes. Arel. 1, 59 p. 481, 11 (humillime 1c). litt. graecis: AVG. quaest. hept. 2, 78 p. 145, 2 (ad exod. 21, 10) Graecus habet ὁμιλίαν (omilian plur. codd.), id est 'locutionem' (cf. ibid. p. 145, 15 [ad Dan. 13, 57] ὁμιλοῦσαν ὅτιν [v. app. crit.]... 'loquebantur vobis'). de nota v. Lindsay, Notae lat. 427.

de notione: AVG. epist. 224, 2 p. 453, 6 tractatus populares, quas (quos var. l.) Graeci -as vocant (inde VICT. VIT. 1, 11. cf. GLOSS. V Abba OM 1). CANON. Dionys. Exig. p. 17, 7 -as, id est sermones habitos ad populum (BEDA gramm. VII 282, 14 -ae Graecum est, Latine sermo vel colloquium). ISID. orig. 6, 8, 2 (cf. supra l. 44) secundum genus opusculorum -ae sunt, quas Latini verbum appellant, quae proferuntur in populis. ibid. -ae... ad vulgus loquuntur. GLOSS. V 375, 42 -as locutiones.

legitur, quantum ex schedis colligi potest, inde ab HIER., RVFIN., AVG. saepe occurrit in titulis sermonum et librorum, quos infra non attuli; nota CONC. I 5 p. 379, 15 -ae (I 1, 7 p. 82, 3 ὁμιλίας, Rustic. I 4 p. 77, 11 sermonis. sim.: I 5 p. 381, 8). i. q. sermo ad populum habitus (oratione vel per litteras), praedicatio, tractatus (resp. gr. ὁμιλία, προσημοῦλα, λόγος [p. 2871, 11]). -a increpatoria: p. 2871, 11): 1 generativum: HIER. epist. 33, 4, 2 (inde RVFIN. apol. adv. Hier. 2, 20 p. 599^C) Origenes scriptis mistarum ('id est mixtarum' Hilberg; v. app. crit.) -arum liberos II (GREG. TVR. Franc. 2, 34 p. 97, 16 Alcinus Avitus scripsit... -arum librum unum. cf. GREG. M. epist. 9, 147 p. 148, 25 duos -arum codices, quas dixi in ecclesia). quaest. hebr. in gen. p. 3, 10 in -is suis, quas ad vulgum loquitur Origenes (opp. in tomis). GENNAD. vir. ill. 21 Severianus in -is declamator admirabilis fuit (infra: sermonem). RVFIN. apol. adv. Hier. 2, 13 p. 596^B -is sive oratiunculis Origenis. PS. ARNOB. confl. 2, 11 p. 285^C (syn. praedicatione). VITA Alc. Avit. 5 p. 180, 15 per epistolas, per -as (-am 2), insuper et viva voce declamando (GREG. M. epist. 1, 41 p. 58, 3).

[Ehlers]

FVLG. RVSP. epist. 14, 27 p. 417^B in eadem -a (sc. Aug. in euang. Ioh. 14. item: 14, 34 p. 422^D). CASSIOD. hist. 12, 4 p. 1207^A (inde LIBERAT. 2 Conc. II 5 p. 99, 30; Socr. h. e. 7, 32, 19 προσομιλία). CONC. Vas. a. 529 p. 56, 19 sanctorum patrum -ae (syn. expositiones. CAES. AREL. suggest. p. 302 [= serm. 1, 15 p. 13, 20]. cf. VITA Caes. Arel. 1, 54 p. 478, 15 -as servorum [sanctorum 1a, R] dei). GREG. M. epist. 4, 17^a p. 251, 18 (syn. lectiones). et al.

2 c. praepos.: a adversus, contra: CASSIOD. hist. 10, 4 p. 1167^A Ioh. Chrysostomi -a contra Eutropium tunc prolata (Socr. 6, 5, 2 ἡ κατὰ Εὐτρόπιον τότε λεχθεῖσα... προσομιλία). ibid. p. 1167^B -am increpatoriam fecit adversus eum (Socr. l. c. 5 λόγον ἐλεγκτικὸν... κατ' αὐτοῦ). b de: HIER. epist. 33, 4, 6 de pascha -ae VIII Origenis. 33, 4, 9. RVFIN. Orig. princ. praef. p. 3, 6 de cantico canticorum. AVG. c. Iul. 2, 8, 27 Hilarii -a de libro sancti Iob (GREG. M. epist. 1, 41^a p. 60, 30). CASSIOD. hist. 12, 5 p. 1207^D (Socr. 7, 34, 7 προσομιλίας... περὶ). GREG. TYR. Franc. 2, 34 p. 97, 19. c in (i. περὶ, 'de'): a c. acc.: HIER. epist. 33, 4, 6 -arum in vetus testamentum Origenis. ibid. in paroemias (eqs.). 33, 4, 8 hom. Orig. in Ezech. praef. p. 318, 7 hom. Orig. in Luc. prol. p. 1, 8 vir. ill. 116. 135 GREG. M. epist. 12, 16^a p. 363, 3. β c. abl.: HIER. epist. 33, 4, 6 in genesi -ae XVII Origenis (eqs.). 33, 4, 7 sqq. GENNAD. vir. ill. 20 Antiochus 'in curatione caeci'... -am composuit. ALC. AVIT. epist. 57 p. 85, 19 in dedicatione basilicae (cf. VITA Alc. Avit. 5 p. 181, 2). CASSIOD. inst. 1, 1, 8 in octateucho eloquentissimae nimis -ae... Origenis. 1, 1, 9. γ c. indecl. sim.: HIER. epist. 33, 4, 6 in Iesu Nave -ae XXVI Origenis. ibid. in Iob (57, 6, 3. 61, 2, 3). ibid. in Iezechiel (vir. ill. 135 in Ieremias et Ezechiel). CASSIOD. inst. 1, 1, 9 in numerorum (antea: in genesi eqs.).

hominicola, -ae m. ab homo et colere ad vert. gr. ἀνθρωπολάτης formatum; cf. plebicola, deicola sim. nonnisi plur.

i. q. hominis cultor, ἀνθρωπολάτης (de iis, qui Christum hominem dicere arguuntur): CONC. I 3 Rustic. p. 78, 20 non per se deus est quod plasmatum est in vulva (eqs.)... sic etenim essemus utique -ae et mortuicolae manifesti (I 1, 2 p. 49, 14 et I 1, 7 p. 109, 24 ἀνθρωπολάται. vers. Tur. et I 2 p. 62, 3 hominis cultores et mortui cultores. I 6 p. 108, 9 hominum mortuorumque... cultores. II 3, 1 p. 225, 29 -ae [ed. Rustici, creaturae versio antiqua] et mortuorum cultores). I 3 vers. Tur. p. 113, 17 nefandae haeresis -arum (hominicul- C) praedicatorum Nestorium (I 1, 3 p. 32, 33 ἀνθρωπολατῶν). FACVND. defens. 9, 3 p. 750^B adversus... Apollinaristas, qui nos videri volunt -as, sic respondit (Theod. Mops.): 'si ergo hominem dicentes Christum -ae vocari iuste eis videmur (eqs.)...; sed hominem, inquit, purum dicentes esse Christum -as oportet vocari (eqs.)'. ibid. p. 751^A Apollinaristas... velut -as orthodoxos calumniantibus, qui Christum et hominem confiterentur et deum.

homio- v. homoeo- Ehlers.

*homo, -inis m. [i. q. osc. humuns 'homines', umbr. homonuns 'hominibus'; cf. c. got. guma 'vir', lituan. žmuō 'homo', pruthen. smoy 'vir', tochar. B sāmma (plur.) 'homines' et fortasse hibern. duine 'homo'; cf. nemo et humanus, humus. J. B. H.] de etym. (ab humo): QVINT. inst. 1, 6, 34 (p. 414 Funaioli inter grammaticae aetatis Varonianae fragmenta) etiamne sinemus -em appellari, quia sit humo natus...? SERV. auct. georg. 2, 340 a... humo -es... dictos. HYG. fab. 220, 3 (cf. Buecheler, Kl. Schr. III 86). ISID. orig. 1, 29, 3 GRAMM. suppl. 216, 12. apud. ECCL. (cf. ITALIA gen. 2, 7 [Isid. orig. 11, 1, 4] creavit deus -em de humo terrae [de limo t. Vulg.]. I Cor. 15, 47 [Tert. adv. Marc. 5, 10 p. 607, 26 sec. Marc.] primus -o de humo [de terra Vulg.]. TERT. apol. 18, 2 deus -em de humo struxerit. et al.): LACT. inst. 2, 10, 3 -o nuncupatus est, quod sit fictus ex humo (cf. ISID. diff. 2, 47). ira 10, 43 ZENO 1, 12, 2. AMBR. off. 3, 3, 16 considera, o -o, unde nomen sumpseris: ab humo eqs. PS. AVG. quaest. test. I 108, 1 PS. ORIG. tract. 1 p. 6, 1 CASSIOD. in psalm. 139, 1 ISID. orig. 11, 1, 4. cf. ARATOR act. 1, 375. de script.: om-: AVG. conf. 1, 18, 29 si contra disciplinam grammaticam sine aspiratione primae syllabae -em dixerit, magis displiceat -bus quam eqs. DIOM. gramm. I 452, 22 (de barbarismo) debet asperere pronuntiarum (POMP. gramm. V 285, 32). exempla titul. et papyr. (dub.: CIL XII 2366. INSCR. christ. Diehl Indices p. 562): CIL VIII 6442 X 3577 XIII 2000. 2126 INSCR. NSc. 1906 p. 251. 1933 p. 291. christ. Diehl saepius (v. Indices p. 533). PAP. Oxyrh. I 32, 9 (s. II). hum- (cf. supra l. 50): PRISC. gramm. II 27, 1 vetustissimi 'huminem' pro '-em' proferentes. GRAMM. suppl. 178, 19. ohm-: SACERD. gramm. VI 451, 9 barbarismus fit per immutationem litterarum, ac si dicas 'ohminem' pro '-em'. de abbrev. (exempla titul. [cum numeralibus sim. ubique praeter infra l. 79]; de libris v. Lindsay, Notae Lat. p. 103 sqq.): h: LEX Urson. (CIL I² 594) 95, 5. 95, 14. 132, 23 INSCR. NSc. 1915 p. 139. ibid. p. 144 (bis). DECRET. decur. Ferent. Prisc. (CIL X 5853) 15. TAB. cer. Dac. 1 (CIL III p. 925) int. 8. CIL VI 10211 (passim). nota (v. l. 75): CIL IX 1302 h(omini) bono. 1687 h(omini) innoc(entissimo). hom: INSCR. NSc. 1915 p. 139. 1928 p. 392. TAB. cer. Dac. 1 (CIL III p. 925) int. 7. homin: TAB. cer. Dac. 1 (CIL III p. 927) ext. 11, 13. de formis et declinat.: PAVL. FEST. p. 100 'homonem' -em dicebant. PROB. cath. gramm. IV 10, 28 'mo' producantur...; excipitur unum, quod 'o' in 'i' mutat,

'-o, -is', quamvis antiqui 'homonis' declinabant (sim.: PRISC. gramm. II 206, 14 [cf. GRAMM. suppl. 111, 18] et 22. cf. AVG. gramm. V 502, 4). CHAR. gramm. p. 168, 19 B. '-o -is' et 'caro carnis'... quia praeter formam nec ut 'tiro, leno...' declinantur, debilia nuncupantur.

acc. sg. homonem: ENN. ann. 138. e coni.: LIV. ANDR. carm. frg. 20, 1 (humanum trad.). gen. sg. hominus: LEX agr. (CIL I² 585) 60 et 63 (anteced. unius sim.; ad rem v. Stolz-Leumann⁶ 267).

ficticia: VARRO ling. 9, 79 debuisse... dici, si esset analogia... hic 'homon'. GRAMM. suppl. 144, 26 non... possumus dicere... '-o', 'homonior', 'homonissimus'. NOT. Tir. 20, 37 (iuncturae: 6, 45. 46. 26, 60^a. 60^b). de genere (cf. Neue-Wagener I³ 897; Wackernagel, Synt. II 28): CHAR. gramm. (p. 2646, 12). DIOM. gramm. I 301, 10 communia duum generum ex masculino et feminino ut 'hic' et 'haec -o' (sim.: AVG. gramm. V 502, 4 PRISC. gramm. II 142, 25. 146, 8. 206, 14 [inde GRAMM. suppl. 111, 18]. GRAMM. suppl. 110, 7 [ex Prisc.]). DVB. NOM. gramm. V 580, 4 '-o' promiscui generis. GRAMM. suppl. 110, 9 non dicimus secundum consuetudinem 'hanc -em', tamē secundum naturam communis generis est. de quantitate '-o finalis' apud poetas non scaenicos (-ō inde a CATVLL. LVCR.) v. Hartenberger, De o finali ap. poet. Lat. ab Enn. usque ad Iuv., Diss. Bonn 1911; Ser. Samm. ed. Vollmer, Indices p. 79; Lavarenne, Étude sur la langue du poète Prud. p. 90. legitur inde a LEG. XII tab. (p. 2885, 16; de LEG. reg. v. p. 2875, 5. 2885, 6), LIV. ANDR. [val. om. it. uomo, francog. on, homme, hisp. hombre. M.-L.]

i. q. ἀνθρωπος (GLOSS. saepe):

25 I spectatur genus humanum: A sensu originali et pleno: a 1 proprie: a in universum: a per se positum: ① definitiones (cf. CIC. leg. 1, 29 quaecumque est -is definitio, una in omnis valet. SEN. epist. 48, 4 -o quam multa significet): CIC. inv. 1, 32 -o animalis pars est. 1, 35 mortalium pars in -um, pars in bestiarum genere numentur. atque -um genus et in sexu consideratur... et in natione, patria, cognatione, aetate (cf. SEN. epist. 58, 12). SEN. epist. 58, 9. 113, 4. CIC. leg. 1, 22 animal hoc providum, sagax, multiplex, acutum, memor, plenum rationis et consilii, quem vocamus -em. ac. 2, 21 animal... mortale, rationis particeps. GELL. 4, 1, 12 animal mortale, rationis et scientiae capiens, vel quo alio modo diceret, ut eum a ceteris omnibus separares. RHET. min. p. 591, 6 rationale, mortale, visibile. MAR. VICTORIN. defin. p. 24, 12 AMBR. Noe 4, 10 MART. CAP. 4, 349 ISID. diff. 2, 43. 2, 46. et al. SEN. epist. 41, 8 rationale... animal est -o. 113, 17. APVL. mund. 4 sapiens genus, -o. PAVL. NOL. carm. 31, 291 animal rationis -o est. alia v. l. 49 sqq. 70 sqq. p. 2873, 2. 2874, 13. 53. ap. Ictos v. V. i. R. III 252, 4 sqq.

② de natura -is exempla selecta (fere philosophica Ciceronis et Senecae): de figura -is erecta: CIC. leg. 1, 26 natura solum -em erexit. nat. deor. 2, 140 natura -es humo excitatos celsos... constituit eqs. sunt enim... -es... quasi spectatores superarum rerum. Ov. met. 1, 85 SEN. nat. 5, 15, 3 SIL. 15, 84 PRVD. c. Symm. 2, 260. de -e quasi minore mundo: CIC. fin. 3, 73 utrum conveniat necne natura -is cum universa. SOL. 1, 93 physici -em minorem mundum indicaverunt (MAR. VICTORIN. defin. p. 44, 6. ISID. nat. 9, 2 [= SVET. frg. p. 194, 2]). CHALC. comm. 202 mundum brevem. de -e composito ex corpore et animo: LVCL. 635 principio physici omnes constare -em ex anima et corpore dicunt. VARRO ling. 9, 3. CIC. fin. 4, 16 antiqui diviserunt naturam -is in animum et corpus. 4, 25 sumus... -es; ex animo constamus et corpore. LVCR. 3, 96 animum... esse -is partem nilo minus ac manus et pes. 3, 555 sic animus per se non quit sine corpore et ipso esse -e. SALL. lug. 2, 1 genus -um (humanum var. l.) compositum ex corpore et animo est. de similitudine et varietate -um: VARRO ling. 10, 4 similis est -o -i ideo, quod easdem figuras membrorum habent, quae eos dividunt ab reliquorum animalium specie. CIC. Tusc. 1, 80. LVCR. 3, 315 rebus multis differre necessest naturas -um varias moresque sequacis. MANIL. 4, 712 in varias... figuras dispositum genus est -um. de -e animali mortali: CIC. Tusc. 1, 27 neque excessu vitae sic deleri -em, ut funditus interiret. Cato 72 ut navem, ut aedificium idem destruit facillime qui construxit, sic -em eadem optimē quae conglutinavit natura dissolvit. SEN. dial. 12, 11, 2 quid... est novi -em mori, cuius tota vita nihil aliud quam ad mortem iter est? v. et supra l. 36 sqq. de fragilitate et imbecillitate: SEN. dial. 6, 11, 3 quid est -o? imbecillum corpus et fragile, nudum, suapte natura inerme eqs. nat. 6, 1, 14 -es, qui brevis et caduca res nascimur. epist. 58, 24 de -e..., fluvida materia et caduca et omnibus obnoxia causis (opp. mundus, aeterna res et invicta). 90, 18 cum natura omnibus aliis animalibus facilem actum vitae daret, -o solus non posset sine tot artibus vivere (cf. PLIN. nat. 7, 2 -em tantum nudum... abiecit natura ad vagitus statim et ploratus). de animo, mente, virtutibus sim.: de vi animae divina: CIC. Tusc. 1, 56 inesse in animis -um divina quaedam. 1, 65 si deus aut anima aut ignis est, idem est animus -is. 1, 70 mentem -is, quamvis eam non videas, ut deum non vides, tamen ut deum agnoscis ex operibus eius. 2, 147. 5, 38 humanus... animus decerpst ex mente divina cum alio nullo nisi cum ipso deo, si hoc fas est dictu, comparari potest. phil. frg. IX 10. de ratione -is proprio bono (v. et l. 35 sqq. p. 2874, 20 sqq.): CIC. fin. 2, 24 natura cupiditatem ingenuit

[Brink]

-i veri videndi (cf. 5, 48 ac. frg. 14 off. 1, 13). 2, 40 -em ad duas res, ut ait Aristoteles; ad intellegendum et agendum, esse natum quasi mortalem deum (cf. ac. 2, 31 nat. deor. 2, 37). 2, 45 -es..., etsi aliis multis tamen hoc uno plurimum a bestiis differunt, quod rationem habent a natura datam mentemque acrem *eqs.* 5, 26 -i id esse in bonis ultimum... vivere ex -is natura undique perfecta (cf. SEN. epist. 76, 10 sqq. 113, 17, 124, 14). Tusc. 1, 56 si nihil haberet animus -is nisi ut appeteret aut fugeret, id quoque esset ei commune cum bestiis. nat. deor. 2, 34 ratio recta constansque, quae supra -em putanda est deoque tribuenda, id est mundo. Lael. 48 quid... interest motu animi sublato non dico inter pecudem et -em, sed inter -em et truncum aut saxum? phil. frg. V 82 tunc obsequatur -o naturae, cum sine magistro senserit quid natura desideret (cf. SEN. epist. 66, 39. 76, 15 sq. 121, 14). MANIL. 2, 105 SEN. dial. 11, 8, 4. *de summo bono*: LVCIL. 1328 virtus est, -i scire id quod quaeque habeat res, virtus, scire, -i rectum, utile quid sit, honestum. CIC. fin. 4, 36 omne officium... sapientiae in cultu -is esse occupatum. 4, 37 virtus, ut omnes fateamur, altissimum locum in -e... tenet. 5, 43 est... naturā sic generata vis -is, ut ad omnem virtutem percipiendam facta videatur. Tusc. 2, 46 illud -i longe optimum esse, quod ipsum sit optandum per se, a virtute profectum *eqs.* SEN. dial. 7, 4, 2 ut beatum dicamus -em eum, cui nullum bonum malumque sit nisi bonus malusque animus. TAC. hist. 4, 17, 5 libertatem natura etiam mutis animalibus datam (cf. p. 2876, 29), virtutem proprium -um bonum. *de virtute tradenda sim.*: RHET. Her. 4, 46, 59 neque equus indomitus... idoneus potest esse ad eas utilitates quae desiderantur ab equo, neque -o indoctus... ad virtutem potest pervenire. CIC. de orat. 1, 247 putabam virtutem -bus... instituendo et persuadendo... tradi. 2, 153 cum se bene vivendi... rationem daturus -bus pollicerentur Graeci. 3, 114 num interire virtus in -e aut num in vitium possit convertere. fin. 5, 59 LVCR. 3, 307. *de voluptate*: CIC. Pis. 68 omnes res quae sint -i expetendae voluptate metiri *sec. Epicureos*. rep. 1, 1 tantam esse necessitatem virtutis generi -um a natura tantumque amorem ad commune salutem defendendam ut ea vis omnia blandimenta voluptatis otique vicerit. fin. 2, 41 nec... figura corporis nec ratio excellens ingenii humani significat ad unam hanc rem natum -em, ut fruere voluptatibus. 2, 109 sq. 2, 114 quis est... dignus nomine -is, qui unum diem totum velit esse in genere isto voluptatis? ac. 2, 139 frg. 20. Cato 39 nullam capitaliorem pestem quam voluptatem corporis -bus dicebat Archytas a natura datum. off. 1, 105 pertinet ad omnem officii quaestionem semper in promptu habere, quantum natura -is pecudibus reliquisque beluis antecedit; illae nihil sentiunt nisi voluptatem..., -is autem mens semper discendo alitur et cogitando. SEN. dial. 7, 9, 4. *varia*: CIC. rep. 5, 6 nec cives tam metu poenaeque terrentur... quam verecundia, quam natura -i dedit quasi quendam vituperationis non iniuste timorem (cf. SEN. dial. 3, 6, 4). off. 3, 46 est... -um naturae, quam sequi debeamus, maxime inimica crudelitas (cf. SEN. epist. 95, 31). SEN. clem. 1, 3, 2 nullam ex omnibus virtutibus -i magis convenire clementia, cum sit nulla humanior. 1, 17, 1 nullum animal morosius est, nullum maiore arte tractandum quam -o, nulli magis parcendum (cf. *de animalibus -e melioribus*: 1, 19, 4 pudeat ab exiguis animalibus non trahere mores, cum tanto -um moderator esse animus debeat, quanto vehementius nocet. dial. 3, 3, 4 dicendum est feras ira carere et omnia animalia praeter -em. *al.*). 2, 5, 4 nihil... aequae -em quam magnus animus decet. dial. 11, 6, 6 mobilis... et inquieti -i mens data est. nat. 1 praef. 5 o quam contempta res est -o, nisi supra humana surrexerit (cf. 6, 32, 4 pusilla res est -is anima, sed ingens res contemptus animae). *de notitia dei*: CIC. leg. 1, 24 ex tot generibus nullum est animal praeter -em, quod habeat notitiam aliquam dei, ipsisque in -bus nulla gens est neque tam mansueta neque tam fera, quae non, etiamsi ignoret, qualem habere deum deceat, tamen habendum sciat. Tusc. 1, 30 nat. deor. 1, 43 sq. 2, 13 sqq. 3, 25 sqq. *de -e animali cum deo atque ceteris -bus consociato et terram, bestias sim. usui habente*: quibus -es utuntur: VARRO rust. 2, 1, 3 gradu naturali cum viverent -es ex iis rebus quae inviolata ultro ferret terra (cf. 1, 2, 16 VITR. 2, 1, 1). CIC. leg. 1, 25 nat. deor. 2, 37, 133, 154 deorum -umque causa factus est mundus, quaeque in eo sunt, ea parata sunt ad fructum -um. *de vita -um ante civitates conditas (v. et supra l. 65 sqq. p. 2876, 24)*: CIC. Sest. 91 ita naturam rerum tulisse, ut quodam tempore -es nondum neque naturali neque civili iure descripto fusi per agros... vagarentur. *ibid.* conventicula -um, quae postea civitates nominatae sunt. de orat. 1, 33 (cf. 36) quae vis alia (*sc. atque eloquentia*) potuit aut dispersos -es unum in locum congregare aut a fera agrestique vita ad hunc humanum cultum... deducere? rep. 3, 3 natura -es... antea dissociatos iucundissimo inter se sermonis vinculo colligavit. *de societate naturali -um (v. et supra l. 34)*: CIC. rep. 1, 39 populus... non omnis -um coetus... sed coetus multitudinis iuris consensu et utilitatis communione sociatus (cf. 6, 13). 1, 42 illud vinculum, quod primum -es inter se rei publicae societate devinxit. leg. 1, 16 quae sit conjunctio -um, quae naturalis societas inter ipsos; his... explicatis fons legis et iuris inveniri potest (cf. *de iure*: de orat. 3, 114 rep. 3, 33 leg. 1, 17, 42 fin. 3, 67 nat. deor. 3, 23 off. 1, 20). fin. 2, 45,

3, 63 nascitur, ut... communis -um inter -es naturalis sit commendatio, ut oporteat -em ab -e ob id ipsum, quod -o sit, non alienum videri. 3, 65 facile intellegitur nos ad coniunctionem congregationemque -um et communitatem esse natos. 3, 68 ad tuendos conservandosque -es -em natum esse. 3, 69, 5, 66 cum sic -is natura generata sit, ut habeat quiddam ingentum quasi civile atque populare, quod Graeci πολιτικόν vocant, quidquid agat quaeque virtus, id a communitate... ac societate humana non abhorrebit. Lael. 81. 84 haec est... societas, in qua omnia insunt, quae putant -es expetenda, honestas gloria tranquillitas animi atque iucunditas, ut... cum haec adsint, beata vita sit. off. 1, 12 natura vi rationis -em conciliat -i... impellitque, ut -um costus et celebrationes... esse... velit. 1, 22, 2, 11, 3, 21 Att. 7, 2, 4. SEN. clem. 1, 3, 2 nos Stoici, qui -em sociale animal, communi bono genitum videri volumus. dial. 3, 5, 2, 4, 31, 7. *de universo genere humano*: CIC. fin. 5, 67 unam societatem -um esse volumus. ac. 1, 21 -em esse censebant quasi partem quandam civitatis et universi generis humani, eumque esse coniunctum cum -bus humana quadam societate. off. 1, 53. SEN. epist. 48, 3 haec societas..., quae nos -es -bus miscet et iudicat aliquid esse commune ius generis humani. *de societate -um cum dis*: CIC. leg. 1, 23 quoniam est ratio et in -e et in deo, prima -i cum deo rationis societas *eqs. recta ratio cum sit lex, lege quoque consociati -es cum dis putandi sumus eqs.* unde etiam universus hic mundus una civitas <sit> communis deorum atque -um existimanda. fin. 3, 64 off. 2, 11 SEN. dial. 6, 18, 1. *proverbia, apte dicta sim.*: PLAUT. Asin. 495 lupus est -o -i, non -o, quom qualis sit non novit (*de struct. et re v. infra l. 34*). Capt. 142 tum... -es nostra intellegimus bona, quom quae in potestate habuimus, ea amisimus. Cist. 689 ita sunt -es misere miseri. Most. 88 -em cuius rei, quando natus esset, similem esse *eqs.* novarum aedium esse arbitror similem... -em (119. cf. CATO agr. 1, 6 idem agrum quod -em, quamvis quaestuosus siet, si sumptuosus erit, non relinquim multum. mor. frg. 3 item -es exercendo videmus conteri velut ferrum). Poen. 239 nimia omnia nimium exhibent negoti -bus ex se. CAECIL. com. 265 -o -i deus est, si suum officium sciat (cf. p. 2875, 40; ad rem v. infra l. 53; de struct. v. supra l. 26). TER. Ad. 739 ita vita est -um, quasi quom ludas tesseris. 833 hoc... vitium adfert senectus -bus, adtentiores sumus ad rem... quam sat est. 861 facilitate nihil esse -i melius neque clementia. TVRPIL. com. 40 non minus res -em quam scutus tegit. COM. pall. inc. 93 -o ornat locum, non -em locus. LVCIL. 9 (*inde* PERS. 1, 1) o curas -um, o quantum est in rebus inane (cf. CIC. de orat. 3, 7 o fallacem -um spem *eqs.* ANTH. 415, 49 quid non -i sperare licebit?). VARRO rust. 1, 1, 1 si est -o bulla, eo magis senex (cf. vol. II 2241, 58). CIC. Verr. II 5, 35 quid interest inter mentes -um et cogitationes (cf. phil. frg. V 37 quantum inter se -es studiis, moribus, omni vitae ratione differant). Tusc. 5, 47 sic... Socrates disserebat:... qualis... -o ipse esset, talem eius esse orationem (cf. SEN. epist. 114, 1 quod apud Graecos in proverbium cecit: talis -bus fuit oratio, qualis vita. v. Otto, Sprichw. p. 257). CAES. Gall. 3, 18, 6 quod fere libenter -es id quod volunt, credunt. SEN. contr. 7, 1, 5 quam facile erramus -es (PLIN. epist. 9, 12, 1 non omnes -es aliquo errore ducuntur?). SEN. epist. 6, 5 -es amplius oculis quam auribus credunt. 7, 8 -es dum docent, discunt. 92, 12 naturā... -o mundum et elegans animal est. 103, 1 ab -e -i cottidianum periculum (cf. PLIN. nat. 7, 5 -i plurima ex -e sunt mala). 112, 4 -es vitia sua et amant simul et oderunt. IVV. 9, 32 fata regunt -es. TAC. hist. 4, 74, 2 vitia erunt, donec -es. et al. *in iuncturae notabiliores*: (A) c. praep.: apud -es: PLAUT. Cist. 203 Trin. 828 frg. inc. 7 CIC. Verr. II 2, 110 de orat. 3, 84 VITR. 2, 1, 2 VAL. MAX. 5, 1, 2 SEN. dial. 5, 3, 5. et al. inter -es: v. s. inter et infra l. 76. 83. p. 2879, 19. 2880, 2; cf. etiam infra p. 2880, 76. post -es natos (cf. CIC. Balb. 26 cum pauci post genus -um natum reperti sunt qui *eqs.*): LVCIL. 152 (cf. CIC. opt. gen. 17) optimus multo p. -es n. gladiator qui fuit unus (*sic de bonis -bus aut rebus*: CIC. dom. 95 res p. n. -es pulcherrima. Mil. 69 unius p. -es n. fortissimi viri. FRONTO p. 62, 16 N. oratorum p. -es n. unus omnium M. Porcius). CIC. dom. 23 -i p. -es n. turpissimum (*sic de malis -bus*: Phil. 11, 1 Brut. 224). supra (super), ultra (AMM.) -em (subest plus minus notio q. e. sub 2a): CIC. nat. deor. (p. 2873, 9). SEN. dial. 10, 17, 3 haec quoque gaudia, quibus se attollunt et super -em efferunt quidam -es, parum sincera sunt. epist. 64, 3 STAT. Theb. 6, 839 AMM. 27, 12, 11. 31, 10, 19 EPIST. ed. Morin (RevBén. 34) 1 l. 72 et 79. et al. (B) c. subst.: gens -um: v. vol. VI 2, 1846, 54 sqq. et cf. *ibid.* 1856 21 sqq. genus -um: v. vol. VI 2, 1892, 58 sqq.; cf. et p. 2881, 69. mos -um (mores -um, more -um): v. s. mos; cf. et p. 2880, 70. vita -um: v. s. vita. (C) c. verb.: (1) ad vitam -um spectantes (cf. p. 2880, 56): inter -es esse (agere infra l. 80; de inter v. supra l. 59): de dis, principibus quasi dis (cf. p. 2875, 3) sim.: CIC. Tusc. 1, 32 Hercules cum i. -es esset (opp. abisset ad deos; cf. GELL. 1, 1, 1 PANEG. 11, 3, 6). TAC. ann. 15, 74, 3 deum honor principi non ante habetur, quam agere i. -es desierit (MAVRIC. dig. 31, 57 si Augustae legaveris et ea i. -es esse desierit). de -bus: SEN. dial. 5, 43, 5 dum trahimus spiritum, dum inter -es sumus, colamus humanitatem. inter -es mora contingit (de inter v. supra l. 59): SEN. epist. 91, 18 si tibi longior con-

tigerit i. -es m. -es relinquere: VERG. Aen. 10, 855 vivo neque adhuc -es lucumque relinquo (*Mezentius*). APVL. Plat. 1, 3 (*Socrates*). ab -bus eripi: GAIUS dig. 31, 56 (*princeps*; cf. p. 2874, 77). ② -em (-es) occidere (*i. homicidium facere*; alio sensu: LEX reg. Fest. p. 178 si -em fulminibus occisit *eqs.* -o si fulmine occisus est): CATO dict. 63. LEX Corn. (coll. Mos. 1, 3, 1) qui cum telo ambulaverit -is necandi... causa -emve occiderit. RHET. Her. 2, 21, 33 quoniam... -em occisum constat esse, necesse est aut a praedonibus aut ab inimicis occisum esse. 2, 29, 46 (*bis*). CIC. inv. 1, 80. 2, 124 cum communis lex omnium -em occidere vetaret. S. Rosc. 80 eiusmodi tempus erat..., ut -es vulgo impune occiderentur. 93. 100. 145 Tull. 9. 12 arma capere, manum cogere, -es occidere. 34. 49 (*bis*). frg. 4 Mil. 7. 8 cum de -e occiso quaeratur. 9 al. parad. 31. off. 3, 19 quod potest maius scelus quam non modo -em, sed etiam familiarem -em occidere? Att. 4, 18, 3 epist. 2, 14. ALF. dig. 44, 7, 20 si dominus -em occidere... servum iussisset. HOR. epist. 1, 16, 48 SEN. contr. 1, 2, 1—16 al. SEN. apocol. 1, 3. 10, 3 clem. 1, 25, 2 epist. 7, 5 al. ASCON. Mil. p. 39, 25. PETRON. 130, 2 prodicionem feci, -em occidi, templum violavi. PLIN. nat. 29, 18. 30, 13 QVINT. inst. 3, 6, 13 al. DIG. (v. V. i. R. s. v. homo p. 254, 12). APVL. apol. 32. et al.

β opponuntur vel apponuntur: ① usu generali et vario (exempla notabiliora):

(A) opp. vel app. deus: ① liberius: NAEV. trag. 37 oderunt di -es iniuros. PLAVT. Capt. 22 di nos quasi pilas -es habent (cf. Merc. 225 [= Rud. 593] di ludos faciunt -bus). CURC. 531 cui -i di sunt propitii, lucrum ei... obiciunt (*sim.*: CURC. 557 Persa 470. v. et p. 2884, 12). MEN. 308 di illos -es, qui illic habitant, perduint. Rud. 1193 si cui -i dei esse bene factum volunt. 1316 di -es respiciunt. VARRO ling. 5, 15 caeli dicuntur loca supera et ea deorum, terrae loca infera et ea -um. CIC. Q. Rosc. 46 ex perfidia... di immortales -bus irasci... consueverunt. Verr. II 4, 71 a quo (*Verre*)... di immortales sua repetunt in eo iudicio, quod -bus ad suas res repetendas est constitutum. Rab. perd. 5 deorum auxilio... magis haec res publica quam ratione -um... gubernatur (cf. Balb. 9 in Pompeio ita... fortuna cum... virtute certavit, ut... plus -i quam deae tribueretur). 30 fortissimorum civium mentes, quae mihi videntur ex -um vita ad deorum religionem... demigrasse. dom. 1 abuti deorum... numine ad -um... timorem, prov. 14 ne deos quidem... velle... sibi supplicari -is... sceleratissimi nomine. har. resp. 62 ut deus aliqui delapsus de caelo coetus -um adeat, cum -bus colloquatur. Lig. 38 -es... ad deos nulla re propius accedunt quam salutem -bus dando. de orat. 2, 71 non... mihi minus operis videtur... de natura deorum quam de -um litibus dicere. trop. 77 deorum... virtus naturā excellit, -um autem industriā. rep. 2, 18 Romulus deorum in numero collocatus putatur; ceteri qui dii ex -bus facti esse dicuntur, minus eruditus -um saeculis fuerunt (nat. deor. 3, 39 in Graecia multos habent ex -bus deos). 3, 36 deus -i, animus imperat corpori. leg. frg. 2 quod si teneretur, deorum... vitam -es viverent. nat. deor. 1, 84 quot -um linguae, tot nomina deorum.

(2) structurae 'et dei et -es' *sim.*: ENN. ann. 249 leges divumque -umque. PLAVT. Cist. 242 neque deos neque -es aequum est facere tibi posthac bene (cf. Rud. 407 neque digniorem..., cui deos atque -es censeam bene facere magis decere. CIC. Verr. II 4, 101 quem tibi aut deum aut -em auxilio futurum putas?). POEN. 823 deos atque -es eius negligere gratiam. Pseud. 381 nisi omnes di me atque -es deserunt (LIV. 5, 51, 9 deserti ab dis -busque). Rud. 319 deorum odium atque -um (CIC. Phil. 14, 8 Antonius, ... odium omnium -um vel, si etiam di oderunt quos oportet, deorum. cf. Phil. 13, 45 omnes te di -es, summi medii infimi, cives peregrini, viri mulieres, liberi servi oderunt). 346 si deos deceptit et -es, lenonum more fecit (cf. CIC. Verr. I 56 cum Verres multa... in deos -esque nefarie fecerit [II 1, 6]. II 2, 126 quibus in rebus non solum -um iura, sed etiam deorum immortalium religiones omnes repudiavit, har. resp. 43 deos -esque... violavit [LIV. 3, 25, 8 deorum -umque simul violata iura]). Trin. 912 deum hercle me atque -um pudet (SALL. or. Phil. 15 te neque -um neque deorum pudet. LIV. 3, 19, 7. PETRON. 132, 9 [obscaene ad mentulam] omnium -um deorumque pudor). VARRO rust. 3, 16, 5 opus apium et deis et -bus acceptum (cf. CIC. Phil. 8, 10 Antoni... promissa cruenta... dis -busque invisa. rep. 2, 48 tyrannus quo... nec dis -busque invisius animal cogitari potest. SALL. Catil. 16, 4 animus impurus, dis -busque infestus). CIC. div. in Caec. 65 quicum me deorum -umque iudicium coniunxerat (cf. dom. 26 omnes iam di atque -es iudicantur). Verr. II 1, 9 dis -bus invitit (Vatin. 38 ad Q. fr. 3, 2, 1. cf. p. red. ad Quir. 18 omnibus -bus faventibus, dis denique immortalibus... comprobantibus. epist. 1, 1, 19 deis -busque adprobantibus. ad Q. fr. 2, 4, 1 dis -busque plaudentibus). 1, 48 cum Persae bellum toti Graeciae, dis -busque, indixissent (cf. 4, 72). 1, 153 deos -esque implorante (de orat. 2, 196 omnium... deorum et -um... imploratio. cf. Verr. II 4, 67 deos -esque contestans [Caecin. 83 testor. CAEL. Cic. epist. 8, 16, 1 testificor]). Sest. 83 in deorum -umque conspectu. p. red. in sen. 34 mecum deorum et -um sanctitates omnes... adfuerunt. LVOR. 1, 1 Aeneadem genetrix, -um divumque voluptas (cf. 6, 94 Calliope, requies -um divumque voluptas). SALL. Catil. 52, 32 si dis aut -bus umquam ullis pepercit Lentulus. formulae: divum pater atque -um *sim.*: ENN. ann. 175 divum pater atque -um

rex (580 VERG. Aen. 1, 65. 2, 648 al.). 581 patrem divomque -umque (LIV. 1, 12, 5. 8, 6, 5 al.). PLAVT. Amph. 1121 summus imperator divum atque -um Iuppiter (Rud. 9). Capt. 622 rex deorum atque -um (LIV. 1, 53, 3. cf. SEN. Phaedr. 680 rector). Merc. 842 divom atque -um quae spectatrix atque era eadem es -bus (v. Leo ad l.). VERG. Aen. 1, 254 -um sator atque deorum (11, 725. cf. PHAEDR. 3, 17, 10 deorum genitor atque -um sator). Ov. met. 14, 807 parentem. deorum atque -um fides *sim.*: PLAVT. Aul. 300 divom atque -um clamat... fidem (Men. 1053 clamabas. cf. CIC. Verr. II 1, 25 implorabis [2, 75 LIV. 3, 45, 9]. LIV. 2, 10, 3 obtestans. 3, 72, 1 testantes). CURC. 694 pro deum atque -um fidem (Epid. 580 TER. Andr. 246 Hec. 198 Haut. 61 CIC. Tusc. 5, 48 orat. 155 al. cf. Q. Rosc. 23 pro deum -umque fidem [50 div. in Caec. 7 Verr. II 3, 137. 4, 7 al.]). per deos atque -es: PLAVT. Capt. 727 Men. 990 Mil. 541 Trin. 520 TER. Phorm. 764 CIC. div. 2, 114 CAEL. Cic. epist. 8, 14, 4.

(B) opp. vel app. bestia: ① liberius: PLAVT. Pseud. 825 quas herbas pecudes non edunt, -es edunt. VARRO ling. 5, 80 de animalibus in locis terrestribus quae sunt -um propria primum, deinde de pecore, tertio de feris scribam (cf. *ibid.* 95). rust. 2, 1, 4 oves naturae quietae et aptissimae ad vitam -um (cf. 2, 5, 3 taurus socius -um in rustico opere. CAES. Gall. 6, 28, 4 adsuescere ad -es... uri non possunt. 2, 9, 8 cibatus canis propior -is quam ovis. 3, 16, 4 apes non sunt solitaria natura ut aquilae, sed ut -es (cf. 3, 16, 6). CIC. inv. 1, 2 fuit quoddam tempus, cum in agris -es bestiarum modo vagabantur. Verr. II 5, 171 si non ad -es, verum ad bestias aut etiam ad saxa... haec conqueri vellem (cf. Catil. 2, 20 ista non modo -es, sed ne pecudes quidem mihi passurae esse videantur. Att. 1, 16, 6 quod omnes non modo -es, verum etiam pecudes factum esse sciant). leg. agr. 2, 9 libertatem non solum ab -bus, verum etiam a bestiis expecti atque omnibus rebus anteponi (cf. p. 2873, 24). top. 83 in -emne solum cadat an etiam in beluas aegritudo? epist. 7, 1, 3 quae potest... esse delectatio, cum aut -o imbecillus a valentissima bestia laniatur aut praeclara bestia venabulo transverberatur? LVOR. 2, 351 nec minus atque -es inter se nota animalia cluere. 2, 921 ut nequeant -es, armenta feraeque inter se nullam rem gignere conveniunt. 2, 1076 esse... et varias -um gentes et saecula ferarum. VERG. Aen. 3, 426 prima -is facies (sc. Scyllae)... postrema... pistrix. 7, 19 quos -um ex facie... induerat Circe in vultus ac terga ferarum. TIB. 1, 4, 17 longa dies -i docuit parere leones. PANEG. in Mess. 210 quandocumque -em me longa receperit aetas (opp. seu me finget equum seu taurum seu avem). Ov. ars 3, 502 pax -es, ... decet ira feras. SEN. dial. 10, 13, 7 cum tot miserorum -um catervas sub alio caelo natis beluis obiceret. epist. 103, 2 -um effigies habent, animos ferarum (cf. MELA 1, 23 vix iam -es magisque semiferi. TAC. Germ. 46, 4 ora -um..., corpora ferarum. adde de figura siderum MANIL. 4, 102 al.). MART. epigr. 10, 5 quos decet esse -um tali sub principe mores, qui iubet ingenium mitius esse feris.

(2) structurae 'et -es et bestiae' *sim.* (v. et p. 2889, 9): NAEV. com. 56 -es, pecua beluasque. CAECIL. com. 93 et -i et pecubus (pecudibus trad.) omnibus. VARRO rust. 2, 10, 10 quae ad valetudinem pertinent -um ac pecoris. LVOR. 6, 1127 -um pastus pecudumque cibatus. CAES. Gall. 5, 19, 1 pecora atque -es ex agris in silvas compellebat. 5, 21, 2 satis magnus -um pecorisque numerus (6, 3, 2. 6, 6, 1 civ. 1, 55, 1. cf. civ. 2, 1, 4 multitudinem [HIRT. Gall. 8, 41, 6]). VERG. georg. 1, 118 haec cum sint -umque boumque labores versando terram experti (cf. Ov. epist. 10, 60 non -um video, non ego facta boum). 3, 242 omne... genus in terris -umque ferarumque et genus aequorum, pecudes pictaeque volucres (cf. ELEG. in Maecen. 1, 98 haec tempora -es, pecudes, haec moderantur aves. Ov. met. 7, 185 -es volucresque ferasque solverat alta quies). Ov. met. 4, 780 -um simulacra ferarumque. LIV. 2, 64, 3 praedas -um pecorumque. MANIL. 1, 236 variae gentes -um atque ferarum. CVRT. 4, 12, 4 fremitum -um hinnitumque eorum (sim. 4, 13, 2). COLVM. 9, 5, 1 sedes apium collocanda est... procul a... coetu -um ac pecudum (TAC. hist. 2, 50, 2 avem nec... coetu -um aut... alitum territam).

(C) opp. vel app. vir: v. s. vir et cf. infra p. 2878, 66. 2879, 75.

(D) opp. vel app. res (vox q. e. res v. p. 2877, 24): ① civitas, ordo *sim.*: appos.: CIC. inv. 1, 1 bonine an mali plus attulerit -bus et civitatibus copia dicendi. 1, 103 feris... -bus et... barbaris gentibus (de orat. 1, 56 de communi civium, de -um, de gentium iure. LIV. 4, 4, 4 VELL. 2, 109, 2 SEN. dial. 10, 4, 4). Verr. II 5, 187 a Cerere et Libera initia... humanitatis -bus et civitatibus data... esse. Cluent. 152 aut in -e ullo aut in ordine (Rab. Post. 15 alius alios -es et ordines complexus est. rep. 3, 23 epist. 3, 10, 4 CAEL. Cic. epist. 8, 17, 2 SEN. contr. 10 praef. 5). Rab. perd. 8 cum ad... propulsandum periculum non modo -es, sed prope regiones ipsae convenierunt. Flacc. 106 vel generis... vel -is. prov. 29 -um nationumque illarum humanitas. Pis. 47. Phil. 3, 10 quod praemium non vel singulis -bus vel civitatibus vel universis provinciis vendidit. fin. 1, 43. VERG. Aen. 2, 284 post varios -umque urbisque labores (HOR. sat. 2, 6, 92 -es urbemque feris praeponere silvis). LIV. 45, 23, 14 tam civitatum quam singulorum -um mores sunt. oppos.: CIC. Verr. II 2, 14 apud perpaucos -es, non civitates. 2, 137. 4, 25 qui honos non -i solum habetur, sed primum populo Romano (Tusc. 5, 15. CINC. Gell. 16, 4, 1 populo Hermundulo -busque Her- [Brink])

mundulis. Ps. DOSTH. frg. iur. 7). *ibid.* honorem... detraxerunt non -i, sed ordini (Liv. 23, 23, 4 ut ordo ordini, non -o -i praelatus videretur). Pis. 2 *populus Romanus* -i... honorem, non generi, moribus, non maioribus meis... deferebat. Phil. 2, 7 de re publica graviter querens de -e nihil dixi (rep. 3, 34 nullus interitus est rei publicae naturalis ut -is. Liv. 2, 2, 5 SEN. contr. 10, 5, 14). CAES. civ. 1, 35, 1 unius -is voluntati obtemperare (*opp.* Italiae totius auctoritatem). VELL. 2, 101, 2 duo... eminentissima imperiorum et -um... capita. PETRON. 119 v. 48 (*de Catone*) non -o pulsus erat, sed in uno victa potestas Romanumque decus. (2) *humanitas*: VARRO ling. 8, 31 aliud -i, aliud humanitati satis est; quodvis sitienti -i poculum idoneum, humanitati, <ni>si bellum, parum (*cf. Reitzenstein, Varro u. Iohannes Mauropus 1901, 54*). RHET. Her. 4, 16, 23 (*p. 2878, 82*). CIC. Quint. 97 aliquam... si non -is, at humanitatis rationem haberet *Sex. Naevius* (*cf. SEN. benef. 4, 29, 3 non -i damus, sed humanitati*). prov. 29 (*p. 2876, 77*). rep. 1, 28 (*v. p. 2879, 6*). 2, 48 (*ibid. l. 8*). al. RVT. LVP. 2, 9 (*e Demosth.*) ex -bus humanitatem ac misericordiam tollere maximum signum malitiae est. SEN. dial. 5, 43, 5 (*p. 2874, 83*). epist. 65, 7 -es quidem pereunt, ipsa autem humanitas, ad quam -o effingitur, permanet (*cf. Ps. APVL. Ascl. 4 bis*). 115, 3 in -e rarum humanitas bonum. PLIN. nat. 3, 39 *Italia* numine deum electa quae... humanitatem -i daret. GELL. 13, 17, 1 *bonarum artium cura* ex universis animantibus uni -i data est idcircoque 'humanitas' appellata est. et al. (3) *res* (*aliter p. 2888, 65*): RHET. Her. 1, 6, 9 rem, -em (non -em var. l.) spectari oportere (*cf. Cic. S. Rosc. 105 qui non norat -em aut rem. Flacc. 46 qui et rem agnoscit neque -em ignorat*). 1, 15, 25 culpam... vel in -em transferimus vel in rem quampiam conferimus. CIC. inv. 1, 24 aut pro re -em aut pro -e rem *interponi oportet*. 1, 80 si, quod in quibusdam rebus aut -bus accidit, id omnibus dicitur usu venire. 1, 94 res ex -is vitio vituperabitur. 1, 100 ut in aliquem -em magnum odium aut in rem gravis offensio concitetur. Verr. II 2, 138, 3, 209 Sull. 20. dom. 52 quoniam de uno -e scriberes, una res esset. Cael. 29 nec... cum *aculeos severitatis* accusator erexerit in rem, in vitia, in mores, in tempora, emittit in -em et reum (*cf. Att. 14, 14, 2 reum ego vitia collegi, non -um*). de orat. 1, 120 qui... nihil potest dignum re, dignum nomine oratoris, dignum -um auribus efficere. 2, 142 ut putaremus in -bus, non in re consultationis... causam aliquam fuisse. part. 128 opt. gen. 2. fin. 1, 65 sed ad rem redeamus; de -bus dici non necesse est. VERG. Aen. 10, 18 -um rerumque aeterna potestas (*cf. 12, 829 -um rerumque repertor*). HOR. sat. 2, 7, 75 rerum imperiis -umque tot tantisque minor. Liv. 22, 38, 11 quae consilia magis res dent -bus quam -es rebus. MANIL. 1, 904 VLP. dig. 30, 4 pr. GELL. 20, 10, 6 in medio rerum et -um vitam qui colunt.

(4) *tempus* *sim.*: RHET. Her. 2, 13, 20 ex tempore et ex -is dignitate. CIC. inv. 2, 176 affectio est quaedam ex tempore aut ex negotiorum eventu... aut -um studio commutatio rerum. Verr. II 1, 56 haec laus eximiae virtutis... non solum -um, verum etiam temporum illorum esse videatur. Cluent. 139 omnes... illae orationes causarum ac temporum sunt, non -um ipsorum (*cf. leg. agr. 3, 5 non enim videtur -is lex esse, sed temporis*). off. 3, 111 ista laus non est -is, sed temporum. SEN. epist. 97, 1 -um sunt ista vitia, non temporum. VOPISC. Tac. 6, 4 *opp. aetatum*. dom. 130 -em cum -e et tempus cum tempore et rem cum re comparata. de orat. 2, 20 qui temporis, qui loci, qui -um rationem non habent. 2, 53 monumenta... -um, temporum, locorum gestarumque rerum. 2, 118 de singulis temporibus, -bus, causis. 2, 135. 221. 229 Brut. 322. epist. 3, 12, 1 non horum temporum, non horum -um atque morum negotium. VELL. 1, 5, 3 hoc enim ut -um ita saeculorum notatur differentia. SEN. epist. 114, 8.

(II) *in translatione et comparatione* (QVINT. inst. 8, 6, 9 comparatio est, cum dico fecisse quid -em 'ut leonem', translatio, cum dico de -e 'leo est'): (A) *comparatur c. bestia* (*v. etiam p. 2878, 34. 55; saepe in locutionibus 'non -o, sed sus' vel 'sus, non -o' sim. [cf. p. 2878, 15]*): PLAVT. Amph. 320 ultro istunc, qui exossat -es (*opp. me quasi murenam exossare cogitat. cf. 342*). ASIN. (*p. 2874, 26*). CURC. 499 item genus est lenonium inter -es... ut muscae *egs.* (LVCI. 1221 nequam et magnus -o, laniorum immanis canes ut. CIC. Cato 44 Plato 'escam malorum' appellat voluptatem, quod ea... -es capiantur ut pisces. *cf. VARRO ling. 7, 81 ut transversus cedit quasi cancer, non proversus ut -o*). EPID. 18 qui varie valent, capreaginum -um non placet mihi neque pantherinum genus (*sic opponitur genus aliquod bestiarum*: Most. 731 muliones mulos clitellarios habent, at ego habeo -es clitellarios. Pseud. 131 neque ego -es magis asinos numquam vidi, ita plagis costae callent. Stich. 64 non -es habitare mecum, sed sues. VATIN. Cic. epist. 5, 10^A, 1 simius, non semissis -o. LABER. mim. 47 utrum tu hunc gruem Balearicum an -em putas? PETRON. 117, 12 -is opera locavi, non caballi. AMM. 17, 11, 1 [*de Iuliano milites canebant*] 'capella, non -o', ut hirsutum Iulianum carpentes. VVLG. psalm. 21, 7 ego... sum vermis et non -o). CARM. inc. Sacerd. gramm. VI 462, 2 (*frg. p. 174 Morel*) quem non pudet..., est non -o, sed ropio. CIC. div. in Caec. 57 (*in lusu verborum*) ex -e tamquam aliquo Circae poculo factus est Verres quasi verres. Verr. II 5, 109 cum -e crudeli nobis res est an cum fera atque immani belua? (*sim. de -bus crudelibus vel sce-*

lestis: Sull. 76 beluae quaedam illae ex portentis immanes ac ferae forma -um indutae [*cf. rep. 2, 48 tyrannus quamquam figura est -is, morum tamen immanitate vastissimas vincit beluas. 4, 1*]. Pis. frg. 9 te tua... mater pecudem ex alvo, non -em effuderit. Phil. 4, 12 non est vobis res... cum scelerato -e..., sed cum immani... belua *egs.* 6, 7. 8, 13 Att. 5, 16, 2 CAPITOL. Maximin. 17, 1). Phil. 2, 30 stuporem -is vel dicam pecudis attendite. 8, 9 -es agrestes, si -es illi ac non pecudes potius. de orat. 2, 153 existimavi pecudis esse non -is, cum tantas res Graeci suscipere..., non admoveere aures. parad. 14 quae quidem mihi vox (*voluptatem esse summum bonum*) pecudem videtur esse, non -um (*ac. frg. 20*). off. 1, 105 modo ne sit -o ex pecudem genere, sunt enim quidam -es non re, sed nomine (*cf. infra l. 65 sqq.*). et al. (B) *comparatur c. re* (*et corpor. et incorpor.*; *v. etiam infra l. 25 sqq.*; *nonnisi in locutionibus 'non -o, sed lapis' vel 'lapis, non -o' sim. [cf. p. 2877, 63]*):

PLAVT. Merc. 641 non -em mihi, sed thesaurum... memoras mali. TER. Hec. 214 me... lapidem, non -em putas. CIC. Att. 1, 18, 1 Metellus non -o, sed 'litus *egs.*'. 7, 13^A, 2 non -em, sed scopas solutas. CATVLL. 115, 8 *Mentula* non -o, sed vero mentula. SEN. suas. 6, 3 non -is, sed belli civilis vultum. CVRT. 5, 5, 7 invisitata simulacra, non -es videbantur Graeci a Persis mutilati. PETRON. 38, 15 phantasia, non -o. 43, 3 discordia, non -o. 44, 6 piper, non -o. PLIN. nat. 34, 82 non -em ex aere fecit, sed iracundiam. MART. 11, 92, 2 non vitiosus -o es..., sed vitium. VOPISC. quatt. tyr. 15, 2. et al. (C) *structura 'flagitium -is' sim. (saepius in allocut.; aliter v. p. 2888, 58)*: PLAVT. Asin. 473 flagitium -is (Cas. 151 f. illud -is. 551 Men. 489. 709). TER. Eun. 560 festus dies -is. 696 monstrum -is (GELL. 17, 1, 1 quidam fuerunt monstra -um, quod de dis... impias... opiniones prodiderunt. BOETH. trin. praef. 14 talibus -um monstria). CIC. epist. 5, 8, 2 quaedam pestes -um (*cf. infra l. 33*) laude aliena dolentium. Tusc. 3, 77 *Alcibiadem* nihil -is esse. SVET. Claud. 3, 2 mater... portentum eum *Claudium* -is dicitabatur. EPIST. pontif. 1056 Conc. IV 2 p. 122, 33 fuit aliquis pestis -o (*cf. supra l. 30*), magis autem fera -is habens formam diabolicam. *huc fortasse referendum*: PLAVT. Aul. 703 -um mendicabula (*cf. Lodge, Lex. s. v. mendicabulum; Fraenkel, Plautin. i. Plaut. 9*).

(III) *iuncturae sollemnes apud ECCL. (cf. p. 2885, 60 sqq.)*: MIN. FEL. 21, 3 (= CYPR. idol. 3) metu suae (*i. Alexandri Magni*) potestatis proditum sibi de diis -bus a sacerdote secretum (*aliter [sing.]: AVG. civ. 11, 2 p. 463, 18 D. ut ad -is deum iter esset -i per -em deum. enchir. 28, 108 in euang. Ioh. 3, 13. 4, 14. 119, 4. et al. [v. et infra l. 51]*). TERT. ieiun. 11 p. 289, 30 -em antichristum. carn. 5 p. 434 Oe. (*de Christo*) sine aliquo parente -e (*opp. sine deo patre. cf. ibid. 18 p. 455 matrem habere -em sine -e patre. PRVD. apoth. 999 de corde parentum... -um*). 5 p. 435 *Christum* nec deum praeter -em, sed magum -em *sec. Marcionem*. AVG. civ. 3, 3 p. 100, 25 D. an deos <fas est> -bus feminis, mares autem -es deabus misceri nefas? 15, 7 p. 71, 15 *Christus*... pastor ovium -um, quem pastor ovium pecorum praefigurabat Abel. 18, 46 p. 328, 14 *Christus* -o manifestus ex -e virgine, deus occultus ex deo patre. in epist. Ioh. 4, 11 *Adam* -o -o, ... *Christus* -o deus. per -em -em peccatores sumus, per -em deum iustificamur (*paulo aliter*: HIER. hom. Orig. in Ezech. 3, 8 p. 355, 22 [*ad loc. p. 2886, 27 laudatum*] non omnes -es sumus *egs.* '-o in honore positus non intellexit, comparatus est iumentis [*Vulg. psalm. 48, 21*]... iste non est -o -o, sed -o iumentum [*postea serpens -o et -o equus*]. *alio sensu v. p. 2886, 21*). in euang. Ioh. 36, 1 cum -e domino (*i. Christo*). AVELL. p. 392, 8 in -em imperatorem peccasse (*opp. in deum*). MVTIAN. Chrysost. hom. 3 p. 259/260 -o paterfamilias (*opp. deus*). et al.

b *cum emphasi dictum*; -o i. q. animal rationale, a genere bestiarum distinctum, cuius dignitatem atque virtutem admiraris, vel infirmitatem, cum sit -o a dis distinctus, miseris (*dub. utrum ad α an β pertineat TVRIL. com 165. structura '-is est': v. p. 2879, 49. 56. 65. 67. 69. 71; cf. etiam p. 2879, 63*): α i. q. -o nomine suo dignus (*cf. etiam p. 2877, 62—2878, 24. app. vel opp. vir [cf. p. 2879, 75]: infra l. 80. p. 2879, 13. 32. 69 et SEN. epist. 92, 7*): (1) *generatim* (*spectat ad curam rerum alienarum sim. infra l. 73. p. 2879, 7. 12. 24; ad doctrinam eruditionemque p. 2879, 5 et paulo aliter p. 2879, 19; ad elegantiam, urbanitatem, leporem sim. p. 2879, 3. 4. 11. 13*): PLAVT. Asin. 490 tam ego -o sum quam tu (Trin. 447 -o ego sum, -o tu es... neque te derisum advenio neque dignum puto. TER. Haut. 77 -o sum: humani nil a me alienum puto [*explic. Cic. off. 1, 30 Sen. epist. 95, 53*]. v. p. 2880, 11). POEN. 89 vendit eas virgines... -i, si leno -o est, quantum -um terra sustinet sacerrumo (*sim. de -bus contempts*: CIC. Verr. II 3, 58 contempsit Siculos Verres; non duxit -es. Att. 9, 19, 1 vidi... universos *Caesarianos* neque mehercule umquam -es putavi. SEN. benef. 3, 22, 3 beneficium dominus a servo accipit? immo -o ab -e [*dial. 7, 24, 3 epist. 47, 1. PETRON. 71, 1 et servi -es sunt*]). TER. Hec. 523 tu virum me aut -em deputas adeo esse. Eun. 460. RHET. Her. 4, 16, 23 victos -es iudicare parcendo, ut possit... pacem humanitas augere. 4, 20, 28 neminem prae se ducit -em (*sim. Cic. S. Rosc. 135*). CIC. Verr. II 4, 33 Verrem scire nulla in re quicquam simile -is habere (fin. 5, 62 [Brink])

quis est tam dissimilis -i, qui non moveatur et offensione turpitudinis et comprobatione honestatis? 4, 41. Phil. 2, 39 -es quamvis in turbidis rebus sint, tamen si modo -es sunt, interdum animis relaxantur. de orat. 2, 40 (*syn. inopem* ... humanitatis atque inurbanum). rep. 1, 28 appellari ceteros -es, esse solos eos, qui essent politi propriis humanitatis artibus. 2, 48 quis ... hunc -em rite dixerit, qui sibi cum suis civibus ... denique cum omni -um genere nullam iuris communionem, nullam humanitatis societatem velit? Lael. 67 indigna -e dubitatio (1, 151 nihil -e, nihil libero dignius agriculturā. 2, 5. PLIN. epist. 5, 8, 2 *diuturnitas* res -e dignissima). Att. 10, 11, 5. 13, 52, 2 -es visi sumus (*v. tot. loc.*). epist. 15, 17, 3 *Pansa* multos miseriis levavit et ... se in his malis -em praebuit. ad Q. fr. 2, 9, 3 virum te putabo, si Sallustii Empedoclea legeris, -em non putabo (*an ad β?*). phil. frg. I 7 -o ex eo numero -um, qui apud nos hoc nomine dignantur ([*sec. Xen. Oec. 6, 12*]. cf. Ov. trist. 5, 7, 45 vix sunt -es hoc nomine digni). CVRIVS Cic. epist. 7, 29, 1 quod -es existimemur, id ... abs te Cicerone habere (cf. PETRON. 39, 4 oportet ... philologiam nosse, patrono meo ossa bene quiescant, qui me -em inter -es voluit esse [57, 5. 74, 13 -em inter -es feci. cf. p. 2874, 59]. Ivv. 2, 167). Liv. 1, 9, 4 ne gravarentur viciniae gentes -es cum -bus sanguinem ... miscere. 4, 4, 12 nec quod nos plebeii ex conubio vestro petamus, quicquam est praeterquam ut -um, ut civium numero simus (4, 56, 11 PLIN. paneg. 25, 5. cf. *infra* l. 26. paulo aliter SEN. dial. 9, 4, 3 officia civis amisit, -is exerceat). 29, 17, 11 in hoc legato ... nec -is quicquam est ... praeter figuram ... neque Romani civis praeter eqs. (cf. 34, 24, 3 linguam tantum Graecorum habent sicut speciem -um: moribus ... efferationibus quam ulli barbari, quam immanes beluae vivunt. VELL. 2, 117, 3 LVCIF. moriend. 5 p. 295, 12 [*opp. bestia*]). PHAEDR. 3, 19, 9 'Aesope medio sole quid tu lumine?' -em ... quaero' (cf. 3, 19, 11. TERT. adv. Marc. 1, 1 p. 291, 26 *Diogenes* et al.). SEN. benef. 7, 2, 3 illa est voluptas et -e et viro digna (*sc. perturbationibus carere sim.*). clem. 1, 1, 3 nemo non cui alia desunt -is nomine apud me gratus est. dial. 7, 5, 4. epist. 45, 9 *beatum esse*, qui -em ea sola parte aestimat, qua -o est (*i. ratione* [*v. et infra* l. 42 sqq.]; cf. 121, 14 AVG. soliloq. 1, 2, 7). 92, 7. PETRON. 45, 2 non mehercules patria melior dici potest, si -es haberet. 75, 8 corcillum est quod -es facit, cetera quisquilia omnia. PS. QVINT. decl. 9, 17 p. 182, 27 inter similitudines quoque meminisse -is (cf. *infra* l. 82). PLIN. epist. 8, 24, 2 te missum in provinciam Achaia ... id est ad -es maxime -es, ad liberos maxime liberos. SVET. Nero 31, 2 se *Neronem* ... quasi -em tandem habitare coepisse. et al. (M) *speciatim*: (A) *ferre i. q. -o prudens* (cf. *supra* l. 35; *huc fortasse* PLAVT. Epid. 493 -o es): TERT. Ad. 107 tu *filium* ... si esses -o, sineres ... facere (Cic. fin. 5, 89 si -es essent *philosophi*, usitate loquerentur. Att. 2, 2 'Hēdōns, si -o esset, eum *Dicaearchum* potius legeret quam unam litteram scriberet). 579 censent -em me esse? erravi. Cic. Cluent. 199 cuius ea stultitia est, ut eam nemo -em, ea vis ut nemo feminam ... appellare possit. Phil. 2, 9 quid ... est minus non dico oratoris, sed -is quam eqs.? de orat. 3, 52 neque eum oratorem tantummodo sed -em non putant. HOR. ars 469 nec si retractus erit *puteo poeta vesanus*, iam fiet -o et ponet famosae mortis amorem. et al. (B) *ferre i. q. -o humanus, non durus, qui recte afficitur amore, gaudio, dolore sim.*: PLAVT. Bacch. 1169 non -o tu ... es, qui ... lepidam inlepidam appelles. TERT. Hec. 555. Ad. 734 si non ipsa re tibi istuc dolet, simulare certe est -is. ... dempsi metum omnem; haec magis sunt -is. 934 si tu sis -o (RHET. Her. 4, 14, 20 eum -em appellas, qui si fuisset -o, nunquam tam crudeliter -is vitam petisset. Cic. Tusc. 2, 39. Att. 4, 15, 2 amorem ... in tuos reditus celeritas declarabit eqs. si vis -o esse, recipe te ad nos. 12, 38, 1). Cic. Sest. 49 neque ... in hoc me -em esse infitabor umquam, ut me ... liberis ... sine dolore caruisse glorier (cf. dom. 97 infitari me esse -em et communem naturae sensum repudiare). Planc. 81 nihil tam proprium -is ..., quam non modo beneficio, sed etiam benivolentiae significatione adligari. Lig. 16 'cave ignoscas'. haec nec -is nec ad -em vox est. ac. 2, 141 tam moveor quam tu ... nec me minus -em quam <te> putaveris. off. 2, 50 duri ... -is vel potius vix -is videtur periculum capitis inferre multis. epist. 11, 29, 2. SEN. dial. 12, 17, 2 nam et non sentire mala sua non est -is et non ferre non est viri. STAT. Theb. 9, 13 quisquamne ... mitis adhuc -emque gerit? PLIN. epist. 8, 16, 3 qui an ... sapientes ... sint, nescio, -es non sunt. -is enim est addici dolore. TERT. apol. 5, 4 CAPITOL. Pius 10, 5. et al.; cf. etiam PLAVT. Asin. 495 (p. 2874, 26).

β i. q. -o *fato obnoxius, mortalis, infirmus, peccans, minora curans, homunculus* (*app. vel opp. vir* [cf. p. 2878, 66]; *infra* l. 81. p. 2880, 6): RHET. Her. 4, 51, 65 fer mansuete fortunam; nos quoque fuimus beati: nosce te esse -em (*sic cum verbo noscendi*: Cic. Tim. 8 [*gr. φῶν ἀνθρώπων ἔχοντες*] meminisse ... me qui disseram -em esse [Att. 14, 13, 3. ut quidquid accideret ... sapienter feramus et accidisse -bus meminimus. epist. 5, 16, 2. 5, 17, 3 ut et -em te et virum esse meminisse. SVLP. RVF. Cic. epist. 4, 5, 4 (cf. p. 2880, 9 et v. 2894, 82). SEN. nat. 3 praef. 15 -is meminisse (cf. *supra* l. 39). PLIN. epist. 9, 12, 2 paneg. 2, 4 TERT. apol. 33, 4 AVG. civ. 5, 24 p. 237, 8 D.]. epist. 9, 11, 1 non quo ita sim fractus, ut aut -em me

esse oblitus sim aut fortunae succumbendum putem. SEN. dial. 12, 15, 3 nemo magis ... -em esse se, dum inter -es erat, sensit quam Augustus [cf. p. 2874, 59]. CE 241 cogitato te hominesse et scito: moriendus. et al.). Cic. Cluent. 143 certe, ut -em confirmare oportet, nullus est locus a me ... praetermissus (cf. Manil. 70). Tusc. 2, 53 ita et tulit dolorem *Marius* ut vir et ut -o maiorem ferre sine causa necessaria noluit (Att. 13, 21, 5 possum falli ut -o [*v. app. crit.*]). HIER. adv. Rufin. 3, 36). epist. 15, 15, 2. SVLP. RVF. Cic. epist. 4, 5, 4 moriendum fuit, quoniam -o nata fuerit *Tullia* (cf. p. 2879, 81 et v. p. 2894, 82). RVF. LVP. 2, 8. PETRON. 130, 1 fateor me ... saepe peccasse, nam et -o sum et adhuc iuvenis (Ivv. 6, 284. PLIN. epist. 5, 3, 2 ut ... omnia innoxiae remissionis genera breviter amplectar: -o sum. PS. SEN. mon. 78. v. p. 2878, 71 et cf. sumus: PETRON. 75, 1 nemo ... non peccat; -es s., non dei. PLIN. nat. praef. 18 multa esse quae et nos praeterierint; -es enim sumus et occupati officiis. HIER. Apoll. 34 [*bis*]). QVINT. inst. 10, 1, 25 summi ... sunt *Homerus* et *Demosthenes*, -es tamen. MIN. FEL. 40, 3 TERT. apol. 33, 4. et al.; paulo aliter PLAVT. Trin. 563.

2 *metonymice*: a i. q. *natura humana, figura humana, humanitas sim.* (*usus notabiliores ad rem illustrandam; v. etiam* p. 2874, 68. 2879, 39. 82): α *generatim de dis -e mixtis* (*de Christo v. infra* l. 30) *vel de -bus in deum, bestiam, rem mutatis*: VERG. Aen. 1, 328 haud tibi *Veneri* vultus mortalis nec vox -em sonat. Ov. met. 10, 105 Attis exiit ... -em (MIN. FEL. 23, 7 Hercules, ut -em exuat, ... concrematur. cf. SERV. Aen. 3, 402 cum *Hercules* ... deponeret). APVL. met. 4, 1 de iumentis ... incurvo gradu rursus erectus in -em *resurgere*. MIN. FEL. 21, 10 optant *reges* in -e perseverare, fieri se deos metuunt, etsi iam senes nolunt. PROB. Verg. ecl. 6, 74 pars *Scyllae* sola -em retinuit, quae super aqua fuit. et al. (cf. MIN. FEL. 20, 3 Centauros equos suis -bus implexos). *de Christo* (*exemplum paucissima*): TERT. resurr. 34 p. 75, 6 *Christus induerat* -em ..., carnis animaeque texturam (adv. Prax. 12 p. 245, 23 carn. 3 p. 429 Oe. LACT. inst. 4, 10, 1 -i quem induebat, quem gerebat. adv. Marc. 3, 6 p. 386, 3 nec -em eius *Christi* ut alienum iudicaverunt (cf. carn. 17 p. 454 Oe. si terreni non fuit census -o eius). coron. 8 p. 435 Oe. *Christo* non alias ... -e functo quam per ... instrumenta exhibitionis humanae. carn. 14 p. 450 Oe. dum -em gestat *Christus* (vol. VI 2, 1968, 9 sqq. cf. PRVD. cath. 3, 137 deus ipse gerens -em [*supra* l. 33. FIRM. err. 14, 2]). 15 p. 452 agnoscunt *Valentiniani* -em deo mixtum, et negant -em. HIL. in psalm. 1, 15 in eo quem sibi assumpsit ... -e (vol. II 933, 55 sqq.; cf. assumptio *ibid.* 935, 80 sq.). LVCIF. Athan. 1, 33 p. 125, 2 suscepti -is (non conv. 9 p. 18, 12). MEROB. Christ. 11 -em subire. BOETH. c. Eut. 7, 61 vestitus -e. β *speciatim de -bus crudelibus vel non sanis sensum humanum exuentibus* (*induentibus* l. 54): Cic. fin. 5, 35 sin ... manibus ingrediatur quis ... fugere plane se ipse et -em exuens ex -e naturam odisse videatur (SEN. benef. 4, 17, 3 nec quisquam tantum a naturae lege descivit et -em exiit, ut animi causa malus sit. PS. QVINT. decl. 12, 14 p. 230, 21 adeo -em exiit, ut eqs. CLAVD. 15, 397 *Gildo* naturam ... simul fratremque -emque cruentus exiit). off. 3, 26 si nihil existimat contra naturam fieri -bus violandis, quid cum eo disseras, qui omnino -em ex -e tollat? (HIER. epist. 133, 1, 3). SEN. clem. 1, 25, 1 ferina ista rabies est sanguine gaudere ... et abiecto -e in silvestre animal transire. STAT. Theb. 12, 166 bello cogendus ... in mores -emque Creon. PS. QVINT. decl. 12, 2 p. 219, 1 ab -e descivimus. et al.

b *ferre i. q. vita -um*: SOL. 52, 32 cum maritus -e (*om. pars codd.*) decesserit. cf. p. 2874, 76.

B *sensu novato et coartato i. q. vir*: v. s. vir. ad Brem cf. Löfstedt, Syntact. II 43. 439. Medert, Quaestiones ... ad Gynaecia *Mustionis* pertinentes 1911, 57. huc non spectat: PAVL. dig. 48, 19, 38, 5 (= sent. 5, 23, 14) si ... mulier (cf. antea abortionis poculum) aut -o (cf. antea amatorium poculum) perierit. aliter: PLAVT. Cist. 723 v. p. 2888, 19.

II *notione*: A *in universum*: 1 *nude posita* *attenuata*: A *tum*: a *plur. sensu generali fere i. q. 'die Leute'*: a *varia* (*loci notabiliores*): PLAVT. Amph. 846 ita nunc -es immutantur, postquam ... advenimus (cf. TERT. Eun. 225 adeon -es immutatur ex amore ut non cognoscas eundem esse. Cic. epist. 11, 12, 2 -es alii facti sunt). Capt. 78 quom rus -es eunt. Cas. 783 -um mores maleficos (Trin. 1028 utinam veteres homin(um mor)es ... in maiore honore hic essent. Truc. 98 novi ego -um mores. Cic. Verr. II 3, 208. part. 19 sententiae ... aptae opinionibus -um ac moribus. off. 2, 69 se in beneficiis collocandis mores -um non fortunam sequi. et al.; v. p. 2881, 24 et cf. p. 2874, 74). Curc. 508 vos *generatores* fenore -es laceratis. Epid. 249 quasi retruderet -um me vis invitum. Men. 31 puer aberravit inter -es a patre (*i. in turba -um; sim.* 1113. paulo aliter: Cic. S. Rosc. 76 qui ... numquam inter -es fuerit. SEN. epist. 7, 3 ex *spectaculo* crudeliter et inhumanum redeo, quia inter -es fui [*cf. antea* 1 turbam]. cf. p. 2874, 59). 961 salvus salvos alios video, novi -es, adloquor (*v. Leo ad l.*). Pseud. 802 -um vitio ego sum factus improbius coquos (*v. app. crit.*). Euch. 605 quam effluenter -es noctu hic in via. 640 ut me esse -es mortuom dicant fame. LVCIL. 480 multa -es portenta in Homeri versibus ficta monstra putant. VARRO ling. 5, 25 a puteis *Paticuli*, [Brink]

quod ibi in puteis obruebantur -es (cf. 7, 79 *conticinium* ab eo, cum conticerunt -es). rust. 1, 51, 2 *loca* quo succedant -es in aestu tempore meridiano. frg. Non. p. 501 ipsa Italiae oppida sunt vastata, quae prius fuerunt -um referta. RHET. Her. 3, 19, 31 frequentia et obambulatio -um conturbat (Cic. Verr. II 2, 189 tabulas in foro summa -um f. exscribo [5, 17]. de orat. 1, 102 ex magna -um f. et al.; v. etiam infra l. 38 et 79). Cic. inv. 1, 48 approbatum est, quod -es, cum dubium esset..., sua constituerunt auctoritate. Quinct. 51 et -um existimationis et communis humanitatis causa (div. in Caec. 57 quid... facere potuit elegantius ad -um [i. *Siculorum*] existimationem...? Verr. II 1, 87 si te magnitudo maleficii, si -um existimatio non movebat. 3, 132. 137. 210 de orat. 1, 120. et al.). S. Rosc. 11 quanto multitudo -um convenerit (Verr. II 5, 94 in odio simili m. -um haec erat maxima. 5, 100 -um conventum atque multitudinem. Sest. 125. 131 Pis. 36. et al.). 12 eo prorumpere -um cupiditatem et scelus et audaciam, ut... hic... caedes futurae sint (Verr. II 1, 106 cupiditati -um ait se obviam ire *Verres*. 2, 133 flagrabat domus tota... studio -um et cupiditate. et al.). 60 -es cursare ultro et citro non destiterunt. div. in Caec. 39 ut -es te non solum audiant, verum etiam libenter... audiant. Verr. II 1, 129 in eo loco in sermone -um audaciae suae monumentum aeternum relinquere (4, 13 ut propter eum in sermonem -um... veniret. Mur. 16 non ex s. -um recenti, sed ex annalium vetustate eruenta memoria est nobilitatis tuae. de orat. 3, 32. orat. 138 ut -um sermones moresque describat. et al.). 2, 162 ex quo... haec accusatio nascitur? ex -um iudicio et voluntate (de orat. 2, 347 res gestae iudicii -um comprobatae). 2, 187 fit maximus concursus -um (de orat. 1, 180 causa... quo c. -um... defensa est? 2, 192 in c. -um. Brut. 317 acrem... oratorem... c. -um forique strepitus desiderat. al. Liv. 2, 18, 2. 2, 56, 14. 27, 1 SEN. apocol. 12, 1. et al.). 4, 67 affingere aliquid suspitione -um. 5, 16 -es statim loqui *egs.* 5, 138 tanta dedecora... oblivione -um... tegere (de orat. 2, 7. et al.). Cluent. 4 evellam ex animis -um tantam opinionem (de orat. 1, 202. 2, 32 ad pertractandos animos -um. 2, 204 quibus rebus animi -um moverentur [2, 292]. Brut. 193 nec res ulla plus apud animos -um quam... ornatus orationis valet. orat. 177 animos -um auresque. et al.). 12 non macula familiae, non -um fama... eam a cupiditate revocavit. Arch. 3 tanto conventu -um ac frequentia (de orat. 1, 116 magno in -um. LVOR. 4, 784. CAES. civ. 1, 19, 3 cum concilia conventasque -um fugeret *Domitius*. et al. [v. et supra l. 14]; adde Cic. de orat. 1, 192 omnia [quae ad iuris scientiam pertinent] sunt... collocata... in congressione -um atque in foro. Lael. 87 asperitate ea..., congressus ut -um fugiat [SVET. Aug. 65, 2 sing.]. PAVL. FEST. p. 42 [vol. IV 527, 32]. aliter p. 2873, 73. 2874, 3 et passim.). dom. 114 ut omnis memoria funditus ex oculis -um ac mentibus tolleretur (de orat. 1, 53 maximam vim existere oratoris in -um mentibus... incitandis [1, 165]. 1, 54 -um sensibus ac mentibus. 3, 203. et al.). Mil. 98 omni in -um coetu... celebratur (de orat. 3, 65 contionem aut senatum aut ullum coetum -um. saepe de secessu, e. gr.: Liv. 7, 5, 9 rure et procul coetu -um inventum agere. 9, 6, 9 fugere colloquia et coetus -um. et al.). de orat. 1, 94 libellus pervenit in manus -um. Brut. 7 patrocini pacis exclusum est aut errore -um aut timore. 322 exquisitius quam vulgus -um studuisse litteris (off. 3, 73 Liv. 4, 60, 8. et al.). off. 3, 112 quod Titum filium... ab -bus relegasset et ruri habitare iussisset (cf. *sim. de secessu*: Att. 3, 7, 1 odi... celebritatem, fugio -es. epist. 9, 2, 2. SEN. epist. 68, 5 a conspectu -um secedere. v. etiam supra l. 49). CAES. Gall. 4, 32, 1 cum pars -um (i. *Britannorum*) in agris remaneret, pars etiam in castra ventitaret. 6, 22, 2 cognationibus... -um. SALL. hist. frg. 1, 65 magna vis -um convenerat (5, 2 Liv. 2, 5, 3. 21, 34, 7. saepe. VELL. 2, 5, 1. 2, 70, 2 CVRT. 10, 3, 7 TAC. hist. 4, 46, 1). Liv. 2, 36, 3 ne in ora -um pro ludibrio abiret *Latinus* (cf. 2, 38, 3 per ora -um. SEN. dial. 5, 23, 4 magis... circumfertur et in ore -um est temeraria urbanitas). 3, 35, 2 tanta exarsit ambitio, ut primores quoque civitatis... prensarent -es (3, 47, 2. 4, 6, 9). 5, 41, 5 vacuis occursum -um viis (IUV. 10, 48 ad omnes occursum -um). 21, 26, 7 tantum -um urgente turbam (PLIN. epist. 10, 96, 10. POMPO. dig. 1, 2, 2, 9 in tanta t. -um. et al.). VITR. 5, 1, 2 magnitudinem fori ad copiam -um oportet fieri (5, 10, 4. 5, 11, 4 PLIN. epist. 10, 41, 2). β notanda: genus -um (cf. p. 2874, 73): PLAVT. Most. 657 nullum... genus est -um taetrius... quam danisticum (sic c. attrib.): Pseud. 153 plagigera genera -um. Trin. 543 Surorum, genus quod patientissimumst -um. TER. Andr. 629 id est genus -um pessimum in denegando modo quis pudor paulum adest. Cic. div. in Caec. 28 *Siculi*, -um genus nimis suspiciosum. Verr. II 3, 27 de honestissimo genere -um, hoc est de aratoribus. et al.; cf. et p. 2877, 71). POEN. 831 quodvis genus ibi (ap. *lenonem*) -um videas (cf. Cic. dom. 75 nullis unquam comitiis campum Martium tanta celebritate... omnis generis -um aetatum ordinum floruisse [Sest. 124 omni frequentia atque omni g. -um. off. 2, 84 temptata res est ab omni g. -um et ordine. BELL. Afr. 19, 1 Liv. 26, 20, 9. et al.). BELL. Afr. 36, 1 dilectus... libertinorum, Afrorum, servorum denique et cuiusquemodi generis -um [SALL. Catil. 39, 6 al.]. et al.). Trin. 293 quia ego ad hoc (i. quod nunc est) genus -um duravi (cf. 1046 id genus -um omnibus... est ad-

versum. Cic. Verr. I 36 profiteor huic generi -um me inimicum accusatorem. II 5, 153 isti g. -um). TER. Eun. 248. Cic. Verr. II 1, 22 aliud genus -um atque aliam rationem iudiciorum (2, 168 quod est aliud in illa provincia g. -um? 5, 177. et al.). 2, 17 si *Verres* cuiquam generi -um, sive Siculorum sive nostrorum civium... probatus sit. 2, 137 genus aliquod -um. Font. 12 ex iis generibus -um et civitatum, qui *egs.* Cluent. 110 cuidam -um generi. p. red. ad Quir. 21 me quattuor omnino -um genera violarunt (cf. part. 90 -um esse duo genera, alterum indoctum..., alterum humanum *egs.* et al.). al. CAES. (v. *Meusel*, *Lex. Caes. I 1507^{atr.}*). NEP. Eum. 11, 2 veniebat... ad Eumenem utrumque genus -um, et qui... et qui *egs.* al. Liv. 35, 3, 4 novo milite et ex multis generibus -um collecto. et al. opinio -um: v. s. opinio. β sing. et (rarius) plur. anaphorice vel demonstrative (exempla selecta; nonnumquam de eis qui contemnuntur, deridentur sim.): NABEV. com. 45 nimis -o formidolosus. ENN. scaen. 50 -em appellat 'quid lascivis, stolidus?' non intellegit. PLAVT. Amph. 265 certum est -em eludere. 295 timet -o (cf. 292 hic -o. 294 illic -o), deludam ego illum. Aul. 177 conveniam Euclionem *egs.* sed eum <video>. nescio unde sese -o recipit domum. 317 pulmentum ei eripuit miluos. -o ad praetorem... devenit. Bacch. 555 die modo -em qui sit. 633 eum... reppuli, reieci -em. 701 quid dixit pater?... emungam hercle -em. 773 iratus est senex. nunc est mihi adeundi ad -em tempus. 837 qui sunt in lecto illo altero?... novistine -em? Capt. 419 di vostram fidem, -um ingenium liberale. CURC. 338 aspicio militem. aggredior -em. Epid. 613 Periphanem emere lora vidi; ibi aderat una Apocides; nunc -es me quaeritare credo. Men. 66 *fluvius* raptori... subduxit pedes abstraxitque -em in... malam crucem. 713 o -is impudentem audaciam (TER. Haut. 313). Most. 567 hilarus est: frustra est -o. 639 euge, Philolaches patrissat: iam -o in mercatura vortitur. POEN. 730 si exierit leno, -em interrogem *egs.* Pseud. 964 quis hic -o chlamydatum est...? peregrina facies videtur -is. TER. Phorm. 2 poeta vetus poetam non potest retrahere a studio et transdere -em in otium. 195 revocemus -em. Eun. 261 ille ubi... videt hoc..., ibi -o coepit me obsecrare. 274 uro -em. Ad. 143 nam itast -o. 367 rem... seni... enarramus... nil quicquam vidi laetius...: pro Iuppiter, -is stultitiam. 536 virtutes tuas narro...: -i illico lacrumae cadunt. TVRPIL. com. 76 eius aspectus repens cor torporavit -i amore. LVCL. 156 odi -em. 246 omnia in una sunt -i (-bus trad.) bulga. QVADRIG. hist. 10^b dum se Gallus... constituitur student, Manlius... de loco -em iterum deiecit. VARRO Men. 245 si ad hunc *χαλαρῆρα Κλέανδρου* conveniet, cave attigeris -em. RHET. Her. 4, 50, 63 - 51, 64 (quinque in narratione). Cic. inv. 2, 2 Zenxis... quae-sivit..., quasnam virgines formosas haberent. illi autem statim -em deduxerunt in palaestram *egs.* 2, 15 illum... consequitur in itinere, -em comprehendit *egs.* -o in urbem... deducitur. Quinct. 6 spem summam habere P. Quinctius debeat *egs.* timore -em afficit periculum. S. Rosc. 60 quem *Chrysogonum* simul atque attigi, statim -o se erexit. 109 venit... legatus in castra Capito. totam vitam... -is ex ipsa legatione cognoscite. Q. Rosc. 25 cur... laedis Q. Roscium? propter integritatem -is? Verr. I 19 videt Curio... Verrem; appellat -em et ei... gratulatur. II 1, 105 appellat *Verres*... L. Annius..., docet -em quid posset fieri. Tusc. 2, 65 Graeci... -es, non satis animosi, prudentes, ut est captus -um, satis. CATVLL. 17, 12 quendam municipem meum de... ponte ire praecipitem in lutum volo *egs.* insul-sissimus est -o. HOR. sat. 2, 7, 117 aut insanit -o aut versus facit. PHAEDR. 2, 2, 7. 4, 22, 24. nota verbum *Pilati* de Christo dictum: VVLG. Ioh. 19, 5 ecce -o (*ἰδοὺ ὁ ἐνθρονος*). ? ϵ sing. indefi-nite i. q. aliquis (cf. francog. 'on'): usum parum certum infimae et vulgariae aetatis. de exemplis scripserunt Schmalz-Hofmann⁴⁸⁵; Schlaepfer, *Die Ausdrucksformen für 'man' im Ital.*, Diss. Zürich 1933, 38 sqq.; Mihăescu, *Glotta* 26, 1937, 79; La versione lat. di Diosc. (*Ephemeris Dacoromana VIII*) 1938, 42; Schrijnen, *Collectanea* 1939, 364 sqq. ζ acced. attributum: a pron. (meus -o pro -o in nar-ratione [de re v. s. meus et cf. Hofmann, *Umgangsspr.* 137]: PHAEDR. 5, 7, 32 PETRON. 62, 4): α demonstr., determ.: hic (ana-phorice vel demonstrative; seq. hic [cf. p. 2739, 40]: infra l. 81): PLAVT. Amph. 292 sed quis hic est -o, quem... video...? (Cas. 732 CURC. 230 POEN. 1298 Pseud. 964. 1101 TER. Eun. 676 Phorm. 991). 402 hic -o sanus non est (Merc. 951). 407. 574 Bacch. 161. Capt. 391 servitutem servire huic -i optumo. Men. 221 tribus vide quod sit satis obsonium *egs.*: cuiusmodi hi -es erunt? 379 ubi tu hunc -em novisti?... ibidem ubi hic me iam diu. Mil. 723 huic -i dignum est divitias esse. Most. 571 hic -o est inanis... hic -o est certe hariolus. Persa 480 POEN. 969 Pseud. 938. Trin. 878 fac me... certiore hisce -es ubi habitent (cf. 948). al. TER. Eun. 802 LVCL. 276 RHET. Her. 4, 43, 55 sq. Cic. S. Rosc. 14 quo facilius... huius -is innocentissimi miseriae... cognoscere possitis. 20. 71 nonne videntur hunc (fere i. q. 'talem') -em ex rerum natura sustulisse. 74. Q. Rosc. 17 potest hoc -i huic haerere peccatum? div. in Caec. 25 Verr. I 30. 47. II 1, 10. 42. et al. 'hic -o' i. q. 'ego' v. p. 2703, 48. idem: PLAVT. Amph. 568 non potest fieri, tempore uno -o idem duobus locis ut simul sit. Asin. 120 Mil. 758. GRACCH. or. frg. Cic. orat. 233 eiusdem [Brink]

-is sit probos improbare, qui improbos probet. Cic. Verr. I 17. II 2, 70. 145 de orat. 1, 176. 216. et al. ille (*anaphorice vel demonstrative*): PLAVT. Amph. 294 illic -o hoc de umero volt pallium detexere (cf. 317. 323. 327). Asin. 272 (cf. 288). 861. Aul. 71 nescio ... quae illunc -em (*i. erum, v. 67*) intemperiae tenent. 185 Capt. 533 Cae. 967. Epid. 45 cur eam emit miles? :: animi causa. :: quot illic -o animos habet. Men. 304. 308 di illos -es, qui illic habitant, perduint. Merc. 532 Most. 935 Poen. 613. Rud. 851 duc me ad lenonem, ubi illic est -o? al. TER. Eun. 357. 1083 Phorm. 629 Ad. 572 TVRPI. com. 80. LEX Corn. de XX quaest. (CIL I² 587) 1, 5 olleis ... -bus eam pecuniam capere licet. Cic. S. Rosc. 117 illi -es honestissimi. Verr. II 1, 69. 144. 2, 67 Brut. 201. et al. ipse: PLAVT. Asin. 876 iam faxo ipsum -em manifesto opprimas. Men. 898 eum ipsum -em. TER. Eun. 835 habemus -em ipsum. RHET. Her. 1, 9, 16 Cic. Verr. II 1, 63. 77. 2, 7 de orat. 2, 63. et al. is: PLAVT. Asin. 338 adulescens venit modo eqs. :: ubi is -ost? 348. Bacch. 47 ubi nunc is -ost? Capt. 337 (cf. 341). 515. 989 Cist. 89 Curc. 581. 652 ubi is est -o qui te surripuit? (cf. [aliter infra l. 26] Cic. div. in Caec. 4 ut ... eos -es [*i. Siculos antea nominatos*] falleret, qui opem a me ... petissent. Verr. II 4, 14. 5, 178. et al.). Epid. 536 Men. 650 Merc. 433. Trin. 1022 inter eos ... -es condalium surreptum ... redipisci. al. CARM. devot. Macr. Sat. 3, 9, 10 uti vos di eum exercitum, eos hostes eosque -es ... abducatis. LEX repetund. (CIL I² 583) 7 VARRO frg. Char. gramm. p. 139, 14 B. RHET. Her. 4, 41, 53 antequam occisus -o is est. Cic. S. Rosc. 125. Font. 43 eorum -um copia populum Romanum abundare. et al. *determinative* (cf. et p. 2889, 19; aliter supra l. 18): LEX agr. (CIL I² 585) 77 xvirei ... eis -bus agrum in Africa dederunt ... , quos eqs. VARRO Men. 323 grallae ab -e eo, qui in is stat, agitantur. ling. 10, 80 -is eius, quem volumus ostendere esse nequam eqs. Cic. inv. 1, 24 pro eo -e, in quo offenditur, alium -em, qui diligitur, interponi oportet. 1, 92 S. Rosc. 51. div. in Caec. 25 -es eos, quos ... vidit amplissimos; L. Crassum et M. Antonium. Verr. II 1, 84. Manil. 27 eorum -um, qui nunc sunt (cf. Att. 2, 5, 1 eorum -um, qui hodie vivunt). de orat. 1, 81 eorum -um, de quibus paulo ante dixisti. 1, 102. 3, 28. et al. adde 'is -o ... ut': Cic. Verr. II 2, 61 an is -o Verres, ut haec quae dixi gratis facta esse videantur? Sull. 58 Sittius ... is -o est ... , ut hoc credi possit ... ? 89. iste (*anaphorice vel demonstrative*): PLAVT. Bacch. 252 cor meum ... finditur, istius -is ubi fit ... mentio. 552. Capt. 728 ne tu istunc -em perdis. Cist. 93 Epid. 440. 488. 496 Trin. 893. 920 non monstrare istos possum -es, quos tu quaeritas. TER. Haut. 731 Phorm. 305. Ad. 281 -em istum impurissimum ... absolvitote. RHET. Her. 4, 36, 48 istum -em nefarium. Cic. S. Rosc. 138 non laedetur causa nobilitatis, si istis -bus resistetis. Verr. I 15. 21. 25. II 1, 77 de orat. 3, 85. et al. *β indefin.*: (ali)quis: PLAVT. Amph. 183 alique -em adlegent, qui mihi ... os occillet. Bacch. 42 me orat ... alique -em ut -em reperiam. Capt. 792 nisi quis satis diu vixisse sese -o arbitrabitur. Stich. 642 al. CATO orig. 1 si ques -es sunt quos delectat populi Romani gesta describere. Cic. inv. 1, 23 aliquos illustres -es. 1, 49 alicuius -is aut negotii. 1, 91 Quinct. 62 Verr. II 1, 151. 155. 5, 19 si quo de -e severius iudicaverit Verres. et al. alius, alter: PLAVT. Amph. 153 qui me alter est audacior -o? (Mil. 313 quis -o in terra te alter est audacior? cf. Epid. 26 quem dices digniore esse -em hodie Athenis alterum? Men. 1088). Men. 406 nescio quem ... alium -em ... quaeritas. Truc. 607 alium te ... amare -em. RHET. Her. 4, 6, 9. Cic. inv. 1, 4 alios ... non incallidos -es. Verr. II 3, 206. et al. nullus (*dub.* PLAVT. Curc. 189): PLAVT. Bacch. 621 dignior nullus est -o. 654 nullus frugi esse potest -o. 808. Merc. 335 -o me miserior nullus aequae. TER. Eun. 409 (p. 2888, 54). Cic. Verr. II 2, 15 nullis -bus quemquam tanto odio, quanto istum Syracusanis ... fuisse. 2, 155. 3, 45. 206 off. 1, 66 al. LIV. 28, 27, 8. et al. quidam: PLAVT. Amph. 321 (*iocose de persona praesente*) olet -o quidam malo suo. Cist. 735 est quidam -o qui eqs. Mil. 1012. Cic. Verr. II 1, 23 -es scitote esse quosdam quos eqs. 4, 93 al. HOR. sat. 1, 2, 31 quidam notus -o cum exiret fornice. et al. quisquam: ENN. ann. 99 nec pol -o quisquam faciet ... hoc nisi tu. PLAVT. Amph. 985 nec quisquam tam audax fuat -o qui eqs. Asin. 779 talos ne cuiquam -i admoveat nisi tibi. Bacch. 617 Capt. 772. Epid. 80 numquam -em quemquam conveni, unde abierim lubentius. Mil. 588. 1043 deus dignior fuit quisquam -o qui esset? Persa 477 Poen. 1202 Pseud. 1017 Rud. 206. Trin. 1125 neque fuit neque erit neque esse quemquam -em in terra arbitror, quoi eqs. al. TER. Andr. 245. 425 Hec. 861. Haut. 81 an quoquamst usus -i, se ut cruciet? Phorm. 977 Eun. 324 Ad. 38. 716 LVCL. 426 CATO or. frg. 1, 6. Cic. S. Rosc. 74 Roscium numquam cum -e quoquam conlocutum esse. Verr. II 2, 128. 3, 118 de orat. 2, 365. et al. quisque (*etiam sensu relat.*), quivis: PLAVT. Amph. 1048 ubi quemque -em aspexero. Asin. 186 ad suum quemque -em quaestum esse aequomst callidum. Curc. 467. Merc. 1011 suam quisque -o rem meminit. Mil. 160 quemque a milite hoc videritis -em in nostris tegulis eqs. Most. 410 cuius -i (*v. app. crit.*). Stich. 520 ut cuique -i res paratast. TER. Ad. 254 abs quivis -e ... beneficium accipere gaudeas. RHET. Her. 2, 8, 12 quivis unus -o. Cic. Verr. II 2, 149 quisque ex provincia Sicilia gravior -o. 2, 163 in quovis -e privato. et al. ullus: PLAVT. Asin. 775

neque illaec meretrix ulli pede pedem -i premat (cf. 784). Cas. 564 stultitia ... est ... -em amatorem nullum ad forum procedere. Men. 594 Rud. 926. Cic. S. Rosc. 96 si nullam ... societatem ... cum -e ullo coieras. et al. *γ interrog.*: ecquis: PLAVT. Most. 354 ecquis -o est ... qui ... sese ex cruciari meam vicem possit pati? Pseud. 971. Rud. 125 ecquem tu ... -em crispum ... videris. Cic. Verr. II 2, 158 Font. 24. Att. 10, 18, 3 ecquem tu -em infeliciorum? al. Liv. 23, 12, 16. et al. qui(s) sim.: ENN. scaen. 222 quis -o te exsuperavit usquam (umquam var. l.) gentium impudentia? PLAVT. Amph. 309 quis -o? 625. 1028 quis tu es -o? Aul. 727 quinam -o hic ... conqueritur? 731. 810 quis me Athenis nunc magis quisquam est -o cui di sint propitii? Bacch. 807. Capt. 973 cui -i? Men. 137 quis -o est? 744 quem tu -em <esse me> arbitrere, nescio. Poen. 859 quemnam -em? Rud. 870 al. TER. Andr. 663 Hec. 431 Haut. 883 Phorm. 375 Eun. 960 Ad. 883 al. Cic. inv. 2, 113 Quinct. 94. S. Rosc. 39 patrem occidit Sex. Roscius. qui (*i. qualis*) -o? 59. 74. 76 Q. Rosc. 49 Verr. II 2, 110. 111. 158. 3, 28 cohors ista quorum -um est? al. HOR. sat. 1, 6, 29 quis -o hic est? quo patre natus? epist. 1, 15, 2. et al. *δ relat.* (*v. etiam p. 2883, 76*): qui: PLAVT. Aul. 790 qui -o culpam admisit in se, nullust tam parvi preti eqs. Curc. 170 ipsus se ex cruciat qui -o quod amat videt nec potitur. 380. Mil. 735 qui -es probi essent, esset is annona vilior. Most. 1041 Poen. 824 Rud. 485 al. RHET. Her. 4, 21, 29 quos -es alea vi(n)cit, eos ferro statim vincit. Cic. Quinct. 50. et al. quisquis: PLAVT. Amph. 309 quisquis -o huc ... venerit, pugnos edet. Truc. 228. *ε correlat.*: qualis, talis: TER. Eun. 758 metuo qualem tu me esse -em existimes. Cic. inv. 2, 107 inutile ... tali de -e supplicium sumere. 114 tales -es. et al. quantus, tantus: Cic. S. Rosc. 125 non fuit tantus -o S. Roscius in civitate, ut eqs. de orat. 2, 51 qualis oratoris et quanti -is in dicendo putas esse historiam scribere? et al. quot, tot (cf. et p. 2889, 21): TER. Phorm. 327 quot me censes -es iam verberasse usque ad necem, hospites tum cives? 454 quot -es tot sententiae (Cic. fin. 1, 15 quot -es tot s. v. Otto, Sprichw. p. 166 et cf. de orat. 2, 140 quot -es tot causae). Cic. S. Rosc. 134 animi et aurium causa tot -es habet Chrysogonus, ut eqs. Verr. II 1, 9 cum Verres tot -es innocentes necarit. 1, 10. 3, 16 al. LIV. 30, 33, 8. et al. *ζ varia quasi pron. (structurae selectae)*: plur.: multi: PLAVT. Capt. 326. 554 Mil. 170 Cic. Verr. I 19. II 3, 120 permulti (4, 95 Caecin. 20 al.). II 4, 57. et al. omnes (*i. q. theod. 'jedermann', 'alle Welt'*): v. s. omnis. pauci: PLAVT. Pseud. 972 Cic. Verr. II 1, 155. 5, 126. et al. (*v. etiam p. 2888, 55. 57*). plures: Cic. Verr. II 3, 217 Caecin. 62. et al. sing.: nemo -o (cf. CHAR. gramm. p. 123, 18 B. DON. Ter. Ad. 259 -em neminem nove auribus nostris, sed veterum consuetudine locutus est. nam cum 'neminem' <ne> -em significet, quid opus fuit dicere 'em neminem')? PLAVT. (*v. Lodge, Lex. II 146*). TER. Hec. 281. Phorm. 591 ego -em callidiorum vidi neminem. 808. Eun. 549 num quis hic est? nemost. num quis hinc me sequitur? nemo -ost (cf. LVCL. 836 quis tu -o es? nemo sum -o [*v. etiam Aristoph. Vesp. 184*]). 1082 Ad. 259. CATO orig. 95^b si nemo esset -o quem vereremur, quidquid luberet, faceremus. inc. libr. frg. 4. Cic. Verr. I 15 -em esse arbitror neminem qui eqs. II 5, 65 Font. 39 Sull. 25 dom. 107 Mil. 68 Tusc. 1, 99 nat. deor. 1, 78. 2, 96 ut ... nemo -em -o agnosceret. Att. 4, 1, 5 epist. 3, 5, 1. 5, 17, 3. 13, 24, 2. 13, 55, 1. 15, 10, 2 epist. frg. V 4. CATVLL. 81, 2 nemone in tanto potuit populo esse ... bellus -o, quem eqs? SEN. clem. 1, 1, 5 nemo unus -o uni -i tam carus ... fuit quam tu Caesar Nero populo Romano. SVET. Nero 29 neminem -em (-um var. l.) pudicum ... esse. ITALIA exod. 33, 20 (Tert. adv. Marc. 4, 22 p. 495, 24) dei faciem ... nemo -o videbit (*gr. οὐ ... ἄνθρωπος*, VVLG. -o). PORPH. Hor. carm. 3, 1, 5 neminem -em (-um Pauly) a metu immunem esse. PANEG. 6, 14, 3. VVLG. sap. 15, 16 (*gr. οὐδεις ... ἄνθρωπος*). AVG. civ. 20, 16 p. 443, 15 D. *h adi.*: *α generalia (nonnulla etiam ad c pertinent; structuras dedi notabiliores)*: adulescens: vol. I 794, 84 sqq. adolescentulus: vol. I 799, 83 sq.; adde SALL. (?) rep. 1, 5, 5. amans: PLAVT. Poen. 505. 512 Pseud. 322 Truc. 213 Cic. Sull. 34. 57. et al. amicus: vol. I 1905, 29 sqq. audax: vol. II 1246, 16 sqq. barbarus: Cic. Verr. II 1, 81. 5, 148. 150 Font. 23 Sull. 36 al. CAES. Gall. 1, 31, 5 civ. 1, 34, 4. BELL. Hisp. 35, 3 (*v. app. crit.*). QVINT. decl. 339 p. 341, 2. et al. bellus: vol. II 1856, 69 sqq. bonus: PLAVT. Bacch. 1112 Capt. 333. 391. 836. 946 Curc. 475 Most. 410. 719 Trin. 1069. 1070 LVCL. 1335 Cic. Flacc. 104 fin. 1, 25 epist. 16, 18, 3 CE 74, 2 LIV. 35, 49, 6 SEN. clem. 2, 4, 4 SCRIB. LARG. 146 PETRON. 38, 12 MART. 12, 51, 2. et al.; saepe in titulis, e. g. l. 73 et vol. II 2084, 61. contaminatus: vol. IV 631, 20 sqq. disertus: vol. V 1, 1378, 33 sqq. dives: vol. V 1, 1589, 26 sq. doctus: vol. V 1, 1763, 21 sqq. eloquens: vol. V 2, 423, 15 sqq. eruditus: vol. V 2, 831, 43 sqq. familiaris: vol. VI 1, 246, 82 sqq. 250, 65. 251, 26 sqq. fortis: PLAVT. Pseud. 992 Cic. Quinct. 7 Verr. II 5, 8. et al. (*v. vol. VI 1, 1146 sqq.*). honestus: v. s. honestus. humanus: VARRO rust. 2, 5, 1 Cic. Verr. II 4, 98. II 5, 71 Arch. 19 Pis. 68 de orat. 2, 3 fin. 2, 102. et al. idoneus: vol. VII 1, 230, 7 sqq. 52 sq. 63 sq. 233, 54 sq. 236, 35. ignotus: vol. VII 1, 320, 69 sqq. 324, 24 sq. improbus: vol. VII 1, 689, 23 sqq. impurus: vol. VII 1, 726, 10 [Brink]

sqg. iners: NAEV. carm. frg. 21. Cic. div. in Caec. 67. Verr. II 2, 192. et al. infelix: PLAVT. Amph. 325. Asin. 292. Vid. 63. TER. Ad. 540. Cic. S. Rosc. 119. et al. infimus: TER. Eun. 490. Cic. Mur. 69. de orat. 1, 198. Brut. 131. et al. insanus: PLAVT. Men. 517. Merc. 263. LVCIL. 514. Cic. S. Rosc. 33. Verr. II 4, 148. et al. liber: LEX reg. Paul. Fest. p. 221. PLAVT. Asin. 477. Persa 749. Poen. 522. Rud. 114. TER. Andr. 330. GRACCH. or. frg. Fest. p. 201. VARRO rust. 1, 17, 2. Cic. Tull. 27. Verr. II 3, 134. Caecin. 20. leg. agr. 2, 84. Rab. perd. 16. et al.; adde GELL. 10, 15, 11 (inter variorum fragmenta). malus: PLAVT. Aul. 172. Epid. 709. Men. 487. Most. 1078. Pseud. 792. 974. al. LVCIL. 1334. RHET. Her. 4, 11, 16. Cic. div. in Caec. 46. Verr. II 2, 22. 3, 106. de orat. 2, 303. rep. 1, 27. et al. militaris: PLAVT. Epid. 16. SALL. Catil. 45, 2. 59, 6. LIV. 2, 56, 8. 42, 33, 3. et al. miser: ENN. ann. 138. PLAVT. Bacch. 623. 1106 sq. Capt. 461. Cas. 303. Men. 82. 908. Merc. 588. al. TER. Ad. 199. 419. LVCIL. 1238. Cic. S. Rosc. 119. Verr. II 1, 82. 2, 74. et al. mortuus: LEX XII tab. 10, 1 (Cic. leg. 2, 58). 10, 5 (ibid. 2, 60). PLAVT. Men. 240. LEX Vrsion. (CIL I² 594) 73, 4 et 5. PAVL. Fest. p. 70. nobilis: TER. Ad. 15. GRACCH. or. frg. Gell. 10, 3, 3. Cic. inv. 1, 103. Quinct. 25. 31. S. Rosc. 1, 15. Verr. II 1, 76. de orat. 2, 280. et al. perditus: TER. Eun. 418. Cic. S. Rosc. 112. Verr. I 15, 21. II 3, 5. 4, 37. Catil. 2, 8. Att. 14, 17, 3. et al. privatus: LEX agr. (CIL I² 585) 63. Cic. Verr. II 1, 12. 4, 71. 5, 77. Caecin. 41. et al. sapiens: L. CRASS. or. frg. Cic. de orat. 2, 224. RHET. Her. 2, 30, 48. Cic. inv. 1, 101. S. Rosc. 164. Verr. I 44. de orat. 1, 105. 3, 82. Brut. 111. rep. 1, 11. et al. stultus: PLAVT. Bacch. 1098. Persa 591. TER. Haut. 585. Eun. 1009. Ad. 218. LVCIL. 806. Cic. inv. 2, 139. Caecin. 68. de orat. 1, 179. al. CATVLL. 78, 5. et al. timidus: RHET. Her. 2, 19, 29. Cic. Quinct. 39. Verr. I 28. Caecin. 18. et al. *β specialia*: ① *significatur ordo, honor sim.*: aedilicius: vol. I 928, 8. censorius: vol. III 802, 6. consularis: vol. IV 571, 73. patricius: Cic. Catil. 3, 22. al. Liv. 4, 16, 4. 5, 14, 5. plebeius: LIV. 6, 36, 11. 10, 8, 4. al. SVET. Tib. 2, 4. AMPEL. 15, 8. SPART. Sept. Sev. 2, 6. Geta 3, 5. praetorius: Cic. Verr. I 38. Font. 43. ② *significatur secta sim.*: Christianus: TERT. apol. 2, 16. fug. 12. p. 487. Oe. CYPR. zel. 16. p. 430, 21. epist. 58, 6. p. 662, 1. OPTAT. 2, 20. p. 55, 15. AVG. civ. 3, 31. p. 144, 19. D. Cod. Theod. 15, 8, 1. et al.; v. et Onom. II 413, 26 sq. Pythagoreus: Cic. rep. 1, 16. Stoicus: Cic. de orat. 3, 78 (v. app. crit.). parad. 6. GELL. 1, 2, 5. Sullanus: Cic. Att. 1, 19, 4. ad Q. fr. 1, 1, 21. ③ *coniung. iocose ficta (v. et p. 2877, 73), voces Graecae*: PLAVT. Curc. 122 (in allocut.) oculissime -o. Poen. 472. sexaginta milia -um... volaticorum... occidi (474, 475). 506. advocatos, -es spissigradissimos, 979. sarcinatos (Leo). Pseud. 918. stratioticus -o qui cluear. LVCIL. 59. vix vivo -i ac monogrammo. PETRON. 45, 8. sestertarius (cf. 74, 15. dipundarius). Cic. Att. 1, 6, 2. -em χρηστομεδῆ. 8, 16, 1. -em ἀπολιτικώτατον omnium... nunc vero etiam ἀσφατηγητότατον. 13, 18. ipse -o πολυγαφώτατος. *γ adverbialia*: cuiusmodi: Cic. Verr. II 4, 7. eiusmodi: PLAVT. Bacch. 676. Cic. S. Rosc. 17, 36. Verr. II 1, 151, 4. 6. 53. Cluent. 185. Manil. 13. istiusmodi: PLAVT. Truc. 930. RHET. Her. 4, 35, 47. frugis: vol. VI 1, 1457, 33 sqq. 1458, 19 sqq. non nauci (cf. ENN. scaen. 423): PLAVT. Truc. 611. nequam (etiam superl. nequissimus): PLAVT. (v. Lodge, Lex. II 148). LVCIL. 1221. 1255. Cic. S. Rosc. 39. Verr. II 1, 63, 73. 83. 2, 192. 3, 22. 84. Font. 39. Cluent. 97. et al.; v. et p. 2888, 43 sq. nihili (de locutione v. Cic. Tusc. 3, 18): PLAVT. (v. Lodge, Lex. II 165). VARRO ling. 9, 54. GELL. 10, 19, 2. 15, 2, 2. nulli rei (cf. GELL. 6, 11, 2): GELL. 9, 2, 6. 15, 9, 11. haud magni preti sim.: PLAVT. Curc. 167. Epid. 493. minimi (Mil. 558). Mil. 145. TER. Ad. 891. maximi. Liv. 28, 29, 4. minoris. triboli (cf. Hofmann, Umgangsspr. 194): PLAVT. Poen. 381. 463. *c subst.*: *α generatim (saepē in script. sacra sec. hebr.)*: advena: PLAVT. Poen. 1031. VVLG. II reg. 1, 13. agricola: vol. I 1422, 8. alienigena: vol. I 1561, 16 sqq. amator: PLAVT. Cas. 564. artifex: vol. II 697, 39. 63. 700, 53 al.; c. gen.: SALL. Lug. 35, 5. -es talis negoti artifices. auctor: VVLG. I Esdr. 5, 4. bellator: vol. II 1807, 7 sq. comes: FEST. p. 266. ab -e quodam comite Aeneae. devorator: VVLG. Luc. 7, 34 (ἀνδρώπος γάγος). fabulator: GELL. 3, 10, 11. frater: ITALIA gen. 13, 8 (Aug. loc. hept. 1, 43) -es f. sumus (ἀνδρώπου ἀδελφοί, Vulg. fratres). histrio: p. 2844, 41. hospes: Cic. Cluent. 163. -em multorum hospitem (hospitem var. l.). cf. PRVD. apoth. 30. hostis: QUINT. inst. 9, 3, 67 (adnominatio) 'quando -o hostis, -o'. iudex: CASSIOD. gramm. VII 175, 7. omnis -em facundiae iudicem. latebricola: PLAVT. Trin. 240*. levenna: LABER. mim. 80. nebulosus: GELL. 1, 2, 7. 16, 6, 12. nugator: GELL. 12, 2, 8. parasitus: DON. Ter. Eun. 236. peccator: v. s. peccator. rex: VVLG. Matth. 18, 23 (ἀνδρώπου βασιλεῖ). seductor: ROMVL. fab. 29. tit. rec. gall. senex: TER. Ad. 562. QUINT. decl. 315. p. 240, 22. FRONTO p. 198, 1 N. et al. servulus: PLAVT. Stich. 446. APVL. met. 8, 26. servus: PLAVT. Asin. 470. Epid. 60. 327. al. TER. Phorm. 292. VARRO rust. 1, 17, 2. Cic. Tull. 27. 44. Verr. II 3, 91. et al. sicarius: Cic. S. Rosc. 8. -es s. atque gladiatores. silvicola: NAEV. carm. frg. 21. simulator: DOCTR. apost. 3, 1. sycophanta: PLAVT. Poen. 1032. verbero: p. 2888, 37. vir: PLAC. med. 17, 11. rec. β (opp. eam i. mulierem). *β c. nominibus gentium (et subst. et adi. quasi*

subst.; exempla vetustiora): Achaicus: Cic. Att. 1, 13, 1. Arpinas: vol. II 631, 38-40; adde Cic. leg. 1, 4. Asiaticus: Cic. de orat. 3, 43. Atheniensis: vol. II 1029, 68. Attacorus: vol. II 1113, 34. Atticus: Cic. Att. 1, 19, 10. Cappadox: PETRON. 63, 5. Epiroticus: Cic. Att. 1, 13, 1. Gallicanus: SVET. Nero 43, 1. Vit. 18. Gallicus: FEST. p. 355 (?). Gallus: Cic. Catil. 3, 22. SVLP. Sev. dial. 1, 4, 6. 1, 27, 2. Graeculus: Cic. Verr. II 2, 72. de orat. 1, 47. Graecus: Cic. inv. 2, 28. Verr. II 1, 53. 4, 21. 132 bis. 133 ter. Flacc. 14. 24. 36. Sest. 141 sq. prov. 15. Balb. 12. de orat. 1, 22. Tusc. 2, 65. Att. 4, 7, 1. al. SEN. contr. 7, 1, 27. et al. Graius (dub. NEP. Them. 9, 2): ENN. ann. 177. LVCR. 1, 66. VERG. Aen. 10, 720. PRVD. c. Symm. 1, 103. Haluntinus: Cic. Verr. II 5, 90. Italicus: VARRO rust. 1, 2, 8. FEST. p. 355 (?). Latinus: Cic. Balb. 54. Liv. 1, 32, 11. 13 bis. GAIVS inst. 3, 56. et al. Phryx: Cic. Flacc. 41. Reatinus: Cic. Sest. 80. Romanus: ENN. ann. 494. 547. VARRO Men. 186. Cic. Manil. 41. Mur. 74. Rab. Post. 25. Phil. 7, 14. 12, 15. de orat. 1, 231. Cato 12. div. 2, 5. fat. 4. Att. 1, 19, 10. al. Liv. 1, 59, 9. 5, 51, 3. 42, 19, 5. PLIN. epist. 4, 3, 5. 4, 22, 2. et al. Rudinus: Cic. Arch. 22. Sabinus: Cic. rep. 2, 25. Setinus: Liv. 8, 5, 7. Siculus: Cic. Verr. II 2, 72. 4, 146. 5, 83. Thermitanus: Cic. Verr. II 2, 83. Tusculanus: Cic. Brut. 294. *γ iunctura '-o -o' in script. sacra (sec. hebr.; resp. ἀνδρώπος ἀνδρώπος; iuncturam explic. AVG. loc. hept. 3, 59. '-o ille aut ille' vel 'quicumque -o')*: ITALIA lev. 17, 8 (Lugd.) -o -o filiorum Istrahel... quicumque fecerit eqs. (VVLG. -o quilibet). 18, 6 (ibid.) -o -o... non accedet eqs. (VVLG. omnis -o). 24, 15 (Aug. loc. hept. 3, 59; VVLG. -o). num. 30, 3 (Rufin. Orig. in num. 24, 2. p. 227, 23; sed Lugd. -o quicumque, Vulg. si quis virorum). VVLG. Ezech. 14, 4. *d genet. vel. abl. qualitatis, originis sim.*: *α genet.*: ① *genet. c. attrib. coniung.*: PLAVT. Aul. 325. tun, trium litterarum -o (i. fur), me vituperas? Men. 269. ego... -o iracundus, animi perditus (SERV. Aen. 6, 413. purgatoris animi -es. cf. Cic. de orat. 2, 300. in -e acerrimi ingenii [Liv. 22, 58, 8. minime Romani ingenii -o. et al.]. AMM. 20, 9, 9. superbae mentis et turgidae. 28, 3, 4. superbi spiritus. VVLG. Luc. 2, 14. in terra pax -bus bonae voluntatis [ἐν ἀνδρώποις εὐδοκίας]). Mil. 618. tibi, istuc aetatis -i (Cic. de orat. 1, 207. id aetatis [Att. 4, 16, 3. 16, 7, 5]. VELL. 1, 11, 6. ullius. VAL. MAX. 5, 6. ext. 5. omnis [CELS. 2. praef. 2. et al.]. APVL. flor. 22. p. 101. suae). Pseud. 1196. quem ego -em nullius coloris novi (v. Leo et Lorenz ad l.). Cic. Quinct. 72. -em antiqui officii (epist. 16, 4, 2. summi o. summaeque humanitatis). S. Rosc. 43. -es illius ordinis ex municipiis rusticis (Verr. II 3, 95. eiusdem -o. 152. vestri -o. 166. -e equestris o. honestissimo atque ornatissimo. Rab. perd. 20. omnes omnium ordinum -es [27. Catil. 4, 14. Liv. 42, 49, 8. PETRON. 111, 5]. Mur. 69. nostri o. al. Liv. 27, 46, 5. sui o.). Verr. II 2, 76. -o tantae luxuriae (-uria var. l.) atque desidia (-dia var. l.). 2, 174. ab -e non nostri generis... sed nobilissimo (SALL. Catil. 24, 3. cuiusque generis -es. Liv. 10, 21, 4. omnis g. -um [21, 12, 8. 27, 51, 3. 33, 7, 8]. 22, 34, 2. sui g. 43, 3, 1. novi g. et al. cf. VVLG. Luc. 7, 31. -es generationis huius [ἀνδρώπους τῆς γένεως ταύτης]). 3, 19. tu, -o minimi consili, nullius auctoritatis (Font. 16. plus Gallorum consensio valebit quam summae a. -um). 3, 103. -um summi laboris summaeque industriae. ibid. Ceterinos, Acherinos, parvarum civitatum esse (5, 20. in -em honestissimae civitatis honestissimum. cf. leg. agr. 2, 61. exterarum nationum -es). Sest. 130. -o eiusdem sanguinis (VAL. MAX. 6, 4. ext. 1. nostri s. SERV. georg. 2, 484. stultos esse -es frigidioris s., prudentes calidi). Phil. 2, 112. -es omnium gentium (de orat. 1, 15. ceteris -bus omnium gentium praestare. Liv. 10, 10, 11. tam efferatae gentis -es. 21, 20, 6. suae [38, 26, 6]. VAL. MAX. 9, 13. ext. 4. ferocissimarum. COLVM. 3, 8, 2. Iudaeae. SEN. dial. 6, 7, 3. placidae. benef. 3, 28, 3. exterarum gentium -es. TERT. adv. Marc. 4, 11. p. 452, 21. alterius. et al.). de orat. 2, 271. cuiusvis temporis -em (v. app. crit.). 2, 37. ceterarum artium -es. al. CAES. Gall. 2, 15, 5. Nervius esse -es feros magnaeque virtutis (2, 27, 5). 2, 30, 4. -es tantulae staturae (AMM. 18, 6, 7). 7, 5, 1. summae -em audaciae. 7, 32, 4. -em summae potentiae et magnae cognitionis (civ. 3, 35, 2). SALL. Lug. 40, 2. per -es nominis Latini (aliter GELL. 13, 25, 3. -o... multi atque celebrati n.). 85, 10. -em veteris prosapiae ac multarum imaginum et nullius stipendii (cf. MIN. FEL. 14, 1. Octavius, -o Plautinae prosapiae). NEP. Dat. 3, 1. -em maximi corporis terribile facie (Liv. 28, 20, 3. levium c. -es. aliter Liv. 6, 34, 5. inter sui c. [i. ordinis] -es). Liv. 4, 9, 7. inter suae partis -es... contionati (24, 27, 8. 35, 39, 4). 21, 42, 4. inter eiusdem condicionis -es (GAIVS inst. 1, 128. peregrinae. TERT. apol. 23, 12. Christus -o communis c. COD. Theod. 2, 1, 3. cuiuslibet. 4, 10, 3. libertinae. et al.). 24, 23, 10. apud infimae plebis -es. 31, 29, 12. eiusdem linguae -es (SEN. contr. 4. praef. 2. -o mentis quam linguae amarioris. CVRT. 6, 11, 4. suae. HER. praef. Vulg. Ios. meae. sensu obsceno: MIN. FEL. 28, 10. -es malae l.). 33, 33, 6. finitimis aut propinqua vicinitatis -bus aut terris continentibus iunctis. 33, 45, 6. adversae Hannibali factionis -es (34, 21, 4. suae f. [34, 48, 2]. 34, 61, 11. Barcinae. 42, 63, 12. adversae f. MIN. FEL. 8, 8). 44, 35, 10. notae iam sibi et fidei et prudentiae -es (AMM. 19, 13, 2. civilia). FEST. p. 294. tenuioris fortunae -es. p. 334. sexaginta annorum -es. et al. ② *genet. per se pon.* (cf. Schmalz-Hofmann⁶ 399; [Brink])

de Eccles. v. etiam Kittel, Wbch. z. N. T. 1355): LIV. 2, 55, 3 et eos ipsos plebis -es (3, 14, 5 adloqui p. -es. 8, 33, 12. 24, 2, 10). CVRT. 5, 3, 4 haud sane temporum -o. APVL. apol. 75 -o iustus et morum (v. Helm ad l.). TERT. (?) apol. frg. Fuld. 6 gloriae -es (aliter TERT. apol. 47, 3 -es gloriae... libidinosi; v. Löfstedt, Krit. Bem. z. Tert. Apol. 107). ieiun. 16 p. 295, 4 Sameas, -o dei, cum... prophetasset (fere i. q. propheta; item: adv. Marc. 4, 21 p. 488, 26 CYPR. domin. orat. 21 p. 283, 3 epist. 69, 6 HEGES. 5, 16, 1. et al., saepe in VVLG.; aliter [fere i. q. -o vere Christianus]: TERT. bapt. 20 p. 218, 8 non pane vivere -em dei, sed dei verbo. coron. 9 p. 438 Oe. CYPR. epist. 6, 1 -es dei. VVLG. I Tim. 6, 11 tu autem, o -o dei [ὁ ἀνθρώπος θεοῦ]. II Tim. 3, 17 [ὁ τοῦ θεοῦ ἀνθρώπος]. et al.). adv. Marc. 4, 11 p. 449, 5 de Petro, legis -e (opp. extraneum legis). 5, 7 p. 592, 17 mundi (cf. HIER. epist. 49, 2, 3 saeculi [53, 2, 1]). CYPR. mortal. 1 p. 297, 13 Christi (v. Onom. II 411, 65). HIER. epist. 8, 1 rudes illi Italiae -es. VVLG. Iob 34, 36 iniquitatis. Sirach 34, 25 sanguinis (i. crudelis; gr. ἀνθρώπος αἱμάτων). II Thess. 2, 3 peccati (ὁ ἀνθρώπος τῆς ἀμαρτίας. cf. AVG. in euang. Ioh. 3, 13 ille [i. -o], -o p., iste [i. Christus] iustitiae). PETIL. Aug. c. Petil. 2, 31, 70 omnis... potestas ex deo est, non in -e potestatis. et al. β abl.: PLAVT. Mil. 998 hunc -em nimium lepidum et nimia pulchritudine. Pseud. 724 si modo mihi -em invenietis eqs. : : qua facie? : : malum eqs. TER. Ad. 442 -o antiqua virtute ac fide (Cic. Verr. II 3, 60 summa v. -em, summa industria. 3, 93 -o eo splendore, ea v., qua omnes existimatis. CAES. civ. 3, 59, 1 singulari. v. et infra l. 28). PACVV. trag. 348 -es ignava opera et philosopha sententia. Cic. Tull. 18 -es electos maximis animis et viribus (CAES. Gall. 1, 7, 5 inimico animo). Verr. II 1, 137 -o summo pudore, summo officio (Caecin. 104 singulari p., virtute cognita et spectata fide). 4, 131 Archimede... summo ingenio -em ac disciplina (GELL. 1, 5, 3 subagresti i. et infestivo). de orat. 1, 104 Brut. 166. epist. 13, 3 eruditum -em et summa humanitate. al. CAES. Gall. 4, 1, 9 immuni corporum magnitudine -es (cf. GELL. 19, 13, 2 'nanos' parva statura -es. 19, 13, 3 brevi atque humili corpore -es). civ. 3, 104, 2 singulari -em audacia. et al.; saepe apud GELL. e locut. praeposit.: ab: infra l. 38. cum: PLAVT. Mil. 658 tris... -es... cum istis moribus. Most. 105. Rud. 315 -es... chlamydatos cum machaeris. CE 53, 3 pudentis -is frugi cum magna fide. et al. de: Cic. de orat. 2, 28 -em audietis de schola atque a magistro. LIV. 2, 36, 2 de plebe -i (2, 55, 4. 3, 19, 9 de vestra p. 5, 40, 9 [v. app. crit.]. 6, 13, 7 ASCON. Mil. p. 31, 10). FILASTR. 104, 7 -es... de gentibus. VVLG. lev. 20, 2 -o de filiis Israel et de advenis qui habitant in Israel (cf. 22, 18 de domo Israel et de advenis). 21, 17 de semine tuo. 22, 3 de stirpe vestra. et al. ex: Cic. Verr. II 1, 10 tot -bus honestissimis ex tam illustri provincia (2, 149, cf. 1, 127 rusticanos ex municipiis. 5, 165 nobilissimi... ex agro Tauromenitano. Catil. 3, 22 Galli ex civitate male pacata. de orat. 2, 154 eruditissimos... ex Graecia [rep. 1, 36 summi ex Graecia sapientissimi]. GELL. 1, 8, 3 ex omni Graecia]. PLIN. nat. 26, 15 e levissima gente. et sim.). 2, 270 -es honestos e conventu Syracusano. 3, 137 -em severum ex vetere illa equestri disciplina (Cluent. 76). Manil. 18 ex ceteris ordinibus -es gnavi. de orat. 1, 111 ex forensi usu -o medicis. 1, 168 -o ex numero disertorum. PS. SALL. in Tull. 4 -o novus Arpinas, ex M. Crassi familia. LIV. 1, 9, 11 ex plebe -es (VAL. MAX. 1, 7, 4). et al. in: PLAVT. Mil. 704 magno in genere et in divitiis maxumis... -em. sine: Cic. Flacc. 52 -i egent, sordido, s. honore, s. existimatione. Cael. 78 Q. Cic. pet. 28 FLOR. epit. 3, 16, 1. et al. f sentent. attributiva (exempla selecta): ENN. scaen. 398 -o qui erranti comiter monstrat viam. PLAVT. Asin. 616 ut miser est -o qui amat (cf. Capt. 461 miser -o est qui ipse sibi quod edit quaerit et id aegre invenit). Aul. 753 non mi -es placent qui, quando malefecerunt, purgant. Bacch. 118 mali sunt -es qui bonis dicunt male. Capt. 84 dum ruri rurant -es quos liguriant parasiti. Curc. 482 ibi sunt -es qui ipsi sese venditant. Men. 457 -um, in dies qui singulas escas edint, quibus negoti nihil est. 952 arcesse -es qui illunc ad me deferant. Most. 409 -i cui nulla in pectore est audacia, ... facile est facere nequiter. Persa 762 improbus est -o qui eqs. Poen. 1287 nactus est -em, mina quem argenti circumduceret (cf. Rud. 1387 nactus -em quem defraudares. Truc. 280). Rud. 921 vigilare decet -em qui volt sua temperi conficere officia. VARRO Men. 571 non quaerenda est -i, qui habet virtutem, paenula in imbri. Cic. Verr. I 35 quoniam sunt -es quos libidinis infamiaeque suae neque pudeat neque taedeat, qui eqs. II 1, 87 hi (Magius et Fannius) sunt -es quos... senatus in hostium numero habendos censuit. 2, 96 invenerat -es qui dicendo tempus consumerent. 2, 115 faciunt hoc -es quos in summa nequitia... ipsius nequitiae fama delectet. 5, 10 -es qui fuerant nominati, comprehensi sunt. Caecin. 29 ad -em condemnandum quem numquam vidisset. et al.

3 syntactica et stilistica: a in allocut. (v. et p. 2878, 25): α -o cum adi. (v. et p. 2885, 40): PLAVT. Aul. 423 quid tibi nos tactiost, mendice -o? 437 scelesti -o. 745 -o audacissime (Cic. Verr. II 3, 126. 3, 141). Bacch. 1163 tun, -o putide. Epid. 333 vae tibi, muricide -o (cf. Hofmann, Umgangsspr. 87). Men. 148 -o lepidissime (Persa 791 Pseud. 323). 487 -o levior quam pluma, pessime et nequissime. 517 -o insanissime. 924 -o ignavissime (TER. Eun.

239). Truc. 333 mprobe nihilique -o (Cic. Verr. II 1, 48 improbisime). TER. Ad. 218 -um -o stultissime. Cic. Verr. II 1, 94 -o avarissime et spurcissime. 1, 102 -o stultissime et amentissime (5, 11 -o a. Phil. 11, 9 o perditissimi -es et a. et al.; adde: SEN. contr. 10 praef. 6 dementissimi -es. SEN. epist. 117, 23 -o demens). 1, 113 inportunissime. 2, 40 -o deterrime et impudentissime. 3, 75 -o impurissime. 5, 49 (ironice) tu, sancte -o ac religiose. Rab. perd. 13 tu, -o lenis ac popularis (dom. 80). dom. 105 -o fanaticae. Vatin. 8 -o imperitissime. Phil. 2, 8 -o diserte. 2, 11 tu, -o sapiens (2, 31 tu -o s. et considerate). 13, 41 -o ingratisime. de orat. 2, 365 amicissimi -es (AVR. Fronto p. 67, 22 N. -o a.). et al. β mi -o, mei -es (sing. praeter infra l. 13. loquuntur mulieres ubique; cf. DON. infra l. 16. dub. PLAVT. Truc. 942): PLAVT. Cist. 678 mei -es, mei spectatores (mi utroque loco codd.). 719 (interpol.?) mi -o, obsecro (TER. Andr. 721 Eun. 756). Epid. 640 memini, mi -o. Persa 620. TER. Phorm. 1005 mi -o, di melius dunt (cf. DON. ad l. quaerit Probus an matrona tam familiariter recte dicat alieno eqs.). Ad. 336 au, au mi -o, sanusne es? (AFRAN. com. 103). nota (acced. mea mulier): PLAVT. Cist. 723 mi -o et mea mulier. γ tu -o (DON. Ter. Ad. 111 'tu -o' dicens negat illi familiaritatem): PLAVT. Bacch. 1155 quid ais tu -o? Cas. 266 tu... tibi, -o, malam rem quaeris. 528 attatae, caedundus tu -o es. Cist. 231. Curc. 412 quis tu -o es? (cf. Epid. 637 quis tu -o es, qui...? Men. 826 Mil. 425 Trin. 970 TER. Eun. 804 LVICIL. p. 2884, 49). Epid. 575 tu -o insanis. Mil. 684 TER. Andr. 778 Haut. 1003 Ad. 111. δ -o: VARRO Men. 211 quid (qui var. l.)? sutrinus facere inscius nihil, -o, agis? de VVLG. (N. T.) v. Bauer, Wörterbuch z. N. T. 113.

b 'o -em miserum' sim.: PLAVT. Amph. frg. 6 (7) edepol -em miserum (Cic. Att. 7, 11, 1. v. et infra l. 40). Asin. 292 edepol -em infelicem, qui eqs. (cf. TER. Haut. 380 -em felicem [SEN. epist. 46, 3 o te -em f., qui eqs.]. POMPON. Atell. 159 o -em beatum [AVR. Fronto p. 28, 15 sq. N. o te -em b...; o me -em b.]. Cic. Quinct. 80 o -em fortunatum, qui eqs. SEN. epist. 86, 11 o -em calamitosum). Men. 640 o -em malum. Mil. 1066 en ecastor -em peritum. Pseud. 734 o -em opportunum mihi (cf. Cic. epist. 12, 30, 3 o -em semper illum mihi quidem aptum, nunc... etiam suavem). 931 o -em lepidum. 1205 (interpol.?) edepol -em verberonem Pseudolum. Truc. 695 en edepol -em nihili. TER. Andr. 769 o -em audacem (Eun. 709). Eun. 259 scitum hercle hominem. 418 di vestram fidem, -em perditum miserumque (Cic. Att. 14, 17, 3 o p. -em). Ad. 183 o -em impurum. 304 o -em impium. TITIN. com. 175 -em improbum. Cic. Verr. II 4, 146 o desertum -em, desperatum, relictum. 5, 62 buncine -em, hancine impudentiam, ... hanc audaciam. Phil. 2, 77 o -em nequam (Att. 4, 13, 2. 15, 13, 3. 16, 14, 2). 11, 13 -em ridiculum, qui eqs. (Att. 10, 3, 2 -es ridiculos). orat. 225 o callidos -es (cf. div. 2, 103 o acutos -es [PETRON. 24, 2 o... -em a. atque urbanitatis vernaculae fontem]). Att. 2, 2, 2 o magnum -em. 12, 2, 2 o miros -es. 12, 38, 2 o -em cavendum. et al.

c 'meus -o est': NAEV. com. 70 deo meo propitio, meus -o est. PLAVT. Mil. 334 meus illic -o est. Pseud. 381 illic -o meus est (cf. 600). 1124 hic -o meus est... : : quia praeda haec meast. d 'em tibi -em': vol. V 2, 438, 12 sq.

e 'paucorum -um (est)': TER. Eun. 409 immo sic -ost: perpaucorum -um. : : immo nullorum arbitror. HOR. sat. 1, 9, 44 'Maecenas quomodo tecum?'... 'paucorum -um et mentis bene sanae'. iocose ad piscem translatus: Cic. fat. frg. 4 (ed. Ax) accipiens iste paucorum -um est.

f 'hoc -is' sim. (CHAR. gramm. p. 139, 15 B. cum... 'quid hoc est -is?' quaeritur, inquit Varro, de alicuius quaero -is qualitate. aliter v. p. 2878, 25): PLAVT. Amph. 576 quid hoc sit -is? (769). TER. Eun. 546 quid hoc -is? v. etiam supra l. 58). Poen. 92 facite coniecturam, quid id sit -is. TER. Haut. 848 quaeso quid tu -is es? (Cic. Verr. II 2, 134 quid -is sit). Eun. 833 quid illuc -is est?

B subaudiuntur notiones secundariae (cf. etiam Cic. Att. 4, 15, 2 tam longe a tot tuis et -bus et rebus carissimis... abesse [i. propinquis sim.]). STAT. silv. 5, 2, 91 -um cui principi cura suorum [i. omnium civium]. FRONTO p. 44, 15 N. [dub.]: 1 i. q. servus, actor, minister sim.: a generatim: Cic. Quinct. 61 -em P. Quincti deprehendis in publico, conaris abducere (item pendet gen.: Tull. 25 ut -es M. Tulli occiderentur. 38. COD. Theod. 10, 26, 1 conductores -esve augustissimae domus nostrae [16, 5, 52, 1. cf. COD. Iust. 3, 26^{tit} causae... divinae domus -umque eius]. AVELL. p. 639, 25 per -em... Agapiti. RVRIC. epist. 2, 49 filii mei. COD. Iust. 1, 27, 2, 20 duci Tripolitanae provinciae et -bus eius. al. IULIAN. epit. novell. 30, 105 adversus praesidem... vel adversus -es eius). Verr. II 1, 91 familiam magnam, multos artifices, multos formosos -es reliquit (1, 92 -es f. et litteratos). 1, 93 -es... redditi sunt (alii), alii etiam nunc retinentur. CATVLL. 10, 16 comparati ad lecticum -es (cf. 10, 20). LABEO dig. 6, 1, 79 ai -em a me petieris et is post litem contestatam mortuus sit. STAT. silv. 2, 6, 14 -em gemis..., -em, Urse, tuum, cui dulce volenti servitium erat (cf. AVSON. 414, 1 p. 272 P. concessio ab -bus tuis usus hospitio. MIRAO. Steph. 1, 14 tristis es de filio tuo et -o tuo). AFRIC. dig. 46, 3, 38, 3 quando... -em meum (opp. si communem solvisses -em) feceris (GAIVS inst. 4, 16 [form. Brink])

vindicationis] qui vindicabat ipsam rem apprehendebat, veluti -em, et ita dicebat: 'hunc ego -em ex iure Quiritium meum esse aio *egs.*' cf. et 1, 119, 2, 24). 50, 16, 207 (*ex Mela*) mercis appellatione -es non contineri... et ob eam rem mangones non mercatores sed venali-
ciarios appellari. GAIUS dig. 2, 9, 4 quia... totum suum -em defenderet (VLP. dig. 10, 3, 6, 9 [*e Iuliano*]). LAMP. Alex. 23, 2 de omni-
bus -bus per fideles -es suos semper quaesivit (CAPITOL. Pert. 13, 4 per -es suos. PS. AVR. VICT. orig. 7, 1 [*de Hercule*] ut ex longo itine-
nere -es sui et pecora reficerentur. MIRAC. Steph. 1, 14 COD. Theod. et Iust. et al.). et al.; saepe in Dig. (v. V. i. R. III 258, 28 sqq.).
accedit nomen servi: FORMULA Baet. (CIL II 5406) 3 Dama... fun-
dum Baianum... et -em Midam... accepit. AFRIC. dig. 20, 4, 9 pr.
-o Eros (GAIUS inst. 4, 59 VLP. dig. 45, 1, 75, 7 PAVL. dig. 47, 2, 67, 5).
30, 108, 2 -o Titius. et saepe in Dig. b *speciatim de ope-*
rariis: *agricolarius*: CATO agr. 10, 1 vilicum, vilicam, ope-
rarios quinque, bubulcos III, asinarium I, subulcum I, opilionem I:
summa -es XIII (v. app. crit.; sim. 11, 1). 22, 3 vecturam boum,
operas VI, -es VI cum bubulcis. 57, 1, 144, 4 adsiuod -es L prae-
beto. 145, 1 ad oleam faciendam -es eos dato, qui placebunt... cu-
stodi. 160. VARRO rust. 1, 18, 2 satis esse ad iugera VIII -em unum.
ibid. 7 quot quaeque praedia -bus colantur. 2, 2, 20 ne minus ha-
beamus in centenas oves hirtas singulos -es, in pellitas [caprae]
binos. 2, 10, 3 formae -um legendae ut sint firmae ac veloces. *ibid.*
11 facilius de summa -um detrachere possis. COLVM. 1, 7, 1 praecipua
cura domini requiritur cum in ceteris rebus tum maxime in -bus.
atque hi vel coloni vel servi sunt. 1, 9, 7. 2, 10, 13 id tres vel quat-
tuor -es promoveant pedibus. 2, 12, 7 eandem modum... tribus -bus
adiectis... satis excoli. 11, 1, 15 malo... unius agilem industriam
quam decem -um... tardam operam. NOVELL. Valent. 35, 18 si...
duorum praediorum unus dominus ex referto... colonis agro ad alte-
rum aliquos -es... transtulerit. de aliis operariis: CIC. Verr.
II 4, 54 artifices omnes, caelatores ac vasculares convocari iubet...
magnam -um multitudinem. ALF. dig. 9, 2, 52, 2 cum domino mula-
rum nullam esse actionem, cum -bus qui conversum plostrum susti-
nuissent, lege Aquilia agi posse. VITR. 7, 3, 10 decuria -um inducta
... vectibus pisant materiam *Graccorum tectores*. 10, 2, 7 calcantes -es
(10, 4, 2. 10, 6, 3). 10, 2, 9 funes traduntur -bus ad ducendum. ita tres
ordines -um ducentes... onus ad summum perducunt. 10, 3, 2 caput
eius *machinae* unius -is viribus pressum id onus extulit. 10, 10, 6.
10, 15, 7. HIER. epist. 71, 5, 1 opuscula mea... ad describendum -bus
tuis dedi. TAB. devot. Audolent 274^a (*de aurigis*) cadant -es et equi
fragan(t) (cf. 273^a haec nomina -um et eorum). et al.

2 de militibus (cf. theod. 'Mann', 'Leute'. semper numero
plur. de peditibus infra l. 63 sqq. de CATONE et QVADRIG. non
satis constat): CATO or. frg. 1, 12 (v. supra l. 44) pauculos -es,
mediocriculum exercitum obvium duci. QVADRIG. 87 (v. supra l. 44)
cum partim copiis -um adolescentium. RHET. Her. 3, 2, 3 vis decer-
nitur per exercitus... evocationes -um. POMP. Cic. Att. 8, 12^a, 2 ce-
lenter ex dilectibus huc -es convenire non possunt. CAES. Gall. 1,
25, 6 Boii et Tulingi... -um milibus circiter XV agmen hostium
claudabant. 2, 6, 2 circumiecta multitudine -um totis moenibus
(3, 23, 4. 6, 43, 3 frumenta... a tanta m. iumentorum atque -um con-
sumebantur. et al.). 2, 28, 2 ex -um milibus LX vix ad quingentos,
qui arma ferre possent, sese redactos. civ. 3, 103, 1 duobus... mili-
bus -um armatis. al. SALL. lug. 54, 3 exercitum numero -um am-
plioem, se hebetem infirmumque. al. R. GEST. div. Aug. 23 pugnave-
runt praeter remiges millia -um tria circiter. LIV. 3, 17, 1 arma poni
et discedere -es ab stationibus. 24, 46, 6 magnam partem -um sopi-
vit strepitus lentior. 25, 16, 2 maior quam pro numero -um editur
pugna. 28, 45, 21 cohortem armatam sescentorum -um miserunt. 44,
20, 6 -es navibus deesse. al. PAVL. FEST. p. 336 sex milium et du-
centorum -um legionem. TAC. (v. Gerber-Greef, *Lex. Tac.* p. 529).
et al. refertur ad pedites (opp. equites): CAES. Gall. 1, 49, 3
circiter -um numero sedecim milia expedita cum omni equitatu. civ.
2, 39, 5 -es equitesque. BELL. Hisp. 31, 9 milia -um circiter XXX...
... equites Romani... ad milia III. LIV. 9, 19, 5 non plus triginta
milibus -um et quattuor milibus equitum. 22, 52, 4.

deriv.: nemo; homullus, homuncio, homunculus. cf. humanus.
compos.: homicida, homincola; semihomo; dehomino. Brink.

homoeōmaticus, -a, -um, ὁμοειματικός. t. t. gramm. (cf.
Dion. Thrax p. 40, 2 U. τὸ ὁμοεισιν σημαίνει): DOSITH. gramm.
VII 418, 22 -um adverbium: ut ὥς, ὥσπερ.

homoeomeria, acc. -an f., ὁμοιότης. t. t. philos.: LVCR.
1, 830 sqq. (= *Anaxag. A 44 D*). Anaxagorae scrutemur -an *egs.* re-
rum quam dicit *Anaxagoras* -an, ossa... e paucillis... ossibus...
et de paucillis... visceribus viscus gigni sanguinemque *egs.* e *Lucr.*
(male intell.): SERV. Aen. 4, 625 ('*ex ossibus ultor*') secundum Anaxa-
goram, qui -an dicit, id est omnium membrorum similitudinem, esse
in rebus creandis id est, (secl. Thilo) ex ossibus, ex sanguine, ex
medullis: nam omnia pro parte sui transeunt in procreationem.

[ORIBAS. syn. 5, 53 p. 90 (rec. Ab) homoeomerin (scrib. omīom-) quam nos firmissimam corporis substantiam dicere poteremus. quasi *ὁμοιμερῖν, ex male intellecto gr. 5, 53, 1 τὰ ἐκ τῆς στερεᾶς οὐσίας ὁμοιμερῆ σώματα.]

homoeon v. homoeos.

homoeopathia, acc. -an f., ὁμοιοπάθεια. t. t. rhet.: MACR.
Sat. 4, 6, 9 oratores -an vocant, quotiens de similitudine passionis
pathos nascitur.

homoeoprophoros, -on, *ὁμοιοπρόφορος (cf. dysprophoros, εὐπρό-
φορος). scrib. in codd. et -phor- et -pher-. quod similis est
pronuntiationis (sing. et plur. pro subst.; t. t. rhet.): MART. CAP.
5, 514 compositionis vitium maximum est... -a (sc. κῶλα?)... non
vitare. *ibid.* -on est, cum dicitur 'o Tite tute Tati tanta ty-
ranne tulisti'.

homoeoptōtos, -on, ὁμοιόπτωτος. de orig. vocis gr.: infra
l. 37. scrib. -mop-: CASSIOD. in psalm. 97, 5 Migne.
quod in eodem casu cadit (t. t. rhet.): 1 plur. homoeo-
ptōta (sc. κῶλα sim.): IVL. VICT. rhet. 20 p. 433, 4 ne sint -a, ne
homoeoteleuta.

2 sing. homoeoptōton, abl. -ō n., ὁμοιόπτων. abl. -o:
SACERD. gramm. bis. DIOM. gramm. I 447, 12. litteris graecis:
CIC. facet. dict. 16 (Macr. Sat. 2, 3, 16). RVT. LVP. 2, 13 QVINT. inst.
9, 3, 78 sqq. AQVILA rhet. 25 p. 30, 22 (sim.: MART. CAP. 5, 532 litt.
lat. codd.). CARM. de fig. 103. vertitur latine per 'simile casi-
bus' (AQVILA [in casibus trad.] et MART. CAP. l. c.), 'aequiclinata-
tum' (CARM. l. c.).

a definitiones (fusius QVINT. l. c.; dub. DIOM. gramm. I 447,
19): α est oratio excurrens in eodem casu: SACERD. gramm.
VI 459, 6 de -o. -on est oratio excurrens per eodem casu ut 'hoc
Ripheus, hoc ipse Dymas omnisque iuventus laeta facit' (Verg. Aen.
2, 394). 459, 13 -on quidam hirmo simile esse putant, errantes. 459,
14 sqq. (v. p. 2823, 1). DIOM. gramm. I 447, 12 -on est oratio excur-
rens in eodem casu similiter, id est cum uno similique casu to-
tius sensus elocutionis impletur.

β est oratio excurrens in
eodem casu et similes fines: DIOM. gramm. I 447, 16 -on fit,
cum oratio excurret in eodem casu et similes fines, ut Ennius 'mae-
rentes flentes lacrimantes ac miserantes (ann. 103)'. DON. gramm. IV
398, 22 CHAR. gramm. p. 371, 1 B. POMP. gramm. V 304, 1 sqq. inter
-on et homoeoteleuton hoc interest, quod -on de casibus fit, homoeo-
teleuton de verbis fit. -on est... 'maerentes... (v. supra l. 33)' *egs.*
ecce omnes casus accusativi sunt. inde dictum est -on: Graeci enim
ptosis dicunt casus. homoeoteleuton est, quotiens in verba exitus
est unius soni... ut '... animadvertisti... reliquisti'. CASSIOD. in
psalm. 97, 5 ISID. orig. 1, 36, 15.

b loci generales: RVT. LVP. 2, 12 hoc schema (sc. παρόμοιον)
et homoeoteleuton et -on fere non multum inter se distant. AQVILA
rhet. 47 p. 37, 20 tres... figuras... isocolon, -on, diezeugmenon.

homoeos, (-a), -on, ὁμοιος. scrib. -mīos: GLOSS.
1 adi.: GLOSS. IV 87, 34 -os: similis vel aequalis. e coni.
dub.: DON. vita Verg. vol. V 2, 352, 15.

2 subst. homoeon, abl. -ō n., ὁμοιον. litt. gr. infra l. 51.
t. t. rhet.: SACERD. gramm. VI 469, 24 de -o (-on cod.). -on est res
similes in eadem qualitate eandem laudem vel detractationem habentes,
ut fur et fur similes sunt... ut est: '... (Verg. Aen. 8, 649)'.
IVL. RVF. rhet. 23 p. 44, 23 ὁμοιον (litt. lat. edit. princ.) inter partes
parabola. 25 p. 44, 30 sqq. -on. haec figura est, cum ex partibus
aliqua similitudo colligitur, ut... '... (Verg. Aen. 3, 490)'. etiam in
actu fit -on, ut... '... (ibid. 4, 669 sq.)'.

homoeōsis, -is f., ὁμοιωσις. gen. -is: CASSIOD. in psalm.
122, 2 per figuram -is. acc. -in: SACERD. gramm. VI 464, 3. abl.
-i: SACERD. et CHAR. et DIOM. (suppl.) infra l. 60-63. litt. gr.:
IVL. RVF. rhet. 22 p. 44, 13 COMMENT. Lucan. 1, 136, 1, 205, 4, 237.

t. t. rhet. (vert. latine per 'similitudo': infra l. 74 et ISID. orig.
1, 37, 31): SACERD. gramm. VI 463, 31 de -i: -is est ignotae rei
descriptio per similitudinem eius quae cognita est; haec dividitur tri-
bus modis, in parabolam, in paradigma, in icona (sim.: DON. gramm.
IV 402, 21 CHAR. gramm. p. 365, 8 B. DIOM. gramm. I 463, 10 CASSIOD.
in psalm. 122, 2 ISID. orig. 1, 37, 31. cf. Gramm. suppl. 273, 31. paulo
aliter: Iul. Ruf. rhet. 22 p. 44, 13). SACERD. gramm. VI 464, 3 sqq.

inter -in et parabolam... differentiam, quod -is est, cum exposita re,
quam ad comparisonem induximus, tunc rem exponimus, propter
quam similitudo videtur inducta; parabola vero, cum primo res ex-
ponitur, cuius gratia similitudo trahitur... *egs.* alia differentia, quod
-is genus est in se habens tres species... parabola vero species
nihil praeter se continens. DON. gramm. IV 399, 16 -is enumeratur
inter tropos (sim. CHAR. gramm. p. 358, 12 B. DIOM. gramm. I 457, 2).
POMP. gramm. V 312, 14 tropus generalis est, habet species tres. -is
est similitudo quaedam; sed haec similitudo fit aut a rebus ignotis
aut a rebus incongruis, aut a rebus paribus.

homoeoteleutos, -on, ὁμοιοτέλετος. scrib. -mot-: ISID.
orig. 1, 36, 16 (v. Lindsay, *Index s. v.*). GLOSS. litt. graecis (trad.
vel ed.): l. 81. p. 2891, 3. GLOSS. IV 418, 2 -a: similis finis.
[dub. trad.: DON. vita Verg. vol. V 2, 352, 15.]

i. q. similem finem habens (t. t. rhet.): 1 plur. homoeo-
teleuta (sc. κῶλα sim. cf. GLOSS. supra. litt. graecis: l. 83 bis.
DON. Ter. Eun. 156). SERV. auct. ecl. 5, 38 'purpureo narcissio':
duo -a (sim.: auct. Aen. 4, 558 duo -α. 12, 341 plura -α). IVL. VICT.
rhet. 20 (l. 15).

2 sing. homoeoteleuton, gen. -ī, abl. -ō n., ὁμοιότελετον.
gen. -i: SERV. Aen. 5, 391; abl. -o: SACERD. gramm. VI 459, 3 DIOM.
gramm. I 447, 5. *lit. graecis*: RVT. LVP. 2, 14 QVINT. inst. 9,
3, 77 sqq. AQVILA rhet. 26 p. 30, 27 (sim.: MART. CAP. 5, 532 *lit. lat.*
codd.). DON. Ter. Eun. 236, 476 Phorm. 521. SERV. (sub b passim).
COMMENT. Lucan. 3, 393 CARM. de fig. 100. *vertitur latine per*
'similis duarum sententiarum vel plurium finis' (QVINT. l. c.),
'simile determinatione' (AQVILA l. c.), 'simili modo deter-
minatum' (MART. CAP. l. c.), 'confine' (CARM. l. c.). *acced.*
genet. 'sequentis verbi': l. 22.

a definitiones (fusus QVINT. l. c.): SACERD. gramm. VI 459, 3
de -o. -on, quod contrarium parhomoeo est, fit hoc modo, cum di-
versae orationis fines isdem litteris terminantur, ut 'caesa... foedera
porca'. DON. gramm. IV 398, 24 -on est, cum simili modo dictiones
plurimae finiuntur, ut '...reduci... relinqui, deveh... deseri' (sim.:
DIOM. gramm. I 447, 11 ISID. orig. 1, 36, 16). CHAR. gramm. p. 370,
27 B. -on est oratio pari verborum exitu finita (sim.: DIOM. gramm.
I 447, 5). CASSIOD. in psalm. 84, 2 (88, 40). *nota (de verbis tem-*
poralibus): POMP. gramm. (p. 2890, 35 sqq.). b loci generales:
RVT. LVP. 2, 12 (p. 2890, 42). SERV. ecl. 3, 1 vitans -on (georg. 3, 539.
Aen. 5, 391 vitandi -i causa. *lit. graecis*: Aen. 11, 464 auct. Aen. 1, 220.
8, 545 -on sequentis verbi. 11, 112). auct. ecl. 8, 28 ne -on faceret
(*lit. graecis*: auct. Aen. 2, 745). Aen. 8, 435 timuit -on. 9, 606 est...
cacosyntheton et -on. 10, 571 propter -on (*lit. graecis*: 1, 30, 2, 56,
3, 663, 12, 781).

homoeūslon, -ī n., ὁμοούσιον. om- scribitur saepe in codd.,
e. g. EVCHER. AVX. EVCHER. instr. 2 p. 159, 22 -on (homo eusion
s, omoeusios PGAV) similis substantiae (antea homousion).
GLOSS.). i. q. dogma (et simul secta l. 34) Christum similis sub-
stantiae esse cum patre perhibens: HIL. c. Const. v. p. 2893, 40. 42.
syn. 88 p. 540^a quid fidem meam in homousion damnas, quam per
-ii (homous trad.) professionem non potes non probare? al. (v. et
p. 2893, 44). AVX. Maximin. c. Ambr. 47 Homousianorum sectam
destruebat... -on autem dissipabat Ulfila. SVLP. Sev. chron. v.
p. 2893, 62. PROSP. chron. v. p. 2893, 69. *Rehm.*

homologō ... dicitur confiteor GLOSS. II p. XIII. i. ὁμο-
λογώ. cf. Goetz, Thes. gloss. emend. s. 'confessio' et 'confiteor'.

homologus, -ī m., ὁμόλογος. -i appellari videntur dediticii
i. λαογραφούμενοι (de Aegyptiis; ad rem v. Mitteis-Wilcken, Grund-
züge... der Papyruskunde I 1, 59 sq. 85 et I 2, 88 sqq.): COD. Theod.
11, 24, 6 pr. functiones publicas et liturgos, quos -i coloni praestare
noscuntur. 11, 24, 6, 3 ii..., qui vicis quibus adscripti sunt dere-
lictis, et qui -i more gentilicio nuncupantur, ad alios... vicos...
transierunt eqs.

homonymia, -ae, acc. -am et (rarius) -an f., ὁμωνυμία.
acc. -an: v. infra l. 56. 57. 76. 77. *lit. graecis*: v. infra
l. 62. 74.

t. t.: 1 gramm. et rhet. (vertitur latine per nomen com-
mune infra l. 63; similitudo nominum infra l. 67; nominis dubietas
infra l. 58. opp. saepe synonymia): litteris latinis: SACERD.
gramm. VI 455, 4 de -a. -a est, cum duae res vel plures uno nomine
nuncupantur. CHAR. gramm. p. 359, 21 B. metalepsis est dictio per
gradus -ae, ad propriam significationem descendens (sim.: DIOM.
gramm. I 458, 8 gradatim -ae [?]). *ibid.* p. 395, 17 -am... -a una
voce multa significat eqs. DIOM. gramm. I 450, 7 amphibolia fit et
per -an (sic inter amphiboliae [ambiguitatis] genera: FORTVN. rhet.
1, 24 p. 99, 19 sqq. [bis; -an var. l.]). GRILL. rhet. p. 75, 21 M. *ibid.* p. 75,
26 p. -am, id est nominis dubietatem. de re v. etiam infra l. 65.
66. 68). FORTVN. rhet. 2, 9 p. 107, 17 translatus status dividitur locis
octo... propositione scripti, -a eqs. (sic inter translationis [prae-
scriptionis] locos: SVLP. VICT. rhet. 44 p. 340, 21. 45 p. 340, 31. IVL.
VICT. rhet. 4, 8 p. 392, 25 a b -a [*ibid.* p. 392, 36]). litteris grae-
cis: VARRO ling. 9, 89 nomen commune quam vocant -av (omo-
nimia trad.; *ibid.* iterum). QVINT. inst. 7, 9, 2 (inter amphiboliae
genera) cum pluribus rebus aut hominibus eadem appellatio
est. IVL. VICT. rhet. 3, 12 p. 383, 10 (inter ambiguitatis genera) per
similitudinem nominum, quod est -a. RVFIN. Orig. (p. 2892, 47).
Ps. CASSIOD. rhet. 27 (inter amphiboliae genera) per -av. 2 eccles.
(ad rem cf. e. gr. Dionys. Exig. Conc. I 5 p. 296, 6 sqq. Nestorius
simulat... se unum Christum et filium et dominum confiteri, verum-
tamen et ipse in duos unum... partitur, hominem dicens deo verbo
aequivoca nuncupatione [gr. I 1, 6 p. 151, 6 ὁμωνυμία] et honoris...
aequalitate... coniunctum. *vertitur latine per aequivoca nuncu-*
patio supra l. 72; univocatio infra l. 77. 78. trad. et lat. et gr.
resp. gr. ὁμωνυμία: CONC. I 5 p. 145, 39 solā filietatis -ā
(p. 146, 36 f. -ā. 193, 28 per solam f. -am [-an var. l.]). p. 255, 30
secundum solam filiationis -an (-am var. l.), id est univocationem
(p. 257, 21 f. -ā, hoc est univocatione). cf. vol. I 1017, 53 (aequivocatio).

homonymus, -a, -um et -os, -on, ὁμωνυμος. formae nota-
biles: -on p. 2892, 37 (cf. infra l. 83); -orum p. 2892, 51; -as p. 2892,
49. GLOSS. -a: quae uno nomine plures res significant (cf.
p. 2892, 25). -a: similia dicta. litteris graecis: HIER. epist. 37,
2, 2 (-ov). [interpol.: DIOM. gramm. I 434, 11. MART. CAP. 4, 355
(var. l.).]

i. q. idem nomen habens: 1 sensu generali: DIOM.
gramm. I 505, 29 ionicus maior versus constat -o pede. 506, 2 ioni-
cus... minor versus constat ex -a dipodia (-mia dipodiae codd.).

2 sensu speciali de eis quae una appellatione plura signifi-
cant. et adi. et subst. (sc. nomen, nomina sin.); neutr. ubique
praeter infra l. 44. 46-49. *vertitur latine per aequivocus infra*
l. 51; uninomius (-nominus?) infra l. 18. 26; univocus infra l. 37.
opp. saepius synonymus.

a usu grammatico: a neutr. plur.: QVINT. inst. 8, 2, 13 (de
obscuritate) quae verba... apud iudicem... interpretanda sunt, sicut
in his, quae -a vocantur, ut 'taurus' animal sit an mons... an radix
arboris, nisi distinctum non intellegitur. PROB. inst. gramm. IV 120,
11 nomina, quae appellantur -a, hoc est quae una significatione
varias res designant, ut... 'nepos'...; 'nepos' enim modo tertiam
progeniem hominum, modo luxuriosum designat. MAR. VICTORIN.
defin. p. 41, 19. DON. gramm. IV 373, 21 -a, quae una appellatione
plura significant (DOSITH. gramm. VII 393, 3. GRAMM. suppl. 71,
24 -a, hoc est uninomia [-nomina ed.], eqs.). IV 395, 24 amphibolia
fit et per -a, ut si quis 'aciem' dicat (cf. infra l. 27). CHAR. gramm.
p. 198, 9 B. -a, quae una loquella plura significant (EXC. Bob.
gramm. I 536, 11. DIOM. gramm. I 322, 33). DIOM. gramm. I 434, 9
SERV. gramm. IV 429, 36 CLEDON. gramm. V 35, 30. EXPLAN. in Don.
gramm. IV 537, 27 de -is. 538, 10 POMP. gramm. V 146, 9. 10. 12 -a
... quae unum nomen habent et plurimas res significant (CON-
SENT. gramm. V 341, 19 quae uno nomine plures res significant [cf.
p. 2891, 81]. ISID. orig. 1, 7, 15 -a, hoc est uninomia, eo quod sit in
uno nomine significatio plurima. 1, 34, 16 fit amphibolia et per -a
[-am et -um varr. II.], quo uno nomine multa significantur). V 146,
17 <-a... quae> singula sunt et plurima significant. CONSENT.
gramm. V 341, 18 PRISC. gramm. II 59, 13. 15. 256, 6 quae rerum vo-
cabulis -a inveniuntur, ut 'magistratus' ἡ ἀρχὴ καὶ ὁ δέσποιν. III 88,
23. β neutr. sing.: SERV. (auct.) Aen. 2, 333 -um (sic edd.
vett.; synon. trad.) est 'acies' et multa significat, ut 'exercitus',
'ferri' eqs. CLEDON. gramm. V 35, 31 -um est quod una significatione
multos intellectus habet. POMP. gramm. V 255, 4 quoniam -um est,
id est similitudinem habet nominis. PRISC. gramm. II 60, 28 de -o.
III 462, 3 'arma' cum... sit -on, quod quidam univocum dicunt, et
varias res significet. CASSIOD. in psalm. 122, 3. *nota (acced. genet.*
rei quae est -a): CHAR. gramm. p. 174, 19 B. licet Pomponius Secun-
dus poeta, ut refert Plinius (p. 27, 8 B.), propter -um nominativi
accusativo casu 'omnes' non putet dici, sed 'omneis', tamen eqs.

b usu vario: HIER. Didym. spir. 3 p. 105^a alium spiritum
sanctum fuisse in sanctis viris ante adventum domini et alium in
apostolis ceterisque discipulis, et quasi -um in differentibus esse
substantiis. RVFIN. Orig. in psalm. 36 hom. 1, 4 p. 1326^b quomodo
interior homo exterioris hominis -is appellationibus nominetur
(cf. *ibid.* p. 1326^a duos homines introducere ὁμωνυμία, id est simi-
litudine alterius alterum ex altero nominare. de eadem re: Orig. in
cant. prol. p. 64, 17 per -as, id est per similes appellationes, immo
per eadem vocabula). IVL. Aug. c. Iul. op. imperf. 2, 51 in omnibus
... paene rebus -orum, quae aequivoca appellamus, condicio re-
peritur (*ibid.* AVG. c. Iul.). Ps. AVG. categ. 2 -a sunt cum res qui-
dem plures commune nomen accipiunt, interpretatione vero eiusdem
rei separantur, ut homo pictus et verus eqs. omne nomen... quod
possit esse commune cum ceteris, -on vocari eqs. -a... vocabulo
iuncta, rei interpretatione discreta (et bis).

adv. homonymē. de notione v. adi. sub 2. IVL. Aug. c. Iul.
op. imperf. 1, 48 -e usurpari nomen hoc (deum) posse.

homotonos, -on vel -us, -a, -um, ὁμότονος. quod aequa-
liter tentum est: VITR. 1, 1, 8 ballistarum brachia quodsi non -a
(-nia trad.) fuerint, impediunt directam telorum missionem.

homousiae (CASSIOD. var. 4, 51, 8) v. Onom. s. Musa. H. H.
[homousia, -ae f., *ὁμοουσία. falso trad. p. 2893, 55 et falso,
ut vid., graecis litteris editur Ps. AVG. dial. quae 3 (Migne) si deus
sit filius aut spiritus sanctus, vel utrum una sit substantia vel
essentia, quam Graeci ὁμοουσίαν (leg. homousion?) vocant.]

*homousios, -on et *homousius, -a, -um, ὁμοούσιος. de
scriptura (cf. Turner [v. p. 2893, 7] p. 321): in codd. saepissime
om-, e. g. SYNOD. Hil. (p. 2893, 45 sqq.) ubique. ALTERC. Heracl. p. 2893,
52. GENNAD. p. 2893, 55. CASSIAN. c. Nest. 6, 7, 2 al. (Np, ho- M).
AVELL. p. 226, 6 (VK). al. CONC. I 2 p. 13, 12 al. VICT. VIT. 2, 56
al. (ho- A). -mus- (cf. gr. -μοσ-, e. g. MAR. VICTORIN. homous. tit.
[C]): HIER. p. 2893, 54. Ps. ORIG. p. 2893, 60. NESTOR. CONC. p. 2893,
25. *lit. gr. haud raro et scribitur* (e. g. MAR. VICTORIN. homous.
tit. de omonion. al. LVCEIF. non parc. 18 p. 247, 18. GAUDENT. serm.
19, 2 [codd. praeter A]) et editur. de formis: graecis:
-os: p. 2893, 16. 25. 26. -on: passim. latinis: masc. et neutr.:
-us: infra l. 82. p. 2893, 20. 24. 64. MAR. MERC. CONC. I 5 p. 50, 26
CONC. II 3, 1 p. 83, 24. -ii (?-i p. 2893, 57): p. 2893, 47. 49. 55.
56. 73. -um: p. 2893, 27. 28. -o abl. (?): p. 2893, 63. fem.:
-am: p. 2893, 17 (forma masc. pro fem. [sec. gr.]: p. 2893, 18.
25. 26. 28). Not. Tir. 130, 37 -us. 38 -on. de notione
(v. et p. 2893, 14. 61): AVG. in euang. loh. 97, 4 hoc... vocatur -on,
quod est 'ego et pater unum sumus', unius videlicet eiusdemque
[Rehm]

substantiae (EVCHER. instr. 2 p. 159, 22 GLOSS.). *latinae versiones* (praeter explicationes q. s. 'unius substantiae [essentiae]' sim.): coessentialis, consubstantialis, consubstantiatus, consubstantivus. [falso trad. pro homoe-: p. 2891, 32. infra l. 69.]

omnes loci (praeter infra l. 31) agunt de Christi natura et pendent ex SYMB. Nicaen., cuius verba gr. Χριστὸν... ὁμοούσιον τῷ πατρὶ sic fere interpretantur Latini (v. Turner, Eccl. occ. monum. iur. ant. I 1, 2 p. 106 sqq. et praesertim I 2, 1 p. 297-328): unius substantiae cum patre, quod graeci dicunt -on (Lucif. non. parc. 18 Hil. coll. antiar. p. 150, 11 al.) vel -on patri, hoc est eiusdem cum patre substantiae (interpr. Caeciliani et Attici [a. 419], Rufin. hist. 10, 6 p. 965, 22 al.). plura v. Turner l. c. p. 321, 326.

pro adi. (cf. infra l. 37): GAVDENT. serm. 19, 2 multa, quibus Christus -on se esse cum patre, id est eiusdem probavit essentialis (IVL. Aug. c. Iul. op. imperf. 1, 76. CASSIAN. c. Nest. 6, 19, 3 -os patri. al.). HIER. epist. 15, 5, 1 obtestor beatitudinem tuam... per -am trinitatem (17, 2, 2 -am praedicans tr. CONC. I 5 p. 99, 32 per sanctam et -on tr. IOH. MAXENT. CONC. I 2 p. 42, 36 tr. unius essentialis denegare aut -on [-um cod.; an subst.?] confiteri). GENNAD. dogm. 5 (JThSt. 7, 89 sqq.) -us... id est coessentialis in divinitate patri filius; -us patri et filio spiritus sanctus; -us deo homini unus filius (sim.: AVELL. p. 226, 6 -on patri secundum deitatem et -on nobis secundum humanitatem. p. 538, 14 -on bis. DIONYS. EXIG. CONC. I 5 p. 301, 20 -us ter. CONC. I 2, 1 p. 55, 10 -on bis. al.). NESTOR. epist. CONC. I 2 p. 13, 26 parienti esse debet -os (omus- codd.) nativitas. al. CONC. I 5 p. 322, 16 deitas ipsa -os patri. I 5 p. 325, 27 rec. B si... -um est verbum corpori (-on rec. Q). p. 325, 32 rec. B ut... -um se indueret deitas (-on suum rec. Q). al. v. et infra l. 64. de quavis creatura (cf. supra l. 5): ACT. Archel. 36 p. 52, 5 deus... cum a nullo umquam visus sit, quid ei potest ex istis creaturis esse -on?

neutr. pro subst. *homoūsion, -i (v. p. 2892, 79; abl. -o [?] v. infra l. 68) et indecl. (v. infra l. 48. 55. 64. 65. 72; cf. et p. 2892, 75).

i. q. 'unius substantiae' (respicitur tam verbum ipsum [e. g. l. 44. 45. 49; fere i. q. 'symbolum Nicaenum': l. 52] quam dogma orthodoxum [e. g. l. 68; i. q. ὁμοούσιος: l. 51; i. q. 'deus -us': infra l. 60. 67; syn. trias: infra l. 60]. dub. an adi. l. 42. 45; v. et supra l. 19 et 28): HIL. ad Const. 2, 5, 2 prima fides, quae -on decernit taceri; sequens rursum, quae -on decernit et praedicat. c. Const. 12 p. 591^A ut CV episcopi homoousion, id est similis essentialis praedicarent, et XIX anomoeusion... et soli Aegyptii -on constantissime obtinebant. 14 p. 592^A -on et homoousion... damnant (25 p. 600^B). syn. 88 p. 540^B ne secundum fidem homoousion significare videatur -on. ibid. saepius utrumque. SYNOD. Hil. coll. antiar. p. 44, 4 'on' sermonem... sumus amplexi (VICT. VIT. 2, 57 'on' sermo Graecus. cf. PS. GENNAD. vir. ill. 98 verbi '-ii' proprietatem. VIGIL. THAPS. c. Arrian. 1, 19 hoc 'on' vocabulum. cf. l. 49). p. 45, 27 de 'on' significatione. p. 87, 10 (epist. syn. Ariminensis, Arianorum) ne quis 'usiae' vel '-ii' nomina... nominet (p. 88, 6. cf. AVG. in euang. loh. 97, 4 novum n. patris '-on' condiderunt). GAVDENT. serm. praef. 6 coaeternae trinitatis -on deneganti. ALTERC. Heracl. p. 133 -on, quod vani homines composuerunt (i. symbolum Nicaenum, v. Caspari ad l.; sic et HIER. c. Lucif. 20 hos... subscripsisse -on. v. et l. 55). ibid. iterum. GENNAD. vir. ill. 1 qui in Nicaena synodo Arianam perversitatem '-on' (-ii, -iae varr. II) oppositione damnavit (PROSP. chron. I p. 449, 1011 [-i, -on varr. II]). PS. ORIG. in Iob 1 p. 428^B quae secta patrem et filium et spiritum sanctum aliquando tamquam tres colit, nonnumquam unum adorat, quemadmodum Graecorum lingua memoratur, triada vel -on. IVL. Aug. c. Iul. op. imperf. 1, 76 -on sequi vultis aut Christum? SVLP. SEV. chron. 2, 40, 2 ubi -on erat scriptum, quod est unius substantiae, illi homoousion (omeo usion cod., litt. gr. ed. Halm), quod est similis substantiae, scriptum esse dicebant. CONC. I 5 p. 330, 10 rec. Q sicut... filius... -on est patri (-us rec. B). ibid. iterum. II 2, 1 p. 12, 28 (= II 3, 1 p. 119, 6) neque de -on ex scripturis didicimus (περὶ τοῦ ὁμοουσίου). IOH. MAXENT. CONC. I 2 p. 39, 20 iuxta Arianos -on dividere (dial. 2, 19 p. 151^A al.). PROSP. chron. I p. 457, 1124 Antiochia... -o (-on var. l.) anomoeoque reiecto medium inter haec homoousion (omeo- MY, homoi- L, (h)omo- AVC) Macedonianum dogma vindicaverunt. VICT. VIT. 2, 56 de unitate patris et filii, quod Graeci -on dicunt, 3, 12 omnes supradictae fidei -on erroribus implicatos. al. FVLG. RVSP. c. Arrian. resp. 7 p. 218^B al. VIGIL. THAPS. c. Arrian. 1, 19 -ii assertio. al.

deriv.: Homousianus (v. Onom.).

homuncius (scrib. -uti-) NOT Tir. 20, 38 (homuncio cod. V, ed. Gr.). cf. c. homuncio?

homullulus, (-i) m. ab homullus diminutive; cf. pullulus et diminutiva in ellulus et illulus desinentia. nonnisi apud GRAMM.: PRISC. gramm. II 102, 5 diminutivorum diminutiva in diversae desinentia formas, ut homo, homuncio, homunculus, homullus, -us (-moll- P). 109, 3 (de diminut.) homo homunculus...; dicitur tamen et homuncio et homullus et -us. GRAMM. suppl. 70, 4 (ex Prisc.) diminutivorum formae diversae, ut homo, homuncio, homunculus, homullus, -us (homonullulus trad.). cf. homullus.

homullus, -i m. [ex *hemon(e)los, ab homo diminutive. J. B. H.] scrib. -mulus hic illic in codd. de deriv.: PRISC. gramm. (v. s. homullulus). II 102, 9 (inter diminut. masc. generis; cf. GRAMM. suppl. 70, 9). GRAMM. suppl. (v. s. homullulus). GLOSS. V 300, 60 (de gradu deminutionis; cf. GRAMM. s. homullulus). de notione: GLOSS. I III Abstr. HO 2 non grandis homo. II Abav. H 9 homo brevis (al.). V Abba HO 14 parvae formae. GLOSS. ἀνθρωπάκιον. ἀνθρώπιον. homuncio. al. inde a VARRONE, CIC. [dub.: VARRO Men. 207 nonne -um scribunt eqs. (susp. post Hertzium Stowasser, WSt. 28, 1906, 227; non unum trad.). 487 sensibus crassis -i non videmus quid fiat? (v. app. crit.).]

i. q. homo parvus, homunculus, homuncio: 1 in malam partem cum quadam contemptione, miseratione i. q. homo humilis, infirmus, miser: a opponitur deo, naturae eiusque partibus, mundo sim. (de genere humano. sing. saepius sensu collect.): VARRO Men. 92 mundus domus est maxima -i. 242 haec (natura?)... docuit tunicare... -um. LVCR. 3, 914 tenent... pocula... homines... dicentes 'brevis hic est fructus -is'. IVL. VAL. 1, 31 vers. (carm. 2, 4 M.) mens... -i non videt eqs. (gr. βροτὸν... ὄντες). 1, 40 regem Darium... deorum... consessorem sub dicionem -orum... contemptibilium deventurum (cf. p. 2895, 1). SYMM. epist. 4, 33, 2 ego -us Promethei manu fictus. b opponitur homini clario, sapienti sim. (de singulis): CIC. Pis. 59 hic -us, ex argilla et luto fictus Epicurus, Piso (opp. clarissimo et summo imperatori Caesar). ENNOD. carm. 2, 119, 1 si fatuo dabitur tam sanctum nomen (sc. Vergili) -o eqs.

2 si recte trad., in bonam partem fere i. q. homo sollers, agilis (per comparat. de cane venatico): ENNOD. carm. 2, 100, 1 Creticus hic sollers quidam vocitatur -us (-is Schenkl).

deriv.: homullulus.

homuncio, -onis m. [ab homo, *homuncus; v. Stolz-Leumann⁵ 239. J. B. H.] in codd. saepe -nti-. cf. NOT Tir. p. 2893, 75. de deriv.: CHAR. gramm. p. 119, 22 B. (inter diminut.). PRISC. gramm. (v. s. homullulus). II 102, 9 (inter diminut. masc. generis; cf. GRAMM. suppl. 70, 9). 114, 17 (de diminut.). GRAMM. suppl. (v. s. homullulus). GLOSS. V 300, 60 (de gradu deminutionis; cf. GRAMM. s. homullulus). de notione: GLOSS. I III Abol. HO 1 non grandis formae homo (I Ansil. HO 55). V Abba HO 15 non grandis formae (forma var. l.). GLOSS. ἀνθρωπάκιον. inde a TER.

i. q. homo parvus, homunculus, homullus: 1 in malam partem cum quadam contemptione, miseratione i. q. homo humilis, infirmus, miser: a opponitur deo, naturae eiusque partibus, mundo sim. (de genere humano. sing. hic illic sensu collect.): TER. Eun. 591 ego -o hoc non facerem? (opp. Iuppiter; cf. DON. ad l.; imitatur ENNOD. epist. 1, 4, 7 p. 9, 5). CIC. ac. 2, 134 deus ille Zeno qui nihil censuit deesse virtuti, -o hic Antiochus qui multa putat praeter virtutem homini... cara esse. SEN. epist. 116, 7 (contra Stoicos) nos -es sumus, omnia nobis negare non possumus. PETRON. 34, 7 diutius vivit vinum quam -o. 34, 10 v. 1 quam totus -o nihil est. 56, 2. 66, 6 (bis; opp. ursus). IVV. 5, 133 deus aut similis dis et melior fati... -o. QVEROL. p. 8, 21 (opp. Lar). PS. AMBR. act. Seb. 12, 41 esse Iovem... -em in quo... libido regnabat. AVG. conf. 9, 3, 6 me... -em inexpertum (opp. sapientia dei). ANTH. 730 (= EVG. TOLET. carm. 41), 12 (opp. deus). b opponitur homini clario, sapienti, corpore decoro sim. (de singulis. spectatur statura, facies infra l. 60): PRAEDEST. 3, 3 p. 635^B duo aut tres -es caecum habentes cor (opp. apostoli, sacerdotes). ENNOD. (supra l. 45). GREG. M. dial. 1 praef. p. 15, 28 M. quae de perfectis probatissime viris... ego -o... agnovi. ISID. orig. 11, 3, 21 (v. l. 56; ex Hier. p. 2895, 29) satyri -es sunt aduncis naribus eqs.

2 in bonam partem elucente blandiendi notione fere i. q. homo gratus, carus, lepidus, bellus: SVET. vita Hor. p. 46, 1 Augustus Horatium -em lepidissimum appellat. APVL. met. 9, 7 tu, quicumque es, -o (resp. vocat. frater).

v. etiam homucius. cf. Onom. Homuncion-.

homunculus, -i m. [ab homo diminutive; v. Stolz-Leumann⁵ 216. J. B. H.] scrib. hum- infra l. 72. NOT Tir. 20, 39. de deriv.: VARRO ling. 8, 14 ab homine -us. CHAR. gramm. p. 119, 22 B. (inter diminut.). PRISC. gramm. (v. s. homullulus). GRAMM. suppl. (v. s. homullulus). vocat. -e: p. 2895, 9 et 25. de notione: GLOSS. I I Ansil. HO 56 monstrum (ad Hier. p. 2895, 29?). 57 non grandis homo. HV 39 homo, quia de humo sit. inde a PLAVT.

i. q. homo parvus, homuncio, homullus: 1 in malam partem cum quadam contemptione, miseratione i. q. homo humilis, infirmus, miser: a opponitur deo, naturae eiusque partibus, mundo sim. (de genere humano. v. etiam p. 2895, 15 [opp. Apollini]. sing. hic illic sensu collect.): PLAVT. Capt. 51 -i quanti sunt, quom recogito (Rud. 154 de naufragis). Trin. 491 di divites sunt... verum nos -i sumus (AVG. civ. 12, 19 p. 542, 19 D. [opp. scientiae dei]. SALV. gub. 3, 28 nos, qui -i imbecilli sumus [opp. deus]). SVLP. RVF. Cic. epist. 4, 5, 4 nos -i indignamur, si quis nostrum interit (opp. oppida; cf. ibid. homo bis [v. p. 2879, 81. 2880, 9]). CIC. nat. deor. 1, 123 Epicurus ut -i similem deum fingeret, 3, 76. IVL. VAL. 3, 5 [H. H.]

cum te -is praeferas, tum diis quoque potiore esse pronunties (sc. Porus; cf. p. 2894, 20). ARNOB. nat. 5, 3 p. 175, 28 (opp. Iuppiter). 7, 6 p. 242, 6 (opp. numinum). LACT. inst. 1, 16, 8 (opp. deorum). 2, 4, 1 (opp. maiestas divina; cf. epit. 20, 6 hominis). HIER. adv. Pelag. 1, 19 p. 513^B (opp. angeli). RVFIN. Orig. in los. 5, 6 p. 319, 24 -o terreno. IVL. Aug. c. Iul. op. imperf. 5, 15 p. 1446 (opp. sapientia et omnipotentia dei). SALV. gub. 1, 44 deus ... participem sermonis sui vilem -um faciens (sc. Moysen). 4, 11 (opp. deo). INSCR. christ. Diehl 901 <hom>uncule. b *opponitur homini claro, sapienti, corpore decoro sim. (de singulis. appos. femina v. infra l. 19. spectatur statura, facies sim. infra l. 20. 23. 29):* MET. NVM. or. frg. Gell. 7, 11, 3 (frg. 3 M.) huiusmodi -um Manlium (opp. bonis). RHET. Her. 4, 53, 66 quam Romam ... Carthago ... labefactare non potuit, eam patimini nunc ab -is deterrimis (sc. seditiosis) proteri ...? CIC. Tusc. 1, 17 nec ... quasi Pythius Apollo ..., sed ut -us unus e multis probabilia coniectura sequens (seq. opp. sapientes; v. p. 2894, 77 et cf. Pohlenz ad l.). 5, 64 humilem -um ... Archimedeum (opp. Platonis aut Archytas). SVLP. Sev. dial. 1, 21, 1 si unus -us humilis salutaverit aut ... femina una laudaverit. APVL. met. 9, 12 (v. supra l. 11) quales illic (in pistrino) -i vibicibus lividis ... depicti ..., lurore deformes eqs. LACT. inst. 3, 13, 13 ut vir eloquentissimus Cicero ab -o non deserto doceatur. epit. 52, 10 stulti ... aut -i (opp. iustus et sapiens). AMM. 18, 6, 8 -o Sabiniano (v. supra l. 11; cf. antea 7: hominem mediocris staturae et parvi ... animi). FVLG. Virg. cont. p. 86, 7 (Verg. ad Fulg.) te -e (vocat.; item p. 89, 10 mi -e). HIER. epist. 27, 1, 1 quosdam -os ([syn. 2 asino, 3 simplices]. RVFIN. hist. 6, 9, 4 quidam -i nequam [gr. ἀνθρώποι, opp. iusti rectique ... tenax]). c. Ioh. 10 hand grandis -us ([antea: non satis eloquens]. vita Pauli 8 h. gr. -um ..., aduncis naribus, satyrum [v. supra l. 11; inde Isid. p. 2894, 60]). c. Lucif. 21 adv. Pelag. 1, 14 p. 507^C. quae. hebr. in gen. p. 1, 14 me parvum -um (opp. Vergilius, Cicero al.). adv. Rufin. 1, 8 -um parvi pretii. RVFIN. Greg. Naz. orat. 9, 3, 1 vulgo indocili et per terram adhuc repentibus -is (opp. 2 qui ... industriam ... in ... scientiae consumperint disciplinis). CLAUD. MAM. anim. 3, 11 p. 174, 11 tepidi iecoris -os.

2 in bonam partem elucente blandiendi notione fere i. q. homo bellus, lepidus, festivus: VARRO Men. 335 convivium ... absolutum est, si belli -i conlecti sunt eqs.

honer- v. oner-.

H. H.

honestamentum, -i n. [ab honestare, cf. ornamentum. J. B. H.] ubique plur. praeter l. 53, 72, 75. inde a SALL. (?) rep., SEN. epist.

i. q. instrumentum aptum ad honestandum: 1 honestatur homo (de honore, aestimatione, virtute): a spectat ad aestimationem, praecipue ad titulos honorificos, privilegia honesta: a proprie (pertinet magis ad actum honestandi sim. l. 53): SALL. (?) rep. 2, 13, 2 tibi Caesari nascenti ... tradidimus (sc. patria atque parentes) ... omnia -a pacis et praemia belli. AVSON. 419, 31 p. 361 P. Quintilianus consularia ... ornamenta sortitus -a nominis potius videtur quam insignia potestatis habuisse. SYMM. epist. 1, 6, 2 quid quod hanc liberalitatem (pertinet ad praedium Symmacho traditum) cumulasit amplissimo testimonio? cuius ego -um praepro muneribus. COD. Theod. 12, 1, 4 ut illi ..., qui praesidatum ante tempus reportarunt, post expletos honores civicos -is praestitis (i. praerogativa, privilegis) potiantur. 12, 1, 74, 4 haut exiguis ... meritis amplissima sibi -a (i. titulos honorificos sim.) pepererunt.

β translate de nobilitate, generositate animae: ARNOB. nat. 2, 48 si generositas eos (i. homines quasi animas) adsereret principalis et ab rerum capite descendendum ducerent -a natalium. b spectat ad virtutem, praestantiam (gen. explic. l. 62; apud SYMM. etiam de honoribus sim. cogitatur): APVL. apol. 4 philosophos ab ore honestissimos ..., qui gratiam corporis morum -is ornaverint (c. gen. expl. item: ENNOD. dict. 1, 9 p. 425, 23 tantarum -a virtutum). SYMM. epist. 1, 66 absit, ut tibi usus veniat artis (sc. medicinae) eius, cum cetera -a ... viri possint pro illo ferre suffragium. 1, 71 cui viro si nihil conciliationis cetera vitae -a praestarent, interventus meus gratiam tuam deberet adquirere (9, 43, 3 uberes laudes eius et v. -a prosequeretur). ENNOD. epist. 2, 1, 10 p. 40, 23 quem fecerunt actuum suorum emendationes et -a conspicuum.

2 honestatur res (de ornamento, decore): SEN. epist. 66, 2 errare mihi visus est, qui dixit 'gratior et pulchro veniens e corpore virtus' (Verg. Aen. 5, 344); non enim ullo -o eget (seq. decus). GELL. 10, 26, 9 huiusmodi translationes habitas ... esse pro -is orationis. MVTIAN. Chrysost. hom. 17, 1 p. 345/6 deus ... iusserat illud templum cum -o multo fieri (μετὰ φιλοτιμίας ... πολλῆς).

cf. dehonestamentum, inhonestamentum.

*honestās, -ātis f. [ab honestus. J. B. H.] de formatione: PRISC. gramm. II 128, 22 honor -s (GRAMM. suppl. 69, 19 116, 3 v. app. crit.). scrib. on- in titulo: p. 2896, 6. plur. v. p. 2896, 62. 2898, 44. de notione: AGROEC. gramm. VII 119, 1 pulchritudo formae in viris dignitas, ... in feminis ... -s dicitur eqs. ISID. orig. 10, 116 (v. p. 2902, 2; ex Lact. p. 2896, 10). SYNON. Cic. p. 422, 5 B. (v. vol. VI 2, 2061, 75). p. 427, 2. GLOSS. τιμή ἐν ἀξίας. legitur inde a SISENNA, RHET. Her., CIC. [variat c. honor: Q. CIC.

pet. 38 (cf. Sjögren, Eranos 13, 1913, 115). interpol. vid.: CIC. inv. 2, 173 fin. 5, 21 PVBLIL. M 53. VIR. ill. 35, 15 (v. app. crit.). loco manco: FRONTO p. 188, 5 N. e conii: DRAC. laud. dei 2, 434 (-s Walter, WSt. 45, 1926/7, 112; hostis cod., v. app. crit.). CIL XII 2384, 5 (= INSCR. christ. Diehl 1734; a. 491) puella ... virginales actus omni onest(at)e custodiens (v. Diehl ad l. et Indices p. 533).

i. q. status vel qualitas honesta, honor (honorum -s in 'fig. etym.' l. 47; -s et honor p. 2897, 9. 11):

CAPVT PRIVS: usu generali:

I de statu honesto, quo homines, res fruuntur (cf. LACT. inst. 3, 8, 39 quid est -s nisi honor perpetuus ad aliquem secundo populi rumore delatus? [seq. existimatio]):

A de statu ipso: 1 varia (ubique ad homines pertinet; c. gen. auctoris per zeugma l. 39; acced. omnis l. 25, summa l. 25, aliqua infra l. 38): CIC. inv. 2, 33 quantum ... de -e et auctoritate eius, qui arguitur, detractum est. 2, 107 ea, quae personis ad -em et amplitudinem sunt adtributa (S. Rosc. 15 familias -is amplitudinisque gratia nomino). 2, 174 quamquam praestet -s incolumitati (ibid. qua in re fieri poterit, ut, cum incolumitati consuluerimus, quod sit ... de -e delibatum, virtute ... recuperetur, incolumitatis ratio videbitur habenda; cum ... id non poterit, -is. al.). 2, 175 quare de magnificentia aut de -e quiddam derogetur. Quinct. 49 dum existimatio est integra, facile consolatur -s egestatem (cf. 99 quam e., quam -em. VLP. dig. 26, 2, 17, 2 CHAR. dig. 22, 5, 21, 3). S. Rosc. 114 nonne damnatus per arbitrum ... -em omnem amitteret? Mur. 21 summa in utroque (i. Lucullo, Murena) est -s (spectat ad militiam), summa dignitas (64 epist. 7, 11, 3). Arch. 14 nihil esse in vita ... expetendum nisi laudem atque -em (rep. 1, 2). Lael. 84 in vera amicitia omnia insunt, quae putant homines expetenda: -s (honestas M), gloria, tranquillitas animi eqs. (epist. 5, 8, 4 in omni genere officii, quod ad -em et g. tuam spectet).

al. SVLP. RVF. Cic. epist. 4, 5, 2 ea nobis erepta esse ... patriam, -em, dignitatem, honores omnes. GELL. 1, 3, 23 (verba Theophrasti) parva ... infamia subeunda est, si (eqs.) ...; rependitur ... damnum delibatae -is maiore alia ... in adiuvando amico -e (postea famae. sim.: 1, 3, 25 -is ... in re non gravi levis iactura). LACT. inst. 3, 8, 38 Aristoteles ... virtutem cum -e summum bonum putavit. SCHOL. Cic. Bob. p. 105, 15 loquente ... eo (i. Maecandrio, homine sordido), qui non sit aliqua -e subnixus. EVGRAPH. Ter. Ad. 855 cum frater ... ab omnibus laudetur, omnium famam iustam -emque mereatur.

2 structurae, quibus possessor, origo -is (vel res -em continens) significatur: a indicatur possessor: a per gen. (rei l. 46): SISENNA hist. 115 neque ordinis -em aut <vitae> dignitatem sibi esse excusationi. CIC. S. Rosc. 16 rectum putabat pro eorum (i. nobilium) -e se pugnare, propter quos ipse honestissimus inter suos numerabatur. PLIN. epist. 8, 12, 4 sollicitarer ... vel ingenio hominis ... vel -e materiae (sc. recitationis. sic c. gen. rei: AVR. VICT. Caes. 9, 12 honorum -s). COD. Greg. 5, 2, 2 eorum. CIL VI 1769, 13 (s. IV^m-4) iustitiam, qua ... Lucensium utilitati -ique) prospexit.

β per adi., pron.: EDICT. de temp. accus. (Bruns⁷ n. 78) II A 13 interesse -is suae (praeced. di<gni>tate). COD. Iust. 11, 48, 18 (a. 426) publicae consulimus -i (aliter p. 2897, 76).

b indicatur origo vel res -em continens per gen. exexeget. (gen. auctoris v. supra l. 13): COD. Greg. 5, 2, 2 -e nascendi (i. originis) ... posteritas ... purgata sit. GELL. 1, 3, 24 (verba Theophrasti) paria non sunt -s meae famae et ... amici utilitas (sim.: CIL X 478, 24 [a. 344] pro -e nominis sui). SCHOL. Cic. Bob. p. 103, 13 testes, quibus nulla vitae -s patrocinetur (INST. Iust. 4, 4, 7 secundum gradum dignitatis vitaeque -em. aliter p. 2898, 29. sim.: COD. Theod. 15, 14, 4 et -e vivendi et natalium dignitate). COD. Theod. 8, 11, 1, 1 curiales merito iam honore pollentibus in conlationibus -e functionis convenit esse finitimos.

B de rebus illustribus, claris, quae statum honestum efficiunt (plur. [infra l. 66. 75. 82] strictius indicat complura et certa spectari): 1 usu originario (vi debilitata infra l. 84): a generatim: RHET. Her. 3, 4, 7 partes recti -is commemorationem dare solent. CIC. part. 83 necessarium est reliquis et -bus ... et commodis anteponendum. VAL. MAX. 8, 7 ext. 2 perfectissimum opus sapientiae ... pariter et omnis -is percipiendae cupiditate ingressus Pythagoras. PLIN. epist. 1, 8, 14 meminimus, quanto maiore animo -is fructus in conscientia quam in fama reponatur.

b speciatim de munere, ordine, gradu, nobilitate (p. 2897, 3.4; huc pertinere vid. MET. NVM. or. frg. Gell. 17, 2, 7 illi ... iure atque -e interdicti, ego ... summa gloria franscor): CIC. Cluent. 120 omnibus ornamentis amissis numquam ullam -is suae partem recuperabit (opp. in senatum redierunt). Mur. 87 nolite eum <cum> re, quae se honestiorem fore putavit, etiam ceteris ante partibus atque omni dignitate fortunaque privare (Sull. 73 -is ... et d. ... cupiditatem [seq. in consulatu petendo]). LIV. 1, 47, 11 regem, fautorem infimi generis hominum, ex quo ipse sit, odio alienae -is ereptum primoribus agrum ordidissimo cuique divisisse. EPST. imp. inc. de Tynand. (CIL III 6866) 12 cum Tynandenos cupere videamus, ut civitatis nomen -emque percipiant (syn. dignitas). FIRM. math. 3, 14, 1 Luna -es (i. administrationes, gloriam, felicitatem) ... largitur. 5, 3, 37 -is insignia. SCHOL. Cic. Bob. p. 88, 27 quia in suis praediis demorentur, quod est legitimae -is (sensu debilitato i. q. condicio, locus [Tietze])

sim., item: COD. Theod. 3, 7, 3 inter pares -e personas [LEX Burg. Rom. 37, 2]). CLAVD. DON. Aen. 1, 75 p. 29, 9 pulchram prolem, hoc est non corporis, sed generis -e decoratam. *ibid.* p. 29, 16 *origine* pulchra: non corpore, sed natalium -e. 4, 300 p. 394, 31 contempta... -e regali.

2 *usu recenti de divitiis (usus ITALAE, cui et VVLG. Sirach adnumeretur; ubique resp. gr. πλοῦτος):* VVLG. Sirach 11, 14 vita et mors, paupertas et -s a deo sunt. 31, 1 vigilia -is tabefaciet carnes.

in imagine vel allegorice: ITALIA prov. 3, 16 (Vind.) in sinistra eius (i. sapientiae) -s et honor (Vulg. divitiae. de ubertate sapientiae, item: VVLG. sap. 7, 11. 13 [seq. thesaurus]. Sirach 24, 23 honoris et -is). Hebr. 11, 26 (cod. d) maiorem -em aestimans thesauris Aegyptum improprium Christi (Vulg. divitias).

II *de qualitate honesta, quae in hominibus, rebus elucet:* A spectat ad vim, habitum, modum *sim.*: 1 *de qualitate hominum vel rerum:* a *pertinet ad dignitatem, honorem, gloriam, laudem, ordinem (infra l. 26) sim.*: α *de hominibus:* CIC. Rab. perd. 23 ab omni non modo -e, sed etiam simulatione -is relictus. 24 cum Saturnino esse furoris et sceleris erat instar; virtus et -s et pudor cum consilibus esse coquebat (DRAC. Romul. 8, 292 si p. Iliacis aut mentibus esset -s eqs.). Phil. 7, 14 auctoritas senatus decus, -em, laudem dignitatemque desiderat (cf. Tusc. 2, 31 dum -s, ... dignitas, ... decus aderit..., cedet... virtuti dolor). off. 3, 48 utilitas nulla erat repugnante -e. ad Q. fr. 1, 4, 4 quod (sc. ad mortem ire)... ad -em... fuit aptissimum. ALF. dig. 38, 1, 26 p. dummodo libera operas ab eis exigeret, hoc est ut... libertos et valetudinis et -is suae rationem habere sineret. PAVL. sent. 3, 5, 2 -i... heredis convenit qualemcumque mortem testatoris inultam non praetermittere. AVG. civ. 1, 23 p. 38, 8 D. facinus (i. mors Catonis Uticensis)... quo demonstraretur non -s turpia praecavens, sed infirmitas adversa non sustinens.

β *de rebus:* AMM. 17, 5, 12 pax adsit... cum decore et -e. CLAVD. DON. Aen. 12, 30 p. 552, 29 filiae virum, quem in societatem familiae promissi -e (i. promisso honesto, cum honore congruenti *sim.*) suscepisset.

b *pertinet ad bonos mores, virtutem, rectum (p. 2898, 62) sim.*: α *de hominibus:* ① *fere i. q. probitas, praestantia, integritas sim. (acced. gen. l. 43. 54. 65; magis de magnanimitate l. 48; fere i. q. 'studium honesti' l. 59):* CIC. Cluent. 159 conscientia mentis si optimorum consiliorum... testis... nobis erit, sine ullo metu et summa cum -e vivemus. Catil. 2, 25 hinc -s pugnat, illinc turpitudine. Mur. 60 finxit... te... natura ad -em, gravitatem, temperantiam, magnitudinem animi... ad omnes denique virtutes eqs. (RVFIN. hist. 4, 15, 13 vir... gravitatis et -is [τῷ σεμνῷ καὶ εὐσταθεῖ τοῦ τρόπου]). Flacc. 49 habetis et -em hominis et auctoritatem testimonii. off. 1, 86 fortis civis ita iustitiae -ique adhaerescet, ut eqs. 1, 103 pueris... ludendi licentiam damus... quae ab -is (honestis var. l.) actionibus non sit aliena. al. VAL. MAX. 2, 6, 4 ut homines -em... sequerentur. PLIN. epist. 3, 20, 8 quoto cuique eadem -is cura secreto quae palam? SVET. gramm. 13 Staberium Eroten tanta... -e praeditum, ut... proscriptorum liberos gratis... in disciplinam receperit. GELL. 17, 5, 1 amicitia plena virtutis -isque. APVL. Plat. 2, 11 cum... nec pauperies -em vel turpitudinem divitiae adlaturae sint. PORPH. Hor. epist. 1, 18, 34 ('honestum officium') carius illi erit scortum... -e. PANEG. 4, 10, 3 quam aeger est ad -em recursus his qui iam gradum ex nequitia protulerunt. AMM. 29, 2, 16 -em lenium morum (VEG. mil. 2, 12 virtute corporis, m. -e praecipuus. RVFIN. Orig. in num. 13, 2 p. 110, 7 COD. Theod. 2, 17, 1 pr. BENED. reg. 73 CIL X 3980, 7. et al.). 30, 4, 1 -e utilitas erat antiquior. VEG. mil. 1, 7 inventus... moribus debet excellere; -s enim idoneum militem reddit eqs. PAVL. NOL. carm. 27, 590 legenti historias castorum operum subrept -s (v. supra l. 37) exemplis inducta piis. AVG. de duab. anim. 19 ita... constituti sumus, ut et per carnem voluptate adfici et per spiritum -e possimus. PHYSIOGN. 58 humeri faciles bene discreti... -em indicant. 120 ad huius animalis (i. bovis) speciem homines qui referuntur, erant... non sine -e..., sed fortes. ROMVL. fab. 78 pr. rec. gall. -s... et veritas bonitasque. DRAC. laud. dei 2, 753 purgatae mentis -s (LEX Visig. 7, 1, 2). et al.

② *respicitur honorificentia, liberalitas (cf. p. 2910, 36):* CIL VIII 26618 et 26626 (= INSCR. Afr. Cagnat-M.-Ch. 639) <ob la>dorum magni<cent>iam et multiform<es libera>li<tates> quibus h<onestatem> in rem <pub>li<cam> et patriam cum <sui>s exegit. ③ *fere i. q. decentia, castitas:* (A) *magis de decentia, lepore, animi habitu decoro sim.*: CIC. off. 1, 17 -em et decus conservabimus. NEP. praef. 5 populo esse spectaculo nemini in eisdem gentibus (i. Graecis) fuit turpitudini; quae omnia apud nos... infamia... humilia atque ab -e remota ponuntur. FRONTO p. 170, 23 N. -em... et probitatem (AVG. civ. 1, 33 p. 50, 10 D.). PAVL. sent. 5, 4, 21 publicae -is (aliter p. 2896, 51). FIRM. math. 4, 19, 33 qui omnes actus cum maxima -e perficiant. SCHOL. Cic. Bob. p. 93, 8 quod sit congruens -i (opp. turpitudinis. cf. AVG. civ. 2, 26 p. 92, 5 D. tanta... vis est probitatis et castitatis, ut... nec usque adeo sit humana natura turpitudine vitiosa, ut totum sensum -is amiserit). CLAVD. DON. Aen. 12, 140 p. 568, 28 rex aetheris... apud quem -s omnis et castitas esse debuerat (MACR. somn. 1, 8, 7 c., -s, moderatio..., pudicitia. CAES. AREL. serm. 1, 12 p. 10, 28. cf. RVFIN. hist. 4, 7, 14 -em et castimoniam). RVFIN. Orig. in

exod. 2, 2 p. 156, 28 mores componit, verecundiam docet, instituit -em (COD. Theod. 15, 6, 1 ut servetur -s et v. castis moribus perseveret). AVG. civ. 2, 6 p. 59, 26 D. pudoris et -is (CE 652, 1 [a. 368] iustitiae facies, pudor integer, omnis -s [quasi de muliere mortua ipsa dictum. cf. p. 2899, 84]). COD. Theod. 6, 29, 8. CONC. I 2 p. 80, 7 (= 13 p. 105, 14) cum disciplina et cum digna Christianis -e (I 1, 3 p. 21, 26 εὐνομία). 13 Rustic. p. 47, 28 amplius -s (vers. Tur. mensura) quam audacia... atque versutia (I 1, 1 p. 73, 16 ἐμμελεια).

(B) *magis de pudicitia, castitate sim. (c. gen. inhaer. l. 14):* MARCELL. dig. 23, 2, 41, 1 si qua mulier se in concubinato alterius quam patroni tradidisset, matris familias -em non habuisse dico (cf. CLAVD. DON. Aen. 4, 300 p. 394, 33 furor, qui pudorem matronalis -is excluderat). ARNOB. nat. 5, 22 p. 193, 24 puer pudoris spoliatus est -e (c. gen. inhaer., item: HIER. hom. Orig. in cant. 2 p. 155, 6 illi..., qui castitatis et pudicitiae excolunt -em). HIER. hom. Orig. in cant. 1, 5 p. 34, 22 cum omni -e de amantibus dictum est (hom. Orig. in Ezech. 6, 8 p. 386, 16). PRVD. c. Symm. 2, 1064 quae... Vestalis sit virginis -s, discutiam. AVG. civ. 6, 7 p. 259, 31 D. histiories... fingunt deorum, quae tanta est, turpitudinem, sed... sacerdotes... conantur fingere deorum, quae nulla est, -em. CIL XI 830, 7 ob merita -is et concordiae coniugalis. de pudicitia, castitate, quae alicui rei tribuitur, affertur: VVLG. I Cor. 12, 23 membra quae inhonesta sunt nostra, abundantior -em habent (gr. εὐσχημοσύνη. cf. explicat.: AVG. c. Iul. 4, 80).

β *de rebus, quibus honor inhaeret (tribuitur l. 30):* ① *speculat magis ad virtutem, probitatem, praestantiam, pudicitiam (infra l. 36. 58), sinceritatem (l. 41) sim.*: (A) *in univ. (saep. c. gen. sub. i. c. gen. obi. l. 30):* CIC. off. 1, 4 in officio colendo sita vitae est -s (aliter p. 2896, 57). part. 56 aut caritate moventur homines ut deorum..., aut -e ut virtutum eqs. (secundum 'caritatem' c. gen. obi. et -s coniungitur c. hoc casu; aliter l. 46). fin. 2, 47 quartum genus sequitur..., in quo inest ordo et moderatio; cuius similitudine perspecta in formarum specie ac dignitate transitum est ad -em dictorum ac factorum. PLIN. epist. 9, 13, 8 tantum susceptae rei -s valet. TERT. adv. Marc. 1, 29 p. 331, 4 creator coniugum pro rei -e benedixit eqs. (de pudicitia, castitate item: RVFIN. Orig. in cant. 2 p. 154, 3 pulchritudo... genarum turturibus comparatur, quod per huiusmodi aves... et -s vultus [i. decentia, castitas in vultu apparens] et alacritas indicatur. AVG. c. Pelag. 1, 17, 34 -e... nuptiarum [aliter infra l. 58]). PORPH. Hor. carm. 1, 35, 21-22 'albo'... dixit (de panno Fidei) propter -em fidelitatis. PANEG. 4, 34, 3 ut temperantiam ad naturae ipsius -em referendam arbitremur. ARNOB. nat. 5, 17 quis... credat -is aliquid in ea re esse, quam ineant viles Galli...? RVFIN. Basil. reg. 165 p. 543^p quae singulae -es... eius (i. caritatis) sunt et ornatus (syn. virtutes). AVG. civ. 18, 41 p. 320, 1 D. quidquid philosophi... persuadere moliti sunt... de -e virtutum (aliter l. 30).

② *speciatim in arte rhet. de genere causae honesto (v. Volkmann, Rhetorik² 108):* RHET. Her. 1, 3, 5 dubium genus est, cum habet in se causa et -is et turpitudinis partem. CIC. inv. 1, 20 genus anceps, in quo... causa et -is et turpitudinis particeps. 1, 21 sin... anceps genus partem turpitudinis, partem -is habebit, benevolentiam captare oportebit, ut in genus honestum causa translata videatur. (B) *c. gen. quasi epexeget. ('s rei' fere i. q. 'res honesta'; meton. l. 58):* FRG. Vat. 249, 9 liberalitatem -s (i. liberalitates probae, honestae). CLAVD. DON. Aen. 8, 415 p. 175, 26 solet femina labore et -e lanificii necessitatibus domesticis subvenire, non turpibus lucris eqs. AVG. civ. 14, 21 p. 45, 10 D. libidinem, de qua videmus... ipsam -em erubescere nuptiarum (i. honestas nuptias, honestos maritos. c. Pelag. 3, 5, 14 p. 502, 17 alius incontinentiam suam sustentat -e n. aliter supra l. 39). ③ *speculat magis ad rectum, aequum (fere i. q. rectum, aequitas, veritas):* BOETH. cons. 1, 5, 8 W. de obiectorum tibi vel -e vel falsitate... nota memorasti.

2 *de qualitate boni, quae a philosophis collocatur norma, perpendiculum: i. q. virtus, bonum animi sim.*: a *varia (idem valet atque honestum infra l. 72; de bono, virtute in re sita l. 67 sqq.):* CIC. part. 87 bonorum partim -e ipsa, partim commoditate aliqua expetuntur; -e ea, quae (eqs.)...; commoditate autem..., quae (eqs.)...; quorum alia sunt quasi quadam cum -e coniuncta ut honos, ut gloria; alia diversa (eqs.). 88 est... quaedam materies subiecta -i, quae maxime spectatur in amicitia. leg. 1, 45 est... virtus perfecta ratio, quod... in natura est: igitur omnis -s (antea: honesta) eodem modo. Tusc. 2, 58 sumus... natura... studiosissimi... -is, cuius si quasi lumen aliquod aspeximus, nihil est quod... non parati simus... perpeti. off. 1, 98 efficitur, ut et illud, quod ad omnem -em pertinet, decorum quam late fustum sit, appareat et hoc, quod spectatur in uno quoque genere virtutis (2, 1 quemadmodum officia ducerentur ab -e... atque ab omni genere virtutis. PORPH. Hor. epist. 1, 17, 42 Stoici ad -em et rectum, hoc est ad virtutem omnia revocantes. MAR. VICTORIN. defin. p. 48, 26 virtus... honestum est:... iniquitas turpis est, quia turpitudine contraria est -i. cf. et SEN. epist. 92, 19 exaequat... fortuita virtutibus et tantundem tribuit honestis quantum -e carentibus). 3, 35. Att. 7, 11, 1 o hominem... miserum (i. Caesarem), qui ne umbram quidem

... τοῦ καλοῦ viderit! atque haec ait ... facere se dignitatis causa; ubi est autem dignitas nisi ubi -s? saepe. Avg. civ. 8, 14 p. 342, 13 D. Plato admonuit animum humanum ... pro splendore -is impura daemonum iussa contemnere. b specialia: a de partibus

-is: CIO. inv. 2, 156 in iudiciali genere finem esse aequitatem, hoc est partem quandam -is. 2, 159 habet -s ... partes quattuor: prudentiam, iustitiam, fortitudinem, temperantiam (fin. 2, 48 formam -is, quae tota qu. his virtutibus ... continetur [cf. APVL. apol. 12 -is virtutes (v. et adm. crit.)]. off. 1, 152 cum omnis -s manet a partibus qu., quarum una sit cognitionis, altera communitatis, tertia magnanimitatis, quarta moderationis. 3, 96). off. 1, 93 de una ... parte -is ..., in qua verecundia et quasi ... ornatus vitae, temperantia et modestia eqs. 1, 96 et generale ... decorum ..., quod in omni -e versatur, et aliud ..., quod pertinet ad singulas partes -is. al.

β apud rhetores spectat ad genus vel finem orationis (cf. Volkmann l. c. 300 sq): CIO. inv. 2, 54 quae incommoda consecutura sint ..., ostenditur; id ... ex -is et ex utilitatis partibus sumetur, de quibus in deliberationis praeceptis exponemus (sim.: 2, 156 in deliberativo ... Aristoteli placet finem esse utilitatem, nobis et -em et utilitatem, in demonstrativo -em. cf. infra l. 37). part. 71 laudanda, quae coniuncta cum virtute sunt, et quae cum vitiis, vituperanda; quam ob rem finis alterius est -s, alterius turpitudine (item de laudatione: top. 91. TAC. dial. 31, 2 <in laudationibus> de -e disserimus). QUINT. inst. 3, 4, 16 tractatur ... in consiliis -s. 3, 8, 26 fas, iustum, pium, aequum ... subici possunt -i. γ apud philosophos spectat ad summum bonum, vitam beatam (cf. et p. 2896, 36): CIO. fin. 2, 48 qui -e[m] summum bonum metantur (5, 22. off. 1, 5 qui summum b. sic instituit, ut nihil habeat cum virtute coniunctum, idque suis commodis, non -e metitur. SEN. dial. 7, 4, 3 animum ..., cui unum b. sit -s, unum malum turpitudine). 3, 28 si beata vita -e (honeste AB) cernitur, quod honestum est, id bonum solum habendum est (Tusc. 5, 67. AMBR. off. 2, 1, 1 -i ..., in qua vitam beatam positam esse eqs. 2, 2, 4). AMBR. off. 2, 1, 1 tantus ... splendor -is (honestatus Migne per errorem) est, ut vitam beatam efficiant tranquillitas conscientiae et securitas innocentiae. al.

δ comparatur, coniungitur, opponitur singulis vocibus: utilitati (cf. et supra l. 17. 19): CIO. inv. 2, 170 de -e et de u. diximus. de orat. 2, 335 certatur utrum -i potius an u. consulendum sit. part. 89 persaepe evenit, ut u. cum -e certet (sim.: off. 3, 12 u. ... cum -e pugnare [v. l. 42]). off. 1, 9 cum ... u. ad se rapere, -s contra revocare ad se videtur eqs. (syn. honestum). 3, 9 quia numquam posset u. cum -e (honeste V) pugnare (u. et -s ut inter se cohaerentes coniunguntur, item: 3, 40 u. valuit propter -em, sine qua ne u. quidem esse potuisset. 3, 83 -e ... dirigenda u. est. 3, 101 pervertunt homines ... fundamenta naturae, cum utilitatem ab -e se iungunt). 3, 46 cum ... utile cum eo, quod honestum est, comparatur, iaceat utilitatis species, valeat -s. al. voluptati: CIO. ac. 2, 139 cum -s in voluptate contemnenda consistat, -em cum v. tamquam hominem cum belua copulabis? (Tusc. 5, 85 off. 3, 119). off. 3, 119 omnem v. ... -i esse contrariam. SEN. epist. 92, 6 si non es sola -e (honeste A et pr. B) contentus, necesse est aut quietem adici velis ... aut v.

B spectat ad speciem externam: fere i. q. pulchritudo, splendor sim. (c. gen. expl., ident. infra l. 61. 63 sq. 66. 72. 75): 1 proprie de iis, quae spectantur, oculis percipiuntur: a generatim: a de rebus: CIO. de orat. 3, 125 si est -s in rebus ipsis, de quibus dicitur, existit ex re naturalis ... splendor in verbis. ad Q. fr. 3, 1, 2 -e testudinis (de concameratione aedificii ut vid., cf. app. crit.). VITR. 10, 1, 5 conexus staminis ad subtemen (i. vestitus) non modo corpora tegendo tueatur, sed etiam ornatus adiciat -em. β de corpore humano: TERT. carn. 9 p. 444 Oe. adeo nec humanae -is corpus (sc. Christi) fuit, nedum caelestis claritatis. ARNOB. nat. 5, 13 p. 186, 12 haec se mammarmum -e privaret. LACT. opif. 10, 25 si ... pollex fuisset ... discretus, foeda et indecora species ademisset manibus -em. FIRM. math. 4, 19, 28 eorum oculos ... ornat pulchritudinis -e Mercurius (6, 23, 4 munda p. -e fulgentes. 6, 26, 5 grata p. -e condecorant). b speciatim de claritate, aeternitate dei (in imagine l. 72, usu latiore l. 73):

ITALIA I Cor. 15, 43 (Tert. adv. Marc. 5, 10 p. 606, 21) seritur (i. corpus) in corruptela (<...> in -em, in virtutem (intellege 'resurgit'; εἰς δόξαν, Vulg. in gloria). SERM. Arrian. frg. I 7 p. 612^A qui (sc. deus) incomparabili tuae bonitatis -e lucem in tenebris fulgere dignatus es. CARM. adv. Marc. 4, 230 nos tanta dei perfudit -s. DRAC. laud. dei 3, 632 eripuit ... clementia (i. dei) morti agmina peccantium ..., post scelus evasit vitae melioris -s.

2 translate de splendore, suavitate verborum, vocis, numerorum: SERV. Aen. 1, 177 rem vilem auxit -e sermonis. MART. CAP. 9, 988 ort(h)us propter -em positionis est nominatus (Aristid. Quint. 1, 16 διὰ τὸ σεμνόν). EVGRAPH. Ter. Phorm. 500 'phaleratis dictis', cum tenent verba -em et quasi ornamenta. GREG. TVR. vit. patr. 6, 2 p. 681, 11 diligebatur monachus a regina ... pro -e vocis (antea: mirae dulcedinis vocem eqs.).

CAPVT ALTERVM: metonymice et personate: I metonymice: A i. q. homo -e insignis (v. et p. 2898, 4 et

58; ubique collective praeter infra l. 11): 1 de hominibus, qui munere funguntur: CIO. Sest. 109 causa ..., in qua omnes -es civitatis, omnes aetates, omnes ordines ... consentiunt. 2 de hominibus probis, pudicis: AVG. op. monach. 13, 14 p. 555, 10 neque enim -s ipsa reprehendit, quod reprehendit superbia eorum, qui eqs. CONSR. Sirmond. 16 nec -s ... quinquennii tempus ... ingemiscat exiguum. ALC. AVIT. carm. 2, 21 (in paradiso) corpora nuda vident ... atque rudis foedum nil sentit -s. DRAC. laud. dei 1, 465 quaerit serpens opem sceleri, per quam fallatur -s simplicitasque cadat (Orest. 965 di ..., vos pietas ... rogat, vos mitis -s, vos bona s.). 3, 353 pondus dicionis (i. servitutis) -s (i. pater honestus Verginius) extimuit eqs. CE 707, 4 (a. 534) te levitas torvum, dulcem cognovit -s.

B -s tua (vestra) in allocutione honorifica: HIER. epist. 51, 9, 3 (Epiphani.) decet ... -em tuam (i. praestantiam virtutis christianae) hanc ... habere sollicitudinem et uti scrupulositate. PAVL. NOL. epist. 25^a, 1 p. 229, 22 speravi accepturum me scripta -is tuae. IVL. Aug. c. lul. op. imperf. 1, 44 contentus ero definitione quae ... de ore tuae -is effugit. SVLP. SEV. epist. app. 5 licet ... de vestra petierit -e, ut eqs. PAP. APF 3, 1906, 168 (s. IV/V) Theofanen ... religioni tuae tradito, ut eundem ... more -is tuae ... humane respicere digneris (antea: honorificentiae tuae).

II personate: PRVD. psych. 243 pauper -s (inter alias res personate).

deriv.: honestitas. cf. de honestas, inhonestas. honestitās, (-ātis) f. forma insolita vocis q. e. honestas, ad exemplum vocum in '-itas' desinentium (castitas, gravitas, probitas sim.) ficta; cf. inhonestitas. [falso trad. pro 'honestas': GELL. 1, 3, 25 cod. A (s. V-VII) sec. praeced. 'utilitas', ut vid.] GLOSS. II 231, 47 ἀξιολογότης: -s. 231, 52 ἀξιοπιστία: -s (honestas a).

honestitudo, -inis f. [ab honestus, cf. pulchritudo. J. B. H.] NON. p. 120 (inde GLOSS. V 642, 33) '-o' pro 'honestas'.

fere i. q. qualitas honesta (morum vel originis), honestas: ACC. trag. 16 ('Myrmidones') tua (Achillis?; cf. Ribbeck, Die röm. Trag. 353) -o Danaos decepit diu. 501 ('Oenomaus') horrida (horrenda Onions) -o Europae principum (-pium trad.) primo ex loco ('starrenden Adel der ersten Fürsten Europas' interpr. Ribbeck l. c. 437 locum ad capita foribus affixa referens; cf. horridus p. 2991, 70).

honestivus, -a, -um. ab honestus (sec. festivus?). fere i. q. honestus, decorus: GLOSS. V 146, 16 sales: urbanitas, -a iocularitas.

honesto, -avi, -atum, -are. [ab honestus. J. B. H.] inter verba coniug. primae: CHAB. gram. p. 472, 34 B. GLOSS. II Philox. HO 8 -arunt ἐπύσαν (ad CIO. Catil. 1, 29 [l. 59] ut vid.). graece resp. ἐπύσαν (p. 2901, 60), πύσαν (p. 2901, 58), πύσαν (p. 2901, 61), τῶσαν (infra l. 77). inde a PLAVT., RHET. Her., CIO. [variatur c. cohon-: LIV. 38, 47, 3 (v. vol. III 1549, 12).]

i. q. honestum reddere (honore -are in 'fig. etym.' q. d. infra l. 53):

A de statu, vi, habitu sim.: 1 i. q. honore afficere, honorare (obi. homines vel dei [abstr. pro concr. infra l. 64. 73. 75] praeter infra l. 56. 77): a pro sub. sunt homines (fere c. abl., quo casu honor indicatur; refl. l. 58 sq., mediopass. l. 80): PLAVT. Capt. 247 ne me secus honore -es (356). SALL. Catil. 35, 3 non dignos homines honore -tos videbam. PANEG. 3, 1, 3 [plur. honoribus; item: 3, 25, 5]. CIO. Rab. perd. 24 qui hominis ... seditiosi imagine ... mortem eius -ret (Mur. 75 stravit pelliculis haedinis lectulos ..., quasi ... non divini ... Africani mors -retur). Catil. 1, 29 clarissimi cives Saturnini ... sanguine non modo se non contaminarunt, sed etiam -arunt. 4, 20 laudem, quanta vos me vestris decretis -astis (p. red. in sen. 2). Mur. 70 si uno basilicae spatio -amur (i. si qui nos comitantur, cum in basilica inambulamus. de comitatu item: dom. 76 me populus ... domum sua celebritate ... comitatum -vit. CYPR. ad. Donat. 3 p. 5, 17 frequentiore comitatu officiosi agminis. PANEG. 3, 16, 2). Sull. 81 advocationem hominis improbiissimi sella curuli atque ornamentis et suis et consulatus -vit (hyperbolice dictum pro 'inter defensores, advocatos eius fuit'). dom. 82 quem ... tot vides iudiciis senatus, populi Romani ... -tum. off. 2, 21 quaecumque ... homines homini tribuunt ad eum augendum atque -andum. frg. inc. I 38 cum quosdam ornare voluit Caesar, non illos -vit, sed ornamenta ... turpavit. PLIN. paneg. 11, 1 patrem templis -asti. APVL. met. 7, 15 quod ... pluribus beneficiis -rer (antea: honoribus ... tributis. aliter p. 2901, 45). MIN. FEL. 37, 2 imperator potest -are militiam (i. milites). TERT. nat. 2, 7 p. 106, 17 probatos ... iustitia, virtute ... consecrationis solacio <h>one<stat>is (honoratis Borleffs).

LACT. inst. 3, 8, 89 ut virtus pro suis meritis -etur. PRISC. rhet. 6, 17 p. 555, 25 leges deos ... hostiis -verunt (Hermog. rhet. gr. II 10, 13 Sp. ἐπύσαν). AMM. 20, 5, 5 nostrorum ... exequias -vimus celebri ... laude. AVG. conf. 4, 8, 13 alia erant, quae in eis amicis amplius capiebant animum, colloqui et conridere et vicissim ... obsequi, simul legere libros ..., simul nugari et simul -ari (i. 'inviem -are'; mediopass. ad exemplum vocum praecedentium formatum vid.).

b pro sub. sunt res (fere i. q. alicui honori esse): PLAVT. Trin. 693 haec famigeratio te -et, me conlulenter. CIO. Phil. 9, 5 statua ..., quae multos per annos progeniem eius -ret.

2 i. q. dignitate afficere, clarum, probum (sim.) reddere (obi. res praeter l. 6. 8. 12): CIC. p. red. in sen. 24 quemadmodum calamitatem meam non modo levaret, sed etiam -ret. SEN. epist. 13, 14 mors ista vitam -bit. 71, 5 incommoda ... bona vocabuntur, quae modo virtus -verit. PLIN. paneg. 4, 5 enituit aliquis in bello, sed obsolevit in pace: alium toga, sed non et arma -arunt. FRONTO p. 40, 5 N. <oratio, nisi gravitate> verborum -atur, fit ... in-pudica. FIRM. math. 4, 11, 3 per has mulieres -antur ... dignitatis ornatu. 6, 3, 37 gloriosiorum negotiorum initiis -antur (cf. antea: honestatis insignia). AVG. civ. 7, 33 p. 316, 13 D. -are res turpes. in euang. loh. 87, 1 p. 1853 (opp. turpatur). COD. Iust. 5, 27, 3, 1 (a. 405) liberos curiae splendore -are.

B de specie externa fere i. q. pulchrum, magnificum, illustrem (sim.) reddere, ornare, decorare (hic illic notio honoris subest, qui inest in ornamento, decore): 1 proprie: a quod (qui l. 17) -at, pro subi. est: CIC. Catil. 4, 21 Paulus ..., cuius currum rex ... -vit in triumpho (antea: ornetur. PANEG. 6, 10, 6 curus. item homo subi.: PANEG. 4, 31, 1 non captivi alienigenae introitum ... -verunt). LIV. 26, 5, 16 arma -bant corpus (CVRT. 8, 13, 7 corpus). CVRT. 3, 3, 13 cultus ... -bat. PLIN. nat. 10, 3 caput ... phoenicis plumeo apice -ante. CLAUD. 21, 26 quem vultus -at, dedecorat mores; animus quem pulchrior ornat eqs. b quod -at, per abl. instr. indicatur: MIN. FEL. 12, 6 non corpus odoribus -atis. PANEG. 6, 21, 7 delubra ... donariis -asti. LACT. opif. 10, 18 dentes ... labrum tegminibus -vit deus (cf. antea: ornamento). PALLAD. ins. 137 sorba ... partus merito maioris -ant seminis et pulchro curva labore nitent (cf. AVG. serm. coll. Morin p. 449, 23 fructibus onerare, foliis -are ramos). PS. AVG. quaest. test. I 76, 1 p. 129, 20 salvator nuptias poculis -vit (cf. antea: decoravit). 106, 16 p. 243, 4 mundo omnibus ornatibus decorato et necessariis -to a deo (sim.: 115, 50 p. 335, 5).

2 translate: a generatim: a quod -at, pro subi. est (pass. l. 34. 40): CIC. dom. 86 calamitas ... nominis gloriam ... -vit (opp. imminuit). off. 1, 139 nec domo dominus, sed domo domus -anda est (cf. antea: ornanda ... est dignitas domo). CVRT. 3, 6, 19 adulescentia omnia eius opera -bat. 6, 2, 6 formam pudor -bat. POMP. gramm. V 308, 28 periphrasis ... res simplices -at. AVSON. 419, 83 p. 375 P. sellam curulem ... praetextam ... trabeam ..., quae ab Illyrico sermonis dignitas -vit (i. quae omnia ornavisti verbis ab Illyrico per epistulam). EVSTATH. Bas. hex. 5, 7 p. 918^a quempiam ... vitae morumque cultibus -tum (gr. aliter). SIDON. epist. 6, 10, 1 gerulum litterarum levitici ordinis -at officium. β quod -at, per a bl. instr. (ex l. 47) indicatur: PLAVT. Stich. 280 -a dicta factis. CIC. dom. 19 triumphis, quibus Pompeius ... imperium ... -vit. STAT. silv. 4 praef. quod Neapolim ... numero liberorum -verit. CYPR. epist. 39, 1 beneficia ..., quibus ecclesiam ... dominus inlustrare ... et -are dignatus est (aliter p. 2900, 71). AVG. civ. 11, 18 p. 486, 20 D. nisi deus ordinem saeculorum tamquam ... carmen etiam ex quibusdam quasi antithetis -ret (cf. l. 49 sqq.). SIDON. epist. 8, 6, 5 horas antelucanas ... emeritorum fascium laude. b speciatim de ornamento verborum (cf. l. 48): RHET. Her. 2, 18, 28 exornatio est, qua utimur rei -andae et conlocupletandae causa (cf. CIC. inv. 2, 112 beneficia vera an falsa quadam exornatione -entur). 4, 56, 69 rationes -andae ... elocutionis.

C de divitiis i. q. locupletare, ditare (cf. p. 2897, 5. 2905, 4. 2913, 31. 2916, 5; praeter COMM. ubique in ITALIA, cui etiam VVLG. sap. et Sirach adnumerantur; falsa var. l. pro onust-: VVLG. Iudith 15, 7): ITALIA II Cor. 8, 9 (Pelag. ad l., et al.) ut illius Christi inopia vos -remini (πλορησῆτε, Vulg. divites essetis). COMM. apol. 978 locupletantur ... praedando et sic -ti hymnos ... decantant. VVLG. sap. 10, 10 -vit illum in laboribus sapientia (ἐν πόρῳ). Sirach 11, 23 facile est ... in oculis dei subito -are pauperem (πλορησῆσαι). deriv.: honestamentum. compos.: cohonesto, dehonesto. cf. inhonesto.

*honestus, -a, -um. [ab *honus, -eris (cf. honor). J. B. H.] de orig.: VARRO ling. 5, 73 honos ab [-o] onere; itaque -um dicitur, quod oneratum. PRISC. gramm. II 140, 2 honor -us. de script.: on-: CIL V 5438, 2 (adv.). VI 2564, 6. 31153, 3 (a. 158). X 4523, 3. XI 4127, 1 (a. 218) o(n)estae. XIII 3983, 6. XIV 2220, 5 on(esta). INSCR. christ. Diehl 312 o(n)esta. 4827 (= CE Engström 441), 5. cf. p. 2896, 6. -nist-: CONST. veteran. (CIL XVI) 108 extr. 12 (a. 158). cf. ibid. 100 int. 8 (a. 152) -nisi. -net-: INSCR. BerRGK. 1929 p. 76 n. 229. notatur: h: passim, v. e. g. INSCR. Dessau Indices p. 771. 777. ho: CIL VIII 2867, 2 CONST. veteran. (CIL XVI) 79 int. 6. o: supral. 68. 69. hon: CIL XIV 2283, 7 CONST. veteran. (CIL XVI) 61 int. 9. 70 extr. 15. 74 int. 7 al. on: supral. 69. honos: CIL I³ 1347, 8. honest: CIL VI 31139^a, 10. ^b, 10 CONST. veteran. (CIL XVI) 78 extr. 10. 80 extr. 11. 110 extr. 1 al. hos: INSCR. christ. Diehl 311 adn. NOT. Tir. 29, 72 -a mater familiae. 33, 84 -us. de comparatione (cf. GRAMM. suppl. 144, 37 -us -ior -issimus): compar. inde a PLAVT., superl. inde a RHET. Her. de notione (cf. p. 2905, 6. 2910, 74. 2912, 44. 45): PROB. app. gramm. IV 201, 35 (diff. inter -um et onustum) -um nobilem (cf. DIFF. ed. Beck p. 62, 7 -um ... moribus, hoc est honorificum). GRAMM. suppl. 277, 17 (diff. inter divitem, -um, beatum sim.) -us

moribus dicitur et dignitate et honoribus (sim.: ISID. diff. 1, 73. 166 diff. app. 15 DIFF. ed. Beck p. 42, 5). ISID. orig. 10, 116 -us, quod nihil habeat turpitudinis; nam quid est honestas (cf. p. 2895, 82) nisi honor perpetuus, id est quasi honoris status? SYNON. CIC. p. 448, 1 B. GLOSS. decens, egregius. ἐντιμος, ἀξιόλογος, ἐπίτιμος, τίμιος ἐνθραπος (τιμιώτατος). αἰδέσιμος (αἰδεσιμώτατος). ἀξιόπιστος. εὐσχήμων. GLOSS.² II Abav. HO 10 -a: opulenta. III Abol. HO 18 -um: utilem vel decorum. V Aa H 162 -a <f>acies: speciosa f. (cf. p. 2912, 58). GLOSS. V 534, 53 -a: decora. de vocibus -us et onustus inter se confusis v. p. 2901, 65. 82. SERV. Aen. 1, 289 ISID. diff. 1, 285. GLOSS. IV 349, 41 (= GLOSS.² II Abav. HO 15) honustus: gravatus vel gloriosus. cf. infra l. 14. legitur inde a PLAVTO. de usu scriptis F. Klose, Die Bedeutung von honos und honestus, Diss. Breslau 1933. [dub. vel falso trad.: PLAVT. saepe pro onustus (v. Lodge, Lex. I 720. II 254; item: LVCR. 3, 313 SEN. contr. 1, 4, 1 VEN. FORT. carm. 2, 16, 129. et al.). LVCL. 11 VARRO Men. 514 CIC. p. red. in sen. 25. leg. 1, 16 (v. Pohlenz, Philol. 93, 1938, 114 sqq.). TAC. ann. 11, 38, 3. ARNOB. nat. 5, 35 p. 206, 10 (v. etiam Stangl, Bph W. 30, 1910, 159).] I vi relativa (honor tribuitur ab homine distinguente): de iis, qui (quae) honore fruuntur vel digni sunt fere i. q. honoratus, honorabilis (ironice infra l. 59. 70. p. 2903, 16. 49. 52. 69, cf. p. 2905, 28; c. abl. infra l. 32 [honore -us in 'fig. etymol.' q. d.]. 34. 52. 58. p. 2903, 31; coniung. honoratus l. 36. 54. p. 2904, 52 FIRM. math. 4, 19, 34):

A usu originario (est titulus honorificus inde a s. III [exempla antiquissima v. l. 81. p. 2903, 1]; l. 67. 79. 83. p. 2903, 2. 5. 7. 74. 2904, 67. cf. Hirschfeld, Kl. Schr. 679 sqq. Koch, Die byzantin. Beamtentitel ..., Diss. Jena 1903, 96 sq.; -iores technice p. 2904, 19): 1 de hominibus (angelis infra l. 71, dea infra l. 77; pro gr. εὐαγγέλιος p. 2903, 10): a attrib. vel praedicat.: a usu generali: ① de variis: PLAVT. Capt. 392 me honore -iorem semper fecit et facit (SEN. contr. 10, 2, 5 SEN. benef. 2, 9, 2. dial. 5, 37, 4 opp. turpiorem. LAMPR. Heliog. 12, 3 ut ... aviae auctoritate -ior fieret. COD. Theod. 14, 1, 1). Persa 839 libertinus nec satis liber sibi videtur nec satis frugi nec sat -us (CIC. Brut. 281 mihi et -us et honoratus. VLP. dig. 37, 15, 9 filio ... -a et sancta persona patris ... videri debet). CIC. Quint. 38 caros et -os esse atque haberi. S. Rosc. 16 -issimus inter suos numerabatur. Verr. I 52 integerrimo atque -issimo praetore. II 2, 16 cives Romanos -issimos ex Sicilia (5, 125 -issimi atque innocentissimi. al. EVTR. 2, 25, 2 dignitatem -i c. habere [AVG. civ. 5, 18 p. 226, 23 D.]. DRAC. Romul. 5, 53). 2, 69 eques Romanus in primis splendidus atque -us (3, 36 -issimo. al. CAES. Gall. 7, 3, 1. cf. infra l. 46. p. 2903, 40 al.). Caecin. 4 -issimis testibus (QVINT. decl. 388 p. 439, 20 -ior. et al.). 10 cum primis -us existimatus est. Cluent. 11 adulescenti in primis ... inter suos et -o et nobili (165 equiti Romano. al. CAES. civ. 1, 51, 3 senatorum filii et ordinis equestris. aliter p. 2909, 53). Mur. 53 -issimo patre atque maioribus (PLIN. epist. 6, 26, 1. cf. QVINT. decl. 285 p. 150, 20). Phil. 2, 37 -issimos senatores. 5, 15 iudicibus. 13, 18 municip[um] -issimorum. al. BRVT. et CASS. Cic. epist. 11, 2, 2. 11, 3, 4 SALL. Iug. 3, 1. HOR. sat. 1, 6, 96 meis contentus -os fascibus et sellis nollem mihi sumere parentes (SEN. contr. 7, 6, 1 -is p. natus [QVINT. inst. 11, 1, 85 ac maioribus]. VEN. FORT. vita Germ. 1, 1 -is honoratisque p. procreatus). LIV. 23, 35, 8 satis -os generososque ducerent. SEN. contr. 7, 6, 2 liberos (QVINT. inst. 11, 1, 82). 7, 8, 4 maritum (7, 8, 11). al. SEN. clem. 1, 11, 4 clementia non tantum -iores, sed tutiores praestat. dial. 2, 19, 3 quo quisque -ior genere, fama, patrimonio est. al. PETRON. 78, 6 inter hos. 107, 5 iuvenes ingenui, -i (APVL. apol. 59 [ironice] -issimum. 76). 107, 10 ingenuos -osque clamando. QVINT. inst. 11, 1, 42. decl. 273 p. 118, 14 -ior persona sponsoris est (CALL. dig. 22, 5, 3 pr. VLP. dig. 26, 4, 5, 1 opp. vulgaris vel minus -a. al. SEN. contr. exc. 4, 8. COD. Iust. 1, 5, 8, 5 [a. 455]. 5, 37, 9 [a. 230]. technice per compar. [cf. p. 2904, 19]: LEX Visig. 7, 5, 1 opp. minor. 8, 1, 10. 8, 3, 14 opp. humilioris loci. LEX Burg. Rom. 5, 1 opp. humilior. 20 opp. viliores. cf. p. 2903, 8). TAC. Agr. 12, 1 PLIN. paneg. 39, 5. FLOR. Verg. p. 187, 11 pueris ingenuis atque -is (APVL. apol. 98. tit. honorificus: PAP. Marini 80, 1 et 2 [a. 564]). PS. QVINT. decl. 9, 22 p. 187, 22 amico (FIRM. math. 2, 30, 8. BOETH. cons. 1, 4, 40 W. -issimorum). VLP. dig. 26, 2, 17, 1 tutores. TERT. adv. Marc. 1, 5 p. 296, 13 (ironice). HERM. Pal. et vulg. sim. 5, 6, 4 nuntios domini (gr. ἐνδόξους). vulg. sim. 5, 3 p. 79, 15 -ior apud dominum eris (3 ἐνδοξότερος, Pal. acceptior deo). AMM. 14, 6, 12 advena. RVSTIC. Conc.⁸ I 4 p. 55, 4 -issimis palatinis (I 1, 7 p. 68, 33 αἰδεσιμωτάτων. I 5 p. 362, 10 reverentissimis). et al. ② de feminis (de dea praedicative l. 77; aliter p. 2907, 27 sqq.): HOR. carm. 2, 18, 8 nec Laconicas mihi trahunt -ae purpuras clientae. PROP. 2, 32, 34 Venus in caelo semper -a fuit. LIV. 34, 5, 13 cum domini servorum non fastidiant preces, nos rogari ab -is feminis indignamur (SCRB. LARG. 102. tit. honorificus [adi. ubique antepositur]: CIL VI 508, 3 [a. 319]. VIII 9255, 4 -issimae f. [X 4523, 3]. 20643, 2. XI 4127, 1 [a. 218]. al. [v. INSCR. Dessau Indices p. 363 INSCR. christ. Diehl Indices p. 442]. PAP. Marini 74 [= Bruns⁷ n. 123], 3, 9 al. GREG. M. epist. 1, 13 p. 13, 20). SCRB. LARG. 16 matronam (PETRON. 140, 1 inter primas. tit. honorificus: CIL VIII 12183, 3. 22774, 2. X 1785, [Kroeker]

3 -issim(ae) m. XI 2702, 16 [a. 224]. al.). QVINT. decl. 257 p. 51, 27 puellam -am, locupletem (PLIN. epist. 4, 21, 2 -issimas. *tit. honorificus*: CIL V 7531, 4 [a. 491]. IX 3180, 4 XV 7418 al. [v. INSCR. christ. Diehl *Ind. p. 442*]). 342 p. 351, 3. SVET. Galba 9, 2 virginis (COD. Iust. 9, 13, 1 pr. -arum vel ingenuarum. *tit. honorificus*: CIL IX 2076, 3 [a. 553] -a bircio). APVL. apol. 61 a muliere -issima (VVLG. act. 13, 50 [ἐὐσχημονας. 17, 12]. *tit. honorificus*: CIL VIII 2867, 2. cf. l. 11). COD. Theod. 3, 8, 1 *probrosa femina* -ioris nobilisque personae (cf. p. 2902, 61) et decore et iure privetur. SIDON. epist. 1, 11, 5 filiam ... -issimam (*aliter* p. 2907, 33. 2909, 62). *ad vert. gr. εὐπρόσφορος*: IREN. 1, 13, 3 -ae et circumpurpuratae et ditissimae mulieres. *de hominibus vario modo sociatis*: RHET. Her. 3, 4, 7 si qua res -iori ordini placeat, quae ab deteriore improbetur (4, 35, 47 -issimorum equestri [CIC. Mur. 40]. CIC. Verr. II 3, 183 o. *scribarum* est -us. LIV. 3, 44, 2 -um o. *militarem* ... ducebat. SVET. Cal. 27, 3 GELL. 16, 10, 12). CIC. S. Rosc. 134 (*ironice*) -a, credo, in eiusmodi domo (Verr. II 4, 25 -issima [IVST. 16, 5, 2]. HOR. epist. 2, 1, 149. QVINT. decl. 352 p. 382, 24 natum -a d. [TERT. nat. 1, 16 p. 88, 9]. *et al.*). TULL. 22 *amicorum* bona atque -a copia. Verr. II 2, 43 imponatur -ae civitati turpissima persona calumniae? (3, 67 -a Siciliae c. hominum ... locupletum. 3, 75 -a et antea copiosa. 3, 122 -issimarum [or. frg. A IX 8. *adde infra* l. 48]. 3, 170 ornatae atque -ae. Flacc. 74. ad Brut. 1, 16, 11 liberam atque -am. al. RVFIN. hist. 1, 13, 8 parva quidem, sed -a [σμερνή]. *aliter* p. 2909, 52; v. *et p.* 2912, 77). 2, 149 is ordo atque id hominum genus (*aratorum*), quod optimum atque -issimum est (3, 27 de optimo, de iustissimo, de -issimo). 3, 136 conventus (5, 10 -issimus maximusque. QVINT. inst. 1, 2, 9 lumen ... c. -issimi i. *scholae*). 4, 50 oppidum locuples, -um, copiosum. Mur. 15 amplae et -ae familiae plebeiae (fin. 3, 88 -a in f. ... educatus ingenuus). 90 Lanuvio, municipio -issimo (Flacc. 101 -issimorum m. coloniarumque. Phil. 3, 15 splendore municipum -issimum. epist. 13, 4, 2 tam grave, tam firmum, tam -um. 13, 7, 1). Sull. 25 -issimi ac nobilissimi generis (NEP. Epam. 2, 1 natus ... g. -o [cf. SVET. Vesp. 1, 3 orta]. LIV. 24, 24, 3 g. et fortuna). Phil. 1, 20 decuriis. ad Q. fr. 1, 1, 36 -issimae et maximae societates. PANEG. 9, 5, 1 -issimae iuventutis. CIL IX 2238, 8 ordo splendidissimus et -issimus populus Telesinus (X 1707, 9).

β iuncturae crebriores: (1) homo -us (*aliter* p. 2907, 79. 2909, 60): CIC. Quinct. 58 L. Albuius, h. cum primis -us. 94 h. -issimorum. *ibid.* si est h. -o locus in civitate. Q. Rosc. 43 equiti R., h. -o (Verr. II 1, 137. 3, 65 [*superl.*]. 3, 148 al.). div. in Caec. 68 h. -issimos virosque fortissimos. 70 quam -issimos et integerrimos diligentissimosque (Verr. I 13). Verr. II 1, 10 tot senatoribus, tot equitibus R., ... tot h. -issimis ex tam illustri provincia. 2, 68 h. domi suae cum primis locuples atque -us (2, 155 [*superl.*]. al.). 2, 106 -um h. ac nobilem (al. FIRM. math. 4, 19, 9 n., gloriosos, -os). 2, 149 gravior h. atque -ior (Sest. 105). 3, 32 splendidissimorum -issimorumque h. (4, 45 -o, locupleti, splendido. cf. Cluent. 198). 3, 56 -issimae civitatis -issimo (5, 20). 3, 70 (*ironice*). 3, 92 -i gratiosique (Mur. 47). 3, 166 h. equestris ordinis -issimo atque ornatissimo (Phil. 7, 24 in primis ornato atque -o. al.). 3, 168 primorum h. atque -issimorum. 4, 84 -issimos ac principes civitatis. Cluent. 135 (*ironice*) -issimi ... et sapientissimi. 144 -i prudentisque. dom. 54 (*opp. imperitiae multitudinis*). epist. 13, 7, 5 viros optimos, h. -issimos eosdemque gratissimos et tua necessitudine dignissimos. al. CAES. Gall. 1, 53, 6. SEN. clem. 1, 18, 1 liberis, ingenuis, -is. epist. 123, 7 ASCON. tog. cand. p. 69, 3. PLIN. epist. 10, 79, 3 *est* melius -orum h. liberos quam e plebe in curiam admitti (*fort. decurionum*, v. Mommsen, *Strafr.* 1035, 5). GAIUS dig. 36, 1, 65, 10 -i h. nomen adsumere. PAVL. dig. 14, 3, 4 cum ad h. -os adferant merces. *et al.*. (2) vir -us (*aliter* p. 2908, 12. 2909, 59): CIC. Quinct. 24 v. bonus et cum primis -us (S. Rosc. 24 optimi atque -issimi [Cluent. 198]. Catil. 1, 21 equites Romani. PLIN. epist. 9, 22, 1). epist. 13, 13 -us, gravis, plenus officii, b. plane v. al.). 95 forti atque -o (Verr. II 3, 30 f., -i, gratiosi. al.). Verr. II 3, 65 spectatissimi atque -issimi (Sest. 6). 3, 185 sanctissimum v. atque -issimum. 5, 156 gravissimi atque -issimi (SYMM. epist. 6, 27. cf. l. 63). Rab. perd. 27 -issimis v. atque optimis civibus, equitibus Romanis (har. resp. 56). Mur. 83 -issimi atque sapientissimi. Cael. 63 (*ironice*). Mil. 18 -i atque innocentis. al. SEN. contr. 7, 6, 8 *virgines* ceterae -os sibi invenerunt v. (*opp. servus*). PLIN. epist. 6, 32, 1. FRONTO p. 179, 4 N. doctissimis et -issimis et mihi carissimis. IVLIAN. dig. 40, 5, 47, 4 praesentibus -is v. (PAVL. dig. 21, 1, 58, 2 sent. 4, 6, 2). CALL. dig. 50, 2, 12 VLP. dig. 47, 2, 52, 21 TERT. Scap. 4 p. 547 Oe. (*opp. vulgaribus*). *et al.*. *tit. honorificus plus minus vicens* (*adi. ubique postpositur*): AVELL. p. 640, 5 Paulinus v(ir) h(onestus). CASSIOD. var. 2, 4 tit. GREG. M. epist. app. p. 438, 3 al. CIL VIII 969, 8 (a. 400/401). 5341, 4 v. -issimus, curator re(i) p(ublicae) (*superl. ut*: X 478, 10 [a. 344]. *dub., an huc pertineat* [v. Hirschfeld l. c. 679, 5]. SYMM. epist. 5, 81. 6, 27). 24069, 7. INSCR. christ. Diehl 302 (a. 438) al. (v. *Indices p. 442*). PAP. Marini 74 (= Bruns⁷ n. 123), 4, 2, 3 al.

b pro subst.: a *posit.*: CIC. Planc. 32 minus -um et alienum tueri. de orat. 2, 333 -i et disertus est, ut mente providere (*eqs.*) ... possis. Att. 2, 21, 1 sibilis volgi, sermonibus -orum. PVBLIL. H 24

honos -um decorat, inhonestum notat. CAES. civ. 2, 5, 5 -i ex iuventute et cuiusque aetatis amplissimi. HOR. sat. 1, 6, 63 qui *Maecenas* turpi secernis -um non patre praeclaro, sed vita et pectore puro. ars 213 rusticus urbano confusus, turpis -o. OV. ars 1, 769 ut, quae se timuit committere -o, vilis in amplexu inferioris eat. PETRON. 41, 5 inter -os *cenare*. PLIN. nat. 35, 77 semper ... honos ei *picturae* fuit, ut ingenui eam exercerent, mox ut -i. QVINT. inst. 1, 1, 28 ab -is negligi solet cura bene ... scribendi. 4, 1, 16 (*opp. humilibus*). 6, 2, 14 -us *convivium* inferioris fert. 11, 3, 137 SVET. Aug. 46. PORPH. Hor. epist. 2, 1, 187 locupletes et -os iam ut vulgares musicam spernere. *et al.*. *nota*: HYD. chron. II p. 31, 196 interfectis aliquantis -is natu. *β comparat.* (*acced. multo l. 14*): SEN. epist. 47, 15 *si quid in servis* ex sordida conversatione servile est, -iorum convictus excutiet. PETRON. 34, 7 multo -iores cenabant. TAC. hist. 1, 87, 2 *libertus* ad observandam -iorum fidem immutatus. PORPH. Hor. epist. 2, 1, 186 equester ordo, hoc est -iorum (*opp. plebes*). PS. ASCON. Verr. p. 248, 24 praetextata -iorum, toga viliorum *habitus*. p. 256, 18 -iorum decuria, inferiorum centuriae vocabantur. VEG. mil. 1, 7 p. 12, 2 -iores quique. *technice ap. Ictros* (v. Iulian, *Daremb.-S. s. v.* 'iores'. Mommsen, *Strafr.* 245. 1035. Hirschfeld l. c. [p. 2902, 27]; *opp. humiliores*, plebei, tenuiores; cf. p. 2902, 63. *infra* l. 43 et 46): EDICT. imp. Pii dig. 48, 5, 39, 8 si qui -ior, in insulam *relegetur* (cf. VLP. dig. 47, 17, 1 -iores relegationis *poena* addicendi erunt. 47, 18, 1, 2 PAVL. dig. 48, 19, 38, 5. sent. 5, 25, 8 in perpetuum. *et al.*). CALL. dig. 48, 19, 28, 2 fustibus non subiciuntur. VLP. dig. 26, 8, 5, 4 solent -iores non pati nomina sua instrumentis inscribi. 47, 18, 1, 1 ordine ... moveri vel fines patriae iuberi excedere solent (cf. PAVL. sent. 5, 20, 6). PAVL. dig. 47, 12, 11 in insulam deportantur (cf. sent. 5, 26, 1. *et al.*). sent. 5, 23, 1 in -iores poena capitis vindicari placuit (cf. 5, 23, 16). COD. Iust. 4, 40, 4 (a. 410 vel 413) stilum proscriptionis incurrant. *et al.*. *γ superl.*: CIC. Q. Rosc. 18 quod nemo nisi aut -issimo aut amicissimo facere consuevit. CAES. civ. 1, 20, 1 milites ... inter se per tribunos militum centurionesque atque -issimos sui generis conloquebantur. TAC. hist. 2, 71, 1 -issimus quisque (PLIN. epist. 9, 5, 1 SVET. Nero 12, 3 rhet. 27 EDICT. imp. Aur. et Ver. dig. 26, 5, 24 INSCR. RevA. V 34, 1931, 342 n. 38, 26).

2 *de rebus, quae ad homines -os pertinent* (*per enallagen* l. 59, 65; *de manibus* l. 59, *corpore* l. 60): CIC. inv. 1, 5 hoc (*i. eloquentia*) tuta, hoc -a, hoc industris, hoc eodem vita iucunda fit (2, 35 quam -issimam. SCHOL. Cic. Bob. p. 96, 16 -ioris. cf. p. 2907, 58. 2908, 31. 2910, 8. 2911, 7). Verr. II 5, 31 uxor ... -o loco nata (Flacc. 18. Balb. 6 -issimo. Tusc. 5, 58 CAES. Gall. 5, 45, 2 civ. 3, 61, 1. PLIN. epist. 8, 6, 16 *opp. liberto*, servis. VLP. dig. 47, 14, 1, 3 -iore [48, 13, 7. cf. l. 19 *sqq.*]. cf. CIC. rep. 2, 12 -o ortas l. virgines [TAC. ann. 14, 21, 1]. parad. 37 -issimum l. servitutis. NEP. Eum. 1, 5. VLP. dig. 2, 15, 8, 23 homini -ioris l. [LEX Visig. 7, 2, 22 persona. *et al.* cf. MARCIAN. dig. 48, 8, 3, 5 -iore l. positi. v. *supra* l. 19 *sqq.*]. v. *et l.* 74. p. 2905, 56. 2907, 67). Catil. 2, 18 species est -issima (cf. p. 2909, 23. 2912, 61. 2913, 13); sunt enim locupletes. de orat. 2, 209 quae (*sc. praestantia fortunae et dignitatis*) ... si erunt -iora atque graviora. Cato 38 senectus. SALL. lug. 14, 17 omnium -arum rerum egens (SALL. [?] rep. 2, 5, 3). LIV. 36, 40, 9 satis -am honoratamque P. Scipionis Nasicae imaginem fore. SEN. contr. 1, 6, 9 -am conditionem (cf. p. 2906, 7. 2908, 40) nuptiarum (*sim.*: VLP. dig. 23, 2, 13 si patrona tam ignobilis sit, ut ei -ae sint vel saltem liberti sui nuptiae [COD. Theod. 3, 7, 1. *et al.* *aliter* p. 2907, 54]). VAL. MAX. 7, 8, 5 -um dignitatis gradum (cf. FIRM. math. 6, 10, 6 -a dignitate [COD. Theod. 2, 17, 1 pr. INSCR. NSc. 1928 p. 286 n. 5, 11. *aliter* p. 2912, 64]). PLIN. nat. 18, 19 -is (*i. -orum*) manibus omnia laetius proveniunt (35, 20). CALP. decl. 15 -issimum corpus (cf. *infra* l. 78). HERMOG. dig. 40, 15, 3 status -ior. TERT. apol. 6, 2 natalium. PORPH. Hor. sat. 1, 8, 39 Pediatius eques R. -o patrimonio consumpto *eqs.* (cf. p. 2902, 58). ars 248 equites R., quibus -us census est. IVST. 22, 1, 2 non -iorem pueritiam quam principia originis habuit. COD. Theod. 16, 5, 54 pr. perpetua inustus infamia a coetibus -is (*i. -orum*) ... segregandos. COD. Iust. 12, 5, 4, 1 non famulorum, sed liberorum -is ... obsequiis.

tit. honorificus defunctorum: CIL VI 37231, 3 h(onestae) m(emoriae) f(eminae) (VIII 870, 2. 2396, 6. 17905, 7. *et al.* cf. VIII 18668, 2 Festi(v)a h. m. 18890, 5 h. m. v(iri) [INSCR. Afr. Gsell I 2145, 2 INSCR. RevA. IV 10, 1907 p. 357 n. 91 al.]. INSCR. RevA. VI 2, 1933 p. 386 n. 59 h. m. m(ulier)). INSCR. christ. Diehl 301 (a. 396) -a(e) recordationes (*i. -is*) vir (*dub.* 2822).

3 *de variis rebus* (*membris* l. 82, *corpore bestiae* l. 78, *digito* p. 2905, 2): CIC. Verr. II 2, 50 in curia Syracusia ... -issimo loco et apud illos clarissimo (SEN. contr. 9, 1, 10. cf. *supra* l. 41. *sim.*: SEN. dial. 7, 27, 1 Socrates ex illo carcere, quem intrando purgavit omnique -iorem curia reddidit. CLAUD. DON. Aen. 1, 445 p. 91, 4 -issimam sedem [*de templo Iunonis*]). OV. met. 15, 461 corpora *bestiarum*, quae possunt animas habuisse parentum ... tuta esse et -a sinamus (cf. *supra* l. 60). TERT. adv. Marc. 3, 23 p. 418, 25 -iore et gloriores regni sui regione. ITALIA (cod. dg) et VVLG. I Cor. 12, 24 -a (-iora d) *membra* (ἐσχατῶνα. huc spectant TERT. adv. Marc. 1, 16 p. 311, 13 RVFIN. Orig. in cant. 3 p. 187, 10. *et al.*). SER. SAMM. 855 *sanguis caninus* antidotus imitatur -as (*i. notissimas* Vollmer). COD. [Krucker]

Theod. 1, 31, 1 consuetudine. *huc fort.*: Ps. SORAN. quaest. med. 52 (v. vol. V 1, 1127, 23) -us *digitus* (i. *anularis*; *fort. quia honore anuli ferendi decoratus est*, cf. Gell. 10, 10, 2).

B usu recenti i. q. dives (v. Rönisch, *Semas. Beitr.* II 1888, 17 sq. Heer, *Die versio lat. des Barnabasbriefes* 1908, 123; cf. Ps. ASCON. Verr. p. 250, 26 [ad II 1, 123] an vetuste Cicero...-os pro divitibus posuit? *falso huc trahitur* VVLG. Sirach 13, 2; *dub.* ITIN. Anton. Plac. 2 et 33 [v. Geyer, *Krit. u. sprachl. Erläut.* 6]. v. et p. 2897, 5. 2901, 54): *ITALA* Esth. 1, 20 (Vallic.) omnes mulieres... a pauperibus usque -as (ἀπὸ πτωχῶν ἕως πλουσίων, *Vulg.* tam maiorum quam minorum, *sic de feminis*: ACT. Petr. 17 p. 63, 2 ad quandam mulier(em) Eubola(m), -a(m) nimis in saeculo hoc, adiacente ei auro copioso eqs. [deest gr.]. 30 p. 79, 19 matronae et aliae conplures -ae feminae [πλουσίων], *ibid.* p. 79, 20 -a femina, quae cognomen habebat Crysis, propter quod omnem vasum aureum possideret [πάντα πλουσία]. III Esdr. 3, 21 (Sangerm. 4) vinum omnia corda facit -a (πλουσία, *VVLG.* praecordia...-a). Marc. 12, 41 (cod. k) -i mittebant multa (πλούσιοι, *Vulg.* divites). Luc. 16, 1 (cod. e) homo quidam erat -us (πλούσιος, *Vulg.* dives. cf. *ibid.* 16, 19). VVLG. sap. 10, 11 -um fecit illum (ἐπλούτησεν). cf. p. 2913, 31.

II vi obiectiva (*honor inhaeret obiecto distincto*): *de iis, qui (quae) suo honore praecellunt fere i. q. honoris plenus* (per *lulum* c. *notione* sub I allata: SEN. epist. 21, 8 si vis Pythoclea -um facere, non honoribus adiciendum est, sed cupiditatibus detrahendum. frg. 124. cf. p. 2904, 3).

A de vi, habitu, modo sim. (acced. ad *infra* l. 36, abl. p. 2907, 84. 2911, 7, *supinum* v. *infra* l. 51. 74. p. 2906, 82. 2907, 70. 2910, 64. 2911, 25; *usurpatur* ironice p. 2906, 46. 2907, 2. 74. 2908, 32. 2909, 43, cf. p. 2902, 21): 1 *spectat ad laudem, gloriam, dignitatem*: fere i. q. *honorificus, gloriosus* ('magnificus' p. 2906, 52): a *de rebus, quae honorem adferunt*: a *vario usu*: RHET. Her. 3, 4, 7 laudabile est, quod conficit -am... commemorationem. CIC. inv. 2, 2 -issimas... victorias domum cum laude maxima rettulerunt (Liv. 3, 71, 1. cf. p. 2908, 41). 2, 178 laus (cf. Cluent. 197 laudationes). Quint. 44 iudicio (cf. p. 2908, 59). div. in Caec. 65 quod ad commemorandum est -ius. Verr. II 2, 151 quod tibi -issimum est. Pis. 57 iusta gloria fructus verae virtutis -issimus (epist. 13, 10, 2 laboris). Phil. 9, 11 haec... statua mortis -ae testis erit (SEN. Herc. O. 1206 perdidit mortem... totiens -am. epist. 82, 14 Ps. SEN. mon. 112. CVRT. 7, 4, 34 aut victoria aut morte -issima. TAC. ann. 1, 70, 4 [opp. inglorium exitium]. et al.; v. et p. 2906, 8. cf. SVET. Claud. 1, 5 exitum [cf. p. 2906, 12]). de orat. 1, 199 senectutis... celebrandae... quod -ius... perfugium...? leg. 1, 10 senectutis... non inertis grato atque -o... munere (FIRM. err. 8, 3 -i m. dignitate). Cato 63 -issimum domicilium senectutis *Lacedaemonem*. Att. 9, 7, 3 *periculo*. 12, 40, 2 illi et quae ipsis -a essent scribebant et grata Alexandro. 14, 12, 1 clientelam. epist. 1, 2, 3 dies -issimus (2, 16, 5 PROP. 3, 21, 34 PLIN. epist. 6, 31, 13). 7, 17, 2 quae ego tibi iucunda et -a praestabo. 9, 8, 2 et curas et actiones (cf. p. 2911, 18. *sim.*: FIRM. math. 5, 4, 18 -is actibus honorabitur). al. CAEL. Cic. epist. 8, 9, 4 quod tibi facile et -um factu (-um M) est. Q. CIC. pet. 33 studia (cf. p. 2906, 78. 2909, 76). SALL. Iug. 65, 5 suffragatione. NEP. Eum. 13, 4 funere. HOR. epist. 2, 2, 32 donis ornatur -is (cf. APVL. met. 11, 18 oblationes). Liv. 2, 23, 4 pugnarum. 10, 39, 13 spolia... -iora victori hosti quam ipsis arma fuisse (cf. TAC. Agr. 30, 1 arma... fortibus [cf. p. 2908, 68]). 42, 34, 15 loca (i. *ordines militares*; cf. p. 2904, 41). 45, 39, 16 insigne corpus -is cicatricibus (SEN. clem. 1, 17, 2 Liv. perioch. 70 p. 80, 23. cf. TAC. ann. 1, 49, 3 vulnera). SEN. contr. 2, 2, 6 -um morti nostrae titulum vindico (VLP. dig. 37, 5, 6 -iore. cf. p. 2909, 19. 2910, 13). 10, 2, 9 certamen (cf. QVINT. decl. 271 p. 111, 18 contentionem. v. et p. 2910, 2. 4). suas. 7, 2 exilium consulatu -ius. SEN. dial. 10, 7, 6 miseras. HOMER. 75 militiae (QVINT. decl. 297 p. 173, 27 IVST. 22, 5, 12. cf. EVTR. 1, 18 stipendiis). STAT. silv. 3, 1, 6 taedis... lustratus -i ignis *Hercules*. QVINT. decl. 326 p. 285, 9 via (cf. p. 2906, 22. 2910, 22). al. TAC. hist. 1, 33, 2 id Othoni invidiosius et ipsis -um. PLIN. epist. 6, 19, 1 -issimas voces senatus expressit (TAC. hist. 1, 5, 15 v. pro re publica -a, ipsi *Galbae* anceps. cf. p. 2909, 18). 7, 24, 2 testamento (cf. p. 2906, 81). 8, 6, 13 studium tam -ae aemulationis. al. SVET. Tit. 4, 2 foro operam dedit -am magis quam assiduam (cf. p. 2908, 21). Ps. QVINT. decl. 3, 15 p. 53, 21 sententiae (cf. p. 2906, 67. 2908, 57. 2910, 16. 2911, 19). al. APVL. flor. 16 p. 75 acclamationibus. et al. *β neutr.*

pro subst. (plur.): CIC. part. 91 homines neque -a tam expetunt quam devitant turpia. SYMM. epist. 1, 15, 3 ne lateant -a prolato. *γ -um est* (-um putare l. 79; c. *pron. interrog.* l. 79): c. *inf.*: CIC. div. in Caec. 65 dubitare quisquam potest, quin -ius sit... accusare? (Verr. II 5, 57 -ius est ei nullum laudatorem dare quam eqs. Balb. 64 utilius... et -ius. epist. 9, 5, 2 SEN. benef. 2, 26, 2. nat. 2, 59, 11 -ius putas...? QVINT. inst. 12, 11, 6 quid... est -ius quam...? decl. 255 p. 45, 1). orat. 142 quod scire -um est (PVBLL. V 34 vincere est -um. Ps. SEN. mon. 74 non est tam -um maioribus suis gloriari quam turpe minoribus obici. APVL. apol. 3. 36 -um et gloriosum. et al.). PLIN. epist. 5, 8, 5 -issimum esse maiorum vestigia sequi. c. *acc. c. inf.*: CIC. Verr. II 4, 124 -ius est rei publicae

nostrae... ea... imperatorem... in bello reliquisse eqs. (SEN. contr. 10, 2, 12 ipsi patri -ius esse... laudes utriusque in foro inspici). Phil. 2, 32.

b de rebus, quae cum honore hominum congruunt: a *vario usu*: CIC. inv. 2, 92 satis -um foedus (opp. turpissimum. cf. Phil. 5, 2 pax [12, 1 epist. 16, 12, 3 Liv. 30, 30, 18. et al.]. Liv. 28, 7, 15 aequa et -a condicione *pacem facere* [cf. p. 2904, 53]). Quint. 49 mors -a saepe vitam quoque turpem exornat eqs. (MAT. Cic. epist. 11, 28, 4 SALL. or. Cottae 2 NEP. Chabr. 4, 3. Liv. 3, 50, 8 miseram, sed -am *Lucretiae*. et al.; v. et p. 2905, 39. cf. CIC. Att. 3, 7, 2 mortis oppetendae tempus -issimum [ad Q. fr. 1, 3, 6 moriendi]. CIL I² 1347, 8 exsitus [SALL. Iug. 14, 24 TAC. ann. 16, 16, 1. et al. cf. p. 2905, 42]. TAC. ann. 6, 26, 2 finem. PANEG. 2, 42, 2 interitus). Sull. 26 otium (Brut. 8 Att. 1, 17, 5 al. PLIN. epist. 1, 9, 6. cf. CIC. ac. 1, 11 otii oblectationem. PLIN. epist. 1, 14, 5 quietem). dom. 65 *eicitur* alter per honorem turpissimum, alter per -issimam calamitatem (cf. PVBLL. H 5 -a turpitudine. v. et p. 2908, 50). Lael. 76 neque rectum neque -um. Att. 8, 2, 2 aliud... -um meque dignum... iudicare. al. CAES. Cic. Att. 10, 8^b, 2. BRVT. Cic. epist. 11, 1, 2 causa proficiscendi (SEN. clem. 2, 7, 2 dial. 5, 28, 5. CAPITOL. Gord. 9, 2 moriendi. cf. p. 2908, 25. 2909, 20 et 80). SALL. Catil. 35, 4 spes... dignitatis conservandae. Liv. 26, 13, 19 via... ad mortem (IVST. 26, 1, 10. cf. p. 2905, 65). al. SEN. contr. 1, 2, 3 aliud nihil -ius facere potuisti quam mori. VELL. 2, 129, 3 paupertatem (TAC. ann. 2, 48, 3 AMM. 24, 3, 5). VAL. MAX. 3, 7, 9 al. CVRT. 7, 6, 17 QVINT. inst. 2, 12, 12 TAC. hist. 4, 70, 3 al. PLIN. epist. 3, 1, 12 quoad -um fuit, obiit officia. et al. *technice* -a missio (opp. causaria, ignominiosa; *definitur*: VLP. dig. 3, 2, 2, 2 est -a, quae emeritis stipendiis vel ante ab imperatore indulgetur. MACER dig. 49, 16, 13, 3 quae tempore militiae impleto datur; ad rem cf. Lammert, RE XV 2052 sq.). FRONTIN. (?) strat. 4, 6, 4 *Vespasianus* adulescentem... -a m. exauctoravit. TAC. hist. 2, 67, 1. VLP. frg. Vat. 140 missi -a m. (missi, dimissi *passim* in INSCR., v. INSCR. Dessau Indices p. 492 sq.). COMMENT. Lucan. 5, 288. COD. Theod. 7, 20, 4, 1 -am m. meruerit (al. INTERPR. novell. Valent. 22, 1. INSCR. Afr. Gsell I 2766, 6 [= Diehl 1593] -a m. meritum). 7, 20, 8 -as m... consequuntur (COD. Iust. 7, 64, 9 al.). 12, 1, 43 -a m. donetur (CIL XII 2230, 4). al. CIL VI 715, 4 (a. 158) accepta m. -a. XIII 8293, 3 veterano (-ae) m. *β neutr. pro subst. (sing. vel plur.; compar. l. 40, 43)*: CIC. epist. 10, 25, 2 quid -o anteponendum? CVRT. 8, 2, 28 barbari animum ad -iora quam tutiora converterat. QVINT. decl. 255 p. 44, 25 -a cogitare. *ibid.* p. 45, 3 -a facere. *γ -um est* (videtur l. 44; *acced. pron. l. 44, 46*): c. *inf.*: CIC. Verr. II 2, 88 urbem relinquere Thermitanis esse -ius quam pati eqs. (Liv. 34, 58, 9 utrum... videtur -ius...? SEN. benef. 2, 10, 3. et al.). Liv. 2, 24, 5 (syn. decorum). SEN. suas. 2, 11 non esse -um fugere, etiam si tutum esset. 6, 10. QVINT. decl. 297 p. 175, 14 (*ironice*) scilicet illa -iora, debilitatem pati eqs. c. *acc. c. inf.*: TER. Hec. 150 eam ludibrio haberi... neque -um mihi (i. *non mihi decus adferet*) -neque utile ipsi virginist. CIC. Att. 7, 14, 3 ut satis -um nobis sit eas Romae esse (cf. 16, 13^c, 1 cum adesse me Romae sit -ius). al. Liv. 34, 50, 3. 37, 19, 1.

c *vi debilitata fere i. q. magnificus*: TERT. adv. Marc. 1, 11 p. 305, 24 ex -ioribus operibus potior et generosior (antea: insigniora et superbiora). HERM. vulg. sim. 8, 6 p. 106, 3 bonitatem et clementiam domini magnam et -am esse (1 ἑβδομος, Pal. gloriosa. cf. p. 2913, 32). EVSTATH. Bas. hex. 6, 1 p. 921^b -i huius beatique spectaculi i. mundi (εὐνοῦ).

2 *spectat ad bonos mores, virtutem*: a *praevidet notio q. e. decens, decorus* (respicitur *virtus humanitati* conveniens; *vi debilitata fere i. q. 'bonus', 'rectus'* [cf. sub b] p. 2907, 19; i. q. 'pudicus' *sim.* p. 2907, 26): a *generatim* (de rebus): ① *vario usu*: PLAVT. Capt. 323 illi, ubi minime -umst, mendicantem vivere. TER. Hec. 403 (log. *Pamphilus*) de reducenda *Philumena*, id... neutiquam -um esse arbitror. LVCIL. 1288 sumptum atque epulas victu praeponis -o (*sic de victu*: CIC. Mur. 13 convivio moderato atque -o. SEN. dial. 4, 33, 4 potiones vix -as. POMER. 3, 19, 1 p. 502^c -um modum... in cibo vel potu). CIC. ac. 2, 77 -a et digna sapiente *sententia* (cf. p. 2905, 71). off. 1, 104 -a exempla (cf. p. 2910, 31) ludendi (*sic de ludis*: PERS. 6, 5 pollice -o... lusisse. GELL. 16, 2, 5 remis-sionibus. 18, 13, 1 alea). VITR. 7, 8, 4 cum vestis contrita... usum non habeat -um (*sic de vestibus*: AVSON. 104, 5 p. 434 P. cultus. PELAG. in I Tim. 2, 9 habitu ordinato: -o <et> convenienti naturae). VAL. MAX. 2, 1, 5 -o comitatus genere (cf. TAC. ann. 13, 2, 1 comitate). SEN. dial. 6, 3, 3 voluptates -as, permissas (GELL. 18, 5, 1 pudicis -isque. MIN. FEL. 12, 5. cf. p. 2910, 25). 7, 20, 5 precibus (PLIN. epist. 6, 25, 5. et al.). epist. 63, 13 *ad lugendum* viris nullum legitimum tempus est, quia nullum -um. al. COLVM. 8, 16, 6 non... usitata, verum... maxime laudabilia et -a studia piscinarii (cf. p. 2905, 52). PLIN. nat. 12, 3 bona. QVINT. inst. 11, 1, 37 libertatis. 12, 10, 47 eadem speciosiora... quae -iora. PLIN. epist. 6, 23, 1 mercedem. FRONTO p. 167, 3 N. testamento (cf. p. 2905, 68). p. 175, 18 nihil postulavi eloquentia... nisi quod probum -umque sit et tibi datu et sibi postulatu. VLP. dig. 39, 2, 40 pr. *modus aestimandi*. PAVL. dig. 50, 17, 144 pr. non omne, quod licet, -um est. GELL. 15, 17, 1 quod (tibiis canere) [Krocker]

-issimum... videbatur *Athenis*. APVL. met. 1, 23 erit tibi... illud cubiculum -um receptaculum. 5, 29 (*Venus ad Amorem; ironice*) -a... haec *eqs. et al.* ① *neutr. pro subst. (sing. vel plur.)*: CIO. inv. 2, 164 modestia, per quam pudor -i curam... comparat. SALL. lug. 82, 2 supra bonum aut -um percussus. SEN. epist. 22, 11 moderata, -a... suadebunt. 95, 33 -i obliuio. PAVL. NOL. carm. 23, 94 inlaeso... -o. ② -um est (-um putare l. 14, credere l. 16):

c. inf.: CIO. orat. 144 ea docere -um est. 145 turpe esse docere alios id, quod ipsi fuerit -issimum discere (cf. SEN. contr. 2 praef. 5 QVINT. inst. 5, 10, 48). off. 1, 106 parce, continenter, severe, sobrie vivere. ATT. 15, 26, 1 al. SEN. epist. 36, 4 omnibus annis studere -um est. PS. SEN. mon. 33 -ius est, cum iudicaveris, amare quam, cum amaveris, iudicare (QVINT. decl. 321 p. 263, 5. TAC. Agr. 22, 4 -ius putabat. APVL. mund. 25 [Ps. Arist. π. νόστος 6 p. 398 a 2 πείσσει]). QVINT. inst. 11, 1, 35. 12, 7, 8 -issimum (PLIN. epist. 3, 9, 20 credidi. adde supra l. 9). TAC. dial. 10, 5 in Graecia ludicras... artes exercere -um est. Germ. 27, 1 feminis lugere -um est, viris meminisse. ann. 3, 53, 3 PLIN. epist. 4, 23, 4 al. PAVL. dig. 40, 2, 15, 1. et al. c. acc. c. inf.: PLAVT. Asin. 820 me -iust quam te palam hanc rem facere (*fere i. q. 'rectius', 'melius', item: Poen. 1232 in ius vos voco, nisi -iust prehendi vos. cf. Klose l. c. 103*). CIO. inv. 2, 84. Verr. II 1, 140 quam mulierem... nominari vix sibi -um esse arbitratur. Mur. 77 de orat. 3, 230 GELL. 2, 22, 26. EDICT. imp. Aur. et Ver. dig. 50, 4, 6 et minus utile et nequaquam -um est talibus mandari magistratum. et al.

β *speciatim fere i. q. pudicus, castus, verecundus* ('coitu abstinens' l. 42):

① *de hominibus (fere feminis; de viris infra l. 40. 41; pro subst. l. 34; cf. infra l. 77 sqq. p. 2909, 49 sqq.)*: LVGIL. 566 peniculamento... reprehendere noli... mulierculam -am. HOR. sat. 2, 3, 58 clamet amica, mater -a, soror (AVG. civ. 7, 21 p. 299, 24 D. m. familias). OV. epist. 2, 60 dum potui Phyllis -a mori (*sic de virginibus castis*: SEN. contr. 1, 2, 3 eam sacerdotem facite, quae... -a maneat. 7, 6, 20 filiam [*aliter p. 2903, 9*]. DON. Ter. Hec. 150 'integram' est hic -am). SEN. frg. 34 indecora -is. EDICT. imp. Aur. et Ver. dig. 25, 4, 1 pr. (cf. 10) -issimae feminae (SCAEV. dig. 32, 37, 6 TERT. cult. fem. 2, 12 p. 732 Oe. CIL VII 249, 1. IX 4894, 2 [a. 243] -issim(a)e et pudicissim(a)e. *aliter p. 2902, 78*). VLP. dig. 25, 4, 1, 6 -ae matronae (SCHOL. CIO. Bob. p. 85, 11 -issimas. AVG. civ. 7, 24 p. 306, 3 D. CIL X 1785, 3 -issim(ae). *aliter p. 2902, 83*). ITALIA I Tim. 3, 8 (Epiphani. in cant. 190 p. 79) diaconos (*σεπρωός, Vulg. pudicos*). CLAVD. DON. Aen. 9, 595 p. 264, 19 gravem poetam et -um. SORAN. p. 18, 6 gravidae mulieres debent -ae (*i. coitu abstinentes*) et quietae esse.

② *de rebus (animo l. 63)*: CIO. de orat. 2, 248 gravitas -is in rebus severisque, iocus in turpiculis et quasi deformibus ponitur (epist. 9, 22, 4 opp. turpis. POMP. gramm. V 308, 16. cf. infra l. 74). epist. 9, 22, 3 in verbis -is obscena ponimus (al. QVINT. inst. 8, 3, 16 al. POMP. gramm. V 308, 27 omnia obscena dixit Vergilius, sed... v. -ioribus. et al. [v. et p. 2909, 18. 2913, 11]. cf. QVINT. inst. 9, 4, 146 compositio verborum. PAVL. dig. 50, 16, 144 [ex Sab.] nomine [cf. p. 2909, 15. 2910, 12]. ARNOB. nat. 5, 41 p. 210, 4 sensibus. AVSON. 360 p. 219 P. -a verborum translatione [opp. obscenam significationem]. et al.). VAL. MAX. 2, 6, 15 -a... tam inhonesto vinculo coniugia iuncturae feminae (EDICT. Theodor. 59. cf. CLAVD. DON. Aen. 1, 70 p. 28, 22 legitimo matrimonio sociata et -is nuptiis iuncta [*aliter p. 2904, 55*]. AVG. nupt. et concup. 1, 8, 9 p. 220, 19 coniugalem, hoc est licitum -umque concubitum. et al.). 4, 6, 3 et maximus et -issimus amor (APVL. Plat. 2, 19 ORAT. imp. Carac. dig. 24, 1, 3 pr. AVG. civ. 14, 26 p. 53, 25 D. cf. p. 2908, 45). SEN. Ag. 279 -a... vita, flagitio vacans (MARCIAN. dig. 25, 7, 3 pr. et al. cf. p. 2904, 39). STAT. Theb. 2, 234 ora virginis rigantur -is imbribus (*i. lacrimis*). IVV. 6, 239 ut tradat mater -os... mores (GELL. 3, 16, 12 feminam bonis atque -is m., non ambigua pudicitia. FIRM. math. 6, 9, 12 -is ac pudicis. et al. cf. p. 2910, 35). TAC. ann. 13, 45, 2 animum (cf. p. 2909, 68). VLP. dig. 39, 5, 5 donationes -ae erga... amicos..., inhonestae circa meretrices. CIL X 1784, 1, 3 (a. 187) -ae et incomparabilis sectae matron(ae). TERT. anim. 47 p. 378, 12 somnia (opp. ludibrosa, immunda). COD. Theod. 15, 7, 12 pr. (= Iust. 11, 41, 4 pr.) in loco -o inhonestas adnotare personas (cf. p. 2904, 41). COD. Iust. 5, 4, 23 pr. (a. 520/3) electionem. et al. *neutr. pro subst.*: LIV. 34, 3, 9 quid -um dictu... seditioni praetenditur muliebri? (APVL. apol. 34 -a d.). TAC. ann. 4, 3, 4 pro -is... flagitiosa. TERT. adv. Val. 3 p. 180, 17 (opp. pudenda). MAR. VICTORIN. defin. p. 39, 3 cum -a turpibus definimus aut turpia -is. AVG. civ. 6, 7 p. 260, 10 D. et al. -a res est c. inf.: TERT. apol. 35, 4 (*ironice*) -a res est... induere domui... habitum... lupanaris.

β *praevalat notio q. e. probus, rectus (respicitur virtus bono homini apta; cf. p. 2906, 60)*: α *de hominibus (parte p. 2908, 2, deo p. 2908, 5; pro subst. l. 83; cf. supra l. 27 sqq. p. 2909, 9. 49 sqq.)*: CIO. Verr. II 1, 13 qui cognitores homines -os daret (SEN. contr. 10, 4, 11 potest aliquis et non esse h. -us et esse innocens reus. FIRM. math. 5, 4, 23 -i, omni genere bonitatis ornat. AVG. civ. 4, 1 p. 146, 25 D. boni et -i. *aliter p. 2903, 38*). Phil. 8, 16 salvi sint improbi, scelerati, impii; deleantur innocentes, -i, boni (*pro subst. ut: FIRM. math. 3, 7, 8 -os moribus et graves. al. AVG. civ. 2, 26*

p. 92, 17 D. -iores). off. 2, 71. CAEL. Cic. epist. 8, 14, 3 quamdiu... sine armis certetur, -iorem sequi partem, ubi ad bellum... ventum sit, firmiorem. SALL. lug. 8, 1 clari magis quam -i (LIV. 8, 27, 6). 85, 49 boni -ique. HOR. epist. 2, 2, 110 animum censoris... -i. LIV. 1, 4, 2 deus auctor culpa -ior erat. SEN. contr. 2, 6, 6. SEN. dial. 10, 12, 3 quis est, qui non comptior esse malit quam -ior? PETRON. 55, 5 alterum (*Ciceronem*) puto disertiores fuisse, alterum (*Publium*) -iorem. TAC. ann. 13, 6, 4 documentum, -is an secus amicis uteretur Nero. PAVL. sent. 1, 13^a, 9 diligens pater familias et -us. PANEG. 3, 25, 2 quanto quisque -ior, tanto importunior turpium arbiter. LAMP. Comm. 2, 6 custodes vitae suae -iores (opp. pessimos). COD. Theod. 2, 17, 1, 4 vir (*aliter p. 2903, 60*). INSCR. christ. Diehl 4827 (= CE Engström 441), 5.

β *de rebus*: ① *vario usu*: CATO agr. praef. 1 est interdum praestare... fenerari, si... -um sit. RHET. Her. 3, 3, 5 ab nulla re -a periculi aut laboris magnitudine deduci (4, 24, 33. CIO. or. frg. A IX 6 -issimarum r. defensorem [opp. turpissima causa]. LIV. 45, 19, 3 in speciem. TAC. ann. 15, 51, 1. et al.). 3, 7, 14 -is exercitationibus et industriis (SEN. contr. 2 praef. 4. cf. CIO. de orat. 1, 194 iustus atque -us labor [QVINT. inst. 12, 7, 10 decl. 298 p. 179, 4. et al.]. TAC. ann. 13, 42, 3 operae [cf. p. 2905, 70]). CIO. inv. 1, 22 suspiciones. *ibid.* existimatio (cf. Q. CIO. pet. 53 bona de te... et -a opinio [cf. p. 2909, 84]. PVBLIL. H 15 rumor. CYPR. epist. 14, 3 p. 512, 12 gloria. AVG. civ. 2, 10 p. 65, 2 D. famam [CIL XI 2835, 3]). 2, 106 aliqua -a aut probabili causa (2, 140. 141 -a aut necessaria. Verr. II 1, 21. LIV. 37, 54, 14 -a et probabilis. OV. epist. 7, 108. et al. cf. p. 2906, 19; *aliter infra l. 41. p. 2909, 8*). 2, 166 dignitas est alicuius -a et cultu et honore et verecundia digna auctoritas. Quinct. 66 omni recta atque -a ratione defendere (div. in Caec. 63. Rab. Post. 38 bonis et -is. al. QVINT. inst. 4, 1, 7 magna atque -a. al. IVV. 6, 95 iusta... et -a. et al. cf. p. 2909, 22). S. Rosc. 7 aequa et -a postulatio. 48 vitam... hanc rusticam... et -issimam et suavissimam esse (101 [*ironice*] o v. -am. Cluent. 83. CIL I^a 1761, 3 [= CE 70, 1]. CALL. dig. 22, 5, 3 pr. -ae et inculpatae. et al. [v. et p. 2904, 39]. cf. VAL. MAX. 7, 7, 7 ab omni -o vitae genere). 51 cum nihil esset, quod... re vera -ius facere posset. Q. Rosc. 23 pecunia illa -a, haec sordida (cf. Verr. II 3, 195 quaeustus... -us atque concessus [parad. 43 HERMOG. dig. 5, 3, 52]. PS. SEN. mon. 22 et facillimum vectigal est et -issimum parsimonia. COD. Theod. 1, 34, 2 [= Iust. 1, 51, 7] licitis -isque lucris). div. in Caec. 23 quod -um est. 25 meliore et -iore condicione (cf. p. 2904, 53). 64 causa i. res (off. 2, 27 secuta est -am c. non -a victoria. LIV. 34, 59, 1 -iorem c. libertatis quam servitutis. *aliter supra l. 25, p. 2909, 8*). 73 tam -am, tam severam diligentemque accusationem. Verr. I 9 praesidio. Cluent. 52 defensione (TAC. hist. 2, 60, 1 necessarii magis d. quam -is). Arch. 28 amore gloriae (cf. p. 2907, 57. *sic de affectibus*: LIV. 27, 40, 9 ex civibus victis gaudium merium certe, etsi non -um. SEN. dial. 12, 9, 1 dolor. epist. 116, 2 malae opinionis metum. et al.). Lig. 4 profectio voluntatem habuit non turpem, remansio necessitatem etiam -am. 16 -o et misericordii mendacio (*sic de rebus per se vituperabilibus*: VAL. MAX. 2, 2, 1 error [SEN. frg. 98 PLIN. epist. 3, 11, 9]. SEN. Phaedr. 598 -a quaedam scelera successus facit. dial. 9, 17, 9 crimen. 10, 3, 1 avaritia. epist. 3, 4 vitium. COD. Theod. 9, 6, 2 servus -a proditio est. cf. p. 2906, 17). Phil. 3, 23 erat -issimis contionibus... vexatus (cf. epist. 12, 25, 2 deturbatus est meo iustissimo et -issimo convicio). 3, 26 facti (PLIN. epist. 9, 13, 12 opp. flagitiosissimum. et al.). 5, 4 -iora decreta esse legionum quam senatus (cf. Att. 7, 3, 11 ab -issima sententia digittum nusquam [GELL. 18, 3, 5 proba... et -a in contione. cf. p. 2905, 71]. LIV. perioch. 3 p. 8, 14 populi R. iudicium [cf. p. 2905, 35]). 8, 10 promissa cruenta, taetra, scelerata (*eqs.*)... nostra contra -a, integra, gloriosa *eqs.* off. 3, 74 etiam verae hereditates non -ae videntur, si sunt malitiosis blanditiis... quaesitae (cf. SALL. Catil. 7, 6 divitias [SALL. (?) rep. 2, 13, 2]. SEN. benef. 6, 3, 3 res. dial. 7, 23, 1 opum tam -us sit exitus quam introitus. et al.). Att. 4, 5, 1 recta, vera, -a consilia (9, 12, 1 IVV. 4, 85 TAC. hist. 1, 38, 1. 2, 41, 1 insidias... vel aliquod -um c. et al. cf. p. 2910, 6. 2911, 23). al. SALL. lug. 6, 5 amicitia... bona atque -a nobis permansit. 86, 3 omnia cum pretio -a videntur. OV. am. 3, 15, 9 libertas ad -a coegerat arma (cf. p. 2905, 56. *sim.*: IVST. 15, 1, 3 -um adversus socios bellum). trist. 2, 357 voluntas (QVINT. inst. 12, 1, 45. cf. p. 2910, 23. 2911, 19). SEN. contr. 1, 6, 11 occasionem... discedendi (COD. Theod. 14, 16, 1). al. SEN. benef. 1, 2, 1 nullius rei, minime beneficiorum, -a largitio est. epist. 37, 1 auctoramenti. CVRT. 9, 3, 17 excusatio -ior (EDICT. imp. Pii dig. 48, 10, 15, 3 CLAVD. DON. Aen. 9, 40 p. 192, 29). COLVM. 1 praef. 9 an -ius duxerim... salutatoris mendacissimum aucupium...? PETRON. 38, 14 negotiationem libitinaris. QVINT. inst. 12, 1, 36 opp. turpia. al. IVV. 3, 52 secreti. PLIN. epist. 5, 3, 6. SVET. rhet. 25 rhetorica utilis -aque apparuit (cf. PANEG. 9, 14, 5 professio oratoria [CLAVD. DON. Aen. 1, 740 p. 142, 30]. FIRM. math. 4, 21, 6 artes -as... et mundas [CLAVD. DON. Aen. 1, 740 p. 143, 3. cf. p. 2909, 77]. et al.). et al. *technice ap. rhet. de genere causae q. d. γένος ῥητορικόν* (v. Volkman, Rhetorik² 108): RHET. Her. 1, 3, 5 genera causarum sunt quattuor: -um, turpe, dubium, humile; -um causae genus putatur, cum aut id defendimus, quod ab omnibus defendendum videtur aut

oppugnabimus, quod ab omnibus videtur oppugnari debere (1, 4, 6. Cic. inv. 1, 20 -um, admirabile, humile, anceps, obscurum; -um c. g. est, cui statim sine oratione nostra favet auditoris animus. 1, 21. QVINT. inst. 4, 1, 40 -um, humile, dubium vel anceps, admirabile, obscurum, id est ἐνδοξον, ἄδοξον, ἀμφιδοξον, παράδοξον, δυσπαρολόγητον. 4, 1, 41 GRILL. rhet. p. 84, 12 sqq. M. 89, 26 sqq. MAR. VICTORIN. rhet. 1, 15 p. 196, 3 sqq. CASSIOD. inst. 2, 2, 8 ISID. orig. 2, 8, 1. et al.). 1, 4, 6 ostendere, qua re causa sit -a (SVLP. VICT. rhet. 7 p. 316, 25. 316, 29 in c. -a, id est, in qua et persona et res erunt -ae. aliter p. 2908, 25 et 41). QVINT. inst. 4, 1, 42 ubi frons causae non satis -a est. FORTVN. rhet. 2, 13 p. 109, 4 endoxos, id est -a figura materiae. MART. CAP. 5, 547 forma materiae -a, turpis, dubia, humilis, obscura.

de rebus speciem -i prae se ferentibus: TER. Andr. 141 -a oratio est (Cic. Verr. II 5, 5 Phil. 8, 13 fin. 5, 84 off. 2, 69). Cic. Verr. II 2, 142 -a nomina turpissimis rebus imponere (Caecin. 71 -o ac probabili. SALL. Catil. 38, 3 hist. frg. 1, 12 TAC. ann. 2, 33, 4. et al.; v. et p. 2907, 50. sim.: Cic. Caecin. 77 voces ... iores et utiliores [cf. p. 2905, 67]. de orat. 2, 272 verbo [cf. p. 2907, 46]. CAES. civ. 3, 32, 4 praescriptione. SEN. dial. 7, 12, 5 titulus [cf. p. 2905, 59]. PAVL. FEST. p. 86 vocabula). LVCR. 4, 1181 causas abeundi quaerat -as (cf. p. 2908, 25. sim.: SEN. contr. 9 praef. 1 utram rationem vis? -am an veram? [cf. p. 2908, 29]). LIV. 44, 19, 8 per -am speciem (TAC. hist. 3, 4, 2. cf. p. 2904, 48).

neutr. pro subst. (acced. adi. l. 29): sing.: Cic. Att. 1, 13, 4 nihil ἐν τοῖς πολιτικοῖς ... -um, nihil forte, nihil liberum. SALL. lug. 8, 1 quibus divitiae bono -oque potiores erant (29, 2). GAIUS epit. 2, 9, 18 -um aliquid agi (cf. COD. Iust. 12, 46, 3 non aliquid -um peragunt, sed latrocinia se dederunt). VLP. dig. 4, 8, 21, 7 aliquid non -um. EDICT. imp. Diocl. praef. 1, 2 -um publicum et Romana dignitas. AVG. civ. 3, 7 p. 104, 9 D.

plur.: SALL. Catil. 30, 4 quibus omnia, -a atque inhonesta, vendere mos erat (Iug. 31, 12. 80, 5 TAC. ann. 2, 38, 4). or. Macri 18 si vera et -a flagitium superaverit (QVINT. inst. 12, 1, 12). LIV. 23, 14, 3 cum -a utilibus cedunt (cf. TAC. Agr. 8, 1 utilia -is miscere). SEN. dial. 7, 23, 2 patrimonio per -a quaesito (TAC. ann. 1, 75, 2). QVINT. decl. 210 p. 103, 7 etiam -issima in hanc calumniam cadere posse. TAC. hist. 1, 28 anteposuerunt ... praesentia dubiis et -is. CIL VI 1735, 13 ei ... -a seu iusta censent. et al. (M) -um est (-um indicare l. 41, putare l. 41. 42; per ellipsin verbi infra l. 42; acced. pron. infra l. 43): c. inf.: Cic. Verr. II 3, 169 quanto est -ius alienis iniuriis quam re sua commoveri (epist. 13, 14, 2. BRVT. Cic. ad Brut. 1, 4, 2 -ius iudico. SEN. contr. 7, 8, 5 -ius putasti). rep. 3, 16 ut latrocinari -um putent. QVINT. inst. 3, 7, 24 (per ellipsin verbi). decl. 255 p. 44, 20. 260 p. 65, 21 (ironice) scilicet illud -ius, liberos ... pellere domo eqs. VLP. dig. 2, 14, 53. et al. c. acc. c. inf.: SEN. benef. 3, 15, 3 ita non -ius erat a quibusdam fidem falli quam (eqs.) ...?

c. praevalet notio q. e. generosus, γενναῖος (respicitur virtus insignis, eximia; transire vid. in notionem q. e. 'liberalis' p. 2910, 36): a de hominibus (civitate infra l. 52, antiquitate infra l. 61; de deis infra l. 64; pro subst. l. 55; cf. p. 2907, 27 sqq. 77 sqq.).

Cic. Att. 8, 11, 2 non id actum (a Pompeio et Caesare), beata et -a civitas ut esset (aliter p. 2903, 19). SEN. dial. 1, 2, 8 tanto ... hoc spectaculum est gratius, quanto id -ior adulescens fecit (aliter p. 2902, 45). 1, 4, 5 quos esse quam -issimos cupit deus. 7, 8, 1 nec minus turpes dedecus suum quam -os egregia delectant (pro subst. ut: QVINT. inst. 3, 8, 38 -a ... -is suadere [opp. turpes]). AVR. VICT. CAES. 33, 26 CLAUD. DON. Aen. 5, 70 p. 435, 2. RVFIN. hist. 2, 17, 9 σεμνέων ... -orum conventiculum). epist. 92, 24 et melior ... et -ior. PLIN. epist. 10, 94, 1 probissimum, -issimum, eruditissimum virum (aliter p. 2903, 60). AVR. Fronto p. 36, 6 N. homo -issime et rarissime (aliter p. 2903, 38). p. 76, 11 -issime magister. GELL. 1, 10, 3 antiquitas -a et bona et sobria et modesta. SEN. contr. exc. 6, 2 filiam -iorem inveni, quod accusata est (aliter p. 2903, 9). DAMAS. epigr. 10, 10 pignus. AVG. civ. 8, 13 p. 341, 2 D. Platonici omnes deos ... bonos et -os et virtutibus sapientium socios esse arbitrantur. de mente sim. (cf. sub γ): SEN. Phoen. 97 peccas -a mente (SIL. 6, 332). GELL. 1, 4, 1 perquam ... -i atque amoeni ingenii. IVST. 9, 8, 20 animus et promptior et -ior (BENED. reg. 2 p. 21, 52 L. CIL VIII 23889, 5. et al. cf. p. 2907, 63. l. 71).

β de bestiis (animo l. 71): COLVM. 6, 29, 1 (de equo) haec erunt -i animi (cf. l. 68) documenta. NEMES. cyn. 144 mater ... -os iudicio natos servans (i. catulos).

γ de rebus (de animo, mente sim. v. supra l. 66 et 71):

① generatim: A vario usu: RHET. Her. 4, 43, 55 bonis legibus, optimis moribus, -issimis disciplinis (cf. Cic. inv. 1, 1 rectissimis atque -issimis studiis [1, 4 al. HOR. epist. 1, 2, 36 TAC. dial. 34, 1. et al. cf. p. 2905, 52]. Cael. 9 artibus [Brut. 213 CVRT. 8, 5, 7 Iuv. 3, 21 TAC. dial. 28, 7. et al. cf. p. 2908, 79]. QVINT. inst. 1, 12, 16 -a ac rerum pulcherrima eloquentia. 2, 15, 27 veram ... et -am rhetorice). Cic. inv. 1, 12 ex -issimis causis natum principium eloquentiae (SEN. epist. 9, 11 PLIN. epist. 8, 12, 2. et al. cf. p. 2906, 19). 1, 5 rem -issimam et rectissimam sc. eloquentiam (HOR. epist. 1, 2, 36. LIV. 41, 20, 5 magnis -isque. et al.). dom. 107 nec est ulla erga deos pietas si (ne) -a de numine eorum ... opinio (ne) (fin. 2, 77

-ae ... laudabiles ... gloriosae. ARNOB. nat. 7, 15 p. 249, 12 digna, recta et -a. cf. p. 2908, 22). fin. 2, 68 certamen -um et disputatio splendida (PLIN. epist. 7, 7, 2. cf. p. 2905, 60. sim.: Cic. Lael. 32 certatio. SEN. benef. 1, 4, 4 contentionem [3, 36, 2. cf. p. 2905, 61]). Tusc. 2, 58 ad ferendum ... dolorem placide ... proficit ... cogitare, quam id -um sit. off. 2, 10 -is consiliis iustisque factis (al. VAL. MAX. 4, 5 praef. PLIN. epist. 5, 9, 7 opp. turpia. cf. p. 2908, 65). 3, 6 vitam (QVINT. inst. 12, 2, 31 PRISCILL. tract. 7, 117 p. 85, 12. RVFIN. hist. 2, 17, 9 -ae et castae [σεμνός]. cf. p. 2904, 39). 3, 83 cupiditatem regni si -am quis esse dicit. epist. 10, 25, 1 nihil videris melius neque laudabilius neque -ius facere posse. al. NEP. praef. 3 non eadem omnibus esse -a atque turpia. HOR. sat. 1, 3, 42 nomen (cf. p. 2907, 50. sim.: SEN. dial. 7, 13, 3 titulus [cf. p. 2905, 59]. QVINT. inst. 3, 7, 27 dictorum [5, 11, 37]. 12, 1, 30 bonos numquam -us sermo deficit [TAC. hist. 4, 7, 2 PLIN. epist. 3, 1, 4. et al.]. FRONTO p. 152, 15 N. sententia ... gravissimis et -issimis [cf. p. 2905, 71]. et sim.). epist. 1, 18, 34 scorto postponet -um officium (cf. p. 2911, 34). VAL. MAX. 4, 6 praef. a placido et leni adfectu (verecundia) ad aequum -um (amore coniugalem) ... pergam (SEN. epist. 104, 3 QVINT. decl. 299 p. 181, 16 PLIN. epist. 10, 4, 6). 6, 5 praef. nihil ... utile, quod parum -um videri possit, ducitur. al. SEN. benef. 2, 18, 4 hominibus -am viam sequi volentibus (clem. 2, 7, 2. cf. p. 2905, 65). 5, 10, 4 quaedam cum sint -a, pulcherrima, summae virtutis. 6, 27, 2 voluntate (PLIN. epist. 3, 8, 4. cf. p. 2908, 70). clem. 1, 5, 3 ulla altera melior aut -ior virtus (DRAC. laud. dei 3, 381. cf. p. 2911, 37). dial. 5, 42, 2 voluptatem (TAC. dial. 6, 2 APVL. Plat. 2, 12. et al. cf. p. 2906, 74). 7, 12, 5 praecepta (QVINT. inst. 2, 16, 10. 12, 2, 27). 11, 18, 8 occupatio (epist. 124, 21). epist. 78, 3 solacia (TAC. ann. 15, 63, 1 TERT. coron. 8 p. 437 Oe.). al. STAT. Theb. 10, 685 ignibus (i. impetu). silv. 4, 6, 84 furias. QVINT. inst. 1, 8, 4 quae -a sunt, discant tenerae mentes. decl. 339 p. 341, 19 exemplum (TAC. ann. 15, 20, 2. 16, 33, 1 PLIN. epist. 10, 8, 1. et al. cf. p. 2906, 68). TAC. ann. 3, 34, 2 post laborem quod -ius quam uxorum levamentum? (12, 5, 3). al. PLIN. epist. 1, 8, 8 cogitationibus. al. EPIST. praef. praet. ad procur. (CIL XIII 3162, 3) 13 mores (FIRM. math. 3, 3, 10. et al. cf. p. 2907, 61). et al. ? fere i. q. liberalis (cf. p. 2897, 66 et p. 2913, 30): INSCR. Afr. Cagnat-M.-Ch. 134, 5 propter ... circa singulos universosque plenam et -am liberalitatem. 280, 9 ob -am munificentiam.

(B) neutr. pro subst. (acced. adi. l. 47. 51): sing.: HOR. carm. 4, 9, 41 bonus atque fidus index -um praetulit utili (LIV. 42, 47, 9 potior utilis quam -i cura. SEN. benef. 4, 11, 5 opp. utilitatibus. AVSON. 363, 21 p. 91 P. et al. cf. p. 2911, 30). VAL. MAX. 5, 2, 10 -i ... memoria. SEN. benef. 4, 15, 1 -i ... species. dial. 1, 3, 10 pro ... dura tolerare. epist. 108, 7 populus, -i dissuasor (CLAUD. rapt. Pros. 3, 28 luxus). frg. 123 bono -oque proposito (QVINT. inst. 2, 2, 5. DICT. 1, 6 b. -ique sectator. AMM. 27, 11, 4 sine respectu b. -ique. AVG. civ. 2, 27 p. 94, 18 D.). LVCAN. 2, 389 rigidi servator -i (CLAUD. 21, 163 CE 1370, 7. 1424, 7). 8, 490 respectus -i (ARNOB. nat. 5, 9 p. 182, 7 pietatis et -i. AMM. supra l. 46. CLAUD. 8, 268). 9, 404 laetius est, quotiens magno sibi constat, -um. 9, 563 exemplar -i. PERS. 2, 74 incoctum generoso pectus -o. MART. 1, 39, 5 recti custos, mirator -i. QVINT. inst. 10, 1, 79 -i studiosus. 12, 1, 28 -i ... imago (decl. 253 p. 36, 16 TAC. ann. 16, 32, 3). 12, 2, 1 -i iustique disciplina (GELL. 12, 11, 3). TAC. Agr. 2, 2. ann. 3, 65, 1 sententias ... insignes per -um aut notabili dedecore. 4, 9, 1 vero ... et -o. al. PLIN. epist. 4, 19, 7 sanctum -umque. paneg. 44, 8 turpe -umque. et al. plur.: Cic. orat. 140 viro et recta et -a petenti. HOR. epist. 1, 9, 4 legentis -a Neronis. SEN. Thy. 213. 214. STAT. silv. 2, 3, 67 medius per -a et dulcia limes. QVINT. inst. 1 praef. 15 -a praecepisse (TAC. ann. 13, 11, 2). 12 praef. 4 cupiditas -orum. 12, 1, 3 -orum ac turpium (12, 1, 4). al. TAC. ann. 2, 2, 4 pravis et -is (11, 33, 1). 3, 28, 1 multa -a (opp. deterima). al. MIN. FEL. 10, 2 (opp. scelera). ARNOB. nat. 1, 27 p. 18, 4 iusta et -a. LACT. inst. 1, 1, 11 in divina sapientia omnia ... -a susceptu sunt. et al. (C) -um est c. inf.: Cic. off. 1, 68 nihil est -ius magnificentiusque quam pecuniam contemnere. 3, 32 non est contra naturam spoliare eum ... , quem est -um necare. Att. 7, 11, 1 (per ellipsin verbi). SEN. dial. 4, 32, 1 in beneficiis -um est merita meritis repensare.

(D) usu philosophico i. q. καλός (cf. v. Arnim, Stoic. Vet. Frg. IV p. 78. 171. Zeller, Philos. d. Griech. III 1, 688. Ueberweg-Praechter, Philos. d. Altert. 474. Pohlenz, Antikes Führertum [1934] 16 al. Pöschl, Röm. Staat u. griech. Staatsdenken bei Cic. [1936] 146; infra afferentur exempla selecta fere scriptorum philos.): (A) definitur: Cic. fin. 2, 45 -um ... id intellegimus, quod tale est,

ut detracta omni utilitate sine ullis praemiis ... per se ipsum possit laudari (cf. 2, 50 [opp. illud -um, quod populare sit]). 2, 47 (dist. quattuor genera -i. cf. off. 1, 15 sqq. et v. Pohlenz l. c. 19. 24 sqq.). 2, 48 id solum dicitur -um, quod est populari fama gloriosum (cf. 2, 49 Tusc. 2, 63 QVINT. inst. 3, 6, 41. v. et l. 76). 3, 14 virtus ... , istud quod -um appellas, rectum, laudabile, decorum — erit enim notius quale sit pluribus notatum vocabulis idem declarantibus — eqs. (cf. Tusc. 2, 30). 5, 66 -um aut ipsa virtus est aut res gesta virtute (cf. SEN. epist. 76, 10 ratio perfecta virtus vocatur eademque -um est). off. 3, 13 illud ... -um, quod proprie vereque [Krocker]

dicatur, id in sapientibus est solis neque a virtute divelli umquam potest *eqs.* (cf. 3, 17 SEN. epist. 81, 13). 3, 15 haec . . . officia, de quibus his libris disserimus, quasi secunda quaedam -a esse dicunt Stoici. SEN. epist. 118, 10 (*de differentia inter bonum et -um*).

(B) loci generales: (1) vario usu: LVCIL. 1829 virtus est scire homini rectum, utile (cf. *infra* l. 30) quid sit, -um *eqs.* CIC. rep. 5, 8 virtute -a *vita* (fin. 3, 28 sit, ut -a v. beata sit. 5, 66 recta et -a *eqs.* [QVINT. inst. 1 praef. 10]. Tusc. 5, 47 -a . . . , quoniam laudabilis. al. SEN. epist. 67, 7 al. QVINT. inst. 12, 11, 12. et al. cf. p. 2904, 39). leg. 1, 54 cum Zeno nisi quod -um esset, <nihil esse> putarit bonum (*sic de -o summo vel solo bono*: fin. 4, 45 -um quod sit, id esse bonum solum. Tusc. 2, 45 quod -um sit, summum bonum. al. SEN. epist. 66, 16 al. TAC. hist. 4, 5, 2 APVL. Plat. 2, 13. cf. *infra* l. 45). fin. 1, 23 ita putant dici ab illo Epicuro: recta et -a quae sint, ea facere ipsa per se . . . voluptatem. 2, 56 recta et -a quae sint ea . . . per se expetenda (cf. 2, 99. off. 1, 66 -um decorumque. al. v. etiam *infra* l. 41. 77). 3, 22 non inest in primis naturae conciliationibus -a actio (i. *κατ' ἀρχὴν πρᾶξις* [cf. v. Arnim l. c.]). Tusc. 4, 34 ex ea virtute proficiuntur -ae voluntates, sententiae, actiones omnisque recta ratio. al. SEN. epist. 95, 6 si -a . . . actio ex praeceptis venit. al. aliter p. 2905, 49). 3, 27 quod est bonum, omne laudabile est; quod autem laudabile est, omne est -um; bonum igitur quod est, -um est (cf. 3, 48. 4, 48 Tusc. 5, 43). 5, 20 consilium . . . per se expetendum et -um et solum bonum (SEN. epist. 23, 7 ex -is c., ex rectis actionibus. cf. p. 2908, 65). off. 1, 9 -umne factu sit an turpe. 1, 19 de rebus -is et pertinentibus ad bene beateque vivendum (epist. frg. II 4 felicitas . . . -arum r. prosperitas. al. SEN. epist. 2, 5 [= Epicur. frg. 475 Us.] -a res est laeta paupertas. al. IVV. 6, 444 PORPH. Hor. sat. 2, 4, 1). 1, 94 et quod decet, -um est et quod -um est, decet. 2, 9 consuetudo constituit esse -um aliquid, quod utile non esset, et utile, quod non -um (2, 10 efficitur, ut, quicquid -um sit, idem sit utile. al. MAR. VICTORIN. rhet. 1, 2 p. 162, 25. cf. *supra* l. 6. *infra* l. 56 et 80). al. OV. Pont. 2, 3, 9 (*opp.* quid expediat). SEN. epist. 71, 28 officii (rem. fort. 15, 2 -a et recta. RVFIN. Greg. Naz. orat. 5, 11, 4 optima et -a. et al. cf. p. 2910, 17). 82, 12 omnia ista per se non sunt -a nec gloriosa, sed quicquid ex illis virtus adiit . . . , -um et gloriosum facit. al. APVL. Plat. 2, 10 virtutes . . . praestantes per se et -as (AVG. civ. 19, 25 p. 401, 17 D. verae atque -ae. cf. p. 2910, 25). et al.

(2) neutr. pro subst.: sing.: CIC. leg. 1, 41 non ipso -o movemur . . . , sed utilitate aliqua *eqs.* 1, 48 omne -um sua sponte esse expetendum (cf. fin. 2, 44. 5, 64 SEN. benef. 4, 1, 3 al. sim.: SEN. benef. 4, 16, 2 -um ob nullam aliam causam, quam quia -um sit, coli. v. et *supra* l. 16). fin. 1, 61 Stoici negant esse bonum quicquam nisi nescio quam illam umbram, quod appellant -um (*sic de -o summo vel solo bono*: 2, 38 nihil esse bonum nisi -um, nihil malum nisi turpe. 3, 12 non summo modo, sed etiam . . . solum bonum. al. SEN. epist. 71, 8 nec bonum sine -o est et -um in omnibus bonis par est. al. cf. *supra* l. 11). 4, 46 nihil aliud est propositum nisi rectum atque -um (5, 19 recti . . . ratio atque -i. ac. 1, 23 Lael. 82 SEN. epist. 108, 12. cf. *infra* l. 73). 4, 70 Zenonem dicere inter -um et turpe nimium quantum . . . interesse. 4, 75 nec -o quicquam -ius nec turpi turpius (SEN. epist. 66, 28). 5, 83 cum nec virtus . . . nec -um crescat (cf. SEN. epist. 66, 9 nullam accessionem accipit. LVCAN. 9, 571). ac. 2, 71 -i inane nomen esse (SEN. benef. 5, 14, 5). off. 1, 9 pugnare videtur cum -o id, quod esse videtur utile (cf. 3, 18 comparare. 3, 56 secernit. cf. l. 30). 1, 14 -um, quod, etiamsi nobilitatum non sit, tamen -um sit. 1, 15 formam . . . -i. 1, 18 -i naturam vimque (3, 47 SEN. epist. 76, 27). 1, 65 -um illud, quod maxime natura sequitur, in factis positum; non in gloria. 1, 79 illud -um, quod ex animo excelso . . . quaerimus, animi efficitur, non corporis viribus. 1, 107 a rationis praestantia omne -um decorumque trahitur (2, 32). 3, 7 speciem . . . -i (SEN. benef. 4, 15, 1 epist. 120, 8). al. SEN. benef. 2, 18, 2 omne . . . in arduo est, etiam quod vicinum -o est. 4, 10, 2 ratio omnis -i comes est. dial. 2, 5, 3 virtus -umque. 3, 6, 3 cupiditatem . . . -i et aequi (5, 41, 1). 7, 15, 1 pars -i non potest esse nisi -um. epist. 14, 2 -um ei vile est, cui corpus nimis carum est. 66, 17 -um omne securum est *eqs.* (74, 30). 76, 26 omnia pro -o patiunda sunt. 88, 5 Stoicum ab -o ne immortalitatis quidem pretio recedentem. 120, 1 (cf. 3) boni -ique notitia. al. Ps. APVL. herm. p. 272 'estne omne -um bonum?' propositio est. et al. plur.: CIC. Phil. 11, 28 est . . . lex nihil aliud nisi recta . . . ratio, imperans -a, prohibens contraria. leg. 1, 44 omnia -a et turpia natura diiudicantur (cf. 1, 46). fin. 2, 55 qui -a et recta . . . commodis . . . anteponerent (2, 76 officium, aequitatem, dignitatem, fidem, recta, -a. 4, 73 off. 3, 82 al.). 3, 1 si -is incunda anteponat (SEN. dial. 7, 7, 1 quaedam i, sed <non> -a, quaedam vero -issima, sed aspera). 3, 38 -a expetenda per se esse (5, 61 SEN. benef. 4, 17, 2. cf. *supra* l. 41). 4, 59 duo -a (off. 1, 10, 152 al.). ac. 2, 50 -is similia sunt quaedam non -a. Tusc. 5, 73 haec nostra (i. Stoica) -a, turpia. nat. deor. 1, 16 (*opp.* commodis). Lael. 44. off. 3, 34 non utilia cum -is pugnare . . . posse (*ibid.* ut . . . anteponeremus utilia -is. 3, 72 QVINT. inst. 3, 8, 32. cf. *supra* l. 56). al. SEN. benef. 4, 1, 2 inveniuntur, qui -a in mercedem colant. epist. 92, 19 tantundem tribuit -is quantum honestate carentibus. 114, 24 rex est animus, cum -a intuetur. al.

QVINT. inst. 10, 1, 84. (3) -um (-a res l. 4) est c. inf. (c. pron. l. 2). CIC. fin. 5, 19 ut id -um sit, facere omnia voluptatis causa *eqs.* off. 3, 56 (*opp.* turpe). 3, 64 quia semper est -um virum bonum esse, semper est utile. al. SEN. benef. 3, 7, 2 cum res -issima sit referre gratiam. 4, 16, 1 (*opp.* utile). 4, 16, 2 nisi gratum esse per se expetendum -umque esset. al.

(4) usu rhetorico (*exempla selecta scriptorum rhet., quae cum doctrina philos. fere quodammodo congruunt*): (A) vario usu:

RHET. Her. 3, 2, 3 -a res dividitur in rectum et laudabile (al. CIC. inv. 1, 2 utilem atque -am. 2, 119 utilior aut -ior aut magis necessaria. al. de orat. 2, 67 part. 90). *ibid.* utilitas in duas partes in civili consultatione dividitur, tutam, -am (cf. 3, 4, 8 in rationem tutam atque -am [3, 5, 8, 9]). 3, 5, 8 -um nihil oportere existimari, quod non salutem pariat. CIC. inv. 1, 96. 2, 12 quaeritur in demonstrationibus, quid -um, in deliberationibus . . . , quid -um sit et quid utile. 2, 54 definitionem veram, -am, utilem. 2, 158 (*de tribus generibus expetendorum*) in primo genere quae sunt, -a appellabuntur (cf. *infra* l. 29). al. part. 66 non . . . simpliciter solum quaeritur, quid -um sit, quid utile, quid aequum, sed etiam ex comparatione, quid -ius *eqs.* QVINT. inst. 2, 4, 37 quaerere, an sit -a, an utilis *lex.* 3, 5, 3 al.

(B) neutr. pro subst.: sing.: CIC. inv. 2, 76 -i . . . et utilis et necessarii vis et natura (QVINT. inst. 3, 8, 38). de orat. 3, 116 (v. *infra* l. 39) disceptatio de -o aut turpi (top. 84, 89 QVINT. inst. 3, 8, 57). TAC. dial. 31, 1 iis artibus . . . in quibus de bonis ac malis, de -o et turpi, de iusto et iniusto disputatur. top. 82 equidnam sit -um. QVINT. inst. 3, 7, 28 laudativum genus circa solum versari -i quae-stionem (12, 2, 16). 3, 8, 22 partes suadendi quidam putaverunt -um, utile, necessarium. 3, 8, 24. MAR. VICTORIN. rhet. 2, 52 p. 302, 20 sunt tria quae expetuntur: -um purum, -um cum utili (cf. 1, 2 p. 162, 41) et ipsum utile purum (cf. *supra* l. 17). plur.: CIC. part. 89 ne aut opportuna propter dignitatem aut -a propter utilitatem relinquantur (cf. 96 utilia ac necessaria . . . -is vel haec illis anteferre. top. 69 QVINT. inst. 3, 8, 30). QVINT. inst. 2, 20, 8 -orum et turpium peritus orator. 3, 4, 16 laudativam materiam -orum . . . quaestione contineri. 3, 6, 41 de -is, iustis, utilibus quaestiones (3, 8, 13 de utilibus atque -is. 6, 2, 11. 10, 1, 35 de iustis, -is, utilibus). 3, 8, 40 -orum intellectus. 5, 10, 91 iucundiora, graviora, magis necessaria, -iora, utiliora. 8 praef. 8 tractatu -orum utiliumque. (C) -um est c. inf.: CIC. de orat. 3, 116 (v. *supra* l. 22) sitne -um gloriae causa mortem obire (cf. top. 84). part. 66 de honestate sic dicendum est ut: -umne sit pro amico periculum . . . subire.

B de specie externa: 1 spectat ad qualitatem: fere i.

q. pulcher, speciosus sim. (SERV. auct. Aen. 1, 289 veteres . . . -um' pro specioso ponebant. SCHOL. Ter. Bemb. Eun. 132 maiores nostri 'um' dicebant pulchrum. cf. SYNON. Cic. p. 424, 13 B.): a de iis, qui (quae) oculis percipiuntur (acced. ab ore *infra* l. 51, aspectu *infra* l. 53, forma *infra* l. 54, vultu *infra* l. 52, ad speciem *infra* l. 75 [cf. p. 2908, 18], ad contemplationem *infra* l. 84):

a de hominibus, deis: (1) ipsi: TER. Eun. 474 eunuchus -ust (DON.: pulcher. SCHOL. Bemb.: decorus). APVL. apol. 4 philosophos ab ore -issimos. met. 7, 21 visa quadam -a iuvene. 10, 30 puella vultu -a in deae Iunonis speciem similis. TERT. adv. Marc. 3, 7 p. 386, 12 ne aspectu quidem -us Christus. MVTIAN. Chrysost. hom. 17 p. 351/2 iuvenes -os forma et decoros facie (gr. *καλοὺς τῷ εἶδει*).

(2) de rebus ad homines pertinentibus: TER. Andr. 123 puella erat forma praeter ceteras -a ac liberali (Eun. 132 [SCHOL. Bemb.: dixit pulchram]. PROP. 2, 13, 9. CYPR. ad Donat. 7 p. 9, 7 bestiarum -a satis f. RVFIN. hist. mon. 16 p. 436^A). Eun. 230 virgo facie -a (SCHOL. Bemb.: <pul>era. 682 -a f. et liberali. LVCIL. 1257. SVET. Tib. 68, 2 Tiberius. cf. p. 2902, 8). LVCIL. 129 cernuus . . . plantas convestit -as. CIC. off. 1, 126 natura formam nostram . . . in qua esset species -a, eam posuit in promptu, quae partes autem corporis . . . aspectum essent deformem habiturae, eas contextit (PHYSIOGN. 60 p. 83, 3 digitorum. cf. p. 2904, 48. 2913, 13). NEP. Eun. 11, 5 dignitate fuit -a (aliter p. 2904, 57). VERG. georg. 2, 392 quocumque deus (Bacchus) circum caput egit -um (SERV.: pulchrum. Aen. 10, 133 [SERV.: pulchrum]). 4, 282 Taygete . . . os terris ostendit -um (AVIEN. Arat. 319 Iustitiae). Aen. 12, 155 pectus Iuturnae. FIRM. math. 4, 19, 34 -a corporis pulchritudo. DARES 13 corpore (PHYSIOGN. 75 p. 98, 2). *ibid.* vultu. PRVD. psych. 552 torvam faciem . . . exiit inque habitum sese transformat -um Avaritia. PHYSIOGN. 131 p. 143, 7 barbam.

neutr. pro subst.: HOR. sat. 1, 2, 84 (*de pulchritudine togatae*) si quid -i est, iactat (SCHOL.: idest pulchri). (3) de bestiis: VARRO rust. 2, 6, 2 asinos firmos, omnibus partibus -os. VERG. georg. 3, 81 equi -i spadices glaucique (APVL. Socr. 23 p. 173 ad speciem). (4) de rebus corporeis variis (in imag. l. 80; dub., an hic pertineat ITIN. Anton. Plac. 2 civitas -a [v. Geyer, Krit. u. sprachl. Erläut. 6]): CATO agr. 80 encytum -um quasi spiram facito. LVCIL. 1161 Sicyonia calceamenta . . . -a. LEX vic. Furf. (CIL ² 756) 11 templum melius, -ius siet. CIC. orat. 50 (in imag.) vestibula . . . -a adituque ad causam . . . illustres. VARRO rust. 1, 4, 2 quae faciunt cultura -iorem agrum. HOR. ars 278 personae pallaeque repertor -ae Aeschylus (PORPH.: pretiosae). APVL. flor. 9 p. 35 strigileculam. 23 p. 102 armamentis navis . . . -is ad contemplationem. PRISC. perihg. 980 gemmis. 1050

auri ... pondus -um (gr. χρυσόιο γενέθλην δαίδαλην). CE 495, 1 tumulo.

b de iis, quae auribus percipiuntur: RVFIN. hist. 2, 17, 13 (ex Philone) omnibus eos hymnos et metris et sonis -a satis et suavi compage modulantes (ἀριθμοῖς σεμνότεροις). 2, 17, 22 psalmum -is modululis concinat (μετὰ ὕμνου κοσμός).

c transl. in serm. gramm. de forma dicendi fere i. q. mundus, elegans, urbanus sim. (augetur voce amoenus l. 11): QVINT. inst. 8, 3, 11 -us ornatus orationis (FRONTO p. 148, 18 N. pulcherrimo cultu et -issimo o.). FRONTO p. 63, 13 N. in Ciceronis scriptis dilucet verba -a, saepenumero etiam amoena (NON. p. 100 'diurnare' -um v. pro diu vivere. cf. p. 2907, 46). APVL. Plat. 1, 3 orationis augustae -issimam speciem (cf. p. 2912, 61). DON. Ter. Andr. 381 locutio (Phorm. 270 SERV. ecl. 9, 23. CLAVD. DON. Aen. 6, 540 p. 580, 7 -issima. al. cf. CLAVD. DON. Aen. 8, 110 p. 131, 26 -um et exquisitum locutionis genus). Hec. 17 -a figura, quae ἀνάκλασις dicitur (SERV. georg. 4, 341 -issima. Aen. 4, 401). HIL. trin. 11, 17 p. 411^B pronomina Graecitas usu -o et necessario semper usurpat. SERV. ecl. 1, 1 allegoria ... -issima. Aen. 1, 47 -ior ... elocutio est per accusativum (1, 147, 3, 177, 4, 234 -ior. 9, 535 -issima. al.). 7, 561 periphrasis. CLAVD. DON. Aen. 11, 535 p. 495, 29 subtilis et -a comparatio. ISID. orig. 2, 19, 1 purum et -um oratoris eloquium carere debet omnibus vititiis. **inde singulariter fere i. q. proprius:** EVSTATH. Bas. hex. 6, 2 p. 922^B non ... consuevimus verborum instructuras vel euphoniā pronuntiationis excolere, sed -am significationem nominum ... ducimus praeponendam (gr. τὸ εἰσημον τῶν ὀνομάτων).

2 spectat ad quantitatem: fere i. q. amplius, magnus: LVCIL. 115 spatium curando corpori -um sumemus. APVL. met. 2, 15 mensula cenae totius -as reliquias tolerans. PASS. Theclae C 11 p. 31 dabo vobis -um praemium (πολλὰ χρήματα. cf. de liberalitate p. 2910, 36). **ad vert. gr. πλούσιος (cf. p. 2905, 4; adv. v. p. 2916, 5):** BARNAB. 1, 2 magnarum et -arum dei aequitatum abundantiam ... esse in vobis (μεγάλων ... καὶ πλούσιων. cf. Cypr. elem. 1 multa et magna ... beneficia ... quibus in salutem nostram dei ... larga et copiosa clementia ... operata sit. v. et p. 2906, 55). 1, 3 ab -o fonte dei (ἀπὸ τοῦ πλουσίου τῆς πηγῆς κελού).

index structurarum: 1) acced.: abl.: p. 2902, 22. 2905, 26. 2912, 47. ad: p. 2905, 26. supinum: p. 2905, 27. limitationes variae: p. 2908, 18. 2912, 46. 2) pro subst.: masc.: p. 2903, 82. 2907, 34. 83. 2909, 55. neutr.: p. 2905, 72. 2906, 38. 2907, 3. 69. 2909, 23. 2910, 39. 2911, 39. 2912, 21. 71. 3) -um (-a res) est (videtur, creditur, indicatur) c. inf., acc. c. inf. (ad IIA): p. 2905, 75. 2906, 41. 2907, 7. 74. 2909, 37. 2910, 64. 2912, 1. 38.

adv. honestē. scrib. on-: p. 2896, 6. cf. p. 2901, 67. de notione: SYNON. Cic. p. 423, 12 B. inde ab ENN., PLAVT.; compar. ad RHET. Her., superl. inde a CIC. [dub. vel falso trad.]: AFRAN. com. 49 (non est Mueller; cf. SEN. Phaedr. 1118). CIC. rep. 2, 12 -e ortas (honesto ortas loco corr., edd.). SEN. contr. 2, 4, 5 TERT. nat. 1, 16 p. 87, 23 CIL p. 2896, 6. contextu manco vel corr.: AFRAN. com. 426 RHET. Her. 3, 7, 13 FEST. p. 352 SEN. contr. 7, 1, 6 FRONTO p. 200, 3 N. CE 68, 2 (e suppl.).

i. q. modo honesto (ironice l. 58; coniung. fere c. verbis [per ellipsin p. 2914, 43. 78. 2915, 48. 2916, 2], c. part. p. p. pro adi. l. 60):

I spectat ad honorem, qui ab homine tribuitur: fere i. q. modo honorato, honorabili: A generatim: TERT. scorp. 10 p. 168, 3 (ironice) -e in caelestibus stabo, qui in terrenis stare non potui (cf. p. 2914, 34). SCHOL. Cic. Bob. p. 135, 11 L. Marcius Philippus, vir -issime cognitus. B speciatim de actionibus, quae ad homines honoratos pertinent: CIC. Att. 14, 7, 2 ut filium ... quam -issime copiosissimeque tueamur (POMPON. dig. 24, 1, 31, 8 quo -ius se tuetur mulier). LIV. 26, 2, 11 -e genitos, liberaliter educatos (cf. FRONTIN. [?] strat. 4, 6, 4 -e natum [SVET. Aug. 43, 3. PASS. Perp. 2, 1 (ἐὐγενής). AVG. epist. 179, 2 p. 692, 3 -issime]. v. et supra l. 49). CLEM. dig. 23, 3, 61, 1 -e nubere (GAIVS dig. 35, 1, 63, 1. cf. PAVL. dig. 23, 2, 44, 6 cum nuptiae -e contractae sint).

II spectat ad honorem, qui obiecto (sc. actioni) inhaeret: fere i. q. modo honoris pleno: A de vi, habitu sim.:

I spectat ad laudem, gloriam, dignitatem: fere i. q. honorifice, gloriose: A de actionibus, quae honorem adferunt: CIC. Cluent. 153 cum ... palam fortissime atque -issime dicerent (FRONTO p. 46, 5 N. cf. etiam p. 2914, 68. 75. 2915, 19. 36. 42. 78). leg. agr. 2, 85 -ius eum agrum vos universi quam singuli possideretis. Mur. 15 pater cum amplissime atque -issime ex praetura triumphasset. 69 Att. 2, 1, 9. BELL. Alex. 24, 1 splendidius atque -ius se ... bellum esse gesturum. 71, 1. SALL. or. Cottae 9 neque mox ingenio corporis -ius quam pro vestra salute finem vitae fecerim (sic de morte gloriosa: SEN. contr. 9, 4, 17 perierit [IVST. 2, 11, 13]. SEN. epist. 82, 13 Cato illa morte -issime usus est, turpissime Brutus. CVRT. 3, 8, 21 -e et magna cum laude moriturum. cf. p. 2914, 17 et 57. 2915, 13). SEN. contr. 10, 2, 5 quanto -ius ... pater et filius inter se contenderunt. SEN. dial. 11, 12, 7 quod deerat, ... -ius suppletum est. QVINT. decl. 269 p. 99, 7 feceras (cf. etiam p. 2914,

25. 2915, 3. 44. 61). PLIN. epist. 1, 14, 7 quaesturam ... -issime per-e currit (cf. CIL XI 4209, 3 [a. 240] omnibus honorib(us) -e functo [X 7507, 4]. SPART. Pesc. 3, 5 in quo officio ... se -e gessit [cf. p. 2915, 24]. VOPISC. Prob. 3, 2 cum ordines -issime duxisset). LEX colleg. salut. Dian. et Antin. (CIL XIV 2112 a 136) 1, 16 <e>xitus d<efu>ntorum -e prosequamur (de sepultura ut: RVFIN. hist. mon. 9 p. 424^D -e iuvenem tradidit sepulturae. CE 381, 2). APVL. flor. 16 p. 61 statuum mihi praesenti -e postulastis et absenti benigne de-crevistis. et al. **b de actionibus, quae cum honore hominum congruunt:** BRVT. or. frg. Quint. inst. 9, 3, 95 (frg. 12 M.) praestat ... nemini imperare quam alicui servire; sine illo ... vivere -e licet, cum hoc vivendi nulla condicio est (CIC. Catil. 2, 11 epist. 7, 3, 6 SEN. epist. 104, 23. et al. cf. infra l. 71 et p. 2915, 11. 50). CIC. Quinct. 43 locum suum adhuc -issime defendit (de orat. 2, 198 vix satis -e ... seditiosum civem. Att. 1, 12, 1. cf. infra l. 82. p. 2915, 21). leg. agr. 1, 26. Rab. perd. 7 quo in crimine ... pro virtute sua est -issime liberatus. 37 -e moriendi facultatem petit (VAL. MAX. 2, 7, 15 SEN. epist. 70, 26 al. CVRT. 5, 8, 15 al. IVST. 16, 2, 6 [opp. turpiter se dedere]. al. cf. CIC. har. resp. 40 cadere. Phil. 3, 35 decumbant. VAL. MAX. 6, 3, 3 spiritum profundere in acie. v. et p. 2913, 78). Phil. 12, 24 cecidi sciens, ut -issime possem exsurgere. de orat. 3, 32 -e cedens (cf. BELL. Afr. 31, 2 se ... recipere. Liv. 7, 40, 13 fugeris). top. 5 inter arma versari. off. 2, 4. Att. 7, 22, 2 fac posse tuto ... num etiam -e? 8, 15, 2 malo ... multi me non caute quam pauci non -e fecisse existiment (cf. p. 2913, 84). epist. 4, 1, 1 ut quam -issime lugeamus (CAEL. Cic. epist. 8, 3, 2 AVR. Fronto p. 41, 13 N. cf. CIC. epist. 14, 4, 5 ut potes -issime). 10, 2, 1 aut tuto in senatum aut -e venire. 13, 22, 2 si T. Manlius ..., quibuscumque rebus -e ac pro tua dignitate poteris, iuveris (sim. in litteris commendaticis: 13, 26, 1. 13, 31, 1. 13, 67, 2). al. ANTON. Cic. Att. 14, 13, 3 -ius ... et libentius deponimus inimicitias rei publicae nomine susceptas quam contumaciae. CAEL. Cic. epist. 8, 10, 5 recusari. PVBLL. H 17 -e servit, qui succumbit temporis. LIV. 7, 40, 14 ad pacificandum bene atque -e inter primos stabis (cf. p. 2913, 58). 37, 6, 5 causam relin-quendi -e Aetolici belli quaerens. 37, 19, 2 SEN. contr. 7, 6, 6. 7, 6, 22 declamare. al. SEN. benef. 2, 1, 4 deis -issime supplicamus. epist. 95, 70. COLVM. 1 praef. 29 summum ... culmen affectantes satis -e vel in secundo fastigio conspiciemur. Iuv. 5, 10. VLP. dig. 49, 18, 2 pr. -e sacramento solutus veteranis (COD. Iust. 4, 21, 7 [a. 286]. AMM. 30, 7, 3. cf. COD. Iust. 6, 21, 5 [a. 224] miles missus -e [CE 372, 3 CIL VIII 4333, 2]. v. p. 2906, 27). et al. **per ellipsin verbi:** CIC. off. 3, 109 -ius hic (C. Mancinus) quam Q. Pompeius. Att. 10, 15, 2 quo[d] ipse ... -ius.

2 spectat ad bonos mores, virtutem: a praevalet notio q. e. decenter, decore, convenienter ('legitime' infra l. 59, 'pudice' sim. infra l. 69; compar. hic illic vi debilitata fere i. q. 'melius'): A generatim: ENN. scaen. 229 licet lacrumare plebi, regi -e non licet. PLAVT. Merc. 404 non illa matrem satis -e tuam sequi poterit comes. Trin. 731 -e fieri ... non potest, ut eqs. (cf. infra l. 66 et p. 2915, 7. 58). CIC. Verr. I 38 minoris HS trientis praetorium hominem -e non posse damnari. fin. 2, 25 recte, frugaliter, -e cenare (sic de victu modesto: SALL. Catil. 13, 2 quas divitias -e habere licebat, abuti per turpitudinem properabant. AVG. civ. 1, 30 p. 47, 8 D. ut his bonis -e utamini, hoc est modeste, sobrie, temperanter, pie. serm. 210, 9, 11). HOR. sat. 2, 7, 12 unde mundior exiret vix libertinus -e. epist. 2, 1, 43 iste poeta ... veteres inter ponetur -e, qui eqs. OV. fast. 2, 833 ne non procumbat -e moriens (cf. SVET. Iul. 82, 2 quo -ius caderet. cf. p. 2913, 78). VELL. 2, 46, 1 consulatus non petitus -e (fere i. q. 'legitime'). SEN. epist. 29, 7 philosophiam -ius neglexissent quam vendunt. al. CVRT. 4, 11, 15 -ius dono dabimus quam pretio remitte-mus captivos. PLIN. nat. 33, 40. DECRET. decur. Tergest. (CIL v 532 a. 138/61) 2, 16 sin<t>, cum quibus munera decurionatus ... -e de pl<e>no compartiamur. TERT. resurr. 6 p. 34, 5 ut -ius homo deum quam hominem deus finxerit. al. VVLG. Rom. 13, 13 -e ambulemus (ἐσχημύνας. I Thess. 4, 11). I Cor. 14, 40 omnia ... -e et secundum ordi-nem fiant (ἐσχημύνας. cf. supra l. 49). AVG. civ. 2, 7 p. 61, 7 D. quanto melius et -ius eqs. 4, 3 p. 149, 2 deos -e coluisse. al. BENED. reg. 61 dicatur ei (monacho vitioso) -e, ut discedat (cf. p. 2913, 72).

β speciatim fere i. q. pudice, verecunde: TER. Andr. 798 Chrysis sese inhoneste optavit parere hic ditias potius quam in patria -e pauper viveret (INST. Iust. 4, 18, 4 [ex lege Iul. de adult.] viduam -e viventem stuprare. cf. supra l. 11). SCIP. min. or. frg. Macr. Sat. 3, 14, 6 (frg. 20 M.) quam saltationem impudicus servulus -e saltare non posset. CIC. Cluent. 141 scribere. Phil. 2, 47 sunt quaedam, quae -e non possum dicere (epist. 9, 22, 3. APVL. apol. 34 sordidiora. et al. [v. et p. 2913, 72]. cf. SALL. [?] rep. 2, 9, 2 [= Ps. SALL. in Tull. 5] quae -e nominari nequeunt [SEN. contr. 2, 4, 6. cf. p. 2915, 33]. RVT. LVP. 1, 18 appellare [cf. p. 2915, 31]. et al. **per ellipsin verbi:** TERT. resurr. 4 p. 31, 1 nos ... haec aliquanto -ius pro stili pudore. DON. Ter. Eun. 657). SALL. Catil. 14, 7 parum -e pudicitiam habuisse. Iug. 95, 3. SEN. contr. 1, 5, 4 -ius tunc maritum defenderes quam nunc raptorem defendis (cf. supra l. 14). PHAEDR. app. 1, 2 contegere -e ... nudas nates. QVINT. inst. 10, 5, 13 Cato Marciam -ene tradide-rit Hortensio. POMPON. dig. 7, 8, 7 VLP. dig. 4, 8, 21, 11. et al.

b praevallet notio q. e. probe, recte (cf. p. 2914, 46): PLAVT. Mil. 1371 si -e censeam te facere posse, suadeam (CIC. inv. 2, 35 potestas impune aliquid faciendi minus -e. Att. 6, 2, 10 al. SEN. contr. 2, 1, 38. 7, 6, 20 QVINT. inst. 3, 6, 64. et al. cf. p. 2913, 84). TER. Phorm. 912 olim cum -e potuit, tum non est data Phanium. EUN. 716 alio pacto -e quomodo hinc abeam, nescio. RHET. Her. 2, 11, 16 -e, recte, lege, more, natura, bono et aequo fieri posse (CIC. Lael. 57 quae in nostris rebus non satis -e, in amicorum fiunt -issime. Att. 5, 21, 9 PAVL. dig. 26, 7, 12, 3. cf. p. 2914, 49). 2, 17, 26. 4, 24, 33 vitam ... -e tractatam (cf. CIC. inv. 2, 36 vitam -e actam [Cluent. 195. Phil. 9, 15 sanctissime -issimeque. cf. infra l. 56]. 2, 173 vivere [Verr. II 3, 2 recte ... -eque. CE 70, 2 SALL. lug. 85, 19. PETRON. 43, 1 -e vixit, -e obiit. et al. cf. p. 2914, 11]). 4, 43, 55 patria me tute atque -e produxit (cf. VITR. 6 praef. 6 educati [v. vol. V 2, 115, 23]). CIC. inv. 1, 84 concedere (off. 3, 44). Quinct. 74 -e partis bonis (item de quaestu: Q. Rosc. 23 parad. 46 AVG. in euang. loh. 10, 4 p. 1468). Verr. II 2, 179 facultatem vere atque -e indicandi (Cluent. 138 PORPH. Hor. carm. 4, 9, 40. cf. infra l. 64). 4, 80 respondere (Att. 13, 6, 2). Cluent. 49 absolvi (104). 86 diceret (Att. 5, 21, 13. cf. p. 2913, 72). 104 condemnari (Phil. 11, 12). 109 si -e putasset eius modi causam posse defendi (142. leg. agr. 2, 15 et -e et libenter. Mil. 64 -e vereque. cf. p. 2914, 14). leg. 3, 39 potestas -e bonis gratificandi. off. 2, 64 qui -e posse multum volunt. 3, 93 -ius mentietur, si ... quam si eqs. Att. 6, 1, 13 valde -e <se> gerunt (SEN. apocol. 11, 4. epist. 67, 4 fortiter, -e, animose. 120, 18 -e ... atque industrie. cf. p. 2914, 3). al. Q. CIC. pet. 25 potes -e ... quoscumque velis adiungere ad amicitiam. al. PVBLIL. V 24 al. SEN. contr. 9, 1, 3 al. SEN. benef. 6, 25, 5 contra eum optare, cui -e deesse non possis. frg. 18. peccare. PAVL. dig. 6, 1, 33. et al. de actionibus speciem honesti prae se ferentibus (opp. vero l. 33): RHET. Her. 3, 4, 8 quod in docendo ... dolum appellavimus, id in dicendo -ius consilium appellabimus (cf. p. 2914, 78. sim.: CIC. Planc. 37 per hanc consensionem, quae magis -e quam vere sodalitas nominaretur [cf. p. 2914, 77]. DON. Ter. Eun. 151 -e circumloquitur et oratorie. Ps. ASCON. div. in Caec. p. 192, 22 omnes homines facinora <ua> -ius leviusque pronuntiant. CONO. I 5 p. 110, 4 ut -e dicam [I 1, 2 p. 52, 4 εὐπρόσπῳς. I 2 p. 63, 34 decenter. cf. p. 2913, 72]). CAEL. Cic. epist. 8, 10, 2. IVST. 10, 2, 4 ut -e negaret, quod temere promiserat.

c praevallet notio q. e. generose, γενναίως, cum virtute:
α generatim: PLAVT. Rud. 408 ut levide, ut liberaliter, ut -e atque haud gravate timidas ... accepit. CIC. Cael. 40 loqui ... et scribere -e et magnifice. rep. 1, 2 quod ... recte -eque dicitur (fin. 2, 76 satis ample, satis -e. Tusc. 3, 51 SEN. dial. 7, 24, 4 QVINT. inst. 12, 1, 30. et al. cf. p. 2913, 72). SEN. benef. 3, 27, 4 -e fecit Caesar, quod ignovit eqs. (QVINT. decl. 302 p. 191, 26 PLIN. epist. 5, 1, 13. 7, 33, 10. AMM. 14, 6, 8 -e recteque. cf. p. 2913, 84). PLIN. epist. 6, 30, 5 tu de Rufo -issime cogitas. 10, 106. FRONTO p. 148, 3 N. quanto -ius sentis, tanto angustius dicas. et al. per ellipsin verbi: PLIN. epist. 7, 14, 1 tu ... -issime, quod eqs. β usu philosophico i. q. καλῶς (v. p. 2910, 69): RHET. Her. 3, 5, 9 eum tute vivere, qui -e vivat (CIC. part. 70. rep. 4, 3 beate et -e [leg. 2, 11]. parad. 15 nihil est aliud bene et beate vivere nisi -e et recte vivere [al.]. fin. 1, 57 clamat Epicurus ... non posse iucunde vivi, nisi sapienter, -e iusteque vivatur eqs. 4, 12 -e ac liberaliter. Cato 70 bene -eque [SEN. frg. 17]. off. 3, 5 constanter -eque. al. SEN. epist. 21, 9 al. QVINT. inst. 1, 2, 3. cf. p. 2914, 11. sim.: CIC. Tusc. 3, 61 acta aetas -e ac splendide [Cato 62. cf. supra l. 10]). CIC. parad. 9 si quod recte fit et -e et cum virtute, id bene fieri vere dicitur (fin. 3, 21, 4, 18 -e ac decore. SEN. epist. 66, 15 al. GELL. 17, 20, 9 recte -eque [Plat. symp. p. 181a καλῶς ... καὶ ὀρθῶς]. cf. p. 2914, 49). fin. 5, 93 melius esse turpiter aliquid facere cum voluptate quam -e cum dolore (Tusc. 6, 81 splendide, constanter, graviter, -e. SEN. epist. 66, 17 al. QVINT. inst. 5, 10, 82 al. cf. p. 2913, 84). al. SEN. epist. 71, 22 paria bona esse -e iudicantis <et -e periclitantis> (cf. supra l. 17). al. QVINT. inst. 3, 7, 13 usus bonis. al. GELL. 17, 20, 9 ut -e amemus [Plat. symp. p. 181a καλῶς].

B de specie externa: 1 spectat ad qualitatem: i. q. pulchre, speciose: a proprie: PLAVT. Rud. 464 sic volo te (puellam) ferre -e, ut ego fero urnam (subauditur notio q. e. 'decenter'). CATO mor. frg. 2 vestiri in foro -e mos erat, domi quod satis erat (VARRO ling. 8, 31 LAMPR. Alex. 50, 3. cf. VLP. dig. 13, 6, 5, 10 mulier -ius culta). LVCIL. 300 victor se gallus -e altius in digitos ... erigit. CIC. ad Q. fr. 3, 1, 14 quod supra conclavia non placuerat tibi esse multorum fastigiorum, id nunc -e vergit in tectum inferioris porticus. PHYSIOG. 61 narium pars ... si a fronte disposita sit -e et seiuncta. b transl. de forma dicendi fere i. q. munde, eleganter, urbane sim. (spectat ad metrum l. 82): SEN. contr. 7, 2, 9 -e dixit, cum hunc locum tractaret, Varius Geminus (GELL. 9, 9, 15 -e aperteque. PORPH. Hor. epist. 1, 17, 21 opp. humiliter. NON. p. 88. 92. 121. 129 -issime. et al. cf. p. 2913, 72). FRONTO p. 107, 23 N. antithetis -e compositis. TER. MAVR. 1882 nec enim cludit choriambus -e (cf. p. 2913, 3). VOPISC. Prob. 2, 6 quam rem, si quis voluerit, -ius eloquio celsiore demonstrat. SERV. Aen. 1, 599 'egeō' -ius genitivo iungitur quam ablativo (POMP. gramm. V 173,

5). 3, 269. 4, 276. 5, 179 -e locutus est (6, 144 al.). 8, 276 -e ait. CLAUD. DON. Aen. 1, 45 p. 23, 17 al. per ellipsin verbi: DON. Ter. Eun. 165 non 'Aethiopissam', sed -ius 'ex Aethiopia'.

2 spectat ad quantitatem: i. q. ample: CATO or. frg. 1, 13 si quis strenue fecerat, donabam -e. ad vert. gr. πλοῖσιος (cf. p. 2913, 31): ITALIA Tit. 3, 6 (cod. d et Lucif. non pare. 33 p. 278, 30) deus spiritum sanctum effudit in nos -e (πλοῖσιος, Italia cod. g abundanter, Vulg. abunde). BARNAB. 1, 7 <debemus> -ius et altius accedere ad aram illius (πλοῖσιότερον).

deriv.: honestas, honestitudo, honestivus, honesto. com-
 pos.: inhonestus, perhonestus. cf. dehonestus. Kroeker.

honor- v. onoc-
***honor (honōs), -ōris m.** [orig. inc.; sunt qui conferant c. hibern. gen 'risus' vel c. gr. εὐδηνής 'abundans', φόνος (αἵματος) 'abundantia'; v. Walde-Hofmann^s s. v. et Debrunner, IF 51, 1933, 195. J. B. H.] nom. sing. '-s' et '-r' in doctrina gramm.: MAR. VICTORIN. gramm. VI 7, 32 r et s litterae apud antiquos communem potestatem habebant, ... -s, nunc ... -r. CONSENT. gramm. p. 10, 10 N. -s ... et -r ... secundum Latinitatis regulam rectus sermo est. PRISC. gramm. II 185, 4. SERV. Aen. 1, 253 cum secundum artem dicamus -r ..., plerumque poetae 'r' in 's' mutant causa metri; 'os' enim longa est, 'or' brevis ..., sed ecce in hoc loco etiam sine metri necessitate -s dixit. auct. Aen. 1, 609. DIFF. Suet. p. 307, 6 R. si fuerit -s ..., genitivo casu sit honotis, ut dotis ...; ita dicimus -r, ut arbor, -is ut arboris. GLOSS.¹ I Ansil. HO 76 -s et arbor contra regulam dicitur. ibid. 77. de usu: PLAVT. Trin. 697 et Pago frg. -s. Rud. 196 et Trin. 663 (Hon-) -r. TER. Eun. 1023 -s. COM. pall. inc. 76 -s. CATO mor. frg. 2 et or. frg. 21 -s. SCIP. min. or. frg. Isid. orig. 2, 41, 4 (frg. 22 M.) -r. ELOG. Scip. CE 8, 3 et 9, 3 -s. 958, 4 -r. VARRO ling. 5, 73 et 6, 19 -s. RHET. Her. 2, 28, 45 -r. CIC. -s locis omnibus praeter: Tull. 21. rep. 5, 9 (sed frg. est ex Petr. Pictav.). nat. deor. 3, 47 var. l. (B; Hon-). Att. 9, 2^a, 1. epist. 15, 11, 1 var. l. (DFH). legitur -s tantum apud hos: PVBLIL. (H 24). CAES. (Gall. 6, 13, 7). SALL. NEP. VERG. CIRIS (496). TIB. (1, 7, 9; v. app. crit.). PROP. EPICED. DRUSI. NVX (18). praevallet -s apud LIV. (semel -r: 4, 8, 7 spretus -r esset), -r apud HOR. et OV. deinde poetis utraque forma sicut sonus eius versui et verbis contiguus aptior esse videtur usui est, cf. e. g. LVCAN. 3, 137 nullus -r. 5, 50 sparsus -r. 9, 241 summus -r, sed 2, 19 omnis -s. 9, 217 mortis -s. praevallet -s apud VAL. FL. SIL. STAT. MART.; inter huius temporis prosaicos formam -r praeferunt SEN. philos. et QVINT.; historici utraque forma utuntur vel praeferunt -s VELL. VAL. MAX. CVRT., sic etiam PLIN. nat. APVL.; sed apud TAC. praevallet forma -r et apud PLIN. epist. et paneg. -s omnino deest. deinceps forma -s rarius invenitur: legitur semel tantum in Dig. (PAVL. dig. 23, 2, 47); deest apud ECCL. (praeter LACT. et locos ubi in figura est sicut e. g. HIER. epist. 58, 5, 1 opus vel -s). sed promiscue ut antea duabus formis utuntur poetae (NEMES. AVSON. PRVD. CLAUD. al.), quos sequuntur prosaici sermonis tumidioris (PANEG. SIDON. epist.); -s invenitur interdum etiam apud historicos apud quos Livii auctoritas viget (IVST. AVR. VICT. CAES.).

scribitur on- aspiratione neglecta (CONSENT. gramm. p. 11, 22 N. et AVDAX gramm. VII 362, 15 barbarismi exemplum): CIL III 8203, 9. 10570^b, 6. IV 1396, 2 (?). IX 10 (a. 341), 8. 10. 17. X 4724, 6 (a. 367). XI 3939, 10. XII 2486, 2 (?). XIII 3914, 6 (?). XIV 107, 3. CE 652, 3 (a. 368). INSCR. christ. Diehl 4166. cf. lusum verborum c. voce q. e. onus: p. 2927, 72. 2929, 25. v. et s. onus. formae rariores (sing.); de nom. -us v. e. gr. Goetz, Thes. gloss. emend. s. v. et Bonnet, Lat. de Grég. 169, 2; de formis -bus et oneribus inter se confusis v. s. onus): nom. -ur: INSCR. NSc. 1933 p. 323 (Pompeis). gen. -rus: LEX par. fac. Put. (CIL I² 698) 2, 11 Hon-. dat. -re: CIL I² 31 Hon-. INSCR. christ. Diehl 1756, 6 (v. Ind. p. 533). acc. -rim: CIL XIV 107, 3 INSCR. Afr. Gsell I 1986. abbrev. (cf. l. 78): h, hon: passim. ho: INSCR. numm. CIL I² p. 758 n. 316 Ho(nos). apex hōn-: CIL V 875, 4 (a. 105). VI 9044^b, 5. NOT. Tir. 33, 81. ?generis fem.: de VAL. MAX.

7, 2 ext. 1 et IVL. VAL. 3, 45 v. Baehrens, Glotta 5, 1914, 97 (vix recte). de mensura: supral. 22. TER. MAVR. 1374 -r exemplum pyrrhichii. de origine: VARRO ling. 5, 73 (v. p. 2901, 65). de notione: CHAR. gramm. p. 400, 26 B. -r dignitatis consummatio vel privatum vel publice. p. 461, 32 -r τιμή (GLOSS.). ceterum v. singula capitula. legitur inde ab ENN. PLAVT. ELOG. Scip. (suppletur: LEX XII tab. 10, 7 <-is> virtutisve ergo). de usu scripsit Klose (v. p. 2902, 13). [it. onore, francog. honneur. M.-L.] [dub. vel falso trad.: PACVV. trag. 217 SENT. Minuc. (CIL I² 584) 45 CIL I² 859. CIC. Sull. 12 (var. l. pro amorem). p. red. in sen. 30 (pro hominibus). Tusc. 1, 38. OV. met. 8, 740 (odores var. l.). APVL. Plat. 2, 15 (v. honoripeta). CAPITOL. Aur. 2, 5 (pro oneribus). INSCR. christ. Diehl 509 (= CIL V 8771) amici -e (pro hore trad. suspicatur Svennung in plag. conferens ad script. INSCR. christ. Diehl 1948^a honre<m>: cura vel opera suspic. Mommsen, ope dubitanter Heraeus) sepultus.] i. quod aliquem vel aliquid egregium reddit, distinguit, ornat:

CAPVT PRIVS: usu generali:
 I significatur actus, quo distinguit aliquis aliquem vel aliquid: A actus positus in intellectu (fere i. q. 'aestimatio'). [Mehmel]

in rebus saepius subest notio q. e. 'uti', 'in usu habere' [quatenus alicuius rei aestimatio usu ostenditur], v. imprimis exempla allata infra l. 12, 15, 30, 32, 38, 39, 47, 53, 54, 76 al.; eodem modo in hominibus interdum admiscitur notiones, quas habes sub B 1, v. e. g. infra l. 22, 50 bis, p. 2918, 8): 1 in universum: PLAVT. Pago frg. -s syncerasto periit, pernis, glandio. CATO mor. frg. 2 poeticae artis -s non erat (cf. Cic. Brut. 40 eloquentiae. Tusc. 2, 62 ludorum gymnycorum magnus). CIO. Verr. II 5, 84 omnis -s ab isto Verre dignitatis (eqs.)... sublatu est. orat. 125 propter quem ornatu ascendit in tantum -em eloquentia (cf. LVCR. 5, 1275 aurum in summum successit -em). Tusc. 1, 3 -em... huic generi (i. poetis) non fuisse declarat oratio Catonis eqs. epist. 7, 26, 2 in -em adducere fungos eqs. LVCR. 5, 1114 aurum... repertum... validis et pulchris dempsit -em. 5, 1277 quod fuit in pretio, fit nullo... -e. SALL. (?) rep. 1, 8, 3 haec... mala pariter cum -e pecuniae desinent. VERG. Aen. 7, 635 falcis -s, ... aratri... amor (cf. infra l. 39). HOR. ars 69 mortalia facta peribunt, nedum sermonum stet -s et gratia vivax. 400 -r et nomen... vatibus atque carminibus venit (OV. ars 2, 278 plurimus auro. NVX 18 platanis... uberior quavis arbore... -s. cf. LIV. 1, 36, 6 auguriis... tantus accessit, ut eqs. PLIN. nat. 12, 8 platanis tantum... -is increvit, ut eqs.). PROP. 2, 24^b, 31 qui nunc se in tumidum iactando venit -em. OV. ars 2, 274 non multum carmen -is habet. 3, 411 nunc hederæ (i. poesis) sine -e iacent (GERM. 146 illa sidera feruntur [146 δῶρυμνῶν ποσειδάων. cf. 391. aliter p. 2930, 60]. SEN. benef. 1, 12, 4 munera non erunt. TAC. ann. 16, 22, 3 huic uni [Paeto Thraseae]... artes Neronis s. -e. VVLG. Matth. 13, 57 [= Marc. 6, 47] non est propheta s. -e [ἀπὸ τοῦ] nisi in patria sua [cf. Ioh. 4, 44 -em non habet]). GRAT. 509. VAL. MAX. 2, 2, 2 quo... Latinae vocis -s per omnes gentes venerabilior diffunderetur. COLVM. 6 praef. 7. PLIN. nat. 1, 12, 3 continentur arborum naturae, -r earum. 14, 54 Ramnio vino etiam nunc -s durat (PLIN. epist. 4, 16, 1 studiis). 14, 123 maximum iam -em eius (i. resinae) esse in evellendis... pills. al. STAT. silv. 1, 2, 194 Venus virgini inspirat -em conubii. QVINT. inst. 2, 12, 11 qui plus -is litteris tribuerunt (opp. qui brevem dicendi exercitationem consecuti sunt). TAC. Agr. 21, 2 etiam habitus nostri -r et frequens toga (apud Britannos). PLIN. epist. 1, 16, 8 APVL. met. 10, 19, et al. 2 formulae: -r est alicui: CIC. Tusc. 1, 3 quo minus... -is erat poetis, eo minora studia fuerunt. VERG. ecl. 2, 53 -s erit huic quoque pomo. GEORG. 1, 507 non ullus atrato dignus -s, aequalent... arva eqs. (cf. supra l. 16). LIV. 1 praef. 11 tantus ac tam diu paupertati ac parsimoniae -s fuit. 2, 12, 15 si apud te est virtuti -s. SEN. clem. 1, 2, 1 sicut medicinae apud aegros usus, etiam apud sanos -r est, ita eqs. (cf. dial. 12, 2, 6 ullus litteris. epist. 14, 11 cui [i. philosophiae]... etiam apud pessimos. STAT. silv. 5, 3, 33 vilis... studiis). PLIN. nat. 10, 62 -s iis ciconiis serpentum exitio tantus, ut. 18, 117 inter legumina maxime -s fabae. VAL. FL. 6, 464. STAT. Theb. 6, 72 (in Archemori exequiis) ingens lacrimis -r et miseranda voluptas. TAC. dial. 12, 4 nec ullis maior (erat) aut augustior -r (quam poetis), primum apud deos eqs. GERM. 20, 3 sororum filiis idem apud avunculum qui apud patrem -r. hist. 3, 43, 1 Paulino erat -s apud praetorianos, quorum quondam tribunus fuerat. AVSON. 342, 9 p. 160 P. -em habere alicui: PLIN. nat. 10, 48 secundus est -s habitus Melicis (sc. gallis). 19, 13 Italia... etiamnum linis -em habet, sed fullonum tantum in usu. 34, 140 -em mitiorem habere ferro (usurpanda ea materia in statu facienda). SIL. 16, 127 voluptati habebitur uni. PLIN. epist. 6, 2, 2. in -e esse (vigere infra l. 71; acced. pretio infra l. 62, dignitate infra l. 81, caritate infra l. 80): PLAVT. Trin. 1029 utinam... veteres parsimoniae potius (in) maiore -e (maiore -i codd.) hic essent quam mores mali (cf. PORPH. Hor. carm. 3, 3, 49 apud veteres paupertas magis... quam divitiae). CIC. S. Rosc. 77 servi T. Rosci apud Chrysogonum sunt in -e et in pretio (SEN. benef. 7, 10, 1. cf. MACR. Sat. 3, 16, 3 [5 in... pr.]). Verr. II 5, 157 civis Romani qui apud barbaros propter togae nomen in -e aliquo fuissent. CATIL. 3, 2 esse... in -e debetis, qui hanc urbem... servavit. de orat. 1, 235 iuris civilis scientia summo in -e semper fuit (cf. Tusc. 1, 5 summo... geometria. 2, 4 philosophia tanto. off. 2, 65 iuris civilis summo... cognitio. SVET. gramm. 1 grammatica... ullo). Brut. 30 Leontinus Gorgias... in -e magno fuit. 127 eius epilogus tanto in -e pueris nobis erat, ut eum etiam edisceremus. nat. deor. 1, 16. LVCR. 4, 1156 mulieres pravæ... videmus esse in deliciis summoque in -e vigere. CAES. civ. 3, 59, 3 Roucillus et Aecus Allobroges propter virtutem non solum apud Caesarem in -e erant, sed etiam apud exercitum cari habebantur (3, 61, 1. cf. LIV. 29, 30, 11 apud Masinissam in eodem -e quo. 34, 60, 2 apud regem in magno [42, 6, 12 maximo]. CVET. 8, 8, 10 magno... apud me Alexandrum). HOR. ars 71 cadent... quae nunc sunt in -e vocabula. OV. met. 10, 170 sagittae. fast. 3, 122 numerus ('decem') magno. 6, 658 tibicinis usus... magnus et in magno semper -e fuit. LIV. 1, 39, 5 puerum (Servium Tullium), ut in domo (regia) a parvo eductum, in caritate atque -e fuisse. 26, 24, 4 Aetolos eo in maiore futuros -e apud Romanos, quod eqs. (37, 54, 21 acced. dignitate). PLIN. nat. 9, 60 nullo. 10, 135 ibi et buteo accipitrum generis in -e mensarum est. al. TAC. dial. 19, 3 quidquid... Apollodori libris praecipitur, in -e erat. PLIN. paneg. 69, 6 sunt in -e hominum et in -e famae magna

nomina ex tenebris oblivionis indulgentia Caesaris. TERT. castit. 13 p. 755 Oe. -e esse (acced. nomine l. 3): CIC. Verr. II 2, 87 Stesichorus fuit tota Graecia summo propter ingenium -e et nomine. LVCR. 5, 1280 aurum miro est mortales inter -e. CAES. Gall. 6, 13, 4 magno hi druides sunt apud eos -e. TAC. hist. 1, 64, 4 nullo. FRONTO p. 162, 17 N. nullo. in -e habere (acced. usu infra l. 10): CIC. Cluent. 184 maxime ex omnibus servis Stratonem illum dilexerat, in -e habuerat, commodis omnibus adfecerat. Att. 7, 2, 8. CAES. Gall. 5, 54, 4 praecipuo. civ. 3, 47, 7 magno. TAC. ann. 13, 18, 2. SVET. Aug. 67, 1 in -e et usu maximo. B actus positus in affectu, habitu, voluntatibus, actionibus: 1 distinguitur homo inter homines (sc. in vita privata): a amore, gratia, studio, benignitate, comitate, humanitate sim. (sc. affectibus, quos erga pares et familiares habemus; deorum erga homines infra l. 20 [significatur contrarium per ironiam; cf. p. 2923, 16]. 36. cf. NON. p. 320 -s: dilectus, amor): α in universum: PLAVT. Capt. 356 cum me tanto -e honestas cumque ex vinclis eximis. 392 me -e honestiorem semper fecit et facit. Rud. 196 quid habebunt sibi signi impii posthac, si ad hunc modum est innoxii -r apud vos (i. deos; v. supra l. 14)? 288 amice... -em, mater, nostrum habes. CIC. Lael. 23 tantus amicos... -s, memoria, desiderium prosequitur amicorum. epist. 13, 53, 2 quidquid officii, beneficii, -is in Genucilium contuleris. LAVREA epigr. 7 locus... sui Ciceronis -i hoc dedit, ... ut eqs. (sic c. dat.: TAC. hist. 1, 77, 2 ann. 3, 72, 4. 6, 50, 3. 13, 49, 4. cf. p. 2919, 49). VERG. Aen. 3, 474 Helenus Anchisem multo compellat -e. CHRIS 109 lapis veterem sonitu Phoebi testatur -em (amorem var. l.). PROP. 4, 4, 53 quem sine matris -e nutrit inhumanae dura papilla lupae (cf. PS. AVR. VICT. orig. 16, 3 materno). VAL. MAX. 6, 1, 3 cuius penatibus... -is vicissitudinem... debes. CVET. 7, 5, 19 Spitamenes erat inter omnes amicos praecipuo -e cultus a Besso. 8, 14, 4 Alexander Porum victum non misericordia modo, sed etiam -e (cf. p. 2919, 67) excipere dignatus est: aegrum curavit eqs. STAT. Theb. 6, 113 thalami (-is var. l.) secretus -s (cf. infra l. 38). Ach. 1, 630 (Achilles Scyrum asportatus queritur:) quaerisne meos, Sperchie, natatus promissasque comas? an desertoris alumni nullus -s? TAC. ann. 4, 64, 3 tantum in principem -em di ostenderunt. FRONTO p. 177, 7 N. quantumcumque Aquilino meo -is tribueris (cf. p. 192, 4 tantum). PAPIN. dig. 31, 67, 10 -r bene transacti matrimonii (VLP. dig. 24, 1, 32, 13 [infra: maritalis affectio, opp. coitui]. cf. PAPIN. dig. 39, 5, 31 pr. maritalis -r et affectio. v. et supra l. 33). et al. in -e i. q. 'cum -r habetur' (actio ipsa sentitur; cf. p. 2921, 16. 2922, 19): CYPR. epist. 1, 1 p. 466, 12 sacerdotes in -e sportulantium fratrum tamquam decimas ex fructibus accipientes (v. Watson, The Style and Language of... Q. 274). β formulae: -em habere alicui (cf. etiam supra l. 21): PLAVT. Asin. 81 me (patrem) habere -em eius (filii) ingenio decet. Cist. 4 (Selenium ad Gymnasium): soror si mea esses, qui magis potueritis mihi -em ire habitum, nescio. Truc. 591 maximum. CIC. leg. agr. 2, 60 QVINT. decl. 301 p. 187, 15. FRONTO p. 175, 8 N. tantum... quantum. -is causa, gratia (interdum sensu minus certo locum tenere videtur dativi commodi vel praep. 'pro, propter' sim., e. gr. infra l. 64): ENN. scaen. 278 tu me amoris magis quam -is serva(vi)sti gratia (Eur. Med. 526 χάριν; cf. Philol. 90, 1935, 505). PLAVT. Amph. 486 Alcumenae huius -is gratia pater (Iuppiter) curavit, uno ut fetu fieret (cf. causa: CIC. Verr. II 5, 15 Matrini. CAES. Gall. 2, 15, 1 Diviciaci atque Haeduerum. LIV. 33, 42, 8. 42, 24, 6). 867 -is vestri... gratia (TER. Phorm. 928). Asin. 191 aetatis atque (cf. l. 61) -is gratia... tui (Poen. 638 et Stich. 338 causa). 194. Aul. 25 eius -is gratia (LIV. 39, 22, 2 et 39, 47, 11 causa. cf. CIC. inv. 1, 56 istius... causa). 463 mei -is... causa (Mil. 620 gratia. CIC. Att. et epist. passim causa). ACC. carm. frg. 8 sapientiaeque invictae gratia atque (cf. l. 57) -is patera Nestorem mactavit aurea Achilles (Hom. Ψ 621 αἶψας). CIC. S. Rosc. 44 opp. supplicii causa (46). 98 leg. agr. 2, 61. dom. 111 signa, tabulas... <ex> tota Graecia... -is populi Romani causa sane frugaliter domum suam deportavit (v. l. 51). Brut. 86 -is eorum causa (FRONTO p. 179, 10 N.). Att. 16, 16, 6 -is nostri causa. epist. 7, 1, 2. CIL I² 1632 coloniae -is caussa (X 1236). LIV. 8, 14, 10. 32, 34, 8. APVL. apol. 100 invenies filium heredem, mihi vero tenue nescio quid -is gratia legatum (cf. p. 2924, 45). in -em (plur. infra l. 81; interdum significatu minus certo locum tenere videtur praep. 'pro' vel dat. commodi, e. gr. l. 78. 84; locos ubi originali verborum significatu diluto significat fere i. q. 'propter, causā' c. gen. [cf. gr. χάριν τινός] et nostrum 'zuliebe') collectos habes p. 2919, 3; acced. propter l. 83): SEN. contr. 1, 5, 6 te dignam videri, in cuius -em homo occidatur, me dignam non videri, in cuius -em servetur (v. app. crit.). 2, 6, 10 in -em filii sui ebrius fit (cf. VAL. MAX. 6, 5 ext. 3 patris [SEN. benef. 5, 19, 8 PAPIN. dig. 26, 2, 28 pr.]). 2, 7, 8. 9, 2, 4 in -em eius meretricis hominem decollas (PLIN. nat. 34, 29). VAL. MAX. 4, 8, 2 Fabius in -em patriae paupertatem inopia mutavit. SEN. benef. 4, 30, 1 epist. 65, 22. 73, 6 in meum -em (79, 2 PORPH. Hor. carm. 1, 17, 10). 104, 3. VAL. FL. 5, 625 iam mutua divi exitia in solos hominum molimur -es (Hom. E 874 χάριν ἑδραίου φέροντες). QVINT. decl. 254 p. 40, 5. 274 p. 123, 22 neque... propter personam neque in -em alicuius. PLIN. epist. 3, 3, 1 POMPON. dig. 1, 2, 2, 45. VLP. dig. 17, 2, 73 ea... quae in -em alterius libero

[Mehmel]

rum erogata sunt, utrisque imputanda sunt. APVL. met. 5, 25 fluvius in -em dei Amoris... *Psyche* super ripam... exposuit. CIL XIII 8626. *fere i. q. propter* (v. p. 2918, 72): SEN. contr. 3 praef. 8 orationes Sallustii in -em historiarum leguntur. SEN. epist. 92, 1 corpus in -em animi coli (cf. PS. SEN. mon. 102 in -em fortunae coli). QVINT. inst. 1, 1, 6 Hortensiae... oratio apud triumviros habita legitur non tantum in sexus -em. FLOR. epit. 1, 3, 1 cui *Tullo Hostilio* in -em virtutis regnum ultro datum (= IORD. Rom. 96; *deest* 'in' in *codd. mell.*, v. Löfstedt, *Stud.* 1908, 88). PAPIN. dig. 31, 76, 5 VLP. dig. 38, 9, 1, 12. cf. HYG. fab. 18 in -em, eo quod. honori (dat. fin. sim.): PLIN. nat. 8, 21 oblitus populus... munificentiae -i suo exquisitae. STAT. Theb. 1, 709 tu *Apollo* matris -i... Tityon Stygiis extendis harenis.

b *respectu, reverentia, observantia, verecundia, cultu sim.* (eis, quae erga superiores habemus. cf. NON. p. 320 -r: cultura, observantia. opp. caritas *infra* l. 56; misericordia *infra* l. 67; *acced.* amor *infra* l. 37. 42. 62. 65. 70; timor *infra* l. 63. 66. cum -e v. *infra* l. 29. 39. 57. 60. 63 al. [i. q. '-e praefato' *infra* l. 52]; inde a SIL. exempla *dedi selecta*): a in universum:

PLAVT. Capt. 247 (*dominus ad servum*): ne me secus -e honestes quam quom servibas mihi. TER. Eun. 260. CATO or. frg. 18, 1 -em me deum immortalium velim habuisse. CIC. inv. 2, 161 observantia, per quam homines aliqua dignitate antecedentes cultu quodam et -e dignantur. 2, 166 dignitas est alicuius honesta et cultu et -e et verecundia digna auctoritas (epist. 12, 30, 7 [opp. ignominia]). PLANC. 27 [*superl.*, *acced.* laude]). VERR. II 4, 25 senatorem populi Romani si non invitarunt, -em debitum detraxerunt (VAL. MAX. 2, 1, 6 reddens [HIER. in Mal. 1, 6 p. 1547]). NOVATIAN. Cypr. epist. 36, 3 p. 575, 12. CONC. 13 Rustic. p. 93, 11 cum debito -e. v. *etiam infra* l. 62). Arch. 6, 27 non debent togati iudices a Musarum -e et a poetarum salute abhorre. CAEL. 46 Phil. 14, 12. rep. 5, 9 tam diu stare rem publicam quam diu ab omnibus -r principi exhiberetur. fin. 5, 60 off. 2, 29. Att. 4, 19, 2 *Caesar* Quintum meum... quemadmodum tractat -e, dignitate, gratia; non secus, ac si ego essem imperator. 8, 4, 1 *Dionysio* liberto qui noster -s, quod obsequium, quae etiam ad ceteros... commendatio defuit?... ad quem ego quas litteras... miseram, quantum -is significantes, quantum amoris. 9, 22, 5 -em igitur k. Martius (sc. *habemus, reddamus sim.*). TREBON. Cic. epist. 12, 16, 3 dictum (*subst.*) cum magno nostro -e a te dictum (LIV. 26, 20, 3 tanto [v. *infra* l. 42]). TAC. hist. 2, 100, 1 multo [ann. 3, 63, 4. 14, 48, 3 *Caesaris*]). HIRT. Gall. 8, 51, 1 exceptus est *Caesaris* adventus ab omnibus municipiis... incredibili -e atque amore (LIV. 42, 11, 2 cum tanto. PLIN. nat. 35, 140 nullo). VERG. Aen. 12, 57 si quis *Amatae* tangit -s animum (STAT. Theb. 12, 300 est lunonis). OV. fast. 6, 49 *Maestas* patres in -e pio... tuerit (*i. facit, ut -r patribus a liberis habeatur*). VELL. 2, 82, 3 ne quid -i deesset. VAL. MAX. 2, 1, 9 senectuti iuventus... cumulatam et circumspicuum -em reddebat (cf. TERT. adv. Marc. 4, 23 p. 497, 26 maiori aetati). 6, 2, 3 SEN. benef. 3, 17, 4. 6, 18, 1 -i... suo datum (sic c. dat.: TAC. ann. 2, 58, 1 IULIAN. dig. 37, 15, 2 pr. cf. p. 2918, 24). CVRT. 5, 2, 18 *Alexander Darei* matrem omni... -e... et filii quoque pietate prosequeretur. PLIN. nat. 24, 31 *chamaepitys* mortuos partus... eicere... dicitur; cum -e et pitysa simili de causa dicitur (v. *supra* l. 18). 34, 17 -s clientium instituit sic (*statuis posit*) colere patronos. VAL. FL. 3, 661. 5, 68 hunc omnis -s, hunc omnis in unum transit amor. QVINT. inst. 11, 1, 72 nisi tota actione aequaliter appareat non -r modo eius, sed etiam caritas. TAC. ann. 3, 76, 1 in testamento proceres cum -e nominare. 14, 6, 1 se (*Agrippinam*)... -e praecipuo habitam. 15, 33, 2 qui... *Caesarem* per -em aut varios usus sectantur. PLIN. epist. 5, 24, 3 sit apud te (*in Graecia*) -r antiquitati, sit ingentibus factis. APVL. apol. 101 vir... omni cum -e mihi nominandus *Cassius Longinus* (AVG. civ. 22, 8 p. 569, 8 D. episcopus... debito [cf. *supra* l. 27]). MIN. FEL. 29, 5 (*acced.* amor). CYPR. testim. 3, 94 p. 106, 13 cum timore et cum -e eucharistiam accipiendam (BENED. reg. 11). epist. 14, 4 p. 512, 21 sicut -r mutuus poscit (75, 6 p. 813, 30 *acced.* amore). 15, 1 p. 514, 5 *presbyteri* nec timorem dei nec episcopi -em cogitantes. PANEG. 4, 6, 2 in abiectis officia gratiora sunt, quae non ex misericordia, sed ex -e venerunt (cf. p. 2918, 31). VVLG. Esth. 1, 20 uxores... deferant maritis suis -em. BENED. reg. 63 abbas... dominus... dicitur, non sua assumptione, sed -e et amore Christi.

β *formulae*: -em habere alicui (v. *etiam supra* l. 37; c. genet. v. l. 21 et l. 81; *significatu formulae* '-em praefari' v. *infra* l. 75): CIC. Verr. II 2, 4 tantum *Marcellus* -em habendum *Siciliae* putavit, ut eqs. rep. 1, 53. SEN. epist. 64, 10 (v. p. 2931, 6). CVRT. 5, 12, 20. PLIN. epist. 4, 17, 6 (*appos. reverentia*). -em praefari *sim.* (*plur.* p. 2920, 2; dicere p. 2920, 1, habere [cf. *supra* l. 70] l. 81. 84; *excusationis formulae*, quae usui sunt cum obscena vel turpia proferuntur; cf. et *supra* l. 18; ad rem v. *Wendt, Ciceros Brief an Paetus IX 22, p. 33 sq.*). CIC. fin. 2, 29 cetera addit, quae si appelles, -s praefandus sit. epist. 9, 22, 4 si dicimus 'ille patrem strangulavit', -em non praefamur; sin de *Aurelia* aliquid... -s praefandus est. SEN. contr. 1, 2, 4 -em habitum aurium maiestatisque (*de genet. v. app. crit. et cf. supra* l. 71) vestrae velim, quod necesse est... nominare lupanar (CVRT. 5, 1, 38 auribus habitus sit. APVL. apol. 75 multus... auribus praefandus est). PLIN.

nat. 28, 87 non nisi -e dicto. ARNOB. nat. 5, 27 *corporis partes* quas inter aures castas sine venia nefas est ac sine -bus appellare praefatis. AVG. civ. 14, 23 p. 49, 11 D. veniam -e praefato a pudicis auribus poscere. adde: -e praefanda: MIN. FEL. 9, 3. cum -is praefatione: PLIN. nat. praef. 13 *vocabulis* c. -is pr. ponendis. (in)

-e habere (*sine in l. 9, cf. p. 2919, 58*): SVET. Tib. 9, 3 fratrem insidiari sibi non desinentem... neque occidere... neque seponere ac ne in minore quidem -e habere sustinuit. VOPISC. Prob. 4, 2 in tanto. quatt. tyr. 15, 4. HIER. vir. ill. 54 summo -e. -is causa, gratia (opp. contumeliae *infra* l. 15, benivolentiae l. 22; *acced.* laudis l. 17, amoris l. 17, venerationis l. 20): PLAVT. Curc. 549 quod mandasti, feci tui -is gratia, tuum qui signum... attulisset, nuntium ne spernerem. Merc. 527. CIC. Quinct. 28 C. Flaccum... quem, ut ipsius dignitas poscit, -is gratia nomino (causa: S. Rosc. 6. 27 [*Caecilium*]). Verr. I 18 potius quam contumeliae nominatum volo. Cluent. 118 Manil. 58 Phil. 2, 30 ANTON. or. frg. Cic. Phil. 2, 30 HIER. epist. 54, 6, 3. gratia: APVL. apol. 58 et laudis. 72 et amoris). S. Rosc. 132 Chrysogonum... cuius -is causa accusare se dixit *Erucius*. Q. Rosc. 18 virum bonum esse dixisti et -is causa appellasti (19 Phil. 2, 31. paulo aliter: SEN. epist. 64, 9. TERT. apol. 10, 9 matrem et patrem venerationis et -is gratia). off. 2, 21 quaecumque... homines homini tribuunt ad eum augendum..., aut benivolentiae gratia faciunt, cum... diligunt, aut -is, si... virtutem suspiciunt. epist. 7, 18, 3 -is mei causa. SALL. Iug. 113, 5. PAVL. FEST. p. 294 scurrae... qui -is gratia prosequerentur quempiam. PAPIN. dig. 26, 2, 26, 1 -is causa tutor datus (PAVL. dig. 23, 2, 60, 2. cf. honorarius p. 2934, 54). APVL. flor. 21 p. 100 -is eius gratia. PORPH. Hor. epist. 2, 1, 69. in -em (*rei infra* l. 30. 32. 34): SEN. dial. 9, 7, 2 in alienum -em. epist. 20, 7 quo die nemo in -em tuum mentitur. STAT. silv. 2 praef. in -em eloquentiae eius. TAC. hist. 2, 1, 3. PLIN. epist. 7, 24, 7 homines in -em Quadratilli - pudet dixisse -em - per adulationis officium in theatrum cursitabant. 10, 8, 2 *decuriones* in -e(m) operis ipsius (*i. templi imperatoribus erigendi*) electionem loci mihi obtulerant. GAIUS dig. 25, 2, 2 in -em matrimonii turpis actio adversus uxorem negatur. FLOR. epit. 3, 5, 10 AVELL. p. 99, 8. honori (dat. fin.): TAC. ann. 15, 28, 3 Tiberius Alexander... et Vinicianus Annus... in castra Tiridatis venere, -i (-r trad.) eius ac ne metueret eqs.

c *animi grati et officii memoris affectu*: a in universum: VERG. Aen. 1, 609 (*Aeneas ad Didonem*): semper -s (*tuus, i. quem tibi habeo*) nomenque tuum laudesque manebunt, quae me cumque vocant terrae (cf. p. 2922, 1). VAL. MAX. 3, 2 praef. *Romule* patere, obsecro, uno te praecurri exemplo (*sc. fortitudinis*), cui (*i. Horatio Cocliti*) et ipse aliquantum -is debes, quia beneficio illius effectum est, ne tam praeclarum opus tuum Roma dilaberetur. STAT. Theb. 5, 630. β *formulae*: -em habere alicui: CATO orig. 95ⁱ si -em non aequum est haberi ob eam rem, quod bene facere voluisse quis dicit neque fecit tamen, Rhodiensibus oberit, quod eqs.? CIC. inv. 2, 108 cum beneficiis -s habitus sit, pro maleficio poenam sumi oportere. 2, 113 S. Rosc. 137 Verr. II 1, 38. Font. 15 quibus neque propter iracundiam fidem neque propter infidelitatem -em habere debetis. CVRT. 4, 8, 14 pro merito. -is causa: LIV. 29, 15, 2 vacationem militiae quasi -is et beneficii causa habere. COLVM. 1, 8, 5 *dominus vilicum* quem... sedulum... cognoverit, -is causa mensae suae... dignetur adhibere. CIL VI 32419. in -em: PANEG. 9, 11, 2 trecenta... sestertia... in -e(m) privati huius magisterii addita.

d *gloria, quae datur laudibus poetae sim.*: a in universum (*notio attenuatur [i. q. laus] l. 63. 66 [de re]*): OV. met. 5, 319 bella canit superum falsoque in -e Gigantas ponit et extenuat magnorum facta deorum. Pont. 1, 1, 28 *Caesareo*... non caret ex nostris ullus -e liber. al. VAL. MAX. 4, 1, 12 *Metellus* filios suos monuit ut funebri eius *Scipionis* lecto umeros subicerent, atque huic exsequiarum illum -em vocis adiecit, non fore ut postea id officium ab illis maiori viro praestari posset. PLIN. nat. 14, 4 reges... -e artium colebantur. 29, 55 de anserum ovis... dicturi hoc in volumine debemus -em et Commageno (*medicamento*), clarissimae rei. SIL. 12, 392 meritum vati *Ennio* sacremus -em. QVINT. inst. 3, 7, 12 robur... prosequimur -e verborum, ut *Homerus eqs.* TAC. Agr. 3, 3 liber -i *Agricolae* soceri mei destinatus. ann. 4, 34, 2 PLIN. paneg. 54, 2 PIVS Fronto p. 164, 10 N. et al. β *formulae*: ad -em: MIN. FEL. 21, 9 ad -em emeritae potestatis. in -em: TERT. adv. Val. 12 p. 191, 19 IREN. 2, 7, 1. PORPH. vita Hor. p. 1, 17 in -em Maecenatis quaedam scripsit. al. LAMPR. Comm. 11, 8.

2 *distinguitur civis inter cives (sc. in vita publica)*: a in universum (*acced.* laus *infra* l. 80. 82. 84, indicium *infra* l. 81, gratia p. 2921, 2. 5, gratulatio p. 2921, 4. 10; *dependet a subst.* -r nude posito praep. ab p. 2921, 10, erga p. 2921, 15, in p. 2921, 13; plur. p. 2921, 6): CIC. Verr. II 2, 145 *Syracusana* civitas... dedit ipsi statuum - est -s -s. 5, 37 mihi iucundissimus est -s populi (cf. p. 2926, 56). leg. agr. 2, 1 laude populari atque -is vestri (*sc. populi R.*) luce caruerunt (2, 2 summo... -e singularique iudicio. 2, 77). Rab. perd. 3 laude potius et -e quam poena... dignum. Catil. 3, 26 Quirites, nullum ego a vobis praemium virtutis, nullum insigne -is, nullum monumentum laudis postulabo praeter huius diei memoriam [*Mehmel*]

sempiternam. dom. 46 vita remota ab -e populari et ab hac industri gratia. Sest. 101 Q. Catalum neque periculi tempestas neque -is aura potuit umquam de suo cursu... demovere. prov. 29 ad gloriam devocant *Caesarem*, ... ad gratulationem, ad summum -em senatus, equestris ordinis gratiam, populi caritatem. Phil. 2, 31 ludi Apollinares incredibili M. Bruti -e celebrati. 5, 48 ne -bus nostris (*i. senatus*) elatus intemperantius suis opibus utatur. 9, 8 -e mortui, quam vivo iniuriarum fecimus, sarciamus. 14, 31 quorum *militum* de -e utinam mihi plura in mentem venirent. epist. 15, 4, 13 quod ego hoc nescio quid gratulationis et -is a senatu tanti aestimem. *al.* LIV. 44, 24, 5 iam Prusiam Eumeni -e praeferrere (*a Romanis*). *al.* VELL. 2, 129, 3 quanto cum -e (TAC. ann. 6, 15, 1 levi. SEN. contr. exc. 4, 2 summo). TAC. hist. 1, 65, 1 multus... in Viennenses -r. ann. 2, 42, 1 amoliri iuvenem specie -is. 3, 74, 4 *Blaesus* imperator a legionibus... *salutabatur*, prisco erga duces -e. SVET. Cal. 35, 3. *et al.* in -e *i. q. 'cum -r habetur'* (cf. p. 2918, 41. 2922, 19), *cum -r a populo petitur et datur*: CIC. Vatin. 10 de te... homines quid sentiant in -e experti sumus. Planc. 23 ordo *publicanorum* quanto adiumento sit in -e quis nescit? epist. 15, 8 cuius erga me singularem benevolentiam vel in labore meo vel in -e perspexi. ad Brut. 1, 10, 3 in -e extraordinario. *al.* *b formulae*: -em habere *alicui*: CIC. Verr. II 4, 90 -em illi habuerant (*statua posita*). leg. agr. 2, 23 Sest. 116. LEX VRON. (CIL I² 594) 134, 46. LIV. 5, 37, 4 -em habitum esse violatoribus iuris humani. VAL. MAX. 2, 3, 3 Navio -s a duce est habitus. CVRT. 9, 1, 6. in -e habere: CAES. civ. 1, 77, 2 quos ille postea magno in -e habuit (LIV. 37, 53, 20 LAMPR. Alex. 26, 5. cf. SEN. dial. 5, 2, 4 multo). LIV. 35, 19, 1 Hannibal... suspectus regi et in nullo postea -e habitus. 38, 39, 11 in omni praecipuo. CVRT. 9, 10, 22 in eodem. VOPISC. quatt. tyr. 14, 4. -i est *alicui alicui* (*acced. praepositio apud infra l. 43, ab infra l. 34; acced. laudi l. 35, dignitati l. 38, praesidio l. 41*): PLAVT. Epid. 33 erit illi illa res (*quod hostes arma eius habent*) -i. RHET. Her. 4, 13, 19. CIC. Mil. 97 beatos esse quibus ea res (*sc. patriam periculis liberavisse*) -i fuerit a suis civibus. Phil. 6, 6 summa in rem publicam merita... eorum grata esse populo... Romano iisque eam rem magnae laudi magnoque -i fore (de orat. 1, 117 off. 2, 58. 3, 80 Att. 3, 22, 1 LIV. 45, 16, 7 CVRT. 7, 5, 42. cf. CIC. off. 2, 58 summo [epist. 5, 2, 7]). 13, 50 ei... -i dignitatisque eam rem fore (Lael. 70). or. frg. A III 5 epist. 3, 10, 1 *al.* CAES. or. frg. Gell. 4, 16, 8. SALL. Catil. 12, 1 divitiae -i esse coepere. LIV. 7, 10, 13 *Torquati cognomen* celebratum deinde posteris etiam familiaeque -i fuit. 25, 31, 10 propinquis... -i praesidioque... memoriam eius *Archimedis* fuisse. 26, 4, 10 -i... id ei apud imperatorem fuisse (27, 17, 14. 45, 15, 7 CVRT. 3, 7, 12). -is causa, gratia (*infra l. 55*), ergo (*infra l. 48. 52; opp. ignominiae l. 53; ornatur legio l. 47*): CIL I² 834 C. Poplicio L. f. Bibulo aed. pl. -is virtutisque causa... locus monumento... publice datus est (II 1306 III 14187⁴ IX 2214 X 5713. XIII 6800 legionum. PAVL. FEST. p. 82 ergo, id est... causa. cf. etiam p. 2916, 71 [ergo]). 612 Italici L. Corneliu Sc(ipi)one -is causa (*sic in tit. III 14167¹ IV 2455. et saepe. cf. e. g. Dessau, Ind. p. 771*). VARRO frg. Prisc. gramm. II 256, 20 -is virtutum causa Iulii Caesaris. CIC. Verr. II 2, 150, 2, 151 -is tui causa. LIV. 1, 18, 6 -is ergo. (CIL X 4796 *al.*). 9, 8, 3 ignominiae, non -is causa. 10, 24, 11 -is eius causa. 34, 44, 4 *al.* VELL. 2, 29, 3. VAL. MAX. 5, 6, 2 super quem (*Curium cum in lacum se demiserat*) universi cives -is gratia certatim fruges iniecerunt. in -em (*ornatur legio l. 65, princeps l. 59. 64*): FEST. p. 333 in -em *Livi poetae*. VAL. MAX. 5, 2, 1 in quarum -em (-e A; *Coriolani matris et uxor*) senatus matronarum ordinem... decreta adornavit. CIL V 2035 in -em... Claudii Caesaris Augusti Germanici Sex. Paeticus... et C. Paeticus... horologium... dederunt (VII 220 [dub.]. IX 4209 XIII 6800. cf. l. 71). QUINT. inst. 11, 2, 12 cum esset... convivium in -em eiusdem (*i. pugilis coronati*) victoriae. decl. 306 p. 205, 19. TAC. hist. 5, 11, 3 turris Antonia in -em M. Antonii ab Herode appellata. PLIN. epist. 6, 27, 1 in -em principis. VLP. dig. 47, 10, 13, 4 PAVL. dig. 42, 5, 29. CIL XIII 8038 in h(onorem) leg(ionis) I (cf. *infra l. 72*). honori (*dat. fin. sim.; ornatur legio infra l. 72, princeps infra l. 68. 69. 71; plur. -bus in titulo CIL XIII 5506 etiam ob alias causas suspecto*): PLIN. epist. 10, 75, 2 opera... quae -i tuo (*Traiani*) consecrarentur. SVET. Aug. 98, 5 certamen gymnicum -i suo institutum. CIL V 3401 -i M. Gavi... apparitores et limocincti tribunalis eius (*sim.*: 4353. 4354 X 6580 XII 3165^b). X 5827 -i im(p. M.) Aurel(i) Ant(o)n(ini) eqs. (cf. l. 59). XIII 6679 -i aquilae leg. XXII (6690. 6708. cf. l. 65).

3 distinguuntur dei, mortui sim. (sc. in vita sacra): a dei, res sacrae sim. pietate, veneratione, adoratione: a in universum (*disting. templum p. 2922, 3, herois sepulcrum p. 2922, 9, idolum p. 2922, 11, regis imago p. 2922, 13, sacer serpens p. 2922, 6, sancti p. 2922, 19*): VARRO ling. 6, 19 deae *Furrinae* -s apud antiquos. CIC. Verr. II 4, 129 Iovem... Imperatorem quanto -e in suo templo fuisse. leg. 2, 22 ludis publicis... popularem laetitiam... cum divum -e iungunt (*sic. c. gen. [divum, deorum sim.]*: nat. deor. 1, 38 quid absurdum quam... res sordidas... deorum -e adficere...? 3, 50 VERG. Aen. 6, 589 LIV. 5, 50, 3. SEN. benef. 1, 6, 3 non in victimis... est... sed recta... voluntate venerantium. TAC. ann. 14, 14, 1 PLIN. epist. 10, 100. TERT. idol. 15

p. 48, 1 dei [orat. 9 p. 187, 2. *et al.*]). VERG. ecl. 5, 78 semper -s nomenque tuum laudesque manebunt (cf. p. 2920, 40; de pron. poss. cf. l. 4). Aen. 4, 457 templum marito mortuo dicatum mihi... -e colebat (cf. 8, 76 *Tiberine* meo... celebrabere). 7, 332 (*Iuno ad Allectonem*): ne noster -s infractave cedat fama loco (de pron. poss. cf. l. 2). PROP. 4, 8, 7 ieiuni serpentis -s... pabula poscit annua. GRAT. 492 iuventus lustratur... deaeque... reddit -e(m) (TERT. fug. 5 p. 471 Oe. COMM. instr. 2, 31, 7). VAL. MAX. 8, 15 ext. 3 *Amphiarai* cineres idem -is possident quod Pythicae cortinae. TERT. apol. 6, 1 fide et -e et obsequio erga maiorem culta (spect. 1 p. 1, 15 salvo erga deum metu et -e). idol. 15 p. 47, 15 idoli -r idololatria est (16 p. 49, 23 *al.*). 15 p. 49, 4 alias obsequentes erga regem Nabuchodonosor -em imaginis eius... respuerunt. adv. lud. 1 p. 702 Oe. huic figmento (*bovi aureo*) universus Israel... -em dederunt (ITALA Mal. 2, 2 [Cyp. epist. 59, 13] nomini meo [Vulg. gloriam]. CYP. epist. 59, 5 p. 672, 18 *al.* COMM. instr. 1, 12, 17 *al.* LACT. epit. 23, 3 HIL. in Matth. 24, 6. VVLG. Bar. 2, 17 [δόξα]. act. 12, 23 apoc. 14, 7 SACR. Greg. 83, 2). *al.* LACT. inst. 2, 16, 9 *al.* SACR. Leon. p. 396 pro tuorum (sc. domini) -e sanctorum. in -e *i. q. 'cum -r habetur'* (cf. p. 2918, 41. 2921, 16): VERG. georg. 3, 486 in -e deum medio... hostia... cecidit moribunda. Aen. 3, 406 in -e deorum. *b formulae*: -em habere *alicui*: PLAVT. Aul. 17 (*Lar fam. loquitur*): coepi observare, ecqui maiorem filius mihi -em haberet quam eius habuisset pater. LIV. 23, 11, 3 Pythio Apollini... de... praeda... -em habetote. TERT. nat. 1, 10 p. 77, 9 adv. Marc. 1, 27 p. 328, 17. -is causa, ergo (l. 29): LIV. 6, 42, 13 id -is deum immortalium causa libenter facere. 42, 9, 5 ut supplicationem... praesente ae -is (*Madvig*, praesentes -es *codd.*) deorum primum causa, deinde et sui aliquo tamen respectu decernerent. ARNOB. nat. 7, 13 -is ergo facere (7, 17. 7, 30). 7, 18 -is et reverentiae causa. in -em: HOR. carm. 1, 7, 8 in Iunonis -em... dicet... Argos. PAVL. FEST. p. 41 *Consualia ludos* in -em Consi faciebant. 68 in -e(m) Bonae Deae. 87. 94 in -e(m) genii. 122. 307 in -e(m) Iunonis. 350. TERT. ieiun. 15 p. 294, 3 opp. in convivium creatoris (AVG. civ. 4, 1 p. 146, 19 D. in contumeliam... deorum suorum. 8, 21 p. 353, 18 iniuriam). coron. 7 p. 434 Oe. AMBR. in psalm. 118 serm. 7, 27 p. 143, 4 AVG. civ. 1, 6 p. 11, 23 D. 7, 21 p. 299, 15 SACR. Leon. p. 308 BENED. reg. 36. in tit.: CIL III 7086, 18 <certamen> quod in -em Iovis amicalis... <est cons>titutum. II 3531 in h(onorem) d(omus) d(ivinae) (II suppl. Indices p. 1195. III Ind. p. 2680. V 5090 VII 316. et saepe [v. Ruggiero, Diz. II p. 2063]. cf. CIL IX 3018 domus Augustae [XIII 4324 VI 31426]. v. etiam *infra l. 48*). X 5166. XII 2486 Eufrasius p(re)s(b)yte(r) in onore s(an)c(t)i Petri apostoli voto suo fecet (4311. INSCR. christ. Diehl Indices p. 359). ad -em: CIC. dom. 119 religiones ad -em deorum immortalium... a maioribus nostris institutae. LIV. 9, 40, 17. ACT. lud. saec. Aug. (CIL VI 32323) 113. AVG. civ. 8, 27 p. 366, 16 D. dei. INSCR. christ. Diehl 1862 ad -em... s(c)orum apostolorum. 1948. ob -em: VLP. dig. 48, 16, 12 ob... -em domus divinae (cf. *supra l. 39*). TERT. apol. 46, 5. adv. Marc. 2, 22 p. 365, 21 dei. BENED. reg. 9 ob -em et reverentiam sanctae trinitatis. propter -em: AVG. civ. 1, 1 p. 4, 33 D. propter Christi -em. honori (*dat. fin. sim.*): VELL. 2, 123, 1 ludicrum eius Augusti -i sacratum a Neapolitanis. PLIN. nat. 8, 185. 16, 9 STAT. Theb. 6, 633. TERT. idol. 10 p. 39, 30 -i et nomini.

b mortui (*acced. pietas infra l. 60. 64. 71*): a in universum: LVCEL. 691 nullo -e... fletu <nullo>, nullo funere. VERG. Aen. 11, 52 vano maesti comitatur -e *Pallantem*. Ov. fast. 2, 533 est -r et tumulis animas placare paternas eqs. 2, 633. MART. 1, 116, 1 aeterno... -i. TAC. Agr. 46, 2 is verus -s, ea coniunctissimi cuiusque pietas. hist. 1, 44, 2. TERT. anim. 56 p. 389, 19 -r mortuorum. AVSON. 200, 3 p. 58 P. religiosus -r. *b formulae*: -is causa: CIC. Att. 14, 19, 3 (*subauditur notio q. e. sub l. b*) se *Quintum* coronam habuisse -is Caesaris causa *Parilibus*, posuisse luctus gratia. VVLG. I par. 19, 3. CIL IX 5809 -is pietatisque <c>. in -em: SEN. contr. 10, 1, 5 in -em eius *patris mortui* vestem mutavi. PLIN. nat. 15, 46 FLOR. epit. 4, 12, 22. CIL II 23 Veneri Victrici Aug. sacr(um) in -em Luciliae Lepidinae Flavia Titia filiae pientissimae (*sic deo et mortuo*: CIL II Indices p. 1195). 4458 Lunae Augustae sacrum in -em et memoriam Aemiliae... Maternae (XIV 2795, 7. cf. II 5522 in -em memoriae [XIV 2795, 1]). ? ob -em: CIL II 5254 <ob h>onorem <et pietatem> propter -em: VVLG. II reg. 10, 3 patris tui. honori (*dat. fin. sim.*): PLIN. nat. 12, 83 tura congesta -i cadaverum. 36, 36 Lysiae opus quod... Augustus -i Octavi patris sui dicavit. SIL. 11, 299. TAC. ann. 2, 7, 3 restituit aram *Drusi* -ique patris princeps ipse cum legionibus decucurrit. CIL II 6181 Apolloni Aug. -i memoriaeque L. Aemili (XIII 1567). V 5869 genio et -i Magi eqs. (5892).

structurae et iuncturae notabiliores ad I: -r est *alicui*: p. 2917, 37. -is causa (cf. vol. III 682, 28): p. 2918, 49. 2920, 9. 51. 2921, 44. l. 26. 62. -is ergo (cf. vol. V 2, 759, 53): p. 2921, 44. l. 26. -is gratia (cf. vol. VI 2, 2234, 79): p. 2918, 49. 2920, 9. 2921, 44. -i (*dat. fin. sim.*): p. 2919, 10. 2920, 35. 2921, 66. l. 51. 72. -i esse: p. 2921, 29. -em habere *alicui*: p. 2917, 52. 2918, 44. 2919, 70. 76. 2920, 45. 2921, 21. 2922, 22. -em praefari *sim.*: [Mehmel]

p. 2919, 75. ad -em: p. 2920, 70. 2922, 44. in -em (-es p. 2918, 81; interdum trad. et def. ab edit. in -e): p. 2918, 69. 2920, 27. 54. 71. 2921, 56. 2922, 30. 64. adde: SEN. contr. 10 praef. 2 SEN. dial. 12, 3, 1 PS. QVINT. decl. 2, 1 p. 21, 14. ob -em: p. 2922, 48. 70. propter -em: p. 2922, 50. 71. -e esse: p. 2918, 2. -e habere: p. 2920, 6. in -e i. q. 'cum -r habetur': p. 2918, 41. 2921, 16. 2922, 19. in -e esse (vigere): p. 2917, 56. aliter p. 2926, 80. in -e habere: p. 2918, 6. 2920, 5. 2921, 25.

II significatur res distinguens: A res distinguit, in quantum est instrumentum, quo aliquis utitur ad aliquem distinguendum: 1 distinguitur homo inter homines (sc. in vita privata): a signo amoris, gratiae, studii sim. (cf. p. 2918, 12), saepe i. q. munus, donum (cf. HIER. in Matth. 15, 4 p. 106^A [ad I Tim. 5, 3] hic -r donum intellegitur. SYNON. Cic. p. 433, 25 B. munera, dona. v. etiam infra l. 83) sim. (significatur contraria finitima sim.) per ironiam (cf. GELL. 12, 9, 3 -em quoque mediam vocem fuisse et ita appellatum, ut etiam 'malus -s' diceretur et significaret iniuriam, id profecto rarissimum; v. et p. 2918, 15] infra l. 22. 25. 40; speciatim de fructibus sim. l. 49; de gratia dei vel imperatoris infra l. 55): PLAVT. Mil. 1075 quantum ego -em nunc illi mulieri habeo (Persa 512 suae domi... maximos. Stich. 49. MET. NVM. or. frg. Gell. 12, 9, 4 [frg. 4 M.] vobis quam mihi peiorem [antea: maiorem iniuriam atque contumeliam facit]. CIC. Tull. 21 ut eos omnes gurgulionibus insectis relinquerent, ne, si quem semivivum... reliquissent, minor is -r haberetur. epist. 5, 20, 2 maiorem. 13, 64, 1 nullum [CVRT. 10, 1, 25 antea: donis coluisset]. SEN. contr. 7, 6, 9 hunc [v. infra l. 61]). TER. Haut. 687. RHET. Her. 4, 44, 57 eum quem debent -em rei publicae reddunt (pro patria pericula subeuntes). CIC. Cluent. 57 in -e atque in beneficio ponere. Planc. 58 sic ab his es auditus, ut magnus -s et ingenio et humanitati tuae tribueretur (PLIN. nat. 2, 145. v. et infra l. 56). Att. 6, 3, 1. VERG. Aen. 8, 617 deae donis et tanto laetus -e (LIV. 26, 50, 13 -bus. cf. CVRT. 8, 7, 11 cultus est). 11, 23 inhumata... corpora terrae mandemus, qui solus -s Acheronte sub imo est (cf. Hom. II 675 τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανάτων). LYGD. 1, 5 Ov. epist. 16, 133. met. 8, 569 quos... alios parili fuerat dignatus -e Achelous (i. hospitii; cf. VAL. MAX. 5, 1, 8 mensae indignum. v. et l. 42). 13, 287 est mihi animus vestros sensurus -es. trist. 3, 4, 67 grati... erat instar -is (amoris var. l.) versibus in nostris nomina vestra legi. COLVM. 11, 1, 20. VAL. FL. 4, 217 prima manu cui dona feram (eum occidendo); mox omnibus idem ibit -s. 6, 629 Iuppiter Colaxi suptremis -es congerit atque animis moriturum ingentibus implet. SIL. 4, 264. 8, 77 hospitii (cf. l. 36). 16, 255. STAT. Theb. 5, 277 Iuppiter infandum natae Veneri concessit -em (i. Lemnios occidendi). PLIN. epist. 1, 8, 12 enitendum habebamus, ut... -em... paucorum (i. paucis tributum) ceteri patienter... exspectarent. 4, 1, 4 (oppidum cuius est patronus) adventus meos celebrat, profectionibus angitur, -bus gaudet. CAPITOL. Aur. 15, 3 -bus et salariis (Pius 11, 3). SYMM. epist. 1, 47, 2 nostrae... in te adfectioni -em mutuum facis (1, 98). VVLG. Sirach 29, 9. specialia: de fructibus sim.: HOR. sat. 2, 5, 13 feret tibi fundus. carm. 1, 17, 16 tibi copia manabit ad plenum benigno ruris -um opulenta cornu (STAT. silv. 4, 5, 1). GRATT. 376 terra suos populatur. SEN. apocol. 2, 1 autumnii (sim.: SIL. 3, 487 aestatis. STAT. Theb. 10, 788 veris i. flores [MART. 6, 80, 5]). PETRON. frg. 27, 8 messis. VAL. FL. 4, 532 Cereris (cf. SIL. 7, 162 Bacche, tuos). de gratia dei vel imperatoris: dei: SEN. benef. 2, 29, 6 qui maximus hominibus a deis tribui -s potuit: ab ipsis proximos conlocaverunt (cf. supra l. 30). STAT. Theb. 7, 780 quis tantus miseris -r? PLIN. paneg. 1, 1 quod nihil... providenter homines sine deorum... ope, consilio, -e auspicarentur. CYPR. epist. 10, 5 ecclesiam -e divinae dignationis inluminat. 39, 4 CE 902. imperatoris (Pharaonis l. 63): FRONTO p. 119, 17 N. nihil... -is. 138, 18 hunc... -em (i. osculum a Caesare datum) mihi a te habitum (cf. supra l. 26). TERT. nat. 2, 8 p. 110, 12 Pharaon <inter> cetera -um et remuneratio-nem filiam quoque in matrimonium ei Ioseph dederat.

b signo respectus, reverentiae, observantiae sim. (cf. p. 2919, 14; opp. contumelia infra l. 69, supplicium infra l. 70, iniuriae p. 2924, 1, fraus p. 2924, 3; technice apud Ictos p. 2924, 14 sqq.): MET. NVM. or. frg. Gell. 7, 11, 3 (frg. 3 M.) si... huiusmodi hominulum nomines, ... maiore -e quam contumelia adicias. CIC. inv. 2, 107 -e potius aliquo quam ullo supplicio dignus. div. in Caec. 50 quibus ego non sum tantum -em habiturus, ut... singillatim unicuique respondeam (Verr. II 4, 26 dom. 27 Vatin. 2. NEP. Con. 3, 4 quemvis... regi [sc. etiam προσκύνειν]. LIV. 45, 8, 8 alius omnis... qui [VELL. 2, 101, 1]. CVRT. 4, 10, 28 quantuscumque. cf. et infra l. 79). Pis. 96 quis... te aditu, quis ullo -e, quis... communi salutatione dignum putat? Lael. 78 hic -s veteri amicitiae tribuendus (cf. l. 81) est, ut eqs. Att. 8, 16, 2 quas fieri censes <παραίσεις> ex opidis, quos -es (Caesari anno 49; sim.: LIV. 30, 45, 2 effusus... uribus... ad habendos -es Scipioni victori). HOR. carm. 1, 26, 10 nil sine te (Musa) mei prosunt -es (sc. poema Lamiae dedicatum. cf. Ov. fast. 1, 5 levem. PANEG. in Mess. 192 tibi Pierii tribuuntur [cf. l. 76] -es). epist. 2, 2, 8 ut alter alterius sermone meros audiret -es. Ov. Pont. 4, 9, 14 LIV. 7, 36, 8. 45, 20, 3 omnibus -bus muneribusque et praesens est cultus Attalus et proficiscentem prosecuti sunt. SEN. dial. 2, 19, 1

-es iniuriaeque volgi. LVCAN. 8, 536 laetatur -e rex puer insueto, quod iam sibi tanta iubere permittant famuli. VAL. FL. 4, 76. 5, 503 seu fraude petivit seu quis -e meos, sua reddit dona. SIL. 2, 483 tali adloquitur. STAT. Theb. 8, 517. QVINT. inst. 11, 2, 39 si quando interventus aliquorum, qui hunc -em mererentur, iterare declamationis partem coegisset. decl. 258 p. 53, 18 Ivv. 5, 136. TAC. Germ. 15, 2 quod pro -e acceptum etiam necessitatibus subvenit. hist. 2, 52, 2 ordo Mutinensis appellabat... patres 'conscriptos' intemptivo -e. ann. 2, 53, 3 excepere Graeci Germanicum quaesitissimis -bus. 6, 42, 3 adventantem Tiridatem Seleucia incolae extollunt veterum regum -bus et quos recens aetas largius invenit (TERT. idol. 15 p. 48, 27 vel imperatorum. cf. VVLG. Dan. 11, 21 regius). SVET. Aug. 66, 4. Vesp. 15 Helvidius Priscus Vespasianum principem in praetura omnibus edictis sine -e ac mentione ulla transmissit. VLP. dig. 2, 4, 10, 1 -em ei haberi aequum non est (cf. [v. p. 2923, 67] 2, 4, 10, 13 PAVL. dig. 24, 3, 15, 2. 24, 3, 17 pr. MARCIAN. dig. 49, 18, 3). et al.

c signo animi grati (cf. p. 2920, 38), saepe i. q. praemium, gratia, merces sim. (SYNON. Cic. p. 433, 25 B. praemia, ... mercedes. p. 434, 28 mercede... praemio. p. 446, 22 praemium. GLOSS.¹ I Ansil. HO 72 praemium. redditur deo l. 28. 29. 31): TER. Eun. 1023 tu iam pendebis, qui stultum istum adulescentulum nobilitas flagitiis... hic pro illo munere tibi -s est habitus (RHET. Her. 2, 28, 45 maior. CIC. S. Rosc. 108 -is aliquid. Phil. 3, 39 gratiaeque referantur. epist. 16, 9, 3. CAES. civ. 2, 21, 5 [cf. 3 tributis... praemiis]. LIV. 37, 54, 8 nullus [antea: de... praemiis agitur]. AL. APVL. met. 6, 28 acced. gratias perhibebo. 7, 14 seq. quo... pacto digne remunerar. cf. l. 31). LVCIL. 1040 hoc pretium atque hunc reddebamus -em (LACT. inst. 4, 10, 11 deo. cf. PROP. 4, 4, 89 non sceleri dedit [LACT. inst. 2, 1, 8 divinae indulgentiae]. Ov. met. 2, 285 refers. VAL. FL. 5, 290 exsolvet. SIL. 4, 790 solvit). CIC. Catil. 3, 23 multo saepe -es dis immortalibus iusti habitus sunt ac debiti eqs. (sc. supplicatione, item: Phil. 14, 22 LIV. 26, 21, 3. 33, 22, 5 acced. triumphus [v. Laqueur, Herm. 44, 1909, 215 sqq.]. al. cf. CIC. ad Brut. 2, 7, 2 dis... decretus). BELL. Alex. 77, 1 ad praemia atque -es accipiendos (LIV. 37, 53, 23. 45, 19, 4 al. TAC. hist. 4, 41, 1. et al.). VERG. Aen. 1, 253 navibus... amissis... Italis longe disiungimur oris; hic pietatis -s (EPIOD. Drosi 133. cf. CVLEX 225 p. -es [369]. GERM. 556). Ov. met. 2, 387 piget... actorum sine fine mihi, sine -e laborum (VAL. FL. 6, 736). 13, 594 meritos... poscat. LIV. 45, 14, 1 pretium -emque (cf. l. 27). CVRT. 8, 12, 3 LVCAN. 5, 50. VAL. FL. 1, 850 mirantur... infernos (i. in elysio datos)... virtutes -es (SIL. 16, 133. 16, 280 -em). STAT. Theb. 9, 421 VLP. dig. 17, 1, 6 pr. HIL. in Matth. 10, 28 iusti -em accipiat et prophetae (Vulg. Matth. 10, 41 mercedem prophetarum eqs.). et al.

d speciatim spectat ad mortui testamentum (acced. gen. explicat. hereditatis l. 53, legati l. 59; sensu generali e. g. l. 57. 58; cf. p. 2918, 68 et v. honore p. 2944, 63): CIC. Quint. 14 heredem testamento reliquit hunc P. Quinctium, ut, ad quem summus maior morte sua veniebat, ad eundem summus -s quoque perveniret. Caecin. 12 usum et fructum omnium bonorum suorum Caesenniae legat...; magnus -s viri iucundus mulieri fuisset, si eqs. VAL. MAX. 5, 9, 2 sanguini (i. filio) -em debitum reddidit. 7, 7 pr. ad alios quam qui exspectabant -em hereditatis transtulerunt. QVINT. decl. 318 p. 251, 22 habuit hunc -em mihi (VLP. dig. 37, 5, 3, 2). 332 p. 308, 8 institutus es primo loco heres; non facio tibi istius -is controversiam. TAC. Agr. 43, 4 lecto testamento Agricolae, quo coheredem... Domitianum scripsit, laetatum eum velut -e iudicioque (cf. LAVD. MURDIAE [CIL VI 10230] 6 viro certam pecuniam legavit, ut ius dotis -e iudici augetetur). PLIN. epist. 7, 24, 8. PAVL. dig. 27, 1, 36 pr. -e legati eos (sc. tutores liberorum) persequi.

2 distinguuntur dei, mortui sim. (sc. in vita sacra): a disting. dei signo pietatis, venerationis, adorationis (cf. p. 2921, 74): significantur sacrificia, munera, preces, dies festi, ludi sim. (cf. NON. p. 320 -r: sacrificium, litatio. -r: hostia. GLOSS.¹ I Ansil. HO 70 -e: sacris <si>ve religione. 71 -em: anniversarium sive sacrificium [ON 33]. 74 -es: sacrificia, victimas. v. et supra l. 20): PLAVT. Aul. 19 minus... me Larem impertire -bus. CIC. Verr. II 4, 161 deorum -es (Mil. 80. CVRT. 5, 12, 16 d. auspiciis ac su<mm>is -bus cultus. TAC. ann. 1, 10, 6. 16, 74, 3 deum [16, 21, 2]. cf. FAST. Amitem. Sept. 17 [CIL I^a p. 244] caelestes [CVRT. 8, 5, 5 al. TAC. ann. 6, 18, 2. 12, 69, 3 APVL. met. 4, 29]. APVL. met. 4, 34 divinis [TERT. scorp. 14 p. 177, 22 Avg. civ. 1, 32 p. 49, 11 D. al.]). Planc. 80 meritum dis immortalibus gratiam iustis -bus et memori mente persolvunt. nat. deor. 1, 3 quid est quod ullos deis immortalibus cultus, -es, preces adhibeamus? 3, 46. SALL. Ing. 79, 10 aras consecravere alicuique... -es instituti. VERG. georg. 2, 393 rite suum (cf. p. 2925, 8) Baccho dicemus -em carminibus patriis lancesque et liba feremus. Aen. 1, 49 supplex aris imponet -em (sic fere i. q. donum. 3, 118 meritos aris mactavit -es [PRVD. ham. 100]. 3, 547 adolemus [Ov. met. 8, 740]. 4, 207 libat [cf. l. 83]. catal. 14, 8 sparget -e focos. CIRIS 146). 1, 335 haud equidem tali me dignor -e (i. sacrificiis). 1, 632 divum templis indicit -em sc. supplicationem pro Aenea feliciter servato (SIL. 7, 90 -es. cf. p. 2925, 3). 1, 736 in mensam laticum libavit (cf. l. 79) -em (c. gen. rei ut: TRIB. 1, 7, 53 turis -es [PROP. 4, 6, 5. Ov. met. 10, 681 -em. al.]).

Ov. fast. 4, 409 micae. SIL. 13, 434 Bacchi... et lactis. AVG. civ. 18, 19 p. 281, 15 D. sacrificiorum). 3, 178 perfecto... -e (i. libatione). 3, 264 numina magna vocat meritosque indicit (cf. p. 2924, 81) -es (8, 189 PRVD. psych. 889). 5, 58 laetum cuncti celebremus -em sc. diem festum (8, 268. 12, 840 Ov. fast. 2, 639. cf. VERG. Aen. 12, 778 colui). 5, 94 inceptos genitori instaurat -es... caeditque binas... bidentes eqs. 8, 102 sollempnem. 8, 339 aram et Carmentalem... portam... nymphae priscum Carmentis -em. al. HOR. epist. 2, 1, 15. TRB. 2, 2, 5 suos adsit genius visurus -es (Ov. fast. 5, 551 Mars ad... s. caelo descendit -es [i. festum dedicationis templi sui]. AVG. civ. 2, 13 p. 67, 29 D. cf. p. 2924, 76). Ov. met. 3, 521 templorum (STAT. Theb. 1, 278). 3, 524. fast. 1, 468 ipsa mone... ne tuus erret -r (sc. pars poematis, qua dea celebratur). 3, 784 dis... ille dabatur -r (sc. ludi). 6, 773 venerunt Fortunae Fortis -es (i. festum). trist. 3, 13, 13 (adloquitur Genium natalem) expectas solitum (-i D³B⁵) tibi moris (thuris D) -em. al. LIV. 8, 33, 21 arae sacrificiis fument, -e, donis cumulantur. COLVM. 10, 261 rosa praestet -es caelitis (cf. PLIN. nat. 21, 11 iam tunc coronae deorum -s erant). PETRON. 133, 3 v. 13 TAC. hist. 5, 4, 4. ann. 15, 74, 1 dona et grates deis decernunt propriusque -s Soli. TERT. patient. 10 p. 15, 24 quem... -em litabimus domino deo...? al. VVLG. Sirach 50, 21 usquedum perfectus est -r domini et munus suum perfecerunt (κόσμος κυρίου). et al.

b. *disting. mortui signo pietatis* (cf. p. 2922, 55; v. et p. 2923, 33): *significatur interdum ipsum sepulcrum, monumentum sim. (infra l. 36. 39. 49. 52. 53. 60. cf. NON. p. 320 -r: sepultura):* CIC. inv. 1, 108 iacuit insepultus..., communi... -e in morte caruit. Cato 75 M. Marcelli interitum ne crudelissimus quidem hostis -e sepulturae carere passus est (VAL. MAX. 4, 4, 2 al. SVET. Aug. 17, 4. v. et p. 2926, 77. cf. LIV. 31, 34, 2 funeris [LVCAN. 9, 63. PLIN. epist. 2, 1, 3 publici. CIL XIV 413. cf. l. 41]). VERG. Aen. 5, 652 quod non meritis Anchisae inferret -es (cf. Ov. fast. 2, 565 redduntur [CVRT. 8, 9, 32. AVSON. 198, 20 p. 57 P. supremum]. CVRT. 3, 12, 13 haberi [SVET. Cal. 23, 2]. VAL. FL. 3, 357 solutus est). 6, 333 mortis -e carentes (LVCAN. 8, 773 plenos... reddere m. -es. 9, 217 VAL. FL. 6, 109 CE 552, 3. 1515, 6. cf. SIL. 10, 559 hostilis leti). 7, 3 servat -s sedem tuus Caietae (i. sepulcrum). 10, 492 -s tumuli (SIL. 2, 265. 16, 43 AVSON. 204, 6 p. 62 P. cf. HOR. carm. 2, 20, 24 sepulcri -es [Ov. trist. 3, 3, 45 -e s. VAL. MAX. 9, 8 ext. 1. AVSON. 167, 15 p. 34 P. perpetui... sub -e s. i. tumulo. CE 588, 7]. TAC. Germ. 27, 1 monumentorum). 11, 61 supremum (11, 76. EPICED. Drusi 249 -es. VAL. MAX. 6, 3, 1^a humanae condicionis. 9, 12, 1 funeris [CE 1014, 5]. NEMES. ecl. 1, 70. et al.). 11, 209. Ov. met. 13, 447 ut meum non sit sine -e sepulcrum. LIV. 2, 61, 9 fraudari sollempni -e (i. laudatione) supremum diem. 10, 29, 20 Fabius collegae funus omni -e laudibusque meritis celebrat. ELEG. in Maecen. 143 semper certa tibi dabimus, tibi semper -es (odores var. l.). CVRT. 4, 10, 23. VAL. MAX. 4, 6 ext. 1 omnis generis -um monumentique... munificentiam. PLIN. nat. 13, 3. VAL. FL. 3, 273 flammas miserosque... -es. SIL. 2, 583 grato cineres decorat -e (i. monumento). STAT. Theb. 6, 6 primus... hunc pius Alcides Pelopi certavit -em (i. ludos Olympicos). 7, 90 -r exequialis (AVSON. 159, 4 p. 28 P. al.). 12, 58 accipit... manes Eteoclis... haudquaquam regalis -s (i. bustum). 12, 715 silv. 3, 3, 213. MART. 1, 88, 3 hic tibi perpetuo tempore vivet -r (i. hortus sepulcralis). TAC. ann. 1, 7, 4 de -bus parentis (i. Augusti defuncti) consularum Tiberium. 1, 73, 3 non ideo decretum patri suo (i. Augusto) caelum, ut in perniciem civium is -r verteretur. 2, 83, 1 -es... reperti decretique (5, 2, 1 memoriae Liviae). 3, 5, 1 Germanico ne solitos quidem et cuicumque nobili debitos -es contigisse. SVET. Aug. 61, 2. Dom. 2, 3 consecrationis. AVSON. 166, 13 p. 34 P. discreti... tumulis et -e (i. monumento) iacetis. 194, 5 p. 52 neniae. al. CE 1584, 4 hunc titulum posuerunt pietatis -em, aeternum... munus officium.

B. *res distinguit (ornat) sua ipsius virtute:* 1 *distinguantur homines vel res ad hominem pertinentes (interdum bestiae; in imag. et transl. de aliis rebus [cf. sub 2] p. 2927, 39. 2929, 6):* a. *signif. res accedens:* α. *distinguitur homo inter homines (sc. in vita privata):* ① *generatim (c. gen. explicat. l. 67. 74. 81. 2926, 4. 5):* CAES. civ. 3, 83, 1 cum Lentulus aetatis -em ostentaret (cf. AVSON. 410, 7 p. 269 P. senectae. aliter p. 2926, 6). VERG. georg. 4, 326 (Aristaeus apibus amissis queritur:) quid me caelum sperare iubebas? et etiam hunc ipsum vitae mortalis -em, quem mihi vix frugum et pecudum custodia... extuderat, ... relinquo. Aen. 12, 140 Iuturna stagnis... fluminibusque... praesidet: hunc illi... -em Iuppiter... sacravit (spectat et ad β). CIRIS 205. HOR. sat. 1, 4, 44 ingenium cui sit..., des nominis huius (i. poetae) -em (LIV. 26, 41, 17 parentum. HIL. in Matth. 30, 1 Christiani. AVSON. Mos. 37 fluvii. HIER. epist. 22, 38, 7 virginis). Ov. met. 1, 194 quos... caeli nondum dignamur -e (cf. TERT. apol. 13, 8 divinitatis. al. CIL XII 1226 num. (inis)). 2, 98 vero nomine poena, non -r est (Solis curru vehi). 2, 590 Nyctimene nostro successit -i (avem Minervae esse. cf. PHAEDR. 3, 17, 7 arborem dei esse). 2, 634 Chiron mixto... oneri gaudebat -e. fast. 4, 85 sunt qui tibi mensis -em eripuisse velint..., Venus. Pont. 4, 12, 3 sunt non alium prius hoc dignarer -e, est aliquis nostrum si modo carmen -r. SEN. apocol. 9, 3 non debere hunc (sc. divinum) vulgo dari -em. nat. 5, 32, 5 aquilae hic -r datus est, ut magnarum

rerum faceret auspicia (cf. STAT. Theb. 3, 483 hic -r alitibus). VAL. FL. 4, 29 iungit... fontis -es (nympha cum Hyla). STAT. Theb. 4, 53 saevus -s fluvio (i. Eumenides in eo lavantur). 8, 88 extincto... interceptus (sc. morte) in ore Amphiarai augurii perdurat -s. QVINT. inst. 1 prooem. 7 temerario editionis -e (HIER. epist. 47, 3, 1). VVLG. Dan. 13, 50 tibi deus dedit -em senectutis (i. sapientiam; aliter p. 2925, 68). et al. ② *i. g. praemium certaminis, victoriae (equo datum l. 12; in imag. l. 10):* VERG. Aen. 5, 249 ductoribus addit -es (cf. NON. p. 320 praemium). 5, 365 pugnae. al. HOR. epist. 2, 1, 78 indignor... nec veniam antiquis, sed -em et praemia posci (VITR. 7 praef. 4). Ov. met. 1, 449 aesculeae... frondis (MART. 9, 3, 8 Tarpeiae. cf. Ov. Pont. 2, 11, 21 palmarum) 7, 543 equus veterum... oblitus -um. SIL. 16, 452 cassis tertius... -r est. 16, 456 STAT. silv. 5, 3, 232 CIL VI 10048, 8. 10055, 10. ③ *i. g. insigne (sed distinguit SEN. benef. 1, 5, 5 quid praetexta, quid fasces, quid tribunal et currus? nihil horum -r est, sed -is insigne):* VERG. Aen. 6, 780 pater ipse suo superum iam signat -e Romulum (i. sceptro. CIRIS 269 sceptri donavit -e). PROP. 4, 2, 64 unum opus est (Vertumni imago), operi non datur unus -s (i. dei insignia). 4, 11, 61 generosos vestis -es (i. stolam). 20 Ov. ars 3, 392 navali... cinctus -e caput (i. corona navali. cf. PLIN. nat. 22, 8 civicae -s. CLAUD. carm. min. 30, 182 muralis). 3, 483 quamvis vittae careatis -e (sc. matronarum). met. 15, 614 (de corona). SIL. 10, 394 togae. 10, 399 superstites cladis Cannensis galeis carpere superbum cristarum decus et damnarunt Martis -es. QVINT. decl. 252 p. 35, 10 videte vittas, videte -es (sacerdotis). TERT. resurr. 57 p. 118, 3 anuli aurei -e.

β. *distinguitur civis inter cives (sc. in vita publica; feminae l. 40. p. 2927, 10; signif. varia praemia [munera, dignitates sim.] publice data vel magistratus; attuli locos selectos):* ① *respicuntur res singulae:* CATO or. frg. 5, 2 decurionatus, optionatus, hastas donaticas aliosque -es. 21 cum mihi... -s (i. censura) detur (CAES. civ. 2, 32, 14 SALL. Ing. 3, 1 HOR. sat. 1, 6, 15 Ov. Pont. 4, 14, 52 LIV. 33, 22, 6. et al.). SCAVR. or. frg. Val. Max. 3, 7, 8 -bus et actis meis. VARRO Men. 450 et petere imperium populi et contendere -es (CIC. Mur. 8 in -is contentione [off. 1, 87 al.]. Sull. 24 de -e... contendit [NEP. p. 2927, 5]. cf. Sull. 49 -is... certamen). frg. Non. p. 499 cupiditas -um (infra: dummodo magistratum adipiscantur. cf. CIC. Verr. II 2, 128 eius -is cupidus [cf. p. 2927, 59]). CIC. inv. 2, 113 quibus hominibus... talis -s habitus sit (al. NEP. Con. 1, 1 Att. 3, 1. LIV. 5, 25, 9 matronis. et al.; nota: PLIN. nat. 21, 10 florum... -em). div. in Caec. 72 -em (i. aedilitatem) quem petimus (epist. 4, 5, 3 Q. CIC. pet. 58 al. NEP. Att. 6, 2 Liv. 3, 35, 2. et al. [v. et p. 2927, 49]. cf. BRVT. Cic. ad Brut. 1, 6, 1 petitionem... -is [TAC. ann. 2, 43, 2. 16, 17, 2 SVET. Iul. 28, 3 PAUL. dig. 3, 4, 6 pr.]). Verr. I 25 ne de -e (i. aedilitate) deiceret (LIV. 3, 35, 9 al.). II 2, 112 omnes -e domi suae facillime cum adeptus esset, amplissime... gessit Sthenius (LIV. 3, 69, 3. 4, 6, 10 VITR. 6, 15, 2 SEN. contr. 9, 4, 19. et al.). 4, 81 populum Romanum hominibus novis... -es mandare (al. HOR. sat. 1, 6, 19 LIV. 4, 3, 5. 4, 57, 2 al. TAC. ann. 4, 6, 2). 4, 137 qui sacerdos Iovis fuisset, qui -s est apud Syracusanos amplissimus (Manil. 68 -bus. al. cf. prov. 27 ampliorem [Att. 9, 2^a, 1]. SALL. Ing. 25, 4 amplis [HOR. sat. 1, 6, 11]). 5, 175 defunctum -bus designatum consulem (Planc. 52 VAL. MAX. 3, 2, 7 al. cf. CIC. epist. 1, 8, 3 perfuncti [LIV. 28, 40, 12 TAC. ann. 6, 2, 4. et al. cf. infra l. 78]). NEP. Them. 7, 3 functi [LIV. 4, 57, 12 al. SEN. contr. 9, 2, 5 VELL. 2, 89, 4 VAL. MAX. 4, 1, 15. et al.]). Cluent. 154 -um (gen. explic.) ornamenta. 177 -bus populi ornatus (Planc. 60 part. 78 al. LIV. 38, 52, 11 Romani. cf. CIC. Rab. perd. 16 vestri -es [LIV. 38, 53, 4]. v. et p. 2927, 48). leg. agr. 1, 25 neque provinciam neque -em neque ornamentum aliquod aut commodum (har. resp. 61 VITR. 10, 22, 8 VLP. dig. 47, 10, 15, 39). 2, 46 singularis (prov. 38 Phil. 4, 5, 7, 10 s. et immortales. 14, 11 coniunct. novi [opp. usitatus -s pervolgatusque. epist. 1, 9, 14]). 2, 60 decemviratus. Catil. 1, 28 -um gradus (v. vol. VI 2, 2152, 27. 67; cf. p. 2927, 62). dom. 21 -em et imperium (Att. 8, 3, 2 al. SALL. Ing. 4, 7 LIV. 6, 18, 15. et al.). Sest. 6 -bus... uti (Att. 8, 3, 2 al. SALL. Catil. 49, 2. cf. p. 2927, 61). prov. 38 senatum decrevisse multos eximios -es C. Caesari (ad Brut. 1, 15, 3 al. NEP. Alc. 7, 1 R. GEST. div. Aug. 12. et al.). Balb. 42 <hu>ius civitatis (SVET. Aug. 40, 3). Pis. 45 novis (Phil. 3, 14. SVET. Dom. 14, 3 n. et excogitatum. et al. adde l. 62). 57 iusti triumpho -em dignitatemque. 97 nihil gesseras dignum -e (i. triumpho vel supplicatione). Planc. 51 summos (Att. 8, 3, 2 al. SALL. Ing. 85, 28 NEP. Them. 7, 3 Ov. Pont. 4, 4, 25. et al. cf. CIC. epist. 2, 15, 4 superiore). Phil. 3, 23 extraordinario (opp. usitatus. BRVT. Cic. ad Brut. 1, 4, 5 CAES. civ. 1, 32, 2. cf. TAC. ann. 13, 29, 2). 75 9, 3 statuatae (R. GEST. div. Aug. 24 statuarum. PLIN. epist. 2, 7, 3 TRAIAN. Plin. epist. 10, 60, 1 APVL. flor. 16 p. 76). 9, 13 monumenti. 9, 14 sepulturae publicae. 14, 12 supplicationum. de orat. 1, 199 -bus et rei publicae munibus perfunctum senem (VLP. dig. 50, 2, 2, 8 m... civilia obire non coguntur, -es autem gerere debent. et al.). fin. 3, 52 eos qui aliquo in -e sunt (LEX Malac. [CIL II 1964] 1, 63 eo. cf. p. 2923, 7). Cato 60 cursus -um (v. vol. IV 1539, 17). Att. 5, 21, 7 nullos -es mihi nisi verborum decerni sino; statuata, fana, τέτριππα prohibeo (6, 1, 16 epist. 10, 13, 1. LIV. 25, 17, 5 omni rerum verborumque [37, 37, 3]. 28, 4, 2 FRONTIN. strat. 3, 16, 1 TAC. Agr. [Mehmei])

40, 1. cf. LIV. 30, 15, 12). CAES. civ. 1, 85, 10 aut cum -e aliquo aut certe sine ignominia (cf. *infra* l. 74). LEX Iul. munic. (CIL I² 593) 137 niquis eorum... II vir(atum) III vir(atum) aliamve quam potestatem, ex quo -e in eum ordinem perveniat, petito neve capito. NEP. Ages. 1, 4 de -e regni cum Agesilao... contendit (CAPITOL. Opil. 6, 6. cf. VELL. 2, 37, 5 imperii [TAC. hist. 2, 39, 1]. TAC. hist. 4, 8, 1 principis. CAPITOL. Max. Balb. 8, 1 imperatoris. Ps. AVR. VICT. epit. 42, 12 Caesaris). HOR. carm. 1, 1, 8 tergemini (i. aedilitate, praetura, consulatu). Ov. fast. 3, 420 pontificalis. LIV. 2, 10, 13 publicos (cf. *infra* l. 54). 5, 50, 7 matronis gratiae actae -sque additus, ut eorum sicut virorum post mortem sollemnis laudatio esset. VAL. MAX. 6, 1, 10 primi pili (TAC. ann. 13, 36, 1). 6, 9, 14 Arpinatibus -bus indicatus inferior quaesturam Romae petere ausus est. 7, 8, 6 castrones (8, 14, 5. cf. IUV. 3, 8 militiae). ORAT. imp. Claud. (CIL XIII 1668) 1, 36 -es non imperii solum, sed sacerdotiorum quoque (TAC. hist. 5, 8, 3. SVET. Claud. 4, 7 auguralis). TAC. ann. 12, 28, 2 triumphalis. PLIN. epist. 2, 12, 3 senatoriis (TREB. trig. tyr. 25, 2). SVET. Aug. 4, 1 praeturae (Claud. 1, 2 quaesturae praeturaeque. Nero 4 consulatusque). 27, 5 censurae. Cal. 39, 2 cenae suae (i. principis. Vesp. 2, 3). Otho 1, 2 urbanos. FLOR. epit. 3, 12, 11 ambitus -um IUV. 11, 87 dictatoris. VLP. dig. 50, 3, 2 municipalibus (cf. p. 2928, 3). PANEG. 9, 15, 4 palatini (CASSIOD. var. 5, 3, 3). et passim. apud christianos de muneribus sacris: TERT. apol. 39, 4 -em istum (i. presbyterorum)... testimonio adepti (cf. CYPR. epist. 39, 5 p. 584; 25 presbyterii). CYPR. epist. 3, 3 p. 471, 22 sacerdotis (sacerdotii B. cf. CASSIOD. var. 4, 18, 2 sacerdotali). 33, 1 p. 566, 3 episcopi (cf. OPTAT. 9, 19 p. 54, 23 episcopali. HIER. epist. 58, 5, 1 episcopatus). DAMAS. epigr. 57, 4 sedis apostolicae. HIER. epist. 51, 1, 1 clericatus. AVG. epist. 167, 18 p. 605, 12 ecclesiasticos. Ps. AVG. quaest. test. I 101, 4 p. 195, 21 diaconii. usu latiore (v. et p. 2925, 72. 79. 84): SALL. lug. 65, 2 Metellus Gaudae negaverat -em (sc. more regum ut sellam iuxta poneret), quod eorum modo foret, quos populus R. reges appellavisset (cf. LIV. 31, 11, 16 nominis eius -em sc. regis sociique et amici). SEN. epist. 47, 14 -es... in domo gerere servos (PAPIN. dig. 40, 4, 51, 1 quos ab -e ministrandi testator removet. cf. TERT. patient. 10 p. 16, 3 servi memores humilitatis servitutis, ius dominici -is diligentes. v. et p. 2928, 6). MELA 2, 13 inter epulas binis... poculis, qui plurimos caesos retulere, perpotant: is inter iocantes -s praecipuus est. TAC. ann. 1, 18, 2 suae quisque legioni eum -em quaerebant. in imag. et transl.: CIC. fin. 3, 73 physicae... tributus idem est -s (i. virtutis nomine appellari). HOR. sat. 1, 6, 83 pudicum, qui primus virtutis -s, servavit. MANIL. 1, 328 caelestis -s Lyrae ([329 sidera ducit eqs.]. sic de sideribus: 2, 862. 896 GERM. 267). CYPR. epist. 10, 5 p. 495, 4 certum nunc singuli ad utriusque -is (i. martyrii et confessionis) amplissimam dignitatem. AVSON. 160, 3 p. 29 P. placidae functus... -e senectae. AVG. civ. 22, 30 p. 631, 14 D. verus -r (i. aeterna felicitas). et al. in universum dictum (sensu collect.): PLAVT. Bacch. 438 populi... -em capiebat suffragio (Trin. 482. cf. CIC. leg. agr. 2, 3 vester. v. et p. 2926, 56). Trin. 1035 petere -em pro flagitio (TRAG. inc. 30 PROP. 3, 22, 40 Ov. fast. 5, 66. cf. p. 2926, 41). SCIP. min. or. frg. Isid. orig. 2, 21, 4 (frg. 22 M.) ex innocentia nascitur dignitas, ex dignitate -r, ex -e imperium, ex imperio libertas. ELOG. Scip. (CE 8) 3 -s fama virtusque, gloria atque ingenium. ibid. (CE 9) 6. VARRO ling. 5, 80 incipiam ab -e publico: consul eqs. (cf. supra l. 9). RHET. Her. 2, 2, 3 num quod commodum maleficio appetierit, num -em, num pecuniam, num dominationem (al. CIC. inv. 2, 177 epist. 11, 28, 2 al. SALL. lug. 49, 4 SEN. epist. 19, 8. et al. cf. SALL. Catil. 20, 8 gratia, potentia, -s, divitiae. HOR. epist. 1, 18, 102 -s an... lucellum. Ov. am. 2, 2, 39 opp. peculia). 4, 21, 29 -is cupidus (CIC. Verr. II 3, 43. cf. p. 2926, 38). CIC. inv. 1, 5 laus, -s, dignitas. 1, 103 homines claros, nobiles et -e usos (LIV. 34, 44, 4 curuli [38, 28, 2]. cf. p. 2926, 65). Verr. I 11 quaestura primus gradus -is (cf. p. 2926, 63). II 2, 157 ad -em atque amplitudinem tuam. 5, 82 cum magno -e beneficioque (Mur. 89 opp. cum ignominia. prov. 41. epist. frg. III 1 summo. VELL. 2, 129, 3 TAC. hist. 4, 46, 4. et al.). leg. agr. 2, 91 ubi -s publice non est, ibi gloriae cupiditas esse non potest. Catil. 4, 2 sedes -is (Sull. 5 dignitatis atque -is. AVSON. 419, 4 p. 354 P. AVG. epist. 167, 18 p. 605, 14 ecclesiae. cf. VVLG. Sirach 7, 4 cathedram [καθ-έδραν δόξης]). har. resp. 56 (ex libris Etruscis) ne deterioribus repulsive -s augeatur (SEN. dial. 1, 4, 2). Phil. 14, 33 tale genus -is. or. frg. B.1 traditam sibi publicorum custodiam sacrorum non -is, sed oneris esse existimavit (in usu verborum ut: AVSON. 322, 98 p. 266 P. SIDON. epist. 7, 9, 7. 9, 2, 1 GREG. M. epist. 9, 223 p. 215, 15). de orat. 3, 66 opp. ignominiae (3, 107 part. 91. cf. HOR. epist. 1, 16, 39 infamia. SEN. epist. 104, 33 notam. v. et supra l. 2). Brut. 281 cum -s sit praemium virtutis indicio studioque civium delatum ad aliquem. PVBILL. H 24 -s honestum decorat, inhonestum notat. LVCR. 3, 76 claro (IUV. 3, 178). CAES. Gall. 1, 18, 8 Diviciacus in antiquum locum gratiae atque -is... restitutus. SALL. lug. 11, 3 quod... -i ducitur. NEP. Att. 6, 4 -e... contentus (TAC. ann. 12, 53, 2 PLIN. epist. 7, 29, 2. 8, 6, 1 CIL saepe). PROP. 3, 9, 23 Romano dominas in -e securus. CORN. SEV. carm. frg. 2 labor obiacet omnis -i. LIV. 6, 34, 9 nupta in domo (sc. plebeia), quam nec -s nec gratia intrare posset (cf. PAUL. FEST. p. 154 in familia(m) venit). PERS. 1, 129 Italo... -e

supinus... Arreti aedilis. QVINT. inst. 3, 8, 9 queritur Isocrates plus -is corporum quam animorum virtutibus dari. TAC. hist. 3, 73, 2 umbra -is. CALL. dig. 50, 4, 14 pr. -r municipalis (cf. p. 2927, 21). CYPR. epist. 39, 1 p. 582, 7 ecclesiastico (Ps. AVG. quaest. test. I 101, 4 p. 195, 23). et al. usu latiore: COLVM. 12, 3, 6 sibi (i. villicae) atque actoribus et aliis in -e servulis (HIER. in Ezech. 7 p. 943^p alii servi -em et libertatem a domino promeruerunt. cf. p. 2927, 34). b signif. res inhaerens (fere per sing.): i. g. gloria, laus, dignitas, maiestas sim. (NON. p. 320 -r est dignitas [GLOSS. I Ansil. HO 66. 80. ON 34]. SYNON. CIC. p. 422, 4 B. 426, 25. 427, 1. GLOSS. I V Aa H 165 -r: laus, gloria, dignitas): a distinguitur homo inter homines (sc. in vita privata): CIC. Tusc. 1, 4 -s alit artes omnesque incenduntur ad studia gloria. VERG. Aen. 4, 4 multa viri virtus animo multaque recursat gentis -s (LAUS Pis. 11 VAL. FL. 3, 515). 5, 272 inrisam sine -e ratem Sergestus agebat (VAL. FL. 1, 514. VVLG. Iudith 8, 20 faciet gentes). 12, 630 nec numero inferior pugnae nec -e recedes. CIRIS 100 aeterno praetexte -e volumen (HOR. carm. 2, 1, 15 -es. CYPR. epist. 76, 2 p. 830, 10 VVLG. Bar. 5, 2). Ov. met. 8, 387 meritum... feres virtutis -em (Igen. poss.; aliter *infra* l. 34]. 13, 153. VAL. FL. 1, 177 -es. HOMER. 274). Pont. 3, 2, 32 effugiunt... nomen -rque rogos (CYPR. domin. orat. 15 p. 278, 3 Christi). VAL. MAX. 5, 1 ext. 2 memoriae. 6, 6 ext. 2 laudis -em meruerunt (LAUS Pis. 33 -es. SIL. 13, 58 MEROB. poet. 119). LVCAN. 9, 984 Zmyrnaei... vatis -es. VAL. FL. 2, 562 stirpis. SIL. 1, 59 pacis. 10, 645 libertatis (FIRM. math. 6, 15, 9 DRAC. laud. dei 3, 358. 657). 12, 412 nec cedet -e Ennius Asraeo famave seni. STAT. silv. 1, 2, 109 gloria patrum et generis... -s. Ach. 2, 158 cum priscos... virum mirarer -es. TAC. Germ. 29, 1 Batavis manet -s et antiquae societatis insigne. TERT. anim. 3 p. 303, 7 Platonis -r (cf. nat. 2, 3 p. 98, 10 humanitas). CYPR. epist. 13, 1 p. 504, 19 confessionis vestrae -e inluminatum gregem Christi (al. cf. NOVATIAN. Cypr. epist. 30, 4 p. 552, 10 martyrii). 14, 2 p. 511, 3 nominis. 57, 3 p. 652, 22 episcopatus nostri -r grandis et gloria est pacem dedisse martyribus. et al. c. gen. explic.: SIL. 9, 69 dono datus ob virtutis -em (FLOR. epit. 2, 18, 1 nomine et -e. PORPH. Her. sat. 2, 3, 77. CYPR. epist. 40 p. 585, 15 v. ac fidei. et al. aliter supra l. 19). STAT. Theb. 9, 557 (Capaneus ad Hypsea:) non infitiamur -em mortis (sc. a me occidi). TERT. apol. 46, 17 philosophi... in nomine et -e sapientiae perseverant apud vos. 50, 9 tolerantiae (sc. dolorum). adv. Marc. 1, 28 p. 330, 18 sanctitatis (virg. vel. 9 p. 896 Oe.). CYPR. hab. virg. 9 p. 194, 7 -em ac pudorem virginittatis (CLAUD. DON. Aen. 11, 555 p. 499, 26 al. CLAUD. rapt. Pros. 3, 280). 20 p. 201, 17 -r continentiae ac pudor (epist. 62, 2 p. 699, 26). et al. b distinguitur civis inter cives (sc. in vita publica): PLAVT. Bacch. 613 sine bono, iure atque -e sum. Capt. 279 quo -e est illic?:: summo atque ab summis viris (cf. LIV. 1, 40, 1 apud patres plebemque longe maximo -e Servius Tullius erat [VVLG. sap. 8, 10 habeo... apud seniores]). CURC. 179 sibi sua habeant regna reges, sibi divitias divites, sibi -es, sibi virtutes eqs. Trin. 273 boni sibi haec expetunt: rem, fidem, -em, gloriam et gratiam. 644 -i posterorum tuorum ut vindex fieres. 646 viam ad quaerendum -em. 697 is est -s homini pudico, meminisse officium suum. Truc. 574 bonis, luce, -e atque amicis. al. CATO or. inc. frg. 19 iure, lege, libertate, re publica communiter uti oportet; gloria atque -e, quomodo sibi quisque struxit. ELOG. Scip. (CE 9) 3 quoei vita defecit, non -s, -e(m). LVCIL. 451. 1333 virtus est, id dare quod re ipsa debetur -i. ACC. carm. frg. 15 magnificentissimi excelsissimique -e. GRACCH. or. frg. Gell. 11, 10, 3 (frg. 41 M.) peto a vobis non pecuniam, sed bonam existimationem atque -em (CIC. Verr. II 1, 64 Flacc. 52. 72 epist. 15, 3, 2 APVL. apol. 24). SISENNA hist. 110 fortunas atque -es huius ordinis. VARRO rust. 1, 3 et aetate et -e et scientia... praestas (CIC. ad Q. fr. 1, 1, 10 -e et dignitate et aetate. LIV. 26, 36, 2. cf. CIC. inv. 2, 66 aetate aut sapientia aut -e aut... dignitate antecedentes [Verr. II 4, 142. 143 Cato 64]. dom. 132 aetate, -e, auctoritate antecellunt). RHET. Her. 4, 44, 57 cum summa virtute et -e pro patria interire (CIC. Verr. II 1, 55 domus cum -e ac v. florerent). CIC. Quinct. 72 L. Philippus, eloquentia, gravitate, -e florentissimus civitatis. Verr. II 1, 37 ut -s et dignitas nobilitati restitueretur. 4, 79 laudem -emque familiae (Sull. 49). Sull. 24 nos (i. Cicero) quorum iam et nomen et -s inveteravit (epist. 16, 12, 2 Caesar oblitus n. atque -um suorum. Q. CIC. pet. 18). rep. 1, 64 vitam, -em, decus. 4, 10 histriones -e civium reliquorum carere. Att. 3, 10, 2 possum non sentire, quo caream -e, qua gloria, quibus liberis, quibus fortunis, quo fratre? 4, 16, 3 erat in iis -bus, ut eqs. 10, 4, 1 quam dignitatem, quos -es, quem vitae statum amiserim. MAT. Cic. epist. 11, 28, 6 Caesaris memoriae atque -bus. CAES. Gall. 6, 13, 1 eorum hominum qui aliquo (α, in a. β) sunt numero atque -e in Gallia. VERG. Aen. 11, 219 regnum Italiae et primos... -es. LIV. 3, 61, 7 (consul ad equites:) praestare virtute peditem, ut -e atque ordine praestatis. SIL. 13, 390 -um militiae pudor. TAC. hist. 3, 38, 1 praecipuum -e. PAPIN. dig. 50, 2, 6, 5 qui plures liberos habet... ceteros... -is ordine praecellit. APVL. flor. 9 p. 40 Honorium et -s suus ad praeturae vocat et favor Caesarum ad consulatum format. LAMPR. Alex. 7, 6 Antonini nomen di cognoscant, Antoninorum -em di conservent. et al. usu la-

tioire (de dea infra l. 4): CAES. Gall. 1, 43, 8 populi R. hanc esse consuetudinem, ut socios atque amicos... gratia, dignitate, -e auctiores velit esse. HOR. carm. 1, 12, 20 proximos Iovi... occupavit Pallas -es. TRAIAN. Plin. epist. 10, 78, 1 -bus civitatis Byzantium. EPIST. imp. inc. de Tymand. (CIL III 6866) 10 civitatum -r ac numerus. VVLG. Sirach 24, 34 throno -is (sc. regio). in imag. et transl.: HOR. epist. 2, 2, 112 quae -e indigna ferentur, verba movere loco (tamquam censorem). OV. fast. 5, 18 neque Terra diu Caelo nec cetera Phoebos sidera cedebant: par erat omnis -s.

y distinguuntur deus, ecclesia (infra l. 18), sancti (infra l. 23) sim. (sc. in vita sacra): TERT. apol. 15, 6 (= nat. 1, 10 p. 80, 11) -em... divinitatis (adv. Val. 34 p. 209, 16). orat. 29 p. 200, 11 cui (i. domino) sit -r et virtus in saecula saeculorum (uxor. 1, 1 p. 670 Oe. -r, gloria, claritas, dignitas et potestas. VVLG. Rom. 16, 27 -r et gloria [I Tim. 1, 17. et al.]. I Tim. 6, 16 -r et imperium. apoc. 5, 13. 7, 12. cf. Heer ad Barnab. 17, 2). ITALIA Ioh. 2, 11 (cod. b) manifestavit -em suum Christus (δόξα, Vulg. gloriam). CYPR. patient. 4 p. 399, 4 maiestatis et -is dei. epist. 2, 1 p. 468, 1 pudor et -r ecclesiae (73, 11 p. 786, 9). 67, 8 p. 741, 22 -em divinae maiestatis. al. COMM. apol. 101 (102 dei maiestas). HIL. in Matth. 31, 4 Christus toto aeternae gloriae suae -e circumdatus. al. VVLG. I Petr. 4, 14 -is, gloriae et virtutis dei (δόξης). AVG. civ. 8, 27 p. 366, 20 D deus martyres sanctis suis angelis caelesti -e sociavit (de sanctis ut: 19, 13 p. 379, 9 accipiat gloriam et -em in vita aeterna. serm. 277, 4 quod nunc est onus, erit -r [SACR. Leon. p. 433 quod nunc pii nobis est oneris, perpetui sit -is]. INSCR. christ. Diehl 973, 4 aeternus). serm. 214, 8 ad dexteram dei dicitur -is et felicitatis inenarrabilis celsitudo. et al.

2 distinguuntur res vel animantium corpora (cf. p. 2925, 64):

a distinctio apparet intellectui: fere i. q. pretium, dignitas, vis aestimanda (per sing. praeter l. 33): CAES. carm. in Ter. v. 4 comica ut aequato virtus polletet -e cum Graecis. VERG. Aen. 12, 135 tum neque nomen erat nec -s aut gloria monti Albano. OV. am. 2, 2, 27 conscius adsiduos commissi (i. amoris vetiti) tollet -es. fast. 2, 122 maximus his fastis accumulatur -r. SEN. epist. 115, 10 verus rerum -r cecidit. PLIN. nat. 21, 6 lemmiscos adici... coronarum -r erat. 35, 4 -em imaginum non nisi in pretio ducentes. TERT. resurr. 52 p. 108, 15 corpus -is, non generis, in differentiam redigens. CYPR. hab. virg. 6 p. 192, 6 neminem Christianum decet... claritatem ullam computare carnis et -em. HIL. in Matth. 24, 6 et altaris et templi. AVG. civ. 18, 43 tit. Hebraei stili. in euang. Ioh. 27, 10 p. 1620 numeri (sc. duodecim). SACR. Greg. 77, 10 accessit ad hoc oleum amplior -r. SEDVL. carm. pasch. 3, 319 (N. T. Matth. 17, 26) gravior... onerante metallo vilis -r piscis pretio maiore pendit (op. pasch. 3, 26 p. 252, 10 piscis... pluris valuit -e ponderis alieni quam proprii).

b distinctio apparet sensibus: a signif. res accedens: fere i. q. ornamentum (cf. de fructibus sim. p. 2923, 49; per sing. praeter l. 61. 64. 65. 66. 67. p. 2930, 2; in imag. l. 52. 83. 84): VARRO AT. carm. fig. 6 (= VERG. georg. 2, 404) silvis aquilo decussit -em (de foliis [GLOSS. V Aa H 163 r: ... arboris folia], item: HOR. epod. 11, 6. NEMES. auc. 19 nemus... spoliatur -e. SCHOL. Stat. Theb. 6, 92 [99] foliorum -e. DRAC. laud. dei 1, 198. cf. HIL. in Matth. 26, 2 [ad 24, 32] flos criminorum et -r facinorosorum et gratia profanorum). VERG. ecl. 10, 24 agresti capitis Silvanus -e florentes ferulas et grandia lilia quassans (de corona [aliter infra l. 80] ut: AVIEN. Arat. 198. cf. HOR. carm. 2, 19, 14 Ariadnae additum stellis -em. GRAT. 485. STAT. silv. 2, 1, 26 frontis [aliter infra l. 67]. CLAUD. 28, 163). georg. 3, 290 angustius hunc (sc. verborum) addere rebus -em (cf. SEN. dial. 2, 3, 3 -e verborum [PLIN. nat. 19, 59]. HIL. trin. 1, 38 dictorum). Aen. 3, 484 nec cedit -e (P. Scaurus [v. SERV.]; -i M) chlamys vestibus. 7, 815 ut regius ostro velet -s...umeros. CIRIS 500 patrios imitatus -es puniceam concussit apex in vertice cristam. HOR. sat. 2, 2, 28 cocto pavoni num adest -r idem? ars 243 tantum de medio sumptis verbis accedit -is. PROP. 3, 2, 21 aedificiis illustribus flamma aut ignis subducet -es (cf. 24 decus). OV. met. 1, 565 tu (Daphne)...perpetuos semper gere frondis -es (VAL. FL. 6, 296. MART. 9, 61, 21 -es. LACT. Phoen. 10 CYPR. GALL. num. 698). VAL. FL. 1, 129 picturae varios superaddit -es. SIL. 4, 755 frontis...-i oculo (STAT. Theb. 10, 255 de infula. MART. 3, 2, 8 f. gemino decens -e pictis luxuriis umbilicis liber. AVSON. Mos. 471 auratum taurinae f. -em sc. cornua. cf. supra l. 56; aliter p. 2930, 24). 8, 442 Circe sparsit croceum plumis fugientis Pici -em (cf. LACT. Phoen. 142 phoenicis unguis roseo [cf. p. 2930, 66] tinguunt -e color [CLAUD. carm. min. 27, 18 igneus ora cingit -s]). 8, 486 eboris decoravit -e curules sellas. 14, 662 argenteo fulgentia pocula, mixta quis gemma quaeisus -s. 15, 479 armorum (cf. 17, 526 fulgentis saguli. FLOR. epit. 4, 2, 60 aureae loricae). STAT. Theb. 4, 155 flavae capiti tergoque leonum exuviae, gentilis -s. silv. 2, 1, 53 genis optatus -s iurataque multum barba tibi. 3, 4, 10 comae. MART. 11, 11, 4 antiquus mensis restitatur -r (i. vasa convivalia). FRONTO p. 195, 11 N. arboribus -i atque tutelae poma et bacae esse. TERT. orat. 22 p. 195, 3 -r capitis (i. capillus [aliter l. 53 et p. 2930, 41], item: SER. SAMM. 106. NEMES. cyn. 246 de iuba equi. PRVD. cath. 8, 24). pudic. 1 p. 219, 3 pudicitia flos morum, -r corporum, decor sexuum egs. patient. 15 p. 23, 4 os Patientiae taciturnitatis -e signatum. resurr. 61 p. 122, 16 edentulos et audi et

vide, ut -em oris (aliter infra l. 20 et 53) et organum dentium quaeras. cult. fem. 1, 5 p. 707 Oe. de ignominia in -es metalli (i. fodinae) refuga mutatur terra. 1, 8 p. 710 Oe. vestium de coloribus -em (ibid. quis... est v. -r iustus de adulterio colorum iniustorum? aliter [gen. explic.]: SACR. Greg. 2, 4). virg. vel. 7 p. 894 Oe. quod -r sit mulieris redundantia capillorum. SYMPH. 159 laetus -r frondi murra. FILASTR. 117, 5 operabantur...linum...ad -em templi atque cooperimentum. AVSON. 346, 6 p. 165 P. Libani...montis -r tus. Mos. 149 -r additus amni silurus. PRVD. apoth. 326 auriculas...suo spoliaret -e (325 ornatus). perist. 4, 56 oleis..., pacis -e. CLAUD. rapt. Pros. 2, 128 pratorum spoliatur -s (CORIPP. Iust. 3, 64). DRAC. laud. dei 1, 176 una parens tellus non unum fundit -em (odorem Eugen.), sed quot sunt herbae, tot permiscetur odores. Romul. 10, 397 caeli...-s Luna. homo dicitur -r: SIL. 7, 662 Soractis -r Carmelus.

β signif. res inhaerens: fere i. q. pulchritudo (cf. NON. p. 320 -r: gratia, pulchritudo):

① praevalet vis maiestatis, dignitatis (per sing. praeter l. 25): LVCR. 4, 1163 puella magna atque inmanis cataplexis plenaque -is dicitur. 4, 1171 esto puella...quantovis oris -e (AVSON. 167, 5 p. 34 P. CLAUD. rapt. Pros. 3, 39. cf. infra l. 53; aliter supra l. 1). HOR. epod. 17, 18 relapsus est notus in vultus -r (sociis Ulixis, cum e subus homines fierent; cf. l. 68). BVO. Eins. 1, 44 plurima barba albaque caesaries pleno radiabat -e (Homero). PLIN. nat. 7, 53 -em eximiae frontis (STAT. Theb. 9, 705. silv. 1, 2, 113 -es [-em Itali]. aliter p. 2929, 56. 67). 37, 14 imago Cn. Pompei...relicino -e grata. VAL. FL. 4, 551 tam largus -s, tam mira senectae maiestas infusa (Phineo); vigor novus auxerat artus. 8, 459 gentis -s (in Medea). STAT. Theb. 2, 241 non...expedias, cui (Minervae an Dianae) maior -s, cui gratior. 4, 335 (Atalante ad Parthenopaeum:) expecta, dum maior -s, dum firmitus aevum egs. (cf. CYPR. ad Donat. 8 p. 10, 10 -r...et vigor sexus...mollitur). 4, 398. 4, 752. 5, 333 it truncum sine -e pecus ductore amisso. 8, 573 catulus leoninus nullo...iubae flaventis -e terribilis. 10, 642 (Virtus in Manto mutatur) abiit horrorque vigorque ex oculis, paulum decoris permansit -sque mollior. 12, 417 sanies purgata est vado membrisque reversus mortis -s. silv. 1, 1, 18 par forma decorque, par -r (Domitiano et imagini eius). 2, 5, 22 solito...exutus -e leo. 4, 6, 35 tantus -s operi (i. statuae Herculis) finesque inclusa per artos maiestas. TAC. dial. 32, 4 circumcisa et amputata, sine apparatu, sine -e, paene dixerim sine ingenuitate eloquentia. GERM. 5, 1 ne armentis quidem suus -r aut gloria frontis. PLIN. paneg. 4, 7 -r capitis et dignitas oris...principem ostentant (aliter p. 2929, 53 et 80). 56, 6 nec fascium tantum, sed pilorum signorumque -e circumdatum tribunal. APVL. flor. 7 p. 25 ut omnibus statuie Alexandri...idem vigor acerrimi bellatoris, idem ingenium maximi -is (herois Colv., hominis Oudend., imperatoris Mueller; v. p. 2931, 5), eadem forma viridis iuventae (egs.)...cerneretur. CYPR. mortal. 19 p. 309, 3 iuvenis (sc. angelus) -e et maiestate venerabilis. SIDON. epist. 3, 13, 8 decidit -r umeris, decor brachiis, robur lacertis.

② praevalet vis claritatis, splendoris (per sing. praeter l. 52. 53. 59): LVCR. 6, 420 Iuppiter fulmine iacto suis...demit imaginibus violento vulnere -em. VERG. Aen. 1, 591 laetos oculis adflarat -es Venus Aeneae. CIRIS 439 pronuba nec castos accendit pinus -es (odores var. l.). 496 oris -s...et multae optata labella et patulae frontis species (cf. supra l. 20). HOR. carm. 2, 11, 9 non semper idem floribus est -r vernis (cf. OV. fast. 5, 226 de quorum [Crocis Attidis Adonidis] vulnere surgit -r [sc. flores]. VAL. FL. 6, 494 liliis floret -s. DRAC. laud. dei 2, 452 marceret -s violae). PROP. 3, 11, 17 Omphale in tantum formae processit -em..., ut egs. (SIL. 12, 244 -es. STAT. Ach. 1, 225). GERM. 77 illis stellis languet -s ([gr. 80 λειπώσθην...ἐκιδέσθουεν ἀλγῆν]). 211 sine -e obscuro lumine sordet. STAT. Theb. 8, 371 plaustris. 10, 327. AVIEN. Arat. 151 quae stella caput draconis flammaram insignit -e. PRVD. ham. 162. PASS. Mar. Iac. 8 p. 57, 13 numquid stella omnis pari luminis -e praefulget? cf. PETRON. frg. 27, 5 lunae...senectus et reparatus -s. CORIPP. Ioh. 2, 253 solis [Iust. 2, 329]). MANIL. 3, 59 lucis i. vitae (SIL. 7, 737. 13, 556). VAL. FL. 8, 31 roseo...implet -e nemus Iason (DRAC. laud. dei 1, 322 carbunculus ardet, cf. p. 2929, 72). 8, 237 novus implevit vultus Medae -r (cf. PAVL. NOL. carm. 15, 176 sidereum...oculis et -em fulgere vultu. v. et supra l. 22). SIL. 12, 230 miro candoris -e lucet in aure lapis. STAT. Theb. 2, 160 quantus -s quantusque pudor (Adrasti filiabus sit). silv. 1, 3, 11 Venus blandum...reliquit -em sedibus (i. villae Vopisci). 2, 6, 39 non tibi femineum vultu decus ora-que supra mollis -s. TERT. resurr. 12 p. 40, 25 funestatur mundi -r, omnia substantia denigratur (cf. adv. Marc. 1, 13 p. 307, 9. v. et AVIEN. orb. terr. 347 Nilus -em telluri reparat). CYPR. ad Donat. 15 p. 16, 1 (anima domus vice exornanda est) hoc manet cultu ingiter vivo, -e integro, splendore diuturno. LACT. Phoen. 124 tantus avi decus est, tantus abundat -r. HIL. in psalm. 140, 14 argenti nitore...fulgore auri...-e gemmarum. AVIEN. Arat. 43 rebus -em infundit sol. AVSON. 361, 31 p. 411 P. rosa videntis calathi patefecit -em. Mos. 231 candentem...speculi...-em. VVLG. prov. 5, 9 ne des alienis (i. meretricibus) -em tuum et annos tuos crudeli (i. decus iuventae et salutis). PRVD. psych. 528 omnis thesaurus nigrante oculis vilesceat -e Christianis. CYPR. GALL. num. 402 populum (egs.)...miro perfudit -e [Mehmel]

maiestas dei (Vulg. num. 14, 10 apparuit gloria domini). iud. 502 flammea dixit ora viri visumque dei fulgentis -em.

CAPVT ALTERVM: metonymice et personate:

I metonymice: A i. q. homo -e insignis (collective praeter infra l. 13; non huc pertinet APVL flor. 7 p. 25 p. 2930, 45): SEN. epist. 64, 10 omnia, quibus -r haberi (v. p. 2919, 73) -i solet, faciam. LVCAN. 2, 19 latuit plebeio tectus amictu omnis -s, nullos comitata est purpura fasces (STAT. silv. 1, 2, 233 o. -s, cuncti veniunt... fasces eqs. Ach. 1, 798 o. -s illic [Aulide], illic ingentia certant nomina. MART. 8, 3, 4 coniunct. purpura. VEN. FORT. carm. 6, 5, 38). IUV. 1, 110 sacro ne cedat -i libertinus. 1, 117 cum summus -r... computet..., sportula quid referat (VEN. FORT. carm. 1, 5, 10 vili tunica vestitur et ipse sacerdos processitque inopi tegmine s. -r Martinus [Mart. 3, 51]). TERT. monog. 12 p. 782 Oe. ne -r aliquid sibi ad licentiam quasi de privilegio loci blandiatur. plur.: VEN. FORT. Mart. 2, 69 conveniunt proceres, praefectus consul -es. B -r tuus, -r personae vestrae vice allocationis ponitur: AVELL. p. 354, 19 (Menae episcopo) quid... caritati tuae dignius -ique conveniat, nisi a Romanorum praesulum non deviare doctrina? ALC. AVIT. epist. 52 p. 81, 12 (viro illustrissimo Apollinari) divina miseratio spem reparandae prosapiae in p. v. -e constituit.

II personate: PLAUT. Trin. 663 pone te latebis facile, ne inveniatis te -r, in occulto iacebis, cum te maxime clarum voles. cf. Onom.

deriv.: honoro (-or), honorus. cf. honestus. compos.: honorifico, honorificus, honoriger, honoripeta. Mehm.

*honorabilis, -e. ab honorare (cf. Leumann, Adj. auf -lis 107). compar.: -ior: IREN. 4, 37, 7 Ps. AMBR. serm. 1, 2 p. 605^B HIER. VVLG. et saepe (magis -ior: vol. VIII 63, 47. 60). 'magis -is: IREN. 2, 22, 5. amplius -is: RVSTIC. Conc. I 4 p. 64, 16 (I 1, 7 p. 71, 19 προτιμότερον). superl.: non nisi maxime -is: p. 2932, 24. de orig. et notione: ISID. orig. 10, 115 -is, quasi honore (-i Arev.) habilis, hoc est aptus. HIER. epist. 57, 2 me pro '-i' dixisse 'carissimum' crimini dant (cf. infra l. 52). graece respondent τιμιος, ἐντιμος, πότιμος, τιμιώτατος (p. 2932, 21. 28. 34), τετιμμημένος, τιμῆς ἄξιός, ἀξιώματι μέγας, ἀπὸ ἀξιώματων, ἐνδοξος (VVLG. Dan. 13, 4), λαμπρός (p. 2932, 75), σεμνός (MVTIAN. Chrysost. hom. 12, 2 p. 317/8^{ext.}). legitur ap. CIC. semel et inde a TERT. ITALIA. [falso trad.: CIC. epist. 5, 21, 5 (M; inhonorabile GR, horribile edd. vet.). LIV. 4, 10, 9 (var. l. pro honorem).]

I vi activa de iis, qui (quae) honorant: i. q. honorem praestans, honorificus: A neutr. praedic. c. inf. (pass. l. 44): CIC. Cato 63 haec... ipsa sunt -ia, quae videntur levia atque communia, salutari adpeti decedi eqs. (cf. infra: senectus honorator. v. Leumann l. c.). DON. Ter. Ad. 705 non est... iniuriosum ad patrem referre deprecationem deorum, sed magis -e. B c. subst.: SYMM. epist. 1, 31, 1 amore. C de homine fere i. q. reverens: DIDASO. apost. 29, 31 qui... -is est... stabit.

II vi passiva et obiectiva de iis, qui (quae) honore fruuntur vel honorem in se habent: i. q. honore dignus, honorandus, qui honoratur, honoris plenus, honestus: A de hominibus (actate, nomine): 1 generatim (fere i. q. carus: infra l. 68 et 74. cf. etiam supra l. 34): TERT. adv. Marc. 4, 15 p. 466, 16 '... <de> honorabitur vir (Is. 5, 15)', utique ob substantiam -is. ITALIA sap. 4, 8 (Mutian. Chrysost. hom. 7, 3) senectus (gr. τιμωρ, Vulg. venerabilis. cf. IREN. 2, 22, 5 magis necessariam et magis -em aetatem..., illam inquam proveciore). SYMM. epist. 4, 73 Felix -is gradu atque exercitatione militiae (cf. 3, 72 probabilis). AMM. 30, 4, 16 personas -es (collective ut: RVFIN. hist. 2, 26, 1 viros [gr. τῶν... τετιμμημένων]). AMBR. in psalm. 38, 25, 3 etsi infirmi merito, tamen -es sacrificio sacerdotes. AMBROSIAST. in Col. 4, 10/11 p. 440^D ut... -is habeatur Marcus (Op. imperf. in Matth. 1 p. 624 primitivi filii apud illos Iudaeos clari et -es habebantur. CASSIOD. var. 5, 15, 2 al. VITA Fulg. p. 21 L. [honorabiliter F]. cf. Ps. Avg. quaest. test. I 101, 4 p. 195, 11 putantur [opp. inferiores]. LEO M. epist. 23, 1 -em visum [gr. τιμῆς ἄξιός]. al. HIER. hom. Orig. in Ezech. 5, 5 p. 376, 10 (opp. deteriores). psalt. sec. Hebr. 138, 17 -es facti sunt [יִרְאָה, Vulg. honorificati sunt]. VVLG. Is. 43, 4 -is factus es [יִרְאָה]... et gloriosus. MVTIAN. Chrysost. hom. 1, 2 p. 239/240 -ior [gr. ἐντιμότερος] atque probabilior. cf. BOETH. cons. 3, 4, 1 W. dignitates -em reverendumque, cui provenerint, reddunt [GREG. M. moral. 20, 34 p. 157^B]. VVLG. psalm. 71, 14 -e nomen eorum coram illo (gr. ἐντιμωρ, Hier. psalt. sec. Hebr. pretiosus erit sanguis. aliter p. 2932, 76). Ier. 31, 20 filius -is [יִרְאָה]. act. 5, 34 -is... plebi (gr. τιμιος). al. RVFIN. Greg. Naz. orat. 5, 18, 2 vos..., -ia mihi et veneranda membra Christi (gr. p. 1252^A τιμα. cf. p. 2932, 55). hist. 1, 5, 4 (gr. ἀξιώματι μέγας). et al. pro subst.: VVLG. Is. 3, 3 dominus auferet -em vultu. 9, 15 longaevis et -is.

2 titulus honorificus (v. Hirschfeld, Kl. Schr. 679, 5; exempla non sollemnia vel laxiora attuli sub 1; superl. p. 2932, 24): A vir -is (cf. l. 59; in allocut. p. 2932, 2): SYMM. epist. 1, 25 (Ausonio) super v. -i Thalassio genero tuo. 6, 49, 1 sanctum atque -em v... Severum (cf. 9, 49 honestus). ANAST. (= EPIST. pontif. 276) Hier. epist. 95, 1, 2 v. sanctus et -is Theophilus, frater et coepiscopus

noster. HIER. epist. 134, 1, 1 v. -em (vener. var. l.)..., Orosium presbyterum. AVG. epist. 34, 3 p. 24, 21 v. -is Eusebi. QVODV. Aug. epist. 223, 1 p. 449, 8 (vener. BB¹). PAVL. MED. vita Ambr. 42 -i v. Casto diacono. LEO M. epist. 39 per filium nostrum -em et amabilem nobis v. Euppsychium. ENNOD. epist. 3, 3, 1 p. 78, 17 (vir illustris). PALLAD. hist. mon. I 33 p. 319^A (gr. ἀπὸ ἀξιώματων). nota: COD. Theod. 6, 18, 1 pr. (de comitibus vacantibus) nullam -es v... patiantur iniuriam neve se illis ullus anteponat, qui primi ordinis comitivam aut pretio impetravit aut gratia (i. 'honoribus revera functi', v. Gothofr. ad l.). b vario usu (ap. Eccl.; cf. AVG. epist. 23, 1 p. 64, 1 '-i'... quod addidi, non ad hoc addidi, ut honorarem episcopatum tuum; deo -is sim. l. 22 sq.): RVFIN. Clement. 1, 73 de -i fratre nostro Iacobo. AVG. epist. 23 tit. p. 63, 2 domino dilectissimo et -i fratri Maximino. 178, 1 p. 689, 5 -is filius noster Palladius. 212 p. 371, 8 -es dei famulas (de mulieribus ut: 264 tit. 266 tit. cf. infra l. 35). al. SECVNDIN. epist. tit. p. 893, 4 domino merito -i atque laudabili et unice percolendo Augustino. EVOD. epist. ad Val. 3 LEO M. epist. 39. EPIST. Migne 8, 977^B tit. (de papa ut ibid. 1403^C EPIST. Migne 66, 25^C). AVELL. p. 82, 17. 328, 7. CONC. I 2 p. 65, 18 (cf. I 3 vers. Tur. p. 82, 25) -em Nestorium (honoratissimo Rustic.; I 2, 2 p. 54, 17 τιμιώτατος). RVSTIC. Conc. I 4 p. 175, 27 cum sanctissimo... et deo -i... Nestorio (cf. IGNAT. Heron. tit. a deo -i... Heroni). MAR. MERC. Conc. I 5 p. 65, 18 -i et religiosissimo presbytero Caelestio. CONC. I 5 p. 378, 20 dominis maxime -bus et pietissimis episcopis (I 1, 7 p. 81, 5 τιμιώτατος, Rustic. I 4 p. 70, 37 honoratissimis). VICT. VIT. 2, 22 Quintianus -is (venerabilis a) episcopus. CASSIOD. hist. 9, 14 p. 1130^B (Theodoret. 5, 9 p. 1212^B τιμιώτατος). CONC. Rom. a. 601 p. 428, 1 concilio. et al. in allocatione (cf. supra l. 2): ANAST. (= EPIST. pontif. 276) Hier. epist. 95, 3 domine frater merito -is (EPIST. pontif. 238 Migne 13, 369^B). AVG. epist. 35, 1 p. 27, 21 -em benignitatem tuam (cf. AVR. epist. p. 1011^A -em fraternitatem vestram). 35, 5 p. 31, 5 -is Eusebi. 86 p. 396, 15. 249, 3 p. 431, 10 dilectissimi et -es fratres (PETR. CHRYS. Leo M. epist. 25, 2 frater -is [gr. τιμιώτατος]). 251 p. 599, 10. 264, 2 p. 636, 24 -is et in Christo laudabilis famula dei. AVELL. p. 82, 26.

B de rebus (inf. pro subst.: infra l. 43): 1 vi passiva integra de rebus honore fruuntibus (coniung. necessarius): TERT. adv. Marc. 4, 35 p. 543, 1 prima recusabilis, secunda -is revelatio Christi. ITALIA Is. 28, 16 (Tert. adv. Marc. 6, 6 p. 591, 11) lapidem pretiosum, -em (gr. ἐντιμωρ, Vulg. paulo aliter. cf. CASSIOD. Didym. in I Petr. 2, 7/8 p. 20, 13 apud eos... non -is, sed offensionis est lapis [syn. honoratus]). IREN. 4, 37, 7 bene valere. al. PEREGR. Aeth. 49, 1 tam -es dies festos (SACR. Leon. p. 326 [= SACR. Greg. 125, 1]. COD. Iust. 3, 12, 9, 1 [a. 469] dominicum). HIER. hom. Orig. in Ezech. 5, 5 p. 376, 2. 7 (opp. inferior). adv. Iovin. 1, 40 p. 270^A (inde epist. 49, 11, 2) vas -e et necessarium (cf. Vulg. II Tim. 2, 21). VVLG. Sirach 1, 14 dilectio dei -is sapientia (om. gr.; infra: initium sapientiae sim.). Hebr. 13, 4 -e conubium in omnibus et thorus immaculatus (gr. τιμιος i. 'pudicus'; Italia cod. d. venerabilem, Italia Filistr. 120, 1 honorandae. hinc pendet: HIER. adv. Iovin. 1, 3 p. 213^A [inde epist. 49, 2, 6] -es nuptias [epist. 22, 2, 1 Avg. gen. ad litt. 9, 3 p. 271, 23 al.]. HESYCH. in lev. 18, 19/23 p. 1014^C coniugium. et al.). RVFIN. hist. 6, 2, 14 (opp. execrabilis). Orig. in cant. 3 p. 187, 9 sunt... aliqua 'membra -iora et honestiora', alia vero 'inhonestiora et inferiora' (cf. Vulg. I Cor. 12, 22 sqq. Op. imperf. in Matth. 35 p. 830^{ext.} opp. contemptibiliora. v. et p. 2931, 75). EPIST. pontif. 251 Thiel p. 456 sedes habetur -is. RVSTIC. Conc. I 4 p. 15, 24 rem -em et magnam et claram eqs. (gr. ἐντιμωρ. VITAE patr. 6, 1, 17ⁱⁿ apud monachos [gr. Nau 1907 p. 400 n. 85 ἐντιμωρ]). al. CASS. FEL. praef. p. 1, 11 caput dicitur -e et necessarium sensus... domicilium (cf. Ps. Galen. XIV p. 313 K.). BOETH. mus. 1, 34 p. 223, 29 al. CASSIOD. inst. 2 praef. 4 p. 91, 19 ars rhetorica propter nitorem... necessaria nimis et -is aestimatur. et al. de iure fere i. q. observandus: NOVELL. Iust. 97, 2 p. 471, 8 privilegium... dedimus dotibus, ut contra antiquiores hypothecas habeant -iora iura (i. 'praerogativam'; gr. τιμιώτερα δίκαια. cf. Cod. Iust. 8, 17, 12, 4 potiora i.).

2 praevalente vi obiectiva de rebus suo honore praeclaris (de specie infra l. 71; de facie infra l. 83): TERT. adv. Marc. 3, 7 p. 387, 6 (= Ps. TERT. adv. Iud. 14 p. 739 Oe.) Christus habiturus e(s)t speciem -em et decorem indeficientem (cf. ibid. p. 386, 16 inhonorata [Is. 53, 3]). ITALIA psalm. 115, 6 (Tert. adv. Marc. 2, 19 p. 362, 6 al.) -is mors in conspectu domini sanctorum eius (gr. τιμιος, Vulg. pretiosa, Hier. psalt. sec. Hebr. gloriosa). RVFIN. hist. 1, 8, 13 exequias -es (gr. λαμπρόν). AVG. civ. 10, 9 p. 415, 11 D. quam artem vel magian vel detestabiliore nomine goetian vel -iore theurgian vocant (aliter p. 2931, 72). c. Faust. 20, 9 p. 545, 21 formas in locis -bus sublimatas (serm. 273, 7, 7 [syn. meliore]. CASSIOD. var. 6, 10, 2 et iste -is locus sit, qui tantum meritis comparatur [i. 'dignitas'. cf. 6, 12, 5 locum amplum et -em facis]. HIST. Apoll. rec. B 15 -i loco discumbit [rec. A honorato]). in psalm. 121, 9ⁱⁿ. 'thronos' Graeci sellas dicunt, tamquam -es. VITAE patr. 3, 166 p. 795^A (= 7, 23, 1 p. 1046^A) vidit unum... clara facie et -i..., alterum vero nigrum et horribili vultu. CASSIOD. hist. 1, 9 p. 892^B cum -i quiete. [Ehlers]

in psalm. 44, 11 p. 324^c dextera -is pars est sponsi. 121, 5 p. 911^d -is sessio, dignitas admiranda. var. 10, 23, 1 legatum vestrum ... et, quod est ipsis dignitatibus -ius, vestris obsequiis inhaerentem. 12, 21, 3 decus. *neutr. praedic. c. inf.*: Ps. AVG. serm. 221, 1 quid reverentius, quid -ius dici potest quam sub illa ara requiescere...? CASSIOD. var. 8, 4, 1 -e (i. 'decens') credimus indicare eqs.

deriv.: honorabilitas. *compos.*: inhonorabilis, prae-honorabilis. *adv. honorabiliter.* *compar.* -ius: l. 12. 15. 16. 17. 18. 19.

i. q. cum honore, honeste, digne: 1 *c. verbis*: CAPITOL.

Opil. 5, 3 mandavit... ut... Antoninum -r sepeliret ducto funere regio. AMM. 29, 2, 11 Heliodorus -r (-ner-cod.) colebatur (v. Leumann, *Adj. auf -lis* 108. cf. AVG. civ. 4, 28 p. 181, 13 D. Graeci deos -ius digniusque coluerunt). RVFIN. Basil. hom. 7 p. 1787^a litterae... -r (om. gr.) emissae. AVG. c. Cresc. 2, 16, 19 p. 379, 4 istos haereticos -ius... advocamus, illos lapsos suspectius... revocamus. epist. 104, 4 p. 584, 11 quas litteras -ius habetis (mus. 1, 12, 26 quattuor primos numeros... -ius haberi). 130, 29 p. 74, 5 nominatae. in euang. Ioh. 96, 3^{extr.} quanto eis (catechumenis) -ius occultantur sacramenta. c. Maximin. 2, 21, 3 -ius filium sedere quam patrem; -ius quippe sedetur ad dexteram. c. Petil. 2, 92, 204 p. 127, 24 exceptus. quaest. hept. 4, 33 p. 345, 13 tractabit (MVTIAN. Chrysost. hom. 34, 2 p. 453/4 [gr. ἐπιτρέψω]). trin. 15, 27, 49^{extr.} menti -r praesidenti. PROSP. epist. 2, 4 p. 79^B -r ac misericorditer parcent. MAX. TAVR. serm. app. 25 p. 899^c venerari sollemnitates. CASSIOD. in psalm. 44, 12 p. 325^a verba perciperet ecclesia. var. 2, 9, 1 cedere (11, 40, 2). 4, 4, 5 venientium novitas -r invitatur. 2 *c. adi., gerund.* (particip. v. *supra* l. 22): PAVL. NOL. epist. 22, 2 p. 155, 17 fratres decenter inculti sint et -r despicabiles (*infra*: pudenter inhonesti). AVG. epist. 96 tit. domino dilectissimo et in Christi membris -r amplectendo filio Olympio (96, 1 p. 514, 14 in allocut.). 100, 2 p. 537, 8 fili -r dilectissime. 116 tit. carissimo.

honorābilitās, -ātis f. ab honorabilis. *i. q. honorabilis dignitas (titulus sollemnis per allocut.)*: FACVND. defens. 4, 2 p. 614^c legi libros a tua -e transmissos (vert. Basil. epist. 135, 1 p. 572^B *ναρὰ τῆς τιμωρίας σου*). *ibid.* p. 618^a (ex Epiphani.) tua -s nostram exiguatatem petens magis das quam sumis (gr. *deest*; cf. alt. vers. Avell. p. 744, 15 tua venerabilitas).

honorandus, honoratissimus v. p. 2951, 32. 71.

honorarium v. p. 2935, 60.

**honorarius*, -a, -um. ab honorare. *de scriptura*: falso honor- (cf. onerarius): CIL VIII 6944, 19 et saepius in codd. var. l. c. apice: ACT. Arv. a. 120 l. 37 -nōr-. *abbrev.*: h: CIL VIII 12378, 6. hon: CIL III 9767, 6. VIII 24003, 10 (a. 146). honor: CIL III 1978, 7 ACT. Arv. a. 218 a. 18. GLOSS. ἀξιωματικός. τιμητικός. τιμωρός. *legitur in luteris apud CATONEM (infra l. 56)*, CIC. PAVL. FEST. (*infra* l. 82) et inde a SVET., in titulis inde ab ACT. lud. saec. Aug.; notio sub II allata inde a IVLIAN. dig.; *deest* poetis; attuli omnes locos, quos in schedis habui, praeter p. 2934, 10. 45. 76. 78. 82. 2935, 36. 41-48. [*vix huc pertinet*: CIL VIII 15539^b, 2 et 3 (= CE 1237). *e coni.*: TERT. pudic. 16 p. 255, 20 (dub.). adv. Marc. 4, 40 p. 559, 21 (dub.). CHAR. gramm. p. 391, 29 B. illud ('merere') vectigale, hoc ('mereri') -um (Fabric., honoratum cod.; cf. p. 2951, 13) est.]

1 *i. q. qui (quod) honoris gratia (voluntarie, sponte) datur, est, fit sim.*: A generatim: 1 de rebus: a vario usu: CATO or. frg. 56 (Isid. orig. 20, 3, 8) cum essem in provincia legatus, quamplures ad praetores et consules vinum -um dabant (Isid. l. c.: quod regibus et potentibus honoris gratia offertur [cf. GLOSS. II 581, 61]. *de tributo provincialium gratuito, item*: CIO. Pis. 86 qui modus tibi fuit frumenti aestimandi, qui -i? siquidem potest vi... extortum -um nominari. *de re v. Klingmüller, RE VIII 2370*). CIC. Q. Rosc. 15 omnia iudicia legitima, omnia arbitria -a (cf. 2934, 53), omnia officia domestica. Caecin. 6 maleficia punire non -am operam amici, sed severitatem iudicis... requirit. SVET. Claud. 1, 3 exercitus -um ei Druso tumultum excitavit (i. cenotaphium). GELL. 16, 13, 6 municipes... sunt cives Romani ex municipiis legibus suis... utentes, muneris tantum cum populo Romano -ri participes (cf. *ibid.* 7 civitatis Romanae honorem. v. Mommsen, *Staatsr.* III 796, 3. Kornemann, *RE XVI* 573, 17). ARNOB. nat. 7, 21 p. 254, 13 (de hostiis certis) nihil interest obsequii, cuius animalis e capite -um (ed. pr., -lium cod.) istud debitum compleatur (sc. sacrificium). CIL XI 2911, 7 dedicationem. *de incarnatione, qua homo Christus honoratur* (cf. p. 2936, 80. 2938, 35): CONC. I 5 p. 122, 20 periculosum est dicere substantias Christi esse separatas proprietate suas, solam autem habere coniunctionem extrinsecus et -am (I 1, 7 p. 40, 19 *ὡς ἐν ταῖς τιμῆς*). -um est c. *inf.*: CIO. opt. gen. 3 orator et docet et delectat et permovet: docere debitum est, delectare -um, permovere necessarium.

2 *iuncturae speciales*: a ludi -i (opp. sollemnes) i. a magistratibus sacerdotibusve sua sponte et ex sua liberalitate (l. 83) editi (v. Mommsen, *Ges. Schr.* VIII 616 sq. *Wissowa, Religion* 455): ACT. lud. saec. Aug. (CIL VI 32323) 156 ludos, quos -os dierum VII adiecimus (XV viri) ludis sollemnibus. PAVL. FEST. p. 102 -os ludos, quos et liberalia dicebant. SVET. Aug. 32, 2 triginta amplius dies, qui -ris (-tis IIQR) ludis occupabantur, actui rerum ac-

commodavit. ACT. lud. saec. Sept. Sev. 8 A (CIL VI 32332), 13 theatris ludi honor(ari). *ibid.* (RhM. 81, 1932, 388 sqq.) 33 <edictum... de ludorum ho>norarium in<dictione>. 36 <per>actis ludis <sollem-nibus ludos honor>arios quoque per <dies tres adiecimus>. 43 <o>rdo ludorum honor(arium).

3 *sacrificia -a i. quae praeter sacra debita offeruntur* (v. Mommsen l. c. 617; aliter p. 2933, 70): ACT. Arv. a. 87 II 21 vice magistri fungens porcas piaculares duas... immolavit; deinde vac-cam deae Diae -am immolavit (a. 89 l. 57. a. 105 II 10 <vac>cam -am albam. al. v. Henzen, *Acta frat. Arv.* 20 sq.). huc pertinere videntur: ACT. lud. saec. Sept. Sev. (RhM. 81, 1932, 388 sqq.) 54 Severus in area Apollinis ture et vino -o rem divinam f(icit) (cf. 48) ... <Apo>llini ac <D>ianae libis novenis (eqs.)... <sac>rificavit. SERV. auct. Aen. 1, 632 ('divom templis indicit honorem') indictiva sacrificia dicebantur, quae... dicebantur sacra et ('fortasse erant et sacra' Thilo) -a, quod utrumque hoc loco complexus videtur.

4 *summa (pecunia infra l. 29) -a (per ellipsin: infra l. 45. cf. honorarium)*: ① *impenditur remunerandi gratia advocatis* (cf. p. 2935, 67): SEV. et CARAC. Vlp. dig. 50, 13, 1, 12 si... post causam actam cauta est -a summa (antea: -um). ② *impenditur dignitatis impetrandae vel impetratae causa collegio a sodalibus* (l. 31; cf. l. 27), rei publicae a magistratibus vel sacerdotibus legitime quidem (syn. summa legitima [q. v.]; cf. *infra* l. 50), sed fere non ex scripta lege, inde tamquam 'honoris gratia' i. voluntarie (de magistratibus opposita summa ob sacerdotium numerata: *infra* l. 37; de re v. e. g. Marquardt, *Staatsverw.* I⁸ 180 sqq.): TERT. apol. 39, 5 si quod arcae genus est (apud Christianos), non de -a (oner- RDG, edd. vett.) s. quasi redemptae religionis congregatur. CIL III 1978, 7 ex pecu(nia) honor(aria) II vir(atus) sui (9749, 4. 9767, 6. 9768, 2 duoviratus. cf. 9765, 3). V suppl. ital. 669, 5 ex s. -is, quas colle(gio) nautarum debuerant. VIII 769, 5 multiplicatis s. -ris aedilitatis suae. 868, 9 (aedilis) numerata prius a se rei publicae s. -a. 958, 3 inlata reip(ublicae) II viratus -a s. (12220, 6 <ex> s. hon(oraria) duoviratus sui fecit. INSCR. Afr. Cagnat-M.-Ch. 451, 18. cf. *supra* l. 29). 2362, 11 (cf. 17864, 11). 2711, 10 (a. 208). 4596, 14 (a. 200; v. *supra* l. 25) aedil(is), II vir, II vir quinq(uennalis), fl(amen) p(er)p(etuus)... inlatis rei pub(licae) s. -ris et fl. (i. flamonii vel flaminatus) p(er)p(etui). 5292, 5. 6339, 10 s. -ris decurionatus et mag(istratus) (12058, 4 [cf. 10]. 24003, 10 [a. 146]). 6944, 19 utriusque honoris (19122, 7 eius h. sc. flamonii perpetui). 9062, 12 (a. 230). 11430, 7 flamonii p(er)p(etui) et quinquennialitatis (14370, 9 [a. 196]). 26591, 4 INSCR. Afr. Cagnat-M.-Ch. 119, 5). 11998, 2. 12378, 6. 12382, 8. 17834, 10. 26255, 10 (a. 197). 27768, 11. X 7267, 4 (Panhorni) pro sevir(a)tu. XIV 2101, 5 (Lanuvii) sacerdotiorum. INSCR. Afr. Gsell I 1236, 8. 2130, 4. et al. *per ellipsin* (syn. legitima l. 50): DECRET. decur. Tergest. (CIL V 532 a. 138/161) 2, 14 (de Carnis Catalisae ad aedilitatem admissis) ut... qui olim erant tantum in re-dit(u) pecuniario, nunc et in illo ipso duplici quidem per -ae numerationem repperiantu(r). INSCR. Afr. Gsell I 2089, 15 statum, qu(am p)ro honore aedil(itatis) am(p)lius ad legitimam p(ro)mi-serat, inlat(a prius -a fecit.

5 *de hominibus*: CIC. Tusc. 5, 120 quorum philosophorum controversiam solebat tamquam -us arbiter iudicare Carneades (fat. 39. cf. p. 2933, 61). VLP. dig. 26, 7, 3, 2 ceteri... tutores non admini-strant, sed erunt hi, quos vulgo -os appellamus (*ibid.* putant -os t. omnino non teneri. 46, 3, 14, 1 [bis]. PAVL. dig. 23, 2, 60, 2. cf. honoris causa p. 2920, 25).

6 *speciatim: titulus sollemnis eorum, qui sine ad-ministratione munerum codicillis dignitatis donati sunt* (v. e. g. Cug. Daremb.-S. III 238 sq.): 1 *de hominibus* (opp. ordinarius, administrator, vacans): COD. Theod. 6, 26, 2 palatinis -is (opp. vera admi(n)stratione). 13, 5, 14, 4 ex administratoribus ceterisque -is viris. COD. Iust. 12, 1, 18 illustribus. 12, 8, 2, 2 (a. 440/1) ut non vacans comes thesaurorum... -o quaestorio vel ex magistro officiorum prae-feratur. *pro subst.*: COD. Theod. 11, 18, 1 illos tantum... munus adstringat, quos -os vocavit antiquitas. 12, 1, 26 cunctos ex comiti-bus (Mo., comite cod.)... denique ex perfectissimis -os (Mo., -is cod.). NOVELL. Theod. 26, 6 inlustrem dignitatem inter vacantes vel -os consecutus. COD. Iust. 12, 8, 2 pr. (a. 440/1; de ordine dignitatum) quartum ordinem -orum, qui praesentes a nostro numine sine cingulo codicillis tantum -ae dignitatis adepti sunt. 12, 8, 2, 1 administra-tores... omnibus vacantibus, omnibus -is anteponi censemus. 12, 8, 2, 2.

7 *de rebus, sc. dignitate sim. (coniunct. imaginarius; opp. le-gitimus, vacans)*: COD. Theod. 6, 10, 4 qui -os meruerint codicil-los (6, 22 tit. de -is c. 7, 23, 1 pr. -is c. habetur ex comite. 12, 1, 41 sine administratione [cf. COD. Iust. 3, 24, 3, 2 a. 485/6?]. al. cf. 8, 5, 23 pr. epistulis). 6, 22, 7 pr. qui... absque administrationis privi-legio imaginarius tantum atque -as meruerint dignitates (6, 28, 3, 1 [= Iust. 12, 21, 4, 1] ad -am ex principe d. [opp. ad principatus actum]. 9, 27, 2 vel legitimis vel -as. al. NOVELL. Theod. 15, 2, 3 vacantem... vel -am. al. COD. Iust. 12, 40, 10, 6 illustres -as d... sine actu caelitus impetrarunt. al.). 6, 22, 7, 2 additionis. 6, 27, 16, 1 -i princi-patus insignibus (opp. quae stipendiis ac sudore promeruit). 7, 21, 3 pr. ex protectoribus aut domesticis -as missiones (*ibid.* 1 emen- [Ehlers])

dicatae dignitatis. cf. 12, 1, 153). 8, 5, 44 quos -i tantum nominis (aliter l. 3) suffragia prosequuntur (opp. in actu ipso positi). 8, 5, 46 pr. curiarum -um patronatum. 12, 1, 74, 4 -o nomine (aliter l. 1) ... sibi honestamenta pepererunt (cf. 12, 1, 187 [= Iust. 10, 32, 60, 1] non laborioso administrationis actu, sed -o titulo dignitatis [Cod. Iust. 1, 3, 21 a. 442]). 12, 1, 150 (= Iust. 10, 32, 47 pr.) comitivam (cf. Mommsen, Ges. Schr. VIII 485). 16, 8, 22 praefecturae. NOVELL. Theod. 25, 4 praerogativae (opp. vacantis militiae). COD. Iust. 10, 32, 67, 1 consularis -i aut ordinarii (12, 3, 8, 1 bis).

II ap. Ictos i. q. ex honore magistratus, sc. edictis praetorum et aedilium, descendens (v. e. g. Kipp, RE V 1943 sq.): A ius -um (GLOSS. II 415, 3 *πραιτωρίων δικαίων* syn. praetorium; opp. civile [saepe], extraordinarium, naturale, lex): POMPO. dig. 1, 2, 2, 10 edicta praetorum i. -um constituerunt: -um dicitur, quod ab honore praetoris venerat. 1, 2, 2, 12 magistratum edictum, unde i. -um nascitur. MAECIAN. dig. 36, 1, 67, 3 civilis vel -i. PAPIN. dig. 1, 1, 7, 1 ius praetorium est, quod praetores introduxerunt adiuvandi vel supplendi vel corrigendi iuris civilis gratia ...; quod et -um dicitur ad honorem (sic FR, ab honore dett.) praetorum sic nominatum. 46, 3, 95, 3 (infra: praetorii). PAVL. dig. 1, 1, 11 (opp. naturale, civile). MARCIAN. dig. 1, 1, 8 i. -um viva vox est iuris civilis. COD. Iust. 6, 55, 3 (a. 293; opp. lege duodecim tabularum). INST. Iust. 1, 2, 7 praetorum edicta etiam i. -um solemus appellare, quod qui honores gerunt, id est magistratus, auctoritatem huic iuri dederunt; proponebant et aediles curules edictum ...; quod edictum i. -i portio est. ab l. iure -o: VLP. dig. 13, 5, 1, 8 quod i. -o debetur (50, 16, 10 vel i. civili ... vel -o vel extraordinario. COD. Iust. 6, 59, 3 [a. 294] successionem ... civili vel -o i. non deberi). 46, 1, 8, 2 i. -o obligatus (MOD. dig. 44, 7, 52 pr. aut lege aut i. -o. 44, 7, 52, 6 ex his, quae edicto perpetuo vel magistratu fieri praecipuntur vel fieri prohibentur). 47, 5, 1, 3 experiri. PAVL. dig. 2, 14, 17, 2 nascitur ... actio (cf. 14, 1, 5, 1 competit). PAPIN. resp. frg. 5, 21 succedere (HERMOG. dig. 60, 4, 1, 4. COD. Theod. 2, 16, 2, 4 [= Iust. 2, 52, 5, 3]. COD. Iust. 2, 3, 26 [a. 294]. 4, 5, 5 [a. 293]. 6, 30, 14 [a. 294]). COD. Iust. 2, 3, 5 (a. 213) obligatione ... liberatus. 6, 15, 3 (a. 293) successio defertur (6, 59, 10 [a. 294] hereditas). al. INST. Iust. 2, 10, 2 nulla emancipatio desiderabatur eqs. (antea: ex edicto praetoris).

B generalia (syn. praetorius; opp. civilis, legitimus, naturalis): 1 de rebus: IULIAN. dig. 9, 4, 39 pr. iudicium -um, quod ... pollicetur praetor (opp. iuris civilis actionem. VLP. dig. 4, 9, 7, 6). 46, 1, 11 creditor filii neque civilem neque -am adversus patrem actionem habet (POMPO. dig. 15, 1, 2. MAECIAN. dig. 35, 2, 32 pr. opp. legitimae [VLP. dig. 9, 3, 5, 12 PAVL. coll. Mos. 2, 5, 5]. 35, 2, 32, 1 quae ... a praetore promittuntur. VLP. dig. 4, 3, 1, 4 opp. civilis [30, 28 pr. ex Arist.]. 44, 7, 25, 2 omnes ... a. aut civiles dicuntur aut -ae. al. adde supra l. 41]. 47, 4, 1, 10 [ex Scaev.]. al. PAVL. dig. 36, 1, 41 pr. 44, 7, 35 pr. [ex Cass.]. 46, 4, 11, 1 MOD. dig. 16, 1, 25 pr. COD. Iust. 4, 26, 7 pr. [a. 293]). VLP. dig. 14, 1, 1, 24 obligationem (46, 2, 1, 1 naturalis an civilis [an -a] [interpol. ?; cf. MARCIAN. dig. 20, 1, 5 pr.]. 46, 4, 8, 4. INST. Iust. 3, 13, 1 praetoriae sunt o., quas praetor ex sua iurisdictione constituit, quae etiam -ae vocantur [opp. civiles]). COD. Iust. 5, 9, 1, 4 (a. 380) hereditates ... vel legitimas vel -as. INST. Iust. 4, 4, 7 poenam praetores introduxerunt, quae etiam -a appellatur (opp. ex lege duodecim tabularum). 2 de hominibus: VLP. dig. 6, 2, 7, 9 et heredi et -is successoribus (10, 2, 24, 1. 11, 1, 9, 6. 16, 1, 10. 36, 1, 6, 1 [opp. legitimi]. 36, 3, 1, 8. 46, 4, 13, 11). reg. 12, 1 curatores aut legitimi sunt, id est qui ex lege duodecim tabularum dantur, aut -i, id est qui a praetore constituuntur.

subst. honōrārium, -ī n. GLOSS. *τιμηρικόν. τιμή, τὸ ἐπὶ ἀρχῇ ἢ συνηγορίᾳ δίδόμενον*. merces, quae iudici datur. GLOSS. II 446, 10 *συνηγορία* -a. III 228, 15 *τιμικὸν* -o. GLOSS. iurispr. cod. Paris. gr. 1357 A *τίμιον*. legitur inde a TRAIANO; ad 'veteres' revocat VLP. l. 83.

i. q. summa honoraria (v. p. 2934, 17), honoris causa data (cf. Klingmüller, RE VIII 2270 sqq.):

1 impenditur honorandi vel remunerandi gratia: a advocatis (cf. p. 2934, 18): VLP. dig. 26, 7, 9, 6 Caracalla cum Severo -a eos tutores imputare pupillo prohibuit, si supervacaneam litem instituissent eqs. 50, 13, 1, 10 in -is advocatorum ita versari iudex debet, ut pro modo litis (eqs.) ... aestimationem adhibeat, dummodo licitum -um quantitas non egrediatur (COD. Iust. 3, 1, 15, 10, 65, 2, 1). 50, 13, 1, 12 (infra: -a summa). PAVL. dig. 19, 2, 38, 1. COD. Theod. 2, 10, 3 (= Iust. 2, 6, 5) nomine (sub n. Iust.) -orum (cf. COD. Iust. 2, 6, 3 [a. 240] sub specie -i, quod advocato ... deberi potuisset). 8, 10, 2, 1. COD. Iust. 3, 1, 13, 9 -is ... a clientibus ... togatis ... praestandis et ... exigendis. per imag.: PS. AMBR. paenit. 24 p. 997° Christus advocatus caelestis de suscepto (superato Migne, suspecto codd.; correxi) non expectat aliquod -um. Avg. ord. 2, 3, 9 p. 152, 27 (log. Alypius) si ab istis, ut dicis, susceptis (sc. quos in hac disputatione defendo) quicquam -i, ut solet, accepissem. b agrimensoriibus: VLP. dig. 11, 6, 1 pr. id quod datur ei (mensori agrorum), ad remunerandum dari et inde -um appellari veteres crediderunt. c ludimagistris (festo die): TERT. idol. 10 p. 40, 7 (de ludi-

magistris et professoribus) Brumae et carae cognationis (i. caristiorum) -a exigenda omnia (v. Wissowa, RE III 1593, 11).

2 impenditur dignitatis impetrandae vel impetratae causa rei publicae a magistratu, sc. decurionibus (cf. p. 2934, 25 sqq.; acced. genet. l. 5): TRAIAN. Plin. epist. 10, 113 -um decurionatus omnes, qui in quaque civitate Bithyniae decuriones fiunt, inferre debeant necne, in universum a me non potest statui. CIL II 5232, 13 (= Dessau 6898; a. 167) quod decurionem eum remisso honor(a)rio et muneribus et oneribus r. p. fecerint<t>.

honōrātio, -ōnis f. ab honorare. i. q. actus honorandi, honor: PAVL. FEST. p. 97 corona graminea in re militari maximae est -is. ARNOB. nat. 7, 13 p. 248, 13 si quispiam viso potentissimi nominis ... viro via decedat (eqs.) ...: video, quid agatur in huiusmodi -is officio. MART. CAP. 1, 7 Aphrodite Psychen auro ac monilibus inhiare membraque vinciri -is celsae (honoratoribus celsa βA) affectione persuaserat. cf. exhonoratio, inhonoratio, prae-honoratio. honōrātor, (-ōris) m. ab honorare. GLOSS. II 596, 61 venerator: -r.

honōrātus v. p. 2947, 83. honōrificandus v. p. 2939, 61. honōrificatio, -ōnis f. ab honorificare. i. q. actus honorificandi: ITALIA II Macc. 13, 14 (rec. M) Iudas disposuit fortiter ... pugnare ... pro antiquarum traditionum -e (rec. B pro ipso ... institutionis honore. gr. et Vulg. aliter). AVG. in euang. Ioh. 23, 13 p. 1591 (de Ioh. 5, 23) quid de -e ...? ibid. in hac -e secunda.

honōrificatus v. p. 2939, 48.

*honōrificentia, -ae f. ab honorificus, cf. munificentia et magnificentia al. scrib. -cientia (cf. Svennung, Beitr. z. lat. Latull. 23): DECRET. fabr. Sentin. (CIL XI 5748 a. 260; tabula vitiose scripta) 17. 22. plur. deest. GLOSS. *ἐπιτιμία. τιμωρίς*. reverentia. legitur in titulis inde a DECRET. l. c. et CIL XI 5751, 16 (s. III), ap. scriptores inde ab ARNOB. nat. (infra l. 42). [dub. interpr.: EPIST. pontif. 591 Schwartz p. 63, 24 (ad Zenonem Augustum) per hanc legationem ... velut cominus -ae functus alloquiis (-ae tuae iunctus colloquiis edd. priores; cf. p. 2937, 68).]

i. q. actio honorificandi, honoris praestatio, reverentia, observantia sim., honos (quis honoret, signif. per gen. sub. vel pron. poss. passim; -a imperialis: l. 51. honorem habent res: l. 75. p. 2937, 53 sqq.):

1 nude positum: a de hominibus: α vi generalis: CAPITOL. Ver. 3, 4 diu ... ea -a caruit, qua Marcus ornabatur. 3, 5 -ae adnomen. LAMP. Alex. 2, 4 insignia et -ae genera. VOPISC. Aurelian. 25, 6. ARNOB. nat. 3, 3 p. 113, 12 regalis familia tacita ... se sentit -a comprehendi. ZENO 1, 15, 1 p. 363^a omni -a deferentis patri ... filii (cf. infra l. 56). GAVDENT. serm. 19, 7 G. -am debitam ... deferentes (CLAUD. DON. Aen. 9, 295 p. 228, 8. et al. cf. l. 61 et 70). AVSON. 405 p. 239 P. epodi compositi ad -ae obsequium ad aurum convivium concurrerunt (FVLG. RVSP. ad Monim. 2, 5 p. 184^a -ae et sacrificii). 419, 40 p. 363 P. mihi hanc -am detulisti sc. consulatum (AMBR. Abr. 2, 10, 69 p. 625, 1 al. COD. Theod. 6, 24, 4 [= Iust. 12, 17, 1]. et al.). SYMM. epist. 4, 15, 2 (de sportula). 6, 36, 1 litteris te -a imperialis accivit (ad consulatum). 7, 76 (de donis sollempnibus). al. SERV. auct. Aen. 11, 500. CLAUD. DON. Aen. 1, 50 p. 24, 28 servemus ei (inferiori personae) -am competentem (HEGES. 2, 1, 3. et al.). 1, 335 p. 70, 21 quae numinibus debeat exhiberi (al. HIER. [?] epist. 148, 30, 3 [= PAVL. NOL. epist. app. 2, 30 p. 458, 2]. et al.). 1, 580 p. 114, 21 cum omni -a ... dixit (8, 105 p. 129, 32 dei nomen ... tetigit. CANON. Turner II 2 p. 186 [Mansi 2, 1101^a τιμῆς]. FVLG. RVSP. epist. 4 tit. cf. cum -a: RVFIN. Orig. in cant. 3 p. 188, 33 B. FVLG. RVSP. c. Fabr. frg. 15 p. 768^a. CIL VIII 25045, 6 [= INSCR. christ. Diehl 1003, 6; s. V?] <cu>m -a. cf. p. 2937, 36). 3, 356 p. 315, 29 -am debebat Heleno (11, 20 p. 408, 28 hanc ... mortuis praecipiam [i. sepulturam]. et al. cf. l. 45, 70). 6, 510 p. 573, 24 supremiae i. funeris (11, 25 p. 409, 28. cf. 11, 75 p. 418, 23 novissima). 8, 280 p. 155, 6 debuit ... numini ... officium repraesentari -ae sollempnis (FVLG. RVSP. ad Monim. 2, 2 p. 179^p). 11, 410 p. 477, 25 'patrem' videtur dixisse quasi -ae loco (cf. AVG. coll. c. Don. 3, 7, 8 p. 58, 26 -ae causa [quaest. hept. 2, 69 p. 134, 12 serm. 246, 3^{med}. loc. hept. 1, 166 -ae ... more]. al. AMBR. epist. 14, 7 debitam ... -am reservantes (al. AMBROSIAST. in Gal. 1, 4 p. 340^p). 55, 3 fratri seniori substituitur propter ... -am naturae debitam (cf. p. 2937, 62). in psalm. 118 serm. 14, 20, 2 qui potest administrationes contemnere, dolet sibi aliquem -a esse praelatum. al. PS. AMBR. serm. Sess. 3, 4 p. 127^a ut -a praecedas honorantes. AMBROSIAST. in Rom. 5, 11 p. 92^a reddamus ei Christo -am (AVG. c. Gaud. 1, 2, 3 p. 202, 16. et al.). in I Cor. 12, 23 p. 248^c addimus eis (membris) -am, ut puta pedibus. RVFIN. Orig. in lev. 11, 3 p. 454, 13 B. AVG. epist. 64, 2 p. 230, 18 venerabilem et debita mihi ... -a suscipiendum ... Aurelium. loc. hept. 1, 89 p. 520, 20 -ae locutio. serm. 354, 4, 4 p. 1665 mutuum -am eis praestare (COD. Iust. 1, 48, 2 a. 384). al. EPIST. pontif. 885 Conc. IV 2 p. 209, 12 ne ... Iesus per -am vel gratiam nomen dei accepisse credatur, sicut Nestorius sentit (cf. p. 2933, 71. 2938, 35). et al. seq. inf. (acced. pron. praepar.): AVG. loc. hept. 1, 185 p. 535, 12 'absit a pueris tuis ...'; potuerunt dicere: 'absit a nobis'; sed illa -a est usitata in scripturis sic dicere, tamquam de aliis.

β spectatur honorificandi studium, consuetudo sim. (nos 'Ehrerbietigkeit'; adsiduitas -ae: l. 7; -a multa: l. 10. in titulis fere i. q. munificentia, liberalitas; cf. infra l. 64. 65 et honorificus p. 2940, 45): SPART. Sept. Sev. 4, 1 ob severitatem et -am et abstinentiam ... dilectus est. PS. AVE. VICT. epist. 10, 3 anteit clementia, liberalitate, -a ac pecuniae contemptu. PAVL. NOL. epist. 23, 1 p. 157, 11 adsiduitate ista -ae ac pietatis tuae. MYTIAN. Chrysost. hom. 10, 4^{med.} Samarita -am illam totam ostendit (syn. abundantiam honoris, gr. φιλοτιμίαν ἐκείνην ἀπασαν. cf. 11, 4^{extr.} ex voluntate, ex -a multa, [gr. φιλοτιμία], ex misericordia, ex bonitate). CIL VIII 7013, 7 (s. IV) continentiae, integritatis, patientiae, aequitatis adque -ae singulari ... viro. IX 688, 7 (Herdoniis) ob singularem iustitiam abstinentiamque ... et -am eius. 1685, 11 (Beneventi) largissimo adque honorificentissimo viro ... collegium ... memor liberalitatis et -ae eius. DECRET. fabr. Sentin. (CIL XI 5748 a. 260) 17 exemplo pietatis parentum et matris -a. 22 ut ... -ae nostrae modum intellgat. CIL XI 5761, 16 (s. III) de eius honorificentia). TEST. Iulian. (CIL XIV 2934 a. 385) 5 memor -ae n(ost)rae.

h de rebus honorificis (aliter infra l. 53 sqq.): SYMM. epist. 3, 40 te memorem mei -a proximae scriptionis ostendit. 3, 60 tibi -am salutationis exhibeo (AVELL. p. 634, 9 praeloquentes [CASSIOD. var. 3, 1, 4. 10, 22, 3]. ENNOD. epist. 2, 12, 5 p. 52, 16 solvens [3, 9, 2 p. 77, 17]. 2, 13, 7 p. 54, 12 impertiens. 8, 13, 1 p. 209, 16 persolvens [9, 25, 3 p. 247, 15 gratiam -amque]. 8, 26 p. 217, 6 CASSIOD. var. 1, 1, 6). 6, 35, 1 evocationis -am deprecari (ad consulatum). ISID. reg. monach. 22, 2 uberior ... monachis deferenda est -a hospitalitatis (antea: bonum). huc pertinere vid.: CLAVD. DON. Aen. 7, 1 p. 3, 4 poeta meritum ... Caietae commendat in sepulchri -am (-a edd. vett.).

2 accedunt structurae indicantes, quis (quid) honorem accipiat vel habeat: saepius transit in notionem q. e. dignitas, gloria, decus sim.: a generatim: α c. genet.: ① honinum (dilectionis tuae: infra l. 45): CAPITOL. Aur. 10, 2 in senatus ... -am multis praetoriis ... decidenda negotia delegavit. CLAVD. DON. Aen. 1, 585 p. 115, 8 Achates loquitur servata ... -a eius, qui ... auctoritate praestaret (Aeneae). 2, 1 p. 145, 10 al. AMBR. c. Aux. 36 cum -a imperatoris dictum. epist. 40, 31 numquid deo displicere poterit, quod pro eius emendatur -a? (de deo ut: AMBROSIAST. in Rom. 1, 23 p. 59^A sic ... dei maiestatem et gloriam minuerunt, ut horum, quae ... parva sunt, similitudini dei -am darent [in I Cor. 3, 7 p. 199^A. 12, 31 p. 250^D. 251^A]. FVLG. RVSP. ad Tras. 1, 2 p. 226°. cf. infra l. 56). fid. 1, 6, 43 non est -a boni patris filii iniuria. AMBROSIAST. in Rom. 1, 22 p. 58^B ut -am regis vindicet comiti. 3, 1/2 p. 73^A -am et meritum ... seminis Abrahæ. RVFIN. Orig. in Rom. 8, 12ⁱⁿ patrum. AVG. serm. 140, 5^{extr.} EPIST. pontif. 351 Migne 20, 763° ut apostolicae sedis auctoritas et dilectionis tuae (i. tua) -a servaretur. SACR. Leon. p. 408 angelorum. MAR. MERC. Conc. I 5 p. 22, 42 salva ... reverentia et debita -a ... Augustini. SALV. eccl. 4, 14 amor et -a. VICT. VII. 3, 2 ecclesiae. FVLG. RVSP. c. Fab. frg. 31 p. 801° trinitatis. ipse homo dicitur -a: VVLG. Iudith 15, 10 benedixerunt eam ... dicentes: 'tu gloria Ierusalem, tu laetitia Israel, tu -a (honorifica Italia Corb.) populi nostri' (gr. καὶ ἡμεῖς, Italia Sangerm. 4 gloria, 15 gaudium. inde Ps. Avg. serm. ed. Mai 178 Iohannes laetitia Israel et -a populum dei. ② rerum (aliter supra l. 19 sqq.): SYMM. epist. 3, 80 sermonis tui -a et splendore delector (fere i. q. 'honestas, dignitas'. cf. AMBROSIAST. in Rom. 5, 14 p. 94^D nulli -am nominis ac maiestatis eius dei impertiens [PS. AVG. quaest. test. I 112, 6 p. 289, 10. cf. l. 37 sqq.]). AMBR. exc. Sat. 1, 51 nec misericordia mortis impulsos, sed virtutum -a provocatos. PS. Avg. serm. 195, 6 sis ... tu (Ioseph) pater Christi cura castitatis et -a virginitatis (Mariae).

β c. praepos.: AMBB. Iac. 2, 2, 7 p. 35, 15 pater circa seniore naturae -am (cf. p. 2936, 70; naturam -ae var. l.) servet. AVELL. p. 511, 18 (de Nestorio) facessat impiorum tam contumeliosa in deo -a. CIL X 524, 5 (Salerni) ob eximiam eius erga se ... -am. 3857, 7 (Capuae) ob multa praeclara in cives ... -ae suae merita.

γ c. pron. poss. (cf. infra l. 68 sqq.): CLAVD. DON. Aen. 5, 50 p. 431, 31 exigebat defuncti (Anchisae) meritum -am suam.

h -a tua, vestra (l. 75), sua (l. 77) metonymice titulus sollemnis hominum honore insignium (cf. p. 2936, 33; ad pron. poss. cf. supra l. 67): LVCIF. epist. 4 p. 322, 4 (ad magistrum officiorum) memorat -a tua. TRACT. Pelag. p. 3, 1 -ae tuae litteras legi (cf. p. 12, 10. 14, 18. 21, 9). EPIST. pontif. 211 Migne 8, 1351^A (ad episcopum) ordinationem causae ... -ae tuae litteris insinuare (238 Migne 13, 370^A. VITAL. CONST. epist. 1 p. 847^D sanctae -ae tuae. ibid. p. 848^C. ISID. epist. 4, 1 -ae vestrae). PAP. APF 3, 1906, 168 (s. IV/V; ad praesidem Phoeniciae) qui a me ... -ae tuae traduntur (ibid. honestatis tuae). PAP. Marini 82, 2, 9 (a. 489) a sua -a conscribita(m) ... agnoscit paginam notarius regius (82, 1, 8 nobilitate).

compos.: inhonorificentia.

**honorifico*, -āvi, -ātum, -āre. ab honor et facere; cf. honorificus. de depon. v. p. 2938, 10. de notione: AVG. c. Arrian. 31, 29 'glorificare' ... et 'are' et 'clarificare' tria quidem verba, sed res una est, quod graece dicitur δοξάζειν (cf. PS. PRIMAS. in Hebr. p. 715°). VEREC. in cant. 1, 3 'are' dicitur honoribus afficere.

GLOSS. δοξάζω. τιμῶ. legitur inde ab ITALIA, ubi frequentatur; VVLG. praeter libros Italiae adnumerandos (psalm., Sirach, III Esdr.) habet in vet. test. semel (l. 22), in novo saepius, fere congruentibus Italiae codicibus sive singulis sive compluribus. de verbis -o, clarifico, glorifico, magnifico pro gr. δοξάζειν usurpatis v. p. 2937, 82 et cf. Matskow (p. 2644, 2) 47 sqq. [dub.: CONC. I 3 Rustic. p. 187, 15 ad -andum (constituendam vers. Tur., item I 2 p. 103, 39) universalem pacem ... ecclesiis (I 1, 4 p. 9, 10 βαρβαρῶν). depon. falso trad.: ACT. Petr. 17 p. 63, 10 ut -retur hierem (sic m. 1 pro -ret mulierem; -retur mulierem m. 2).]

i. q. honore afficere, honorare (mediopass.: infra l. 84. p. 2939, 7. 32): 1 vi strictiore de iis, quae reverentiae vel observantiae causa fiunt (spectat ad habitum vel actiones honorificas): a usu profano (obi. res infra l. 31. 32. 40):

ITALA exod. 20, 12 (Sulp. Sev. chron. 1, 17, 7) -a patrem tuum et matrem tuam (gr. τίμα, VULG. honora. deut. 27, 16 [Lugd.] non -at [ἀτιμάζων, VULG. honorat]. Matth. 15, 6 [cod. a. al., et VULG.] muneribus. Marc. 7, 10 [cod. a.]. al. cf. VULG. Sirach 3, 5 matrem [δοξάζων]. CANON. Migne 56, 790^A parentes. v. etiam l. 49. 53). num. 22, 17 (Lugd.; Balac ad Balaam) honorifice ... -bo te (ἐντίμως ... τιμῶ, VULG. paratus sum honorare te). iud. 13, 17 (Lugd.; δοξάζωμεν, VULG. honoremus). Iudith 12, 12 (Corb. al., et VULG.) -etur ante faciem eius Holofernis (δοξασθῆναι. cf. p. 2939, 50). al. IREN. 2, 19, 7 -bantur a demiurga animae (antea: honoratas). AMBROSIAST. in Rom. 5, 14 p. 96^A in I Cor. 3, 7 p. 199^A. VULG. Sirach 7, 33 sacerdotes (δοξάζων). al. I Petr. 2, 17 regem (τιμᾶτε). III Esdr. 8, 29 (ἐτίμησεν). 8, 68 (v. infra l. 63). AVG. epist. 54, 4 p. 163, 7 salvatorem (Zachaeus et centurio). PS. AVG. quaest. test. I 32, 1 p. 60, 16 pauperem contemnendum ... et divitem -andum esse. I 85 p. 63, 11. 18. serm. ed. Mai 37, 2 unus (latro in cruce) ... -bat, alter ... blasphemabat Christum. CANON. Migne 56, 717^A diaconus -etur a ministris eqs. ibid. 791^A nuptias cum habitatione pudica. ibid. 859^A civitates ... metropolitano -tae sunt nomine (PS. TERT. execr. 1 deifico -ant [honorificat cod.] eos daemones n.). ACT. Petr. 17 p. 63, 10 (v. supra l. 9). -atur Christus homo incarnatione dei (cf. p. 2933, 71. 2936, 80): RVSTIC. c. aceph. p. 1216^B Pauli Samosatani sodales dicebant hominem purum -tum a deo et deificatum propter operum meritum. fere i. q. laudare (cf. etiam l. 67 sqq.; resp. gr. δοξάζω): ITALIA Matth. 6, 2 (cod. a. al., et VULG.) noli tuba canere ante te, sicut hypocritae faciunt ... , ut -entur ab hominibus. Rom. 11, 13 (cod. d., et VULG.) ministerium meum -bo.

h usu sacro: α generatim fere i. q. colere, adorare, venerari (subi. res infra l. 44): ITALIA psalm. 49, 23 (Clem. ad Cor. 35. et al., et VULG.) sacrificium laudis -bit me (gr. δοξάσει). Is. 29, 13 (Cypr. epist. 67, 2 p. 736, 15 al.) populus iste labiis suis -ant me (τιμῶν, VULG. glorificat). Ioh. 5, 23 (cod. a. al., et VULG.) ut omnes -ent filium, sicut -ant patrem eqs. (τιμῶσι. cf. HIL. in psalm. 2, 10 p. 44, 6 alter in altero aut -atur aut spernitur. AMBROSIAST. in I Cor. 15, 27/28 p. 265^B). 8, 49 (cod. a. al., et VULG.) patrem (τιμῶ). Rom. 1, 21 (AVG. c. Faust. 20, 19 p. 560, 2) cognoscentes deum non sicut deum -verunt aut gratias egerunt (ἐδόξαζον, VULG. glorificaverunt. cf. AMBROSIAST. ad l. p. 58^A). al. IREN. 1, 30, 10 homines Ialdabaoth non colebant neque -bant quasi patrem et deum. CYPR. epist. 68, 5 p. 748, 13 memoriam martyrum -are et servare (antea: honoremus). LACT. inst. 2, 5, 3 suspiciat et -et. 7, 24, 15 adorent et -ent. ira 24, 2 debemus deum -are, quod beneficis. HIER. epist. 65, 14, 6 in omnibus vestimentis et odoribus bonis eqs. CONC. I 2 p. 51, 13 (= I 3 vers. Tur. p. 34, 20) siquis non ... una adoratione -at Emmanuel (I 1, 1 p. 41, 15 τιμᾶ. I 5 p. 243, 23 veneratur). NICET. spir. 2 p. 19, 16 spiritum sanctum cum patre ... et filio. 22 p. 36, 26 (= VICT. VII. 2, 99) trinitatem. -antur loca sacra cultu vel muneribus: ITALIA II Macc. 13, 23 (rec. X, et VULG.) obtulit sacrificium et -vit templum (ἐτίμησεν. VULG. III Esdr. 8, 68 gentem et t. domini [ἐδόξαζον]). CANON. Migne 56, 791^A domum dei (infra: honoramus). INST. Iust. 3, 27, 7 ecclesiis ceterisque venerabilibus locis, quae religionis vel pietatis intuitu -antur (sc. legatis et fideicommissis).

β speciatim i. q. benedicere, praedicare, laudare (resp. gr. δοξάζω. cf. etiam l. 37; aliter l. 44. 45. acced. in, quod sim.): ITALIA exod. 15, 2 (Rufin. Orig. in exod. 6, 2 p. 193, 21. et al.) hic deus meus et -bo eum (VULG. glorificabo). psalm. 85, 9 (Mediol. al.) gentes -bunt nomen tuum (VULG. et Hier. psalt. sec. Hebr. glorificabunt. 85, 12 [Sangerm.]. HERM. vulg. vis. 2, 1 p. 8, 6 coepi -are n. eius domini, quod eqs. [Pal. 2 laudare]. cf. p. 2939, 2. aliter p. 2939, 20). Luc. 2, 20 (cod. d) pastores -antes et laudantes deum in (gr. ἐν) omnibus (VULG. glorificantes. act. 4, 21 [cod. g. et al.] in facto [VULG. clarificabant id eqs.]). 17, 15 (cod. a. al.) cum voce magna (VULG. magnificans). Rom. 15, 6 (cod. d al., cf. VULG.) in uno ore. al. HERM. vulg. mand. 5, 2 p. 46, 4 animaequitas -ans dominum (Pal. 3 laudibus benedicit). vis. 1, 1 p. 2, 14 creaturam dei, quam magnifica ... sit (Pal. 3 gratularer in ... creatura). 3, 4 p. 18, 6 angeli -bunt dominum, quoniam eqs. (Pal. 2 laudabunt). 4, 1 p. 30, 17 cum -rem et gratias agerem (Pal. 4 laudante. cf. supra l. 51). VULG. psalm. 49, 15 (Hier. psalt. sec. Hebr. glorificabis). PS. ORIG. in Iob 1 p. 393^A collaudarent et -rent. p. 399^Q angeli laudantes, -antes, magnificantes eqs. AVG. serm. 363, 2. medio-

[Ehlers]

pass. fere i. q. laudabilem fieri: ITALA Is. 66, 5 (Aug. epist. 88, 9 p. 415, 17 *al.*) ut nomen domini -etur (*Vulg. glorificetur dominus*. HERM. *vulg. vis.* 3, 4 p. 18, 11 [*Pal. 3* laudaretur]. 4, 1 p. 30, 15 *seq.* quia [*Pal. 3* laudaretur]. CLEM. ad Cor. 43. *cf. p. 2938, 70.*)

2 *vi latiore de iis, quae augendi causa fiunt (fere pro gr. δοξάζω, quod infra plerumque non notabo)*: a usu profano fere i. q. magnificare (*mediopass. l. 9*): ITALA II reg. 6, 20 (Ambr. in psalm. 118 serm. 7, 27, 1; *Melchol ad David*) quid utique -tus est rex Israel, quia denudatus est hodie...? (*ironice i. 'gloriosum se gessit'*; *gr. δεδόξαται, Vulg. gloriosus fuit*). VVLG. psalm. 36, 20 inimici... domini mox ut -ti fuerint et exaltati, deficientes (*δοξαζήναι, Hier. psalm. sec. Hebr. gloriantes*). de re fere i. q. mirifice augere: ITALA deut. 28, 59 (Lugd.) -bit dominus plagas tuas (*παράδοξαι, Vulg. augebit*).

b usu sacro i. q. glorificare (*praecipue in ITALA Ioh., ubi doctrina glorificandi viget; cf. p. 2947, 55*): a generatim de gloria dei, Christi: ITALA Ioh. 8, 54 (cod. b *al.*) respondit Iesus: si ego -o me, honor meus nihil est: pater meus est, qui -at me (*Vulg. glorifico*). 11, 4 (cod. l; *de resuscitatione Lazari*) ut -etur filius eius dei per ipsum (*Vulg. glorificetur*). 12, 28 (cod. a) pater, -a nomen tuum (*Vulg. clarifica. ibid. [cod. a *al.*]*: et -vi et iterum -bo). 13, 31 (cod. a *al.*; *cf. infra l. 40*) deus -tus est in illo filio hominis (*Vulg. clarificatus. c. abl. pers. ut*: 13, 32 [cod. l *al.*]. 14, 13 [cod. a *al.*; *Vulg. glorificetur*). 17, 10 [cod. a *al.*] -tus sum Christus in illis discipulis [*Vulg. clarificatus*]. 15, 8 (cod. a q r) in hoc -tus est (-bitur a) pater meus, ut... sitis mei discipuli (*Vulg. clarificatus. c. abl. rei ut*: VVLG. I Petr. 4, 11 ut in omnibus -etur deus per Iesum Christum). 16, 14 (cod. a *al.*) spiritus veritatis me -bit Christum (*Vulg. clarificabit*). 17, 1 et 4 (cod. a *al.*). 21, 19 (cod. ad) significans Iesus, qua morte -turus esset (-bit d) deum Petrus (*Vulg. clarificaturus. de martyrio ut*: AMBR. c. Aux. 13 p. 1011^A per crucem suam -vit... Iesum Petrus).

mediopass. fere i. q. magnum se praebere: ITALA exod. 15, 1 (Nicet. psalm. 3 p. 70, 9. *et al.*) cantemus domino: gloriose enim -tus est (*δεδόξαται, Vulg. magnificatus*). *seq. inf.*: ITALA Hebr. 5, 5 (Ambr. epist. 63, 47) Christus non se -vit fieri summum sacerdotem (*ἐδόξασεν γεννηθῆναι, Vulg. clarificavit ut... fieret*).

β *speciatim de gloria aeterna (Christi praeter l. 45)*: ITALA Ioh. 7, 39 (cod. b *al.*) Iesus nondum erat -tus (*Vulg. glorificatus*). 12, 23 (cod. a *al.*) venit hora, ut -etur filius hominis (*Vulg. clarificetur*). 13, 31 (cod. l *al.*) nunc -tus est (*Vulg. clarificatus*). 13, 32 (cod. a *al.*; *Vulg. clarificabit*). 17, 1 (cod. a *al.*; *Vulg. clarifica*). 17, 5 (cod. a *al.*) nunc -a me tu pater... gloria, quam habebam apud te *egs.* (*δόξα-σεν... δόξῃ, cod. q -a... honore, Vulg. clarifica... claritate*). act. 3, 13 (cod. p) deus -vit... Iesum (*Vulg. glorificavit*). Rom. 8, 30 (Pelag. in Rom.) quos... iustificavit, hos... -vit deus (*Vulg. glorificavit. cf. Pelag. ad l.*).

deriv.: honorificatio. *compos.*: dehonorifico, inhonorifico. *part. p. p. honorificātus*, -a, -um. valde, vehementer -us pro *superl.*: l. 55, 56. 1 i. q. honoratus (*de hominibus praeter l. 52, 55*): ITALA Iudith 12, 12 (Sangerm. 15; *cf. p. 2938, 22*) fieri in hodierna die -a sicut una filiarum *egs.* (*om. gr., honorifica Reg., Sangerm. 4; Vulg. deest*). I Petr. 2, 4 (cod. s, et VVLG.) lapidem ab hominibus quidem reprobatur, a deo autem electum et -um (*παρὰ δὲ θεῷ ἐκλεκτὸν ἔντιμον* [2, 6 pretiosum. *cf. Is. 28, 16*]. inde pendet: DAMIG. lapid. 14 saphirus... lapis -us est vehementer a deo). IREN. 1, 29, 2 Autogenen valde -um dicunt. VVLG. Sirach 15, 2 mater -a (*om. gr.*). 24, 16 populo (*δεδόξαμένω*).

2 fere i. q. magnificus (*sec. gr.*): ITALA I Petr. 1, 8 (Fulg. Rusp. epist. 14, 7 p. 398^A, *cf. cod. r*) exultate laetitia inenarrabili et -a (*δεδόξαμένη, Vulg. glorificata*). *gerund. honorificandus*, -a, -um. i. q. reverendus: DIDASC. apost. 1, 7 asparionis participes -i et innocentis sanguinis Christi. *honorificus*, -a, -um. [*ab honor et facere. J. B. H.*] *on-*: CIL X 228, 10. *notatur h*: CIL VI 87170, 6 et 7 (a. 259); -fic: CIL X 228, 10. *compar.* -entior et *superl.* -entissimus (*pro positivo p. 2941, 9*) inde a Cic.; *cf. perquam -us infra l. 82*. NOT. Tir. 33, 83. GLOSS. v. *infra l. 73. p. 2940, 60*. legitur inde a Cic. Verr. (*oratt. 6ta, phil. semel, epist. 16ta*). *vi passiva ap. ANTON. Cic. Att. et inde a Ps. Brvt.*, ITALA, in titulis inde ab a. 259 (*p. 2940, 75*). [*dub.*: RVFIN. Orig. in psalm. 36 hom. 3, 6 p. 1341^C comoediarum... fabulas, tragoediarum vel commenticias vel -as narrationes.]

1 *vi activa i. q. honorem praestans, honorans* (GLOSS. *τιμητικός*, munificus [*v. p. 2940, 45*]. *acced. de*: *infra l. 80. p. 2940, 3. 4. 5. 11, cf. p. 2941, 28*; *erga*: p. 2940, 7. 12. 13; in *c. acc.*: *infra l. 81. p. 2940, 2. 8. 10. 11. 14. 46. 50. 54, cf. p. 2941, 29*; *iuxta*: p. 2940, 52; *super*: p. 2940, 22; *dat.*: p. 2940, 9. 33. 36): a de rebus: a generatim: Cic. Verr. II 2, 122 decrevit senatus -o senatus consulto, ut iis Halasimis C. Claudius... leges conscriberet (*epist. 12, 25, 1 factum de te s. c. -um* [15, 13, 2 quam -entissimum]. CAES. Gall. 1, 43, 7 quam... -a in eos. PLIN. epist. 3, 4, 3 perquam -um). Vatin. 4 verbum..., quod non iucundum et -um ad aures tuas accidat (*Phil. 14, 29 -entissimis. Tusc. 2, 61 Att. 5, 20, 1. CLAUD. DON. Aen. 1, 470 p. 327, 8 continentibus sci-*

licet laudem). Deiot. 10 -entissimis decretis *senatus* (R. GEST. div. Aug. 1. LIV. 33, 20, 8 *senatus -a* in se d. responsaque. SVET. Iul. 78, 1 -entissimis. AVSON. 419, 3 p. 354 P.). 37 *senatus... indicia de illo*. Phil. 2, 39 numquam ab eo Pompeio mentio de me nisi -a (*ad Q. fr. 2, 10, 2 de te*). Att. 1, 16, 4 quae mihi res multo -entior visa est quam *egs.* (*epist. 5, 2, 1 r. amplissimis atque -entissimis*). 1, 16, 5 de cuius Crassi oratione erga me -a (*epist. 5, 2, 3 non solum in te -am, sed etiam in collegas tuos contumeliosam. Liv. 45, 44, 20 non tam -am audientibus quam sibi deformem*). 7, 1, 8 cum is Cato -entissimam in me sententiam dixisset (*epist. 10, 22, 2 -entissimam de te. TIRO Gell. 6, 3, 13 -is vercundisque. TAC. hist. 4, 4, 3 in... principem*). 7, 3, 8 meis... -entissimis erga se officiis. 10, 16, 5 sermone... -o erga me. LIV. 6, 34, 8 causam doloris... nec satis piam adversus sororem nec admodum in virum -am. VELL. 2, 32, 1 civitatis testimonio. 2, 45, 4 P. Clodius... sub -entissimo ministerii titulo M. Catonem... relegavit (*cf. SEN. dial. 10, 18, 4 ministerio -o*). SEN. dial. 5, 34, 1 (*inter causas irae*) motus corporum parum -os. QVINT. inst. 6, 3, 6 ridiculum dictum... numquam -um est. APVL. flor. 16 p. 71 benignitatem. TERT. idol. 10 p. 39, 26 ornamenta *deorum*. CYPR. epist. 15, 1 p. 514, 9 petitionem. 55, 8 p. 629, 20 litteras -as et laudabiles et testimonio suae praedicationis industres (*HIER. vir. ill. 35 p. 25, 8 super nomine Irenaei*). AVSON. 163, 32 p. 32 P. munere (*Ps. Avg. serm. RevBén. 41, 199 l. 58 GREG. Tvr. Franc. 3, 8*). AMM. 15, 5, 21 scriptis. SCHOL. Stat. Theb. 2, 629 (*fama*). CLAUD. DON. Aen. 7, 130 p. 21, 26 preces. AVG. civ. 10, 1 p. 402, 18 D. vel recordatione vel praesentia. MACR. Sat. 2, 4, 31 epigramma. ALC. AVIT. epist. 10 p. 44, 22 salutationis. INSCR. Afr. Gsell I 4011, 12 (*s. IV*) obsequio (4012, 17). CE 1808, 5 (= INSCR. christ. Diehl 1825) cuius (*conditoris basilicae*) -os... labores. c. *neutr. pron.* (*per ellipsis l. 38*): CIC. ad Q. fr. 3, 2, 2 nihil umquam -entius nobis accidit (*ad Brut. 1, 5, 1. cf. TAC. ann. 6, 7, 1 non aliud. AMBR. c. Aux. 36 p. 1018^B quid...?*). ad Brut. 1, 15, 7 decrevi imperium (*Octaviano*), quod... videbatur illi aetati -um. NEP. Eum. 1, 5 Philippus Eumenem habuit... scribae loco, quod multo apud Graecos -entius est quam apud Romanos. MART. 10, 45, 2. TAC. dial. 9, 2 egregium poetam vel, si hoc -entius est, praeclarissimum vatem. hist. 1, 17, 2 -um id militibus fore. PLIN. epist. 1, 5, 12 nunc me intellegere maligne dictum..., ceterum potuisse -um existimari. Ps. Brvt. (*p. 2941, 2*). -um est c. *inf.* (*aliter p. 2941, 11*): Ps. AMBR. trin. 11 p. 522^C ex deo... vero... verum filium confiteri -um est.

β *t. t. rhetorum*: QVINT. inst. 6, 3, 108 Domitius Marsus seria partitur in tria genera, -um, contumeliosum, medium, et -i ponit exemplum Ciceronis (*Lig. 35*).

b *de hominibus (animo) i. q. reverens (in titulis fere i. q. munificus, liberalis; v. p. 2939, 74 et cf. honorificus p. 2937, 3)*: CIC. epist. 2, 13, 2 Appius -us in me cos. fuit et suavis amicus. CIL XI 405, 6 (*Arimini; a. 169*) Aureliae Calligeniae Titi Sabiniani... pudicissimae -entissimae(ue) feminae... ob munificentiam in se... conlatam (*cf. infra l. 79*). CAPITOL. Pert. 13, 2 fuit in curia -entissimus. Ps. AVR. VICT. epit. 48, 9 Theodosius in omnes homines -us. AMM. 25, 10, 15 Iovianus Christianae legis... studiosus et... -us. CLAUD. DON. Aen. 1, 570 p. 113, 29 iuxta hospites Dido. 11, 600 p. 490, 4. 12, 560 p. 617, 16. CIL IX 1685, 5 (*p. 2937, 14*). X 228, 10 (*Grumentum*) <ob animum eius onorificum> <in nos>. INSCR. EphEp. 8, 370 n. 41, 5 (*Emeritae*) patrono. CE 437, 9 semper -us, semper communis amicis.

2 *vi passiva et obiectiva de iis, qui (quae) honore fruuntur vel honorem in se habent: i. q. honoratus, honorabilis, honoris plenus, honestus (cf. magnificus. de usu v. p. 2939, 68. GLOSS. ἔντιμος. τίμιος. GLOSS. II 455, 48 τιμωράτος: ... -entissimus)*: a de hominibus (*cf. infra l. 84. p. 2941, 1. 5*): ITALA num. 22, 15 (Lugd.) Balac adposuit adhuc mittere principes plures et -entiores his prioribus (*gr. ἐντιμωτέρας, Vulg. nobiliores. cf. Luc. 14, 8 [cod. d; Vulg. honoratior]*). deut. 26, 19 (Lugd.) fecit te nominatum et gloriosum et -um (*δοξαζόν, Vulg. aliter*). 33, 16 (Lugd.) -us ante fratre (*l. inter fratres*) Ioseph (*δοξαζέτης, Vulg. nazaraei*). Ios. 4, 4 (Lugd.) viros -os (*ἐνδόξων, Vulg. quos elegerat*). Iudith 12, 12 (*p. 2939, 51*). AMBROSIAST. in Rom. 2, 9 p. 66^C Iudaeus credens -entior est..., diffidens... peius tractandus est. 11, 13/14 p. 150^C -entior... fiet Paulus (*infra: in laude maxima erit*). in Eph. 6, 3 p. 399^C parentes (*cf. exod. 20, 12*). AVG. coll. c. Don. 1, 13 p. 46, 8 cognitorem sic laudaverunt, ut dicerent -um, iustum, reverentem, benignum (*v. Petschenig, ed. p. 388*). ACT. Petr. 5 p. 50, 17 -entior sit tibi Petrus. INSCR. christ. Diehl 4642 (*Romae*) omnibus -entissimo et idoneo. titulus sollemnis: CIL VI 37170, 6 sqq. (= Dessau 4438; a. 259) Flaviae Epicha[ridi]... Sextia Olympias h(onorifica) f(emina) et Chrestina Dorcadus h(onorifica) f(emina) -ae feminae (*v. Dessau ad l. et Hirschfeld, Kl. Schr. 679, 5, qui huc trahit CIL XI 381, 1 [Arimini] honorif[ic] feminae, aliter supra l. 48*). LVCI. epist. 1 tit. p. 319, 6 domino -entissimo Eusebio episcopo. *dub.*: OPTAT. app. 2 p. 202, 3.

b *de rebus*: a *vi passiva integra de iis, quae honore fruuntur*: ANTON. Cic. Att. 14, 13^A, 3 arbitror malle te (*Cic.*) quietam senectutem et -am potius agere quam sollicitam. Ps. Brvt. Cic. [*Ehlers*]

ad Brut. 1, 17, 4 (*Attico*) Cicero servitutem, -am modo, non aspernatur, si quicquam in extrema... contumelia potest -um (v. p. 2940, 38) esse. *β* *praevalente vi obiectiva de rebus suo honore praeclaris* (fere i. q. 'magnificus'): ITALIA deut. 28, 58 (Lugd., Wirc.) nomen -um et mirabile dei (*ἐντιμος*, *Vulg.* gloriosum, *HERM.* vulg. vis. 3, 3 p. 17, 14 omnipotentis et -i n. [5 *ἐνδόξον*, *Pal.* gloriosus], 4, 1 p. 30, 16, 4, 2 p. 32, 14 magnum et -um). *HERM.* vulg. vis. 1, 3 p. 7, 2 consilio (4 *ἐνδόξον*, *Pal.* magno). *CLEM.* ad Cor. 34 magnarum et -entissimarum promissionum domini (7 *ἐνδόξον*). 45 magnificam et -am... religionem (7 *ἐνδόξον*). *CE* 1255, 5 vitae (i. 'honestae'). -um est c. inf. (*syn.* bonus; *aliter* p. 2940, 38): *VVLG.* Tob. 12, 7 sacramentum regis abscondere bonum est, opera autem dei revelare et confiteri -um est (*gr.* ἀνακαλύπτειν... ἐντιμος *cod.* S, *α.* ἐνδόξος *cett.* ut 12, 11).

subst. -a, -orum fere i. q. opes, divitiae: *VVLG.* III Esdr. 1, 56 Chaldaei consummaverunt omnia -a eius Ierusalem (*gr.* 53 *ἐνδόξα*). *deriv.*: honorificentia. *cf.* honorifico. *compos.*: inhonorificus, perhonorificus.

adv. honorificē. *Ps.* ASPER gramm. suppl. 55, 13 (*inter adv.* in 'e' exeuntia). *compar.* -entius: *CIC.* quater. *AMBR.* epist. 40, 33. *AVG.* c. Gaud. 1, 2, 3 p. 202, 17. *CIL* VIII 7013, 13 l. 74 (*loco superlativi accipit Dessau, Inscr. lat. sel. III 858*). *superl.* -entissime nonnisi ap. *CIC.*; *cf.* -e nimis *infra* l. 59. *SYNON.* *Cic.* p. 423, 12 B. *GLOSS.* ἐντιμος. *inde* a *CIC.* Verr. (*oratt.* 7^{ia}, *epist.* 22^{ia}). [*dub.*: *SERV.* Aen. 9, 500 (*Homerice var. l.*)]

1 *vi generali* i. q. cum honore (praestando vel accipiendo), honeste, digne sim. (*coniunct.* honeste: *infra* l. 68. -e honorificare: p. 2938, 20. *acced.* circa: *infra* l. 49; *de*: *infra* l. 37 bis. 41. 44, *cf.* etiam p. 2939, 74; *in*: *infra* l. 38, 43. 47. 48, *cf.* etiam p. 2939, 75; *pro*: *infra* l. 44): *CIC.* Verr. II 3, 166 tractati -e sunt publicani (*Att.* 14, 13^b, 3 liberalissime atque -entissime [*cf.* *epist.* 13, 11, 2. 13, 27, 2 nec liberalius nec -entius. 13, 31, 1. 13, 40]. *epist.* 7, 17, 2 *QUEROL.* p. 46, 12 *DARES* 35 *AVG.* c. Gaud. 1, 2, 3 p. 202, 17. *NICKT.* *fid.* 7 p. 16, 23 [= *Ps.* *VIGIL.* *THAPS.* *trin.* 10 p. 290¹¹]). 4, 62 -e acceptum Antiochum. 4, 138 -e... consurgit (*in senatu*). *Sest.* 32 nullum erat... municipium (*eqs.*)..., quod... non -entissime de mea salute decrevisset (*epist.* 3, 9, 4. 15, 13, 3 de meis rebus gestis. *VELL.* 2, 62, 1 in Caesarem *eqs.*). *Pis.* 35 ut nemini sit triumphus -entius quam mihi salus... perscripta. *Phil.* 7, 23 respondendum -e est Marrucinis (*Att.* 8, 11^d, 7 -e et large). 11, 33 quae de illo viro (*Deiotaro*) Sulla (*eqs.*)..., quam ornate, quam -e, quam graviter... praedicaverunt. *Att.* 2, 25, 1 nec amantius nec -entius nec copiosius potuisse dici (*epist.* 5, 2, 2 in te. 11, 6, 2 de te. *BRVT.* [?] *Cic.* ad Brut. 1, 16, 1 quod pro nostra dignitate fideliter atque -e dixeris aut feceris. *SERV.* auct. Aen. 8, 681 *CLAUD.* *DON.* Aen. 8, 70 p. 124, 18 *AVG.* gest. *Pelag.* 15, 38 p. 94, 14). 7, 1, 6 -e in quemquam fieri (12, 18^a, 2 de nepote. 15, 10, 1 senatus consultum... faciendum. *LIV.* 42, 1, 7 in se. *SEN.* *dial.* 2, 13, 2 parum -e facta [*opp.* honores]. *CYPR.* *epist.* 3, 1 p. 469, 11 -e circa nos... fecisti [15, 1 p. 514, 3]. *AMBR.* *epist.* 40, 33. *cf.* etiam l. 45. 82). 14, 13, 6 *scripsit* (14, 13^b, 2 cum amantissime, tum -entissime. *AVG.* retract. 2, 10 p. 143, 7). *epist.* 3, 4, 2. 4, 4, 3. 6, 6, 10 -entissime Pompeium appellat *Caesar* (15, 2, 8 *HIRT.* *Gall.* 8, 49, 3 *SCHOL.* *Verg.* *Veron.* ecl. 7, 22. *SCHOL.* *Hor.* sat. 2, 5, 32 praenomine): 13, 15, 1 *CAEL.* *Cic.* *epist.* 8, 11, 2. *Q.* *Cic.* pet. 44 large atque -e promitti. *PLIN.* nat. 27, 45. *SVET.* *Aug.* 13, 2 salutatio. *Cal.* 35, 1 exceptum [*IVST.* 28, 4, 10 *HIL.* c. *Const.* 15 p. 593^a. *cf.* *AMM.* 15, 8, 21 susceptura [*AVX.* *Maximin.* c. *Ambr.* 59 p. 75, 30. *HIER.* *chron.* a. *Abr.* 1957 (= *SVET.* *frg.* p. 81). *IORD.* *Get.* 175 -e nimis]. *FRONTO* p. 117, 11 N. adfari. *ITALA* num. 22, 17 (*Lugd.*; v. p. 2938, 20). *ITIN.* *Alex.* 15 -e vidisse captas (*MAB.* *VICTORIN.* in *Gal.* 1, 15 p. 1156^a *AMM.* 21, 12, 24). *ARNOB.* nat. 7, 36 p. 270, 11 satis sancte atque -e supplicatum. *LIV.* *perioch.* 2 p. 6, 1 -e remissa *Cloelia* (*cf.* *Liv.* 2, 13, 9). *DON.* *Ter.* *Ad.* 511. *VIR.* ill. 78, 6 sepeliri (*DARES* 31. *VVLG.* Tob. 14, 2 [*gr.* *ἐνδόξως*]). *AVG.* civ. 1, 13 p. 24, 6 D. diligenter atque -e tegendum sepeliendumque. *AVIT.* *BRAC.* *Lucian.* *epist.* rec. A 3. *cf.* *REG.* *TVR.* *glor.* conf. 97 p. 810, 13 humatus). *EVTR.* 6, 13 habitum (v. p. 2440, 76. *adde:* *OROS.* *hist.* 7, 43, 12 -e... honesteque). *SCHOL.* *Cic.* *Bob.* p. 148, 25 *CLAUD.* *DON.* Aen. 6, 395 p. 560, 13. *VVLG.* I *Macc.* 11, 60 (*gr.* *ἐνδόξως*). *AVG.* civ. 10, 17 p. 430, 2 D. serm. 203, 2, 2. 302, 23, 21 -e et pacifice. *RVSTIC.* *Conc.* 14 p. 73, 34 -e praepontes (I 1, 7 p. 142, 21 *προτιμήσαντες*). p. 76, 6 (I 1, 7 p. 75, 32 *ἐντιμος*. I 5 p. 373, 16 honeste). *EVSTATH.* *Bas.* hex. 8, 5 p. 950^c -e (*om. gr.*) prosequuntur cornices ciconias. *Ps.* *THOM.* *euang.* 6, 1. *CIL* VIII 7013, 13 (= *Dessau* 1236; *Constantinae*, s. IV) statum... ordo coloniae Milevitanae in foro Constantinae civitatis, ubi -entius erigendam credidit... posuit (*cf.* *supra* l. 21). *c. verb. intransit. vi passiva:* *LIV.* 44, 31, 14 cum praetore... -e est epulatus *Gentius*. *AMBROSIAST.* in I *Tim.* 5, 1/2 p. 476^a *anus mite doctae* -e proficiunt. *Ps.* *AVG.* *serm.* ed. Mai 97, 10 David... -e... floruisse.

2 *vi speciali:* a i. q. honoris gratia, voluntarie: *CYPR.* *epist.* 59, 19 p. 689, 15 ut, quod alias sponte atque -e facis, etiam petente me facias. b i. q. pudice (*cf.* p. 2943, 24): *PAVL.* *NOL.* *epist.* 50, 13 p. 417, 1 *praeceptum Pauli*, ut unusquisque

suum vas (i. corpus) -e possidere noverit (*cf.* *Vulg.* I *Thess.* 4, 4 in sanctificatione et honore).

honōrifer, -a, -um. ab honor et gerere. i. q. honorem gerens, honorificus: *TERT.* *virg.* vel. 10 p. 897 *Oe. feminae praeferunt* -am notam virginitatis suae.

honōripeta, -ae m. ab honor et petere, ad vert. *gr.* φιλότιμος formatum vid.; *cf.* agripeta, heredipeta. *GLOSS.* IV *Plac.* H 6 -ae (-petes, -pedes *varr.* II.) sunt, qui honores petunt, ut dicimus heredipetas *eqs.*

i. q. φιλότιμος, honoris cupidus, ambitiosus: *APVL.* *Plat.* 2, 15 culpabilium... virorum quattuor formae sunt, quarum prima -arum (honori poetarum *codd.*, sed o eras. B; *corr. ed. pr.*) est (*Plat. rep.* 8, 545^a τὸν φιλότικόν τε καὶ φιλότιμον, *cf.* 545^b; agitur de republica q. v. τιμοκρατία, τιμαρχία).

*honōro, -āvi, -ātum, -āre et honōror, -ātus sum, -ārī. [ab honor. J. B. H.] de scriptura (errata: *CIL* VI 3452, 14 honoratam. 33846, 5 honoravero [*cf.* *infra* l. 23. 40. 42]); h testatur *CHAR.* gramm. p. 472, 35 B. on-: *CIL* II 1088, 17 (*ca. s. III*). III 510, 6. 6292, 12 XIV suppl. Ost. 5359, 2. hōn-: *CIL* VI 85^b, 2 (*a.* 198; hon- *ibid.* ^a, 2). -nōr-: *CIL* VI 1887, 9. 9044^a, 5. 34008, 1 X 2878, 8 XI 575, 1. 1273, 4 XII 3203, 4. 3219, 6. XIV 3608, 29 (*s. I*). -rātus: *CIL* X 1881, 4 (*a.* 165). XII 3187^a, 1. 3203, 4. 3219, 6. -tō: *CIL* XII 3219, 6. in lusu verborum c. voce q. e. onero (*cf.* *supra* l. 17. *infra* l. 40. 42): *LIV.* 22, 30, 4 (*p.* 2947, 8). *AVG.* *epist.* 23, 3 p. 66, 23. 101, 1 p. 539, 8 *serm.* 85, 5, 6 *serm.* coll. *Morin.* p. 366, 13 *SIDON.* *epist.* 8, 8, 3 *POMER.* 1, 25, 1 p. 440^a *ALG.* *AVIT.* *epist.* 18 p. 49, 22. -tus abbreviatur: hon: *CIL* III 510, 6 on. 649, 1. 659, 2. 14206, 28. VI 85, 2 (*a.* 198). 527, 3 (*a.* 129). 4019, 4. 4037, 2. 5744, 4. XIV 44, 12 (*bis*). 256, 23 *INSCR.* *Bull.* *corr.* *hell.* 47, 1923 p. 71 n. 26. honor: *CIL* III 384, 10. 514, 5 V 6349, 8 VI 1838, 6. 1887, 9 XI 6358, 7 XIV 309, 7. 2408, 5 et 12 (*a.* 169). suppl. Ost. 5359, 2 onor. honorat: *CIL* III 14387¹, 4 (*s. I*). VI 5744, 2 XIV 2630, 5. de formis: depon. -or: *AMPEL.* 2, 5. *SOL.* 1, 123 (-vit G). 2, 26 *Ps.* *SOL.* add. p. 221, 17 *SCHOL.* *Germ.* *Bas.* p. 99, 3. *NOT.* *Tir.* 33, 82 -tus. de notione: *PRISC.* gramm. III 274, 16. *SYNON.* *Cic.* p. 421, 8 B. *GLOSS.* τιμῶ. honore munerat. honorem reddit. honorem tribuit. *cf.* p. 2948, 4. legitur inde a *CIC.*, sed partic. -tissimus semel iam ap. *PLAVT.* (*p.* 2948, 23); attuli omnes locos scriptorum ante *TERT.* praeter p. 2946, 41. [it. onorare, hisp. honrar. *M.-L.*]

[confund. c. onero passim (*cf.* *supra* l. 17. 23. *infra* l. 42); alia v. *infra*. *dub.* vel falso trad.: *PACVV.* *trag.* 291 (*pro* oneratus. *cf.* *Ov.* *met.* 10, 101 *M.* *VAL.* *MAX.* 7, 8, 2. *TERT.* *nat.* 1, 7 p. 68, 27 [*ignorare Gron.*]. *adv.* *Marc.* 2, 24 p. 367, 12. 4, 37 p. 548, 28. *IVNIL.* *praef.* p. 469, 9 *ME* [*def. Kihn iniuria*]). *CIC.* *Verr.* II 1, 34 (*S.D.* ornabat *cett.*). *Ps.* *DOSITH.* *frg.* *iur.* 2 *TERT.* *adv.* *Marc.* 4, 40 p. 559, 21 *ITALA* vol. V 1, 391, 69. *AMM.* 23, 5, 18 (*roborata C. F. W. Mueller*). *COD.* *Theod.* 1, 9, 3 *CASSIOD.* *inst.* 1, 17, 2. *leg. e con.* *dub.*: *TERT.* *puhic.* 16 p. 255, 20. *castit.* 13 p. 755 *Oe.* (*oneratur codd.*). *PORPH.* *Hor.* *carm.* 3, 2, 19/20 (*coronetur codd.*)]

I i. q. honore afficere:

A spectat ad habitum honorificum: i. q. reverenter colere, venerari, prosequi, observare sim. (nude positum; c. acc. duplici: *infra* l. 70. de differentia inter voces -are et adorare v. *AVG.* c. *Arrian.* 23, 19 -at... omnis qui adorat, non autem adorat omnis qui -at. *cf.* *DRAC.* l. 83):

I usu profano: a -antur homines (vultus p. 2943, 4): *SEN.* *contr.* 2, 2, 11 perit aliqua cum viro, perit aliqua pro viro: illas... omnis aetas -bit, omne celebrabit ingenium. 2, 7, 7 pudicas. *TERT.* *idol.* 21 p. 55, 6 -as eos, quibus impositis obsequium praestitisti. nat. 2, 7 p. 107, 19 *poetas*. *scorp.* 14 p. 177, 21 condixerat... *Petrus* (I *Petr.* 2, 13) regem... -andum *eqs.* (*AVG.* *civ.* 2, 20 p. 78, 15 D. *reges provinciae* sinceriter. *GREG.* *TVR.* *Franc.* 3, 14 p. 120, 18 ut regem. *cf.* *TERT.* *Scap.* 2 p. 541 *Oe.* *imperatorem* diligit et revereatur et -et *eqs.* [*AVG.* *civ.* 5, 24 p. 237, 6 D. *sublimiter*]). *coron.* 11 p. 443 *Oe.* patrem et matrem et omnem proximum, quos... lex -ari et post deum diligere praecipit (*VVLG.* *exod.* 20, 12. *deut.* 5, 16 [*item* *ITALA* *Lugd.*]. 27, 16 [*p.* 2938, 17]. *Mal.* 1, 6 filius -at patrem et servus dominum suum [*δοξάζει*]. *al.* *cf.* *HIER.* *epist.* 60, 10, 7 viduas et virgines Christi -are ut matres. *COD.* *Iust.* 1, 1, 8, 8 [= *EPIST.* *pontif.* 884 *Avell.* p. 322, 10. 345, 2] patrem -antes vestram *papae* beatitudinem. 12, 3, 5 pr. loco patris *patricios*. v. et p. 2943, 16). *CYPR.* *epist.* 3, 2 p. 471, 14 sacerdotes veros legitime et plene (*HIL.* c. *Const.* 5 p. 582^a. *AVG.* *civ.* 2, 11 p. 65, 27 D. *opp.* probrosos habent. *PASS.* *Thom.* p. 154, 8. v. et *CYPR.* *epist.* 3, 1 p. 470, 2). *Ps.* *HIL.* *libell.* 21 p. 749^b sanctos et coequales. *AVX.* *Maximin.* c. *Ambr.* 62 mire et gloriose *Ulfiam*. *HIER.* in *Mich.* 7, 5/7 p. 1220^b -emus episcopum, presbytero deferamus, assurgamus diacono. *al.* *VVLG.* *lev.* 19, 32 personam senis (*cf.* *BENED.* *reg.* 63 iuniores... priores suos -ent, priores minores suos diligit). *Tob.* 10, 13 soceros (*gr.* 12 *τίμα*). *Sirach* 38, 1 medicum (*τίμα*). I *Tim.* 5, 3 viduas (*τίμα*, *aliter* explicat *Hier.* in *Matth.* 15, 4 *sqq.* p. 106^a: hic honor donum intelligitur. *sed* *cf.* *supra* l. 69). *al.* *AVG.* in *euang.* *Ioh.* 30, 8 p. 1636 homines diverso modo pro suis gradibus -amus. *DRAC.* *Romul.* 8, 331 reginam frater (*Hesionen* *Priamus*) -at, nos et adoramus. *et al.* c. notione probandi, recipiendi: *FILASTR.* [*Ehlers*]

86, 3 *Cerintus* Paulum ... non accipit, Iudam traditorem -at (AVG. in euang. Ioh. 51, 12 p. 1768 reprobatur potius quam -tum videmus). c. *notione praeferendi*: VVLG. lev. 19, 15 non consideres personam pauperis nec -es vultum potentis (cf. p. 2944, 14).

b -antur res: fere i. q. *magni aestimare* (de re naturali *infra* l. 11): a *notione honoris servata*: TERT. nat. 1, 2 p. 61, 26 plerique fidem talium (*incredibilium*) temperant -antes (horrentes *Rigalt.*) naturam *increduli*. 2, 7 p. 107, 11 poeticam -atis atque in necessariis artibus habetis. ITALIA prov. 4, 8 (Hier. epist. 52, 3, 2) -a illam sapientiam (*τιμωσαν*, *Vulg. aliter*). PS. SOL. add. p. 221, 17 (v. p. 2942, 33) *Dionysius Platonem* occurrens -tus est (VITAE patr. 3, 17 occurrentes et salutantes [cf. gr. *Cot. p. 470^B* et alteram vers. 5, 15, 31]). SPART. Hadr. 16, 8 professores et -vit et divites fecit (cf. p. 2943, 4). act. 28, 10 multis honoribus (*gr. τιμωσαν*). al. AVG. civ. 4, 11 p. 161, 17 D. (*de Fortuna barbata*) adultos -are noluerunt, ut (i. 'eo, ut') hoc ... numen ... Fortunium nominarent (10, 26 p. 443, 6 D.). epist. 101, 1 p. 539, 8 epistulis. in euang. Ioh. 121, 2 p. 1956 (*allocutione q. e. 'domine'*). al. SYLP. SEV. dial. 1, 21, 2 dei ... magnificentia. 2, 6, 3 venerabiliter. 2, 12, 2 religioso officio. epist. 3, 21 triumphatores plausibus ... *Martinum* hymnis caelestibus. COD. Theod. 6, 27, 5 eodem (sc. *consularium*) gradu vel ordine ab ... iudicibus -entur (sc. in *salutationibus et consensibus*). CIL XI 3014, 12 quod opus macelli ... suae reip(ublicae) contulit et quod rationem eius ... incolas -vit. et al. *significatur effectus per praepos.*: TERT. anim. 33 p. 357, 22 damnatus est ... *Homerus* in pavum (i. ut pavus fieret), <non> -tus. LACT. inst. 1, 22, 9 *Faunus* Picum ... inter deos -vit (i. consecravit; cf. p. 2943, 61). HLL. c. Const. 5 p. 581^B Constantius non trudit carcere ad libertatem, sed intra palatium -at (i. -ando promovet) ad servitatem (cf. p. 2943, 62).

80 (B) -antur res corporeae vel incorpor. (de re personata *infra* l. 36): VELL. 2, 126, 3 -antur recta, prava puniuntur. COLVM. 1, 8, 19 *feminarum* fecundiorum in subole certus numerus -ari debet. TAC. hist. 3, 51, 1 caedem (*praemio*). TERT. idol. 10 p. 40, 8 schola -atur feris. patient. 1 p. 2, 3 bonum patientiae summae virtutis appellatione. resurr. 16 p. 46, 18 calix bene sibi conscius ... coronis ... inor<na>bitur aut aspergine florum -bitur. adv. Val. 30 p. 206, 11 -andorum coniugiorum supernorum gratia ... celebrandum semper sacramentum *eqs.* (cf. *Iren. 1, 6, 4*). adv. Marc. 2, 4 p. 337, 28 *deus* -ans et consignans et dispungens bonitatem operum dignatione conspectus. 3, 10 p. 393, 6 *deus* -vit illam (*carnem*) fingendo (*syn. dignum facit*). paenit. 5, 5 negat beneficium, cum beneficium non -at sc. gratia (7, 5 dei b., salutem suam scilicet, memoria periculi -ant naufragi). al. PANEG. 9, 19, 1 *principes liberalitatem* fovendis -andisve litterarum studiis impartiunt. CLAUD. DON. Aen. 9, 360 p. 237, 6 hospitii religionem. HIER. epist. 22, 20, 1 plus -antur nuptiae, quando, quod de illis nascitur, plus amatur. RVFIN. Clement. 1, 23 quae ... summa sunt, silentio -ari volunt (cf. CONC. I 3 vers. Tur. p. 39, 16 taciturnitate [I, 1 p. 99, 18 *τιμωσθω*]). AVG. epist. 23, 1 p. 64, 2 episcopatum. fid. et symb. 4, 9 p. 12, 16 utrumque sexum (serm. 184, 2, 2. 190, 2, 2 -ando commendare). HESYCH. in lev. 13, 4/8 p. 937^A ut necessarium ... numerum. MACR. Sat. 1, 24, 21 *philosophiam* anteloquio. RVSTIC. Conc. I 4 p. 94, 33 recto intellectu dicta (I 1, 7 p. 147, 42 *τιμωσαν*). et al.

55 (II) fere i. q. *praedicare, laudare* (cf. p. 2945, 66 sqq.; *aliter* p. 2943, 79 sqq.): FILASTR. 147, 6 non sunt maledicendi, sed ... conlaudandi atque -andi (orandi A) et glorificandi. AVG. in psalm. 144, 2 *Paulus* cum -ret primum populum dei ... cum ergo laudaret ipsum populum primum (*affertur Rom. 9, 5*). de laude poetica: MART. 5, 15, 3 queritur laesus carmine nemo meo, gaudet -to (-tus B^A) sed multus nomine (carmine C^A) lector. CIL III 37, 5 (a. 95) *Memnonem* versibus Graecis *infra* scriptis.

80 (III) de testamento, legato, largitione mortis causa facta (l. 71. 72) *sim.* (cf. honor p. 2924, 45): QUINT. decl. 308 p. 214, 18 non tantum ad heredem ista lis pertinet: aliquem fortasse amico -vit *eqs.* (*nude, item*: COD. Inst. 6, 28, 4, 6 *syn. vocantur*. 6, 43, 1, 3 personae ab eo testatore -tae [6, 51, 1, 7. 6, 51, 1, 9^B]). AVR. Fronto p. 17, 4 N. amicus legato (lugat *cod.*) -tus (CALL. dig. 48, 10, 15 pr. COD. Inst. 6, 28, 4, 8. 6, 43, 1 pr. legatis vel fideicommissis. 7, 7, 2 pr.). COD. Inst. 6, 51, 1, 8^a legatarii vel fideicommissarii ... vel mortis causa donatione -ti. CIL VI 10216, 9 tribules advente eo dono delphicae ... sed et testamento divisione (v. vol. V 1, 1628, 7) exequiarum eius -ti sunt. 18607, 8 testamento (33846, 5). X 2878, 8 tabulis.

75 (IV) ap. ECCL. de remuneratione piorum (interdum accedente vi glorificandi, v. p. 2947, 68 sqq.): (A) de vita aeterna (cf. p. 2943, 83. 84. 2946, 79): IREN. 4, 15, 2^{ext.} ut iuste iudicentur, qui non obediunt deo ... et qui oboedierunt ... ei, -entur incorruptibilitate. CYPR. hab. virg. 24 p. 205, 5 mementote tunc nostri, cum incipiet in vobis virginitas -ari. mortal. 18 p. 308, 20 volumus a deo ... praemiis caelestibus -ari (elem. 22 p. 390, 27 divinis mercedibus et pr. c. cf. AVG. civ. 12, 28 tit. p. 555, 12 D. quae pars -anda esset pr., quae damnanda supplicio). patient. 24 p. 416, 17 ut ... non cum impiis ... puniamur, sed cum iustis ... -emur. epist. 37, 3

80 (V) ap. ECCL. de remuneratione piorum (interdum accedente vi glorificandi, v. p. 2947, 68 sqq.): (A) de vita aeterna (cf. p. 2943, 83. 84. 2946, 79): IREN. 4, 15, 2^{ext.} ut iuste iudicentur, qui non obediunt deo ... et qui oboedierunt ... ei, -entur incorruptibilitate. CYPR. hab. virg. 24 p. 205, 5 mementote tunc nostri, cum incipiet in vobis virginitas -ari. mortal. 18 p. 308, 20 volumus a deo ... praemiis caelestibus -ari (elem. 22 p. 390, 27 divinis mercedibus et pr. c. cf. AVG. civ. 12, 28 tit. p. 555, 12 D. quae pars -anda esset pr., quae damnanda supplicio). patient. 24 p. 416, 17 ut ... non cum impiis ... puniamur, sed cum iustis ... -emur. epist. 37, 3

80 (V) ap. ECCL. de remuneratione piorum (interdum accedente vi glorificandi, v. p. 2947, 68 sqq.): (A) de vita aeterna (cf. p. 2943, 83. 84. 2946, 79): IREN. 4, 15, 2^{ext.} ut iuste iudicentur, qui non obediunt deo ... et qui oboedierunt ... ei, -entur incorruptibilitate. CYPR. hab. virg. 24 p. 205, 5 mementote tunc nostri, cum incipiet in vobis virginitas -ari. mortal. 18 p. 308, 20 volumus a deo ... praemiis caelestibus -ari (elem. 22 p. 390, 27 divinis mercedibus et pr. c. cf. AVG. civ. 12, 28 tit. p. 555, 12 D. quae pars -anda esset pr., quae damnanda supplicio). patient. 24 p. 416, 17 ut ... non cum impiis ... puniamur, sed cum iustis ... -emur. epist. 37, 3

80 (V) ap. ECCL. de remuneratione piorum (interdum accedente vi glorificandi, v. p. 2947, 68 sqq.): (A) de vita aeterna (cf. p. 2943, 83. 84. 2946, 79): IREN. 4, 15, 2^{ext.} ut iuste iudicentur, qui non obediunt deo ... et qui oboedierunt ... ei, -entur incorruptibilitate. CYPR. hab. virg. 24 p. 205, 5 mementote tunc nostri, cum incipiet in vobis virginitas -ari. mortal. 18 p. 308, 20 volumus a deo ... praemiis caelestibus -ari (elem. 22 p. 390, 27 divinis mercedibus et pr. c. cf. AVG. civ. 12, 28 tit. p. 555, 12 D. quae pars -anda esset pr., quae damnanda supplicio). patient. 24 p. 416, 17 ut ... non cum impiis ... puniamur, sed cum iustis ... -emur. epist. 37, 3

80 (V) ap. ECCL. de remuneratione piorum (interdum accedente vi glorificandi, v. p. 2947, 68 sqq.): (A) de vita aeterna (cf. p. 2943, 83. 84. 2946, 79): IREN. 4, 15, 2^{ext.} ut iuste iudicentur, qui non obediunt deo ... et qui oboedierunt ... ei, -entur incorruptibilitate. CYPR. hab. virg. 24 p. 205, 5 mementote tunc nostri, cum incipiet in vobis virginitas -ari. mortal. 18 p. 308, 20 volumus a deo ... praemiis caelestibus -ari (elem. 22 p. 390, 27 divinis mercedibus et pr. c. cf. AVG. civ. 12, 28 tit. p. 555, 12 D. quae pars -anda esset pr., quae damnanda supplicio). patient. 24 p. 416, 17 ut ... non cum impiis ... puniamur, sed cum iustis ... -emur. epist. 37, 3

80 (V) ap. ECCL. de remuneratione piorum (interdum accedente vi glorificandi, v. p. 2947, 68 sqq.): (A) de vita aeterna (cf. p. 2943, 83. 84. 2946, 79): IREN. 4, 15, 2^{ext.} ut iuste iudicentur, qui non obediunt deo ... et qui oboedierunt ... ei, -entur incorruptibilitate. CYPR. hab. virg. 24 p. 205, 5 mementote tunc nostri, cum incipiet in vobis virginitas -ari. mortal. 18 p. 308, 20 volumus a deo ... praemiis caelestibus -ari (elem. 22 p. 390, 27 divinis mercedibus et pr. c. cf. AVG. civ. 12, 28 tit. p. 555, 12 D. quae pars -anda esset pr., quae damnanda supplicio). patient. 24 p. 416, 17 ut ... non cum impiis ... puniamur, sed cum iustis ... -emur. epist. 37, 3

80 (V) ap. ECCL. de remuneratione piorum (interdum accedente vi glorificandi, v. p. 2947, 68 sqq.): (A) de vita aeterna (cf. p. 2943, 83. 84. 2946, 79): IREN. 4, 15, 2^{ext.} ut iuste iudicentur, qui non obediunt deo ... et qui oboedierunt ... ei, -entur incorruptibilitate. CYPR. hab. virg. 24 p. 205, 5 mementote tunc nostri, cum incipiet in vobis virginitas -ari. mortal. 18 p. 308, 20 volumus a deo ... praemiis caelestibus -ari (elem. 22 p. 390, 27 divinis mercedibus et pr. c. cf. AVG. civ. 12, 28 tit. p. 555, 12 D. quae pars -anda esset pr., quae damnanda supplicio). patient. 24 p. 416, 17 ut ... non cum impiis ... puniamur, sed cum iustis ... -emur. epist. 37, 3

80 (V) ap. ECCL. de remuneratione piorum (interdum accedente vi glorificandi, v. p. 2947, 68 sqq.): (A) de vita aeterna (cf. p. 2943, 83. 84. 2946, 79): IREN. 4, 15, 2^{ext.} ut iuste iudicentur, qui non obediunt deo ... et qui oboedierunt ... ei, -entur incorruptibilitate. CYPR. hab. virg. 24 p. 205, 5 mementote tunc nostri, cum incipiet in vobis virginitas -ari. mortal. 18 p. 308, 20 volumus a deo ... praemiis caelestibus -ari (elem. 22 p. 390, 27 divinis mercedibus et pr. c. cf. AVG. civ. 12, 28 tit. p. 555, 12 D. quae pars -anda esset pr., quae damnanda supplicio). patient. 24 p. 416, 17 ut ... non cum impiis ... puniamur, sed cum iustis ... -emur. epist. 37, 3

80 (V) ap. ECCL. de remuneratione piorum (interdum accedente vi glorificandi, v. p. 2947, 68 sqq.): (A) de vita aeterna (cf. p. 2943, 83. 84. 2946, 79): IREN. 4, 15, 2^{ext.} ut iuste iudicentur, qui non obediunt deo ... et qui oboedierunt ... ei, -entur incorruptibilitate. CYPR. hab. virg. 24 p. 205, 5 mementote tunc nostri, cum incipiet in vobis virginitas -ari. mortal. 18 p. 308, 20 volumus a deo ... praemiis caelestibus -ari (elem. 22 p. 390, 27 divinis mercedibus et pr. c. cf. AVG. civ. 12, 28 tit. p. 555, 12 D. quae pars -anda esset pr., quae damnanda supplicio). patient. 24 p. 416, 17 ut ... non cum impiis ... puniamur, sed cum iustis ... -emur. epist. 37, 3

80 (V) ap. ECCL. de remuneratione piorum (interdum accedente vi glorificandi, v. p. 2947, 68 sqq.): (A) de vita aeterna (cf. p. 2943, 83. 84. 2946, 79): IREN. 4, 15, 2^{ext.} ut iuste iudicentur, qui non obediunt deo ... et qui oboedierunt ... ei, -entur incorruptibilitate. CYPR. hab. virg. 24 p. 205, 5 mementote tunc nostri, cum incipiet in vobis virginitas -ari. mortal. 18 p. 308, 20 volumus a deo ... praemiis caelestibus -ari (elem. 22 p. 390, 27 divinis mercedibus et pr. c. cf. AVG. civ. 12, 28 tit. p. 555, 12 D. quae pars -anda esset pr., quae damnanda supplicio). patient. 24 p. 416, 17 ut ... non cum impiis ... puniamur, sed cum iustis ... -emur. epist. 37, 3

80 (V) ap. ECCL. de remuneratione piorum (interdum accedente vi glorificandi, v. p. 2947, 68 sqq.): (A) de vita aeterna (cf. p. 2943, 83. 84. 2946, 79): IREN. 4, 15, 2^{ext.} ut iuste iudicentur, qui non obediunt deo ... et qui oboedierunt ... ei, -entur incorruptibilitate. CYPR. hab. virg. 24 p. 205, 5 mementote tunc nostri, cum incipiet in vobis virginitas -ari. mortal. 18 p. 308, 20 volumus a deo ... praemiis caelestibus -ari (elem. 22 p. 390, 27 divinis mercedibus et pr. c. cf. AVG. civ. 12, 28 tit. p. 555, 12 D. quae pars -anda esset pr., quae damnanda supplicio). patient. 24 p. 416, 17 ut ... non cum impiis ... puniamur, sed cum iustis ... -emur. epist. 37, 3

80 (V) ap. ECCL. de remuneratione piorum (interdum accedente vi glorificandi, v. p. 2947, 68 sqq.): (A) de vita aeterna (cf. p. 2943, 83. 84. 2946, 79): IREN. 4, 15, 2^{ext.} ut iuste iudicentur, qui non obediunt deo ... et qui oboedierunt ... ei, -entur incorruptibilitate. CYPR. hab. virg. 24 p. 205, 5 mementote tunc nostri, cum incipiet in vobis virginitas -ari. mortal. 18 p. 308, 20 volumus a deo ... praemiis caelestibus -ari (elem. 22 p. 390, 27 divinis mercedibus et pr. c. cf. AVG. civ. 12, 28 tit. p. 555, 12 D. quae pars -anda esset pr., quae damnanda supplicio). patient. 24 p. 416, 17 ut ... non cum impiis ... puniamur, sed cum iustis ... -emur. epist. 37, 3

80 (V) ap. ECCL. de remuneratione piorum (interdum accedente vi glorificandi, v. p. 2947, 68 sqq.): (A) de vita aeterna (cf. p. 2943, 83. 84. 2946, 79): IREN. 4, 15, 2^{ext.} ut iuste iudicentur, qui non obediunt deo ... et qui oboedierunt ... ei, -entur incorruptibilitate. CYPR. hab. virg. 24 p. 205, 5 mementote tunc nostri, cum incipiet in vobis virginitas -ari. mortal. 18 p. 308, 20 volumus a deo ... praemiis caelestibus -ari (elem. 22 p. 390, 27 divinis mercedibus et pr. c. cf. AVG. civ. 12, 28 tit. p. 555, 12 D. quae pars -anda esset pr., quae damnanda supplicio). patient. 24 p. 416, 17 ut ... non cum impiis ... puniamur, sed cum iustis ... -emur. epist. 37, 3

80 (V) ap. ECCL. de remuneratione piorum (interdum accedente vi glorificandi, v. p. 2947, 68 sqq.): (A) de vita aeterna (cf. p. 2943, 83. 84. 2946, 79): IREN. 4, 15, 2^{ext.} ut iuste iudicentur, qui non obediunt deo ... et qui oboedierunt ... ei, -entur incorruptibilitate. CYPR. hab. virg. 24 p. 205, 5 mementote tunc nostri, cum incipiet in vobis virginitas -ari. mortal. 18 p. 308, 20 volumus a deo ... praemiis caelestibus -ari (elem. 22 p. 390, 27 divinis mercedibus et pr. c. cf. AVG. civ. 12, 28 tit. p. 555, 12 D. quae pars -anda esset pr., quae damnanda supplicio). patient. 24 p. 416, 17 ut ... non cum impiis ... puniamur, sed cum iustis ... -emur. epist. 37, 3

80 (V) ap. ECCL. de remuneratione piorum (interdum accedente vi glorificandi, v. p. 2947, 68 sqq.): (A) de vita aeterna (cf. p. 2943, 83. 84. 2946, 79): IREN. 4, 15, 2^{ext.} ut iuste iudicentur, qui non obediunt deo ... et qui oboedierunt ... ei, -entur incorruptibilitate. CYPR. hab. virg. 24 p. 205, 5 mementote tunc nostri, cum incipiet in vobis virginitas -ari. mortal. 18 p. 308, 20 volumus a deo ... praemiis caelestibus -ari (elem. 22 p. 390, 27 divinis mercedibus et pr. c. cf. AVG. civ. 12, 28 tit. p. 555, 12 D. quae pars -anda esset pr., quae damnanda supplicio). patient. 24 p. 416, 17 ut ... non cum impiis ... puniamur, sed cum iustis ... -emur. epist. 37, 3

80 (V) ap. ECCL. de remuneratione piorum (interdum accedente vi glorificandi, v. p. 2947, 68 sqq.): (A) de vita aeterna (cf. p. 2943, 83. 84. 2946, 79): IREN. 4, 15, 2^{ext.} ut iuste iudicentur, qui non obediunt deo ... et qui oboedierunt ... ei, -entur incorruptibilitate. CYPR. hab. virg. 24 p. 205, 5 mementote tunc nostri, cum incipiet in vobis virginitas -ari. mortal. 18 p. 308, 20 volumus a deo ... praemiis caelestibus -ari (elem. 22 p. 390, 27 divinis mercedibus et pr. c. cf. AVG. civ. 12, 28 tit. p. 555, 12 D. quae pars -anda esset pr., quae damnanda supplicio). patient. 24 p. 416, 17 ut ... non cum impiis ... puniamur, sed cum iustis ... -emur. epist. 37, 3

80 (V) ap. ECCL. de remuneratione piorum (interdum accedente vi glorificandi, v. p. 2947, 68 sqq.): (A) de vita aeterna (cf. p. 2943, 83. 84. 2946, 79): IREN. 4, 15, 2^{ext.} ut iuste iudicentur, qui non obediunt deo ... et qui oboedierunt ... ei, -entur incorruptibilitate. CYPR. hab. virg. 24 p. 205, 5 mementote tunc nostri, cum incipiet in vobis virginitas -ari. mortal. 18 p. 308, 20 volumus a deo ... praemiis caelestibus -ari (elem. 22 p. 390, 27 divinis mercedibus et pr. c. cf. AVG. civ. 12, 28 tit. p. 555, 12 D. quae pars -anda esset pr., quae damnanda supplicio). patient. 24 p. 416, 17 ut ... non cum impiis ... puniamur, sed cum iustis ... -emur. epist. 37, 3

80 (V) ap. ECCL. de remuneratione piorum (interdum accedente vi glorificandi, v. p. 2947, 68 sqq.): (A) de vita aeterna (cf. p. 2943, 83. 84. 2946, 79): IREN. 4, 15, 2^{ext.} ut iuste iudicentur, qui non obediunt deo ... et qui oboedierunt ... ei, -entur incorruptibilitate. CYPR. hab. virg. 24 p. 205, 5 mementote tunc nostri, cum incipiet in vobis virginitas -ari. mortal. 18 p. 308, 20 volumus a deo ... praemiis caelestibus -ari (elem. 22 p. 390, 27 divinis mercedibus et pr. c. cf. AVG. civ. 12, 28 tit. p. 555, 12 D. quae pars -anda esset pr., quae damnanda supplicio). patient. 24 p. 416, 17 ut ... non cum impiis ... puniamur, sed cum iustis ... -emur. epist. 37, 3

80 (V) ap. ECCL. de remuneratione piorum (interdum accedente vi glorificandi, v. p. 2947, 68 sqq.): (A) de vita aeterna (cf. p. 2943, 83. 84. 2946, 79): IREN. 4, 15, 2^{ext.} ut iuste iudicentur, qui non obediunt deo ... et qui oboedierunt ... ei, -entur incorruptibilitate. CYPR. hab. virg. 24 p. 205, 5 mementote tunc nostri, cum incipiet in vobis virginitas -ari. mortal. 18 p. 308, 20 volumus a deo ... praemiis caelestibus -ari (elem. 22 p. 390, 27 divinis mercedibus et pr. c. cf. AVG. civ. 12, 28 tit. p. 555, 12 D. quae pars -anda esset pr., quae damnanda supplicio). patient. 24 p. 416, 17 ut ... non cum impiis ... puniamur, sed cum iustis ... -emur. epist. 37, 3

80 (V) ap. ECCL. de remuneratione piorum (interdum accedente vi glorificandi, v. p. 2947, 68 sqq.): (A) de vita aeterna (cf. p. 2943, 83. 84. 2946, 79): IREN. 4, 15, 2^{ext.} ut iuste iudicentur, qui non obediunt deo ... et qui oboedierunt ... ei, -entur incorruptibilitate. CYPR. hab. virg. 24 p. 205, 5 mementote tunc nostri, cum incipiet in vobis virginitas -ari. mortal. 18 p. 308, 20 volumus a deo ... praemiis caelestibus -ari (elem. 22 p. 390, 27 divinis mercedibus et pr. c. cf. AVG. civ. 12, 28 tit. p. 555, 12 D. quae pars -anda esset pr., quae damnanda supplicio). patient. 24 p. 416, 17 ut ... non cum impiis ... puniamur, sed cum iustis ... -emur. epist. 37, 3

80 (V) ap. ECCL. de remuneratione piorum (interdum accedente vi glorificandi, v. p. 2947, 68 sqq.): (A) de vita aeterna (cf. p. 2943, 83. 84. 2946, 79): IREN. 4, 15, 2^{ext.} ut iuste iudicentur, qui non obediunt deo ... et qui oboedierunt ... ei, -entur incorruptibilitate. CYPR. hab. virg. 24 p. 205, 5 mementote tunc nostri, cum incipiet in vobis virginitas -ari. mortal. 18 p. 308, 20 volumus a deo ... praemiis caelestibus -ari (elem. 22 p. 390, 27 divinis mercedibus et pr. c. cf. AVG. civ. 12, 28 tit. p. 555, 12 D. quae pars -anda esset pr., quae damnanda supplicio). patient. 24 p. 416, 17 ut ... non cum impiis ... puniamur, sed cum iustis ... -emur. epist. 37, 3

80 (V) ap. ECCL. de remuneratione piorum (interdum accedente vi glorificandi, v. p. 2947, 68 sqq.): (A) de vita aeterna (cf. p. 2943, 83. 84. 2946, 79): IREN. 4, 15, 2^{ext.} ut iuste iudicentur, qui non obediunt deo ... et qui oboedierunt ... ei, -entur incorruptibilitate. CYPR. hab. virg. 24 p. 205, 5 mementote tunc nostri, cum incipiet in vobis virginitas -ari. mortal. 18 p. 308, 20 volumus a deo ... praemiis caelestibus -ari (elem. 22 p. 390, 27 divinis mercedibus et pr. c. cf. AVG. civ. 12, 28 tit. p. 555, 12 D. quae pars -anda esset pr., quae damnanda supplicio). patient. 24 p. 416, 17 ut ... non cum impiis ... puniamur, sed cum iustis ... -emur. epist. 37, 3

80 (V) ap. ECCL. de remuneratione piorum (interdum accedente vi glorificandi, v. p. 2947, 68 sqq.): (A) de vita aeterna (cf. p. 2943, 83. 84. 2946, 79): IREN. 4, 15, 2^{ext.} ut iuste iudicentur, qui non obediunt deo ... et qui oboedierunt ... ei, -entur incorruptibilitate. CYPR. hab. virg. 24 p. 205, 5 mementote tunc nostri, cum incipiet in vobis virginitas -ari. mortal. 18 p. 308, 20 volumus a deo ... praemiis caelestibus -ari (elem. 22 p. 390, 27 divinis mercedibus et pr. c. cf. AVG. civ. 12, 28 tit. p. 555, 12 D. quae pars -anda esset pr., quae damnanda supplicio). patient. 24 p. 416, 17 ut ... non cum impiis ... puniamur, sed cum iustis ... -emur. epist. 37, 3

80 (V) ap. ECCL. de remuneratione piorum (interdum accedente vi glorificandi, v. p. 2947, 68 sqq.): (A) de vita aeterna (cf. p. 2943, 83. 84. 2946, 79): IREN. 4, 15, 2^{ext.} ut iuste iudicentur, qui non obediunt deo ... et qui oboedierunt ... ei, -entur incorruptibilitate. CYPR. hab. virg. 24 p. 205, 5 mementote tunc nostri, cum incipiet in vobis virginitas -ari. mortal. 18 p. 308, 20 volumus a deo ... praemiis caelestibus -ari (elem. 22 p. 390, 27 divinis mercedibus et pr. c. cf. AVG. civ. 12, 28 tit. p. 555, 12 D. quae pars -anda esset pr., quae damnanda supplicio). patient. 24 p. 416, 17 ut ... non cum impiis ... puniamur, sed cum iustis ... -emur. epist. 37, 3

80 (V) ap. ECCL. de remuneratione piorum (interdum accedente vi glorificandi, v. p. 2947, 68 sqq.): (A) de vita aeterna (cf. p. 2943, 83. 84. 2946, 79): IREN. 4, 15, 2^{ext.} ut iuste iudicentur, qui non obediunt deo ... et qui oboedierunt ... ei, -entur incorruptibilitate. CYPR. hab. virg. 24 p. 205, 5 mementote tunc nostri, cum incipiet in vobis virginitas -ari. mortal. 18 p. 308, 20 volumus a deo ... praemiis caelestibus -ari (elem. 22 p. 390, 27 divinis mercedibus et pr. c. cf. AVG. civ. 12, 28 tit. p. 555, 12 D. quae pars -anda esset pr., quae damnanda supplicio). patient. 24 p. 416, 17 ut ... non cum impiis ... puniamur, sed cum iustis ... -emur. epist. 37, 3

80 (V) ap. ECCL. de remuneratione piorum (interdum accedente vi glorificandi, v. p. 2947, 68 sqq.): (A) de vita aeterna (cf. p. 2943, 83. 84. 2946, 79): IREN. 4, 15, 2^{ext.} ut iuste iudicentur, qui non obediunt deo ... et qui oboedierunt ... ei, -entur incorruptibilitate. CYPR. hab. virg. 24 p. 205, 5 mementote tunc nostri, cum incipiet in vobis virginitas -ari. mortal. 18 p. 308, 20 volumus a deo ... praemiis caelestibus -ari (elem. 22 p. 390, 27 divinis mercedibus et pr. c. cf. AVG. civ. 12, 28 tit. p. 555, 12 D. quae pars -anda esset pr., quae damnanda supplicio). patient. 24 p. 416, 17 ut ... non cum impiis ... puniamur, sed cum iustis ... -emur. epist. 37, 3

80 (V) ap. ECCL. de remuneratione piorum (interdum accedente vi glorificandi, v. p. 2947, 68 sqq.): (A) de vita aeterna (cf. p. 2943, 83. 84. 2946, 79): IREN. 4, 15, 2^{ext.} ut iuste iudicentur, qui non obediunt deo ... et qui oboedierunt ... ei, -entur incorruptibilitate. CYPR. hab. virg. 24 p. 205, 5 mementote tunc nostri, cum incipiet in vobis virginitas -ari. mortal. 18 p. 308, 20 volumus a deo ... praemiis caelestibus -ari (elem. 22 p. 390, 27 divinis mercedibus et pr. c. cf. AVG. civ. 12, 28 tit. p. 555, 12 D. quae pars -anda esset pr., quae damnanda supplicio). patient. 24 p. 416, 17 ut ... non cum impiis ... puniamur, sed cum iustis ... -emur. epist. 3

p. 578, 18 vitae aeternitatis. 58, 10 p. 665, 10 -ari, ut ... lucis aeternae gaudium capias. *ibid.* p. 665, 21 dignatione domini (*cf. infra* l. 10). LACT. epit. 68, 3 caelestibus (*cf. inst.* 7, 27. 1 sq.). AVG. civ. 9, 9 p. 381, 17 D. (*opp. damnatorum*). serm. 279, 7 indicatus ille Christus veniet iudicaturus, occisus ... excitaturus, exonoratus ... -turus.

(B) *de honore confessionis vel martyrii* (-atur res l. 13): CYPR. patient. 10 p. 404, 20 martyres gloriosis mortibus -ti. epist. 28, 2 p. 546, 22 martyribus ... -tia. 39, 1 p. 582, 8 dominus -vit caelestis gloriae dignitate confessorum. 59, 6 p. 673, 14 Cyprianus in circo ... dominicae dignationis testimonio -tus (*cf.* 67, 6 p. 741, 7 Cornelius martyrio ... dignatione domini -tus. 76, 1 p. 828, 6. *v. supra* l. 2. p. 2947, 12). 76, 4 p. 831, 22 deus vincentes coronat ... remunerans ... quicquid ipse praestitit et -ans quod ipse perfecit. VIGIL. TRID. ad Ioh. 7 p. 555^B Alexandrum -tura domini corona (*i. martyrium*). *acced.* inter (*cf.* p. 2943, 61): CYPR. Fort. 12 p. 345, 13 ipse quoque (*non passus*) a Christo inter martyras -atur.

(V) *de summa honoraria sc. maxime pecunia* (*cf.* p. 2946, 38 et 75): VLP. dig. 3, 1, 1, 6 qui in harena passi sunt se -ari (*sc. gladiatores*). ITALIA I Tim. 5, 17 (*cod. d g s. s.*; *cf.* Hier. in Matth. 15, 4 sqq. p. 106^A) qui bene praesunt presbyteri duplici (duplo g) honore -entur (*ἀξιοῦσθαι*, *Vulg.* digni habeantur. *cf.* 5, 18 et Hier. l. c.). CYPR. epist. 39, 5 p. 585, 1 presbyterii honorem designasse nos confessoribus ... ut ... sportulis (*opp. divisiones mensurnas*) idem cum presbyteris -entur. Hier. hom. Orig. in Luc. 34 p. 204, 23 R. Samaritanus tollit duos denarios et -at (onerat *edd. vet.*) stabularium (*Vulg.* Luc. 10, 35 dedit stabulario). VVLG. Tob. 1, 16. ACT. Archel. 37, 15 p. 54, 28 Iudas immanitatis suae praemio ab eis (Pharisaeis) triginta argenteis -tus.

β *usu sacro*: (I) -antur dei, sancti, heroes, loca sacra *sim.* (*cf.* p. 2943, 36 sqq.; *per ironiam* l. 51; *in parodia* ARNOB. nat. 3, 16 l. 56; *de vagitu Christi* l. 69): Ov. met. 8, 266 deos sanguine voto muneribusque datis et acervis turis -ant (adorant *recc.*; *cf.* SIL. 12, 340 delubrum s.). VAL. MAX. 7, 3, 2 Apollinem ... muneribus <et> sacrificiis (APVL. met. 11, 23. TERT. adv. Marc. 3, 13 p. 398, 8 [= Ps. TERT. adv. Iud. 9 p. 722 Oe.] *magi Christum*. CLAVD. DON. Aen. 8, 75 p. 125, 9. COD. Theod. 16, 10, 12, 2 simulacra humilior licet muneris praemio, tamen plena religionis iniuria. *cf. supra* l. 32). SVET. frg. p. 4, 7 eloquio ... quasi angustiore (*spectat ad verba, sim.*: APVL. met. 2, 31. ITALIA Is. 29, 13 [Aug. c. Faust. 22, 55 p. 650, 14. *et al.*] populus hic labiis me -at [*v. p.* 2938, 45; *cf.* VVLG. Matth. 15, 8 Marc. 7, 6]. CE 889, 1 [Romae; s. III?] Bacchum carmine, ture, sacris. *cf. etiam* l. 66 sqq.). TERT. apol. 13, 7 (*cf.* nat. 1, 10 p. 77, 11) quid ... ad -andos (inh-F) eos deos facitis, quod non etiam mortuis ... conferatis? 26, 3 Iudaeae et deum victimis et templum donis et gentem foederibus. spect. 5 p. 7, 3 ludi Consualia ... qui (queis Iun.). ... Neptunum -bant (*cf.* AVG. civ. 2, 14 tit. p. 69, 4 D. ludis scaenicis). idol. 15 p. 48, 4 eiusmodi officiis. pudic. 3 p. 225, 13 deum ambae -ant *sc. paenitentia et disciplina* (*de operibus ut*: VVLG. prov. 14, 31 -at deum ... qui miseretur pauperis. AVG. in Iob p. 613, 22 opera ... ecclesiarum, quibus -atur deus. SALV. gub. 4, 17 sanctis operibus). adv. Marc. 3, 11 p. 394, 3 deum tuum -as fallaciae titulo. paenit. 9, 5 ut de periculis (*i. iudicii*) timore dominum -et *exhomologesis* (Ps. AVG. serm. ed. Mai 97, 14 de sancta nativitate ramorum). *al.* ITALIA II Macc. 13, 23 (*rec. l. al.*) templum (*v. p.* 2938, 62; *aliter* p. 2943, 46). ARNOB. nat. 1, 41 p. 27, 27 Romulum sacerdotibus et pulvinaribus. 3, 16 p. 123, 3 si animalia nos vellent statuarum consecrationibus -are. 7, 27 p. 261, 1 turibus (*al.*; *cf. etiam* l. 32. 41). *al.* CLAVD. DON. Aen. 9, 85 p. 198, 30 lucus incolarum iugibus -tus obsequiis. VVLG. prov. 3, 9 -a dominum de tua substantia. AVG. civ. 2, 5 tit. p. 58, 3 D. obscenitatibus matrem deum. 4, 20 tit. p. 169, 2 D. templis et sacris (18, 6 p. 263, 21 D. templo et sacrificiis. *cf.* l. 34. 42). MART. CAP. 2, 180 dicatis ... pecudibus. *et al.* non -are i. q. 'illudere' (*pro gr. ἀπαΐειν*): ITALIA Ioh. 8, 49 (*cod. c*) vos me Iesum non -atis (*Vulg.* inhonorastis). VVLG. Bar. 6, 40 (*cf.* ITALIA Legion. ipsis Chaldaeis non -antibus ea (*idola*), qui *egs.* fere i. q. praedicare, laudare (*cf.* p. 2944, 55 sqq.; *aliter supra* l. 38 sqq.; *gr. resp. δοξάζειν*; *acced.* quod, super): TERT. carn. 2, 427 Oe. angelica multitudo dominum suum noctibus -ans (*cf.* HIL. trin. 2, 27 p. 68^B vagitus Christi per angelorum divina gaudia -antur [*infra*: laudantes]. *v. Vulg.* Luc. 2, 13 sq.). fug. 13 p. 488 Oe. qui accepit, deum -at et benedictionem mihi reddit. ITALIA Luc. 17, 15 (*cod. d*; *cf.* p. 2938, 75) cum magna voce -ans d(eu)m (*Vulg.* magnificans, *item*: *ibid.* 18, 43). I Petr. 4, 14 (Cypr. Fort. 9 p. 332, 3 *al.*) nomen dei secundum illos blasphematur, secundum nos autem -atur (*om. gr. plerique et Vulg.*). HERM. Pal. sim. 9, 18, 5 (*cf. vulg.*) gloriam ... nomen. 9, 28, 5 (= *vulg.*) seq. quod. VVLG. Rom. 15, 9 super misericordia (Ps. MATTH. euang. 32 Iesum s. facto signo). CORIP. Ioh. 8, 366 precibus ... patrem benedixit -ans et ... Christo dedit ... laudes.

(II) -antur mortui: Ov. met. 14, 84 Aeneas sacrificat tumulumque sui genitoris -at (CE 541, 10 [*ca. s. III*]). *cf.* CAPITOL. Aur. 3, 5 sepulchra ... aditu, hostiis, floribus. PAVLA Hier. epist. 46, 5, 3 sepulturae domini locus). LIV. 8, 22, 3 -andae parentis (*visceratione populo data*). VELL. 2, 119, 5 Vari corpus gentilicii ... tumuli se-

pultura -tum est (LACT. mort. pers. 4, 3. *cf.* STAT. silv. 2, 1, 69 tanto ... funere. *v. etiam* l. 48). 2, 124, 3 corpus Augusti ... humanis honoribus, numen (nomen *cod.*) divinis -tum. VAL. MAX. 2, 4, 7 gladiatorum munus dederunt funebri memoria patris cineres -ando. 5, 1 ext. 6. SVET. Aug. 100, 2 in memoria -anda (CYPR. epist. 68, 5 p. 748, 13 CLAVD. DON. Aen. 10, 520 p. 360, 8 AVG. civ. 1, 26 p. 41, 19 D. *al.*). CAPITOL. Aur. 15, 3 sacris Verum. VOPIEC. Prob. 9, 2 Arcadionem sepulchro. ARNOB. nat. 5, 7 p. 180, 14 corpus Attidis caerimoniis annuis et sacerdotiorum antistibus (*cf.* VIR. ill. 15, 6 annuo matronarum luctu). IORD. Get. 214 regem cantibus. 256 Attillae manes. *al.* CIL VI 29580, 4 titulo (CE 1009, 1).

(III) -antur dies festi: LIV. 5, 23, 4 triumphus Camilli ... omnem consuetum -andi diei illius modum ... excessit. VELL. 2, 27, 6 felicitatem diei ... Sulla perpetua ludorum circensium -vit memoria. SVET. Tib. 26, 1 natalem suum ... vix unius bigae adiectione -ari passus est (PANEG. 10, 1, 4 Romae. CONC. Brag. a. 563, 4 Christi. *de natalibus q. d. martyrum*: Ps. AVG. serm. ed. Mai 47, 1 natalem ... translationem. SACR. Leon. p. 345 apostolorum natalicia ... venerari et ... -are). CLAVD. DON. Aen. 5, 50 p. 431, 12. Hier. epist. 31, 3, 3 nimia saturitate ... martyrem (*i. diem martyris*). PRVD. perist. 11, 236 lucis (antea: venerantibus).

b *in vita publica* (*acced.* publice: *infra* l. 36. 45. p. 2947, 3; *cf. etiam infra* l. 42. 48. obi. oppidum: *infra* l. 51; *variae res*: *infra* l. 29. 41. 61. 65. 76. 83. in parodia: *infra* l. 59; *per ironiam*: p. 2947, 1): a *de variis praemiis, muneribus, dignitatibus sim. publice datis*: CIC. Phil. 5, 35 in viris fortibus (Bruto *al.*) -andis. 5, 45 saepe spero fore C. Caesaris ... -andi et nobis (senatui) et populo Romano potestatem. 9, 3 Ser. Sulpicium mortuum. 9, 4 nemo virtutem non -bat (LIV. 2, 13, 6 agro donato. 2, 13, 9. VAL. MAX. 9, 8 ext. 2 *opp.* puniens. SVET. Aug. 38, 1 nec parior in bellica v. -anda ... triumphos et ... triumphalia ornamenta decernenda curavit. SEN. contr. exc. 4, 7). BRVT. Cic. epist. 11, 10, 1 interpellent me adversarii, quo minus -tus sim. LIV. 10, 7, 9 sellis curulibus, toga praetexta, tunica palmata et toga picta et corona triumphali laurea (sc. magistratibus et triumphis). SEN. contr. 10, 2, 8 publice -atur vir fortis praemio (*sic ap. rhet.*: QUINT. decl. 249 p. 23, 17 duplici praemio unam -ari militiam. 278 p. 134, 23 [antea: praemium ... dedisse]. *ibid.* p. 134, 27 pecunia. 329 p. 293, 24 non satis est tyrannicidae ... dum vivit, tantum -ari; non sufficiunt magistratus, nec satis sunt tituli: habeatur aliquis etiam morti honor *egs. al.* SEN. contr. exc. 4, 4, 4, 7 tyrannicidium. *cf.* QUINT. inst. 3, 6, 74). VELL. 2, 61, 3 equestri statua (SVET. Vit. 3, 1 publico funere ... item statua pro rostris. INSCR. RevA. V 34, 1931, 342 n. 38, 26 [in Africa, a. 144]. AMPEL. 15, 19. POMPON. dig. 48, 22, 17 pr. et imaginibus [*cf.* CIL III 510, 6]. PORPH. Hor. carm. 4, 2, 19/20 publice. TREB. Claud. 3, 7 statuus, vexillis, coronis, fanis, arcubus. CIL II 1086, 9 ab exercitibus ... bigis auratis et statuus equestribus. *et al.*). 2, 62, 4 publica sepultura (*cf.* l. 42; *v. etiam supra* l. 1). 2, 112, 2 ornamentis triumphalibus (CIL XIV 3608, 29 [s. I]. SVET. Tib. 9, 2. *v. etiam* l. 31. 35). VAL. MAX. 1, 8, 6 (praemiis militariibus). CVRT. 7, 1, 23 donis milites. PLIN. nat. 5, 20 oppidum civitate. 22, 10 (corona). SIL. 16, 569 quem ... -ant praemia (*in certamine, item*: ACT. Arv. a. 87 II 38 victores palmis et coronis argenteis. SVET. Aug. 45, 2). CIL III 14387¹, 4 (s. I) albat(a) dec(u)r(sione) (*cf.* 14387², 5). QUINT. inst. 7, 4, 41 (*opp.* puniendus). TAC. hist. 2, 57, 2 Vitellius -vit (oner. *cod.*) ... Asiaticum anulis equestribus (MACR. Sat. 2, 3, 10 anulo aureo. *cf.* TERT. resurr. 57 p. 118, 3 [in parodia] et vestis albae nitore et anuli aurei honore et patroni nomine ac tribu mensaque -atur libertus in aeternitate). 2, 89, 2 matrem ... Augustae nomine -vit Vitellius (IVST. 10, 3, 5 Darii n. ... -tus Codomannus. *cf.* TAC. ann. 11, 25, 4 merita Claudii non usitatis vocabulis. *v. et p.* 2943, 69). SVET. Aug. 27, 2 equestri dignitate (*cf.* COD. Theod. 8, 1, 3 laus eos et dignitas -bit). Claud. 28 (*v. p.* 2947, 14) praemiis (PANEG. 7, 2, 4 leges multa caelibes notaverunt, parentes pr. -arunt. NOVELL. Iust. 143 pr. 143, 1 nefarios ... coitus poenis corrigi, non pr. ... -ari. *cf. supra* l. 37 et 52). GAIUS inst. 3, 50 duobus liberis -tae ingenuae patronae, libertinae tribus (3, 51. 52. 53 VLP. reg. 29, 6. *cf.* GAIUS inst. 3, 50 trium ... liberorum iure [VLP. reg. 29, 7]). VLP. reg. 7, 1 lato clavo vel equo publico similive honore (CIL VI 1838, 6 [s. II]. X 1211, 3 [a. 170]. 1576, 7 [s. II]. *al.*). CIL XII 2230, 10 (Gratianopolis, s. II) torquibus et armillis aureis suffragio legionis. III 7429, 3 (a. 161/8) omnib(us) honorib(us). TERT. apol. 49, 1. ACT. lud. saec. Sept. Sev. (RhM. 81, 1932, 388 sqq.) 75 cantores carminis saecularis. CIL III 14416, 8 honorat(o) a Caracalla ... (sestertium) L milia n(ummum) et xxv <et> gradum promotionis (*pro donis milit.*). SOL. 2, 26 (*v. p.* 2942, 33) devotionis ministerium munificentia senatus -ta Hirpis ... munerum vacationem dedit. VIR. ill. 16, 3 muneribus (militar.). AVG. serm. ad Caesar. 4 desertor de caractere damnatur, de quo militans -atur (*in imag. de praemio caelesti, v. p.* 2944, 75). MACR. Sat. 1, 6, 16 bulla aurea ac praetextae insignis. COD. Theod. 6, 21, 1 (*cf.* Iust. 12, 15, 1) codici(illis) comitivae ordinis primi (COD. Iust. 2, 7, 25, 2 [a. 519] codicillos, quibus illustris -atur dignitas). 6, 23, 4 pr. privilegiis (6, 24, 10. 6, 35, 14, 1). 6, 35, 7 allectione. COD. Iust. 2, 7, 15 pr. imperialibus beneficiis. PASS. Mar. [Ehlers]

Iac. 9 p. 58, 8 (*per ironiam*) *martyres* elogio fortissimae confessionis -tos (*a magistratibus*). CIL V 5889, 7. IX 741, 4 bisellio (INSCR. Dessau 6500). XI 7434, 4 publice. INSCR. Afr. Cagnat-M.-Ch. 3, 4 veteranus commodis -tus. et al.

β de magistratibus (gradibus, administrationibus sim.) vel magistratum insignibus (cf. p. 2946, 31. 34. 40. 75; *obi. familia*: infra l. 13): LIV. 1, 34, 5 dummodo virum -tum videret Tanaquil. 22, 30, 4 (*loq. Minucius magister equitum*) plebei scitum, quo oneratus <sum> magis quam -tus. VELL. 2, 59, 3 pontificatus... sacerdotio puerum -vit Caesar Octavianum (2, 100, 4 s., praetura, consulatu, provinciis. cf. CYP. epist. 1, 1 p. 465, 11 divino s. 66, 5 p. 730, 5 dignatione dei [*aliter* p. 2945, 2 et 10]. 72, 2 p. 777, 23 [*nude*]). SVET. Tib. 3, 1 *Liviorum familia* dictatura etiam ac magisterio equitum -ta. Claud. 28 *libertos* decreto... senatus non praemiis modo..., sed et quaestoriis praetoriisque ornamentis -ari (CIL III 384, 10 *ii virilib(us)* [cf. 514, 5 et *saepe*] et sacerdotibus). 649, 1 decurionalibus [cf. 650, 2 et *saepe*]. INSCR. Dessau 6969 [*Gall. Narb.*] aedilicis eqs. cf. p. 2946, 48). vita Lucani p. 51, 3 quaestura. PORPH. vita Hor. p. 1, 14 militia tribunatus. PANEG. 3, 21, 5. SPART. Hadr. 23, 13 praetura (cf. l. 10). IVST. 9, 6, 8 ducatu. AMM. 30, 9, 2 mediocriter. SCHOL. Cic. Bob. p. 153, 20 senatoriis magistratibus. COD. Theod. 12, 12, 1 primatum... insignibus. RVSTIC. Conc. I 4 p. 127, 27 *imperatores* digne sunt [-ti a deo vel ordinati] (I 1, 7 p. 157, 23 *παρὰ τ. θ. τετυγμένους*). c. praepos. inter, ad (cf. p. 2943, 61. 62): COD. Theod. 6, 26, 17, 1 post depositum actum inter eos, qui vicariam potestatem egerint, -andi. CIL IX 1619, 8 (*Beneventi*) -to ad curam kalendari rei (publicae) Canusinor(um) a divo Traiano eqs.

2 vi latiore de iis, quae augendi causa fiunt: a de nobilitate, gloria sim. (superbia infra l. 42) fere i. q. magnificare, nobilitare, glorificare (c. pron. reflexivo l. 39. 42; *mediopassive* l. 63): a usu profano: CIC. div. 1, 88 Amphiarum... sic -vit fama Graeciae, deus ut haberetur eqs. (cf. p. 2948, 65). SALL. Jug. 10, 2 (*Micipsa ad Iugurtham*) meque regnumque meum gloria -visti (oneravisti var. l.). ITALIA psalm. 36, 20 (*Mediol. al.*) inimici... domini statim ut -buntur et exaltabuntur (-ti et exaltati fuerint Rom.)... deficient (cf. p. 2939, 11). CYP. mortal. 17 p. 308, 9 *patriarchae* fidei ac iustitiae meritis -ti i. *'illustres'* (cf. VEN. FORT. vita Pat. 10, 31 se virtutibus -bat). FIRM. math. 5, 4, 18 primum vitae tempus eorum habebit... difficultates, postremum vero honestis actibus -bitur (-buntur var. l.). 6, 2, 4 perpetuis gloriae splendoribus. DOCTE. apost. 3, 9 non *altabis* te nec -bis te apud homines, nec dabis animae tuae superbiam (L. gr. *ὕψους σεαυτὸν*). GREG. M. moral. 6, 36 p. 749^B resurrectionem gloria ascensionis -vit Christus. -atur res turpis, inepta (l. 50) sim.: PLIN. nat. 14, 19 imperium... continet centurionem in manu vitis et... in del(ic)tis poenam ipsam -at (AVG. in psalm. 34 serm. 2, 8 Christus -vit... p. suam, iam crucem suam in omnium frontibus fixit). AVG. civ. 7, 18 p. 296, 31 D. conantur vanissimas fabulas sive hominum res gestas vel naturalibus interpretationibus -are. 18, 21 p. 283, 14 D. *Iliam* volunt de Marte geminos concepisse, isto modo stuprum eius -antes vel excusantes. singulariter fere i. q. loco spectabili signare: TERT. pudic. 5 p. 226, 21 -vit (oner- trad.)... moechiam, quam homicidio antepontit lex dei (cf. 12 p. 242, 5).

*β usu sacro de gloria dei, Christi, daemoniorum (l. 60) sim. (obi. res l. 66 et 67; graece resp. δοξάζειν; de ITALIA loh. v. p. 2939, 15): ① generatim: ITALIA loh. 16, 14 (Mar. Victorin. adv. Arrium 1, 13) spiritus me -bit Christum (v. p. 2939, 28). 21, 19 (cod. e. r) qua morte -turus esset (-ret r) deum Petrus (v. p. 2939, 30). TERT. epist. 22 p. 55, 29 ut et deus potius glorificetur et daemonia non -entur in eo quod... feci sc. beneficio (adv. Marc. 4, 18 p. 478, 9 deum in suis beneficiis atque virtutibus -ari sustinebat Christus. VULG. Sirach 38, 6 dedit hominibus scientiam altissimam, -ari [*mediopassive*] in mirabilibus suis). HERM. Pal. mand. 3, 1 ut spiritus... verax... inveniat atque ita dominus -etur (vulg. magnificetur). AVG. epist. 167, 15 p. 603, 12 ut gratia dei amplius -etur. ORIENT. carm. app. 3, 131 Christus dicitur dextera, qua patrium latus assidet, ornat, -at. ② speciatim de gloria aeterna Christi (cf. p. 2944, 76): ITALIA loh. 7, 39 (cod. a. d) Iesus nondum fuerat -tus (cf. p. 2939, 38). 13, 31 (cod. a) nunc -tus est filius hominis (cf. p. 2939, 40).*

b de specie externa i. q. decorare, ornare (aliter p. 2944, 36. 2945, 82): PETRON. 83, 3 Apollo lyram... modo nato flore (*hyacintho*) -bat (*in tabula*). SOL. 33, 11 *phoenix* capite -to in conum plumis extantibus (cf. Plin. nat. 10, 3 caput... plumis apice honestante). PEREGR. Aeth. 25, 9 *Constantinus fabricam* -vit auro, musivo et marmore pretioso (hornavit i. orn- Wölfflin, ALL 4, 1887, 260 et edd. fort. recte, cf. antea: de ornatu fabricae).

II singulariter: i. q. honoris causa attribuire (cf. gr. *τιμᾶν τιλ τι, theod. 'verehren'; nisi per confusionem casuum*): CIL III 6292, 12 (*litt. rudibus*) patri... sepulcrum onoraverunt.

deriv.: honorabilis, honorarius, honorator. *compos.*: idol-honoro, dehonoro, exhonoro, inhonoro, perhonoro, praehonoro. *part. p. p.* **honoratus*, -a, -um. *de script., abbrev.*, NOT. Tir. v. p. 2942, 16 sqq. 27 sqq. 34. *de comparatione* (cf. GRAMM.

suppl. 144, 37 -us -ior -issimus): *compar.*: -ior inde a CIC.; loco *positivi vel superl.*: MART. CAP. 1, 7, 9, 908. plus -us: SIDON. epist. 1, 7, 9. *superl.*: -issimus inde a PLAVTO (*infra* l. 23), CIC. valde -us: CIC. epist. 9, 21, 2. *de notione*: SYNON. Cic. p. 443, 1 B. GRAMM. suppl. 144, 35 quae extrinsecus a fortuna, <ut>... -us. GLOSS. *τετυγμένος, ἐνδοξος, ἐλπίστος, ἐντιμος, τίμιος, ἀξιωματικός*. honoribus plenum. ? GLOSS. II 536, 21 -us ichiachos (i. *οἰκιστικός*). *coniunct.* honestus: *infra* l. 28. 38. 63. p. 2950, 60. *legitur inde a PLAVTO* (*superl.*; v. *infra* l. 23), CIC.; deest CAES. al. *cf. Onom.*; *ludit in nomine proprio* CASSIOD. var. 5, 3, 2. [*dub. vel falso trad.*: TER. Phorm. 853 (ornatissime A a. c. recte). CHAR. p. 2933, 52. *contextu dubio*: PROP. 4, 11, 102 sim digna..., cuius -is ossa vehantur aquis (equis DV; avis [cf. *infra* l. 45] Heins. *vix recte*; aquis def. Rothstein coll. 4, 7, 56). *dub. interpr.*: NOVELL. Maior. 6, 1 suscepto -i (I, -o cett.) capitis velamine consecrari.]

I vi passiva et obiectiva i. q. honore affectus, honoris plenus, honestus: A de hominibus (genere, aetate, nomine, partibus corporis sim.; metonymice de funere *infra* l. 50, de otio p. 2949, 12): 1 generatim i. q. qualibet dignitate spectatus, praecclarus, nobilis sim. (nota, quae monui p. 2949, 31): PLAVT. Capt. 278 quo de genere natust illic Philocrates? :: Polyplusio: quod genus illi[c] est unum pollens atque -issimum (TAC. ann. 6, 15, 1 plebei... g., verum antiqui -ique. cf. SVET. Otho 1, 1 familia vetere et -a atque ex principibus Etruriae [cf. p. 2949, 16]). CIC. Planc. 19 e praefectura Atinati non tam prisca, non tam -a, non tam suburbana. Brut. 281 qui eum (*honorem*) sententiis, qui suffragiis adeptus est, is mihi et honestus et -us videtur. leg. 1, 32 (*opp. inglorii*). 2, 62 *in more est, ut -orum virorum laudes* in contione memorentur (LIV. 3, 67, 8 nobilissimos v. -issimosque [*quasi patricios*]). PEREGR. Aeth. 19, 6 sapientem et -um. VULG. IV reg. 5, 1 magnus apud dominum suum et -us. SVLP. Sev. dial. 3, 7, 5 -o et religioso. Mart. 8, 1 secundum saeculum [cf. p. 2949, 71]. v. et p. 2949, 4 et 42). Cato 63 (*de Lacedaemone*) nusquam est senectus -ior (LIV. 34, 33, 2 inter cives. AMM. 27, 7, 2. cf. CE 1277, 1 senio. *aliter* p. 2949, 7). nat. deor. 3, 87 dives... -us... incolumis. off. 1, 138 hominis -i et principis (epist. 3, 10, 9 Appii h. nobilissimi atque -issimi. FIRM. math. 4, 19, 5. 4, 19, 34 h. stabiles -os ordinatos honestos eqs. cf. p. 2949, 8). 2, 69 qui se locupletes, -os, beatos putant. Att. 9, 12, 2 Dionysius apud me -ior fuit quam apud Scipionem Panaetius (LIV. 4, 35, 8. et al.). NEP. Eum. 1, 1 illustrior atque etiam -ior. HOR. epist. 1, 1, 107 sapiens est -us. Ov. met. 8, 9 -os... canos Nisi senis (cf. FEST. p. 360 Verrius dicit taenias ornamentum esse laneum capitis -i. v. et p. 2949, 9. 10). EPICED. Drusi 330 pio... in arvo inter -os excipietur avos. Liv. 27, 15, 10 advenae locupletis atque inter populares tam -i. 39, 34, 9 Philippus parcebat magis Onomasto, -iori amico (40, 54, 6). PAVL. FEST. p. 2 *'adfecta'* femina... velut -a. VELL. 2, 88, 2 Maecenas non minus Agrippa Caesari carus, sed minus -us (*sc. eques*). TAC. ann. 14, 15, 4 clari -ique agere Augustiani. Ps. QVINT. decl. 6, 21 p. 130, 11 quod -is (i. *'-orum'*, cf. *supra* l. 29) contingere funeribus solet, defunctus laudaberis. TERT. monog. 10 p. 777 Oe. -ior maritus est, quanto mundior factus est. ITALIA psalm. 71, 14 (Tert. adv. Marc. 4, 14 p. 460, 1; v. p. 2931, 72) nomen (*aliter* p. 2950, 63). IREN. 2, 15, 3 -ior creatura erit quam pleroma. NEMES. ecl. 1, 22 dicat -os... tibia manes Meliboei. FIRM. math. 3, 5, 18 faciet amabiles, -os eqs. AMM. 23, 6, 35. 27, 12, 3. VULG. Dan. 14, 1 (*gr. vers. θ' ἐνδοξος*). AVG. civ. 5, 15 p. 220, 31 D. Romani -i sunt in omnibus fere gentibus. quaest. hept. 4, 48 p. 355, 5 -ioribus nuntiis (cf. VULG. num. 22, 15 nobiliores). al. MART. CAP. 1, 7, 9, 908. CANON. Dionys. Exig. p. 101, 26 St. commendati(c)ae litterae personis -ioribus solummodo conceduntur. VITAE patr. 5, 10, 82 ordo monachorum -ior est saecularibus (*gr. Nau 1909 p. 365 n. 250 ἀποριωτέρας*). VEN. FORT. vita Germ. 1, 1 honestis -isque parentibus (cf. Constantius vita Germ. 1 splendidissimis). et al. fere i. q. fama celebratus: HOR. ars 120 -um si forte reponis Achillem (antea: famam sequere. v. Jensen, SBerl. 1936 p. 313, 2, qui cft. Cic. p. 2947, 32).

pro subst. (praeter usum praedicativum): LIV. 2, 15, 1 missi... -issimus quisque (cf. p. 2949, 19) e patribus (*superl.* ut: PLIN. nat. 33, 11 anulo aureo exterorum -issimi intellegebantur). 41, 20, 3 quibus<dam> -is magnoque aestimantibus se puerilia... munera dare Antiochus. CLEM. ad. Cor. 3 p. 4, 14 exsurrexerant vulgares contra -os (ac 3 ἐντιμους). VEG. mil. 3, 6 p. 75, 20 dux a prudentioribus et -is ac locorum gnaris... debet universa perquirere. AMBR. off. 2, 24, 125 pronum... est genus hominum favere -ioribus (*compar. ut*: AVG. epist. 126, 1 p. 8, 21 -iores et graviore. SALV. gub. 4, 33 -ior quispiam. c. abl. *compar.*: VULG. Luc. 14, 8 -ior te [*ἐντιμότερος*]). HIER. interpr. Iob 34, 19 (*gr. ἐντιμους, Vulg. principum*). VULG. Iudith 3, 9 urbium habitatores, principes et -i simul cum populis. Sirach 10, 25 divitum, -orum et pauperum (*gr. 22 ἐνδοξος*). SIDON. epist. 1, 5, 11 togam [senator] -us, ... paenulam deponit inglorius. HIST. Apoll. rec. A 31 (cf. rec. B) civibus et -is. et al.

2 speciatim de iis, qui magistratibus, gradibus, administrationibus publicis sim. funguntur vel functi sunt (cf. honoro p. 2947, 5 sqq.): a usu laxiore et non technico: [Ehlers]

CIC. orat. 32 *Thucydides fuit* -us et nobilis (*de duce Graeco ut*: NEP. Chabr. 3, 4 *Chares* et -us et potens). Tusc. 1, 85 Metellus ille -is (-us *cod.*) quattuor filiis (*cf.* VELL. 1, 11, 6). Cato 22 manent ingenia senibus... neque ea solum in claris et -is viris, sed in vita etiam privata et quieta (Ov. Pont. 4, 5, 2 *consuli*. AMM. 21, 12, 16 -issimo *sc. magistro peditum*. 29, 1, 9 abunde... -um: Asiam quippe... reixerat *eqs.* *cf.* *infra* l. 42. p. 2948, 29). 61 senectus -a (*i. viri honoribus functi*; *aliter* p. 2948, 34). epist. 9, 21, 2 *Cursor*, homo (*cf.* p. 2948, 36) valde -us. Ov. fast. 1, 52 -us... praetor. Pont. 1, 8, 22 (*de rege Thracio*) -a sceptrum tenere manu (*cf.* 2, 2, 92 -is [adoratis *γ*] laurea [*i. triumphus*] digna comis. *v. et* p. 2948, 42, 43). Liv. 4, 2, 4. VELL. 2, 99, 4 *pro consulis legatque fascibus summissis fassi sunt* otium eius (*Tiberii*) -ius imperio suo. QUINT. decl. 366 p. 401, 1 -us fuit: legatus fuit. Tac. hist. 1, 77, 3 *Otho pontificatus auguratusque* -is iam senibus (*sc. consularibus et praetoribus*)... addidit. EVTR. 7, 18, 1 Vitellius... familia (*cf.* p. 2947, 13; *aliter* p. 2948, 24) -a magis quam nobili: nam pater eius... tres... gesserat consulatus. CE 195, 1 (*interpol.*) candidatus fiat -us tuns. *pro subst. (praeter usum praedictivum)*: Liv. 5, 14, 5 patricios omnes, partem magnam -issimum quemque (*cf.* p. 2948, 68)... creare. 25, 6, 4 senes -osque (*sc. consulares et censorios*) invenis... vicit. 26, 2, 16 imparem libertatem Romae... -o atque inhonorato esse. VELL. 2, 54, 3 *Cato* -iori parere maluit (*Scipioni viro consulari*). AVG. catech. rud. 15, 23 *opp. privatum* (serm. 134, 3, 3. *cf.* l. 5). VISIO Pauli 1. rec. P p. 11, 10 J.

b usu sollemni et technico: *a* subst. -i vel -i viri (l. 42) in universum titulus sollemnis magistratum, magistratibus functorum, magistratum codicillis exornatorum aevi imperatoris (*per sing.*: *infra* l. 40, 48, 50, 70. *militares opponuntur* *infra* l. 38, adnumerantur *infra* l. 61. -us provincialis: *infra* l. 70; -us saecularis: *infra* l. 71. *de re v. e. g.* Gothofredus-Ritter, *Cod. Theod. I* p. 58 sqq. Mommsen, *Stratf. 1033 sq.* nonnulla hic allata nescio an ad 1 referri possint): CIL XIV 2408, 12 (*Bovillis*, a. 169) sportulas dedit adlectis... decurionibus... Augustalibus... mulieribus honoratorum et populo. CAPITOL. Maximin. 28, 1 cum pater suus... plerisque -is adsurgeret. LAMPR. Alex. 28, 4 quidam ex -is. 40, 2 Helio. 27, 1. COD. Greg. 14, 4, 1, 7 (Coll. Mos. 15, 3, 7) -i aut cuiuslibet dignitatis vel maioris (-es *Mo.*) personae. GAUDENT. serm. praef. 2. G -orum *Brixiae*... caput (*magister memoriae*). AMM. 14, 5, 3 militarium vel -orum aut nobilis. 14, 7, 1 nec -is... nec urbiurum primatibus nec plebeis. 20, 9, 6 Leonas quaestor susceptus ut -us et prudens. *al.* AMB. epist. 20, 7. obit. Valent. 24 vel -is... vel praefecto. off. 2, 29, 150 -i... et intercessores. 3, 7, 46 -os et locupletiores viros (COD. Theod. 6, 27, 20 -is *v.*... adgregari. 6, 27, 21. COD. Iust. 1, 48, 3 [a. 389]. *cf.* l. 4. p. 2948, 29). COD. Theod. 1, 10, 8 adscitis sibi in consilium ex provincia quinque -is... provinciae moderator cognoscat. 1, 15, 16. 1, 20, 1 (= Iust. 1, 45, 1) -i, qui lites habere noscuntur (INTERPR. ad l.: -i provinciarum, id est ex curiae corpore. *sed v. Gothofr. l. c.*). 6, 35, 9 *qui* post administratam provinciam -i auctoritate fulcitur. 7, 6, 1 sive ex principalium sive ex -orum numero (7, 13, 7, 2 sive senator, -us, p., decurio vel plebeius. 12, 6, 4). 8, 11, 3 -i... et urbius suis eminentes. 9, 27, 6 (= Iust. 9, 27, 4) -orum, decurionum, possessorum... colonorum aut cuiuslibet ordinis (*cf.* l. 33, 50, 54). 9, 30, 1 senatoribus atque -is, sed et his, qui provincias administrant, veteranis etiam... et decurionibus (VICT. VIT. 1, 15. *cf.* l. 51). 9, 40, 21 tit. -is et provincialibus Afric(ae). 11, 28, 5 tit. -is et possessoribus per Afric(am) (NOVELL. Valent. 34, 1. 2 EPIST. pontif. 560 Thiel p. 165 EPIST. pontif. Arel. 8 p. 14, 32. CASSIOD. var. 2, 17 tit. -is, p., defensoribus et curialibus [*al.*]. COD. Iust. 1, 4, 19 [a. 505; = 1, 55, 8 pr. a. 409] episcoporum nec non clericorum et -orum ac p. et curialium. 11, 32, 3, 2 [a. 469] tam curialium quam -orum et p. *cf.* l. 52). 14, 12, 1 (= Iust. 11, 20, 1) omnes -i seu civilium seu militarium dignitatum (*om. Iust.*). 16, 2, 43 (= Iust. 1, 3, 18 pr. et 1) -is et curialibus (EPIST. pontif. Arel. 8 p. 15, 3. *cf.* l. 58, 59, 60). *al.* NOVELL. Maior. 3 *municipes*, -os plebemque (EPIST. pontif. Arel. 9 p. 15, 24 cleri, -orum et p. [LEO M. epist. 10, 6 p. 634^a clericorum. 50, 1 tit. *cf.* *supra* l. 59]. *v. etiam* l. 40, 50). Valent. 15, 5 -orum... nec non ordinum seu civium. *al.* EPIST. pontif. 665 Thiel p. 491 -i et primarii. LEO M. epist. 167 p. 1200^a episcoporum -orumque (CASSIOD. var. 9, 5 tit. *cf.* l. 59). SIDON. epist. 1, 11, 6 militiae extremae terminum circa vix -us (*codicillis*). *carm.* 5, 121. CASSIOD. var. 6, 21, 3 -is provincialibus. *al.* CONC. Matisco. a. 585 p. 170, 25 si quis saecularium -orum (*cf.* p. 2948, 33)... obviam habuerit aliquem ecclesiasticorum graduum *eqs.* COD. Iust. 10, 30, 3 (a. 442) -is usque ad comitivam consistorianam nec non etiam militatibus et suis obsequiis non adhaerentibus, advocatis quin etiam *eqs.* *al.* NOVELL. Iust. 62, 2, 3. CIL X 3759, 7 (*Acerris*) ingenui i et Augustales (*cf.* l. 33). XIII 1670, 5 (*prov. Lugud.*) hono(r)atis praesentibus). *β* *de iis, qui magisterio in collegio functi sunt* (ad rem nota p. 2950, 3, 15 et *cf.* Liebenam, *Zur Gesch. ... d. röm. Vereinswesens* 183. *Waltzing, Etude historique sur les corporations ... IV* 336 sqq. *de feminis*: l. 83. p. 2950, 3): CIL VI 85, 2 (a. 198) rect(or), imm(unis) II, hon(oratus) III (*i. tertium*)... me(n)sorib(us) mach(inariis) f(rumentis) p(ublicis) (XIV 309, 7 [Ostiae]. *cf.* VI 5744, 2 [Claudiae] Iulianae bis honorat(ae)... maritus bis hon(oratus)). 527, 3 (a. 129) hon(oratis) et decurio-

nibus (9044^a, 5 [*ex familia Augusta*] sacerdotibus et hono(r)atis et decurionib(us) [*cf.* ^b, 7]. 30872, 5. XIV 128, 8 [Ostiae, a. 285] -i et decurion(es) et numerus militum caligatorum). 2239, 3 -ae o(c)b magistram collegi Bonae Deae. 4019, 4 (*mon. Liviae*) imm(un)i, hono(rato) (4222, 4 i. et -us. 33883, 3. 34010, 1. *cf.* p. 2949, 81). 4037, 2 (*de lib. ut*: 4305, 2. 4306, 2). 10348^a, 4 et ^b, 5. 20216, 1 (P). 30872, 3. 33858^b, 7 (*in albo*). 34008, 1. XI 3936, 2 (*Capenae*, a. 162) -o collegi fabrum tignariorum Romanensium. XII 1898, 9 (*Viennae, sed fort. ad Lugudunum referend.*) centonarius hono(r)atus (XIII 1972, 5 [Lugud.]). 3335, 4 (*Nemausi*). XIII 1979, 3 (*Lugud.*, item: 2009, 5. 2023, 10). XIV 33, 2 (*Ostiae, item sequentes*; a. 143). 44, 12 bis. 67, 2 (a. 142) -us dendrophoris Ostiensium. 256, 23 (*in albo*). 370, 7. 2408, 5 (*Bovillis*, a. 169) omnibus corporib(us) ad scaenam hono(rato). 2630, 5 (*Tusculi, sed fort. Ostiensis*) mag(istro) quinq(uennali)... lustro XVII, hono(rato) ex lustro XIX. suppl. Ost. 5344, 9. 5359, 2. *γ* *de gradibus militaribus* (*cf.* p. 2949, 61): AMM. 14, 10, 7 quibus erat -ioris (-es *cod.*) militis (militiae *Gelen.*) cura commissa (25, 6, 3 -[i]or aliquis m. 28, 2, 11 m... -orum [honor- *cod.*]). 31, 7, 16 humatis... -is quibusdam. 31, 12, 1 et -iores (-nes *cod.*) alii et Traianus. CIL VII 105, 6 vete(rani) et ho(norati) leg. II A(ug.) (*ad β trahit Huebner Mommsen secutus vix recte*). *δ* *de gradibus clericis*: CONC. Aurel. a. 538 p. 76, 1 de adulteris -orum clericorum (*ibid.* p. 76, 4. CONC. Matisco. a. 583 p. 157, 12 -ior [*opp. iunior*. *ibid.* p. 158, 1 episcopi, presbyteri vel universi -iores c. *ibid.* p. 159, 26]). -issimus titulus episcoporum (*in allocut. l. 27 bis; resp. gr. τιμωρατος*): EPIST. pontif. 605 Migne 58, 905^a frater -issime. CONC. I 3 Rustic. p. 26, 21 (*cf.* l. 2 p. 43, 33) domine -issime (honorant-vel honorand- *vers. Tur.*) et deolectissime (*gr. I*, 1, 1 p. 32, 23). *ibid.* p. 82, 25 (*cf.* p. 2932, 20) -issimo Nestorio (*ibid.* *vers. Tur.* p. 87, 15 et 88, 1 [*gr. I*, 2 p. 66, 13 et 67, 5]). *ε* *incertiora ex titulis*: CIL III 14206, 28 (*Philippis*) hono(ratus) aed(ilis) dec(urio). VI 1887, 9 lictor curiat(us), viat(or) hono(ratus) dec(uriae) co(n)s(ularis) et praetoriae. IX 5823, 5 (*Aucimi*, a. 159) -us in tribu Cl(audia) patrum et liberum clientium. XII 1898, 8 vivir A(ug(u)stalis) Lug(uduni) -us.

B *de rebus (de re personata STAT. l. 39; alia v. p. 2948, 18)*: *1* *vi passiva integra de rebus honore fruuntibus*: VERG. Aen. 5, 50 *diem (quo Anchises sepultus est)* semper acerbum, semper -um... habebo (CLAVD. 1, 261. *sim.*: STAT. Theb. 1, 505 semper -am... te domus ista colet [*noctem quasi deam*]. FVLG. RVSP. serm. 12, 1 p. 838^u diei sollemnitas... -ior habetur. *cf.* p. 2946, 12 sqq.). Ov. met. 2, 515 stellae. VAL. MAX. 8, 15 pr. (*de praemiis*) Augustam domum, beneficentissimum et -issimum templum. TERT. scorp. 8 p. 160, 15 -a est apud illum (*deum*) mors religiosorum ipsius (*cf.* *Vulg. psalm. 115, 6*). ITALIA Is. 28, 16 (Cypr. testim. 2, 16 p. 82, 7. *et al.*) lapidem (*ἔριπον, Vulg. paulo aliter*). II Tim. 2, 20 (Cypr. epist. 54, 3 p. 623, 1) *vasa quaedam*... -a, quaedam inhonorata (*εἰς τιμὴν, Vulg. in honorem*). IVL. VAL. 3, 12 p. 121, 28 quasnam in homine partes -iores esse existimarent. MAE. VICTORIN. gen. div. verb. 12 p. 24, 20 W. vere quae sunt, prima et -iora sunt. AVG. civ. 4, 10 p. 159, 16 D. virginitas Vestalium. in psalm. 118 serm. 5, 2ⁱⁿ sexu -iore (*sc. virili*). *i. q. aestimatus* (*cf.* honore p. 2943, 5): PLIN. nat. 16, 70 materies -a buxo est. 34, 24 tripedanea mensura statuarum -a tunc erat.

2 *praevalente vi obiectiva de rebus suo honore praeclaris*: *a* *spectat ad dignitatem (fere i. q. honestus)*: EPICED. Drusi 350 imposuit te alto Fortuna locumque tueri iussit -um (VELL. 2, 76, 1 VAL. MAX. 4, 5 ext. 2. SEN. dial. 5, 37, 4 [*in convivio*, *cf.* AMM. 30, 1, 19 AVG. serm. 39, 1, 2 HIST. Apoll. rec. A 15 v. p. 2932, 81]. IVST. 3, 9 AVG. c. Faust. 12, 37 p. 364, 18). LIV. 3, 58, 2 virum -issimae imaginis futurum (36, 40, 9 satis honestam -amque [*oner- cod. Voss.*; orn- Gronov.])... i. fore). 32, 23, 9 -ioris (*sc. terrestres*) militiae (TAC. hist. 1, 87, 1 [*item*]. 4, 17, 1). POMP. TROG. Iust. 38, 6, 7 (*Roman reges indignos habuisse*) quod -issimum nomen fuit inter haec, Superbos (*aliter* p. 2948, 53). CVRT. 7, 1, 11 magna et -a ministeria. TAC. Germ. 11, 2 -issimum assensus genus est armis laudare. 3, 12, 3 custodia (4, 63, 1). ann. 2, 63, 2 sedem. FRM. math. 4, 13, 9 officia. QVEROL. p. 3, 2 das -am quietem (COD. Theod. 6, 23, 2, 3. 12, 1, 55 [= Iust. 10, 32, 24] -issima q. donetur [-issimae mun- nerum q. d. Iust.]).

b *spectat ad magnificentiam (fere i. q. praeclarus; cf. honore p. 2947, 31 sqq.)*: CLEM. ad Cor. 9 p. 9, 21 magnificentia[ae] et -ae voluntati dei (*gr. ἡ ἐνδοξία*). CE 475, 10 (*cf.* 476, 10) vobis dii fortuna beata (*pro acc.*) et semper -am prestant.

c *spectat ad speciem externam (fere i. q. decorus; cf. honore p. 2947, 71 sqq.)*: MART. CAP. 1, 73 ubi primos -i capitis radios... immisit Sol.

II *vi activa i. q. honorem praestans, honorificus (acced. de: p. 2951, 1; erga: l. 83. p. 2951, 16)*: *A* *de rebus*: LIV. 6, 6, 8 Camillus ait onus sibi magnum a senatu talibus de se iudiciis... maximum tam -o (*V. dett. aliq.*, -um *cett.*; -orum Ald. Walters-Conway) collegarum obsequio iniungi. 27, 10, 6 senatus quam poterat -issimo decreto adlocutus legatos (ASCON. Pis. p. 13, 1 *Placentini* -issima d. erga Ciceronem fecerunt). VAL. MAX. 3, 8, 6 te Sempronius... non... maligna relatione comprehendam, sed... -a [*Ehlers*]

memoria prosequar. 5, 1 ext. 3 *Pyrrus* audierat... parum -um de <se> sermonem habitum. 8, 13 pr. ne, cui deorum... indulgentia adfuit, nostra -a (onata *LA*¹) mentio defuisse existimetur (*senectuti*). 8, 15, 9 -i (horati *LA*¹) iudicii (QVINT. decl. 388 p. 434, 24 [honorantia *Schulting, Ritter*]). IVL. VAL. 1, 34 p. 45, 24 -a deductione... prosequuntur (gr. *μετὰ τιμῆς ἐξέπεμψαν*). 1, 39 p. 49, 26 Persae verbis -ioribus gratias confitentur (cf. gr. *ἐτιμῶσαν*). AMM. 15, 5, 18 per admissionum magistrum - qui mos est -ior - accito *Ursicino*. CYPR. GALL. num. 582 Balam... prophetam ambit -is precibus *Balac* (v. *Vulg. num. 22, 5, 17*). neutr. praedic.: SERV. auct. Aen. 1, 65 (antiqui minores nominatim adloquebantur:) erat -ius, si nomen ipsius ante praesferrent. singulariter (poetice) de dono, quod honoris causa datur: fere i. q. honorarius (cf. p. 2933, 52): OV. met. 15, 617 proceres ruris -i tantum tibi, Cipe, dedere, quantum egs. B de animo fere i. q. reverens: VAL. MAX. 8, 14, 2 similiter (ut *Scipionis erga Ennium*) -us animus erga... Accium D. Brutii... extitit.

adv. honorātē. compar. -ius (loco positivi vel superl. l. 24. 28. 29), superl. -issime. i. q. cum honore, honeste, honorifice: VELL. 2, 129, 3 -e... continet *Tiberius Maroboduus*. VAL. MAX. 2, 10, 2 *Antiochus filium Africani* -issime excepit (cf. IVL. VAL. 3, 49 p. 157, 7 susceptus -issime [gr. *λαμπρῶς ἐτιμῶθη*]). 5, 1, 11 quo... -ius cremaretur corpus *Brutii* (5, 1 ext. 4 -issime). IVL. VAL. 2, 89 p. 110, 5 laudatos atque donatos -ius dimittebat legatos. ARNOB. nat. 7, 35 p. 268, 30 utrumne vos melius... sentiat an potius nos multo et -ius opinemur et rectius egs. IVST. 5, 4, 13 certant... utrum contumeliosius eum expulerint an revocaverint -ius (*Atheniensis Alcibiadem*). AMM. 20, 4, 13 -ius (honor- cod.)... tractaret. 23, 5, 17 monumentum *Gordiani* vidimus -e. AVG. in psalm. 13, 8 ut -ius eos (*Iudaeos*) appellaverit 'filios hominum'. MART. CAP. 8, 810 divi locum consessionis -issime praeuere.

gerund. *honorandus, -a, -um. superl.: l. 61 sqq. inde a TERT., ITALIA (Filastr.); omnes attuli locos, quos in schedis habui, praeter l. 53.

i. q. honore dignus, honorabilis: 1 usu generali: a de hominibus (nomen l. 38; pectus l. 39): PS. APVL. Ascl. 6 magnum miraculum est homo, animal adorandum atque -um. 41 nomen sanctum et -um dei (aliter *Reitzenstein, ARW* 7, 1904, 394). MART. CAP. 2, 114 -um... pectus (matris) exosculans *Philologia*. VEN. FORT. vita Pat. 4, 13 *Scubilio* videns beatum Paternum meritis -um. b de rebus: TERT. carn. 4 p. 431 Oe. mulieris enitens pudorem vel pro periculo -um vel pro natura religiosum. ITALIA Hebr. 13, 4 (Filastr. 120, 1) -ae nuptiae (cf. p. 2932, 49). PASS. Petr. 14 p. 17, 8 (in doctrina gnostica) hominem suspensum in cruce per speciem huius -ae (*E*, ed. pr.; horrendae cett.) vocationis videlicet crucis restituit principium. n. pl. pro subst.: HIL. in Matth. 24, 6 p. 1049^D (ad Matth. 23, 16) quod inanibus honorem darent et detraherent -is.

2 titulus sollempnis ap. ECCL. (memoria: infra l. 53; per metonymiam: l. 57, 58): a posit.: PAVL. NOL. epist. 7 tit. domino merito praedicabili et -o (honorato h) fratri Romaniano. AVG. epist. 67 tit. domino carissimo et desiderantissimo et -o in Christo egs. 77 tit. 92 tit. filiae (de muliere ut: 137, 20 p. 125, 9. 188 tit. 208 tit. 265 tit. cf. l. 60). al. LEO M. epist. 80, 3 -ae sancti Flaviani memoriae. DIONYS. EXIG. Conc. IV 2 p. 196, 1 dominis sanctis et in Christi visceribus -is. PROSP. epist. 1 tit. incomparabiliter -o... Augustino. in allocut. (cf. l. 64): EPIST. Migne 18, 16^B (ficticia?) ad salutationem... vestrae sanctae et -ae paternitatis (cf. GREG. M. epist. 10, 14 p. 248, 24 dulcissima et semper -a beatitudo vestra). AVG. epist. 71, 2 p. 250, 8 mi frater dulcissime et in domini membris -e. 176, 5 p. 668, 13. 208, 7 p. 346, 19 -a filia. nupt. et concup. 2, 1, 1 p. 263, 4 fili dilectissime et -e Valeri. b superl.: PAVL. NOL. epist. 7, 3 p. 45, 14 (*Romaniano*) domine frater merito -issime (honorantissime cod. plures [cf. *Hartel, Index* p. 431], honoratissime unus) et desiderantissime (in allocut., item: EPIST. pontif. 373 Conc. I 2 p. 22, 19 adn. [I 1, 1 p. 91, 33 τιμώτατε]. CONC. II 3, 2 p. 14, 16 [II 1, 1 p. 111, 8 adn. τιμώτατε]. cf. p. 2950, 28). AVG. epist. 175 tit. domino beatissimo et -issimo (honorant- var. l.)... papae (177 tit. [honorant- var. l.]). RVSTIC. Conc. I 4 p. 57, 14 -issimis et deoamiciis presbyteris egs. (p. 70, 37 [v. p. 2932, 26]. 107, 28). p. 87, 9 -issimus *Rabbulas*. p. 180, 29 -issimum et reverentissimum presbyterum *Basilium*.

? part. praes. superl. honorantissimus, -a, -um. si recte trad., vi passiva i. q. maxime honorabilis (cf. amantissimus, desiderantissimus sim. et v. *Schmalz-Hofmann*⁵ 544; francog. vet. onorant cft. *Hofmann, IF* 38, 1917/20, 187, 3). traditur etiam, interdum fort. recte, varia lectione pro honoratissimus (p. 2950, 28) et honorandissimus (l. 62. 67 bis), quae verba inter se confusa illi adhibendo (apud scriptores vel tamen librariorum) fuisse videntur. CONC. II 3, 1 p. 6, 29 (ad presbyterum) carissime et -e fili. II 5 p. 141, 21 (ad episcopum) domine meus -e atque sanctissime.

[honorōsus olim falso legebatur pro [h]onerosus ISID. orig. 10, 117.] honorūs, -a, -um. [ab honor, cf. decorus. J. B. H.] de deriv. et mensura: PRISC. vol. V 1, 213, 71. vox praecipue poetica (inde a VAL. FL., SIL., STAT.), ab epicis fere in fine versus usurpata; in prosa (cf. inhonorus ap. PLIN. nat. ter) legitur apud TAC.

ann. (v. *Löfstedt, Synt. II* 277), AMBROSIAST., MART. CAP. (semel; carn. ter). [dub.: CAES. AREL. (?) serm. 167, 7 p. 648, 26 -e circumfusis ignis (adv.?, cf. l. 23; fort. ad honor).]

i. q. plenus honoris (sive praestatur sive obtinetur sive accipitur): 1 de rebus: a vi activa i. q. honorem praestans, honorificus (acced. de, in): VAL. FL. 2, 199 Venerem in *Lemnon* desilientem tonitru pater augeat -o. 4, 342 *Pollux* ovat nunc laude virum, nunc vatis (*Orpheus*) -o carmine (STAT. silv. 1, 4, 96). STAT. Theb. 2, 629 cur... -a arcuerim fama *Thespiadas*? (Schol.: id est honesta, honorifica). 4, 624 mulctetur -is muneribus *Laius*. TAC. ann. 1, 10, 7 oratione. n. pl. pro subst.: TAC. ann. 3, 5, 1 quae in *Drusum*... -a et magnifica *Augustus* fecisset. 4, 68, 3 -a de Germanico... dissebatur *Latiaris*. mortis -a i. 'honor supremus': VEN. FORT. carn. 6, 5, 290 si tibi nil vivae, m. -a darem.

b vi obiectiva de rebus suo honore praeclaris fere i. q. honestus, decorus (spectat ad magnificentiam l. 23, speciem ext. l. 20, vultum l. 25): SIL. 8, 384 *Scaevola* dirae caelatur laudis -a effigie clipeus. STAT. Theb. 4, 230 mortis -a dulce sacrum. 6, 30 exutus -o vittarum nexu (*Lycurgus lugubriter indutus*). 7, 694 clipeum galeamque *Amphiarai* incendit -o sidere *Apollo* (cf. CORIPP. Iust. 3, 227 -a luce coruscus *Narses*). PRVD. apoth. 1036 -a arte (domini hominem creantis). MART. CAP. 2, 124 v. 1 -is meritis conspicis astra (*Philologia*). 6, 583 v. 3 laevā *Geometriae* sphaera fulgebat -a (-e A; v. l. 16). 9, 914 (vers.) natura -o protulit fastigio (*Solem et Lunam*). SIDON. carn. 7, 458 seniorum... -a pauperies. CORIPP. Iust. 2, 282 vultu praeclarus -o *Marcellus*. 4, 332 senio fulgens... -o.

2 de hominibus (vertice l. 34, nomine l. 34) vi passiva i. q. honorabilis, honoratus: STAT. Theb. 5, 40 maior... et -a videri *Hyppisyle*. AVSON. 206, 15 p. 64 P. docto (i. educato)... *Caesare* -us *Arboreus*. AMBROSIAST. in I Cor. 12, 23 p. 248^D cum... videantur contemptibiles (antea: inhonesti), magis -i sunt fratres, in I Tim. 5, 24/25 p. 480^C ut, cum evitandi sint, magis -i sint peccatores. PAVL. NOL. carn. 10, 310 -a... sanctorum milia. MART. CAP. 7, 728 -um reverendumque verticem *Arithmeticae*. CORIPP. Iust. 3, 127 nomen -um *Iustiniani*... laudibus attollunt. 4, 309 *Christus* a dextris sedit -us (sic con. *Petschenig* recte, ut vid.; -i cod., -is *Foggini*, cf. p. 2933, 1) ... patris.

compos.: inhonorus.

?adv. honorē v. l. 2.

Ehlers.

honōs v. honor. honoth- v. onoth-.

honu v. onus et cf. honor p. 2916, 56. honust- v. onust-. NOT. Tir. 107, 59 <h>oplētēs. i. *hoplopaetes (ὁπλοπαίτης). cf. Gloss. III 308, 65 et 66 ὁπλοπαίτης (de script. -πex- v. *Heraeus, Kl. Schr.* 99 adn.). v. etiam oculo(e)cta (Oculopecta).

hoplētēs m., ὁπλίτης. [suppl. dub. (n. pl. -ae): NEP. Iph. 1, 4 (v. app. crit.)] significari videtur is, quem ὁπλιτοδρόμον Graeci appellant: PLIN. nat. 35, 71 (pictura *Parrhasii* nobilissima) -es (B, -itites rell.) in certamine (sc. sacro; aliter vol. III 884, 60) ita decurrens ut sudare videatur.

hoplomachus, -i m., ὁπλομάχος. scribitur in tit. sine 'h' praeter CIL VI 631 (infra l. 62); 'c' pro ch infra l. 65; 'oipl-' (?) infra l. 65. abbreviatur in tit. o, opl, hopl (exempla v. infra). ? forma -macha (-ae) infra l. 65.

significatur genus gladiatorum (ad rem v. *Schneider, RE* Suppl. III 776. 777): SEN. contr. 3 praef. 10 quidam cum -is, quidam cum *Thraecibus* optime pugnant. MART. 8, 74 -us nunc es, fueras ophthalmicus ante; fecisti medicus quod facis -us. SVET. Cal. 35, 2 *Thraeci* et... -o. FIRM. math. 7, 26, 3 hoc stellarum statu -i nascentur (sim.: 8, 21, 5. 8, 27, 3 athleta, -us). in tit.: CIL II 1739 (= Dessau 5098) opl(omachus) palmarum II. IV 2508, 4 (in libello gladiatorio) o(plomachus). ibid. 10 o(plomachi?). VI 631, 6 (= D. 5084; a. 177) dec(uria) I: ... *Clonius* hopl(omachus) vet(eranus). 10181 (= D. 5099) doctor oplomachor(um) (37842 [= D. 9341] doct(or) opl(omachorum)). 37842* opl(omachi). IX 466, 6 (= D. 5083*) opl(omachus): *Phaeder* Avil(i) t(iro). INSCR. Dessau 9343 *Smaragido* murmilloni oiplomaca (v. l. 53; nom.?, dat. -a(e)?) n(atione) Gadit(a)no.

hoplop- v. hoplectes.

Haftter.

*hōra, -ae f., ὥρα. de origine: CENS. 23, 8 -arum nomen non minus annos trecentos *Romae* ignoratum esse credibile est: nam XII tabulis nusquam nominatas -as invenies, ut in aliis postea legibus egs. (cf. p. 2953, 51). PS. ASCON. Verr. p. 230, 13 veteres... <-as> generaliter dicebant more *Graecorum*. MACR. Sat. 1, 21, 13 apud eosdem (sc. *Aegyptios*) *Apollo*, qui est sol, *Horus* vocatur, ex quo et -ae viginti quattuor, quibus dies noxque conficitur, nomen acceperunt. ISID. orig. 5, 29, 2 -a *Graecum* nomen est et tamen *Latinum* sonat. scribitur: ora (cf. SACERD. gramm. VI 451, 7 barbarismus est vitiosa dictio unius verbi, qui fit... per aspirationem, ac si dicas hora vultus, cum ora debeant dici: per lenitatem, ac si dicas oram tempus diei, cum horam debeas dicere): CE 1068, 4 (s. I). 1082, 1 (s. I ex.). TAB. devot. Audollent 253, 13 (s. II). 247, 5 (s. II/III). CIL III 14403* (a. 244). INSCR. christ. Diehl 1539, 6 (a. 338). 4743, 1 (a. 363). 4377, 4 (a. 364). CIL IX 6192, 5 (a. 393). INSCR. christ. Diehl 693 (a. 406). CIL VIII 1385, 11 (a. 508). et saepe (cf. p. 2953, 8. 9. 13). in codd. passim. litt. graecis: TAB. devot. Audollent 231, 29 (v. [Gundel])

p. 2962, 54). 270, 4. -6-: v. l. 13. abbrev.: h (cf. SCAVR. gramm. VII 23, 15 'h' per se scribinus, cum ... significamus ... '-am' tertiam. PROB. litt. sing. gramm. IV 275 H. S. 'haec sic' vel '-a secunda'); Cic. Att. 10, 13, 1. 13, 52, 1. 15, 4. 1. epist. 16, 14, 2 ACT. lud. saec. Aug. (CIL VI 32323) 81. 84. 153. 157. 158 CE 1575, 6. 8 CIL III 50. 60 VIII 1764. 12899. 12946. 14380 al. IX 88. et al.; cf. p. 2391, 60. h: INSCR. christ. Diehl. 4013. ho: CIL V 1667. VIII 1069⁹ (? loco mutilo). INSCR. NSc. 1915 p. 67, 1. o: CIL IV 2399 VIII 770 b 5. 12113. 23347 al. INSCR. christ. Diehl 2640 adn. 4281. e: CIL VIII 11077. 11080. 11085. 11088. hor: MENOL. Colot. (CIL I² p. 280) passim (s. I). GREG. Tyr. stell. 42. 55 CIL III 32. 46. 59 VI 36122 VIII 14314. 24759 INSCR. Dessau 8529^a INSCR. christ. Diehl 4772, 3 al. INSCR. NSc. 1915 p. 37, 1. 50, 55 INSCR. SyOsl. 2, 1924, 68. hōr: CIL VI 25982. or: CIL V 914. 4754 VIII 23002. 24430 X 2169. 2942 INSCR. Dessau 9041 INSCR. christ. Diehl 1470, 4. 2697 A al. INSCR. NSc. 1906 p. 302. 1927 p. 422. 142. et al. de formis: gen. sg. -ai: LVCR. 1, 1016 -ai... tempus. nom. pro acc. pl. -e: CIL VIII 28045, 5. abl. pl. -abus: CIL VIII 12794 XI 2611. de signif.: PROB. app. gramm. IV 202, 35 inter oram et -am hoc interest, quod oram extremam partem cuiuslibet rei significat, -am vero quantitatem temporis esse demonstrat (AGROEC. gramm. VII 118, 15 -a dierum est, ora finium [DIFF. ed. Beck p. 62, 10]. PRISC. gramm. III 469, 10 ora. quando habet aspirationem, -a? quando tempus significat eqs. [cf. ISID. diff. 1, 284 GRAMM. suppl. 298, 28]. ISID. orig. 5, 29, 2). GLOSS. ὥρα. legitur inde a PLAVTO, CATONE. [val. oarā, it. ora, francog. heure, hisp. hora, M.-L.] [falso trad. pro: ora: PLAVT. Men. 1019 (def. Lodge). MANIL. 3, 611 SEN. nat. 2, 13, 4 COLVM. 2, 2, 9 LYCAN. 7, 302. et al. Eos: Ov. epist. 3, 57. mora: APVL. met. 8, 21 AVG. civ. 5, 5 p. 196, 7 D. dub. trad.: MANIL. 4, 341 (umbris Housman). STAT. silv. 2, 6, 79 CIL V 8771, 3. e conl.: AETNA 294 (Schwartz). STAT. silv. 1, 2, 32 (cf. BursJber. 212, 1927, 133). PEREGR. Aeth. 27, 6. dub. interpr.: ACC. trag. 484 PVBLL. S 26.]

I sensu artiore i. q. pars diei vel noctis: A usu originario i. q. pars diei pleni (νυκτερον) vicesima quarta, ὥρα (de re cf. Biffinger, Antike Stundenzählung, Stuttgart 1883; D. ant. Stundenangaben, Stuttgart 1888. Kubitschek, Grundriß d. ant. Zeitrechnung, München 1928. Ruggiero, Diz. Epigr. III 965): 1 loci selecti ad definitionem, mensuram, descriptionem, partitionem sim. pertinentes: a de mensura et generibus -arum: XXIV vel XII -ae diem faciunt (cf. l. 58. p. 2952, 74 al.; fabulosa de origine huius divisionis tradit MAR. VICTORIN. rhet. 1, 26 p. 223, 33 sqq.). SEN. epist. 12, 7 dies est tempus viginti et quattuor -arum (HYG. grom. p. 150, 9 Th. harum ... XXIII -arum iuncturam semper unum esse intervallum; nam increscendi aut decrescendi inter ipsas -as alternam esse mutationem. SERV. Aen. 5, 738 dies est plenus, qui habet -as XXIV: nam et nox pars diei est. AVG. civ. 15, 14 p. 86, 20 D. diem viginti et quattuor -ae diurno curriculo nocturnoque determinat p. 86, 29. conf. 11, 15, 20. ISID. nat. 1, 1 [= SVET. frg. p. 150, 2] est dies -arum XXIII, spatium [sc. interdianum] autem -arum XII. orig. 5, 30, 1 dies legitimus viginti quattuor -arum. et al.). CENS. 23, 6 (cf. p. 2952, 68) in -as XII diem divisum esse noctemque in totidem vulgo notum est: sed hoc credo post reperta solaria observatum (cf. VVLG. Ioh. 11, 9. v. et l. 49). -ae vulgares sec. anni tempora longiores brevioresve (cf. l. 44 et MANIL. 3, 238 incerta est -ae mensura [vide totum locum]. 3, 532 -a ... non ulli similis producit -ae. VITR. 9, 2, 4 sol signa pervadens auget et minuit dierum et -arum spatia [9, 3, 3]. PLIN. nat. 2, 213 [v. p. 2954, 11]. GREG. Tyr. stell. 17 quamquam omni tempore -ae duodecim computentur, non tamen aequalem habent mensuram): PLAVT. Pseud. 1304 in -a una :: hiberna addito (MORET. 1). Ov. met. 4, 199 brumales porrigis -as sol (cf. vol. II 2209, 75 sqq.). Pont. 2, 10, 38 tarda per aestivos defuit -a dies. LYCAN. 10, 218 Nilus auctus ... suos non ante coartat, quam nox aestivas a sole receperit -as (cf. vol. I 1108, 57). PALLAD. 2, 23 Ianuarius in -arum spatio cum Decembri mense convenit (7, 13. cf. 3, 34 hic mensis in -arum mensura cum Novembri mense concordat [6, 18]. 4, 16. 5, 8. 8, 10. 10, 19. 12, 23. 13, 7. de re cf. Kubitschek l. c. 179). HIER. in Ezech. 7, 20 praef. lucrativis, immo furtivis noctium -is, quae hieme propinquante longiores esse coeperunt. -ae aequinoctiales inter se pares: VERG. georg. 1, 208 Libra die somnique pares ubi fecerit -as (cf. MANIL. 3, 248. 3, 254 tunc ... [i. e. in Libra] solum bis senas tempora in -as aequa patent. LYCAN. 8, 467 Libra pares examinat -as [AVSON. 368, 31 p. 95 P.]. AVSON. 384, 4 p. 102 P. autumnus noctis -as librans. v. et l. 79). COLVM. 10, 42 cum paribus Titan orbem libaverit -is (cf. HYG. grom. p. 150, 1 Th. quod in eum circulum aequinoctialem sol diei et noctis -as aequet). PLIN. nat. 2, 176 mediam esse terram mundi totius haud dubiis constat argumentis, sed clarissime aequinoctii paribus -is (cf. ISID. nat. 1, 5 [= SVET. frg. p. 158, 2]. 8, 2 [= SVET. frg. p. 177, 2]. orig. 5, 34, 1). FIRM. math. 2, 10, 3 aequinoctiale vel solstitiale signum id dictum est, quod in hoc signo -as noctis ac diei aequata moderatione componit, quod a Graecis tropicon isemeron appellatum est; cum enim in Ariete sol fuerit, diurnas nocturnasque -as componit aequaliter, ut dies habeat XII, nox quoque XII. loci selecti de usu -arum aequinoctialium (v. et

infra l. 65. p. 2955, 30. 46 al.; cf. Kubitschek, RE XI 840, 9 sqq.): MANIL. 3, 250 regula ... exacta primum formetur in -a[s]. 3, 258 (v. p. 2955, 23). 3, 306 omnia consurgunt binas ibi (in Libra) signa per -as. 3, 396 deducat proprias noctemque diemque per -as (3, 439). 3, 488 qualicumque sub -a ter quinas mundi se tollent sidera partes. al. COLVM. 11, 2, 91 in iis regionibus, in quibus brumales dies -arum novem sunt noctesque -arum quindecim (cf. IREN. 2, 24, 5 dies a novem -is usque ad XV ascendit). PLIN. nat. 2, 186 ut in Meroe longissimus dies XII -as aequinoctiales et octo partes unius -ae colligat, Alexandriae vero XIII -as, in Italia XV, in Britannia XVII (2, 213 paribus ... intervallis reciproci sunt aestus maris senisque semper -is, non cuiusque diei aut noctis aut loci, sed aequinoctialibus, ideoque inaequales vulgariarum -arum spatio. 2, 216. 6, 212—218 saepius. 18, 221 CENS. 19, 2 MART. CAP. 6, 595. 8, 877). 6, 219 segmentum mundi, quod esset -arum XVI. al. METROL. p. 139, 24 libra esse potest aequinoctialis dies sine sua nocte, qui constat XII -is. MACR. somn. 1, 20, 30 unam temporis aequinoctialis -am. MART. CAP. 8, 876 minimus ... anni dies brumalis est, qui habet -as VIII, maximus solstitialis habet -as XVI, licet et hoc pro climatum rationibus varietur. al. GREG. Tyr. stell. 17 erunt ... in diebus longis -ae XV. al. MENOL. Colot. Mart. (CIL I² p. 280) dies hor. XII nox hor. XII. al. de singulis -is (aequinoctialibus) diei per orbem septem septimanarum deis vel planetis attributis (cf. W. Gundel, Hess. Blätter f. Volkskunde 12, 1913, 100 sqq.). CHRONOGR. a. 354 chron. I p. 42, 15 Saturni dies -aque eius cum erit nocturna sive diurna eqs. al. ? i. q. -a Babylonica binis nostris aequalis (cf. Boll, Sphaera 335): MANIL. 3, 521 sic annum mensesque suos natura diesque atque ipsas voluit numerari signa per -as. 3, 546 venit omnis ad astrum -a die, bis mense dies eqs. (cf. Housman ad l.). de -is q. d. lunaribus (cf. p. 2955, 18): de accessu et recessu aestuum: VARRO ling. 9, 26 motus maris in XXIV -is lunaribus cotidie quater se mutant, ... cum sex -is aestus creverunt, totidem decreverunt (LYCAN. 1, 414 Tethys unda vagae l. aestuet -is. AVG. in Iob p. 539, 3). CAES. Gall. 3, 12, 1 cum ex alto se aestus incitavisset, quod bis <die> accidit semper -arum duodenarum spatio (cf. PLIN. nat. 2, 212 aestus maris bis inter duos exortus lunae adfluunt bisque remeant vicenis quaternisque semper -is. 2, 213 v. supra l. 11). SEN. dial. 1, 1, 2 undae portionibus crescunt et ad -am ac diem subeunt ampliores minoresque, prout illas lunare sidus elicit. AVSON. 408, 14 p. 244 P. quot ... -is pelagus profluit aut refluit. VEG. mil. 4, 42 certis -is, diebus pariter ac noctibus aestu quodam, quod rheuma vocant, ultro citroque percurrit mare. de -is climactericis: PLIN. nat. 7, 161 quoniam momentis -arum insignibus lunae dierum, ut VII atque XV, quae nocte ac die observantur, ingens turba hominum nascatur eqs. b in horologiis (sive solariis sive ex aqua, e. g. l. 54. 65. 69; interdum negligentius de linea -am indicante, e. g. l. 53. 57. 67): a in univ.: PLAVT. Boeot. 1, 1 primus qui -as repperit quique adeo primus statuit hic solarium (cf. VARRO ling. 6, 4 solarium dictum id, in quo -ae in sole inspiciebantur. PETRON. 71, 11 horologium in medio, ut quisquis -as inspiciet ... nomen meum legat. CENS. 23, 7 ISID. orig. 8, 9, 17). VARRO rust. 3, 5, 17 intrinsecus sub tholo stella lucifer interdiu, noctu hesperus, ita circumcumeunt ad infimum hemisphaerium ac moventur, ut indicent, quot sint -ae (cf. p. 2958, 63). Cic. nat. deor. 2, 87 cum solarium vel descriptum vel ex aqua contemplare, intelligere declarari -as arte, non casu. VITR. 9, 1, 1 -arum descriptiones (cf. 9, 8, 6. 7). 9, 8, 7 qua virgula egrediens sigillum ostendit -as (CASSIOD. var. 1, 45, 8. cf. CET. FAV. 29 p. 309, 23 angulus sextam -am signabit. p. 310, 9 designet. p. 310, 11 notabit [al.]. p. 310, 23 demonstrant. CAPITOL. Pert. 8, 7 monstrantia [MACR. somn. 2, 7, 15]). ibid. columna ... brevitates et crescentias faciat -arum (cf. 9, 8, 15 SIDON. epist. 2, 9, 6). 9, 8, 8 -ae disponuntur ex virgulis aeneis (cf. NEPOTIAN. Val. Max. 1, 4, 6 virgulam ferream, qua distinguebantur -ae). 9, 8, 9 bulla significat -arum spatia (9, 8, 13 CET. FAV. 29 p. 310, 6 CASSIOD. var. 1, 46, 1). 9, 8, 14 aqua praestat aequinoctiales -as (cf. p. 2953, 69) ... et efficit -as in cancri signo solstitiales. al. PLIN. nat. 7, 214 nec congruebant ad -as eius horologii lineae. 7, 215 etiam tum tamen nubo caelo incertae fuere -ae usque ad proximum lustrum; tunc Scipio Nasica ... primus aqua divisit -as aequae noctium ac dierum. FRONTO p. 8, 24 N. iam -a decimam (lineam solaris) tangit. CET. FAV. 29 p. 310, 2 lineae -arum partitae aequaliter (MACR. somn. 1, 20, 29 -ae primae. cf. 1, 20, 26 infra per lineas designato duodecim diei -arum numero). al. PALLAD. 2, 23 -a I (umbra habet) pedes XXVIII (sim. saepe. cf. ISID. orig. 16, 26, 1 metire pedes -arum). MART. CAP. 6, 597. 600 CASSIOD. inst. 1, 30, 5 var. 1, 45, 9 al. BENED. reg. 48 facto ... primo signo nonae -ae. CIL XIII 7800 horologium (sic) ab -is intermissum et vetustate colabsum suis impendis restituit. et al. cf. et horologium, solarium. inde -ae metonymice i. q. horologium (cf. l. 50. 71): Cic. Brut. 200 iudicem mittentem (sc. puerum) ad -as. nat. deor. 2, 97 cum machinatione quadam moveri aliquid videmus, ut sphaeram ut -as ut alia permulta. CARM. de mens. 2, 21 solares respicit -as. β -ae indicantur herbis, fame (p. 2955, 2): PLIN. nat. 18, 133 lupinum -as ... agricolis etiam nubo caelo demonstrat. 18, 252 dedi tibi herbas -arum indices et, ut ne sole quidem oculos

tuos a terra avoces, heliotropium ac lupinum circumaguntur cum illo. CASSIOD. var. 1, 46, 3 ex ventris esurie -as sentire.

c -ae ad designandas caeli regiones usurpantur: PLIN. nat. 3, 45 Italia incedit per maria caeli regione ad meridiem, sed, si quis id diligenti subtilitate exigat, inter sextam -am primamque brumalem. 6, 202 Fortunatas insulas contra laevam partem Mauretaniae in VIII -am solis esse. 17, 19 quas in -as debeant spectare (17, 85 in -am diei quintam vel octavam. cf. 17, 83 meridianam caeli partem signare in cortice, ut translatae arbores isdem et adsuetsis statuerentur -is). LIB. col. I p. 223, 15 limites in -am sextam conversi sunt (GROM. p. 317, 3. p. 317, 21 [iuxta ab oriente]. HYG. grom. p. 135, 6 Th.). GROM. p. 365, 24 ex tertia -a (p. 365, 25 contra t. -am). GREG. TVR. stell. 36 cum stella in -a diei quinta advenit, surge.

d de partibus -ae (cf. METROL. p. 139, 24 -a constat ex v punctis [cf. l. 18], x minutis [l. 51], xv partibus [l. 26], XL momentis [l. 33], LX ostentis; -a autem diei secundum solis cursum v punctos habet, iuxta lunam III): LVCL. 472 puncto uno -a ... invasit (HOR. epist. 2, 2, 172 puncto ... mobilis -ae. PS. APVL. Ascl. 35 nasci -arum et climatum distantibus punctis. HIER. hom. Orig. in Ezech. 10, 4 p. 422, 3). 570 (Gell. 3, 14, 11) quartana venit tempestate sua atque eodem uno tempore et -a(e) dimidio et tribus confectis dumtaxat — eandem ad quartam (cf. MANIL. 3, 258 dies vernalis fertur in -as dimidiam atque novem [v. vol. V 1, 1205, 38. adde: PLIN. nat. 6, 220 AVR. Fronto p. 29, 10 N. CIL III 42 -a prima et d. al.]). MANIL. 3, 413 his ... -arum partibus aucta sidera (PLIN. nat. 2, 186 octo p. unius -ae. 6, 213 accedente bis quinta p. unius -ae. 6, 217 al. MART. CAP. 8, 844 al. cf. AVG. conf. 11, 15, 20 particulis). PLIN. nat. 2, 58 dodrantes semiuncias -arum. 6, 214 longissimus dies est aequinoctialis -arum XIII atque dimidia cum tricesima unius -ae. 18, 324 -ae noctis unius dextante sicilico, ac deinde ... multiplicatis -arum isdem portionibus (cf. MART. CAP. 8, 846). al. SVET. Aug. 50 ad epistolas omnes -arum quoque momenta nec diei modo sed et noctis ... addebat (PS. APVL. Ascl. 35 quot -a m. habet. TERT. virg. vel. 17. FIRM. math. 8, 1, 6 per omnia -arum m. [8, 17, 9 al. cf. AVSON. 419, 72 p. 372 P. per singula -arum m. HIER. epist. 22, 28, 6 per -arum m. (22, 40, 2)]. CASSIOD. var. 1, 46, 2 CAES. AREL. serm. 45, 3 p. 194, 17. aliter l. 63. p. 2957, 60. 2958, 5). AVR. Fronto p. 31, 14 N. in singulis scripulis -arum. VVLG. apoc. 8, 1 factum est silentium in caelo quasi media -a (ἡμισόλιον. GREG. M. in Ezech. 2, 2, 14). AVG. cons. euang. 3, 13, 41 p. 324, 19 -a erat quasi sexta ... id est peracta quinta et aliquid de sexta esse cooperat; numquam autem isti dicerent 'quinta et quadrans' aut 'quinta et triens' aut 'quinta semis' aut aliquid huiusmodi. al. MART. CAP. 8, 844 Gemini oriuntur -a et deinceps (sim. al.). 8, 846 solstitialis dies habet aequinoctialis mensurae -as XIII et sextantem (cf. p. 2954, 17). BENED. reg. 48 mediante octava -a. MENOL. Colot. Ian. (CIL I² p. 280) dies hor(orum) VIII (et semis et quadrantis), nox hor(orum) XIII (et quadrantis). al. CIL III 38 audit Memnonem ... -a II (semis) (cf. 39, 43, 61 -a prima semis. al.). VI 36122 vix. an. v ... hor. III min. v. LEX aq. Claud. (CIL VIII 18587) 6, 33 ex h. s. noc. ... in h. VII s. noc. et al.

2 respicitur spatium temporis: a c. attributis: a in universum: (i) varia (c. numero ord. l. 76. p. 2956, 15, 28, 32, 2957, 22, 44; abl. mens. l. 57 sqq. 71 sqq. p. 2956, 17. 2957, 48). CATO agr. 89 ne plus aqua sita siet -am unam (LIV. 43, 13, 6. cf. CAES. Gall. 3, 5, 1 cum ... amplius -is sex continenter pugnaretur [4, 37, 3 LIV. 27, 12, 14 al. CELS. 5, 18, 4]. 5, 42, 4 minus -is tribus [PETRON. 90, 3 m. quum duabus -is]. MANIL. 3, 457 ternis fuerit si longior -is ... nox. SEN. clem. 1, 9, 11 diutius ... quam duabus -is). CIO. Verr. II 1, 34 -a nulla vacua a furto ... reperietur (p. red. in sen. 14 SEN. dial. 7, 26, 3 FRONTO p. 228, 15 N. et al.). Catil. 1, 29 unius usuram -ae (item pendet gen. a subst.: LVOR. 3, 1073 status. LIV. 9, 16, 9 momento [CVRT. 9, 6, 21. cf. p. 2957, 60]. 30, 30, 19. 30, 30, 21. 40, 16, 1. 44, 9, 4 tempus. SEN. epist. 59, 15. COLVM. 6, 8, 1 spatio. PETRON. 141, 6 HIER. epist. 22, 39, 4. VVLG. Luc. 22, 59 intervallo [GREG. TVR. stell. 32]. AVG. vera relig. 43, 80 mora. cf. l. 74 sqq.). Sull. 73 haec diu ... quaesita una eripuit -a (p. red. in sen. 17 CVRT. 5, 2, 12 LVCAN. 7, 346 SIL. 7, 238. et al. v. et l. 62). de orat. 3, 17 duas -as fere esse consumptas (epist. 11, 27, 5 PETRON. 103, 6. et al. cf. LIV. 33, 48, 8 aliquot ... -as absumperunt [45, 37, 6]). Att. 4, 7, 1 -is duabus ante (CELS. 3, 20, 6 ante accessionem ... tribus quattuorve -is. PLIN. nat. 26, 115. cf. CIO. Att. 14, 14, 1 tribus fere -is post. v. et p. 2957, 58). 9, 1, 1 angebar singularum -arum expectatione (item pendet gen. a subst.: CAES. civ. 3, 79, 7 III -arum spatio [CALP. ecl. 5, 31 primae sp. -ae. PLIN. nat. 2, 6. et al.]). LIV. 44, 33, 10 tot -arum aestu et languore. PLIN. nat. 7, 181 paucissimarum -arum consulationum. STAT. silv. 4, 3, 37 -arum via ... duarum. AVG. cons. euang. 3, 13, 44 p. 328, 19 tempus duarum -arum. et al. cf. l. 62 sqq.). 12, 5, 2 neque enim ulla -a tui mihi est operis ignota (SEN. dial. 10, 7, 9 SVLP. Sev. Mart. 26, 3). 12, 5, 4 -ae, quibus expectabam, longae videbantur (cf. OV. Pont. 2, 4, 11 citae longis sae sermonibus -ae). 15, 21, 3 movebant me tuae quinque -ae. LVOR. 4, 178 longo spatio ut brevis -a teratur (v. vol. II 2172, 75; cf. p. 2956, 26. sim.: HOR. carm. 3, 27,

48 fugiens [v. vol. VI 1, 1484, 22]. epist. 2, 2, 172 mobilis [SEN. Phaedr. 1142]. OV. met. 15, 181 levis [SEN. Thy. 598]. LACT. Phoen. 55 celeres. VVLG. Sirach 11, 24 in -a veloci [BOETH. cons. 2, 3, 47 W.]. BOETH. cons. 1 carm. 5, 17 agiles). CAES. Gall. 7, 41, 1 tribus -is ... ad quietem datis (LIV. 34, 16, 3. cf. p. 2957, 59). HOR. carm. 3, 8, 27 dona praesentis ... -ae (OV. Pont. 4, 3, 50. 4, 10, 68. cf. TIB. 3, 4, 46 sequens. OV. rem. 93 venturas. SEN. benef. 2, 2, 2 proximam quaque. MART. 10, 48, 3 prior [ANTH. 474, 8]). 4, 7, 8 quae rapit -a diem (cf. OV. ars 3, 64 nec quae praeteriit -a redire potest). PROP. 3, 20, 19 multae ante meis cedent sermonibus -ae. OV. met. 10, 734 nec plena longior -a facta mora est (PEREGR. Aeth. 43, 2 DRAC. Romul. 8, 424. BENED. reg. 48 [p. 2957, 34]. cf. CELS. 3, 21, 11 tota [MART. 5, 80, 1. 12, 1, 4. cf. infra l. 76. p. 2957, 56]. IVV. 11, 205 solida. GREG. M. in Ezech. 2, 2, 14 integra. v. et AVG. cons. euang. 3, 13, 46 p. 332, 11 completa est ... -a sexta). Pont. 1, 5, 47 cum dedimus somno quas corpus postulat -as (cf. SIL. 4, 89 somnus ... suas confecerat -as). LIV. 29, 7, 7 aliquot -is die superante. 35, 1, 7 huic nocturno itineri tres diurnae -ae accesserant. CELS. 3, 4, 18 quaeritur utrum tot -ae expectandae sint, quot febrem habuerunt. 4, 12, 9 singulis interpositis -is (4, 24, 2 tribus. 6, 5, 2 pluribus. 7, 26, 5° duabus). SEN. dial. 10, 12, 3 multae -ae transmittuntur (cf. COLVM. 11, 1, 29 praetermissas non duodecim -as, sed annum perisse. IVVENC. 3, 560 ubi sexta dehinc lucis transfluxerat -a. sim. al.). epist. 101, 1 omnis dies, omnis -a quam nihil simus ostendit (104, 12 al. PLIN. nat. 9, 124 al. MART. 10, 44, 6 TERT. bapt. 19, 3 p. 217, 15). SIL. 3, 141 brevis ... mutabilis -ae (cf. p. 2954, 60. 2958, 32). QVINT. inst. 12, 11, 18 alias -as vanus salutandi labor, ... alias convivia trahunt. CE 880, 1 (a. 134) -am cum primam cumque -am sole secundam prolata Oceano lumnat alma dies. FIRM. math. 2, 25, 3 si ... male decreverit Saturnus, xxx annos aut menses xxx et -as XII decernit (2, 25, 4 annos XII aut menses XII et dies XII -as XII. sim. saepius. cf. p. 2957, 35 sqq.). PEREGR. Aeth. 25, 8 -a incipiente secunda (AVG. cons. euang. 3, 13, 47 p. 333, 6 quo usque inciperet -a sexta. cf. PEREGR. Aeth. 30, 3 inchoante). RVFIN. hist. 5, 24, 12 -as diurnas nocturnasque computantes diem statuunt (cf. AVG. cons. euang. 3, 13, 40 p. 324, 4 consummatae ... tres -ae. 3, 24, 66 p. 357, 10 adnumerare tres illas -as). et al. (ii) acc. temp.: TERT. Phorm. 514 unam praeterea -am ne oppertus sies (IVVENC. 4, 497). CATO agr. 156, 4 deambulet ... -as III. QVADRIG. hist. 51 circiter -as duas gravi proelio urserunt (CIC. Deiot. 19 -am unam aut d. ... armatos retinere. Att. 7, 4, 2 al.). VARRO rust. 3, 9, 12 perficitur ova sale ... tres aut quattuor -as (CIC. Att. 4, 2, 4 cum -as t. fere dixisset. 13, 34 LIV. 22, 6, 1). CIO. Verr. II 5, 159 tot -as ... dicam. MIL. 66 oppugnata domus ... multas (per m. a) noctis -as noctiabat (de orat. 1, 166 Att. 16, 2, 3). de orat. 2, 75 locutus esse dicitur ... aliquot -as. LEX Iul. de adult. (Vlp. dig. 48, 5, 26 pr.) retinere adulterum -as diurnas nocturnasque continuas non plus quam viginti. SVET. Aug. 45, 1 plurimas -as, aliquando totos dies aberat. 78, 1 septem -as dormiebat. et al. (iii) abl. temp.: PLAVT. Mil. 212 cui bini custodes semper totis -is occubant (cf. Löfstedt, Verm. Stud. 209. sim.: CIC. S. Rosc. 154 omnibus [Phil. 3, 18 Cato 74 BRVT. Cic. ad Brut. 1, 17, 1 CELS. 2, 8, 32 PLIN. nat. 2, 22, 10, 171 al. MART. 1, 86, 4 TAC. dial. 6, 1 TAB. devot. Audollent 295, 24. et al. cf. infra l. 82]. CASSIAN. inst. 1, 3 cunctis). LVCL. 67 quae -is sublata duabus omnia sunt (CELS. 3, 4, 17 SEN. dial. 9, 17, 7. et al.). 1093 quem una angina sustulit -a (CIC. Verr. II 1, 20 u. -a qua coepi dicere. carm. frg. 11, 62 LIV. 1, 29, 6. 27, 3, 4 CVRT. 7, 8, 14. MART. 2, 67, 3 decies u. ... -a. al. PAVL. dig. 8, 6, 7. VVLG. apoc. 17, 12 [μῆραν ὥραν]. 18, 10 [μῆραν ὥραν]. et al.). CIC. S. Rosc. 19 decem -is nocturnis sex et quinquaginta milia passuum cisiis pervolavit (SVET. Cal. 50, 3 tribus n. -is quiescebat [VEG. mil. 3, 8 p. 85, 3]. et al. cf. GELL. 3, 2, 9 sex posterioribus noctis -is). Verr. II 1, 156 cum ... tribus -is ... bona ... amiserit (div. 1, 77 Att. 2, 1, 5 CAES. Gall. 6, 35, 9. et al.). LEX. Iul. munic. (CIL I² 593) 67 post solem ortum h(oris) x diei (MART. 8, 7, 2 -is ... decem dicere verba novem. 11, 29, 4). CAES. civ. 1, 46, 1 pugnatum continenter -is quinque (PLIN. epist. 2, 11, 14). VERG. georg. 3, 400 quod surgente die mulseret -isque diurnis (cf. vol. V 1, 1640, 9). LIV. 1, 57, 7 paucis (COLVM. 5, 12, 5 in sole habeto [arb. 28, 4]. PLIN. nat. 18, 341. 35, 120 QVINT. inst. 10, 6, 1. SVET. Aug. 26, 3 paucissimis [Tib. 51, 2]). 6, 4, 10 cum in sex partes divisus exercitus Romanus senis -is in orbem succederet proelio (SEN. nat. 3, 16, 1 PLIN. nat. 27, 137. cf. PLIN. nat. 9, 134 quinis. 25, 59 septenis [IVV. 6, 183]. 25, 83 quaternis. 28, 66 binis). 45, 37, 7 tot. VAL. MAX. 8, 13 ext. 1 Massinissam ferunt aliquot -is in eodem vestigio perstare solita -a, post meridiem semihora fieri oportet (PETRON. 79, 3). SEN. epist. 16, 3 singulis (PLIN. nat. 2, 232. AVG. civ. 13, 10 p. 567, 27 D. -is momentisque). COLVM. 11, 3, 22 ut his -is, quibus aut obruentur aut eruentur, luna infra terram sit (CAPITOL. Pert. 5, 4. cf. PLIN. nat. 7, 165 iisdem [HYG. grom. p. 150, 16 Th. NERAT. dig. 8, 3, 2, 2]. PLIN. epist. 7, 5, 1 quibus [VEG. mil. 4, 27 SIDON. epist. 1, 2, 7. et al.]). LVCAN. 9, 883 omni (TERT. adv. Prax. 24 p. 274, 18 CLAUD. 22, 399. VVLG. I Cor. 15, 30 [πᾶσαν ὥραν]. APIC. 7, 326 VISIO Pauli 10 rec. P p. 14, 26 J. CIL XIV 1942, 5. et al. cf. l. 51). PLIN. nat. 2, 153

aliqua (BENED. reg. 7). 7, 169 certis (FRONTIN. [?] strat. 4, 7, 34 IULIAN. dig. 43, 20, 5, 1 al. BENED. reg. 48. cf. 53 incertis). VAL. FL. 2, 60 tacitis. CLAUD. 8, 280 nulla non anxius -a i. *semper* (rapt. Pros. 3, 317 n. cessabitur -a i. *numquam*). BENED. reg. 31 competentibus (47. 50. cf. 48 incompetentibus). et al. **iv c. praep.:** ab: VAL. FL. 3, 48 quem lucis ab -is antra tenent. ad: TERT. ieiun. 16 p. 295, 21 qui in idolis ... ad singulas -as salutandis adulantur. ante: CELS. 2, 12, 2^a a. aliquot -as. PLIN. nat. 29, 45 II -as (Ps. APVL. herb. 1 l. 35. et al.). HIER. reg. Pachom. 152 p. 57, 2 B. tres. in hyperbola: ARNOB. nat. 2, 74 p. 108, 11 ut a. -as, quemadmodum dicitur, pauculas sospitator ad vos Christus ... mitteretur. in c. acc.: LVOR. 5, 274 privas mutatur in -as (cf. PROP. 2, 29, 13 totas. LIV. 2, 12, 10 singulas [PHAEDR. 3, 15, 14]). HOR. epist. 2, 1, 189 quattuor aut plures aulae premuntur in -as. Ov. am. 1, 4, 59 paucas (EPICED. Drusi 419 SVET. Iul. 76, 2). in c. abl.: BELL. Afr. 70, 1 cum ... in -is IV esset progressus. MORET. 52 vacua. VAL. FL. 7, 318 una (ANTHIM. 3. et al.). SIL. 12, 459 paucis. GELL. 3, 2, 3 in sex noctis -is posterioribus. et al. inter: SORAN. p. 13, 3 ruborem ... i. (i. post) aliquas -as se ostendentem. intra: LIV. 37, 5, 3 i. paucas -as urbem cepit (VELL. 2, 14, 1 CELS. 1 proem. 49. SEN. epist. 101, 3 paucissimas. et al.). COLVM. 9, 13, 4 duas (PLIN. nat. 24, 3 al.). ASCON. Mil. p. 36, 33 i. -am secundam accusatores coeperunt dicere. et al. per: Ov. Pont. 3, 5, 9 p. -as ... satis multas (LIV. 37, 21, 2 VVLG. Iudith 7, 18). LIV. 23, 40, 9 quattuor (cf. PEREGR. Aeth. 46, 3 tres. VVLG. act. 19, 34 duas. et al.). 31, 33, 9 aliquot (32, 35, 2 SVET. Iul. 68, 3. et al. cf. MANIL. 3, 291 p. quot ... stadia aut -as). SEN. dial. 12, 13, 4 singulas (FIRM. math. 1, 4, 6 HIER. in Gal. 3, 5 p. 351^b). LACT. mort. pers. 1, 1 omnes (FIRM. math. 1, 7, 20). post: LIV. 31, 24, 7 paucas p. -as (SVET. Aug. 6 paucissimas). COLVM. 12, 16, 2 tres (CASSIAN. inst. 3, 7, 1). SCRIB. LARG. 140 quattuor. PLIN. nat. 35, 195 LAMP. Diad. 4, 1. et al. sub (cf. p. 2954, 5. 2960, 60): EVSTAT. Bas. hex. 6, 7 p. 928^c s. eadem -a saepius (ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὥρας). usque (cf. p. 2959, 15. 25): BENED. reg. 48 usque decima -a plena.

β in inscriptionibus ad aetatem (militiam l. 41) defunctorum indicandam (cf. p. 2956, 30 et v. Söderström, Ep. Lat. Afric., Diss. Ups. 1924, 6 sqq. INSCR. christ. Diehl III p. 315. 534): **acc.** (cf. p. 2953, 17): CIL III 2127^a vixit an. XLVII menses VIII dies VII -as noctis v. 14403^a (a. 244) vixit mes. VIII dies XI -as III (cf. V 914. 1535. 1661 VI 2678^a. 35773 annoru(m) XVIII m. III die. XIII -as VI. INSCR. christ. Diehl 2704 -as VI et semis. sim. saepissime). V 914 militavit annis v mes. VI die. XII -as III. X 7186 -as diei x (cf. INSCR. christ. Diehl 4588 duas). **abl.:** CIL VI 19683 qui vixit annis XXII mensibus XI diebus VIII -a prima (INSCR. christ. Diehl 4270. cf. CIL VI 29369 -a v [XII 923 -a VIII. et al.]. VIII 12200 setima. XI 5796 secunda). 26591 -is undecim. VIII 9433 -is III (cf. 11896. 11898. 24716. 25440. et saepissime). CE 2177, 3 totidem ... diebus et -is. cf. CIL X 7112, 7 supervixit -is quattuor. **gen.:** CIL VI 29324 vixit ... dier. XXVIII -arum XII. saepissime per abbreviaturas (cf. p. 2955, 50) incisum, ut casus enucleari non possit, e. gr.: CIL V 1667 vixit ... ho. v. 4759 or. v. VI 2931 h. III (cf. VIII 14380 h. LVIII [sic]). 11511 hor. noct. x. 25982 (v. p. 2953, 13). VIII 770^b, 5 o. I. 11077 (v. p. 2953, 9). INSCR. christ. Diehl 4013 (v. p. 2953, 7).

β absolute: **α de certo numero -arum:** **(i) sing. -a i. q. una -a:** TER. Eun. 341 dum haec dicit, abiit -a (hyperbolice, cf. HOR. sat. 1, 5, 14 tota abijt). CIC. Verr. II 4, 95 -am amplius (CATVLL. 99, 3). Phil. 3, 2 dies ... adfert vel -a potius ... magnas saepe clades. Att. 5, 18, 4 -a post (cf. D. BRVT. Cic. epist. 11, 13, 4 -a ante). VERG. Aen. 5, 844 datur -a quieti (Ov. trist. 1, 68, 4 MANIL. 3, 473 DRAC. Romul. 8, 424. cf. p. 2956, 5). HOR. sat. 1, 1, 7 -ae momento cita mors venit aut victoria laeta (LIV. 5, 7, 3 al. PHAEDR. 3 prol. 5 SEN. dial. 9, 11, 9. PLIN. nat. 7, 172 nullo. COD. Iust. 8, 37, 15 pr. in uno. cf. p. 2955, 33). LIV. 9, 34, 15 -a citius. CELS. 3, 19, 5 interposita ... -a (COLVM. 6, 6, 2 al. PETRON. 87, 9. cf. CELS. 3, 22, 12 post cibum intermittenda -a). SEN. dial. 5, 12, 4 -a, non tantum dies, molliet. nat. 3, 27, 2 urbes constituit aetas, -a dissolvit. epist. 87, 3 prandium paratum fuit non magis -a. 91, 6. TEST. porcelli p. 268, 12 -ae spatium (cf. VVLG. Sirach. 11, 29 malitia. I Thess. 2, 17 ad tempus -ae [πρὸς καιρὸν ὥρας]. v. et p. 2953, 16). AVSON. 394, 10 p. 252 P. quo sine et -a gravis. SVLP. SEV. epist. 2, 15 erit dies aut -a sine lacrimis? Ps. APVL. herb. 103 l. 14 cum -a transierit (cf. VEN. FORT. vita Germ. 60, 161 transacta fere -a). **acc. temp.:** PLANC. Cic. epist. 10, 18, 3 non ... -am constitisset. HOR. sat. 2, 7, 112 non -am tecum esse potes. epist. 1, 1, 82 -am durare (PROP. 1, 6, 11). MART. 8, 81, 9 victuram negat Gellia esse se nec -am. **abl. temp.:** CIC. Sest. 53 illo ... ipso die ... immo -a atque etiam puncto temporis. VITR. 9, 1, 5. SEN. nat. 7, 9, 3 ne -a quidem. PLIN. nat. 25, 134. -ā i. q. 'ea -a', 'tum': EPIPHAN. Avell. p. 749, 22 -a quidem ... -a vero (i. q. 'modo ... modo'). VISIO Pauli 8 rec. P p. 14, 1 J. et ecce subito facta est -a occursio (cf. p. 2959, 77). **c. praep.:** ante: SCRIB. LARG. 95 datum a. -am. in c. abl.: CIC. epist. 15, 16, 1 ternas epistulas in -a darem. VERG. ecl. 3, 5 HOR. sat. 1, 4, 9 PROP. 2, 9, 1. intra: SEN. epist. 54, 1. per: CHIRON 330. post: BELL. Hisp. 29, 5. **(ii) plur. -ae i. q. paucae, aliquot, (com)plu-**

res -ae (cf. Löfstedt, Verm. Stud. 73 sqq.): SVET. Nero 37, 2 non amplius quam -arum spatium (HIST. Apoll. rec. A 50). Dom. 3, 1 secretum sibi -arum sumere solebat. VLP. dig. 48, 5, 24, 4 interpositis -is. MIN. FEL. 11, 8 -arum ... permisso comatu. IVST. 2, 14, 9 tam brevi -arum momento. VERG. mulom. 2, 121, 1 intermissis -is. HEGES. 5, 1, 4 cedendi potestas erat, ut quasi quibusdam vel -arum repararentur indutiis. HIER. epist. 34, 6. ORIBAS. syn. 9, 50 rec. Aa p. 373 compunctiones inter -as venientes (cf. 9, 52 p. 379 aliquas).

β de incerto numero -arum (c. praep. in l. 11, per l. 20):

CIC. Cato 69 -ae ... cedunt et dies et menses et anni *eqs.* (cf. SEN. dial. 10, 16, 3 tarde ire -as queruntur). Att. 14, 20, 4 in -as commutari (VERG. ecl. 10, 73 cuius amor tantum mihi crescit in -as. HOR. sat. 2, 7, 10 carm. 2, 13, 14 ars 160 PLIN. epist. 3, 17, 3 DICT. 3, 2 CE 663, 1. cf. CATVLL. 38, 3 et magis magis in dies et -as [PLIN. nat. 7, 32, 10, 199 vel. CE 185, 2 vive in dies et -as (cf. p. 2962, 72). nota sing.: HOR. sat. 2, 6, 47 subiectior in diem et -am invidiae. aliter p. 2959, 47]). VERG. Aen. 6, 539 nos flendo ducimus -as (cf. MART. 11, 77, 2 consumit -as et die toto sedet. SIDON. epist. 2, 9, 9 trahebantur -ae). MANIL. 3, 387 signa quot surgant in quoque loco cedantque per -as (POMPON. dig. 38, 1, 3, 1. LAMP. Comm. 6, 7 per -as ac dies. SIDON. epist. 1, 7, 12. et al.). 3, 417 -arum ratio (HIER. epist. 64, 18, 7. cf. AVG. civ. 12, 13 p. 530, 17 D. quantitates). SEN. nat. 6, 32, 10 -ae sunt, quas perdimus. COLVM. 4, 24, 3 pari -arum numero. PLIN. nat. 9, 51 per aliquot -arum spatia (18, 188 FILASTR. 133, 3 AVG. civ. 21, 11 p. 512, 25 D. Ps. ORIG. tract. 9 p. 98, 3 breve sp. -arum [PALLAD. 7, 2, 4]. cf. p. 2956, 26). QVINT. decl. 248 p. 17, 32 computatis diebus atque -is (FILASTR. 58, 2). PAPIN. dig. 8, 1, 4, 2 intervalla dierum et -arum. EDICT. imp. Diocl. I 5 non annis modo vel mensibus aut diebus, sed paene -is ipsisque momentis (AVG. civ. 13, 10 p. 667, 27 D.). EVSTAT. Bas. hex. 6, 5 p. 927^a ut calculari possit cursus -arum (ὥραν. cf. 6, 8 p. 931^b concursio [τῶν ὥραν συν-δραμῶν]). Ps. ORIG. tract. 1 p. 5, 21 brevitates -arum (4 p. 37, 9).

β significatur punctum temporis (saepius per ellipsin, inde a Rhet. Her., ut vid., e. gr. 4, 51, 61 decuma veniunt. Hor. sat. 1, 6, 122 ad quartam iaceo): **α in universum:** **α c. numeralibus:** **cardin.:** TITIVS or. frg. Macr. Sat. 3, 16, 15 ubi -ae decem sunt. CIC. Quinct. 53 -ae duae fuerunt; ... non venit. cf. l. 65. **ordin.:** CIC. Scaur. 23 -am sibi octavam, dum in foro bovario inquireret, postulavit. PVBIL. D 28 decima -a amicos plures quam prima invenit (item -a subi.: VERG. georg. 3, 327 quarta sitim caeli collegerit -a. LYCAN. 5, 507 tertia iam vigiles commoverat -a noctis secundos. MART. 12, 18, 14 somno, quem nec tertia saepe rumpit -a. CYPR. domin. orat. 34 p. 292, 7 ostendit. IVVENC. 3, 556 venerat. et al.). LIV. 9, 37, 5 decima erat fere diei -a, cum *eqs.* (21, 59, 5. CYRT. 9, 9, 9. PEREGR. Aeth. 4, 5 coepit iam esse -a forsitan octava [31, 2]. 43, 6 iam est -a plus decima. VVLG. Ioh. 1, 39. et al.). PALLAD. 12, 13, 4 quarta -a calescente. PEREGR. Aeth. 27, 3 facit se -a quinta (29, 3 cum coeperit se -a septima facere. 31, 1. 37, 4, 7. cf. VVLG. Marc. 15, 33 facta -a sexta [cf. Luc. 22, 14]). FVLG. myth. 1, 12 Acteon ... tertiae -ae metis ... insistens. et al. **β varia:** HOR. sat. 1, 4, 15 detur nobis locus, -a, custodes, videamus, uter plus scribere possit. Ov. ars 2, 223 iussa maturius -a (SIL. 13, 419). Ib. 196 -a ... erit tantis ultima nulla malis (aliter p. 2963, 40). trist. 1, 3, 54 certam me sum mentitus habere -am (SEN. apocol. 2, 2 [v. Heinze, Herm. 61, 1926, 53]). VAL. MAX. 4, 7 ext. 1 constituta (MART. 11, 73, 2 constituitque -am constituitque locum. cf. l. 83. p. 2959, 36. 41. 43. 54. 2961, 37 al.). SIL. 15, 217 servata ... -a, quam dederat ducitor. MART. 10, 38, 4 o nox omnis et -a, quae notata est ... litoris Indici lapillis. SVET. Tib. 18, 2 quacumque vel noctis -a uteretur. QVEROL. p. 35, 22 -a est synastria. CLAUD. DON. Aen. 6, 255 p. 543, 14 ut apertam designationem -ae vel temporis demonstraret (cf. AVG. civ. 5, 2 p. 193, 18 D. ubi ponitur -ae notatio). al.

-a quaeritur, nuntiatur: HOR. sat. 2, 6, 44 -a quota est? (MANIL. 3, 485 lucis. DON. Ter. Eun. 516. cf. p. 2954, 53). SEN. frg. 36 -as lovi nuntiat (MART. 8, 67, 1 -as quinque [cf. supra l. 36] puer nondum tibi nuntiat. IVV. 10, 216 quot. SVET. Dom. 16, 2 -as requirit pro quinta ... sexta ... nuntiata est. APVL. met. 11, 20 inchoatae lucis ... primam. cf. p. 2954, 58). PLIN. nat. 7, 182 cum a puero quaesisset -as. VVLG. Ioh. 4, 52 interrogabat ... -am ab eis, in qua melius habuerit (ὥραν).

β abl. temp.: **α c. numeralibus:** VARRO frg. Gell. 3, 2, 6 qui Kalendis -a sexta ... natus est (CIC. ad Q. fr. 2, 3, 2. et al.). CIC. Quinct. 25 -a secunda postridie. Verr. II 2, 91 venire -a nona. dom. 41 -a fortasse sexta diei (al. CAES. Gall. 4, 23, 2 circiter quarta. LIV. 45, 41, 3 nona). al. GALBA Cic. epist. 10, 30, 4 noctis quarta (SERV. Cic. epist. 4, 12, 2 decima. BELL. Afr. 70, 5 prima). CIL III 13806 (-a n)octurn(a) VII. VI 34624^a mortua est -a XIII. INSCR. christ. Diehl 4896 die Iovis -a XII. et al. **β varia:** RHET. Her. 2, 4, 7 qua -a noctu an interdiu, ... qua noctis -a (LIV. 9, 16, 7 al. PLIN. nat. 36, 82 SIL. 8, 305. et al.). CIC. Quinct. 53 eadem (div. 2, 30 LIV. 2, 53, 3. VELL. 2, 18, 2 die atque -a. PLIN. nat. 9, 180. et al.). epist. 7, 23, 4 ea ... ipsa (PEREGR. Aeth. 25, 6. et al.). HOR. carm. 1, 9, 20 composita (cf. LIV. 44, 37, 8 edita. PHAEDR. 4, 25, 19 dicta. AMM. 27, 12, 7 praestituta nocturna. VISIO Pauli 8 rec. P p. 13, [Gundel]

35 J. statuta). LIV. 9, 37, 5 quacumque diei noctisve (PLIN. nat. 2, 161). SEN. nat. 1, 8, 6 qualibet -a diei (cf. PAVL. dig. 2, 12, 8 quavis -a lucis). PLIN. nat. 7, 132 illa (CYPR. epist. 81 p. 842, 5, et al.). LIV. 10, 76 hac ipsa (VVLG. Ios. 11, 6 eadem. al.). POMPON. dig. 28, 6, 16, 1 alia (43, 20, 2. cf. PASS. Petr. Paul. long. 14 altera [ἐλλοτρε]). ITALIA Luc. 12, 12 (Tert. adv. Marc. 4, 28 p. 518, 12) ipsa ([VVLG. in ipsa]. VEG. mulom. 1, 52, 2 CHIRON 236. 308. VVLG. Luc. 2, 38 [ἀντὶ τῆς ὥρας]). HIST. Apoll. rec. A 8 [i. q. 'statim']. cf. Hofmann, *Umgangsspr.* 194).

c c. praep.: α c. numeralibus: ab: CIC. Phil. 2, 104 ab -a tertia bibebatur. BELL. Afr. 19, 4 diei quinta. LIV. 8, 38, 10 ab -a diei tertia ad octavam (10, 34, 2. 44, 37, 6. cf. PLIN. nat. 2, 229 a tertia noctis -a in sextam [37, 155 LACT. inst. 4, 19, 2]). 23, 35, 16 al. GELL. 3, 2, 16. ad (cf. l. 12): CIC. Verr. II 2, 92 ad -am nonam praesto est. epist. 15, 4, 9 ex antelucano tempore usque ad -am diei x (ad Q. fr. 2, 3, 2 BELL. Afr. 61, 1 PEREGR. Aeth. 32, 1. cf. l. 23). LIV. 40, 50, 2 a prima luce ad sextam -am diei. AMM. 26, 1, 9. ante: VARRO frg. Gell. 3, 2, 6 a. -am eius diei sextam. CIC. Verr. II 2, 41. 2, 92 LIV. 22, 60, 24. circa: CELS. 4, 32, 1 c. tertiam -am. SEN. nat. 7, 17, 2 epist. 122, 15 ASCON. Mil. p. 31, 5. circiter: HOR. epist. 1, 7, 47 octavam c. -am. circum: PORPH. Hor. epist. 1, 20, 19 c. quartam vel quintam -am. de: PEREGR. Aeth. 36, 5 de ea -a usque ad sexta. 37, 8. in c. acc. (v. etiam infra l. 46): BELL. Afr. 78, 9 in -am x commoratus. HOR. epist. 1, 17, 6 primam somnus in -am delectat. SEN. epist. 83, 14 usque in -am fere sextam dormiebat (COLVM. 11, 2, 7. v. et l. 32 et cf. p. 2957, 33). COLVM. 9, 9, 3. in c. abl.: HIER. epist. 21, 40, 4 in prima -a vocatur Adam eqs. GREG. Tvr. stell. 42. inter: LIV. 37, 36, 4 i. -am tertiam ferme et quartam. CELS. 2, 4, 1 PLIN. nat. 2, 180 SVET. Nero 8. post: CIC. S. Rosc. 19 p. -am primam noctis. Att. 2, 14, 2. 13, 7, 2 CAES. Gall. 5, 53, 1 COLVM. 2, 10, 30. GAIUS dig. 8, 1, 5, 1 p. -am tertiam usque in -am decimam. prope: AMM. 27, 3, 1 p. -am diei tertiam. β varia: ab: PASS. coron. 2 ab eadem -a. TAB. devot. Audolent 140, 3 ab hac -a ab hoc die ab hac nocte. ad: CIC. Phil. 14, 19 ex kal. Ianuarii ad hanc -am (cf. div. 2, 47 istam. LIV. 22, 22, 17 compositam cum iis. IVST. 1, 10, 8 statutam). SEN. benef. 1, 2, 3 nec avarus exactor ad -am et diem appellat debitorem (nude ut: nat. 3, 16, 2 quartana ad -am venit. QUINT. inst. 12, 3, 5 VVLG. Sirach 33, 9. MAX. TAVR. serm. 96 p. 725^c cum peccator usque ad -am forte fuerit [i. q. 'usque adhuc'; an i. q. 'modo'? cf. p. 2960, 7]. v. et p. 2954, 38; aliter l. 63). ante: CASSIAN. conl. 5, 11, 1 a. -am statutam. VITA Caes. Arel. 2, 6 p. 486, 4 legitimam. circa: LIV. 42, 57, 10 c. eandem -am. citra: VAL. MAX. 5, 6 ext. 4 c. constitutam -am. ex: PETRON. 129, 11 ex qua -a. PEREGR. Aeth. 24, 1 ex ea -a usque in lucem. 24, 12 illa. TAB. devot. Audolent 286 B 3 ex anc -a ex anc die ex oc momento (291 A 9). et al. in c. acc.: BELL. Afr. 1, 2 ut omnes in dies -asque parati essent (VVLG. apoc. 9, 15 in -am et diem. cf. p. 2958, 14). COLVM. 12, 46, 5 usque in eam -am, qua (VVLG. act. 10, 30 [μῆρας]). I Cor. 4, 11 [ἄρας]. SVLP. Sev. dial. 2, 1, 2. in c. abl.: CAES. Gall. 7, 86, 3 in eo die atque -a (PEREGR. Aeth. 19, 12. PAVL. Fanst. Rei. epist. 4 p. 182, 5). CYPR. epist. 58, 5 p. 661, 6 illa (FILASTR. 118, 4 VVLG. Matth. 8, 13). VVLG. Dan. 3, 5 in -a, qua (al. PASS. coron. 3 in qua -a). 5, 5 eadem (IV reg. 4, 16 hac. 4, 17). Judith 13, 7 hac. Luc. 7, 21 ipsa. VISIO Pauli 8 rec. P p. 13, 36 J. constituta. TAB. devot. Audolent 247, 5 ista. post: SEN. dial. 9, 17, 7 p. eam -am. sub: SVET. Dom. 17 s. ipsam -am. ultra: CASSIAN. inst. 3, 7, 2 u. praestitutam ... -am.

d gen. -ae pendet ex neutr. pron. (cf. C. F. W. Müller, *Nom. u. Acc.* 165): SVET. Nero 26, 2 numquam postea publico se illud -ae sine tribunis commisit eqs. (APVL. met. 1, 15). AVR. Fronto p. 39, 4 N. vides quid -ae tibi rescribam (QVEROL. p. 34, 7 quid -ae nuncupamus?). APVL. met. 6, 12 istud -ae. IVL. VAL. 3, 30 id -ae.

e formulae ad -am (-a l. 79. 83. p. 2960, 13. 14) sim. (sub -a p. 2960, 2. 5. 16, in -a p. 2960, 6; cf. Löfstedt, *Verm. Stud.* 166 sqq.; aliter supra l. 37): α i. q. 'ad id momentum temporis' (cf. p. 2960, 26): CYPR. epist. 81 p. 841, 20 dicturi quod ad -am dominus dici voluerit. VVLG. Iob 10, 14 si peccavi et ad -am pepercisti mihi. AVG. civ. 1, 31 p. 48, 26 D. subsellis ad -am congestis in ludorum spectaculo iam uti civitas coeperat. 12, 18 p. 539, 31 quasi ad -am, sicut veniebat in mentem, fortuita quadam inconstantia videatur fecisse quae fecit. adv. Don. 15, 19 p. 117, 3 neque ... tunc ad -am antiqua archiva ecclesiastica discutienda nobis fuerunt. coll. c. Don. 3, 17, 32 p. 82, 8. 83, 3. epist. 71, 3 mihi ad -am codex defuit. c. Gaud. 1, 25, 28 p. 226, 29 c. Maximin. 1, 19 in psalm. 138, 1 serm. RevBén. 49, 1937, 267, 306. CASSIAN. conl. 5, 11, 3 nonnumquam evenit, ut ad -am desit illa species quae postulatur a nobis. 5, 11, 7. 16, 26, 2 inst. 5, 21, 2. 10, 25. CASS. FEL. 42 p. 98, 2 ACT. Petr. 35. β i. q. 'alio', 'statim' (cf. l. 8. p. 2957, 79): HERM. Pal. mand. 9, 7 noli fatigari quod ad -a non consecutus sis (ταχύ, vulg. cito. cf. AVG. in euang. Ioh. 20, 3 si ... deus non dat ad -am, exerceat quaerentem, non contemnit petentem). PELAGON. 268 si sanguis ad -am non fuerit inventus. HIER. reg. Pachom. 49 p. 25, 16 B. AVELL. p. 644, 1 VITAE patr. Iurens. 2, 5 p. 145, 38. ANTHIM. 14 de laredo ... qualiter melius comedatur ad -a expono. CAES. AREL. serm. 63, 2 p. 262, 7 qui accepta paenitentia ad

-am transit. cf. AVG. serm. 49, 7, 7 (= CAES. AREL. serm. 221, 4 p. 831, 12) qui sub -a irascitur et cito placatur. sim. fere i. q. 'initio', 'primo' (opp. postea): PROSP. in psalm. 118, 43 multi, qui ad -am negando defecerunt, postea paenitendo separati sunt. cf. Ps. AVG. serm. 295, 2 (= CAES. AREL. serm. 47, 2 p. 203, 17) sub -a videntur irasci, postea vero eqs. RVF. podagr. 17 in -a ... relevare videntur aegrotos, postea autem eqs. γ i. q. 'modo', 'paulo ante', 'recens' (cf. GLOSS. V Aa R 81 recentia: ad -am, nova): AVG. serm. 393 (= CAES. AREL. serm. 63, 1 p. 262, 4) baptizatus ad -am securus hinc exit (cf. p. 2959, 40). CASS. FEL. 20 p. 31, 8 cum aceto ad -am trito. 20 p. 31, 19 collyriis ad -am factis. EPIPHAN. in euang. 44 p. 104, 5 cibus, qui ad -am conditur (cf. Erikson, *Sprachl. Bem. zu Epiph. 121*). ANTHIM. 10 in oximelli simplici ad -a facto. 14. 23 aves ad -a occisae. 25 ad -a captum turturem comederunt. 51. 54. 60 si ad -a collectae fuerint, gravare solent. cf. MARCELL. med. 20, 80 oxyporium Pancharianum ... tertianam ... sub -a datum mire tollit (APIC. 4, 117 insuper nivem s. -a asperges [v. *Svennung, Eranos* 34, 1936, 22]). CASS. FEL. 19 p. 29, 11 collyriis ... sub -a formatis. EPIPHAN. in euang. 31 p. 55, 11 escae, quae s. die et -a conditae adponuntur esurientibus. CAES. AREL. serm. 229, 6 p. 865, 6 qui ... s. -a filium suum ad baptismi sacramentum ingesserit). δ i. q. 'ad breve temporis spatium' (sec. gr.): ITALIA Luc. 8, 13 (cod. e) ad -am credunt et in die temptationis recedunt (πρὸς καιρὸν, Vulg. ad tempus). VVLG. Ioh. 5, 35. II Cor. 7, 8 epistula illa etiam ad -am vos contristavit (πρὸς ὥραν). Gal. 2, 5 Philem. 15 PASS. Tarach. 7 p. 465. c. his conferre licet exempla quaedam propius ad a accedentia: HIER. tract. in psalm. I p. 148, 16 torrentes ad -am habent aquas. p. 310, 29 hoc quod ad -am nobis videtur esse contrarium. AVG. civ. 22, 29 p. 627, 7 D. fortasse ista virtus magna cernendi data fuerit ad -am ... oculis sancti viri Iob. c. Maximin. 1, 19 Christus humanam non ad -am sumpsit effigiem. SVLP. Sev. dial. 3, 13, 2 satius aestimans ad -am cedere. 3, 13, 3. MAX. TAVR. serm. 70 p. 675^b quis nolit ad -am sustinere Laurentii ignem, ut aeternum gehennae non patiatu in cendium? FERRAND. epist. 7, 8 noli apparere similis ad -am placere volentibus.

4 de usu -arum loci selecti: α de -is naturalibus (cf. p. 2955, 15): α de -is matutinis, vespertinis sim.: VARRO rust. 2, 11, 4 meridianis -is (PLIN. nat. 21, 36 ad m. -as dies vergit. MART. 3, 67, 6. et al. cf. PLIN. nat. 18, 330 de ipsa regionis eius [sc. austris] -a. TERT. adv. Marc. 4, 42 p. 564, 17 'meridie': habes et -ae sextae significationem. v. et p. 2955, 5). OV. am. 1, 5, 1 mediam ... dies exegerat -am (COLVM. 7, 7, 1 mediis quattuor -is. VAL. FL. 3, 417 PEREGR. Aeth. 43, 9. cf. IUV. 7, 222 mediae ... noctis ab -a). epist. 18, 14 diluitur posito serior -a mero (SEN. Thy. 794 serae. PORPH. Hor. sat. 1, 6, 113. et al. cf. INSCR. christ. Diehl 1524 serotina). MANIL. 1, 177 matutinis (cf. vol. VIII 505, 38 sqq.). VTR. 1, 6, 6 ante-meridiana circiter -a quinta (POMPON. dig. 38, 1, 3. MART. CAP. 6, 600 -arum metas tam antemeridialium quam ... postremarum). CELS. 3, 5, 6 antelucanis (PAVL. MED. vita Ambr. 48 SIDON. epist. 8, 6, 5). SEN. dial. 9, 17, 7 postmeridianas (SVET. gramm. 24 LAMPR. Alex. 31, 1). LVCAN. 1, 16 qua ... dies medius flagrantibus aestuat -is (cf. PLIN. nat. 17, 189 ante ferventes -as diei. 31, 45 diei ... -is ardentissimis). CALP. ecl. 5, 35 occiduae. PLIN. nat. 10, 15 prioribus -is diei (18, 323 noctis). VLP. dig. 49, 4, 1, 8 si forte dicta sit sententia iam suprema -a (aliter p. 2963, 37. cf. ISID. alleg. 182 qui ... ultima -a [aliter p. 2963, 40] iverunt). TERT. nat. 1, 16 p. 86, 3 ventum est ad -am lucernarum (cf. PEREGR. Aeth. 27, 7 lucernarii [29, 1]. 39, 4 lucernae. 40, 1). ITALIA Luc. 12, 38 (Nictet. vigil. 6 p. 62, 11) si vespertina -a venerit (gr. et Vulg. aliter. CAPITOL. Opil. 13, 4 AVSON. 392, 5 p. 254 P. v. sub -is. et al. cf. VVLG. Marc. 11, 11 cum iam vespere esset -a [ὥς ἦν ὥστος τῆς ὥρας]). QVEROL. p. 41, 8. et al. in imag.: SEN. Herc. O. 1987 cum summas exiget -as consumpta dies (cf. vol. V 1, 1033, 17. 24). nat. 3 praef. 3 hoc dicerem, si puer ... molirer ... nunc vero ad rem ... immensam post meridianas -as accessimus. β de -a tertia, sexta, nona: VARRO ling. 6, 89 Cosconius in actionibus scribit praetorem accensum solitum ... esse iubere, ubi ei videbatur -am esse tertiam, inclamare -am tertiam esse, itemque meridiem et -am nonam (cf. LVCAN. 2, 689 ne bucina dividat -as). PLIN. nat. 10, 46 galli norunt sidera et ternas distinguunt -as interdiu cantu. TERT. orat. 25 p. 197, 15 -arum quarundam, istarum dico communium quae diei interspatia signant, tertia, sexta, nona, quas sollempniores in scripturis invenire est (cf. ISID. orig. 6, 19, 60). ieium. 10 p. 286, 28 cur non intellegamus ... tres istas -as ut insigniores in rebus humanis, quae diem distribuunt, quae negotia distinguunt, quae publice resonant, ita et sollempniores fuisse in orationibus divinis? apud Christianos de -is canonicis (cf. Herold, *Realencycl. f. prot. Theol.* III 393; de origine v. l. 71. 75 et TERT. ieium. 10 p. 287, 3 Danielis ... ter die orantis, utique per aliquarum -arum exceptionem, non aliarum autem quam insigniorum, exinde apostolicarum, tertiae, sextae, nonae [sim. CYPR. domin. orat. 34 p. 292, 5]): TERT. ieium. 2 p. 275, 28 orationes fere -a nona concludat de Petri exemplo (cf. CYPR. domin. orat. 34 p. 292, 10 CASSIAN. inst. 3, 3, 7. et al.). 10 p. 286, 17 ad -am nonam orationis templum introgressi (p. 286, 24. VVLG. act. 3, 1 [ἐν τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς]). [Gundel]

AVG. serm. 181, 4, 6. cf. CYPR. domin. orat. 35 p. 292, 22 orandi [HIER. epist. 22, 37, 1]. p. 286, 20 Petrum -a sexta... ad orandum ascendisse (CYPR. domin. orat. 34 p. 292, 16 HYMN. Ambros. II 47, 1. et al.). CYPR. domin. orat. 34 p. 292, 7 prima -a in tertiam veniens consummatum numerum trinitatis ostendit (HYMN. Ambros. II 45, 1 al. HIER. epist. 23, 1, 1. et al.). HYMN. Ambros. II 44, 5 -a prima psallimus (BENED. reg. 17, 18). HIER. epist. 21, 28, 3 prima, tertia, sexta, nona -a, id est vocationibus variis (cf. 22, 37, 1. 107, 9, 3 al. CASSIAN. inst. 3, 1 tit. al. VITA Eugen. 10^{ext.} t., s., n., vespertinis vel nocturnis atque matutinis [cf. l. 13] -is. BENED. reg. 18). al. AVG. epist. 211, 7 orationibus instate -is et temporibus constitutis. al. CASSIAN. concl. 5, 11, 1 canonicam (cf. vol. III 275, 70 sqq. adde: VITAE patr. 7, 39, 2). inst. 3, 8, 3 vigiliarum. al. GREG. TVR. Mart. 1, 33 matutinis (cf. l. 10). BENED. reg. 9^{ut.} quanti psalmi dicendi sunt nocturnis -is (VITA Caes. Arel. 2, 6 p. 485, 27). 16 diurnis. 43 divini officii. al.

b *de -is vitae cotidianae* (MART. 4, 8, 1 prima salutantes atque altera conterit -a [eqs.] demonstrat, quae officia singulis diei -is expleta sint; cf. Friedländer ad hunc l. et Bülfinger, Stundenangaben 117 sqq. Friedrich, RhM. 68, 1913, 257 sqq.): a *de -is vescendi* (cf. Marquardt-Mau² 297 sqq. Blümner, Privataltertümer 381 sqq.): CIO. epist. 9, 26, 1 accubueram -a nona (CASSIAN. concl. 21, 23, 2. cf. ellipsin: Hor. epist. 1, 7, 71 post nonam venies. Mart. 4, 8, 6). Ov. Pont. 1, 10, 8 -a cibi (CELS. 3, 23, 4. cf. IV. 6, 581). Liv. 9, 37, 5 decima erat fere diei -a, cum cibum capere consul milites iubet (MART. 1, 108, 9 salutabo d. te saepius -a. cf. PVLIL. p. 2958, 39). SVET. Claud. 8 cenae (VVLG. Luc. 14, 17. cf. TERT. adv. Marc. 4, 31 p. 527, 9 cenandi et ad cenam invitandi). PORPH. Hor. carm. 2, 7, 6 a sexta -a... se saepe epulatos (BENED. reg. 24). CYPR. ad Donat. 16 p. 16, 10 convivii (CAPITOL. Alb. 5, 8 TREB. Gall. 20, 3 CLAUD. DON. Aen. 1, 645 p. 126, 15). AMM. 23, 6, 77 prandendi (cf. CLAUD. DON. Aen. 1, 645 p. 127, 1 prandii [VVLG. Dan. 13, 13 AVG. epist. 211, 8 MARCELL. med. 26, 35]. AVG. serm. coll. Morin p. 206, 22 -a qua prandees). VEG. mil. 3, 6 p. 79, 15 utrum nocte an incipiente die an -a reficiendi (cf. SVLP. SEV. dial. 1, 14, 1 ad legitimam -am refectionis [3, 10, 1 CASSIAN. inst. 5, 20 BENED. reg. 35 bis. 41]). VVLG. Ruth 2, 14 vescendi. AVG. civ. 17, 20 p. 250, 20 D. mane manducantes, id est ante -am congruam. BENED. reg. 43 ne quis praesumat ante statutam -am vel postea quidquam cibi aut potus praesumere. et al. β *in iudiciis* (in senatu l. 63) *de tempore, quod ad dicendum datur* (cf. Mommsen, Strafr. 428 sq. et v. e. g. CIO. p. 2956, 42. 43. 45. 56. ASCON. p. 2957, 22. PLIN. epist. 2, 11, 14): CIO. Verr. II 1, 25 ne quam ego -am de meis legitimis -is remittam (cf. l. 51; aliter l. 34. p. 2959, 42). 1, 30 cum -is nostris nos essemus usi (cf. Ps. ASCON. Verr. p. 282, 17). 1, 31 si meis -is in accusando uti voluissem. ASCON. Mil. p. 37, 2 ex lege -is duabus. PLIN. epist. 4, 9, 9 ego quinque -is, ille reliquis. Ps. ASCON. Verr. p. 230, 11 omnibus -is suis). 5, 177 istum paucis -is primae actionis... condemnavi. fin. 4, 1 tribus -is perorare (TAC. dial. 38, 1 intra paucissimas -as). PLIN. epist. 4, 9, 9 egeram -is tribus et dimidia, supererat sesquihora. COD. Theod. 1, 20, 1 (= Iust. 1, 45, 1) his -is, quibus causarum merita vel fata penduntur. *de numero -arum, quae legibus dantur* (cf. Mommsen l. c. 429; v. etiam l. 42. 45): CIO. Flacc. 82 cui sex -as omnino lex dedit. Brut. 324 lege Pompeia ternis -is ad dicendum datis. LEX VRON. (CIL I² 594) 102, 27 II vir in singulis accusatores, qui eorum delator erit, ei h. III, qui subscriptor erit, h. II accusandi potest(atem) facito. 102, 33 sqq. ASCON. Mil. p. 34, 6 utraque... lex (sc. Pompei de vi et de ambitu)... iubebat, ita ut duae -ae accusatori, tres reo darentur (cf. p. 36, 8). PLIN. epist. 4, 9, 9 cum e lege accusator sex -as, novem reus accepisset. 6, 2, 6 leges tot -as, tot dies, tot comperendinationes largiuntur. *de initio et fine causarum* (cf. Mommsen l. c. 364, 5): LEX VRON. (CIL I² 594) 102, 25 ne quis eorum ante h. I neve post -am XI diei quaerito neve iudicium exerceto. SEN. dial. 9, 17, 7 maiores... novam relationem post -am decumam in senatu fieri vetabant. γ *de -a, qua epistula datur*: CIO. Att. 2, 12, 4 litteras scripsi -a decima. 4, 3, 5 haec ego scribebam -a noctis nona. epist. 16, 14, 2 III idus h. VI (sic M). SVET. Aug. 50 (v. p. 2955, 33). AVR. Fronto p. 39, 4 N. (v. p. 2959, 60). δ *varia*: PLIN. nat. 19, 183 his herbis -ae rigandi matutino atque vespera. PLIN. epist. 3, 1, 8 -a balinei...; est autem hieme nona, aestate octava. SVET. Dom. 21 -am somni (cf. PRVD. cath. 6, 10 quietis. SIDON. epist. 1, 2, 10 primi soporis). VLP. dig. 43, 24, 5, 1 *debetur accusator* et diem et -am denuntiatione conplecti (cf. PAVL. dig. 48, 2, 3 pr. *accusator* neque... diem neque -am *adulterii commissi* comprehendet). ITALIA gen. 29, 7 (Lugd., cf. Aug. loc. hept. 1, 108 p. 523, 15) adhuc superest de die multum nec est -a congregandi pecora (Vulg. tempus). PALLAD. 1, 6, 15 -is operandi. VEG. mil. 3, 8 p. 85, 5 a tubicine omnes vigiliae committuntur et finitis -is (i. tribus -is, quibus milites vigilabant) a cornicine revocantur. VVLG. Sirach 32, 15 -a surgendi (cf. BENED. reg. 8 a Pascha... usque ad... Novembres sic temperetur -a surgendi, ut eqs.).

B *usu laxiore -a propria notione servata quasi repraesentat quodvis spatium temporis*: 1 *generalia* (saepius fere i. q. 'καὶρός', 'occasio', e. g. p. 2962, 13. 32): a *in universum*: HOR. carm. 2, 16, 32 mihi forsitan, tibi quod negarit, porriget -a (cf. APVL. met. 9, 27 id -a iam postulante [AVG. civ. 22, 8 p. 570, 1 D.

quae -a illa poscebat]. LAMPR. Alex. 29, 4 si -a permitteret. SIDON. epist. 5, 17, 10 -a monente). epist. 1, 11, 22 quancumque deus tibi fortunaverit -am, grata sume manu. SEN. contr. 2, 1, 5 -am, quae tibi irato satis faciam. CELS. 3, 23, 3 cibum post diem tertium, simul transit -a, qua concidit, dare. LVCAN. 5, 815 instabat, miserae uxori Magnum quae redderet, -a. 6, 807 veniet, quae misceat omnes -a duces (SIL. 9, 549 -a diesque. CYPR. domin. orat. 2 p. 267, 19 quando. VVLG. Ioh. 16, 2 ut. 16, 25 cum. et al.). PLIN. nat. 18, 127 et homini non minore rapiciorum suis -is gratia quam cymarum (CYPR. laps. 3 p. 239, 5 adpropinquante -a sua. VVLG. Sirach 39, 39. cf. SIL. 12, 193 nostra. 15, 67 meas. MART. 10, 20, 19 -a est tua. VVLG. Luc. 22, 53 vestra. et al.). SIL. 5, 88 cum fulserit -a, cruentam quae stragem Libyae portet. 7, 172. 11, 194 nunc -a, viri, nunc tempus (cf. ITALIA Is. 52, 6 [Tert. adv. Marc. 4, 13 p. 457, 6] adsum, dum -a est. PEREGR. Aeth. 32, 2 cum coeperit -a esse. VVLG. Rom. 13, 11 -a est iam nos de somno surgere. VITA Caes. Arel. 2, 6 p. 486, 7 'iam -a est ad nocturnos?' ego dixi: 'non -a est, adhuc tempore est'). STAT. Theb. 1, 672 quando hae variis sermonibus -ae. VLP. dig. 49, 4, 1, 8 si condicio -ae efficit. APVL. apol. 59 hanc -am sobrie expectaret. RVFIN. Orig. in cant. 2 p. 139, 23 nisi et -ae istius et temporis ratio aliquid conferret ad scientiam. PASS. Mar. Iac. 2 p. 48, 14 -a iam maturante. et al. omnium -arum proverbialiter: QVINT. inst. 6, 3, 110 de Pollione Asinio seriis iocisque pariter accommodato dictum est esse eum o. -arum (SVET. Claud. 40, 3 illa verba eius cotidiana et plane o. -arum et momentorum erant). SVET. Tib. 42, 1 o. -arum amicos. b *pendet gen. (gerund. l. 28. 32. 33)*: CIO. Sest. 44 eandem -am meae pestis et suorum praemiorum esse voluissent. HOR. epist. 1, 2, 41 vivendi qui recte prorogat -am. PROP. 4, 8, 4 tam rarae non perit -a morae. LIV. 9, 5, 11 -a fatalis ignominiae adventit. SEN. dial. 10, 12, 6 gestationum suarum. LVCAN. 6, 415 summi... gravem discriminis -am adventare (VAL. FL. 5, 311. 7, 500). 10, 430 illam mac-tandi dimittere Caesaris -am (syn. facultas). PETRON. 133, 3 v. 12 fortunae. TAC. hist. 4, 62, 2 proficiscendi. SVET. Aug. 16, 1 pugnae (cf. Dom. 6, 2 dimicationis). RVFIN. Orig. in cant. 2 p. 139, 22 tempus et -a visionis. PLAC. med. 9, 27 rec. α accessionis (17, 21 rec. β). PETR. CHRYS. serm. 59 p. 362^c venit tempus fidei, credulitatis dies, confessionis -a. VISIO Pauli 11 rec. P p. 15, 15 J. necessitatis. et al. c *acced. epitheta*: PVLIL. B 6 bona nemini -a est, ut non alicui sit mala (cf. vol. II 2093, 41). VERG. catal. 3, 10 fallax. HOR. sat. 2, 6, 61 inerbibus. epist. 1, 18, 110 dubiae (PROP. 2, 13, 45). PROP. 1, 6, 35 mei veniet non immemor -a. 2, 28, 16 mollior (Ov. epist. 3, 44 Pont. 3, 3, 84). 3, 23, 18 garrula cum blandis ducitur -a dolis. Ov. epist. 20, 68 fuit ad coeptas -a sinistra vias (cf. SIL. 7, 30 laeva). met. 5, 499 narratibus -a tempestiva (AMM. 27, 2, 8). 9, 612 nec petiit -amque animumque vacantem. Pont. 3, 1, 160 conveniens. 3, 5, 62 candida. SEN. benef. 6, 8, 1 suspectas (Ps. APVL. herb. 103 l. 18). 6, 6 funestam. 6, 415 gravem (STAT. silv. 2, 1, 64). SIL. 5, 665 ultrix -a vocat. TAC. hist. 4, 62, 2 advenit proficiscendi -a expectatione tristior (BOETH. cons. 1 carm. 1, 18 tristis). TERT. apol. 42, 4. SORT. Sangall. 8, 11 observa -a mala (31, 5 tempus o. m. GREG. TVR. Franc. 6, 45 p. 285, 8 omnes 'mala -a' dixerunt). AVSON. Mos. 180 praebuit -as secretas... aestus. PRIMAS. in apoc. 3, 3 p. 809^p improvisa. PASS. Mar. Iac. 4 p. 51, 6 matura. TAB. devot. Audolent 231, 29 *ovt o(μ>ν)ι μολυσβηι ωρα[s] μ[s]* *iv μερεσ αφεαρ* (cf. Jeanmeret, Tabl. d'éccl. 112). d *audaciora quaedam, ubi -a transit ad notionem q. e. tempus* (v. sub II): PROP. 3, 10, 29 cum fuerit multis exacta trientibus -a (i. tempus convivii) noctis et instituet sacra ministra Venus. Ov. epist. 18, 33 ubi lux actast et noctis amicior -a exhibuit pulso sidera... die (CASSIAN. inst. 6, 11 morbum non primus n. -a parturit. cf. Ov. ars 1, 250 nocte latent mendae... -aque formosas quamlibet illa facit). LIV. 44, 36, 1 -a diei iam ad meridiem vergebat (cf. RVFIN. hist. mon. 9 p. 424^a -a... iam erat ad vesperam declinans). VAL. FL. 2, 38 auxerat -a metus. ITALIA Marc. 6, 35 (cod. b) cum iam -a fieret (ωρας πολλης γενομένης, VVLG. -a multa. cf. VVLG. Matth. 14, 15 -a iam praeteriit [η ώρα ηδη παρηλθεν. Marc. 6, 35 (ηδη ώρα πολλη)]). LAMPR. Alex. 29, 5 ante lucem actibus operam dabat et in longam -am producebat (cf. PASS. Petr. Paul. brev. 8 post -am multam caput movere visus est, qui mortuus fuerat [PASS. Paul. 16 laudantes... in m. -am dominum. cf. l. 64]). VVLG. III Esdr. 1, 14 sacerdotes... offerebant adipem, usque dum finita esset -a (εως ακριβος, i. tempus sacrificii). II Macc. 8, 26 reversi sunt -a conclusi. proverbialiter: CIO. Phil. 5, 25 qui in -am viverent (cf. p. 2958, 15).

2 *specialia*: a *usu profano*: α *-a iugalis*: CATVLL. 62, 30 quid datur a divis felici optatus -a (conubii)? Ov. epist. 11, 24 o utinam, Macareu, quae nos commisit in unum venisset leto senior -a meo. 15, 297 iugalis. β *-a conceptionis, concubitus* (cf. p. 2964, 11): AVG. civ. 5, 5 p. 196, 13 D. inspicenda conceptionalis -a non datur (p. 197, 12. cf. 5, 6 p. 199, 7 conceptionis). p. 197, 14 sapiens -am elegit, qua cum uxore concuberet (cf. 5, 7 p. 199, 20). γ *-a pariendi*: VVLG. Ioh. 16, 21 mulier cum parit, tristitiam habet, quia venit -a eius. δ *-a natalis*: ① *generatim*: HOR. carm. 2, 17, 19 seu libra seu me scorpis aspiciat formidolosus, pars violentior natalis -ae, seu... capricornus (fortasse i. q. 'genitura' [cf. SCHOL. ad l. et p. 2963, 14]. [Gundel])

PRVD. apoth. 872 psych. 216). Ov. Ib. 211 non Venus affulsit, non illa Iuppiter -a. SEN. suas. 4, 2 primam aevi -am omnium annorum habent nuntiam. SEN. Herc. f. 874 prima quae vitam dedit -a, carpit (cf. CE 1170, 7 quae me generaverat -a, haec eadem vitae terminus -a fuit). dial. 1, 5, 7 quantum cuique temporis restat, prima nascentium -a disposuit (AVG. civ. 5, 6 p. 199, 10 D. EVSTATH. Bas. hex. 6, 5 p. 927^A [gr. ὁροσκοπεία]). PERS. 5, 48. PLIN. epist. 2, 20, 3 quo die, qua -a nata esset interrogavit (VLP. dig. 4, 4, 3, 3 CAPITOL. Pert. 1, 2 AVG. civ. 5, 2 p. 193, 23 D. et al.). SVET. Aug. 94, 5 partus. PRVD. c. Symm. 2, 222 (log. deus:) Lucinas tribuo nascentibus -as. AVG. civ. 5, 5 p. 196, 17 D. nativitatē (ISID. alleg. 182 al.). EVSTATH. Bas. hex. 6, 7 p. 929^B servilis -am conditionis incurrit (δουλική... ὥρα γενέσεως). al. in imag. de urbibus: PRVD. c. Symm. 2, 73.

② in astrologia: ambigue i. q. 'genitura' sive 'horoscopus' (cf. p. 2962, 84): SEN. apocol. 3, 2 -am eius nemo novit (cf. Heinze, Herm. 61, 1926, 54; -am fatalem intellegit Weinreich, Sen. apocol. 35, 4). Ivv. 16, 4 plus... fati valet -a benigni (antea: secundo sidere). TAC. ann. 6, 21, 2 an suam... genitalem -am comperisset. SPART. Sept. Sev. 2, 8 cum sollicitus mathematicum consulisset positae -a ingentia vidisset.

sensu strictiore i. q. 'horoscopus': FIRM. math. 3, 4, 17 praesertim si... in -a vel in M. C. Lunam respexerit. 3, 4, 20 si Saturnus aut <in> -a vel in M. C. partiliter sit constitutus (cf. 3, 4, 27 fuerit collocatus. sim. al.). 4, 20, 7 qualiter -am... benivolae respiciant (6, 29, 7 al.). 4, 22, 4 qui nec -am nec aliquam stellam in plenis habuerint partibus, erunt miseri (5, 1, 13). 5, 6, 6 si Luna -am (horoscopus var. l.) <... possederit>. 6, 30, 22 si -a (horoscopus var. l.) in signo virginis fuerit inventa (6, 30, 26). 7, 2, 1 quorumcumque -am (horoscopus var. l.) benivolae non viderit stellae. al. EVSTATH. Bas. hex. 6, 6 p. 927^C qui... sub -a librae fuerit editus.

ε -a mortis: ① c. attrib. (plur. l. 36): CIC. Tusc. 5, 63 cum Pythagoreus praesto fuisset ad -am mortis destinatum (LVCAN. 7, 50 SPART. Ael. 3, 9 CE 1168, 9. et al. cf. GREG. M. dial. 4, 17 p. 255, 6 M. exitus. CE 1982, 5 leti). CATVLL. 64, 191 postrema. VERG. ecl. 8, 20 (inde CIRIS 406) extrema moriens... adloquor -a (VAL. MAX. 8, 7 ext. 3 SEN. nat. 3, 18, 6 LVCAN. 8, 610, MART. 4, 73, 1 cum gravis extremas Vestinus duceret -as. aliter infra l. 79). TIB. 1, 1, 59 suprema (CVRT. 3, 12, 8. LVCAN. 1, 73 [de aetate mundi]. MART. 10, 5, 10 AVSON. 153, 72 p. 10 P. CE 563, 5. aliter p. 2960, 55). 3, 5, 5 nigram. PROP. 2, 27, 1 funeris (Ov. trist. 5, 11, 12). Ov. met. 4, 156 novissima (CE 2172, 5. aliter infra l. 76). SEN. epist. 4, 9 ultimam illam (24, 20 SVET. Dom. 14, 1 TERT. adv. Prax. 26 p. 279, 9 PANEG. 2, 41, 3 CE 1189, 10. aliter p. 2958, 53. 2960, 56). 30, 4 illa inevitabilis. 102, 24 illam decretoriam. LVCAN. 9, 877 fatalis (STAT. Theb. 8, 185, 8, 375. IMP. NERO Suet. Nero 49, 2. CE 55, 7 -a tristis f. mea. 389, 2, 1295, 3. cf. l. 56; aliter infra l. 69. p. 2962, 29). PLIN. nat. 13, 20 unguenta ilico expirant ac suis moriuntur -is. PRVD. ham. 943 flebilis (CE 1844, 1). CE 367, 1 miserabilis (INSCR. christ. Diehl 4751, 1). 400, 3 taetra. 447, 4 venit iniqua dies et acerbae terminis -a. 889, 4 gravis (1814, 3). 1120, 2 debita cum fatis venerit -a. 1141, 11 (s. II in.) letifer(a). et al.

② absolute (cf. Svennung, Orosiana 115; v. etiam infra l. 83): VERG. Aen. 4, 679 idem ambas ferro dolor atque eadem -a tulisset (Ov. met. 8, 709 SIL. 6, 509). PETRON. frg. 32, 6 facit -a pares (cf. Löfstedt, Eranos 8, 1908, 88). CE 1068, 4 (s. I) hoc etiam multis regibus -a tulit. ITALIA I reg. 26, 10 (Lucif. Athan. 1, 15 p. 92, 27) nisi -a illius venerit et moriatur (ἡμέρα αὐτοῦ, Vulg. dies). PRVD. perist. 12, 28 non -a vatem, non dies fefellit. CIL V 6710 si -a et fatus dictasset. CE 742, 4 traxit fortuna diem nec distulit -am.

b usu Christiano (gr. ubique ὥρα praeter infra l. 75):

α de -is certis in vita Christi: CYPB. patient. 6 p. 402, 6 crucis et passionis (PRVD. perist. 6, 58 AVG. cons. euang. 3, 13, 50 p. 338, 6. et al.). VVLG. Matth. 26, 45 (cf. Marc. 14, 41) ecce appropinquavit -a, et filius hominis tradetur in manus peccatorum. Marc. 14, 35 orabat, ut si fieri posset, transiret ab eo -a. Luc. 22, 14 cum facta esset -a, discubuit. Ioh. 2, 4 nondum venit -a mea (cf. 7, 30 -a eius [8, 20]). 12, 23 venit -a, ut glorificetur filius hominis (13, 1). 12, 27 pater, salvifica me ex hac -a; sed propterea veni in -am hanc. 17, 1. adde de revelatione dei ignoti: TERT. adv. Marc. 1, 18 p. 313, 5 processerit, age, iam in notitiam quando voluit, quando potuit, quando -a fatalis advenit.

β de -a iudicii ultimi sim.: TERT. adv. Marc. 4, 29 p. 521, 21 (de adventu diaboli) cuius -am etiam in primordio si homo scisset. p. 521, 23 qua non putamus -a filius hominis adveniet (cf. IUVENC. 4, 178 adventus domini subita descendet in -a. VVLG. apoc. 3, 3 nescies, qua -a veniam ad te. et al.). VVLG. Marc. 13, 11 quod datum vobis fuerit in illa -a, id loquimini (Luc. 17, 31 [ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ]). Ioh. 5, 25 venit -a, et nunc est, quando mortui audient vocem filii dei. I Ioh. 2, 18 novissima -a est (cf. ad hunc l. EVCHER. form. 2 p. 12, 18 -a: quingenti, ut putant quidam, anni, si quando dies pro toto mundi istius saeculo accipitur eqs. sim.: HIER. epist. 21, 40, 4 extrema). apoc. 14, 7 venit -a iudicii eius domini (CASSIOD. Didym. in I Ioh. 2, 4 p. 46, 4). et al.

γ personate (cf. Onom.): VERG. Aen. 3, 512 necdum orbem medium Nox -is acta subibat. ANTH. 467, 6 ipsa dies ideo nos grato perluit haustu, quod permutatis -a recurrit equis. Hyg. fab. 183, 4 -arum... nomina (-ae appellatae tamquam Solis comites).

II sensu latiore i. q. longius spatium temporis (sec. graec.; cf. p. 2962, 56): A fere i. q. anni tempus (cf. CENS. 19, 6 sunt qui tradunt... annum... Horon instituisse eoque ver aestatem autumnum hiemem -as [horus codd.]... dici [sim. MACR. Sat. 1, 21, 13].

5 PRISC. LYD. solut. 4 p. 64, 3 B. IIII anni motationes... -as vocant veteres sapientes: HOR. carm. 1, 12, 16 Iuppiter mare ac terras variisque mundum temperat -is. 3, 13, 9 flagrantis atrox -a Caniculae. epist. 1, 16, 16 Septembribus -is (AVSON. 332, 9 p. 26 P.). ars 302 sub verni temporis -am (cf. BOETH. cons. 1 carm. 2, 18 veris).

10 PANEG. in Mess. 51 dum fertilibus Titan (i. sol) decurreret -is. Ov. fast. 3, 241 pecori nunc (i. vere) -a creandi (cf. PLIN. nat. 9, 107 conchas ubi genitalis anni stimularit -a). LVCAN. 6, 333 qua parte Thesaliae diem brumalibus -is attollit Titan (cf. 6, 335 aestas). PLIN. nat. 12, 15 arbor ipsa omnibus -is pomifera est. 17, 12 frigora, quae... praeposteris fiunt -is. 17, 15 tepidis... -is. 17, 104. 17, 132 vere et autumno...; est et alia -a (serendi). 22, 30. APVL. mund. 22 (Ps. Arist. π. κόσμον 5 p. 397 a 11 ὥραι). EXPOS. mundi 36 p. 113, 18 Nilus fluvius aestatis -a descendens. DRAC. laud. dei 1, 715 qui noctes hiemis producit sole minore et solis protendit iter flammantibus -is.

15 CONC. I 5 p. 94, 17 (= p. 141, 87) nec terrestria animalia nec stellae nec aer nec -ae temporum (I 1, 2 p. 44, 11 ὥραι) et elementorum varia... ordinatio virtutis ipsius eminentiam probare possunt. PRISC. LYD. solut. 4 p. 67, 23 B. quattuor -arum temperantia. 7 p. 84, 27 in -a hiemali (10 p. 103, 17). 8 p. 90, 13 per -as oppositas (cf. 10 p. 103, 9 contrarias). al.

20 B fere i. q. dies (cf. etiam p. 2962, 61): VERG. georg. 1, 426 si... solem ad rapidum lunasque sequentes ordine respicias, numquam te crastina fallat -a neque insidiis noctis capiere aerenae (an i. q. 'tempestas'?; cf. ARNOB. nat. 3, 21 p. 125, 26 quid cuique crastinus dies ferat aut -a). GERM. 288 tum brevis occasus ortusque intercipit -a, cum sol ambierit metas gelidi Capricorni. METROL. p. 139, 26 (v. p. 2955, 15).

30 C fere i. q. vita, aetas (plur. l. 37): CE 1069, 4 decuit talem longior -a virum (1082, 1 [s. I ex.] vivite felices quibus est data l. -a). 1552 A 2 sint licet exiguae fugientia tempora vitae parvaque raptum cito transeat -a dierum. CIL V 5343 (= Dessau 8471), 13 quod absente se ambae eadem -a sint -is exemptae.

deriv.: horalis, horarium. compos.: semihora, sesquihora, trihorium.

40 hōraeus, (-a), -um et -os, (-a), -on, ὥραιος. [e con. falsa (ad 2): APIC. vol. II 1986, 3.]

fere i. q. tempestivus: significatur species: 1 salsa-mentorium (ὥραιον sc. τάρικος): PLAVT. Capt. 851 -um (enumeratur inter pisces sim.). 2 mellis: PLIN. nat. 11, 36 alterum genus est mellis aestivi, quod ideo vocatur -on a tempestivitate praecipua, ipso sirio exsplendescente post solstitium diebus xxx fere.

45 3 collyrii: INSCR. Dessau 8738 (Ateste) Epagathi -on croc(odes) ad aspritudines.

hōrālis, -e. ab hora. 1 quod pertinet ad horas, i. q. horas demonstrans sim.: CET. Fav. 29 p. 282, 11 Kr. (in horologio construendo) a minore... circulo usque ad maiorem circulum -em una et x lineae... ducantur, quae horas demonstrent (an oralem [fort. interpol.]?, cf. l. 10 oram). 2 quod est unius horae (pro gen. 'horae'): VEN. FORT. Mart. 4, 364 cur vel ad -e spatium consensit iniquis (cf. Sulp. Sev. dial. 3, 13, 3 vel ad horam).

55 hōrāma et (saepius) hōrōma, -atis n., ὥραμα v. infra l. 68). (h)orom- (de assimilatione cf. horosis et v. Heraeus, Kl. Schr. 140): PASS.; AVG. (sic codd., ὥραμα ed. Zycha); GLOSS. (saep); IUVENC. (infra l. 63). (h)oram-: PRIMAS. (Migne); GLOSS. (IV 134, 2 var. l. [= GLOSS. III Abstr. OR 2]. V 90, 11). cf. Du Cange s. v.

de notione: GLOSS. visio somnii. visus somnii. visus Romane. visum somnii, Graecum est. IV 250, 26 in -te: in visione. [interpol.: IUVENC. 3, 340* hōromatis (ad N. T. Matth. 17, 9). var. l.: PASS. Perp. 7, 3 ostensum est mihi (... in -te, [l.] add. pars codd.). falso trad. vid.: GLOSS. vol. I 433, 19. ? acc. pl. (h)oramina: v. s. oramen.]

i. q. visio hominis somniantis vel in ecstasi constituti (vertitur latine per visio: MACR. somn. 1, 3, 2 [inter somnianti modos] ὥραμα [ὥραμα P, ὥραμα B] quod visio... appellatur): PASS. Perp. 10, 1 video in -te (gr. ὥραμα, cf. visionem 11, 1 al.). AVG. c. Faust. 31, 3 iuxta -a Petrī (cf. N. T. act. 10, 17 et 19 ὥραμα, Vulg. visio). PRIMAS. in apoc. p. 842^A statuam sibi -te revelatam (sc. Danielis; cf. V. T. Dan. 2, 19 ὥράματα, Vulg. per visionem).

hōranos (CHALC. comm. 98) v. s. uranos.

hōrārium, -i n. [ab hora, cf. solarium. J. B. H.] [e con. dub.: AVG. gramm. V 499, 4 -um -ii, solarium solarii (ed. Keil; orarium orarii, salarium salarii trad.; v. s. orarium).]

i. q. horologium: CENS. 23, 7 P. Cornelius Nasica... ex aqua fecit -um, quod et ipsum ex consuetudine noscendi a sole horas solarium coeptum vocari.

hōrāsis et hōrōsis f., ὥρασις. oras-: PS. SORAN. oros- (de assimilatione cf. horoma et v. Heraeus, Kl. Schr. 140): GLOSS.

1 PS. SORAN. quae est. med. 72 sq. (enumerantur sensus) -is... nos... visum... dicimus... eqs. quid est -is? visio eqs. 2 GLOSS. V 127, 30 -is (ex orsis corr.): visiones, somnium. cf. horama.

[Hagter]

horcist- v. orchest- (orcist-).

[horcōla v. Onom. Holconius et cf. Walde-Hofmann³ s. v.]

horctus, -a, -um. [dialectice (falisc.?) pro forctus, quod prisca forma vocis q. e. fortis (v. s. v.) esse videtur. J. B. H.] PAVL. FEST. (item GLOSS.) vol. VI 1, 1052, 26. cf. forctis (forctus).

horda, -ae f. forma dialectica vocis q. e. forda. i. q. forda; (bos) praegnans, grvida: VARRO rust. 2, 5, 6 quae praegnas est vacca, -a; ab eo in fastis dies Hordicalia (-cidia post alios Goetz) nominantur, quod tum -ae boves immolantur. PAVL. FEST. p. 102 -a praegnans, unde dies, quo gravidae hostiae immolabantur, Hordicidia. cf. forda et v. Onom. Hordicidia (Hordicalia). Hafter.

*hordeaceus (hordiāc-, -cius), -a, -um, ab hordeum. de scriptura in codd. saec. V—VIII (praeter hord- et -deaceus): ord-: ITALIA num. 5, 15 (Lugd.). Ioh. 6, 9 et 6, 13 (codd. e q). VVLG. num. 5, 15 (pars codd.). EVCHER. form. 3 p. 15, 22 (S). in cett. praevalat aspiratio, at CHIRON in 23 exemplis semel h- -deacius: ITALIA Ioh. 6, 9 (cod. f). 6, 13 (codd. b f). ORIBAS. syn. 4, 13 rec. Aa. -diacius: ITALIA num. 5, 15 (Lugd.). iud. 5, 8 et 7, 13 (Lugd.). Ioh. 6, 9 (codd. b d e f² l q). 6, 13 (codd. d e f² l q). VVLG. num. 5, 15 (pars codd.). EVCHER. form. 3 p. 15, 22 (SP). ORIBAS. syn. 4, 21 rec. Aa. -diaceus: ITALIA Ioh. 6, 9 (cod. a). abl. pl. -cis: PLIN. nat. 25, 156 VR. ITALIA Ioh. 6, 13 (codd. f² l). GLOSS. xpiθivos. legitur inde a CATONE. [de COLVM. 11, 2, 71 v. vol. VI 1, 285, 21 (farraginata prob. Lundström in schedis).]

i. q. xpiθivos (sic ubique in exemplaribus gr.): A generaliter i. q. ad hordeum pertinens: 1 sensu strictiore: CATO agr. 54, 2 paleas triticeas et -as. COLVM. 2, 10, 24 farraginem ... -am (v. vol. VI 1, 285, 56 sqq.; adde CHIRON 10. v. etiam l. 32). PLIN. nat. 17, 260 stipula (superstitiose adhib.). 25, 156 segetibus. APVL. met. 7, 8 spicas. CAEL. AVR. chron. 5, 10, 115 seminis (CASSIOD. Ios. antiq. 6, 10 omne ... a, quod vocatur -um). VIOT. VII. 2, 37 granis. ISID. orig. 17, 3, 14 farrago est herba -a adhuc viridis eqs. messis -a: VARRO rust. 2, 11, 7 circiter -am m. PLIN. nat. 18, 295. VVLG. Iudith 8, 2 (cf. p. 2966, 10). 2 sensu latiore (spectatur hordei maturitatis tempus; cf. p. 2966, 13): COLVM. 5, 10, 18 (inter generosissima pitorum genera) -a.

B specialiter: 1 i. q. ex hordei granis factus: a varia: far: vol. VI 1, 278, 23 sq. farina (f. -a inde a CATONE passim; rarius -a f. inde a CELS.): vol. VI 1, 282, 57 sqq.; adde ex antiquioribus: CELS. 4, 29, 2 COLVM. 6, 10, 1. fufur: vol. VI 1, 1612, 82 sq. polenta: VARRO rust. 3, 10, 6. pollen: CATO agr. 89 PALLAD. 11, 14, 5. CHIRON 87 (inde VEG. mulom. 2, 23, 1). 390 ex p. -o (?; -i cod., prob. Oder vix recte; inde VEG. mulom. 2, 54, 3 ex p. hordei). et al. puls: VITAE patr. Iurens. 1, 13 (v. infra l. 75). simila: GLOSS. (v. Goetz, Thes. gloss. s. v. 'simila orde'). subcinericium: VVLG. Ezech. 4, 12. tisana: PLIN. nat. 28, 128 VEG. mulom. 1, 11, 10. 2, 79, 21. turunda: VARRO rust. 3, 9, 20.

b panis (cf. infra l. 72): cibus bestiarum (cf. p. 2968, 55): VARRO rust. 2, 9, 10 p. -um dandum canibus (2, 9, 11). PLIN. nat. 28, 264 hircis (superstitiose adhib.). Ps. AVG. infra l. 67. VEREC. in cant. 9, 9. cibus hominum: CELS. 2, 29, 1 album movet p. frumentatus magisque si cibarius vel -us est (cf. ORIBAS. syn. 4, 13 p. -i [rec. La. p. ... -us] ... minus nutriunt. 4, 21 minus infiant). PLIN. nat. 18, 103 cum fieret ... p. -us (sc. ante triticeum nunc usitatum). 22, 135. TERT. adv. Marc. 4, 21 p. 488, 26 decem -os p. ... populo distribui (AMBR. hex. 6, 2, 6. cf. VVLG. IV reg. 4, 42). ITALIA iud. 7, 13 (Lugd.; cf. p. 2969, 81). PALLAD. 12, 20, 2. VVLG. Ioh. 6, 9 (cf. 6, 13) quinque p. -os (hinc pendente spiritali interpret. [opponuntur 'p. -i' i. quinque libri legis 'triticeis' i. euangelio]: Ps. HIER. expos. in Ioh. p. 580¹ RVFIN. Orig. in gen. 12, 5 p. 111, 18 AVG. in euang. Ioh. 24, 5. et al.; per comparat.: EVSTATH. Bas. hex. 6, 11 p. 936⁴ -o p., id est nostrae vocis tenuitate). et al. cum despectu aut in laudem frugalitatis edentium: SEN. epist. 18, 10 non ... iucunda res est ... frustum -i p. (cf. PAVL. MED. vita Ambr. 1 [in comparatione]). ITALIA iud. 5, 8 (Lugd.) deos novos sicut p. -um (cf. ad l.: AVG. quaest. hept. 7, 29 sq. VEREC. in cant. 9, 9). HIER. vita Pauli 6 -o p. ... vixit monachus (VITAE patr. 5, 4, 13 GREG. TVR. Franc. 9, 21 vit. patr. 15, 1. et al.). Ps. AVG. serm. ed. Mai 163, 4 iumentorum maxime rusticorumque ... cibus servorum. SVLP. Sev. l. 73. inde metaphoricè (cf. infra l. 75): CASSIAN. c. Nest. 6, 2, 1 cum illi (panes quinque in euangelio, v. supra l. 58) -i fuerint, et hi (libri nostri ante sextum scripti) -i dici possunt.

c neutr. pro subst.: α sing. de paniculo -o: SVLP. Sev. dial. 1, 4, 6 istud dimidium -um (antea 1, 4, 4 dimidium panem -um). β plur. i. q. cibaria -a: VITAE patr. Iurens. 1, 13 p. 138, 28 -is (acidis var. l.) interim ut pascatur, exorat (ibid. p. 138, 30 -as ... pulles). metaphoricè de vilibus ingenii proventibus (cf. l. 69): VEN. FORT. vita Albin. 4, 7 velut si quicquam inter fruges triticeas sterilitatis meae -a conferant. 2 i. q. cum hordei granis commixtus: CHIRON 271 aqua -a (ibid. triticea. cf. 485 aquam de hordeo quae fieri solet). hordearius (hordiār-, -a, -um, ab hordeum. scribitur in titulis ubique hordia-. notatur hordiar: p. 2966, 6. 11; hordia: CIL XIII 10015, 108. legitur apud scriptores inde a CAEL. or. (p. 2966, 23), PLIN. nat. [in interpret. perversa: ITALIA Ruth 2, 17 et 18 (Complut.).]

i. q. ad hordeum pertinens: I proprie: A adi:

1 sensu strictiore de eis quae spectant ad hordeum serendum, metendum sim.: area: ITALIA Ruth 3, 2 (Complut.) commovet a. -am (τὸν xpiθῶν, Vulg. hordei). forum: CIL XIII 10015, 108 (v. vol. VI 1, 1207, 45). messis: MENOL. Colot. (et Vall.) Iul. (CIL I² p. 281) m. hordiar(iae) et fabar(iae). ITALIA Ruth 1, 22 (Complut.) initio m. (mensis trad.) -ae (xpiθῶν, Vulg. quando primum hordea metebantur). 2, 23 (ibid.; τὸν xpiθῶν, Vulg. donec hordea ... in horreis conderentur). Iudith 8, 2 (Sangerm. 4 al., item Vulg. cod. Amiat.) in diebus m. -ae (xpiθῶν, Vulg. hordeaceae). sementis: MENOL. Colot. (et Vall.) Nov. (CIL I² p. 281) s. triticariae et hordiar(iae). 2 sensu latiore de eis, quae varias ob causas ab hordeo nominantur: aes: vol. I 1076, 32. 35; adde: FEST. p. 371. prunum, pirum (sc. cum hordeo maturescentia; cf. p. 2965, 34): PLIN. nat. 15, 41 pruna -a appellata a comitatu frugis eius. 15, 55 ab ... tempore -a pira nomen habent. quadriga: SERV. auct. Aen. 12, 764 in ludis dabatur ... victori pro praemio ... hordeum; unde -ae qu. dicuntur.

B subst. -us, -i m.: 1 cognomen gladiatorum (ab esu hordei; cf. Galen. VI 529 K.): PLIN. nat. 18, 72 antiquissimum in cibus hordeum, sicut ... apparet ... gladiatorum cognomine, qui -i vocabantur. cf. l. 25. 2 GLOSS. III 271, 56 xpiθωνάλης -us.

II translate (cognomen per contumeliam rhetori datum): SVET. rhet. 26 M. Caelius (or. frg. 21 M.) ... subtracto ... nomine -um eum (Plotium Gallum) rhetorem appellat, deridens ut inflatum ac levem et sordidum (cum notione q. e. sub I B 1 conferri iubet Cichorius, Unters. zu Lucil. 294; aptius Robinson contulit Dinarchi cognomentum, qui vocabatur ὁ xpiθivos Ἀμμοσθένης). Dittmann.

PLAVT. Cas. 494 (inter pisces) hordeias :: immo triticeas, si sapis ('nomen propter similitudinem hordei cavillatur' Ussing ad l.). nomen piscis: ? gr. *ὀρδεῖα (cum GLOSS. II 480, 34 ψήσσα ὁ ἰχθύς ordatia confert Schoell). Hafter.

hordeolus (hordiulus), -i m. [ab hordeum deminutive; ad genus masc. cf. varulus. J. B. H.] -deol- THEOD. PRISC., ISID.; -diol- ceteri. neutr. -um (sec. gr. xpiθάριον, ut vid.): GLOSS. l. 41.

i. q. tuberculum parvulum hordei grani simile, quod nascitur in palpebra, gr. xpiθή (cf. Cels. 7, 7, 2): de re et synonym.: MARCELL. med. 8, 160 tit. varulos, id est -os oculis infestos (8, 190 -is oculorum). ISID. orig. 4, 8, 16 -us est parvissima ac purulenta collectio in pilis palpebrarum constituta ... hordei granum similans, unde et nomen accepit. GLOSS. III 363, 66 (v. supra l. 34) -um xpiθάριον (inter morbos sim.; aliter p. 2967, 6). loci ceteri: MARCELL. med. 8, 192 remedium -is. THEOD. PRISC. eup. faen. 40 si -i in palpebris nascuntur. ANTIDOT. Brux. 56 (55) ad -um, qui in oculo ab se nascitur. PLIN. VAL. 1, 18 ad -um iuxta oculum natum.

*hordeum, -i n. [cf. c. gr. (Hom.) xῆρ, xpiθή, theod. Gerste 'hordeum', alb. driθ(e) 'frumentum, hordeum'. J. B. H.] de etym.: VARRO ling. 5, 106 -um ab horrido (cf. 6, 45 pili, ut arista in spica -i, horrent). ISID. orig. 17, 3, 10 quod prae ceteris generibus frumenti ante fiat aridum, vel quod spica eius ordines habeat (cf. p. 2967, 16). de scriptura et formis: ford-: QVINT. inst. 1, 4, 14 (p. 2488, 58). VEL. gramm. VII 81, 11 apud antiquos (SCAVR. gramm. VII 11, 6, 23, 19). hord- (cf. CASSIOD. gramm. VII 202, 8 [ex Eutyche]): CIL IV 5430 Lex Manc. (CIL VIII 25902) 1, 26 EDICT. imp. Diocl. III/IV 1, 2 INSCR. Rev. A. VI 4 (1934) p. 235 n. 6. ord-: v. l. 57. formae vulgares variae: ORIBAS. syn. 4, 13 (rec. La) de ordium (4, 35 rec. Aa). CIL IV 6722 ordi (gen.). VI 9684 ordeu (acc.; cf. p. 2968, 25). masc. -us (de neutro et declinat. v. CHAR. gramm. p. 461, 65 B. DVB. NOM. gramm. V 579, 8 Ps. ASPER gramm. suppl. 43, 27): ORIBAS., GLOSS. NOT. Tir. 68, 8. de plur. v. Maas, ALL 12, 1902, 479 sqq. et Löfstedt, Synt. I 46, 2; cf. gr. xpiθαί: ex doctrina gramm. notabiliora: CORNIF. (?) de Verg. (Cledon. gramm. V 43, 3 al.; v. Morel, Frg. poet. Lat. p. 105) '-a' qui dixit, superest ut 'tritica' dicat. QVINT. inst. 1, 5, 16 '-a' et 'mulse' ... non alio vitiosa sunt, quam quod ... singularia pluraliter efferuntur. PROB. app. gramm. IV 194, 31 inter ea quae in numero plurali aptota esse reperiuntur. DON. gramm. IV 376, 31 semper singularia ... quamquam multa consuetudine usurpata sint, ut vina, mella, -a (CLEDON. gramm. V 43, 1). CHAR. gramm. p. 118, 18 B. quod auctores dixerint ... '-a', non nos moveat (cf. PHOC. gramm. V 427, 22 veteres). SERV. ecl. 5, 36 '-a' usurpative metri causa dixit; nam ... -um numeri tantum singularis est, ... unde plurali in prosa uti non possumus (georg. 1, 210 '-a' u. ait; et sciendum in his tres tantum casus usurpari 'haec -a, haec -a, o -a'). AVG. gramm. V 506, 26 Vergilius ... -um poetica licentia dedit plurali (CONSENT. gramm. V 348, 12). Ps. ASPER gramm. suppl. 47, 27 '-a' ... poetae contra rationem artis propter metrorum compositionem posuerunt eqs. (cf. GRAMM. suppl. 85, 4). legitur non nisi -a nom. et acc. (cf. PRISC. vol. VIII 605, 62): metri causa in hexametro (saepè in pede quinto) et pentametro (sing. nusquam, at in aliis metris p. 2968, 60. 2969, 33): VERG. ecl. 5, 36 georg. 1, 210. 317 OV. medic. 53. 56. 95 met. 14, 273 fast. 1, 694 LAVS Pis. 17 CALP. ecl. 3, 86 Ivv. 8, 154 SER. SAMM. 710. 739. 1047 NEMES. cyn. 293 CYPR. GALL. gen. 833 VICTORIN. leg. dom. 26 CARM. de resurr. 22 CORIPP. Ioh. 2, 167. raro in prosa oratione: PLIN. nat. 18, 56 (fort. sec. plur. [Dittmann])

12. satiare: CHIRON 383. sustinere: COLVM. 7, 9, 13. *subi. accipientes*: delectari: VARRO rust. 3, 7, 8. laedi: VEG. mulom. 1, 37, 2, 137. pasci: VARRO rust. 1, 38, 8 VEG. mulom. 2, 108, 1. *separ.*: abstinere: COLVM. 6, 30, 7 PELAGON. 41. 43. et al. (cf. ab: CHIRON 157 al. VEG. mulom. 2, 6, 1 al.). *¶ iunct. nominales*: -um: calidum: CHIRON 358. lapidosum: VEG. mulom. 1, 56, 8. lectum: APVL. met. 7, 14. madidum: QVEROL. p. 30, 18. malum: VEG. mulom. 2, 137. mucidum: VEG. mulom. 1, 56, 8. novum: PELAGON. 33 CHIRON 427 al. VEG. mulom. 1, 37, 2, 108, 1 (cf. VEG. mulom. 1, 29, 4 novelli). praefervidum: VEG. mulom. 1, 56, 8. pulverulentum: VEG. mulom. 1, 56, 8. purum: COLVM. 6, 30, 1 PELAGON. 30. recens de area sumptum: VEG. mulom. 1, 56, 8. solidum: CHIRON 643 (VEG. mulom. 2, 32). cf. *infra* l. 45. *β cibus hominum*: de *usus vetustate*: PLIN. nat. 18, 72 antiquissimum in cibis -um, sicut Atheniensium ritu Menandro (*medico*) auctore apparet et gladiatorum cognomine (cf. p. 2966, 18). 18, 74 (p. 2968, 54). *inter cibos minus conducibiles*: CELS. 2, 18, 4 siquidem plus alimenti est in pane quam in ullo alio, firmius est triticum quam milium, id ipsum quam -um. 2, 21, 1 (*inter res 'κακοχόλους'*). 2, 25, 1. DIOSCO. 2, 69 non tantum corpori addet, quantum triticum potest (gr. 2, 86, 1 ἀποφορέα... πυρόν). ORIBAS. eup. 2, 1 C 25 desiccet et infrigidat (syn. 4, 32). syn. 4, 13 (*inter oligotropha*). *adhibuit in egenis rebus ad inopiam defendendam*: CAES. civ. 2, 22, 1 panico vetere atque -o corrupto omnes alebantur, quod ad huiusmodi casus antiquitus paratum in publicum contulerant. 3, 47, 7 non, illis -um cum daretur, non legumina recusabant. COLVM. 2, 9, 14. *militibus dari non solum* (cf. Galen. de *anim. facult.* 1, 11 [VI p. 507]) nisi castigandis: FRONTIN. (?) strat. 4, 1, 25 legionibus, quae Punico bello militiam detrectaverant, ... per septem annos -um ex senatus consulto datum est. 4, 1, 37 reliquis ex legione -um dari iussit M. Antonius. SVET. Aug. 24, 2 cohortes, si quae cessissent loco, decimatas -o pavit. VEG. mil. 1, 13. *alimentum servorum* (cf. p. 2968, 57): VVLG. II par. 2, 10, 15.

h in medicina (et hominum et iumentorum): LVCIL. 813 ex molito -o uti cataplasma (CELS. 2, 33, 5 ex qualibet farina c., sive tritici sive farris sive -i eqs. [cf. PELAGON. 261 bis. MARCELL. med. 36, 45 PHILVM. med. 1 p. 108, 17. 21. 110, 11. 2 p. 116, 5]. 8, 9, 1st vel ex lolio vel ex -o. PLIN. nat. 22, 161). Ov. medic. 53, 56, 95 -a quem faciunt... cremorem. met. 14, 273 Circe misceri tosti iubet -a grani. CELS. 5, 28, 19^d. COLVM. 6, 10, 2 totre (fact) o (6, 24, 5. 6, 30, 1 CHIRON 138. cf. *infra* l. 45). PLIN. nat. 18, 78 -i farina... ad medendum utuntur eqs. 22, 134 sucus decocti digeritur in pastillos. PELAGON. 10 triti et cribrati. CHIRON 267 (*inde* VEG. mulom. 2, 8, 3) -um... infundito et decoquito, ut caldum fiat, et in sacellum mittito (271 perungetur... ex -o sacellione vaporato eqs. PHILVM. med. 1 p. 106, 20 sacellos -i torrefactos. al.). 636 solidum discoctum in aceto. VEG. mulom. 1, 29, 6 al. -i cinis in medicamentis: PLIN. nat. 22, 184. 28, 137. 30, 113. 32, 110. PELAGON. 281 -um combustum et in cinerem redactum (VEG. mulom. 2, 80, 1 al. MARCELL. med. 6, 9).

c varii modi praeparationis -i aut ad alendum aut ad medendum (cf. Blümner, Technol. I³ 3 sqq.): *α -i maturi, in area extriti* (PLIN. nat. 18, 61. cf. COLVM. 11, 2, 50 -um terere [*aliter infra* l. 70]) et *ventilati* (ITALA Is. 30, 24 [Hier. in Is. 30, 25 p. 347^p; *λελειμμένη, Vulg. aliter*]. cf. VVLG. Ruth 3, 2 aream -i ventilat).

¶ generatim: *¶ iunct. verbales (acc.)*: aspergere: PLIN. nat. 18, 72 aqua. CHIRON 189. comburere: v. *supra* l. 47. coquere: COLVM. 7, 9, 13. CHIRON 976 (cf. de-: CHIRON 267 VEG. mulom. 2, 55, 6 dis-: CHIRON 636. semicoctum: COLVM. 7, 9, 13 PALLAD. 1, 27, 1). cribrare: PELAGON. 10. decorticare: VEG. mulom. 1, 38, 11. durare: PLIN. nat. 18, 78. frangere: PLIN. nat. 18, 72 molis. SER. SAMM. 710 saxis. 1047 QVEROL. p. 30, 18. frigare: vol. VI 1, 1331, 74. 78 sq. 1332, 21. infundere (sc. aqua sim. perfundere; *aliter* p. 2968, 71): CHIRON 160. 277. 411. interere: VARRO rust. 3, 10, 5 in aqua. macerare: COLVM. 8, 14, 10 CHIRON 735. 995 VEG. mulom. 1, 29, 6. molere (v. et p. 2970, 15, 17): COLVM. 6, 10, 2 PLIN. nat. 18, 73 al. CHIRON 319 (cf. CALP. ecl. 3, 86. APVL. met. 7, 15 sub... mola... quassatum. VEG. mulom. 2, 88, 7 emoluitum. v. et l. 59). perfundere: PLIN. nat. 18, 72 aqua. pinsere: COLVM. 8, 4, 1 pinsitum (PELAGON. 204). PLIN. nat. 18, 98 LAVS Pis. 17. purgare (cf. p. 2970, 13, 15): VEG. mulom. 1, 17, 9. siccare (cf. p. 2970, 14): PLIN. nat. 18, 72, 73. CHIRON 160 (VEG. mulom. 1, 38, 11). terere (*aliter supra* l. 51): PELAGON. 10 CHIRON 976. torrere (cf. p. 2970, 16): COLVM. 12, 5, 1 PLIN. nat. 18, 73 al. tundere (cf. p. 2970, 14): APVL. met. 4, 22 minutatim. SER. SAMM. 739 VEG. mulom. 1, 29, 6.

¶ iunct. nominales: *adi.* (cf. *supra* l. 5 sqq.): iurulentum: APVL. met. 4, 22. madidum: p. 2970, 13. nudum (*aliter* p. 2967, 26): Ov. medic. 56. umidum: LAVS Pis. 17. *subst.*: albita: ANTHIM. 64 fit... de -o... quod nos graece dicimus a. eqs. ORIBAS. syn. 4, 13 ex -o. cremor: *supra* l. 38. far (-i): PALLAD. 1, 28, 5. 1, 29, 2. farina: vol. VI 1, 282, 75 sqq. 82 sqq. fomentum: CHIRON 661 ex -o. 738 -i. mola (-i): GLOSS. III 547, 8 (ordet *cod.*). offa: PLIN. nat. 18, 103 ex aqua -oque panis (ex -o): CELS. *supra* l. 16 sqq. PLIN. p. 2968, 54. VVLG. ind. 7, 13. polenta: PLIN. nat. 18, 72 sqq. VEG. mulom. 4, 23, 1 ex -o (DIOSCO. 2, 69). MARCELL. med. 1, 62 de -o. 23, 52 -i. pollen (-i): CAEL. AVR. acut. 3, 3, 14 chron. 3, 2, 26 acut. exc. 4 p. 498. simila (-i, de -o): GLOSS. tisana: COLVM. 2, 7, 1 ex eo (PLIN.

nat. 18, 71. 75. 22, 136). VEG. mulom. 4, 7, 3 -i. ANTHIM. 64 de -o. *¶ speciatim de -i suco vel potione ex -o facta*: PLIN. nat. 8, 24 capti elephantum celerrime mitescantur -i suco (*perversa interpretatione gr. q. s. Diosc. 2, 87 de elephante morbo*). TAC. Germ. 23 potui amor ex -o aut frumento, in quamdam similitudinem vini corruptus. VLP. dig. 33, 6, 9 pr. zythum... in quibusdam provinciis ex tritico vel -o vel ex panico conficitur. AMM. 28, 8, 2 sabaia ex -o vel frumento in liquorem conversis, paupertinus in Illyrico potus. HIER. in Is. 28, 5 p. 317^p siceram... omnem potionem, quae inebriare potest..., sive illa frumento sive -o sive... alio quolibet genere conficitur. DIOSCO. 2, 70 (v. vol. V 2, 358, 50). *β -i seminatursi* (v. Blümner l. c. 55): PLIN. nat. 18, 72 ad potentiam faciendam alii virentibus spicis decussum -um recens purgant madidumque in pila tundunt atque in corbibus eluunt ac siccant sole rursus tundunt et purgatum molunt. PALLAD. 7, 12 -um seminatursi, cui adhuc superest aliquid de virore, per manipulos ligabis et torrebis in furno, ut facile mola possit infringi.

¶ varii usus speciales: *α in metallis tractandis*: PLIN. nat. 33, 108 (*de argyritide ita tractanda, ut candor ei detur*) addito in linteolis tritico et -o novis. 34, 170 (*de scobe plumbi ad medicinam praeparanda*) aliqui cerussam admiscunt... aut -um eqs. *h ad putredinem depellendam*: in frugibus reponendis: PALLAD. 4, 10, 10 in dolio intra -um sic ordinantur poma, ne se invicem tangant. 12, 7, 22 castaneae servantur... -i paleis minutissimis obrutae. APIC. 1, 17 si in -o obruas (*uvae*), illaesae invenies. in *instituendis olivetis*: PALLAD. 3, 18, 1. *γ in superstitionibus* (cf. p. 2965, 29, 50): PLIN. nat. 22, 135 novem granis -i furunculum si quis circumducatur eqs. (MARCELL. med. 8, 192 ad hordeolos sanandos novem [*infra*: septem... quinque... tria... unum. cf. 27, 62 grana impari numero] grana -i sumes eqs. 8, 193). 28, 81 asinas tot annis non concipere, quot grana -i contacta (sc. sanguine profluvii mulierum) ederint. 30, 97 perungui iubent aegros... -i granis (PELAGON. 355). *δ in sacrificio* (cf. vol. VI 1, 282, 61): VICTORIN. leg. dom. 26 obtulerant (Cain et Abel)... deo lac atque -a ruris.

ε in allegoriis (cf. p. 2968, 4): HIER. epist. 49, 14, 7 virginatam frumentum, nuptias -um, fornicationem stercus bubulum nuncupantes. in Is. 30, 25 p. 348° per paleas et -um (*i. vet. test.*) proficiunt, ut transeant ad frumentum (*i. nov. test.*). AVG. in euang. loh. 24, 5 talis (sc. qualis -um describitur in eis quae antec., v. p. 2968, 13) est littera veteris testamenti. *ibid.* Christus per medullam -i (cf. p. 2968, 15) ostendebatur, per paleam vero -i occultabatur. CASSIOD. Ios. antiq. 5, 10 inter omnem populum Israelitae videntur abiecti velut genus -i (ἡμιον τῶ κατὰ κριθὴν γένει).

deriv.: hordeaceus, hordearius, hordeolus, hordior. Dittmann. *hordiāc-, hordiār-* v. hordeac-, hordear-. *hordiātus* v. hordior. *hordic-* v. Onom. *hordin-* v. ordin-. *hordioli-* v. hordeol-. *hordior*, -ātus sum, -ārī. ab hordeum (*de i. cf. hordiarius sim.*) sec. gr. κριθῆν (cf. crithiare); ad depon. cf. e. gr. crapulari. an praes. retrograde ab -tus (v. l. 53)? scrib. ord- in praecant. l. 56. *i. q. κριθῆν, laborare morbo equorum q. e. κριθῆν*: PELAGON. 47 similis est... cura iis equis, qui -antur (cf. Hippiatr. gr. I p. 357, 18 τοῖς κριθῆναι ἵπποις). (*part.*) hordiatus fere pro adi. (*fortasse non a verbo ductum, sed per se ab hordeum derivatum*; cf. l. 48 sqq.): PELAGON. 278 (*tit.*) praecantatio ad equos -tos. 278 (*praecant.*) equus si -tus, si lassus..., si marmoratus, si roboratus eqs. 1. HIER. epist. Pachom. 6 p. 94, 10 B. quae littera vocatur Aegyptiace 'hore' (ore *cod.*). 2. hore (INSCR. v. p. 2916, 77.

hōr(e)la, -ae f. [*siquidem -reia genuina est scriptura, vocem ex lingua Messapica repetas* (cf. gandeia, vegetia); sed scrupulus restat, quod Plauto forma -rīa (an assimilata vocibus q. s. prosumia, actualia sim.?) metro vindicanda videtur. J. B. H.] mensuratur -us: *infra* l. 74. sine h: INSCR. *infra* l. 69. forma -reia: PLAVT. *cod.* *infra* l. 72 et 73; INSCR. (*ex poet. vet., ut vid.*) *infra* l. 77 bis; GLOSS. (*etiam -rea*). de *notione*: NON. p. 533, 21 (*ad Plaut.*) -a dicitur navicula piscatoria. FVLG. serm. ant. 15 (*ad Plaut.*) -am dicunt navicellam modicam piscatoriam (*sim.*) GLOSS. V 508, 50). GLOSS. navis genus. [*dub.*: INSCR. christ. Diehl 568 (adn.) navicularius [aboris cernis, ('obscur.' Diehl); ab oriis Sernis intell. post alios Kaufmann, Handb. d. altchristl. Epigraphik 1917 p. 83.]

significatur navicula piscatoria: PLAVT. Rud. 910 salute -ae (*i. salva -a*; horeia vel horreia *cod.*, horia NON. l. c.). 1020 rete et -a (horrea, horreia *sim. cod.* Prisc.). Vid. frg. 13 (*troch. sept.*) malo hunc alligari ad -am, ut semper piscetur, etsi sit tempestas maxima. GELL. 10, 25, 5 navium... appellationes hae sunt: ... -ae (*oxtrad.*) eqs. CIL VIII 27790, 14 (= Dessau 9456) in catalogo navium (*saec. II*) -a (navis imagini ascriptum). *ibid.* (*sub navi*) -a p (... (*particula versus ignoti*).

hōrflus v. orphus. *hōria* v. horeia. *hōril-* v. horol-. *hōriola, -ae f.* [*ad horeia deminutive*; ad formam v. s. horeia. J. B. H.] mensuratur -us: PLAVT. fere i. q. horei (*de Gell. non satis constat*): PLAVT. Trin. 942 -a (*dor-trad.*) advecti sumus. GELL. 10, 25, 5 navium... appellationes hae sunt: ... prosumiae vel geseoretas vel -ae (*oriola(s) trad.*) eqs. cf. horeia. [*Hafter*]

horion, pl. -ia n., ὁριον. t. t. astrol.: FIRM. math. 2, 6, 1 hos fines Graeci -a vocant. *Haffter.*

horior, -i. primitivum pro iterativo hor(i)tor. [cf. c. Heriem Iunonis (Gell.), osc. Herentateis 'Veneris', heriam 'arbitrium, potestatem', herest 'volet', vestin. hirtum 'decretum', umbr. heri 'vult' etc. et c. sanscr. háryati 'delectatur, appetit', gr. χαίρω, got. fahhu-gairns 'pecuniae cupidus', theod. gern, hibern. goire 'pietas'. J. B. H.] DIOM. gramm. I 382, 21 'hortatur' quod vulgo dicimus, veteres nonnulli 'horitur' dixerunt, ut Ennius ...: 'prandere ...' (v. infra l. 12); idem ...: 'hori(ta)tur induperator' (ann. 346; v. p. 3007, 9), quasi specie iterativa.

ferre i. q. monere: ENN. ann. 432 prandere iubet horiturque. deriv.: hortor (horitor). *Ehlers.*

hōrispex v. s. orispex.

horisticē f., ὁριστική. de parte artis grammaticae: DIOM. gramm. I 426, 16 grammaticae partes sunt duae, altera ... exegetice, altera -e eqs. -e est finitiva, quae praecepta demonstrat eqs. sim. (litt. graecis): MAR. VICTORIN. gramm. VI 4, 3.

horitor v. hortor.

***horizōn**, -ontis m., ὁρίζων. formae (praeter nom. sg.): gen. -is: MACR., MART. CAP. dat. -i: MACR. acc. -a: SEN. nat. (ed. litt. gr.: VITR. SEN. nat. MART. CAP.). acc. -em: SERV. auct., PROB. Verg., MACR., MART. CAP. abl. -e: MACR. graeca: v. supra l. 22 et passim sub 1. [var. l.: SERV. Aen. 6, 127 (add. cod. D).]

t. t. astrol.: 1 significatur circulus caelum quasi medium dividens vel superiorem partem mundi ab inferiore secernens sim. (specialia v. edd. ad ll. vertitur latine per finitor, finiens sim.; v. infra): CIO. div. 2, 92 orbes qui caelum quasi medium dividunt et aspectum nostrum definiunt, qui a Graecis -es nominantur, a nobis finientes ... nominari possunt eqs. MANIL. 1, 665 a fine trahens titulum memoratur -n (interp.?). VITR. 6, 1, 5 terminatio orientis et occidentis circa terrae librationem, qua dividitur pars superior et inferior mundi, habere videtur libratam ... circumfessionem, quam etiam mathematici -a dicunt. SEN. nat. 5, 17, 3 hanc lineam, quae inter aperta et occulta est, id est hunc circulum Graeci -a vocant, nostri finitorem dixerunt, alii finientem (v. tot. loc.). *ibid.* iterum. 5, 17, 4 -v sive finiens circulus. *ibid.* iterum. CHALC. comm. 66 circulus finalis, quem noster visus imaginatur, -n Graeco nomine, limitans mundum dividensque in duas partes iuxta hominum visum. AMM. 18, 6, 22 terrarum omnes ambitus subiectos quos -as appellamus. SERV. Aen. 5, 835 -os. auct. georg. 1, 246 infra -em (sim. saepe). PROB. Verg. georg. 1, 244 sqq. p. 362, 5. *ibid.* p. 363, 12 HYG. astr. 1, 4, 4, 10 (bis). MACR. Sat. 7, 14, 16 -is orbe. somn. 1, 15, 17 -n est ... velut quodam circo designatus terminus caeli, quod super terram videtur. 1, 15, 18 -n, quem sibi unus cuiusque circumscribit aspectus, ultra trecentos et sexaginta stadios longitudinem intra se continere non poterit. 1, 15, 19 -is circulus. 2, 5, 9 -n id est finalis circulus. al. MART. CAP. 6, 603 quem circulum Graeci -a (-am codd.) perhibent. 8, 826 -n vel finitor. 8, 880 terrarum -em. al. ANTH. 761, 36. PRISC. LYD. solut. (saepe).

2 in descriptione horologii solaris de linea secante circulationem meridianam ita, ut aequa duo hemicyclia dividantur: VITR. 9, 7, 3 haec ... linea a mathematicis dicitur -n. 9, 7, 6 lineam ... quae dicitur -n.

horminū, -i n., ὁρμινον. scrib. in codd. et horm- et orm- nomen herbae (ad rem v. Fischer-Benzon, *Altdeutsche Gartenflora* 1894, 134). 1 in descriptione: a sec. Theophr. h. pl. (cf. 8, 1, 4 et 8, 7, 3) inter frumenti genera aestiva: PLIN. nat. 18, 49 -um. 18, 96 -um Graecis dictum, ... cumino simile. 22, 159 -um semine ... cumino simile ..., cetero porro ..., duorum generum eqs. (l.) spectat ad b [v. Diosc. gr. 3, 129]; porro errore [acceperit ὁρμινον pro ὁρμινον, cf. infra l. 65]. nat. 1, 18, 22 de -o. b sec. Diosc. gr. (cf. 3, 33, 1 et 3, 129): DIOSC. 3, 35 elelisphacus semen super virgas habens simile orminu agreste (3, 33, 1 ὁρμινον ἄγρον). 3, 140 de ormino; orminon herba est similis prasio ... foliis (3, 129 ὁρμινον). cf. 3, 34 dictamni genus florem habens ormini, agrestis simile (l.) rectius origani [var. l. ?]; 3, 32, 3 ὁρμινον [ὁρμινον RE] ἄγρον). 2 loci ceteri (sc. in usu medicinali; fusius: Plin. nat. 22, 159 Diosc. lat. 3, 140; var. l.: PELAGON. 368 ormini R¹): PLIN. nat. 1, 22, 76 medicinae ex -o. PELAGON. 35 -i seminis ([cf. Hippiatr. gr. I p. 11, 4 ὁρμινον]. 95 [inde VEG. mulom. 2, 131, 6; cf. Hippiatr. gr. I p. 115, 10 ὁρμινον M]. 187 [add. aequis ponderibus; inde VEG. infra l. 75]. 395 [cf. Hippiatr. gr. I p. 399, 14 ὁρμινον]. CAEL. AVE. chron. 3, 4, 60). 367 (cod. Riccard.; cymini ed. Ihm). VEG. mulom. 2, 104, 1 petroselinī, -i (armeni sim. var. l.) ... aequis ponderibus (ex Pelagon. l. 72). DIOSC. 5, 120 (5, 95, 3 ὁρμινον, cf. app. crit.). ORIBAS. syn. 4, 13 papaveris semen, horminu, sycamina (rec. La urminas; gr. 4, 13, 6 ὁρμινον).

cf. ormenos (-min-) sim.

hormiscion n., *ὁρμισκινον (cf. ὁρμισκος). nomen gemmae: PLIN. nat. 1, 37, 60 -on (herm- B). 37, 168 (= ISID. orig. 16, 14, 11) -on (herm- B², erm- codd. Isid.) inter gratissimas aspicitur ex igneo colore radians auro portante secum in extremitatibus candidam lucem (l.) var. l.; 'ex Isid. ..., uncus ego posui' Mayhoff).

hormus, -i m., ὁρμος. i. q. statio navium: PAP. Genav. 1 (saec. I) II B2 miles exit ad -os confodiendos.

GLOSS. IV 534, 37 laticines: hornätörës ... aut cornicines. corrupt. pro aen(e)atores; cf. script. ornatores GLOSS. V 185, 32 (= GLOSS. I Ansil. co 2252). a voce germ. q. e. horn derivatum esse putat Kempf, Rom. sermonis castrensis rel. 378 (quod probat Niedermann in plag.). corn(u)atores suspic. Svennung. *Haffter.*

hörnötinus, -a, -um. [ab horno, cf. annotinus etc. J. B. H.] de orig.: SERV. infra l. 30. POMP. gramm. V 242, 5 sqq. inde (ab 'horno') etiam fruges -ae dicuntur (cf. GLOSS. infra l. 58 et 60): legistis in frumentaria 'quantumcumque frumenti' -i exaraverunt' (v. infra l. 23). quamquam Cicero 'i frumenti' dicit, Horatius non dicit -i, sed horni frumenti, 'et horna fruge lares', pro eo quod est '-a fruge'. PRISC. infra l. 16. 18. de prosod.: PRISC. gramm. II 75, 26 invenitur ... brevis i... in his, quae ab adverbii nascuntur temporalibus, ... 'horno, -us'. 80, 11 inveniuntur quaedam in 'tinus' paenultimam corripientia, sed quae a primitivis non habent t, ut ... 'horno, -us'. de notatione: GLOSS. V Aa H 172 -um: annotinum (GLOSS. V 570, 16). [e coni. falsa: COLVM. 5, 6, 33 et arb. 30, 1 (cf. Pomoell, *Textkritische Studien* 29).]

i. q. hornus (synon. infra l. 33), huius anni: CATO agr. 17, 2 -ae nubes virides sunt. CIO. Verr. II 3, 45 hae litterae ... hoc quantum est ex Sicilia frumenti -i exaraverunt (cf. l. 11 et 30). SCHOL. Hor. infra l. 33.

hörnus, -a, -um. [ab *hō-jōrō (vel *hō-jōrō, cf. hodie) 'hoc anno' derivatur (cf. theod. vet. hiuru 'hoc anno' ex hiu jāru); alterum membrum cf. c. avest. yārō 'annus', got. jēr, theod. Jahr, polon. jar 'ver', gr. ἔτος 'annus', ὥρᾱ 'tempus anni'. J. B. H.] de orig.: SERV. gramm. IV 438, 16 -o ... nihil est aliud nisi hoc anno. unde derivatio duplex invenitur. nam Cicero dicit hornotinas fruges (v. supra l. 23); Horatius dicit -as fruges (v. infra l. 46). de notatione: PORPH. infra l. 43. NON. p. 121, 7 (GLOSS. V 642, 35) -um: ipsius anni. SCHOL. Hor. sat. 2, 6, 88 (l. 46) -a: hornotina. GLOSS. V Abba HO 8 -<a>: huius anni. GLOSS. II 582, 2 -us: annotinus, anniculus. III 450, 41 -um: ἔτητες, ἔτῳ ἔτος (al.). adde (cf. ornus): GLOSS. V Aa H 171 [h]ornum (-us): ligni genus, vel (hornum) <hunc> annum. legitur inde ab HOR. (cf. etiam infra l. 40), adv. inde a PLAVTO. [trad. dub.: CALP. ecl. 2, 71 totus tibi serviet annus (codd. mell., edd. rec.; <h>ornus [i. fructus huius anni] codd. interpoll., edd. vett.). e coni. dub.: VARRO Men. 150 messem (Lachmann).]

quod huius anni est: HOR. epod. 2, 47 -a ... vina promens (cf. PORPH. ad l. <h>orna vina' dicuntur huius anni ... eqs. hoc ... ad idioma rusticae simplicitatis pertinet, -um vinum bibere. adde: PETRON. 133, 3 v. 16 spumabit pateris -us liquor. sat. 2, 6, 88 mus rusticus palea porrectus in -a. carm. 3, 23, 3 si ... placaris ... -a fruge lares (cf. SERV. Aen. 2, 133 mola salsa fiebat ... de -a fruge et -o sale, ut Horatius 'et -a fruge'. v. etiam supra l. 13. 31). PROP. 4, 3, 61 agnis.

adv. hörnō. de orig.: POMP. gramm. V 242, 1 adverbia sunt, quae a se nascuntur, ut cras, -o. de notatione: SERV. supra l. 29. POMP. gramm. V 242, 1 sqq. -o est hoc anno. puta si velis dicere 'hoc die fiet', quando dicis 'hodie fiet', ad diem praesentem refert. quid si velis dicere 'hoc anno?' adverbialiter non hodie, sed -o debes dicere, puta '-o factum est', id est hoc anno ... eqs. -o est anno praesente (cf. GLOSS. V 570, 18 -o: adverbium temporis, id est hoc anno, ut puta cum dicimus 'hodie fit' ad diem praesentem refertur, ita et -o ad hunc [hoc trad.] annum, unde hornotinae [hornotice trad.] fruges. 570, 14 adverbium temporis, id est hoc anno, unde fruges hornotinae dicuntur). GLOSS. III Abol. HO 16 hoc anno (V Abba HO 7. IV Ps. Plac. H 18 [hoc suppl.] al.). al.

i. q. ἔτητες, hoc anno (opp. anno sc. antecedente: infra l. 65): PLAVT. Most. 159 eventus rebus omnibus, velut -o messis magna fuit. LVCL. 273 (de amasio) nunc, praetor, tuus est: meus, si discesserit -o Gentius (gentili trad.). 781 utrum anno an -o <tu> te (sic Leo) abstuleris a viro. VARRO Men. 142 cum ... in schola curaret, ut scribit Scantius, '-o per Dionysia'. PRISC. gramm. l. 16. 18.

deriv.: hornotinus.

hōrdius v. erodius.

hōrographus, -i m., ὁρογράφος. CENS. v. p. 2974, 17. **hōrologiarius**, -a, -um. ab horologium. CIL III 1070 (a. 212-217; Dessau 5625) M. Ulp(ius) Mucianus mil(es) leg(ionis) XIII gem(inae) horologiari(um) templum, a solo de suo ex voto fecit (l.) horologiare templum auctores priores). i. templum horologio ornatum. miles horologiari(um) explic. Dessau, Indices p. 489. 732 (sed v. *ibid.* p. 888).

[hōrologicus, -a, -um, ὁρολογικός. var. lect.: MART. CAP. p. 2974, 51.]

hōrologium, -i n., ὁρολόγιον. de etym.: ISID. orig. (v. p. 2973, 80). de script. (-ril- et -leg- [cf. etiam GLOSS. I Corp. G 135 orolei] assimil. vid. verbis q. s. hora et legere; cf. spicilegium sim. et v. ISID. l. c.): PROB. app. gramm. IV 199, 11 orilegium non orologium (sic cod., edd. Endlicher et Foerster; orilegium non orologium leg. Heraeus et Baehrens). exempla titul.: or- (cf. p. 2973, 1): [Lausberg]

INSCR. EphEp. VIII p. 156 n. 632 (Terracinae). orlog-: INSCR. christ. Brit. 181. horilog-: CIL V 2035 (apud Laebactes, aet. Neronis). horolog-: CIL XIII 7800 (Rigomagi in Germania, a. 218). horileg-: CIL II 4316 (Tarracoe, saec. II). VIII 4515 (Zari in Numidia). de abbrev.: horol: CIL X 831. horolog: CIL IX 2324 X 1617 XII 535. de notione: GLOSS. ὁρολόγιον. legitur inde ab INSCR. Betilieni, VARRONE, CIC.

i. q. instrumentum horas indicans, sive -um solarium sive -um ex aqua (ad rem post alios Kubitschek, Grundriß d. ant. Zeitrechnung 1928, 188 sqq.): A generatim (plerumque -um solarium significari videtur; agitur de -o ex aqua exempli gratia infra l. 19. 34. 37. 50. acced. hibernum: infra l. 18; anaphoricum: l. 19): 1 apud auctores: CIC. epist. 16, 18, 3 -um mittam.

VITR. 1, 1, 10 disciplinae astronomicae notitiam si quis non habuerit, -orum rationem scire non poterit (8, 6, 15 -orum rationibus. PLIN. nat. 7, 213 facti -i rationem. v. et p. 2974, 1). 9, 1, 1 longe aliter distant descriptiones -orum locorum mutationibus (9, 7, 7 genera descriptionesque -orum [ibid. iterum]. 9, 8, 15). 9, 8, 8 -a hiberna, quae anaphorica (quod ortus siderum, ἀναφοράς, indicabant) dicuntur (de eisdem: 9, 8, 9. 9, 8, 10. 9, 8, 11. v. etiam p. 2974, 3). 10, 7, 5. PARIS 1, 4, 6 corvus in conspectu eius Ciceronis -i ferrum loco motum excussit (cf. Nepotian. 1, 4, 6 virgulam ferream, qua distinguebantur horae). SEN. apocol. 2, 2 (ironice) horam non possum certam tibi dicere, facilius inter philosophos quam inter -a conveniet. PETRON. 26, 9 Trimalchio...um in triclinio...habet. 71, 11 -um in medio sepulcro ponas, ut quisquis horas inspiciet, ...nomen meum legat. PLIN. nat. 1, 2, 78. 1, 7, 60. 7, 214 Papiriano -o (cf. infra l. 64). 37, 14 Pompeius in triumpho transtulit...musaeum ex margaritis, in cuius fastigio -um. PAPIN. Vlp. dig. 33, 7, 12, 23 (de eis, quae supellectili adnumerantur) excepto -o aereo, quod non est adfixum. CHALC. comm. 64 mechanici -a instituentes. HYG. astr. 4, 2 p. 100, 15 ex -is (opp. ex sphaerae ratione; -i [sc. ratione] coni. Bursian). AVG. gen. ad litt. 2, 14 p. 55, 5 articulos temporis..., quos per -a computamus. soliloq. 2, 6, 12 in -is merulae...imitatio. MART. CAP. 6, 600 CASSIOD. var. 1, 45, 11. de -o Athenis in quadam turri collocato, quod construxit Andronicus Cyrestes (ad rem cf. Diels, Ant. Technik² 172 sq.): VARRO rust. 3, 5, 17 orbis ventorum octo, ut Athenis in -o, quod fecit Cyrestes.

2 in titulis: INSCR. Betilieni (CIL I 1529) 7 de senatu sententia faciendae coaravit: ...campum ubi ludunt, -um, macellum (CIL VI 10237 [a. 16] quaest(ores)...mensam quadratam, ...-um, ...columellam sub -o...d(e)d(ecurionum)s(ententia) posuerunt). CIL VIII 978 (a. 20 a.) duovir(i)...pluteum perpetu(um), scholas II, i(tem) -u(m) faciendum curarunt (X 831 duovir(i)...scol(am) et horol(ogium) d(e) a(qua) p(ecunia) f(aciendum) c(urarunt)). V 2035 (aet. Neronis). INSCR. NSc. 1901 p. 363 Imp. Titus Caesar...-um cum suis ornamentis terrae motibus conlupsum rest(ituit) (CIL XII 1893 [saec. I] -um de su(a) pec(unia) fec(it), res p(ublica) a novo res(tituit). XII 7800 [a. 218] -um ab horis intermissum et vetustate colabsum suis impendis restituit. cf. X 1617 refec(it)). CIL XII 2522 (saec. I) -um cum suo aedificio et signis omnibus et clatris...et eo amplius ad id -um administrandum servum (cf. p. 2974, 6). XIV 3947 (saec. I²). II 1685 (aet. Traiani). 4316 (saec. II) -um col(legio) fabr(um) d(ono) d(edit). VIII 4515 (a. 237) -um, quod sua ex sponte...civibus suis voverant, de suo dederunt et dedicaverunt. 25532 -o...exornavit idemque dedicavit (25533 XII 535). IX 2324 Iovi d(ono) d(edit) mensam et horolog(ium) (cf. XII 3100 deo Nem(auso)). INSCR. EphEp. VIII p. 156 n. 632 Isi Restitutri(ci)...aras et -um). ipsius -i (solarii): INSCR. christ. Brit. 181 -um viatorum.

B distinguitur, definitur: 1 -um solarium (acced. solarium infra l. 63): VITR. 9, 7, 2 in quibuscumque locis -a erunt describenda, eo loci sumenda est aequinoctialis umbra. PLIN. nat. 2, 187 Anaximenes (frg. A 14 a D)...primus...-um, quod appellant sciothericon, Lacedaemone ostendit. 7, 213 princeps solarium -um statuisse...ad aedem Quirini L. Papirius...a Fabio Vestale (II p. 158 P.) proditur. VVLG. IV reg. 20, 11 dominus reduxit umbram per lineas, quibus iam descenderat in -o Achaz, retrorsum decem gradibus (sim. Is. 38, 8 [cf. HER. in Is. 38, 8 p. 392⁴]). MART. CAP. 6, 595 vasa, quae...a memorantur, pro locorum diversitatibus immutata componuntur...umbris pro locorum diversitatibus diversis (de textu et re v. p. 2974, 51). CASSIOD. var. 1, 45, 2 -um, quod aquis sub modulo fluentibus temperatur et quod solis...illuminatione distinguitur. 1, 45, 8 -a...primus...ubi stilus...per umbram exiguum horas consuevit ostendere..., secundum..., quod...aquarum motibus ostendit, quod caelo volvit. 1, 46, 1 -a cum suis dispositioribus...: unum, in quo humana sollertia videtur colligi, quod totius caeli noscitur spatia pervagari: aliud, ubi...aquis guttantibus horarum spatia terminantur. inst. 1, 30, 5 -um...unum, quod solis claritas indicet, ...alterum...aquatile, quod die noctuque horarum iugiter indicat quantitatem. 2, 7, 3 -a..., quae...solis claritate monstrantur. ISID. orig. 20, 13, 5 -a, quod ibi horas legamus, id est colligamus; est enim in solaris positum, ubi a clavo per lineas currit umbra, ut quaecumque diei horam ostendat. 2 -um ex aqua (acced. ex aqua infra l. 84; aquatile p. 2974, 7): VITR. 9, 8, 2 item sunt ex aqua conquisitae ab eisdem scriptoribus -orum

rationes, primumque a Ctesibio (9, 8, 4 -orum ex aqua comparationes. 9, 8, 6 his rationibus...ex aqua componuntur -orum ad hibernum usum collocationes). 9, 8, 11 post frontem -i intra collocetur castellum in idque per fistulam saliat aqua. PLIN. nat. 7, 215 Scipio Nasica...primus aqua divisit horas aequae noctium ac dierum, idque -um sub tecto dicavit (cf. p. 2973, 50). CASSIOD. var. (p. 2973, 70-76). inst. 1, 30, 5 aquatile (p. 2973, 78).

deriv.: horologiarius.

<h>orologō: <h>ora(m) duco (dico mavult Niedermann in plagulis) graece GLOSS. V 127, 27. i. ὁρολογῶ.

horōma v. horama.

1. horos et horus m., ὅρος. RHET. min. p. 590, 10 (de statibus) Graeci appellant finem ὅρον (litt. lat. cod.). Ps. SORAN. quaest. med. praef. p. 247 quid sit -us. 1 quid est -us? -us dicitur interroganti sermone ratio reddita et definita.

2. hōros m., ὥρος. CENS. 19, 6 annum <-on> dici et Graecos annales -ūs eorumque scriptores horographos.

[hōroscopticus, -a, -um. ex cont., var. lect.: PLIN. nat. infra l. 46. FIRM. infra l. 40. MART. CAP. infra l. 50. FVLG. myth. 1, 13 (= MYTHOGR. 1, 115) v. s. orneoscopicus.]

hōroscopium n., ὁροσκοπίον (-ιον). [var. l.: PLIN. nat. infra l. 46. AMBR. p. 2975, 36. e coni.: infra l. 43.] i. q. horologium (in usu astrol. ut vid.): SIDON. epist. 4, 3, 5 tenere...cum Archimede radium, cum Euphrate -um (sic codd. pler., ed. Luetjohann; -pum codd. LNa.c., ed. Mohr).

hōroscopto, -āre. ab horoscopus ad exemplum vocis gr. q. ὁροσκοπεῖν formatum. de astris i. q. in horoscopo (v. l. 55 sqq.) constitutum esse, horoscopus tenere, ὁροσκοπεῖν (cf. ὁροσκοπεῖν) sim.: MANIL. 3, 296 quod quandoque -et astrum. FIRM. math. 5, 1, 5 Ariete -ante (v. app. crit.). 6, 31, 17 -ante Marte. 6, 31, 63 his signis -antibus (ibid.). 8, 29, 12 -anti...parti Aquarii.

hōroscopus, (-a), -um et -os, -on, ὁροσκόπος. legitur inde a MANIL. omnia dedi exempla praeter FIRM. [var. l.: SIDON. supra l. 25. dub. vel corrupt.: TERT. pall. 3 p. 930 Oe. bombyx per aërem liquando araneorum -is (sc. telis) idonius, distendit (sic post alios Oehler de notione q. e. sub 1 cogitans [cf. etiam Geffcken, Kynika u. Verwandtes 1909, 67. 100; de arachne horologiorum genere v. Kauffmann, RE II 367]; et -i si domus codd. AB; v. app. crit. et cf. vol. VII 1, 229, 77). FIRM. math. 8, 18 integer...-us gnomon,

ponendus est (sic codd.; horoscopus g. vulg., -i g. ed. Kroll-Skutsch [cf. vol. VI 2, 212, 67]; an gnomon interpol. vel corrupt. pro gnomone [-us...ponendus, cf. p. 2975, 35]?). ? interpol.: infra l. 67. e coni.: RAVENN. p. 11, 14 <ho>ros(copus) vel <ho>ros(copium) i. horologium suppl. Schnetz, Philol. 87, 1932, 81, q. v.]

I neutr. (et adi. et subst., ut vid.): quod horas indicat, horologium: PLIN. nat. 2, 182 vasa...-a (-pia R²; horoscopica l [def. Kroll, Die Kosmologie des P. 1930, 89 et Campbell, Plin. lib. II 1936, 79. 101; cf. infra l. 50]; horospica [sim.] rell.) non ubique eadem sunt usui...mutantibus semet umbris solis. inde: MART. CAP. 6, 595 vasa quae -a (horospica sim. pars codd.; horoscopica Petersen; cf. supra l. 46) vel horologia (horologica pars codd.) memorantur. fortasse: TERT. l. 35. e coni.: v. l. 43.

II masc. pro subst. (nom. -os et acc. -on: MANIL. infra l. 67 [bis]. infra l. 69. 71. 3, 389. 3, 518):

A significatur ea caeli particula, quae temporis momento, quo quis nascitur, ab oriente emergit in hemisphaerium nostrum (is locus lineae eclipticae, qui partus tempore ab horizonte secatur. explicatur [praeter FIRM.]: MANIL. 2, 826 sqq. 3, 537 sqq. AVG. [p. 2975, 8]. SCHOL. Hor. [p. 2975, 30]. GLOSS. I Ansil. Hor 135 horae consideratio qua aliqua nascitur eqs. [aliquis n. vel ali(qua) Niedermann]. coniung. adi. surgens: l. 69; nascens: infra l. 71; fulgens [quasi de stella]: infra l. 68. acced. genet. nati: infra l. 68; natiuitatis: p. 2975, 26; conceptionis: p. 2975, 34. plur.: l. 84 et p. 2975, 7. de notione latiore q. e. 'genitura': v. l. 76. 81. p. 2975, 4. 16 et GLOSS. -us circulus signorum):

1 in universum: MANIL. 2, 829 inter Graias -us editur (sc. vocatur) urbes. 3, 190 memorant -on (3, 538 [interpol.?] -on [-os var. l.]). 3, 200 fulgens -us. 3, 205 nati exprimere immenso (immerso post alios Housman) surgentem -on orbe. 3, 389. 3, 440. 3, 504 quaerendus...natalis mundi (i. exortus caeli) certoque -us ortu. 3, 518. 3, 608 nascens -os (-us var. l.). PERS. 6, 18 geminos, -e, varo producis genio (cf. SCHOL. ad l.). PORPH. (p. 2975, 27). FIRM. math. 2, 14, 3 in eo signo, in quo est -us constitutus (cf. p. 2975, 27). 2, 17, 1 loca pigra...nulla cum -o societate iunguntur. 3, 5, 2 Sol in -i cardine partiliter constitutus (cf. infra l. 77 et 6, 31, 77 occasus cardinem; -i i. geniturae vix recte Kroll-Skutsch [v. supra l. 64]). 3, 5, 9 Sol in signo -i constitutus. 4, 22, 20 cum stellarum omnium et -i et locorum omnium <vim>...collegeris (AVG. civ. 5, 6 p. 198, 17 D. plurimum vis -i valet). 5, 1, 5 si in quocumque -i cardinum Iuppiter fuerit inventus (i. cardinum qui ab -o computantur [cf. p. 2975, 2]; -i i. geniturae vix recte Kroll-Skutsch [v. supra l. 64]). 5, 1, 36 in singulis minutis -um statuens. 6, 1, 2 primi...cardines -um mediumque possident caelum (aliter p. 2975, 22). 6, 28, 1 antequam sermo noster ad -orum (horum trad.) transferatur exempla. 6, 30, 17 si Sol [Hafler]

... et -us ita sint in genitura collocati ut *egs.* 7, 2, 2 si Luna in -o fuerit inventa aut in occasu -i (i. in occasu qui ab -o computatur [cf. p. 2974, 80 et ex. gr. 2, 14, 3 in secundo -i signo]. cf. 7, 3, 4 in -o ... aut in occasu ab -o [sc. computato; occasu -i (i. geniturae, v. p. 2974, 64) con. Kroll-Skutsch vix recte]). al. ap. FIRM. ZENO 2, 43, 1 sacri ... -i pandam ... secreta. SCHOL. Hor. carm. 2, 17, 17 (ad rem v. infra l. 26) -os suos similes esse. AVG. civ. 5, 2 p. 193, 18 D. caeli particulam, ubi ponitur horae notatio, quem -um vocant. *ibid.* p. 193, 25 ut eadem pars -i maneat. *ibid.* p. 193, 27 -um mutare (5, 5 p. 196, 7). 5, 5 p. 196, 22 constellationes fieri diversas propter diversum -um (5, 6 p. 198, 24 diverso -o nati sunt). gen. ad litt. 2, 17 p. 61, 7 ad eundem -um, ad eandem lunam. marmore effictus: IVL. VAL. 1, 3 promit ... septem ... stellas et -um (gr. ὁποσάκονον). *ibid.* -us lygdinus (gr. ὁποσάκονον). nota: HIER. nom. hebr. p. 59, 26 Mazuroth (V. T. Iob 38, 32) ὁποδιω, id est signa -i (sc. signa quae in -o conspiciuntur; an -i i. q. 'geniturae' [cf. p. 2974, 64]?).

2 *structurae verbales (selectae):* pro subi. habetur: a -us: est in: FIRM. math. 6, 30, 1 fuit ... -us in Cancro. al. b stella sim.: est in -o: FIRM. math. 3, 20, 10 Iuppiter in -o fuerit. al. habet -um: FIRM. math. 6, 31, 63 si ... haec ... signa habuerint -um. 8, 5, 4. possidet -um (aliter p. 2974, 83): FIRM. math. 3, 3, 22 si partiliter -um malivola stella possederit. tenet -um: FIRM. math. 6, 31, 70 si ... Sol ... -um partiliter teneat. c natus: habet -um in (cf. var. l. infra l. 32): PORPH. Hor. carm. 2, 17, 17 (Hor. ad Maec.) in quocumque signo ... -um nativitatibus meae constitutum (cf. p. 2974, 73) habeo, haec intellego, tuo -o convenire. FIRM. math. 8, 31, 2 in hac ... stella quicunque habuerit -um. al. (nonnisi in libro VIII; cf. ibi: 8, 20, 10 qui ibi habuerint -um). SCHOL. Hor. carm. 2, 17, 19 -um, id est horam, qua natus est, in Libra habere. habet in -o: SERV. Aen. 1, 314 multi volunt Aeneam in -o Virginem ... habuisse (-um in Virgine C). d astrologus: inspicit -um: AVG. civ. 5, 5 p. 196, 5 D. non inspecto conceptionis -o. 5, 7 p. 201, 6 -i notati et inspecti ... arte. notat -um: AVG. civ. 5, 7 (supra l. 34). ponit -um: AMBR. hex. 4, 4, 14 p. 120, 23 Chaldaeus ponit -um (sic codd. mell.; -pium rell.). v. etiam p. 2974, 42.

B i. q. astrologus qui -um notat (nonnisi in explicat.): SCHOL. Pers. 6, 18 -us est ... qui horas nativitatibus hominum speculat (sim. ISID. orig. 8, 9, 27 plur.). GLOSS. I Ansil. HO 136 -i: mathematici.

deriv.: horoscopo.

horōsīs v. horasis. horrea, -ae f. v. p. 2985, 28. Haffter.

horrearius, -i m. ab horreum. scrib.: orr.: CIL XI 321, 2 (= INSCR. christ. Diehl 591 adn.). PAP. Marini 93, 105 (saec. VI). hore-: CIL VI 7289, 4. 9465, 1 XI 1358, 6. (h)orriar-: CIL VI 9463, 3. 30901, 2. dub.: CIL XI 321, 2 (l. 45). abbrev.: h: p. 2976, 11. ho: p. 2976, 10. hor: CIL VI 221, 9 (a. 113; v. p. 2976, 9). 682 (= 30813), 5. 9462* (= 13402) I 3. horr: CIL VI 4239, 2. 4240, 2. 9108, 2. 9462 (= 13404), 1. 9462* (= 13402) II 12. 9464, 2 (a. 513). 9468, 1 IX 1545, 7. horrear: CIL VI 8682, 2. 9467, 3. GLOSS. ἀποθηκάριος. σιτομετρέσιος. legitur inde a LABEONE dig. [e suppl. dub.: CIL VI 33745, 2 (= Dessau 1626)]. inscr. falsa: CIL VI 2378*.]

i. q. horres privati vel publici dominus, conductor (l. 62. 66), villicus, administrator, curator sim. (de -is in cura annonae v. Marquardt, Staatsverw. II² 132): 1 proprie: a in univ.: LABEO dig. 19, 2, 60, 9 rerum custodiam, quam -us (i. totorum horreorum) conductoribus praestare deberet, locatorem totorum horreorum -o praestare non debere puto. LEX horr. (CIL VI 33747) 12 (Nervae aet.?) <quisquis habens conductu>m horreum su(a) ubi reliquer(it) et custodi non adsignaver(it), -us sine culpa erit (suppletur *ibid.* 7. 10). CELS. Vlp. dig. 10, 4, 5 pr. si nemo heres sit (sc. conductor mercium evehendarum, quas in horreo posuit), cum -o agendum: nam si a nullo ... possidentur merces, verum est aut -um possidere aut certe ille est, qui possit exhibere. VLP. dig. 9, 3, 5, 3 -us ... aut conductor apothecae vel qui in hoc ... conductum locum habebat, ut ibi opus faciat vel doceat. CASSIOD. var. 10, 28, 1 (inter negotiatores publicos titulos administrantes) capitularios -orum et tabernariorum. in annonae ecclesiae: GREG. M. epist. 9, 115 p. 120, 25 quae summa eiusdem sitonici ab -is ecclesiae sit suscepta.

b de singulis (fere servis vel libertis): CIL VI 235, 6 (a. 75) pro salute dominorum genio horreorum Saturninus et Successus -ri domum dederunt. 6292, 1 Felix -us Hipparchi vicarius (6293, 1). 6294, 2. 6295, 2. 7289, 4 Felici Q. Volusi Saturnini -o. 9108, 2. 9460, 4 Ti. Claudius Dapnio -us. 9461, 1 (a. 530). 9462 (= 13404), 1. 9462* (= 13402) I 3 Syntropus hor(rearius) l(ibertus). *ibid.* II 12 Mystes hor(rearius) <l(ibertus)> (de eodem: 13405, 2). 9463, 3. 9464, 2 (a. 513) record(abilis) m(emorae) vir Fringyllus hor(rearius) v(iri) i(l)lustri Festi. 9465, 1. 9466, 2. 9467, 3. 9468, 1. 87797, 3. IX 1545, 7 (Beneventi) Concordius co<l(oniae)> hor(rearius) in annonae, v. Liebenam, Städteverw. im röm. Kaiserreiche 362, 5). XI 321, 2 (Ravennae). PAP. Marini 93, 105 (s. VI) Iuvinus v(iri) h(onestus) -us (v. Marini ad l.). -i domus Augustae (v. Hirschfeld, Die kaiserl. Verwaltungsbeamten³

240; acced. chortis c. numero l. 2 et 5): CIL VI 588, 4 Anteros Caes(aria) -us chortis III (4239, 2. 4240, 2). 682 (= 30813 = Dessau 1623), 5 Maior et Diadumenus Caes(aria) n(ostri) ser(vi) et Crescens Aug(usti) l(ibertus) ... hor(rearii) de h(orreis) C(aesaris) (G(albae) Dessau. de eisdem: 30901, 2 -orum chortis II). 8682, 2 Zosimus Caes(aria) n(ostri) ser(vus) hor(rearius). 33746, 5 Primo Caes(aria) ser(vo) -o. XI 1368, 6 (Lunae) Abascantus imperatorum -us. -i vigillum v. Marquardt l. c. 551): CIL VI 221, 9 (a. 113; spectat ad coh. v. vigillum) hor(rearius) leg(ionis) (sic Henzen dubitans). 1057, 2, 87 (a. 205; item spectat ad coh. v. vigillum) ho(rrearius) M. Ulpi(us) Irenaeus (de eodem: 1058, 2, 4 [a. 210] h(orrearius) c(hortis). v. Kellermann, Vigillum Roman. latercula ... 1835, 18).

2 translate de Christo (cf. horreum II B 1): AVG. serm. 169, 12, 15 vis ostendo tibi unde sit tibi caritas dei? ipsum interroga -um dominicum.

horreaticus, -a, -um. ab horreum (cf. Stolz-Leumann⁵ 230). quod in horreo (publico) conditur: COD. Theod. 11, 14, 3 (= Iust. 10, 26, 3) nulli posthac -as species contingendi copia praebeatur (cf. 11, 14, 1 [= Iust. 10, 26, 1] quae in horreis habentur). Haffter.

horrendus v. horreo p. 2981, 71.

[horrentia, -ae f. falso con. TERT. adv. Marc. 4, 24 p. 501, 26.] *horreo, -ui (v. l. 26), -ere. [cf. sanscr. hārsatē, hīrsyati 'rigescit, horret', hibern. garb 'asper', anglosax. gorst 'genista' et herna, hircus, hirsutus etc. J. B. H.] h testantur CASSIOD. gramm. VII 202, 7 (ex Eutyche). GRAMM. suppl. 299, 1. formas stirpis perf. afferre hic malui quam s. horresco, separavi tamen a ceteris (l. 64. p. 2977, 5. 39. 74. 2978, 83. 2979, 19. 45. 2980, 3. 73. 2981, 15. 19. 38. 48. 57); de usu v. infra l. 48; cf. CHAR. gramm. p. 830, 3 B. 'horresco -ui' ... ex eo quod est '-o -ui'. DIOM. gramm. I 343, 30 nec ... 'horrescui' dicimus. 344, 1. part. gen. pl. -entum: SER. SAMM. 689 PAVL. PETRIC. Mart. 5, 321. formae passivi i.

'timere' (ad II B 1 b a [p. 2980, 23]; aliter infra l. 55) sim. (horrendus v. p. 2981, 71): HERM. Pal. sim. 6, 2, 5 AMBROSIAST. in Col. 2, 11/12 p. 430⁴ AVG. civ. 8, 14 p. 343, 5 D. 15, 16 p. 93, 9 c. Iul. op. imperf. 4, 37 p. 1357 serm. 26, 7, 8 spir. et litt. 6, 9 p. 161, 13 Ps. AVG. quae test. I 110, 6 p. 273, 20. ROMVL. fab. 33 pr. rec. gall. (v. app. crit.). SIDON. epist. 7, 9, 10 DRAC. Romul. 5, 61. 90. 8, 61 CASSIOD. in psalm. 118, 121. Nor. Tir. 74, 94 -et. de notione: CHAR. gramm. p. 389, 27 B. '-et' corpus, 'trepidat' motus animi. DIOM. gramm. I 343, 4 '-o', id est in horreo sum. FVLG. Virg. cont. p. 96, 4 misio ... Graece -o (obruo codd.) dicitur (cf. p. 106, 5 misonepos ... -ens sermonem). ISID. orig. 14, 9, 8 ταραξιέω ... -ere et tremere ... legitur. GRAMM. suppl. 254, 2 '-o' est metuo ... et '-o' est despicio. SYNON. Cic. p. 421, 15 B. deforme (egs.) ... turpe, -ens eqs. 447, 21 veretur, timet, metuit, formidat, -et eqs. GLOSS. φοβέω, φοβέω. expavescit. sordet, sqalet. φοβέω, φοβέω. GLOSS. IV 524, 54 -entibus: densis. legitur inde ab ENNIO, PLAVTO, in prosa inde a CIO.; occurrunt formae stirpis perf. (v. supra l. 26) inde a CIO.; cf. p. 2983, 57 sqq. verbum deest e. g. apud scriptores hos: CATONEM, RHET. Her., SALL., NEP., VITR. (horresco semel); singulis locis habent e. g. VARRO, CAES. attuli omnes locos praeter p. 2980, 26—57. 73—2981, 4.

[dub. vel falso trad.: VARRO Men. 554. VERG. Aen. 10, 237 (MR, ardentis P). LVCAN. 8, 402 (audet var. l.). CORIPP. Ioh. 2, 487 -entur visia (terrentur vulg., horrescunt Petschenig; irrepsit fort. ex 486 -bant; usum transitivum i. 'terrere' [cf. vol. V 2, 1440, 3; aliter supra l. 32] statuere non ausim). MAXIM. eleg. 1, 202 (narrat M). e coni. dub.: PLAVT. Truc. 934 SEN. Herc. O. 1590. TERT. nat. 2, 7 p. 107, 11 (erratis cod.). supplemento dub.: CE 2043, 6 (= INSCR. christ. Diehl 1787) horren<...>. contextu incerto: CVLEX 371 SEN. Herc. O. 727 TERT. scorp. 9 p. 165, 19. dub. interpr.: MAECEN. carm. frg. 6 (de cultu Cybelae) latus -at flagello ('verberum ... et multitudo et crebritas hoc verbo depictae sunt' Lunderstedt, De C. Maecen. frg. 1911, 60). ITIN. Alex. 34 si statio -uisset (i. 'horrorem fecisset' ad p. 2978, 83?).]

i. q. φοβέω (formas stirpis perfectae ubique seorsum attuli [v. supra l. 26]; ubi nihil adnotavi, formae stirpis praesentis usurpantur):

I de asperitate, rigore, turpitudine:

A corporaliter de specie externa (in imag. p. 2977, 15. 51. 2978, 7 al.): 1 spectat ad superficiem tactu asperam, hirsutam, hispida(m) (subintellegitur fere species densa, v. supra l. 47. p. 2977, 45; cf. p. 2978, 13): a de telis, armis (exercitu infra l. 78, classibus p. 2977, 1; de locutione cf. MACR. Sat. 6, 4, 6 et Vahlen ad Enn. ann. 393; v. et p. 2977, 18): ENN. ann. 285 densantur campis -entia tela virorum (SIL. 1, 527). frg. var. 14 sparsis hastis longis campus splendet et -et (versum deformat LVCIL. 1190 -et et alget. cf. PANEG. 2, 35, 6 campus -bat exercitu). VERG. Aen. 10, 178 -entibus hastis (armis P). 11, 488 thoraca indutus ahenis -bat squamis Turnus (cf. p. 2977, 59). 11, 602 ferreus hastis -et ager (male SERV. terribilis est). 12, 663 strictis ... seges mucronibus -et ferrea. PS. VERG. Aen. 1, 4 (nisi ad C) -entia Martis armis (VAL. FL. 6, 524 STAT. Theb. 2, 385). HOR. sat. 2, 1, 13 -entia pilis agmina. LIV. 44, 41, 6 phalangis intentis -entis (ed. pr., -endis cod.) hastis. SEN. Ag. [Eliens]

221 classibus...-ens fretum. VAL. FL. 1, 486 Acastum -entem iaculis. SIL. 8, 570 Bruttius (eqs.)...-bat telis (cf. p. 2978, 62). VAL. FL. 3, 87 densis thoracibus -ens stat manus. AMM. 24, 2, 5 hostes -entes indutibus rigidis. CORIPP. Ioh. 4, 557 nexis umbonibus -ens acies. perf.: VERG. georg. 2, 142 nec galeis densisque virum seges -uit hastis in Italia (male SERV. non placuit).

b de pilis, saetis, capillis sim. (in imag. infra l. 15): a generatim (spectatur interdum habitus incultus, squalidus [cf. sub 3, infra l. 84; nota p. 2978, 3]; in bonam partem infra l. 21; acced. acc. graecus infra l. 28 [cf. p. 2978, 2, 2979, 55]): LVCR. 6, 25 -ens Arcadius sus. VERG. Aen. 1, 634 -entia (male CLAUD. DON. pro 'admirandis')...terga suum (OV. met. 8, 428 rigidis -entia saetis terga apri. STAT. Theb. 10, 647 leonis). 9, 306 leonis exuvias. HOR. epod. 5, 27 Sagana -et capillis ut marinus asperis echinus, aut currens aper, cf. AVSON. 415, 11 p. 274 P. aut versus mei. TIB. 2, 3, 23 -ere sacros doluit Latona capillos Apollinis (TAC. Germ. 38, 2 PLIN. epist. 7, 27, 5). OV. met. 8, 285 (interpol.?) saetae apri similes... hastilibus -ent (NEMES. ecl. 3, 31 in pectore Silenti). 13, 846 rigidis -ent densissima saetis corpora Polyphemi (CLAUD. carm. min. app. 2, 109 apri). fast. 2, 348 -bant densis aspera crura Fauni pilis. MANIL. 5, 150 membra. GERM. 149 iubas leonis (SEN. epist. 124, 22 -bit in leonum cervice formosior quam in homine). SEN. Herc. f. 468 comae Herculis (Herc. O. 789 Tro. 884. AMM. 16, 12, 36 fluentes -bant. RVFIN. Greg. Naz. orat. 7, 2, 3 incomptis et -entibus). COLVM. 8, 2, 10 plumis. PETRON. 99, 5 barbis. PLIN. nat. 2, 89 cometas -entes crine sanguineo eqs. SIL. 1, 404 galeros. 1, 628 coni. 4, 558 -et thorax... pellibus ursae. 5, 441 squalore hic Othrys hispida diro et villosa feris -bat pectora saetis (hinc [hic V]...-bant var. l., huic...-bant vulg.). 16, 451 cristis -ens...cassis. STAT. Theb. 1, 484 impexis...iubis -ere leonem. 11, 364 cristas. VEG. mulom. 1, 3 -entibus pilis (Chiron 169 pilo horribili). HIER. epist. 14, 10, 3 squalidi capitis -et inculta caesaries. CLAUD. carm. min. 24, 1 apex capitis locustae. PAVL. NOL. epist. 22, 2 p. 155, 12 cilicii. CONST. Sirmond. 8^{med.} (v. app. crit.). β de capillis commotione animi (cf. p. 2979, 46 sqq.) erectis: VARRO ling. 6, 45 cum...tremunt...cum etiam in corpore pili, ut arista in spica hordei, -ent. SEN. Herc. O. 707 erectus -et crinis (SCHOL. Stat. Theb. 10, 607 furore divino). Oed. 230 comas (STAT. Theb. 2, 544 stupore). dial. 3, 1, 4 -ent ac subrigunt capilli iratis. PLIN. nat. 8, 150 -entibus...villis canis. perf.: OV. fast. 2, 502 -uerunt...comae. HIER. interpr. Iob 4, 15 capilli (Vulg. in-horruerunt pili).

c de herbis spinosis (cf. supra l. 5. 36. p. 2978, 16; aliter infra l. 60. p. 2979, 59. 2980, 3; respicitur nimirum etiam sterilitas vel species tristis, v. p. 2978, 40; in imag. l. 51): VERG. georg. 1, 151 ut segnis...-ret in arvis carduus (SERV. auct. abundaret. PRVD. cath. 8, 44 c. Symm. 2, 985). 3, 315 rubos (SEN. Phoen. 20 SER. SAMM. 689). Aen. 8, 654 Romuleo...-bat regia culmo. COLVM. 10, 240 spinis...-et cinara. AVIEN. ora 136 dumos (AVIAN. fab. 19, 1 opp. abies pulcherrima). AVG. grat. Christ. 18, 19 p. 140, 16 (verba Pelagii) quae radix possit...vel nitere flore virtutum vel sentibus -ere vitiorum.

d de mari exasperato, fluctuante: ACC. trag. 413 (Non. p. 422, 32) tristes turbinum...hiemes, mare cum -et fluctibus.

e de variis rebus exstantibus: VERG. georg. 3, 161 campum -entem (per prolepsin, vix ad p. 2978, 15) fractis invertere glaebris. Aen. 6, 419 Cerbero -ere...iam colla colubris (VAL. FL. 6, 175 aegida. cf. CVLEX 221 Cerbero anguibus...-ent [Itali, aere codd.]...colla. SEN. Herc. f. 786 viperis -ent iubae). 11, 754 arrectis...-et squamis serpentes (OV. epist. 12, 103 crepitantibus. cf. p. 2976, 80). OV. met. 10, 191 lilia...fulvis -entia (Riese, haer. codd.) linguis. PACIAN. paraen. 9 p. 118 unguibus manus -entes.

f de asperitate in univ.: PRVD. ham. 325 quid lene, quid -ens foret.

2 spectat ad ipsius subiecti rigorem vel duritiam: a in univ.: PLIN. nat. 14, 13 adminiculatae sudibus -ent vires. ARNOB. nat. 4, 7 p. 146, 24 -enti...fascino Tutuni. CAEL. AVR. chron. 2, 5, 87 palpebrarum impossibili atque -enti positione (cf. acut. 2, 10, 59).

b de frigore (de tremore argentum v. p. 2979, 34 sqq.):

a generatim: i de locis (cf. infra l. 81; aliter p. 2978, 15): COLVM. 1 4, 9 loca solstitii minus concalescunt, sed frigoribus hiemis intolerabiliter -ent. SIL. 4, 741 -bat glacie...Apenninus. 14, 68 aeterno...rigore ardentes -ent scopuli Aetnae. STAT. Theb. 4, 384 -ente sub arcto. silv. 4, 4, 16 hos Algidus...-ens protegit (in bonam partem fere i. q. 'gelidus'). perf.: PROP. 4, 5, 70 -uit argenti pergula...foco. ii de tempestate sim. (aliter p. 2978, 59-61): OV. fast. 1, 495 nec fera tempestas toto...-et (errat var. l.) in anno: et tibi...tempora veris erunt. GERM. frg. 4, 159 frigidus...-bit aquarius euris brumalesque dabit pluvias. STAT. Theb. 4, 1 -entem zephyris laxaverat annum Phoebo (SCHOL. hieme asperum vel horridum frigore).

β de frigore mortis: VAL. FL. 3, 403 (de descensu ad inferos) immota...silva comanti -et verna iugo (cf. supra l. 69). MART. CAP. 6, 572 (vers.) pectore Minervae saxificam...-ere Medusam.

3 spectat ad speciem squalidam, incomptam, turpem (cf.

de capillis sim. p. 2977, 8 et nota quae monui infra l. 55):

a generatim (acced. acc. graecus infra l. 10; cf. p. 2977, 10. 2979, 55): VERG. georg. 4, 96 aliae apes turpes -ent...elucet aliae eqs. (fort. de pilis, ad p. 2977, 7). SEN. Phaedr. 916 habitus -ens Hippolyti. epist. 66, 25 magis diliges ex duobus...viris nitidum et unctum quam pulverulentum et -entem. CYPR. elem. 14 p. 384, 13 (in imag.) nudus fueras et -bas...deformis. SER. SAMM. 152 -bit si livor atrox aut nigra cicatrix. ARNOB. nat. 7, 17 p. 251, 11 volutabris -entibus. HIER. epist. 3, 4, 3 -ent sacco membra deformi (cf. 22, 7, 1 -bam s. m. deformis [-bant...deformia var. l.]). RVFIN. hist. 5, 1, 23 vulnus -bat. PRVD. ham. 398 informes -ent facies vitiorum. VAL. CEM. hom. 19, 3 p. 750^D -et...squalore convivium. huc referendum vid.: STAT. Theb. 12, 495 locus -et egenis coetibus (v. p. 2976, 73).

b de locis asperis, squalidis, incultis, sterilibus (servatur interdum notio q. e. 'hispidum esse' [sc. dumis sim.] vel accedit notio caliginis [v. infra l. 30]; de locis frigore asperis v. p. 2977, 69; cf. p. 2977, 55. 69. 81. infra l. 68): CIC. nat. deor. 2, 19 (vix ad p. 2977, 69) possetne uno tempore florere, dein vicissim -ere terra...? VERG. Aen. 7, 713 Tetricae -entis rupes (SERV. Tetricus mons...asperimus). 11, 570 in dumis interque -entia lustra (cf. CLAUD. DON., qui subintelligit 'metuenda'). SEN. dial. 9, 2, 13 locorum -entium squalore (COD. Theod. 7, 20, 11 pr. squalida et situ dissimulationis -entia). SIL. 9, 467 scopulis...-entia saxa (PRVD. ham. 145 mundum...anfractibus et silvosis -entem sc.). PLIN. paneg. 81, 1 scopulis. LACT. inst. 2, 11, 6 ne orbis terrae desertus atque incultus -ret. AVIEN. orb. terr. 797 iuga...cautibus. CLAUD. rapt. Pros. 3, 37 campos -ere situ (cf. l. 23) dumisque repleti rura. SVLP. SEV. chron. 2, 33, 4 Hierosolyma -ens ruinis. CONSVLT. Zacch. 1, 19 p. 23, 33 -ens regionum nuditas.

c de caligine (cf. supra l. 17): VERG. Aen. 1, 165 -enti...atrum nemus imminet umbra ([male GLOSS. IV 445, 7 horrorem facient. v. et p. 2997, 27]. 1, 311. 3, 230 OV. hal. 88). OV. met. 4, 778 silvis -entia (arentia recc.) saxa fragosis (AVIEN. ora 313 montem -ere s. [309 s. opacus]. 356). SEN. Herc. f. 689 -ent opaca fronde nigrantes comae arborum. SIL. 12, 122 tristi nemore atque umbris nigrantibus -ens Aeternus. LACT. ira 13, 5 caecas tenebris -entibus noctes. PRVD. c. Symm. 1, 420 nebulis...obsitus...-et apex Romae. MART. CAP. 6, 595 noctem. PAVL. PETRIC. Mart. 5, 313 silentia noctis. 5, 321 -entum secreta obscura viarum.

d de herbis sterilibus (cf. p. 2977, 43): OV. Pont. 3, 1, 23 tristia per vacuos -ent absinthia campos. PS. APVL. herb. 100 l. 19 (interpol. ex Diosc.) ramis...-entibus serpylli (gr. 3, 38, 1 σερπυλλῶν).

e de corpore macro: BACHAR. repar. laps. 16 p. 1053^B -ant exinanita membra ieiunio.

B incorporaliter de habitu aspero, rudi, incompto:

1 generatim: OV. rem. 664 -bant saevis...verba minis (aliter infra l. 67). SEN. dial. 11 (12), 7, 1 hominum ingenia ad similitudinem caeli sui -entia. 2 speciatim de sermone (cf. p. 2977, 15): HIER. epist. 22, 30, 2 sermo -bat incultus.

C usu latiore de vi horriffica i. q. horribilem (detestabilem sim.) esse, horrorem facere, displicere (v. et p. 2981, 69. cf. ad rem Löfstedt, Eranos 8, 1908, 114. quantopere haec notio aevo cadente viguerit, probant interpretamenta p. 2976, 80. 2977, 6. 11. supra l. 21. 31. fluxit ex notione q. e. 'squalidum, turpem esse', v. e. g. l. 68. p. 2979, 3 et cf. exempla sub A allata, a quibus haec non semper facile distinguuntur): 1 c. subi. (acced. gerundivum p. 2979, 7): a nude pos. (non satis constat de his exemplis: GERM. frg. 4, 101 scorpis...raris...-bit pluvius [cf. VAL. FL. 2, 52 -uit imbre dies. AVIEN. Arat. 1610 madefacta die(s) sub tempestatibus -et (gr. 850 χαλκωτός ὥρη)]. TAC. hist. 2, 88, 3 tergis ferarum et ingentibus telis -entes Germani [cf. p. 2994, 12; fort. i. q. 'rigidi', v. p. 2977, 2 et 26]. PS. QVINT. decl. 3, 12 p. 51, 20 militem Martio habitu -entem): LVCAN. 1, 445 -ens...feris altaribus Esus. VAL. FL. 4, 425 litora...poenis -entia Phinei. 7, 233 nec mihi flammiferis -ent ibi pascua tauris. PS. QVINT. decl. 10, 7 p. 194, 25 -entibus verbis magi (antea horrido murmure. aliter supra l. 47). TERT. anim. 30 p. 350, 7 iam nec insulae -ent nec scopuli terrent, ubique domus eqs. (cf. supra l. 15 sqq.). adv. Marc. 1, 27 p. 328, 15 deo bono nullus dentium frendor -et. ARNOB. nat. 7, 45 p. 280, 4 serpentis. AVSON. 325, 38 p. 111 P. truces...strictis mucronibus...Thisbe et Canace...-et. CLAUD. DON. Aen. 6, 235 p. 541, 17 undis...-entibus et taetris. 7, 665 p. 99, 16. PS. RVFIN. in Os. 6, 8/9 regio cultu...idolorum. PRVD. ham. 520 aer rectoribus -et iniquis. PAVL. NOL. carm. 31, 419 cinis -et ad escam. AVG. doct. christ. 4, 11, 26 ut libeat, quod -bat (MAXIM. eleg. 1, 206 -ent, quae placuere modo. cf. infra l. 82). CARM. de Iona 40 stridens labor antennae. BACHAR. repar. laps. 17 p. 1054° consortium peccatoris. AVIAN. fab. 7, 3 canis...latratibus. PETR. CHRYS. serm. 3 p. 192^B factum displicet, -et abscessus. SIDON. epist. 3, 13, 9 distortis...liniamenis homo obesus. SEDVL. op. pasch. 2, 17 p. 225, 13 meditatio legis. DRAC. Romul. 8, 572 nuntius. nota c. supino: TRACT. Pelag. p. 33, 11 quod -et auditu (-us Caspari; cf. p. 2980, 80). perf. (v. et p. 2976, 64. supra l. 60): VAL. FL. 1, 752 -uit...clamore supremo maesta domus ('horrendo [Ehlers])

clamore domus completur' Langen). CLAVD. DON. Aen. 3, 225 p. 297, 13 vocis execrabilis -uerunt sono harpyiae.

b c. dat. (ut vid., ad analogiam locutionis q. e. 'sordet mihi aliquid' [nota l. 5 et 21]. var. l.: PELAG. in Eph. 1, 18 [pro sordet]). ROMVL. fab. 33 pr. rec. gall. cf. etiam l. 31. aliter p. 2978, 66. 70): PACIAN. sim. carn. p. 130, 3 quibus (quos m. pr.) pastoribus visitanda (-o M) praesepia non -rent. CLAVD. DON. Aen. 1, 720 p. 140, 4 cui Didoni amor coniugalis novus... vehementer -bat. PS. AMBR. paenit. 13 p. 986^c -et tibi vestis tua... et non tibi -et anima tua. AMBROSIAST. in II Cor. 2, 6/7 p. 281^d delictum suum videt pluribus -ere. TRACT. Pelag. p. 33, 26 deus vult nobis -ere, quod noxium est. p. 68, 25 vobis... disputatio. p. 130, 22 quae cuius -ere honesto viro possunt. AVG. in psalm. 83, 3^{ext} (= CAES. AREL. [?] serm. 135, 6 p. 535, 13) canis hoc faciens -et oculis tuis. serm. 349, 3, 3^{ext}. hoc qui non -et, deo -et. PS. AVG. quae test. I 27, 3 p. 56, 2 quae -ant personis. EPIST. pontif. 388 Conc. I 2 p. 94, 26 -ens omnibus putredo. VITAE patr. 5, 3, 3ⁱⁿ -at tibi mundi... vanitas (Cot. p. 437^b κατὰ γὰρ τῆς... παραδόξου). CAES. AREL. serm. 31, 2 p. 129, 17 tibi -at luxuria eqs. perf.: CLAVD. DON. Aen. 4, 20 p. 358, 5 sibi inas nuptias -uisse firmavit Dido. RVFIN. Orig. in psalm. 37 hom. 1, 4 quibus libido... sorduit, quibus vitia -uerunt. AVG. in lob p. 520, 4 -ui angelis.

2 impers. c. inf. i. q. 'taedet' (cf. Schmalz-Hofmann⁵ 582. 622. Löfstedt, Verm. Stud. 136): CYP. epist. 73, 5 p. 781, 18 nec delectat id dicere, quod aut -et aut pudet nosse. (OROS. hist. 7, 4, 10 -et [animus add. edd. vett.] pudetque [CASSIAN. inst. 12, 28 p. 227, 10]). PS. AVG. hypomn. 4, 9, 17 -et... plus iis, quae diximus, dicere. dub.: AMM. 29, 2, 15 -et nunc (def. Heraeus, GGA 1915, 477; mens Clark, animus Accursius, Bentl.; cf. p. 2984, 79) reminisci[t]. acced. dat. (cf. supra l. 3): VEN. FORT. vita Radeg. 23, 56 quod aliis -et (v. app. crit.) videre, non abhorrebat evehere.

II de tremore:

A horror efficitur vi naturali (v. etiam l. 59. p. 2980, 3):

1 de tremore hominum argentium (cf. PRISC. gramm. III 270, 16 -o frigore?; de rigore v. p. 2977, 68 sqq.): a generativum (de pauperibus l. 38 et 39): OV. ars 2, 213 dominae, quamvis -bis et ipse, argentii manus est calfacienda sinu. PETRON. 83, 10 v. 9 pruinosis -et facundia (i. poeta) pannis. STAT. Theb. 1, 685 (cf. SCHOL.). Iuv. 1, 93 -enti tunicam non reddere servo (SCHOL. trementi, nudo). b technice in medicina (cf. horror p. 2999, 43): CELS. 3, 12, 5 (de horrore) etiam si -et aeger (horror est J). huc fort.: SER. SAMM. 361 ubera... taetris laniata doloribus -ent (urgens ed. pr.; 'quasi tremunt' Gnüg, Sprachliches zu Ser. Samm. 1906, 33).

2 de tremore somnolenti (per perf.): VAL. FL. 8, 82 primi percussus nube soporis -uit draco evigilans.

B horror efficitur commotione animi: fere timore, detestatione, taedio sim. (de timore amantis l. 60; cf. p. 3001, 4); stupore, admiratione p. 2980, 2. 70. 2981, 5. 34 (sed opp. stupere l. 74); ira, furore infra l. 84. p. 2980, 18; reverentia erga deos vel homines infra l. 81. p. 2980, 62. 2981, 10. 39. -et corpus (de capillis v. p. 2977, 34) vel animus; bestiae l. 65 al.; res personatae infra l. 71. p. 2980, 11. 13. 15. 56. 57. 82. 2981, 2. 16. 17. 30 al.; ? impers. -etur p. 2980, 58. 60. acced. animo, mente infra l. 82. p. 2980, 79. 2981, 51; abl. rei moventis (aliter p. 2981, 11) p. 2980, 5. 20. 21; ab p. 2980, 6; acc. graecus p. 2980, 10 (cf. p. 2977, 10. 2978, 2); auditu p. 2980, 80 (cf. p. 2978, 82).

1 usu generali: a absol.: a formae stirpis praes.: PLAVT. Cist. 551 iam -et corpus, cor salit metu (OV. epist. 10, 139 c. Ariadnes maestae, ut impulsae segetes aquilonibus, -et). TER. Eun. 84 totus... tremo -oque, postquam aspexi hanc :: bono animo es (DON. ex amore nimio [sim. SERV. auct. Aen. 2, 559 SCHOL. Stat. Theb. 1, 494. v. supra l. 47]. CIC. Pis. 99 -entem, tremementem. SEN. Ag. 883). VERG. Aen. 6, 799 Augusti in adventum (v. vol. VII 1, 751, 37)... Caspia regna responsis -ent divum eqs. (syn. turbant). OV. met. 6, 530 -et adhuc columba (sic de bestiis: 15, 516 arrectis... auribus -ent [haerent Heins.] quadripedes Hippolyti monstrique metu turbantur. STAT. Theb. 11, 13 volucres. 12, 21 turba columbarum. Ach. 1, 375 mirantur et -ent columbae). 10, 414. 460. SEN. Ag. 5 -et animus et pavor membra excutit (Med. 670 pavet a., -et. STAT. Theb. 8, 108 adhuc [CLAVD. 15, 7]. NICET. virg. laps. 14. cf. SIL. 2, 568 mens). PHAEDR. 1054 STAT. Theb. 11, 168. 11, 256 -et ager (de re personata ut: 12, 564 iubar... poli). IUV. 2, 122. TERT. nat. 1, 16 p. 86, 15 Persae non -entes cum matribus... faciunt (i. coeunt). ADV. MARC. 4, 7 p. 435, 24 non stupere, sed -rent. HERM. vulg. sim. 6, 2 p. 89, 9 (exhorre var. l.; cf. Pal.; aliter gr. 5). ANTH. 807, 9 PANEG. 6, 13, 1 AVIEN. Arat. 778. ADNOT. Lucan. 3, 347 'horrida cerni': quae -ere (horrore, horrorem varr. ll.) faciunt, si cernantur (VITAE patr. 3, 153 bis [gr. Nau 1909 p. 365 n. 253 μωσις, ἐάν κτλ.; cf. alteram vers. 5, 1, 21 = 7, 16, 2 odis... odio habes]). AVG. serm. 180, 9, 10 -entibus hominibus iuras (abl. absol. ut: SVLP. Sev. Mart. 18, 3). de reverentia (cf. supra l. 49): CIC. dom. 140 nemo unquam praedo tam barbarus... fuit, qui... non -ret animo, cum divinum numen... placare... cogeretur. de ira, furore (cf. supra l. 49): STAT. Theb. 2, 30 Cerberum -entem Lethaeo vimine mulcens Mercurius

(cf. p. 2977, 56). de stupore (cf. p. 2979, 48): STAT. silv. 4, 9, 44 quid -es (tamquam magno dono accepto)? β formae stirpis perf.: OV. ars 1, 553 -uit Ariadne, ut... agitat quas ventus aristas, ut... canna... tremit. met. 6, 602 Philomela -uit (corrui M al.)... totoque expalluit ore. 7, 631 pavido mihi membra timore -uerant stabantque comae (cf. ITALIA psalm. 118, 120 [Cas.] -uit a timore tuo caro mea [שָׁקַר מִפְּחָדְךָ, Italia Aug. spec. 6 p. 42, 20 et Hier. psalm. sec. Hebr. horripilavit; gr. et Vulg. aliter]). 11, 458. fast. 6, 19 -ueram tacitoque animum pallore fatebar. SEN. Herc. f. 415. Med. 353 quis non toto -uit artus totiens uno latrante malo (sc. Scylla)? VAL. FL. 1, 825. 3, 171. 5, 165 -uit... Ponti latus, -uit... Hiber. 7, 573. STAT. Theb. 1, 99 Atlas Furiam sentiens -uit et dubia caelum cervice remisit. 10, 435. 11, 67 quo serpente... -uit audito tellus pontusque polusque. 12, 255 Argia (sollicitudine). Ach. 1, 866 -uit erubuitque simul Achilles. ITALIA Ier. 2, 12 (Barnab. 11, 2) -uit caelum (gr. ἐξέστη, Vulg. obstupescite caeli. cf. PS. TERT. adv. Iud. 13 p. 736 Oe.). VVLG. Dan. 7, 15 spiritus. IV Esdr. 5, 14 corpus. CLAVD. rapt. Pros. 2, 191. de ira, furore (cf. p. 2979, 49): STAT. Theb. 2, 129 audito venantum murmure tigris -uit in maculas (132 excitus ira; v. vol. VIII 24, 77). 10, 75 -uit irarum stimulis motaque... turbavit diadema coma Iuno. 11, 673 Oedipus -uit instinctu rabido steteruntque... comae.

b acced. structurae causam indicantes: a acc. (v. PRISC. gramm. III 276, 5; aliter p. 2979, 55; -entur praeterita, praesentia, futura; de formis passivi v. p. 2976, 31): ① formae stirpis praes.: CIC. Quinct. 92 minas quas ante -bamus, neglegere coepimus (TERT. adv. Marc. 2, 13 p. 353, 1). S. ROSC. 8 supplicia meture atque -ere. 85 Cassium fugiebant atque -bant. leg. agr. 2, 68 tribuniciu nomen (ad Q. fr. 1, 1, 83 [syn. aspernari, recusare]. Liv. 2, 9, 7 CVRT. 9, 2, 33. LVCAN. 10, 390 viresque. QUINT. inst. 12, 7, 1 TAC. hist. 4, 62, 3. et al. cf. LVCAN. 8, 450 nominis umbram). Tusc. 5, 85 imbecillius -ent dolore et reformidant. Att. quater. epist. 7, 3, 2 ad Q. fr. 3, 6, 6 CAES. Gall. 1, 32, 4. VERG. georg. 3, 79 nec vanos -et strepitus equus (subi. bestia ut: STAT. Theb. 2, 519 iuveni gramina). 3, 408. Aen. 10, 880 mortem (SEN. epist. 75, 17 nec mortem... nec deos. 78, 25. et al. cf. SEN. Herc. O. 1208 virtus non Lethaeos... amnes). CVLEX 330. HOR. epod. 2, 6 iratum mare (SEN. nat. 6, 2, 6). sat. 2, 5, 9. epist. 1, 7, 64 negat invitatus... et te neglegit aut -et. 1, 17, 39 hic onus -et... hic subit et perfert. 1, 18, 26 odit et -et. OV. am. 2, 11, 25. fast. 1, 717 Aeneadas... orbis. 2, 147. Pont. 1, 3, 16 -ent admotas vulnera cruda manus (SEN. dial. 11 [12], 3, 1. et al.). 2, 7, 8 naufragus -et aquas (CELS. 5, 27, 2^d hydrophobus). Liv. 2, 42, 6. 2, 45, 1 suas vires (v. supra l. 30), sua arma (32, 19, 7 STAT. Theb. 10, 755). 7, 26, 15 Graecia... Macedonum opes. 22, 27, 3 virgas ac securas... tremere atque -ere (SIL. 6, 695 strictas). 26, 18, 11 fortunam (SEN. epist. 48, 7 malam). 28, 25, 2 insignia et... mox in se versuram potestatem. 29, 1, 5 tamquam gravem... militiam (SIDON. epist. 7, 9, 10. cf. Liv. 30, 28, 11 velut [CYP. laps. 8 p. 243, 3 -ere ac fugere. cf. infra l. 78]. AMM. 14, 11, 8 ut. nude: DRAC. Romul. 5, 61 probus -etur pauper). al. GERM. 657 CELS. 3, 4, 2. 3, 18, 5. SEN. Phaedr. 345 India tigris. 566 detestor omnes feminas, -o, fugio, execror. dial. 1, 3, 2 ista quae -emus ac tremimus. al. CVRT. 7, 8, 4. 9, 6, 12 -et animus cogitationem rei. LVCAN. 3, 322 scelerum contagia mundus. 6, 293. 7, 428 Latios non... India fasces (CLAVD. carn. min. 19, 4 -et amatque). VAL. FL. 7, 381 SIL. 1, 110 al. STAT. Theb. 7, 631 -ent Tyrrhenos Heliconia plectra tumultus. silv. 1, 1, 92 non hoc... hiemes (eqs.) opus (sc. statua)... -et. et passim; nota c. abl. causae: AMBROSIAST. in Col. 2, 11/12 p. 430^A -etur satanas... ipso nomine (via impers.; cf. PS. AVG. quae test. I 110, 6 p. 273, 20 si ipse nominetur, -etur [sc. diabolus sive impers. Souter]). AVG. civ. 8, 14 p. 343, 5 D. quidquid... obscena sollemnitate... vel ridetur vel -etur. de reverentia (usu sacro vel profano [l. 65. 68]; aliter l. 36; cf. p. 2979, 49): CIC. dom. 104 o di immortales... P. Clodius... vestrum numen -et (ac. 2, 121 divinum [fn. 1, 41]). fin. 1, 51 conscientiam deorum. CATVLL. 64, 159 saeva... prisci praecepta parentis. VERG. Aen. 4, 209 an te (Iovem)... cum fulmina torques, nequiquam -emus...? HOR. epist. 1, 18, 11 nutum divitis -et scurra (VAL. FL. 3, 252). Liv. 10, 39, 17 hinc foederum... testes deos, hinc iuris iurandi... execrationes. de stupore, admiratione (cf. p. 2979, 48): CIC. Cael. 25 tam triste illud, tam asperum genus orationis -bam (non abhorrebam Ernesti). de orat. 2, 188 quae... Crasse, cum a te tractantur in causis, -ere soleo.

② formae stirpis perf.: CIC. Verr. II 5, 70 qui Centuripini nomen numquam timuissent maritimi praedonis, unum... -uissent Apronium eqs. II 5, 74 crimen et iudicium. HOR. sat. 1, 8, 45. OV. met. 2, 494 Callisto ursa... conspectos... -uit ursos pertimuitque lupos (cf. LVCAN. 9, 907 tactos... angues). Pont. 2, 7, 55 iram (VAL. FL. 2, 100). Liv. 39, 51, 4 Flamini... adventum sibi velut fatalem -nerat Hannibal. SEN. Ag. 167. 226 quod tempus animo semper ac mente -ui. Herc. f. 1155 Tro. 241 LVCAN. 1, 577. 8, 342 auditu. VAL. FL. 2, 514 motum... aequor -uit et... volumina monstri Hercules (aliter Langen). 5, 314 veterum... quod -uit aetas. STAT. Theb. 1, 40 Thetis (i. mare)... -uit ingenti venientem Ismenon acervo (cf. 1, 712 Phoebum ovantem [cf. p. 2981, 5]. silv. 2, 7, 97 Peliden Thetis -uit cadentem. MOYS. [Ehlers])

Cypr. epist. 31, 3 p. 559, 21 sanguinem suum profluentem). 9, 347 unda nefas. Ach. 1, 664. APVL. met. 8, 8 Charite vocem Thrasylli... et -uit (exh. vulg.) et detestata est. TERT. nat. 1, 7 p. 69, 3 quod -uit mens, quod expavit oculus. et al. de stupore, admiratione (cf. p. 2979, 48): PETRON. 123 v. 241 Pompeium ter ovantem Iuppiter -uerat (sed ad timorem refert Stubbe, Die Verseinlagen im Petron 1933, 141). CLAVD. rapt. Pros. 2 praef. 46 (coniunct. stupore). MART. CAP. 4, 424 Dialecticam divi, qui inter initia deriserant, -uerunt. de reverentia (cf. p. 2979, 49): PRVD. c. Symm. 1, 199 -uit heres et coluit, quidquid sibimet venerabile... monstrant atavi.

β abl. (v. et p. 2979, 64. 2980, 58; aliter p. 2979, 53. 54. 56; falso trad. ANTH. 15, 112 morte [-em vulgo recte, cf. VERG. p. 2980, 35]): SEN. Oed. 743 -et tantis advena monstris. VAL. FL. 6, 504 fragoribus. SIL. 7, 369 facie subita... flammamur. TAC. hist. 4, 58, 5 -et animus tanti flagitii imagine. perf.: SEN. Thy. 104 sentit introitus tuos (Tantali) domus et nefando tota contactu -uit. STAT. Theb. 5, 552 visu. γ dat. (sec. gr.): ITALIA lev. 20, 22 (Wirc.) non -at vobis terra (gr. πρὸς ὑμῶν εἶναι, Vulg. ne et vos evomat terra).

δ praepos. (per perf.; aliter p. 2979, 63. 2980, 6; v. et p. 2980, 19): VAL. FL. 6, 686 ad infesti Lexaporis -uit arcus Medea. PASS. Paul. 19 p. 43, 7 (per zeugma) pertimescentes in visu admirabili -uerunt (corrueunt, timuerunt varr. II.).

ε inf. (pass. l. 37; de stupore l. 34, de reverentia l. 39; cf. etiam p. 2979, 23): CIC. leg. agr. 2, 101 non -o (-et π) in hunc locum progredi (aliter dist. Zumpt). CATVLL. 14, 26 si qui... manus... vestras non -bitis admovere nobis. VERG. Aen. 2, 12 animus meminisse -et (LIV. 28, 29, 4 referre [CALP. decl. 10 p. 10, 19]. QUINT. decl. 270 p. 109, 1 recordari [LACT. inst. 6, 17, 7]. LACT. inst. 7, 15, 11 dicere [CONSVLT. Zacch. 3, 8 p. 112; 31]. HIER. epist. 60, 16, 2). 11, 636 adire (OV. trist. 1, 1, 86 cumba... locum. AVIAN. fab. 18, 8 leo boves). OV. Pont. 2, 2, 28 LIV. 7, 30, 23. 7, 40, 9 dicere (PRVD. perist. 2, 450 SVLP. SEV. dial. 1, 26, 4 VINCENT. LER. 9, 14, 9. cf. l. 29). 10, 10, 11 SEN. Oed. 623. PLIN. nat. 8, 169 asinae -ent vel pedes... tingere. SIL. 6, 550 Reguli fata audire -bunt (i. stupefieri)... minores (OROS. hist. 5, 24, 9). TERT. resurr. 5 p. 31, 12 CYPR. epist. 64, 4 p. 719, 15. 20. ARNOB. nat. 4, 14 p. 152, 7 -et et reveretur. CLAVD. DON. Aen. 5, 735 p. 510, 9. PRVD. cath. 7, 64 inquinari eqs. NOVELL. Theod. 7, 2, 1 OROS. hist. 5, 24, 9 NICET. virg. laps. 9. perf.: CIC. har. resp. 37 nemo vir aspicere non -uit sacrificium Bonae Deae. MART. epigr. 30 (28), 8 NEMES. Cypr. epist. 77, 2 p. 835, 7 CLAVD. 5, 299 AVIAN. fab. 29, 18 APON. 12 p. 220.

ζ acc. c. inf. (aliter p. 2980, 47): LIV. 10, 10, 11 (per zeugma) non tam quia imminui agrum, quam quia accolae sibi quisque adiungere... homines -bat. IVVENC. 4, 809 sacri sibi nominis -et imponi pondus Constantinus. CLAVD. rapt. Pros. 3, 72 PS. AVG. quaest. test. I 114, 11 p. 308, 19. EPIST. pontif. 573 Avell. p. 126, 10 haec... cum -at animus... fuisse temptata. PROSP. carm. de ingratis. 117.

perf.: SIL. 14, 671 tantum... licere -uit Marcellus. CORIPP. Inst. 3, 342. η interrog. indir.: CIC. Phil. 7, 8 quem ad modum accepturi... sitis verba, -o. Att. 2, 21, 1 quorsus eruptura sit dominatio. OCTAVIA 437 quid ferat Nero, mente -o. 818 animus, quid ferat vis Cupidinis, -et. θ ne: CIC. Att. 5, 21, 3 ne quid mihi prorogetur... -o. LIV. 2, 37, 6 -et animus, ne quid... temere fiat. 34, 4, 3. ENNO. epist. 5, 18, 1 p. 140, 6 ne... amarae se misceant, ipsa molestiarum -et agnitio. HIST. Apoll. rec. A 2.

2 singulariter de lacrimis horrore repressis fere i. q. torpere, stupere (per perf.): STAT. Theb. 12, 167 -uerunt (ar. Koch; cf. vol. V 2, 1439, 24) lacrimae (crines Garrodus) stupuitque... eundi impetus eqs.

deriv.: horresco, horribilis. cf. horridus, horror.

compos.: ab-, ad- (perf.), ex-, in-, ob- (perf. ITALIA Cypr., praes. CASSIOD.), per-, 2 subhorreo. cf. horricomis, horrifico, horrificus, horripilo, horrisonus.

part. praes. pro adi. (CHAR. gramm. p. 379, 24 B. saepe... participia instantis temporis etiam nomina sunt appellativa velut... -ens...; pauca... nimis casum [sc. genitivum] non recipiunt, ut -ens. cf. p. 2976, 44. 47): posit.: v. supra (maxime sub I).

compar.: FLOR. epit. 1, 7, 9 (inde IORD. Rom. 106) mira res dictu... sed illud horrentius (B, Iord., -endum LN; i. 'magis horrendum', cf. p. 2978, 51 sqq.), quod... humanum repertum est caput.

part. (fere vi adi.) *horrendus, -a, -um. compar., superl. non leguntur; nota -us magis: SER. SAMM. 718. vocat. -e: ACT. Petr. 15 p. 62, 1. NOT. Tir. 74, 97. de notione: NON. p. 319, 4 -um' significat vitabile et terribile... novum et admirandum... ridiculum. p. 422, 23 est... -um' taetrum et vitabile. HIER. epist. 106, 57, 1 (ad psalm. 88, 8) φοβερός, quod significat 'terribilis...'; ego puto in id ipsum significari et -um', non, ut vulgus existimat, 'despiciendum' et 'squalidum' eqs. (cf. Lammert, Philol. 75, 1918, 401 et p. 2982, 3; v. et l. 80). AGROEC. gramm. VII 120, 22 -um' dicimus et despiciabile ali-quid et admirandum. DIFF. ed. Beck p. 62, 6 -us' est visu, 'horribilis' animo. SYNON. Cic. p. 424, 16 B. 427, 19. GLOSS. φοβερός. metuendus. legitur singulis locis ap. TRAG. inc. (2, v. l. 84), CIC. (vi potius verbali, v. p. 2982, 45) et inde a VERG., HOR. [contextu dubio: TRAG. inc. 198 OV. met. 7, 8 SEN. contr. 2, 7, 9.]

i. q. horribilis (fere de timore, pavore, taedio sim. [vi attenuata infra l. 77]; de stupore infra l. 15; usu sacro de reverentia infra l. 26 et 52. notio q. e. 'squalidus', quam vulgarem esse incaute, ni fallor, contendit HIER. p. 2981, 77, non legi videtur [aliter l. 11. 12. 65]):

1 de hominibus, deis (et civitate, corpore, specie, imagine): VERG. Aen. 3, 658 Polyphemum monstrum -um, informe, ingens ([= AVSON. 359, 8 p. 216 P. de mentula]. 4, 181 Fama. AMM. 19, 12, 19 visu relatuque. cf. infra l. 40. 49). 3, 679 concilium Cyclo-pum (cf. NON. p. 422, 23). 6, 10 Sibyllae (male SERV. venerandae). 6, 299 -us... terribili squalore Charon (cf. AVG. civ. 6, 9 p. 264, 6 D. Silvano aspero, -o, inculto, utpote silvestri. cave intellegas 'squalidus', v. supra l. 3). 7, 323 terras -a petivit Iuno irata (cf. CLAVD. DON. ad l.). 9, 521 -us visu... Mezentius (CLAVD. DON.: trucem animo et corpore ingentem). 11, 507 virgine Camilla ([i. 'stupenda', v. 7, 812 sq. SERV. auct.: pro 'admirabilis', alioqui hostibus -a. cf. CLAVD. DON. et AGROEC. gramm. VII 120, 22]. VAL. FL. 5, 220 de Medea). HOR. sat. 1, 8, 26 pallor... fecerat -as ad aspectu magas. 2, 5, 62 juvenis Parthis -us Octavianus. carm. 3, 3, 45 Roma (PORPH. barbaris -am. cf. SCHOL.). OV. met. 4, 782 Medusae. 13, 760 immitis et ipsis -us silvis Polyphemus. 20 MANIL. 4, 566 bello Hannibal. SEN. Hero. f. 101 agmen Furiarum -um anguibz (STAT. Theb. 10, 252 Aoniis [dat.]). dial. 3, 1, 4 foeda visu et -a facies iratorum (AVR. Fronto p. 79, 17 N. dolentis. cf. VAL. FL. 4, 245 -os... toris informibus artus Amyci. PANEG. 4, 31, 4 frontis. FEST. p. 359 'corpore Tartarino' [Enn. ann. 521]... -o et terribili Verrius vult accipi). VAL. FL. 1, 678 rotis -us equisque (horren et equis V) Neptunus. 4, 499 Celaeno. HOMER. 813 Achillis. STAT. Theb. 6, 286 species... -a Coroebi. 9, 842 Dryanta. silv. 1, 4, 78 arcu... -a fugaci Armenia. PLIN. paneg. 52, 5 truces -asque imagines Domitiani. APVL. met. 4, 24 gladiatorum populum. 11, 2 nocturnis ululatus -a Proserpina. 11, 11 -us (-um codd.)... Anubis. ITALIA psalm. 88, 8 (Cas.; cf. Hier. epist. 106, 57, 1) deus magnus et -us (gr. φοβερός, Vulg. terribilis). SYNOD. Hil. coll. antiar. p. 54, 21 Athanasius in episcoporum exitiis... -us. et al. increpative per vocat.: ACT. Petr. 15 p. 62, 1 (infans ad Simonem) o -e deo et hominibus eqs.

2 de bestiis (ore infra l. 41): OV. met. 7, 151 draco uncis dentibus -us. MANIL. 2, 666 Leo sidus. 4, 664 angues (DRAC. Romul. 10, 488). SEN. dial. 3, 1, 6 animal... -um... perniciosumque (epist. 92, 9 fera... -a, velocia Scyllae). HOMER. 875 monstra ferarum (STAT. Theb. 12, 236. cf. etiam l. 7 et 49). STAT. Theb. 7, 575 -a supinant ora tigres. AMM. 19, 2, 3 elephantorum agmina rugosis -a corporibus.

3 de rebus: a c. subst. (neutr. pron. l. 45): CIC. Tusc. 2, 2 (v. p. 2981, 83) nihil habet mors, quod sit -um (c. neutr. pron. ut: VERG. Aen. 7, 78 id... -um ac visu mirabile ferri. LIV. 2, 55, 3 magna atque -a. et al. cf. infra l. 83). VERG. georg. 2, 387 ora (i. personas deformes; 'ridicula' explicat NON. p. 319, 10). Aen. 2, 222 clamores (v. vol. III 1257, 61; adde STAT. Theb. 7, 489). 3, 26 monstrum (v. CLAVD. DON. et NON. p. 319, 5. cf. supra l. 7. 40). 6, 99 ambages Sibyllae (cf. NON. p. 319, 4). 7, 172 tectum augustum, ingens... regia Pici, -um silvis et religione parentum (SERV. venerandum, non quod horri sit. cf. CLAVD. DON.). 9, 111 vox -a per auras excidit ([CLAVD. DON. id est non deformis, sed metuenda reverenter]. LIV. 6, 33, 5. SEN. Herc. f. 795 Cerberi. VAL. FL. 1, 210. et al.). al. AETNA 39 fulmen. HOR. sat. 2, 3, 323 rabiem (SIL. 16, 104 ferarum. APVL. met. 6, 20 Cerberi). carm. 4, 14, 27 diluvium. TIB. 1, 10, 1 enses. LYGD. 4, 91 Syrtis. OV. met. 3, 38 sibila (SIL. 1, 95, 7, 424). 14, 122 iter (HOMER. 703). 15, 298 res -a relatu (LIV. 21, 29, 7 fama... inexpertis. et al.). 60 fast. 4, 190 sono tibiae (LIV. 5, 37, 8. VAL. MAX. 1, 8, 10 vocis antistitis Delphicae). 6, 140 -a (-um Vlitius, Bentl.) stridere nocte (voce Heins.) solent striges (SEN. Tro. 436. VAL. FL. 5, 332 [i. somnia]. VVLG. sap. 17, 5 [gr. στυγνὴν]). al. LIV. 1, 26, 6 lex perduellionis -i carminis erat (AMM. 31, 1, 3 neniarum). 8, 7, 22 imperia. 9, 36, 1 silva... invia atque -a (AMM. 17, 1, 8 squalore tenebrarum. cf. PETRON. 122 v. 179 memoris). 21, 58, 5 fragores (29, 14, 3 STAT. Theb. 6, 218. et al.). 44, 5, 2 stridore (CVRT. 8, 13, 10 PLIN. nat. 7, 24 SIL. 9, 499. et al.). al. MANIL. 2, 875 al. SEN. contr. 1, 3, 7 altitudinem montis etiam secure despicientibus -am. 7, 1, 4 mare iustus quoque navigiis -um. VELL. 2, 100, 2 foeda dictu memoriaque -a... tempestas. VAL. MAX. 1, 7, 7 PHAEDR. 1, 11, 10. SEN. Herc. f. 651 acta securae quoque -a menti. Phoen. 363 facinus i. Penthea (RVFIN. hist. 3, 6, 20 dictu [gr. φοβερόν... εἰς αὐτήν]). epist. 85, 41 (opp. mansueta). al. PLIN. nat. 2, 211 al. VAL. FL. 1, 580 al. SIL. 1, 352 -um visu robur. HOMER. 352 proelia (925). STAT. Theb. 6, 892 -um visu ac mirabile pondus. al. TAC. Germ. 39, 1 barbari ritus -a (horrentia E) primordia. et passim. vi originaria attenuata transit in notionem q. e. ingens: AMM. 16, 10, 17 multis... cum stupore visis -o. 19, 5, 4 vertigine (vercine cod.). AVG. civ. 18, 22 p. 284, 11 D. ingentibus periculis et vastatione... non parva atque -o labore. 22, 5 p. 561, 3 -a duritia incredulos. 22, 22 p. 603, 25 profunditas ignorantiae. in euang. Ioh. 93, 4 error.

b neutr. pro subst. (nude vel c. neutr. pron.; cf. supra l. 45): a plur.: VERG. Aen. 3, 712 cum multa -a moneret Helenus (SEN. [Ehlers])

dial. 1, 6, 6 multa incidunt tristia, -a, dura toleratu. AVG. civ. 22, 22 p. 605, 25 D.). STAT. Theb. 4, 491 -a canentis *Tiresiae*. IVV. 12, 15 passi. APVL. Socr. 24 p. 178 *sapientia* comite omnia -a subiit, omnia adversa superavit *Ulixes*. TERT. nat. 1, 2 p. 61, 23 tam -a. c. gen.: TERT. nat. 1, 19 p. 91, 6 hucusque... -a obstinationum Christianarum (*infra*: <de>ridenda persuasionum [personarum *cod.*]). PALLAD. 1, 33, 1 odoris. *β sing.*: AMM. 27, 7, 8 aliud audiebatur -um, quod *eqs.* VVLG. Os. 6, 10 in domo Israel vidi -um.

4 locutiones: a -um est c. *inf.*: VVLG. Hebr. 10, 31 -um est incidere in manus dei (*gr. φοβερόν τὸ ἐμπέσειν, Italia cod. d horribilem*). b -um *pro interiectione*: VERG. Aen. 4, 454 vidit..., -um dictu, latices nigrescere *eqs.* (8, 565. cf. STAT. Theb. 6, 939 -um [horridum *P*] visu). SIL. 2, 584 excitus sede, -um, prorumpit ab ima *anguis*. 5, 612, 10, 122, 11, 231.

structurae: *acced.*: aspectu: HOR. sat. 1, 8, 26 CLAVD. DON. Aen. 6, 295 p. 548, 27. dictu: VERG. Aen. 4, 454. 8, 565 RVFIN. hist. 3, 6, 20. memoria: VELL. 2, 100, 2. relatu: OV. met. 15, 298 AMM. 19, 12, 19. visu: VERG. Aen. 9, 521 SIL. 1, 352 STAT. Theb. 6, 892. 939 AMM. 19, 12, 19. *abl. causae:* saepe. in c. *abl.*: p. 2982, 34. *appon. dat.*: HOR. sat. 2, 5, 62 OV. met. 13, 760 LIV. 21, 29, 7 SEN. contr. 1, 3, 7, 1, 4 SEN. Herc. f. 651 STAT. Theb. 10, 252. *et al. coniung. mirabiliter*: AVG. civ. 3, 19 p. 128, 27 D.

acc. neutr. horrendum et horrenda pro adv. GRAMM. suppl. 259, 31 'um', i. horribiliter, nomen est..., sed pro adverbio ponitur. v. *etiam* l. 36-39.

i. q. modo horribili: 1 *sing.*: VERG. Aen. 6, 288 *belua* -um stridens ([cf. SERV. auct. et PORPH. *infra* l. 36 sq.]. 9, 632. STAT. Theb. 6, 790 dentibus [IVVENC. 1, 759]). 9, 732 arma -um sonnere (SEN. Oed. 98). 12, 700 intonat armis *Aeneas* (IVV. 6, 485). SEN. Herc. f. 981 saevit -um (-e *Treveth. codd.*) Mimans. SIL. 10, 6 increpat. CLAVD. 17, 223 nec dentibus... instrepis -um (-o *V*) fremitu. *exempla anonyma apud GRAMM.*: DON. gramm. IV 385, 27 'um resonat' (*inde* SERV. l. 38). PRISC. l. 39. 2 *plur.*: AMM. 27, 10, 10 -a circumsonantibus Alamannis.

adv. horrendē. *i. q. modo horrendo:* apud GRAMM.: PORPH. Hor. carm. 2, 12, 14/15 'horrendum stridens' (Verg. Aen. 6, 288) pro 'e' (cf. SERV. auct. Aen. 6, 288). SERV. gramm. IV 439, 2 'horrendum resonat' pro eo quod est 'e'. PRISC. gramm. III 115, 18 'horrendum clamat' pro 'e'. apud ceteros auctores: VVLG. sap. 6, 6 -e et cito apparebit vobis dominus (*gr. φαίνεται, locum variat* TRACT. Priscill. 5, 34 [RevBén. 24, 328] -e et celeriter apparebit vobis tristitia aeterna). 17, 3 paventes -e *iniqui* (*δαιμόνες*). Ehlers.

horreolum, -i n. ab horreum diminutive. *i. q. horreum parvum*: VAL. MAX. 7, 1, 2 magis... probare... usus necessarii -um nulli nimis appetendum quam thesauros omnium... cupiditatibus expositos. Haefter.

(ὄρρεον/ορρεονία v. p. 2985, 15. cf. horreum et praepositus, praepositura [v. p. 2986, 23. 24. 72].)

**horresco*, -ui (v. p. 2976, 26). -ere. ab horrere. scrib. -isc-. PLAVT. Truc. 195 P. CLAVD. DON. Aen. 5, 735 p. 510, 4 L. SEDVL. carm. pasch. 2, 25 T. 2, 211 TZ. NOT. Tir. 74, 99 -it. de deriv. et notione: CHAR. gramm. p. 329, 25 B. 'o', id est incipio horrere (DIOM. gramm. I 343, 5 GRAMM. suppl. 254, 5). p. 329, 29. 330, 3 (v. p. 2976, 29). SERV. auct. Aen. 2, 145 genus inchoativum... ut 'horreo -o'. PRISC. gramm. II 421, 25. GLOSS. φέρτω, ὄρρεω δὲ ἐστὶ φοβοῦμαι. pavesco, tremesco. τρέμω, φέττω. expavescit vel pertimescit. *structura* sibi -ere: v. p. 2984, 6. legitur inde ab ENN., PLAVT., TER., PACVV., CIO.; ap. scriptores raro: CIO. semel colore poetico (*infra* l. 32; horreo et horrendus 26us, horruī ter), VITR. semel (p. 2984, 40; horreo deest), PLIN. iun. bis (horreo et horrendus 5us), APVL. quater (horruī semel, horrendus 5us), postea saepius. *exempla stirpis perf.* v. s. horreo (p. 2976, 26); ceterum omnes locos attuli praeter p. 2984, 53-71. [val. ur. M.-L.] [falsa var. l.: NOVIVS Atell. 66 (v. vol. II 1488, 83). SOL. 29, 1 (v. inhorresco).]

i. q. horrere incipere, fere vi inchoativa attenuata i. q. horrere (nota iuncturam -ere coepisse l. 75. 76. 82. p. 2984, 25 et iuxta pos. pallere p. 2984, 42, pavere p. 2984, 43, timere p. 2984, 65):

1 de asperitate, rigore, turpitudine: A de specie externa (in imag. *infra* l. 84): 1 spectat ad superficiem: a de telis: ENN. ann. 393 -it telis exercitus asper. scaen. 140 arma arriunt, -unt tela. VERG. Aen. 7, 526 -it strictis seges ensibus (CORIPP. Ioh. 1, 440 seges... -it spissa manipulis). CORIPP. Ioh. 4, 562 erectis -it ferreus hastis campus. b de pilis, saetis *sim.* (de capillo squalido l. 78, cf. sub 2): OV. met. 2, 478 brachia coeperunt nigris -ere villis. 14, 279 saetis -ere coepi (SIL. 1, 423 hirtio -it saetis [sevus L F V, senus O; saetas Heins.] dorso aper. PRVD. ham. 873 oculi). CYPR. epist. 76, 2 p. 830, 6 semitonsi capitis capillus -it. de capillis commotione animi (cf. p. 2984, 27 sqq.) erectis: PHAEDR. app. 6, 3 vatis -unt comae (SEN. Ag. 712 mollis -it coma). c de mari exasperato, fluctuante: CIO. rep. 1, 63 (v. supra l. 58) cum subito mare coepit -ere (cf. NON. p. 423, 3 ad l.).

2 spectat ad speciem squalidam, turpem, sterilem (in imag. p. 2984, 7. 9. sibi -ere [v. e. g. Löfstedt, Synt. II 389 sqq.]

l. 6. de capillis v. p. 2983, 75): AVIEN. orb. terr. 503 Lucanorum regio insurgentibus alte cautibus -it. 1037 -it... comis nemorum caespes Aleius. CLAVD. DON. Aen. 10, 725 p. 383, 6 leonis ora copia nimia cruoris -unt. RVFIN. hist. 1, 8, 9 verenda corrupta putredine... -bant (cf. GILD. Brit. 108 chron. III p. 83, 33 vulnus tumore... vel fetore sibi -ens). CASSIOD. in psalm. 39, 2 p. 287^d delicta fetoribus -unt. CORIPP. Ioh. 3, 116 tabo. de sterilitate animi: BOETH. herm. sec. 2, 3 p. 79, 5 ubi desidia demittit animos, continuo feralibus seminariis animi uber -it (antea labor... ingenii fructibus complet).

B de vi horifica fere i. q. horribilem (detestabilem sim.) fieri vel esse, horrorem facere (v. horreo p. 2978, 51): 1 c. subi.: nude: SIL. 1, 134 subitis -it turbida nimbis tempestas. CLAVD. DON. Aen. 6, 600 p. 587, 14 ne continuatio narrationis -at. 10, 385 p. 342, 26 ne solis nominibus longus... textus -at. 10, 725 p. 382, 25. c. dat.: RVFIN. hist. 8, 6, 6 cum spectatoribus nimietas crudelitatis -ret. PASS. Tarach. 7 vultus tuus mihi -it (*gr. τὸ πρόσωπόν σου πρόσώπου*). 2 *impers.*: c. quod: CLAVD. DON. Aen. 5, 735 p. 510, 4 nec tibi... -at (necubi *codd.*, nec... -as *edd. vet.*), quod accessurus sis inferos. c. *inf.* (cf. *infra* l. 79): PS. FVLG. RVSP. serm. 67 p. 939° delectat magis... cernere Petrum..., quia -it... respicere Iudam.

II de tremore: A horror efficitur vi naturali (de mari v. p. 2983, 82): VERG. georg. 3, 199 segetes altae campique nantes lenibus -unt flabris (SERV. contremiscunt). STAT. Theb. 7, 794 recessurae paulatim -ere terrae summae terga quati coeperant. CAEL. AVR. acut. 2, 10, 71 lacessiti -unt conualescentes.

*B horror efficitur commotione animi, fere timore, detestatione, taedio sim.; gaudio *infra* l. 37; furore *infra* l. 71; admiratione *infra* l. 48 (de capillis erectis v. p. 2983, 80; -unt bestiae *infra* l. 39; res personatae *infra* l. 61 [loco dubio]. 70. 75. accedit animo [-i?], mente *infra* l. 37. 38. 55; modus significatur addito timore sim. *infra* l. 40. 41, stupens l. 48, fastidendo *infra* l. 66):* 1 *vi originaria:* a *absol.*:

PLAVT. Asin. 794 -et faxo lena, leges cum audiet. Truc. 195 -o misera, mentio quotiens fit partitionis (*sic A; v. app. crit.*). TER. Ad. 633 perii: -o semper, ubi pultare hasce fores occipio. PACVV. trag. 294 animi -o (*sc. gaudio*) et gliscit gaudium (-it *codd.*; animus mi -it *Onions, alii aliter*. cf. HEGES. 5, 40, 2 p. 384, 7 quid -itis animo?). 359 ferae... -unt. LVCR. 6, 261. VERG. Aen. 12, 453 -unt corda agricolis (CORIPP. Ioh. 2, 200 pavore). VITR. 1, 1, 6 timore... fortitudinis effectus (cf. PLIN. paneg. 82, 1 formidine. v. et l. 40). VAL. FL. 2, 541 SIL. 5, 191. PLIN. epist. 7, 17, 13 pallemus, -imus, circumspicimus. APVL. met. 5, 4 et pavet et -it *Psyche*. DARES 8 p. 10, 11 CLAVD. carm. min. app. 2, 45 CYPR. GALL. Ios. 251. c. *particip. praes. vel fut. (usu modali l. 48):* VERG. Aen. 2, 204 -o referens (RVFIN. hist. 3, 6, 8 PAVL. MED. vita Ambr. 13 VEN. FORT. vita Marcell. 10, 41). SEN. Oed. 323 intuens. STAT. Theb. 7, 41 tuens. PANEG. 4, 29, 5 dicturus -o (*sc. admiratione*). PRVD. perist. 2, 182 -it stupens. CONC.⁸ I 5 p. 149, 16 nec -it vir... naturam verbi... necessitati subiaccere commemorans (p. 260, 39 expavit... subicere. I 1, 6 p. 119, 21 δέδειν... ὀκνοῦντες).

b *acced. structurae causam indicantes* (v. et l. 44 sqq.): α *acc.*: VERG. Aen. 3, 394 nec tu mensarum morsus -e futuros. HOR. carm. 2, 10, 3 procellas. VAL. FL. 6, 453 (*del. Langen*) nullum mente nefas, nullus -ere visus. SIL. 3, 125 al. STAT. Theb. 3, 70 pectora... nihil -entia mortem (MVTIAN. Chrysost. hom. 4, 4 p. 265/6^{ext.} [*gr. πρὸς τὴν αἰώνιον*]). 7, 506 bellum -it pietas. 12, 221 quisque -it... habitus Argiae miseramque veretur. MART. 5, 34, 3 APVL. met. 5, 30. 7, 5 provinciae nomen praedonis -unt (COD. Theod. 4, 4, 5, 2 [= Iust. 6, 23, 20, 2]). FEG. Vat. 35, 7 ut omnia... tuto decurrant neque aliquem... casum malignae captionis (-es *cod.*) -ant (captiones obruant *Mai*). PANEG. 4, 10, 3 appetitum tuum (*Constantini*) refugit, a[d]versatur, -it *Maxentius*. ARNOB. nat. 4, 23 p. 160, 3 AVR. VICT. Caes. 17, 7 AVSON. 280, 3 p. 192 P. CLAVD. DON. Aen. 12, 315 p. 590, 25 quae Turnus -it ac timet, Aeneas exoptat et... amplectitur. FVLG. myth. 3, 5 p. 66, 14 quod amaverit, cito aut zelando amputat aut fastidendo -it *potentia*. CLAVD. 7, 53 Theodosium litus... -it Libyae *eqs.* carm. min. 25, 138 quem nunc -is, amabis. PROSP. epigr. 92, 6 noctis devia lucis amor. PAVL. PETRIC. Mart. 5, 114 -ens (horrentis *sc. 'lucis'* Wopkens)... scelus... nox. DRAC. Romul. 4, 19 (*Hercules ad Iovem*) te (*vix abl.*) in nosmet pessima coniux -it (*i. 'in te furit'*). et al. β *abl. (gerund. l. 78; aliter supra l. 31. 32, dub. l. 71):* VERG. Aen. 6, 710 -it visu subito *Aeneas*. ?APVL. met. 4, 33 (= carm. frg. 6, 8) quo[d] malo (*sc. Amore*) numina terrificantur fluminaque (f. quem Barth) -unt et Stygiae tenebrae (*aliter Helm: 'enuntiationem libere continuatur ut suppleas: id...'*). COMM. instr. 2, 29, 13 -unt iudices peculantia vestra (petulantiam vestram *coni. Dombart in schedis*). apol. 307 -is... vivendo *senex*. AVG. in euang. Ioh. 20, 4 conarsatione magnae lucis. γ *inf. (cf. supra l. 19):* AMM. 29, 8, 9 -it animus (horruscitamus *cod.*) omnia recensere. OROS. hist. 3, 10, 1 -o referre. CASSIAN. inst. 7, 30 CAEL. AVE. chron. 4, 3, 59. δ *acc. c. inf.*: CORIPP. Iust. 3, 242 -unt lanceas... instare.

2 *abusive de dentibus fere i. q. hebetari (ad analogiam vocum q. s. obstupescere, torpescere sim.):* SEDVL. carm. pasch. [Ehlers]

2, 25 pomis... acerbis, quae mandere patres, natorum -ere dentes (op. pasch. 2, 2 p. 198, 14 obstupere. cf. Vulg. Ier. 31, 29 Ezech. 18, 2 et v. Svennung, Wortstud. Oribas. 78).

compos.: ab-, co-, ex-, in-, per-, ?persubhorresco. cf. adhorruī, obhorruī (v. p. 2981, 61).

part. horrescendus, -a, -um. cf. horrendus. i. q. horrendus: RVFIN. hist. 2, 13, 7 quae... castis... auribus execrabilia et penitus -a (horrenda P) ducantur. Ehlers.

*horreum, -ī n. [orig. inc. J. B. H.] de scriptura: h testatur CASSIOD. gramm. VII 202, 7 (ex Eutyche). horeum: CIL VI 188^b, 3 hore(orum) (sed 188^a, 4 hore(orum)). XIV 4089, 4. 5308, 1. litt. gr. ὄρεον: infra l. 41. horrium: CIL VI 8680 (= 33743; a. 68). cf. horria (fem.?): GLOSS. III 450, 42. 482, 4. litt. gr. ὄρειον (ō- l. 17): IG VII 24, 12 (Megaris, a. 401/2; = Dittenb. Syll.³ 908; sed ibid. 7 ὄρεον ἀποστειλάει). INSCR. Petersen-v. Luschan, Reisen in Lykien 77 a. PASS. Paul. frg. 1 p. 104, 4 (ὄρειον AP). p. 104, 9 GLOSS. II 387, 25. III 261, 61 ὄρειον. de pap. gr. v. Wessely, WSt. 24, 1902, 140. horium: PAP. Wessely p. 9 n. 21 (s. IV). litt. gr. ὄρειον (var. l. supra l. 16): INSCR. Hondius, Suppl. Epigr. Graec. IV n. 106 (Romae, s. II) ἐν ὄρειοις Πετρωνιανοῖς. CONC.⁸ II 1, 1 p. 38; 2 (ὄρειος, ὄρειον varr. ll.). de pap. gr. v. Meinersmann, Lat. W. i. gr. Pap. 41 (bis). cf. infra l. 40. graece fere ὄρε(ο)ν (ō- supra l. 17, ὄρεον infra l. 41, cf. l. 15). de abbrev.: h: CIL VI 682, 5. 36778, 3. hor: CIL VI 9973, 3 VIII 22847, 6 XIII 7749, 2. 11540, 2. horr: CIL III 10875, 5 VI 188^a, 4. 338, 3 (a. 159). 9469, 4 INSCR. Dessau 9124. litt. gr. (pap.): v. Wessely et Meinersmann l. c. hore: v. l. 11. de formis et genere (ad neutr. v. NON. p. 208, 27 DVB. NOM. gramm. V 508, 17 PS. ASPER gramm. suppl. 41, 29): fem. -a, -ae: CALID. or. frg. Non. p. 208, 29 (frg. 7 M.) navalia, -a(-e) curiaque et tabulariae publicae (cf. NON. ad l.). dub.: GREG. Tur. (v. Bonnet p. 350). GLOSS. masc. -us, -i: CIL II 3222 (= 6340), 4 (= Dessau 5911 Diehl 2243 [Hispan. Tarrac. a. 387]) factus est -us. PS. AVG. serm. cod. Guelph. app. 3, 4 p. 180, 69 (v. app. crit.). dub.: PSALT. Cas. 143, 13. NOT. Tir. 96, 73. de notione et orig. (cf. et p. 2987, 16): VARRO frg. Aug. dialect. 6 (p. 148 Wilms., 283 Fun.) aut per id quod continet, ut si quis -um mutata littera affirmet ab hordeo nominatum; aut per abusionem, ut cum -um dicimus et ibi triticum conditur, (l. AVG.?, cf. Reitzenstein, Varro und Ioh. Maur. 1901, 74, 1). PAVL. FEST. p. 102 -um antiqui farreum dicebant a farre. GLOSS. ἀποθήκη. HESYCH. p. 215 n. 1093 ὄρεα τὰ νώτρεα. ἐν οἷς ἀποθήκας καὶ Ποσειδῶν ὄρεα καλοῦσιν. legitur inde a PLAVTO (p. 2986, 7), ? CATONE (infra l. 68), CIO. [sard. orriu, prov. orri. M.-L.]

i. q. ἀποθήκη, apotheca:

I proprie: A vi strictiore de apothecis, quibus homines ad condenda res utuntur: 1 usu originario de aedificiis (ad rem cf. Fiechter, RE et Ruggiero, Diz. s. v.; Kaufman, ClW. 23, 1929/30, 49 sqq.): a generatim fere de granariis, quibus frumentum conditur (acced. frumenti, frumentarium l. 81. 82; hic illic frum. conditur una cum vino et oleo infra l. 77. 80. p. 2986, 36. 42. 43. 2987, 14), aliis cibariis [p. 2986, 34], rebus variis [infra l. 79. p. 2986, 28. 29. 32. 35. 45]; ab his -is mixtis seiuncti -a specialia [v. sub b], etsi non semper facile discernuntur: a vario usu (fere de apothecis privatis): I in univ.: VARRO rust. 1, 11, 2 dubium... non est, quin cella vinaria maior sit facienda in eo agro, ubi vineta sint, ampliora ut -a, si frumentarius ager est. CIO. Verr. II 3, 20 neque in segetibus neque in areis neque in -is eqs. (HOR. carm. 1, 1, 9 proprio condidit -o, quidquid de Libycis verritur areis. Ov. met. 8, 293 SEN. epist. 2, 6. PETRON. 53, 2 sublata in -um ex area. PLIN. nat. 18, 298. et al.). 3, 172 div. 1, 69. VERG. georg. 1, 49 immensae ruperunt -a messes (PANEG. 11, 15, 4. HIL. in psalm. 143, 23 p. 827, 17 multiplicatis... fructibus. SIDON. epist. 1, 6, 4 frugibus... congestis. cf. p. 2986, 13). 2, 518 nec requies, quin... annus... proventus... oneret sulcos atque -a vincat (PANEG. in Mess. 185. RVT. NAM. 1, 149 Latiis consurgant -a sulcis [statt des Inhalts] (cf. sub 3) Helm iniuria coll. APVL. p. 2987, 67; hordea Hermann, cf. Verg. p. 2968, 17]). AETNA 12 cum annua... saturae complement -a messes (cf. PANEG. 5, 13, 3 [alluditur ad orationem Catonis, v. or. frg. 24] ad censorum laudem pertinebat... si -a messis impleisset). 271 -a... ut saturaret. HOR. carm. 3, 16, 27 epist. 2, 2, 177. TIB. 2, 5, 84 distendet apicis -a plena Ceres (PLIN. epist. 4, 6, 2. et al.). Ov. trist. 1, 9, 9 -a formicae tendunt ad inania numquam. MANIL. 5, 275 -a quaerere messi abundant. VITR. 6, 2, 8 cryptae, -a, apothecae ceteraque, quae ad fructus servandos... possunt esse. 6, 9, 5 -a, faenilia, farraria, pistrina. SEN. benef. 7, 5, 2. epist. 117, 26 an... messem futuram iam sentiant -a. al. COLVM. 1, 6, 9. 1, 6, 12 sedem frumentis optimam quibusdam videri -um camera contextum eqs. 1, 6, 16 pensilis -i (cf. p. 2987, 35). 12, 2, 2 quod... -um sicum atque aridum, frumentis habetur idoneum; quod frigidum, commodissime vinum custodit; quod bene illustre... supellectilem... postulat eqs. 12, 44, 4 ucam in -o suspendunt, in quo triticum positum est. al. PLIN. nat. 15, 33 -orum frumenti (cf. SCAEV. dig. 41, 1, 60 -um frumentarium novum ex tabulis ligneis factum mobile). al. VLP. dig. 30, 47, 1 frumentum ex illo -o vel vinum ex apotheca illa. 45, 1, 75, 5 (cf. 6) vinum aut oleum vel triticum, quod in -o est.

LACT. mort. pers. 37, 4 -a privatorum claudabantur, apothecae obsignabantur (cf. CIL VI 33860 -is privatis). et passim. II respicitur amplitudo, copia: PHAEDR. app. 9, 12 licet -um mi galinae pateat, ego scalpam tamen. TERT. uxor. 2, 4 p. 689 Oe. cui largiendum erit -um, proma praeculsa sunt. iocose pro mensura: PLAVT. Men. 15 argumentum vobis demensum dabo, non modio neque trimodio, verum ipso -o.

β de apothecis publicis potissimum annonae aptis: I apud Romanos: A -a Romae (in Portu, Ostiae, in Latio) sita (cf. p. 2987, 38. 73. 74): CIO. dom. 25 Clodio omne frumentum privatum et publicum, omnes provincias frumentarias... omnes -orum claves... tradidisti. LIV. 29, 36, 2 -a... iam facta... repleta... nova aedificata. LVCAN. 3, 67 Romana (PRVD. c. Symm. 2, 942 R. nec -a rumpat Sardonum congesta vehens granaria classis). TAC. hist. 4, 52, 2 decem haud amplius dierum frumentum in -is fuit. PLIN. paneg. 29, 3. SVET. Cal. 26, 5 -is praeculsa populo famem indixit. Nero 38, 1 quaedam -a circa domum Auream. AMM. 19, 10, 4 CLAVD. 15, 55, 18, 408. PAVL. NOL. epist. 49, 1 p. 390, 22 fiscalibus -is (COD. Theod. 15, 1, 12 apud urbem Romam nec non etiam Portus. 15, 10, 1 pr. cf. p. 2987, 83). COD. Theod. 6, 4, 7 urbis Romae (11, 14, 1 [= Iust. 10, 26, 1 pr.]. cf. infra l. 49). 11, 28, 16 publicorum (MARCELL. chron. II p. 78, 431, 3. COD. Iust. 8, 10, 11, 1 [a. 423]. cf. p. 2987, 84). 12, 1, 49, 2 praepositi -orum (12, 6, 5. 24. cf. 12, 6, 8 [= Iust. 10, 72, 2] praeposituram -orum. v. et infra l. 72). 14, 15, 4, 1 ex his -is cellulisve, quae intra urbem Romam adque in Portu constitutae pistorio iure retinentur. 14, 23, 1 -orum Portuensium. et al. c. nom. propr.: -a Agrippiana: CVRIOS. urb. reg. 8 p. 12, 1 (REG. urb. p. 11, 13). CIL VI 9972 vestiarius de -is A. 10026. Agrippiniana: CIL XIV 3958 (Nomen) vestiarius de -is A. Aniciana: CVRIOS. urb. reg. 13 p. 18, 5. Epagathiana, Epaphroditiana: CIL XIV 4709 (Ostiae). Faeniana: CIL VI 37796. Galb(i)ana: NOT. dign. occ. 4, 15 CIL VI 236. 338 (a. 159). 30855. 33906 sagarius de -is G. cf. Galbae (-es) PORPH. l. 43. ORIGO Rom. chron. I p. 146, 7 CVRIOS. urb. reg. 13 p. 18, 5. CIL VI 682 (?; v. p. 2976, 4). 8680 (= 33743; a. 68). 9801 piscatrix de -is G. 33886 negotiator marmorarius de G. (per ellipsin, item: XIV 20 [Ostiae] procurator ad oleum in G.). v. et l. 42. Germaniciana: REG. urb. p. 11, 13. Leoniana: CIL VI 237. Lolliana: CIL VI 4226. 4226*. Mameriana: CIL XIV 5308, 1. Nervae: CIL VI 8681. cf. LEX horr. (CIL VI 33747). Petroniana: CIL VI 3971. adde p. 2985, 20. Postumiana: CIL XIV 4089, 4. Seiana: CIL VI 238. 9471. 36778. Sempronia: FEST. p. 290. CIL XIV 4190 (in nemore Dianae). Sulpicia (i. Galbae, v. l. 31): HOR. carm. 4, 12, 18 cadus S. accubant -is (PORPH. <Sulpicii> Galbae -is dicit; hodieque autem Galbae -a vino et oleo et similibus aliis referta sunt). Volusiana: CIL VI 9973 vestiario de hor(reis) v.

B -a Constantinopolitana (cf. p. 2987, 36): NOT. urb. Const. 6, 15 sqq. -a Troadensia. -a Valentiana. -a Constantiana. 10, 6 -a Alexandrina. 10, 9 -um Theodosianum. 16, 29 -a quinque. COD. Theod. 13, 5, 32 (= Iust. 11, 2, 4) augustissimae urbis (cf. l. 51; v. et supra l. 20). 14, 16, 2 (= Iust. 11, 24, 1) publicis (15, 1, 38. COD. Iust. 11, 25, 2 pr. [a. 392] huius almae urbis. cf. p. 2987, 84). 14, 17, 7.

C -a provincialia et militaria (de aedificiis vice -orum fungentibus infra l. 56. 84): CIO. Verr. II 3, 178 in tuis -is omne frumentum Siciliae... atque omnes fructus agri decumani fuisse. CAES. civ. 3, 42, 3 Caesar -a constituit vecturasque frumenti... civitatibus descripsit. LIV. 22, 23, 9 Hannibal in usum -orum pauca reliquerat tecta Gereonii. 24, 21, 11 (cf. 12) -a publica in Sicilia (COD. Theod. 7, 4, 32. cf. p. 2987, 84). 29, 22, 3 armamentaria et -a bellicae alium apparatus. 44, 9, 11 eligi -is opportuna loca. 44, 22, 8. VAL. MAX. 9, 3, 7 -a custodiis remotis opportuna rapinae praebuit. FRONTIN. strat. 3, 15, 4. TAC. Agr. 19, 4 adsidere clausis -is et emere ultro frumenta... cohebantur Britanni. ann. 2, 59, 1 Germanicus levavit... apertis -is pretia frugum (in Aegypto). 15, 16, 1. PLIN. paneg. 31, 6 stupebant agricolae plena -a (in Aegypto). TARR. PAT. dig. 50, 6, 7 -orum librarii. VOPISC. Prob. 14, 1 agros et -a et domos et annonam Transrhenanis omnibus fecit. TREB. Gall. 4, 1. AVSON. Mos. 457 securis non castra, sed -a Belgis. AMM. 24, 1, 15 milites virtutis suae -a reperrisse existimantes (cf. 29, 5, 10). 28, 1, 17 Carthaginiensibus... ex -is Romano populo destinatis frumentum venumdedit. al. VEG. mil. 3, 3 fidelis -orum custodia et erogatio moderata (COD. Theod. 12, 6, 33 c. curamque. 12, 10, 1 [= Iust. 12, 52, 2 pr.]). COD. Theod. 7, 4, 1 procuratores seu susceptores vel praepositi pagorum et -orum (PAP. Wessely p. 9 n. 21 praepositi -orum. cf. INSCR. Dessau 9124 [Bret.] <pr>aep(ositus) cu(ram) >agens <h>orr(eorum) [v. Stein, Die kaiserl. Beamten u. Truppenkörper im röm. Deutschland... 58, 95]. v. et supra l. 23). 7, 4, 5 expeditionalem annonam ex -is milites... debent suscipere. 7, 4, 16 (= Iust. 12, 37, 5) fiscalibus (12, 6, 16 [= Iust. 10, 72, 6]. cf. p. 2987, 83). 11, 27, 2 proconsules egentibus ex -is substantiam... tribuant competentem. 15, 1, 37, 1 (= Iust. 8, 11, 13, 2 a. 398) -orum... vel stabulorum fabricas... provincialium iudices... adripiant. al. CASSIOD. var. 3, 41, 2 de Massiliensibus -is. 10, 27, 2 ex -is Ticinensibus atque Dertonensibus (12, 27, 2). 10, 27, 3 ex Tarvisiano atque Tridentino -is. COD. Iust. 1, 40, 15, 1 (a. 471?) praetorium... aspiciebant publicis -orum vice... deputatur. [Stark]

al. CIL II 2991 genio tutelae -orum. 3222 (= 6340; a. 387). III 4180 (a. 349²). 6738 (a. 119/138) -a imp. Caesaris divi Traiani Parthici (12129). 10875. VII 732 (a. 225). VIII 619 procurator ad solaminia et -a. 8836 (a. 304) -a in Tubusuctitana < civitate fieri > praeceperunt. 9669 -a fortia et felicia. 19852 -a ad securitatem populi Romani pariter ac provincialium constructa. IX 5159 (Truenti). XI 357 (Arimini) genio Larum -i Pupiani. XIII 7441. 7749. 11540 disp(ensator) hor(reorum) (11802 genio horr(ei) ... disp. h(orrei)).

⑤ apud exteras gentes: LIV. 31, 23, 7 -a regia (Philippi). 31, 33, 6 Dassaretiorum. VVLG. gen. 41, 35 quintam partem fructuum ... congreget in -a praefectus Pharaonis (item apud Aegyptios: 41, 47 -a Aegypti. 41, 56 aperuit ... Ioseph universa -a. 47, 22 -is publicis. SVLP. SEV. chrōn. 1, 11, 8). II Esdr. 13, 12 omnis Iuda apportabat decimam frumenti, vini et olei in -a (item apud Iudaeos de apothecis templi: Mal. 3, 10 inferte omnem decimam in -um [cf. HIER. in Mal. 3 p. 1570^D in -a, hoc est in thesauros templi]. 13, 18. II par. 31, 11 in domo domini).

⑥ in ecclesia christiana: LIB. pontif. p. 163, 3 Sabinianus < iussit > aperire -a ecclesiae (GREG. M. epist. 1, 42 p. 62, 8. 9, 115 p. 120, 16 [v. Hartmann ad l.]). GREG. TVR. Franc. 4, 34 p. 169, 18 (cf. 23) expellentes monachi Burdigalenses de -a anonas. GREG. M. epist. 1, 42 p. 64, 17.

b -a specialia (cf. quae monui p. 2985, 49): a conduntur varia cibaria: HOR. carm. 3, 28, 7 deripere -o ... amphoram (de apotheca vini, item: SEN. epist. 114, 26 veteraria nostra et plena multorum saeculorum vindemiis -a. SCAEV. dig. 33, 7, 7 -um vinarium cum vino et vasis et instrumento et institoribus. 33, 9, 7 si sint ... in -is amphorae. VLP. dig. 33, 7, 12, 39 [ex Papin.]. PAVL. dig. 18, 1, 76 pr. dolia in -is defossa. COD. Iust. 4, 48, 2, 1 [a. 223]. cf. p. 2985, 49. 2988, 26). COLVM. 2, 10, 2 lupinum non desiderat requiem in -o (PALLAD. 7, 3, 2 longe ab umore est ponendus in -is lupinus). 2, 10, 16 lens recondatur, si maior est modus, in -o. 9, 1, 8 cicer ... nec minus hordeum et cicercula condita ex -o promantur (PLIN. nat. 18, 308). 12, 15, 2 vasa ficis repleta in -um sicissimum reponi oportet. 12, 52, 3 pensile (cf. p. 2985, 77) -um, quo importentur fructus (sc. oleae. cf. NOT. urb. Const. 6, 13 -a olearia. v. et p. 2985, 49. 2988, 26). PLIN. nat. 18, 127 rapiciorum in -is enecatorum. VLP. dig. 33, 9, 3, 11 -i penuarii vel cellae penuariae. PROSP. chron. I p. 417, 516 -a piperataria (Romae). CASSIOD. var. 12, 12, 2 subterraneis -is ... congregata forma casei.

β conduntur variae res sive neglectae (l. 53) sive custodiendae (l. 46. 54), tuendae (l. 61) sim. (agitur in Dig. fere de -is conductis, v. Fiechter l. c. et Herdliczka, RE Suppl. VI 387; huc fort.: PLIN. epist. 2, 17, 13 apotheca et -um): LABEO dig. 19, 2, 60, 6 locator -i propositum habuit se aurum, argentum, margaritam non recipere eqs. 19, 2, 60, 9 rerum custodiam ... locatore totorum -orum horreario praestare non debere (VLP. dig. 36, 4, 5, 22 ut habitationem conducatur vel -um ..., in quo res hereditariae collectae custodiuntur. COD. Iust. 4, 24, 9 [a. 293] in -is, quibus et alii solebant publice uti. 5, 38, 3 [a. 245] res pupillares). COLVM. 1, 6, 7 -um, quo conferatur omne rusticum instrumentum, et intra id ipsum clausus locus, quo ferramenta recondantur. PLIN. epist. 8, 18, 11 tantum ... pulcherrimorum operum (sc. statuarum) in -is, quae neglegebat. IAVOL. dig. 32, 84 quae custodidae causa in -is extra urbem reposita sunt. CELS. Vlp. dig. 10, 4, 5 pr. si quis merces ... in -o posuit (GAIVS dig. 41, 1, 9, 6 PAPIN. dig. 18, 1, 74). MAECIAN. dig. 35, 2, 30, 4 pondus argenti, quod in illis -is habeo (PAVL. dig. 34, 2, 32, 4 in domo vel infra -um. APVL. met. 4, 18 -um, ubi ... a. copiosum recondi viderat. cf. VLP. dig. 2, 13, 6 pr. v. et l. 45). SCAEV. dig. 20, 4, 21, 1 negotiator marmorum conductor -orum Caesaris fuit. 33, 7, 20, 8 crabattus argento inaurato tectus ... in -is ... conditus est (infra: quo tutiore loco haberetur, ... in -o allatus). 40, 7, 40 pr. hereditatem spoliavit apertis clam -is sublatisque suppellectili et veste et apothecis exhaustis. PAVL. dig. 1, 15, 3, 2 in insulis in -isque, ubi homines pretiosissimam partem fortunarum suarum reponunt eqs. APVL. met. 3, 28 -um ... claustris obseptum ..., quod mediis aedibus constitutum gazis Milonis fuerat refertum (5, 2 -a ... magnis ... congesta [i. conferta] g.). 8, 22 rationes et quicquid -o reconditum continebatur. ITALIA Ezech. 28, 18 (Tert. adv. Marc. 2, 10 p. 349, 1) auro repleti -a tua et thesauros tuos (ἀποθήκας, Vulg. aliter. IVST. 33, 1, 3 Perseo belli sumptus in th. et -is erat). LAMP. Alex. 39, 3 -a in omnibus regionibus publica fecit, ad quae conferrent bona hi, qui privatas custodias non haberent. REG. urb. p. 7, 3 -a chartaria (Romae). FORMA urbis (CIL VI 29844) frg. 35 h(or)rea candelaria. iocose de bibliotheca: SEN. epist. 45, 2 quoscumque libros habeo, mittere paratus sum et totum -um excutere.

iuncturae ad 1: 1) ad usum pertinentes: -um candelarium: supra l. 74. chartarium: supra l. 73. frumentarium, frumenti: p. 2985, 81. 82. olearium: supra l. 36. penuarium: supra l. 38. piperatarium: supra l. 39. vinarium: supra l. 26. 2) ad formam pertinentes: -um mobile: p. 2985, 82. pensile: p. 2985, 77. supra l. 35. subterraneum: supra l. 39. 3) ad possessorem pertinentes: -um fiscale: p. 2986, 18. 77. cf. p. 2988, 16. privatum, privatorum: p. 2986, 1. 2. publicum:

p. 2986, 21. 50. 57. 2987, 12. 72. adde: OPTAT. 3, 4 p. 83, 20. cf. p. 2987, 49.

2 usu dilatato de eis, quae speciem -i prae se ferunt: a de regionibus: a de oppidis regionis frumentum colligentibus: CIO. leg. agr. 2, 89 Capuam ... cellam atque -um Campani agri esse voluerunt. LIV. 21, 48, 10 Clastidium -um fuit Poenis. 26, 32, 8 -um atque aerarium quondam populi Romani Syracusae (i. e. Sicilia, v. Weissenb.-M. ad l. et Cato dict. 72 [vol. III 761, 16]. cf. sub β). 26, 43, 8 haec illis (Carthago Nova Poenis) ara, hoc -um, aerarium, armamentarium, hoc omnium rerum receptaculum est. β de terris fertilibus (cf. l. 7): CIO. leg. agr. 1, 21 subsidium annonae, -um belli (de agro Stellate et Campano ut: 2, 80 fundum pulcherrimum populi Romani, ... subsidium belli, ... -um legionum. LIV. 7, 31, 1 ad varietates annonae -um populi Romani). LIV. 37, 27, 1 Chius erat -um Romanis. SALV. gub. 6, 68 Sardinia ac Sicilia, id est fiscalibus -is.

b iocose de asino cibariis onusto: APVL. met. 8, 28 ut duplici ... sarcinae pondere gravatus (sc. cibariis et statua deae) et -um simul et templum incederem.

3 metonymice de rebus in -o congestis (transeunt huc: COLVM. 7, 9, 8 non parceretur -is. TERT. adv. Marc. 1, 23 p. 322, 14 de ... -is vivens. uxor. 2, 4 [p. 2986, 5]; falso huc trahitur RVT. NAM. 1, 149 [p. 2985, 64]): a de frumento: PLIN. nat. 22, 120 Sex. Pomponius ... cum -is suis ventilandis praesideret. CORIPP. Ioh. 7, 238 milites omnia per latos convecant -a campos. b de aliis cibis: VVLG. II par. 11, 11 posuit in civitatibus ciborum ... -a, hoc est olei et vini (אֵסֶרֶת).

B vi latiore de quibuslibet receptaculis, cellis sim.: 1 per similitudinem de penoribus bestiarum: VERG. georg. 1, 132 mus sub terris posuitque domos atque -a fecit. 4, 250 floribus -a texent apes (SERV. auct.: spatia alveariorum. PS. QVINT. decl. 13, 5 p. 251, 18 ut caelestes aquas ad -um ferre possent. EVSTATH. Bas. hex. 8, 4 p. 950^A sapienter -a mellis aedificant [τὰς ἀποθήκας τοῦ μέλιτος]). OV. trist. 5, 6, 39 terrena sub -a ferre ... formicae grana reperta solent.

2 usu audaciore: a de folliculo, gluma frumenti: MANIL. 5, 287 seminibus ... suis cellas atque -a praebet spica. b de ventre: PS. ALEX. c. Dind. coll. p. 180, 6 Cererem frumenti datricem -a ventris incolere. c de uberibus: HVFEN. Clement. 8, 25 pecus natum nullo docente scit, ubi alimoniae suae -a requirit. APON. 10 p. 197 ut -a lactis nascituro in augmentum uberum construantur. d de receptaculo aquae, fonte (pro gr. τειχίον): EVSTATH. Bas. hex. 3, 6 p. 896° ut umor in multis ac diversis ... -is conderetur. 4, 3 p. 904^B -a, de quibus tam largiter effunditur aqua.

II per comparationem, imaginem, metaphoram: A generalia (proverbialiter per compar. 'paratacticam' q. d. l. 53): FRONTO p. 105, 26 N. tunc in te eximiam indolem fuisse, nunc summam virtutem; frugem tunc in segete florentem, nunc messim perfectam et -o conditam. TERT. adv. Val. 31 p. 206, 20 ubi Achamoth totam massam seminis sui ... colligere in -um coeperit (cf. Iren. 1, 7, 1). CASSIOD. var. 11 praef. 8 aegrescit ... ingenium, nisi ingi lectione reparetur; cito expendantur -a, quae assidua non fuerint adiectione fulcita.

B specialia (per compar. infra l. 71. p. 2989, 10): 1 de caelo vel ecclesia (l. 78) loco electorum dei (usus pendet potissimum ex VVLG. Matth. 3, 12 [cf. Luc. 3, 17] congregabit triticum in -um Christum [ἀποθήκην. interpretatur OF. imperf. in Matth. 3 p. 655 -um ... est regnum caeleste]. 13, 30 triticum ... congregate in -um meum [ἀποθήκην]): TERT. praescr. 3, 9 avolent ... paleae levis fidei ..., eo purior massa frumenti in -a domini reponetur (cf. CYPR. epist. 54, 3 p. 622, 19 dominicus -is). CYPR. epist. 37, 2 p. 577, 22 hospitium carceris -um computatis. OPTAT. 7, 8 p. 170, 5 Christi erit eligere, quid condant in -o. AMBR. Nab. 7, 33 p. 486, 11 aeterna (PROSP. c. coll. 13, 5 PETR. CHRYS. serm. 42 p. 318°. cf. CONC. II 4 p. 6, 1 aeternitatis). HIER. tract. in psalm. I p. 284, 18 (ad Matth. 6, 26) monachi non habent -a, sed -orum dominum Christum. PRVD. apoth. praef. 2, 53 det ventilabro lecta quaeque ut -is deus. c. Symm. 2, 1060 rediguntur in -a fructus, -a ... non umquam obnoxia furi, nam caelum fur nullus adit eqs. AVG. epist. 142, 3 p. 249, 14 ad -um futurum pertinemus, in epist. Ioh. 6, 13 ut -um vobis praeparet tamquam frumentis agricola sc. dominus (serm. 362, 2, 2 sicut frumento. cf. PS. AVG. serm. cod. Guelf. app. 3, 4 p. 180, 69). in euang. Ioh. 10, 9. 40, 10 serm. 181, 5, 7. 214, 11 in novissima ventilatione massa -is debita declarabitur. 216, 3, 3 caelestibus ... -is. al. PS. AVG. serm. 311, 1. EPIST. pontif. 387 Conc. II 2 p. 91, 11 ut Christi dei nostri -is triticum adgregetur. SALV. epist. 1, 11 p. 203, 17 recipite in sacra -a adulescentem, aperite caelestes thesauros (i. communionem ecclesiae). 2 de abundantia, copia: AMBR. Ioseph 13, 79 p. 120, 2 (ad gen. 41, 56 p. 2987, 12) qui (Ioseph i. e. Christus) aperiens -a sua spiritalis gratiae donet omnibus ubertatem (magis proprie: CASSIOD. var. 11, 2 [ad Matth. 6, 11 Luc. 11, 3] necessariam nobis copiam de abundantiae suae -is largiatur). Nab. 7, 36 p. 487, 15 bona sunt, si aperias -a iustitiae tuae, ut sis panis pauperum eqs. (AVG. [Stark])

pecc. mer. 2, 5, 6 p. 76, 22 *apud creatorem* -um eius et fons eius est. serm. 179, 5, 5 [ad Matth. 5, 6] de isto fonte, de isto -o i. ... Maria ... micas accipiebat. 7, 37 p. 488, 7 habes apothecas inopum sinus (eqs.) ... istae sunt apothecae, quae maneant in aeternum, ista -a, quae fecunditas futura non destruat. 3 de *penetralibus*

mentis, memoriae sim.: RVFIN. Orig. in iud. 7, 2 p. 506, 6 accidit, ut aliquis ... repleverit -a sua iustitiae frugibus et multa bona opera recondiderit in conscientiae suae conclavi. *ibid.* p. 506, 13 quae ... fuerant in -a conscientiae congregata. AVG. in euang. Ioh. 23, 11 quod memoriae commendasti, in abdito reconditum quasi in -o, quasi in thesauro eqs. VAL. CEM. hom. 6, 8 qui -a pectoris sui seminibus divinae institutionis impleverit (ENNOD. epist. 9, 6, 1 p. 232, 12).

deriv.: horrearius, horreaticus, horreolum. *compos.*: posthorreum. (cf. ὀρεονομασσία.) cf. Onom.

horrens, -i m. v. p. 2985, 31. Stark.

***horribilis**, -e. [ab horrere. J. B. H.] h testatur GRAMM. suppl.

299, 1. ? gen. pl. neutr. -iorum: p. 2990, 9. compar. -ior:

CIC. Quint. 95. CAES. (infra l. 35). AVG. civ. 3, 17 p. 122, 32 D. al.

BOETH. cons. 4, 1, 6 W. GREG. M. in Ezech. 1, 6, 18 p. 838ⁿ. cf. magis

-is (MELA 1, 74 quam ut). *superl. deest*; cf. nimis (PASS. Thom.

p. 152, 13), nimum (AVG. civ. 1, 15 p. 26, 20 D.), prorsus -is (APVL.

apol. 63). NOT. Tir. 74, 98. GRAMM. suppl. 254, 3 -is i.

metuendus. DIFF. ed. Beck (p. 2981, 80). SYNON. CIC. p. 430, 5 B. GLOSS.

φειρός, φοβρός, ἀνθρώπος. infinitum. *legitur inde* ab ACC., VAR-

RONE, CIC.; attuli omnes locos praeter infra l. 56—81. [fals. in-

terpr.: VVLG. Iob 20, 25 venient super eum -es (= חַרְוֹן 'terrores'; gr.

φόβοι).]

I vi passiva: A generatim i. q. horrorem efficiens,

horrendus (fere de timore, taedio sim. [pressius opp. tremendus

infra l. 43; opp. venerabilis infra l. 54]; de horrore sacro infra

l. 81): 1 de hominibus, deis (vultu infra l. 38, nomine infra

l. 44): CIC. Catil. 1, 11 hanc tam taetram, tam -em (terribilem V)

tamque infestam rei publicae pestem (Catilinam). 4, 8 custodias. Sull.

59 hominum genus -e et pertimescendum. CAES. Gall. 5, 14, 2 (interpol.?)

Britanni vitro infecti hoc -iores (β, horridiores α) sunt in pugna ad-

spectu. HOR. carm. 1, 29, 4 Medo (SCHOL. forti, crudeli). SEN. Med.

191 monstrum ... saevum, -e (Medeam). TERT. ieiun. 7 p. 283, 21 deo

miserabilis, leonibus ... -is Daniel. SER. SAMM. 136 vultus elephan-

tiosi (cf. PASS. Thom. p. 152, 13 nimis ... erat in [del. Ord.] aspectu

-is elephantiosus). FIRM. math. 3, 4, 13 praepotentes, -es duces (cf.

8, 20, 9 terribilis). 6, 32, 11 patrem laboriosum, sordidum, -em, tristem

(cf. 10 terribilem). SERV. Aen. 7, 669 'horridus Aventinus': tremen-

das, non re vera -is (utpote 'pulcher'). VVLG. I par. 16, 25 deus (cf.

Soph. 2, 11 dominus. Mal. 1, 14 nomen dei). Hab. 1, 7 -is et terribilis

gens. PRVD. ham. 449 principis Assur. CLAVD. 1, 78 Metus (personatus).

5, 359 -es (E, -i C, -is sc. 'lamina' cett.; v. Birt, praef. 109)

visu equites. 15, 98. SVLP. Sev. Mart. 17, 5 daemonium.

*2 de bestiis (partibus corporis l. 51 et 54): VERG. georg. 4,

442 Proteus transformat se in -em ... feram (cf. 407 sq.). CIRIS 80-

-es circum vidit se sistere formas. HOR. carm. 2, 19, 24 Rhoetum re-

torsisti (Bacchus) leonis unguibus -ique mala (-emque Trendelenburg

al.; -isque Bentley coll. SCHOL. maxilla metuendus). APVL. met. 9, 36

latratibus ... absonis -es canes. VIR. ill. 22, 2 anquis Aesculapii ve-

nerabilis, non -is (v. app. crit.). VVLG. IV Esdr. 11, 45 alae aquilae.

CLAVD. 24, 280 Libyae ... alumnos.

3 de rebus: a c. subst. (neutr. pron. infra l. 66): ACC. trag.

80^a o vim torvam aspecti atque -em. VARRO frg. Non. p. 205, 20 belli

(CIC. Catil. 2, 15 ac nefarii). CIC. Arat. 414 epulas Pistricis. Arat. frg.

4, 2 procellas. carm. frg. 11 (de consul.), 53 stragem -em caedemque.

33, 10 B. (Tusc. 2, 20) clade Verr. II 1, 89 tempestate i. avaritia

(rep. 2, 11 Gallici adventus). Font. 36 impetus. Cluent. 7 hunc locum

consensum vestrum, quem illi -em A. Cluentio ac formidolosum

fore putaverunt. Sest. 53 casum (de orat. 3, 11 -es miserosque). har.

resp. 20 fremitus armorum (COLVM. 7, 12, 3 canis). 62 terrae motus.

Scaur. 22 -e et formidolosum ... crimen. de orat. 1, 258 illud ... fuit

-e (c. neutr. pron. ut: Tusc. 2, 29 id, quod mihi -e videtur [sc. do-

lor]. epist. 5, 21, 5 [recc., honorabile M, inhon. GR]. LVCR. 6, 1306 e-

humanis quod gentibus esset in armis. et al. cf. etiam infra

l. 84 sqq.). rep. 6, 17. fin. 1, 63 formidines (cf. CLAVD. DON. Aen. 3, 225

p. 297, 9 metum [cf. etiam l. 45]. VVLG. sap. 5, 2 timore [gr. δεινός]).

Tusc. 1, 118 -em ... diem mortis aliis, nobis faustum (VVLG. Joel 2,

31 domini magnus et -is [Mal. 4, 5]). 5, 111. Att. 8, 9, 4 Caesar -i

vigilantia, celeritate, diligentia est. 10, 14, 1. 14, 20, 2 L. Antonii -is

confutatio, Dolabellae praeclara. CATVLL. 11, 11 -e aequor (-esque

codd.). 14, 12 -em et sacrum libellum. al. LVCR. 1, 85 aspectu (VVLG.

Ezech. 1, 18, 22). 5, 1253 sonitu ignis (SALL. Iug. 99, 2). al. CAES.

Gall. 7, 36, 2 speciem. SALL. Iug. 101, 11 spectaculum. VERG. georg.

3, 152 iras. Aen. 11, 271 -i visu portenta (THEOD. PRISC. log. 28 ster-

cora [cf. Sundelin, Ad Theod. Prisc. adnot. 46 sq.]). CIRIS 184 oestro.

HOR. sat. 1, 3, 119 flagello. MELA 1, 74 spatium. PETRON. 21, 3 secre-

tum. 63, 2 rem. et al. de horrore sacro: CATVLL. 64, 264 -i

stridebat tibia cantu. RVFIN. apol. adv. Hier. 1, 16 p. 553ⁿ tam hor-

rifica tamque -ia adiurationum sacramenta.

b neutr. pro subst. (compar. p. 2990, 4. 12): a sing. (c. neutr.

pron.; cf. p. 2989, 66): CIC. inv. 1, 25 aliquid triste, novum, -e ... in-

icere. LVCR. 3, 976 numquid ibi -e apparet, num triste videtur quic-

quam ...? SEN. Herc. O. 261 si quid excessit feras immane, dirum,

-e, ... exeat. GREG. M. in Ezech. 1, 6, 18 p. 838ⁿ quid ... -ius dici,

quid cogitari potest ...? β plur. (nude vel c. neutr. pron.): CIC.

Tusc. 1, 102 (Theodorus ad Lysimachum:) istis ... ista -ia (sc. crucem)

minitare purpuratis tuis. Att. 6, 8, 2 Batonius plura locutus est, spero

falsa, sed certe -ia (antea miros terrores). HIER. psalt. sec. Hebr.

145, 6 fortitudinem -ium (-iorum AC¹H) tuorum loquentur (Vulg.

terribilium). VVLG. II reg. 7, 23 faceret deus ... magnalia et -ia. Ier.

18, 13 quis audivit talia -ia ...? AVG. civ. 3, 17 p. 122, 32 D. nec ...

-iora nos dicimus quam Romanorum ... auctores.

4 locutiones: a -e est c. enunt.: CIC. Quint. 95 -e est

causam capitis dicere, -ius priore loco dicere (c. inf. ut: ITALIA

Hebr. 10, 31 [v. p. 2983, 10]. AVG. nat. bon. 44 p. 881, 12 dicere). Att.

14, 4, 1 -e est, quae loquantur eqs. (c. interrog. indir. ut: FLOR.

epit. 4, 12, 13 Moesi quam feri ... fuerint [fuerunt B, erant Iord. Rom.

245] ... -e dictu est). BOETH. cons. 4, 1, 6 W. esset ... infiniti stu-

poris omnibusque -ius monstris, si eqs. (nisi suppl. 'monstrum').

b -e dictu (cf. l. 18) pro interiectione: FLOR. epit. 1, 16, 12

miles ... -e d., strictis ensibus ... fu(r)it. 2, 6, 12. 3, 5, 16.

B speciatim fere i. q. severus, antiquus (usus fort. ex no-

tione q. e. 'venerabilis', 'reverendus' [v. horreo p. 2979, 49] derivatus,

sed analogia vocis q. e. horridus [v. p. 2993, 35 sqq. 60 sqq.] fultus):

CIC. Mur. 74 -is oratio, sed eam usus ... respuit (75 nimum severa).

MART. 11, 15, 2 sunt chartae mihi, quas Catonis uxor et quas -es le-

gant Sabinae.

structurae ad I: acced.: ad aspectu: CAES. Gall. 5, 14, 2.

dictu: supra l. 18 et 20. visu: HEGES. 5, 25, 1 CLAVD. 5, 359.

in aspectu: PASS. Thom. p. 152, 13. appon. dat.: CIC. Cluent. 7

rep. 6, 17 Tusc. 1, 118 TERT. ieiun. 7 p. 283, 21 CYPR. epist. 37, 2

p. 577, 12. cf. LVCR. 5, 1306.

II vi activa: A c. subst. i. q. horrens: SCHOL.

Stat. Theb. 3, 264 ('rigentes iugas') erectas sive -es. CHIBON 169 pilo

-i (cf. p. 2977, 31 et v. Svennung, Unters. Pallad. 288).

B neutr. pro subst. (sec. gr.) fere i. q. horror, fastidium:

CONC.⁸ I 5 p. 337, 10 ne ex hoc ipso (sc. prolixitate) fieret -e (I 1, 4

p. 19, 20 προσκοφός. I 2 p. 106, 26 et I 3 vers. Tur. p. 190, 31 fastidium).

adv. horribiliter. compar. -ius (loco positivi): infra l. 43.

GLOSS. V 569, 10 abominabiliter -r.

i. q. horribili modo (in bonam partem infra l. 52): AVG.

civ. 1, 8 p. 14, 3 D. exhalat -r caenum (opp. suaviter). 3, 20 p. 131,

29 excruciat. 4, 3 p. 149, 8 vitreae laetitiae timeatur -ius (v. supra

l. 39), ne repente frangatur. 5, 22 p. 234, 4 contrita atque vastata

Italia. 22, 8 p. 679, 23 quaterentur ... tremore membrorum (VITA

Caes. Arel. 2, 20 p. 491, 27 tremore et spumis). in psalm. 30, 1, 23

saevirent. PS. AVG. serm. 120, 1 squaleretur mundus. EPIST. pontif.

621 Avell. p. 358, 9 in ... illa Pelagiana faece -r volutatus. AVELL.

p. 478, 4 execrari. ALO. AVIT. hom. 6 p. 109, 14 monstruosum erat tam

-r ... falsa visionis phantasmata posse confingi. GREG. Tvr. Franc.

1, 15 exsolvit anima. GRAMM. p. 2983, 24. fere i. q. mirifice:

AVR. Fronto p. 29, 4 N. -r scripsisti hanc orationem ('schauderhaft

gelehrt' Hofmann, Umgangsspr. 78).

horricomis, -e. [cf. c. horreo et coma (ad exitum -is cf. in-

animis apud eundem pro -nimus); v. et horripilo. J. B. H.] i. q.

comam horrentem habens, hirsutus, λάσιος: APVL. met. 4, 19 canes

... venaticos auritos ... et -es. 7, 11 grandem hircum annosum et -em.

horrido, -āre. ab horridus. i. q. horridum reddere: PS.

HIER. epist. 19, 14 p. 202ⁿ saetosa durum virum (Iohannem baptistam)

-ant tegmina, non decorant.

horridulus, -a, -um. ab horridus diminutive. compar.,

superl. desunt. inde a PLAVTO.

i. q. aliquantum horridus (interdum inest ratio quaedam blande,

familiariter sim. loquendi, c. g. l. 67. 73. 75): 1 de asperi-

tate, rigore: a proprie: α de papillis fere i. q. tu-

midus (v. Non. p. 422, 25 [p. 2991, 5] et cf. p. 2997, 76): PLAVT.

Pseud. 68 papillarum -arum oppressiunculae. β fere i. q. squa-

lidus (servata vi q. e. 'hispidus' l. 69): LVCL. 524 (Non. p. 423, 2 v.

p. 2991, 5) divites novi caput ungunt -um (v. l. 68). MART. 10, 98, 9

tonsos, -os, rudes, pusillos hircosi ... filios subulci. PAVL. PETRIC.

Mart. 2, 56 haeserat -us (-dol- R) sordenti in vellere pulvis.

b translate: α in univ.: AVSON. 329, 4 p. 116 P. Bissula,

nomen ... rusticulum puellae, -um non solitis, sed domino venu-

stum. β technice ap. rhet. (cf. horridus p. 2993, 60): CIC. orat.

152 (de hiatu) orationes ... -ae Catonis. Att. 2, 1, 1 tua illa scripta

... -a (horrida H, horridicula M⁸ al.) mihi atque incompta visa sunt,

sed tamen erant ornata hoc ipso, quod ornata neglexerant. AMM.

29, 1, 11 -a Valentis ... verba et rudia flosculos Tullianos appellans

Modestus.

2 de tremore (GLOSS. I p. 300 -us tremens): a algentis

(pauperis): PERS. 1, 54 scis comitem -um trita donare lacerna

(SERV. georg. 3, 199 id est tremement). b parentis: IVL. VAL.

1, 4 p. 6, 2 -a prae metu Olympias.

*horridus, -a, -um. [cf. horreo, horror. J. B. H.] de for-

[Ehlers]

mis: vocat. -e p. 2992, 38. compar. inde ab ENN., CIC. (loco positivi: CHIRON infra l. 44, 45). superl. deest; cf. multum (OROS. hist. 4, 20, 19), nimis (SEN. Herc. O. 1962 epist. 36, 3), plane (CIC. Brut. 238 non p.), satis -us (OROS. hist. 5, 17, 8). NOT. Tir. 74, 96 horredus. de notione: NON. p. 422, 25 '-um' plerumque exstans et prominens et erectum (affert Verg. infra l. 33. Plaut. p. 2990, 67. Lucil. p. 2990, 68). SCHOL. Stat. Theb. 6, 264 '-us' id est venerabilis. SYNON. Cic. p. 431, 20 B. GLOSS. II Philox. HO 13 -us: αὐτὸς ἀνθρώπος. III Abstr. HO 12 -um: hirtum, incultum. V Abba HO 5 -us: timidus. GLOSS. φοιτῶς. horrore plenus. crudelis. informem. legitur inde ab ENNIO, PLAVTO; attuli omnes locos praeter p. 2994, 5 sqq. (IC). [it. ordo, francog. ord. M.-L.] [dub. vel falso trad.: PLAVT. Truc. 934. CAES. (v. p. 2989, 35). Ov. met. 8, 787 (N¹). TVRN. sat. frg. 2 (Schol. Iuv. 1, 71). AVR. Fronto p. 31, 15 N. caelum -ius fit (torridus Baehrens, FlJb. 105, 1872, 633 et Cornelissen, Mnem. 1, 1873, 92 probabiliter [traditam lectionem def. Hauser per litt.; cf. p. 2978, 49. 2998, 51]. cf. RVT. NAM. 1, 482 [torrida V marg. recte, -a cett.]). AMM. 28, 4, 34 nauseam -ae (torr- Bentl., horrendam Cornelissen) carnis, dum excoquetur... despectantes (i. 'crudae'?, cf. p. 2992, 4). GLOSS. (v. vol. VI 2, 2127, 40). contextu dubio: PLIN. nat. 13, 23 signa pulverulenta... et cuspidibus (MR¹, custodibus cett., custodiis edd. vett.; v. vol. IV 1553, 23) -a. e con. dub.: CALP. ecl. 5, 107 (torr- codd.).]

I de asperitate, rigore, turpitudine:

A vi corporali de specie externa (in imag. infra l. 75. p. 2992, 40. 74): 1 spectat ad superficiem: fere i. q. asper tactu, hispidus, hirsutus: a de capillis, pilis sim. (respicitur species sordida infra l. 32, 35, antiqua infra l. 33, 45, frigore rigida infra l. 34, 38; cf. infra l. 71 et p. 2992, 5): PACVV. trag. 20^a coma prolixa, impexa, conglomerata atque -a (v. vol. III 1749, 14. cf. IVV. 9, 12 -a siccae silva comae). TRAG. inc. 191 barba paedore -a atque intonsa (CIC. Cael. 33 non hac barbula... sed illa -a, quam in statu antiquis... videmus. VERG. Aen. 4, 251 glacie riget -a barba Atlantis. SIL. 4, 249). VARRO Men. 479 equum (FRONTO p. 128, 15 N. incuria). rust. 3, 16, 20 apes pilosae et -ae, ut pulverulenta (VERG. georg. 4, 93 desidia. COLVM. 9, 13, 7. PLIN. nat. 11, 59 aspectu. PALLAD. 4, 15, 2). CIC. Sest. 19 capillo (PETRON. 105, 2 -os longosque. PHYSIOG. 105 p. 129, 2 -o [calido B] tamquam ex frigore). VERG. ecl. 7, 42 -ior rusco Thyrsis (SERV. auct. spinosior). georg. 4, 407 sus. Ov. am. 2, 6, 5 (per prolepsin) -a... lanietur pluma. met. 8, 284 riget -a cervix apri. Pont. 3, 3, 17 -a pendebant... super ora Amoris capilli et visa est... -a penna (trist. 5, 7, 50 ora... sunt longis -a tecta comis. cf. p. 2992, 32). COLVM. 9, 3, 1 apes -i... pili (CHIRON 148 -ior. 173 -iori et recto [VEG. mulom. 1, 6, 2 erectus et -us]. 274 -iores [VEG. mulom. 2, 8, 5 -us (aridus ed. pr.)]). SIL. 6, 426 caesaries (cf. infra l. 58) Reguli (ibid. coma squalente). MART. 2, 36, 6 sunt crura pilis et sunt... pectora saetis -a. APVL. met. 6, 28 caudae asini... saetas incuria lavacri congestas et -as. SERV. Aen. 10, 210 'hispidae' frons Tritonis: -a (terga M, om. F), saetosa. SCHOL. Stat. Theb. 3, 326 crines. RVFIN. Orig. in gen. 12, 4 p. 110, 11 Esau totus hirsutus et -us (p. 110, 21). huc fort. (nisi i. q. 'horribilis', v. p. 2994, 32 sqq.): GERM. 29 terga ursae sideris (VAL. FL. 3, 567 leonis). MART. 6, 25, 2 ursae sideris. b de herbis vel herbarum partibus (cf. l. 39 et p. 2992, 56; acced. notio q. e. 'sterilis' l. 60, cf. p. 2992, 77): VARRO ling. 5, 105 hordeum ab -o (cf. MANIL. 5, 271 Spica sidus). VERG. georg. 2, 69 (v. app. crit.) arbutus -a i. corticis -i (SERV. hispida). Aen. 3, 23 densis hastilibus -a myrtus (cf. SERV. auct. ad l.). Ov. met. 10, 139 (in metamorphosi) -a caesaries (cf. supra l. 45) fieri capilli coeperunt. SEN. Herc. O. 136 saxa rigentia et dumeta iugis -a torridis (antea: steriles... ieiuna). COLVM. 10, 374 hirsuto saepes... -a rusco. PLIN. nat. 12, 67 scabriorem iunipero... spinisque -am murram (27, 71 caulem). 13, 43 pomum syagri palmarum... grande, durum, -um ('rauh, grob von Fleisch' Georges¹ vix recte; v. p. 2992, 4). 16, 20 glans cerro tristis, -a, echinato calyce. 16, 46 tota... -ior picea larice. 19, 76 scabra et angulosa et -a folia naphani... tristiora [crisp- vel hirsut- Mayh. coll. Theophr. 7, 6, 2] et angulis -a). APVL. met. 8, 21 frutices (20 sepiculae). PALLAD. ins. 69 mespila... pugnacibus -a membris. c de variis rebus exstantibus (v. et p. 2994, 12; dub.: ACC. trag. 501 v. p. 2990, 35, sed cf. p. 2993, 47): VERG. georg. 3, 366 stiria... impexis induruit -a barbis pecudum. Aen. 10, 407 acies Vulcania sc. ignis. CVLEX 195 -a squamosi... membra draconis. VAL. FL. 6, 341 (de lorica catenata, cf. 233) -a nexu... aera (in imag.: MART. CAP. 2, 122 [vers.] sensa ligans -a nexibus Philologia). MART. 10, 62, 8 cirrata loris -is scutica. ARNOB. nat. 7, 46 p. 280, 28 os serpentis dentibus -um. d de asperitate in univ.: CIC. div. 2, 30 aliae pecudis iecur nitidum atque plenum est, aliae -um et exile. VITR. 7, 3, 8 tectoria... non vetustatibus fiunt -a (9 rimosa). PLIN. nat. 33, 101 -ior est mas alabastris scabriorque... minusque radians et harenosior; femina contra nitet egs. VAL. FL. 5, 587 -a signis... chlamys (sc. picta; aliter p. 2992, 30). SIL. 4, 687 (per prolepsin) -a late scinditur in rimas... tellus (aliter p. 2992, 54 sqq.). RVFIN. Adamant. 3, 13 p. 135, 31 si status... occupetur aerugine et efficiatur -um, quod prius splendidum fuerat.

de lapide non formato: LACT. inst. 2, 2, 11 simulacra essent aut incultus et -us lapis aut materia informis ac rudis, nisi fuissent ab homine formata.

2 spectat ad speciem duram (dub. vel aliter p. 2991, 18. 63. 2994, 70. 75): i. q. frigore rigidus (cf. p. 2991, 29 et 71; de tremore argentum v. p. 2995, 38): a de locis (acced. vis sterilitatis l. 9, cf. l. 54 sqq.): VERG. ecl. 10, 23 perque nives... perque -a castra. PETRON. 123 v. 204 arva (cf. ibid. 186 horrore. VAL. FL. 1, 512 gelu [opp. divitis arva plagae]). OPT. PORF. carm. 16, 23 ab Arctoia plaga finibus -a cauro. RVT. NAM. 1, 485 glacie riget -us Hister. b de tempestatibus, sideribus: VERG. georg. 3, 442 frigidus imber... et -a cano bruma gelu (cf. MART. 9, 13 [12], 2 -a... brumae sidera). PRIAP. 84 (Verg. 1), 2 hiems (Ov. met. 15, 212 senilis h. personata tremulo venit -a passu [ad p. 2995, 38?]). Pont. 4, 10, 38). MANIL. 1, 398 -a frigore Canicula. MART. 7, 36, 5 December (7, 95, 1 riget).

3 spectat ad speciem rudem: fere i. q. squalidus, incomptus, turpis (cf. de capillis p. 2991, 28, de lapide non formato supra l. 2 et nota quae monui p. 2994, 8): a generatim (de cultu lugentis l. 22, captivi l. 33): a in neutram vel malam partem: TER. Phorm. 106 capillus passus, nudus pes, ipsa Phanium -a, lacrimae, vestitus turpis (v. DON. ad l.; de lugenti ut: Ov. am. 3, 6, 47 -a cultu Ilia. Ivv. 3, 212 -a mater, pullati proceres). TRAG. inc. 239 (Ps. Cens. frg. 15; vers. fictus) -i transeunt ad pedes ex equis ('equites sc. pulvere et sudore' Ribb.). CIC. leg. agr. 2, 13 corpore inculto et -o (Tib. 2, 3, 76). LVCR. 6, 1269 membra... -a paedore. PROP. 2, 13, 35 mortuus iacet -a (arida Itali) pulvis. SEN. Herc. f. 764 cultu et aspectu -us Charon (765 squalidus). epist. 18, 5 contentus... dura atque -a veste (cf. STAT. Theb. 1, 109 riget -a tergo Tisiphones palla [SCHOL. sordida]. 4, 235 chlamys. APVL. met. 3, 8 pannis. aliter p. 2991, 81). SIL. 3, 542 illuvie rigidaeque comae squalore... -a... ora semiferorum (STAT. silv. 1, 1, 69 movet -a sancto ora situ Curtius. cf. p. 2991, 41). Ivv. 2, 57 -a... residens in codice paelix (cf. Prop. 4, 7, 44 codicis immundi. de captiva, cf. RVFIN. hist. 5, 1, 35 ipsis... conspectibus -i egs. [gr. δυνάστες]). AVIEN. Arat. 1852 sus -a caeno (SVLP. Sev. chron. 1, 54, 4 lacum... caeno... ac sordibus atque... foetore -um. VITAE patr. 7, 19, 3 p. 1043° [= PALLAD. hist. mon. I 9 p. 283^a] elephantiose, caeno et luto -e [cf. gr. p. 67, 20]). AMM. 29, 5, 18 -as... canitie (i. favilla) silices. MACR. somn. 1, 10, 9 carcerem (sc. corpus) foedum tenebris, -um sordibus et cruore. de vultu (effigie sim.) aspero, turpi (proprie vel in imag.; aliter supra l. 32; v. et p. 2995, 44): GERM. 198 -a vultu Cassiepi lugens. VAL. MAX. 4, 4 pr. divitiarum frons hilaris... paupertatis -ior aspectus. 4, 7, 7 ab hoc -o et tristi... amicitiae ad laetum et serenum vultum transeamus (SVET. Cal. 50, 1 vultum... natura -um ac taetrum... efferabat. SCHOL. Stat. Theb. 10, 608 senectute). SEN. dial. 4, 36, 3 iratis... nulla est formosior effigies quam atrox et -a. 6, 5, 4 ultimam... faciem rerum (nat. 6, 32, 4 fulminantis caeli trucem atque -am f. PLIN. nat. 24, 1 silvae... -iorque naturae f.). β in bonam partem i. q. non ornatus: LIV. 9, 40, 4 -um militem esse debere, non caelatum auro et argento (cf. TAC. ann. 6, 34, 3 -am suorum aciem, picta auro Medorum agmina). TAC. hist. 2, 11, 3 nec illi Othoni segne aut corruptum luxu iter, sed... pedes ire, -us, incomptus. b de locis asperis, squalidis, incultis, sterilibus (cf. supra l. 7 et 49; aliter p. 2991, 82. 2994, 55 al. servatur notio q. e. 'hispidus' infra l. 62, 63. 69 [cf. p. 2991, 53 sqq.]; acced. notio q. e. 'caliginosus' [cf. infra l. 78] l. 63): PACVV. trag. 1^b loca -a initas (Ov. Pont. 1, 3, 84 CE 894, 1). CIC. Verr. II 3, 47 Aetnensis... ager, qui solebat esse cultissimus, et... campus Leontinus... erat deformis atque -us (VAL. FL. 7, 62 longis... -us annis campus. PORPH. Hor. carm. 2, 9, 1/2 agros 'hispidos'... id est -os [Schol. sentuosos]). VERG. Aen. 8, 348 Capitolia olim silvestribus -a dumis. 9, 382 silva... dumis atque ilice nigrā -a egs. (LIV. 22, 16, 4 VAL. FL. 2, 412). MANIL. 2, 41 rura. SEN. suas. 1, 2 montes (APVL. met. 4, 6 [seq.: saxis asperrimis]). SEN. Herc. O. 1272 durior saxo -o... voltus (PETRON. 134, 12 v. 3 scopuli... atque -a saxa... iaculantur aquas. SIL. 17, 274). 1377 Caucasus. dial. 11 (12), 6, 5 (de Corsica) quid ad... loci situm -ius? (cf. ANTH. 237, 2 [Sen.?] Corsica -a). LVCAN. 1, 28 -a... dumis multosque inarata per annos Hesperia est. VAL. FL. 2, 644 licet... saevas tellus alat -a gentes. 3, 108 rupes. SIL. 1, 230 humus. STAT. Theb. 2, 483 -a Dirces pascua (cf. 1, 152 squalentia iugera D.). 6, 493 pulverei... spatia -a circi. 6, 678 campi iugera. TAC. Germ. 5, 1 (nisi ad C) terra aut silvis -a aut paludibus foeda. per imag.: QVINT. inst. 5, 8, 1 argumenta velut -a (vix pro subst.) et confragosa vitantes amoenioribus locis desident. c de macie: VERG. georg. 4, 254 -a vultum apium deformat macies. d de arbore sterili (cf. p. 2991, 53 sqq.): FRONTO p. 154, 20 N. ilicem... -am, infructuosam, inamabilem (opp. vitis). e de caligine (vix mera vi q. e. 'horribilis' [p. 2994, 59; cf. p. 2982, 61], v. horreo p. 2978, 30, horror p. 2998, 32; cf. supra l. 56): PRVD. cath. 1, 17 tenebris. 1, 27 nox (perist. 3, 49). 5, 3 merso sole chaos ingruit -um.

B vi dilata et incorporali de habitu (nota quae monui p. 2994, 8): 1 generatim fere i. q. rudis, ferus, incultus (in neutram vel malam partem; cf. p. 2993, 36): ENN. ann. [Ehlers]

269 spernitur orator bonus, -us miles amatur. PLAVT. Truc. 933 hominem... tam -um ac tam squalidum Strabacem (sic de rusticis, agrestibus: VERG. Aen. 7, 746 gens... Aequeicula. HOR. carm. 3, 29, 22 Silvani [SCHOL. agrestis, hirsuti. MART. 10, 92, 6]. OV. met. 1, 514 de pastore. IVV. 6, 10 -ior glandem ructante marito uxor. cf. p. 2995, 41). CIC. leg. agr. 2, 65 -o ac truce Rullo. Sest. 128 omnia discessu meo deserta, -a, muta... fuerunt (cf. APVL. met. 5, 28 incompta et agrestia et -a cuncta Cupidine aegroti). de orat. 3, 51 de -is rebus nitida oratio Crassi. parad. 3 nihil est tam -um, tam incultum, quod non splendescat oratione et... excolatur. LIV. 45, 36, 4 militiam... -iorem asperiorē (que). VAL. MAX. 2, 9, 5 vetustatis (cf. TAC. ann. 4, 16, 3 antiquitate). 9, 2 pr. crudelitatis... -us habitus. SEN. epist. 36, 3 nimis -i animi... et tetrici. TAC. ann. 4, 7, 1 non... comi via, sed -us ac plerumque formidatus Tiberius. APVL. Socr. 22 p. 171 -i, indocti inculque. PS. QVINT. decl. 1, 14 p. 16, 9 trucem -umque latronem. ARNOB. nat. 2, 30 p. 73, 9 virtutibus est contrahitior atque -ior vita. 2, 41 p. 81, 16 saevius atque -is moribus. FIRM. math. 3, 1, 11 prima origo mundi inculta fuit et -a et agresti conversatione efferata. ibid. hoc agreste et -um tempus. HIER. epist. 22, 24, 1 vera Christi ancilla... non ut illa -a, turpis, rusticana, terribilis eqs. PHYSIOGN. 104 p. 127, 8 interdum stultitia... ferocior, asperior, -ior est, interdum affabilior ac lenior. de barbaris: CATVLL. 4, 8 -am... Thraciam Propontida trucemve Ponticum sinum. HOR. carm. 4, 5, 26 Germania. SEN. Med. 102 Phasidis (STAT. silv. 1, 6, 77). SIL. 2, 439 usta cutem nigri soror -a Mauri. 9, 229 Pyrene (cf. 17, 641 fera). MART. 1, 49, 33 Liburnus. IVV. 15, 44 Aegyptos (syn. barbara). TAC. ann. 1, 17, 6 gentes. CLAVD. 11, 25 acerbis -ior Scythia. de dictis asperis (cf. p. 2995, 49; aliter l. 60 sqq. et p. 2994, 51 al.): ENN. ann. 170 cum nihil -ius umquam lex ulla iuberet (fere i. q. 'immitius'. cf. LIV. 2, 30, 1 -a et atrox videbatur Appi sententia). TIB. 1, 5, 6 -a verba doma (antea asper eram). SIL. 15, 666 dicta minacia. STAT. silv. 4, 6, 107 saevi... vox -a Syllae (COD. Iust. 3, 12, 9, 1 [a. 469] praeconis). TAC. hist. 2, 74, 1 truces corpore, -i sermone milites.

2 in bonam partem de vita, moribus sim. fere i. q. simplex, severus (cf. infra l. 77 bis. p. 2995, 50; habitu nimium severo in vitium verso fere i. q. tristis, censorius e. g. l. 43. 46. 56. cf. p. 2992, 83 sqq.): CIC. Quinct. 93 Quinctius sibi ait officium, fidem, diligentiam, vitam omnino semper -am atque aridam cordi fuisse (S. Rosc. 75 -a incultaque). p. red. in sen. 13 Pisonem simulantem incultum, -um maestumque (Sest. 26 -us et severus). HOR. carm. 3, 21, 10 non ille Messalla, quamquam Socraticis madet sermonibus, te testam vini neglegit -us (SCHOL. tristis, censorius). LIV. 38, 17, 12 Spartana dura illa et -a disciplina (ARNOB. nat. 5, 8 p. 180, 22 pudibundis moribus et d. -ioribus). VELL. 2, 11, 1 Marius hirtus atque -us vitaeque sanctus. VAL. MAX. 2, 1, 5 non tristis... et -a pudicitia, sed... honesto comitatus genere temperata. 2, 2, 5 virtutis (SIL. 11, 205 Decii. 11, 419 STAT. Theb. 5, 172). 5, 4, 3 patrem (opp. mansuetis parentibus). 6, 3 praef. -ae ac tristis severitatis. 6, 3, 10 maritale supercilium. 9, 1, 5 non in Graecia neque in Asia, quarum luxuria Severitas ipsa corrumpi poterat, sed in -a et bellicosa provincia Hispania (IVV. 8, 116 opp. imbelles Rhodios unctamque Corinthon). CVRT. 4, 6, 3 Bactriani -is ingeniis multumque a Persarum luxu abhorrentibus. 8, 9, 31 agreste et -um genus sapientium Indorum. IVV. 10, 298 sanctos licet -a mores tradiderit domus ac veteres imitata Sabinos. PLIN. epist. 3, 3, 5 Iulius Genitor emendatus et gravis, paulo etiam -ior et durior, ut in hac licentia temporum. de epulis: AVSON. 8, 3 p. 311 P. fercula (pocula T) gemmatis cum poneret -a (aurea T al.) vasis Agathocles.

3 usu tecnico: a apud rhet. de sermone (sim.) in-compto, impolito, ieiuno (cf. p. 2995, 51; aliter l. 28 sqq.): CIC. Brut. 68 antiquior est huius Catonis sermo et quaedam -iora verba (268 non -a Lentuli. SEN. contr. 7, 4, 6 verbis... -ioribus abstinendum... orationem... molliendam). 238 non valde nitens, non plane -a oratio Macri (orat. 20 aspera, tristi, -a [opp. levi]). leg. 1, 6 Coelius habuit... vires agrestes... atque -as sine nitore ac palaestra. fin. 1, 8 inculta quaedam et -a scripta Latina. HOR. epist. 2, 1, 157 numerus Saturnius (SCHOL. non bene compositum). LIV. 2, 32, 8 prisco illo dicendi et -o modo. SEN. contr. 2 praef. 1 (de Arellio Fusco) nihil acre, nihil solidum, nihil -um: splendida oratio eqs. QVINT. inst. 8, 3, 26 (v. Stroux, Philol. 91, 1936, 233 sqq.). 9, 4, 3 illum -um sermonem, ut forte fluxerit, 12, 10, 10 genera dicendi. 12, 10, 28 tristes et -ae litterae (cf. 12, 10, 29). CHAR. gramm. p. 63, 10 B. -iorem rationem sono blandiore depellat consuetudo sermonis. de ipsis oratoribus: CIC. Brut. 83 multo... vetustior (ven. var. l.) et -ior ille Laelius quam Scipio. 117 ut vita, sic oratione durus, incultus, -us Tubero (cf. fin. 4, 78 -iores..., asperiores, duriores et o. et moribus). SEN. contr. 7 praef. 5 Albius modo exilis esse volt... modo -us et <sq>ualens (corr. Walter, WSt. 40, 1918, 132) potius quam cultus eqs. QVINT. inst. 2, 5, 21 pueri Gracchos Catonemque legentes fient... -i atque ieiuni. TAC. dial. 18, 1 oratores antiqui sunt... -i et impoliti et rudes et informes. neutr. pro subst.: SEN. epist. 100, 6 compositionem volunt esse ex (i. seorsum) -o comptam. b in pictura (neutr. pro subst.): CIC. de orat. 3, 98 in antiquis

tabulis illo ipso -o obsoletoque tenemur. orat. 36 in picturis alios -a, inculta, ... opaca, contra alios nitida, laeta, conlustrata delectant. c singulariter de genere tragico: MART. 3, 20, 7 poeta lascivus elegit an severus herois? an in cothurnis -us Iophocleis?

C usu latiore de vi, effectu sim. fere i. q. horribilis, horrorem efficiens (de horrore sacro infra l. 42. 43, cf. infra l. 16; de fastidio infra l. 66 al.; fere i. q. 'malus' infra l. 23. 25. 67. usus fluxit ex notione q. e. 'squalidus', 'turpis' sim., v. exempla sub A 3 et B allata, a quibus haec non semper facile distinguuntur; incertiora hic ponere malui): 1 de hominibus vel partibus corporis humani (Iove l. 16, re personata l. 19; aliter ENN. ann. 310 p. 2995, 24): VERG. Aen. 5, 37 Acestes -us in iaculis et pelle... ursae ([vix proprie i. q. 'rigidus']. cf. SIL. 8, 425 -us et squamis et... crista. HOMER. 433 vastis -us armis. CLAVD. 7, 137). HOR. carm. 3, 4, 50 fidens iuventus Titanum -a brachiis. SEN. Herc. O. 413 manum Herculis (1635 ferro). 495 Herculis. 550 sagittā -um Iovem (aliter infra l. 52) petisti Amor: 580 Amoris. 830 corporis Herculis. 921 Nessi. 1962 umbra quoque es[t] Diti nimis -a Hercules? Oed. 1059 Morbi tremor (personatus). Phaedr. 951 Ditem. PETRON. 124 v. 255 Erinyes. VAL. FL. 2, 306 manus -a matrum Lemniarum. SIL. 10, 602 lues (sc. Hannibal). HOMER. 924. STAT. Theb. 12, 355 statio. 12, 769. AVSON. 322, 13 p. 261 P. numquam -a forma magistri (16 immanis). PS. RVFIN. in Am. 5, 4/6 p. 1076^a ne -ior detegaris... remedia neglegendo quam... praecepta temerando (sic de peccatore fere i. q. malus: in Os. 5, 11/15 p. 992^b in sceleribus... -ior vetustiorque). et al. praedicative vel per prolepsin (cf. infra l. 79; v. et p. 2995, 33): VERG. Aen. 7, 669 tegimen torquens... leonis... sic regia tecta subibat -us Aventinus (SERV. tremendus, non re vera horribilis). SEN. Med. 16 thalamis -ae... meis... stetit Erinyes. HOMER. 374 vagina... -us ense eripit. huc fort.: STAT. Theb. 6, 603 Parthenopaeum gradu premit -us Idas.

2 de bestiis vel partibus corporis bestiarum (cf. p. 2991, 51. 2995, 2): SEN. Ag. 834 Herculem gemuit... taurus Cretensis Dictaea linquens -us arva (Herc. O. 27 t... populus -us centum pavor. cf. Phaedr. 1081). Herc. O. 1295 feras. 1572 leone sidere (DRAC. satisf. 137 ore cruento eqs. cf. MART. 4, 57, 5 -a... Nemeaei pectora monstri sideris. BOETH. cons. 3 carm. 2, 11 ora). nat. 3, 19, 1 animalium turbam -am aspici (om. P al.) et turpem ac noxiā gustu. HOMER. 489 turba canum. TERT. mart. 4 p. 12 Oe. -iores aspidēs serpentes tauro vel urso. et al.

3 de rebus: a c. subst. (vel neutr.): VARRO Men. 326 prisca -a silent oracula[m] crepera in neimoribus (?; spectare vid. ad horrorem sacrum, sim.: CLAVD. rapt. Pros. 2, 268 buxus). frg. Plin. nat. 18, 349 tempestatem ([seq. asperas]). HOR. epod. 13, 1 [vix recte Orelli cft. Pind. P. 4, 144 ὀλογορίας ὀλογοίης]. SEN. contr. 7, 1, 4 PHAEDR. 4, 22, 9 SIL. 4, 440. cf. p. 2989, 60). CIC. carm. frg. 32, 25 B. (Tusc. 2, 25) saeculis glomerata -is, luctifica clades Promethei. LVCR. 3, 170 vis -a teli ([leti codd.]). SEN. Oed. 89 Mavortis. LACT. Phoen. 21 venti). VERG. georg. 1, 449 grandio ([at sunt, qui conferant Pind. l. 45]). HIL. gen. 178). 2, 282 proelia (CRIS 31 SIL. 10, 88 STAT. Theb. 12, 628. et al.). Aen. 4, 378 iussa (dicta M) Iovis (STAT. silv. 4, 2, 50 Eurysthei). 6, 86 bella (v. vol. II 1847, 41). 9, 670 Iuppiter (SERV. aer) -us austris. 11, 96 belli fata (v. vol. VI 1, 368, 40). PS. VERG. catal. 9, 5, 42. HOR. epod. 10, 3 fluctibus. carm. 1, 24, 16 virga Mercurii (male SCHOL. severa, districta). 1, 34, 10 Taenari sedes. 3, 24, 40 aequora (STAT. silv. 3, 3, 160. aliter p. 2995, 27). OV. met. 1, 126 arma (HOMER. 206. cf. infra l. 82). VAL. MAX. 7, 2, 1 negotium nomine -um (opp. blandae appellationis quies). PHAEDR. app. 14, 17 noctem... densis -am nimbis (SEN. nat. 3, 27, 10 -a ac terribilis intercursum fulminum. 5, 18, 7 nimbis ac tonitribus. cf. p. 2992, 81). SEN. Herc. f. 30 quidquid -um tellus creat (syn. terribile, dirum eqs.). 657. 705 cuncta maerore -a. 1004 scelus nefandum, triste et aspectu -um (Med. 979). Herc. O. 296 al. Med. 45 efferata, ignota, -a, tremenda... mala. Phaedr. 169. Thy. 1078 nubibus. Tro. 168 artus -us quassat tremor (OCTAVIA 735. cf. supra l. 19). nat. 5, 15, 4 fontes (APVL. met. 6, 14). epist. 5, 4 cibis non tantum vilibus..., sed taetris et -is. PLIN. nat. 16, 59 pix optima... ex apricis..., ex opacis -ior (seq. deterior). 18, 278 sideribus. 20, 131 ruta silvestris -a ad effectum (-us d T; edendum Mayh. coll. Diosc. gr. 3, 45, 1) est. 34, 129 saporem. VAL. FL. 3, 263 tenet exsanguis rigor -us artus. 4, 370 monstis -a lustra. 6, 112. SIL. 2, 524 corus... fuscis... -us alis. 6, 558 vox -a fertur: 'hostis adest eqs.' 10, 543 subit -a mentem formido (cf. p. 2989, 69). al. HOMER. 439 spicula (STAT. Theb. 2, 533). STAT. Theb. 4, 342 -a clangunt signa tubae (4, 498 frementis leonis). 4, 731 Kl. sitis -a (arida recc.) torret. al. MART. 11, 91, 5. QVINT. decl. 272 p. 115, 20 loci, in quo pugnatum erat, imaginem. al. PS. QVINT. decl. 10, 7 p. 194, 13 murmure magi (seq.: horrentibus verbis). TAC. Germ. 2, 1 maris. ann. 2, 23, 3 auster validus et rigore vicini septentrionis -ior. et al. praedicative vel per prolepsin (cf. supra l. 26): PETRON. 120 v. 98 (nisi ad II) -a tellus extulit in lucem nutritas sanguine fruges. VAL. FL. 3, 710 hasta obit -a pugnans (SIL. 4, 180 dedit -a mortem). SIL. 1, 517 -a... perfunditur Hannibal arma cruore Murri (aliter supra l. 57. cf. BOETH. cons. 2 carm. 5, 18 neque... cruor -a tinxerat arva [arma W]). 9, 822 galea -a flictu adversae [Ehters]

ardescit galeae (cf. HOMER. 955 ensem terit -us ensis). **b neutr. pro subst.**: *a sing.*: SEN. epist. 41, 6 leo speciosus ex -o, cuius hic decor est, non sine timore aspicit. *β plur.*: LVCR. 6, 1282 multa ... paupertas -a suavit ('zu entsetzlichen Dingen' Diels). SEN. Oed. 223 sit ... dixisse tutum visu et auditu -a (-o Treveth. codd., -um Ald.; cf. OROS. hist. 5, 23, 18 dictu audituque). LVCR. 3, 347 -a cerni (-es V; cf. p. 2979, 76) foedaque contingi. SALV. gub. 7, 74 (syn. horror).

4 acc. neutr. c. prom. loco adverbii: SEN. dial. 5, 3, 6 ira dirum quiddam atque -um stridens. IUL. Aug. c. Iul. op. imperf. 1, 48 exhalas tristius et -ius aliquid quam ... puteus Averni eqs.

appendix (ad I):

structurae: *acced.*: *abl. aspectu*: SEN. Herc. f. 764. 1004 PLIN. nat. 11, 59. *attactu*: SER. SAMM. 922. *auditu*: SEN. Oed. 223 OROS. hist. 5, 23, 18. *conspectibus*: RVFIN. hist. 5, 1, 35. *cultu*: OV. am. 3, 6, 47 SEN. Herc. f. 764. *dictu*: OROS. hist. 5, 23, 18. *visu*: SEN. Oed. 223. EPIST. Alex. p. 197, 17 (visa codd.). PRVD. perist. 10, 1043. *inf. pass.* (v. Schmalz-Hofmann⁵ 579): p. 2994, 38. *supra l. 7.* **neutr. pro subst.**: p. 2991, 55. 2993, 83. 2994, 1.2. 2995, 1 sqq. cf. p. 2992, 74.

II de tremore i. q. tremens, trepidus (non huc pertinent p. 2994, 65. 70. 72):

A metu, pavore (cf. p. 2991, 9; dub. p. 2994, 80; aliter SEN. p. 2994, 33): ENN. ann. 310 Africa terribili tremet -a terra (i. Afr.) tumultu (Vahlen cft. Varro Men. 235 A. terribilis, sed obstat imitator LVCR. 3, 835 omnia ... belli trepido concussa tumultu -a contremuere. cf. CATVLL. 64, 205 -a contremuerunt aequora [vix ad p. 2994, 56]. *ad locutionem* cf. p. 2997, 70). VITR. 6, 6, 1 boves lumen ... spectando -i non fiunt (6, 6, 4 iumenta). STAT. Theb. 5, 602 advectos ... -a maestro excutit ore cibos avis. Ach. 1, 274 -a pectora Achillis tractat nequiquam mulcens Thetis.

B furore, ira (exempla VERG. et STAT. fort. non prorsus certa sunt, cf. p. 2994, 27): VERG. Aen. 1, 296 Furor victus fremet -us ore cruento. OV. met. 6, 685 -us ira Boreas (CORIPP. Ioh. 2, 466). STAT. Theb. 9, 354 verbere crebro oraque pectoraque et ... scidit -a vestem Ismenis (353 furibunda dolore). silv. 5, 5, 77 nonne -us ... invidia superos ... pulsem?

C frigore (de statu rigido rerum v. p. 2992, 5, nota p. 2992, 14): OV. am. 2, 16, 19 si premerem ventosas -us Alpes. MART. 3, 36, 3 -us ut primo te ... mane salutem, 3, 58, 9 seras putator -us refert uvae ('fröstelnd' Wagner in schedis; fort. potius i. q. 'rusticus', ad p. 2993, 2).

D fastidio: CAEL. AVR. chron. 4, 3, 64 aegrotus aut -o visu aut stomachi supinatione recusans lac (nisi i. 'distorto', ad p. 2992, 41). *deriv.*: horrido, horridulus. *compos.*: ab-, subhorridus. *adv. horridē. compar.* -ius l. 49. 54. *inde a CIO.*

i. q. asper, severe: **1 generatim**: TAC. hist. 1, 82, 2 adlocuti sunt milites tumultuantes ... praefecti, ex suo quisque ingenio mitius aut -ius (cf. p. 2993, 28 sqq.). **2 de vita simplici** (cf. p. 2993, 35 sqq.): CIO. Quinct. 59 vixit ... semper inculte atque -e Quinctius. **3 technice apud rhet. de oratione incompta** (cf. p. 2993, 60 sqq.): CIO. orat. 28 imperiti putant ... , qui -e inculteque dicat, modo id eleganter enucleateque faciat, eum solum Attice dicere. 86 ornamentis utetur -ius orator tenuis. QVINT. inst. 10, 2, 17 qui -e atque incomposite ... frigidum et inane extulerunt, antiquis se pares credunt.

horrifer, -a, -um. [ab horror et ferre, cf. horrificus, horrisonus et pestifer sim.; v. Stolz-Leumann⁵ 251. Norden, Komm.³ 281. J. B. H.] *gen. pl.* -ferum: PACVV. (Cic. orat. 155). *vox poetarum inde a PACVV.*, ACC.

i. q. horrorem ferens, horribilis: **1 in univ.**: PACVV. trag. 82 (v. supra l. 59) prodigium -um, portentum pavos. LVCR. 3, 1012 Tartarus -os eructans faucibus aestus. 5, 218 genus -um ... ferarum. 5, 996 vocibus vulneratorum. VERG. Aen. 8, 435 Aegida. OV. met. 1, 725 Erinyn. **2 de frigore**: ACC. trag. 566 ad stellas septem, unde -r (horridus Schol. Verg. Veron. Aen. 8, 28) aquilonis stridor gelidas molitur nives. CIO. Arat. 13 (nat. deor. 2, 111) -is aquilonis ... auri (horrisonis ... alis codd. Arat. [p. 2997, 12]; v. Norden l. c.). OV. met. 1, 65 boreas ([GLOSS. I p. 96 i. horridus]. 15, 471 [horrendum s]). GERM. 23 aquilone (AVIEN. Arat. 96 -is a. illa septentrionalia rigescunt). SEN. Phaedr. 934 -a celsi regna ... poli. VAL. FL. 5, 306 nivem. 5, 517 -o ... in axe Caucasus.

horrificabilis, -e. [ab horrificare, cf. horribilis; v. Leumann, Adj. auf -lis 103. J. B. H.] **i. q. horrificus**: ACC. trag. 617 ('Telephus') opertus squalitate est luctuque -i (-cali trad.). **horrifico, -āvi, -āre**. [cf. c. horrere et facere; cf. horrificus. J. B. H.] *inde a CATVLLO.*

1 i. q. horrentem facere: **a proprie de mari i. q. exasperare, turbare**: CATVLL. 64, 270 placidum mare ... -ans zephyrus proclivas incitat undas (cf. Hom. H 63 ξαφόρειο ... φειξ). **b transl. i. q. terrere**: VERG. Aen. 4, 465 vatum praedicta ... terribili monitu -ant Didonem (SERV. horrorem incutiunt. huc spectare vid. GLOSS. V 552, 38 horrorem faciunt). CLAVD. 26, 250 mentes ... ostenta ... -ant.

2 i. q. horrendum facere: SIL. 3, 389 ore ferarum et rictu -ant galeas Uxamenses. FLOR. epit. 3, 21, 10 redit ... Marius clade maior, si quidem carcer, catenae, fuga, exilium -verant dignitatem. *deriv.*: horrificabilis.

horrificus, -a, -um. [cf. c. horrere et facere; v. Stolz-Leumann⁵ 251. J. B. H.] *compar.*, *superl. desunt*. GLOSS. expavescendum. horrendum. *vox fere poetica inde a CIO.*, LVCR. (cf. adv.); *in prosa inde a GELL.*, MIN. FEL. [falso trad.: MVTIAN. Chrysost. hom. 31, 4 p. 435/6 (v. orificium).]

1 i. q. horrorem faciens, horribilis, horrendus: **a vi originaria incolumi**: CIO. Arat. 122 Lepus ictus -os metuens rostri Canis. LVCR. 3, 906 busto. VERG. Aen. 3, 225 -o lapsu de montibus adsunt harpyiae. 3, 571 -is ... tonat Aetna ruinis. 12, 851 letum. VAL. FL. 2, 97 fulminis (cf. CORIPP. Ioh. 5, 395 ignes). 2, 618 molem beluae. 3, 423 Mopsus se ... -is (horrigis V) accommodat actis (sc. sacris diris). SIL. 2, 501 ritu -os ... populos. 8, 647 maior ... -is sese extulit Allia ripis. 9, 443 serpentibus (cf. PRVD. cath. 3, 181 anguibus). 17, 407 nubem (PRVD. apoth. 625). STAT. Theb. 7, 113 incursibus Pavoris. GELL. 20, 1, 48 capitis poenam ... -am atrocitatis ostentu novisque terroribus metuendam reddiderunt (PRVD. apoth. 85). MIN. FEL. 22 (23), 5 Trivia trinis capitibus et multis manibus -a. ANTH. 649, 30 sonos. AVIEN. Arat. 825 pistrim. AMM. 17, 7, 3 tremore terrarum. 29, 2, 21 coetus furiarum. 31, 10, 8 fragore. 31, 13, 2 clamoribus (CORIPP. Ioh. 8, 93). PRVD. psych. 431 haustus. CLAVD. 22, 24 calores (i. iras). carm. min. 29, 44 -um (horif- P) belli ... regem Martem. PS. AVG. serm. 59, 1 sonitu. 96, 2 -um vocis inarticulatae mugitum. CYPR. GALL. exod. 1118 noctem. EPIST. pontif. 260 Migne 13, 1171^a (textu dubio) scriptura haereticorum. MAR. VICTOR aleth. 3, 762 malo. VEN. FORT. carm. 8, 3, 196 faucibus. CORIPP. Ioh. 5, 429 terrore. PASS. Petr. 1 p. 1, 10 carcerum squalorem. 2 p. 3, 13 minas. CE 1307, 8 perfidus, infelix -usque dies mortis.

de horrore sacro: RVFIN. apol. adv. Hier. 1, 16 p. 553^b tam -a tamque horribilia adiurationum sacramenta (cf. 2, 7 p. 588^c iuramenti ... genus). 2, 6 p. 588^a revelationem ... satis -is refertam praeceptis. PRVD. c. Symm. 1, 225 vultu deorum. 1, 451 -os ... prodigialia cogunt credere monstra deos. **b vi orig. attenuata fere i. q. magnus**: EVSTAT. Bas. hex. 5, 2 p. 911^b praecones -a voce personantes (gr. μέγα βοῶντα).

2 i. q. horrens (factus), hispidus: LVCR. 2, 372 nec -am (horrentem Bentl.) sancto dimovit ab ore caesariem Cato. **adv. horrificē. i. q. modo horrifico**: LVCR. 2, 609 corona murali per magnas praedita terras -e fertur divinae matris (sc. Magnae) imago. 4, 36 simulacra nos -e (-o Q³) languentes saepe sopore excierunt. **vi orig. attenuata fere i. q. valde**: PASS. Paul. 18 Caesar miratus est -e (honorifice, valde varr. II.) et ingenti stupore attonitus coepit eqs.

horripillatio (et obrip-), -ōnis f. ab horripilo(r). **de formis et script.**: horrip- (orrip- l. 49. 51, orip- l. 50. 51. 57): ITALA II Macc. 3, 17 rec. L (orrip-). HERM. vulg. vis. 3, 1 p. 13, 6 (oripilacio var. l.). VVLG. Sirach 27, 15 (obrip- Amiat.). SCHOL. Ter. p. 97, 9. GLOSS.¹ Corp. o 230 (orip-). GLOSS. III 296, 42 (orrip-).

obrip- (obbrip- l. 55, obrep- l. 56. 57; assimilatum voci q. e. obrepere [obrip-; 'de significatione cf. fornicare, verminare' Svennung in plag.], v. Niedermann, Mdl. Saussure 72 sqq. Stolz-Leumann⁵ 129. 153): TAB. devot. Rom. (l. 71) obbripilationis. SORAN. p. 54, 12. 103, 16 (h. obrep- l. ebrip- b). CASS. FEL. 21 p. 33, 2 et 4 (gc, orip- p). VITA Caes. Arel. 2, 15 p. 490, 2 (2; R; obrep- 3; H; obrep- 1c). GLOSS. III 205, 60. 207, 15. cf. l. 50. **de notione**: SCHOL. Ter. p. 97, 9 'horror' ... , unde '-o' dicitur, cum videlicet pili prae timore eriguntur. GLOSS. III 207, 15 orthotrichiasis -o. 296, 42 φιλix -o (cf. 205, 60 erici). GLOSS.¹ Corp. o 230 -o celiwearte (anglosax.).

1 usu strictiore de capillis i. q. horror pilorum: VVLG. Sirach 27, 15 loquela multum iurans -em capiti statuet (gr. 14 ἀνοχ-ώσω τείλας).

2 usu latiore de corpore i. q. horror (acced. corporis l. 68): ITALA II Macc. 3, 17 (rec. L) circumfusus erat ... viro metus ... et -o corporis (gr. φοινισμός, Vulg. horror). HERM. vulg. vis. 3, 1 p. 13, 6 -o me comprehendit (gr. 5 φιλix, Pal. frigidus factus sum). TAB. devot. Rom. (CIL VI 33899) 9 (= Audollent 140 Dessau 8750; s. II/III) patiatu febris frigus tortionis palloris sudores -is meridianas eqs.

SORAN. p. 54, 12 et -es et punctiones (gr. p. 105, 15 J. φωνώδης ἀντίληψις). p. 103, 16 corporis inaequalitas cum -e. CASS. FEL. 21 p. 33, 2 dolores sentiunt aegrotantes cum -e. p. 33, 4 cum dolore et -e. VITA Caes. Arel. 2, 15 p. 490, 2 membra vel venae ... in -em suspensa sunt (seq.: horrore ... et tremore).

horripilo, -āvi, -āre et horripilor, -āri. [ab *horripilus; cf. hirtipilus, horricomis et gr. ὀρθοτριχέω. J. B. H.] *depon.*: GLOSS. infra l. 81. **de notione**: CHAR. gramm. p. 472, 35 B. (inter verba aspirata) -o ὀρθοτριχέω (GLOSS. II 386, 37). GLOSS.¹ II Abav. HO 16 -atur horret (GLOSS. V 601, 24). Philox. HO 17 -atur (-atum trad.) ὀρθοτριχέω. GLOSS. V 620, 9 horripido (sic) est horreo. [sard. arpilare. M.-L.]

1 i. q. pilis horrere: APVL. met. 3, 24 (in metamorphosi) aures [Ehlers]

immodicis -ant auctibus. 2 i. q. contremiscere, expavescere (cf. p. 2977, 36): ITALIA psalm. 118, 120 (v. p. 2980, 6) -vit a timore tuo caro mea.

deriv.: horripilatio.

horrisonus, -a, -um. [cf. horrere et sonare; v. Stolz-Leumann⁵ 251. Norden, Komm.² 281. J. B. H.] GLOSS.¹ I Ansil. GO 26 -os (gorrionos trad.) cum <h>orrore sonantes (III Abol. HO 2. GLOSS. V 614, 33 [gorrionos e. errore a. trad.]). HO 121 -o fragoso (V Aa H 170 [horis- trad., item GLOSS. V 503, 32]). vox poetica inde a CIO., LVOR.; in prosa Ps. AVG., OROS., CASSIOD.

i. q. horribili modo sonans (de horrore sacro l. 16): CIO. Arat. 13 -is aquilonis ... alis (v. p. 2995, 68). carm. frg. 32, 3 B. (Tusc. 2, 23) freto. LVOR. 5, 109 fragore (SIL. 8, 652). VERG. Aen. 6, 573 -o stridentes cardine sacrae panduntur portae (CLAVD. DON. cuius sonus ad aures venit). 9, 55 fremitu (CYPR. GALL. iud. 626). LVCAN. 2, 455 mare possidet auster flatibus -is. VAL. FL. 2, 583 -ae respondent Gargara buxo (i. tibiae). 7, 149 flagelli. SIL. 4, 278 ululatus. 4, 612 stridore (CORIPP. Ioh. 1, 163). CLAVD. 3, 85 dictis Megarae. Ps. AVG. serm. 49, 1 -o tubarum clangore vel raucisono aeris cantu. CYPR. GALL. gen. 661 fragor -o de sidere fulmina torquet. exod. 357 -as voces dolor excitat (CASSIOD. compl. in act. 24, 1). iud. 548 rugitu leonis. OROS. hist. 4, 4, 7 gemitu.

horrium v. horreum.

horror, -ōris m. [cf. horreo. J. B. H.] PRISC. gramm. II 421, 25 horreo ... -r (GRAMM. suppl. 74, 13). h testatur CASSIOD. gramm. VII 202, 7 (ex Eutyche). NOT. Tir. 74, 95. de notatione: CHAR. gramm. p. 451, 29 B. -r φρίκη. SERV. Aen. 1, 165 (p. 2978, 30) '-r' plerumque ad odium pertinet, plerumque ad venerationem, ut hoc loco; sic Lucanus (p. 2999, 32). 2, 559 'saevus -r', quia est et bonus, ut (p. 3001, 10). SERV. auct. ibid. est et amoris, ut Terentius (p. 2979, 60). SCHOL. Stat. Theb. 1, 494 (p. 3001, 10) '-r' ... aut gaudiorum est aut maeroris ...; timoris -r est, quem Virgilius dicit (p. 2999, 81) ... laetitia, ut Terentius (p. 2979, 60). SCHOL. Ter. p. 97, 8 '-r' est membrorum commotio. SYNON. Cic. p. 440, 24 B. GLOSS. φρίκη. πόνος. terror. timor. pavor. peccatum. pavor aut fastidium. GLOSS.¹ I Ansil. HO 132 est -r ad metum, est -r ad turpitudinem (cf. GLOSS. V 109, 41). de plur. (ad caput prius): ad I: '-es alicuius rei' i. 'foeda, horrenda a. r.' apud scriptores quater (AMM. p. 2999, 14. 15. CONSVLT. ZACH. p. 2998, 37. PASS. Mar. iac. p. 2998, 40). ad II: '-es' i. 'accessiones -is' de -bus naturalibus (usu medicinali, v. p. 2999, 43) saepius (CELS. 5us. PLIN. nat. 9us. SCRIB. LARG., FIRM. math., Ps. MVSA singulis locis), de -bus commotione animi effectus nonnisi apud poetas bis (SEN. p. 3000, 8. STAT. p. 3000, 21). legitur apud poetas inde a PLAVTO, apud scriptores inde a CIO. Att. (p. 2999, 48 et 79). LIV. omnes locos ex schedis attuli praeter p. 2998, 72-2999, 18. 2999, 43-66. 2999, 74-3000, 31. [it. orrore, francog. horreur, hisp. horror. M.-L.] [confund. in codd. saepius c. honor, error, terror, ex. gr. LIV. 39, 8, 4 (var. l. pro err.). PHAEDR. app. 21, 7 (orr- V, err- N). PLIN. nat. 2, 79 (hon- R¹a; 'an livorem?' Mayh.). MART. CAP. 9, 919 (var. l. pro hon-). contextu dubio: AMM. 25, 3, 11 cristarum elephanthorum ... -e (stridorum Haupt, crustarum Heraeus).] i. q. φρίκη: CAPVT PRIVS: proprie:

I de asperitate, rigore, turpitudine: A corporaliter de specie externa (in imag. vel compar. infra l. 78. 83. p. 2998, 15. 27 al.): 1 spectat ad superficiem asperam: a de capillo (sim.) hirsuto, erecto (ad signif. habitum simplicem l. 58): STAT. silv. 2, 6, 43 simplex ... -e (herr- M¹, err- Itali, Vollmer) decore crinis. QVINT. inst. 11, 3, 160 capillos ... retro agere, ut sit -r ille terribilis. APVL. apol. 4 capillus ... -e implexus atque impeditus. TERT. paenit. 12, 7 capilli incuria -em leoninum praefere (cf. PACIAN. paraen. 9 p. 118 leonum ... iubas impexa caesaries et barbatus [v. d. Vliet, barbarum codd., ed. pr., barbarus add. vet.]). -r exuperat. -r fit commotione animi (cf. p. 2999, 83. 84. 3000, 8. 3001, 18): LVCAN. 5, 154 nullo ... -e comarum excussae laurus (VAL. FL. 1, 229 STAT. Theb. 8, 389). Ps. QVINT. decl. 3, 7 p. 47, 10 ardorem luminum, -em (-um B¹) capillorum, fremitum indignationis.

b de mari (aqua) exasperato, fluctuante (acced. nimirum vis tremoris [v. p. 2999, 25 sqq.] necnon obscuritatis [v. p. 2998, 32 sqq.]): LVCAN. 5, 446 Pontus ... non -e tremis, 5, 664 niger inficit -r terga maris. VAL. FL. 1, 652 caeruleus -r (inter comites notorum). STAT. Theb. 5, 364 inde -r aquis (SCHOL. obscuritas. CLAVD. 28, 33 Delphis tunc vivere fontes, tunc sacer -r [honor R] a.). silv. 5, 4, 5 somno occidit -r aequoris. AVIEN. Arat. 1397 sali furit implacabilis -r. c de tumore papillarum (cf. p. 2990, 67): NON. p. 538, 7 'strophium' est fascea brevis, quae virginealem -em cohibet papillarum. d de variis rebus exstantibus: IVVENC. 2, 789 (in imag.) nec fructus sermonis sequitur spinarum -e necatus. 2, 799 ad fructum culmis ... spicueus -r processit. ARATOR act. 2, 1185 oculis Pauli ... squameus exiit -r (cf. Vulg. act. 9, 18).

in compar. de stimulis peccatorum: PAVL. NOL. epist. 29, 1 p. 247, 18 quae pallia pilosa nos ... stimulis admonerent, dum asperitate setarum compungimur, et peccatorum nostrorum -e compungi. 2 spectat ad ipsius subiecti rigorem, duritiam: a in

univ.: LVOR. 6, 1011 validi ferri natura et frigidus -r. CLAVD. DON. Aen. 5, 405 p. 469, 22 ('rigebant') tantum -is (hon- add. vet.). et ponderis ... caestus habuerant, ut eqs. b de frigore (cf. de borea infra l. 81, de tremore argentum p. 2999, 34 sqq.): PETRON. 123 v. 186 miti ... -e quievit humus congelata. AMM. 15, 10, 1 -e nivali ... obductos montes. -r mortis: PORPH. Hor. sat. 2, 1, 62 'frigore ...', id est -e m. c i. q. torpor torpedine effectus: CLAVD. carm. min. 49, 21 metuendus ab imis emicat -r aquis (22 frigore).

3 spectat ad speciem squalidam, turpem, incultam (de capillo v. p. 2997, 57; nota quae monui infra l. 67): a generatim: a vi strictiore: TERT. pudic. 13 p. 243, 27 concili<ci>atum et concineratum cum dedecore et -e compositum paenitentem. paenit. 11, 1 in asperitudine sacci et -e cineris. PANEG. 3, 6, 4 pulveris. HIER. epist. 21, 13, 9 (in imag.) sordium -e (err- var. l.). CARM. de Sod. 129 atro -e favillae ... incendia signant. CONSVLT. ZACH. 2, 18 p. 89, 26 nec ... -em proprii vomitus canis repetat (syn. sordes). PETR. CHRYS. serm. 163 p. 628^b hesterno -e foetentia ... obsonia. SEDVL. op. pasch. 3, 3 p. 234, 5 maculosae cutis leprosi (cf. ALC. AVIT. hom. 18 p. 129, 8 leproae). ALC. AVIT. c. Eutyche. 2 p. 25, 19 pollutionis. APOLLIN. ALC. Avit. epist. 13 p. 46, 18 cotidianum ... manuum ... -em. de vultu (sim.) aspero: STAT. Theb. 10, 641 abiit -rque vigorque ex oculis Virtutis in Manto transfiguratae (infra aspera ... ora). EVTR. 9, 27, 1 ingenii asperitatem suam etiam vultus -e (-i G, horrere LO) significans. β vi latiore de specie turpi:

TERT. anim. 28 p. 347, 14 mortui veteris. HIER. epist. 21, 21, 2 (per imag.) antiquum gentilium ... -em (err- var. l.). b de locis asperis, incultis, desertis (cf. l. 5. 39. 40. p. 2999, 18. 3000, 33): PLIN. nat. 5, 7 solitudinum. STAT. Theb. 4, 424 vacuus ... silentia servat -r silvae (male SCHOL.). 12, 12 campi ... vacantis. FLOR. Verg. p. 185, 7 par -e, par vertice, par ille nivibus Alpibus Pyrenaeus. TERT. adv. Val. 15 p. 195, 12 loci. c de caligine (cf. p. 2997, 69): a acced. gen.: LACT. inst. 2, 5, 24 -em tenebrarum (AMM. 28, 1, 54. 29, 5, 49 [err- cod.]). AMBR. bon. mort. 9, 42 p. 739, 18 HIER. epist. 38, 1). FIRM. err. 19, 1 perpetuae noctis (AMM. 21, 2, 25, 3, 23 SYLV. SEV. dial. 3, 4, 4. CONSVLT. ZACH. 1, 38 p. 47, 2 -bus [v. p. 2997, 39; err- M]. CE 1180 [= 1181], 3 inferne noctis tristissimus -r). PRVD. perist. 4, 69 umbrarum. de locis caligine squalidis: AMM. 15, 4, 3 lacum -e silvarum squalentium inaccessum. PASS. Mar. iac. p. 53, 8 graves antri caligant -es (v. p. 2997, 40; herr- A, -e EN, horres V; infra squalidus locus). β nude pos.: POTAM. tract. 1, 12 (JThSt. 19, 1918, 299) tenebrarum globos et nigri -is umbracula. 1, 105 (ibid. 303) secretarium ... -is (sc. sepulcrum). d de herba sterili: SEDVL. op. pasch. 5, 17 p. 285, 1 germinis inutilem ... -em (honn- H¹, hon- Gallandius; infra amaritudinem sterilis oleastri).

B incorporaliter de habitu (cf. p. 2997, 55; nota quae monui infra l. 68): 1 generatim fere i. q. duritia, feritas:

STAT. Theb. 3, 693 non si mihi tigridis -r aequoreasque (-aeque codd.) super rigeant praecordia cautes, ferre queam. silv. 2, 1, 169 barbarus -r (lagentis, qui in se saevit). AMM. 22, 8, 25 caeli. de vita inculta: FIRM. math. 3, 1, 12 ut deserto pristini squaloris -e et agrestis conversationis feritate seposita cultior vita ... redderetur.

2 de moribus, cultu i. q. severitas, tristitia (cf. horridus p. 2993, 35): STAT. silv. 5, 1, 64 nec frons triste rigens nimisueque in moribus, (Itali, maior- codd.) -r, sed simplex hilarisque fides et ... gratia. PLIN. epist. 1, 10, 6 nullus -r (honor γ) in cultu philosophi, nulla tristitia, multum serenitatis (Schuster, WSt. 53, 1935, 115; sever- codd.).

3 technice ap. rhet. de habitu incompto orationis (cf. horridus p. 2993, 60): QVINT. inst. 8, 5, 84 veterem illum -em dicendi malim quam istam novam licentiam. CHAR. gramm. p. 13, 81 B. (= DIOM. gramm. I 485, 25) incultae vetustatis. vi latiore: PANEG. 2, 1, 3 rudem hunc et incultum Transalpini sermonis -em. POMER. 3, 34, 2 -e incomptae orationis.

C usu latiore de vi, statu, effectum (sim.) horribili (hic usus fluxit ex notione q. e. 'status squalidus, turpis', v. e. g. p. 2999, 8 et cf. exempla sub A3 et B allata, a quibus haec non semper facile distinguuntur. acced. fere gen. [aliter p. 3000, 35 sqq.]; ubi c. adi. [infra l. 76. 78. 79. 80 al.] vel nude [infra l. 82. p. 2999, 4. 7. 11 al.] ponitur, interdum transit in vim meton. [v. p. 3001, 51 sqq.]): I fere i. q. vis terribilis (maxime rerum; attuli omnes locos usque ad PORPH., inde selectos): LVOR. 2, 411 serrae stridentis acerbum -em (opp. musaea mele). VERG. Aen. 2, 301 armorum i. pugnae (PANEG. 4, 24, 5. CLAVD. DON. Aen. 7, 525 p. 80, 6 gravis. cf. VERG. Aen. 12, 406 saevus campis ... -r crebrescit. STAT. Theb. 6, 251 belli. CYPR. ad Donat. 6 p. 8, 17 cruento -e castrorum. DRAC. Orest. 241 pugnarum. PHOC. carm. de Verg. 111 Martius). LVCAN. 3, 9 diri ... plena -is imago ... Iulia (STAT. Theb. 3, 75 diro -e volantes ... animae). LAVS Pis. 141 classicus (i. classicorum). VAL. FL. 7, 563 caerulei boreae ferus ... -r (item de ventis: PALLAD. 1, 6, 9 aer ... ventis mediocribus sine vi et -e perflabilis. AVIEN. Arat. 1733 perfurit aeris -r [gr. 995 χειμωνόθυς]). STAT. Theb. 2, 716 torva ... -e decore cassis (item de specie armorum: 11, 32 Eurymedon, cui

[Ehlers]

rusticus -r in armis [cf. 7, 264 terribilis silvis]. CLAVD. 10, 191 igneus -r thoracum. rapt. Pros. 2, 146 Martius galeae]. silv. 3, 2, 52 (*nisi ad p. 3000, 35*) ominis. QVINT. decl. 281 p. 146, 27 scelera propius admota plus habent -is. Ps. QVINT. decl. 15, 7 p. 282, 23 accusationis. 17, 7 p. 307, 10 immanitatis. MIN. FEL. 37, 1 carnificis. TERT. scorp. 5 p. 154, 21 operis. PORPH. Hor. carm. 3, 4, 54 in ... corporis altitudine mina(e) quaedam videntur esse atque -r. CYPE. epist. 37, 3 p. 578, 15 squalorem carceris ac receptaculi poenalis -em (cf. HIER. epist. 1, 3, 1 poenali carceris -e [DRAC. laud. dei 3, 651]). v. et p. 3000, 32). FIRM. math. 1, 10, 14 Mars rutilo ... -e metuende. PAL-LAD. 12, 20, 3 ('de oleo odoris horrendi') si nihil de -e (nidore edd. vett.) decusserit oleum. POTAM. epist. ad Athan. 20 (RevBén. 30, 1913, 280) iaceat serpens sanguineo -e contractus (sc. ictu). AMM. 19, 12, 14 sepulchrorum ... -es (per plur., item: 29, 1, 23 trunculentae vocis -bus. v. p. 2997, 39). CLAVD. DON. Aen. 2, 395 p. 200, 27 longae dictionis. HEGES. 1, 45, 10 exsecutionis (cf. AVG. in euang. Ioh. 120, 1 cruciatus. COD. Theod. 1, 29, 5, 1 cruoris i. caedis). RVFIN. hist. mon. 12 p. 432^a deserti -em terroremque (cf. p. 2998, 28. 3000, 33). et al. 2 i. q. vis stupenda: AVG. pecc. mer. 1, 21, 29 p. 28, 7 profunditatis veluti -e percussus ([antea sententiam mirae p.] c. Pelag. 2, 7, 15 p. 475, 25 cum ... huius p. -em usque ad hoc perduxisset, ut diceret eqs.). 3 i. q. auctoritas: COD. Theod. 2, 1, 8, 2 quas causas dignus et meritis -r (hon- N) inscriptionis impleverit (infra digna legum ... auctoritas).

II de tremore: A -r efficitur vi naturali: 1 generatim i. q. tremor (de mari v. p. 2997, 68): LVCR. 6, 593 fera vis venti per crebra foramina terrae disperditur ut -r (quasi materia movens) et incutit inde tremorem (cf. 594 frigus). OV. met. 9, 345 vidi ... tremor ramos (personatos, sc. in metamorphosi; cf. l. 31) -e moveri (item de arbore: SEN. Oed. 576 silva erexit comas ... et totum nemus concussit -r. LVCAN. 3, 411 non ullis frondem praebentibus auris arboribus suis -r inest [male SERV. p. 2997, 29]). FLOR. epit. 2, 6, 14 -em soli (syn. terrae tremor).

2 signum est frigoris (cf. p. 2998, 3): a in univ.: LVCR. 3, 291 frigida aura dial -em membris et concitat artus (301 tremulum motum). SEN. dial. 4, 2, 1 motus non voluntarii ut -r frigida aspersis. nat. 6, 24, 4 nos externa causa in -em agit (antea frigore inhorruimus). CVRT. 8, 10, 7 (fort. ad b) frigus ... -e (horre B) corpora adfecit. transfertur ad res (cf. p. 2998, 3): PAVL. FEST. p. 2 'apricum' locum ... quasi ἀπριχός, id est sine -e (hon- T¹), videlicet frigoris. PROB. Verg. georg. 1, 336 Martis stella ardore suo -em a frigore Saturnio (abl.; -i Keil) venientem in Iovem temperat.

b t. t. medic.: -r aegrotorum, maxime febricitantium (nos 'Schüttelfrost'; definitur l. 47; cf. p. 3001, 5; usurpatur sing. vel plur. [de accessionibus; v. p. 2997, 41]): LVCL. 643 vestimentis frigus atque -em exaturum (cf. CELS. 3, 3, 3 cotidiana febres incipiunt aliae a frigore, aliae ab -e; ... -em voco, ubi corpus totum intremat). CIC. Att. 12, 6, 4 (= 12, 6a, 2 Sj.) Attica iam sine -e est (dolore est [om. R¹] -e est M¹ R¹). CELS. 1, 9, 4 ex frigore -es tremoresque nascuntur (2, 13, 1 qui ante febres -e et tremore vexantur). 3, 12, 1 -r ... eas fere febres antecedit, quae certum habent circuitum. 3, 15, 1 si cui cum -e febri accessit (ibid. revertitur. SEN. epist. 95, 17 februm cum -e, et multa membrorum quassatione venientium [PLIN. nat. 23, 92, 26, 116 (err- R)]. ORIBAS. syn. 6, 23 febres cum -e [err- trad., item infra] fiunt, quamquam et rigor praecedat -em [gr. 4 φρικώδεις sc. πυρετός]). 4, 2, 2 -r calidus (val- Constant; item 4, 15, 1). 7, 27, 1 inordinati -es. al. SEN. epist. 74, 33 (inter signa languoris) -r membra percurrens. CVRT. 3, 5, 3 subito -e artus rigere coeperunt. SCRIB. LARG. 66 (= MARCELL. med. 14, 3) febriculis non sine -e intercurrentibus. 95 bis (= MARCELL. med. 16, 9). PLIN. nat. 20, 136 -es frigidus (FIRM. math. 3, 2, 8 corporis [CAEL. AV. acut. 2, 17, 102]. cf. PRVD. perist. 1, 113 algidus). 20, 156 ante accessio-num (-em FE) -e(m). 22, 150 -em tertianae et quartanae (cf. 24, 76 febrium [28, 107]). 31, 119 algores -esque. al. Ps. AVR. VICT. epit. 12, 11 sudore refrigescere -r corporis nimis initia febri praebuit (cf. l. 61). Ps. MVSA herb. Vett. l. 121.

3 signum est senii: MAXIM. eleg. 1, 6 hoc quoque quod superest mei, languor et -r habent.

B -r efficitur commotione animi (horret corpus [e. g. infra l. 77] vel animus [e. g. infra l. 78]; de capillis v. p. 2997, 64 sqq.): 1 usu generali signum est timoris, taedii, detestationis (quam -r auget p. 3000, 9), aversationis sim. (admisce-tur ira p. 3000, 3 et 27; -r somniantium p. 3000, 13; fere i. q. fastidium p. 3000, 29): a vario usu (omnes locos attuli usque ad VAL. MAX., inde selectos; ad iuncturas v. etiam p. 3000, 35—3001, 28): PLAVT. Amph. 1068 ea res me -e adficit, erilis praeverit metus (PRVD. perist. 2, 391). 1118 mihi -r membra ... percipit dictis tuis (PACV. trag. 224). TVRPIL. com. 46 apertae surae ... -em mihi ex corde exsuscitabant. CIC. Att. 8, 6, 3 qui me -r perfudit, quam sum sollicitus. VERG. Aen. 2, 559 me ... saevus circumstetit -r, obstipui eqs. (STAT. Theb. 5, 239). 2, 755 -r ubique animo, simul ipsa silentia terrent. 3, 29 mihi frigidus -r membra quatit gelidusque coit formidine sanguis (OV. met. 9, 291). 4, 280 arctatae ... -e comae (12, 868). OV. epist. 15 (16), 67 gelidus ... comas exererat

-r (SEN. Tro. 457 -r ac tremor. SIL. 9, 122). met. 14, 198 luridus. LIV. 1, 25, 4 -r ingens spectantes perstringit (VAL. FL. 7, 81 perstringerat -r Iasonem ... et maesta stabat defixus in ira. cf. CVRT. 5, 9, 1). 35, 35, 17. VAL. MAX. 6, 9, 13 corpus magno cum -e totius fori Romani conspectum est (PLIN. paneg. 76, 3 corporis. TERT. apol. 23, 12 orbis. et al.). 9, 8, 2 vix sine -e animi (AMM. 29, 1, 38 animorum. cf. SEN. nat. 5, 15, 1 non s. [STAT. Theb. 6, 499 alto. et al.]). SEN. Thy. 949 crinis ... inter subitos stetit -es (v. p. 2997, 43). benef. 7, 20, 4 vitia detestamur sine -e (err- FG). LVCAN. 1, 192 perculit -r membra (VAL. FL. 6, 481. CLAVD. 5, 130 exsanguis). PETRON. 128, 5 in -em perductus. VAL. FL. 1, 621 qui tum Minys trepidantibus -r. SIL. 8, 121 asper somno (summo var. l.) diris (-us codd.) me impleverat -r (item in somnio: HIER. interpr. Iob 4, 14 -r ... et tremor [Vulg. pavor]. VVLG. gen. 15, 12 magnus et tenebrosus. Iob 4, 13 in -e visionis nocturnae. 7, 14 per visiones -e concuties [HIER. interpr. Iob obstupescas]. cf. p. 3001, 28). STAT. Theb. 1, 45 alio Capaneus -e (horre r) canendus (i. 'cum -e'; male SCHOL. maiore impetu dictionis). 1, 403 fraterni sanguinis ... conscius -r (PRVD. cath. 4, 23. CLAVD. 20, 503 factorum). 5, 396 manibus ... -e remissis (i. 'prae -e', sim.: AMM. 30, 1, 22). 9, 862 non ira subit, sed leti nuntius -r (TAC. hist. 1, 37, 3. et al.). 10, 557 insanis (incertis var. l.) lymphatam -bus (v. p. 2997, 43) urbem. PLIN. epist. 7, 33, 8 -r omnium. paneg. 48, 4 -r et minae et ... metus. SVET. Aug. 6 -r ... et metus. Nero 49, 4 -em formidinemque visentium. MIN. FEL. 28, 6 execrationis (c. gen. explicit ut: ARNOB. nat. 2, 29 p. 72, 16 formidinis. CLAVD. DON. Aen. 11, 445 p. 483, 15 desperationis. MACR. Sat. 5, 16, 2 satietatis). PRVD. perist. 10, 961 -r stupentem persecutorem subit timorque et ira pectus in caliginem vertere eqs. MACR. Sat. 7, 7, 15 in locum satietatis succedit -r (i. fastidium, item: 7, 7, 16. abundanter: FRG. epist. Pelagian. 2, 4 [RevBén. 34, 1922, 270] fastidium ... -is. cf. l. 26. 45, 47). et al. gen. -is pro adi. (aliter p. 2998, 43 bis. supra l. 30): HIER. epist. 3, 4, 4 -is (-e, horreis varr. ll.) carcerem (cf. p. 2999, 9). VVLG. deut. 32, 10 in loco -is et vastae solitudinis (hebr. aliter; cf. p. 2999, 18).

b indicatur causa -is: a gen. obi. (cf. p. 3001, 1 sqq. et 15; aliter p. 2998, 66 sqq.): VAL. FL. 7, 266 tibi siquis ... morituri ... -r. 7, 378 pullos ferit -r Olympi. SIL. 5, 391 gelidus ... sub ossa pervasit miseris conspecti consulis -r. FLOR. epit. 2, 17, 12 non sine quodam sacrilegii metu et -e (orr- B, horre N¹). TERT. adv. Val. 18 p. 197, 9 cum magno -e blasphemiae. ARNOB. nat. 3, 15 p. 122, 11 foeditatis. AMM. 20, 11, 13 machinae. AMBROSIAST. in I Cor. 7, 14 nomen Christi (CLAVD. 15, 384). RVFIN. hist. mon. 28 p. 451^b (= PALLAD. hist. mon. II 9 p. 355^c) nemo accessit prae foetoris -e. PRVD. perist. 10, 722 doloris. PAVL. NOL. carm. 27, 623 amoris iniqui. AVG. serm. 183, 10, 14 -r et timor mortis (280, 3, 3). MACR. Sat. 7, 5, 12 uniformis alimoniae. NOVELL. Valent. 33 servitutis. CAEL. AVR. chron. 3, 2, 18 -e ciborum et fastidio (3, 2, 14). PALLAD. hist. mon. I 12 p. 289^d languoris -e confusus (gr. p. 78, 10 αἰνόμενον). I 53 p. 336^e contagionis (cf. gr. p. 161, 18). β praep. (cf. p. 3001, 20): CLAVD. rapt. Pros. 3, 307 nosti Latona ..., quis -r pro genitis et quantus amor. CONC. II 3, 2 p. 84, 24 vestri ... imperii circa malos -em. EVSTAT. Bas. hex. 9, 4 p. 960^b spontaneum habemus erga omnia, quae nos contristare creduntur, -em (gr. πρὸς τὰ λυποῦντα διαβολήν). γ adi.: AVSON. 362, 5 p. 87 P. mare naufragus -r infamat (cf. Anth. Pal. 9, 359, 4 ἐν δὲ θαλάσῳ τάρβος). δ ne: AMM. 25, 2, 4 -e ... perfusus est, ne ... minax Martis apparuerit sidus. VVLG. Iudith 4, 2 tremor et -r invasit sensus eorum, ne eqs.

c locutiones: α -r est (per ellipsin l. 60) c. inf.: PLIN. nat. 28, 4 quod spectare ... -r est. STAT. Theb. 10, 522 saltu trans-mittere fossas -r equis. OROS. hist. 2, 16, 18 dicere. β -is est c. inf.: AVG. civ. 3, 20 p. 130, 11 D. Sagunti interitum legere, quanto magis scribere -is est. AVELL. p. 28, 1 quod -is (err- Φ) est dicere. γ -i esse (fere c. dat.; cf. p. 3001, 12), habere, ducere: PANEG. 2, 41, 3 magno ... pectoribus humanis ... lux amori, interitus -i est. LACT. opif. 10, 18 magis -i quam ornamento. SCHOL. Cic. Bob. p. 93, 25 AMBROSIAST. in Gal. 5, 17 p. 368^a AVG. civ. 21, 8 p. 506, 33 D. conf. 4, 6, 11. SALV. gub. 7, 74 -i eis ... horrida ista non erant. PALLAD. hist. mon. I 21 p. 299^b omnibus ... -i erat virgo (gr. p. 98, 3 αὐτὴν ἐβδελύσαντο). ARNOB. nat. 4, 20 p. 157, 12 quos ortus ... ho-mines et execrationi habeant et -i. CASSIAN. inst. 4, 30, 4 officia ab omnibus ducebantur -i.

2 specialia: α -r divinus deis, personis sanctis, locis religiosus effectus (cf. p. 3001, 49; usu magis profano v. sub 1; acced. vis stuporis, admirationis l. 75. 84): LVCR. 3, 29 me ... quaedam divina voluptas percipit atque -r, quod sic natura tua (Epicuri) vi ... relecta est. 5, 1165 est mortalibus insitit -r, qui delubra ... suscitatur eqs. LIV. 1, 16, 6 cum perfusus -e venerabundusque adstis-sim Romulo viso. AVSON. 419, 2 p. 353 P. (de palatio) -e tran-quillo et povere venerabili. CLAVD. DON. Aen. 8, 350 p. 165, 3. Ps. SEN. epist. Paul. 7 -e divino (SVLP. SEV. dial. 2, 13, 3). SVLP. SEV. dial. 2, 13, 1 sedebamus ingenti -e et tremore, ac si ante angeli ta-bernaculum ... excubias duceremus. 2, 13, 2 -e (-ere F¹) ... circum-fundimur ac stupore. CLAVD. MAM. anim. 2, 2 p. 102, 5 potentiam ... sui non sine -e suspiciens mens humana (antea emirata).

c. gen. obi.: VAL. FL. 2, 433 numinis ingens -r. TERT. adv. Marc. 3, 24 p. 421, 10 loci terribilis -e concussus est Iacob. PS. CYPR. laud. mart. 2 p. 27, 14 religionis...-em (hon- QT). b signum est amoris (cf. DON. Ter. Eun. 84 [p. 2979, 60] natura magni caloris etiam -em incutit, ut nimiae febres): PROP. 1, 5, 15 (inter signa amoris) tremulus maestis orietur fletibus -r (16 timor). c signum est stuporis, admirationis, gaudii (cf. p. 3000, 27 et v. quae monui ibid. 74): PETRON. 83, 1 Protopenis rudimenta... non sine quodam -e tractavi. SIL. 8, 561 gratus... inerat visentibus Scipionem -r. STAT. Theb. 1, 494 stupet omine tanto defixus Adrastus... laetusque per artus -r iit (v. p. 2997, 30. 31). ITIN. Alex. 43 Alexandro duo fontes...-i (orr- trad.) fuere prae admiratione (AVG. conf. 9, 6, 14 -i mihi erat... ingenium). AVG. gen. ad litt. 5, 22 p. 166, 24 ut... ineffabilem incutiant admirationis -em. c. gen. obi. (?): VAL. FL. 8, 67 (v. app. crit.) tantus subiit tum virginis -r Iasonem. d signum est furoris divini (de vatibus): STAT. Theb. 10, 160 repens (P. recens cett.) superis animum lymphantibus -r Thiodamanta subit. 10, 606 stant tristes -e comae Tiresiae. e signum est irae (cf. p. 2999, 73): ITALIA psalm. 118, 53 (Aug. spec. 6 et HIER. psalt. sec. Hebr.) -r obtinuit me ab impiis (רַעַיִי 'ardor'; gr. ἀδύ- ula, Vulg. defectio). f signum est libidinis: ANTH. 473, 3 (Petron. ?) nec desinit ante frigidus adstrictis (et fr. strictis cod.) qui regnat in ossibus -r, quam tepidus laxo manavit corpore sudor (ad coitum refert Goldast). g signum est vertiginis: HIER. in Is. 21, 6 sqq. p. 191^D (ad Vulg. Is. 21, 4 tenebrae stupefecerunt me) perterritus... ac tenebroso -e circumdatus (antea caligantibus oculis). h signum est sollicitudinis (in somnio; cf. p. 3000, 13): PRVD. cath. 6, 42 sensa somniantum dispar fatigat -r.

iuncturae selectae ad II: adi.: algidus: p. 2999, 62. calidus: p. 2999, 56. divinus: p. 3000, 80. exsanguis: p. 3000, 10. frigidus: p. 2999, 61. 82. supra l. 22. cf. p. 2998, 1. gelidus: p. 2999, 84. 3000, 37. gratus: supra l. 9. insanus: p. 3000, 21. laetus: supra l. 10. luridus: p. 3000, 1. tenebrosus: p. 3000, 14. supra l. 26. tranquillus: p. 3000, 78. tremulus: p. 2999, 29. supra l. 6. gen. explicat.: p. 2999, 40. 63. 64. 3000, 15. 24-26. supra l. 14. cf. p. 2998, 6. a frigore veniens: p. 2999, 42.

CAPVT ALTERVM: metonymice et personate:

I metonymice de materia -em efficiente: A de hominibus: LVCR. 3, 1034 Scipiadus... Carthaginis -r (SEN. epist. 86, 5 Scipio ille 'C.-r' [vers. Lucr. laudari post alios statuit Axelsson, Neue Senecastudien 195]. SIL. 15, 340 Marcellus). PROP. 4, 10, 10 Acron... Romae finibus -r erat. LVCAN. 5, 344 orbis Hiberi -r et arctoi... miles. VAL. FL. 1, 744 qui gentibus -r pergit Iason. 2, 24 scopulis... maximus illis -r abest... Typhoeus. SIL. 8, 477 antiquus Romanis moenibus -r Clusinum vulgus. DRAC. laud. dei 3, 325 Brutus, -r (oror B, corr. M³) amorque novus. CE 1335, 10 (= INSCR. christ. Diehl 66; e codd. Sang. et Par.) Pannoniis gentibus -r (hon-Par.; cf. Mommsen, Herm. 28, 1893, 35 sq.) erat Constantius quidam.

B de bestiis: STAT. Theb. 5, 505 nemoris sacer -r... serpens. DRAC. Romul. 10, 439 impius -r angues Furiarum.

C de rebus (nota, quae monui p. 2998, 71; v. et p. 2999, 27): VAL. FL. 4, 661 multifidus ruptis e nubibus -r effugit (i. fulmen). 8, 134 saevus venit -r ad aures Aetiae (de nuntio ut: HOMER. 841 aures dixerat -r). CYPR. ad Donat. 8 p. 9, 18 de paricidiis...-r (err- Gronov.) antiquus... replicatur in theatris. PRVD. apoth. 755 funereus...-r evomit exequias... vivas Lazari ('sepulcrum' Bergman). OROS. hist. 5, 19, 21 tantum -is (i. rerum horribilium) ingessisse notitiae. SALV. gub. 7, 74 idem omnes -r infecerat i. vitium (syn. horrida). CAES. AREL. (?) serm. 213, 5 p. 806, 4 libido omni -e deformior.

II personate: SEN. Oed. 591 (inter dira monstra) torva Erinys... et caecus Furor -rque.

compos.: horrifer.

Ehlers.

CIL VIII 21667 Claudius Lucianus vix(it)... eqs. Claudius Rogatus pater vexillarius horsar. 'vocabulo videtur numerus significari, cuius Lucianus fuit vexillarius' edd. ad l. 'latere videtur ursarius vel ursariorum (cf. CIL XIII 5243 [= INSCR. Dessau 3267]. 8639) Svennung in plag.

horsum adv. [ex *hō-vorsum; cf. illorsum etc. J. B. H.] in codd. saepe ors-. PRISC. gramm. III 75, 21 inter adverbia derivata vel composita in 'um'. 84, 12 unam loci significationem habentia adverbia, quae est ad locum, ut '-m', 'istorsum' eqs. 138, 24 (v. vol. VI, 938, 45). SCHOL. Ter. p. 98, 11 (ad Eun.) ad hanc domum. p. 145, 18 (ad Hec.) in hanc partem. Ter. Bemb. Eun. 219 huc versum (cf. GLOSS. V 534, 52 hoc versum). GLOSS. II Abol. HO 19 ad nos, [stat curte] ('stac parte?' Goetz, Thes. gloss. em.; '... curre?' Gloss. I p. 411). [de GLOSS. II 588, 43 v. s. orsum.]

i. q. huc (ad hunc locum) versus: PLAVT. Mil. 304 quam [mox -m] (i. uxor trad.) ad stabulum (sc. domum) iuvenix (i. Philocomasium) recipiat se <a> pabulo. Rud. 172 -m se capessit (sc. e mari). TER. Eun. 219 mox noctu te adiget -m insomnia. Hec. 460 Phidippum et patrem video: -m pergunt.

Haefter.

hortamen, -inis n. ab hortari. plur. p. 3002, 6. 8. 14. 18. vox maxime poetica inde ab OV. met.; in prosa ap. LIV., TAC. Germ., PALLAD., ENNOD.

1 spectat ad actionem hortandi: fere i. q. hortatio (de serpente fere i. q. 'illecebra' l. 10; -n vocis, clamoris, verberis l. 14. 15): OV. met. 1, 277 'non est -e longo nunc' ait (Neptunus ad amnes) 'utendum; vires effundite vestras eqs.' LVCAN. 7, 736 non magno -e miles in praedam ducendus erat (in re militari ut: TAC. Germ. 7, 2 cibos... et -a pugnantes gestant mulieres [falso post alios Gudeman 'Erfrischungen'; v. Wissowa, GGA 1916, 674 sq. et cf. infra l. 29]. SIDON. carm. 2, 289 pulchro. cf. STAT. Theb. 4, 11 -a Bellonae). PRVD. cath. 9, 92 (v. supra l. 2) quid tibi, profane serpens, profuit... plasma primum percussisse versipelli -e (astutia var. l.; v. G. Meyer, Philol. 87, 1932, 340 sq.)? ALC. AVIT. carm. 6, 102 sancto. ENNOD. opusc. 6, 4 p. 403, 1 divini voce...-is. impelluntur bestiae: STAT. Theb. 8, 157 nullo... truces -e parent equi. NEMES. cyn. 189 consuetas norint -a vocis catuli. PALLAD. 4, 11, 3 sint... timentes -n clamoris ac verberis boves. 2 spectat ad instrumentum hortandi: fere i. q. incitamentum, stimulus (acced. ad l. 17): LIV. 10, 29, 5 auditur P. Decii eventus, ingens -n ad omnia... audenda. VAL. FL. 6, 94 veterum... viris -a laudes canunt Coralli.

*hortamentum, -i n. ab hortari. GLOSS. III Abol. OR 12 -is alimentis. GLOSS. V 508, 54 -um alimentum, ammonitio. pendent ex TER. l. 28. legitur in poesi (dub. vel falso trad. v. infra l. 26. 28 bis) ap. PLAVT. (infra l. 37), SIL. (infra l. 39); in prosa inde a SALL. (p. 3003, 11), LIV. (p. 3003, 3), TAC. (p. 3003, 5), GELL.; attuli omnes locos praeter CLAVD. DON. infra l. 58. [locus fidei dub. (v. Norden, Enn. u. Verg. 28 adn.): LIV. ANDR. (?) trag. p. 3 R. 5 ('-a: flagella, quibus aurigae utuntur, cum equos hortantur'). falso trad.: PLAVT. Capt. 615 (VE pro ornam.). TER. Haut. 836 (-is dett., Eugraph. [hoc est nutrimentis?], Schol. [Schlee p. 46: -is alimentis], cf. GLOSS. l. 21; ornamentis [vel pro orn.] A al. ex 837; pro alimentis recc. recte, v. vol. I 1584, 81 et Wissowa, GGA 1916, 674 sq. Jachmann, Gesch. d. Ter.-Textes 82). confund. c. ornamentum: l. 28. 30. 37. p. 3003, 7. 12. 17 al.]

1 spectat ad actum hortandi: fere i. q. hortatio: a impelluntur animantia (bestiae infra l. 65): a nude positum vel c. gen. subi.: PLAVT. Truc. 318 Truculentum spero immutari pote blandimentis, -is (A; ornamentis P; oramentis Meursius; v. Ed. Fraenkel ap. Norden l. c.), ceteris meretriciis. SIL. 5, 154 aspera quisque -a (port- OV) sibi referat (in re militari ut: CLAVD. DON. Aen. 9, 145 p. 207, 32 ad incitanda -a. in imag.: CYPR. Fort. praef. 1 p. 317, 6 -a..., quibus milites Christi ad spiritale... certamen animarem. FVLG. RVSP. serm. 6, 2 p. 741^A. v. et infra l. 62). PORPH. Hor. carm. 2, 7, 23 'quis' interrogative, sed cum quodam -o dicitur. CYPR. hab. virg. 24 p. 205, 2 -is vos mutuis excitat (sensu christiano [v. p. 3009, 69]; item: LVCI. Athan. 1, 42 p. 140, 24 -a caelestia. SACR. Leon. p. 325 praecursoris Iohannis -a [SACR. Greg. 123, 1]. MVTIAN. Chrysost. hom. 22, 2^m. -a atque consolationes [gr. παρακλήσεις. cf. p. 3009, 75]. ISID. reg. monach. 2, 2. cf. l. 41. 52 sqq.) laps. 9 p. 243, 7 mutuis. epist. 46, 2 p. 605, 8 -is petimus et rogamus. LACT. inst. 4, 1, 8 sapientes possent adsiduis -is liberare populum vitii et erroribus (vi morali; v. p. 3009, 67). 5, 19, 9 oratione... et -is. LVCI. moriend. 3 p. 289, 29 Pauli... ad te calcandum... -is animamur: 'sumus eqs.' (Vulg. Rom. 8, 16; sic spectat ad locos sacrae script. [v. p. 3009, 77]: FAVSTIN. trin. 5, 1 p. 70^B -a sacrae scripturae. AMBROSIAST. in Eph. 6, 10 p. 401^A monita et -a. VEREC. in cant. 7, 13 vox prophetalis...-i. v. et FILASTR. 132, 3 -o dei. PS. ATHAN. ad mon. 5 p. 76° opp. imperium). CLAVD. DON. Aen. 3, 610 p. 342, 18. 5, 195 p. 446, 10 al. HIER. epist. 108, 21, 3. COD. Theod. 9, 24, 1, 1 nefaria -a. EPIST. pontif. 620 Schwartz p. 50, 19. LEANDER reg. praef. p. 878^D meo...-o... hanc tenes professionem (sc. virginatam). de verbis sim. (cf. infra l. 68): CYPR. epist. 58, 2 p. 657, 24 quando dominus militiam nostram...-o sui sermonis instruxerit. SYMM. epist. 9, 99 (94) -um... petitionis adicio, ut eqs. CLAVD. DON. Aen. 10, 395 p. 343, 29 verborum. 11, 610 p. 509, 25 vocis (HIER. epist. 66, 2, 2 equi ad v. -a ferventes). de tuba: CYPR. Fort. praef. 4 p. 318, 29 praecepta divina sint militaris tubae -a.

β acced. structurae rem efficiendam indicantes: ① gen. (cf. p. 3003, 5): GELL. 13, 25 (24), 21 verba (sc. βάρει ἰδι) -um esse acre imperatae celeritatis. IVST. 3, 5, 9 in quibus carminibus -a virtutis... conscripserat Tyrtaeus. PS. AVG. serm. 27, 5 frequenter... plagis disciplina corrigitur, si nihil proficiant -a iustorum (nisi masc., sc. gen. subi.). ② enunt. final. (cf. p. 3003, 20): CYPR. epist. 43, 2 p. 591, 19 fomenta... confessoribus et -a tribuebant, ne concordarent cum episcopo suo eqs. OPTAT. 3, 1 p. 68, 11 fuerant -a, ut (CLAVD. DON. Aen. 3, 605 p. 342, 11. Op. imperf. in Matth. 2 p. 638^{med}. mandata dei, ne peccent, aut -a, ut faciant bonum). ③ prae- pos. (cf. p. 3003, 17): ATHAN. Lucif. epist. 6 p. 325, 22 -a tua ad martyrium. p. 326, 6 -a in viam caelestem.

β impellitur res (cf. p. 3003, 56): CAEL. AVR. acut. 1, 15, 116 siquidem velut -o quodam humor liquidior faciat ad caput ascensum (fere i. q. 'impetu', ut vid.; aliter Wissowa, GGA 1916, 675 'die durch den humor liquidior veranlaßte 'Anregung').

2 spectat ad instrumentum hortandi: fere i. q. incitamentum, stimulus (c. gen. obi. p. 3003, 3; gen. rei efficiendae p. 3003, 5; [Ehlers])

ad *infra l. 17*; ut *infra l. 20*: a varia: LIV. 7, 11, 6 in conspectu parentum coniugumque ac liberorum, quae magna etiam absentibus -a animi tum subiecta oculis... militem accendebant. Tac. hist. 4, 18, 2 *Civis mulieres et liberos* consistere a tergo iubet, -a victoriae vel pulsus pudorem (item *acced. gen. rei efficiendae*: GELL. 9, 3, 4 curae diligentiaeque in liberorum disciplinas -um est *epistula Philippi*. DON. Ter. Eun. 584 -a [orn-TC] aggrendenda virginitis. cf. p. 3002, 67). APVL. Socr. 19 p. 164 cum... si omina (sc. loquentium; omnia *codd.*) observaret, aliquando eorum nonnulla etiam -a haberet. b -o esse, -o existere (*infra l. 14*): SALL. lug. 98, 7 ea cuncta Romanis... magno... -o erant. CYPR. laps. 6 p. 240, 25 *episcopos* et -o (orn- var. l. ap. Aug. c. Cresc. 3, 36, 40 p. 448, 1) esse oportet ceteris et exemplo (item *de hominibus*: CLAVD. DON. Aen. 7, 470 p. 71, 1 *iuventus ipsa* sibi extitit -o. 12, 105 p. 565, 18. LEANDER reg. 4 p. 883° quibus forma esse debes -o ac vitae bonae documento). DON. Ter. Andr. praef. 1, 7 *fabula* successu spectata prospero -o (orn-ATCV) poetae fuit ad alias conscribendas (cf. p. 3002, 77). CLAVD. DON. Aen. 6, 180 p. 533, 28 ut non verba essent -o (-a *edd. vet.*), sed facta. 11, 610 p. 509, 29 vox. COD. Iust. 1, 19, 1 (a. 290) sceleris atrocitas et... fidei exemplum... -o fuit, ut *eqs.* (cf. p. 3002, 74).

*hortatio, -onis f. ab hortari. GLOSS. πορτοπή. inde a CIC: omnes locos attuli praeter CLAVD. DON. *infra l. 38*. [loco dub.: BRVT. (?) Cic. ad Brut. 1, 17, 2.]

1 i. q. actus hortandi, stimulatio (transfertur ad hortatores *infra l. 46*): a impelluntur homines: CIC. orat. 66 in historia interponuntur... contiones et -es (in re militari [v. Kroll ad l.]; cf. Tusc. 2, 37 nec adhibetur ulla sine anapaestis pedibus -o apud Spartiatas. BELL. Alex. 10, 5, 22, 2 [exh- V]. SALL. lug. 60, 1). fin. 5, 6 mihi grata -o tua est. Att. 14, 17^A (= epist. 9, 14), 7 -o non est necessaria. epist. 11, 5, 1 -e... non eges (11, 5, 3). ad Q. fr. 1, 1, 41 non -e neque praeceptis, sed precibus tecum fraternis ago... ut. 1, 1, 45 sine cuiusquam -e. PLANC. Cic. epist. 10, 4, 2 admonitio tua me reprimere aut, si dubitarem, -o impellere posset. LIV. 40, 4, 12 Poris... ad -em remigum nautarumque intentus erat (cf. p. 3008, 43). APVL. met. 1, 10 mutua -e. CYPR. Fort. 8 p. 330, 15 divinae prae-dicationis -o (cf. FRM. math. 1 proem. 7 -o tui sermonis). PANEG. 8, 14, 5 una vox et -o fuit. CLAVD. DON. Aen. 3, 360 p. 317, 2 'fare age' -em poscentis significant, non auctoritatem iubentis. al. AVG. agon. 11, 12 p. 115, 24. PRISC. rhet. 11, 33 p. 559 in peroratione... -bus uteris ([horteris *codd.*]. Hermog. progymn. Spengel rhet. gr. II p. 18, 15 al. πορτοπα. cf. p. 3009, 26). CASSIOD. var. 2, 33, 1 ut... quod bona voluntate suscipitur, regalibus quoque -bus (orn-ordin- varr. II; antea: iussionum) impleatur. MVTIAN. Chrysost. hom. 21, 1 p. 365/6^{ext.} [consolatio vel -o], quae ipsis fit operibus (L gr. παράκλησις [cf. p. 3009, 75]; item: 21, 1 p. 367/8^{med.} non solum... opus non habuisti -e vel c., verum etiam aliis -o et c. facti estis [gr. παρακλήσεως... παρακλήσις]. aliter: 28, 1 p. 409/10^{im.} -em et c. [orationem et c. *codd.*; gr. τὴν παρακλήσιν καὶ τὴν παραμυθίαν]. cf. Ps. PRIMAS. in Hebr. 10, 36 p. 757^A). 34, 2 p. 451/2^{ext.} 'sustinetne verbum consolationis', hoc est verbum solatii, verbum -is (gr. παρακλήσεως... παραμυθίας... πορτοπή). *acced. structurae rem efficiendam indicantes*: CIC. Phil. 9, 6 eorum -o... ad requiescendum et vitae suae consulendum (SVET. Aug. 85, 1 [inter libros Augusti] 'es ad philosophiam'). AVG. in epist. Ioh. 7, 7^{im.} ut diligamus deum, -em habemus (cf. l. 31).

b impelluntur res (subi. res l. 57; ad usum cf. p. 3002, 79): CAEL. AVR. acut. 2, 38, 223 sinapismi acrimonia -em fieri sudorum. chron. 5, 4, 62 (de calculatione) mulieres... digitis immissis in muliebrem sinum sibimet ipsae -e quadam lapidem provocando dimiserunt.

2 fere i. q. incitamentum (v. et supra l. 46): FRONTIN. strat. 1, 12, 1 Scipio prolapsus id quod trepidationem adferebat, ... in -em convertit et 'plaudite' inquit, 'milites, Africam oppressi'.

hortativus, -a, -um. [ab hortari, cf. indicativus etc. J. B. H.] [var. l. pro exh-: QVINT. inst. 5, 10, 83.]

i. q. vim hortandi habens: 1 generatim: SERV. auct. Aen. 9, 155 -a est oratio ad socios, ut audaciores esse debeant *eqs.*

2 speciatim in serm. gramm.: spectantur: a imperat. vel con. sim.: DIOM. gramm. I 338, 33 (de imperativo plur. primae pers.) quem modum quidam -um potius, non imperativum esse putaverunt, cum dicimus 'faciamus legamus' et similia (cf. MART. CAP. 3, 310 qui decem modos verborum memorant, etiam -um adscribunt [orat- var. l.; cf. vol. I 651, 58]. PRISC. gramm. II 449, 17 ὁποτέρω... id est suppositiva sive -a verba [III 237, 6]. GRAMM. suppl. 249, 12 magis -us... quam vocativus casus). CLAVD. DON. Aen. 4, 225 p. 384, 3 'vade' imperativum verbum est, 'age' -um cum imperativo (cf. PRISC. gramm. III 86, 17 -a adverbium 'heia, age'). de vi quadam coniunctionis aut (c. imperat.): DOSITH. gramm. VII 423, 20 (de coniunctione 'aut') modo -a, ut (Verg. Aen. 9, 495) 'aut tu... misere-re' *eqs.* (item DIOM. gramm. I 418, 16 [optativa p]). b verba hortandi: PRISC. gramm. III 276, 15 -a verba... 'excito, incito, hortor *eqs.*'

adv. hortativē. i. q. cum vi hortandi: PORPH. Hor. epod. 16, 23/24 '... ratem occupare quid moramur...?': hoc... -e dicitur. DON. Ter. Eun. 377 -e (om. TC) 'orna me' dixit.

hortator, -ōris m. ab hortari. SYNON. CIC. p. 420, 27 B. 429, 26. GLOSS. παρακλεωντής. ? GLOSS. III 205, 35 (de nave) protrep-tis orator (s. πορτοπήτης -r). legitur inde ab ENN., PLAVT., CIC.

[dub.: SEN. epist. 109, 6 adiuvat etiam currentem -r (Schweigh. et *edd.*, adiuvant... hortatur *codd.* [cf. *infra l. 28. 33. 38. 55*]; adiuvant... hortatur Buech., adiuvat et iam c. hortatur Watzinger, Hense *ed.* p. 633 sq.; cf. Azelson, Neue Senecastudien 118, 4).]

i. q. qui hortatur, impulsor, incitator (c. gen. obi. personae, quae impellitur, l. 21. 24. 42. 54; animorum *infra l. 57*): A ge-

neratim: 1 hortantur homines: a nude positum: CIC. S. Rosc. 110 isto Capitone -e, [auctore, intercessore] (del. Madv.) ad Sullam legati non adierunt (item *abl. absol.*: fin. 1, 72. CYPR. epist. 55, 27 p. 646, 5 auctore et -e... deo). Phil. 11, 3 -e non egetis (cf. epist. 11, 5, 1 -em non desiderasti). 12, 2. part. 97 non... supplex... venit orator, sed -r atque actor (auctor *deff.*). Ov. Pont. 4, 12, 23. LIV. 9, 27, 11 -r adfuerat (in pugna ut: 21, 11, 7. 31, 37, 4. cf. 27, 14, 4 Marcellum mediam aciem -r testisque praesens firmabat). VAL. FL. 4, 32. 8, 232 -r... Cupido suscitatur adfixam maestis Aetida curis (cf. p. 3009, 43 sqq.; aliter Langen). SIL. 15, 571 -r sibi quisque. IVST. 38, 9, 5. GAVDENT. serm. 17, 21 G. perniciosi. AMM. 14, 6, 13. CLAVD. DON. Aen. 6, 180 p. 533, 25 omnium (11, 740 p. 525, 20). 10, 295 p. 331, 24. CLAVD. 15, 368 certare... -r (tu var. l.) me cogit avus. AVG. in epist. Ioh. 4, 3^{med.} (protectore var. l.). CIL VI 9927 omnium hominum sodalicii magister et -r (aliter Olcott, Word formation 102).

b *acced. structurae rem efficiendam indicantes*: a gen. (cf. sub 2): CIC. Phil. 3, 19 quorum consiliorum Caesari me auctorem et -em et esse et fuisse fateor. de orat. 1, 234 eius studii... et -r et magister (Ov. Pont. 1, 7, 28 [horatur A]). Att. 10, 4, 8 caedis. VERG. Aen. 6, 529 -r scelerum Ulixes (GLOSS. suator istius inlatae crudeli-tatis. Ov. met. 13, 45. cf. *infra l. 68*). Ov. trist. 4, 2, 32 -r pugnae con-siliumque (cf. STAT. Theb. 11, 51 dextri Mavortis). SEN. contr. 2 praef. 4 -r (horator M¹) laudatorque... industriae. VAL. MAX. 2, 6, 8 vitae. SEN. epist. 94, 69 insaniae. LVCAN. 9, 549 maximus -r (-tur M¹ P, -tu M², orator Z¹) scrutandi voce deorum eventus Labienus erat (item c. ge-rundivo: TREB. trig. tyr. 2, 2. cf. *eventum*: AMM. 15, 8, 13 audiendi [audiendi *cod.*]. SALV. eccl. 1, 63). Ps. QVINT. decl. 3, 5 operum. PANEG. 8, 14, 3 et navigationis et belli non modo praeceptor, sed... -r atque impulsor. PRVD. cath. 7, 71 -r (-tur PME¹)... et doctor novae... salutis Iohannes. AVG. coll. c. Don. 3, 18, 34 p. 84, 27 superstitionis (3, 18, 35 p. 85, 4). COD. Theod. 10, 12, 2, 3 petitionis. β ad:

CIC. p. red. ad Quir. 9 adiutores, [auctores -esque] (om. G⁵ V) ad me restituendum ita multi fuerunt, ut *eqs.* IVST. 21, 1, 3 -es... puerorum ad divisionem regni. BOETH. in Porph. comm. pr. 2, 32 p. 131, 24 ad easdem cupiditates. γ ut: CIC. Att. 1, 11, 1 accedebat -r ad-siduus Sallustius, ut agerem *eqs.* AVG. serm. 15, 6, 6 -i suo (sc. pa-gani), ut credat.

2 hortantur res (in fig. hypallages: APVL.; de genet. cf. sub 1bα): QVINT. inst. 10, 3, 23 mihi... εὐδαίμων (v. app. crit.)... hic magis quam studiorum -r videtur esse secessus. APVL. met. 2, 11 Veneris -r et armiger Liber (i. vinum) advenit ultro.

B speciatim: 1 in re nautica i. q. κλεωντής (cf. GLOSS. supra l. 2): ENN. ann. 480 -e bono prius quam <qui> finibus termo (v. Vahlen ad l.). PLAVT. Merc. 696 (p. 3008, 46). NON. p. 151, 18 'portisculus' proprie est -r remigum (SCHOL. Stat. Theb. 6, 775 [sc. 800]). SERV. Aen. 5, 177. ISID. orig. 19, 2, 4 (-tur KT). transl.: Ov. met. 3, 619 qui requiemque modumque voce dabat remis, ani-morum -r Epopeus.

2 in ludis circensibus i. q. stimulator eorum, ut vid. (v. Friedländer, Sittengesch. II⁹ 31, 10; aliter EVGRAPH. Ter. Haut. 836 [v. p. 3002, 28] -es... dicuntur eorum, qui nutriunt): CIL VI 10074 -r factionis veneti (sic). 10075 -i. 10076 horta|tortatori (sic) f(ac)tionis v(ice)net(ae). 33949^a -r prasini. 33951 -r (sed v. Fried-länder l. c.).

deriv.: hortatorius. fem. hortatrix, -icis. inde a PACVV. [falso con. PANEG. 4, 34, 1 Acidalius pro orn-].

i. q. quae hortatur, incitatrix (c. gen. rei efficiendae l. 68. 74. 75. 76): 1 hortantur homines: STAT. Theb. 5, 103 -x sce-lerum Polyxo (cf. supra l. 29). AVG. serm. 301, 1, 1 parum est fuisse spectatricem, mirati sumus potius -em (sc. matrem Machabaeorum). de manu (cf. p. 3009, 32): QVINT. inst. 11, 3, 103 illa cava et rara (eqs.)... velut -x manus. 2 hortantur res (incorpor.): PACVV. trag. 195 blandam -em adiugat voluptatem (volunt- trad.). STAT. Theb. 9, 717 -x animosi gloria leti. AVG. bon- coniug. 10, 11 p. 203, 12 cuius delicti (sc. concupiscentiae) non habent -es nuptias, sed deprecatrix. POMER. 2, 5, 2 p. 450^A impudentiam... licentiosae turpitudinis -em.

hortatorius, -a, -um. ab hortator. GLOSS. πορτοπήτης. i. q. vim hortandi habens (acced. ad l. 80. 83; ita, ut l. 79): AMBR. Abr. 1, 2, 7 p. 507, 7 locus ita -us, ut unusquisque se castum praebeat *eqs.* (in Luc. 8, 30 p. 405, 23 l. -us ad fidem). epist. 37, 33 p. 1092° filia Iephte votum patris... -o firmavit assensu. in psalm. 118 serm. 7, 32, 1 p. 145, 28 mandata -a. GENNAD. vir. ill. 17 p. 68, 12 scripsit et epistulas ad timorem dei -as multas Rufinus (19 p. 69, 17. cf. 99, p. 96, 28 Pomerii dictatum... 'De contentu mundi...').

[Ehlers]

-um). AVG. conf. 8, 11, 27 *continentia* inridebat me inrisione -a (exh-var. l.). PS. AVG. in Matth. 11, 4^{mod.} cum spe -a.

hortātrix v. p. 3004, 65.

***hortātus**, -ūs m. ab hortari. de deriv.: PS. ASPER gramm. suppl. 56, 18 eqq. participia eadem et nomina, ut ... -us eqs. -us nomen est...: 'hic -us bonus est' et 'hi -us boni sunt'. de formis (cf. Neue-Wagener I³ 756): sg. nom. -us: SYMM. infra l. 34. CLAVD. DON. p. 3006, 3. AMBR. infra l. 78. GRAMM. GLOSS. dat. -ui: MACR. Sat. 7, 5, 5. acc. -um: CLAVD. DON. Aen. 2, 800 p. 258, 25. abl. -u: passim inde a CIC., CAES.; apud poetas inde ab OV., SEN. trag., LVCAN. pl. nom. -us: TAC. infra l. 39. GRAMM. l. 6. dat. -bus: l. 37 (?). 53. acc. -us: STAT. l. 36. CLAVD. DON. Aen. 7, 470 p. 71, 1. RVSTIC. infra l. 82. abl. -bus: saepe apud poetas inde ab OV., VAL. FL., SIL., STAT.; in prosa: GAVDENT. infra l. 38. CLAVD. DON. infra l. 47 et 60. HIER. infra l. 49. SIDON. infra l. 52. IORD. infra l. 43. de notione: CHAR. gramm. p. 409, 13 B. (inter synon.) tuo -u animus se extollit. p. 451, 28 προτροπή (EXC. Bob. gramm. I 552, 8 GLOSS.). legitur (cf. l. 7 sqq.) -u inde a CIC. et CAES.; -bus inde ab OV.; aliae formae inde a STAT. et TAC. [loco dub.: VELL. 2, 89, 4 (adhortatur trad., hortatu ed. pr., adhortatu Orelli).]

A i. q. actus hortandi, admonitus (in re militari e. g. l. 36, 46 [cf. p. 3008, 48]. in malam partem fere i. q. instigatio infra l. 40 et 64 [cf. p. 3007, 47]; illecebra infra l. 51 [cf. p. 3007, 48]): 1 hortantur homines (vox infra l. 41 et 59; anguis i. diabolus infra l. 51): a nude positum vel c. gen. subi.: α usu generali: Ov. met. 7, 339 (de filiabus Peliae) his, ut quaeque pia est, -bus (hortantibus M) impia prima est. trist. 5, 14, 46 ille...-u comprobata acta suo. VAL. FL. 3, 550 -bus urget Hercules Hylam venantem. 4, 81 alacrem Herculem laetis -bus implet Iris (SIL. 5, 150, 8, 29 blandis. STAT. Theb. 10, 35). SIL. 2, 580 his...-turbatas -bus impulit aures Tisiphone (CLAVD. DON. Aen. 5, 300 p. 457, 5 ut -u suo etiam volentes impelleret. cf. SYMM. rel. 16, 2 quod se... alienus -us impulerit). 17, 294 ignifero mentes furiabat in iram -u Hannibal. STAT. Theb. 5, 405 -bus (hortantibus P) Idan...rogat. 9, 86 -us Eteoclis et arma secuti...iuvenes. silv. 3, 1, 114 Herculeis fides -bus aude. TAC. hist. 3, 24, 1 multos laude et -u...accendens (GAVDENT. serm. 17, 24 G. -bus mutuis. cf. infra l. 80). ann. 1, 70, 3 non vox et mutui -us iuvabant. GAIUS dig. 46, 1, 70, 5 qui alieno -u ad furtum faciendum proventus est. CYPR. mortal. 2 p. 297, 19 providae vocis -u instruens dominus. epist. 39, 1 p. 582, 5 ecclesiae...admonitu et -u...compulsus est. 55, 4 p. 625, 20 toto -u...militem vires fuerant excitandae (IORD. Get. 155 -bus [hortationibus XYZ] excitati Gothi. cf. MACR. Sat. 1, 24, 15 -u mutuo concitati. COD. Theod. 12, 1, 39 monitione atque -u...incitare). 80, 2 p. 840, 15 -u...corroborari. al. DON. Ter. Eun. 771 imperatoris. CLAVD. DON. Aen. 6, 165 p. 530, 21 imbelles...nullis -bus (nullius hortationibus edd. vet.) commoventur. al. HIER. c. Vigil. 2 p. 341^A carnis ardorem...suis -bus (hortationibus var. l.) duplicans. PS. RVFIN. in Am. 5, 10/11 p. 1078° coniugia stimulatus -u. PRVD. cath. 8, 19. ham. 712 persuasit...-u, non impulit acri imperio anguis. MACR. Sat. 7, 3, 1 ut -u vestro...animetur (SIDON. epist. 6, 3, 1 -bus). al. LEO M. epist. 134, 1 si...vestris acquiescat -bus (RVSTIC. Conc.⁸ I 4 p. 156, 12). SACR. Leon. p. 390 quos erudiebat -u. ALC. AVIT. carm. 5, 107 -u blando solatur amarus Moyses. GREG. TVR. Mart. 4 praef. p. 649, 7 saluberrimo nos -u propheta admonet. incitantur bestiae: Ov. met. 3, 242 comites rapidum solitis -bus (latratibus AB²N. clamoribus dett.) agmen canum...instigant. SEN. Phaedr. 1056 pavidos equos...notae vocis -u ciet Hippolytus (CLAVD. DON. Aen. 12, 85 p. 562, 16 equi eriguntur -bus aut componuntur). β speciatim 'alicius -u' (pron. pers. l. 66-68) i. q. 'aliquo hortante, auctore' (cf. infra l. 84): CIC. Arch. 1 haec vox huius -u praeceptisque conformata. epist. 13, 29, 7 id fecisse me credas aliorum consilio, -u, auctoritate (cf. INST. Iust. 4, 6, 23 cuius -u consilio servus...fugerit eqs.). CAES. civ. 3, 86, 1 NEP. Cato 1, 1 VAL. MAX. 1, 6, 4, 2, 2, 9, 9, 6 ext. 2 -u suo (CLAVD. DON. Aen. 9, 810 p. 286, 29. cf. PAVL. dig. 4, 3, 20 pr. tuo. PRESB. Cypr. epist. 8, 3 p. 487, 15 vestro. LACT. inst. 5, 4, 8 nostro). PLIN. nat. 33, 17. TAC. ann. 1, 3, 3 Tiberius filius...adsumitur (eqs.)...non obscuris, ut antea, matris artibus, sed palam -u et ap. PORPH., ITIN Alex., LAMPR., LIV. perioch., PS. AVB. VICT., DICT. (nota: 6, 6 precibus atque -u), HEGES., ALC. AVIT., PALLAD. hist. mon.

γ acced. structurae rem efficiendam indicantes: α enunt. final.: LVCAN. 6, 318 arma securum soceri...temptavere suo (sui UGM) comites devertere Magnum -u (-i in ras. MUG)...Ausoniam peteret. PRVD. perist. 10, 54 animos paventum praestruens -bus, stent u t parati eqs. (AMBR. in psalm. 118 serm. 10, 8, 2 p. 207, 21 ut homo fiat, specialis quidam dei accedit -us). β gen.: SIL. 12, 67 Gracchus -bus inft laudum agitare suos. NEPOTIAN. 9, 7 Mars accendit...Romanos pulchrae virtutis -u (Val. Max. 1, 8, 6 hortari ad capessendam fortitudinem coepit). γ pro: RVSTIC. Conc.⁸ I 4 p. 180, 20 quod omnes pro pace nobis -us offerrent.

2 hortantur res (corpor. p. 3006, 1): VAL. MAX. 9, 3, 6 negas (-at LA¹) efficacem esse iram, cuius -u miles summo imperio

(i. consilii) praelatus est? HIL. in Matth. 26, 1 p. 1056^B cum tubae, id est iam publicae libertatis -u (cf. p. 3002, 66). CLAVD. DON. Aen. 10, 260 p. 328, 4 spei melioris -us.

B fere i. q. incitamentum: PANEG. 8, 1, 5 ut hoc uno nitar -u, quod...orationi imparem (parem) facis (-it codd.), Caesar, auditor.

hortellus, -i m. ab hortulus diminutive. i. q. parvus hortus, hortulus: GREG. TVR. glor. mart. 46 p. 519, 25 fecisse quodam paupere -um (hortulum cod. unus) in hoc loco, qui hanc arborem concludebat (sc. in sepulchro). Mart. 2, 40 p. 623, 22 dum in -um suum meride obdormisset Sisulfus. VITAE patr. Iulens. 2, 5 p. 145, 30 fraterum intremus -um. p. 146, 7.

hortēnsis, -e. ab hortus. litt. graecis infra l. 22, 24. ert-: infra l. 28. -tes- (?): CIC. frg. inc. K 13 (Vel. gramm. VII 79, 2) Cicero 'foresia' et 'Megalesia' et 'hortesia' sine n littera libenter dicebat (Hortesia Mueller; sed v. Sommer, Handb.^{2,3} 246. Stolz-Leumann⁶ 221, 236). inde a CIC. (?; supra l. 15), COLVM. [falsa var. l.: PLIN. nat. 20, 2 -bus d, edd. vet. (pro hortensiiis).]

i. qui in horto est: 1 generatim: COLVM. 9, 4, 4 in -i lira consita nitent candida lilia eqs. 2 de herbis (fere i. q. in horto nascens): VEG. mulom. 1, 62, 1 semen...rutae silvestris vel -is (PLIN. VAL. 2, 5. PS. DIOSC. Vind. 3, 45 p. 57, 13 δοῦτα ὀρεῖνσις [opp. μοντάνα. cf. infra l. 81]). 4, 4, 10 abrotanum -e. PS. DIOSC. Vind. 2, 118 p. 191, 11 μάλα ὀρεῖνσις (opp. δοῦτα. cf. infra l. 76). CASS. FEL. 44 p. 111, 15 pastinacae -is (le, ὀτικό p; deest g). 76 p. 182, 15). EVSTATH. Bas. hex. 5, 7 p. 918^A plantas fici agrestes -bus...apponere (syn. domesticis; gr. ἀγρίαις...ἡμέραις). ORIBAS. eup. 2, 1 M 9 rec. Aa papaver -e (scrib. ert- [ort-Ab]; ibid. 21 rec. La -es flores papaveris; gr. 18 κηπευμένης). GLOSS. III 568, 15 lactuca -is i. tridax.

neutr. pro subst. -ia, -ium (cf. supra l. 15): PLIN. nat. 21, 38 -ium (-iorum Harduinus, cf. infra l. 40) odoratissima quae sicca, ut ruta eqs.

*hortēnsius, -a, -um. ab hortus. vox Pliniana (2da). i. q. in horto nascens (de herbis; saporis i. 'herbae saporae' infra l. 38): PLIN. nat. 19, 146 -um (genus asparagi; -orum G) seritur spongia. 20, 105 -i bulbi partum stimulant (opp. silvestres). 21, 86 batim -am -anam RE; opp. marinam. 21, 181 trychnos praeferatur -is (Sillig, hortensis VTR; -ium dx) saporibus (v. supra l. 34). 26, 82 species crethmi quae elatae (v. app. crit.) -ae. neutr. pro subst. -a, -orum (cf. supra l. 31): PLIN. nat. 1, 19, 31 quibus -orum folia cadant. 1, 19, 57 morbi -orum. 1, 19, 61/2 de sucis et saporibus -orum. 18, 125 rapa numerantur inter -a (19, 2 dici neque i. fruges neque i. -a potest linum. 21, 14. cf. 20, 262). 19, 73 -orum seminibus. 19, 98 -is omnibus fere singulae radices. 22, 119 medicinas e floribus coronamentisque et -is quaeque mandantur herbae persecuti quoniam modo frugum omittimus? al.

hortesia v. l. 15.

horticellus, -i m. ab *horticulus (aliter v. infra l. 55) diminutive vel per se ab hortus sec. collicellus sim. (cf. domucella infra l. 52). i. q. parvus hortus, hortulus: PAP. Marini 94, 5 (a. 625) <ho>rticellum in integro positum iuxta domum. 94, 17 -o in integro. 112 (aet. incert.) in integro domucelle et orticelli (bis).

cf. hortellus.

horticola (-cula), -ae m. et saepius (quasi diminut., cf. rusticulus sim.) horticultus, -i m. (aliter supra l. 48; nota infra l. 62). ab hortus et colere (cf. agricola). -cola (-cula): GLOSS. -culus: PS. AVG., APON., GLOSS. GLOSS.¹ I Ansil. HI 115 hilitor (hol-): <h>orticea (cf. II Abav. HO 7 hortacula [III Abol. HO 9. V Aa H 157]. III Abol. HI 16. GLOSS. V 601, 23 horticola). HO 146 (= OR 309) hortici: <h>ortulani, <h>ortum colentes.

i. q. hortulanus: PS. AVG. serm. 170, 1 in illa -i casa, id est illo amoeni sepulcro Christi (vix i. q. 'hortulus', v. p. 3013, 83. 3014, 8). APON. 7 p. 137^{extr.} agit...-i vice...satanas, qui...hortum domini...sanctorum floribus (i. sanguine martyrum) picturavit.

horticula, horticultus v. horticola.

horticus, -a, -um. ab hortus. DIOM. gramm. I 323, 20 sunt quaedam principalia..., ut...schola, hortus; ex his nascuntur derivata..., ut scholasticus, -us. trad. lectione fort. non spernenda apud CASS. FEL. pro hortensis (l. 25), hortinus (p. 3007, 1. 2. 3).

hortillo (hortulo Osb.) horti custos GLOSS. V 601, 35. [ab hortulus, cf. hortulo; vocem ad exemplum vocis q. e. opilio fictam putat Landgraf, ALL 9, 1896, 384. J. B. H.]

*hortinus, -a, -um. ab hortus. apud DIOSC. et CASS. FEL. i. q. in horto nascens, κηπευτός, κηπαῖος (de herbis): DIOSC. 2, 102 p. 219, 7 malba melior est -a (ὀρεῖνσις PS. DIOSC. Vind., v. supra l. 24) quam agreste (gr. 2, 118, 1 κηπευτή, item: 2, 103 p. 219, 21. 2, 116 p. 224, 16 syn. bona [gr. 2, 132, 1 ἡμερος]. 3, 55 p. 402, 25 fastinaca -a [hortualis PS. Apul., v. p. 3013, 48]. al.). 2, 104 p. 219, 24 de coliculo -o (gr. 2, 120, 1 ἡμερος, item: 2, 126 p. 227, 4. 2, 162 p. 242, 21. 3, 47 p. 397, 28 ruta -a [ὀρεῖνσις PS. DIOSC. Vind., v. supra l. 22; gr. 3, 45, 1 syn. κηπευτοῦ]). 3, 39 p. 395, 6 -a timbris (gr. 3, 37 σκατή). 4, 66 p. 38, 1 strignon -u (hortualis PS. Apul., v. p. 3013, 47; gr. 4, 70, 1 κηπαῖον). al. CASS. FEL. 29 p. 56, 5 violae [Ehlers]

-ae (g. ortice cp). p. 58, 1 feniculi. 45 p. 113, 20 cucumeris. 49 p. 129, 12 rutae -ae ([Rose, ortice c, cortice p, deest g]. 63 p. 166, 19 [Rose, ortice p, om. c, deest g]. 71 p. 170, 14. p. 172, 4. 76 p. 183, 13. cf. p. 3006, 81). 62 p. 155, 10 papaveris.

horto v. hortor.

hortol- v. hortul-.

hortogon- v. orthogon- et cf. p. 2391, 61.

*hortor (horitor), -ātus sum, -ārī et hortor, -āre. [ab horior. J.B.H.] *litt. graecis*: LABEO Plut. quaest. Rom. 46 p. 275^F. horitor: ENN. ann. 346 (v. p. 2971, 10). *dub.*: GLOSS.¹ IV Ps. Plac. H 20 horitandum (<h>ortandum ('inmo opitandum: optandum' Linds.). *falsa var. l.*: CIC. leg. 1, 14 CELS. 3, 23, 2. *part. gen. pl.* -antum: SIL. 2, 254 STAT. Theb. 3, 670. *usurpatur vi passiva* (cf. GELL. 15, 13, 1 [de verbis 'communibus'] '-or te' et '-or abs te', id est 'tu me -aris' [EXC. Bob. gramm. I 562, 13 PRISC. gramm. II 379, 10. III 200, 7]. AVG. gramm. V 513, 39 CLEDON. *ibid.* 56, 23 PS. ASPER gramm. suppl. 51, 5. *falso trad.*: BELL. Hisp. 1, 4): VARRO frg. Prisc. gramm. II 387, 2 ab amicis -retur (CASSIOD. var. 10, 9, 1 GREG. Tvr. vit. patr. 7, 2 p. 688, 17 PASS. Lucian. 7). AMBR. in psalm. 43, 40 p. 291, 12 -tus (oratus var. l.) est voce caelesti Moyses (cf. CASSIOD. in psalm. 111, 10 p. 807^C beatorum -amur bonis). GREG. Tvr. Iul. 7 p. 567, 35 -tos (-tus var. l.)... socios. *formae generis activi* (cf. PRISC. gramm. II 392, 21 '-o'... pro '-or'... dicebant vetustissimi [393, 9 auctores affert Caprum, Plinium, Probum]; -o dici negat DIOM. gramm. I 403, 12; *dub.*: SEN. suas. 5, 8; *falsa var. l.*: infra l. 80. p. 3009, 72. 3012, 62. CAES. civ. 1, 32, 7 SEN. epist. 27, 8 CLAUD. DON. Aen. 2, 285 p. 186, 16): LVCULENT. 4 p. 818^B -bat. GLOSS. II 424, 19 -o. *reflexive*: p. 3008, 55. 3009, 16. *inter verba 'media'*: CHAR. gramm. p. 465, 5 B. 479, 17. *NOT. Tir.* 53, 50. *de significatione*: DON. (= SCHOL.) Ter. Hec. 64 monemus consilio, -amur impulsu. SYNON. CIC. p. 414, 22 B. 420, 6. 444, 13. GLOSS.¹ II Abav. HO 18 -atur instigat cogit. III Abol. HO 11 -amur instigamus vel provocamus (l. -mus). GLOSS. *ποτορῶν*. suadeo. *legitur inde ab ENN.*, PLAVT. *de ratione quae intercedit inter -ari et cohortari* (adh-) *v. vol. III 1561, 47 sqq.* [*dub. vel falso trad.*: CIC. Phil. 5, 45. CAES. Gall. 7, 62, 5 (coh- var. l., v. Meusel, Krit. Anh.; sed cf. p. 3008, 67. 71). civ. 1, 32, 7 BELL. Hisp. 1, 4 LIV. 42, 59, 7. SEN. p. 3004, 5. SIL. 10, 332. et al. *contextu incerto*: PACUV. trag. 365 solatur auxiliatur -aturque me. LVCIL. 233 CIC. Rab. perd. 35. *confund. c. honorare* (CYPR. epist. 48, 3 p. 607, 8), horrere (LIV. 30, 32, 5), morari (BELL. Afr. 63, 1 SEN. contr. 1, 8, 2), optare (NICET. psalm. 8), orare (VARRO At. carm. frg. 5, 2. et al.), ordinare (VLP. dig. 11, 3, 1, 4), ornare (SVET. Nero 27, 3) et c. compos. adh- (RHET. Her. 3, 24, 40. et al.), coh- (l. 35 et al.), exh- (TERT. uxor. 2, 9 p. 696 Oe. cf. p. 3011, 22).]

I nude po- **A** vi generali i. q. impellere, incitare, significantius dictum i. q. acuere, stimulare (in malam partem fere i. q. instigare, e. g. p. 3008, 5. 8 sq. 53; illucere p. 3008, 11), praecipue cunctantem (infra l. 84), dubitantem (p. 3008, 39; cf. p. 3011, 52); opp. voluntas obiecti infra l. 64. 71 sqq. p. 3008, 6 (cf. p. 3010, 11. 3011, 15. 16. 54): 1 vario usu: a impelluntur homines (passim obiecto subaudiendo; animus, ingenium p. 3008, 11): α in univ.: ① sub. homines (anguis i. diabolus p. 3008, 11): PLAVT. Amph. 993 (loq. Mercurius): Iovi amanti subparasitor, -or, adsto, admoneo, gaudeo. Merc. 697 (v. p. 3008, 47). Poen. 674 (672 -amini Collybisum, ut devortatur ad me eqs. : neque nos -ari neque dehortari decet hominem peregrinum. CIC. Verr. II 1, 66 fit... invitatio, ut Graeco more biberetur; -atur hospes (cf. p. 3008, 6). 2, 67 nemo Heracleum pulsavit, cum praetor... verbo permitteret, re -retur. p. red. in sen. 29 qui Pompeius populum Romanum pro me... non solum -tus sit, verum etiam opsecrarit (CAECIN. Cic. epist. 6, 7, 5). or. frg. A VII 9 legem... dedit, quid est hoc 'dedit'? an tulit? an rogavit? an -tus est? (cf. p. 3010, 69). de orat. 1, 4 tibi... neque -anti deero neque roganti (orat. 35 non parere). fin. 5, 6 utrum -andus es nobis... an etiam tua sponte propensus es? Tusc. 1, 1 rettuli me... te -ante maxime ad ea studia eqs. (item abl. absol.: Att. 6, 7, 1. CASS. Cic. epist. 12, 12, 2 te -ante et auctore [QVINT. decl. 259 p. 60, 18]. CAES. Gall. 4, 18, 4. 7, 26, 1 app. iubente. al. SALL. Iug. 35, 6 NEP. Att. 10, 4. PANEG. in Mess. 135 deo. LIV. 9, 2, 13 app. imperante. VELL. 2, 65, 2 app. orantibus. ASCON. Mil. p. 32, 1. PERS. 5, 21 Camena. et al.). Att. 5, 9, 1 ut saepe tu me currentem -tus es (6, 7, 1 multumf. SEN. epist. 34, 2 c. -or et invicem -antem. HIER. epist. 127, 1, 1 sponte. adde p. 3012, 73. cf. STAT. Theb. 12, 218 -aris euntem [inepte Prisc. gramm. III 324, 17: pro '-aris ire?']). 6, 2, 7 non destiti rogare et petere mea causa, suadere et -ari sua (epist. 13, 4, 3). epist. 10, 5, 3 sic moneo ut filium, sic faveo (suadeo L. Müller) ut mihi, sic -or ut et pro patria et amicissimum. al. PLANC. Cic. epist. 10, 24, 4. VARRO At. carm. frg. 5, 2 te Apollinem... tendentem spicula nymphae -antes (orantes codd.; cf. Apoll. Rh. 2, 712 θαλασσιγενειον) 'o Phoebe' et 'ieie' conclamarunt. SALL. Catil. 17, 1 Catilina -ari (-are s) alios, alios temptare. 58, 2 (oratio Catilinae) quem neque gloria neque pericula excitant, nequiquam -ere. al. VERG. Aen. 6, 184. VERG. (?) catal. 9, 12 quae maxima deterrendi debuit, -andi maxima causa fuit (SEN. amic. p. 29). Ov. met. 13, 193. LIV. 27, 16, 16 cunctantem

Fabium. 37, 8, 7 Eumenes -ando perpulit Livium, ut eqs. SEN. Phoen. 74 non deprecor, non -or. nat. 6, 32, 6 exeuntem -ari et cum bonis omnibus emittere (cf. CLAUD. DON. Aen. 12, 70 p. 561, 6 omnibus prosperis -ari debes in bella pergentem). SIL. 1, 105 attollit... animos -ando. al. STAT. Theb. 6, 34 exemplo famulas lugentes premit -aturque volentes Eurydice. Ach. 1, 774 pateris... -atur Achivos Lycomedes (sc. ad bibendum; paulo aliter p. 3007, 58). al. QVINT. decl. 305 p. 198, 28. 345 p. 361, 20 -tus est aliquem (ad tyrannicidium. cf. GAIUS dig. 46, 1, 70, 5 de furto. VLP. dig. 11, 3, 1, 4 [ordinatus Pa]). TAC. hist. 2, 78, 1. 3, 34, 2. PLIN. epist. 1, 3, 5 scio, quem animum, quod -er ingenium. et al. (nota: PRVD. ham. 716 licuitne -antem [cf. 712] anguem spernere...?). c. orat. dir. (cf. infra l. 44. 58. 79. p. 3009, 22. 54. 79 sqq. al.). PLAVT. Cas. 764 senex in culina clamat, -atur coquos: 'quin agitis hodie? eqs.' VERG. Aen. 11, 13 Aeneas socios... sic incipiens -atur ovantes: 'maxima res effecta, viri eqs.' HOR. epist. 2, 2, 35 praetor -ari coepit eundem militem verbis, quae timido quoque possent addere mentem: 'i bone eqs.' (cf. STAT. Theb. 10, 268 'ite...' -atur clara iam voce sacerdos, 'cernitis eqs.' [CLAUD. 5, 296. v. Löfstedt, Synt. II 185]. CLAUD. 3, 341 clamore). VAL. FL. 1, 58 (post orat.) talibus -atur iuvenem (Pelias Iasonem), propiorque iubenti conticuit. 4, 648 STAT. Theb. 5, 42. 10, 482. HIER. epist. 22, 29, 5 istiusmodi -ari solent et dicere: 'mi catella, rebus tuis utere eqs.' (VULG. Tob. 8, 4 -tus est virginem Tobias dixitque ei. cf. p. 3009, 80. 3010, 39).

② sub. res (in fig. hypallages infra l. 27): CIC. Phil. 2, 45 -ante libidine per tegulas demissus es (item abl. absol.: PHAEDR. app. 14, 28 -ante Baccho et Venere [i. 'vino et amore']. SOL. 1, 39. IVST. 24, 4, 6 successu. 44, 5, 4 auspiciis. AMM. 17, 12, 12 exemplo. INSCR. Afr. Cagnat-M.-Ch. 276 [a. 395/408] felicitate temporum. COD. Iust. 5, 27, 4 pr. [a. 470] legibus). CAES. Gall. 1, 33, 2 multae res eum -bantur, quare... putaret, in primis quod eqs. SALL. Catil. 17, 5 nobiles magis dominationis spes -batur quam inopia aut alia necessitudo. 20, 15. 58, 19 (syn. fortes facit). epist. Mithr. 3 ea, quae te morari posse videntur, ira (eqs.)... maxime -buntur. SEN. contr. 1, 1, 3 vultus. CELS. 3, 23, 2 SEN. Med. 129. epist. 15, 18 vox. 83, 17. SIL. 13, 397 -atur vicina palus (sc. excire animas). STAT. Theb. 12, 186. TERT. uxor. 2, 2 p. 686 Oe. dictum istud et iubet et suadet, et praecipit et -atur, et rogat et comminatur. CLAUD. DON. Aen. 12, 255 p. 585, 4 augurium dubitantes -tum est. et al. *significantius de gestu*: QVINT. inst. 10, 7, 26 motus corporis excitat oratorem et iactatione manus, pedis suppositione, sicut cauda leones facere dicuntur, -atur.

β in re nautica i. q. κελεύειν (usu laxiore: VERG. Aen. 5, 177 [v. SERV. ad l.]. 5, 189 socios... -atur Mnesteus: 'nunc, nunc insurgite remis eqs.' [cf. p. 3012, 31]. LIV. 21, 28 CVRT. 9, 8, 6. v. et p. 3009, 55): PLAVT. Merc. 696 coquus, quasi in mari solet hortator remiges -arier, ita -batur (CIC. Tusc. 3, 66).

γ in re militari fere i. q. animare, confirmare (acced. notio q. e. 'instigare' infra l. 53, 'erigere' infra l. 79; c. orat. dir. infra l. 58 et 79, indir. infra l. 76): ① usu minus stricto: CATVLL. 64, 396 saepe in... belli certamine Mavors aut Minerva aut Nemesius... armatas hominum est praesens -ta catervas [de deis, cf. STAT. Theb. 11, 403 Furiis -antibus [v. supra l. 49]... prosiliunt fratres. VOPISC. Aurelian. 25, 3). SALL. Catil. 6, 5 alius alium -ari; hostibus obviam ire eqs. (cf. SIL. 1, 521 coit aucta vicissim -ando manus [5, 218 -antes se quisque v.]. TAC. hist. 4, 34, 4 se... et proximos. VULG. I Macc. 12, 50 semetipsos [gr. παρ' ἑαυτοῖς]). Iug. 60, 4 monere alii, alii -ari. VAL. FL. 8, 336 -atur socios Styrys ([seq. or. dir.]. HOMER. 663 app. firmat. GREG. Tvr. Iul. 7 p. 567, 35). HOMER. 134 -antur... ducem Agamemnona proceres. STAT. Theb. 3, 670. 8, 713 (socii). 10, 572 (matres). fere i. q. 'hortamento esse': ENN. ann. 256 dum censent terrere minis, -antur ibi sos (sc. Galli Romanos; v. Norden, Enn. u. Verg. 110 sqq.). ② de imperatore, duce sim. milites (duces infra l. 84) animante (huc spect. vid. ENN. ann. 346 p. 2971, 10): PLAVT. Amph. 230 imperator utrumque... Iovi vota suscipere, <utrumque> -ari exercitum. CAES. Gall. 3, 19, 2 Sabinius suos -tus (coh- Meusel ad 7, 62, 5 Krit. Anh.; v. p. 3007, 35) cupientibus signum dat (BELL. Alex. 10, 5. SALL. [infra l. 77]. LIV. 26, 39, 16. CVRT. 7, 7, 6 app. docere. STAT. Theb. 12, 600 Ps. AVR. VICT. epit. 43, 4). civ. 2, 41, 2 Saburra aciem constituit et circumire ordines atque -ari incipit (SALL. Iug. 51, 5 CVRT. 5, 9, 17. TAC. ann. 12, 34 c., -ari, firmare animos eqs. IVST. 11, 9, 8. adde p. 3013, 14. cf. LIV. 10, 20, 13 ducem adeuntem ordines -antemque [TAC. hist. 2, 82, 1 ann. 15, 12, 3]. v. et infra l. 84). BELL. Alex. 20, 1 milites... -ante Caesare (SALL. Iug. 49, 6 pauca. 85, 34 NEP. Milt. 6, 8. LIV. 25, 14, 8 app. incitandos. 28, 19, 6 [seq. acc. c. inf.]. al. AMM. 21, 3, 3). SALL. Iug. 23, 1 suos -ando ad virtutem adrigere (LIV. 44, 36, 4 accendebat [SIL. 8, 608]. SIL. 3, 505 languida maestas [-us codd.]. corda virum fovet -ando revocatque vigorem [seq. or. dir.]. 9, 245). hist. frg. 2, 100. Ov. ars 1, 207 (ad C. Caesarem:) aciem... meis -bere verbis. LIV. 4, 38, 1 (app. obiurgante). 9, 22, 6 (app. orando). 23, 45, 1. 27, 49, 3 pugnantes (38, 6, 5). 30, 32, 5 (app. admonendo). al. LVCAN. 7, 249 PLIN. nat. 22, 11. SIL. 13, 186 (app. monendi). 15, 574. HOMER. 497 Agamemno volat agmina circum -aturque duces animosque in [Ehlers]

proelia firmat. STAT. Theb. 8, 134 maniplos (12, 755 dictis). TAC. Agr. 34, 1 exemplis. ann. 3, 46, 1. FLOR. epit. 4, 2, 82 Caesar prensare fugientes, confirmare signiferos, orate -ari increpare eqs. AMM. 16, 11, 9. *subi. res.*: STAT. Theb. 2, 484 iuvenes -antibus ardens sollicitat dictis Eleocles.

δ in re sacra fere i. q. implorare: STAT. Theb. 7, 461 hi precibus questuque deos, hi Martia tela belligerosque -antur equos. MACR. Sat. 1, 17, 18 auxiliatorem invocare -arique Apollinem.

b impelluntur bestiae (cf. *infra* l. 66. p. 3012, 82; *subi. homines praeter infra* l. 16): VERG. georg. 4, 266 ultro -antem et fessas ad pabula nota vocantem apes. OV. epist. 4, 42 -ari (citari vel secari dett.) celeres per iuga summa canes venantem (met. 10, 537). met. 5, 421 equos (Pont. 2, 11, 22 si ... -eris, fortius ibit equus. STAT. Theb. 7, 461 [l. 7]. CLAUD. DON. Aen. 11, 610 p. 509, 26 [exh. Verg.]. cf. CLAUD. 21, 357 cornipedem). STAT. Theb. 10, 576 in ... vicem sese stridore -antur apes. CLAUD. 5, 397 murmur contra -atur gladiator feram ('novo sensu pro irritat; temptavi conatur' Birt vix recte).

c impelluntur res quasi animantes (*subi. homines praeter* l. 24): PLAVT. Stich. 280 propera, Pinacium, pedes -are (cf. STAT. Theb. 9, 548 telum ... lacerto [receptum ex recepto P. lacertum Kohlmann] -atur librans Capaneus: 'ades o mihi, dextera, eqs.' 11, 541 manum). STAT. *supra* l. 7. *de re incorp. fere i. q. 'augere'*: MAX. TAVR. serm. 81 p. 695^B credulitatem meam -atur opinio (*desideratur visio sim.*, v. *infra*: per ea, quae vidi, compellor devotius credere).

2 pro t. t. rhet. et gramm.: *a ap. rhetores* (cf. p. 3010, 84): QUINT. inst. 3, 4, 9 Anaximenes ... septem ... species esse voluit: -andi, dehortandi eqs. (1 p. 12, 16 Sp.-H. προσηγορικόν, ἀπορη.). *usu minus stricto* (*subi. gestus infra* l. 32): CIC. leg. 3, 40 ut opus sit oratoris copia vel ad -andum vel ad docendum. phil. frg. V 57 ista oratio, quae spectet ad -andum. QUINT. inst. 5, 8, 2. 11, 3, 102 manus lenior promittit et adsentatur, citatior -atur, interim laudat (cf. p. 3004, 72).

b in serm. gramm.: *a modus, adverbium* -andi (-antis): MAR. VICTORIN. gramm. VI 199, 22 (cf. 19) *modus* -andi ut 'legat' (DIOM. gramm. I 352, 7 'anemus' gerundi sive -andi *modum* appellamus. 353, 26). DON. Ter. ad. 279 ut sit 'etiam' adverbium -antis vel (non V, dett.) consentientis (Ps. ASPERG. gramm. suppl. 53, 26 *adverbia* -andi ut 'eia'). *β generalliter dictum*: CLAUD. DON. Aen. 3, 170 p. 289, 3 'surge' et 'age' -antium verba sunt (8, 65 p. 122, 7 -antis ... potius quam iubentis. 11, 590 p. 507, 3). 9, 35 p. 192, 22 'heia' -antis est potius quam iubentis. 11, 175 p. 432, 26 'vadite'. 12, 230 p. 581, 15 'o'.

B subeunt notiones secundariae: *1 i. q. maestum vel timendum sim. erigere, recreare, consolari* (v. et p. 3007, 38. 3008, 79; *subi. res infra* l. 55. 57; *de necessitate fere i. q. lenire infra* l. 62): ACC. trag. 104 ('Andromeda'; loq. Cepheus vel Phineus) nec qui te adiutem invenio: -ari pudet (piget Scriverius), non prodesse id piget (pudet codd.). OV. met. 10, 466 virgineos ... metus levat -aturque timentem Myrrham Cinyras. LIV. 27, 10, 1 consules -ari et consolari senatum eqs. (TAC. hist. 4, 72, 3 solantibus -antibusve. PLIN. epist. 6, 16, 12 complectitur trepidantem, consolatur, -atur. IVST. 11, 1, 8. cf. p. 3007, 38. *infra* l. 75). OCTAVIA 355 voce -antur manibusque levant (Agrippinam naufragam famuli). VAL. FL. 5, 358 trepidam dictis firmans -atur Medeam Henioche (seg. or. dir.). MART. 1, 78, 3 flentes ... amicos. QUINT. inst. 1, 10, 16 remigem cantus -atur (aliter p. 3008, 47). decl. 337 p. 329, 7 divitem lugentem possunt multa -ari, praeterea subeunt solacia. PLIN. epist. 8, 10, 3 isdem ... te quibus ipsum me -or moneo confirmo. IVST. 11, 9, 13 captivas. 14, 3, 4 victos. *nota* (v. *supra* l. 45): VAL. CEM. hom. 2, 5 p. 699^A quare ... illum labor conturbet, cui alter manum porrigit? quisque ... per ardua alterius latere regitur, necessitatem coeptae rei diviso itineris labore -atur.

2 fere i. q. docere, instruere, praecipere: *a in univ.*: STAT. silv. 1, 2, 8 divas (*i. Musas*) ... -atur et ambit Elegea. *de bestiis, quae domantur*: VERG. georg. 3, 164 quos ad ... usum formabis agrestem, iam vitulos -are viamque insistere domandi. *b vi morali*: *a apud philosophos*: SEN. benef. 6, 16, 6 praceptor -ando bonam indolem erexit. GELL. 5, 1, 1 'cum philosophus', inquit Musonius, -atur, monet, suadet, obiurgat eqs. *β sensu christiano*: CYPR. Fort. 5 p. 326, 9 quando ille (Christus) veniens non verbis nos -tus sit, sed et factis (cf. p. 326, 7 praecepta). HIER. epist. 60, 10, 7 viduas et virgines Christi honorare ut matres, -ari (-are φ p.c.) ut sorores eqs. Ps. AVG. serm. ed. Mai 121, 1 filium perditum paenitentem suscipere, -ari, monere, increpare, arguere. MVTIAN. Chrysost. hom. 21, 1 p. 367/8, 2 qui consolatur vel -atur, (gr. ὁ παρακαλῶν. 21, 1 p. 367/8, 19. 30, 2 p. 427/8^{ext.} et consolari et -ari et redarguere. cf. p. 3002, 47. 3003, 44). *ad inducendos locos sacrae script.* (*interdum mera vi iubendi*): CYPR. hab. virg. 7 p. 192, 21 Iohannes nos excitat et -atur ... 'nolite', ait, 'diligere mundum eqs.' (I Ioh. 2, 15. cf. zel. 14 p. 428, 22). unit. eccl. 8 p. 216, 21 Paulus obsecrat et -atur et dicit (-atur dicens edd. vett.): 'obsecro', inquit, 'vos eqs.' (Demetr. 23 p. 368, 4 epist. 67, 8 p. 742, 12 OPTAT. 2, 1 p. 34, 22. cf. CYPR. Demetr. 20 p. 365, 6 loquitur et -atur. zel. 11 p. 426, 25 -atur et monet dicens [OPTAT. 1, 3 p. 5, 2 NICET. psalm. 13^{ia}]. v. et

p. 3008, 22. *infra* l. 63). al. NICET. psalm. 8 (opt. V). LVCVLENT. 4 p. 818^B.

II acced. structurae: *i. q. ad aliquid impellere, incitare* (fere i. q. 'applicare' *infra* l. 8; 'commonefacere' p. 3011, 9; 'invitare' *praepos.*: *1 ad*: *a c. subst.*: l. 30 sqq.):

A α subi. homines (cf. *infra* l. 36): RHET. Her. 3, 24, 40 pluribus verbis ad eam (sc. utilitatem memoriae exercendae) te -ari (adh. M) non est sententia (fere i. q. applicare, cf. CIC. Att. 15, 4, 8 Tusculanas disputationes, ad quas tu etiam Vestorium -aris). CIC. prov. 9 ad laudem milites. Phil. 4, 8 Brutus Galliam ... -atur ad bellum ipsam sua sponte ... excitatam. 12, 2 ad pacem (Att. 7, 14, 8 [ad C. om. cett.: v. p. 3011, 28]. 7, 21, 3. 8, 9, 1 SPART. Sept. Sev. 21, 10). de orat. 1, 126 ad eam artem impellere atque -ari. leg. 1, 62 -ari ad decus, revocare a flagitio. fin. 5, 54. Att. 7, 3, 5 ad concordiam (8, 2, 1 QUINT. inst. 6, 1, 50). 8, 2, 2. 8, 9, 1. 9, 10, 10 ad ea (c. neutr. pron. ut: SALL. [?] rep. 1, 4, 3 ad quae [seq. acc. c. inf.; CASSIOD. var. 10, 9, 1]. PLIN. epist. 2, 4, 2 ad quod te ne verbis magis quam rebus -er [5, 8, 14. cf. p. 3011, 10]. AVG. serm. 5, 2 p. 54ⁱⁿ ad hoc ..., ut ... ut. cf. *infra* l. 45). epist. 6, 22, 2 LIV. 37, 53, 10 SEN. contr. 7, 6, 24. 10, 2, 12 SEN. epist. 123, 15. 17. CVRT. 4, 1, 28 ad spem tantae rei (cf. *infra* l. 41). QUINT. inst. 5, 11, 24. 9, 4, 133 decl. 268 p. 94, 20 TAC. hist. 3, 9, 5. ann. 2, 27, 2 ad luxum et aes alienum. 3, 12, 6. SVET. Iul. 63 ad deditiorem (AMM. 24, 1, 8 sermone ... leni eqs.). Dom. 10, 2 FLOR. epit. 3, 14, 7. FRONTO p. 124, 8 N. nisi -etur ad virtutem, nisi a vitis deterreat. GELL. 4, 20, 10 cum ad maiorum mores populum -retur Scipio. APVL. met. 2, 27 (?). et ap. TERT., PORPH., CYPR., PANEG. (10, 14, 1), SCRIPT. hist. Aug., OPTAT., CLAUD. DON., VEG. (mil. 3, 18 p. 103, 5 auctoritate ... ad pugnam), PAVLAM (Hier. epist. 46, 1, 2 et sermone ... et exemplo), PELAG., RVFIN., CLAUD. (?; *infra* l. 76), al. *nota* (v. *supra* l. 5): HIER. epist. 21, 35, 3 pater te -atur ad vitulum. SIDON. epist. 1, 2, 8 cum ludendum est, regiam sequestrat tantisper severitatem, -atur ad ludum, libertatem communionemque Theudoricus (l. ludendum F. del. Mommsen, ludi Gustafsson; vix recte Engelbrecht, WSt. 20, 1898, 307 'er ladet Freiheit und Gleichheit zum Spiele ein').

β subi. res (homo pro re l. 37 et 40): CIC. Att. 7, 20, 2 ad manendum hiems, lictores, improvidi ... duces (-is var. l.), ad fugam -atur amicitia Cn. eqs. CAES. Gall. 3, 18, 6. SEN. epist. 31, 7 animi tolerantia se ad dura et aspera -atur ac dicit: 'quid cessas? eqs.' PLIN. epist. 4, 26, 3 neque ... mediocriter me ad nova opera tu lector -aris. 10, 12 ad quam spem (cf. *supra* l. 21) alioqui quietissimum -atur et natalium splendor et ... integritas ... et ... felicitas temporum. OPTAT. 2, 25 p. 62, 23 ad (om. P) victoriam opportunitas -atur. AMM. 18, 8, 4 signo dato, quod ad proelium solet -ari (exh. V¹. 27, 10, 12). 23, 5, 18 ad haec. HIER. epist. 147, 1, 3 (adducit var. l.). Ps. AVG. quaest. test. I 92, 2 p. 161, 26 NOVELL. Theod. 10, 2, 1. Valent. 27, 3 lex. COD. Iust. 5, 13, 1, 5°. *b c. gerundio* (*subi. res infra* l. 48. 49. 50. 52. 54): CIC. inv. 2, 20 ut ... idonea ... causa ad peccandum -ta videatur. de orat. 2, 25 id me non modo non -atur ad disputandum, sed etiam deterret. Att. 7, 20, 2 (*supra* l. 37). 16, 11, 3. SALL. Iug. 30, 3 contionibus populum ad vindicandum. FEST. p. 351 -ari ... auspicia ad agendum. QUINT. inst. 5, 12, 1 SVET. Claud. 18, 1 GELL. 15, 2, 3 DICT. 3, 17 AMM. 17, 10, 2. CLAUD. DON. Aen. 3, 70 p. 273, 24 flatus ita temperati, ut lenitate sui (sua Fabricius) etiam invitos -ari potuissent ad navigandum. *c c. gerundio* (*subi. res infra* l. 57. 59; *inf. infra* l. 61): CIC. part. 97 -ari ... ad se ... audiendum orator debet. fin. 3, 22 honesta actio nos ad se expetendam ... -atur. LIV. 6, 9, 2. 28, 19, 10 non dux (eqs.) ... , sed ... metus. 30, 18, 2 summa vi. 38, 12, 7. 42, 45, 2 SEN. suas. 5, 8, 6, 12 VAL. MAX. 1, 8, 6 SEN. benef. 1, 2, 2. QUINT. inst. 4, 5, 23 -atur ad reliqua fortius exsequenda scire quantum supersit. TAC. hist. 4, 39, 3 ann. 12, 46, 1 APVL. Plat. 2, 26. CYPR. domin. orat. 14 p. 277, 11 Iohannes ... ad faciendam voluntatem dei -atur et instruit dicens: 'nolite eqs.' AMM. 24, 3, 3 CLAUD. DON. Aen. 5, 185 p. 444, 28 AVG. civ. 4, 31 p. 185, 20 D. INST. Iust. 4, 1, 11.

2 de c. gerundio infra l. 68. *subi. res* l. 71. *falso trad.* CIC. epist. 4, 9, 1): CIC. Att. 7, 4, 2 de triumpho. epist. 16, 19 de Aufidiano nomine nihil te -or. CAES. civ. 1, 26, 3 de concilianda pace (cf. ASCON. Mil. p. 42, 20 de ea lege ferenda). 2, 36, 3 de custodia ac defensione urbis. AVG. serm. RevBén. 50, 1938 p. 21, 4 de martyribus Christi ... dies huius sollemnitatis -atur.

3 in c. acc. c. gerundio infra l. 77. *subi. res infra* l. 78 bis, cf. p. 3011, 2. *dub. trad. vel emend.*: SEN. contr. 1, 8, 2. 10, 3, 2 suas. 6, 11^{ext.} TERT. scorp. 9 p. 162, 16): VERG. Aen. 11, 521 paribus Messapum in proelia dictis -atur Turnus (LVCAN. 7, 370. CLAUD. carm. min. 53, 13 [?; ad VG, Birt]. cf. SIL. 8, 202 pugnas). LIV. 43, 19, 14 in (ad Crévier) amicitiam ... iungendam. SEN. benef. 4, 15, 1 praemia in scelus -antia. dial. 5, 5, 6 natura hominis in amorem -atur. QUINT. decl. 374 p. 413, 4 in tyrannicidium (382 p. 427, 15). VOPISC. Prob. 23, 5. IVL. VAL. 3, 27 p. 134, 23 me ... in somnum ac requiem -bantur (Hist. Alex. M. I p. 114, 10 Kr. παρακαλῶν με περὶ τὸν ὕπνον [τῶν ὕπνων A] γενέσθαι). IVST. 2, 4, 26. 26, 1, 8. 31, 4, 1 (aliter C. Ruchl). PRISC. rhet. 11, 33 p. 559, 29 oportet ... ab altero dehortari in alterum -antem (Hermog. progymn. Spengel rhet. gr. II [Ehlers])

p. 18, 7 τοῦ μὲν ἀποτρέψαι, ἐπὶ δὲ τὸ ἀποτρέψαι. CE 1907, 1 (s. IV) Fortuna, -aris in vitam (leg. aut in v. -aris [Engström] aut -aris v. [Lommatschsch in plag.]).

B casus solus: 1 acc. (duplex sub a saepe, sub b infra l. 37 [dub.]): a neutr. pron. (adi. infra l. 13; aliter p. 3007, 71. 3008, 75. 3012, 70; subi. res infra l. 7. 11. 13. 20. 26): Cic. Verr. II 1, 104 quod eum natura -batur, lex nulla prohibebat, fecit, ut eqs. (Catil. 1, 12. de orat. 1, 256 id q. Att. 5, 20, 6 q. me maxime -aris et... in quo laboras, ut. 6, 2, 2 [fere i. q. 'commonefacere']. 8, 9, 1 [ad q. A²c]. Q. Cic. pet. 27. CATO Cic. epist. 15, 5, 1 et res p... et nostra amicitia. Ov. epist. 18, 187 cupio non persuadere, q. -or [opto dett.]. PLIN. epist. 9, 1, 1 et -or et moneo). de orat. 3, 97 aliud quiddam maius (magis codd.) et ingenia me -antur vestra et aetates. leg. 1, 14 quo me vocas aut quid -aris? ut...? an ut...? Att. 3, 17, 3 quid te... -er, quod facis? (cf. ad Q. fr. 1, 1, 36 quid ego te haec -or, quae tu non modo facere potes tua sponte sine cuiusquam praeceptis, sed etiam magna iam ex parte perfecisti?). ad Q. fr. 1, 1, 46 illud te... et oro et -or, ut eqs. (SEN. epist. 20, 1 rogo atque -or. Ps. AVG. serm. ed. Mai 141 p. 331ⁱⁿ. commonemus -amur impellimus. cf. SEN. dial. 2, 16, 3 illud... exempla -antur, contemnere iniurias eqs. Ps. PRIMAS. in I Cor. 14, 5 p. 540^c hoc non prohibeo, i. -or [exh. Pelag.]). 1, 3, 4 in quibus litteris idem te -or et rogo, quod pueri tibi... nuntiarunt, ut eqs. (ad Brut. 1, 10, 4 per litteras). CYP. hab. virg. 23 p. 203, 26 nec hoc (om. W) iubet dominus, sed -atur (PRESB. Cyp. epist. 8, 2 p. 486, 24 verbis. COMM. apol. 311 hoc deus -atur, hoc lex, hoc passio Christi, ut. cf. supra l. 16). AVG. in euang. Ioh. 40, 11 p. 1692ⁱⁿ. ista. b subst. (ad rem cf. Landgraf, ALL 11, 1900, 104. subi. res infra l. 33. dub. vel falso trad.: Cic. p. 3010, 12. NEP. Dat. 8, 5 IVST. 14, 1, 5. OPTAT. p. 3010, 43. aliter Cic. p. 3007, 62): TRAG. inc. 63 ego tunc pudendam trepidus (pedibus add. codd.) -bar fugam (cf. STAT. Theb. 7, 798 gradus [v. vol. VI 2, 2144, 28]. silv. 3, 5, 22 vias [v. Vollmer ad l.]). STAT. Theb. 10, 116 primos... -antia somnos languida... expirant lumina (fl. P). silv. 4, 6, 56 Hercules Epitrapezios -atur mensas. 5, 1, 120 -atur... simul flectit labores coniugis uxor (per zeugma; vix ad p. 3009, 19). TAC. ann. 11, 3, 2 inedia et lenem exitum. HIER. epist. 53, 3, 3 Paulus Timotheum -atur [studium lectionis], ne neglegat gratiam (l. 1 H [dictionis H], ad add. cett., v. supra l. 4; cf. Vulg. I Tim. 4, 13). PELAG. in Col. 3, 19 rem naturalem. DRAC. Orest. 186 conveniens... -or opus (Clytaemestra).

2 dat.: TERT. scorp. 11 p. 170, 14 (cohortantur Gangneius, v. vol. III 1562, 72; cf. Löfstedt, Synt. I 159, 2).

C inf. (cf. etiam supra l. 20. per zeugma coniungitur infra l. 47. 48. 53. 72. 76. coniungitur ut l. 66. de re v. ARVS. gramm. VII 477, 28 MACR. exc. gramm. V 624, 30. 645, 36): 1 subi. homines (cf. p. 3012, 3): CIC. off. 3, 55 num te emere coegit, qui ne -tus quidem est? (cf. PLANC. Cic. epist. 10, 17, 2 ego eum non solum -tus sum, verum etiam coegi isto proficisci). NEP. Phoc. 1, 3 cum legati... -rentur accipere dona (acciperet B¹, ut a. Freudenberger). VERG. Aen. 2, 74 -amur fari Sinonem, quo sanguine cretus (eqs.)... memoret, quae sit fiducia capto (cf. 3, 609). 3, 134. 144. 10, 69 HOR. epist. 1, 1, 69. Ov. am. 1, 11, 5 saepe venire ad me dubitantem -ta Corinnam Nape. met. 8, 215 VITR. 6 praef. 2 VAL. MAX. 9, 6, 3 VAL. FL. 1, 214 al. SIL. 7, 347 coeptis ire ministrum haud segnem -antur. al. HOMER. 51, 138 STAT. Theb. 4, 232 al. MART. 11, 55, 1 -atur fieri quod te Lupus, Urbice, patrem, ne credas. TAC. ann. 6, 37, 1, 11, 16, 1 Caesar Italicum -atur gentile decus... capessere: illum primum... ire externum ad imperium (item seq. acc. c. inf.: 15, 59, 1). 16, 34, 2 SVET. Tib. 72, 3 APVL. met. 8, 13. ITALIA I Tim. 1, 3 (Hil. trin. 10, 53 p. 385^a) -tus sum te sustinere Ephesi (gr. παραστάς σε προσμένειν, Vulg. rogavi te ut remaneres). Tit. 2, 6 (Ambrosiast.) iuniores... -are continentis esse (gr. παραστάς σε παραμένειν, VULG. ut sobrii sint). PORPH. Hor. carm. 3, 17, 13 CYP. Demetr. 25 p. 369, 23 al. PRESB. Cyp. epist. 8, 2 p. 486, 22. 487, 5. 10 cohortati sumus et -amur (et coh-μ, om. φ). NEMES. ecl. 1, 59. LAMPR. Alex. 48, 3 vel ipsum... ire vel ut secum proficisceretur. et ap. IVST., HIL., LVOIF., FILASTR., DICT. al.

2 subi. bestia: VAL. FL. 7, 377 -atur... sequi brevibusque insurgere pennis avis pullos. 3 subi. res (homo pro re p. 3012, 3; obi. res. l. 77, bestia l. 83): RHET. Her. 2, 19, 28 Ulixem metus periculi -batur eum Aiace interire. CIC. inv. 2, 17 impulsio. Sest. 7 rei publicae dignitas... haec minora relinquere -atur. epist. 7, 1, 4 (per zeugma). BRVT. Cic. epist. 11, 20, 4 haec me tibi scribere non prudentia mea -atur, sed amor in te et cupiditas otii (AMM. 17, 1, 2 CLAVD. carm. min. 41, 8). SALL. Catil. 5, 9. Iug. 64, 1 haruspici dicta eodem intendere... quo (aliter p. 3013, 21) cupido animi -batur. VAL. MAX. 3, 3 praef. patientiam... procedere -ta est fortitudo. 4, 7 ext. 1. 9, 1, 3. SEN. dial. 9, 10, 6 exempla (FIRM. math. 1, 7, 13). FRONTO p. 171, 5 N. COD. Greg. 14, 4, 1. ARNOB. nat. 1, 64 p. 44, 11 quid. LVOIF. Athan. 1, 38 p. 133, 24 cum iustitiam nos... facere -etur sacra lex et tu compellas facere iniustitiam. SYMM. epist. 7, 56, 9, 126, 1 AMM. 17, 13, 26 ENNOD. dict. 7, 2 p. 443, 17. de corpor.: CE 1552^a, 87 (s. II) lapis... foratus... -atur currere... intus apes eqs. PALLAD. 15, 79 se... feros silvis -atur linquere mores mālus (v. Sennung, Unters. 77). PS. AVG.

quaest. test. I 38 p. 65, 25 opus -atur... aspicientes se benedicere opificem. subi. homo pro re (i. q. 'hortamento esse'): TAC. ann. 11, 24, 1 maiores mei... -antur uti paribus consiliis eqs.

5 **D** acc. c. inf. (cf. etiam p. 3008, 76. 3010, 17. 3011, 58. 3012, 31. 56. 3013, 16): 1 subi. homines: VERG. Aen. 2, 33 Thymoetes duci intra muros -atur et arce locari equum. SVET. Aug. 87, 1 -atur ferenda esse praesentia (gerund., cf. LVOIF. non. conv. 12 p. 26, 18. LEO M. serm. 14, 2 p. 173^c ieiunium... celebrandum [celebrantes vel ut... celebremus varr. II.] -amur. PRAEDEST. 1, 48 p. 605^b). MAR. VICTORIN. in Eph. 1, 4 p. 1239^a ut... eos -etur ac moneat debere servari fidem (PELAG. in I Cor. 7, 5 p. 162, 5). ENNOD. opusc. 3, 168 p. 374, 22 VEREC. in cant. 2, 3^{mad}. EVGIPP. Sev. 18, 2. 2 subi. res: COD. Theod. 16, 2, 44, 1 (= Iust. 1, 3, 19, 1) mulieres non relinqui -atur adfectio. ALC. AVIT. carm. 2, 16 non -atur compleri viscera venter (v. Goelzer 246). ENNOD. dict. 21, 27 p. 490, 22 lex -ta est, iussit, extorsit.

E supinum (cf. ARVS. gramm. VII 477, 29): SALL. or. Macri 17 neque ego vos ultum iniurias -or, magis uti requiem cupiatis eqs. (ad exemplum structurae quae antecedit auctum atque adiutum properatis?).

F coniunctivus solus (v. etiam p. 3011, 51. 3013, 12. dub. vel falso trad.: CAES. Gall. 4, 21, 8 BELL. Afr. 81, 2 IVST. 2, 13, 2. subi. homines ubique. de re v. CHAR. gramm. p. 341, 7 B. PRISC. gramm. III 227, 19): TVERPIL. com. 81 -atur hominem, quam primum (ut add. Bothius) proficisceret. CIC. Att. 4, 15, 10 eum roges, ut te -etur, quam primum venias (v. app. crit.). epist. 5, 18, 1 te magno opere non -or solum, sed etiam pro amore nostro rogo atque oro, te colligas eqs. 15, 2, 6 PLANC. Cic. epist. 10, 21, 6. RVT. LVP. 1, 5 p. 5, 20 (v. app. crit.). CAES. Gall. 6, 33, 5 civ. 1, 21, 4. SALL. Iug. 54, 1 -atur, ad cetera... parem animum gerant: pro victoria satis iam pugnatum eqs. (seq. acc. c. inf., item: CVRT. 9, 9, 4 rex -ari nauticos coepit, incumbere remis eqs. PLIN. epist. 6, 20, 12 orare, -ari, iubere. IVST. 2, 11, 5, 11). 56, 2 (ut add. K marg.). 93, 6. or. Phil. 16 (seq. neu). VERG. Aen. 3, 129 LIV. 6, 15, 10. 44, 3, 9 VELL. 2, 3, 1 PHAEDR. 1, 18, 4 CVRT. 5, 13, 15. SIL. 1, 665 (postea seq. or. dir.; cf. CLAVD. rapt. Pros. 2, 119). STAT. Ach. 1, 845 FRONTIN. strat. 2, 11, 4 TAC. ann. 1, 35, 5 al. PLIN. epist. 2, 20, 7 -ari, rogare. 4, 15, 8 -rer moneremque. al. SVET. Aug. 3, 2 -atur et monet. COMM. apol. 14 instr. 2, 10, 6. FIRM. err. 22, 2 (ut add. Flacius, cf. Skutsch, Kl. Schr. 280). IVST. 2, 15, 5 al. OPTAT. 2, 1 p. 34, 14 (ut add. RB, edd. vett.). LVOIF. Athan. 2, 16 p. 176, 11 al. AMM. 16, 12, 28 Caesar pedites impetu (ut i. Clark) veloci discurrent, verbis -batur (et gestu add. Novák, sed v. Löfstedt, Synt. II 187). AVELL. p. 526, 17 DRAC. Romul. 8, 503. GREG. M. epist. 9, 76 p. 94, 6. 9, 207 (?; v. Norberg, In Reg. Greg. M. studia crit. II 197). CE 85, 3 ioceris, ludas, -or ('abundant duae syllabae velut -or' Buech.).

G enunt. a coniunctione incipientia (nexu laxiore quare p. 3008, 31): 1 ut (cf. etiam p. 3010, 19. 3011, 9. 14. 18. 23. 26. 66): a subi. homines (cf. infra l. 84): PLAVT. Cas. 422 eamus nos quoque intro, -emur, ut properent. Mil. 1189 ille... illam -bitur, ut eat, ut properet, ne sit matri morae. Poen. 672 (p. 3007, 55). CATO orig. 83 (Gell. 3, 7, 6) verrucam uti occupent milites, imperes -erisque. TVERPIL. com. 123 ACC. trag. 229 VARRO Men. 43. CIC. inv. 2, 34 per quem locum -andi iudices erunt, ut veterem famam hominis nihil ad rem putent pertinere: nam eum ante celasse eqs. (seq. acc. c. inf., item: CAES. Gall. 5, 6, 4. 7, 37, 2. SALL. Iug. 56, 4 magna voce. 107, 1 LIV. 24, 18, 11 al. CVRT. 3, 7, 12 al. PLIN. nat. 36, 97 TAC. ann. 1, 48, 2. IVST. 6, 1, 7 his vocibus). Verr. II 2, 90. 94. 3, 44 per quas litteras -atur et rogat, ut arent, ut serant (Att. 3, 7, 1 quod me rogas et -aria, ut... voluntas tua mihi valde grata est. epist. 7, 30, 1 nec... nec. al. POMP. Cic. Att. 8, 12^b, 2. SALL. Catil. 59, 5 -atur rogat. Iug. 106, 2. SEN. epist. 5, 1 nec tantum -or [-o b¹]... sed etiam rogo. et al.). 3, 154. 4, 140 ut... ne... ut (epist. 12, 22, 3 te amoris nostri causa rogo, rei p. causa, [om. L] -or, ut ne... atque ut. PRVD. perist. 10, 754). Manil. 69 ut... neve (CAES. civ. 3, 103, 4. SALL. epist. Mithr. 23 quod uti facias, moneo -orque, neu eqs. LIV. 29, 2, 18 -antur, orant. CVRT. 8, 2, 27. cf. PANEG. 9, 14, 4 nec). Catil. 3, 8. Mur. 86 vos pro mea... diligentia moneo, pro auctoritate consulari -or, pro magnitudine periculi obtestor. Sull. 93 vos... quantum meus in vos amor postulat, tantum -or. p. red. ad Quir. 16. Marcell. 32 -amur et obsecramus (de orat. 2, 85 non solum -bor... sed etiam... obsecro). al. de orat. 1, 19 Brut. 314. fin. 5, 6 currentem quidem (Att. 13, 45, 2 ad Q. fr. 2, 14 [13], 2. cf. p. 3007, 71). al. Att. 5, 21, 11 -tus sum, petivi etiam (v. app. crit.; cf. CAES. Gall. 1, 19, 5 petit atque -atur). epist. 1, 1, 2 et -ari et orare et iam liberius accusare et monere. 10, 1, 2 monere te atque -ari (13, 4, 1 al. SALL. supra l. 66. PLIN. epist. 1, 16, 8. et al.). 10, 5, 2 te non -or solum... sed plane etiam oro. al. (etiam ad Cic.). et ap. CAES., HIRT. Gall., BELL. Afr., SALL., NEP., HOR. (sat. 1, 4, 107), Ov. (rem. 441), LIV., SEN. suas., VELL., VAL. MAX., SEN. (Oed. 678; philos.), CVRT., QVINT., IVV., FRONTIN., TAC. al. obi. bestia: PETRON. 64, 9 -tus... (est) catellam, ut ad rixam properaret. obi. pars corporis: HOMER. 689 dextram... -antur Achillis, ut ferat auxilium miseris. b subi. res (homo pro re p. 3013, 3): PLAVT. Persa [Ehlers]

841 bene facta tua me -antur, tuo ut imperio paream. AFRAN. com. 140 res, tempus, locus, simul otium -batur, ut *eqs.* CIC. Sest. 88. Mil. 3 arma, centuriones, cohortes. nat. deor. 1, 9 epist. 4, 7, 1. 16, 1, 3 amor, ut valentem videamus (*i. 'videre cupiamus'*), -atur, desiderium, ut quam primum. BRVT. et CASS. Cic. epist. 11, 3, 3 alia. LIV. 37, 49, 1 LAVD. [Turiae] (INSCR. Dessau 8393) 2, 5 PLIN. epist. 10, 4, 1 PANEG. 12, 14, 1 COD. Theod. 9, 38, 7.

2 ne (*v. etiam p. 3012, 33. 63. 65; subi. homines ubique*):

TER. Hec. 64 te sedulo et moneo et -or, ne quousquam misereat, quin spoliis *eqs.* (SALL. Iug. 31, 26). BRVT. (?) Cic. ad Brut. 1, 16, 10 te... rogo atque -or, ne defatigare neu diffidas, semper... exploras *eqs.* (*item seq. enunt. affirmat.*: CAES. civ. 1, 19, 1 ne animo deficiant, quaeque usui... sint, parent. SEN. epist. 95, 70 ne..., sed [TAC. ann. 4, 50, 4 circumire, -ari. VVLG. II Macc. 15, 8 PS. PRIMAS. in Hebr. 10, 36 p. 757^B]). CAES. Gall. 5, 38, 2. 7, 24, 2. civ. 3, 73, 2 ne... neve... habendam fortunae gratiam *eqs.* (*seq. acc. c. inf.*, *item*: SALL. Iug. 51, 4 orare et -ari milites, ne... neu *eqs.* NEP. Milt. 3, 3 PETRON. 111, 8). 3, 112, 12 ne... neve. SALL. Iug. 31, 27 neque... -or, ut..., sed ne. SALL. (?) rep. 2, 12, 5 oro -orque. LIV. 29, 4, 9 -retur, stimulet. 30, 7, 7 TAC. ann. 1, 81, 2 SVET. Vit. 15, 3. *et al.*

H quo (*aliter p. 3011, 75*): AVG. in psalm. 90 serm. 1, 1^{extr.} nec ad ipsa... miracula -atur dominus...: sed quo te -atur? ut imiteris, quod non posset, nisi factus homo.

appendix (ad I et II):

indicatur, quo fiat hortatio: *verbis, voce sim.* (*in univ. per pron. sim. p. 3008, 20. 3009, 57; adde*: CIC. epist. 7, 17, 3): blanditiis: AMM. 14, 11, 6. clamore: p. 3008, 20. cf. AMM. 29, 5, 48. dictis: p. 3009, 1. 3010, 75. murmure: p. 3009, 16. ominibus: p. 3008, 3. precibus, questu: p. 3009, 7. promissis: AMM. 14, 11, 15. sermone: p. 3010, 24. 29. solaciis: SEN. dial. 4, 33, 5. stridore: p. 3009, 16. verbis: p. 3008, 17. 80. 3009, 71. 3010, 7. 18. 3011, 25. 3012, 42 (*adde*: CIC. epist. frg. VIII 1 M. = VII 1 Sj. VVLG. II Macc. 7, 24, 26). voce: p. 3008, 18. 3009, 52. 3012, 57. 58. *alios*: p. 3008, 6. 41. 3009, 2. 3010, 28. 29. 54. *adde*: RVFIN. hist. 5, 1, 49 nutibus.

synon. c. vi augendi posita: cogere (p. 3011, 48), iubere (p. 3008, 21 *al.*), obsecrare (p. 3007, 61. 3012, 72), orare (p. 3012, 27. 78), persuadere (p. 3011, 11), rogare (p. 3012, 27. 59).

deriv.: hortamen, hortamentum, hortatio, hortativus, hortator (hortatrix), hortatus. *compos.*: ab-, ad-, co-, de-, ex-, inhortor.

part. pro subst. hortans, -antis. *i. q. hortator*: CANON. apost. 65, 24 *diacones sint occulorum operum ad bonum -antes* (*gr. τῶν κρυφίων ἔργων καλοὶ προτερετικοί*).

hortua v. hortus.

hortualls, -e. [*ab hortus; cf. usualis* (v. l. 50). J. B. H.]

i. q. in horto nascens, *κηπευτός*, *κηπατός* (*de herbis; nonnisi apud Ps. APVL. herb. [interpol. ex Diosc.]*: Ps. APVL. herb. 75 l. 19 strychni species sunt IV, quarum vocatur prima -is (*Diosc. gr. 4, 70, 1 κηπατός. cf. p. 3006, 83*). 81 l. 12 alia *pastinaca* est -is sive *seminalis* (*cf. infra l. 51*)... alia *agrestis* (3, 52, 2 *κηπευτός. cf. p. 3006, 79*). 100 l. 15 eius *serpuli* est alia -is sive *usualis*... alia *agrestis* (3, 38, 1 *κηπευτός. cf. ibid. l. 23 seminalis sive -is*).

**hortulānus*, -a, -um. [*ab hortulus. J. B. H.*] *scrib. ort-*: CIL l. 54; *saepe in codd.* -tol-: CIL VI 9473 (a. 486? 529?); = INSCR. christ. Diehl 592 *ortolanu(s)* (*cf. O. Prinz, De O et U...*, Diss. Halle 1932, 25); *passim in codd.* *legitur inde ubi APVL. (subst.), ITALIA (subst.), TERT. (adv., subst.)*.

1 *adi.*: qui in horto est, ad hortum spectans: TERT. paenit. 11, 3 -i *maritimive secessus* (*inde PACIAN. paraen. 10 p. 120, 4*). *de herbis* (*ferre i. q. 'in horto nascens'*): EDICT. imp. Diocl. III/IV 6, 34 *asparagi hortulan(i)* (*gr. σ(π)αροῦ. opp. 6, 35 agrestes* [*gr. ἀγροῖον*]). PLIN. VAL. 1, 23 *malvae*... -ae (*bortunale trad.*) sive *agrestis folia* (ORIBAS. eup. 2, 1 M 1 rec. Aa et La [*gr. κηπευμένη. opp. silbatica vel silvestris*]). MISC. Tir. p. 67, 19 *irius id est gladiolus -us*. ORIBAS. eup. 2, 1 H 1 (rec. Aa et La) -a... humidior est *menta* (*cf. gr. ἐκ τοῦ κηπεύεσθαι*). GLOSS. atriplex (*v. vol. II 1100, 55. 56*): -a. herba -a. senecion: herba -a. ? *de porcello* (*i. q. 'hortensiis fartus'*; *sed v. Brandt, Unters. s. röm. Kochbuche 93, adn. 139*): APIC. 8, 384 *porcellum -um. porcellus -us exossatur eqs.*

2 *subst. -us, -i m.* GLOSS. *κηπευτής. κηπουρός. κηπαρός. cf. p. 2856, 48. 2861, 77. 3006, 60.*

i. q. cultor horti, holitor, κηπουρός: a *proprie*: APVL. met. 4, 3 *iuvēnis quidam, ut mihi videbatur, -us, cuius omnia prorsus holera vastaveram, ... decurrit eqs.* 9, 31 me... pauperculus quidam -us comparat. 9, 39. 40. 41. 42. 10, 1. TERT. spect. 30 p. 29, 18 hic est *Iesus*, quem... -us detraxit, ne lactucae suae frequentia commean- tium adlaederent (*cf. VVLG. p. 3014, 7*). FIRM. math. 3, 9, 3 *urina- tores*... -os, actores modicarum villarum (*eqs.*)... faciet *Mercurius*. 8, 26, 3 *al.* HIER. reg. Pachom. 73 p. 34, 14 nullus de horto tollat ho- lera, nisi ab -o acceperit (*gr. κηπουροῦ*). MACR. Sat. 3, 18, 11. 7, 3, 20 Tarsens Amphias com ex -o potens esset (*cf. Plut. quaest. conv. 2, 1, 12 p. 634^c κηπουροῦ*). ROMVL. fab. 26, 1 et 6 rec. gall. ARNEB. in psalm. 78 p. 440^B ut putes illam civitatem magnam (*sc. Ierusalem*) in vilem casulam -i conversam (*cf. Italia Is. 1, 8 [vol. III 511, 24. 572, 71]*). VITAE patr. 5, 6, 21 (*gr. κηπουροῦ*). NOVELL. Iust. 64 (a. 538; *cf.*

IVLIAN. epit. novell. 58) de -is Constantinopolitanis (*gr. περὶ τῶν κη- πουρῶν. cf. ibid. infra*). REGVLA Tarnat. 12 p. 982^A ISID. reg. monach. 20, 3 p. 890^B. *et al.*

b *in imag. et allegoria ap. ECCL.*: a *generatim*: VIGIL. TRID. ad Ioh. 9 p. 557^B *Martyrius martyr* putatus est -us, rigator viventium, plantator animarum. β *speciatim de Christo* (*sec. ITALAM [cod. a. al.] et VVLG. Ioh. 20, 15, illa Maria Magdalene ex- istimans, quia -us esset Iesus [gr. κηπουρός]*): HIER. tract. p. 392, 16 vere... -us erat Iesus paradisi sui. AVG. in euang. Ioh. 121, 3ⁱⁿ -us ille in eius *Mariae* corde tamquam in horto suo granum sinapis seminabat (*cf. serm. 246, 3 [p. 2864; I]. v. p. 3018, 48*). PS. AVG. serm. ed. Mai 35, 2 o vere -us dominus Christus.

hortulo, -ōnis m. [*ab hortulus. J. B. H.*] *i. q. cultor horti, hortulanus*: SIDON. epist. 5, 14, 2 ad quas *supplicationes*... figulo pariter atque -i (*LNC, hortolano TM*) non oportuit convenire. *cf. hortilio*.

hortulus, -i m. [*ab hortus diminutive. J. B. H.*] *ort-*: CIL VI 461, 9. 13102, 4. 13891, 5 CE 578, 3. NOT. Tir. 104, 23. *inde a PLAVTO* (Fest. p. 306 Plautus... in 'Hortulo'), CIO, CATVLL, BIBAC, MAT. carm.

i. q. κηπίδιον, hortus parvus, mollis (*e. g. infra l. 59*), *amoenus, gratus* (*e. g. l. 36. 50. 55*) *sim.* (*vi diminutiva evane- scente e. g. l. 39. 43. p. 3015, 16*):

I *proprie*: A *usu stricto*: 1 *generatim*: a *in univ.* ('*plur. poet.*' l. 27. 29): CATVLL. 61, 92 talis in vario solet di- vitis domini -o stare flos hyacinthinus. BIBAC. carm. frg. 1, 3 si quis... mei domum Catonis, ... assulas et illos custodis videt -os Priapi (*v. Housman, ClRev. 42, 1928, 78; custodes v. -i Priapos edd. vet.*). MAT. carm. frg. 16 meos -os plus stercoro (<...>) quam holero. PRIAP.

85 (Verg. 2), 4 agellulum hunc... erique vill(ul)am -umque pau- peris tuor. 86 (Verg. 3), 18 -um vineamque. PLIN. nat. 25, 9 -o... in quo plurimas herbas alebat *Antonius Castor*. 35, 105 erat... Pro- togenes in suburbano suo -o (HIER. adv. Iovin. 2, 9 p. 298^A). 35, 118 Ivv. 3, 226. PS. QVINT. (l. 53). FRONTO p. 7, 16 N. non aequae adolescent in pomariis -isque arbusculae... ut illa in montibus aesculus *eqs.*

APVL. met. 3, 29 -um... prospexi satis amoenum, in quo... rosae... florebant. 4, 1. 9, 33. 39. 40 SPART. Ael. 4, 2 PALLAD. 1, 34, 2. RVFIN. hist. 2, 17, 5 in -is vel exiguis... agellulis (*gr. ἐν μονοκυστοῖς καὶ κήποις. sic resp. κήπος*: PALLAD. hist. mon. I 2 p. 258^A *advenam de- putabant aut pistrinis aut -is [gr. p. 25, 24 κήπος] aut coquinis*. 17, 1 p. 294^A). hist. mon. 9 p. 427^C -us monasterio vicinus, in quo... holera colere videbamur. COD. Theod. 9, 46, 4 pr. in domibus, -is, balneis *eqs.*

(*cf. 9, 45, 4, 1*). MAX. TAVR. hom. 110 p. 512^A *homo granum* in suo -o seminavit (*cf. p. 3018, 48*). ISID. reg. monach. 1, 3. b *i. q. viri- darium parvum, praediolum speciem -i prae se ferens* (*per plur.*): CIC. Cluent. 37 Asuvius..., quasi in -os iret(ur), in harenarias quasdam... perductus occiditur. off. 3, 58 *Canius* dictitabat se -os aliquos emere velle, quo invitare amicos (*eqs.*)... posset. *ibid.* ante suos -os (*syn. hortos*). Att. 9, 9, 4. PHAEDR. 4, 5, 26 domum politam et delicatos -os (4, 5, 34 *venustis*). app. 14, 5. SVET. Nero 60 colli -orum, vita Ter. 6 *reliquit* -os xx iugerum. PS. QVINT. decl. 13, 3 p. 248, 22 hinc -i locupletis, hinc arva, inde vineta, hinc salus (*at per sing.* p. 249, 1 *opportunitas -i mei pauperis*). EPIST. donat. Syn- troph. (CIL VI 10239) 1 -os Epagathianos Dadu(chianos) (20. *cf. p. 3017, 26*). HIER. vita Pauli 3 p. 19^B in amoenissimos -os praecepit abduci *iuvēnem*.

2 *i. speciales* (*v. et sub II A et C*): a *philosophorum*: a *Epicuri* (*per plur.*; *cf. p. 3015, 7*): CIC. de orat. 3, 63 *philo- sophia Epicureorum* in -is quiescet suis... ubi... recubans mol- liter... nos advocat a rostris *eqs.* leg. 1, 39 *Epicureos* in -is suis iu- beamus dicere. ac. frg. 20 (Aug. c. acad. 3, 7, 16 p. 67, 18) convocata de -is... turba temulentorum. SEN. epist. 21, 10 (*cf. Epicur. frg. 181 U*). cum adieris... -os (*eqs.*)... 'non irritant', inquit *custos*, 'hi -i famem, sed extinguunt *eqs.*' (*ambigue dictum, v. p. 3015, 7*).

β *Platonis* (*per sing. vel plur.*): CIC. fin. 5, 2 cuius *Platonis*... illi -i propinqui... memoriam... mihi afferunt *eqs.* APVL. Plat. 1, 4 in -o, qui *Academiae* iunctus fuit. γ *in univ.*: AVG. civ. 18, 41 p. 318, 19 D. palam in... porticu, in gymnasiis, in -is (*eqs.*)... certabant *philosophi*.

b *-i sacri*: CIL VI 461, 9 aream et -um super Nymphis qui locus appellatur *Memphi*, donum dederunt *spira*. CE 19, 2 (s. II ex.?) *Silvane*... huius alti summe *custos* -i. 886 -us hic (*Musis sacer*) Vari est opus *Alcinoi*.

c *locus sepulturae, fere i. q. cepotaphium* (*in tit. sepulcr.*; *per sing. praeter l. 84 sq.*; *cf. de more in -o sepeliendi* MAX. TAVR. hom. 11) p. 512^B *salvatore* in -i sui sepelit monumento *Ioseph* [*v. p. 3018, 1*]: CIL V 4057, 6 praecepit hunc praetoriolum cum -o et heroo libertis... cedi (VI 1600, 9 *armarium distegum cum taberna et -o*. 13102, 4 *memoriolam* [13891, 5 *memoria*]. 22518, 4 locus. 29322, 2 *maceria sacrata*. INSCR. NSC. 1897, 425). VI 9681, 2 -um *maceria cinctum* (10876, 5 -um m. cinctum cum monumentis et *dieta eqs.* XIV 2139, 3 -us sive *pomarium* quod est m. c. ... ad hoc sepulchrum pertinet. *cf. VI 26942, 6 hortulu(m) maceria clusa*). 20200, 6. 26943, 7. XI 6355, 3 sibi *vivus* fecit in -is suis. XIII 8381

[*Eklers*]

in -o suo posit. INSCR. christ. Diehl 3830^B in sarcophago in -is nostris. CE 578, 3 mihi lilia pone <can>deda, q(ue) viridis dabit -us (1 orti).
B usu laxiore i. q. pars vineae: COLVM. 4, 18, 2 -orum descriptio quanto est minoribus modulis concisa, fatigationem veluti minuit.

II in imag. et transl.: A i. q. schola vel philosophia Epicuri (cf. p. 3014, 58 sqq. [nota p. 3014, 64]; per plur. praeter l. 11): CIO. leg. 1, 54 Antiochus me (Atticum) ex nostris paene convellit -is deduxitque in Academiam. nat. deor. 1, 120 cuius Democriti fontibus Epicurus -os suos inrigavit. CIRIS 3 me... Cecropius suaves expirans -us auras... sophiae complectitur umbra[s]. per allusionem: SEN. epist. 4, 10 hoc quoque ex alienis -is sumptum est: 'magnae divitiae sunt... paupertas' (Epicur. frg. 477 U.). B usu christiano i. q. ecclesia (cf. hortus): OPTAT. 1, 12 p. 14, 20 bene clausisti hortum haereticis... ne arbusculas colerent ii, quos ab -o et a paradiso dei constat alienos. C -i poetici Hesperidum vel Musarum (cf. p. 3014, 72): FVLG. Virg. cont. p. 84, 21 esto... contentus... leviori fasciculo, quem tibi Hesperidum florulentis decerpimus -is. aet. mund. p. 129, 14 Pieridum... -is. D sensu obscaeno i. q. cunnus (e coni.; cf. p. 3018, 71): ANTH. 712, 18 thyrsum... pangant -o (horto in cod.) Cupidinis amantes.
 deriv.: hortellus, hortilio, hortulanus, hortulo.
 hortum, -i n. v. l. 32.

*hortus, -i m. (et hortum, -i n.). [i. q. osc. hūrz 'hortus, lucus', gr. ὄρετος 'saepes', hibern. gort 'seges', lub-gort 'hortus'; cf. et got. gards 'domus' (cf. compos. hybr. aurtigards 'hortus'), garda 'áilí' (theod. Garten), toch. kerciye 'palatium', heth. gurtas 'castellum' etc. et hara, cohors. J. B. H.] hort- testantur VARRO l. 38. CASSIOD. gramm. VII 202, 7 (ex Eutyche). ort- (cf. l. 36): VEN. FORT. carm. 5, 6, 17 (carm. figurat.). CIL III 2207. IV 2776. VI 6282. 8401. X 2244. XV 7249^A. INSCR. Afr. Gsell I 158. RevA. p. 3017, 75. CE 578, 1. abl. -u: VEN. FORT. p. 3017, 62. neutr. -um (cf. hortuum; nota var. l. p. 3019, 3): CASSIOD. p. 3017, 53. aliter, ut vid., p. 3017, 75. de etymologia et significatu (v. et infra l. 52): VARRO frg. Char. gramm. p. 103, 8 B. (cf. Vel. gramm. VII 68, 19) 'Graccus' et 'ortus' sine adspiratione dici debere Varro ait; et 'ortum' quidem, quod in eo omnia oriantur...; sed consuetudo et 'Gracchos' et 'hortos' cum adspiratione usurpavit ([vix recte Goetz-Schoell p. 257]). PAUL. FEST. l. 54. ISID. orig. 17, 10, 1 quod semper ibi aliquid oriatur. PROB. app. gramm. IV 203, 12 inter 'ortus' et '-us' hoc interest, quod 'ortus' processum significat, '-us' vero agros amoenos esse demonstrat (cf. ISID. diff. 1, 414). GLOSS. κήπος. paradyseus. graece resp. κήπος, παράδεισος. singulariter φεαγμός sim. (cf. p. 3019, 2): DIOSC. 1, 101 p. 90, 8 alimus frutex est circa -os (gr. 1, 91 θάμνος... φεαγμύτης). ibid. p. 90, 12 circa -os (gr. φεαγμοίς). ? 2, 110 p. 222, 8 (gr. 2, 126, 1; cf. Ps. APVL herb. 1 l. 82 [interpol. ex Diosc.]). NOT. Tir. 104, 22. legitur inde a LEGE XII tab. (l. 51), NAEV. ? (l. 49), PLAVT. [it. orto, francog. vet. ort, hisp. huerto. M.-L.] [dub. vel falso trad.: NAEV. trag. 16 VARRO ling. 6, 16. PLIN. nat. 20, 117 (v. oreoselinon).]

I notione antiquissima i. q. villa: LEX XII tab. (Plin. nat. 19, 50) v. p. 2645, 21. PAUL. FEST. p. 102 '-us' (hostus codd.) apud antiquos omnis villa dicebatur, quod ibi, qui arma capere possint, orirentur (cf. l. 37). ap. posteriores hic usus perit; frustratur Sjögren (Symb. philol. Danielsson 1932, 347), qui CIO. Att. 12, 40, 2 var. l. -o pro -is (v. p. 3016, 61 sqq.) defendit illam notionem antiquissimam restituere conatus.

II notione communi i. q. locus herbis cultus, κήπος:
 A proprie: 1 usu stricto: a generatim:
 a in univ. signif. κήπος praecipue usui domestico aptus (v. p. 3016, 33 sqq.), holeribus, herbis, floribus sim. consitus (locus secretus in posteriore parte domus ap. PLAVT., LIV. al.; per 'plur. poet.' inde a CATVLL. l. 80): ① loci selecti usum illustrantes (in compar. p. 3016, 6): PLAVT. Asin. 742 angiporto illac per -um circum iit clam Demaenetus, ne quis se videret huc ire familiarium (Cas. 613. Stich. 614 per -um transibo, non prodibo in publicum. al.). Aul. 243 -um confodere iussi (cf. Poen. 1020 [interpol.] ut -um fodiat [v. vol. VI 1, 992, 53]). Mil. 340 neque solarium neque -um, nisi per impluvium comaeatum esse (378). Most. 1045. 1046 ostium, quod in angiporto est -i (VARRO ling. 5, 146 ostia -orum. cf. PRIAP. 65, 4 -i... ianua). Truc. 303 maceria illa... in -o quae est (cf. TER. Ad. 908. LIV. 23, 9, 13 maceriam -i [hosti codd.]). v. vol. VIII 7, 10). CATO agr. 1, 7 (inde VARRO rust. 1, 7, 9 PLIN. nat. 18, 29) -us irriguus (HOR. p. 3018, 37. CALP. ecl. 2, 35. et al. cf. Ov. rem. 193 rignis [al. GRATT. 46 PLIN. nat. 19, 60. et al.]. v. et p. 3016, 13). TITIN. com. 183 Tarentinorum -orum odores qui geris. CARM. inc. Char. gramm. p. 363, 13 B. (frg. p. 174 Morel; aevi Catull. ?) extractam puteo situlam qui ponit in -o, ulterius standi non habet ipse locum. VARRO ling. 5, 103 quae in -is nascuntur (CATVLL. 62, 39 ut flos in saeptis secretus nascitur -is. CELS. 2, 31 PLIN. nat. saepe. et al.). rust. 1, 16, 3 sub urbe colere -os late expedit (v. vol. III 1673, 60. 1691, 29. cf. vol. IV 1322, 42 [cultura]. 1326, 30 [cultus]). V 2, 1279, 34 [excultus]). VERG. georg. 4, 109 invitent croceis halantes floribus -i apes (cf. CLAUD. 22, 467 c. rorantes ignibus -os).

MORET. 60. HOR. carm. 4, 11, 2 est in -o... nectendis apium coronis eqs. TIB. 2, 1, 44 bibit... -us aquas (cf. infra l. 8). PRIAP. 5, 3 (v. p. 3018, 72) quod meus -us habet (MART. 10, 48, 8 ope). 51, 15 quantas (brassicas eqs.) -us educat nullus. 51, 24 quae... ferunt -i. PROP. 4, 2, 42 -orum... dona (cf. CALP. ecl. 2, 8 messem... -i. PLIN. nat. 14, 7 dotes. MART. 7, 49, 1 munuscula). Ov. met. 13, 797 rigo formosior -o Galatea. 14, 690 quas -us alit... herbas. Pont. 1, 8, 60 dare... sitiens quas bibat -us aquas (COLVM. 10, 24. CALP. ecl. 2, 97 sitiens irriget -os canalis. MART. 9, 18, 3). 3, 4, 63 lectis exhausto floribus -o. LIV. 1, 54, 6 rex... in -um aedium transit (cf. VVLG. IV reg. 21, 18 domus). 23, 8, 8 -us erat posticus aedium partibus. 45, 6, 4 <per> posticum aedium in propinquum cubiculo -um. MANIL. 5, 256 nitidis gemmantem floribus -um. FEST. p. 282 qua aqua irrigantur -i (CALP. l. 9. IVST. 11, 10, 9. cf. SEN. epist. 44, 3 rigando [PLIN. nat. 19, 60. et al.]). CVRT. 4, 1, 19 suburbanum -um (MART. 7, 49, 1 PANEG. 2, 9, 7. cf. p. 3017, 18). 4, 1, 21 -um... Abdalonymus repurgabat. COLVM. 3, 8, 4 florentes (frontis SA)... -os (PRVD. ham. 226). 10, 132 quae pariunt... Caudinis faucibus -i, 10, 229 quae canat... holor viridantibus -is (cf. CORIPP. Ioh. 2, 202 virentes). 10, 362 sepe... -i (CALP. ecl. 3, 95 PLIN. nat. 21, 176. et al.). PLIN. nat. 19, 150 Ravennatium -orum (cf. IORD. Get. 151 CIL XI 10). 20, 33 Syria in -is operosissima. MART. 6, 80, 3 Pharios... -os (rosis celebres). 10, 94, 3 Nomentana... germinat -us arbore (cf. VVLG. Is. 61, 11 -us semen suum germinat). FRONTO p. 225, 20 N. -us, qui crebro pangitur, ope stercoris indiget, herbas et holuscula nihilo procreat. CLAUD. rapt. Pros. 2, 80 vinci... suos non abneget -os Hybla. et passim. de speciebus -i (cf. p. 3018, 23): VLP. dig. 7, 1, 13, 4 holitorios (v. p. 2856, 81. cf. ITALIA deut. 11, 10 holitoris [gr. κήπων λαχανίας, VVLG. aliter]). VVLG. III reg. 21, 2 holerum). PEREGR. Aeth. 15, 2 pomarium (15, 6. v. et TIB. 1, 1, 17 pomosis. CALP. ecl. 2, 64 pomiferi). VVLG. cant. 6, 10 nucum. Sirach 24, 42 plantationum (gr. κήπων nude). MAX. TAVR. hom. 110 p. 512^A flosculorum.

proverbia sim.: PLAVT. Mil. 194 mulier holitori numquam supplicat, si quast mala: domi habet -um et condimenta ad omnes mores maleficos (cf. CIO. epist. 9, 4 si -um [i. res necessarias] in bibliotheca habes, deerit nihil. ad Q. fr. 2, 9 [8], 4 -us domi est). CIO. Cato 56 -um... agricolae succidiam alteram appellant. PLIN. nat. 19, 51 Romae... per se -us ager pauperis erat; ex -o plebei macellum eqs. (cf. 19, 57).

② iuxta posita (cf. p. 3018, 27 sqq.): ager: HOR. sat. 2, 6, 2 LIV. 33, 6, 7. PLIN. nat. 27, 82 frumentario. et al. cf. l. 70. p. 3017, 4. arbustum: CATO agr. 1, 7 CIO. Cato 54 COLVM. 10, 229. arvum: Ov. fast. 5, 373. campus: CATO agr. 1, 7 frumentarius. coronamentum: PLIN. nat. 21, 70. cf. p. 3018, 33. messis: LEX Visig. 8, 3, 13. 15. nemus: MART. 8, 40, 1 non -ineque palmitis... sed... nemoris. VVLG. Esth. 1, 5. cf. p. 3017, 15. oletum: CATO agr. 1, 7 (oliveta Varro rust. 1, 7, 9). olivetum: VARRO rust. 1, 1, 6. palmas: l. 45. pomarium: CIO. Cato 54. COLVM. 1, 6, 24 (ibid. et holus et arbor). TAC. Germ. 26, 3. et al. pometum: PALLAD. 1, 36, 2. pratium: CATO agr. 1, 7 al. CIO. Cato 54 COLVM. 1, 2, 4. et al. rosarium: VARRO rust. 1, 16, 3 VERG. georg. 4, 118 PLIN. nat. 18, 242. rus: Ov. fast. 5, 316. cf. p. 3017, 9. 3018, 3. salictum: CATO agr. 1, 7 COLVM. 1, 2, 4. seges: CATO agr. 36 CIO. Cato 54. PLIN. nat. 25, 156 segetibus hordeacis. et al. silva: CATO agr. 1, 7 VERG. ecl. 7, 65. 68. Ov. fast. 5, 373 non... silvas... sed -os. et al. vinea: CATO agr. 1, 7 (vitem Plin. nat. 18, 29). CIO. Cato 54 VITR. 8, 3, 10. et al. vinetum: QVINT. inst. 1, 12, 7 AMM. 23, 6, 78. violarium: VARRO rust. 1, 16, 3 (cf. 1, 23, 5). vitis: IVV. 6, 375. cf. l. 56.

β i. q. viridarium spatiosum, nemus deliciarum, fundus vel praedium speciem -i prae se ferens, παράδεισος (per plur.; de sing. v. p. 3015, 56. -i fere in confinio urbis siti sunt, ita ut urbi modo opponantur [l. 77. 82. p. 3017, 6; cf. p. 3017, 1. 2], modo computentur, v. PLIN. nat. 19, 50 iam... -orum nomine in ipsa urbe delicias agros villasque possident. de servis ex -is sim. cf. Hirschfeld, Die kaiserl. Verwaltungsbeamten² 139): ① loci selecti usum illustrantes: CIO. Verr. II 2, 87 non quo ipse Scipio -os aut suburbanum aut locum omnino, ubi ea signa poneret, nullum haberet (II 4, 121 nihil in aedibus, nihil in -is posuit, nihil in suburbano Marcellus. Rab. Post. 26 [opp. Neapoli in celeberrimo oppido]). Att. 8, 2, 3. TAC. ann. 14, 53, 4 -os... suburbana... agrorum spatia. cf. l. 77). dom. 112. Cael. 36 habes -os ad Tiberim Clodia (cf. Att. 12, 19, 1 trans T. [15, 15, 2. HOR. sat. 1, 9, 18 t. T. ... prope Caesaris -os. et al. adde: CIO. Att. 12, 23, 3 Transtiberinis -is]). TAC. ann. 2, 41, 1 iuxta [6, 1, 1]. SVET. Iul. 83, 2 circa. et al.). 38 cuius mulieris in -os, domum, Baías... libidines omnium commearat (49 in urbe, ... in -is, ... in Baiarum illa celebritate. Att. 11, 6, 6). Mil. 74 villas... -osque (NEP. Att. 14, 3 nullos habuit -os, nullam suburbanam aut maritimam... villam, neque... rusticum praedium [cf. PLIN. nat. 36, 123 domibus, -is, s. villis. VLP. dig. 49, 4, 1, 9 ad domum... in -os... et ulterius... ad villam a.]). TAC. ann. 14, 52, 1 al. VLP. dig. 47, 10, 5, 3). Phil. 2, 67 aedes... et -os Pompei occupavit Antonius (13, 11 Sex. Pompeius redimet -os, aedes, urbana quaedam. cf. l. 68. p. 3017, 2). 2, 71 quam pecuniam pro domo, pro -is, pro sectione debebas (v. vol. V 1, 1965, 69. cf. CIO. ad Q. fr. 3, 1, 14 domus suppeditat [Ehlers]).

mihi -orum aemioenitatem. ASCON. Mil. p. 34, 11 Pompeius plerumque non domi suae, sed in -is manebat [p. 43, 10]. 8, 9 aedes sibi ..., -os, Tusculana, Albana definiunt (Att. 7, 7, 6. TAC. ann. 14, 3, 1 abscedentem in -os aut Tusculanum vel Antiatem in agrum Agrippinam). Att. 4, 12 cogito in -is Crassipedis quasi in deversorio cenare. saepe. VARRO rust. 2, 11, 12 in urbem veniens ex -is (hartcod.; cf. FRONTO p. 118, 4 N. ex -is ego redii Romam). al. NEP. Cim. 4, 1 praedia -osque (LEX Quinctia [Frontin. aq. 129] 10 -is, praediis, locis. SEN. dial. 9, 8, 5 nec praedia nec -i ... nec ... rura. cf. p. 3016, 78). HOR. sat. 1, 8, 7 al. ELEG. in Maecen. 1, 35 Pieridas Phoebumque colens in mollibus -is Maecenas (cf. SEN. benef. 4, 13, 1 cibis potionibusque intra -orum latebram corpora ignavia pallentia saginare. IUV. 7, 79 contentus fama iaceat Lucanus in -is marmoreis [i. signorum plenius]. CAPITOL. Gord. 19, 5 vixit in deliciis, in -is, in balneis, in amoenissimis nemoribus). OV. Pont. 1, 8, 37 campi Martii pulchros spectantis in -os. trist. 4, 8, 27 secedere in -os (VLP. dig. 17, 1, 16. LAMPR. Heliog. 13, 5 ad -os Spei veteris). VAL. MAX. 9, 15, 1 SEN. benef. 3, 28, 5 al. STAT. silv. 4, 4, 7 suburbanis (cf. p. 3016, 15) ... vadum Thybridis praetexitur -is. IUV. 1, 75 -os, praetoria, mensas. et passim.

② *iuncturae*: -i: 2 Aboniani: CIL VI 671 (Apvel Ar. ali). Anniani: CIL VI 8666. Antoniani: CIL VI 9991. Asiniani: FRONTIN. aq. 21. Atticiani: CIL VI 8667. Calyclani: CIL VI 29771. Cassiani: CIL VI 12, 21, 2. Clodian: CIL VI 12, 52, 2 (per ellipsin). Cluviani: CIL VI 13, 46, 3, 14, 16, 1. Cocceiani: CIL VI 29772, 29773. Commodiani: SPART. Pesc. 6, 8. Daduchiani: EPIST. donat. Syntroph. (CIL VI 10239) 4 (ibid. Epagathianos). Drusiani: CIL VI 12, 25, 2. Epagathiani: l. 26. Epaphroditiani: FRONTIN. aq. 68. Lamiani: CIL VI 12, 21, 2 (Tam. M). SVET. Cal. 59 CIL VI 8668. Largiani: REG. urb. p. 11, 2. Loll(i)ani: CIL VI 31284. Lucullani (trad. Lucili. sim., cf. Plut. Lucull. 39, 2 Λευκολλιανὸν κῆποι): FRONTIN. aq. 22 TAC. ann. 11, 32, 1, 11, 37, 1. Maecenatiani: SVET. Tib. 15, 1 FRONTO p. 23, 17 N. DON. vita Verg. l. 42 Br. (Maecenatis var. l.). Maiani: PLIN. nat. 35, 51 CIL VI 6152, 8668, 8669. Marsiani: INSCR. AJPh. 48, 1927, 27 (ibid. Volusianos). Pallantiani: FRONTIN. aq. 19 al. REG. urb. p. 7, 13. Peduceiani: CIL VI 33745. Pompeiani: VELL. 2, 60, 3 PETRON. 53, 5, 6 CIL VI 6299. Sallustiani: PLIN. nat. 7, 75 TAC. hist. 3, 82, 3 al. VLP. dig. 30, 39, 8 PANEG. 12, 14, 4 REG. urb. p. 9, 7 CIL VI 122, 8670 al. Scapuliani: CIL VI 13, 12, 4 al. Scatoniani: CIL VI 6281. Serviliani: PLIN. nat. 36, 23 al. TAC. hist. 3, 38, 1 al. SVET. Nero 47, 1 CIL VI 8673, 8674. Tauriani: CIL VI 29771. Titiani: CIL VI 8675, 29772. Torquatiani: FRONTIN. aq. 5. Treboniani: CIL VI 12, 43, 3 (per ellipsin). Variiani: VOPISC. Aurelianus. 1, 2. Volusiani: l. 34.

b -i speciales: α -i celebres historici vel fabulosi: ① *Epicuri* (per sing. vel plur.; cf. p. 3018, 40): CIL. fin. 5, 3 sum multum ... in Epicuri -is, quos modo praeteribamus. STAT. silv. 1, 3, 94 quas delicias ... mallet deserto senior Gargettius -o. IUV. 13, 123 Epicurum ... exiguū laetum plantaribus -i. 14, 319 quantum, Epicure, tibi parvis sufficit in -is. ② *pensiles Semiramidis* (per plur. praeter l. 52, 53; ap. Graecos sing. sollemnus est, etsi pluralis utitur Plut. Alex. M. fort. II 11 p. 342B): CVRT. 5, 1, 32 pensiles -i (PLIN. nat. 1, 36, 20 [36, 94 pensilis -us]. 19, 49 LACT. inst. 3, 24, 1. cf. p. 3018, 23). CASSIOD. Ios. c. Ap. 1, 141 fecit ... -um, quod suspensibile vocabatur (gr. τὸν καλούμενον κρεμαστὸν παράδεισον).

③ *paradisus*: LACT. inst. 2, 12, 15 in paradiso, id est in -o fecundissimo et amoenissimo. OPTAT. 1, 10 p. 12, 8 -us ille ..., in quo deus arbutusculas plantat (cf. 2, 11 p. 46, 23). HIER. quacst. hebr. in gen. p. 4, 31 pro paradiso -um habet, id est gan. VVLG. Is. 51, 3 dominus ponet solitudinem eius (Sion) quasi -um domini. Ezech. 36, 35 terra ... inculta facta est ut -us voluptatis (Joel 2, 3). DRAC. laud. dei 1, 183. VEN. FORT. carm. 5, 6, 17 (figuratum) Eoois excluditur ortu Adam ('debut Eoo ... horto' Leo).

④ *varis*: PRIAP. 16, 2 qualibus pomis Hesperidum (hypomenes codd. ex v. 1) nobilis -us erat (LYCAN. 9, 358. PLIN. nat. 5, 3 -i [pluraliter, item: 19, 41. 49. 63 MART. 4, 64, 2 ANTH. 885, 1 CLAUD. 21, 251]. 37, 38 Theomenes Syrtim iuxta magnam -um Hesperidum esse dicit. SERV. Aen. 3, 113, 4, 484 FVLG. Virg. cont. p. 97, 12. cf. HYG. astr. 2, 3 p. 33, 19 -um Iunonis [ibid. p. 33, 22 in suis -is]. MAXIM. eleg. 1, 189 in auricomis ... -is). PLIN. nat. 19, 49 antiquitas mirata est -os regum Adonidis (hi re vera pertinent ad p. 3018, 19) et Alcinoy eqs. (AMBR. in Luc. 4, 2 p. 139, 19. cf. MART. 12, 31, 9. 13, 37, 1 Corcyraei sunt haec de frondibus -i poma). 31, 50 in Iovis -o (Athenis). TERT. coron. 14 p. 464, 18 Oe. rosis de -o Midae lectis (cf. Herodot. 8, 138, 2).

β -i sacri (cf. supra l. 72): INSCR. RevA. VI 2, 1933, 383 n. 46 (Africa) deo Soli ortum consti(t)utum per C. Iulio Aelurione eqs. ap. Chananaeos: VVLG. Is. 1, 29 erubescetis super -is, quos elegeratis (cf. HIER. in Is. ad l. p. 41^D significat ... loca luxuriae, lucos et nemora). 65, 3 qui immolant in -is. 66, 17.

γ *locus sepulturae*, fere i. q. *cepotaphium* (per sing. vel plur. ad rem cf. PAPIN. dig. 18, 1, 73, 1 intra maceriam sepulchrum -is vel ceteris culturis loca pura servata. de sepultura in -is facta v. etiam TAC. hist. 1, 49, 1 Galbae corpus ... Argius ... sepultura in privatis eius -is contextit [SVET. Galba 20, 2]. CAPITOL. Pius 5, 1 VVLG. IV reg. 21, 18, 26. Ioh. 19, 41 erat ... in loco, ubi cruci-

fixus est, -us et in -o monumentum eqs.): CIL I² 1319, 7 haec est domus aeterna, ... heis sunt -i, hoc est monumentum nostrum. MART. 1, 114, 1 hos ... Telesphorus -os Faenius et breve rus udaeque prata tenet: condidit hic natae cineres eqs. AVSON. 238, 3 p. 79 P. nec vexat cineres -i cultura quietos. PALLAD. hist. mon. II 10 p. 360^B (cf. l. 6 p. 271^A) -um sepulturae (gr. p. 49, 9 κηροτάφιον. cf. ibid. infra). CIL II 3960, 6. 6031, 4 in suis -eis siti sunt. V 2176, 6. 7454, 7 hi -i ..., cineribus servite meis. VI 13823, 6 ut ad it sepulchrum -us, qui est cinctus maceria, ... sepulchro cedat (cf. 15593, 5 huic monumento cedet -us. 23090, 4. 29961, 2 hic locus macerie clusus sive is -us est. XIV 396, 7 siccanum totum -orum). 15640, 2 hoc monumentum ... cum -o et stabulo eqs. IX 1938, 5. saepe in titulis.

δ -us publicus (ut vid.): INSCR. RevA. VI 4, 1934, 297 n. 261 (a. 72) -um p. R. restituit).

2 *usu laxiore*: α *notione loci servata*: α i. q. *pars vineae*: COLVM. 3, 20, 4 nihil dubito, quin per species digerendae vites disponendaeque sint in proprios -os. 3, 21, 1 per singulos -os (4, 18, 1). 3, 21, 7. 9. β i. q. *locus in vasis sim. cultus* (huc pertinent -i Adonidis [v. p. 3017, 70]; v. etiam PLIN. nat. 19, 59 in fenestris suis plebs urbana imagine [in i. codd.] -orum cotidiana oculis rura praebebant [cf. Mart. 11, 18, 2 rus ... in fenestra]): PLIN. nat. 19, 64 nullo ... non die contigit ei (cucumis Tiberio), pensiles (cf. p. 3017, 52) eorum -os promoventibus in solem rotis holoribus eqs. (cf. Colum. 11, 3, 53).

25 b *per synecdochen de iis, quae in -o nascuntur, i. q. holus sim.*: α *exempla transeuntia*: HOR. epist. 1, 14, 42 invidit usum lignorum et pecoris tibi vilico calo ... et -i (cf. VLP. dig. 7, 8, 12, 1 et lignis ... et -o et pomis et holeribus et floribus et aqua usum). PRIAP. 28, 2 carpando ... ab -o (v. vol. III 492, 69). PLIN. nat. 19, 57 -orum Cato praedicat caules (agr. 156, 1 brassica est, quae omnibus holeribus antistat). 19, 58 -i ... placebant, quae eqs. 19, 136 holeri caulibusque nunc principatus -orum est. β *usus vigenis*: CATO agr. 8, 2 sub urbe -um omne genus, coronamenta (cf. p. 3016, 43) ..., bulbos (eqs.) ..., haec facito uti serantur (cf. VARRO rust. 1, 23, 6 in recentibus pomariis ... alii conserunt -os, alii quid aliud [aliter vol. IV 414, 78]). HOR. sat. 2, 4, 16 caule suburbano qui siccis crevit in agris dulcor, inriguo nihil est elutus -o. PLIN. nat. 18, 1 natura frugum -orumque ac florum quaeque alia ... tellure proveniunt.

β *in imag. et transl.*: 1 i. q. *schola vel philosophia Epicuri* (per sing. vel plur.; cf. p. 3017, 45): CIL. nat. deor. 1, 93 tantum Epicuri -us habuit licentiae. Att. 12, 23, 2 quaero, qui eo tempore nobilis Epicureus fuerit Athenisque praeferit -is. PROP. 3, 21, 26 vel studiis animum emendare Platonis incipiam aut -is (chartis Slater), docte Epicure, tuis. MART. 7, 69, 3 Theophilam sibi iure petat magni senis Atticus -us nec minus esse suam Stoica turba velit.

2 *usu christiano* (usus pendet ex VVLG. cant. 4, 12 -us conclusus soror mea sponsa eqs. [cf. 4, 15, 16 al.] et Luc. 13, 19 regnum dei simile est grano sinapis, quod acceptum homo misit in -um suum eqs.): α *de mundo* (per explicat.): TERT. adv. Marc. 4, 30 p. 525, 4 Christus semen regni ... seminavit in -o, isto utique in mundo. β *de ecclesia*: per explicat.: CYPR. epist. 69, 2 p. 751, 4 si ... -us conclusus est sponsa Christi, quae est ecclesia (74, 11 p. 809, 2 FIRMIL. Cypr. epist. 75, 15 p. 820, 9. AFON. 7 p. 133 ecclesia vel anima. IVST. VERGELL. in cant. 96. et al.). VIGIL. TRID. ad Ioh. 6 p. 555^A est ... -us ecclesia eqs. PETR. CHRYS. serm. 98 p. 476^B.

usus vigenis: OPTAT. 1, 12 p. 14, 18 bene clausisti -um haereticis. 2, 11 p. 46, 24 cuius dei -um in angustias cogitis (2, 11 p. 47, 5. GREG. M. in Ezech. 1, 2, 9 p. 799^D -um dei, id est sanctam ecclesiam). APON. p. 3006, 63. CAES. AREL. serm. 1, 15 p. 15, 4 de -o dominico, id est de ecclesia dei. c *de homine*: α *signif. ipse homo* (cf. VVLG. l. 46 et p. 3016, 6): INSCR. christ. Diehl 845 (= CE 657; a. 318; christianae mulieris elogium) <...? Christi flori> dus -us ... <sup>eris concessit ab or(is). β *signif. corpus*: PETR. CHRYS. serm. 98 p. 475^C Christus in -um virginei corporis misus.

γ *signif. anima sim. (per comparat. l. 69; cf. supra l. 54)*: TERT. adv. Marc. 4, 30 p. 525, 9 hominem accipientem semen regni et seminantem in -o cordis sui (cf. MAX. TAVR. hom. 110 p. 512^B animae). AMBR. in Luc. 7, 180 p. 362, 12 semina in -o tuo Christum. AVG. in euang. Ioh. 121, 3 in eius Mariae corde tamquam in -o suo granum sinapis seminabat Iesus.

3 *sensu obscaeno* (cf. gr. κῆπος) i. q. *podex puerilis* (PRIAP.) vel *cunus* (ANTH.): PRIAP. 5, 4 (ad puerum) quod meus -us (p. 3016, 3) habet, sumas impune licebit, si dederis nobis, quod tuus -us habet. ANTH. 885, 2 -is Hesperidum ... cultis nostrae cultior -us est puellae; ... -orum deus ... Priapus cunctis hunc fodit et rigat diebus. cf. p. 3015, 21.

deriv.: hortensis, hortensius, horticus, hortinus, hortualis, hortulus, hortuum, cf. horticellus; horticulus. compos.: horticola (horticulus).

hortuum, -i n. nonnisi plur. hortua, -orum; ab hortus ad exemplum vocis q. e. pascua formatum vid. (cf. etiam neut. hortum p. 3015, 32). [dub.: COD. Theod. 15, 2, 7 -orum (hortorum Cod. Iust. 11, 43, 4 et edd.).]

i. q. *regio hortis culta vel hortus* (ut vid.): GROM. p. 347, [Ehlers]

23 ea ratione... -a nuncupantur. DIOSC. 1, 100 p. 90, 26 ramnos frutex est, quae circa -a nascitur (gr. 1, 90 περί φραγμοῦς. cf. p. 3015, 43). GREG. M. epist. 13, 5 p. 370, 10 (a. 603) domos, -a (horta, -us, -os varr. II.) intra civitatem seu terras rationales vel vineas... largitus es (cf. Norberg, In Reg. Greg. M. studia crit. II 218). Ehlers.

horus v. horos.

hosa, -ae f. [vox germanica; v. Sofer, Etym. d. Isid. 138. J. B. H.] sine h ubique. inter calceamenta: ISID. orig. 19, 34, 9 osas puto ab os (ab hos B, ab oso K, ab ovibus T) primum factas, et quamvis nunc ex alio genere, nomen tamen pristinum retinent. GLOSS. V 375, 19 (= GLOSS. Corp. o 293) oza, sanga: militum calceamenta. 508, 23 ocreae: tibiariae (i. tibialia), osae, zancae. cf. Daremberg-Saglio s. v. et Du Cange s. v. osa. Hafter.

hosanna v. hosanna.

hosen indecl., חֹסֶן (Ios. antiq. 3, 163 sqq. et 3, 216 sqq. ὁσόν [Cassiod. Ios. antiq. 3, 11 et 3, 12 essin]). HIER. epist. 64, 16, 1 vestimentum quoddam hebraice vocatur '-n' (osen DB, liosin K), graece λόγιον, nos rationale possumus appellare (cf. Cassiod. l. c.). Ehlers.

INSOR. christ. Diehl 4941 (a. 330) Victorina... dicea (i. dixala), <h>osia (i. ὁσία), filentolia (i. q. φιλέντολος). Hafter.

hosiana (hosanna) indecl., חֹסְיָנָה (aram. חֹסְיָנָה, gr. ὁσιννά). de script. et formis potiora (praeterea menda singularia codd. et formas in edd. non criticis impressas): 1) -sia- et -sa- (cf. HIER. epist. 20, 3, 2 'osianna', quod nos corrupte propter ignorantiam dicimus 'osanna'). 20, 5, 2 dicea 'osianna' sive, ut nos loquimur, 'osanna' media vocali littera elisa. EVCHER. instr. 2 p. 145, 21 integre dicitur 'osianna'; sed dum corripitur aut corrumpitur, sonat 'osanna'. ISID. orig. 6, 19, 23: -sia- raro var. l. (non in codd. vet.). ceterum -sa- (metro firmatum: IVVENC. 3, 640, 647; de ORIENT. v. l. 37):

2) varia: hos- raro var. l. (non in codd. vet.), ceterum os- -ssa- saepius, in codd. vet. e. g. ITALIA Matth. 21, 9 (cod. ab d e f f'). 21, 15 (cod. ab d e). MARC. 11, 9 (cod. ak). 11, 10 (cod. ab d f f' k). Ioh. 12, 13 (cod. ab d e). IVVENC. C (s. VII). -ssana: ITALIA Matth. 21, 9 (cod. a d e f f' [ibid. -sanna]). 21, 15 (cod. d e). MARC. 11, 9 (cod. k). Ioh. 12, 13 (cod. d).

3) producitur o (cf. HIER. nom. hebr. p. 62, 29 nomen per o extensam litteram legendum): IVVENC. 3, 640, 647. dub.: ORIENT. carm. app. 3, 163 (v. l. 80; o corripitur, si Ellis ordinem verborum recte mutavit). de notione (fusius EPIST. pontif. 239 [Hier. epist. 19]. HIER. epist. 20): HIL. in Matth. 21, 3 (affert HIER. epist. 20, 1) '-a' hebraico sermone significatur 'redemptio domus David' (cf. AMBR. in Luc. 9, 15 p. 443, 9 OP. imperf. in Matth. 37 p. 838). HIER. epist. 20, 1 alii opinati sunt '-a' 'gloriam' dici..., nonnulli 'gratiam' (OP. imperf. in Matth. 37 p. 838). 20, 3, 2 quia '-a'... 'salvifica' sive 'salvum fac' exprimitur, omnium interpretatione signatum est (20, 5, 2 'osi'... 'salvifica' interpretatur, 'anna' interiectio deprecantis est [cf. EVCHER. instr. 2 p. 145, 19 'osia']. ISID. orig. 6, 19, 22. GLOSS. V Abba os 1 'osia']. nom. hebr. p. 62, 29 '-a' 'salvifica', quod graece dicitur σωσον ὁή [cf. in psalm. 117 p. 84, 21]. Ps. HIER. expos. in Matth. p. 566^c. EVCHER. instr. 2 p. 145, 19 sqq. ut subaudiatur vel populum Israel vel totum mundum [cf. SERM. Migne 13, 650^c ISID. orig. 6, 19, 23 GLOSS. IV 134, 43 cod. a. V 375, 46. v. et Hier. epist. 20, 5, 3]. OP. imperf. in Matth. 37 p. 838 SERM. Migne 13, 650^a GLOSS. cf. GREG. M. in Ezech. 2, 5, 2 'salva nos'). AVG. doctr. christ. 2, 11, 16 '-a' laetantis vocem esse dicunt. in evang. Ioh. 51, 2 vox... obsecrantis est '-a'... magis affectum indicans (tanquam interiectio) quam rem aliquam significans. leg. in textu hebr. transcripto: HIER. epist. 20, 3, 1 (de V. T. psalm. 118 [117], 25) in hebraeo legitur: 'anna adonai, -a eqs.' 20, 5, 4 Matheus (v. l. 67)... ita posuit: '-a barrana', id est '-a in excelsis'.

vox precantis i. q. σωσον ὁή (pro adi. infra l. 80; adhibetur in salutatione Christi): 1 salutatur Christus Ierusalem invectus (cf. V. T. psalm. 118 [117], 25; locis biblicis resp. σωσάνα; ITALAM et script. eccl. ipsa verba biblica afferentes singulis locis ad VVLG. adnotare nolim): VVLG. Matth. 21, 9 turbas... clamabant dicentes: -a filio (-i, -ii varr. II.) David. (21, 15 [item]. cf. IVVENC. 3, 640 Davidis origine creto -a excelsis [in e. var. l.] sit gloria laeta tropaeis. 3, 647 -a egregia Davidis stirpe creato. v. et l. 70). ibid. -a in altissimis (excelsis var. l.; cf. MARC. 11, 10 in e. [a. Italia cod. b]. v. et l. 66. 69). MARC. 11, 9 -a (add. in excelso [-is c] Italia cod. ac, eminentissimo Italia cod. k). Ioh. 12, 13 -a (filius David add. Italia cod. a). inde -a factum est nomen dominicae palmarum: SERM. Migne 13, 649^d dicitur... dies palmarum... nec non et -a. ex caeremoniis huius festi v. q. e. -a significatur etiam buzus (cf. Meyer-Lübke, RFEW nr. 4196); ad hunc usum pertinere vid. (cf. A. Thomas, Romania 38, 1909, 566 sqq. et Rheinfelder, Volkstum u. Kultur d. Romanen 2, 1929/30, 114 sqq.): GLOSS. IV 134, 43 osanna genus est ligni (V 317, 19. 377, 34; o. g. e. <hymni, ornis genus est> l. Nettleship, Journ. of Phil. 19, 1891, 192 minus probabiliter).

2 salutatur Christus in caelo: ORIENT. carm. app. 3, 163 glori-ficum in caelo -a laudabilis audis ('fort. l. a. -a' Ellis). Ehlers. 3 hosnum ὁσλον GLOSS. III 450, 44. hornum (pro ornum) suspic. Goetz, hostiorum Buecheler. Hafter.

*hospes, -pitis subst. m. f. et adi. [i. q. paelign. hospus 'hospes'; ex *hosti-pots, v. hostis et potis (com-pots), cf. slavon. gospodъ 'do-

minus'. J. B. H.] de orig. (cf. p. 3030, 21): ISID. orig. 10, 196 (sub. litt. O) ospes (cf. l. 6), quod inferat ostio pedem. de prosodia: MART. CAP. 3, 301 in nominativo... e... contrahit -s (cf. PRISC. gramm. II 156, 22. 316, 24). de scriptura: aspidandum sec.

5 TER. MAYR. 218. 785 MART. CAP. 3, 252 CASSIOD. gramm. VII 202, 14 (ex Eutyche). scribitur osp- (cf. l. 2 et GLOSS. II Abav. os 2 ANTH. 120, 4 [in acrosticho]): INSCR. Mainzer Zeitschr. 31, 1936, 85 (s. I, cf. Oxé, RhM. 87, 1938, 383 sqq.). CE 2092 INSCR. christ. Diehl 2084 (s. IV). CIL II 18 (cf. l. 11). III 13959 ITALIA Matth. 25, 44 (cod. a).

10 act. 17, 21 (cod. e). Hebr. 11, 13 (cod. d). abbrev.: CIL II 18 osp(iti) (v. p. 3024, 24). Not. Tir. 66, 91 -pis. de declinatione (inter nomina III declinationis in 'es' desinentia [cf. etiam l. 3, 24], quae adaugentur syllaba, enumerat CHAR. gramm. p. 47, 8 B. [cf. PRISC. gramm. II 325, 7]): nom. sg. in libris saepe trad. -is (cf. l. 11), e. gr. PLAVT. Mil. 752. 937 (cf. Bergk, Kl. Schr. I 117). BENED. reg. 53. INSCR. christ. Rossi II 8, 78, 6 (s. VI; ex cod. Pal.). dat. sg. -tei: FRONTO p. 219, 20 N. gen. pl. -ium (nonnisi in v. l. falsa):

CIC. Verr. II 5, 138 (R). Phil. 2, 76 (V et Serv. gramm. IV 416, 12). LIV. 4, 35, 4 PETRON. 95, 7 PLIN. paneg. 20, 4 (dett.). voc. pl. -is (cf. Sommer, Handb. 2^a p. 383): TRAG. inc. 214 (Sacerd. gramm. VI 458, 12). RHET. Her. 4, 51, 64 (P et B, Marx). de genere: CHAR. gramm. p. 127, 18 B. -s cum sit communis generis, hospita quoque dicitur. SERV. Aen. 6, 574 'custodia'... usurpatum est sicut 'hospita' eqs. ... ea enim quae... exeunt... in 'es' ut '-s' feminina ex se non faciunt (cf. 12, 519 quia 'ab hoc -e' facit, 'hic' et 'haec -s' dicamus necesse est: Lucanus [p. 3030, 65] eqs. ... sciendum tamen

25 'hospita' 'paupera'... usurpata a poetis. sim.: PRISC. gramm. II 156, 22. 316, 24 hic et haec et hoc -s (cf. 342, 16 sqq.). AVG. gramm. V 502, 9. GRAMM. suppl. 116, 32 inter communia duorum generum. f. subst. (adi. v. p. 3029, 75) v. Neue-Wagener I³ 900, ubi addas: ? PACUV. trag. 194 (p. 3021, 11). SEN. (p. 3029, 34). BOETH. (p. 3023, 84). PASS. Theclae (p. 3026, 74). CIL II 18 (p. 3024, 24). cf. etiam hospita (p. 3031, 24). n. non occurrit (sed cf. p. 3030, 75) nisi adiective (p. 3029, 77). de notione (cf. p. 3021, 47 sqq. 3024, 72. 3026, 21. 3030, 21): CHAR. gramm. p. 47, 8 B. ἑσπός (GLOSS.). SERV. Aen. 8, 532 et qui suscipit et qui suscipitur, -s vocatur (sim. AGROEC. gramm. VII 119, 13 ISID. diff. 1, 160 GLOSS. I Ansil. HO 155). DIFF. ed. Beck p. 32, 36 inter advenam et peregrinum et -em eqs. -s familiari commercio in ius amicitiae iam receptus est. GLOSS. amicus, ἐνὶ ἐσπῆς φίλος. legitur inde ab NAEV. ENN. PLAVT. [val. oaspe, it. ospite, francog. hôte, hisp. huésped. M.-L.] [falso trad. pro hospitium: CIC. S. Rosc. 148 hospit(i)s. PAUL. NOL. epist. 24, 3 p. 204, 6 (v. l.). pro hostis: SERV. auct. Aen. 4, 424 (F). DARES 27 (L). pro sospes: PAUL. NOL. carm. 23, 328 (v. l.). PRISC. gramm. II 343, 1 (L). ex con. (cf. p. 3028, 38): PLAVT. Mil. 754 (add. post Camerarium Leo; Lindsay aliter). LIV. 33, 45, 6 -bus (con. Iacobs, ed. Zingerle, pro hostibus). RVT. NAM. 1, 52 (sospes trad. edd. Helm, Woestijne; -s con. Baehrens post Cuper.). in parte suspecta: TAC. Germ. 21, 2 (v. app. crit.) victus inter -es (cf. p. 3026, 12) comis.

50 dub.: INSCR. Wünsch, Seth. Verfluch. p. 9 n. 3, 7 ainsospiten (in ospite?).] I de iis, qui personas peregre advenientes tecto recipiunt et de iis ipsis, qui excipiuntur: A de iis, qui certo et continuo foedere hospitii inter se coniunguntur: 1 magis respiciunt status generalis amicitiae, quae inter hospitio coniunctos intercedit (de -bus publicis: l. 66. p. 3021, 79. 3022, 75): PLAVT. Bacch. 231 attulimus aureos Epheso, quos -s debuit nostro seni (item de pecunia apud -em deposita 250 al. VAL. MAX. 7, 3 ext. 5 TERT. apol. 46, 14). 282. 958. Merc. 940 v. p. 3022, 62. Rud. 72. 500 omnes tui similes -es habes tibi. TER. Hec. 804 -em ecquem Pamphilum hic habes? (CIC. S. Rosc. 106. cf. DARES 1). CIC. S. Rosc. 15 fama et vita Roscii innocentis ab -bus... defenditur (148 Verr. II 2, 117 sq. 5, 20 NEP. Timoth. 4, 2 sq.). Verr. II 4, 100 Pis. 83. epist. 9, 12, 2 -i... munusculum mittere (cf. Ov. met. 13, 682 VITR. 6, 7, 4 MART. 13, 3, 5). 13, 19, 1. LEX VRSON. (CIL I² 594) 131, 4 decretum, quo quis... (coloniae) G(enetivae)... -s adoptetur eqs. CIL I² 1764 (tessera hospitalis) T. Manlius T. f. | -s | T. Staiodius N. f. Ov. Ib. 579 perdidit -s Polymestor alumnum Polydorum (de eodem TIBERIAN. carm. 2, 9; sim. de -bus nutriticiis: LIV. 9, 36, 3. 40, 4. 8 IVST. 35, 2, 1 filios apud... -em... commentaverat [Hist. Apoll. rec. A 28 sq.]. Hyg. fab. 137, 2. HIST. Apoll. rec. A 29 -es tui, quos tu parentes appellas). LIV. 25, 18, 4 perfamiliari hospitio iunctus. 27, 36, 3. 38, 45, 6. 39, 17, 4. 42, 40, 3. VAL. MAX. 4, 3, 4 Coriolanus nihil ex praeda... praeter unius -is captivi salutem... accipere voluit (de eadem re VIR. ill. 19, 1). HOMER. 559 (de Diomede -e Glauci). FRONTO p. 219, 20 N. (de Polycrate -e Amasis; app. alieno). liberius de clientibus (M'. Curii) -um (hospitium, hospitio, ab hostium vv. ll.) legatis (cf. de eisdem Cic. rep. 3, 40 quondam hostium, iam clientium suorum). de officio -bus debito:

30 RHET. Her. 3, 3, 5 quodlibet pro patria, parentibus, -bus, amicis, iis rebus, quas iustitia colere cogit, adire periculum. CIC. part. 80 in... parentibus, amicis, -bus... diligendia. Cato 32 non curia vires meas desiderat, ... non amici, non clientes, non -es. epist. 5, 8, 5 in omnibus... tuis, amicorum, -um, clientium tuorum negotiis. HOR.

[Lausberg]

epist. 2, 2, 132 qui vitae servaret munia . . . , bonus . . . vicinus, amabilis -s egs. ars 313 qui didicit, patriae quid debeat et quid amicis, quo sit amore parens, quo frater amandus et -s. SAB. Gell. 5, 13, 5 in officiis apud maiores ita observatum est: primum tutelae, deinde -i, deinde clienti, tum cognato, postea adfini (cf. GELL. *ibid.* et 3, 13, 2). SEN. epist. 95, 37 hoc patri praestare debes, hoc liberis, hoc amicis, hoc -bus. AVSON. 140, 2 p. 427 P. vicinus, -s, notus, ignotus egs. CLAUD. DON. Aen. 5, 580 p. 484, 29. *de iniuria -bus illata* (cf. l. 26, 27, 39, 60 al.): ENN. scaen. 211 (v. p. 3023, 52). PLAVT. Bacch. 253 -em illum nominas hostem tuum? (DICT. 2, 22). PACUV. trag. 194 hi Thraces cluentur -um infidissimi (Ribbeck; istae Thrassae c. -um infidelissimae Lindsay et Warmington; sed [est H'] haec c. -um infidelissimi libri Noni. cf. p. 3020, 67 et OROS. hist. 5, 1, 16 Thracia . . . usque ad propinquos -es scelerata). CIC. inv. 1, 103 si qua proferantur crudeliter facta in maiores natu, in -es, in vicinis, in amicis egs. or. frg. B 81 Sch. -em reliquisti. HOR. carm. 2, 13, 8 (p. 3023, 53). 3, 24, 60 consortem socium fallat et -es ([-em v. l.]). cf. PORPH.: cum omnes scelere grassentur in -em, in socium, in consortem). LIV. 25, 16, 6 VAL. MAX. 5, 1, 3 TERT. apol. 46, 14.

2 magis respiciuntur actus ad hospitio coniunctos recipiendos pertinentes: a de eo, qui peregre advenientem excipit (de bestia: l. 30. aliter p. 3023, 36): a generatim: PLAVT. Merc. 98 -s me quidam agnovit, ad cenam vocat (cf. COLVM. 8, 16, 3 FRONTO p. 115, 2 N. APVL. met. 9, 33 PORPH. Hor. epist. 1, 7, 14). 104. Mil. 135 devertitur apud suum . . . -em (v. vol. V 1, 855, 46 sq. 65 sqq.; cf. VAL. MAX. 1, 7 ext. 10 se ad -em contulit [opp. tabernam meritoriam]). Most. 501 -s me necavit. CIC. Cluent. 193 bis. epist. 7, 23, 3. Ov. Ib. 580 perdat . . . te tuus -s (cf. 621). VAL. MAX. 3, 7 ext. 8 PLIN. nat. 25, 18. HOMER. 269 (de Menelao -e Paridis; de eodem STAT. Ach. 2, 63 DRAC. Romul. 8, 4). GELL. 5, 14, 30 leo -s Androcli (cf. Aelian. 7, 48 ξέρον). AVG. civ. 3, 22 p. 134, 15 D. SIDON. epist. 1, 7, 4. ironice (cf. T. Kleberg, Vårdshus och vårdshusliv . . . , Göteborg 1934 p. 18) de copone: CIC. Cluent. 163 hominem multorum -em (V dett., Früchtel; -um Mμ, Clark [cf. p. 3028, 21]). β de iis, qui magistratus sim. hospitio excipiunt (ad rem cf. CIC. off. 2, 64 [p. 3035, 55]. LIV. 42, 1, 10): CIC. Verr. II 1, 63 deducitur iste Verres ad lanitorem quendam -em egs. 1, 66, 67, 2, 94 affinem (cf. l. 5) atque -em, 2, 110 non dicam amicum tuum, quod . . . clarissimum est, non -em, quod sanctissimum est. al. Pis. 38 caedes -um (cf. 83, 85). Deiot. 10, 17. Phil. 2, 76 mensas -um, 2, 94, 3, 4 Att. 5, 10, 2 epist. 13, 67, 1, 13, 78, 1 non solum -s meus est, sed etiam, quod non multis contigit, . . . valde familiaris. CAES. Gall. 5, 6, 2 id factum ex suis -bus Caesar cognoverat. civ. 3, 102, 4 SALL. Ing. 67, 3. OPP. hist. 7 bis (cf. Plut. Caes. 17 ξέρον). LIV. 23, 8, 5, 25, 16, 15, 23 conspicatus Lucanum -em inter hostes. VAL. MAX. 9, 1, 5 ab -bus aris et ture excipi.

b de eo, qui hospitio excipitur (dub., hucne pertineant an ad B 2 [p. 3024, 69]: POMPON. dig. 43, 26, 15, 1 -es . . . non intelleguntur precario habitare. VLP. dig. 9, 3, 1, 9 -s . . . , qui non ibi habitat, sed tantisper hospitatur [opp. qui hospitium dederit]. *ibid.* interest inter habitatorem et -em, quantum interest inter domicilium habentem et peregrinantem): α generatim: PLAVT. Epid. 662 ut accurentur advenientes -es (Persa 544 HOR. sat. 2, 2, 90 VITR. 6, 7, 4 bis. SVET. Tib. 62, 1). Mil. 136 (de Pleusicle apud Periplectomenum 'suum paternum -em' [v. p. 3022, 69] commorante) suo -i (de eodem 175 al.). Most. 553. Persa 527 -s cura, ut curetur (cf. 612 Ov. epist. 15, 304, 306. cf. l. 51). 529. Rud. 491 -s Charmides, qui me Labracem perdidit. Stich. 367 -es venturi sunt (RHET. Her. 4, 50, 63 veniunt -es homini [item cum dat.: HOR. sat. 2, 2, 118 PROP. 2, 34, 7 Ov. epist. 6, 23 PLIN. med. 3, 15. cf. CIC. epist. 6, 6, 2 ad me]. SEN. epist. 64, 1 IVV. 14, 59). ACQ. trag. 51 (de Erigona?) -em (hospitum B) depositam (i. commendatam) interemes? RHET. Her. 4, 51, 64 -es habeo (i. 'apud me deverterunt'). CIC. S. Rosc. 27. Verr. II 4, 32 ad -um adventus (COLVM. 12, 3, 4). 68 spoliatum -em. Flacc. 41 edacem . . . -em (epist. 9, 23. cf. 9, 26, 4 non multi cibi -em). Cael. 51. 54 (opp. alienum hominem). Balb. 43. off. 1, 139 in quam domum . . . -es multi recipiendi (POMPON. dig. 7, 8, 7. VLP. dig. 7, 8, 2, 1 [ex Celso]). Att. 13, 50, 5. 13, 52, 1 o -em mihi tam gravem (epist. 9, 20, 1. sim. 9, 20, 2. cf. et p. 3025, 2). HOR. sat. 2, 4, 17 si vespertinus subito te oppresserit -s (cf. PLIN. nat. praef. 8 -em . . . oblatum [opp. invitatum]). carm. 3, 3, 26 famosus -s (de Paride -e Menelai et Helenae; de eodem PROP. 2, 34, 7 Ov. epist. 5, 126. 8, 73. 13, 44. 56. 15, 300. 304. 806. 16, 160 Troicus. ars 2, 5 Priameus. 2, 360. 362. SEN. Tro. 70 Phrygius. DICT. 2, 20). LIV. 32, 21, 23. PETRON. 77, 4 (de domo Trimalchionis) hospitium -es capit (cf. PLIN. epist. 2, 17, 9). STAT. Theb. 8, 603 bis. MART. 5, 62, 4 mea supplex . . . digitum sustulit -bus. FRONTO p. 175, 9 N. tuo -i contubernali. APVL. met. 8, 2 inter praecipuos -es domum nostram receptus. VLP. dig. 9, 3, 5, 4 (ex Labeone). BOETH. mus. 1, 1 p. 185, 23. nota: SEN. benef. 1, 14, 1 nemo se stabularii aut cauponis -em iudicat (cf. Kleberg l. c. [supra l. 32] p. 19). *de -bus omnibus (publicis vel privatis [l. 83]) in urbe commorantibus:* LEX Vrson. (CIL I² 594) 126, 31 colonos Genetivos incolasque -es (que) atventoresque (sim. CIL I² 1903, 4 XIV 2978 [s. Ia.; cf. 4270] V 6668 XI 6167). PAVL. FEST. p. 91 CIL VI 32098^a. IX 2652 <inc>olae -esque eorum. opp. hostis (cf. LIV. 25, 16, 6 Flavus -is Gracchi proditi . . . sanguine

foedus cum hostibus sanxit [aliter 25, 16, 28; v. p. 3021, 44]: CIC. Phil. 12, 27 voluntate -em, necessitate hostem. div. 2, 79 Deiotarus Caesarem eodem tempore hostem et -em vidit. Ov. epist. 16, 10 (de Paride apud Helenam) -s an hostis eras? fast. 2, 787 hostis ut -s init penetralia Collatini Targinius (cf. LIV. 1, 58, 8 hostis pro -e). LIV. 21, 24, 4 -em . . . se Hannibalem Galliae, non hostem advenisse. 23, 33, 7 praetor . . . hostes (sc. legatos Philippi) pro -bus comiter accepit. 36, 29, 6 Nicandri velut -is, non hostis adventu motus Philippus egs. RVFTN. hist. 4, 15, 14 Polycarpus apponi mensam hostibus (i. comprehensoribus) quasi -bus iubet. alia: AFRAN. com. 367 te numquam mihi parasitum, verum amicum aequalem atque -em cotidianum et lautum convivam domi. CIC. leg. agr. 9, 24 nos . . . , Roma qui Capuam veneramus, iam non -es, sed peregrini atque advenae nomina-bamur. epist. 9, 20, 1 habuisses . . . non -em, sed contubernalem (cf. p. 3021, 75). Cael. 54 (opp. alienum hominem). LIV. 22, 59, 14 Pyrrhus -um numero captivos habuit. 23, 10, 13 transfugae magis quam -is . . . domicilium. STAT. silv. 3, 3, 164 (de equite exilio multato) -s, non exul, erat.

β speciatim: ① de magistratibus sim. a civibus hospitio exceptis (ad rem cf. p. 3021, 35): CIC. Verr. II 1, 65 se (Philodamum), cum suae partes essent -um recipiendorum, tum ipsos . . . praetores . . . , non legatorum adseculas recipere solere. 2, 95. leg. agr. 2, 46 decemvir . . . expectatus ut -s. Deiot. 15 Att. 5, 21, 7. epist. 13, 78, 1 summa in -es liberalitas et observantia (cf. Att. 6, 6, 2). ad Q. fr. 1, 1, 9 LIV. 23, 9, 4. AMM. 21, 9, 2 Cyrus delatus ad -em. ② de legatis: LIV. 23, 33, 7 (v. supra l. 7). 28, 18, 4 (de Hadrusale et Scipione apud Syphacem; de Scipione: SIL. 16, 243). 36, 29, 6 (v. supra l. 8). 37, 7, 13 (de Graccho apud Philippum). IVST. 7, 3, 4 (de legatis Darei apud Amyntam; cf. de eisdem Herodot. 5, 19 ξείνοισι).

c is, qui excipit et is, qui excipitur, inter se opponuntur (cf. p. 3020, 36): PLAVT. Most. 479 -s necavit -em (cf. ISID. diff. 1, 160). CIC. Deiot. 8 dextera, quam regi Deiotaro -s -i portexisti (cf. GLOSS. I Ansil. HO 155). Ov. met. 1, 144 non -s ab -e tutus. nota: PLAVT. Poen. 685 (Lycus leno Collybiscum advenam Spartanum, quocum foedere hospitii iunctus non est, blanditiis inescare conatur [cf. *ibid.* 'blande hominem compellabo']) -s -em salutat.

iuncturae et structurae ad A: ① iuncturae nominales: a) acced. nom. propr.: ① nude: PLAVT. Bacch. 250 ab -e Archidemide ([686]). sim. 345. VERG. Aen. 5, 63, 630. STAT. Ach. 2, 63. HIST. Apoll. rec. A 29). 275 Autolyco -i (sim. VARRO rust. 3, 3, 9 CIC. epist. 16, 5, 1 VERG. Aen. 8, 493 AMM. 25, 10, 7. CIL II 5556 Taurocutius . . . f(aciendum) c(uravit) . . . , Acalus -es Arcius et Urtinus p(osuerunt) [-es fortasse referendum etiam ad nomina duo, quae sequuntur] Hübner ad l.; cf. tesseram hospitalem p. 3020, 66]. V 5963). ② indicatur, cuius quis sit -s: PLAVT. Poen. 1058 Antidama -s tuos. CIC. Phil. 13, 33 -es Caesaris, de orat. 1, 85 off. 2, 82 Att. 4, 16, 1 VAL. MAX. 1, 6, 8. 3, 1, 2 CIL XI 5632. et al. ③ indicatur, cuius sit -s: a) adverbialiter: PLAVT. Curc. 429 Lyconi in Epidauro -i suo. VARRO rust. 3, 5, 8 M. Laeni Strabonis, qui Brundisii -s noster egs. b) adi. (quod saepius ad nom. propr. pertinere videtur): PLAVT. Most. 497 ego transmarinus -s sum Diapontius. TER. Hec. 432. 801. CIC. Verr. II 3, 18 -s . . . et familiaris tuus, Sthenius hic Thermitanus. 4, 32, 49. Cato 41 Nearchus Tarentinus -s noster. div. 1, 90 Lael. 37 phil. frg. V 44 epist. 13, 37 SCRIB. LARG. 172.

④ laudatur -s (cf. p. 3023, 2): CIC. Verr. II 4, 32 Pamphilum Lilybitanum, amicum et -em meum, nobilem hominem (4, 49, 5, 108 epist. 8, 15, 2 VELL. 2, 64, 1). Flacc. 48 Hermippum . . . , prudentissimum atque optimum virum, veterem amicum atque -em meum (div. 1, 26). Scaur. 43 vir ornatissimus, -s . . . meus.

⑤ nom. propr. non additur: ① c. attributis: a) indicatur, cuius sit -s (adv. l. 62): NAEV. com. 21 Praenestini et Lanuvini -es. PLAVT. Merc. 940 perveni Chalcidem. video ibi -em Zacyntho (cf. NEP. Alc. 10, 5 quidam ex Arcadia -s). Rud. 49 (v. Marx ad l.). 583 barbarum -em . . . nil moror. CIC. Att. 1, 13, 1 Canusinus tuus -s (cf. LIV. 35, 49, 6 IVST. 35, 2, 1). HOR. epist. 1, 7, 14 Calaber . . . -s. LIV. 25, 16, 23 v. p. 3021, 44. 42, 40, 9 -s Brundisinus. SVET. Tib. 62, 1. b) indicatur genus hospitii: c) ex antiquitate: PLAVT. Bacch. 261 antiquom -em (TER. Phorm. 67 Ov. fast. 4, 687. cf. CIC. epist. 13, 35, 1 antiquus est -s meus. 13, 52). Mil. 135 paternum -em (CIC. S. Rosc. 15 -bus amicisque paternis [sim. div. in Caec. 67 LIV. 42, 42, 4]). CIC. Cato 34 -s tuus avitus (LVCAN. 9, 1028). epist. 9, 12, 2 -i veteri et amico (HOR. sat. 2, 6, 81 [v. p. 3023, 37]). cf. CIC. S. Rosc. 106 veteres . . . patronos -esque [sim. Sull. 58 Flacc. 48]).

⑥ genus privatum vel publicum: NEP. Timoth. 4, 2 privati . . . -es (LIV. 42, 19, 5). CIL VI 32098^a (s. I vel II) <hospitiu<us publicis> (cf. LIV. 21, 12, 6 erat . . . publice Saguntinis amicus atque -s). ⑦ ex moribus: PLAVT. Bacch. 345 (ironice) bellus -s. Mil. 674 bono -e (sim. HOR. epist. 2, 2, 132 amabilis. LIV. 40, 4, 8 fidos -es. APVL. met. 9, 33 comis -s. HIST. Apoll. rec. A 37 -es fidelissimi. cf. Ov. epist. 13, 44 [de Paride] malus [aliter de Theseo CATVLL. 64, 176 v. p. 3027, 83]). CIL V 5963 -i carissimo.

⑧ indicatur, cuius quis sit -s (cf. l. 45): PLAVT. Mil. 489 -e . . . meo (506. 555. 937). RHET. Her. 4, 26, 36 suos -es. CIC. Att. 16, 7, 1 Bruti . . . -s. SEN. contr. 10 praef. 16 divi Iuli -e (cf. CIL

[Lauberg]

XI 5632). VLP. dig. 17, 1, 16 (*ex Celso*). CIL IV 1822. et al. (a) -s laudatur (cf. p. 3022, 55): CIC. Verr. II 1, 28 -es... Dionis, homines honestissimi (CAES. Gall. 1, 53, 6 hominem h. provinciae Galliae, suum... -em). 2, 91 homine nobili... suoque -e (de orat. 2, 280).

(2) *gen. -is pendet ex subst.*: PLAUT. Merc. 102 -is iussu. CIC. div. in Caec. 67 iniurias (*gen. obi.*; item PLIN. epist. 3, 4, 5. *gen. subi.*: CIC. Verr. II 2, 84). Verr. II 2, 83 ad invitationes (*gen. obi.*; *gen. subi.*: Phil. 9, 6) adventusque (cf. p. 3021, 62)... amicorum atque -um. 2, 91 de... -um... suorum sententia (Phil. 2, 95). 2, 107. 117 -is salutem (VAL. MAX. 4, 3, 4). 5, 20 causam... -is mei (Sull. 58). epist. 13, 19, 1 studio (cf. LIV. 4, 13, 2 ministeria). CATVLL. 68, 12 -is officium. OV. fast. 4, 687 aedes (cf. VELL. 2, 64, 1 domo. PLIN. nat. 25, 18 in agro -is). LIV. 26, 49, 16 -um coniuges ac matres. 42, 19, 5 sub -um... custodia. MANIL. 3, 121 -is... foedus (*i. q. 'hospitium'*; cf. Wageningen ad l.). LVCAN. 4, 177 -is... nomen. ARGVM. Plaut. Merc. II 2 ancillam -is. CLAUD. DON. Aen. 9, 215 p. 216, 7 humanitatem ac diligentias.

(II) *structurae notabiliores*: (A) alicui (alicuius) -em esse (cf. PRISC. gramm. III 286, 12): PLAUT. Poen. 120 is illi Poeno... -s fuit (item c. dat. 955. 1051 CAECIL. com. 228 TER. Ad. 529 AFRAN. com. 367 LIV. 21, 12, 6. CIL II 5346 [fortasse saec. Aug.] senatui populoque Augustobri(gensi) -s [v. Hübner ad l.]). CIC. Cluent. 165 qui illius Vibi -s fuit et familiaris. CVRT. 4, 1, 17 erant Hephraestionis -es... iuvenes (v. Lindgren, *Studia Curtiana, Upsaliae* 1935 p. 75).

(B) *vocativus in allocutione* (cf. p. 3029, 19): PLAUT. Mil. 635 -s (738. 746. 752 Persa 576. Rud. 883 -s :: non sum -s, repudio hospitium tuum. VERG. Aen. 8, 532 MART. 5, 62, 1 RHET. Her. 4, 51, 64 -es). Poen. 1050 o mi -s. TER. Andr. 817 o optume -s. LIV. 45, 5, 3 (L. Atilius alloquitur contionem Samothracum) -es Samothracae. HIST. Apoll. rec. A 28 sanctissimi -es. 37 -es fidelissimi.

iuxta posita: amicus: saepe, e. gr. PLAUT. Mil. 674 -e atque amico. CIC. S. Rosc. 15 -bus amicisque. Verr. II 4, 32 amicum et -em. Cluent. 176 LIV. 42, 42, 4 FRONTO p. 219, 20 N. CIL III 13959 V 5963. nota: PLAUT. Mil. 744 -s nullus tam in amici hospitium devoti potest eqs. HOR. sat. 2, 6, 81 (de muribus hominum instar depictis) fertur accepisse... veterem vetus -s amicum. civis: FIRM. math. 1, 10, 9 cives, peregrinos, vicinos, amicos, -es (HIST. Apoll. rec. A 23). cliens: TER. Ad. 529 CIC. div. in Caec. 66 Verr. II 4, 89 Cato 32 Att. 1, 20, 7 epist. 5, 8, 5 LIV. 3, 16, 5. 4, 13, 2. cognatus: SALL. Catil. 61, 8 DICT. 2, 22. colonus: VLP. dig. 43, 19, 1, 7 cuius colonus aut -s. 43, 19, 3, 4 per servos vel colonos vel amicos vel etiam -es. conviva: AFRAN. com. 367 CIC. Scaur. frg. 10 VLP. dig. 7, 8, 12, 1 (*ex Celso*). defensor: CIC. Verr. II 2, 96 defensores atque -es Stheni. familiaris (cf. etiam vol. VI 1, 252, 54 et CIC. epist. 13, 19, 1 familiaritas tanta nullo cum -e): CIC. Verr. II 3, 18 v. p. 3022, 52. epist. 13, 25, 13, 35, 1 -s meus et praeter hospitium valde etiam f. (cf. 13, 52). LIV. 25, 18, 4. nota: CIC. Verr. II 4, 49 Lucullorum -i ac perfamiliari. libertus: VLP. dig. 7, 8, 2, 1 (*ex Labeone*) -es et libertos suos. mercennarius: SCAEV. dig. 8, 6, 2 m. aut -s. necessarius: CIC. Verr. II 1, 16. 2, 118 epist. 13, 37 LIV. 25, 28, 5. parens: ENN. scaen. 211 qui parentem aut -em necasset. HOR. carm. 2, 13, 8 parentis... sui fregisse cervicem et penetralia sparsisse... cruore -is. PLIN. nat. 2, 144. patronus: CIC. S. Rosc. 106 multos veteres a maioribus Roscii patronos -esque habebant. Verr. II 1, 28. 4, 6. 41 LIV. 42, 14, 7. procurator: CIC. Phil. 2, 104 (v. infra l. 62). GAIUS dig. 41, 2, 9 procurator, -s, amicus. socius: CIC. Verr. II 4, 68 (de Antiocho rege) spoliatum -em, eiectum socium populi Romani atque amicum. HOR. carm. 3, 24, 60 v. p. 3021, 17. CVRT. 4, 5, 20. suus: VLP. dig. 19, 2, 11 pr. vel suos (servos dett.; cf. supra l. 42) vel -es. vicinus: CIC. Cluent. 202 amicis, vicinis, -bus... Cluentium reddite. Phil. 2, 104 quivis amicus, vicinus, -s, procurator. MANIL. 2, 686.

B de iis, inter quos fortuito et ad tempus hospitium quoddam intercedit: 1 de eo, qui advenam (bestiam: l. 74) hospitio excipit: a proprie: a generatim (huc quodammodo pertinet CATO or. frg. 6, 1 Camerini cum Romam veniebant, ... devertebantur pro -bus ad amicos suos): SALL. hist. frg. 3, 68 (de Aetia, -e Argonautarum; de eodem OV. trist. 3, 9, 12. sim. VAL. FL. 5, 8). LIV. 1, 12, 8 (de Romanis -bus Sabinorum) perfidos -es, imbelles hostes. 4, 35, 4. SEN. benef. 4, 37, 2. 4 dial. 5, 23, 7. 9, 11, 10 Gaius Caligula Pompei vetus cognatus, -s novus (ironice). PETRON. 81, 3 -em occidi (cf. Paratore I p. 168). PLIN. nat. 10, 208 ab uno catulorum aspidis filium -is interemptum. 14, 72 (de eo, apud quem Augustus epulatus est). SIL. 3, 668. STAT. Ach. 1, 52 Neptunus Oceano veniebat ab -e, mensis laetus eqs. TAC. Germ. 21, 2 qui modo -s fuerat, monstrator hospitii et comes. CALP. decl. 6 p. 7, 14. APVL. met. 1, 26 rogat te Lucium... -s Milo (2, 3. 5. 3, 7 -em parentemque meum. al. cf. 2, 6 -is tuae [de coniuge Milonis]. 3, 5 et 3, 6 de Milone et uxore eius). flor. 15 p. 59. TERT. bapt. 18, 3. SPART. Hadr. 12, 5. Sept. Sev. 1, 6 -em nactus. CLAUD. DON. Aen. 8, 175 p. 141, 2 (de Euandro, -e Aeneae). VVLG. Rom. 16, 23 Gaius -s meus et universae ecclesiae. BOETH. cons. 4 carm. 3, 20 licet... Ulixem peste solverit -is Circes. INSCR. christ. Rossi II p. 113, 78 (aetate Ennodii)

largus... -s erat. Diehl 2160 qui f(uerunt)... pii subb(entores et hospit)es peregrinorum et pauperum. et al. loci pendentes ex N. T. Matth. 10, 11 sqq. (in interpret. allegorica: HIL. in Matth. 10, 7 domus digna ecclesia et iustus -s Christus [sim. MAX. TAVR. hom. 99 p. 484^{A-B}]): HIL. in Matth. 10, 7 indignum -em (cf. AMBR. in Luc. 6, 67 dignus [MAX. TAVR. hom. 99 p. 483^B. p. 484^A]). HIER. in Matth. 10, 11 p. 63^D). AMBR. in Luc. 6, 66 pacem tribuamus -bus (cf. HIER. in Matth. 10, 12 p. 64^A MAX. TAVR. hom. 99 p. 483^B). MAX. TAVR. hom. 99 p. 483^A ne... esset... levis in -e commutando. p. 484^A non mihi videtur Christus de huius saeculi -e... iussisse eqs. usu liberiore de Hypsipyla, quae Argivos ad fontem duxit: STAT. Theb. 5, 35 benignae -is.

3 speciatim: (I) de iis, qui milites sim. hospitio excipiunt: LIV. 2, 14, 9 multos militum Porsinnae Romae -um... caritas tenuit. 3, 42, 5 miles (collect.) victus... fide misericordiaeque victurus -um. PETRON. 85, 1 QVINT. decl. 292 p. 162, 18 sqq. FRONTIN. strat. 1, 9, 1. TAC. hist. 2, 66, 2 legionarius opificem quendam ut -em tueretur eqs. (PAVL. PELL. 290). 3, 2, 1. 3, 41, 1 stupris polluere -um domus. PLIN. paneg. 20, 4 (v. app. crit.). CAPITOL. Opil. 12, 4 SPART. Carac. 6, 3. VOPISC. Aurelian. 7, 4 adulterium cum -is uxore committere. COD. Theod. 7, 8, 10, 2 nihil ab -e, quod... pastui necessarium creditur, postuletur (ibid. iterum. 7, 9, 3). 7, 9, 2. in tit. sepulchrali de concubina (cf. p. 3031, 66) apud quam miles habitat (cf. p. 3025, 45): CIL II 18 Pub. Fe(1)ix osp(iti) mer(enti) pos(uit) (sic abbrev. dubitanter explicat Hübner).

de Romanis, qui barbaris hospitio perpetuo receptis possessione partis fundorum cedere coguntur: LEX Visig. Eur. 276 si termini antiqui fundorum Gothi adscriptorum in terris Romanorum fuerint, tunc Gothi <in>grediantur in loco -um. LEX Burg. lib. const. 54, 1 de -um suorum terris. 55, 2 cuius barbari -s Romanus eviderit (praecedit: -es [ad p. 3025, 51] eorum [sc. Romanorum] non scientur litigio). 55, 4. 84, 2 in comparandum, quod Burgundio venale habet, nullus extraneus Romano -i praeponatur. 84, 3.

(II) de cauponibus (aliter p. 3021, 33) et tabernariis (cf. Kleberg l. c. [p. 3021, 32] p. 18 sq.): HOR. sat. 1, 5, 71 Beneventi sedulus -s paene... arsit, dum turbos versat in igni. 2, 6, 107 mus urbanus veluti succinctus cursitat -s. CE 932 (= CIL IV 4957) maximus in lecto, ... -s. IVV. 8, 161 (de popinario) -is adfectu dominum... salutatur. FIRM. math. 4, 21, 6 faciet -es, popinarios, tabernarios, myropolas (opp. 'artes honestas').

(III) de iis, qui exules, proscriptos, profugos excipiunt: CIC. de orat. 2, 75 (de Antiocho, -e Hannibalis). 3, 10. LIV. 2, 39, 11 memorem se (Coriolanum)... -um Volscorum beneficii. 26, 25, 12. 39, 52, 8 Hannibal proditus ab -e Prusia (cf. SIDON. carm. 2, 304 Bebrycio... -e). APVL. met. 9, 41. Ps. AMBR. act. Seb. 22, 83 tempore persecutionis -s sanctorum Christianorum.

(IV) de hominibus deos excipientibus (cf. Maltén, *Hermes* 74, 1939, 179 sqq.): NIGID. Schol. Germ. Bas. p. 72, 6 cum Molochro -e Hercules (sim. AMPEL. 2, 5). PANEG. in Mess. 9 cunctis Baccho iucondior -s Icarus (cf. AVG. civ. 18, 12 p. 270, 11 D.). PROP. 4, 9, 7 infido... -e Hercules Caco. OV. met. 15, 8 (de Crotone) Herculei... -is. LVCAN. 6, 391 Pholus -s... Alcidae magni. VAL. FL. 6, 344 (de Amyco -e Pollucis) Bebrycio... -e. SIL. 7, 176 laetus nec senserat -s Falernus advenisse deum Bacchum. AMPEL. 15, 2 (de Celeo -e Cereris, v. W. Kroll, *Gnomon* 12, 1936, 220). CLAUD. DON. Aen. 8, 360 p. 167, 6 (de Euandro -e Hercules). HYG. fab. 129 (de Oeneo -e Bacchi). usu christiano de -bus dei vel angelorum: AMBR. Abr. 1, 6, 51 p. 537, 4 -i Lot (RVFIN. Orig. in gen. 5, 1 p. 58, 4. 11). PRVD. apoth. 30 Abraham Christi -s homo (psych. praef. 46. MAR. VICTOR aleth. 3, 664).

b translate: SEN. epist. 120, 14 non domum esse hoc corpus, sed hospitium, et quidem breve hospitium, quod relinquendum est, ubi te gravem esse -i (sc. corpori) videas (cf. Bickel, *RhM.* 63, 1908, 397). STAT. Theb. 9, 422 (Ismerus Iovem alloquitur:) totiens -aque tuis et conscius actis. IVV. 3, 137 Scipio Nasica -s numinis Idaei Magnae Matris (cf. p. 3039, 83). FIRM. math. 2, 20, 8 (de stella, in cuius domo alia est constituta). PRVD. perist. 1, 6 (de sepulcro) locus dignus... , qui beatorum pudicus esset -s corporum (cf. Bickel, l. c. p. 397 sq.). VEN. FORT. Mart. 4, 392 (de obsessio) ferus -is hostis daemon (cf. p. 3026, 3).

2 de eo (advena familiari vel in amicitiam recepto), qui excipitur (a notione s. II allata clare differt additis iuncturis, quibus indicatur, a quo [e. g. l. 76. 78. p. 3025, 4. 6. 8. 15] vel quā domo [infra l. 79] aliquis excipitur): a proprie (CASSIOD. in psalm. 68, 9 -em dicimus quemlibet domum nostram ad tempus habitantem, qui non nomine consanguinitatis, sed tamquam peregrinus excipitur. cf. etiam p. 3020, 38 et 3021, 47): a generatim: CIC. rep. 4, 3 Polybius noster -s (CLAUD. DON. Aen. 4, 10 p. 356, 32). Tusc. 4, 27 inhospitalitas... est opinio... fugiendum esse -em. CATVLL. 81, 4 tuus moribunda ab sede Pisauri -s. OV. met. 8, 570 Achelous laetissimus -s tanto Theseo. trist. 3, 12, 50 ille meae domui protinus -s erit (cf. SEN. Herc. O. 371 -s Timoli [apud Omphalen]. Phoen. 511 -s alieni laris. MART. 4, 79, 1 -s eras nostri semper... Tiburtini. 8, 14, 8 arboris... tuae [i. pomarii] tutior -s ero. PRVD. cath. 7, 27 Elias ruris -s aridi. c. Symm. 1, 226 Alcides... -s Arcadiae [i. Euandri]. PAVL. NOL. epist. 24, 3 p. 204, 6 [v. p. 3042, 2]). trist. 5, [Lausberg]

6, 13 turpius eicitur quam non admittitur -s. SEN. contr. 1, 1, 6 -s gravis (cf. p. 3021, 67). benef. 4, 37, 3 ingratisimo -i naufrago. CVRT. 5, 1, 37 coniuges ... cum -bus stupro coire ... *Babylonii* patiuntur. 5, 9, 1 (de *Ariabazo exule*) -em ... Philippi (6, 5, 2). COLVM. 1, 8, 7 neve -em nisi amicum familiaremque domini necessarium receperit vilicus (sim. 11, 1, 23). PETRON. 62, 2 -em nostrum. 92, 3. 100, 1 (de *Eumolpo* -e *Encolpi*). PLIN. nat. 35, 83. CALP. decl. 6 p. 7, 2. APVL. met. 1, 22, 23 *Lucium* -em meum (*Milonis*). CLAVD. DON. Aen. 10, 460 p. 351, 14. 20 ('mensas advena adisti') fuisti, *Hercules*, -s patris mei (i. *Euandri*), fuisti conviva. AMBR. in Luc. 6, 67 *Christus* pedes suis lavare consuevit -bus (cf. p. 3027, 31). HIER. epist. 40, 2, 2 -s ... aut vicinus (cf. p. 3032, 20). VVLG. sap. 19, 13 (de *Israelitis in Aegypto*) bonos -es ([*ἔθνος*]). opp. ignotos ... advenas. PAVL. NOL. epist. 23, 40 p. 196, 6 (de *Iesu* -e *Simonis*). AVG. civ. 18, 12 p. 271, 5 D. Busiris ... suos -es immolabat (cf. p. 3027, 3). serm. 103, 2, 3 (de *Iesu* -e *Marthae*; cf. 104, 1, 2. 179, 3, 3). 236, 3 *Christus* fit eis discipulis -s. DRAC. Romul. 8, 507 *Paris* perfidus -s. et al. de eo, qui in consortium recipitur: PETRON. 83, 6 in societatem recepi (*Encolpius*) -em (*Asculum*) *Lycurgo* crudeliorem. nota usum praedicativum (cf. etiam p. 3029, 81): CIC. div. in Caec. 50 ex quibus alienissimis hominibus ita paratus venis, ut tibi -s aliquis sit recipiendus (AVG. serm. 278, 8, 8 THEOD. MOPS. in I Tim. 5, 10 p. 162, 8. cf. HIER. epist. 22, 24, 6 [alleg.] quaerant, quomodo Christum -em habeant [suscipiant v. l.]). Phil. 5, 16 ut eos iudices haberemus, quos -es habere nemo velit. VERG. Aen. 8, 123 nostris (*Pallantis*) succede penatibus -s (cf. OV. Pont. 1, 3, 74 adiit. PAVL. NOL. carm. 24, 18 intraret. 24, 372 DRAC. Romul. 8, 448). PLIN. nat. 22, 114 eum divus Augustus -s (an adi?) interrogavit eqs.

β de militibus sim., qui a civibus excipiuntur (cf. p. 3024, 13): SIL. 13, 305 (de *Poenis Capuae*) Tyrio maculatas -e sedes. PLIN. paneg. 15, 4 quod... tectum magnus -s impleveris (CLAVD. 26, 356 pallidus -e magno *Stilichone* pastor). EPIST. Sev. de hosp. (CIL III 14203^a) 7 s(enat)ori... necess(e no)n esse... <hos>pitem suscip(ere) ([*ἔθνος*]). HERMOG. dig. 50, 5, 11 -is suscipiendi munus. COD. Theod. 16, 2, 8). VLP. dig. 50, 4, 3, 14 munus -is in domo recipiendi (PAVL. dig. 50, 5, 10, 2 necessitas. CHAR. dig. 50, 4, 18, 29 ab -e recipiendo... excusari. al.). COD. Theod. 6, 23, 4, 1 domos decurionum immunes ab omni -um... iniquitudine vindicamus (cf. 7, 8, 3 molestiam [7, 8, 16 pr.]). COD. Iust. 12, 40, 2, 1 iniuria. 12, 40, 10, 4 onere. 12, 40, 10, 5 gravamine. 7, 8, 3 domos -bus... praebeant (7, 9 tit.). 7, 8, 5 pr. omni... -um iniquitate summota. ibid. tertia pars domus -i deputata (7, 8, 16, 1). al. PAVL. PELL. 285 -e... Gothico quae domus sola careret. COD. Iust. 12, 40, 10 pr. domos... habeat -um immunitate securas. ibid. saepius. GREG. M. epist. 4, 8 p. 240, 11 domum... ab -bus atque supervenientibus onerari. de militibus sim., qui apud focarias habitant (cf. p. 3024, 23. 3031, 66): CIL II 489 (s. I^{ca}). Domitio Pastori veterano... Val(eria) vernacula -i pientissimo fec(it). 4152 (sepulcr. legionarii) Allia Parallibenis -i b(ene) m(erenti) (4167 [sepulcr. legionarii]. IX 1961). V 8319 (sepulcr. geometrae). de barbaris, qui a Romanis perpetuo hospitio excipiuntur (cf. p. 3024, 25): LEX Burg. lib. const. 55, 2 v. p. 3024, 30.

h in imag. et comparat.: CIC. off. 3, 121 hi tibi tres libri inter Cratippi commentarios tamquam -es erunt recipiendi. PS. ORIG. tract. 12 p. 135, 11 caro... hominis verbum dei quasi -em recipit. OPTAT. 2, 4 p. 39, 2 Victor schismaticus Romam missus erat ibi filius sine patre... inquilinus sine domo, -s sine hospitio. HIER. epist. 125, 14, 2 pacem animae comparat -bus. PELAG. in Rom. 7, 17 p. 59, 2 peccatum in me habitat quasi -s eqs. AVG. in euang. Ioh. 74, 5 (interpr. Vulg. Ioh. 14, 17) spiritus sanctus non manet quemadmodum apud hominem -s visibiliter manere consuevit eqs. NICET. symb. frg. 2 catechumenus quasi -s et vicinus fidelium (ISID. eccl. off. 2, 22, 1).

c translate: α varia: VARRO Men. 579 ver blandum viget arvis <et> adest -s hirundo (EVG. TOLET. carm. 46, 2 vestrae tecta domus -s hirundo colo. cf. p. 3033, 8). PROP. 3, 21, 17 Adriatici vehar aequoris -s (ARATOR act. 2, 565 [de Petro apostolo piscatore]). MART. 10, 92, 9 (de statua dei in templo alterius dei) quem sororis -em vides... Martem. HADR. carm. frg. 3, 2 anima -s comesque corporis. CE 19, 5 (s. II^{ca}) tui *Silvani*... luci... -es (i. 'silvarum incolae feras' *Buecheler*). FIRM. math. 2, 20, 10 (de stella in 'domo' aliena; opp. habitator) bis. INSCR. christ. Diehl 2034 (s. IV) mortuus angelorum -s, martyrum comes (cf. supra l. 67). AVSON. Mos. 429 (de *Mosella Rheno iuncta*). SYMPH. 52 (= HIST. Apoll. 42 p. 90, 6) (de pisce in fluvio) domus resonat, tacitus sed non sonat -s eqs. 87 (de circulione) non frugibus utilis -s. 102 (de erico in 'domo plena spinis') parvi... corporis -s (de eodem postea habitator). AMBR. vid. 1, 5 sumus -es mundi (sim. PROSP. epigr. 60, 5; ad rem cf. p. 3028, 63). PAVL. NOL. carm. 21, 470 si rem Felicis... -s possideam. 27, 413 Iohannes... -s... veniens Felicis ad aulas (cf. item de reliquiis: INSCR. christ. Diehl 3482, 5 [Paul. Nol.?] laetatur in -e *Cyngio* Felix). PETR. CHRYS. serm. 92 p. 459^c ex apparatu mansionis (i. uteri *Elisabeth*) -is Iohannis... dignitas... innatescit (cf. p. 3042, 17. et p. 3045, 10).

β de deo et Christo in anima humana (imago pendet vel maxime ex Vulg. II Cor. 13, 3. apoc. 3, 20): HIER. epist. 53, 2, 1 Paulus de conscientia tanti -is loquitur eqs. hom. Orig. in cant. 2, 3 p. 45, 28.

2, 7 p. 51, 17. PRVD. c. Symm. 2, 255 mens (templo comparata) aeterno caelestique -e digna. PETR. CHRYS. serm. 15 p. 236^b CAES. AREL. serm. 187, 3 p. 724, 33. de daemone hominem (vel animalia) obsidente (cf. p. 3024, 67): FAVST. REL. grat. 1, 11 p. 89, 18 (allud. ad Vulg. I Cor. 3, 16) templum dei... ab indigno -e occupari posse. SEDVL. carm. pasch. 3, 85 (allud. ad Vulg. Matth. 8, 32) talem... domum (sc. gregem porcinum) dignus fuit diabolus -s habere. VEN. FORT. Mart. 1, 430 obsessus mancipium alterius sub -e daemone factus (postea de eodem: hostis). 1, 434 ferus -s et hostis (cf. Blomgren, Stud. Fort. I, Upsaliae 1933 p. 167). ARATOR act. 2, 640 (allud. ad Vulg. act. 19, 12).

3 comprehenduntur significatione -s ambo hospitio quodam inter se coniuncti (sc. tam Romanus, qui barbarum -em recipit [p. 3024, 25] quam barbarus -s Romani [p. 3025, 50]), ut quodammodo accedat ad notionem q. e. consors (aliter p. 3020, 49): LEX Burg. lib. const. 13 si quis, tam Burgundio quam Romanus, in silva communi exartum fecerit, aliud tantum spatii... -i suo consignet eqs. LEX Visig. 8, 5, 5 consortes... vel -es.

II i. q. advena, peregrinus, viator (DON. Ter. Andr. 810 [v. infra l. 30] -em, hoc est peregrinum [CLAVD. DON. Aen. 4, 40 p. 361, 6]. SYNON. Cic. p. 439, 35 B. GLOSS. advena, alienigena, peregrinus, peregrinus, *ἔθνος*. ad dilatandam notionem plurimum attulisse videtur duplex significatio voc. gr. *ἔθνος* [spectat ad res graecas e. gr. infra l. 34, 76; respondet *ἔθνος* l. 42, 47; v. et p. 3029, 46]. interdum proxime accedit ad notionem s. IB 2 allatam): A proprie:

I usu sollemni: a de quibuslibet (de femina: l. 51, 74) extrinsecus advenientibus (nota de indigena, in quem peregrini incidunt [cf. p. 3029, 41]: VAL. FL. 4, 187): α in universum: PLAVT. Asin. 361 et 582 de mercatore Pellaeo, qui Athenas venit (cf. 464 peregrinus... sum). Poen. 1005 (de *Hannone*). TER. Andr. 810 me -em *Critonem Andrium Athenis* lites sequi ([DON. v. supra l. 20]. de eodem 843. 914). Hec. 195. Phorm. 328 -es, tum cives (cf. p. 3023, 37). Eun. 119 illo, quocum tum uno rem habebam (meretrix) -e (cf. p. 3025, 46). CIC. Brut. 172 tulisse... *Theophrastum* moleste, se non effugere -is speciem (cf. QVINT. inst. 8, 1, 2). VERG. Aen. 1, 731 -bus... te Iovem dare iura loquuntur (cf. infra l. 57). HOR. epod. 6, 1 quid immeritis -es vexas, canis? sat. 2, 4, 10 ede... Romanus an -s sit. OV. epist. 16, 191 certus in -bus non est amor (allud. ad *Paridem*, *Iasonem* sim.). met. 6, 330. 9, 19 (opp. popularis). fast. 5, 502 -bus ianua nostra patet. Pont. 4, 9, 117. LIV. 1, 45, 7 religione tactus -s eqs. (cf. VAL. MAX. 7, 3, 1). 34, 61, 12. 35, 34, 9. VAL. MAX. 4, 8 ext. 2 -es... benignissime excepti ([Diod. 13, 83 *ἔθνος*]). CLAVD. DON. Aen. 1, 625 p. 122, 11. cf. LEX Burg. lib. const. 38, 1). SEN. Ag. 913. LVCAN. 7, 187 qui Gadibus adiacet -s Romanus. 8, 473 -is *Pompei in Aegyptum* adventu (8, 498). 9, 910 gens *Psyllorum* non sua contenta salute, excubat -bus. 10, 149 de *Caesare in Aegypto* (10, 188). PLIN. nat. 8, 229 *Aristoteles* (frg. 605 R. *ἔθνος*) tradit a scorpionibus -es non laedi, indigenas interim. 12, 63 *Sabotae* certo dierum numero deus -es pascit. STAT. Theb. 2, 511 *Sphinx* collustrat campos, si quis concurrere dictis -s inexplicitis... audeat. 8, 52 profanatum totiens Chaos (sc. *Tartarus*) -e vivo (cf. p. 3029, 24). 12, 261 -s (*Argia*)... funera *Polynicis* posco. silv. 3, 2, 123 nec novus -s erit *Maecius Celer* in Syria: puer his sudavit in arvis. MART. 8, 3, 7 secum plurimus -s ad patrias sedes carmina nostra feret (cf. 11, 24, 6). 10, 13, 8 tecum... poteram Scythicas -s amare casas. QVINT. decl. 337 p. 327, 21 penates... amisi. -s in civitate victurus sum. TAC. Germ. 21, 2 notum ignotumque, quantum ad ius -is, nemo discernit ([cf. *Schweizer-Sidler-Schw.* ad l.]). CLAVD. DON. Aen. 8, 120 p. 133, 7). hist. 2, 3, 1 (de *haruspibus Cilicis Paphi*. antea de eisdem peregrinam stirpem).

ann. 13, 56, 3 *Usiporum* terris exacti *Ampsivarii*... errore longo -es, egeni, hostes in alieno... caeduntur (cf. *Nipperdey-Andr.* ad l.). FLOR. Verg. p. 185, 17 quousque vagabimur? an semper -es erimus? APVL. met. 1, 25. 2, 19 negotioso... advenae Romana frequentia, modesto vero -i quies villatica. flor. 15 p. 50 *Samos insula* et incolis frequens et -bus celebrata. IVST. 18, 5, 10 (syn. advenas). AVSON. 332, 27 p. 25 P. -bus facilis *Cyllenius* (cf. *Heichelheim, RE XV 995, 52 sqq.*). CLAVD. DON. Aen. 4, 5 p. 356, 17 amores in -em. CLAVD. 24, 155. carm. min. 20, 6 mobilis. SVLP. SEV. chron. 1, 29, 2. DRAC. laud. dei 2, 191 tellurem... novam circumspectit impiger -s mercator (cf. BOETH. cons. 2 carm. 5, 15). LEX Burg. lib. const. 38, 9. GREG. M. epist. 14, 7 p. 426, 25 se... esse ibidem -es recognoscant. PASS. Theclae A 8 p. 22, 4 -em peregrinum (Ca 8 p. 23, 5 viro -i [Ba p. 22, 9 viro... peregrino]) *Paulum Icontii* (epit. VII 8 p. 160, 16 et saepius). epit. VII 26 p. 164, 20 et p. 165, 8 de *Thecla Antiochiae*. -s ad ea, quae visenda sunt, ducitur: CIC. Verr. II 4, 132 *mystagogi Syracusis* -es ad ea, quae visenda sunt, solent ducere. OV. am. 3, 15, 11 spectans -s Sulmonis... moenia... dicat eqs. (cf. ANTH. 411, 1). SEN. dial. 6, 25, 2 ignotarum urbium monstrator -i gratus est. LVCAN. 8, 115 -s Romanus (8, 822). nota: LVCAN. 6, 1275 (de peste *Atheniensis*) onerata... cadaveribus... templa manebant, -bus loca quae complerant aeduentes. PERS. 2, 8 (v. p. 3028, 43). -s necatur vel spoliatur: CAES. Gall. 6, 23, 9 -em violare (α, -es violari β) fas non putant Germani. BELL. Hisp. 15, 6 -es, qui in oppido erant, iugulare (22, 1). CIRIS 467 multo... cruentas -e a *Scirone* necato

cantes. HOR. carm. 3, 4, 33 Britannos -bus feros (cf. MELA 3, 28 Germani -bus boni mitesque supplicibus [cf. p. 3028, 17]). OV. ars 1, 650 (de -bus a Busiride immolatis; item 1, 652. GELL. 2, 6, 3 -es omnium gentium [cf. MACR. SAT. 6, 7, 5 homines o. g.]). MIN. FEL. 30, 4. et al.). met. 10; 228 (de -bus a Cerastis immolatis; cf. de eisdem PS. LACT. PLAC. 10, 6 advenas). 13, 760. fast. 1, 552 Cacus... non leve finitimis -busque malum (cf. PS. AVR. VICT. orig. 6, 2). SEN. Ag. 845 (de -bus, quos Diomedes Thrax equis suis lacerandos dedit; item Herc. O. 20 APVL. met. 7, 16). OCTAVIA 981 (de -bus a Tauris immolatis; item MIN. FEL. 30, 4. LACT. inst. 1, 21, 2. et al.). LVCAN. 10, 455. HIER. chron. a. Abr. 847 Scyllam... spoliare -es solitam. CARM. de Sod. 15.

β doctrina christiana de -bus: in -e potest latere deus vel angelus (cf. p. 3028, 8 et Malten l. c. [p. 3024, 45]). AMBR. Abr. 1, 5, 35 qui scis, an deum suscipias, cum -em putas? PAVL. NOL. epist. 13, 21 p. 102, 1 (allud. ad Vulg. Hebr. 13, 2 [p. 3045, 24]). in -e suscipitur Christus (usus pendet ex VVLG. Matth. 25, 35 sqq. [Christus iudex loquitur]: -s eram et collegistis me eqs.). AMBR. Abr. 1, 5, 35 quamvis et cum -em suscipis, suscipias deum. off. 2, 21, 107 licet in -e sit Christus (PETR. CHRYS. serm. 39 p. 310^c CONC. Matisca. a. 585 p. 169, 13. cf. HIER. in Matth. 25, 40 sqq. p. 190^a). AVG. serm. 235, 3, 3 (allud. ad Vulg. Luc. 24, 29 sqq.; item 239, 6, 7 al.). BENED. reg. 53 -es tamquam Christus suscipiantur.

de susceptione -um: AMBR. Abr. 1, 5, 34 recipiendis... -bus (AVG. epist. 38, 2 p. 66, 3 PETR. CHRYS. serm. 39 p. 310^c). ibid. suscipiendi -es ([cf. l. 23]). RVFIN. Orig. in gen. 4, 2 p. 53, 4 in Rom. 10, 17 AVG. serm. 103, 1, 2 al. PETR. CHRYS. serm. 39 p. 310^d. cf. AMBR. epist. 19, 6 -is susceptione). 1, 5, 35 -i potum aquae frigidae dare (cf. PETR. CHRYS. serm. 39 p. 310^c). 1, 5, 37 vir -um explorat adventus (off. 2, 21, 103). hex. 5, 16, 54 quid religionis -bus sit deferendum (vid. 1, 5). 125, 15 (inter officia monachi) -um laves pedes (PELAG. in l. Tim. 5, 10 p. 495, 4 RVFIN. hist. mon. 2 p. 406^b Orig. in gen. 4, 2 p. 53, 4. et al. cf. et p. 3025, 1). RVFIN. Orig. in gen. 5, 1 p. 58, 6 audite haec, qui -em velut hostem vitatis (CAES. AREL. serm. 83, 4 p. 328, 14). al. PAVL. NOL. carm. 24, 316 orando ditant -em (cf. BENED. reg. 53). SEDVL. carm. pasch. 4, 24 qui... -bus tectum largitur (op. pasch. 4, 2 peregriniae). VITAE patr. 9, 14 p. 72^c -um... et pauperum... curam gerebat ([BENED. reg. 31]). cf. 9, 17 p. 78^a. 9, 17 p. 78^a -bus erat... totus paratus (GREG. M. epist. 11, 53 p. 328, 14). et saepissime apud ECCL.

b specialia: α de deis (dea: l. 72) vel heroibus vagantibus (ad hunc usum allud. MART. 9, 61, 7 -is Caesaris in Hispania invicti [cf. Weinreich, Stud. zu Mart. 79 adn. 11]): de Aenea (et sociis): apud Didonem: VERG. Aen. 4, 10 quis novus hic nostris successit sedibus -s? (cf. Gercke, d. Entstehung d. Aeneis, Berlin 1913 p. 46; aliter SERV. et CLAUD. DON. ad l. GLOSS. I Ansil. no 343 sq.). OV. ars 3, 39. SIL. 8, 50 Iliaco. AVSON. 325, 39 p. 111 P. CLAUD. DON. Aen. 1, 570 p. 113, 29 (syn. peregrinos). et saepius. Romae apud Euan-drum (cf. p. 3029, 29): VERG. Aen. 8, 463 (imit. RVT. NAM. 1, 182). OV. epist. 7, 146 (Dido Aeneae): non patrium Simoenta petis, sed Thybridas undas: nempet pervenias, quo cupis, -s eris. CLAUD. DON. Aen. 8, 175 p. 141, 12 al. in comparatione: IVV. 11, 62 cum sis conviva mihi promissus, habebis Euan-drum, venies Tiryntius (i. Hercules) aut minor illo -s (i. Aeneas). de serpente Aesculapi Romam adveniente: CLAUD. 24, 171 Epidaurius -s (v. app. crit.; cf. OV. met. 15, 745 advena). de Argo apud Euan-drum: VERG. Aen. 8, 346 (cf. SERV. et CLAUD. DON. ad l.). de Argonautis (cf. et l. 69): VAL. FL. 2, 438. 7, 288 (280; secl. Kramer). STAT. Theb. 5, 449. de Bellerophonte apud Proetum: PORPH. Hor. carm. 3, 7, 13 HYG. astr. 2, 18. de Cadmo Thebis: OV. met. 3, 129 Sidonius (SEN. Oed. 713 STAT. Theb. 3, 181). de Daedalo in Creta: OV. ars 2, 21. de Demophoonte amatore Phyllidis: PROP. 2, 24^b, 44 OV. epist. 2, 147. de Euan-dro Romam adveniente: OV. fast. 5, 98 (cf. 5, 644 advena). de Hercule: Romae pavid Euan-drum (cf. l. 52. p. 3025, 9): OV. fast. 4, 67. SIL. 6, 634 -e... sacro. PANEG. 10, 1, 2 PS. AVR. VICT. orig. 7, 4 CLAUD. DON. Aen. 8, 200 p. 145, 4. cf. OV. fast. 5, 658 (de sociis Herculis in Italia relictis). in Libya: OV. Ib. 393 Aonio... -e. LVCAN. 4, 614. apud Bebyrcem: SIL. 3, 421. 432. apud Busiridem: BOETH. cons. 2, 6, 10 W. de Hippomene apud Atalantam: OV. met. 10, 597. de Iasone apud Aetam et Medeam: PROP. 2, 21, 11 OV. met. 7, 21, 90 SEN. Med. 22 VAL. FL. 5, 593. 6, 676 Argolicus. 7, 1 Thessalico... -e. 7, 80 nescius. saepius. apud Hypsipyle: VAL. FL. 2, 339 STAT. Theb. 5, 464. de Inone: OV. fast. 6, 510 non venit haec nostris (Latii) -s amica choris. de Marsya in Italia: SIL. 8, 502. de Mopso Sagunti: SIL. 2, 104. de Oedipo Thebis: SEN. Oed. 80 infaustus. 284 profugus. 264. de Oreste Delphis: PACUV. trag. 187. Mycenis: DRAC. Orest. 693. de Perseo apud Andromeda: OV. met. 4, 695. 793. de Phrixo in Colchide: VAL. FL. 7, 119. de Polynice apud Adrastum (aliter p. 3028, 16): STAT. Theb. 1, 407 prior Tydeo. 3, 374. 4, 84 Adraсто fato debitus. al. de Sa- turno in Italia (cf. p. 3030, 62): PRVD. c. Symm. 1, 73 AVG. civ. 7, 4 p. 279, 27 D. de Sileno apud Midam: OV. met. 11, 95. de Te- lamone exule: ACC. trag. 344 aerumnosum. de Theseo in Creta: CATVLL. 64, 98. 176 PROP. 2, 24^b, 44. ab inferis reverso: SEN. Phaedr. 853 inferno. Thebis: STAT. Theb. 12, 784. de Ulisse (vel sociis)

apud Circen et apud Calypso: OV. rem. 265 trist. 2, 380 BOETH. cons. 4 carm. 3, 6. apud Phaeaces: AVSON. 452, 2 p. 395 P. de U. incognito Ithacam reverso (cf. Hom. Od. 17, 508 ξείνους): AVSON. 461, 3 p. 401 P. -s, sic enim se ferebat (cf. HYG. fab. 125, 19). de Ulisse et Diomede apud Lycomedem: STAT. Ach. 1, 823. cf. HOR. carm. 2, 5, 22 Gygem si puellarum insereres choro, mire sagacis falleret -es (cf. PORPH. suaviter hic -es pro ignotis [cf. l. 45] dicit). usu christiano de deo vel angelis apud Abraham et apud Lot (cf. de eisdem Ioseph. antiq. 1, 196 ξείνους): AMBR. Abr. 1, 5, 32. 1, 6, 44. 51. 53 off. 2, 21, 104. 107 RVFIN. Orig. in gen. 4, 5 p. 54, 24. 5, 1 p. 58, 9 sq. PRVD. ham. 730 PAVL. NOL. epist. 13, 21 p. 102, 5. 7. 11 CARM. de Sod. 55. 60 SVLP. Sev. chron. 1, 6, 4. PETR. CHRYS. serm. 131 p. 558^a deus succedit -is in figura. et al.

β de exulibus et profugis (cf. p. 3027, 82): LIV. 39, 51, 11 scelus occidendi -is Hannibalis apud Prusiam. SEN. Phoen. 587 ut patria arceat opemque gentis -s (Polynices) externa sequar (syn. 586 profugus). CVRT. 3, 2, 17 -em et supplicem (cf. p. 3027, 2). AMBR. in Luc. 5, 35 (de David). HIER. epist. 54, 16, 2 (de Elia).

γ de iis, qui in cauponas vel in tabernas devertuntur (hic usus voc. -s ipsi Senecae ignotus fuisse videtur, cf. p. 3021, 78. de v. l. CIC. Cluent. 163 -um v. p. 3021, 33): PETRON. 95, 5 tot -um potio-nibus liberum, urceolum (l. secl. Fuchs, Philol. 93, 1938, 161 sq.). 95, 7 -um... ebriorum frequentia. CIL XII 2462 (s. I) -s, qui <in> diaeta Asiana... <hospi>tabitur. APVL. met. 1, 17 non... immerito stabularios... -es detestantur. VVLG. sap. 5, 15 memoria -is (κατα-λόρον) unius diei praetereuntis. SIDON. epist. 8, 11, 3 v. 53 vinosi -is. de iis, qui in balneas veniunt: STAT. silv. 1, 5, 60 si Bai-anis veniat novus -s ab oris (imit. AVSON. Mos. 345). ANTH. 120, 4. 121, 2. SYMPH. 284 (sim. HIST. Apoll. rec. A 42 p. 92, 12). SIDON. carm. 18, 10.

δ de eis, qui fines externos hostiliter adierunt (aliter p. 3025, 50): MEROB. poet. 56 (de Hunnis Romae) Phasiaco... -e. VICT. VIT. 1, 7 (de Vandalis in Africa) nullam sibi ab -bus (hostibus v. l.) miseri-cordiam vindicabat. ENNO. opusc. 4, 14 p. 386, 16 ne quid... haberet subsidii terra -bus (plerique, Hartel, hostibus B, Vogel) deputata.

ε de militibus alienigenis mercede conductis (sec. eundem colore voc. gr. ξένοι. ex con. CVRT. 5, 12, 2 [de mercenario Graeco Patrone apud Dareum] ancipitem -em [con. Stangl pro hostem]): ITALIA II Macc. 10, 14 (rec. L) Gorgias... -es alebat (ξένους ποίει, Vulg. assumptis advenis).

2 expresse acuitur notio primi vel paulo ante facti adventus: fere i. q. ignotus: STAT. silv. 3, 1, 65 larem Polli non -s habe-bam (cf. Vollmer ad l.). PERS. 2, 8 (precatum aliquis in templo) 'mens bona, fama, fides' haec clare et ut audiat -s ('i. q. tibi ignotus' Wageningen) eqs. (cf. p. 3026, 81). PORPH. Hor. carm. 2, 5, 22 (v. supra l. 7). de re personata: MART. 3, 5, 3 unus erit... cui non eris -s, liber (cf. 12, 2 [3], 5 syn. advena). fere i. q. novicius (cf. p. 3027, 84): TER. Phorm. 605 si ab eo (Demiphone, a quo Geta pecuniam petere voluerat) nil fiet, tum hunc adoriar -em Chremem no-vum ex itinere (DON. astute -em de eo, qui supervenit, nomen aptum imprudenti rerum atque alieno ab eorum scientia [cf. infra l. 71]). paulo aliter: APVL. met. 7, 11 -s ille (de 'latrone novicio'; cf. 7, 10).

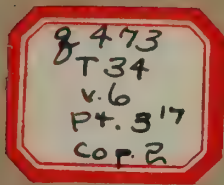
B in imagine (l. 63 sqq. 73. 75. 83) et translate: 1 de homi-nibus (praeter l. 57 praedicative): a generatim: HOR. epist. 1, 1, 15 (de eo, qui inter diversas philosophorum scholas iactatur) quo me cumque rapit tempestas, deferor -s. STAT. Theb. 9, 328 (de Glaucos in mari) Anthedonii -is (cf. Auson. Mos. 279 novus accola). TERT. carn. 21 p. 460, 3 Oe. (argumentatur contra Valentinianos, qui carnem Christi spiritualem fuisse docent) si Maria non filium, sed -em in utero gestabat Iesum, quomodo eqs. (ad imag. cf. p. 3025, 81 et p. 3045, 10). ITALIA psalm. 68, 9 (Hil. in psalm. 68, 9 p. 320, 18 al.) exter factus sum fratribus meis et -s filiis matris meae (ξένοι, Vulg. peregrinus). I Petr. 2, 11 (Cypr. testim. 3, 11 p. 124, 24 al.) quasi -es et peregrini (παροίκους καὶ παρεπίδημους, Vulg. advenas et p.) absti-nete vos a carnalibus desideriis (cf. AMBR. Abr. 1, 6, 34 omnes in hoc incolatu -es sumus. VVLG. Hebr. 11, 13 peregrini et -es [ξένοι καὶ παρεπίδημοι] sunt super terram. sim. AVG. serm. 111, 2, 2 ENNO. carm. 2, 15, 2). VVLG. Eph. 2, 19 iam non estis -es et advenae (ξένοι καὶ πάροικοι), sed estis cives sanctorum et domestici dei (Pelag. ad l. interpr. 'non extranei neque proselyti'). b respicitur potissi-mum peregrinorum ignorantia (cf. supra l. 51) locorum vel rerum (interdum [l. 83 sqq.] potius pro adi. accipi potest): CIC. Mil. 83 an... vos soli ignoratis, vos -es in hac urbe versamini, vestrae peregrinantur aures eqs.? ac. 1, 9 nos in nostra urbe peregrinantes tamquam -es tui (Varronis) libri quasi domum deduxerunt. Att. 4, 13, 2 te rogo, τὴν παροῦσαν κατάστασιν τῆς πόλεως, ne istuc (sc. Ro-mam) -s veniam ([epist. 2, 12, 1 ne -s plane v.]). cf. 6, 3, 4 est quid-dam advenientem non esse peregrinum atque -em). OV. fast. 3, 160 Caesar disciplinae astronomicae studuit, quia deus ignotas -s inire domos noluisset. BOETH. cons. 2, 3, 12 W. an tu, qui humanis rebus inesse constantiam rearis, in hanc vitae scenam nunc primum subitus -sque venisti? c. gen. vel c. praep.: CIC. Rab. perd. 28 adeone -s es huiusce urbis, adeone ignarus disciplinae consuetudinisque nostrae, ut eqs? (cf. de orat. 2, 131 si erit orator... in consuetudine [Lausberg])

Zuschriften an den Thesaurus Linguae Latinae

wolle man richten nach

(13b) München 2, Arcisstraße 8^{III}

Bei Anfragen Rückporto erbeten, bei Besuchen vorherige Anmeldung erwünscht

Germ. & Rom. Lang.

THE SAVRVS LINGVAE LATINAE

EDITVS AVCTORITATE ET CONSILIO
ACADEMIARVM QVINQVE GERMANICARVM
BEROLINENSIS GOTTINGENSIS LIPSIENSIS
MONACENSIS VINDOBONENSIS

VOL: VI, 3 FASC: XVII

hospes — hystrix

MCMXLII

LIPSIAE IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

UNVERÄNDERTER NACHDRUCK
MIT UNTERSTÜTZUNG
DURCH DIE
SÄCHSISCHE AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN

civitatis, ... in moribus ac voluntatibus civium suorum -s). de orat. 1, 218 oratorem nulla in re tironem ac rudem nec peregrinum atque -em in agendo esse debere. personate: Ov. trist. 3, 1, 20 dicite ... quas ... petam sedes -s in urbe liber.

2 de bestiis: LVCR. 5, 987 homines noctu cedebant ... -bus saevis (sc. feris) ... cubilia. COLVM. 8, 16, 10 muraena, quamvis ... Carpathii ... pelagi ... vernacula, quovis -s freto peregrinum mare sustinet. cf. etiam p. 3027, 54.

3 de rebus: APVL. met. 1, 10 aedificia locum novo -i (i. domui a maga translatae) non dabant. TER. MAVR. 1835 (de spondeo inter anapaestos) advena sumptus et -s ..., quotiens locus expetet.

iuncturae et structurae ad II: (I) acced. adi.: (A) indicatur, cuiatis -s sit (cf. l. 29. 33. p. 3026, 79. 3027, 46. 54. 59. 66. 70. 71. 3028, 32. 57. v. et p. 3022, 48. 61): PLIN. nat. 10, 33 Medi -es. APVL. met. 2, 12 Chaldaeus quidam -s. IVST. 43, 3, 10 Graeci -es. PAVL. NOL. carm. 17, 196 per Tomitanum gradieris urbem ... Dardanus -s (i. Roma veniens). (B) adi. 'novus' acuitur notio primi vel paulo ante facti adventus: v. p. 3026, 52. 3027, 43. 3028, 28.

(II) in allocutionibus (cf. p. 3023, 26): (A) generatim: (1) indigena advenam alloquitur: PLAVT. Asin. 416 (Libanus loquitur cum mercatore Pellaeo; item 431). PERSA 604 (Dordalus loquitur cum Sagaristione). ACC. trag. 254 (Pentheus Bacchum incognitum alloquitur) formae ... nitiditatem, -s, geris (Eurip. Bacch. 453 ξέρε). TRAG. inc. 249 quanam te adigunt, -s (Hercules), stagna ... visere Averni? (cf. p. 3026, 51). CIC. Brut. 172 -s (anacula loquitur cum Theophrasto; cf. p. 3026, 34). VERG. Aen. 1, 753 (Dido loquitur cum Aenea; item 4, 323 cui me moribundam deseris, -s? hoc solum nomen quoniam de coniuge restat [v. SERV. et CLAVD. DON. ad l.]). 8, 188 -s Troiane (Euander loquitur cum Aenea; item 8, 364). PRIAP. 30, 4 (Priapus alloquitur viatorem). PROP. 3, 13, 43 (Pan alloquitur venatorem) quicumque venis, ... -s (cf. l. 44. 70). 4, 4, 55 (v. app. crit.). 4, 9, 53 Ov. met. 2, 695, 4, 338. 639. 10, 620 Pont. 3, 2, 43 LIV. 1, 45, 6. SEN. Ag. 316 (feminae Argivae alloquuntur Thebanas) Thebais -s (E. Leo, Moricca; Thebana manus A; Thespis -s Richter). PETRON. 116, 4 (vilicus Crotoniensis loquitur cum Encolpio et Eumolpo) o mi ... -es. VAL. FL. 7, 68. 454. 8, 53. FLOR. Verg. p. 185, 8. p. 185, 23 o -s et amice. VVLG. Sirach 29, 33 (ἀπόκρισις). in tragoediis persona chorum alloquitur: ENN. scaen. 349 -es. TRAG. inc. 214 (Enn.?). mystagogus vel aedituus -em alloquitur (cf. l. 66. p. 3026, 75): VARRO Men. 128 -s, quid miras nummo curare Serapim? PROP. 4, 1, 1 PRVD. perist. 9, 17, 93 SIDON. carm. 18, 10. (2) advena indigenam quemlibet alloquitur: PLAVT. Poen. 678 (Collybiscus loquitur cum advocatis) -es. Rud. 571 obsecro, -s, da mihi aliquid, ubi condormiscam, loci. Ov. met. 2, 692 (Mercurius Battum alloquitur) quisquis es (cf. l. 31. 70), -s. FLOR. Verg. p. 183, 9 salve ..., -s.

(B) in titulis (sec. graec.; cf. e. gr. l. 61. 68): (1) in titulis sepulcralibus (lapis vel mortuus viatorem alloquitur): CE 52 (= CIL I² 1211; aet. fere Gracch.) -s, quod deico, paullum est, asta ac pelle. 53 (fort. aet. Lucili) rogat, ut resistas, -s, t(e) hic ... lapis. 54 (= CIL I² 1837; aet. fere Sull.) -s, resiste et ... scriptum perlig(e) ([118]. cf. 74 [= CIL I² 1212] et ... aspice [63 (= CIL I² 2161). 117 (= CIL I² 1930)]. 82 [ante Claudium] r. et tumulum contempla meum [76. 1876]. ATELL. inc. 2. cf. l. 49). 1013 (aevi Verri Flacci) remorare. 1005 (ante a. 43) ades paucis et perlege. 981 (s. I). 986 (s. I) consiste (et pe)reg(e) (980. 1877). INSCR. Mainzer Ztschr. 31, 1936, 85 (aet. Tiberii; v. p. 3020, 7). CE 1533 (s. I^{ex}). 973 -s, sta et lachruma. nota: AVSON. 236, 1 p. 78 P. cede procul myrtumque istam fuge, nescius -s. CE 11 (aet. Acci?) -s, ... valeas [62 [= CIL I² 1836]. 63 [= CIL I² 2161]. 1533 [s. I^{ex}]. 973. 10). 57 (= CIL I² 1702; s. I a. med.). CIC. carm. frg. 39 (Tusc. 1, 101; ex gr. Simonid. frg. 92b D.) dic, -s, Spartae nos te hic vidisse iacentis (ξέρε). CE 1016, 1 (s. I^{ex}). 2092, 10 (non multo post Drusum) -s, qui ... legisti (1049, 1). AVSON. 253, 2 p. 83 P. CE 369. 838 ad tumulum ne meas (cf. 1532). 1679. 2107, 1 ne ... quaeras, -s, cuius monumentum (cf. 2179, 1). INSCR. Hondius Suppl. Epigr. Graec. IV n. 104, 6. (2) in inscriptionibus imaginum: CATVLL. 4, 1 (an ad l. 39?) phasellus ille, quem videtis, -es, eqs. (inde VERG. catal. 10, 1). AVSON. 118, 1 p. 420 P. (ex Anth. Graec. 16, 151 ξέρε). (3) varia: SEN. epist. 21, 10 (inscriptio hortulorum) Epicuri [cf. frg. 181 U.] -s, hic bene manebis eqs. CIL IV 5386 -s, salve, salv(u)s sis, quisquis es[t], val[l]e (cf. INSCR. NSc. 1936 p. 351 n. 527 [Pompeis]). INSCR. christ. Diehl 798, 9 -s, un(d)e laetus itineris perage cursum.

adi. hospes, -itis. de formis (cf. Wackernagel, Synt. II 55): masc.: inde ab Ov. (p. 3030, 47. 62). nota de rebus: p. 3030, 72. 82 sq. 3031, 3. 15. fem. (inde a LVCANO): v. Neue-Wagener² II 35; adde: ANTH. (p. 3031, 7); DRAC. (p. 3030, 16); VEN. FORT. (p. 3030, 77). neutr.: nom. acc. pl. -a (inde a VERG.) v. Neue-Wagener² II 34, ubi addas: MANIL. 2, 964 STAT. Theb. 2, 515 AVIEN. (p. 3030, 39. 41); PAVL. NOL. (p. 3030, 32); MEROB. (p. 3030, 52); EVG. TOLET. (p. 3030, 17). abl. sg. -e: p. 3030, 32. 55. pl. -bus: p. 3030, 31. interdum (p. 3030, 47. 75. 77) dubium est, rectiusne agnoscat vis subst. praedicative adhibiti. usus fere poeticus inde a VERG. (saepe [p. 3030, 8 sqq. 12 sqq. 20 sqq. 56] vice adi. a sermone epico abhorrentis hospitalis [v. et p. 3031, 40]). in prosa oratione prorsus

certa exempla non inveniuntur ante APVL. MIN. FEL., TERT. (de vi adi. minus constat apud CIC. [p. 3028, 72] et PLIN. nat. [p. 3025, 28]). [dub.: CARM. de Sod. 33 solet utilis arbor in silvis latitare feris (ferens Peiper) velut -e (ad l. 44) fructu (V. Hartel, hospita [ad. p. 3031, 50; cf. p. 3032, 70] fructus LP, Peiper).

1 pertinet ad usum hospitii: A spectatur foedus hospitii: 1 pro gen. subst. q. e. hospitium: SIL. 17, 68 iuncti ... per aras foederis (inter Syphacem et Scipionem) ... atque -a iura (17, 78 Scipio Syphacem monet, ut pacta -a servet [cf. Liv. 29, 24, 3 iura hospitii]). STAT. Ach. 1, 310 ferus Achilles -a sacra, quibus constringitur, ut Deidamiam amores celet, disiciat ..., ni pudor ... teneat.

2 pro gen. (sg. vel pl.) subst. q. e. hospes (de bestia: l. 17): VAL. FL. 2, 662 arma videbis -a Argonautarum. STAT. Ach. 1, 66 Paris spolia -a (de Helena) portans. DRAC. Romul. 8, 548 Paridem cum Helena Cypro fugientem persequitur quicumque satelles Menelai ..., subnixus et -e turma Cypriorum. EVG. TOLET. carm. 46, 4 parce ... nostros dente contingere natos. est namque facinus -a hirundinis (cf. p. 3025, 63) membra, cibus.

B pertinet ad excipiendos advenas: 1 de rebus ad excipiendos hospites idoneis (huc spectare videtur [cf. p. 3032, 67]: ISID. orig. 10, 196 ospe [cf. p. 3020, 2]: facilis, aptus et ostio patens): a de locis sim. (c. dat.: infra l. 28. 41. 42. c. gen. [cf. p. 3022, 82]: infra l. 38): a proprie: VERG. Aen. 3, 377 pauca tibi, Aeneas, ..., quo tutior -a lustris aequora (cf. p. 3025, 65. 3032, 66. 3033, 4) ..., expediam dictis (SERV.: vicina; nihil enim nobis hospitio esse vicinius constat. GLOSS. V Abba HO 3 peregrina. de ambiguitate cf. Henry et Conington-Nettleship ad l.). PROP. 3, 22, 37 Sinis ... non -a Grais saxa (versus secl. Knoche, RhM. 85, 1936, 47). 4, 9, 34 (Hercules alloquitur sacerdotes Bonae Deae) pandite (cf. l. 30. 38) defessis -a fana viris. VAL. FL. 2, 649 Cyzicus rex Argonautis -a pandi tecta iubet (STAT. Theb. 12, 479 -bus tectis. PAVL. NOL. carm. 20, 102 -a. 21, 477 -a. 21, 536 -e tecto). 4, 68 iam ... Hercules iter ad ... a moenia Troiae flexerat a rege Troiano Laomedonte invitatus (STAT. Ach. 1, 699 -a ne subito terrentur mo. Scyri coetu). 5, 202 (Iason ad Colchidem appulsus precatur) vos Colchidos -is ora (cf. STAT. Theb. 6, 279 -s ... Aurora [de Aegypto, ubi Io hospitaliter excepta est]). STAT. Theb. 4, 842 (Argivus numen fontis precatur) fessis ... iterum -a pandas flumina. STAT. silv. 3, 5, 76 (de Bais) litora mundi (cf. Vollmer ad l.) -a (AVIEN. orb. terr. 626 Aeolus -a ... indulsit l. nautis). silv. 6, 1, 252 Charon manes ... locat -e cumba. β translate: SIL. 12, 31 Neapoli -a Musis otia. AVIEN. Arat. 116 signa ... -a ... aquilonibus. PRVD. cath. 10, 31 -a viscera (de corpore habitaculo animae; cf. p. 3042, 4. 3024, 61 et Bickel l. ibid. c.).

b de epulis hospitibus paratis (cf. p. 3032, 70. 3034, 54): VAL. FL. 1, 44 Aetes Phrixum inter -a vina interficit.

2 de iis, qui ad aliquem deverterunt: a proprie: Ov. met. 8, 685 anserem dis -bus (sc. Iovi et Mercurio) ... Philemon et Baucis mactare parabant (SEN. Thy. 148 [de deis apud Tantalum]). RVST. HELP. benef. 88 (de convivis ad nuptias Cananaeae invitatis) populus ... -s. b translate: STAT. silv. 3, 1, 33 templum a Pollio constructum -bus superis dignissima sedes (v. Vollmer ad l.). cf. MEROB. poet. 86 superos terris atque -a numina pelle, Bellona). PALLAD. ins. 33 (de arbore inserta) cur non arbor inops pinguescat ab -e gemma? (cf. p. 3042, 84). PRVD. psych. 214 arva ... capta manu popularier -e aratro.

c de Iove tutore -um (cf. p. 3033, 12 et p. 3033, 78): Ov. met. 10, 224 Iovis -is ara.

II pertinet ad statum peregrini, extranei: A i. q. exterus, adventicius: 1 de animantibus (de rebus personatis: l. 74 sq.) aliunde advenientibus vel peregre commorantibus rebusque eorum propriis (l. 62. 66. 72): a generatim: Ov. epist. 6, 52 -a (Argonautarum) ... pellere castra. fast. 1, 240 (Saturni profugis) -is adventum ... dei (cf. STAT. Theb. 4, 162 [de Hercule apud Molorchum]). LVCAN. 5, 11 (de senatu Romano in Epiro) secreta ... rerum -s in externis audivit curia tectis. STAT. Theb. 2, 515 nec mora, quin Sphinx ... circum -a surget ora. 12, 438 quis ... accessus ferus -is umbrae (sc. corporis Polynicis in rogam Eteoclis delati) pelleret? (cf. 12, 430 novum advenam). TERT. adv. Marc. 2, 14 p. 354, 24 Aegyptum ... -is populi Israelitarum conflictatricem. VVLG. act. 17, 21 Athenienses ... omnes et advenae -es (οἱ ἐπιδροῦντες ξένοι). MAR. VICTOR aleth. 3, 409 (deus Abrahae) quid pateant terrae, quas tibi dabo, gressu prius -e lustra (cf. Vulg. gen. 13, 17 perambula terram). DRAC. laud. dei 3, 220 Diana Scythica satiata catervis -bus caesis. de rebus personatis: MANIL. 2, 964 (de sideribus in 'domibus' alienis [cf. p. 3025, 69]) in externis subsidunt -a castris (v. Housman ad l.). VEN. FORT. Mart. 1, 424 muto sanato ilico vox rediit peregrinis sedibus -s (cf. Blomgren, Stud. Fort. I 168 sq.). b de deis nationum (cf. Tert. apol. 25, 3): MIN. FEL. 6, 2 Romani undique -es deos quaerunt et suos faciunt. CIL VIII 8435 (s. III) di(ξ)is patris et -bus, diis Mauricis et Genio loci.

2 de rebus corporeis extrinsecus ingruentibus: APVL. mund. 34 regiones, quae prius fuerint continentes, -bus atque advenis fluctibus insulatas. CLAVD. 8, 187 emicuit ... plagis alieni temporis -s ignis (de cometa).

3 de rebus incorporeis extrinsecus petitis: MANIL. 1, 6 -a sacra (sc. astrologiam) ferens nulli memorata priorum. CLAUD. 28, 651 annus ..., quem non aliena per arva induit -s honos (sc. consulatus extra Romam initus).

B i. q. alienus, expers, exclusus: 1 add. relatione (gen.: 1. S. 12. dat.: 1. 7. praep. ab: 1. 9): ANTH. 919, 4 Pauperes magnificis -s honoribus. VVLG. Eph. 2, 12 eratis ... alienati a conversatione Israel et -es testamentorum eqs. ([ἐξένοι τῶν διαθηκῶν]. cf. MAR. VICTORIN. ad l. id est alienati testamento [seq.: cum ab his testamentis -es essetis et alieni eqs.]. falso interpr. PELAG. in l. p. 354, 7 proseliti hoc est advenae [Ps. PRIMAS. in l. p. 613^B peregrini]). PAVL. NOL. carm. 24, 222 Ionas in ventre piscis conclusus exul soli, -s sali (cf. v. 225 intra mare et exter maris. Carm. de Iona 101 maris intinitus exter).

2 abs.: ARATOR act. 1, 256 -e gressu (i. qui eis usitatus non erat) convixere pedes claudi a Petro sanati (cf. 1, 311 vestigia ... aliena sibi et Blomgren l. c.).

figura adnominatiois opp. hostis (cf. Wölflin SB Münch. 1881 II p. 61 sq., 1887 II p. 200): p. 3021, 10. 44. 84 sqq. 3023, 71. 3024, 67. 3026, 9. 61. 3027, 34.

deriv.: hospita, hospitalis, hospitium, hospitor. comp.: cohospes, inhospes; hospitica; adhospito.

hospicida v. hospitica.

hospita, -ae subst. et adi. f. [ab hospes; cf. antistita, sospita sim. J. B. H.] de originatione: PROB. inst. gramm. IV 83, 9 sqq. quaeritur, ab eo quod dixit Vergilius 'a terra' masculino genere 'hic hospes' an 'hospiter' an 'hospitus' facere debeat eqs. -a ab eo quod est hic hospes venire non indicatur eqs. -am ... quod hospitus faciat, ratio supra decursa declarat. plerumque ab hospes derivant tamquam exemplum inaequalitatis a poetis usurpatae (asserunt locos Verg. et Lucani): v. p. 3020, 22 sqq.; adde: SERV. Aen. 3, 539 usurpative 'a' dixit eqs. 6, 93 'a' ... more suo dixit. PRISC. gramm. III 21, 8. aspirandum sec. CASSIOD. gramm. VII 202, 14 (ex Eutyche). scrib. osp.: CIL III 2013. 8902 XIII 10018, 7. 95.

de formis: ? gen. sg. -ai: TER. Andr. 439 coni. Bentley metri causa (-ae trad.; al. coni. al.; cf. Leo, Plautin. Forsch. p. 353). leg. subst. inde a PLAVTO, PACVV., TER., CIC.; nonnulli loci usus praedicativi (p. 3032, 9. 14. 30. 33) forsitan potius ad adi. referantur. adi. occurrit inde a VERG., Ov. fere apud poetas (saep. p. 3032, 39. 3033, 13) vice adi. a sermone epico abhorrentis hospitalis, in prosa oratione inde a TERT. (de VAL. MAX. [p. 3032, 9] cf. l. 38).

[falso trad. pro Sospita (de Iunone [cf. p. 3033, 12]): Ov. fast. 2, 56 (codd. A¹ U et Prisc. gramm. II 343, 13). SIL. 13, 364 (corr. Itali metri causa). dub.: ACC. trag. 51 (v. p. 3021, 60). PANEG. in Mess. 142 (v. perhospita). VAL. FL. 2, 322 CARM. de Sod. 33 v. p. 3030, 4.]

subst.: I pertinet ad usum hospitii: A respicitur magis status foederis hospitalis: CIC. Verr. II 2, 24 Servilia, vetere Dionis -a. LIV. 42, 15, 3 litteras ... eis dat ad Praxo -am. STAT. Ach. 1, 898 Thetis -a Lycomedis.

B respicitur magis actus ad hospitem recipiendum pertinet: 1 de feminis vel locis hospitium praebentibus (GLOSS. ἑσπιοδόχος): a de feminis: a generatim: ① de uxore hospitii hospitem excipiens: CIC. Verr. II 2, 89. 116 ardebat Verres amore illius -ae uxoris Dorothei. HOR. carm. 1, 15, 2 cum traheret Paris ... Helenen ... -am. Ov. trist. 2, 398 fallax -a Bellerophonis Sthenoboea (cf. PORPH. Hor. carm. 3, 7, 16). ② de femina, quae ipsa hospitem excipit: HOR. carm. 3, 7, 9 sollicitae nuntius -ae (cf. PORPH. ad l.). Ov. epist. 2, 1 -a, Demophoon, tua ... Rhodopeia Phyllis (2, 74). 7, 167 (169) non nupta, sed -a dicar Dido. APVL. met. 6, 20 (de Proserpina, quae Psychen hospitio excipit) offerentis -ae sedile. PS. ORIG. tract. 12 p. 129, 8 de Rahab -a exploratorum Israelitarum (12 p. 129, 19. 180, 14 PRVD. tituli 62 PAVL. NOL. carm. 26, 135). AVG. serm. 26, 10, 11 (de Sunamitide -a Elisaei). BACHIAE. fid. 1 p. 1021^A prophetarum -a Sareptena vidua. MART. CAP. 1, 81 Neptunus omnium nutricem deorumque -am secum uxorem ducit (v. Kopp ad l.).

β speciatim: ① de focaria militum (cf. p. 3024, 23): TAB. cer. Berol. ed. Viereck-Zucker 1690 a 4 (a. 131) sibi natam esse Longiniam ... ex Arsute Luci fil(ia) -a[e] sua[e] (b 1). CIL III 2013 Pyralidi benemerenti -ae sue (INSCR. RevA. VI 4 [1934] p. 279 n. 179). 2052. 8902. XI 6349 -ae sanctissimae. ② de copa (in vasis potioris): CIL XIII 10018, 7 -a, reple lagona(m) cervesa. 10018, 95 futuui -a(m). huc pertinere videntur inscriptiones gemmarum: CIL III 6021, 1 -a, felix vivas (item XIII 10024, 143^A).

b de locis: Ov. Pont. 4, 14, 60 Tomis nobis -a fida manet (cf. AVSON. 292, 1 p. 148 P. pande, ... Arelate, tuos blanda -a portus). PAVL. PETRIC. Mart. 6, 90 cella Martini angelicae felix fuit -a vitae (6, 355 quae ... patuit fida -a sancto). CARM. cod. Petav. 2, 2 (titulus absidae) Christi sancta domus ..., -a sanctorum eqs. INSCR. christ. Rossi II 279 n. 3 aula hospitii peregrinantium suscepit inopum, -a simplicium. tropice: CARM. adv. Marc. 2, 147 (de carne Christi) iam renovata reddit, flos carnis et -a pacis, virgine de sponsa caro non ex semine nata eqs.

2 de animantibus vel rebus, quae hospitio excipiuntur (add. gen.: p. 3032, 17. 19. apud: p. 3032, 9): a de personis (plerumque praed.):

PLAVT. Mil. 488 (de Philocomasio apud Periplectomenum) meam ... -am, quae heri huc Athenis cum hospite advenit meo (de eadem 495. 510. 548. 552. 555). PACVV. trag. 232 (de Medea in Colchidem adveniente) expectata advenit: salve, -a. CIC. Att. 5, 1, 3 Quintus 'Pomponia' inquit 'tu invita mulieres' eqs. at illa ... 'ego ipsa (om. M) sum' inquit 'hic -a', id autem ex eo, ut opinor, quod antecesserat Statius, ut prandium nobis videret. Ov. fast. 6, 529 -a Carmentis ... intrasse penates diceris, Ino. VAL. Max. 4, 4 pr. cum Campana matrona apud illam Corneliam -a ornamenta sua ... ostenderet. LVCAN. 8, 157 Cornelia Mytilenis nulli gravis -a turbae ... vixit quasi coniuge victo. STAT. silv. 3, 1, 109 ab excelsa veniat soror Minerva -a templo ad templum Herculis. 4, 4, 52 Ausonio se condidit -a portu Parthenope. metaphorice: Ov. trist. 4, 1, 88 ad numeros ... reverti sustinet in tantis -a Musa malis (de imag. cf. p. 3030, 41). **b** de bestiis vel rebus (tropice): AETNA 588 (de Procne in hirundinem conversa) -a tectis acciperis. PETRON. 55, 6 v. 5 ciconia ..., grata peregrina -a. PRVD. apoth. 829 anima limi (i. corporis) ... -a ... fraterna sedit in aula. LEO M. serm. 49, 2 anima christiana -a magis quam domina terrenorum eqs.

3 usu latiore de inquilina eiusdem domus: VVLG. exod. 3, 22 postulabit mulier Israelita a vicina sua (cf. p. 3025, 12) et ab -a Aegyptiaca vasa argentea (אֶרֶץ מִצְרַיִם, Itala Lugd. et Aug. loc. hept. inquilina, LXX ονομήσθαι).

II pertinet ad statum advenae i. q. peregrina (GLOSS. V 110, 2 peregrina [an ad p. 3030, 26?]): PLAVT. Persa 464 (de filia Sagaristionis, quae 'abducta ex Arabia' esse perhibetur) hanc -am. TER. Andr. 439 (de Glycerio Andria Athenis). Ov. met. 5, 493 (de Arethusa in Sicilia) huc -a veni (cf. 495 Sicaniam peregrina colo). 6, 190 (Delos insula Latonam alloquitur): 'a tu terris erras, ego ... in undis'. LVCAN. 6, 441 -a (an adi.?) Colchis Medea in Thracia. PASS. Theclae Cb 26 p. 71, 11 et A 28 p. 78, 3 de Thecla Antiochiae (in ceteris recc.: peregrinam). de umbra (cf. infra l. 83): Ov. trist. 3, 3, 64 umbra mea per ... feros manes -a semper erit. de rebus personatis (cf. supra l. 29): SIL. 15, 172 (de Massilia urbe) Phocais ... -a (opp. barbarus ... accola). RVFIN. Clement. 1, 9 veritas, cum ad vos advenit, nec quasi -a suscipitur, quae ... civis esse et vernacula debuisset.

adi.: I i. q. ad hospitium pertinens: A de feminis vel rebus ad accipiendos hospites promptis i. q. hospitalis:

1 de femina, quae hospitium praebet: STAT. Theb. 12, 582 (de Hecale, -a Thesei) anus -a.

2 de locis, quibus advenae excipiuntur (c. dat.: l. 46 al.; c. gen.: l. 59): a excipiuntur homines: de terra, ad quam navigantes appellantur: VERG. Aen. 3, 539 o terra -a (de Italia, ad quam Aeneas appellatur [item TIB. 2, 5, 42 vocat errantes -a t. lares]). VAL. FL. 4, 145 non haec ... -a vobis Argonautis t. Bebrycia). Ov. met. 3, 637 Naxos mihi Baccho domus est, vobis nautis erit -a tellus (fast. 1, 511 [de Italia, ad quam Euander appellatur]. LVCAN. 3, 43 obtulit -a t. puppibus accessus faciles. VAL. FL. 3, 304 quae me Iasonem [sc. Cyzico rege necato] -a t. accipiet? quae non primis prohibebit harenis?). PANEG. 3, 8, 3 liburnae Iuliani (quae cum Argo navi comparantur) urbes -as non populant (fere pro gen.: i. q. 'urbes hospitum'; cf. l. 74. p. 3030, 12). alia: PETRON. 185, 8 v. 15 humilis casa ... in Actaea quondam fuit -a terra digna sacris

Hecales (cf. SIL. 8, 320 non hic in Italia domus -a tecto invitat Hannibalem patrio [STAT. Theb. 12, 618 gentilibus -a divis learii Celeique d.]). SIL. 15, 177 -a Tarraco Baccho. STAT. Theb. 12, 500 tellus quibus deis -a semper Athenae. silv. 5, 3, 168 Ausonii pridem laris (de templo Apollinis) -a Cyme. Ach. 1, 206 -a Delos gentibus. CLAUD. 9, 2 (de Pelio monte, ubi nuptiae Pelei et Thetidis celebrantur) nec caperet tantos a terra deos. in imag. de terra, quae christianis ad patriam caelestem migrantibus hospitium tantum est (cf. p. 3025, 76. 3041, 76 et Bickel, RhM. 63, 1908, 367 sq.). ANTH. 667, 4 (epitaphium Senecae) -a terra, vale. VEN. FORT. carm. 4, 13, 1 (epitaphium) brevis hic et -a lux est.

b excipiuntur res: VERG. georg. 3, 362 unda glacie concreta ... puppibus ... prius, patulis nunc -a (SERV. facilis [cf. p. 3030, 21] plaustris [ad imag. cf. p. 3030, 24]). STAT. Theb. 4, 105 Ioniis ... fluctibus -a portu Chalcis. PAVL. NOL. carm. 21, 387 domus, nostris quae nunc manet -a cellis.

3 de cibo hospitibus parato: CVLEX 126 lotos ... -a ... nimia tenuit dulcedine captos socios Ulixis (SIL. 3, 311 Lotophagos dulci pascit lotos nimis -a baca. cf. p. 3030, 4. 44. 3035, 28).

B de animantibus vel rebus, quae hospitio excipiuntur (pro gen. hospitum: l. 76. 77. c. gen.: l. 83. p. 3033, 1. 5. c. praep.: p. 3033, 5): 1 excipiuntur homines deversi ab hominibus: VAL. FL. 3, 272 (de Argonautis Cyzici) sumus -a turba. 5, 385 (Iason cum Medea loquitur) nos -a pubes advehimur ... tua tecta petentes. AMBR. hex. 5, 16, 54 (de Israelitis in Aegypto) genti -ae (cf. postea inhospitalitatis poenas). tropice: PRVD. psych. praef. 63 Christus ... pudici cordis intrabit casam, monstrans honorem trinitatis -ae (allud. ad Vulg. gen. 18, 1 sqq.).

2 excipiuntur homines (umbrae l. 83) rebus: MART. 10, 26, 4 -a Lagaei litoris umbra iaces (INSCR. christ. Diehl 3082 B hic ... in pace -a caro iacet [cf. p. 3024, 66. 3042, 47]). PRVD. cath. 5, 59 pur- [Laußberg]

purei gurgitis (i. Maris Rubri) -a rubris litoribus... resederat gens Israelitarum.

8 excipiuntur res (bestiae l. 8) rebus: Ov. fast. 1, 340 acta per aequoreas -a navis aquas (4, 298. trist. 4, 4, 58. sim. 3, 12, 32 -a... in Ponti litore puppis erit. STAT. Theb. 5, 336 -a Ponti Argo. cf. etiam p. 3030, 24. 3032, 49. 3035, 25. 3041, 64). ARNOB. nat. 6, 23 Apollo templo incenso ne unum quidem habuit... scripulum, quod hircundinibus -is, (i. Marchesi cum Gel., quo h. hospitii P, quo h. hospitium Reifferscheid). Varro ut dicit (cf. p. 3025, 63)... ostenderet. ENNOB. carm. 2, 56, 9 inclusas comit lux -a gemmas. 2, 76, 1 aspidas ut capiat tectis fraus -a (i. coniuncta) technis.

C de Iunone tutrice hospitum (cf. p. 3030, 56 et infra l. 78): MART. CAP. 1, 53 Iunonis... -ae (hospitio v. l.; Sospitae emendator cod. B?, Grotius; cf. p. 3031, 42).

II i. q. advena, peregrina, aliena: A i. q. extrinsecus adveniens, peregrina: 1 de animantibus rebusve hominum propriis (l. 22 [pro gen. hospitii]. c. dat. l. 21): VERG. Aen. 6, 93 coniunx... -a Lavinia ([falso interpret. SERV. ad l.]. cf. GELL. 1, 19, 2 anus -a atque incognita Sibylla apud Tarquinium [cf. Dion. Hal. 4, 62, 2 οὐκ ἐπίγνωσας]). SEN. Herc. f. 534 (de Scythia Nomadibus) gentes patriis sedibus -as. LVCAN. 8, 748 (Cordus de busto cuiusdam mortui flammis rapit) quod... violat manus -a bustum, da veniam (aliter DRAC. laud. dei 2, 296 [de militibus navigantibus] bellum ignotis transfert m. -a terris). STAT. Ach. 1, 374 (de ave, quae aliis avibus volantibus se immiscet) si... diverso... -a tractu venit avis. nota de deo Marcionis: TERT. adv. Marc. 1, 2 p. 293, 3 Marcion novam et -am argumentatus est divinitatem in Christo suo revelatam (cf. Adamant. p. 84, 20 B. ξένορ). 2 de locis: Ov. Pont. 4, 9, 105 videt -a terra (cf. p. 3032, 44) in nostra sacrum Caesaris esse domo. CE 418, 2 (sepulcrum Romanae in Armenia) Roma mihi tellus, genus inde, set -a sedes.

B i. q. expers, aliena (c. gen. vel dat.): STAT. Theb. 9, 228 stupet -a belli unda Ismeni, quae bella nondum viderat, viros pugnautes. SEDVL. op. pasch. 1, 9 per mare rubrum siccatum Israelitae vestigiis -am peregrinis aquosae viam... siccitatis carpservunt. comp.: inhospita. Lausberg.

[hospitaculum, -i v. l. 61.] hospitāliarius, (-i) m. ab hospitale (v. p. 3034, 81). GLOSS. V 593, 5 blato (v. vol. II 2048, 43-45): cubicularius, -us. GLOSS. Hamann, Mittheil. aus dem Breveloquus Benthemianus (Progr. Hamburg 1879) p. 7 -us...: custos hospitalis vel qui est de hospitali. cf. Du Cange s. v. Hafster.

hospitāle, -is n. v. p. 3034, 81. *hospitālis, -is. ab hospes. scrib. osp-: hic illic in codd. (cf. ISID. orig. 10, 196 sub litt. O); in tit.: CIL XII 4377, 3. ? -pet-: v. l. 59. de formis (cf. PRISC. gramm. II 131, 4): compar.: FLOR. epit. 1, 16, 4. superl.: CIC. Verr. II 1, 65 AVELL. p. 25, 26 ACT. Archel. 4, 5 p. 10, 10. cf. maxime -is: CIC. Verr. II 4, 3. abl. sg. -e: v. p. 3035, 3. gen. plur. -iorum: v. p. 3034, 83. retrograde sg. hospitālium, -i: GLOSS. II 377, 59 ξενοδοχείων: -um. V 497, 23 diversorium: receptaculum, -um (cf. p. 3036, 46). NOT. Tir. 66, 92. de notione: SERV. georg. 3, 362 -is homo dicitur hospitali apte serviens (ISID. orig. 10, 196). GLOSS. II Philox. HO 21 φιλόξενος, ξένιος. GLOSS. φιλόξενος, ξενόδοχος. ξένιος, ξένος. II 377, 55 ξένιον τοῦ δῶρον τοῦ πεμπόμενον ξένω. II 375, 59 diversorium: receptorium, -e (al. cf. l. 51). inde a PLAVTO, CIC., VARR.; e poetis habent PLAVT., TRAG. inc., PHAEDR., SEN. [lit. spedale, francog. hôtel. M.-L.]. [dub. suppl.] CIL VIII 22909 (v. p. 3037, 74). XV 7258 (= INSCR. christ. Diehl 1899 adn.) (hos)pet(alis) s(an)c(t)i Crisogoni (suppl. Dressel [i. xenodochii]; aliter Diehl ad l.). loco spurio: VLP. dig. 9, 3, 5, 1 si -ia (PVLV, hospitaculi F) habeat (cf. Momms. ad l.).

I pertinet ad hospites (pro gen. subi. vel obi. 'hospitis' vel 'hospitum'): PLAVT. Poen. 75 emit -em is filium imprudens senex puerum illum (cf. Löfstedt, Synt. I 91). LIV. 25, 18, 7 ne -i caede dextram violet (SEN. Herc. f. 483). SIDON. epist. 2, 2, 9 -is turba (opp. domestica).

II pertinet ad usum recipiendi hospites: A generatim: 1 de statu, condicione, iure hospitii (de rebus; de dis: l. 78): PLAVT. Poen. 958 ad eum -em hanc tesseram mecum fero (1048. 1052 haec mi -is t. cum illo fuit [LEX VRSON. (CIL I² 594) 131, 4 hospitium tessera[s]ve -is cum quo fi[at]. IVS hosp. Curub. (CIL I² 756; a. 45 a. ?) 2. 7. CIL II 5763, 4 (a. 2 a.) Acces... t. -em fecit cum civitate Palantina (v. Ruggiero, Diz. epigr. III 1056). VI 1684, 9 [a. 321]. cf. CIL VI 1492, 23 [a. 101?] tabula -i incisa hoc decreto in domo sua posita [XIV 2924, 5 (s. I?) <statuam> cum t. -bus. INSCR. NSC. 1936 p. 105 (Amiterne; a. 335)]. de vetustissimis tessera-bus earumque forma v. Lommatzsch ad CIL I² 23. 611. 828. 1764. 2825). TRAG. inc. 41 inplorat fidem Iovis -is (CIC. Deiot. 18 fin. 3, 66. PLIN. nat. 36, 34 I. -is Papyli [i. 'Zeus ξένιος'; de statua]. APVL. met. 7, 16. mund. 37 [p. 401^a, 22 ξένιος]. CLAVD. DON. Aen. 1, 731 p. 141, 14 VVLG. II Maco. 6, 2 GLOSS. III 82, 64. cf. CIC. Verr. II 4, 48 illud insigne penatium [v. l. 84] -iunque deorum [LIV. 39, 51, 12 VAL. MAX. 1, 7 ext. 4. 5, 1, 3. 9, 2 ext. 3 CVRT. 5, 2, 15 TAC. ann. 15, 52, 1 SERV. auct. Aen. 1, 736. CIL VII 237, 3 dis deabusque -bus penati-

busq(ue) (v. Ruggiero, l. c. 1045). cf. p. 3039, 23]. AMM. 30, 1, 22 numine. HYG. fab. 15, 2 Laribus [aliter p. 3035, 19]. adde CIC. Cael. 52 tua... -is illa Venus [de signo]. LIV. 9, 6, 7 senatus... iustus omnibus -bus privatisque et publicis fungitur officii (AVSON. 463 p. 402 P. AMM. 18, 7, 1 al. AMBR. off. 2, 21, 107). 45, 20, 6 nullum -e ius in iis (sc. legatis) esse servandum (AMBR. hex. 5, 16, 54 [v. et p. 3035, 11]. cf. SEN. contr. exc. 3, 8 ubi -es invicem [v. l. 38] dexterarum? AVSON. 420 p. 378 P. foederis. CLAVD. DON. Aen. 8, 345 p. 164, 16 religionis. PAVL. NOL. epist. 23, 40 p. 196, 7 fas). TAC. ann. 14, 24, 3 legati -e donum, coronam auream, tradebant (cf. APVL. met. 9, 10 munus. v. et l. 66).

2 de actione, apparatu, animo erga hospites benevolos: a de animant. (per prosopopoeiam de bestiis: l. 24 [aliter l. 54]; de mente: l. 16), i. q. hospites facile suscipiens (advenas; curiales: l. 36), φιλόξενος, humanus sim.: a absol.: CIC. Verr. II 1, 65 homo qui semper -issimus amicissimusque nostrorum hominum existimatus esset. HOR. epod. 17, 49 tibi -e pectus et purae manus ([SCHOL.: mite, amicum, bonum, benignum]. cf. PHYSIOGN. 37 p. 55, 7 ingenium). LIV. 25, 18, 8 -em hostem appellans Campanus Crispinum. SEN. epist. 21, 10 istius domicilii custos -is, humanus. FLOR. Verg. p. 186 populum... iudicio -em. AMPEL. 2, 9 (= NIGID. frg. 97; cf. SCHOL. Germ. Bas. p. 90, 17) quod Chiron... -is fuerit. ITIN. Alex. 42. LACT. inst. 6, 12, 12 (syn. humanum). MAR. VICTORIN. in Phil. 4, 22 p. 1234^D. DICT. 1, 6 Antenor, vir -is (RVFIN. Orig. in Rom. 10, 41). AMBR. hex. 5, 16, 53 ut nulla cornix prosequendis -bus turmis (i. ciconiis) se subtrahere nitatur. vid. 1, 6 tam (cf. l. 68) -is vidua, ut totum daret. VVLG. I Tim. 3, 2 oportet... episcopum... esse... pudicum, -em ([φιλόξενος. cf. HIER. adv. Iovin. 1, 35. et al.]. Tit. 1, 8 [v. HIER. in l. p. 568^C]. cf. GREG. M. epist. 2, 29 p. 126, 10 abbatem). RVFIN. Orig. in gen. 5, 1 p. 58, 13 erat... -is Lot eqs. (al. cf. l. 49, 75). SALV. gub. 7, 64 Franci mendaces sunt, sed -es. et al. c. dat. (cf. l. 50. p. 3035, 33). SEN. contr. exc. 10, 5 sic iste is Olynthio fuit? (cf. Sen. contr. 10, 5, 3 hoc hospitio Olynthius... exceptus est?). AMBR. in Luc. 7, 195 -em remuneraturus esse. PALLAD. hist. mon. I 37 p. 325^D est... peregrinis... -is ([p. 144, 6 B. φιλόξενος]. VISIO Pauli 27 rec. F p. 151, 4 S.). c. in: CIC. off. 2, 64 Theophrastus... scribit Cimonem Athenis etiam in suos curiales Lacia-das -em fuisse. c. erga: RVFIN. Orig. in Rom. 10, 18 eos officiosos et -es existisse e... fratres. c. invicem (v. et l. 7): VVLG. I Petr. 4, 9 -es i. sine murmuratione estote (φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, Italia Ps. Aug. spec. 137 p. 689, 2 hospitalitatem... exhibete).

m. pro subst.: i. q. hospitio recipiens, hospes: PLIN. nat. 9, 26 iniuriae potestatem in -es ad visendum delphinum venientium. i. q. caupo: CIL XII 4377, 3 ospitalis a gallo gallinacio. ? i. q. hospitio receptus: LEX Sal. 56, 1 quicumque eum aut paverit aut -em (hospitalitatem l. v.) collegerit ([in hospitium sim. l. v.]. capit. 2, 8, 1). b de rebus: a corporeis (de avibus: l. 54), i. q. ad apparatus -em pertinens, liberalis sim. (c. dat.: l. 50): CIC. Verr. II 4, 3 huius domus est... nostris hominibus apertissima maximeque -is (GAUDENT. serm. 8, 18 G. RVFIN. Orig. in gen. 5, 1 p. 58, 9 Lot. AVG. in psalm. 75, 16 d. suam esse -em omnibus sanctis advenientibus. aliter infra l. 74). II 4, 48 non dubitavit illud insigne... ex -i mensa tollere (LIV. 23, 9, 4 SEN. benef. 4, 38, 2 TAC. ann. 2, 65, 3. HEGES. 1, 37, 2 p. 74, 17 [hospitalitatis l. v.]. cf. VARR. rust. 3, 2, 3 aves [i. 'mensae -i appositae']. PLIN. nat. 33, 83 -i divi Augusti cena). SEN. Oed. 259 hunc non quieti tecta... non -is exulem tellus ferat. fort. add.: GLOSS. III 425, 14 ξαντος: vespertinus -is, antifer (i. 'homines ad domum revocans'? cf. David, Comm. phil. Ien. 5, 1894, 229).

β incorp., i. q. humanus, benignus sim.: LIV. 2, 14, 9 nuntii -ium beneficiorum. 23, 39, 3 invitatio legatorum benigna et -is fuit. 42, 39, 8 salutatio non tamquam hostium, sed -is ac benigna fuit (cf. PHAEDR. app. 21, 5 voce -i [sc. 'ave']. SERV. auct. Aen. 8, 178 'invitat' et 'accipit' verba -ia). VAL. MAX. 1, 1, 10 humanitatem (AMBR. in psalm. 118 serm. 3, 45, 3). PLIN. nat. 6, 84 -i regis clementia. PANEG. 9, 4, 3 studio gratiae -is (AMBR. Abr. 1, 6, 52). n. pro subst. (aliter infra l. 81): LIV. 21, 20, 7 nec -e quicquam pacatissime satis prius auditum quam Massiliam venere legati. 42, 24, 10 munera... data utrisque aliaque -ia comiter conservata. -e est (praedicative): AVSON. 412 p. 270 P. quid... tam amabile tamque (cf. supra l. 25) -e quam eqs.?

3 de locis, ubi hospites devertuntur: CIC. leg. agr. 2, 46 illam ipsam sedem -em in qua(m) erit deductus decemvir (SEN. epist. 28, 4). LIV. 1, 58, 2 cum... in -e cubiculum deductus esset. 21, 63, 10 magis Flaminium... in deversorio -i quam apud penates suos praetextam sumpturum. VAL. MAX. 9, 12 ext. 4 domum -em repetens (PAVL. NOL. epist. 13, 21 p. 102, 17 Lot [cf. ibid. p. 102, 4 tabernaculo]. cf. p. 3035, 12. paulo aliter l. 48). SEN. epist. 102, 24 (trop.) quicquid circa te iacet rerum, tamquam -is loci sarcinas specta. RVFIN. hist. mon. 1 p. 391^B cellam... -em extrinsecus fieri permisit Iohannes, in qua adventantes... requiescerent (17 p. 439^D cellulam [GLOSS. V 191, 8]).

n. subst. -e, -is (-iorum: l. 83. acc. sg. -em: p. 3035, 5 sq. [aliter Bonnet, Lat. de Grég. 348]. cf. p. 3036, 48). i. q. cubiculum -e: VITR. 5, 6, 3 anguli trigonorum -iorum designabunt compositionem. 5, 6, 8 valvae scaenae habeant dextra ac sinistra -ia. 6, 7, 4 domun- [Hofmann]

culae constituuntur ..., uti hospites advenientes ... in ea -ia recipiantur (*ibid. iterum*, 6, 7, 5). CIL XIII 4208, 6 (a. 232) -ia <sacrorum cele>brandorum gr<at>ia. GREG. TVR. Franc. 6, 10 p. 255, 13 de -e eorum ... pallea sunt extracta (*an ad l. 7?*). glori. mart. 52 p. 525, 5 Fedamius apud basilicam ... Marcelli -em habebat. LEX Sal. capit. 1, 5, 2 qui ... ipsi ... panem aut -em dederit (*v. et p. 3036, 48*). *i. q. xenodochium, hospitium* (cf. l. 4): HIST. Apoll. rec. A 17 eamus -ia quaerentes (*pro sing.*; requiramus rec. B. cf. Klebs, Apollon. aus Tyrus 250). cf. p. 3033, 50, 55, 59, 61, 3037, 12.

B speciatim: de metato militum: COD. Theod. 7, 8, 1 invitis senatoribus ... in eorum domibus nullus -i iure commaneat. 11, 16, 15 -ium domorum ... curae (COD. Iust. 12, 40, 10, 7 [Valent. III]). 13, 3, 18 (= Iust. 12, 40, 8) -i molestia ... liberari. NOVELL. Theod. 25, 2 commoditas. *de concubinato* (*ut vid.*; cf. p. 3024, 23, 3031, 66): CONC. II 2, 2 p. 40, 11 eos ... qui mulieres diripiunt -is (hospitalitatis B^c) solacii nomine (*gr. II 1, 2 p. 163, 9 συνοικισιον*).

C tropice (cf. p. 3034, 76) et translate (ad A 2 et 3): 1 *de utero matris*: PRVD. perist. 10, 782 per huius alvi fida conceptacula, per -em mense bis quino larem. SEDVL. op. pasch. 2, 4 p. 200, 1 infans (*sc. Christus*) ... per -is templi sinceram defluens castitatem (*cf. carm. pasch. 2, 45 viscera*).

2 *de rebus: a homines invitantis*: HOR. carm. 2, 3, 10 quo pinus ... albaque populus umbram -em consociare amant ramis? SEN. nat. 2, 49, 3 -ia fulgura quae sacrificiis ad nos Iovem arcessunt et ... invitant. PLIN. nat. 2, 118 aperto ... mari -ique litorum omnium adpulsu (*cf. FLOR. epit. 1, 16, 4 nihil -ius mari plagae Campaniae*. TERT. adv. Marc. 1, 1 p. 290, 16 Pontum [postea humanioribus fretis, *alludit ad 'Euxenos'*]). 13, 105 nimis -i (*sc. fructu loti arboris*) advenarum oblivione patriae. *b de aliis rebus hospitium praebentibus*: COLVM. 4, 1, 4 quae terra velut -i atque etiam materno sinu recipiat incrementa virentium. PLIN. nat. 2, 224 multorum milium transitu -i (*sc. amnium per lacus*). 17, 69 sit solum ... siccum ..., advenis -e (*de seminario*).

adv. hospitaliter. *i. q. φιλοξέως, liberaliter, benigne sim.*: LIV. 1, 9, 9 invitati -r per domos (22, 30, 6 milites ab notis ignotisque). 6, 26, 3 (*opp. hostiliter*). 22, 54, 3 cetera ... publice ac privatim -r facta (42, 25, 13). 27, 46, 5 excipiuntur (CVRT. 7, 6, 18. PS. AVR. VICT. orig. 5, 3 -r benigneque. cf. CVRT. 8, 12, 15 accepisset [HYG. astr. 2, 14 p. 50, 4]). 45, 20, 8 alia comiter atque -r praestare Romanos (*cf. PANEG. 5, 3, 3 hibernis -r praebitis*). CVRT. 4, 2, 2 (*coniunct. large*). *de advena, i. q. more hospitis*: IVST. 8, 3, 4 ad quos (*sc. penates*) paulo ante ingressus -r fuerat.

deriv.: hospitalarius (*ab hospitale*), hospitalitas. **compos.**: inhospitalis. **cf. Onom.**

*hospitalitas, -atis f. *ab hospitalis. plur.*: v. p. 3036, 30. *scrib. in codd. hic illic osp.*; e. g. PASS. Thom. p. 146, 22. *inde a CIC. (l. 54), MART. (l. 74), TERT. [falsa l. v. pro hospitalis: v. p. 3034, 45, 53, l. 15. loco corr.: CANON. Turner II 1 p. 31 XII.]*

I proprie de usu hospitii: **A generatim:** 1 *spectat potius ad statum, condicionem, ius, i. q. ξενία, hospitium* (*per prosop. de bestiis*: l. 61. *exempla, in quibus agitur potius de animo [i. q. φιλοξενία, cf. l. 71] v. sub 2. cf. tit. librorum*: RVFIN. hist. 4, 26, 2 Melitonis liber ... de -e [περὶ φιλοξενίας]. PS. AVG. spec. 137 p. 687, 10 de -e [MAX. TAVR. hom. 99. serm. 96]. *explanationes*: CIC. off. 2, 64 recte ... a Theophrasto est laudata -s. est enim ... valde decorum patere domos inlustrium hospitibus inlustribus eqs. [impugnat LACT. inst. 6, 12, 12 (*cf. 6, 12, 6*). AMBR. Abr. 1, 5, 34 p. 528, 6 bona est -s, habet mercedem suam eqs. [cf. RVFIN. Orig. in Rom. 10, 18. et al.]. OP. imperf. in Matth. 51 p. 928. et al.): TERT. praescr. 20, 8 contestatio -is. NOVATIAN. trin. 18 p. 921^A deus reddens in filiis ius -is (EVSTATH. Bas. hex. 8, 5 p. 950^c quis cornicibus ... -is iura mandavit? [Migne gr. 29, 176 φιλοξενίας. cf. p. 3034, 24]. MAX. TAVR. hom. 99 p. 483^A serm. 96 p. 725^B. et al. cf. p. 3036, 42). HIL. in Matth. 10, 6 ut cum digno sit -s (HEGES. 1, 30, 1 p. 52, 6 [Flav. Ios. 1, 288 ξενίας]). VIGIL. TRID. ad Simplic. 1 p. 550^D nullum consortium pollutae -is agnoscens. SERV. auct. Aen. 1, 632 post ... iunctam -em. SCHOL. Hor. carm. 1, 15, 2 -em violando. HEGES. 1, 28, 7 p. 47, 7 erat fratribus paternae -is copulatus necessitudine (Flav. Ios. 1, 244 ἦν ... ξένος ... πατρώος).

2 *spectat potius ad actionem, i. q. ξενισμός, ξενοδοξία, vel ad animum erga hospites benevolum, i. q. φιλοξενία* (*cf. MVTIAN. Chrysost. hom. 33, 3 non dixit -is, sed 'amoris -is', quod in Graeco distinctius invenitur [p. 227 οὐκ εἶπε 'τῆς ξενοδοξίας' ... ἀλλὰ 'τῆς φιλοξενίας']. v. et l. 51*): MART. 4, 64, 28 domus comi patet -e (*cf. AVG. epist. 157, 35 domus -e ferventes*). TERT. nat. 2, 9 p. 113, 7 est et Sanctus propter -em a rege Plotio fanum consecutus (SERV. Aen. 4, 207. et al. cf. AMBR. off. 2, 21, 105). ITALIA prov. 15, 17 (Ambr. Abr. 1, 5, 35 al.) melior est ... -s cum holeribus eqs. (ξενισμός, *Vulg. vocari ad olera*). SERV. Aen. 8, 124 -is amatorem (*cf. AMBR. epist. 63, 105 -em diligit eqs. [GREG. M. in euang. 23, 2 p. 1183^A]. AMBR. Abr. 1, 5, 32 fructum -is ... requirebat Abraham (cf. l. 83. p. 3036, 10). in Luc. 5, 35 tanta -is est gratia, ut eqs. (off. 2, 21, 103 al. RVFIN. Orig. in cant. 1 p. 104, 9. et al.). off. 2, 21, 104 Abraham pro -is mercede fructum posteritatis recepit (HEGES. 4, 17 p. 267, 22. cf. 1, 38, 6 p. 81, 9 disce-*

denti optulit xxx talenta -is munera). vid. 2, 11 -is studium (RVFIN. hist. mon. 7 p. 418^D al. MIRAC. Theclae 6 p. 172, 4. cf. RVFIN. Orig. in Rom. 9, 2 sollicitudinem). HIER. epist. 22, 24, 5 sedulo -is officio Marthae (RVFIN. Orig. in gen. 4, 1 p. 52, 4 al. LEO M. epist. 31, 2 [= CONC. II 4 p. 13, 17; humanitatis P]. SIDON. epist. 1, 9, 1. cf. OROS. hist. 2, 17, 8 obsequio. et al.). adv. RVFIN. 3, 17 p. 469^c nobis in monasterio -s cordi est eqs. VVLG. Rom. 12, 13 -em sectantes ([φιλοξενίας]. AVG. serm. 357, 5 VITAE patr. 3, 141 [= 5, 14, 19]. et al.). Hebr. 13, 2 -em nolite oblivisci eqs. (cf. PS. PRIMAS. in l. p. 786^A). RVFIN. Orig. in gen. 4, 1 p. 51, 5 apparatus -is utriusque (*sc. Abraham et Lot*). hist. p. 955, 8 (*syn. humanitatis; item hist. mon. 1 p. 394^D. cf. l. 5*). AVG. civ. 16, 29 p. 173, 23 D. hi, qui -em illis (*sc. angelis*) exhibebant (serm. coll. Morin p. 545, 8. VITAE patr. 5, 7, 9 [Cot. p. 531 φιλοξενίας]. et al. [v. et p. 3034, 40]. cf. AVG. serm. 50, 5, 7 praebetur -s peregrinis. 179, 3, 3 -em ministrare sanctis. VITAE patr. 5, 13, 2 impendisset [Cot. p. 509 φιλοξενίας. cf. VEREC. in cant. 4, 8]. MVTIAN. Chrysost. hom. 11, 4 ostendebat [p. 96 ἐπεδείκνυτο. al.]. CAES. AREL. serm. 83, 4 p. 328, 13 exercere). c. Faust. 22, 60 p. 655, 16 Lot (*cf. supra l. 10*) -is ... meritis commendatus. serm. coll. Morin p. 544, 16 Martham cura -is occupaverat (GREG. M. epist. 9, 37 p. 66, 28 al.). al. OROS. hist. 1, 11, 2 Busiridis ... crudelis -s ... fuit. AVELL. p. 605, 18 accipere ... subvectionem ... et -em. PETR. CHRYS. serm. 99 p. 478^c Sara tres ... panes dominicae -i offert. MAX. TAVR. hom. 93 p. 468^c prima in civitate -s Elisaei. serm. 83 p. 699^D Ariana. 96 p. 727^A se per -em Isaac filium suscepisse (*cf. GREG. M. epist. 2, 50 p. 152, 13 in -e [al.]. BASIL. ad monach. (RevBén. 27) p. 229, 31 -em fraternitatemque ... amplectere [Migne gr. 31, 649^B ξενοδοξίας]. ACT. Petr. 2). CASSIOD. hist. 6, 28 p. 1048^c ecclesias -e peregrinorum (*cf. l. 45*) et indigentium ... ornaverunt (Sozom. p. 1260^B φιλοφροσύνη ξένων). var. 10, 3, 6. GREG. M. moral. 16, 50 Iob -bus ... impensus ... fuit. et al. *nota: pro adi. 'hospitalis' (ut vid.)*: GREG. TVR. Iul. 15 cum in domo -is suae convivium ... fungeretur. *de advena, i. q. commoratio hospitis*: BENED. reg. 61 tempore -is potuit eius vita dinosci.*

B speciatim: 1 *de metato militum, i. q. praebitio hospitii*: COD. Theod. 7, 8, 3 ab -is munere domum privatorum nullus excuset praeter eos eqs. 7, 8, 5, 2 (= Iust. 12, 40, 2) -is gratia. 7, 8, 10, 2 (= Iust. 12, 40, 5, 2) -em ... concedimus. 7, 8, 11, 12 (= Iust. 12, 40, 6) ut infausta -is praebitio tolleretur. 2 *de Germanis a possessoribus Romanis hospitio receptis agrisque donatis* (*cf. p. 3025, 50, 3026, 12 et Brunner, Rechtsgesch. 76 adn. 13*): LEX Burg. lib. const. 54, 1 in quo loco ei -s fuerat delegata. 55, 2 qui agri -is iure a barbaris possidentur. 3 *de xenodochio vel deversorio*: CIL VIII 5341, 6 (s. IV/V) Valentinus ... locum rui<nis> ob<itu>m ... ad ne<cessa>rium usum et ad peregrinorum (*cf. l. 28*) -em ... reformavit. 4 *i. q. hospitale* (*cf. GLOSS. III Abstr. DI 76 diversorium: receptaculum aut -s [A, ospitalem cett.].*) LEX Sal. 55, 2 qui ei ... aut panem dederit aut -em (hospitium vel hospitalem l. v.) dederit (*cf. p. 3035, 6*).

II tropice et translate: 1 *de animo, fere i. q. peregrinatio*: MACR. somn. 1, 21, 34 animorum origo caelestis est, sed lege temporalis -is hic exultat. *fort. add.*: SEDVL. op. pasch. 1, 2 p. 180, 7 ut per hanc corporalis gratiae -e fungentem viam ad illam spiritalis gloriae mereamur patriam pervenire (*de vita Christiana*). 2 *de hospitio dei in utero Mariae*: PETR. CHRYS. serm. 146 p. 593^c nomen Mariae -is virtus est. 3 *de rebus*: PROSP. in psalm. 119, 4 si interiora eius (*sc. hominis*) vacua sunt ab -e vitiatorum (*cf. CASSIOD. in psalm. 54, 15 bene dixit 'hospitio', ut ostenderet malitiam non esse naturalem, sed adventicia quadam -e susceptam*).

cf. opp. inhospitalitas. **hospitium**, -i n. v. p. 3033, 49. **Hofmann.** **hospitatio**, -ōnis f. *ab hospitari.* LIB. geneal. chron. I p. 177, 355 Arad (*Adar var. l.*; v. vol. I 573, 63. II 392, 83, 500, 37) id est -o. (*ibid. p. 178, 355 A. id est descensio*). **Ehlers.**

hospitator, -ōris m. *ab hospitari.* *qui hospitatur, alicuius hospitio utitur (pro adi.)*: APVL. met. 4, 7 fortissimi fidelissimique mei -es (*al. m. vid. correx. in sosp., cf. p. 3020, 44*) iuvenes. (**hospiter**) v. p. 3031, 27.

hospitarius, (-i) m. *ab hospitium.* GLOSS. II 577, 15 diversorianus (*v. vol. V 1, 852, 53-56*): stabularius, -us.

hospiticida et hospicida, (-ae) m. *ab hospes et caedere, ad vert. gr. ξενοντόρος ficta videntur; de forma hospicida cf. homicida, lapicida.* GLOSS. II 378, 1 ξενοντόρος: hospiticida. 581, 60 hospicida: peregrinos occidens. **Haffter.**

hospitiolum, -i n. *ab hospitium demin.* *scrib. -ici-*: GREG. TVR. Franc. 6, 45 p. 285, 23 al. *de notione* (*cf. p. 3037, 26*): GLOSS. III Abol. AE 18 aediculae (*Ter. Phorm. 663*): -a. *legitur inde ab VLP., HIER.*

i. q. hospitium parvum: **I sensu strictiore, de cubiculis, conclavibus sim., in quibus hospites hospitantur:** VLP. dig. 9, 3, 5, 1 si quis amicis suis modica -a (hospitalia P) distribuit (*praecedit: si quis gratuitas habitationes dederit libertis et clientibus ... suis. seq.: si quis ... residuum locaverit pluribus*).

II sensu latiore (notione hospitandi evanida [aliquantum dilu- [Lausberg]

cente l. 22. 42]) de habitatione (cf. p. 3043, 15): A de quovis modico habitaculo, domuncula, conclavi (mercede conducto infra l. 16; saepe acced. pron. vel gen. poss., e. gr. l. 4. 6. 8. 10. 20. acced. proprius infra l. 14): HIER. epist. 42, 3 amicis, qui ad nostrum -um convenerunt. 52, 5, 4 (ad Nepotianum presbyterum) -um (hostiolum v. l.) tuum aut raro aut numquam mulierum pedes terant. 117, 11, 2 si (filia, quae domo aufugit) ... domum, in qua nata est, arbitratur angustam, vos (sc. mater et frater) ad eius -um pergite (postea: cum alieno homine ... in uno cubiculo manere non potest). 123, 13, 3 milites et peregrinantes sine uxoris sua -a non regunt ... ? chron. a. Abr. 2113 Iohannes apostolus exilio solutus Ephesum secessit, in qua urbe et -um (hospitalium v. l.) ... habebat (cf. VITA Fulg. p. 101 L. Fulgentius de exilio revocatus intravit Carthaginem ..., ubi ... coepit in -o proprio venientes ad se catholicos ... docere). in Is. 58, 7 p. 566^B (explic. 'egenos ... induc in domum tuam') si tuam non habes, inducas in -um, quod vel mercede conductum vel beneficio possides. in Matth. 8, 20 p. 53^A (explic. 'filius ... hominis non habet, ubi caput suum reclinet') cum tantae sim paupertatis, ut ne -um quidem habeam et non meo utar tecto. RVRIC. epist. 1, 12 p. 365, 15 -i mei desertum. 2, 2 p. 373, 10 -um nostrum (2, 38 p. 423, 6. cf. 2, 33 p. 417, 15 in hospitio meo). PALLAD. hist. mon. II 8 p. 353^A (de cella, quam monachus alia relicta inhabitat) -um meum (ἐνίκα). CAES. AREL. serm. 14, 2 p. 68, 22 peregrinos ... cum grandi in -is vestris excipite humanitate (cf. 26, 4 p. 112, 19 [ibid. ad domum tuam]).

B de casa, tugurio (cf. GLOSS.¹ I Ansil. TU 56 tugurium: -um, casa), in quo rusticus pauper habitat (fort. in eiusmodi casis rustici primitus per certum solum tempus [e. gr. tempus messis] hospitabantur; ad rem cf. infra l. 40): CONC. Agath. a. 506 Mansi 8, 325^D (de iis quae episcopus liberti suo confert) iubemus ... modum in terrula, vinea vel -o tenere. GREG. Tvr. Franc. 6, 45 p. 285, 23 -a pauperum spoliabant, vineas devastabant (Mart. 2, 27 p. 619, 10 p. -a [opp. domos ecclesiae]. cf. glor. mart. 10^a p. 495, 25 conspicio haud procul a via -um cuiusdam pauperis incendio concremari eqs.). 8, 19 p. 337, 32 illo marito ... discendente ab -o suo, hic abbas nocte ... veniens domum meretricis ingreditur. glor. mart. 47 p. 520, 25. p. 521, 1 'removeamus hoc -um a loco isto ...'. tunc amoto tugurio eqs. Iul. 22 p. 573, 41 Mart. 1, 35 p. 605, 5. 2, 3 p. 610, 29. 2, 33 p. 621, 34 VITA Caes. Arel. 1, 47 p. 475, 25. nota de casa, in qua rusticus, qui in agro longinquiore arando occupatus vespere domum non revertitur, pernoctat: GREG. Tvr. glor. mart. 103 p. 558, 15 quidam pauper rusticus ... vespere lassus de ... opere veniens ... se -o reconderet (postea: insequenti die redit ad propria). Lausberg.

*hospitium, -i n. ab hospes. de origine: ISID. orig. 15, 3, 10 -um sermo Graecus est, ubi quis ad tempus hospitali iure inhabitat eqs. de scriptura: scrib. -i c.: saepe in codd., e. g. APVL. met. 2, 3 (F s. XI). errore sculptum hospit: CE 242, 1 (s. I). aspirandum esse docet CASSIOD. gramm. VII 202, 14 (ex Eutyche). scrib. osp -: saepius in codd., e. g. APVL. met. 9, 5 (F); in tit.: CIL VI 13114 CE 1383, 5 (a. 557?). similiter in gr. et δὲν- et δὲν-, e. g. CONC.⁸ II 1, 1 p. 176, 3 δὲνιτιν. inde confusio videtur nata c. v. q. e. auspicium (cf. l. 70 et vol. II 1542, 41). notatur h: CIL I² 2825 hospitium) fecit) quom Elandorian. de prosodia: ?hospitium (ex lege iamb. brev.): PLAVT. Trin. 673. de formis: plur. q. d. poet. (similiter rhet.: LIV. 30, 13, 11): VERG., Aen. 1, 672 al. HOR. sat. 2, 6, 83 Ov. fast. 6, 536 SEN. Phaedr. 853 SIL. 3, 627. et al. gen. in -i metro probatur inde ab Ov. epist. 15, 219. abl. pl. in -is: v. p. 3041, 1. ?-ia, -ae f.: PROB. app. gramm. IV 194, 18 (inter fem. in -ia). cf. l. 64. NOT. Tir. 66, 93. de notione (cf. l. 45): SERV. auct. Aen. 11, 114 hoc verbum duo significat: <et quo ab alio recipimur> et quo aliquem recipimus (ISID. diff. 1, 160. cf. p. 3020, 36). SYNON. Cic. p. 412, 20 B. amicitia: societas, commercium, -um. CHAR. gramm. p. 461, 64 B. hoc -um ἡ ἐξία. GLOSS.¹ II Philox. HO 24 ἐξία. GLOSS. V 567, 7 deverticulum: locus secus viam, ubi cam(p)santur, vel -a. al. inde a PLAVTO, PACVV., ACC., RHET. HER. CIC., VARRONE; abiit in gr. (cf. Meinersmann, Lat. W. i. gr. Pap. 41, Suidas s. δὲνιτιον τὸ ὄκνημα et neogr. σῆτιν. v. et l. 51. p. 3043, 31). [val. ospet. M.-L.] [falso trad.: ARNOB. nat. 6, 23 p. 234, 19 (v. p. 3033, 8). falsa l. v.: PLIN. nat. 19, 87 (v. p. 3020, 77). STAT. Theb. 12, 479. e coni.: PACVV. trag. 235 repudio -um (Heins., auspicium codd.; cf. p. 3038, 80). ACC. trag. 194 (-um Buech., hospitium codd., hospitium Grot.). dub. suppl.: LIV. 25, 8, 8. CE 57, 4 (v. Buech.). CIL VIII 22909 (a. 112, = INSCR. Afr. Cagnat-M.-Ch. 57; <ex Africa> hospitium fecit) Merlin, <tessera> hospitalis) Gauckler. XV 7258 (= INSCR. christ. Diehl 1899 adn.; v. p. 3033, 58). falsa transl. ex gr.: ITALIA I Macc. 10, 36 (rec. B) dabuntur eis -a (ἐξία, rec. L. copiae).]

I de usu recipiendi advenas: A de statu, condicione, iure hospitis: 1 proprie: a ad ius pertinentia (cf. Leonhard, RE VIII 2493 sqq.; Daremberg-Saglio III 1, 298 sqq.; Ruggiero, Diz. epigr. III 1044 sqq.): a de hospitio publico (non certo distinguitur ab 'amicitia' vel 'foedere'; cf. Mommsen, Staatsr. III 1152¹): ① generalia quaedam: -ii gratia legatis dantur locus, lautia, senatus: LIV. 5, 28, 4 adductos ... in publicum -um legatos

(cf. 45, 22, 1 VAL. MAX. 5, 1, 1 f). 30, 21, 12 Carthaginensibus -um in villa publica, senatus ad aedem Bellonae datus est (cf. 42, 6, 11 aedes liberae -o datae). PAVL. FEST. p. 68 dautia ... dantur legatis -i gratia. add. publicis sim. (cf. 3037, 84. 3039, 79. 3040, 43): CRO. Verr. II 4, 145 decernunt ... 'ut cum Lucio fratre -um publice fieret' (Balb. 41 -um ... cum L. Cornelio Gaditanos fecisse p. [cf. 42]. LIV. 5, 50, 3 cum Caeretibus. cf. LIV. 1, 45, 2 cum quibus [sc. Latinis] p. privatimque -a amicitiasque ... iunxerat Servius [cf. 2, 22, 7 Romani Latinique]. cf. l. 17, 21). Sest. 11 decretum officio aliquo expressum aut vicinitatis aut clientelae aut -i publici (LIV. 37, 54, 5 cum Eumene ... et privatim singulis et ... p. civitati nostrae [i. Rhodiis] -um est. PLIN. epist. 3, 4, 5 p. -i iura negligere). similiter ap. Graecos (cf. l. 11): PACVV. trag. 188 (v. infra l. 81). NEP. Cim. 3, 3 quod -o Lacedaemoniorum utebatur (Theopomp., FGRH II p. 555, 22 διὰ τῆν ποῦνιαν). PLIN. nat. 35, 59 Amphictyones ... -a ei (sc. Polygnoto) gratuita decrevere. QUINT. decl. 292 p. 162, 16 victis Olynthis cum ab Atheniensibus publice dividerentur -a. ap. alias nationes: CAES. Gall. 6, 5, 4 cum his (sc. Menapiis) esse -um Amborigi. 7, 75, 5 pro eius -o (sc. Commi cum Bellovacis). LIV. 21, 2, 5 -is ... regulorum ... rem Carthaginensem auxit Hasdrubal. PLIN. epist. 8, 8, 6 balineum Hispellates ... publice praebent, praebent -um.

② distinguuntur genera -i publici: ① inter Romanos et peregrinas civitates (cf. LIV. 2, 22, 7 l. 8. 5, 50, 3 l. 6): CAES. Gall. 1, 31, 7 qui (sc. Haedus) ... populi Romani -o atque amicitia plurimum ante in Gallia potuissent. POMPON. dig. 49, 15, 6, 2 si cum gente aliqua neque amicitia(m) neque -um neque foedus ... factum habemus. cf. TAC. hist. 1, 54, 1 miserat civitas Lingonum ... dona legionibus dextras, -i insigne (cf. p. 3039, 53. v. et p. 3034, 9).

② inter Romanos et peregrinum civem: LIV. 5, 28, 5 -um cum eo (sc. Timasitheo) senatus consulto est factum donaque publice data.

③ inter civem Romanum et externas nationes: v. l. 5. 6. speciatim inter civem R. et municipium vel coloniam, fere i. q. patronatus (cf. GIC. Catil. 4, 23 pro clientelis -isque provincialibus. inter voces q. s. '-um' et 'patronatus' discrimen initio ita intercedebat, ut -um ad pares et peregrinos, patronatus vel clientela ad inferiores et indigenas pertineret; passim tamen [excepto LEX Vrsion. l. 47] promiscue usurpantur. cf. Mommsen, Ges. Jurist. Schr. I 237; Mommsen, Staatsr. III 65¹; Ruggiero, l. c. 1054 sqq.; Leonhard, l. c. 2496, 18 sqq.): Ivs hosp. Fund. (CIL I² 611) T. Fa<... praefecti et p>raifectura tot(a Fundi -um f)ecere (cf. l. 46) quom Ti. C[laudius] ... co<ptamus eum patronum> (Ivs hosp. Gurz. I [CIL VIII 68] 3. CIL V 4919, 4 [a. 27]. 4920, 4 [a. 27]. 4921, 4 [a. 28]. 4922, 5 [a. 28]. Ivs hosp. Gurz. II [CIL VIII 69] 3. CIL X 7845, 5. 9 [a. 185]. cf. CIL II 2960, 6 [a. 185] res publica Pompelonensis cum P. Sempronio ... -um iunxit eumque sibi civem et p. cooptavit [v. Ruggiero, l. c. 1055]. add. CIL VIII 8837, 5 [a. 55] -um fecit cum ... colonia ... eosque patrocinio suo tuendos recepit). Ivs hosp. Curub. (CIL I² 755) 2 (v. p. 3033, 71). LEX Vrsion. (CIL I² 594) 131, 4 (v. p. 3033, 70). CIL I² 2825 (v. p. 3037, 52). II 1343, 3 (a. 5) Q. Marius Balbus hosp[itium] fecit cum senatu populoque (<... eosque liberos> posterosque eor[um] in fidem) clientelam qu(e ... recepit) (INSCR. Bull. Comm. Arch. di Roma 40, 1912 p. 113 [a. 16/7?]). CIL VI 1685, 6 [a. 321] -um clientelamque fecissent). II 5792, 5 (a. 40) Clunienses ... -um fecerunt cum C. Terentio Basso. 2958, 5 (a. 57) civitas Pompe(1)onensis -um renovavit cum L. Pompeio. VI 1689, 4 (a. 321) ordo m(unicipi) Diditanorum -um amicitiamque fecit cum Q. Aradio Val(erio). adde INSCR. NSc. 1936 p. 97 l. 34 (Amiterni, a. 325) tabula -i (cf. p. 3033, 74).

β de hospitio privato (de re, instituto, ritibus [fort. ex parte a Graecis sumptis] v. Ruggiero, l. c. 1044 sqq.): ① generalia: SERV. Aen. 8, 166 ius -i habet inter se remunerationem eqs. (9, 358 consuetudo erat apud maiores, ut inter se homines -i iura mutuis muneribus copularent eqs. [v. Ruggiero, l. c. 1047]). 8, 269 apud maiores raro advenae suscipiebantur, nisi haberent ius -i. add. privatus sim. (cf. l. 7. 10. p. 3039, 4): HIRT. Gall. 8, 3, 3 Bituriges ... pr. -is confisi. LIV. 8, 3, 3 coniunct. necessitudinibus. 30, 13, 11. 32, 22, 11. 42, 1, 10. ② distinguuntur genera: inter singulos: v. s. b l. 77 sqq. inter singulos et legionem (cf. supra l. 28): CIL V 7165 (s. I post med.) <ho>spitium cum leg(ione) v. inter gentilitates (pertinet quodammodo ad -um publicum [v. Ruggiero, l. c. 1048]): Ivs hosp. Zoelar. (CIL II 2633) 6 gentilitas Desonorum ex gente Zoelarum et gentilitas Tridiavorum ex gente Idem Zoelarum -um vetustum antiquum renovaverunt.

γ de -o cultuque deorum (aliter p. 3039, 74): LIV. 7, 20, 4 -um flaminum Vestaliumque ab se caste ... cultum invocabant Caerites (cf. 7, 20, 7). 9, 34, 19 Potitii, gens ... -o deorum immortalium sancta (de cultu Herculis ab Euandro instituto).

δ ceteri loci (fere ad usum privatum [cf. l. 58] pertinentes. add. cum: p. 3039, 48 [cf. l. 83 sqq.]. adi. nom. propr. pro gen.: p. 3039, 46. 55 [cf. p. 3039, 66]. res pro persona: p. 3039, 54. de animo hospitali: p. 3039, 56): PLAVT. Poen. 1054 haud repudio -um neque Carthaginem (Rud. 883. cf. p. 3037, 70). PACVV. trag. 188 concorditatem -o adiunctam perpetem (sc. inter Argos et Delphos). CIC. S. Rosc. 15 gratia atque -is florens hominum nobilissimorum (148). ibid. cum Metellis ... erat ei non modo -um, verum etiam domesticus usus et consuetudo (Verr. [Hofmann])

II 2, 23. epist. 13, 19, 1 c. Lycone ... est mihi ... -um vetus [v. l. 16. 31. cf. epist. 13, 36, 1 vetustum (Liv. 21, 13, 2. v. et l. 19. 33. 42. p. 3038, 71). 13, 34 avitum (v. et l. 41)]. CAES. Gall. 6, 5, 4 [v. p. 3038, 18]. NEP. Them. 8, 3. Liv. 29, 23, 3 [opp. adfinitatis]. 37, 34, 7 privatum regi cum Scipionibus. 42, 38, 9 [coniunct. amicitiam]. cf. Cic. epist. 13, 73, 2 intercedit [app. familiaritas. CAES. civ. 2, 25, 4 Iubaes paternum (v. l. 44) -um c. Pompeio]. Verr. II 2, 83 Sthenii -o Verres cum esset usus (CAES. Gall. 1, 47, 4 Ariovisti Metius. Liv. 2, 35, 7 al. Vitr. 8, 3, 25. Vell. 2, 59, 3. Svet. Iul. 73. Avson. 414, 1 p. 272 P. et al. cf. p. 3038, 14). II 2, 89 -um ei renuntiat (Liv. 25, 18, 9 Fronton p. 219, 19 N.). II 2, 111 de -o violato ... nil queror (Liv. 1, 9, 13 -i foedus [v. et l. 18]. cf. Bell. Hisp. 16, 4 -um scelere contaminasse. Sil. 11, 335 sanguine ... polluta -a [cf. l. 72]). II 2, 113 propter C. Mari familiaritatem et -um (v. l. 6. 34. cf. II 2, 115 tropaeum necessitudinis atque -i [v. p. 3038, 65]. epist. 13, 78, 2 amicitia atque -o [al. Bell. Alex. 68, 1 veteri -o atque a. cf. p. 3038, 8. 24. 26. 55. l. 5. 39. 50]). ibid. ut ... hunc -o suo dignissimum statueret (Arch. 5 al.). II 2, 116 -i iura violarat (II 5, 108 i. atque nomen. II 5, 109 i. atque officia [epist. 14, 4, 2]. NEP. Timoth. 4, 3 al. Liv. 1, 1, 1 vetusti. 29, 24, 3 iura -i secum initi. VAL. MAX. 3, 2, 21 Fronton p. 175, 4 N. Firm. err. 12, 6. et al. [v. et p. 3038, 12. 60 sq.]. cf. Ov. epist. 16, 3 -i temeratis ... sacris [STAT. Ach. 1, 911 per s. fidemque]. met. 5, 45 testatus insque fidemque -ique deos [cf. Lycan. 9, 131 -i (-is l. v.) fretus superis]. fast. 3, 573 -i servasset ... munus. CVET. 6, 5, 2 pignora [IVST. 7, 3, 3 p. ac foedus]. VAL. FL. 4, 614 -i quis nulla fides [cf. l. 22 sq.]. SIL. 8, 77 honos. CYP. idol. 5 p. 22, 14 rupta -i foedera [cf. l. 11. 25]. CLAUD. DON. Aen. 9, 360 p. 237, 6 religionem [al.]. II 4, 60 facinus, in quo ... -um Antiochi a Verre spoliatum (v. p. 3040, 57) ac proditum est. II 5, 109 cuius domum per -um exhaustit [aliter Verg. Aen. 10, 460 per patris -um ... te precor [cf. l. 22]]. Cael. 24 -o Dionis tenebatur (cf. NEP. Lys. 1, 5 contineretur). Deiot. 8 tu vetus -um cum Deiotaro renovare voluisti (Liv. 29, 29, 13 cum Syphace -um vetustum [v. et p. 3038, 54. 72]. cf. Sil. 11, 422 repetit). 13 quocum (sc. Pompeio) erat non -o solum, verum etiam familiaritate coniunctus (39 epist. 13, 32, 1 ad Q. fr. 1, 1, 16. cf. Verg. Aen. 3, 83 iungimus -o dextris [SERV.: septimus casus est, id est 'iure hospitalitatis']. 11, 165 VAL. FL. 3, 18. cf. Verg. Aen. 7, 264 iungi -o properat. 9, 361 Liv. 25, 18, 4 Sil. 11, 162). epist. 13, 35, 1. CAES. Gall. 6, 27, 7 orare Titum pro -o (civ. 3, 103, 3 [coniunct. amicitia]. al.). Verg. Aen. 4, 51 sacris ... litatis indulge -o. 7, 202 ne fugite -um (cf. 11, 114 reliquit). CIRIS 112 -o ... Nisi ... avito. Ov. fast. 3, 569 -o regis (i. Battis) confusa vetusto Anna. Liv. 1, 49, 8 -a ... cum primoribus Latinorum ... iungebat Tarquinius (opp. adfinitates. cf. p. 3038, 8. 44. l. 71). 27, 16, 5 cum commemoratione paterni -i (42, 38, 8. 42, 40, 11. Avson. 426 p. 382 P. [aliter p. 3040, 51]. cf. Anth. 684, 5 patrum ... Arvernium -um). 30, 13, 8 recordatio -i dextraeque datae (VAL. FL. 6, 12 iuncta [STAT. Theb. 3, 699]. cf. l. 36). 41, 23, 16 -a cum principibus (cf. l. 43). al. SEN. contr. exc. 8, 6 p. 368, 17 duo sacratissima ... -um et adfinitas (cf. l. 4. 43. 63). SEN. epist. 2, 2 ut multa -a habeant, nullas amicitias. PLIN. nat. 2, 117 inter bella ... et infida -a. 4, 91 virgines Hyperboreorum -is gentium ... venerabiles. VAL. FL. 1, 661 quam pateram ... liquerat -o eqs. (cf. STAT. Ach. 1, 844 munera ... signum -i. v. et p. 3038, 28). 3, 174, 4, 213 sic ingens Asiae plaga ... haec mea visit -a (i. 'sic reges Asiae -um mecum iungunt'). STAT. Theb. 1, 300 Polynicen Argolicis ... tumentem -is. 1, 682 motus Adrastus -i(i)s (i. 'animo hospitali'). 12, 328 mutua redde -a. al. TAC. Germ. 2, 1 Germanos ... minime ... aliarum gentium adventibus -isque mixtos. AVSON. Mos. 439 Belgarum -is non per nova foedera notus.

2 meton.: a i. q. hospes (exempla pleraque ambigua. certe non huc ref. AMBR. in Luc. 6, 66 non ... eadem cautio receptori mandatur -i [pro abl. -o. cf. VAL. CEM. hom. 7, 6 p. 716² -i receptaculo]: RHET. Her. 1, 5, 8 si ... nobilitatem, clientelas, -um, sodalitates, affinitates adversariorum proferemus ([i. 'summam hospitum'; nota sing.]. cf. 3, 3, 4 -a, clientelas, cognationes ... caste colenda esse [an ad p. 3038, 77?]). PROP. 1, 15, 20 ut semel Haemonio tabuit Hypsipyle -o (i. Iasonis. vix ad p. 3038, 77). FIRM. math. 2, 20, 9 laetitiae ... gaudium -i tui felicitatibus mutuaris (cf. Wikström, Stud. crit. in Firm. 59).

b i. q. terra hospitum (aliter p. 3040, 82): Verg. Aen. 3, 15 Thracia, -um antiquum Troiae sociique penates (SERV.: erat inter Troianos et Thraeces iam antiquitas -um iunctum). 3, 61 linqui pollutum -um (cf. CLAUD. DON. in l. p. 272, 22).

B de actione hospitalitatis, i. q. ξενιτιάς, ξενοδοξία: 1 proprie (de dis -o [tam publico quam privato] receptis: l. 83. p. 3040, l. 2. 5. 36. adi. nom. propr. pro gen.: p. 3040, 23. fere accipitur de eo qui advenientem recipit, rarius de eo qui recipitur [cf. p. 3037, 59], e. g. p. 3040, 19. 24. 32 sq. 34. 36. explanatur: AMBR. off. 2, 21, 103 est ... publica species humanitatis, ut peregrinus -o non egeat. 2, 21, 109. et al.): PLAVT. Amph. 162 ita peregre adveniens -o publicitus (cf. p. 3038, 4) accipiar ([iocose de carcere. cf. 296 -o pugnare]). Mil. 676 comiter [Liv. 29, 22, 2. cf. 9, 36, 8 comi. et al.]. al. VARRO rust. 3, 2, 14. Cic. div. 2, 79 magnificentissimo. Att. 2, 16, 4 agresti [opp. maritimum]. Ov. epist. 12, 29. Liv. 29, 11, 6 deam [exciperet l. v.; cf. 29, 11, 8 rite]. al. cf. Cic. epist. 9, 16, 7 recipias [CAES. civ. 2, 20, 5

[v. p. 3041, 11]. Ov. met. 5, 658. PHAEDR. app. 3, 1 Mercurium -o ... sordido. VLP. dig. 47, 10, 5, 2. VIR. ill. 44, 1 Matrem deum. et saepe]. Ov. epist. 15, 129 excipit -o Paridem Menelaus [al. Liv. 1, 22, 5 blande ac benigne. SEN. contr. 1, 6, 1 al. VAL. MAX. 5, 1, 3 al. PLIN. nat. 25, 66. et al. cf. l. 42]. APVL. met. 7, 1 -o susceptus [8, 30 deam. MIN. FEL. 23, 10 (= 21, 5 W.) AMM. 30, 7, 3. et passim]]. Bacch. 185 -um et cenam pollicere, ut convenit peregre advenienti (cf. Ov. trist. 2, 488 epulis ... -oque. Ivv. 3, 211 nemo cibo, nemo -o tectoque iuvabit. TAC. Germ. 21, 2 convictibus et -is). Epid. 535. Men. 418 si possum -um nancisci. Persa 510 operam atque -um ego isti prae-hiberi volo (Poen. 1053. APVL. met. 3, 26 -um ac loca laut[i]a. cf. p. 3041, 20). Poen. 1154 Cic. Deiot. 24. Phil. 12, 23 -o invitabit ([PLIN. epist. 7, 25, 3. et al.]. Liv. 28, 13, 2 in -um [al. Avg. c. Maximin. 2, 26, 6. v. et l. 43]. cf. Hier. epist. 60, 10, 5 provocare. et al. v. et p. 3041, 12). de orat. 2, 234 (in imag.) non nimis liberale -um meum dices (HYG. fab. 129 p. 112, 11 al. cf. Sil. 7, 189 pauperis. STAT. Theb. 7, 644 pulchris [ironice]. APVL. met. 1, 23 tenue. SCHOL. Germ. Bas. p. 63, 17 [= NIGID. frg. 96] dapsili. et al. [v. et l. 2. p. 3039, 81 sq.]). Att. 13, 50, 4. 13, 52, 2 habes -um Caesaris sive ξενοδοξίας odiosam mihi. 14, 2, 4 Piliae paratum est -um (epist. 9, 6, 2 PROP. 3, 23, 16 MART. 9 praef. VVLG. Philem. 22 [ξενία]. cf. p. 3042, 50). VERG. Aen. 1, 299 ut ... pateant Carthaginis arces -o (SERV.: ad -um) Teucris. 1, 672 quo se Iunonia vertant -a ([i. -um Aeneae in Iunonia urbe]). item c. adi. nom. pr.: 10, 493 haud illi stabunt Aeneia parvo -a. TERT. apol. 10, 7 [= nat. 2, 12 p. 119, 13] post ... Attica -a Saturni [sc. apud Cecropem]. cf. MELA 2, 47 Scironis. PROP. 3, 13, 56. Ov. epist. 2, 57 -um lecto cumulasque iugali (cf. met. 7, 403). 2, 108 Threicius portus -umque dedi (SEN. clem. 2, 6, 2 al. APVL. met. 6, 26 VLP. dig. 9, 3, 1, 9. cf. AMBR. Abr. 1, 5, 35 defert [al.]). 15, 219 paenitet -i (cf. CE 882, 2 [s. II ex.] pudet -um). met. 4, 642 -um requiemque peto (CLAUD. DON. Aen. 1, 640 p. 108, 25 tectorum [cf. l. 37]). 'fast. 6, 536 -is hoc ... adde meis. Pont. 2, 1, 24 Liv. 1, 1, 9 VAL. MAX. 2, 6, 9. SEN. Phaedr. 853 -a digna prorsus inferno hospite (v. Carlsson, D. Überl. d. Seneca-Trag. 55). STAT. Ach. 1, 739 -o mea tecta ... inlustrate. TAC. Germ. 21, 2 monstrator -i et comes. 40, 3 quaecumque adventu -oque dignatur Nerthus. APVL. met. 1, 22. AMBR. hex. 5, 16, 54 eos tecti (cf. l. 31) prohibemus -o. et al.

2 per prosopopoeian: a de bestiis (cf. p. 3041, 3): HOR. sat. 2, 6, 85 ut ... artum solveret mus rusticus -is animum. PHAEDR. 2, 8, 16 -um adverso quod praestiterint tempore (sc. boves cervo). APVL. met. 3, 26 ROMVL. fab. 15, 1. b de rebus: Ov. Pont. 1, 1, 3 -o peregrinos, Erute, libellos excipe. VAL. MAX. 2, 10 ext. 1 Rhodii statuas Harmodii et Aristogitonis ... cum in -um publice invitassent, sacris ... pulvinariis conlocaverunt (cf. l. 2. p. 3039, 83).

II de loco: A strictius, i. q. domus, qua hospes recipitur (quaedam possunt referri ad I. B. cf. et p. 3037, 84 sqq.): 1 proprie (de bestiis: p. 3041, 3): a generatim: PLAVT. Curc. 417 alibi te melius quaerere -um tibi (al. cf. Poen. 688 quaeritare). Mil. 241 apud <te> eos hic devortier dicam -o (v. vol. V 1, 855, 48 sqq. cf. AVSON. 447 p. 393 P. -o Dioclis deversati [al.]). 308. Poen. 1042 (interp.?) ego hic -um habeo (PETRON. 77, 5 paternum. VVLG. act. 10, 18. et al.). VARRO Men. 261 ad quem veniunt in -um (PROP. 2, 84, 7. VVLG. act. 28, 23 [ξενία]. et al. [HYG. fab. 130, 1 p. 112, 16 devenit. al.]. cf. Liv. 22, 53, 9 ire ... in -um Metelli. 45, 6, 6 redire [APVL. met. 2, 32 CHALC. transl. 20 [ξενία]. cf. PETRON. 86, 7 reverti. et al.]. VAL. MAX. 5, 1, 1 f se ... contulerat. PETRON. 91, 3 pervolo. IVVENC. 2, 446 -o ... succedere [al.]. et al.). Cic. Verr. II 4, 60 (v. p. 3039, 28). Cato 84 (in compar.) ex vita ita discedo tamquam ex -o, non tamquam e domo (cf. p. 3041, 83). div. 1, 57 ei qui erat in -o ([opp. ad cauponem]. inde VAL. MAX. 1, 7 ext. 10). Att. 14, 20, 1 adfectus sum in Luculli nostri -um (i. 'in praedium Neapolitanum L.'). VALG. carm. frg. 4, 2 me ... prora ... gratis sistit in -is. Ov. fast. 1, 545 Herculi -um domus est Tegeaea ([i. Euandri. cf. p. 3038, 75]. PANEG. 10, 1, 3 ut esse posset d. Caesarum, quae Herculis fuisset -um [de palatio]. Hier. in Tit. 1, 8 p. 568⁴ episcopi d. omnium commune esse debet -um [ACT. Archel. 3, 6 p. 4, 17]. cf. Ov. Pont. 1, 8, 70 -um sit tua villa meum). Liv. 2, 14, 8 ibi benigne excepti divisive in -a. 5, 13, 7 passim advenas in -um ductos ferunt (cf. 27, 17, 17 abducti. 28, 26, 10 perducti [al.]. PLIN. nat. 35, 121 deductus ... in nemorum -um. cf. p. 3037, 84). 25, 10, 9 si quis in -o civis Romani ... nomen inscripisset (cf. 25, 10, 10). al. Vitr. 2 praef. 1, 6, 7, 4. VAL. MAX. 5, 1, 1 d cuius (sc. quaestoris) cura ... -um adulescenti expediretur. SEN. Thy. 297. benef. 6, 15, 7 quanti aestimas in solitudine -um? PETRON. 94, 10. SIL. 6, 433 invisa ... -a et sedes Ponorum intravit acerbas. al. SVET. Nero 47, 3 -a singulorum amicorum adiit (an ad p. 3043, 15?). APVL. met. 2, 3 (opp. proprium larem). al. CYP. epist. 55, 13 p. 633, 11 fratres ... in sua tecta et -a recepit (FIRMIL. Cyp. epist. 75, 25 p. 826, 11). SEDVL. op. pasch. 4, 2 p. 257, 5 peregrinis ministrat -um (cf. carm. pasch. 4, 24 tectum). et al. liberius: MART. 5, 62, 7 sit. -um nobis commune duobus (de hortis supellectile instruendis). CYP. idol. 10 p. 27, 15 Iudaei soli et caeli sui pro fugi per -a aliena iactantur (fere i. 'terras hospitales' ut vid.). de partibus domus hospitibus destinatis, i. q. cubacula hospitalia: PETRON. 77, 4 -um hospites capit. CIL V 7290, 4 (s. I) Primigenius [Hofmann]

L. Volusi Saturnini ser(vus) ab hospitibus (9474, 3). ACT. Archel. 4, 4 p. 5, 11 cum a servatoribus -orum interrogaretur. 4, 5 p. 5, 17 (*syn. mansionibus*). *per prosop. de bestiis* (cf. p. 3040, 38): VERG. georg. 3, 343 it ... pecus longa in deserta sine ullis -is (SERV.: sine stabulis). 4, 24 ut ... obvia ... -is teneat apes frondentibus arbos (cf. PALLAD. 5, 7, 2 -a *apum* ... proxima esse noscimus [5, 7, 3 *syn. locum examinis*]). PLIN. nat. 10, 66 iter est iis (*sc. avibus*) per -a certa (cf. 10, 67 *glottis* in proximo -o deserit). STAT. Theb. 8, 617 *hirundines* repetunt ... fida ... -a atque larem ... relictum.

b *speciatim*: a de *deversorio militum*, i. q. *metatum*: CAES. civ. 2, 20, 5 ut domum ad se quisque -o ... reciperet. LIV. 24, 16, 16 Beneventani ... complecti milites, gratulari, vocare in -um. 33, 29, 2 alios in -is ... milites ... excipiebant (*opp. vagos per hiberna*). 43, 8, 7 sociorum navalium neminem praeter magistros in -a deduci. VAL. MAX. 7, 3, 9 *Sentius Saturninus* vehicula comprehendit, -a occupavit. COLVM. 1, 5, 7 assiduis deventum -is infestat rem familiarem *via militaris*. PETRON. 85, 1 -um Pergami accepi. PLIN. paneg. 20, 3 nullum circa -a fastidium. SVET. Tib. 37, 1 praetorianae cohortes, vagae ante id tempus et per -a dispersae. VLP. dig. 1, 16, 4 pr. (*Sev. et Carac.*) ne *proconsul* in -is praebendis oneret provinciam (*al. VOPISC. Prob. 4, 7 NOVELL. Theod. 25, 2 [= COD. Iust. 12, 40, 9 pr.] et al. cf. VEG. mil. 2, 7 p. 42, 2 praestant*). SPART. Hadr. 10, 6 VOPISC. Aurelianus. 7, 8. COD. Theod. 7, 8, 2 (= Iust. 1, 9, 4; *syn. habitationum*). 7, 8, 7 (*syn. manendi causa*). 7, 8, 8 excusandorum -orum facultatem (13, 3, 18). *al. NOVELL. Theod. 25 pr. militantium* (*syn. habitaculis*). COD. Iust. 12, 40, 10, 1 (*Valent. III*). *adde*: LIV. 33, 1, 6 ante quam ad -um imperatoris ventum est.

β de -o *publico magistratu*, i. q. *praetorium* (cf. SCHOL. Cic. Bob. p. 168, 28 quaestorium ... -um quaestoris *eqs.*): PLIN. epist. 10, 81, 1 cum Prusae ... publicis negotiis intra -um ... vacarem. PS. ASCON. Verr. p. 241, 17 quem dicit ... non in -o, sed domi suae ... crematum (*syn. praetorio*). cf. Stangl, *Pseudoasconiana* 143 sq.). v. et p. 3042, 55.

γ de *habitatione conducta*: FRONTIN. (?) strat. 4, 1, 10 audio ... anguste habitare te ... -um laxius accipe (*ibid. iterum*). IV. 3, 166 magno -um miserabile (SCHOL.: care manetur pensione). 7, 70 si Vergilio puer et tolerabile dasset -um. GAIUS dig. 39, 2, 29 si conducere -um nemo velit (*al.*). VLP. dig. 19, 2, 13, 7. *adde*: COD. Theod. 14, 9, 1 -a *venientium ad urbem discendi causa*.

δ i. q. *caupona*, *deversorium* *sim.* (*dub. an hic pertineant*: PLAUT. Poen. 673 SEN. benef. 6, 15, 7 [*v. p. 3040, 73*]. cf. Kleberg, l. c. [p. 3021, 31] 19 sq. *potius de receptione quam de loco agitur*: HOR. sat. 1, 5, 2 me accepit Aricia ... -o modico. PAVL. dig. 4, 9, 6, 3 qui -o repentino recipitur [*opp. qui habitandi causa in caupona sunt*]): CIL IV 807 -um hic locatur. triclinium cum tribus lectis (cf. 3779). PLIN. epist. 6, 19, 4 (*in compar.*) deforme arbitratum ... honorem petitorios urbem Italianam non pro patria, sed pro -o aut stabulo quasi peregrinantes habere. APVL. met. 1, 7 ad -um ... fatigatum ... perduco. 9, 4 -o proxumi stabuli recepti. ITALIA Marc. 14, 14 (cod. k) apud te est -um [(de cenaculo; κατάλυμα, Vulg. refectio). Luc. 22, 11 [codd. e fr; cod. a refectio, Vulg. diversorium]]. CYPR. epist. 68, 3 p. 746, 16 ubi sint fida -a et receptacula commensantibus tuta (*syn. stabulum*). HIER. in Ier. 3, 30, 2 quasi viator ... non curas quali utaris -o. CE 1924, 2 Mercurius hic lucrum promittit ... Septimianus -um cum prandio. qui venerit, melius utetur post (sc. -o). cf. Löfstedt, *Synt. II* 384).

ε de *carcere* (*trop.*): CYPR. epist. 6, 4 p. 484, 10 *Rogatianus* primum -um vobis in carcere praeparavit. 10, 4 p. 494, 2 quos ... -um carceris ... iunxit (37, 2 p. 577, 22). PASS. Mar. Iac. 9 p. 59, 2. CASSIOD. var. 11, 40, 4 *Plutonis* -um.

ζ *tropice* (cf. l. 46, 57. p. 3040, 58) et *translate*: α de *locis*, quibus animantes suscipiuntur: α de *terra*, *litore* *sim.*: VERG. Aen. 1, 540 -o prohibemur harenae (*i. 'escensu in litus'*). cf. SERV. in l.). PROP. 1, 20, 10 sive ... spatibere ... vago fluminis -o (cf. p. 3025, 65. 3030, 24). 3, 19, 8 (*fig. adynati*) bona litora nautis praebeat -o saeva Malea suo (cf. LYCAN. 9, 1083 nobis [*i. Caesari*] quoque tale paratum litoris -um). MANIL. 4, 514 iuvat sub *Arietis* natos ... totius ... esse orbis in -o (*de cupidis peregrinandi*). 4, 764 Rhodos, -um recuri principis orbem (*de Tiberio Rhodi exulante*). SEN. Phaedr. 1148 ipso ... magis flebile Averno sedis patriae videt -um *Thesus*. Phoen. 31 montem (*A*, mortem *E*), Cithaeron, redde et -um mihi illud meum restitue. PAVL. NOL. carm. 21, 760 mihi, Nola, ... quo turbata metu ... negabas -um communis aquae? (*syn. consortia*). *adde*: OV. met. 15, 724 -o iuncti sibi numinis usus [*i. templi Apollinis; de angue Aesculapio*]. cf. VAL. MAX. 1, 8, 2 Antiensis templi -o usus).

β de *mundo tamquam temporario habitaculo* *sim.* (cf. p. 3032, 62): SEN. dial. 6, 21, 1 cito cessuri loco venienti [*in pactum*] (*l. A*, *def. Schultess, alii al.*) hoc prospicimus -um. CYPR. patient. 12 p. 405, 13 cum nascitur et -o mundi huius excipitur (LACT. ira 24, 4. cf. HIER. in Ier. 3, 30, 2 p. 176, 19 terrae). PAVL. NOL. carm. 21, 556 quod terram -o dederis. MAX. Taur. serm. 96 p. 728^A cur non nos ... nobiscum uno -o commoremur? (*syn. eadem in mundi domo*). *expresse de domo* (cf. p. 3042, 5. 7): CE 1488, 2 (*s. I*) aedis aedificat dīves, sapiens monumentum. -um est illud corporis, hic domus est. cf. AMBR. Abr.

1, 5, 34 ad tempus ... habitandi habemus -um; emigramus propere. PAVL. NOL. epist. 24, 3 p. 204, 6 domus tuae hospes es, ut sit (*Hartel, sis codd.*) -um domus (cf. p. 3040, 58).

γ de *corpore humano* (cf. l. 44): ① *hospite animi* (cf. p. 3030, 42. 3024, 61 et Bickel, *RhM.* l. *ibid.* c.): CE 998, 4 (*s. I med.*) temporis -um non solet esse diu (cf. Buech. *ad l.*). SEN. epist. 120, 14 nec domum esse hoc corpus, sed -um, et quidem breve -um *animae eqs.* (COLL. Mos. 5, 3, 2). APVL. apol. 24 animo hominis extrinsecus in -um corporis (cf. l. 13) immigranti (cf. PANEG. 2, 6, 3 animus venturus in corpus dignum prius metatur -um *eqs.* [*syn. habitaculum*]). FIRM. math. 3 praef. 2). LACT. inst. 2, 2, 24 corpus ... cuius -o utimur. CLAUD. DON. Aen. 6, 735 p. 603, 18 RVFIN. Basil. hom. 2, 8. PRVD. apoth. 890 -um ... caducum cratis tabifluae (*syn. domum*). ham. 941 cum corporis (cf. l. 8) ... liquerit *anima* -um *eqs.* (PAVL. NOL. carm. 33, 71). *adde*: de *corde ut sede mentis*: DIONYS. EXIG. Greg. Nyss. creat. 12 p. 363^D. de *corpore hospite daemonum* (cf. p. 3024, 67): FIRM. err. 4, 3 numen quod ... impuri corporis delectatur -o.

② de *utero matris hospite infantis* (cf. p. 3035, 17): CYPR. idol. 8 p. 26, 2 *Romulum et Remum* unum non capit regnum, quos unum uteri cepit -um. AMBR. in psalm. 118 serm. 15, 16, 2 fratres ... formati eodem naturae -o). *adde*: PRISCILL. tract. 5 p. 65, 24 ut -um corporale homo ex homine praesumens caro nasceretur ex carne. *speciatim de incarnatione Christi*: PS. HIER. epist. 9 p. 132^A deus ... sic ingressus est -um ventris, ut corporis claustrum nesciret (PS. AVG. serm. ed. Mai 77, 3 FERRAND. epist. 3, 2. cf. PS. AVG. serm. ed. Mai 102, 1 materna viscera praeparantur -o. PETR. CHRYS. serm. 15 p. 236^B carnis [*ibid.* p. 236^C]. 140 p. 577^B pectoris). PS. AVG. serm. ed. Mai 168, 2 elegit sibi in Maria spiritale deus -um. et al. de *utero Elisabeth*: PETR. CHRYS. serm. 91 p. 457^A sanctitatis -um (cf. MAX. TAVR. serm. 61 p. 655^C). *inde trop. de forma praecepti veteris testamenti*: PRISCILL. tract. 5 p. 62, 4 profetici forma praecepti ... -o terreni tenetur habitaculi (cf. Paret, *Priscillianus* 73).

δ de *animo*: ① *hospite rerum cognoscendarum*: SEN. epist. 88, 35 haec tam multa, tam magna ut habere possint liberum -um, supervacua ex animo tollenda sunt. ② *hospite dei* *sim.*: CYPR. ad Donat. 4 p. 7, 1 ut dominus ... in animi ... -o teneatur. HIER. epist. 22, 6, 4 ne post trinitatis -um ibi (*i. in anima tua*) daemones saltent. PELAG. in II Cor. 6, 16 p. 267, 13 qui mundum ei (*sc. deo*) praeparant sui cordis -um (RVFIN. Orig. in gen. 1, 17 p. 22, 9). in Eph. 4, 30 p. 371, 10. RVFIN. Orig. princ. 3, 3, 6 p. 263, 6 K. ministri dei ... delectentur ingredi -um animae nostrae (*syn. habitaculum*). *adde*: HIER. in Ezech. 35, 1 p. 333^D si semper in prophetis esset sermo dei et iuge in pectore eorum haberet -um. *singulariter de corpore tamquam hospite verbi dei*: PS. ORIG. tract. 12 p. 135, 3 catechumenum hominem quasi ad -um corporis sermo legis ingreditur (cf. p. 3025, 54. 82).

ε de *rogo vel sepulcro receptaculo mortuorum* (cf. p. 3024, 65): SIL. 13, 278 exstruitur rogas, -um commune peremptis. AMBR. exc. Sat. 1, 33 cui tumulus -um tuus et corporis tui sepulcrum est domus. 1, 78 praecedat ad illam communem ... domum. para -i consortium (PORCAR. mon. [RevBén. 26, 1909, 477 l. 4]. CE 460, 5 [*s. II*]. 1292, 3. 1559, 4 [*s. III/IV*]. cf. p. 3040, 20. 3041, 58. 66). HEGES. 5, 22, 1 p. 350, 12 ut ... patrem suscipiatis diuturno -o. *ibid.* p. 350, 14. in tit. (cf. l. 51 sq.): CE 242, 1 (*litt. bonis s. I in.*) hospitium tibi hoc. 890, 2 (*s. IV in.*) inculto maneat lividus -o (*an ad p. 3041, 33?*). 302, 11 (= INSCR. christ. Diehl 61; a. 367) sedem ... ponere membris, corporis -um, laetus metator adornat (*inde* 1427, 6 [= INSCR. christ. Diehl 2025; s. V]). CE Hier. epist. 108, 33, 3 v. 2 -um Paulae est caelestia regna tenentis (*inde* CE 788, 2 [= INSCR. christ. Diehl 1235] -um Romuli levite est *eqs.* 789, 3 [= INSCR. christ. Diehl 1647]). CE 1383, 5 (= INSCR. christ. Diehl 1810; a. 557?) templa ... ornantur tetolis ospitio[s]que simul. 89, 4 amica tellus ut det -um ossibus. 1247, 4 aeterno perfruor -o. 1249, 6 -um nobis sufficit ista domus (cf. 1731, 2 [= INSCR. christ. Diehl 2776; in lacuna] <et domus> -um). 1583, 10 qui vivos multis ... su(p)rema -a donavit amicis, cuius in -o requiesce(unt). CIL VI 13114 amissa incerta vita ospitio sibi conparavit. X 2641 expedi mi -um (cf. p. 3040, 72).

ζ de *caelo vel elysio tamquam sede mortuorum*: SIL. 3, 627 (*Iuppiter de Domitiano*) tarda senectam -a excipient caeli (MAX. TAVR. serm. 96 p. 728^A). TERT. anim. 55 p. 388, 29 nova mors pro deo ... alio et privato excipitur -o (*de animis martyrum secundum doctrinam Montanistarum in paradiso positos*). CYPR. Demetr. 19 p. 364, 21 donec ... ad aeternae vel mortis vel immortalitatis -a dividamur. hab. virg. 23 p. 204, 2 melioris habitaculi -a. RVST. HELP. hist. testam. 11 latro ... -um vitale meretur. SEDVL. op. pasch. 1, 27 p. 191, 10 urbs Ierusalem caelestis perpetuum libertatis -um est.

η de *rebus aliis rebus -um praebentibus*: α *generatim*: ① de *rebus corporis*: AETNA 129 ni diversos emittat terra canales -um fluvium. SEN. Thy. 821 ipse inuseto novus -o Sol Aurore videt occiduus. PLIN. nat. 15, 45 Rhodo ..., quod primum ab Aegypto earum (*sc. Persicarum arborum*) fuerat -um. FLOP. epit. 1, 4, 2 ut totius mundi opes ... illo velut maritimo urbis -o (*sc. Ostia*) reciperentur. PALLAD. 1, 17, 2 post ... siccitatem aquae praebeatur -um (*de cisternis*. cf. Svennung, *Unters.* 82). ins. 19 quae quibus -um [*Hofmann*]

praestent virgulta, docebo (*de insitione. cf. ibid.* 100). ^(H) incorp. (*imag. dilucente. cf. infra* l. 75): PLAVT. Capt. 523 nec confidentiae usquam -um est nec deverticulum dolis (*cf. Most.* 350 stabulum). Trin. 553 -um est calamitatis (*sc. ager*). Ov. trist. 3, 12, 54 ut Caesar non hic penetrale domumque, -um poenae sed velit esse meae.

^B *speciatim de sideribus* (*cf. p. 3024, 64*): MANIL. 4, 296 omnia signa vires cum certis sociant signis... et velut -o mundi commercia iungunt (*i. 'in unaquaque decade singula signa habent aliud signum quasi hospitium quod ibi dominatur'*). FIRM. math. 5, 7, 4 frequenter... lovis bonitatem mali signi mutat -um et malitiam Saturni bonae partis -um salutare debilitat. 6, 22, 2 si Saturnus et Iuppiter unum -um partis acceperint (*al. cf. 6, 23, 3*). PALLAD. 8, 5 cum sol cancri tenebit -um. MART. CAP. 1, 8 zodiaca Mercurium... -a praemetantem. 1, 28 Clio... in luna collocavit -um.

^B *latius, i. q. habitatio quaevis*: 1 *proprie*: a cogitatur potius de domicilio, sede vel de partibus domus habitationi destinatis: de domicilio: VLP. dig. 25, 3, 1, 2 domum accipere debemus -um, si in civitate maneat. AVIEN. orb. terr. 924 ad borean... posuere Chorasmi -a. AVSON. 418, 52 p. 287 P. ninguida Pyrenaei -a (*item c. gen.*: HIER. epist. 17, 3, 2 heremi (*aliter p. 3041, 63. cf. et infra* l. 71)). COD. Iust. 4, 26, 6 (*a. 259*) nullo iure... -um... sibi vindicat (*antea habitandi facultatem*). de domo vel partibus domus ubi habitatur: SCAEV. dig. 39, 5, 32 -o illo... utaris superioribus diaetis omnibus gratuito. VLP. dig. 9, 3, 5, 1 si quis cenaculariam exercens modicum sibi -um retinuerit. APVL. met. 9, 5 latenter inreperit eius -um... adulter. *ibid.* maritus... -um repetit (AMBR. c. Aux. 10. et *al. cf. l. 57*). 9, 6, 7 apol. 63. Plat. 2, 25 nec eiusmodi -a succedant, ut ceteris non reclusa (*reclusis codd.*) (*sit*) ianua (*Plato de rep. 3 p. 416^d. οἰκησιον*). TERT. praescr. 26, 10 ut alium deum in ecclesia dicerent, alium in -o (*antea inter domesticos*). CONC. II 3, 3 p. 58, 7 dum applicassem in quodam -o (*gr. II 1, 3 p. 49, 10 δῶματιον*). *al.* ENNOD. epist. 5, 15, 2 p. 138, 6. CONSVLT. 2, 1 ut... domus cum membris suis vel -is circumiectis divisa sit. GREG. M. epist. 3, 17 p. 176, 2 hortum atque -a, quae intra eandem domum ianua concludit, 9, 38 p. 67, 13 synagogas... cum -is suis. VITA Fulg. 58 p. 129, 11 L.

^b *in universum de aedificio vel domo (non certo disting. ab exemplis sub a allatis; hic posui fere ea ubi 'domus' vel 'oikos' sim. pro synonymis occurrunt [cf. p. 3037, 67]. dub.: CIL II 5763, 8 [a. 2 a.] Aneni Ammedi... -o Ammi Caenecaeni [i. 'domi'? Hübner ad l.; an potius ad p. 3037, 78?])*: EPIST. de aedif. ration. (CIL VI 1585^b) 20 ut ad voluptatem suam -um sibi exstruat (*cf. 29 aedificium, 42 habitationem*). ITALA Matth. 24, 26 (*cod. ff.*) ecce in deserto est... vel ecce in -is (*ταπεινός, cod. q domibus, codd. c d cubiculis [-o], codd. aur fl et Vulg. penetralibus*). HERM. vulg. sim. 8, 10, 3 in -is suis dei servos receperunt (*εἰς τοὺς οἴκους*). CYPR. unit. eccl. 9 p. 217, 20 -a humana diligere columbae. ARNOB. nat. 5, 35 p. 206, 2 Baubonis tugurium atque -um rusticum. AMBR. Nab. 6, 30 pauper scrutatur -um, nihil invenit *eqs.* virg. 1, 10, 60 relicto... parentum -o (*HIER. epist. 117, 4, 2 matris*). HEGES. 4, 2 p. 242, 19 quorum successistis -a (*syn. domos*). HIER. epist. 22, 37, 2 egredientes -um armet oratio. 108, 12, 2. VVLG. gen. 24, 32 introduxit eum in -um. Iudith 13, 1 festinaverunt... ad -a sua (*i. 'tabernacula'*? *cf. Stummer, Miscellanea Bibl. II 1934, 192*). PSALT. Rom. 54, 16 nequitia in -is eorum (*παροικίας, Vulg. habitaculis*). PAVL. NOL. carm. 28, 147 cernimus ex illis... unum flagrasse duobus -is (*i. 'casus'*). *al.* MAX. TAVR. hom. 103 p. 494^a ut... ad -um redeant (*[syn. domum]. et al. cf. l. 26*). serm. 112 p. 754° (= PS. AMBR. serm. 63) -i sui... angusta (*syn. tectum, aedes*). RVRIC. epist. 2, 33 p. 417, 15 in -o meo et locis frigidis (*al.*). VITAE patr. 5, 13, 15 coeperunt... venire ad -um eius (*gr. Nau 1909 p. 372 n. 281 θῶρον*). 5, 14, 16 invenit -um eius (3, 144 domo). 7, 19, 3 p. 1041° (= PALLAD. hist. mon. I 9 p. 281^a) ad -um suum... transvenit (*syn. domum*). GREG. Tvr. glor. mart. 47 p. 520, 13. GREG. M. dial. 1, 9 p. 57, 17 M. in -i sui vestibulo. *al.* ACT. Petr. 4. et *al.* *speciatim*: de templo velut dei -o (*cf. Stummer, l. c.*): HIER. in lér. 1, 76, 2 de solitudine, ubi nullum -um dei est (3, 9, 2). *i. q. παροικίαν*: PALLAD. hist. mon. II 13 p. 367° perrexit ad cellam eius. erat autem -um pauperum in quo leprosi iacebant *eqs.* *i. q. hypogeum*: ALEX. TRALL. 2, 271^{ext} coques... oleum in -o pedepiane (*ἐν οἰκηματι κατωγάῳ*). *liberius, fere i. q. locus, ubi quis habitat vel requiescit (cf. supra l. 20)*: ARNOB. nat. 2, 21 p. 65, 1 in loci illius -um. 5, 1 p. 174, 2 eos ad -a nota venisse. ASTER. RevBén. 47, 1935, 103 alius concavae rupi succedens... perpetuae noctis -o requiescit.

² *trop. vel transl. (similia v. supra l. 2)*: HERM. Pal. mand. 5, 1, 3 ira... diaboli -um est (*κατοικεῖ*). CYPR. unit. eccl. 8 p. 217, 14 hanc domum (*sc. ecclesiam*), hoc unanimatis -um designat... spiritus sanctus *eqs.* PS. AVG. serm. ed. Mai 72, 1 cum in -o sacrum faucium errabat totus orbis intra ianuam vocis (*de mundi creatura*). MAX. TAVR. serm. 109 p. 748° non potest... inter unius pectoris -um iniquitas simul atque aequitas habitare.

deriv.: hospitarius, hospitium.

hospitor, -ātus sum, -āri et hospito, -āre. [*ab hospes, cf. gr. ἑσπίσαι. J. B. H.*] scrib. osp- interdum in codd. s. VI: ITALIA

cod. d (act. 10, 6. 10, 18. 21, 16) et e (act. 10, 6. 10, 18. 10, 32). *inter deponentia enumerant* DOSITH. gramm. VII 431, 9 CHAR. gramm. p. 465, 5 B. 479, 17. act. -are: intr.: PS. AVG. serm. (p. 3045, 12). v. etiam var. l. infra l. 49. trans.: HYMN. Ambros. (p. 3045, 22; metro prob.). v. etiam var. l. infra l. 13. de notione: DOSITH. gramm. VII 431, 9 -or ἑσπίσαι (GLOSS. saepe). GLOSS. II 310, 5 ἐπισπίσαι -or (*cf. p. 3045, 16*). legitur inde a SEN. dial. et epist. (*transl.*), PETRON., PLIN. nat. (*transl.*). [*val. ospita, hisp. hospedar. M.-L.*] [*var. l. vel interpol.*: VVLG. I Cor. 16, 19 Aquila et Priscilla, apud quos et -or (*item gr. κατ' οἴς καὶ ἑσπίσαι, cf. infra l. 43*). PS. MATTH. euang. 22, 2 (*v. app. crit.*). dub. trad. et interpr.: VVLG. Sirach 29, 32 qui identidem hospitium mutat (*cf. infra l. 45*), -bitur (*-bit cod. A*) et pascet et potabit, ingratos (*l. ἑσπίσαι καὶ ποτεῖς, v. Kautzsch ad l.*)]

^I *intrans. i. q. alicuius hospitio uti, ἑσπίσθαι (saepius c. apud, in, hic sim. gerundium -andum pro supino [ad rem v. e. gr. Löfstedt, Verm. Stud. 191 sqq.] infra l. 65)*: A *proprie*: 1 *sensu strictiore i. q. deversari apud aliquem, in alicuius domo (opp. habitare infra l. 29; cenare infra l. 41)*: a *in universum*: PETRON. 77, 5 (*de domo Trimalchionis*) hospitium hospites capit *eqs.* Scaurus... nusquam mavoluit -ari, et habet ad mare paternum hospitium. QVINT. decl. 351 p. 380, 5 exul, apud quem dives fuerat -tus (*sim. CALP. decl. 6*). CIL XII 2462 (*s. I*) hospes qui <in dia>eta Asiciana... <hospi>tabitur. AVR. Fronto p. 104, 12 N. parvolae nostrae nunc apud Matidium in oppido -antur. PS. QVINT. decl. 12, 2 p. 239, 9 (*ironice; petitur ratio a legato, qui tempore inopiae ad frumenta missus ad aliam civitatem applicavit et frumentum duplo vendidit*) 'rapturos putavi'. quid dicis...? onustus viator apud latrones -aris? VLP. dig. 9, 3, 1, 9 hospes non ibi habitat, sed tantisper -atur. ITALA Ios. 2, 1 (Lugd.). PS. Orig. tract. 12 p. 129, 1 exploratores -ti sunt ibi apud Rahab meretricem (*κατέλκων, Vulg. quieverunt apud eam. cf. Rufin. Orig. in Ios. 1, 4 p. 292, 10 hospitio suscipiuntur*). Luc. 19, 7 (*cod. c*) Iudaei murmurabant, quia Iesus apud Zacchaem hominem peccatorem introivit -ari (*εἰσῆλθεν καταλῶσαι, Vulg. divertisset; Itala codd. a d f introisset [sim.] manere. cf. de eadem re PROSP. c. coll. 7, 8 introisset -ari*). act. 10, 6 (*cod. d*) Petrus hic est -ans apud Simonem pellionem (*[ἑσπίσεται, VVLG. -atur]*). 10, 18 [*codd. d e g, cf. p.*] si... Petrus hic -atur [*ἑσπίσεται, Vulg. haberet hospitium*]. VVLG. act. 10, 32 Petrus hic -atur in domo Simonis coriarii [*ἑσπίσεται*]. PORPH. Hor. sat. 1, 5, 38 se Formiis Murenae domo -tum esse, sed apud Capitonem cenasse (*cf. Hor. Murena praebente domum, Capitone culinam*). AMBROSIAS. in II Tim. 4, 19 p. 498^a Aquila et Priscilla... apud quos -tus operabatur manibus Paulus (*allud. ad Vulg. act. 18, 3 manebat apud eos. cf. supra l. 10*). VVLG. Sirach 29, 31 vita nequam -andi de domo in domum; et ubi -bitur, non fiducialiter aget (*ἐξ οἴκας εἰς οἴκας...; παροικίσεις [-σε B]*). III Esdr. 9, 2 Esdras... abiit in pastophorium Ionathae... et -tus illic non gustavit panem (*ἀπέσπεσεν*). act. 21, 16 adduxerunt nos apud quem -remur Mnasonem quendam (*[remus cod. W a. 1254]. ἑσπιδάμεν*). PAVL. MED. vita Ambr. 54 in qua domo -batur. PS. VEN. FORT. vita Leob. 15, 49 cum in quadam mansionem -retur et vidisset nocte *eqs.* GREG. M. dial. 3, 4 p. 143, 3 M. Datus episcopus Mediolanensis Corinthi domum ad -andum quae-sivit (*ibid. p. 143, 5. cf. infra l. 65*). *ibid.* p. 144, 2 -ari in domo eadem debemus. epist. 8, 17 p. 20, 14 -andi occasione... monasterium... praegravatum. BENED. reg. 1 genus... monachorum... qui tota vita sua per diversas provincias ternis aut quaternis diebus per diversorum cellas -antur. PASS. Paul. 2 Patroclus abiit ad horreum, ubi Paulus -batur (*ad hospitium Pauli var. l.*). PASS. Theclae Cb 8 p. 23, 12 (*cod. R; sim. epit. VIII 8 p. 160, 16*). epit. IV 2.

^b *speciatim de militibus sim. a civibus hospitio receptis*: COD. Theod. 7, 8, 4 (= Iust. 12, 40, 1) menses postibus -turi nomen ad-scribunt. 7, 8, 5, 1 ergasteria... ab omni -antium (*hospitum Iust. 12, 40, 2, 1 iniuria defensata*). 13, 3, 16 (= Iust. 10, 53, 11) nec... medicorum domus... militem seu iudicem suscipiant -andum (*de struct. v. supra l. 16; cf. ad -andum supra l. 53*). GREG. M. epist. 9, 207 insinuavit... abbatissa, quod intra monasterium ipsius milites -entur.

² *sensu latiore i. q. hospitem vivere in terra aliena, apud populum alienum, παροικεῖν sim. (-atur deus: infra l. 73)*: ITALA iud. 19, 1 (Lugd.) erat vir Levita -ans in parte montis Efreim (*παροικίων, Vulg. habitans*). 19, 16 (Lugd.) erat vir ex monte Efreim et -batur in Gabaa (*παρόκει, Vulg. peregrinus habitabat*). NEPOTIAN. 1, 18 Hercules Italiae -ans (*hospitem cod.; v. app. crit.*). ACT. Petr. 28 p. 75, 22 est... seductor Simon magus, qui -atur apud vos. *cf. GLOSS. III 383, 23 Paris -tus in regno Menelai (ἑσπίσθεις)*.

^B *transl. et in imagine*: 1 *absolute (sine obi.)*: de divitiis legitime acquisitis, quas sapiens non repudiabit: SEN. dial. 7, 23, 3 opes... non... excludet sapiens. quid... est, quare illis bono loco invidet? veniant, -entur (*postea nec... eiecit illas e domo*). de animo recto bonoque tamquam deo in corpore humano: SEN. epist. 31, 11. de anima humana per metempsychosin in pecore inclusa: SEN. epist. 108, 19 si in quo cognatus aliqui spiritus -retur (*[hostisparetur Q A B]*). *cf. antea pererratis pluribus domiciliis*. de flumine per lacum fluente: PLIN. nat. 6, 65 in [*Lausberg*]

quodam lacu. *de arbore translata*: PLIN. nat. 17, 149 *castanea tralata* nescit -ari pavetque novitatem biennio fere, postea prosilit. *de vite infirmiore, quae in iugo collocari nondum potest*: PLIN. nat. 17, 177 sub ... iugo -ari debet recisa. *de malo homines affligente*: HIER. (v. *infra* l. 18). *de Christo mystice apud hominem devertente*: AVG. in psalm. 131, 6 si vellet apud te hospitium habere aliquis senator *eqs.* quid tibi prodest hominis amicitia? ... opta amicitiam Christi: -ari apud te vult *eqs.* si ipsum Christum amaveris, aperis illi (fort. allud. ad N. T. apoc. 3, 20). *de Christo in utero Mariae* (allud. ad N. T. Luc. 1, 41): PS. AVG. serm. ed. Mai 45, 2 Christus ... in utero Mariae -batur et Iohannes in ventre Elisabeth portabatur (sim.: 160, 3 Christus ... i. u. M. -bat et I. i. v. E. morabatur. cf. de eadem re: 77, 3 ventris hospitium ingrediatur deus [loc. sim. v. p. 3042, 23]). 2 c. dat. (sec. gr.): *de malo homines affligente*: ITALA prov. 21, 7 (Hier. in Mich. 5, 7 sqq. p. 1203^p) interitus impiis -bitur (ἀπερίειν ἐπιξενωθήσεται [cf. p. 3044, 7]). *Vulg. aliter*. cf. HIER. ibid. non erit perpetuus interitus ... sed -bitur apud eos, quamdiu quae in illis est impietas consumatur). II *trans.* i. q. aliquem hospitio excipere, ξενίζειν (sec. gr. ξενίζειν [cf. GLOSS. IV 197, 9 (III 77, 68 GLOSS. III Abol. x 2) xenizo -or]. huc non spectat -andum p. 3044, 65. loc. dub. v. p. 3044, 12): HYMN. Ambros. II 47, 10 Abraham tres angelos ... -at (allud. ad V. T. gen. 18; cf. de eadem re N. T. Hebr. 13, 2 ξενόκλητος ἀγγέλους, *Vulg.* angelis hospitio receptis). PS. MATTH. euang. 40^d (cod. B) Lazarus consueverat -ari Iesum. *deriv.*: hospitatio, hospitator. *compos.*: cohospitor (viz recte cohospito vol. III 1563, 3), dehospitor. cf. adhospito, inhospitatus.

(hospitus) v. p. 3031, 28. *Lausberg.* [hostanis i. ciclaminos (sc. cyclaminos) GLOSS. III 565, 15. ex male intellecto Ps. Diosc. Vind. 2, 164 κυκλάμινος, ... ὀσθάνης ἀσπός (sc. καλῆς).] *Haffter.*

**hostia*, -ae f. [orig. inc., nisi conf. est c. hostire et hostis; v. Ribezzo, RIGI 10, 1926, 182. J. B. H.] *de origine*: OV. fast. 1, 336 hostibus a domitis -a nomen habet (SERV. Aen. 1, 334 -ae dicuntur sacrificia, quae ab his fiunt, qui in hostem pergunt; victimae vero *eqs.* [ISID. orig. 6, 19, 33 -ae ... dicebantur sacrificia, quae fiebant, antequam ad hostem pergerent. diff. app. 182 DIFF. ed. Beck p. 62, 9 GRAMM. suppl. 283, 18]. ISID. diff. 1, 523 devictis hostibus immolabatur). PAVL. FEST. p. 102 (v. p. 3055, 36). SERV. auct. Aen. 2, 156 (v. p. 3055, 14). *de scriptura et formis*: PAVL. FEST. p. 84 antiqui dicebant ... *fostiam* pro -a. ost- (cf. PROB. app. gramm. IV 199, 11 ostiae non hostiae [h. n. o. ed. Vindob.]). CASIOD. gramm. VII 202, 15 cum aspiratione. ISID. diff. 1, 413 inter 'ostium' et '-am'): TAB. devot. Audolent 138 (p. 2694, 20). *abl. plur.* -tis (in codd. e. g. PACVV. trag. 212 [contra metrum]. VARRO ling. 5, 98. CAEL. Cic. epist. 8, 11, 2 [M]. LIV. 41, 15, 4. 41, 28, 1): CIL XII 1567, 3 (a. 245). XIII 523, 5 (?). *? neutr.*: ITALA sap. 3, 6 (Lucif. moriend. 2 p. 288, 12) quasi holocausta -a accepit eos (holocaustam -am *Latinius* ut Athan. 1, 32 p. 121, 18; cf. p. 2858, 19 sqq.). COMM. apol. 703 quaerit -a nulla (-am nullam Roensch al.). GLOSS. V 441, 11 (= GLOSS. V Aa A 1198) v. vol. II 729, 3. *de notione* (cf. supra l. 36 sqq.): CHAR. gramm. p. 403, 28 B. victima maior est, hostia minor. PS. ORIG. tract. 10 p. 106, 20 -a ... oblatio est sacrificii *eqs.* EVCHER. instr. 1 p. 88, 5 -ae partem sacerdotes edebant, holocaustum erat -a integra *eqs.* (cf. GLOSS. V Abba HO 21 GLOSS. V 364, 46). ISID. diff. 1, 413 -a sacrificium. GLOSS. ὁψία. ὁψία. victima vel sacrificia (l. -um). quod deum placat. GLOSS. II Philox. HO 25 -a: ὁψία, ἱερῶν, ὁψίας ῥόπων. *legitur inde* ab ENN., PLAVT. (de LEGE XII tab. 12, 1 [Gaius inst. 4, 28] non constat, quoniam non ipsa verba legis asseruntur); in hexam. ponitur in primo vel quinto dactylo praeter VERG. Aen. 11, 740, in pentam. in initio alterutrius coli. [falso trad.: CIC. ad Q. fr. 3, 2, 2 (var. l. pro hostium). LIV. 21, 62, 4 (v. p. 2550, 37).] *cf. Onom.*

fere i. q. victima (de ratione inter vocabula -a et victima intercedente [iuxta pon. inde a PLAVT. l. 84] v. supra l. 36 sqq. 53 et cf. s. victima; in exemplaribus graecis respondet ὁψία, ubi nihil aliud adnotatur).

I *usu proprio et stricto* (-ae 'carnales': RVFIN. hist. 3, 28, 5. FAVST. REL. symb. 2 [Caspari, Anecd. p. 329, 2]; ad rem cf. Krause, RE Suppl. V 236 sqq.). A *de animantibus* (vi originaria): 1 *de bestiis*: a loci generales (selecti): ENN. scaen. 39 exsacrificabat -is balantibus Priamus (PLAVT. Epid. 176 sacrificias ... Orco -is [LIV. 22, 1, 17 al. PAVL. FEST. p. 33 PORPH. Hor. carm. 3, 23, 17]. cf. ENN. frg. var. 105 eam ... -am, quam ibi sacrificavit [VARRO rust. 1, 2, 19. et al.]). PLAVT. Amph. 1127 ut Iovis ... multis -is pacem expetam. Poen. 450 qui ... leno ullam Veneri ... immolarit -am (v. vol. VII 1, 489, 12. 38 al. cf. CIC. leg. 2, 29 quibus -is immolandum [LIV. 42, 30, 8. v. et FERIA. Cuman. Sept. 23 (CIL I² p. 229) immolatio ... -a]). 847 -is ... propitiare Venerem. 849 -is Venerem placavere (Rud. 23 donis, -is. PLIN. nat. 8, 183 nec claudicante nec aliena -a deos placari nec trahente se ab aris. APVL. met. 8, 30. et al. cf. SIL. 17, 60 numen pelagi placaverat -a taurus). Pseud. 326 accerse -as, victimas, lanios. Rud. 273 -as

agere ... huc (CIC. inv. 2, 96). PACVV. trag. 212 quis deos infernos, quibus caelestes dignet decorare -is. TRAG. inc. 220 infulatas. S. C. Gell. 4, 6, 2 uti M. Antonius consul -is maioribus Iovi ... procuraret *eqs.* (LIV. 22, 1, 15 prodigia. al. APVL. met. 9, 34). *ibid.* si quid succidanea (v. p. 3047, 6) opus esset, robis succideret. VAL. ANT. hist. 61 VARRO Men. 451. ling. 6, 3 piaculari -a facta piatur praetor (TERT. Scap. 2 p. 541 Oe. ITALA Dan. 3, 40 [Cypr. testim. 3, 20 p. 136, 25] fiat -a [Vulg. sacrificium]. et al. cf. LIV. 27, 25, 9 neque ... duobus nisi certis deis rite unā -ā fieri [CENS. 2, 2 faciendum]). 6, 31 -am caesam (v. vol. III 63, 17; cf. LIV. 8, 10, 12 piaculum -ā [-am dett.; del. C.-W.] caedi). CIC. leg. agr. 2, 93 probatae (TERT. apol. 30, 6 [syn. victimarum]. nat. 1, 10 p. 76, 6. cf. l. 35. p. 3047, 53. 3048, 23). leg. 2, 54 -a ... maxima parentare. div. 2, 36 proxuma -a litatur (LIV. 38, 20, 6 GELL. 4, 6, 6 AMM. 22, 9, 8. cf. p. 3047, 25 sq. 42. v. et LIV. 36, 1, 3 primis ... -is perlitatum est. IVST. 20, 2, 14 litatis -is. AMM. 23, 8, 7 per -as litando). CATVIL. 68, 76 nondum cum ... a caelestes pacificasset eros. SALL. Iug. 63, 1 C. Mario per -as dis supplicanti. VERG. Aen. 1, 334 multa tibi (Veneri) ... cadet -a (v. vol. III 25, 9 sqq. cf. TRIB. 1, 2, 62 concidit [Ov. l. 22. v. et p. 3047, 27]). 11, 740 pinguis (FEST. p. 186. cf. p. 3047, 81). HOR. carm. 1, 19, 16 mactata (LIV. 30, 13, 6 al. SIL. 1, 120. et al. cf. p. 3047, 61 sqq.). OV. epist. 6, 78 -a pro damnis concidat icta meis? (met. 15, 735 SERV. auct. Aen. 4, 57). LIV. 1, 20, 5 quibus -is ... sacra fierent (25, 12, 10. 13. LEX arae Iovis Salon. [CIL III 1933] 7. Aug. 25 Narb. [CIL XII 4383] 2, 15. cf. LIV. 29, 19, 8 piacula. 31, 5, 3 rem diuinam [36, 1, 2. 40, 53, 4]. 42, 51, 2 sacrificio [cf. p. 3047, 25]). 28, 27, 16 portentum, quod nullis -is ... expiari possit (30, 38, 9 PHAEDR. 3, 3, 11. APVL. met. 3, 2 [-is del. Leo]. OBSEQ. 39. cf. TAC. hist. 5, 13, 1 piare). 30, 27, 11 quas ... -as ... voverat (30, 27, 12. TAC. hist. 2, 3, 2 [per ellipsin]. TERT. Scap. 2 p. 541 Oe. COMM. instr. 1, 15, 5. cf. p. 3047, 75). PAVL. FEST. p. 84 foedus ... quod ... foede -a necaretur. p. 244 'piacularia auspicia' ... cum aut -a ab ara effugisset aut percussa mugitum dedisset *eqs.* (de piaculo fuga -ae commisso, item: VAL. MAX. 1, 6, 12 PLIN. p. 3045, 82 SVET. Iul. 59 Tit. 10, 1 LAMPR. Alex. 60, 3 SERV. infra l. 65. sim.: SERV. auct. georg. 2, 395 improbant ... haruspices -am, quae ... reluctatur [MACR. Sat. 3, 5, 8]. ADNOT. Lucan. 1, 611 nisi stet -a, non est accepta). SEN. Med. 66 Pax donec tenera ... -a. nat. 4, 6, 3 maioribus -is exorata grando. TAC. hist. 8, 56, 1 feriri -as (cf. p. 3047, 74). CALP. decl. 44 p. 34, 6 nemo de polluto grege -am sumit. APVL. met. 7, 22 asinum victimamus -am. Socr. 14 p. 148 qui divi nocturnis vel diurnis, promptis vel occultis, laetioribus vel tristioribus -is vel caerimoniis vel ritibus gaudeant. PS. QVINT. decl. 9, 11 percussae (SPART. Geta 3, 8 Hyg. fab. 137, 6. cf. supra l. 32). 13, 15 prima ... -ae (i. ut a feret) 45 causa pecudi fuit laesa fruges. TERT. ieiun. 16 p. 295, 25 -am instaurant (RVFIN. Orig. in num. 17, 1 p. 155, 9). et passim.

de signis metallicis, quae offeruntur: FEST. p. 238 porcā auream et argenteam (in sacro Ceriali) dici ait Capito Ateius, quae etsi numero -arum non sint, nomen tamen earum habere. *de sidere, quod in Centauro positum est* (sc. 'ἄρκτορος', 'bestia'): HYG. astr. 2, 38 Iuppiter ... inter sidera eum (Centauro) constituit cum -a, quam supra Aram tenens immolare videtur. *ibid.* ad Aram cum -a venire ... figuratum. 3, 25. 3, 37 Centaurus -am dextra manu tenens supinam. *ibid.* -a ... habet in cauda stellas II *eqs.* 3, 38. b *iuncturae speciem -ae indicantes*: α acced. adi. (v. etiam l. 41 sq.; cf. nomina: agonis [v. vol. I 1414, 21. 27 sqq.], ariaga [?; v. vol. II 728, 77 sqq. et cf. Krause l. c. 277, 44 sqq.], forda [v. infra l. 65], taurea [v. p. 3047, 6]). alba: VARRO frg. Gell. 10, 15, 32 PAVL. FEST. p. 10 VOPISC. Tac. 19, 6. et al. ambarvalis: v. vol. I 1835, 78 sqq. amburbialis: PAVL. FEST. p. 5. animalis: v. vol. II 83, 34 sqq. (adde: SERV. auct. Aen. 4, 56). atra: PAVL. FEST. p. 124. bidens: v. vol. II 1973, 32 sqq. bima: GELL. 16, 6, 12 (ex Nigid.). caviaris: PAVL. FEST. p. 67. circumforanea: APVL. met. 3, 2 (-is del. Leo). consultatoria: MACR. Sat. 3, 5, 5. effugia (cf. supra l. 32 sqq.): SERV. auct. Aen. 2, 140. eximia: MACR. Sat. 3, 5, 6 (ex Veran.). femina: v. vol. VI 1, 462, 72. furva: v. vol. VI 1, 1651, 12. gravis: PAVL. FEST. p. 102 TAC. ann. 15, 47, 1. SERV. auct. Aen. 2, 140 si g. fuerat, forda dicitur. *? holocausta*: v. p. 3045, 49. iningis: MACR. Sat. 3, 5, 5. lactans (-ens): S. C. Gell. 4, 6, 2 (plantantibus codd.). CIC. leg. 2, 29 LIV. 22, 1, 15 PETRON. 133, 3 v. 15. lustralis: APVL. apol. 47 CIL IX 5565, 6. maior: S. C. Gell. 4, 6, 2 CIC. leg. agr. 2, 93. OV. trist. 1, 10, 44 (quam agna). LIV. saepe. ACT. Arv. a. 38 c 11 PHAEDR. 3, 3, 11 SEN. nat. 4, 6, 3. VOPISC. Aurelian. 12, 2 (opp. minores). et al. cf. p. 3047, 82. 3049, 10. mas: v. vol. VIII 424, 17. maxima: PAVL. FEST. p. 126. cf. supra l. 13. medialis: PAVL. FEST. p. 124. minor: v. l. 74. nigra: VAL. MAX. 2, 4, 5 SIL. 1, 120 SPART. Sept. Sev. 22, 7. et al. opima: FEST. p. 186 APVL. met. 8, 30. cf. p. 3049, 9. 11. optata, optima: FEST. p. 186. pacifica (cf. p. 3047, 12): VVLG. exod. 32, 6 (v. p. 3047, 17). lev. 9, 18 (Italia Lugd. sacrificii salutaris). al. EVCHER. instr. 1 p. 88, 8 quibus venci populus solebat (cf. GLOSS. V 365, 8). piacularis: VARRO ling. 6, 30 ARNOB. nat. 6, 2 p. 215, 6. praecidanea: GELL. 4, 6, 7. prodigua: FEST. p. 250 (ex Veran.). pulla: TRIB. 1, 2, 64. pura: [Tietze]

PAVL. FEST. p. 14. PLIN. nat. 8, 206 (ex Coruncanio). cf. etiam l. 46. robia: S. C. Gell. 4, 6, 2. ruminialis: PLIN. nat. 8, 206 (ex Coruncanio). salutaris (cf. infra l. 14 et p. 3048, 36. 60): VVLG. lev. 10, 14 (Itala Lugd. sacrificiis s.). II Macc. 3, 32 (Itala rec. L. sacrificium s.). RVFIN. Orig. inlev. 2, 1 p. 289, 12. et al. sterilis: SERV. auct. Aen. 2, 140 quae... st. est, taurea appellatur. succidanea: S. C. Gell. 4, 6, 2 PAVL. FEST. p. 303 SERV. auct. Aen. 2, 140. virgo: ARNOB. nat. 7, 22 p. 255, 17.

β acced. gen. explic. (cf. p. 3049, 37): ① varia: expiationis: VVLG. exod. 29, 36. fructuum pacis: LIB. iubil. 21, 6 (v. Rönsch ad l.). gratiarum (cf. p. 3049, 33): VVLG. lev. 7, 13. pacificorum (cf. p. 3046, 79): VVLG. lev. 3, 3 (Itala Lugd. sacrificio salutaris). 3, 9 al. sabbatorum eqs.: VVLG. III Esdr. 5, 52 s. et neomeniarum et dierum sollemnium omnium sanctificationum. salutaris (cf. supra l. 3): ITALA exod. 24, 5 (Aug. quaest. hept. 2, 98; gr. θυσία σωτηρίου, Vulg. victimas pacificas). salutis: ITALA exod. 32, 6 (Lugd.; gr. θυσία σωτηρίου, VVLG. -as pacificas). ② per identitatem: agni: RVFIN. Orig. in num. 24, 1 (p. 3048, 49). in cant. 3 p. 174, 1. holocausti (-orum): VVLG. lev. 4, 33. sap. 3, 6 (p. 3049, 30). pecudum: MIN. FEL. 27, 2 PS. AVG. quaest. test. II nov. 15 p. 436, 6.

2 de hominibus: CIC. Font. 31 Galli humanis -is eorum (i. deorum) aras ac templa funestant (LIV. 22, 57, 6 minime Romano sacro. 38, 47, 12. PLIN. nat. 8, 82 sacrificium Arcades Iovi... h... -ā faciebant. TAC. Germ. 9, 1 Mercurio h... -is litare [SOL. 21, 1 AMM. 22, 8, 34]. FLOR. epit. 1, 16, 7 LAMPR. Heliog. 8, 1. et al. cf. infra l. 69). LYCB. 1, 99 ut -a concideret Iphigenia. VERG. Aen. 2, 156 (de Sinone. cf. SCHOL. Verg. Veron. Aen. 2, 101 non est devotus -ae). OV. ars 1, 651 illi Thrasio Busiris 'fies Iovis -a primus' inquit (CLAUD. 18, 162 cecidit saevi, quod dixerat, -a sacri. cf. SEN. Thy. 718 Tantalus prima -a est). met. 13, 452 (de Polyxena). Pont. 3, 2, 83 'alter ut e vobis', inquit Iphigenia, 'cadat -a sacris eqs.' (i. Pylades vel Orestes). SEN. Thy. 759 (de liberis Thyestae). 915. IVV. 15, 119 (de sacro Taurorum). CALP. decl. 44 p. 34, 6. MIN. FEL. 9, 5 hac (sc. infantis) foederantur -a. 30, 3 Saturno a parentibus infantis immolabantur, blanditiis et osculo comprimente vagitum, ne flebilis -a immolaretur. TERT. nat. 1, 15 p. 85, 19 impietatis -a. adv. Marc. 3, 18 p. 406, 12 Isaac... in -am deditus (PS. TERT. adv. Iud. 10 p. 727 Oe. ITALA gen. 22, 2 [Cypr. testim. 3, 15 p. 127, 21] impones illum -am [sic δλοκαρπωσιν, Vulg. in holocaustum]. HIL. in Matth. 10, 14 p. 971° [syn. victimam]. et al.). AMM. 27, 4, 4 -is captivorum Bellonae litantes Scordisci. MART. CAP. 6, 635 -as humani generis. DRAC. Romul. 10, 193 iacet -a templis Iason.

B de rebus (vi dilatata): 1 pressius signif. -ae genus incruentum: PEREGR. Aeth. 13, 4 obtulit Melchisedech (v. V. T. gen. 14, 18) -as deo puras, id est panes et vinum (14, 2. cf. p. 3048, 55). DRAC. Romul. 10, 204 sunt tantum (Buech, tamen codd.) -a Amoris flores. 2 usu liberiore de sacrificio Cain (obversatur menti -a ovium ab Abel oblata; ad rem cf. V. T. gen. 4, 3 sqq.): HIL. myst. 6, 3 ut eius Cain -a displiceret (infra: sacrificia). 6, 4 -am, quae ex operationibus terrae est. minus audacter (per zeugma): VVLG. Hebr. 11, 4 plurimam -am Abel quam Cain obtulit deo. PRVD. ham. praef. 8 deus minoris comprobavit -am, reiecit illam, quam paravit grandior.

II per comparisonem, imaginem, metaphoram:

A de hominibus hominumque vita, salute, anima sim.: 1 de iis, qui malis afficiuntur: a generaliter dictum: α de iis, qui caeduntur (ad aram vel sepulcrum: l. 63. 65. 69. 71, manibus vel penatibus sacri: l. 72-75; nota de gente: l. 76): per compar.: SALL. (?) rep. 2, 4, 2 M. Catoni L. Domitio... quadraginta senatores, multi... adulescentes sicuti -ae mactati sunt. VAL. MAX. 2, 7, 6 filium in modum -ae mactari iussit Torquatus (9, 7 mil. Rom. 2 milites sacrificare incipientem adorti in m. -ae mactarunt Q. Pompeium). MELA 3, 64 parentes... velut -as caedunt. SVET. Aug. 15 trecentos... ad aram... -arum more mactatos. per imag.: CIC. har. resp. 6 T. Annio devota et constituta ista -a esse videtur (sc. Clodius). TAB. devot. Audollent 188 (= CIL I² 1018) hanc -am acceptam habeas et consumas Danae(m) (cf. p. 3055, 43). SALL. or. Lep. 14 humanas (cf. supra l. 22) -as vidistis (spectat ad Gratidianum ad sepulcrum Catuli interfectum). SEN. Herc. f. 1040 (Amph. ad Herc. semet ipsum significans) stat... ad aras -a (cf. 1038 victimas). SIL. 15, 443 (log. Scipio) prima -a vobis, sacra(m) manes, campo iacet Sabura (STAT. Theb. 12, 771 [log. Theseus] Argolici, quibus haec datur -a [sc. Creon]). CALP. decl. 24 p. 22, 11 feriat -am pater, quam diis penatibus vovit [sc. filium]. RVT. NAM. 1, 141 sacrilegae... cadat -a gentis (sc. Getarum). β de eo, qui diris vexatur: OV. lb. 106 da iugulum cultris, -a dira (sc. Ibis), meis. γ usu christiano de iis, qui salutem animae perdunt: per compar.: MIN. FEL. 37, 7 deum nescientes ut victimae ad supplicium saginantur, ut -ae ad poenam coronantur. HIER. epist. 147, 1, 3 quasi pinguis -a in mortem propriam saginaria. per imag.: TERT. idol. 6 p. 36, 10 idolis hanc saginatio(m) et auratio(m) et maiorem -am caedis, salutem tuam (HIER. epist. 21, 12 [in allegoria ad N. T. Luc. 15, 15] daemum multitudine... victimis pascitur et no-

vissime s. quadam -a, ipsius hominis morte, saturatur [infra: immolans eis porcis animam suam]). CYPR. laps. 8 p. 243, 4 quid -am tecum, miser (sc. qui Christum negas), quid victimam... importas? ipse ad aras -a, victima ipse venisti, immolasti illic salutem tuam eqs.

b -ae publicae libidinis (voluptatis): TERT. spect. 17 p. 19, 2 prostibula, publicae libidinis -ae. 19 p. 20, 25 gladiatores... in ludum veneunt, ut publicae voluptatis -ae fiant.

2 de iis, qui se offerunt (offeruntur per alios: infra l. 24 et 29): α offertur vita (integritas corporis: l. 27, libertas: l. 19):

α de Menoeceo pro patria mortuo: STAT. Theb. 10, 769 si vos deos placita -a iuvi. '11, 283 -a regni, -a, nate, iaces. β de martyribus (de lingua resecta martyris: l. 27; per compar.: l. 22; ad rem cf. TERT. scorp. 7 p. 160, 8 si... deus propriae -ae nomine martyria sibi depostulasset [antea: victimae]): CYPR. epist. 10, 4 p. 493, 10 -am se domino cito futurum esse promittens Paulus. 57, 3 p. 652, 24 gloria est pacem dedisse martyribus, ut sacerdotes, qui sacrificia dei... celebramus, -as deo et victimas praeparemus. 76, 3 p. 830, 23 -ae facti deo et vosmet ipsos... victimas exhibentes in metallo constituti (postea affertur N. T. Rom. 12, 1; v. infra l. 67). MOYS. Cypr. epist. 31, 5 p. 561, 18. HIL. in Matth. 22, 4 p. 1043^a tamquam -a electa... immolati martyres. myst. 6, 5 ex primitiis ovium sancti corporis -am praebitura ecclesia sicut Abel (cf. 8, 4 probatas deo fidelium ex gentibus -as). AMBR. fid. 3, 17, 13 patri -am boni martyris offerebat Stephanum Christus (HEGES. 3, 2 p. 186, 13 se pro Christo. RVFIN. Orig. in num. 10, 2 p. 72, 3 -ae sanctorum. 24, 1 p. 225, 31 se). PRVD. perist. 10, 770 digna est fidelis lingua, quae sit -a. sim. de Maccabaeis: VAL. CEM. hom. 18, 5 p. 749^a quae mater... de fructu ventris sui -am deo tradiderit. γ de Christo

(de bonitate Christi per compar.: l. 49): ① usu originario: in sacra script.: VVLG. Eph. 5, 2 Christus tradidit semetipsum pro nobis oblationem et -am deo in odorem suavitatis. Hebr. 9, 26, 10, 12. 26. apud ECCL.: PS. TERT. adv. Iud. 14 p. 740 Oe. Christus effectus -a... pro omnibus nobis. CYPR. patient. 10 p. 404, 5 Isaac ad -ae dominicae (cf. infra l. 56) similitudinem praefiguratus. AMBR. fid. 4, 6, 69 se obtulit salutaris (v. p. 3047, 14) mundi totius -a passioni (RVFIN. Orig. in gen. 8, 1 p. 78, 27 AVELL. p. 105, 15). RVFIN. Orig. in gen. 8, 6 p. 81, 8 fit... et -a et sacerdos (NICET. appell. 1 p. 2, 25 s. dicitur... quia suum corpus oblationem et -am optulit deo... pro nobis). Orig. in lev. 1, 5 p. 288, 18 ut ad similitudinem -ae Christi conformari mereamur (pro epitheto, sim.: EVCHER. form. 9 p. 53, 23 -a: Christus vel anima dicata deo. ORIENT. carm. app. 2, 8). 7, 1 p. 373, 27 ubi immolaret -am carnis suae Christus (cf. PRVD. cath. 9, 88 corporis sacri). Orig. in num. 17, 1 p. 155, 3 ubi... venit perfecta -a et 'agnus immaculatus' (Vulg. I Petr. 1, 19)... sacrificia priora... superflua visa sunt, cum una -a omnis daemum cultura depulsa sit (cf. 24, 1 p. 227, 11 donec veniat mundum ad -am perfectam, ad -am consummatam eqs.). 24, 1 p. 225, 22 bonitas Christi talis exstitit humano generi quasi agni -a immaculata et innocens eqs. BARNAB. 7, 3 dominus pro peccatis nostris incipiebat vas spiritus sui offerre -am. GREG. M. moral. 6, 32 p. 747^a verae mundationis -a. et al. ② usu derivato de sacramento eucharistiae (ad rem cf. CYPR. epist. 63, 5 p. 704, 12 spiritus sanctus [V. T. prov. 9, 2] typum dominici sacrificii... praemonstrat immolatae -ae et panis et vini [cf. p. 3047, 46]... faciens mentionem): CYPR. unit. eccl. 17 p. 226, 9 dominicae (cf. supra l. 35) -ae veritatem per falsa sacrificia profanare. SACR. Gelas. p. 572 (= Greg. 87, 2 al.) cum oblationibus -arum (p. 707 [= Greg. 55, 2]. et al.). p. 683 (= Leon. p. 413 Greg. 188, 2) devotionis nostrae (cf. p. 3049, 48). GREG. M. dial. 4, 57 p. 316, 25 M. salutarem (p. 319, 14. 320, 4. cf. l. 36. p. 3047, 14). 4, 59 p. 322, 13 -am sacrae oblationis (epist. 9, 26 p. 59, 30). in euang. 37, 7 p. 1278^p placationis (SACR. Greg. 69, 2 p. et laudis [al.; cf. p. 3049, 35]). ibid. p. 1279^a sacras. ibid. sacri altaris. ibid. -am suae passionis offerimus Christo. SACR. Greg. 1, 25 -am puram, -am sanctam, -am immaculatam. et al.

b offertur corpus purum (anima: l. 75, cf. l. 42; per compar.: l. 81; ad rem cf. sub B 2): in sacra script.: VVLG. Rom. 12, 1 obsecro... vos... ut exhibeatis corpora vestra -am viventem, sanctam, deo placentem. apud ECCL. fere inde pendentes: PS. ATHAN. ad mon. 1 p. 72^a (v. p. 2859, 30) voluntariae oblationis. AMBR. exc. Sat. 1, 1 deduximus... -am meam, -am incontaminatam, -am deo placentem... Satyrum (cf. 1, 80). RVFIN. Orig. in lev. 9, 9 p. 436, 24 si membra mea ab omni concupiscentia carnis mortificavero (cf. N. T. Col. 3, 5)... holocaustum obtuli... et ipse meae -ae sacerdos efficior. PRVD. perist. 14, 84 animam... cum virginalem, tum patris -am. AVG. civ. 20, 26 p. 474, 8 D. primi homines puri atque integri ab omni sorde... peccati se ipsos deo mundissimas -as offerebant. p. 475, 18 -ae... veteris legis... significabant homines sanctos (cf. p. 475, 26 sancti ita se ipsos offerent in iustitia, ut tales -ae... immacolatae... sint futurae). serm. 205, 1 nos illi deo acceptabilem -am. SVLP. SEV. epist. app. 2, 1 virgines quasi sanctiores purioresque -ae... eliguntur (eqs.)... digna... domino -a tam pretiosi animalis oblatio et nulla magis ei quam imaginis suae -a placitura. VAL. CEM. hom. 4, 6 p. 704^b -am corporis tui, quam incorruptam et in-

violatam altaribus convenit exhibere. NICET. virg. laps. 16 immaculatam ... virginem, -am vivam domino. CIL V 8958 (= INSCR. christ. Diehl 3454), 6 (a. 488) cui Christo -a est decata Ienesia. et al.

B de rebus (ponuntur homines pro re: infra l. 30; de eucharistia v. p. 3048, 52): **1 de rebus corporeis:** VVLG. Phil. 4, 18 quae misistis odorem suavitatis, -am acceptam, placentem deo.

2 de rebus incorporeis: a in univ. (per compar.: l. 11. 30): MIN. FEL. 32, 2 cum sit litabilis -a bonus animus et pura mens et sincera sententia. TERT. apol. 30, 5 deo offero opimam et maiorem (vestris add. Kroymann) -am ..., orationem de carne pudica ... profectam. orat. 27 p. 198, 18 orationem velut opimam -am admove. 28 p. 198, 19 oratio est ... -a spiritalis, quae pristina sacrificia delevit (VVLG. I Petr. 2, 5 spirituales. RVFIN. Orig. in Ios. 26, 3 p. 463, 9 veras -as, id est sp. CASSIAN. conl. 4, 1, 2. et al.). 28 p. 198, 28 spiritu sacrificamus orationem -am dei propriam eqs. patient. 13 p. 20, 9 addictio carnis, -a domino placatoria per humilationis sacrificium. ITALIA psalm. 50, 19 (Tert. adv. Iud. 5 p. 711 Oe.) cor ... humiliatum -a deo est (Vulg. et Hier. psalt. sec. Hebr. sacrificium). HERM. Pal. et vulg. sim. 5, 3, 8 (de ieiunio). LACT. inst. 6, 12, 24 vivam (cf. p. 3048, 68) -am deo adquirit aegrotorum curatur. HIER. epist. 36, 16, 4 -a placens deo salus est peccatorum. VVLG. Hebr. 13, 16 RVFIN. Greg. Naz. orat. 7, 4, 4. Orig. in lev. 5, 2 p. 336, 17 -as intra te ipsum require eqs. (p. 337, 21 quod ... animalia ... habeas i. te et ex ipsis spiritaliter [-les var. l.] offerre debeas -as). Orig. in Ios. 26, 3 p. 461, 19 verae -ae (cf. l. 14). p. 462, 2 caelestes -ae, ... vera sacrificia. PRVD. perist. 10, 361 (354 victimas ... simplices). psych. 785 nulla -a Christo dulcior pace. **de rebus personatis:** TRACT. in Luc. 5, 14 tria haec (sc. fides, spes, caritas) immaculatam deo -am faciunt (infra: victimis). **de iustis pro iustitia (per compar.):** VVLG. sap. 3, 6 deus quasi holocausti -am accepit illos iustos (gr. ὡς δολοκάρπωμα θυσίας. cf. p. 3045, 49).

b c. gen. explic: HIER. psalt. sec. Hebr. 27, 6 immolabo ... -as iubili (VVLG. -am vociferationis. cf. 107, 22 -as gratiarum [Vulg. sacrificium laudis. VAL. CEM. hom. 3, 3 p. 701°. cf. p. 3047, 11]. 116, 17 [= VVLG.] -am laudis [VVLG. Hebr. 13, 15 id est fructum laborum confitentium nomini dei. Avg. civ. 10, 3 p. 406, 9 D. humilitatis et l. et al. cf. p. 3048, 63]. de locis psalmorum non satis constat, hucne an ad p. 3047, 9 pertineant). RVFIN. Orig. in exod. 9, 4 p. 241, 19 orationum -as et misericordiae victimas (Orig. in lev. 9, 1 p. 419, 1 [ad N. T. Hebr. 13, 15; v. l. 35] -am o., -am misericordiae, -am pudicitiae, -am iustitiae, -am sanctitatis). Orig. in lev. 5, 3 p. 340, 1 -am iugulans verbi dei et 'doctrinae sanae' (Vulg. I Tim. 1, 10) victimas offerens sacerdos. Orig. in num. 5, 3 p. 29, 14 per -as precum supplicationumque victimas (GREG. M. moral. 1, 48 p. 649^a precia). PETR. CHRYS. serm. 13 p. 231^B ieiunii. 51 p. 343° pecorum victimae mortuorum in vivam (cf. p. 3048, 68) cordis -am transferunt. SIDON. carm. 1, 29 colat variae te, princeps, -a linguae (cf. 22 victima). GREG. M. moral. 1, 52 p. 551^D devotionis (cf. p. 3048, 59).

deriv.: hostiatus, hostiola. cf. hostio, hostis. **compos.:** ? hostiapex. Tietze.

hostiār- v. ostiār-. **hostiat** v. p. 3055, 43. **hostiātīm** (quod) ab hoste fit GLOSS. V 570, 19. **pro ostiātīm** ut vid. (de script. host- cf. e. gr. Gloss. V 97, 8 = Gloss. IV dub. Plac. R 8); fortasse ex Oros. hist. 5, 1, 6 hostem ultro ostiātīm inquietantem.

hostiātus, -a, -um. [ab hostia, a PLAVTO sec. praeced. candidatus (v. infra) formatum vid. J. B. H.] **i. q. 'cum hostiis'**, 'hostias secum ducens': PLAVT. Rud. 270 candidatas venire -asque mulieres ad fanum (cf. 273 hostias agere).

hosticapās (-as?) m. [ab hostis et capere, cf. paricidas. J. B. H.] PAVL. FEST. p. 102 -as (hosticas L) hostium captor.

hosticida, (-ae) m. ab hostis et caedere. GLOSS. Loewe, Prodromus p. 420 -a: qui caedit hostem. GLOSS. Hamann (v. p. 3033, 40) p. 7 -a (scrib. -scinda): qui interficit hostes.

hosticinum v. osticinum. **hosticolum** v. p. 3050, 22.

hosticulus, (-i) m. ab hostis diminutive; v. Heraeus, ALL 12, 1902, 67. NOT. Tir. 48, 40 -us. Haflter.

hosticum v. hosticus.

hosticus, -a, -um. [ab hostis, cf. civicus. J. B. H.] **compar., superl. desunt.** NOT. Tir. 48, 39^a (-cius G). **de usu et notione:** PORPH. Hor. carm. 2, 1, 1 antiqui 'civica' et 'a', deinde 'civilia' et 'hostilia' dicebant (cf. SCHOL. ibid.). DIFF. ed. Beck p. 62, 8 -us' tumultus, 'hostilis' animus (-i cod.). GLOSS. I Ansil. HO 172 (= III Abstr. HO 14) -us' et 'hostilis' unum est. **legitur inde a PLAVTO; ad augures revocat VARRO p. 3050, 8, [e conl. dub.: LIV. 44, 13, 1 in agro hos<tico>] (ed. pr. [cf. p. 3050, 9], hos<tili> Hertz [cf. p. 3051, 21], hos<tium> Fagner [cf. 3, 3, 10 al.]; v. Heraeus, Vindic. Liv. II 1892, 13. cf. p. 3055, 6.)**

I notione antiquissima i. q. peregrinus, ξενικός (e conl.; cf. hostis p. 3056, 18): PLAVT. Mil. 450 -um (Lips., (hostium codd.; hospium Ussing) hoc mihi Philocomasio domicilium est, Athenis domus est Atticis (Leo, ac (h)erus codd.).

II notione communi i. q. πολέμιος: A adi. (neutr.

pro subst.: infra l. 22 sqq. 50 sqq.): **1 fungitur vice genetivi 'hostis', 'hostium': fere i. q. ad hostem pertinens:** a generatim (fere pro gen. subi.): PLAVT. Capt. 246 conservitium -a evenit manu. Most. 357 isti qui -as (Ritschl, edd.; hastis codd. ex v. 358) trium nummum causa subeunt sub falas (falsa codd.). ACC. trag. 323 ('Epinausimache') acervos alta in amni (sc. Scamandro) corpore explevi -o. VARRO Men. 332 pestilentia aut -a, (austica codd.) acies.

ling. 5, 33 ut nostri augures publici disserunt, agrorum sunt genera quinque: Romanus, Gabinus, peregrinus, -us, incertus ...; -us dictus ab hostibus (cf. p. 3049, 77). HOR. sat. 1, 9, 31 ensis. carm. 3, 2, 6 moenibus (SIL. 15, 115). Ov. fast. 4, 893 -a (i. Rutulorum; post-A) ... vota est vindemia Mezentio. Pont. 1, 3, 65 Pontus et -a tellus. SEN. Oed. 737 (loco non sano) clamore. COLVM. 1 praef. 19 incur-sionibus. SIL. 10, 62 tela. FLOR. epit. 2, 2, 18 adventus. SPART. Pesc. 10, 2 gloriam. IVL. VAL. 1, 42 virtutes. VEG. mil. 4, 44 navium. PRVD. ham. 445 captivi mortales, -a quos iam damnatos cohibent ergastula. perist. 1, 27 membra ... -o (i. persecutoris; hist. EP a. c.) donare ferro. psych. praef. 34 triumphii. CYPR. GALL. num. 234 -a (hostia C) ... milia (Vulg. num. 10, 35 inimici). Ios. 177 arva. 325 castra. ind. 356 turba. SIDON. epist. 4, 21, 3 solum. 8, 6, 15 vado. BOETH. cons. 2 carm. 5, 19 furor.

subst. -um, -i i. q. '-a terra' (hosticol- VLP. dig. 37, 13, 1 pr. F bis [v. app. crit.], quod si recte traditur, fort. ex confusione c. colere ortum est): LIV. 6, 31, 7 in -o morandi causa (8, 34, 9 in pacato, in -o. 8, 38, 2. 28, 24, 6. 33, 29, 5 Hyg. mun. castr. 58. VLP. dig. 29, 1, 44 si in -o deprehendantur eqs. [37, 13, 1 pr.]. 37, 13, 1 pr. qui in -o suprema iudicia sua ... ordinassent. MACR. Sat. 1, 6, 16 [ex 'vetustatis peritissimis']. 5, 14, 13). 29, 2, 2 -o tamquam pacato clementer ductis militibus. PLIN. paneg. 29, 3 ex -o raptae ... messes (PANEG. 4, 31, 2. IVL. VAL. 1, 3 si adferit ex -o [gr. μισὰ τὸν πόλε-μον]). PANEG. 6, 13, 1 facultatem ... in -um transeundi. SPART. Sept. Sev. 6, 1 per -um veniens. AMM. 19, 6, 1 plebs ad -um ducebatur.

b speciatim pro gen. auctoris: Ov. trist. 3, 10, 66 cremat ... -a flamma (turba P, edd. vett.) casas (SEN. Ag. 603). FLOR. epit. 3, 10, 17 plena erant tumultu -o (hostilico B marg.; -a Mommsen) litora (HEGES. 5, 18, 3 p. 337, 28 levius ... erat confici t. potius -o [hostilico A] quam parricidio. cf. p. 3049, 74). CE 520, 9 (s. III) vulnera.

2 significat qualitatem hostes (hostem) decentem: fere i. q. infestus (acced.: inimicus l. 43): a c. subst.: α de iis, quae infeste fiunt: LIB. col. I grom. p. 232, 5 Caiatia rebellis a Sulla Capuae adiudicatur ob -am pugnam (i. 'quam velut hostes commiserunt'; cf. p. 3052, 55 sqq.). IVL. VAL. 2, 16 ostentatio inimica vel -a. β de iis, qui se infestos praebent: IVL. VAL. 3, 10 non illam ... gentem (sc. Oxydracontas) ut -am incuraturus - neque enim illis studia sunt armorum -, sed propter gymnosophistas (gr. ὡς ὄντας πολεμικούς).

b locut. neutrales: α c. neutr. pron. praedicative: IVL. VAL. 2, 33 id ... a me amicum tibi, non -um putes dici. β neutr. pro subst.: i. q. 'res infesta' (acced. nihil): TERT. apol. 35, 8 (ironice) nihil -um de ipso senatu (eqs.) ... spirat. i. q. 'animus infestus' (nude): IVL. VAL. 2, 35 multitudo pro rebellione et -o punietur (gr. ὡς πολέμιος).

B subst. -us, -i m. i. q. hostis (GLOSS. IV 412, 32 -us: hostis [hostilis Heraeus]. V 459, 53 [= GLOSS. V Aa H 185] -us: hostis, impugnator [503, 34]): IVL. VAL. 2, 30 quidquid nos ex -o patiamur (infra: hostium rabiem).

adv. hosticē. GLOSS. I Ansil. HO 171 -e: hostiliter. Ehlers. **? hostifer**, -a, -um. lectio dub. MANIL. 1, 430 -um. pestiferum conl. Scaliger.

hostificus, -a, -um. [ab hostis et facere, cf. terrificus sim. J. B. H.] huc spectare videntur: GLOSS. V Aa o 616 (h)ostific[i]um: hostili more (GLOSS. IV 418, 15 [trad. ostilicium]. V 509, 3 [trad. ostificium]).

i. q. hostilis, infestus: ACC. trag. 80 o dirum -umque diem. CIC. dom. 60 qui tectis ... meis -um quoddam et nefarium omni imbutum odio bellum intulistis.

adv. hostificē. i. q. modo hostifico: ACC. trag. 82 -e sanguine sanguem miscere. Haflter.

***hostilis**, -e. [ab hostis, cf. civilis. J. B. H.] **de i v.** GRAMM. suppl. 67, 29. **compar., superl. desunt** (quamvis -is: SEN. contr. 9, 3, 3. vel maxime -is: PLIN. nat. 11, 65). NOT. Tir. 48, 41 -is. **de notione (cf. p. 3049, 72):** SYNON. Cic. p. 428, 29 B. -ia. p. 442, 12 res -is. GLOSS. πολέμιος. πολεμικός. ab hoste. **legitur inde ab ENN., PLAVT.; deest e. g. apud CAES. (BELL. Alex. ter).** [dub. trad. interpr.: LVCL. 76. TERT. nat. 2, 9 p. 111, 18 genus -ium deorum (sc. genus 'gentile' q. v. [opp. physicum, poeticum]; ne credas Ochleris intelligenti 'numina victarum urbium et provinciarum'). ALC. AVIT. carm. 5, 83 -ia (hostalia, hostilia varr. ll.; 'mansiones?' Feiper vix recte; hos talia Dittmann probab.). **restit.**

ex hostis (cf. et p. 3056, 4 sqq.): LIV. p. 3053, 23. VAL. MAX. p. 3051, 12, 58. SEN. p. 3052, 83. QVINT. p. 3051, 62. LIV. perioch. p. 3051, 42. 64. AMM. p. 3051, 16. 3053, 24. CORIPP. Ioh. 5, 303. cf. var. l.: LIV. p. 3051, 56 sq. 3052, 59. VAL. MAX. 5, 6 ext. 5 FRONTIN. (?) strat. [Ehlers]

4, 7, 35 PLIN. paneg. 17, 1. FLOR. p. 3052, 50. CLAVD. DON. Aen. 2, 410 p. 204, 6 VVLG. iud. 7, 21. *e coni. dub.*: OV. trist. 5, 12, 56. LIV. p. 3049, 78. VELL. 2, 119, 5. *loco mutilo*: FEST. p. 314.]
cf. *Onom.*

i. q. πολέμιος:

A adi. (neutr. pro subst. l. 79 sqq. p. 3053, 34 sqq.; cf. p. 3050, 74. 79): 1 fungitur vice genetivi 'hostis', 'hostium': fere i. q. ad hostem pertinens (de bestiis: l. 46 sqq.; syn. inimicus: l. 53, cf. p. 3052, 30): a generalia (fere pro gen. subi.):

α c. subst.: ENN. scaen. 162 malam pestem mandatam -i manu (PLAUT. Capt. 311 Cic. Tusc. 1, 85 Ov. Ib. 302. VAL. MAX. 1, 6, 11 [hostibus L¹A¹]. et al. [aliter infra l. 49]. cf. Cic. carm. frg. 33, 12 B. [Tusc. 2, 20] dextra [VERG. Aen. 10, 847 SEN. Tro. 1097. et al.]. PLAUT. Capt. 302 vis (591 SEN. dial. 2, 3, 4. et al.). Pseud. 1047 insidiis -bus ([i. hostibus insidiandibus; ad rem cf. p. 3061, 43]. AMM. 27, 8, 1 [hostibus cod., corr. E²]. CLAVD. DON. Aen. 2, 25 p. 150, 1 GREG. M. epist. 3, 15 p. 174, 16). TRUC. 170 oppidi. ACC. praetext. 4 lue patrum -i fuso sanguine sanguine (VAL. MAX. 5, 1 ext. 6 SIL. 6, 626. et al. cf. Ov. Pont. 2, 9, 56 caede [SEN. Herc. f. 919 cruenta c. et -i. MEROB. pros. frg. 1 B 24]. VAL. MAX. 3, 2, 23 cruore [v. vol. IV 1245, 5]. VARRO frg. Serv. auct. Aen. 9, 52 agrum [Liv. 8, 24, 5 STAT. Theb. 12, 209. et al. [v. et p. 3049, 78. 3055, 6]. cf. Cic. inv. 1, 108 terra [VERG. Aen. 10, 489. LIV. 22, 39, 13 in aliena. in -i. et al.]. VAL. MAX. 6, 7, 2 in alienis et -bus regionibus [SEN. epist. 74, 3. et al.]. [STAT. Theb. 9, 180. TAC. ter. et al.]. VAL. Fl. 6, 235 campis. SIL. 4, 77 tellus [10, 543]. 9, 383 arva [STAT. Theb. 11, 16]. et sim.; aliter p. 3053, 3 sqq.). RHET. Her. 4, 8, 12 libidinem (TAC. Agr. 31, 1. et al.). Cic. epist. 1, 9, 15 monumentum (sc. porticum Catuli) ... -i (i. Clodii) nomine et cruentis inustum litteris esse passi sunt (SEN. clem. 1, 12, 3 si in -e n. cives ... transierint. FRONTO p. 204, 11 N. Parthi adversus [cf. p. 3052, 32] populum Romanum -e n. haud umquam contemnendum gesserunt. CLAVD. DON. Aen. 11, 280 p. 452, 26 n. -e deponere). SALL. Catil. 61, 8 -ia (4 hostium) cadavera (VAL. MAX. 7, 6, 5. et al.). Iug. 46, 1 in rebus -bus magnum ... virum Metellum (FEST. p. 371. CELS. dig. 41, 1, 51, 1 [i. 'bona']. cf. p. 3050, 74). 58, 4 clamorem (tumultum var. l.; cf. p. 3052, 3) -em (v. vol. III 1257, 63). VERG. Aen. 11, 83 armis (Liv. 8, 30, 8. 40, 59, 2. VAL. MAX. 5, 4, 1 [de armatis; v. vol. II 600, 82]. et al.; aliter p. 3052, 55). al. HOR. epod. 5, 53 domos (Ov. fast. 1, 524. Liv. 25, 10, 10 opp. pacatae. cf. STAT. Theb. 12, 256 tecta [12, 785]). 9, 19 navium (FRONTIN. strat. 2, 3, 24. Liv. perioch. 110 p. 106, 15 [-bus ed. pr., hostibus cod., Rossb.]. AMM. 26, 8, 8. cf. ELEG. in Maecen. 1, 42 ratis [ANTH. 462, 14]. LVCAN. 3, 625 puppem [8, 577 SIL. 14, 525]). carm. 1, 16, 21. TIB. 1, 1, 54 -es (exiles var. l.) ... exuvias (STAT. Theb. 9, 562 TAC. ann. 3, 72, 1 AMM. 14, 8, 15). Ov. met. 5, 628 lepus -ia cernit ora canum (de bestiis ut: PHAEDR. 1, 21, 8 [inde ROMVL. fab. 52, 9] infestis taurus ... confodit cornibus -e corpus [sc. leonis]. STAT. Theb. 11, 262 mugitum -em [sc. tauri] summa tulit aure iuvenens. cf. p. 3053, 10). fast. 2, 468 manus i. catervas [aliter supra l. 10]. AMM. 25, 6, 12. et al. cf. Liv. 9, 22, 9 turmas [HOMER. 756 STAT. Theb. 2, 419 TAC. ann. 15, 9, 1. et al.; cf. p. 3056, 6]. VAL. MAX. 1, 8, 1 copias [v. vol. IV 906, 25]. LVCAN. 2, 308 catervae [v. vol. III 610, 8]). 2, 581 -es linguas inimicae ... ora. al. Liv. 5, 41, 6 fraus (v. vol. VI 1, 1272, 29). 28, 3, 12 impetus (LACT. inst. 6, 11, 24. et al.; aliter p. 3052, 60). 29, 35, 5 -bus (hostibus, hostium varr. II.) spoliis (SEN. contr. 1, 4, 1 SEN. benef. 3, 33, 2 LVCAN. 8, 819. et al.). 30, 35, 8 ferrum -e ([hostium var. l.]. AMM. 17, 13, 14. et al. cf. VAL. MAX. 3, 2 ext. 9 -bus [hostibus] L¹A¹] gladiis [OROS. hist. 7, 41, 2. et al.]. HIER. epist. 60, 15, 4 mucrone [60, 17, 1 opp. bella civilia. IORD. Get. 108]). al. SEN. contr. 10, 2, 3 ara (SEN. benef. 7, 15, 2. cf. epist. 24, 5 foculo [66, 51]). VELL. 2, 112, 2 exercitu (QVINT. decl. 272 p. 116, 23 [hostis cod.]). TAC. Agr. 25, 1 hist. 3, 82, 1. et al.). al. VAL. MAX. 3, 7, 10 castrorum (LVCAN. 4, 339 SIL. 16, 137. Liv. perioch. 76 p. 84, 16 [-ium ed. pr., hostium cod., Rossb.]. et al.). al. SEN. benef. 3, 23, 2 (sec. Quadrig. hist. 80) ira (TAC. hist. 1, 63, 2. et al.; aliter p. 3052, 66). al. LVCAN. 3, 474 al. SIL. 5, 46 ingressum (TAC. ann. 15, 3, 2 RVFIN. hist. 1, 6, 6. cf. CYPR. mortal. 8 p. 301, 21 irruptione [COD. Theod. 5, 7, 1 = lust. 8, 50, 19 pr.]. COD. Iust. 4, 23, 1 [a. 293] incursionis [SCHOL. Cic. Bob. p. 157, 28. et al.]. Ps. RVFIN. in Os. 2, 12 p. 976^c incursu [AVG. civ. 6, 2 p. 248, 8 D. al.]). al. STAT. Theb. 12, 35 -es ... viros (i. 'partium-ium'). al. MART. 6, 76, 4 minas (TAC. ann. 13, 57, 2). FRONTIN. strat. 1, 3, 8 al. TAC. ann. 4, 29, 1 cum primores civitatis ... tumultus -ia ... accerserentur (sc. Gallici; aliter p. 3052, 3). et passim. in doctrina haruspici de parte iecoris (cf. Cic. div. 2, 28 pars inimica et v. Thulin, Die etrusk. Disciplin II 1906, 26 sqq. 37): SEN. Oed. 363 -e ... insurgit latus eqs. LVCAN. 1, 622 venas ... minaces -i de parte videt Arruns vates Tuscus (cf. COMMENT., ADNOT. ad l.). β n. pl. -ia, (-ium) i. q. 'terra -is' (opp. pacata): PAVL. FEST. p. 79 speculator -ia silentio perspicit, explorator pacata clamore cognoscit. SEN. nat. 6, 7, 1 qui medius inter pacata et -ia fluit, Danuvius ac Rhenus.

h specialia:

α pro gen. auctoris: RHET. Her. 4, 39, 51 incendio (v. vol. VII 1, 862, 54, ubi addas Ps. RVFIN. in Am.

2, 4/5 p. 1064^b. cf. Liv. 30, 5, 8 -em ac bellicum ignem [Ps. RVFIN. in Am. 1, 13/15 p. 1063^b]. SEN. dial. 3, 2, 1 flamma). CIC. Manil. 13 expugnatione. Liv. 10, 20, 11 tumultu (26, 22, 8 strepitu et t. 44, 5, 2 LACT. mort. pers. 23, 1. cf. p. 3051, 36. 73). SIL. 13, 716 funera.
TERT. resurr. 21 p. 54, 10 religionem publico odio et -i elogio (i. crimi-
mini) obnoxiam. LACT. inst. 6, 12, 35 direptio. IVST. 24, 6, 12 popula-
tione (aliter infra l. 54). CLAVD. DON. Aen. 11, 180 p. 433, 9 necis.
VVLG. Is. 1, 7 vastitate (NOVELL. Valent. 84, 2. cf. ibid. 34, 1 vasta-
tione). AVG. civ. 4, 29 p. 183, 3 D. vulnere. NOVELL. Valent. 2, 3, 1
cladis. 6, 3, 1 necessitate (EPIST. pontif. 1054 Greg. M. epist. app.
p. 442, 16). PAVL. PELL. 331 obsidio. huc traham: SALL. Iug. 14,
17 ubique sunt maiorum meorum (Adherbalis) -ia monumenta (i. quae
vicinorum hostes facti reliquerunt). β pro gen. obi.: SALL.
Iug. 41, 2 metus -is in bonis artibus civitatem retinebat (105, 3
Liv. 35, 30, 4 TAC. ann. 12, 51, 1 MIN. FEL. 7, 3. et al.). IVST. 8, 5, 9
pavor. γ fere i. q. cum hostibus, inter hostes factus: CIC.
Deiot. 13 Deiotarus Pompeium iustus -busque bellis adinverat (epist.
5, 12, 2 civilem coniurationem ab -bus externisque b. sciungere. FLOR.
epit. 3, 22, 1 opp. civile [RVFIN. apol. adv. Hier. 2, 41 p. 618^c AVG. civ.
3, 30 p. 142, 17 D.]. IVST. 13, 6, 17 opp. civilem sanguinem. 15, 4, 23
HIER. epist. 96, 4, 3. GREG. M. epist. 1, 72 p. 92, 2 syn. forensibus, opp.
ecclesiastica proelia. cf. vol. II 1850, 58). off. 3, 108 condiciones pac-
tatione bellicas [et -es] (l. om. p.). Liv. 40, 9, 11 proelio ludicro
i. 'tamquam cum hostibus commissio' (INST. Iust. de inst. promulg. pr.).
CLAVD. DON. Aen. 1, 455 p. 92, 28 certamen (aliter infra l. 56).
δ fere i. q. ex hostibus partus: LVCAN. 1, 162 praeda ... et -es
luxum suasere rapinae (aliter l. 67). VIR. ill. 33, 8 praeda.

2 significat qualitatem hostes (hostem) decentem, hostibus
convenientem vel aptam: fere i. q. infestus ('adversus', 'sinister':
l. 64; syn. vel iuxta pos. inimicus: l. 82. p. 3053, 13. 31. 32 [cf.
p. 3051, 8], nota etiam 'es inimicitiae': l. 69; accedunt interdum
ita, ut magis ex verbo pendeant] praep. adversus: l. 38. 46. 48. 69. 82.
p. 3053, 39. 40. 54 [cf. p. 3051, 31]; in: l. 45. 79. p. 3053, 41. 43. dat.:
l. 63. p. 3053, 15. 28. 30. 32): α c. subst.: α de iis, quae
infeste fiunt: CIC. Verr. II 4, 116 quae ... commissae non sunt
neque odio -i neque licentia militari eqs. (Cluent. 12 [v. l. 45]. Lig.
19 non bellum nec -e o., sed civile discidium. Liv. 30, 6, 4. 30, 14, 1.
TAC. hist. 5, 5, 1 adversus omnes alios. ann. 15, 23, 1. CYPR. patient.
19 p. 411, 13 -ia et furiosa. et al.). 5, 73 cives Romani -em in mo-
dum cruciati (Rab. perd. 24 prov. 5. BELL. Alex. 59, 2 -i m. [APVL.
met. 9, 35]. Liv. 1, 5, 4 SEN. contr. 10, 4, 12. CLAVD. DON. Aen. 2, 660
p. 236, 12 ultra -em m. cf. HOR. epist. 1, 18, 62 -i more [AVG. civ.
1, 1 p. 4, 27 D. NOVELL. Valent. 17, 1 in -em m. et al.]. MARCELL.
chron. II p. 78, 431, 2 ritu [infra: infesti]. PAVL. PELL. 423 iure).
Cluent. 12 in hunc -i odio et crudelitate est (SEN. dial. 8, 8, 2 ad-
versus hostes inhumana c., etiam adversus suos -is). Phil. 8, 6 (iro-
nice) nec ... -ia verba nec bellica sunt (sic de verbis sim.: Liv. 37,
23, 2 facti dictique -is adversus Romanos. Ov. met. 15, 505 prece
[i. detestatione]. VAL. MAX. 4, 2, 5 voce. TAC. hist. 2, 42, 1 murmure.
FLOR. epit. 3, 11, 3 -bus [hostibus B] diris. SERV. Aen. 10, 557 sar-
casmus ..., id est -is irrisio [CASSIOD. in psalm. 93, 7. 134, 15].
AVG. civ. 1, 3 p. 8, 21 D. maledictis]. or. frg. A XII 10 facta (Liv. 37,
23, 2 [v. l. 45]. 44, 27, 11. 45, 24, 1). BELL. Alex. 58, 4 adventu (69, 2).
Liv. 3, 25, 6 populatione (3, 26, 1 infesta. aliter supra l. 6). 7, 31, 9
ne -ia arma inferrent (ARNOB. nat. 7, 12 p. 247, 6 populi -bus dissi-
dentes a. [i. 'bello']. aliter p. 3051, 38. cf. VAL. MAX. 5, 1, 3 -i certa-
mine congressi cum hospite [aliter supra l. 25]. RVFIN. hist. 4, 7, 2 ex-
ternis ... persecutionibus et -bus [gr. τοῖς ἐξωτερικοῖς διωκτοῖς, opp. in-
testino bello]. cf. p. 3050, 42). 29, 8, 11 rabie -i ([hoste var. l.]). FLOR.
epit. 3, 21, 5 opp. civicam). 88, 25, 11 cum impetu -i ... Gallos veni-
entes (aliter p. 3051, 54). SEN. contr. 9, 3, 3 hasta (i. auctio). VAL.
MAX. 1, 7 ext. 1 Hannibal non vigiliae tantum, sed etiam ipsa quies
-is imperio nostro fuit. SEN. benef. 6, 27, 4 vota (CYPR. GALL. iud.
449 votum Jephthe ... potius -e fuit [v. supra l. 29. antea: funesta ...
victoria]). dial. 5, 41, 3 taeter ... et -is affectus ira. TAC. ann. 14, 38, 3
sine -i ira (aliter p. 3051, 66) et superbia victoris. CE 1178, 44 (s. II)
rapinas (aliter supra l. 27. cf. LEX Visig. 8, 1, 9 predatione). CYPR.
epist. 72, 2 p. 777, 13 discordiae. ARNOB. nat. 1, 64, 2, 10 AMM. 15,
5, 8. 26, 5, 11. RVFIN. apol. Orig. praef. p. 543^a adversus eos ... -es
inimicitias sumere. Greg. Naz. orat. 7, 11, 1 p. 221, 3 non -i discidio,
sed similitate fraterna (gr. p. 736^a πορνείας). et al.

β de iis, qui (quae) se infestos praebent: ① de ho-
minibus (aliter p. 3051, 71): PLIN. nat. 3, 138 Cottianae civitates xv,
quae non fuerunt -es. STAT. Theb. 9, 628 Maenades -es Thebanique
numina (cf. p. 3064, 1). Ach. 1, 618 -es invisit ... Indos Bacchus.
TAC. ann. 3, 53, 4 externas aut -es gentes (VVLG. Sirach 46, 7). 11,
23, 4 nationum. CLAVD. DON. Aen. 2, 660 p. 236, 11 personae (3, 395
p. 321, 1). de animo sim., oculis: CIC. Sest. 58 animo ...
-i ... in pristina mente mansit Tigranes (Phil. 5, 42 in omnes bonos
[BRVT. Cic. ad Brut. 1, 4, 2. Ivs Ivr. Arit. (CIL II 172) 12 fuerint
Sestini. (CIL XI 5998^a) 8 erunt. GELL. 4, 5, 2 (ex annal. max. et Verrius
Flacco) inimico atque -i. cf. VLP. dig. 48, 4, 11 adversus]. or. frg.
A XII 10 SALL. Iug. 102, 12 Liv. 42, 5, 10. SEN. benef. 6, 3, 2 [hostis
cod.]. et al.). Ov. trist. 4, 2, 31 ferox et adhuc oculis -bus ardens
[Ehlers]

captus. LIV. 2, 35, 6 -es... spiritus gerens (TAC. hist. 4, 57, 2). SCHOL. Cic. Gron. A p. 345, 17 Persarum -e ingenium. *transfertur ad regiones* (aliter p. 3051, 24 sqq.): Ov. Pont. 3, 1, 4 in minus -i iussus abesse loco. STAT. Theb. 11, 78 -i... obvia mundo *Tisiphone* (AVG. in euang. Ioh. 110, 2 [usu christiano, cf. p. 3063, 29 sqq.] m. non -is..., sed fidelis. cf. PANEG. 8, 10, 4 orbe terrarum... qua -is edomito [opp. Romanus]). TAC. ann. 2, 24, 1 -bus circum litoribus. 3, 34, 2 neque... obsideri urbem bellis aut provincias -es esse. AMM. 18, 2, 1 Alamannorum pagos aliquos esse... -es et ausuros immania.

② *de bestiis* (cf. p. 3051, 46): PLIN. nat. 11, 65 aranei... vel maxime -es apibus. *de specie*: SEN. epist. 121, 21 animal sentit..., quae sint animalia armata ad nocendum: horum speciem trahit inimicam et -em. ③ *de rebus personatis*: STAT. silv. 2, 1, 55 gravis... hora -isque dies mortis. DRAC. laud. dei 3, 337 secures *Bruti*... civibus -es.

b *locut. neutrales*: a c. neutr. pron. vel adi. praedicative: SALL. epist. Mithr. 17 *Romanis nihil obstat*, quin... omnia... non serva et maxime regna -ia ducant. LIV. 21, 16, 1 *legati retulerunt omnia -ia esse* (cf. 28, 42, 7 quacumque circumspexeris, -ia omnia atque infesta. 38, 2, 3 cetera. SEN. dial. 2, 6, 5 -ia circa me omnia videns. TAC. hist. 1, 65, 2 cuncta... externa et -ia. 3, 46, 2 cuncta in vicem -ia esse accipere. *per abl. absol.*: LIV. 34, 30, 2 omnibus circa -bus [hostibus *cod.*]. TAC. hist. 3, 42, 2 cunctis circa -bus. AMM. 22, 8, 25 cunctis... -bus [hostibus *cod.*]. cf. *infra* l. 47 sqq.). FLOR. epit. 1, 18, 12 omnia circa quasi -ia gravi mole permiscuit *elephantus*. POMPON. dig. 1, 8, 11 cum illud (sc. muros transcendere) -e et abominandum sit. TERT. cult. fem. 2, 8 p. 725 Oe. omnia illa ut otiosa, ut -ia pudicitiae recusant. PRVD. psych. 571 acies ignorans, quid amicum credat... quidve -e notet (in *Avaritia transfigurata*). CASS. FEL. 32 p. 64, 16 Hippocrates... ait omne frigidum dentibus esse -e sive, inimicum, quod autem calidum amicum [et delectabile] (l. c. om. pv. cf. 38 p. 84, 12 nervis esse -e sive, inimicum, ... amicum [l. c. om. pv]).

β neutr. pro subst. (cf. p. 3050, 74): SALL. lug. 3, 2 caedem, fugam aliaque -ia. 88, 5 ne quid ab se *Boccho* -e timeret *Marius*. 91, 4 Numidae nihil -e metuentes (TAC. hist. 3, 86, 3 IVST. 2, 4, 21 *ak* AMM. 15, 5, 25 *al.* CLAVD. 22, 187. cf. IVST. 21, 2, 7 nec quicquam -e). 107, 2 quoniam -ia faceret ([3 nihil dolo factum]). LIV. 8, 22, 7 multa -ia adversus Romanos [EVTR. 3, 22, 1]. 30, 7, 2 nec quicquam -e [45, 24, 14 IVST. 6, 7, 1]. 37, 53, 28 nihil -e adversus vos [42, 14, 3. IVST. 11, 12, 9 in suos]. *al.* TAC. ann. 15, 13, 3 PLIN. paneg. 18, 3. OPTAT. 2, 18 p. 53, 2 tanta mala, acerba, cruenta et -ia [inutilia *G.*]. LIV. 1, 59, 4 -ia ausos (2, 12, 14 in te *eqs.* [AMM. 14, 1, 1]. TAC. hist. 4, 15, 2 multa. 4, 20, 4 nihil [AMM. 27, 9, 7]). 3, 2, 4 pati -ia (30, 4, 7 ne quid [37, 32, 10 (*M. hostiliter* *B. edd. vet.*)]). 31, 30, 2 ab hoste. *al.* SEN. epist. 91, 5 sine hoste). 5, 39, 2 nihil usquam -e cernebatur. 6, 26, 5 ubi nihil -e erat (SEN. clem. 1, 13, 4 in cuius animo nihil -e, nihil efferum est. FLOR. epit. 2, 7, 12. 4, 2, 23 in Gallia. cf. l. 19 sqq.). 30, 6, 3 nihil -e suspectum est. 42, 14, 3 nihil -e dixisse aut fecisse (cf. TAC. hist. 2, 66, 1 -ia loquebantur). VAL. MAX. 7, 3 ext. 10 ne quid -e... molirentur. FRONTIN. strat. 1, 2, 6 -ia agitari. TAC. hist. 3, 70, 1 antequam in vicem -ia coeparent (cf. 5, 26, 2 -ia ab illo coeptam, a me aucta erant). ann. 2, 77, 1 si quid -e ingruat. 12, 15, 2 -ia resumpserat. 12, 40, 2 adversus nos -ia inderat. AMM. 29, 5, 19 nihil -e operientem (merientem *cod.*) exercitum. 29, 6, 6 cum nihil expectaretur -e. CLAVD. DON. Aen. 3, 285 p. 304, 12 ut... nihil -e persenserit. HEGES. 4, 9, 1 quandoquidem... -ia streperent (*gr. aliter*). MART. CAP. 5, 559 qui -ia sentiat (*i. cogitet*).

γ acc. neutr. pro adv.: STAT. Theb. 11, 396 -e tuens fratrem (*Polynices Eteoclea*).

β subst. -is, -is m. i. q. *hostis* (de AMM. cf. Baehrens, *BursJber*. 203, 1925, 48 Blomgren, *De serm. Amm. Marc.* 157 sq.): AMM. 15, 8, 13 si -bus (hostibus *E*) congredi sit necesse. 24, 1, 16 ab -bus (*Clark*, hominibus *V*, hostibus *E*) captus. 31, 13, 14 circumsessum ab -bus (hostibus *E*, *Clark*). COD. Theod. 9, 45, 5 (= Iust. 1, 12, 4, 1) qui ex statu servili in -is (*i. hominis rebellis, violenti*) et homicidae condicionem transiit (adiectivo adhibendo *favit fort. vox antecedens servili*).

deriv.: *hostilitas*.

adv. *hostiliter*. compar., superl. *desunt* (nimium -r l. 79).

GLOSS. v. p. 3050, 58. [var. l.: l. 45.]

i. q. *hostili modo* (more), infeste (afficit *bestia*: l. 79, res: p. 3054, 3, 20; afficitur *bestia*: l. 79. p. 3054, 24; opp. hospitaliter: l. 83): CIC. Phil. 5, 25 quid ille (*Hannibal*) fecit -r, quod hic (*Antonius*) non... faciat...? (LIV. 1, 11, 1 incursionem. 7, 20, 5. 26, 30, 8. 31, 14, 9 foede atque -r. 37, 19, 7 itinere. 45, 10, 7 dixerant fecerantque. AVG. civ. 2, 2 p. 54, 29 D. dura). SALL. lug. 20, 3 loca -r... adcedit *Iugurtha*. Ov. met. 11, 372 sternit... -r omne armentum *lupus*. 14, 68 nimium... -r usae viribus herbarum... *Circes* (in *Scyllam*). LIV. 2, 14, 2 titulus bona -r (sc. sub hasta) vendendi. 2, 14, 4 ne... diriperentur -r castra (36, 20, 1. 37, 21, 7 SVET. Iul. 64, 1 IVST. 14, 1, 6. cf. IVST. 8, 3, 2). 6, 26, 3 patres vocari eos (*Tusculanos*)... hospitaliter magis quam -r iussere. 9, 38, 1. 23, 14, 6. 28, 24, 4 agrum... -r de-

populati sunt (37, 17, 3. 37, 18, 3. cf. TAC. Agr. 7, 1 populatur [hist. 5, 23, 3 ARNOB. nat. 2, 45]). 28, 37, 6. 29, 9, 7. 42, 12, 7 sublatos esse honores. 43, 5, 4. 44, 5, 10 copias locorum asperitas -r vexavit pro hoste (LACT. mort. pers. 27, 7). 44, 42, 6. 45, 27, 3. POMP. TROG. Iust. 38, 4, 8 non tantum animo -r, sed etiam proelio congressis. TAC. hist. 2, 85, 1 egerant (VVLG. num. 25, 18 contra vos [*Itala Lugd.* obsident]. RVFIN. apol. adv. Hier. 2, 28 p. 608^a mecum). 4, 32, 1 *epistulae scriptae*... de Germanico exercitu -r. ann. 2, 10, 1 haberi (cf. VVLG. II Macc. 14, 11 -r se habentes [-r habentes *ITALA* rec. L. -r ardentes *ITALA* rec. X] adversus *Iudam* [gr. *δυσμενός*. RVSTIO. CONC. I 4 p. 148, 38]). SVET. Aug. 26, 1. CYPR. epist. 69, 8 p. 757, 17 nec... contra dei sacerdotes impudenter atque -r rebellaverunt. LIV. perioch. 80. 125. LACT. inst. 7, 17, 9 mali bonos -r praedabuntur. mort. pers. 29, 7 adloquitur non aspere nec -r *Constantinus Herculum*. OPTAT. 2, 21 p. 58, 18 militatis. DIOT. 2, 41 p. 44, 32 vastat (HIER. in Abd. 4 sq. p. 1105^a). AMM. 14, 3, 1. 21, 11, 2 clausere *Aquileiam* (28, 6, 15 clausas feminas). 30, 4, 20 dissident. 31, 5, 5. AVG. civ. 10, 10 p. 418, 14 D. insequens *diabolus* (cf. 18, 52 p. 338, 19 sequerentur. contin. 12, 26 p. 175, 13 ne *continentia corpus* non salubriter castigare, sed insectari credatur -r). SVLP. SEV. chron. 1, 12, 2. CONC. I 5 p. 378, 36 omnes et ad ipsum nomen *Nestorii* -r afficiuntur (*I* 1, 7 p. 81, 22 *ἀνεχθῶς*, Rustic. *ibid.* I 4 p. 71, 17 infeste). II 2, 2 p. 8, 14 resistit -r (*II* 1, 2 p. 129, 17 *παράδραται*). GILD. Brit. 1 chron. III p. 27, 18 licet verbera -r senserit *asina* (cf. V. T. num. 22, 25). POMER. 1, 3, 2 p. 421^a GREG. TVR. Franc. 2, 40 p. 103, 8. singulariter fere i. q. *'vi hostili adhibita'*: FAST. Ost. NSc. 1934 p. 256, 7 (*a. 145; de Prisciano reo affectatae tyrannidis*) quod provinciam Hispaniam -r (*qu*)ietaverit.

hostilitas, -ātis f. ab *hostilis*, cf. *civilitas*. scanditur *hostil-*: PAVL. PELL. 333. plur. l. 42. 63. inde a TERT.; deest poetis praeter PAVL. PELL. (l. 30). [dub. interpr.: GREG. TVR. vit. patr. 8, 11 p. 700, 24 Dado... cum in -e illa, quae Convenas (per C. cod. 4) acta est, accessisset (fort. ad 1 b, nisi ad 2 i. q. *'expeditio'*, *'exercitus'*, cf. *hostis* p. 3065, 72).]

1 usu abstracto: a de qualitate hostium propria fere i. q. *animus hostilis, inimicitia* (cf. *infra* l. 84 sqq.): TERT. apol. 36, 2 quibus officiis et -a (v. *infra* l. 70)... potest fungi (opp. pietas et religio et fides). pall. 2 p. 925 Oe. eradicato omni *aconito* -is et cacto... subdoliae familiaritatis convulso. SERV. Aen. 7, 723 odio -is antiquae. 10, 438 (*'maiore sub hoste'*) sub -e: nam sub diversis hostibus pereunt *Pallas et Lausus*. RVSTIO. CONC. I 4 p. 5, 2 (epist. *Nestorii*) multa milia -um contra me delector insurgere. p. 24, 9 -i succumbere (2 inimicitia. *Isid. Pelus. epist.* 5, 481 *ἐπιβουλευῶνται* bis). p. 24, 13 quid... -is terminos... transcendis obloquens mortuo? (*Isid. l. c.* 5, 491 *ἐξηλας*). HYD. chron. II p. 35, 250 Gothi circa... conventum *Asturicensem* pari -e desaeiunt. CONSTANT. vita Germ. 3 p. 252, 9 quae -e (quam -em [et add. m. al.] A 3) vim sibi ipse consciverit (*infra*: corporis sui persecutor). *hostis est res*: CASSIOD. var. 4, 50, 1 Campani Vesuvii montis -e vastati.

b de condicione (statu) ab hostibus effecta fere i. q. *hostium dominatio, bellum* (de hac notione v. Bonnet, *Lat. de Grég.* 261, qui exempla diversa mihi confudisse videtur, etsi locos hic et sub 2 allos non semper facile discerni haud negaverim): NOVELL. Valent. 35, 12 tempora... sub -e consumpta (Interpr.: in quibus annis hostium dominatione detenti sunt). LEO M. epist. 90, 1 quos *episcopos* -is metus detinet (cf. p. 3052, 14). 159 pr. quae vulnera -is adversitate illata sunt (cf. 159, 1 quae mala -s intulit). VAL. CEM. hom. 7, 6 p. 716^c quas lacrimas... furor cruentae -is indixit (GREG. M. epist. 1, 43 p. 69, 19. cf. p. 3055, 2). SIDON. epist. 5, 3, 1 tempore -is. MAX. TVR. serm. app. 25 p. 900^b causa -is aut summae necessitatis. GREG. TVR. Franc. 6, 39 p. 278, 21 *Biturigi* illa, quae -i resederant, perierunt. glor. mart. 41 p. 516, 23 ab incendio -is ereptae reliquiae *Laurenti* (cf. p. 3051, 84). Mart. 2, 40 p. 623, 35 -es et infirmitates et alia mala. LEX Visig. 5, 5, 5 (= Eur. 282) de ruina aut incendio vel -is naufragio *eqs.* GREG. M. epist. 1, 57 p. 81, 8 continua. 3, 13 p. 172, 7 ob cladem -is (cf. p. 3052, 10). 11, 54 p. 328, 27 -e faciente... dicitur desolatum *monasterium*. CAES. AREL. (?) serm. 70, 1 p. 282, 13 aut -s aut siccitas aut mortalitas. 71, 2 p. 288, 26 nulla perituros -e agros.

2 usu metonymico i. q. *hostes* (de hoste unico: p. 3055, 4; transeunt huc praeter TERT. apol. [l. 37] nonnulla exempla sub 1 b posita, v. l. 52): PS. CYPR. singul. cler. 42 p. 217, 12 praecooccupandus est aditus... ne -s prior obrepens occurrat improvidis (*infra*: contraria). EPIST. pontif. 255 Migne 13, 1135^b quicumque... discrimen naufragii, -is incursum, obsidionis ambiguum... inciderint ([nota iuxta posita abstracta]). LEO M. epist. 169, 1 GREG. M. epist. 2, 17 p. 114, 18. cf. p. 3051, 70). PAVL. PELL. 333 gravior... -e factio servilis (cf. p. 3052, 11). ENNOD. epist. 9, 23, 3 p. 245, 10 hoc totis -s virium suarum laborat impendiis, ut *eqs.* GREG. TVR. Franc. 6, 45 p. 286, 3 ut... residuum siccitatis auferret -s. 10, 31 p. 446, 19 ab -e... expulsi viribus (cf. GREG. M. epist. 10, 1 p. 237, 19 pellente -e decedens). glor. mart. 104 p. 559, 13 ab... -is multitudine basilica... vallatur (antea: exercitus). GREG. M. epist. 2, 23 p. 120, 16 -e itineris (itineribus *edd. vet.*) occupatis. per circumlocutionem: LEO M. epist. 82, 1 ut... simul et haeretica falsitas et barbara de- [Ephra]

struatur -s (i. g. 'hostes barbari'. cf. VICT. VIT. 1, 9 quas munitiones -s barbarici furoris [v. p. 3054, 58] oppugnare nequiret). HYD. chron. II p. 34, 239 Aunonensi plebi Suevorum adversabatur -s. CASSIOD. in psalm. 31, 15 locus... unde possit... diaboli -s introire. Ehlers.

? FEST. p. 245 peregrinus ager est, qui neque Romanus neque hostilius habetur. hosticus Mueller (cf. p. 3049, 78. 3050, 9), hostilis Ursinus. cf. Paul. Fest. p. 102 in Onom. s. Hostilius.

hostimentum, -i n. ab hostire. de notione et deriv.: 1) PAVL. FEST. p. 102 -um beneficii pensatio. NON. p. 3 -um est aequamentum; unde et hostes dicti sunt, qui ex aequa causa pugnam ineunt...; unde et hostire dicitur... id est aequa reddere (GLOSS. V 651, 6 [ex Non.] -um aeq.; unde hostes dicti, quod se ad certamen pares facerent vel adaequarent. GLOSS. V Abba HO 11. IV Plac. A 75). SERV. auct. Aen. 2, 156 hostia... dicta quod dii per illam hostiantur, id est aequi et propitii reddantur, unde -um aequationem. GLOSS. I Ansil. HO 175 -o <ae> qualitat(e). 2) GLOSS. I Ansil. HO 177 hostire aequare; apud antiquos sic dicebatur, unde etiam -um dicitur lapis quo pondus exaequatur (ibid. 176. GLOSS. V 365, 3 aequatur). cf. explicationes s. v. hostorium. [é con. i. ACC. trag. 194 (v. app. crit.).]

significari videtur id quod datur, dicitur, agitur hostiendi, aequandi, pensandi gratia: ENN. scaen. 133 audi atque auditis -um adiungito. PAVL. Asin. 172 par pari datum -umst, opera pro pecunia.

hostio, -itum (v. infra l. 34), -ire. [fort. ab hostis, cf. hostia. J. B. H.] de notione et deriv.: 1) i. g. 'aequare', 'aequa reddere' sim.: FEST. p. 270 -ire (hostiae cod.) pro aequare posuerunt. p. 314 aequare (v. p. 3056, 39). GRAMM. suppl. 214, 28 aequare (v. p. 3066, 39). NON. p. 3 aequa reddere (v. supra l. 11). SERV. auct. Aen. 2, 156 (v. supra l. 15). AVG. civ. 4, 8 p. 156, 3 D. cum segetes novis aristis aequantur, quia veteres aequare -ire dixerunt, deam Hostilinam coluerunt. GLOSS. aequat. aequat, planat. aequat, adplanat (v. et vol. II 294, 84). aequare (v. etiam l. 17 et p. 3066, 42). GLOSS. IV Pa. Plac. H 14 -ta: aequata, lenita, (l.) lan. var. l.). 2) i. g. 'ferire', 'caedere', 'offendere', 'comprimere' sim. (v. infra l. 53 et cf. Walde-Hofmann I 661 sq. Egger [infra l. 44] 146 sq.). PAVL. FEST. p. 102 hostia dicta est ab eo, quod est -ire, ferire (cf. GLOSS. Loewe, Prodromus p. 426). NON. p. 121 (ad Pacuv. infra l. 52) -ire est comprimere, caedere, dictum ab hostia. ibid. (ad Laev. infra l. 56) -ire offendere, laedere, (l.) cedere trad.). GLOSS. (ex Non.) comprimere. offendere. [dub.]: TAB. devot. RevA. V 30 (1929) p. 424 n. 228 (tab. defix. Carnunti rep., saec. fere II^{ca}) inter la(r)vas <...? Hec>ate (suppl. Svennung in plagulis coll. Apul. met. 11, 2) ia(m) hostiat quam celestisim(e). v. R. Egger, Der röm. Limes in Österreich 16, 1926, 136-153, 160; cf. p. 3047, 67.]

1 sensu originali i. g. pensare, aequare (nos 'vergellen', 'ausgleichen'): ENN. scaen. 178 (Fest. p. 270 v. supra l. 27; 'Hectoris Lytra'; verba Achilles? quae mea comminus machaera atque hasta bitis manu (sic Vahlen; hostibit (e) manu post alios Ribbeck 149; hospius trad.). PAVL. Asin. 377 quin promitto, inquam, -ire contra ut merueris. PACUV. trag. 346 (Fest. p. 270 v. supra l. 27 et Non. p. 121 v. supra l. 38; 'Teucer') nisi coerceo protervitatem atque -o ferociam. 2 ? sensu novato i. g. violare, offendere (alludatur ad subst. q. e. hostis; 'zum Feinde machen' vert. Leo, Herm. 49, 1914, 182, 2, q. v.; cf. etiam Walde-Hofmann l. c.): LAEV. carm. frg. 1 (Non. p. 121 v. supra l. 39) numquid meum admissum nocens -it voluntatem tuam? (i. Veneris?; v. Leo l. c. 187, 1, qui confert Tib. 1, 2, 81 et Plaut. Cas. 617).

deriv.: hostimentum, ? hostorium. cf. hostus. compos.: redhostio.

hostiola, (-ae) f. [ab hostia diminutive. J. B. H.] GLOSS. II 329, 49 θυγάτριον haec -a. 496, 73 -a θυγάτριον. Haffter.

***hostis**, -is m. (f.: l. 79 sqq.). [i. g. got. gasts (theod. Gast), slavon. gostъ 'ξένος', cf. hospes. J. B. H.] de script. et formis: PAVL. FEST. p. 84 antiqui dicebant 'fostim' (fustim GJR) pro '-e'. ost-: CIL III 3800. sg. nom. -es: CIL III 3800. ? dat. -e: IORD. Get. 129 (fort. abl.; v. app. crit.). acc. -im: l. 65. pl. nom. -is: SISENNA hist. 135 (nisi sg. gen.). RHET. Her. 4, 8, 12 (-es var. l.). SINN. Fest. p. 261 (antea FEST. -es). dub.: LIV. 8, 23, 10 al. acc. -is: in codd. saepe (v. Neue-Wagener I³ 386, 391), in titulo IVS IVR. Sestin. (CIL XI 5998^a a. 37/39) 9. acc. -eis: CATO or. frg. 1, 16 (Char. gramm. p. 277, 25 B.). CAEPIO or. frg. Char. gramm. p. 255, 9 B. (-is p. 251, 14). notatur h: INSCR. numm. Grueber cat. Brit. mus. I p. 449. pluraliter hh: CIL II 4114, 5 (= Dessau 1140, cf. add.). XIII 6763, 15 (= D. 1188, cf. add.; a. 242). INSCR. RevA. VI 6 (1935) p. 250 n. 164. Not. Tir. 48, 39 -is, de genere: PRISC. gramm. II 159, 18 hic et haec -is (affert STAT. p. 3062, 79; cf. PS. PALAEM. gramm. V 539, 46). DVB. NOM. gramm. V 580, 18 -is generis masculini. est fem. (vix probab. Cucco, Daskaleion 2, 1913, 310 sq. huc trahit COMM. instr. 2, 9, 10 [13 illa, quod Dombart in schedis n. pl. intellegit]. apol. 822 ista [-o Dombart recte, ut vid.] sub -e; feminas -es [per masc. p. 3058, 49. 50; cf. p. 3058, 41. 3062, 75] v. p. 3058, 38. 3062, 69. 3063, 8. 3064, 9; res feminini generis -es v. p. 3056, 6. 3058, 31 al. p. 3060, 16. 3065, 37 al.): ad

cap. alt. I: PAVL. p. 3062, 69 (per attract.). Ov. p. 3062, 75. 77. LIV. p. 3058, 41 (?). SEN. p. 3058, 43. QVINT. p. 3065, 39. PRVD. p. 3058, 51 (var. l. p. 3058, 50). AVG. p. 3065, 56. ad cap. alt. II B: p. 3066, 3. usurpatur pro adi. (in appos. v. e. g. p. 3057, 3. 3058, 30 sqq. 79. 3061, 3. 82. 3063, 8. 3064, 47. 3065, 48): STAT. Theb. 11, 22 -es (P, rec.; hostiles cett.) turmae. QVINT. inst. 9, 3, 67 (v. p. 2885, 70). falso (restit. hostilis): p. 3050, 81. de etymologia v. l. 38. p. 3055, 10. 12. 3066, 39, de notione infra l. 26 sqq. et 66 sqq. legitur inde a LEGE XII tab. (tam notione antiquissima [infra l. 45. 50] quam communi [infra l. 78; at nota verba legis non ipsa afferri, sed circumscribi]), NAEV. [val. oaste, it. vet. oste, francog. vet. ost, hisp. hueste. M.-L.] [dub. vel falso trad.: PAVL. Caec. frg. 7. ACC. trag. 194 (v. p. 3055, 20). PROP. 3, 9, 25 (v. p. 2551, 14). SEN. suas. 2, 4 (7) SEN. benef. 6, 8, 2. TERT. apol. 46, 14 (var. l. hospes). COMM. instr. 2, 24, 12. DRAC. (p. 2896, 4). et al. confund. c. hospes saepe (cf. p. 3020, 43; -is falsa var. l. TERT. l. 15; restit. CIC. Att. 6, 8, 5).]

CAPVT PRIVS: notione antiquissima i. g. peregrinus, hospes, ξένος ('qui suis legibus utitur' VARRO infra l. 36; 'pari iure cum populo Romano' FEST. infra l. 39 [cf. GLOSS. infra l. 41] in veriloquio incertae fidei; an verum sit, quod antiqui docent notionem q. e. 'peregrinus' originarium, eam q. e. 'perduellis' [v. caput alt.; opp. peregrinus p. 3061, 25] secundarium esse, non liquet, v. Mommsen, Staatsr. III 598 Schulten, RE VIII 2515 Pohlenz, Antikes Führertum 32, 2):

I testimonia: CIC. off. 1, 37 equidem etiam illud animadverto, quod, qui proprio nomine perduellis esset, is -is vocaretur, lenitate verbi rei tristitiam mitigatam, -is enim apud maiores nostros dicebatur, quem nunc peregrinum dicimus. indicant duodecim tabulae: 'aut status dies cum -e' (l. 46), itemque 'adversus -em...' (infra l. 51). quid ad hanc mansuetudinem addi potest eum, quicum bellum gerat, tam molli nomine appellare? quamquam id nomen durius effecit iam vetustas; a peregrino enim recessit et proprie in eo, qui arma contra ferret, remansit (male intellexit AMBR. off. 1, 29, 141). VARRO ling. 5, 3 tum eo verbo (sc. '-is') dicebant peregrinum, qui suis legibus uteretur, nunc dicunt eum, quem tum dicebant perduellem (cf. s. v. perduellis). PAVL. FEST. p. 102. FEST. p. 314 'status dies <cum -e>':... peregrini ab antiquis -es appellabantur, quod erant pari iure cum populo Romano, atque hostire ponebatur pro aequare. Plautus (infra l. 49) eqs. (cf. GLOSS. IV Plac. A 75 peregrinos et pari iure viventes). SERV. auct. Aen. 4, 424 (affert PAVL. l. 49. p. 3055, 23) nostri -es pro hospitibus dixerunt eqs. MACR. Sat. 1, 16, 14 (de PAVL. l. 49) '-em' nunc more vetere significat peregrinum.

II exempla: LEX XII tab. 2, 2 (Cic. off. 1, 37; v. supra l. 26) status dies cum -e (CINO. Gell. 16, 4, 4 [inter exceptiones, quibus milites scriptos abesse conceditur] st. conductusve d. c. -e [aliter antea vis -eave. v. Mommsen, Röm. Forsch. I 350 adn.]. iocose PAVL. Curc. 5 si st. conductus c. -e [v. p. 3061, 54] intercedit dies, tamen est eundem quo imperant [Venus, Cupido] ingratiis). 3, 7 (ibid.) adversus -em aeterna auctoritas. PAVL. FEST. p. 82 sic... lictor in quibusdam sacris clamitabat: -is, vinctus, mulier, virgo exesto (v. Mommsen, Staatsr. III 598, 2 Norden, Aus altröm. Priesterbüchern 263). frustrantur, qui hic ponunt etiam ENN. frg. var. 19 (p. 3060, 74). PAVL. Rud. 434 (p. 3057, 26). Trin. 102 (p. 3060, 75). HOR. epist. 1, 15, 29 (p. 3060, 76); coniungitur his locis cum voce civis fere eo modo q. d. 'polare Ausdrucksweise' (de ENN. l. c. recte Vahlen, Opusc. I 78 adn. et Hofmann, Glotta 15, 1927, 51, 2); ea re, quod aliis locis civis et peregrinus componuntur (v. vol. III 1229, 2), minime adduci debemus, ut illis pro notione communi (v. caput alt. I) eam q. e. 'peregrinus' statuamus. ceterum sententias eorum, qui posteriorum locis sive corruptis sive male intellectis notionem illam antiquissimam sibi indagasse videntur, praeterire malim. cf. hosticus p. 3049, 80.

CAPVT ALTERVM: notione communi i. g. perduellis, πολέμιος (POMPON. dig. 50, 16, 118 '-es' hi sunt, qui nobis aut quibus nos publice bellum decrevimus; ceteri 'latrones' aut 'praedones' sunt [cf. VLP. dig. 49, 15, 24]. GLOSS. πολέμιος. πολέμιος. perduelles. cf. l. 26 sqq. p. 3055, 10. 12. 3066, 39. per sing. coll. [cf. SERV. Aen. 1, 378. 6, 111] passim inde a SISENNA [hist. 75], QVADRIG. [hist. 46 (?). 58], VARRONE, CIC., CAES. [v. e. g. Meusel, Krit. Anh. ad Gall. 2, 8, 2. 5, 33, 5. 7, 51, 3. 7, 80, 6]. nota p. 3057, 4. 3066, 18. persona vel res impugnata signif. per gen. vel dat. passim [cf. ARVS. gramm. VII 477, 15], adversus: p. 3057, 24. 3062, 34 (?), contra: p. 3059, 45. 3063, 51):

I vi originaria: A strictiore sensu de adversariis rei publicae: 1 loci generales: a vario usu: α in univ. (loci paucissimi): LEX XII tab. 9, 5 (Marcian. dig. 48, 4, 3; v. supra l. 10) lex duodecim tabularum iubet eum, qui -em concitaverit quive civem -i tradiderit, capite puniri. NAEV. carm. frg. 33 fames acer augecit -bus. 34 (trad. sub nomine Ennii [ann. 628]) -ium pro moene. 39 rem -ium. ENN. ann. 274 at non sic dubius (i. perfidus, sc. ut Hannibal) fuit -is Aeacida Burrus. 280 -em qui feriet, mihi erit Carthaginensis. scaen. 6 serva cives, defende [Ehlers]

-es. PLAVT. Amph. 656 re gesta bene, victis -bus (cf. CIO. Verr. II 3, 185 superatis -bus, optime re publica gesta. LIV. 8, 31, 5). 734 Teleboas -es (c. nom. propr. gentis ut: CIO. Tusc. 1, 101 Perses -is. HOR. carm. 3, 8, 21 Hispanae vetus -is orae Cantaber [sic per sing. coll.: PROP. 4, 3, 8 Ov. fast. 6, 358 al. LIV. 1, 27, 5 Veientem. 8, 3, 3 Samnitem (sed 10, 14, 1 Samnites). 21, 16, 5 Poenum (sed 22, 30, 8 Poenos). et al.). Ov. met. 13, 572 al. LIV. 6, 13, 7. et al.). Capt. 685 erum captum ex servitute atque -bus reducem fecisse eqs. (sic respicitur terra vel potestas -ium: CAECIL. com. 146 quasi ad -es captus liber servio eqs. ACO. trag. 415 exul inter -es. CIO. Brut. 42 uterque [Themistocles, Coriolanus] ... se ad -es contulit [cf. Lael. 37 Blossius in Asiam profugit, ad -es se contulit]. et al.). Poen. 524 in re populi placida atque interfectis -bus non decet tumultuari (cf. Truc. 75 re placida atque otiosa, victis -bus). TAB. triumph. Acil. Glabr. frg. 3 magnum numerum triumphat -bus devictis. Gracch. 3 -ium caesa aut capta supra octoginta milia. CIO. S. Rosc. 154 populum Romanum, qui quondam in -es lenissimus existimabatur, hoc tempore domestica crudelitate laborare. Phil. 5, 25 ergo Hannibal -is, civis Antonius? (cf. infra l. 35 sqq.). off. 1, 37 negat Cato (epist. frg. 4) ... ius esse, qui miles non sit cum -e pugnare. CAES. Gall. 7, 33, 1 a bello atque -e discedere (civ. 3, 3, 1. cf. vol. II 1854, 33). LIV. 32, 30, 10 vovit aedem ... si eo die -es fusi fugatique fuissent (cf. 35, 1, 8 si fudisset cecidissetque -es). 35, 12, 14 de duce Hannibale, nato adversus Romanos -e. et passim. *reciprocè in fig. q. d. 'polyptoton'* (cf. p. 3058, 37): PLAVT. Rud. 434 aquam -is -i commodat (435 operam civis civi commodat). ACC. trag. 132 neque amico amicus umquam gravis neque -i -is fuit Ulixes. Ov. epist. 4, 6 inspicit acceptas -is ab -e notas. LIV. 2, 12, 9 -is -em occidere volui (Mucius). 9, 37, 6. 25, 18, 10. 34, 13, 6 SEN. benef. 2, 12, 2 LVCAN. 3, 694 APVL. apol. 86. AVSON. 418, 7 p. 285 P. -is ab -e ... salutem accipit. CLAVD. DON. Aen. 2, 420 p. 204, 33. 3, 650 p. 347, 1. -is uterque i. 'partes invicem hostiles': CORIPP. Ioh. 7, 445 cornipedum fodiens ... calcaribus armos -is u. volat ('et Mauri fugientes et Romani victores' Partsch).

β -es dicuntur cives seditiosi, tumultuantes, rebelles, qui ceteros cives pro -bus habentes (CIO. Catil. 4, 16 seditiosi Romam non patriam suam, sed urbem -ium esse iudicaverunt. cf. p. 3060, 16) bellum civile (v. infra l. 67) commovent vel commovere arguuntur (opp. inimicus: l. 57 [cf. p. 3061, 3], adversarius: infra l. 66 [cf. p. 3060, 67]; de discrimine inter -es domesticos et externos intercedente v. VLP. dig. 49, 15, 21, 1 qui in alterutras partes discedent [in civilibus dissensionibus], vice -ium non sunt eorum, inter quos iura captivatum aut postliminiorum fuerint):

① significantiis dictum pro nota est (contumeliose opp. -es externi infra l. 47 sqq. 62; attuli locos paucissimos; iuncturas v. sub 2): CIO. Catil. 1, 13 exire ex urbe iubet consul -em. 2, 11 (vix ad p. 3065, 35) domesticum bellum manet, ... intus est -is; cum luxuria nobis (eqs.) ... certandum est (cf. Mur. 84 -is est ... non apud Anienem ... sed in urbe, in foro ...; ... in ipsa ... curia non nemo -is est. SIL. 4, 781. 8, 301 te Paulum ... -is castris gravior Hannibale manet Varro [cf. p. 3060, 69]. TAC. hist. 3, 38, 3). 2, 12 Catilinam quis ... ita asperxit ut perditum civem ac non potius ut importunissimum -em? (cf. Sest. 29, 39). 2, 27 illos qui in urbe remanserunt ... quamquam sunt -es, tamen, quia nati sunt cives, monitos ... volo. Sull. 19 -i ac parricidae Autronio (Phil. 4, 5 -em ... et latronem et p. patriae. 14, 4 LAMPR. Comm. 18, 3 sqq. cf. p. 3058, 10. 3060, 25). dom. 101 non ab inimico meo, sed ab -e communi Clodio. p. red. in sen. 4 -es atque interfectores rei publicae. 11 nefarius -is praedoque Clodius (Pis. 96 cives Romani te suum sociorumque depulcatorem, vexatorem, p., -em venisse senserunt). Phil. 4, 8 si consul Antonius, Brutus -is; si conservator rei publicae Brutus, -is Antonius. 4, 14 maioribus ... vestris ... cum eo -e res erat, qui haberet rem publicam (eqs.) ... hic vester -is (Ant.) vestram rem publicam oppugnat eqs. 12, 8 legio non ut consulem et imperatorem suum, sed ut -em et oppugnatorem patriae reliquit Antonium. 12, 17 ego semper illum appellavi -em, cum alii adversarium, semper hoc bellum, cum alii tumultum (cf. 14, 20). 14, 12 -ium ... ita, inquam, -ium, quamvis hoc isti -es domestici nolint. parad. 30 cur -is Spartacus, si tu civis? (cf. LVCAN. 2, 554 ut simili causa caderes Caesar, qua Spartacus, -is [-i ZM; v. Fraenkel, Gnomon 2, 1926, 510]). SALL. Catil. 52, 35 Catilina ... faucibus urget, alii intra moenia atque in sinu urbis sunt -es. LIV. 7, 40, 9 vos - horreo dicere -es (milites rebelles). PLIN. nat. 7, 136 L. Fulvius ... Tusculanorum rebellantium consul ... eodem anno, quo fuerat -is, Romae triumphavit eqs. SIL. 2, 332 (log. Gestar) non latet -is Hannon. FLOR. epit. 4, 8, 3 ut foedus ... cum -e - si modo -is Pompei filius - tamen feriretur. CAPITOL. Maximin. 16, 4 consul rettulit: 'p. c., de Maximinis quid placet?' responsum est: '-es, -es eqs.' et al. ② usu liberiore de quibuslibet adversariis domesticis (praeter notio inimicitiae publicae; aliter p. 3061, 70 sqq., etsi quaedam exempla illuc transeunt): CIO. Mil. 39 Lentulus inimicus Clodio ..., septem praetores ... illius adversarii, defensores mei, Cn. Pompeius ... illius -is. 56 cum -em ... reliquisset (Clodius Milonem). or. frg. A XIV 21 inimici et -is Clodii (postea:

adversarium). Att. 3, 7, 1 nostri -es ibi Athenis sunt. epist. 5, 7, 1 tuos Pompei veteres -es, novos amicos Caesarianos. al. SALL. (?) rep. 2, 4, 1 L. Sulla ... supplicio -ium partes suas muniri intellegebat (cf. SEN. clem. 1, 12, 1 Sullae occidendi finem fecit inopia -ium [2 seditiosi]). VAL. MAX. 4, 7, 4 mortem amici (Luculli) -is (Antonius) odio levavit Yolumnius. 5, 1, 10 oblitus -is soceri vultum induit (Caesar caput Pompei aspiciens. cf. SEN. benef. 5, 16, 5 Pompei -is Caesar). 5, 1, 11. 9, 2, 1 etsi postea -is, quaestor tamen aliquando fuerat Sulla Marii. SEN. clem. 1, 9, 11 (cf. 8) Cinnae prius -i, nunc insidiatori ac parricidae Augusti. epist. 83, 25 ebrietas Antonium -em rei publicae, ... -bus suis imparem reddidit. al. OCTAVIA 469 tollantur -es ense suspecti mihi (Plautus, Sulla). 481 -es parentis ... oppressit sui (Augustus Caesaris). CVRT. 4, 1, 27 Amyntas ut(r)ique regi -is (Alexandro et Dareo). 8, 3, 7 Attalum ... -em meo capiti fuisse (6 insidiatum; cf. 6, 9, 17 inimicum). LVCAN. 2, 283. PLIN. nat. 7, 117 dictator Caesar, -is quondam tuus Ciceronis. TAC. ann. 2, 46, 1. 6, 44, 3 proditores nuper -eque eius, quem rursus foveant (Artabani Phraates al.). 12, 18, 1 frater Cotys, proditor olim, deinde -is Mithridatis. SVET. Aug. 54 M. Lepidum -em olim Augusti. 69, 2 necdum plane inimicus aut -is (Antonius Augusti). Vesp. 14. AMM. 26, 5, 13 Valentinianus replicabat ... -em suum fratrisque (Valentis) solius esse Procopium, Alamannos vero totius orbis Romani. HIER. epist. 60, 15, 2 (syn. inimicum). et al.

γ peculiariter in doctrina Stoicorum insipientes -es dicuntur (opp. civis; cf. CIO. ac. 2, 136 peregrinos, exules, servos, furiosos denique. 2, 144. Arnim, Stoic. Vet. Frg. III p. 154 sqq.): CIO. Mur. 61 nos ..., qui sapientes non sumus, fugitivos, exules, -es, insanos denique esse dicunt Stoici. de orat. 3, 65 servos, latrones, -es, insanos (opp. civis ... liber).

δ de nationibus, populis sim. (attributive vel praedicative): SALL. (?) rep. 1, 3, 4 externis nationibus natura nobis -bus (AVG. civ. 19, 7 p. 366, 26 D. non desunt -es exterae n.). LIV. 26, 50, 8 quem populum minus tibi -em ... esse velis aut amicum malis (TAC. ann. 11, 24, 4 ut plerosque p. eodem die -es, dein cives haberit Romulus). SEN. p. 3060, 16. PETRON. 119 v. 6 si quis sinus ..., si qua foret tellus, quae ... mitteret aurum, -is erat. OROS. hist. 5, 1, 15 quam gentem generaliter -em -is oravit?

ε de feminis (deabus l. 39, 47; cf. p. 3055, 82): Ov. am. 1, 7, 34 Tydides saevus in -e fuit (Venere). met. 5, 179 auxilium ... ab -e petam (Perseus a Medusa. cf. MANIL. 5, 571 non stupefecerat -is Persea). LIV. 30, 14, 2 quo die captam -em (Gron., captum -em vel captam reginam codd.) vidisset Masinissa Sophonibam. SEN. Herc. O. 21 -is ... traxi spolia Thermodontiae Hippolytae. Phaedr. 656 placuit -i Theseus Phaedrae. CVRT. 4, 11, 4 ille Dareus ... uxorem, tu Alexander -em luges. IVST. 39, 3, 5 quae Cleopatra ... -i ... sororis (Tryphaenae, sc. Cyziceno) nubendo -em se eius effecerit. CLAVD. DON. Aen. 2, 175 p. 173, 14 Minerva se -em ... professa est. in allegoria: PRVD. psych. 37 legionem martyrum Fides animarat in -em (Culturam veterum decorum). 228 iste ... -is ... importunus eqs. (Mens humilis, cf. 255 -em humilem). 280 cruentatum (-am var. l.) ... -em (Superbiam). 310 Luxuria. 504 atrae -is (Avaritiae). 701 Discordiam.

2 iuncturae selectae (addidi nonnulla exempla ad B pertinentia): α nominales: α c. adi.: alienigena: v. vol. I 1561, 13 sqq. allophylus: TERT. adv. Ind. 4 p. 709 Oe. PAVLA Hier. epist. 46, 2, 3. barbarus: Ov. Pont. 2, 7, 70. 4, 9, 93 trist. 3, 10, 54. 4, 1, 82 LIV. 6, 18, 9 LVCAN. 4, 319 STAT. silv. 4, 2, 44 PANEG. 10, 4, 3. 12, 21, 2. et al. capitalis: CIO. Catil. 2, 3. cognatus: RVT. NAM. 1, 297. communis: v. vol. III 1968, 48. 1969, 29.

β consanguineus: STAT. Ach. 1, 114. domesticus: v. vol. V 1, 1868, 76 (adde CIO. p. red. ad Quir. 13 Sest. 11, 39 Vatin. 25 Phil. 14, 12 FLOR. epit. 2, 3, 3. cf. p. 3062, 44. 3065, 15, 45). externus: CIO. leg. agr. 1, 19 Catil. 2, 29 har. resp. 49 Phil. 13, 5. ad Brut. 1, 10, 1 (opp. domesticis, item: VAL. MAX. 5, 7, 2 CVRT. 6, 8, 9. cf. NOVELL. Maior. 1). HIRT. Gall. 8, 27, 2. 8, 37, 1 BELL. Alex. 65, 1 LIV. 34, 60, 3 HOMER. 35 TAC. hist. 3, 72, 1. et al. indigena: STAT. Theb. 7, 383. intestinus: SEN. suas. 6, 5. iustus (i. 'legitimus'; aliter CVRT. 4, 10, 34): CIO. off. 3, 108 iusto ... et legitimo. LIV. 38, 48, 8. 40, 27, 10 latronibus verius quam -bus i. CVRT. 4, 11, 18 (opp. percussor [percussor codd.] veneficus). LVCAN. 10, 437 GELL. 5, 6, 21. legitimus: l. 68. maritimus, navalis: CIO. rep. 2, 6 m. ... et n. publicus: LIV. 6, 19, 2. SEN. dial. 3, 16, 5 (coniunct. proditorem). nat. 4 praef. 15 SVET. Cal. 28 TERT. apol. 2, 4 al. CIL VIII 1628, 18 (a. 208). Cod. Iust. 6, 4, 1, 1 (a. 210). et al.; cf. p. 3063, 7. 3064, 48. Romanus (i. 'Romanorum'): LVCAN. 7, 276 PANEG. 2, 32, 4. togatus: CIO. Phil. 2, 51 VAL. MAX. 7, 8, 7.

β c. gen., dat. (contra: p. 3059, 45) locutiones sollemniores:

① -is patriae (suae: l. 83; dub. p. 3066, 10): CIO. Catil. 1, 33 homines bonorum inimicos, -es p., latrones Italiae. 4, 22. Sull. 15 inimicus ... amplissimis ordinibus, infestus bonis omnibus, -is p. al. (oratt.; nota: Phil. 2, 2 non existimavit ... probari posse se esse -em p., nisi mihi esset inimicus). QVINT. decl. 268 p. 94, 1 tyrannos et -es p. suae. LAMPR. Comm. 18, 3 (acclamationes senatus). SCHOL. CIO. Bob. p. 81, 32. VVLG. II Macc. 5, 8 p. et civium -is Iason (gr. δῆ- [Ehlers])

uos). ② -is populi Romani: ANTON. or. frg. Cic. de orat. 2, 164 *maiestatem* minuit, qui exercitum -bus p. R. tradidit. CIC. inv. 2, 111 Verr. II 1, 87 *al. (oratt.)*. LIV. 8, 9, 7 (*formula devotionis*) -es ... p. R. Quiritium. *al.* VAL. MAX. 9, 3 ext. 3. CIL XI 4170, 7 (s. I). TAC. hist. 1, 37, 1 imperatorem p. R. ... an -em. 4, 55, 1 SCAEV. dig. 48, 4, 4 pr. VLP. dig. 48, 4, 1, 1 GELL. 6, 3, 39 CAPITOL. Maximin. 26, 2 CLAVD. DON. Aen. 10, 10 p. 292, 3 AVG. civ. 2, 17 p. 73, 21 D. *dat. (pendet magis ex sententia vel verbo)*: SALL. Iug. 83, 1 ne ... -is populo R. fieret. LIV. 21, 1, 4 fore. FLOR. epit. 2, 8, 5 Hannibal -em p. R. ... quaerebat. ③ -is rei publicae: CIC. Catil. 4, 10 Mur. 83 *al. (oratt.)*. SALL. or. Phil. 21 (*proponitur senatuscons.*). SEN. epist. 83, 25. QUINT. decl. 323, p. 272, 9 (*coniunct. proditorum*). TAC. hist. 1, 84, 3 PANEG. 12, 18, 2. LAMP. Alex. 28, 2 -es inimicosque r. p. vocans. SCHOL. Cic. Bob. p. 82, 2, 127, 29 AVG. civ. 5, 24 p. 236, 29 D. CASSIOD. var. 11, 2, 2 Romanae. *dat. (cf. supra l. 8)*: CIC. Phil. 13, 32 quam sit huic rei p. natus -is Antonius. ④ *varia (quaedam exempla transeunt ad B [v. p. 3061, 70 sqq. nota: p. 3062, 29, 3063, 10])*: -es hominum, hominibus: v. p. 3063, 4, 24, 25, 26; *impugnatur res: infra l. 29, 50, cf. p. 3062, 81 sqq.*: LVCIL. 1234 ut si -es sint omnibus omnes (CIC. Att. 2, 19, 3 inimici erant equitibus ..., -es o. cf. Verr. II 2, 17 horum omnium communis -is praedoque [opp. probatus. 4, 21 -es c. sunt o. praedones. Mil. 79 Clodius. off. 3, 107 pirata non est ex perduellium numero definitus, sed c. -is o.]. Phil. 10, 21 omnium). CIC. Verr. II 1, 88 (*Verres quaestor Carbonem consulem deseruit*) omnium est communis inimicus, qui fuit -is suorum (*postea: proditori*). 5, 76 *praedonem* -em ... populi Romani seu potius communem -em gentium nationumque omnium. 5, 169 quasi tu Gavius tum fueris infestus ac non nomini, generi, iuri civium -is (*postea: inimicus. cf. Cael. 13 quis tetricior -is huic civitati quam Catilina? [NEP. Alc. 4, 6 quod eidem inimici -es essent c. Atheniensium]. VVLG. p. 3058, 84. v. et p. 3057, 60*). Sull. 41 inimicus otii, bonorum -is (Sest. 17 omnium [SALL. or. Phil. 15]). SYNON. Cic. p. 420, 30 B. 429, 28. cf. CIC. Phil. 11, 12 omnibus bonis [EVTR. 7, 14, 2 b. o. (b. hominibus LO)]. Sest. 58 acerrimum -em huius imperii Mithridatem (NOVELL. Valent. 9 Gensericus. prov. 11 -em senatus, inimicissimum ordinis equestri bonorumque omnium *Gabinium* [CAPITOL. Maximin. 16, 6 [in *accusatione*; syn. inimicus]. 26, 2 LAMP. Comm. 18, 4. cf. LIV. 3, 9, 11 patribus). Phil. 14, 10 si coloniarum (cf. 14, 9) et municipiorum ... -is est, quid ... huius censetis urbis ...? (Att. 9, 11, 3 inimicos optimatum, m. -es). PLIN. nat. 2, 117 piratis ... omnium mortalium -bus (hospitibus nonnulli). 7, 46 generis humani (TERT. apol. 37, 8, 10 LACT. inst. 2, 16, 21. cf. p. 3064, 43). Iuv. 10, 86 Caesaris -em *Seianum* (cf. TERT. apol. *infra l. 80*. Scap. 2 p. 541 Oe.). TAC. ann. 16, 28, 2 nisi contra instituta et caerimonias maiorum proditorem palam et -em Thræsea induisset. TERT. nat. 1, 17 p. 89, 2 -es populi nuncupamur. AMM. p. 3058, 22. HIER. adv. Iovin. 1, 4 (*inde epist. 49, 3, 2*) cunctorum in commune Iovinianus -is est (*postea: facit iniuriam ... adversarius est*). COD. Theod. 9, 16, 11 (= Iust. 9, 18, 9) communis -em salutis (cf. p. 3063, 9).

b *verbales*: a *ad signif. aliquem -em haberi, iudicari sim.*: ① c. acc. dupl. (acc. c. inf. *infra l. 72, p. 3060, 19*): appellare: CIC. Sull. 88 ne extincitor patriae, ne proditor, ne -is appellatur. dom. 7 -em Capitolinum. prov. 12 est, etiamsi non appellatur, -is *Gabinus*. Phil. 4, 1 est -is a senatu nondum verbo appellatus, sed re iam indicatus Antonius (SPART. Sept. Sev. 5, 5. cf. CAPITOL. Gord. 11, 1. Maximin. 15, 2 senatus ... -es appellat Maximinum *eqs.* [GALLICAN. Avid. 7, 6]). *al.* SVET. Cal. 28 publicum (SPART. Sept. Sev. 14, 5). *et al.* cognoscere: CIC. prov. 14 *Gabinium* praesentem -em rei publicae cognosset senatus. credere: LIV. 32, 14, 4. dare: LIV. 38, 46, 9 quos tibi -es senatus aut populus Romanus dedisset. discernere: CIC. Phil. 11, 16 Dolabella ... -e decreto (*antea: indicatus*). cf. LIV. 9, 42, 4 (i. 'attribuere', item: 9, 43, 2). deligere: LIV. 10, 14, 1. denotare (*acced. quasi*): SCHOL. Cic. Bob. p. 172, 7 ut Clodium quasi -em publicum denotaret. deprehendere: TERT. apol. 36, 1 ut -es (esse *add. P*) deprehendantur, qui Romani vocabantur. designare: v. l. 69. destinare: LIV. 8, 8, 18. 27, 43, 6 ab senatu. 35, 20, 1. TERT. adv. Marc. 3, 13 p. 396, 17 (design. Ps. Tert. adv. Iud. 9 p. 721 Oe.). desumere: v. vol. VI, 789, 4. dicere: RHET. Her. 4, 54, 68. CAPITOL. Max. Balb. 1, 4 dixistis *senatores*. SPART. Sept. Sev. 14, 9 publicum. ducere: p. 3062, 29. cf. CIC. Deiot. 14 tuum *Caesaris* ... -em esse duxit suum *Deiotarus* (Ivs Ivr. Arif. [CIL II 172] 12). eligere: STAT. Theb. 1, 259. existimare: CIC. Phil. 3, 14 TERT. apol. 36, 1. habere (*acced. ut: l. 80; cf. p. 3063, 56*): LENT. Cic. epist. 12, 15, 12 iuraverant Rhodii eosdem -es se habituros quos senatus populusque R. (cf. LIV. 23, 35, 3 ut eosdem uterque populus socios -esque haberet. 37, 49, 4. 38, 8, 10. 38, 11, 3. Ps. AVB. VICT. orig. 13, 3 communes quosque -es amicosve. v. et p. 3060, 11). LIV. 8, 27, 3 *al.* TERT. apol. 35, 5 ut -es principum Romanorum. CAPITOL. Maximin. 20, 8. *et al.* iudicare (*usu Romano praeter p. 3060, 9 sqq.; v. et p. 3062, 44, 3063, 49*): CIC. Phil. 2, 51 cum ab hoc ordine *eqs.* conservator essem, tu -is rei publicae iudicatus (SCHOL. Cic. Bob. p. 127, 29. cf. CIC. Phil. 3, 6 populi Romani [11, 29 a senatu]. COD. Theod.

9, 40, 21 publicum). 3, 21 se ipsum (cf. *infra l. 13*). 4, 1 -is a senatu ... indicatus Antonius (Phil. *saepius*. Brut. 168. epist. 12, 10, 1 sententia omnibus. SALL. Catil. 44, 6 VELL. 2, 64, 4 VAL. MAX. 1, 5, 5. *et al.* cf. CIC. Phil. 4, 5 senatus -em iudicavit Antonium [SALL. Catil. 36, 2 SVET. Cal. 7. *et al.*]). 4, 5 quo decreto (*postea: legio ... suis decretis*. 7, 9. cf. 5, 23 sua sententia [11, 9 senatus. *al.*]). LENT. Cic. epist. 12, 15, 2 senatus ... consulto [FLOR. epit. 3, 21, 8 ex c. s.]. FLOR. epit. 4, 5, 3 senatus suffragiis). *al.* (Phil., or. frg., epist. [*etiam ad Cic.*]). CAES. Gall. 5, 56, 3 Cingetorigem ... -em iudicat *Indutiomarus* (*sic apud exteris gentes*: NEP. Con. 4, 1. LIV. 35, 50, 2 quin omnes eosdem genti Achaeorum -es et amicos, [*sic M*], quos populus Romanus censuisset, iudicare [cf. p. 3059, 76]. 45, 24, 14 [*log. Rhodii; cf. l. 19*] numquam iudicabimus nos vestros Romanorum -es. IVST. 14, 1, 1). NEP. Att. 2, 2, 9, 2 LIV. 42, 18, 1. SEN. contr. 7, 2, 13 (*syn. proscripsisse*). suas, 7, 6 Antonius -is a re publica indicatus nunc -em rem publicam iudicat. VELL. 2, 63, 2 *al.* VAL. MAX. 3, 8, 5 *al.* Ivs Ivr. Sestin. (CIL XI 5998*) 9 -is implacabilis. SVET. Aug. 17, 2 (*ind. codd.*). *et passim. cf.* LIV. 45, 24, 14 -es Rhodios esse Romani iudicare possunt. legere: LIV. 31, 29, 8. nominare: CIC. Pis. 24 Phil. 14, 22. nuncupare: p. 3059, 46. putare (cf. p. 3062, 3): RHET. Her. 4, 16, 23. CIC. Phil. 14, 9 coloniae. renuntiare: SPART. Did. 5, 3. reperire: TERT. apol. 36, 1. sancire: AVB. VICT. Caes. 17, 10 (*per zeugma*). statuere: CIC. Phil. 11, 3 non inimicos, sed -es. sumere: SIL. 2, 339. vocare: SALL. Catil. 31, 8 -em atque parricidam (TAC. hist. 1, 85, 3 ann. 15, 73, 3). Ov. met. 14, 247 SIL. 8, 3 TAC. hist. 1, 51, 3 TERT. apol. 37, 8 LAMP. p. 3059, 14. ② -e (-bus) uti *aliquo* (*acced. veluti: l. 30, sicuti: l. 31*): SVLLA hist. 3 magis dignos ..., quibus civibus quam -bus utamini. CIC. Verr. II 5, 84. Pis. 84 acerrimis. SALL. Iug. 31, 23 sociis ... veluti -bus, -bus pro sociis. SALL. (?) rep. 1, 2, 6 civibus sicuti -bus. ③ *locutiones variae*: in -ium loco: CIC. Verr. II. 6, 125 in -ium l. numeroque ducimini. CAES. civ. 2, 25, 6 habiturum, -ium (-is: l. 34, ut -ium: l. 35) loco: CAES. civ. 3, 21, 5 eum -is l. habendum existimabat (cf. p. 3062, 16). LIV. 2, 4, 7 essent. SPART. Hadr. 15, 2 ut -ium -l. habuit. in -ium numero: CIC. Verr. I 13 existimati. II 1, 87 quos ... senatus in -ium n. habendos censuit (v. p. 2448, 43, 57). II 5, 64 ducit (II 5, 125 Catil. 3, 25 CAES. Gall. 6, 32, 1 CAPITOL. Max. Balb. 10, 3). Pis. 35 putaretur (rep. V). -ium (-is: l. 41) numero: CIC. Phil. 13, 11 qui -ium n. non sunt (LIV. 25, 22, 12). Att. 11, 6, 6 habebantur (PLANC. Cic. epist. 10, 23, 5 -is [cf. p. 3062, 43]. *et al.*; v. p. 2448, 49, 67, ubi adde PAVL. dig. 49, 15, 19, 4). BELL. Hisp. 17, 2 ducimur (dedimur *codd.*) -ium n. (FRONTO p. 204, 10 N. latronum potius quam -ium). LIV. 40, 42, 9 in vinclis habeat. in -ium numerum: FLOR. epit. 2, 16, 1 Corinthus ante oppressa est quam in n. (-o B) certorum -ium referretur. PAVL. dig. 4, 5, 5, 1 se conferunt. CLAVD. DON. Aen. 2, 165 p. 169, 10 redigendi. in -bus: v. p. 3065, 17. pro -e (-bus): CAES. Gall. 1, 44, 11 sese illum non pro amico, sed pro -e habiturum (SALL. Iug. 103, 5 vanis. LIV. 2, 20, 5 *al.* POMP. TROG. Iust. 38, 6, 4 CVRT. 6, 2, 2. *et al.* cf. p. 3065, 8). LIV. 37, 49, 8 futuros (43, 5, 4 consuli. CVRT. 5, 6, 4. FRONTIN. strat. 2, 8, 7 sibi). 39, 34, 3 trucidarentur. VAL. MAX. 2, 7, 10 interficeretur. CVRT. 4, 1, 28 aestimatos. LACT. mort. pers. 22, 4 pro inimicis -busque protriti *eqs.* cf. p. 3065, 13.

β *ad signif. aliquem -em fieri, se confiteri sim.*: CATO orig. 95^d (Gell. 6, 3, 36) -es voluisse fieri *Rhodienses* (or. frg. 1, 11 SALL. Iug. 83, 1. LIV. 45, 26, 4 Rhodii responsum ita redditum est, ut nec -es fierent nec socii permanerent. *al.* SEN. contr. 10, 3, 8 non factos -es, sed futuros. *et al.*). CIC. Catil. 17 fatetur se esse -em (cf. Phil. 3, 21 quin ... se -em [*esse add. D*] confessus sit. LIV. 3, 19, 6 -em se fatendo [cf. p. 3063, 3]. CLAVD. DON. Aen. 2, 175 p. 173, 14 [v. p. 3058, 47] professus [10, 65 p. 301, 13]). 4, 22 qui ... -es patriae semel esse coeperunt. VAL. MAX. 4, 1, 6 -em egisse (TERT. apol. 37, 4 -es exsertos, non tantum vindices occultos). TAC. p. 3059, 46. IVST. 39, 3, 5 (v. p. 3058, 46) se ... effecerit (cf. AVG. civ. 3, 17 p. 125, 2 D. Pyrrhus Romanorum -is effectus est. v. et p. 3062, 46).

γ *iuxta pos. et oppos. potiora ad A*: adversarius (cf. p. 3065, 59): CIC. p. 3057, 66. LIV. 22, 39, 4 (*Fabius ad Paulum; cf. p. 3057, 50*) nescio an infestior hic a. Varro quam ille -is Hannibal maneat. SEN. benef. 6, 27, 3 PLIN. nat. 28, 116, *et al.* amicus: v. vol. I 1913, 77. auxilium: VAL. MAX. 7, 4, 1 et -es configere et auxilia deficere. civis: v. vol. III 1228, 71. nota locutiones *liberiores vel proverbiales* (v. p. 3056, 56): ENN. frg. var. 19 Scipioni nemo civis neque -is quibit pro factis reddere opis pretium. PLAVT. Trin. 102 -esne an cives comedis, parvi pendere te sc. Calliclem (cf. HOR. epist. 1, 15, 29 impransus non qui civem dignosceret -e scurra). PAVL. NOL. epist. 2, 4 p. 12, 12 facti sumus de -bus (hospitibus *Lebrum*) cives, de longinquis proximi, de ovibus pastores (sc. *presbyter*). commilito: VAL. MAX. 9, 9, 2 PLIN. paneg. 18, 3. deditus: CVRT. 7, 4, 16. desertor: TAC. ann. 3, 73, 2. exercitus: CIC. Verr. II 1, 77 e. atque -em relinquebas. VERG. Aen. 10, 26 muris iterum imminet -is (*Turnus*) ... nec non e. alter. foederatus: LIV. 8, 2, 9. hospes (cf. p. 3065, 61): v. p. 3022, 2 sqq. (CIC., Ov., LIV.). 3023, 70 (LIV. 1, 12, 8). 3026, 61 (TAC. ann. 13, 56, 3). 3027, 34 (RV- [Ehlers])

FIN., CAES. AREL.). Ov. epist. 13, 44. cf. etiam p. 3034, 18, 60 (hospitales). infoederatus: TERT. praescr. 12, 2 ab i., ne dicam ab -bus regibus. inimicus (privatus l. 7. p. 3057, 57. 3058, 81. 3059, 31. 3060, 24; cf. p. 3065, 62): ACC. trag. 192 ut profugiens -em inimici invadam in manus? (proverbialiter, ut vid.; viz recte Ribbeck, Röm. Trag. 527). CIC. inv. 1, 105 i. quoque et -bus. Verr. II 1, 38 (p. 3059, 26). Manil. 28 saepius cum -e confixit quam quisquam cum i. concertavit. Catil. 1, 38 (p. 3058, 79). Sull. 15 (p. 3058, 80). 41 (p. 3059, 32). dom. 101 (p. 3057, 57). prov. 11 (p. 3059, 36). Phil. 2, 2 (p. 3058, 81). 11, 3 (p. 3060, 24). or. frg. (p. 3057, 84). Att. 2, 19, 3 (p. 3059, 21). 9, 11, 3 (p. 3059, 41). NEP. p. 3059, 31. Liv. 29, 27, 3 (precatio) i. -iunque ulciscendorum copiam faxis. 39, 28, 13 i. et -em (opp. socii atque amici). SEN. dial. 4, 34, 3 ne irascamur i. et -ium liberis. epist. 91, 5 ex amico i., -is ex socio. CVRT. 7, 10, 8 (loco conclamato; v. Lindgren, Stud. Curt. 20 sq.). SVET. p. 3058, 20. GALLICAN. Avid. 13, 5. LAMPR. p. 3059, 14. LACT. p. 3060, 53. IVST. 3, 6, 11. et al. insidiator: SEN. p. 3058, 9. QVINT. inst. 5, 14, 22 SVET. Claud. 42, 1. et al. latro (nota p. 3056, 67): CIC. Pis. 24 Phil. 4, 5 de orat. 3, 65. Liv. 35, 7, 7 latronum magis quam -ium (40, 27, 10 v. p. 3058, 69. FRONTO p. 3060, 43). SEN. benef. 6, 15, 8 epist. 4, 8. DRG. saepe. et al. latrunculus: PAVL. dig. 39, 5, 34, 1 (= sent. 5, 11, 6). miles; v. miles. pacatus: CIC. rep. 2, 6 Liv. 36, 35, 9. 38, 47, 8. parricida: p. 3057, 55. 3058, 9. 3060, 25. percursor: p. 3058, 70. peregrinus (cf. p. 3056, 20): Liv. 1, 35, 3 Tatium non ex peregrino solum, sed etiam ex -e regem factum. pirata: QVINT. decl. 343 p. 366, 3. praedo (nota p. 3056, 67; cf. p. 3065, 65): CIC. Verr. II 4, 104. 4, 122 non ut ab -e aliquo ..., sed ut a barbaris p. vexata esse videatur aedis. 5, 65 p. aut -ium. al. Liv. 3, 7, 1 p. potius ... quam -ium (7, 28, 3 magis). TAC. ann. 3, 73, 2. DIG. saepe. et al. proditor: CIC. Pis. 24, 31. 78. Liv. 44, 24, 8 proditor ... ac prope -is. SEN. p. 3058, 72. QVINT. p. 3059, 12. TAC. p. 3058, 17. 18. 3059, 45. rebellis (cf. p. 3065, 66): CYPR. epist. 73, 10 p. 785, 9. socius: VARRO Men. 64 sociis es (-is), -bus socius. CIC. Verr. II 1, 85 al. (nota: Sest. 57 si nondum socius, at non -is). SALL. Catil. 51, 38 al. Ov. ars 1, 13 Liv. 3, 72, 3. et al. supplex: CVRT. 3, 14 TAC. ann. 12, 20, 2. tyrannus: CIC. Pis. 24 fin. 5, 53 Liv. 34, 32, 20. QVINT. p. 3058, 82. vindex: p. 3060, 64.

B latiore sensu de quibuslibet adversariis fere i. g. inimicus, ἐχθρός (saepius in compar. vel imag.): 1 generatim: fere de hominibus: a in univ.: impugnantur fere homines (de personis sacris sim. v. sub b): a ipsi: ① imagine vel vi militiae (pugnae) plena (per comparat.: infra l. 58): ② in comedia vet. de iis, qui fraudibus dolisque vel alios circumveniunt vel ipsi circumveniuntur: PLAVT. Asin. 106 si forte in insidias devenero, tun redimes me, si me -es interceperint? Capt. 534 eunt ad te -es, Tyndare. Men. 134 avorti praedam ab -bus nostrum salute socium. Mil. 219 (222 perduelles. 223 inimicis). Persa 753 -bus victis, civibus salvis eqs. (756 inimicum. cf. Fraenkel, Plautin. i. Plaut. 236). Pseud. 580 (583 perduelles. 584 inimicum. 589 perduellibus). 1027. 1270. ③ in serm. rhet.: CIC. de orat. 2, 294 consistere ... sic, ut non fugiendi -is, sed capiendi loci causa cessasse videar. 2, 303 alii oratores versantur ... in -ium castris ac sua praesidia dimittunt (postea: adversariorum adiumenta confirmant). HIER. epist. 49, 13, 2. ④ in serm. erotico (spectat fere ad militiam Veneris; cf. p. 3056, 47. 3062, 15): PROP. 2, 12, 11 ante ferit Amor ... tuti quam cernimus -em. 4, 1, 138 militiam Veneris ... patiere ... et Veneris pueris utilis -is eris (sc. idoneus, quem feriant). Ov. am. 1, 9, 17 mittitur ... alter amans speculator in -es, in rivale oculos alter, ut -e, tenet. 1, 9, 21 saepe soporatos invadere profuit -es. 1, 9, 26 sua sopitis -bus arma movent (amantes maritis). ars 3, 577 portas reseravimus -i (puellis doctrinas prodentes). 3, 667 quid aperto pectore in -em mittor ...? (sc. puellas). ⑤ in dimicatione gladiatorum, pugilum, luctantium sim. (per imag. l. 64; cf. p. 3062, 36): HOR. epist. 2, 2, 97 caedimur et totidem plagis consumimus -em lento Samnites ... duello (poetae invicem recitantes). LVCAN. 4, 641 non expectatis Antaeus viribus -is Hercules sponte cadit (cf. 4, 653 terris ... diu non credidit -em Hercules Antaeum). VAL. FL. 4, 284 noto iam spes audientior -e Amyco instimulat Pollucem. STAT. Theb. 6, 774 (pugilatio Capanei et Alcidae). 6, 859 duplicatur in -em (-e P; Agylleus in Tydea).

⑥ generaliter dictum (in usu verborum c. voce hospes l. 74. p. 3062, 23. 24, cf. p. 3063, 58. 3064, 17; auget vocem q. e. inimicus l. 81. 84; opp. -is publicus sim. p. 3062, 2. 6. 41): ⑦ vario usu (cf. p. 3057, 80. 3059, 17): PLAVT. Bacch. 253 tun hospitem illum nominas -em tuom (Archidemidem)? 534 estne hic meus sodalis? :: estne hic -is ... meus? Stich. 326* tun haec facis? tun mihi huc -is venis? LVCIL. 94 hinc -is mi Albucius, hinc inimicus. 1334 virtus est -em esse atque inimicum hominum morumque malorum (opp. defensorem, amicum. SEN. benef. 1, 13, 3 Hercules m. -is, bonorum vindex. cf. CIC. Vatin. 24 improborum omnium). CIC. Tull. 55 (60; de lege XII tab. 8, 13) cum intra parietes tuos -em certissimum teneas (sc. furem). Verr. II 2, 48 homo inimicus iis qui recitassent, -is omnibus qui acclamassent. 2, 58 Volcacius inimicus, -is esset tanta contumelia accepta (postea: amicus). Flacc. 88 -is est Lurco (87 iratum). Pis. 80 vides me tibi non inimicum, sed -em, illis

... non modo non iratum, sed etiam amicum esse debere. Phil. 12, 19 omitto -em patriae ..., sed quo modo aspiciam mihi uni crudelissimum -em ...? off. 2, 63 immemorem beneficii communem -em tenuiorum putant. Att. 15, 21, 1 sibi illum -em (Antonium Q. Ciceroni filio; postea: iratus). epist. 3, 10, 10 etiamsi tibi (Appio Pulchro), cui sum amicissimus, -is essem. 12, 28, 3 omnibus inimicis rei publicae esse me acerrimum -em prae me fero. al. SALL. Jug. 10, 5 quem alienum fidum invenies, si tuis (sc. fratri) -is fueris? VERG. Aen. 4, 424 (log. Dido ad Annam) -em supplex adfare superbum (de Aenea perfido [falso SERV. auct., v. p. 3056, 41] ut: 4, 549 tu Anna prima furentem me ... obicis -i. Ov. epist. 7, 62 [61 nocenti; hospes Riese]. cf. de Iasone: SEN. Med. 917 quae perfido intendis -i tela? 920). HOR. epod. 6, 14 acer -is Bupallo Hipponax. PROP. 1, 11, 7 an te nescio quis simulatis ignibus -is (hospes Fonteinus) sustulit e nostris, Cynthia, carminibus? (de aemulo amantis ut: Ov. am. 2, 12, 3 Corinnam tot -es servabant. rem. 792 rivalem vellem desinere -is habere loco. cf. p. 3061, 58). 2, 8, 4 nullae sunt inimicitiae nisi amoris acerbae; ipsum me iugula, lenior (segnior DV) -is ero (i. 'lenius repugnabo'; hostia e. Mitscherlich, -is eris Burm.). Ov. epist. 1, 106 neque Laertes ... -bus in mediis regna tenere potest (sc. proci; 109 inimicos). rem. 377 libet in adversos -es stringatur iambus. 659 turpe vir et mulier, iuncti modo, protinus -es. met. 1, 504 (Apollo ad Daphnen) non insequor -is. fast. 2, 787 -is ut hospes init penetralia Collatini (Tarquinius adulter, cf. 2, 790. 2, 805 amans -is. Liv. 1, 58, 8 -is pro hospite. sic de impudico: SEN. contr. 1, 2, 20 [contextu dubio]. STAT. silv. 2, 3, 31 -em ... protervum vidit nympha Pana. AVIEN. Arat. 1186. cf. p. 3063, 6). trist. 3, 5, 42 Iunonis gener est, qui prius -is erat Hercules (cf. SEN. Herc. O. 1186 OCTAVIA 212). al. Liv. 2, 7, 9 regum -em Valerium (44, 24, 6 ut communes duceret omnium r. -es Romanos. cf. DRAC. laud. dei 3, 326 natis et regibus -is Brutus). 3, 16, 3 terror servilis, ne suus cuique domi -is esset (de servis ut: FEST. p. 261 [cf. SINN. ibid.]. 'quot servi, tot -es' in proverbio est [SEN. epist. 47, 5 MACR. Sat. 1, 11, 13. cf. Otto, Sprichw. 319 sq.]). 6, 18, 5 (6) quot ... clientes circa singulos fuistis patronos, tot nunc adversus unum -es (M²O et Karsten, Mnem. 24, 1896, 18; -em cett., edd.) eritis. MANIL. 4, 226 -em sibi quisque parat, cum bella quiescent (sc. fiunt venatores aut gladiatores). SEN. contr. 1, 7, 2 VAL. MAX. 7, 2, 6. SEN. Ag. 896 -em quaerit implicitus suum Agamemno Aegisthum. al. (trag.). dial. 4, 10, 7 non -is, sed corrector peccantium sapiens. 4, 36, 5 amicissimis -es vitandique carissimis iracundi. 7, 2, 4. nat. 4 praef. 15 Messal(in)a et Narcissus, diu publici -es antequam sui. OCTAVIA 63 al. SIL. 14, 225 STAT. Theb. 11, 668 PS. QVINT. decl. 9, 14. FRONTO p. 166, 1 N. ego eum, qui te non amabit, -is numero habeo (postea: -em iudicabo). APVL. met. 7, 12. CYPR. patient. 6 p. 401, 27 -em domesticum Christi Iudam (syn. inimico, traditoris). SPART. Sept. Sev. 18, 6 latronum. AVX. Maximin. c. Ambr. 49 -is effectus haereticorum. VVLG. Esth. 7, 6 -is et inimicus noster Iudaeorum ... Aman (cf. 8, 5 insidiatoris et -is Iudaeorum [9, 6. 9, 24 -is et adversarius]). DRAC. laud. dei 3, 361 -is ... generis Verginius. Orest. 409 germinis (sc. Iphigeniae) ... -is ... Agamemnon. TAB. defix. NSC. 1914 p. 370 si quis (i)nimicus inimica adve(r)sarius -is. et al. de homine sibi inimico (cf. l. 83. p. 3063, 11. 3065, 51): CIC. fin. 5, 29 quotienscumque dicetur ... quis ... sibi ... esse inimicus atque -is. per execrationem petitur, ut malum in -es avertatur (inversum petitur, ut ne -bus quidem eveniat: infra l. 67; omnia exempla huc congesti, etsi quaedam potius ad -es rei publicae [v. sub A] spectant, e. g. l. 58. 61): VERG. georg. 3, 513 errorem (ard. R) ... -bus illum. HOR. carm. 3, 27, 21 -ium uxores puerique ... sentiant. PROP. 2, 4, 27 (17) -is si quis erit nobis, amet ille puellas (opp. amicus). 3, 8, 20 -bus eveniat lenta puella meis (Ov. am. 2, 10, 16. 17. 3, 11, 16 epist. 16 [15], 219. ars 3, 247 -bus eveniat ... inque nurus Parthas ... eat. fast. 3, 494 Pont. 4, 6, 35 EPICED. Drusi 450). Ov. epist. 20 (19), 123 (121) -bus et siquis ... repugnat, sic sit, ut ... solet esse mihi. OCTAVIA 759 ut terror in -es redeat ... meos. APVL. met. 2, 14 -es ... et omnes inimici nostri tam diram ... peregrinationem incidunt. SER. SAMM. 948 fortuna ... omen convertat in -es (opp. amicus). AVIEN. orb. terr. 789 ne ... -em licet, inferat aestus fluctibus (Dionys. 600 ἀντιπρόσωπον τοι παῖδες ... κείνοισι ἀντίποινα eqs.).

⑧ de feminis (cf. p. 3055, 82): PLAVT. Merc. 796 concivit -es domi: uxor acerrumast (Leo -es domi habere tristissimum; et uxor, si -is est, acerrima -is). Stich. 140 -is est uxor, invita quae viro nuptum datur. TER. Hec. 789 nupta meretrici -is est, a viro ubi segregata. :: at haec amicae erunt eqs. (DON. alias inimica). PROP. 1, 4, 18 tibi (amico poetam avertenti) ... -is erit Cynthia. Ov. epist. 6, 82 non expectata (P¹ ut vid., -o cett.) vulnus ab -e tuli (Hypsipyle a Medea). ars 2, 461 cum bene saevierit, cum certa videbitur -is puella (opp. mitis). SEN. Ag. 953 -is parentis Electra. OCTAVIA 864 parcis -i Octaviae. :: femina hoc nomen capit? :: si scelera cepit. STAT. Theb. 5, 212 -em occupat amplexu (Elymus Gorgen uxorem, quae perimebat illum).

β res, quae ad homines pertinent (cf. p. 3058, 78 sqq. 3063, 19 sqq.; aliter p. 3063, 81 sqq.): ① anima, corpus (cf. p. 3064, 24): VVLG. Tob. 12, 10 qui ... faciunt peccatum ..., -es sunt animae suae. COD. Iust. 1, 27, 1, 1 Vandali animarum fuerant simul -es et corporum.

[Ehlers]

¶ *variae res*: LVCIL. 1334 (p. 3061, 77). CIC. Flacc. 2 aut beneficii huius obrectator aut virtutis -is aut laudis invidus (LACT. inst. 7, 1, 22 -es se... v. iustitiaeque fateantur. cf. CIC. dom. 66 non hominibus..., sed virtutibus -em semper fuisse Clodium). dom. 12 otii et pacis (CYPR. epist. 72, 2 p. 776, 22. cf. 52, 2 p. 618, 3 -is quietis, tranquillitatis adversarius, pacis inimicus). Sest. 73 -em pudoris et pudicitiae Clodium (SEN. contr. 1, 5, 1 publicus. APVL. met. 9, 14 mulier inimica fidei, -is p. NICET. virg. laps. 12. cf. PETRON. 84, 5 frugalitatis). Planc. 103 salutis Plancii (cf. p. 3059, 50). LIV. 2, 34, 8 Marcus Coriolanus -is tribuniciae potestatis. VAL. MAX. 2, 10, 2 vitae praedones (SEN. epist. 123, 11 alienae vitae censores, suae -es) 6, 3, 1° libertatis. 9, 11, 4 amicitiae. PLIN. nat. praef. 9 ambitus. TERT. apol. 37, 8 erroris humani (37, 10). CYPR. sent. episc. 38 p. 450, 15 haeretici -es atque impugnatores veritatis (epist. 71, 2 p. 773, 8 fidei [cf. infra l. 68] et v. MOXS. Cypr. epist. 31, 5 p. 560, 22 Avg. c. Cresc. 3, 14, 17 p. 424, 8. cf. p. 3065, 41). epist. 60, 3 p. 694, 4 misericordiae. TREB. Val. 5, 6 -is criminum, -is vitiorum. AVG. epist. 185, 50 p. 44, 3 unitatis.

b *impugnantur dei, personae vel res sacrae sim.*: a *apud gentiles*: CIC. Verr. II 1, 9 non sacrilegum, sed -em sacrorum religionumque (II 4, 75 s. omnium et r. -is praedoque. dom. 139 impurus atque impius -is omnium r. Clodius. LACT. mort. pers. 11, 6 inimicos deorum et -es r. publicarum Christianos). II 4, 112 dis immortalibus (Phil. 2, 64 dis hominibusque. cf. OCTAVIA 240 deum hominumque Nero [LAMPR. Comm. 18, 3 et 4 deorum. AVR. VICT. Caes. 17, 10 deorum atque hominum]. STAT. Theb. 12, 43 divom Capaneus). PETRON. 133, 3 v. 7 non templis impius -is admovi dextram. TERT. apol. 25, 16 ab -bus... suis sustinent adorari dei gentiles. PRVD. perist. 13, 94 -is idolorum Cyprianus.

β *usu biblico et christiano (interdum in imag. 'militiae dei' q. d.; in lusu verborum c. voce hospes l. 58, cf. p. 3061, 70. 3064, 17. -es sunt gentiles, haeretici, adversarii varii [technice i. q. persecutor l. 64]; nonnullis locis subintelliguntur etiam daemones, diabolus, peccata sim., e. g. l. 66 [cf. p. 3064, 13]. impugnatur deus, Christus, fideles, fides sim.; de rebus non mere christianis v. p. 3062, 81 sqq.)*: TERT. apol. 7, 3 simul atque apparuit, inimica est disciplina christiana; tot -es eius quot extranei. 48, 15 nocentes et dei -es (resurr. 26 p. 63, 7 al. CYPR. sent. episc. 52 p. 454, 6 al. LACT. mort. pers. 4, 3 Decium. FIRM. err. 13, 4 Porphyrius... -is d., veritatis inimicus. et al. [v. et p. 3064, 42. 3065, 48]. cf. LACT. inst. 1, 18, 2. mort. pers. 1, 7 nominis sui dei). spect. 3 p. 5, 12 impii... peccatores... -es Christi (27 p. 26, 16 al. CYPR. sent. episc. 7 p. 440, 19 al. cf. CONC. I 5 p. 129, 29 gloriae Christi -is et rebellis Nestorius [I 1, 7 p. 49, 10 δ τῆ Χριστοῦ δόξης πολεμῶν ἡγεμῶν]). scorp. 4 p. 153, 14 huic sacramento militans ab -bus provocor. CYPR. unit. eccl. 17 p. 226, 5 altaris. epist. 55, 29 p. 647, 17 apostatae... et desertores vel adversarii et -es et Christi ecclesiam dissipantes. 59, 5 p. 671, 21 sacerdotum (59, 7 p. 674, 6 al.). 60, 3 p. 694, 10 inimicus et -is ecclesiae (68, 2 p. 745, 6 iudicatus. al. FIRML. Cypr. epist. 75, 16 p. 821, 6. HIER. epist. 51, 6, 4 [Epiphani.] dei et e. et al. cf. CYPR. epist. 73, 2 p. 779, 16 contra ecclesiam rebellis et -is). al. COMM. instr. 2, 9, 1 ('qui apostataverunt deo') quando bellum... geritur aut irrigat -is. al. HIL. c. Const. 27 divinae religionis -em et inimicum memoriis sanctorum. HIER. epist. 22, 3, 2 magnis inimicorum circumdamur agminibus, -ium plena sunt omnia. VVLG. I reg. 30, 26 -ium domini (Amalecitarum). Iob 19, 11 deus sic me habuit quasi -em suum. Nah. 1, 2 ulciscens dominus in -es suos et irascens ipse inimicis suis. al. RVFIN. hist. 4, 15, 14 apponi mensam -bus quasi hospitibus iubet Polycarpus comprehensoribus suis (sim. de carnifice vel iudice martyrum: PRVD. perist. 5, 250 in hoc baratrum conicit truculentus -is martyrem. 6, 32 stant crucis ad tribunal -is. 14, 64 cruenti. al.). PRVD. perist. 5, 378 christiani nominis (i. populi) -em (cf. AVG. contin. 6, 15 p. 159, 9 saevium suorum [dei, sc. Christianorum] -es. SVLP. Sev. chron. 2, 32, 3 [v. l. 32] Valerianus octavus sanctorum -is fuit). 5; 513 subactis -bus iam pace iustis (i. Christianis) reddita. AVG. in psalm. 125, 4 non timeamus insidiantes -es nostros (ibid. de diabolo). CONC. I 2 p. 86, 33 (= I 3 vers. Tur. p. 171, 4) inimicus et -is tam sanctae synodo quam... rectae fidei (cf. l. 15 et p. 3065, 57) ecclesiarum (I 1, 3 p. 7, 18 ἐχθρὸς καὶ πολεμῆτατος. I 3 Rustic. p. 171, 4 adversarius inimicissimus). et al.

c *impugnantur bestiae (interdum fere i. q. venator [ad rem cf. p. 3064, 71]; saepius in univ. de adversariis sive hominibus sive bestiis [cf. p. 3064, 59])*: PROP. 2, 5, 19 taurus ferit... cornibus -em (syn. instanti). OV. met. 4, 366 polypus -em continet. 8, 338 aper... in -es fertur. 13, 548. SEN. Herc. O. 242 tigris -e conspecto exilit. LVCAN. 1, 206 viso leo... -e subsedit. VAL. FL. 3, 589, 4, 503 -e novo turbata lues (Harpyiae Calai et Zete). 8, 64 -em... videnti (Iasonem draconem). SIL. 6, 238. 10, 3, 12, 462. 15, 487 enatat... fiber avius -e. STAT. Theb. 8, 125. 10, 577 -is pastoris in ora volant apes. 11, 312 MART. 13, 60, 2.

d *impugnantur res*: α *res corporeae personatae, sc. arbores loquentes vel ipsae (NVX) vel per nympham suam (STAT.)*: NVX 130 frigore non spoliū de me quod petat -is habet (i. homo fructus lapide petens). cf. STAT. Theb. 9, 598 nympa (quercus pro-

scissae) cruentas Maenadas atque -em dixit saevisse Lyaeum (ambigue spectat ad Thebanos -es, cf. p. 3052, 74). β *res incorporeae (cf. p. 3062, 81 sqq.)*: NOVELL. Valent. 23, 2 lucis... -is (violator sepulchrorum). IORD. Get. 187 naturae Attila.

2 *de deis, daemonibus sim. (dea l. 9; in comparat. l. 12. infra l. 46)*: α *apud gentiles (in comparat. l. 12)*: VERG. Aen. 12, 895 (log. Turnus) di me terrent et Iuppiter -is (male SERV.). PROP. 3, 18, 8 (de Marcello Baiis mortuo) invisae... Baiae, quis deus in vestra constitit -is aqua? OV. Pont. 3, 1, 152 -em Fortunam sit satis esse mihi. ARNOB. nat. 1, 22 p. 15, 12 inimicos atque -es deos esse... Christianis. AVG. civ. 6, 9 p. 263, 23 D. Varro dicit deos a religioso... vereri ut parentes, non ut -es timeri.

b *apud christianos (hic illic quadam vi incorporali respiciuntur peccata sim., ita ut nonnulla exempla [e. g. l. 20 sqq.] transeant ad ea quae posui p. 3065, 35 sqq.; v. et p. 3063, 33)*: α *generatim de daemonibus*: ① *de singulis (in lusu verborum [cf. p. 3061, 70. 3063, 31] c. voce hospes: VEN. FORT. Mart. 1, 432 [v. p. 3026, 8]. 4, 392 [v. p. 3024, 67])*: PRVD. perist. 1, 100 suo... plenus -e sistitur furens homo. tituli 143 Iesus iubet -em porcorum furere greges.

② *collective (nota quae monui supra l. 13)*: TERT. apol. 37, 9 quis... vos ab illis oculis et usquequaque vastantibus mentes et valetudines vestras -bus raperet, a daemoniorum incursibus dico...? ARNOB. nat. 2, 14 p. 58, 25 in ignes gehennae animas dei ab earum -bus inimicisque (cf. SACR. Gelas. p. 520 [= Greg. 49, 1] ab -bus mentis et corporis [SACR. Leon. p. 436 opp. corporalibus... adversis]. v. et p. 3062, 82). RVFIN. Orig. princ. 3, 2, 1 p. 246, 24 invisibiles -es (AVG. in psalm. 141, 14. cf. AVG. epist. 220, 12 p. 440, 13 hos... -es sancti vincunt, quos videre non possunt [antea: diabolus et angelos eius]). GREG. M. epist. 7, 27 p. 474, 20 ab interioribus -bus exterioribusque. EPIST. pontif. 1054 Greg. M. epist. app. p. 445, 21 ab omnibus externi internique -is insidiis (fort. ad β).

β *speciatim de diabolo (in comparat. l. 46. distinguuntur ab -e corporali*: AVG. in psalm. 55, 4 attendamus... duos -es; quem videmus et quem non videmus: hominem videmus, diabolus non videmus [sim. serm. 67, 3, 5]. GREG. M. epist. 5, 63 p. 378, 11 [opp. 21 terrenus -is]): TERT. orat. 29 p. 200, 1 adversus -em (anon., hominem cod.), qui nos undique observat. patient. 11 p. 17, 7 (syn. malo). paenit. 7, 7 pervicacissimus -is ille. CYPR. ad Donat. 4 p. 7, 2 vetus (COMM. apol. 181. cf. CYPR. Fort. praef. 2 p. 317, 21 adversarius vetus... et -is antiquus [Ps. AMBR. paenit. 32 p. 1003^D SACR. Leon. p. 296. et al.]). unit. eccl. 1 p. 209, 5 subdoli (syn. adversarius, inimicus). domin. orat. 31 p. 289, 19 -em dei (antea: adversarium. c. gen. ut: FIRM. err. 21, 1 nequissimum -em generis humani [SACR. Leon. p. 311. et al.]). HIL. hymn. 3, 4 -is fallax saeculorum. PALLAD. hist. mon. I 15 p. 292^C vitae -is humanae. cf. adi. pro gen.: INSCR. christ. Diehl 1954 humanum). zel. 2 p. 420, 1 diabolus tamquam -is... muros explorat eqs. al. NOVATIAN. Cypr. epist. 30, 6 p. 554, 22 -em diabolus. NEMES. Cypr. epist. 77, 2 p. 835, 3 (de militia dei) publici (antea: inimico). COMM. instr. 2, 22, 14 perit invidus (-iis C, Martin) -is (apol. 361). apol. 319 audax et... saevus (PRVD. ham. 719 ALC. AVIT. carm. 6, 365). ANTH. 379, 8. FIRM. err. 27, 4 ludibriosus. DAMAS. epigr. 12, 4 al. HIER. epist. 14, 4, 2 -is, cui 'nomina mille, mille nocendi artes' (Verg. Aen. 7, 337). 14, 6, 3 (de diabolo pirata). al. PRVD. cath. 7, 201 atri. ham. 406 improbus. 554 maligni. al. AVG. c. Iul. 6, 20, 65 al. CASSIAN. conl. 18, 3, 2 callidus (GREG. M. epist. 3, 18 p. 172, 11 c. perversique. al. SACR. Greg. 89, 9). SEDVL. carm. pasch. 3, 205 malus. 3, 307 praedo furens ac noxius -is (cf. op. pasch. 3, 25 p. 251, 20). et al.

3 *de bestiis (c. explicat. p. 3065, 3; -es sunt hominum [fidei p. 3065, 5] aut bestiarum [cf. p. 3063, 73]; legitur fere ap. poetas, in prosa ap. PLIN. nat. et singulis locis ap. CLAVD. DON. [c. explicatione], HIER. [contextu poetico])*: CATVLL. 63, 77 pecoris -em leonem. VERG. georg. 3, 236 fertur in -em (taurus in taurum). 4, 76 (imag. plena) vocant... -em apes. Aen. 12, 253 -em... premunt (aquilam cygni). CVLEX 389 infestum... devicerat -em (anguem pastor. cf. OV. met. 3, 56. 95 STAT. Theb. 5, 536. 549). HOR. carm. 4, 4, 10 in ovilia demisit -em... impetus (aquilam). epist. 1, 10, 37 victor... discessit ab -e (equus a cervo). OV. met. 1, 507 sic agna lupum, sic cervus leonem, sic aquilam... fugiunt... columbae, -es quaeque suos. 7, 784 redit in gyrum vulpes, ne sit suus impetus -i (cani venatico). 8, 368 (cf. 8, 403. 418) desepxit... -em Nestor aprum (in venatione [cf. l. 70. p. 3063, 71] de fera ut: GRAT. 30 ut... concipiat... -em cassis. 45. 162 indomitos. 171 adversos. al. STAT. Ach. 1, 748 AVSON. 393, 32 p. 246 P. cf. p. 3062, 36). fast. 1, 359 noxae tibi Baccho deditus -is (caper vitem rodens). MANIL. 5, 594 (de belua a Perseo impugnata). GERM. 655 Diana Orionis scorpion... contulit -em. PHAEDR. 1, 28, 10 -i dolorem damno miscens sanguinis (aquilae vulpis). 3, 2, 19 (log. panthera) illis revertor -is, qui me laeserunt. al. LVCAN. 4, 724. BVC. Eins. 2, 5 haud timet -es turba canum (lupos. cf. STAT. Ach. 1, 707). PLIN. nat. 8, 71 rhinoceros genitus -is elephanto. 8, 91 eius (crocodili) -e (ichneumone). ibid. sciunt (animalia)... -ium adversa (syn. dissidentium). 9, 32 (imag. plena de delphinis hominum piscantium sociis) fugam -ium (mugilum). 10, 17, 205. 11, 67 SIL. 12, 58 STAT. Theb. 3, 542 al. silv. 2, 5, 23. 3, 1, 36 instratum... umeris Herculis... -em [Ehlers]

(sc. pellem leonis. cf. CLAUD. carm. min. app. 2, 96). MART. 1, 48, 3 velocior exit ab -e (lepus a leone. cf. 1, 51, 6). IUV. 13, 169. CLAUD. DON. Aen. 2, 200 p. 176, 18 Laocoontis -bus hoc est geminis anguibus. HIER. epist. 9, 3 (contextu poetico) -em suum secum vehit animal (sc. lynca). PRVD. c. Symm. 2, 1050 (in allegoria) ne proiecta fides -i sit praeda volucris (cf. N. T. Matth. 13, 4). DRAC. laud. dei 2, 270.

4 de rebus: a per compar. (vice comparationis l. 8. 11. 13. 17): CATO or. frg. 12, 1 qui ventrem suum non pro -e habet. CIC. leg. agr. 2, 85 nonne acerrime tamquam armato -i sic huic legi... resistetis? Tusc. 2, 51 ut tamquam -i sic obsistat dolori. PUBLIL. J 22 iracundiam qui vincit, -em superat maximum. SEN. dial. 9, 1, 1 vitia ut -es vagos (eqs.). 11 (12), 15, 4 velut cum -e noto... congregiendum (sc. fortuna). CYPR. laps. 35 p. 263, 4 pro -e vitanda res (i. patrimonium). LACT. inst. 6, 20, 3 virtutem, quae cum voluptate... tamquam cum domestico -e pugnaret. HIER. epist. 58, 6, 2 rumusculos et gloriolas et... adulatores quasi -es fuge. AVG. contin. 3, 7 p. 147, 22 sunt, qui malas concupiscentias nec in -bus deputant. epist. 138, 14 p. 140, 14 mala voluntas velut -is interior roboratur.

b in imag. vel translate: a de rebus corporeis: ① vario usu: AETNA 473 aperit se -i[s] lapis spiritui. 553 nec saevum durat in -em (lapis in ignem). 613 vix, dum castra putant (homines) -em (ignes Aetnae) movisse, tremebant, et iam... portas evaserat urbis. OV. epist. 11, 46 tecto tutus ab -e fuit (fetus a medicaminibus abortivis). iocose: APVL. met. 3, 18 tres inflatos caprinos utres exanimasti, ut ego te prostratis -bus sine macula sanguinis non homicidam nunc, sed utricidam amplecterer. ② in ludo latrunculorum de calculo inimico: OV. ars 2, 208 fac pereat vitreo miles ab -e tuus. 3, 358 unus... gemino calculus -e perit (trist. 2, 478. cf. MART. 14, 17, 2). LAVS Pis. 196 quis calculus non periturus perdidit -em? 200. MART. 14, 18, 2 gemmeus iste tibi miles et -is erit. ③ in astrologia de signo inimico: MANIL. 2, 540 privata gerunt secretis -bus arma astra 2, 551 Lanigeri communis erit rabidique Leonis -is. 2, 557 Scorpions in totidem (sc. sex) fecundus creditur -es.

β de rebus incorporeis (libris l. 48; c. gen. epexeg. l. 42. 58; cf. p. 3057, 47. 3058, 48 sqq. et v. quae monui p. 3064, 14): SEN. benef. 4, 2, 4 contemptrix eius voluptatis et -is et... ab illa resiliens virtus. dial. 3, 8, 2 in primis... finibus -is arcendus est (ira) eqs. QUINT. inst. 2, 2, 10 licentia laudandi studiorum perniciosissima -is est. 12, 1, 2 facultatem dicendi sociam scelerum, adversam innocentiae, -em veritatis. TERT. pudic. 5 p. 226, 12 -em... eius (integritatis corporalis)... moechiam. adv. Marc. 3, 14 p. 399, 14 -es spirituales nequitiae et concupiscentiae omnis (v. supra l. 35 et cf. N. T. Eph. 6, 12). 4, 20 p. 485, 2. 6). 4, 20 p. 485, 10 cum ultimo -e, morte, proeliaturus Christus (cf. FIRM. err. 24, 5). CYPR. laps. 11 p. 245, 3 -em... et expugnatorem domesticum divitias. zel. 9 p. 425, 6 adversarius tuus tecum est, -is semper in pectore est zelus. LACT. inst. 5, 3, 22 libros... nefarios ac dei -es. HIER. epist. 22, 6, 5 dum parvus est -is, interfice; nequitia elidatur in semine. 22, 8, 2 (de damno vini) facile aliis caremus vitis; hic -is intus inclusus est (postea: inimicum. 54, 9, 3). PRVD. psych. 160 ipsa sibi est -is vaesania (cf. p. 3062, 52). AVG. civ. 1, 30 p. 47, 16 D. timens infirmis animis -em securitatem. 19, 27 p. 403, 12 D. (de vitis). al. contin. 3, 6 p. 147, 6 illius boni... amatrix et spectatrix, huius mali vero et -is et testis est continentia. epist. 145, 4 p. 269, 8 mala cupiditas intus est -is. serm. 151, 7, 7 concupiscentia -is mea. NOVELL. Valent. 18 pr. superstitio... inimica publicae disciplinae et -is fidei Christianae. ISID. diff. 1, 84 -em libidinis (v. l. 35).

in iuxta pos. et oppos. potiora ad B: adversarius (cf. p. 3060, 67): CYPR. l. 46. p. 3063, 6. 46. 3064, 39. VVLG. p. 3062, 48. TAB. p. 3062, 51. hospes (cf. p. 3060, 83): p. 3061, 70. 3063, 31. 3064, 17. inimicus (nota p. 3061, 72; cf. p. 3061, 3): LVCIL. p. 3061, 76. 77. CIC. p. 3061, 81. 82. 84. 3062, 6. 53. APVL. p. 3062, 65. 3063, 8. CYPR. p. 3063, 6. 48. ARNOB. p. 3064, 10. 24. LACT. p. 3063, 23. FIRM. p. 3063, 39. et al. praedo (cf. p. 3061, 26): p. 3063, 21. 3064, 57. rebellis (cf. p. 3061, 32): p. 3063, 51.

II metonymice et abusive: A usu poetico peculiariter fere i. q. bellator, belli cupidus: DRAC. laud. dei 3, 148 (de Esau et Iacob) dat maior gentile genus (i. paganos) germanus et -es et minor eduxit nos munera pacis amantes (152 immites, qui gaudent sanguine fuso. cf. V. T. gen. 27, 40).

B usu recentiore per plur. vel sing. coll. fere i. q. milites, exercitus, expeditio (p. 3066, 24; syn. p. 3066, 20) sim. ('exercitus hostilis' p. 3066, 9. 21; notio, cuius prima tantum vestigia eaque partim incerta cognosci possunt, servatur in linguis Romanicis [v. p. 3056, 12 et cf. Du Cange s. v.]; fluxisse videtur ex abusione formularum quarundam [v. e. g. p. 3066, 13 sqq.], vix ex notione q. e. 'bellator' [cf. l. 68]): 1 per plur. (cave huc trahas ITALIA l. Macc. 16, 2 [rec. B] -es [adversariorum] Israel [gr. S¹ τοὺς πολεμικοὺς 'I., VVLG. -es I.; L¹ abundat; 'armée' de Bruyne, ed. p. XXXIX falso): PEREGR. Aeth. 19, 10 ut Persae custodirent civitatem per giro clusam -bus (locum post Meisterum caute quidem huc trahit Löfstedt ad l.; sed -bus fort. negligentius ex specie inclusorum dictum est). ALC. AVIT. c. Arr. 1 p. 2, 1 (Greg. Tur. Franc. 2, 34 p. 97, 6) si...

ad bellum proficiscaris, tu praecedis catervas -ium et illae... subsequuntur (v. Goelzer, Lat. de St. Avit 618). 2 per sing. coll. (fem. [v. p. 3055, 79] l. 21. 23. 24 [vix recte huc trahit Wenger GREG. M. epist. 2, 37 p. 133, 3], cf. Du Cange s. v.; usui generis fem. fuisse vid. analogia vocum q. s. expeditio [v. infra l. 24 et cf. infra l. 20], acies, legio sim., usui ipsius singularis collectivi etiam exercitus [v. l. 18] sim.): GREG. Tvr. Franc. 2, 7 p. 69, 14 (v. p. 3065, 73) Aetius et Theodorus... cum exercitibus suis... adversum... -em eieciunt (glor. conf. 22 p. 762, 3. v. Bonnet, Lat. de Grég. 274; sed cf. e. g. p. 3062, 21. 3064, 73). 2, 32 p. 95, 13 rex -em [patriae, (om. B 3. 5; 'in patriam' Krusch -em interpretatus 'exercitus', sed v. Bonnet 274, 3) redire iubet ad propria (-am var. l.). LEX Sal. 26, 1 (app. crit.) qui apud domino suo in -e fuerit (63us de homine ingenuo, qui in -e occiditur [63, 1. v. Geffcken, ed. p. 231]. capit. 2, 4 [= 5, 4 G.]. 'im Heere, vor dem Feinde' Plasberg in schedis). LEX Visig. 9, 2, 2 p. 367, 4 in -em exire (9, 2, 5 p. 368, 17 in -e. cf. 9, 2, 4 p. 368, 11 proficisci [9, 2, 5 p. 368, 23]). 9, 2, 3 p. 367, 18 praepositi -is (9, 2, 6 p. 369, 19 [antea: comiti exercitus]). 9, 2, 4 p. 368, 4 si decanus... de -e ad domum refugerit aut de domo sua... ad expeditionem proficisci noluerit. al. (v. Zeumer, ed. 1902 p. 524). GREG. M. epist. 2, 32 p. 129, 5 si huc perrexerit ipsa (corr. in -ae Pb 4, -e edd. vet.). -is (v. Wenger, ind. p. 552). 2, 33 p. 130, 11 -em collectam (-um Pa 2, edd. vet.) habet. CIL III 11700 bello desideratus -e Gutica ('-e Gothico i. e. expeditione Gothica' Mommsen; cf. Heraeus, GGA 1915, 474). deriv.: hosticulus, hosticus, hostilis. cf. hostia, hostio; hostiatim. compos.: hosticapas, hosticida, ?hostifer, hostificus.

Ehlers. ?hostispex, -icis m. et ?hostispicus, -i m. [ab hostia et specere, nisi corrupte trad. pro extispex, q. v. J. B. H.] v. vol. V 2 s. v. extispex (extispicus) inter GLOSS.

1. hostium v. hostia (p. 3045, 48). 2. hostium v. ostium. hosto v. osto.

hostorium, -i n. [ab hostire per haplogiam pro *hostitorium ut vid. J. B. H.] scrib. in codd. et host- et ost-.

nonnisi in explicat. GRAMM. et GLOSS.: PRISC. gramm. II 215, 17 hoc -um, huius -i, lignum quo modius aequatur (item: GLOSS. V 503, 36. 620, 13 [modius pro sextarius corr.]. 622, 5). GRAMM. suppl. 214, 29 hostis dicitur eo quod iusta re init bellum; hostire enim dicimus aequare; hinc -um dicitur lignum, quo sextarius aequatur (item: GLOSS. Vatic. Reg. 203 ed. Merchie [Musée Belge 26, 264] 60 hostire dicitur aequare; inde -um eqs. v. etiam l. 38). v. etiam p. 3019, 82.

cf. hostus. hostus, -i (-ūs?) m. [orig. inc.; conferunt c. hostire, hostorium, minus recte alii c. haurire, haustus. J. B. H.] de notione v. l. 49. CATO agr. 6, 2 si in loco crasso... severis oleam, -us nequam erit (inde inter Catonis praecepta): VARRO rust. 1, 24, 2 -um nequam fieri). VARRO rust. 1, 24, 3 (explic. locus supra allatus) -um vocant quod ex uno facto olei reficitur. cf. hostio, hostorium.

[hpalanx v. p. 2576, 55.] hrancia (-ae f.). [vox german.; cf. Meyer-Lübke, WuS. 6, 1914, 230. J. B. H.] GLOSS. III 587, 35 augor i. hrancia (item: 608, 8 [scrib. hrancia]. 617, 25 [scrib. hrancia]). 591, 31 hrancia vitis alba (item: 596, 29. 612, 58 [scrib. hrancia]. 630, 38 [scrib. heanca]. al. in GLOSS.). [htronus v. p. 2576, 55.]

huat (vocabulum magicum) v. p. 2558, 17-19. Haffter. *huc et hōc adv. [cf. illuc, illoc. J. B. H.] inter adv. ex pron. facta adfert VARRO Prob. inst. gramm. IV 152, 32. huc(c)ine (hoccine) v. p. 3071, 47. 3073, 83. apices: v. l. 71. p. 3072, 72. de notione: CHAR. gramm. p. 243, 14 B. adverbia... in locum, velut... hoc illo... huc illuc (cf. 248, 10 [ex Romano]. GRAMM. suppl. 155, 17. 167, 13. 168, 27). de formis romanis v. REW n. 4223 et cf. p. 3072, 76.

i. q. ad hunc locum. in narratione anaphorice pertinet ad antecedentia (cf. SERV. georg. 2, 187 -c pro illuc [Aen. 2, 18. 763]. aliter p. 3068, 27), e. g. p. 3067, 40. 45. 49. determinative spectat ad subsequencia p. 3068, 67. 3070, 55 sqq.

pars prior: forma hūc. scrib. hūc: CIL III 6475 (= 10762), 9. NOT. Tir. 5, 11 (8, 77).

DIFF. ed. Beck p. 62, 2 v. p. 2752, 58. GLOSS. ὁδε, ἐνταῦθα, ἐνθάδε. v. et l. 66. p. 3070, 12. 46. 3071, 48. 59 sq. legitur inde a PLAVT., ENN., CATONE, (? NAEV. p. 3067, 2).

[varia lectio: hic: variat e. g. p. 3069, 6. 36. 44. PLAVT. Pseud. 639 VERG. ecl. 7, 6. -c falso: PLAVT. Capt. 925 (A. hic P). -c ex coni. p. 3067, 55. 3069, 28. v. et p. 2752, 66. hinc: variat p. 3069, 35. 3070, 45. v. et p. 2792, 6. huic: variat e. g. p. 3068, 46. PLAVT. Poen. 212 CIC. de orat. 1, 95. -c falso: SIL. 7, 401. -c ex coni. probab.: p. 3069, 28. 40. 43. 44. PLAVT. Aul. 293 Most. 1120. hunc: variat: PLAVT. Most. 579. -c falso: PLAVT. Mil. 868. -c ex coni.: PLAVT. Capt. 576 Mil. 935 LVCIL. 898 VAL. FL. 7, 20. hac: variat: TER. Haut. 745 HOR. sat. 1, 2, 34. -c falso, ut vid.: PROP. 3, 18, 32 (hac Guyet). -c ex coni.: PLAVT. Men. [Rehm]

822. nunc: v. p. 3069, 23. PLAVT. Mil. 418. ex con. praeterea: NAEV. trag. 46. PLAVT. Mil. 975 (ug. codd.). 1248. PROP. 4, 1, 40 (heu codd.). et al.]

A proprie: 1 usu generali: a c. verbis motionis (dandi: infra l. 30. 31. 33. audaciora: infra l. 22. 43): PLAVT. Amph. 26 cuius iussu -c venio (140 ab exercitu. Asin. 357 inde. TER. Andr. 712 RHET. Her. 4, 51, 64. et al. cf. advenire: PLAVT. Amph. 368 al. revenire: Bacch. 1066 al. pervenire: Pseud. 1174. sim. al.). 117 -c processi (Asin. 6 TER. Eun. 470 LIV. 5, 44, 1 al.). 263 -c iturust (Asin. 743. Cist. 702 hinc -c. ENN. scaen. 240. et al. cf. exire: Epid. 399 al. introire: Trin. 10. sim. al.). 329 ut vectus -c sum (cf. VERG. Aen. 1, 558 advecti). 405 me -c erus misit meus (Aul. 463 CATO ad fil. frg. 1. cf. remittere: Asin. 336 al. intromittere: Men. 964. sim. al.). 689 quid -c vos revortimini tam cito? (909 TER. Andr. 485. et al. cf. redire: Amph. 969 TER. Hec. 91 CIC. Phil. 11, 14. et al.). 771 secede -c (Asin. 639 al.). 849 adduco tuum cognatum -c a navi (918. et al. cf. Cic. leg. agr. 2, 96 deduxerint. Deiot. 17 ducere. et al.). 949 evocate -c Sosiam (Asin. 383 TER. Andr. 579 CIC. Verr. II 2, 64. et al. cf. vocare: Most. 774 al.). 976 -c fac adsis (v. vol. II 917, 47). 989 -c me adfero (Asin. 361 CIC. Verr. II 5, 187. et al.). 1001 cum -c accesserit (v. vol. I 256, 66). Asin. 265 currit (cf. VARRO Men. 218 concucurristis. sim. al.). Aul. 455 opera -c conducta est vostra, non oratio. Bacch. 114 quo nunc capessis tunc hinc adversa via ...? -c. -c. quid -c? quis istic habet? 610 -c concedam (v. vol. IV 7, 75). 1121^a quis has -c oves adegit? (Pseud. 1182 al. cf. VERG. Aen. 1, 333 acti. al.). Capt. 950 Tyndarum -c arcessite (Stich. 150 TER. Eun. 99. et al.). 997 incedit (v. vol. VII 1, 356, 42). Cas. 386 conicite sortis ... -c (LVCR. 2, 1074. cf. LVCL. 408 iaciendum -c aggerem [SIL. 2, 605 al.]. NEP. Ages. 8, 2 -c ... pellis ... iniecta). Epid. 632 tene crumina: -c inde ([imper.]. Stich. 761). Men. 265 cedodum -c mihi marsupium. Mil. 182 transire (329 hinc. al.). Stich. 647 ea hinc a me -c ... transferam (TER. Andr. 952 al.). Truc. 476 date mi -c stactam. al. ENN. ann. 225 mulserat -c navim compulsam fluctibus pontus. TER. Hec. 384 -c confugit (cf. HOR. sat. 2, 3, 5 fugisti. al.). al. CATO orig. 108 multa me dehortata sunt -c prodire (GRACCH. or. frg. Gell. 11, 10, 1 [= 41 M.]. CIC. Flacc. 41 al.). CIC. Verr. II 1, 82 ut -c (i. Romam) incidere, non ut hic conquiesceres, illi te vivum exire passi sunt. Cluent. 192 confestum -c advolvit (Att. 4, 19, 1 al.). al. CATVLL. 68, 36 -c una ... capsula me sequitur (Ov. trist. 4, 1, 62 al.). CAES. Gall. 1, 38, 7 -c ... contendit (cf. Ov. met. 10, 34 tendimus -c omnes [inde EPICED. Drusi 359]. LIV. 1, 12, 4 tendunt. al.). VERG. georg. 2, 243 -c (i. in qualos) ager ille malus dulcesque ... undae ad plenum calcantur (cf. ARVS. gramm. VII 478, 1). 4, 62 -c tu tunsos asperge saporos. Aen. 2, 766 -c ... gaza ... congeritur. 3, 16 feror -c (al. Ov. epist. 6, 70 al.). 6, 305 -c ... ruebat (PROP. 4, 9, 31 al.). 7, 241 -c repetit nos Dardanus. HOR. sat. 1, 5, 12 -c adpelle (Ov. epist. 15, 29 SEN. Herc. f. 908). Ov. met. 3, 563 attrahite -c vinctum. SEN. Med. 996 -c rapiat ignes aliquis. SVET. Iul. 4, 1 -c (i. Rhodum) traicit. MELA 2, 1 et -c ... pertinent Rhiphaei montes. TERT. adv. Marc. 4, 23 p. 497, 15 asinus de Aesopi puteo modo -c apparuit. et saepissime.

c. locutionibus (cf. ubi pendet a subst.: p. 3070, 63. v. et p. 2794, 15. ab adi.: p. 3069, 58. 76. 3072, 45): PLAVT. Asin. 386 -c ... habebas iter. Cas. 162 iter -c mi incepti. Cist. 534 cursum -c (hic codd.) contendit suum. Men. 399 neque -c umquam ... penetravi pedem. Merc. 875 -c secundus ventus nunc est. Mil. 143 qua comneatus clam esset hinc -c mulieri. 344 pede ... illam -c tibi sistam in viam. Most. 377 illi reditio ... -c fuit (TER. Eun. 671). Trin. 709 in consilium -c accessio est? 1006 qui -c in plateam cursum incipit. Truc. 622 quid tibi -c ventio est? TER. Andr. 808 numquam -c tetulisses pedem. ACC. trag. 123 qui ... cursum -c ... rapit (STAT. Theb. 5, 541). CIC. rep. 6, 15 -c tibi aditus patere non potest. CATVLL. 61, 26 -c aditum ferens (43). VERG. Aen. 3, 694 Alpheum fama est -c ... egisse vias. 5, 162 -c dirige gressum (11, 855 SEN. Phoen. 120). Ov. am. 3, 13, 6 -c via praebet iter. trist. 3, 12, 42 -c ... vela dedisse noto. SEN. Oed. 548 -c ... intulit ... gradum (cf. Phaedr. 431 moliris gradus). VAL. FL. 2, 319 -c rexisse vias. IVL. VAL. 3, 39 p. 146, 23 quod mihi gladius meus -c comes non sit (gr. aliter). **ellipsis verbi** (plerumque c. sensu imperandi; v. et l. 24. p. 3070, 29. 3071, 80. 3072, 18. 3073, 41. 59. 62. 3074, 6): PLAVT. Persa 610 ehodum -c, virgo. TER. Phorm. 482 metus est mihi videre (venire s) -c salvom nunc patruom. Eun. 774 in medium -c agmen com vecti. Donax. CIC. fin. 3, 8 deinde prima illa, quae in congressu solemus: quid tu, inquit, -c? a villa enim, credo. PROP. 3, 18, 21 -c (hoc codd., unde hoc ... hoc Lachm.) omnes, -c primus et ultimus ordo. SEN. Oed. 862 -c aliquis ignem. STAT. Theb. 11, 559 -c aliquis propere sceptrum. 11, 570 -c (i. BM) mecum ad Manes. NEMES. cyn. 99 -c (hinc codd.) igitur mecum. HIER. epist. 1, 9, 1 -c, -c mihi trium exempla puerorum. CLAUD. 5, 498 -c superum labes, -c insatiabilis auri proluvis ..., -c improbe legum venditor.

b c. verbis et locutionibus videndi sim. (v. et p. 3069, 71. 81. 83. 3070, 3. 13): PLAVT. Amph. 38 -c animam omnes quae loquar advortite ([interpol.]; v. Lindsay ad Capt. 229). STAT. Theb. 3, 524. cf. VERG. Aen. 8, 440 mentem [Ov. Ib. 69 SIL. 4, 821. cf.

SEN. epist. 53, 11 converte. CE 1552 B, 1 (s. IIⁱⁿ) -c iterum, Pietas, venerandas erige mentes]. cf. l. 7. 10). 750 age me -c aspice (778 SIL. 15, 89. cf. Mil. 287 -c desepxi in proximum. Most. 835 -c ad me specta. 1026 -c me aspecta. Pseud. 264 -c ... respicias [Rud. 707 Trin. 1068 al. TER. Eun. 342]). Aul. 649 ostende -c manum (Poen. 1049). Cas. 475 -c aures ... sunt adhibendae mihi (Pseud. 153 -c adhibete aures quae ego loquor. cf. SIL. 15, 63 adverte [16, 212]). CAES. civ. 2, 34, 3 -c ... Vari conversa acies suos fugere ... videbat (cf. Ov. fast. 3, 789 caput ... -c ... veritas [SEN. Oed. 409 adverte]). VERG. Aen. 6, 788 -c ... flecte acies (cf. SIL. 722 vultus). Ov. am. 2, 13, 15 -c adhibe vultus. STAT. Theb. 9, 558 refer -c oculos. 12, 325 -c attolle genas. et al.

c c. verbis ponendi sim. (cf. p. 3067, 51. 3073, 24. 39): PLAVT. Rud. 1145 -c opes ... condidi (cf. PETRON. 89 v. 8 -c ... virtus abdatur). SALL. Iug. 47, 2 -c consul ... praesidium inposuit (cf. CE 513, 1 paulum -c depone laborem. VIRG. gramm. epist. 2 p. 124, 15 H. ponere [transl.]). VERG. georg. 2, 76 -c ... germen includunt (Aen. 2, 18 -c delecta virum sortiti corpora ... includunt caeco lateri). Aen. 4, 634 mihi ... -c siste sororem (SIL. 17, 305 -c prima te siste acie). STAT. silv. 1, 5, 34 non -c admissae Thasos aut ... Carystos (marmora sc. inde sumpta).

abusive -c ponitur pro hic (v. et p. 3069, 52. 3070, 63. 3073, 63). [falso trad., ut vid.: SCHOL. Cic. Gron. B p. 333, 16 (hinc Graevius). dub. interpr.: INSCR. christ. Diehl 1340 (a. 486) -c (i. hoc pron.?) conditor (i. -tur) in tumulo ... Vistrigilde.] VEN. FORT. carm. 2, 7, 43 -c (hic M) captiva cubas. Mors. 3, 10, 16. 4, 26, 138 cui ... creduntur -c (pro 'illuc', i. in caelo) meliora dari. 6, 4, 10 quo tuus est sponsus, -c eris ipsa simul (6, 5, 8). al. CIL VI 3566 (circa a. 100) -c relict(us) annor(um) IV. CE 476, 1 -c sita est Paterna (INSCR. christ. Diehl 3083).

2 usu significanti (cf. etiam: PRVD. perist. 12, 64 Transtiberina prius solvit sacra ..., mox -c recurrit): **a -c refertur ad hunc mundum** (opp. caelum, inferi): Ov. Pont. 3, 5, 55 rursus ubi -c redii, caelum superosque relinquo. SEN. Oed. 397 populus infernae Stygis -c extrahendus. STAT. silv. 2, 1, 227 ades -c emissus ab atro limine. TERT. anim. 23 p. 336, 19 v. p. 2794, 44. ibid. l. 23 et 26. 28 p. 346, 24 ARNOB. nat. 2, 26 p. 69, 11.

b -c spectat ad personas (v. Schmalz-Hofmann⁵ 491): **a de prima persona, i. q. ad me, mihi** (opp. tibi l. 41. 43. v. et supra l. 5): PLAVT. Asin. 661 quin tradis -c crumina? Aul. 634 redde -c sis. :: quid tibi vis reddam? (651. TER. Eun. 796 [v. DON. ad l.]). Rud. 1387 dandum -c argentum est (SEN. Herc. f. 1229 eq. ter. IYST. 14, 4, 8). 1409 dimidium tibi sume, dimidium -c cedo. TER. Hec. 502 renumeret dotem -c (v. DON. ad l.). PORC. LIC. carm. frg. 6, 2 quaeritis ignem? ite -c. quaeritis? ignis homost (i. ego). CIC. epist. 10, 16, 2 hoc animo esse debes, ut nihil -c (huic l. v.) reicias neve ... a senata consilium petendum putes. HOR. epod. 6, 3 quid inmerentis hospites vexas? ... quin -c inanitis ... vertis minas et me ... petis? 9, 33 capaciores adfer -c, puer, scyphos. Ov. met. 9, 386 erigite -c artus et ad oscula nostra venite. SEN. Med. 1020 lumina -c ... alleva. SIL. 2, 643 -c ferrum ... converte. STAT. Ach. 1, 897 corda ... -c adverte. VVLG. Luc. 16, 26 ut hi, qui volunt hinc transire ad vos, non possint, neque inde -c transmeare (περὸς ὑμᾶς). **β de tertia persona** (ex con.: NEP. Milt. 3, 3 [v. Wagner, PhW. 1936, 1068; hic trad.]): TER. Hec. 169 elapsus Bacchidi atque -c (i. in hanc) transtulit amorem (cf. 298 vix ... -c contuleram animum). NEP. Them. 8, 4 ad Admetum, Molossum regem, ... confugit; -c cum venisset eqs. HOR. carm. 3, 6, 6 hinc (a dis) omne principium, -c refer exitum. VAL. FL. 3, 446 -c Stygiis transire minas ... his orat ... incumbere curas. 6, 580 conspiciat Aesonium longe caput ac simul acres -c oculos sensusque refert. TAC. ann. 12, 35, 3 si auxiliariis resisterent, gladiis ... legionariorum, si -c verterent, spathis ... auxiliariorum sternebantur.

B translate: 1 generatim (agitur et de locis in oratione sim. tractatis [e. g. l. 68. 72. p. 3069, 4] et de quavis re; a notione locali remotiora: l. 78. 82. p. 3069, 13. v. et p. 3070, 66 sqq.): TER. Eun. 158 omnia haec nunc verba -c redeunt denique: ego excludo, ille recipitur. CIC. inv. 2, 72 incurrit -c definitio. 2, 74 eius generis praecepta licebit -c pari ratione transferre (part. 29, 68, 138. CELS. 7, 21, 1 inde -c exemplum transferendum est. POMPON. dig. 21, 1, 38, 3). S. Rosc. 80 nonne cogitas te a sectoribus -c adductum esse? Verr. II 3, 163 -c longius ... digressa est oratio mea (cf. Sest. 123 -c me provexit oratio. de orat. 2, 157 Lael. 1, 57 al. AMM. 28, 1, 67 unde -c fleximus revertamur. al.). II 4, 43 imprudens -c incidi (Cael. 16 QVINT. inst. 9, 2, 81 AMM. 23, 6, 32). Planc. 67 -c (i. ad gloriam) ... per me nixus ascendi (cf. PLIN. nat. praef. 6 maiorem te sciebam quam ut descensurum -c putarem [AVSON. 338, 2 p. 156 P.]). leg. 1, 22 -c ... pertinet animal hoc providum ... generatum esse (CELS. 5, 28, 13^a COLVM. 1, 3, 8 ASCON. in Corn. p. 51, 25 QVINT. inst. 7, 3, 28 AVSON. 304, 10 p. 177 P.). ac. 2, 49 -c si perveneris (AVSON. 398, 65 p. 247 P. -c ventum). nat. deor. 2, 168 eam ... facultatem ... potius -c conferas (PANEG. 2, 44, 4). epist. 1, 7, 9 -c te pares, haec cogites, ad haec te exerceas. VERG. Aen. 7, 635 vomeris -c (sc. ad arma) ... honos, -c omnis aratri cessit amor. EPICED. Drusi 441 [Rohm]

prisca quid -c (hic *Bachrens*) repeto? VAL. MAX. 9, 3, 2 ardentis spiritus virum ... -c (sc. *ad hoc dictum*) iracundiae stimuli egerunt. CELS. 2, 11, 6 -c (sc. *ad cucurbitam ponendam*)... confugiendum est. 7, 31, 1 -c ... et earum venarum ... curationem distuli (PLIN. nat. 18, 201). SEN. Herc. O. 1759 -c -c ille decrevit gigas (cf. Phaedr. 1270 -c [hic *A*] cecidit decor? [cf. p. 3070, 77. 3071, 51]. STAT. Theb. 10, 181 se ... -c crevisse dolentes). Phaedr. 417 -c vires tuas intende (TAC. ann. 2, 6, 1. 3, 37, 2. cf. QVINT. inst. 12, 1, 31 totis mentibus -c tendamus). LVCAN. 8, 454 impulit -c animos. QVINT. inst. 6, 2, 7 -c ... incumbat orator. decl. 319 p. 253, 4 al. TAC. hist. 3, 27, 1 -c inclinavit Antonius (ann. 14, 2, 2). TERT. orat. 7 p. 185, 27 -c ... spectat exemplum parabola totius (v. et p. 3070, 70). anim. 35 p. 360, 15 -c ... temperat totam illam allegoriam *Carpocrates*.

2 *specialia*: a *acced. genetivus* (seq. ut *praeter l. 18. v. et p. 3071, 52. 3072, 38 et Schmalz-Hofmann*⁶ 390): VAL. MAX. 3, 7, 1^d neque ... -c puto malignitatis ventum, ut de mea innocentia quaerendum sit. 3, 8, 3 tantis tenebris offusam esse rem publicam, ut -c indignitatis veniretur. 8, 1 absol. 6 -c deductum necessitatis, ut *eqs.* CVRT. 7, 1, 35 -c ... malorum ventum est, ut *eqs.* TAC. ann. 3, 73, 1 Tacfarinas ... -c adrogantiae venerat, ut *eqs.* 6, 24, 3 -c confidentiae venisse, ut *eqs.*

b *c. certis quibusdam generibus verborum*: a *verba addendi*: PLAVT. Men. 526 -c (nunc *codd.*) ut addas auri pondo unciam (v. vol. I 584, 7. 591, 47. 71). Persa 669 -c decem accedent minae (v. vol. I 268, 20. 269, 44. 70). CAES. civ. 3, 4, 6 -c Dardanos ... adiecerat (Ov. met. 6, 182 CELS. 4, 24, 1 QVINT. inst. 12, 10, 40 decl. 291 p. 160, 19. 341 p. 347, 5. ex *coni.*: QVINT. inst. 11, 3, 106 [hic *codd.*] decl. 328 p. 290, 11 [huic *codd.*] -c deletur: SEN. dial. 8, 8, 1). Ov. medic. 66 -c novies tanto plus tibi mellis eat. LVCAN. 6, 670 -c quidquid fetu genuit natura sinistro miscetur. NEMES. cyn. 218 ex ebore -c trito pulvis ... feratur. VICT. VIT. 2, 98 p. 69, 4 accipe -c (BV, huic *C*, adhuc *W* al.) aliquid fortius. inde *ap.* SIDON. transit ad not. adverbii *q. e. 'insuper'*: epist. 2, 13, 7 cum ... pransuro ... panis daretur ... insuper dapes cultae ... apponerentur ... -c (LN¹, hinc *rell.*) suffita ... cenatio spargeret odores. 5, 17, 7 (-c LN, hic *rell.*, *coni. alii alia*). 8, 11, 6 (-c LN, hic *rell.*). 9, 11, 3 -c item ... vidi *eqs.* (9, 12, 3 [-c MC, huc PF]). β opus est *sim.*: PLAVT. Rud. 726 si istas amas, -c arido argentost opus (LVCIL. 358 item -c e utroque opus, 'meiles'. CIC. epist. 7, 33, 2 opus est -c ... tuo iudicio. CELS. 6, 6, 11 medicamentis ... -c [Marx, huic FVP, hic J] quoque lenibus opus est). CELS. 5, 19, 21 rubrum quoque emplastrum ... -c (sc. *adversum morsus*) aptum est (6, 6, 12 [huic *codd.*; sic et 6, 14, 1]. cf. 6, 6, 20 id quoque ... -c utile est [6, 6, 34]. 6, 18, 9^b ea ... -c [huic FV, hic J] idonea sunt).

grammatica et stilistica: A *de correlatione*: 1 *in parataxi* (anaphorice nusquam extat nisi: AVG. civ. 1, 4 p. 9, 15 D. asylum illud ... memoriae nostrorum apostolorum; illuc ... -c. *alioquin* -c ... illuc *sim.* sine discrimine significat 'in alteram partem' ... in alteram partem' vel 'in utramque partem' vel 'in omnes partes' [sic *e. g.* infra l. 76. 83. nota iuxta posita l. 59. p. 3070, 3. 24]. obscurata directionis notione idem fere significare videtur atque 'hi(n)c': l. 78. p. 3070, 42. 47. 52. rem tractavit Preuß, De bimembris dissoluti ... usu 23 sq.).

a *c. illuc* (illo *infra l. 68*): -c ... i.: PLAVT. Truc. 38 dum -c dum i. rete circumvortit (v. *adn.*), impedit pisces. CIC. parad. 14 quae modo -c modo i. transferuntur (Tim. 48 [43^b πέρην]. div. 2, 145 Att. 13, 25, 3 CATVLL. 3, 9-15. 7 SEN. apocol. 9. TAC. ann. 12, 1, 2 -c modo, modo i. ... promptus). div. 1, 120 ut tum -c tum i. volent alites. LVCER. 2, 131 reverti nunc -c nunc i. in cunctas-undique partis (VERG. Aen. 4, 285 animum nunc -c celerem nunc dividit l. [8, 20]. 5, 701. 10, 680 Ov. epist. 10, 19 met. 4, 622 MANIL. 2, 904 al. SEN. Med. 938 Tro. 458. LVCAN. 3, 276 [v. *app. crit.*]. SIL. 4, 323 nunc -c alterno nunc i. flamine gestant. al. PLIN. epist. 6, 16, 15 al.). Ov. met. 15, 166 errat et illinc -c venit, hinc i. 15, 257. STAT. Theb. 12, 794 rapit -c, rapit impetus i. eos. FLOR. epit. 2, 17, 8 per partes iam -c iam i. missi duces. i. ... -c (cf. *supra l. 47*): PLIN. epist. 9, 6, 2 si in ipso cursu (sc. *in circo*) ... hic color i., ille -c transferatur. -c ... illo: LVCAN. 3, 550 -c abeunt fluctus, i. (illuc V) mare.

-c illuc: CIC. Att. 9, 9, 2 ne ... cursem -c i. via deterrima: VERG. georg. 2, 297 brachia tendens -c i. Aen. 4, 363 -c i. volvens oculos. 5, 408 -c i. ... versat vincla (STAT. Theb. 4, 366. cf. LIV. 7, 34, 9 -c i. signa vertunt). 12, 764 AETNA 448. TIB. 1, 3, 70 -c i. impia turba fugit. Ov. am. 3, 8, 8 epist. 13, 34. 19, 130 Med. frg. 2 al. MANIL. 1, 199. SEN. Tro. 1043 -c i. agitata classis. benef. 5, 25, 5 epist. 28, 3 PETRON. 114, 3. PLIN. nat. 2, 116 spiritus -c i. (i. que F'a) tamquam in utero aliquo vagus (cf. 33, 68 vagantur). 36, 2 SIL. 7, 273. 17, 137. STAT. Theb. 2, 602 -c i. clipeum obiectans. 9, 172 al. QVINT. inst. 10, 7, 6 salientes -c i. TAC. hist. 1, 40, 1 saepe. PLIN. epist. 2, 17, 9 PRVD. apoth. 541 al.

-c et illuc: PLAVT. Aul. 607 hinc ego et -c et i. potero quid agant arbitrarier. RHET. Her. 4, 11, 16 quod fluctuat -c et i. 4, 49, 62 circumspectans -c et i. (SEN. epist. 74, 3). CIC. Cael. 13 versare suam naturam ... atque -c et i. torquere ac flectere. orat. 134

animos ... movent -c et i. fin. 2, 99 vos versetis (nat. deor. 3, 68). ac. 2, 116 trahuntur. nat. deor. 2, 101. 115. div. 2, 80 volucris -c et i. passim vagantis. off. 1, 101 SALL. lug. 60, 4. VERG. Aen. 8, 229 -c ora ferebat et i. HOR. carm. 4, 11, 9 -c et i. cursitant. Ov. met. 4, 342 -c it et hinc i. 10, 124 -c laetus et i. ... frenabas ora. CELS. 2, 15, 4 lectus -c et i. manu impellendus. 8, 1, 8 SEN. Ag. 900 Herc. f. 287 benef. 6, 2, 2 al. MELA 1, 56 al. STAT. Theb. 4, 380 al. MART. 12, 34, 5. TAC. ann. 13, 37, 1 -c que et i. (15, 38, 2). FLOR. Verg. p. 184, 23 TERT. adv. Hermog. 41 p. 171, 3 FIRM. math. 5, 2, 21 AMM. 15, 4, 8. 28, 1, 13. VVLG. IMacc. 6, 45 (ἐνθα καὶ ἐνθα). OROS. hist. 3, 2, 9. VITAE patr. 5, 15, 46 (Cot. p. 668^b ὁδὲ καὶ καὶ).

-c atque i. (GLOSS. II 481, 19 ὁδὲ καὶ καὶ καὶ): CIC. Q. Rosc. 37 Fannium -c atque i. tergiversantem. de orat. 1, 184 -c atque i. intuentem. fin. 5, 86 BELL. Afr. 73, 3. SALL. or. Macri 26 -c ire licet atque i. SALL. (?) rep. 2, 11, 1. VERG. Aen. 9, 755 -c caput atque i. umero ex utroque pependit. Ov. met. 2, 357. 10, 376. LIV. 3, 60, 10 trepidantium -c atque i. 5, 8, 8. 6, 25, 9. 7, 34, 13 MANIL. 4, 282 SEN. contr. 1, 1, 10 VELL. 2, 21, 2. VAL. MAX. 6, 8, 7 vestigia -c atque i. errantia. 6, 9 ext. 7 CELS. 4, 1, 9. 5, 26, 14 (-c i. que P). SEN. Ag. 386 dial. 11, 11, 7 al. MELA 1, 102 PETRON. 37, 1 al. VAL. FL. 1, 639 STAT. Theb. 2, 545 QVINT. inst. 12, 10, 62 decl. 246 p. 8, 18 TAC. Agr. 10, 6 al. GELL. 2, 6, 5 APVL. Socr. 10 p. 142 CYPR. epist. 30, 2 p. 549, 20 PANEG. 11, 13, 4 CAPITOL. Maximin. 5, 1. ARNOB. nat. 5, 24 p. 195, 25 cum Proserpinam -c atque i. passim lectionis cupiditas avocaret (LACT. inst. 2, 5, 13). VVLG. exod. 2, 12 al. RVFIN. hist. 3, 6, 18. AVG. civ. 7, 17 p. 295, 11 D. -c atque i., hinc atque illinc insiliunt et resiliunt. COD. Iust. 1, 17, 2, 21. et al.

neque -c neque i.: CIC. Att. 14, 13, 2 neque ... iam licebit, quod Caesaris bello licuit, neque -c neque i. TERT. adv. Hermog. 41 p. 171, 12. -c illucque (cf. p. 3069, 76. l. 19): HER. epist. 51, 3, 4 (Epiphan.) -c i. que sermo vester discurrat. 52, 3, 2 in Am. 3, 9 p. 1091^b tract. in psalm. I p. 27, 26 et saepius. VVLG. num. 16, 37 al. RVFIN. hist. mon. 9 p. 427^a MARCELL. auct. chron. II p. 107, 542, 2 VICT. VIT. 3, 42. -c vel i.: PLAVT. Capt. 370 pro rota me uti licet: vel ego -c vel i. vortar (CELS. 7, 7, 3). TER. Andr. 266 dum in dubios animus, paulo momento -c vel i. impellitur. TAC. hist. 3, 22, 3 PLIN. epist. 5, 12, 4. CIC. orat. 27 -c an i. manum porrexerit. CELS. 6, 6, 36 -c i. v. ... moveatur oculus. 7, 3, 2 haec ipsa fortuna -c i. v. discernit. 7, 18, 4. 8, 16, 2.

b *c. huc*: -c ... -c: VERG. Aen. 12, 743 nunc -c, inde -c incertos implicat orbes. VINCENT. LER. 11, 16, 9 cum eos -c ... traheret auctoritas, -c ... retraheret consuetudo. i. q. 'hic ... hic vel 'hinc ... hinc': SIDON. epist. 2, 9, 4 (hac Luetjohann ter). 8, 6, 14 notitia pelagi -c securos efficit occupandos, -c prospici vetat occupaturos (hac ... hac Luetj.). 8, 13, 3 (-c ... -c L, hinc ... hinc *rell.*).

-c et -c (GLOSS. II 454, 60 τῇδε καὶ καὶ): CATVLL. 61, 34 ut tenax hedera -c et -c arborem implicat errans. VERG. Aen. 11, 601 -c conversus et -c. HOR. epod. 4, 9 ora ... -c et -c euntium. SEN. Herc. f. 953 quo ... vultus -c et -c acres refert? Med. 385 recursat -c et -c motu effero. Oed. 343 Tro. 970. 1092. VAL. FL. 4, 266 -c alternus et -c ... redit (6, 231). AVIEN. ora 127.

-c atque -c: VERG. Aen. 9, 56 -c turbidus atque -c lustrat equo muros. 12, 568 -c atque -c acies circumtulit. SIL. 9, 360 -c atque -c it summa seges. 9, 614.

2 *in hypotaxi* (sent. *secundaria subsequitur praeter l. 58. 64. p. 3069, 38. v. et p. 3072, 58*): quo (v. et p. 3068, 28. 3073, 38. 3074, 10. alit *supra l. 49*): PLAVT. Trin. 600 ibo -c, q. mi imperatumst. SEN. Phaedr. 942 tela q. mitti haud queunt, -c vota mittam. AVG. nupt. et concup. 2, 24, 39 p. 293, 15. unde: PLAVT. Pseud. 414 nunc -c concedam, u. horum sermonem legam. ubi (v. et p. 3073, 36): SEN. apocol. 7, 1 venisti -c, ubi mures ferrum rodunt. INSCR. christ. Diehl 1770, 4 (s. VI) angustos aditus venerabile corpus (martyris sc.) habebat -c, ubi nunc populum largior aula capit. pron. *relat.*: CAES. Gall. 7, 84, 2 quae minime visa pars firma est, -c concurrunt. ut (v. et p. 3069, 14. 3071, 51. 3072, 38. 3073, 77. 3074, 12): CIC. Catil. 2, 4 rem -c deduxi, ut ... palam pugnare possetis (CATVLL. 75, 1. CAES. civ. 1, 62, 1 [reduxerit *codd.*]). 1, 70, 2. 1, 86, 3. cf. VELL. 2, 1, 5 perduxit). Cael. 47 -c unius mulieris libidinem esse prolapsam, ut *eqs.* Phil. 13, 46 (verba Antoni) summa iudicii mei spectat -c, ut meorum iniurias ferre possim (PLIN. epist. 7, 20, 7). ad Q. fr. 1, 1, 24 -c omnia esse referenda ... , ut *eqs.* LVCER. 5, 64 nunc -c rationis detulit ordo, ut *eqs.* SALL. (?) rep. 1, 1, 9 res -c vocat, quae quisque optima potest, uti dicant. CVLEX 90 sq. SEN. epist. 20, 8 -c ... cogitationes tuae tendant, ... ut contentus sis temetipso (PLIN. epist. 2, 3, 11). 81, 17 SIL. 12, 556. QVINT. inst. 5, 13, 25 quod ... posui ... , -c pertinet, ut *eqs.* 9, 2, 64 TAC. hist. 1, 42, 3, 13, 2 -c cecidisse ... exercitus gloriam, ut *eqs.* (cf. ann. 13, 59, 3 decidissem). ann. 4, 41, 1. 12, 11, 3 rem Romanam -c ... provectam, ut *eqs.* PLIN. epist. 7, 29, 4 MAECIAN. dig. 40, 4, 55 pr. TERT. praescr. 15, 1 -c (hoc l. v.) ... dirigebamur et hoc praestuebamus, ut *eqs.* si (cf. p. 3069, 38): TER. Andr. 567 incommoditas denique -c omnis redit, si eveniat, quod *eqs.* quae est. indir.: TER. Hec. 683 -c animum ut adiungas tuum, quam longum spatium amandi amicam tibi dedi. Eun. 517 ubi friget sermo, -c evasit Thais,

quam pridem pater mihi et mater mortui essent. CIC. Q. Rosc. 34 -c universa causa deducitur, utrum... an *egs.* adde *inf.*: CIC. Planc. 45 -c incumbe, Laterensis, decuriasse Plancium.

B de anaphora (v. et p. 3067, 75. 79 sq. 3068, 83 sq. 3069, 5. 1. 69. p. 3072, 23): PLAVT. Truc. 620 accede -c modo, adi -c modo. CIC. Verr. II 5, 30 -c..., in eum... ipsum locum..., -c..., -c..., -c. CATVLL. 61, 8 laetus -c, -c veni. 64, 195 -c -c adventate. VERG. georg. 2, 4 -c... 7 -c, pater o Lenaeae, veni. HOR. epod. 16, 57 non -c Argoo contendit remige pinus..., non -c *egs.* TIB. 3, 10, 1 sq. PRIAP. 14, 1 -c -c, quisquis es, ... deverti grave ne puta. PREC. herb. 7 -c -c adeste. OV. am. 2, 11, 40. trist. 2, 405 *ter. al.* SEN. Med. 945. 980 -c -c... conferte tela. PHAEDR. 1247 PETRON. 23, 3 SIL. 10, 87 *al.* STAT. silv. 1, 3, 38 *al.* CLAVD. 24, 169 *ter. al.* DRAC. Romul. 4, 38.

C de pleonasmo (accedit adverbiale, quo artius circumscribitur vel definitur locus): 1 *locut. praepositionales*: PLAVT. Amph. 20 -c me misit ad vos (Cist. 782 *al.* cf. ad nos: Aul. 330 Mil. 1069 *al.* ad me: Aul. 746 Pseud. 1091 *al.* TAB. cens. Varro ling. 6, 86 [cf. 88]. CIC. Att. 14, 19, 4. *carm. frg.* 33 B. [Tusc. 2, 20], 21 [Soph. Trach. 1066 *mo.*]. adde: PLAVT. Truc. 479 pallium inice in me -c. ad eum: Bacch. 529. ad te: Capt. 360 Mil. 1033 *al.* ad se: Cas. 481 Rud. 349). 264 -c... ad aedis has... accedere (733 in aedis. Cas. 295 ante aedis [Poen. 920]). ASIN. 915 -c... adducam ad lenam (cf. Bacch. 389 -c ad Pistoclerum. Capt. 497 -c ad senem. TER. Eun. 352). Aul. 442 si ad ianuam -c accesseris (666. cf. TER. Andr. 507 puerum -c deferent ante ostium). Cas. 106 -c... veni in urbem (Men. 380 TER. Hec. 175. CIC. Cluent. 175 ad urbem. cf. Mil. 113 -c... in Ephesum. Poen. 94 in Calydonem. v. et *infra* l. 34). 145 -c transeo in proximum ad meam vicinam (163. 589 Epid. 68 Mil. 385. v. et p. 3068, 3). 856 -c in viam (Mil. 161). *al.* CAECIL. com. 33 AFRAN. com. 137. VERG. Aen. 10, 655 -c sese... conicit in latebras. HOR. sat. 2, 3, 80 -c propius me... adite. SEN. epist. 84, 12 -c... te ad sapientiam dirige. VAL. FL. 2, 575 -c vestras revehemur ad oras. et *al.* *sim. c. casibus*: acc.: PLAVT. Amph. 684 recipias te domum -c ex hostibus (Epid. 315). Rud. 41 -c Cyrenas leno advexit virginem. 1286 nunc alteram illam... visam -c in Veneris fanum. v. et p. 3068, 2. 4. 7. *dat.*: VERG. Aen. 1, 538 -c... vestris adnavimus oris. v. et p. 3068, 18 sq. *abl.*: v. p. 3068, 19 sq. *locat.*: TER. Andr. 70 ex Andro commigravit -c viciniae (viciniam *var. l. ap.* DON.). *cf. etiam* quo... -c: p. 3070, 49.

2 adverbialia: PLAVT. Aul. 133 -c foras seduxi (Bacch. 1117 Capt. 252 Cas. 272. 630. 798 Merc. 910 Poen. 257. 707 Rud. 260 TER. Hec. 733 Eun. 945). 834 -c intro abi ad nos (Bacch. 906. 1151 hos i. indicere -c. Cas. 998 Cist. 779 Epid. 157 Men. 630. 692 Merc. 942 Mil. 454 Persa 77. 200 i. -c. Pseud. 654 Rud. 386 Trin. 7. TER. Hec. 754 Haut. 903). TER. Andr. 900 illum -c coram adducam. -c item v. p. 3069, 37. cf. p. 3073, 30.

hūc(c)ine. v. et p. 3073, 83. *per* -cc- scrib. l. 49. 53. 54. GLOSS.¹ II Abav. HV 2 -cine (huicne *trad.*) usque hic (*leg.* -c). PLAVT. Aul. 335 -cine detrusti me ad senem parciissimum? Stich. 621 veni. -cine? :: immo in carcerem. CIC. Verr. II 5, 163 -cine tandem (*cf. l. 54*) haec omnia reciderunt, ut *egs.*? (SEN. contr. 9, 6, 6. cf. SALL. Iug. 14, 9 evasere). PERS. 3, 15 -cine rerum venimus? CLAVD. 20, 140 -cine (-ccine *AP*) nostrorum cinctus abiere nepotum? *carm.* min. 51, 3. AVG. ord. 2, 3, 8 -cine (-ccine *l. v.*) mihi tandem (*cf. l. 50*) tantum meum silentium parabatur?

***hūc ūsque** (usque huc: *infra* l. 74. 75. 77. p. 3072, 20. 54). -c u. in *edd.* saepe in unum verbum coniungitur. *tmesis* -c... u.: *infra* l. 65. 72. 73. 76. p. 3072, 1. NOT. Tir. 5, 13. SERV. Aen. 6, 62 hactenus -c u. (*v. p. 2749, 30. adde* CLAVD. DON. Aen. 10, 625 p. 373, 12 GLOSS.¹ II Abav. HV 1). GLOSS. *ἄχρι τοῦ δεῦρο*. legitur *ap.* LVCR. et *inde* a VAL. MAX., SEN. [*ex con.*: TAC. dial. 11, 4 (cuiusque *cod.*). FLOR. epit. 3, 13, 14 (utcumque *trad.*). *dub.*: TER. adv. Marc. 4, 17 p. 476, 13 -c u. adhuc (*sive* -c u. *sive* adhuc *delend.*?).]

1 de loco: a *proprie*: LVCR. 3, 252 nec temere -c (*sc. ad ossa*) dolor u. potest penetrare (MELA 2, 83). SEN. epist. 55, 8 in Campania non es. quare autem non es? -c u. cogitationes tuas mitte. MELA 1, 19 Gallia... a nostri maris litoribus -c u. (*i. in septentrionem*) permissa, 2, 67 -c u. Hadria, -c u. Italiae latus alterum pertinet. LVCAN. 1, 192 quo tenditis ultra? ... si iure venitis, si cives, -c u. licet. PLIN. nat. 6, 174 -c u. Sesostri exercitum duxit. SIL. 7, 377 -c tamen u. vigil processerat... dictator. STAT. Theb. 11, 258 ille... -c audeat u. (*sc. procedere*)? HIER. in Dan. 11, 44 sq. p. 573^B cum... -c u. processerit. VVLG. Iob 38, 11 u. -c venies et non procedes amplius. Luc. 23, 5 incipiens a Galilaea u. -c (*ἐξ ὧδε*). CLAVD. 26, 548 -c iter u. datur. INSCR. christ. Diehl 1773 (*s. IV*) quae videntur a memoria... Yppoliti u. -c surgere tecta. MART. CAP. 6, 616 -c u. ... progressum. LIB. gener. chron. I p. 99, 89 -c u. definit terra Iafet usque ad Britannicas insulas. ACT. Archel. 2, 8 captivae -c u. perductae sunt. *sine verbo*: IVL. HON. cosmogr. B 45 -c u. milia LXXX. *fere i. q. simplex* -c: RVSTIC. Conc.⁸ I 4 p. 47, 21 nos, qui -c u. convenimus (*gr. συνελήνμεν sine adv.*). p. 144, 3 ut si quidem possibile est -c (*hac M*) u. fatigeris. INSCR. christ. Diehl 1251 (*s. IV/V*) corpus eius -c usq. est adlatum.

b translate: a *de locis librorum sim.*: MART. 3, 68, 1 -c est u. tibi scriptus, matrona, libellus. FRONTIN. strat. 3 praef. si priores libri... lectorem -c u. cum attentione perduxerunt. PS. APVL. Ascl. 14 de his sit -c u. tractatus. TERT. resurr. 18 p. 48, 30 -c u. praedstructionibus egerim. 48 p. 98, 18. adv. Marc. 2, 4 p. 339, 7 agnosce... bonitatem dei nostri interim vel -c u. ex operibus bonis (8, 20 p. 410, 4 sufficit -c u. de his interim ordinem Christi decurrisse [*inde* PS. TERT. adv. Iud. 11 et 14]. *cf. l. 25*). paenit. 7, 1. IREN. 2, 34, 4 de factura... animae -c u. dictum sit. PANEG. 12, 14, 1 humanitas tua hortata est, ... ut -c u. exultatio nostra verbis eluderet. LACT. ira 4, 13 -c u. pervenit sapientis hominis disputatio. CLAVD. DON. Aen. 2, 505 p. 217, 14 -c u. intellegendum est 'vidi', quod ipsum noluit crebro ponere, ne inferret dictioni foeditatem. HIER. epist. 18 A, 16, 2 -c u. dictasse sufficiat. in Nah. 3 p. 1256^D -c u. finita sententia (*cf.* BOETH. in top. Cic. 1 p. 292, 3 primi voluminis terminum -c u. sistamus). *al.* PELAG. in Rom. 3, 4 p. 28, 25 RVFIN. apol. adv. Hier. 1, 26. CLAVD. 3, 267 -c u. minatus haerebat. AVG. in epist. Ioh. 10, 1 *al.* PETR. CHRYS. serm. 59 p. 364^C. et *al.* *sine verbo*: TERT. nat. 1, 19 p. 91, 6 -c u., opinor, horrenda obstinationum Christianarum patient. 13 p. 20, 5 u. -c de patientia... simplici. resurr. 11 p. 39, 16 -c u. de praeconio carnis. adv. Marc. 3, 15 p. 400, 18. PANEG. 12, 19, 1 sed quid ego -c u. iocularia? HIER. epist. 28, 7 -c u. Origenes. 53, 8, 2 -c u. Moyses, -c u. *πεντάτευχος*. in Hab. 2, 3 p. 1310^B -c u. distinctio; deinceps *egs.* Vulg. Esth. 12, 6. 13, 7. VVLG. Dan. 7, 28 -c u. finis verbi. *al.* RVFIN. apol. adv. Hier. 1, 31 -c u. interim (*cf. l. 6*). CLAVD. 26, 61 fatales -c u. manus.

β sensu abstracto: PLIN. nat. 26, 20 mirum esset -c u. propectam credulitatem..., si *egs.* STAT. Theb. 9, 75 (*verba Polynicis super Tydeo occiso*) tune meos hostes -c u. exosus, et ultra sospes ego? (*i. usque ad mortem*. *cf.* CE 1551 A, 1 [*s. II^{med.}*] graves casus -c u. secuta coniugis... Atilia). PLIN. epist. 3, 10, 6 difficile est -c u. intendere animum in dolore. FLOR. epit. 2, 6, 30 -c u. (*sc. ut manu servili pugnaret*) tot mala compulerant. VENVL. dig. 7, 9, 4 si viri boni arbitrium -c u. porrigitur. AMM. 29, 1, 44 -c u. iniustitia tederat manus. VVLG. II reg. 7, 18 quis ego sum..., quia adduxisti me -c u.? AVG. civ. 6, 1 p. 246, 5 D. diceremus -c u. istas deas... posse suis officiis quodammodo limitatas. *nota* (*cf. p. 3069, 14*): GLOSS. V 662, 19 -c u. temeritatis accessit. *seq.* ut (*v. Schmalz-Hofmann*⁵ 761): VAL. MAX. 4, 7, 4 exanimi amico adhaesit -c u. in lacrimas et gemitus profusus, ut nimia pietate causam sibi mortis accesserit. QVINT. inst. 5, 13, 22 haec simulatio... -c u. procedit, ut *egs.* (AVG. c. acad. 2, 10, 24 p. 40, 26). decl. 301 p. 189, 12 descendere. PS. QVINT. decl. 2, 14. 11, 6. HIER. in Ier. 4, 1, 3 nec tamen -c u. prorupi, ut *egs.* AVG. epist. 140, 75 p. 223, 8 et 20. BOETH. c. Eut. 7, 84 neque... amens quisquam -c u. extitit, ut *egs.*

2 de tempore (*cf. et supra* l. 6. 29): PANEG. 3, 11, 1 -c u. solus is fructus imperii putabatur, ut imperator a ceteris civibus... magnitudine sumptuum separaretur. 3, 17, 4 non frustra -c u. vixisti. 5, 14, 5 antiquum Bibracte, quod -c u. dicta est Italia. 10, 12, 1. 11, 18, 1. CAPITOL. Max. Balb. 16, 1 domus ab eius familia -c u. possessa. HIER. epist. 48, 1 ut... verecunde -c u. tacuisse... cognoscar. 49, 1 quod ad te -c u. non scripsi. in Ier. 6, 19, 2 hoc completum est et -c u. completur. 6, 36, 2 *al.* VVLG. gen. 44, 28 deit. 10, 5. Luc. 22, 51 sinite u. -c (*ἐως τοῦτο*). AVG. epist. 33, 5 p. 21, 19 SVLP. Sev. epist. 3, 13 *al.* VICTRIC. 1. COD. Theod. 1, 12, 6 permaneat annonarum numerus, qui -c u. servatus est. *al.* SIDON. epist. 1, 3, 2 EVGIPP. Sev. 9, 2. et *al.* *nota*: AVG. serm. ed. Morin RevBén. 34, 1922, 13 l. 260 -c u. crucier, donec venies.

pars altera; forma hūc.

SERV. Aen. 8, 423 (*cf. p. 3073, 32*) '-c' pro 'huc' posuit secundum antiquum morem; nam antea '-c' adverbium loci fuit quod nunc abolevit; nam crebro in antiquis lectionibus invenitur, sicut in epistulis probat Verrinus Flaccus exemplis auctoritate ratione, dicens in adverbis pro 'u' 'o' plerumque maiores ponere consuetos. et sic pro 'huc' '-c' veteres dicere solebant, sicut pro 'illuc' 'illo' dicimus: unde etiam '-c' o longum esse apparet, sicut 'illo', cum pro 'illuc' ponitur. PRISC. gramm. III 64, 7 '-c' pro 'huc' (*cf. II* 26, 21). DIFF. Suet. p. 309, 3 Roth inter -c et huc: '-c' pronomen masculini et neutri generis ablativus, 'huc' adverbium est loci. sed videntur errare, qui '-c' adverbium loci putant esse, quodsi '-c' adverbium est loci, dicimus: quod est pronomen, id erit adverbium. hūc: CIL X 4294. 5921. legitur *inde* a PLAVT. et in vulgaris sermonis testibus (in titulis multo saepius extat quam forma huc, v. e. g. CIL IX p. 802 X p. 1174) et hic illic apud vetustae orthographiae sectatores ut SEN. philos. de linguis roman. v. Groeber, ALL 3, 1886, 138. [*dub. trad.* (*v. et p. 3067, 75. 3070, 80. omnes locos, ubi codd. meliores habent* -c. p. 3073, 12 sqq. attuli): PLAVT. Truc. 304 is -c ad (Prisc., isti P, is apud A, isto [vel istoc] ad *edd.*) vos. BELL. Hisp. 41, 5 (*hac codd.*) Liv. 28, 6, 10 nunc huc (-c P¹) nunc illuc. CALP. ecl. 5, 104 (*hac Glaeser, edd.*). QVINT. inst. 8, 4, 24 (*in glossemate, ut vid.*). decl. 335 p. 320, 10 (-c B). APVL. met. 1, 23. CELERIN. Cypr. epist. 21, 4 p. 532, 10 (-c T). CYPR. epist. 28, 1 p. 545, 16 (-c LPQ). 75, 10 p. 816, 29 (-c Q). LACT. mort. pers. 20, 5. AMM. 31, 2, 12 (-c V; ceteris locis [Rehm])

huc). MART. CAP. 3, 249 DRAC. Romul. 4, 38. *dub. interpr.* (v. et p. 2698, 63 sqq. et cf. Norden, *FJb. Suppl.* 18, 1891, 293³): PLAVT. Amph. 165 (*interpol.*?) nonne ... -c luci me mittere potuit? (antea hoc noctis). Aul. 638 pone -c sis. CAS. 817. Merc. 321 -c non voluntas me impulit. Mil. 218 Pseud. 706. TER. Ad. 92 -c advenienti quot mihi ... dixere (DON. ad l.: '-c' vel articulus vel adverbium loci est). 225 -c ... animus tibi pendet (*de interpr. dubitat* DON. ad l.). CAEL. Cic. epist. 8, 6, 4 -c sic nuntiatur est. STAT. silv. 1, 6, 46. 47 SORAN. p. 114, 18. *nota*: PLAVT. Merc. 161 tibi equidem a portu adporto -c —: quid fers? dic mihi ('*ambigue loquitur, ut -c et acc. audiatur et adv.*' Leo).]

1 *proprie de loco*: PLAVT. Capt. 480 'quo inus una?' ... 'quis ait "-c"' aut quis profitetur? inquam. Merc. 871 -c respice et revertere. Persa 605 -c (A, huc P) accedat ad me. Pseud. 586 -c meas legiones adducam ([v. *adm. crit.*]). Truc. 531. VARRO Men. 23 [*aliter interpr. Bolisani*]). 643 non licet -c (P, huc A) inicere ungulas. Rud. 1403 concede -c tu. Truc. 282 quid tu -c (P, huc A) occurras? CATO ad fil. fig. 1 (Plin. nat. 29, 14) si medicos suos -c (huc d. *vg. ante Detl.*) mittet gens Graecorum. TER. Andr. 386 ut ab illa excludar, -c (huc s) concludar. Hec. 348 -c (huc s) intro ire nolo. Phorm. 152 nemon -c (huc s) prodiit? Eun. 394 -c (huc A²s) ... deducam. 501 -c ... advenerit. TVRPIL. com. 134 domicilium -c quidam contulit leno. LVCIL. 1001 ruis -c. ACC. trag. 292 ea ... iui -c causa. AFRAN. com. 200 incedit -c. VARRO ling. 5, 167 -c quidquid insternebant ... stragulum appellabant. rust. 2, 5, 1 -c adferam meum corium. POMP. Cic. Att. 8, 12 C, 2 -c (M, huc edd.) venias. 8, 12 D, 2 bis (M). PLANC. Cic. epist. 10, 11, 2 si nudus -c (huc HD) se Antonius confert. 10, 21, 5 et 6 (huc D²). *ibid.* (huc s). 10, 23, 6. D. BRVT. Cic. epist. 11, 10, 3 (huc s). LENT. Cic. epist. 12, 14, 4 (huc s). BELL. Alex. 73, 3 (huc π). BELL. Afr. 9, 2 BELL. Hisp. 5, 2. NEP. Phoc. 3, 3 -c (huc edd. plur.) eodem profectus est Phocion. VERG. georg. 2, 187 -c (P¹, huc M *rell.*) summis liquuntur rupibus amnes. Aen. 8, 423 -c tunc (MR, huc tum P) ignipotens caelo descendit ab alto (SERV. ad l. v. p. 3072, 61). LIV. 21, 43, 13 -c (P, huc s) pervenistis. 22, 14, 4 (P, huc s). 22, 14, 5. 26, 43, 8 -c (Σ, huc P) rectus ex Africa cursus est. 29, 27, 12 (P). SEN. contr. 1, 3, 4 -c (AB, huc D) potius venit ubi damnatur quam illo ubi absolvitur? 2, 4, 1 (huc D). contr. exc. 5, 6 contr. 9, 6, 4. 9, 6, 11. SEN. Ag. 143 quocumque me ira, quo dolor, quo spes feret, -c (E, huc A) ire pergam. Herc. f. 1225 -c (E, huc A) me abde, tellus. Thy. 1015 (E, huc A). dial. 5, 21, 3 (A, huc *rell.*). 6, 11, 2 -c (*i. ad inferos*) omnis ista ... turba ... vadit. LVCAN. 2, 625 -c (MB, huc G V, hunc U) fuga nautarum. PRIN. nat. 6, 144 -c (huc edd.) convenit utrumque bivium. 10, 131 (huc edd.). 11, 135 (huc edd.). 11, 138 (huc edd.). STAT. silv. 1, 1, 94 (huc s). PLIN. epist. 7, 30, 2 me -c quoque urbana negotia persequuntur. FRONTO p. 82, 3 N. SCAEV. dig. 44, 7, 61, 1. ITALIA gen. 15, 14 et 16 (Aug. civ. 16, 24 p. 161, 10 D.; *ōde*, Vulg. huc). 45, 8 (Lugd.; *ōde*, Vulg. huc). Matth. 8, 29 (cod. k² Cyp. testim. 3, 2, 28; *ōde*, Vulg. huc). 17, 17 (cod. e al.; *ōde*, Vulg. huc). 22, 12 (cod. e bff²; *ōde*, Vulg. huc). Ioh. 4, 15 et 16 (cod. e; *ēvdāde*, Vulg. huc). 6, 25 (cod. e; *ōde*, Vulg. huc). SORAN. p. 93, 22 (*gr. aliter*). p. 99, 8 sq. 99, 17. *in titulis* (v. O. Prinz, *De O et U vocalibus* 142): CIL I² 1212 (= CE 74) -c ad grumum ad laevam aspice (v. vol. VI 2, 2338, 41). 2138 (= CE 119) cum diu ambulareis, tamen -c veniundum est tibi (IX 2128. cf. X 5020 [= CE 1084] -c omnes veniunt. XI 4010 [= CE 120] veni -c et quiesce pusillum). innuis et negitas? tamen -c redeu(n)dus tibi). VI 21158 (a. 11 a.) -c mansum veni. III 14599, 1 qui civis -c cacaft (*i. -bit*). IV 1297 (cf. add. p. 704; = CE 2060) venimus -c cupidi (2995. 6697. INSCR. NSc. 1933 p. 277, 2 et 1936 p. 304, 36 [Pompeis]). 3494^b -c (*sine verbo*; v. Todd, *ClRev.* 53, 1939, 5). 4932. 4968 V 182. VI 17144 Egulleia ... c prima inlatast (X 4294. 5921). VIII 1648 IX 306. 1733. X 7457 (a. 175). XI 117 (= CE 102), 3. XIV 380 amici, -c at (*i. ad*) securos (*sc. venietis*). INSCR. AJPh. 48, 1927, p. 23 n. 11 -c contulit ossua. *pro 'hic'* (cf. p. 3068, 22): CIL X 2936^a intus -c iacet iubenis. 8053, 7 -c habitat felicitas. INSCR. 17. BERRGK. 1929 p. 20 n. 61 -c re^cquiescit).

2 *translate* (seq. ut l. 77): TER. Ad. 878 experiamur ..., eequid ego possim blande dicere aut benigne facere, quando -c (huc δ, eo γ) provocat. VARRO rust. 3, 5, 8 si quinque milia -c coieceris. BALB. Cic. Att. 8, 15 A, 1 si -c (M¹, huc edd.; *i. in nostras partes*) te reicis. BELL. Hisp. 3, 1 accedebat -c (huc SV), ut eqs. (29, 4. 38, 2. 41. 4 SEN. contr. 7 praef. 4. SEN. benef. 7, 26, 5 [N, huc *rell.*]). SEN. contr. 2, 3, 8 -c (huc D *vg.*) ... illa pars legis pertinebat (PLIN. nat. 7, 175 [huc *vg.*]). 14, 140. 18, 200. 28, 19 [V, huc *RdE*]). PAPIN. dig. 46, 3, 95, 10). SEN. dial. 9, 9, 6. nat. 3, 29, 2 illam causam ... c quoque transferendam puto (SORAN. p. 65, 6. 73, 18). PLIN. nat. 26, 12 (VR, huc *dE*). 34, 89 -c (huc B² *vg.*) ... devocaverat ... artem Perillus. PORPH. Hor. epist. 2, 1, 206 -c (huc *Pauly*) ... processit, ut diceret eqs.

in correlatione c. illo (cf. p. 3072, 80. l. 37): SEN. Thy. 710 flectit -c (E, huc A) rictus suos, illo reflectit. benef. 5, 6, 5 ista sidera -c (huc *vg.*) et illo diducet velocitas sua (epist. 84, 2. cf. PETRON. 39, 8 [verba Trimalchionis] et -c et illoc quadrat). nat. 2, 11, 2 -c aut illo. 5, 1, 1 nec -c (huc Z) nec illo. 6, 14, 4 -c atque illo.

hōc(e)lne. CLAUD. MAM. anim. 3, 11 p. 173, 20 -ccine (DR, -cine *rell.*) tenuis est humani visus animi?

hōc ūsque (usque hoc: l. 2. 4. 7. 9. 15). cf. p. 3071, 56. [*falso*: PETRON. 26, 10 (u. -c *del. Heraeus*). *dub. trad.*: AVG. civ. 1, 1 p. 4, 22 D. (-c C¹). 5, 12 p. 211, 18 (-c K¹). pecc. mer. 1, 30, 59 p. 59, 21.]

de loco: ITALIA I reg. 7, 12 (Aug. civ. 17, 7 p. 223, 2 D.) u. -c adiuvit nos dominus (ἐως ἐνταῦθα, Vulg. et Aug. p. 223, 9 huc). INSCR. Gall. Narb. Espér. 344 -c u. Ave(i)orum (*sc. fines*). INSCR. christ. Diehl 3481 (= CE 760, 9) per gradus ascendi, u. -c presbiter veni. *in libris sim.*: ITALIA Dan. 7, 28 (Aug. civ. 20, 23 p. 464, 32 D.) -c u. finis sermonis (ἐως ὁδε, Vulg. huc u.). OPTAT. app. 2 p. 200, 16 u. -c dictavi, usque quo habet: eqs. AVG. civ. 3, 14 p. 114, 21 D. (huc l. v.). 15, 17 p. 95, 23 (huc l. v.). 18, 54 p. 345, 13. *transl.*: SEN. epist. 66, 25 -c u. pervenies, ut eqs. (VLP. dig. 7, 8, 6 -c [F] u. erit procedendum, ut PAVL. dig. 20, 3, 3 [F]). APVL. apol. 85. cf. c. inf.: AVG. serm. coll. Morin p. 642, 18 -c u. praevaluit homo, dei filium prendere eqs.).

de tempore: CIL XI 655 filiae pientissimae u. -c (an ut l. 7?). *Rehm.*

hui interiectio. [*vox onomatopoeica ut theod. hui. J. B. H.*] *mensuratur iambice?*: AVSON. 303, 3 p. 176 P. (*in ludo VII sap.*; cf. l. 39). *de notionibus* (cf. *infra* l. 49 sq.): DIOM. gramm. I 419, 10 *interiectio significat ironiam*, ut phy -i. PS. ASPER gramm. V 554, 14 *interiectio est pars orationis affectum animi significans ... timentis ut -i*. cf. DON. Ter. Eun. 805 p. 2599, 31. -i *exclamatio est mirantium vel mirari se simulantium*. cf. Hand, *Tursell.* III 109. Richter, *Studemunds Stud.* I 580 sqq. Hofmann, *Umgangsspr.* 17 sq. *syllaba praecedens saepe eliditur (numquam hiatus admittitur)*. *particula*

-i *non utuntur nisi viri*. [*falso trad.*: TER. Haut. 776 codd. *dett.* pro vah. Phorm. 663 pro oiei. TER. Eun. 1052 -i *in libris optimis deest*.]

praemittitur enuntiativis exclamativis: PLAVT. Persa 806 -i, babae, basilice te intulisti et facete! TER. Phorm. 301. 558 Eun. 407 Ad. 216. 567 -i, perfortiter (*sc. fecit*). CIC. Att. 5, 19, 1 celeriter — -i, tam longe! — mihi tuas litteras reddidit. 6, 6, 3 -i, fratrem reliquit!

CAEL. Cic. epist. 8, 15, 2 -i, vereor ... ne ... omnia obliviscar. QVIBOL. p. 58, 23 -i, multarum palmarum hic est. PLAVT. Rud. 153 -i, homunculi quanti estis! TER. Hec. 283 -i (*Fleckeisen*, cui *codd.*), quanto fuerat praestabilis eqs. Haut. 480 si semel tuum animum ille intellexerit ... -i, quantam fenestram ad nequitiem patefeceris! cf. CIC. Att. 13, 35, 2 -i, si scias, quanto periculo tuo!

CIC. Att. 13, 21, 5 -i, quam diu de nugis! 15, 13, 7 -i, quam timeo, quid existimes! CASS. Cic. epist. 15, 19, 4 -i (M, ut *HDF*), quam velim scire eqs. AVSON. 303, 3 p. 176 P. -i (*Harl.*, huc V, hiis P), quam pauca diu (*Schenkl c. codd.*, di *Peiper*, <quam> diu *Scal.* -i *extra versum ponens*) locuntur Attici! PLAVT. Truc. 29 quot supplicia danda, di

vostram fidem -i, quid perierandum est etiam. *praecedat interrogationibus*: TER. Andr. 474 -i, tam cito? Haut. 92 -i, tam gravis hos rastros, quaeso? (cf. C. F. W. Müller, *Nom. u. Acc.* 159).

606. Eun. 223 -i, univorsum triduum (*sc. carebis*)? CIC. Att. 5, 11, 1 -i, totiensne me litteras dedisse Romam, cum ad te nullas darem?

absolute positum (cf. Hofmann l. c. 18): TER. Phorm. 791 Eun. 805. Ad. 411 est similis maiorum suorum. -i :: ... praeceptorum plenust istorum ille. :: phy (DON. ad l. -i: quasi adiretur ipse quae narrat. SCHOL. Ter. p. 155 quasi diceret: nimium laudas eum).

Rubenbauer.

huiusmodi (huiuscemodi) v. hic (pron.) p. 2743, 50.

hum (CIL VI 33216) v. s. itus. *Haffter.*

hūmānatio, -ōnis f. ab humanari, cf. ἐνῶρθεύς et inhumanatio. [*var. l. (ad 2)*: CONC.^s II 2, 2 p. 8, 25 (*pro inh.*; gr. II 1, 2 p. 129, 27; II 2, 2 p. 14, 1 humana substantia; *ibid.* p. 63, 10 humanitatem [al.]). IV 2 p. 98, 15 (*pro humanitatem*).]

i. q. ἐνῶρθεύς, incarnatio (Christi): I vi originaria (*graece resp. ἐνῶρθεύς*): CONC.^s I 2 p. 41, 27 (= I 3 vers. Tur. p. 23, 31) -is et resurrectionis et passionis (gr. I 1, 1 p. 30, 1; Mar. Merc. I 5 p. 47, 23 suscepti hominis). p. 41, 31 (= I 3 vers. Tur. p. 24, 4) -is divinae (gr. l. c. 5; Mar. Merc. l. c. 28 incarnationis). p. 42, 4 (cf. I 3 l. c. 16; gr. l. c. 16; Mar. Merc. l. c. 39 susceptionis humanitatis). p. 60, 4 (gr. I 1, 2 p. 46, 24; I 3 vers. Tur. p. 76, 10 inh.; Mar. Merc. l. c. p. 106, 8 retinet verbum graecum). I 3 vers. Tur. p. 76, 15 -em eius verbi (gr. l. c. 30; I 2 p. 60, 10 inh.; Mar. Merc. l. c. 14 ut supra). p. 203, 18 (gr. I 1, 4 p. 30, 21; Dionys. Exig. I 5 p. 306, 21 incarnatione domini). RVSTIC. CONC.^s I 4 p. 26, 7 dominica. CONC.^s I 5 p. 256, 34 ante -em ..., post inhumanationem (hum-P; gr. I 1, 5 p. 18, 5. 6). EPIST. pontif. 937 CONC.^s IV 2 p. 139, 33 domini (gr. Mansi 7, 112^p. CASSIOD. in psalm. 12, 1 eius domini).

2 *abusive* i. q. humana natura, humanitas (opp. deitas; graece resp. ἀνθρωπότης; ad confusionem cf. p. 3076, 23): CONC.^s I 2 p. 42, 7 (= I 3 vers. Tur. p. 24, 19) secundum -is et deitatis rationem (gr. I 1, 1 p. 30, 19; I 3 Rustic. l. c. et Mar. Merc. I 5 p. 47, 43 humanitatis). p. 42, 22 (= I 3 l. c. 36 [pq]) non deitatis, sed -is Christi (gr. l. c. p. 31, 2; I 3 Rustic. l. c. et Mar. Merc. l. c. p. 48, 15 humanitatis). II 2, 2 p. 8, 23 (gr. II 1, 2 p. 129, 25; II 2, 2 p. 13, 21 carnalem hominem; *ibid.* p. 65, 8 humanitate [al.]).

hūmāniformiānus, -i. ab humanus et forma ad vert. gr. ἐν-θροπομορφανός hybride formatum. i. q. humanae formae (sc. Christi) assertor, hominicola: CASSIOD. hist. 10, 7 p. 1171^a Originistae sequaces Theophili -os vocabant (Socr. h. e. 6, 7, 27 ἀν-θροπομορφανός).

hūmāninus, -a, -um. [ab humanus, cf. caninus sim. et v. Morland, Lat. Oribasiusübers. 125. J. B. H.] i. q. humanus: ORIBAS. syn. 2, 27 (Aa) stercus -us. 7, 48 p. 192 fimus -um (Aa, hominum As, hominum Ab).

***hūmānitas**, -ātis f. [ab humanus. J. B. H.] de origine: LACT. inst. 1, 11, 10 ab homine -s. AMBR. off. 3, 3, 16 (ab 'humus'; v. p. 3079, 13). ISID. orig. 10, 116 (ab 'humanus'; v. p. 3079, 15). de script. et formis: um-: CIL XIII 2476, 4 (a. 557? 626?). 2481, 3. -net-: CIL XIII 2472, 4 (a. 487). 2476, 4. 2481, 3 INSCR. christ. Leblant 483. -nat-: CIL XIII 2482, 3. gen. pro abl.: INSCR. NSc. p. 3081, 24. plur.: TERT. p. 3076, 46. PSALT. Cas. p. 3082, 10. CASSIOD. p. 3083, 38. 40. GREG. TVR. p. 3083, 14. NOT. Tir. 40, 69. scanditur hūmān- (in hexametro): PAVL. PELL. 289. CIL XIII 2481, 3 (= CE 2208, 2). de notione v. infra l. 25. p. 3079, 1 sqq. legitur inde a VARRONE, RHET. Her., CIC., poetae praeter imborum scriptores (PUBLIL. H 23 PHAEDR. 3, 16, 1) non adhibent nisi rationis metricae negligentiores (v. l. 13). [dub. vel falso trad.: CAES. civ. 1, 85, 5 (pro humilitate; ad confusionem cf. l. 44, 74. p. 3078, 51. 3082, 52 al. et humanus p. 3084, 21). RVT. LVP. p. 3097, 83. VAL. MAX. 5, 1 ext. 2^{med.} QVINT. decl. 252 p. 32, 24. 301 p. 187, 17 (contextu incerto). DIOSC. 2, 68 p. 208, 24 (pro sanitatem). COD. Theod. 6, 27, 12 (pro immunitatem, ut vid.). GLOSS.^{IV} dub. Plac. H 8 -s ... sicut divinitas (humanitas ... s. divinitas Goetz). loco mutilo: INSCR. NSc. 1924 p. 114 n. 5^b <h>umanita<...>.]

I in univ. dictum de hominum condicione naturali (GLOSS. ἀνθρωπότης):

A usu stricto et pleno: 1 i. q. natura humana (nota abundantiam -s hominum l. 44sq.): a respicitur natura in univ.: a generatim (opp. divinitas l. 31, 40, 65): (I) vario usu: CIC. de orat. 1, 53 qui naturas hominum vimque omnem -is ... perspexerit, 2, 86 alterum (sc. optime posse) divinitatis mihi cuiusdam videtur, alterum, vel non facere quod non optime possis vel facere quod non pessime facias, -is. 2, 230 -is est responsio. VERVS Fronto p. 131, 4 N. (v. p. 3092, 7). MIN. FEL. 21, 8 sacris suis -is arguitur Iuppiter (de deo, sim.: TERT. nat. 2, 13 p. 122, 8 ut sic tanta -s inrogetur numini. HIER. hom. Orig. in Ezech. 1, 9 p. 333, 7 maiorem in veteri testamento ostendi -em quam in novo [de deo christiano ut: CASSIOD. in psalm. 120, 4 p. 907^b. infra l. 65 sqq. p. 3076, 46]. v. et AVG. civ. 13, 22 p. 587, 7 D. angeli ederunt, ut hominibus congruerent sui ministerii quadam -e). LACT. ira 1, 4 hoc differt ab -e divinitas, quod -is est ignoratio, divinitatis scientia (antea: mens hominis). SCHOL. Hor. epod. 17, 17 volente Circe ad -em, conversi dudum ab eadem in feras, Vlixis socii redierunt. HIER. hom. Orig. in Luc. 7 p. 51, 20 nisi habuisset (nativitas Christi) divini aliquid et -em (-is C, humilitatem AB) hominum supergradientis. AVG. civ. 2, 14 p. 69, 15 D. confer ... Platonis -em (aliter p. 3077, 31) ... poetās urbē pellentem cum deorum divinitate honori suo ludos scaenicos expetente. CONC.^S I 3 vers. Tur. p. 151, 20 -is transcendentes terminos dignitatem, quae soli ... deo convenit, in semet ipsos abripere nitebantur (I 1, 2 p. 101, 5 ἀνθρωπότης). BOETH. herm. sec. 3, 9 p. 197, 4 hominis ratione (sc. qua disiungitur a ceteris animantibus) sublata nec ipsa quoque -s permanebit. mus. 1, 1 p. 179, 24 nihil est ... tam proprium -is quam remitti dulcibus modis, adstringi contrariis. in Porph. comm. pr. 2, 1 p. 84, 4 quasi quaedam benigna artifex -is natura. signifi- cantius statuitur norma: TERT. anim. 46 p. 375, 16 quis ... tam extraneus -is, ut non aliquam aliquando visionem fidelem sense- rit? (II) fere i. q. vita humana: EPIR. Alex. 94 nihil <est>, quod te in vivorum numero adnumeres, nam tuum corpus prope iam ex -e excessit. ENNOD. dict. 11, 5 p. 460, 3 Eusebius extremis pressus -is. VEN. FORT. vita Sev. 5 p. 222, 6 ut -is fenerator, solveret debitu moriens (?; -is finem naturae vel -i fine n. var. l., unde -is fine n. Krusch haud male). (III) fere i. q. vox humana: ENNOD. dict. 4, 5 p. 437, 2 Zachariae faucibus eliminata ... remeavit -s (v. N. T. Luc. 1, 64).

B speciatim de substantia humana Christi (opp. divinitas, deitas, deus; cf. supra l. 37. p. 3076, 44. 3077, 15 sq.): (I) vario usu: Ps. HIL. dedic. eccl. p. 883^A arca naturam -is eius (Christi), urna mannae plenitudinem divinitatis designat (BOETH. c. Eut. 5, 38 [opp. deitatis]. CASSIOD. in psalm. 8 div. p. 74^B. 20 praef. p. 147^v. et p. 3076, 13. cf. TRACT. c. Arrian. p. 11, 12 -is substantiam [VINCENT. LER. 13, 19, 7 BOETH. c. Eut. 7, 54 APRING. in apoc. 1, 7]. BOETH. c. Eut. 4, 66 -is ... persona [FVLG. RVSP. epist. 14, 22 p. 412^C D]). RVFIN. Orig. in num. 18, 4 p. 174, 9 et secundum deitatem et secundum -em (antea: humana ... natura. IVNIL. 2, 22 p. 518, 23 s. adsumptam -em [humil- var. l.]). COD. Iust. 1, 1, 8, 12, 15, 18. RVSTIC. c. aceph. p. 1174^A B [ex Cyrillo]). AVG. c. Fel. 2, 9 p. 838, 10 verbum adsumpsit ... -em, non amisit divinitatem (BOETH. c. Eut. 4, 94. CASSIOD. in psalm. 3 div. p. 43^D humilitas -is assumptae. IVNIL. l. 74. cf. BOETH. c. Eut. 4, 84 in assumptione -is. v. et p. 3076, 14). serm. 47, 12, 21 humana divinitas et divina -s Christi (CAPREOL. epist. 2, 12 p. 858^B). 215, 5 carne -is indutus deus (cf. APRING. in apoc. 1, 5 adsumptae -em carnis). al. Ps. AVG. serm. ed. Mai 84, 2 divinitati de caelo -s de terra copulata est. CONC.^S I 2 p. 13, 26 dominicae. I 3 vers. Tur. p. 33, 6 Christus uniens sibi -em (illud humanum Rustic.; I 1, 1 p. 40, 8 τὸ

ἀνθρώπινον, I 2 p. 50, 16 humanum, I 5 p. 242, 10 humanam naturam). I 5 p. 123, 12 humiles -is voces (I 1, 7 p. 41, 19 ἀνθρωπότητος. pertinet ad voces ut: p. 151, 39 [cf. p. 264, 21] voces humanas ... -is ... deputare mensurae [I 1, 6 p. 124, 3 ἀνθρωπότητος]. IV 2 p. 178, 17 voces habentes tam dignationem divinam quam -em [I 1, 4 p. 36, 25 τὸ ἀνθρώπινον]). al. BOETH. c. Eut. 7, 63 cum ... aliud sit divinitas quae suscepit, aliud quam suscepit -s (FVLG. RVSP. ad Tras. 3, 34 p. 299^B. cf. p. 3074, 63). al. ACT. Archel. 69, 4 p. 98, 33 divinitatem Christi negantes tantummodo confitentur -em eius ex Maria. et al. -s nostra: AVG. civ. 9, 15 p. 388, 34 D. deus factus particeps -is n. compendium praebuit participandae divinitatis suae (SACR. Gelas. p. 497 [= Leon. p. 467 Greg. 9, 6]). FVLG. RVSP. epist. 14, 22 p. 412^C plenam suscepit -is n. naturam, LVOVLENT. 11 p. 839^A assumens n. -em. (II) usu laxiore signif. ipse homo Christus: Ps. AVG. serm. 118, 2 -is exortus longe a nostra nativitate diversus. CONC.^S I 2 p. 13, 28 natam -em coniunctam deo verbo (p. 14, 31). II 3, 1 p. 222, 17 Maria genuit -em, quae est filius (dei) propter coniunctum filium (I 1, 7 p. 106, 21 ἀνθρωπότητα, I 5 p. 105, 12 hominem). IOH. MAXENT. CONC.^S IV 2 p. 15, 21 Mariam matrem -is (i. ἀνθρωποτόκον). CASSIOD. Didym. in Iudam 4/5 p. 91, 12 non de -e ex Maria procedente, sed de deo verbo dictum est 'Iesus'. MV- TIAN. Chrysost. hom. 3, 1 p. 253/4 (ad V. T. psalm. 44, 8) non deus, sed -s ungitur (gr. ἀνθρωπότης). (III) abusive i. q. humanatio Christi (ad confusionem cf. p. 3074, 72): CONC.^S I 5 p. 145, 8 sub- stantiarum conventus est factus, ut -is ratio vere facta esse creda- tur (I 1, 6 p. 112, 16 ἐνανθρωπήσεως, I 5 p. 254, 36 inhumanationis).

b respicitur infirmitas humana (v. et p. 3075, 32, 40): Ps. APVL. Ascl. 40 dictum est vobis de singulis, ut -s potuit, ut vo- luit ... divinitas (de ingenio impari, item: BOETH. trin. 6, 33 si ultra se -s nequivit ascendere [infra: imbecillitas]. APRING. in apoc. praef. l. 2 nostrae -is fragilitas). MART. CAP. 5, 457 criminis factique ... confessio est, sed ... purgatione cessante ad -is (inh. RB¹) mi- seranda respirat. BOETH. cons. 4, 7, 7 W. visne ... vulgi sermonibus accedamus, ne nimium velut ab -is usu recessisse videamur? ENNOD. epist. 6, 9, 1 p. 154, 14 -em professionem superavit episcopos (cf. 8, 34, 2 p. 221, 23 -is imbecilla ... evitastis). APRING. in apoc. 1, 10 omnis -s. ibid. humilitatem suae -is adsignat. 5, 4 fragilitatis et -is conscius. 21, 24/26 quod natura nostrae fragilitatis texerit et quod -is eius umbra reddiderat caliginosum (cf. GREG. M. moral. 1, 48 p. 548^D -is nostrae noctem). CASSIOD. in psalm. 11, 9 p. 99^B praesumptionem ca- ducae -is absceidit. 43, 19 p. 315^D umbreros et voluptuosos calles, quos fragilis terit -s. 102, 15 p. 723^C rebus transitoriis -s compara- tur. 143, 1 p. 1015^C insolens peccat -s. GREG. M. moral. 2, 43 p. 577^A Christum posse mortalia perpeti -is. 4, 25 p. 650^D (ad N. T. I Cor. 3, 3) ex reprehensibili -e peccatis. per plur.: TERT. adv. Marc. 2, 27 p. 373, 10 deo -es exprobrantur a vobis (syn. pusilla et infirma et indigna, pusillitates, humana).

2 usu philosophico i. q. hominis figura, idea (v. et infra l. 65, 72): SEN. epist. 65, 7 (de figuris Platonicis) homines quidem pereunt, ipsa autem -s, ad quam homo effingitur, permanet. BOETH. herm. sec. 2, 7 p. 136, 23 alia est ... qualitas singularis, ut 'Platonis' ... alia est quae communicata cum pluribus totam se singulis et omnibus praebet, ut est ipsa -s. p. 136, 28 -is definitione. p. 137, 10 hominis qualitatem dicimus -em. p. 137, 12 al. in Porph. comm. sec. 1, 11 p. 166, 11 (de generibus et speciebus) ex singulis ho- minibus inter se dissimilibus -is similitudo colligitur. 2, 5 p. 186, 5 illam -em, quae in Socrate est individuo. 3, 2 p. 200, 8 substan- tialis formae species, quae -s nuncupatur. p. 200, 14 al. trin. 2, 43, 46, 47.

3 metonymice i. q. genus humanum, homines (explicat HIER. l. 79; cf. HIER. in Is. 2, 20 p. 56^B [de metonymia] si de aliquo dicamus: ... non est homo, sed ipsa -s): Ps. QVINT. decl. 8, 3 p. 148, 16 quibus artis suae (secretum add. Dessauer) solvendo non sit -s (sc. medicis). Ps. APVL. Ascl. 4 species ... pars est generis, ut homo -is (ibid. ut homo mortalis sit, immortalis -s). 8 -is inter se firmissimus nexus. al. MIN. FEL. 8, 2 timore -s regitur. 17, 2 (opp. divinitatis). 26, 11 daemones ... -is inimicos. TERT. apol. 11, 9 alle- gendae -is in divinitatem. anim. 58 p. 394, 21 universa -s trahitur ad inferos (HIER. hom. Orig. in Ezech. 1, 10 p. 333, 23 ENNOD. dict. 19, 7 p. 480, 9. cf. AMBR. off. 3, 3, 19 communio totius -is [infra: generis humani. BOETH. herm. pr. 1, 7 p. 90, 10 cum dicitur 'omnis homo ...', nullum excipit hominem, sed t. colligit -em. Ps. FVLG. RVSP. serm. 77 p. 950^B [infra: tota caro]. CIL VI 1722, 4 (post Dio- cletianum) parenti t. -is). MVTIAN. Chrysost. hom. 4, 2 p. 263/4 com- muni [gr. ἀνθρωπότητα]). adv. Marc. 2, 27 p. 373, 3 deum conformasse semetipsum -i. ARNOR. nat. 2, 46 p. 85, 6 Ps. HIL. libell. 6 p. 77, 28. PROB. Verg. georg. 2, 380/4 -s animalium coepit carne vesci. FVLG. aet. mand. p. 139, 4. 146, 22. AMBROSIAST. in Gal. 1, 13 p. 343^B (opp. deo). HIER. epist. 55, 3, 4 ut -s subiciatur divinitati; -em' in hoc loco dicimus non mansuetudinem et clementiam, quam Graeci φι- λανθρωπία vocant, sed omne hominum genus. Ps. AVG. serm. 118, 2 opus coniugale a deo est constitutum, ut -s propagetur. MART. CAP. 1, 3 loquax. 9, 929 ingratae -is ignaviam. CONC.^S I 5 p. 184, 20 spiri- tus ab -e discesserat (p. 219, 25 ἀνθρωπότητος). II 3, 1 p. 47, 10 [Ehlers]

(= 48, 7) -is utilitas (II 1, 1 p. 72, 11 [= 73, 10] τῶν ἀνθρώπων καλῶν, II 2, 1 p. 46, 6 mortalium bonorum). ENNOD. epist. 6, 37, 1 p. 170, 22 (de soni percussu) in obsequio -is muta fabulantur. 8, 35, 3 p. 222, 23 -is consortio. dict. 21, 17 p. 488, 1 omnibus in -e degentibus. al. CASSIOD. inst. 1, 16, 1 trinitatem idolis dedita caeca et flebilis ignoravit -s. in psalm. 24, 7 p. 179^a al. var. 10, 4, 5 genus -is. NICET. appell. 2 p. 4, 7.

B usu debilitatur gen. -is ponitur pro adi. q. e. 'humanus' (iuxta adhibetur l. 16): APVL. Plat. 1, 16 genitale seminum -is. ARNOB. nat. 1, 62 p. 43, 4 lege ... -is extinctos ([antea: more ... hominis]). ENNOD. epist. 7, 16, 1 p. 185, 7 -is lex est et naturae imperium hilaritatem mentis opibus scriptiois effluere. aliter p. 3079, 58). 7, 17 p. 251, 1 si vos canes (eqs.) ... sensu aliquo -is accepto deos putarent (aliter l. 33. p. 3079, 55). HEGES. 1, 24, 2 quae necessaria forent usui -is. HIER. hom. Orig. in Ezech. 1, 4 p. 328, 3 Christus non potuit humanos affectus (eqs.) ... recipere, si non reciperet -is exordium (cf. p. 3075, 65 sqq.). AVG. c. Faust. 22, 46 p. 638, 13 mores -is (CASSIOD. in psalm. 30, 29 p. 216^b humiliter, non desperanter more -is dicebat esse contemptum).

II c. emphasi dictum de condicione, quae hominibus nomine suo dignis convenit (de re scripserunt praeter alios Reitzenstein, Werden u. Wesen der Humanität im Altertum 1907. Lorenz, De progressu notionis φιλανθρωπίας, Diss. Lips. 1914, 48 sqq. Heinemann, RE Suppl. V 1931, 282 sqq. Pfeiffer, Humanitas Erasmi 1931, 2 sqq. Ed. v. Jan, Zeitschr. f. frz. Spr. u. Literatur 55, 1932, 1 sqq. Harder, Herm. 69, 1934, 64 sqq. Pohlenz, Antikes Führertum 1934, 139 sqq. Wehrli, Vom antiken Humanitätsbegriff, Zürich 1939):

A de sensu sano fere i. q. prudentia, φρόνησις (opp. duritia l. 32; cf. humanus p. 3092, 28): TERT. nat. 2, 3 p. 98, 10 mundus aut ab aliquo institutus sit necesse est, qua Platonis -s (aliter p. 3075, 46), aut a nullo, qua Epicuri duritia. ARNOB. nat. 5, 22 p. 193, 11 quis est ... mortalium vel exiguae -is sensum ferens, qui non ipse pervideat ...? (EDICT. imp. Diocl. I 18 quis ... adeo optunsi pectoris et a s. -is extorris est, qui ignorare possit ...? aliter l. 13. p. 3079, 55).

B de generositate: 1 significatur condicio ultra vitam barbaram prosecta (spectat ad quemlibet cultum sive morum sive doctrinae; cf. humanus p. 3092, 44): CIC. Verr. II 5, 187 a Cerere et Libera initia vitae atque victus, morum, legum, mansuetudinis, -is ... data ... esse dicuntur (rep. 2, 27 Numa ad -em atque m. revocavit animos hominum. LACT. inst. 1, 21, 4 [de hostiis humanis] nostri semper m. et -is sibi gloriam vindicaverunt). FLACC. 62 Athenienses, unde -s, doctrina, religio, fruges, iura, leges ortae ... putantur (de Graecis auctoribus -is ut: ad Q. fr. 1, 1, 27 [28 studiis et artibus]. PLIN. epist. 8, 24, 2 in Achaia -s, litterae, etiam fruges inventae esse creduntur. cf. p. 3078, 71. 82. 3080, 35). p. red. ad Quir. 4 quae pulchritudo urbis, quae -s civium, quae rei publicae dignitas, quae vestra maiestas (cf. Deiot. 32 [ad Castorem nepotem Deiotari] ut ... domestica ... immanitate [antea: inhumanitas] nostrae civitatis -em inquinaret). Sest. 92 inter hanc vitam perpolitam -e (cf. p. 3078, 58) et illam immanem. CAEL. 26 Lupercorum coitio ante est instituta quam -s atque leges. prov. 29 hominum nationumque illarum -s et lepos (opp. immanius). leg. 2, 36 mysteriis ex agresti immanique vita exculsi ad -em et mitigati sumus. div. 2, 80 -is expertes barbaros. CAES. Gall. 1, 1, 3 a cultu atque -e provinciae longissime absunt Belgae. VITR. 2 pr. 5 initia -is. 2, 1, 6 e fera agrestique vita ad mansuetam ... -em. 2, 8, 12 -is dulcedine mollitis animis barbarorum. 9 pr. 2 -is mores. PLIN. nat. 3, 39 -em homini dedit Italia. TAC. Agr. 21, 2 imitatio elegantiae Romanae apud Britannos -s vocabatur, cum pars servitutis esset. GELL. 15, 21 ferocissimos et immanes et alienos ab omni -e ... Cyclopa eqs. TERT. apol. 21, 30 non qua rupices et adhuc feros homines ... ad -em temperaret Christus, quod Numa. LACT. inst. 1, 21, 5 (de hostiis humanis) ii ... scelerati sunt habendi, qui cum sint liberalium disciplinarum studiis expoliti, ab -e desciscunt. FIRM. math. 3, 1, 11 rudes homines ... politae (cf. p. 3078, 56) -is ratio deserebat. 3, 1, 12 -is ... moderatione. AVR. VICT. Caes. 39, 26 quamquam -is (-e Freudenberg, -is artibus Opitz) parum, ruris tamen ac militiae miseris (iuris t. ac m. ministeriis Sylburg) imbuti Caesares Illyrici. CLAUD. DON. Aen. 8, 320 p. 160, 18 Saturnus homines ad -em produxit. HIER. epist. 8, 2 apud quos erat cruda rusticitas et qui -em ... nesciebant (opp. expolito iam artibus mundo).

2 significatur perfectio sublimis naturae humanae: a in univ. fere i. q. dignitas, honestas, γειναιότης: a usu generali: CIC. Verr. II 4, 12 videamus, quanta ista pecunia fuerit, quae potuerit Heium ... ab -e, a pietate, religione deducere (sc. ita ut signa venderet; cf. 11 honestus, 16 dignitate). BALB. 18 multorum virtus, ingenium, -s (sc. indoles ingenua) ex infimo genere ... laudem, honores, gloriam, dignitatem consecuta est (cf. 19). SCAUR. 44 aliqui suis moribus et -e stirpis ipsius et gentis vitia vicerunt. MIL. 22 iustitiam, gravitatem, -em, fidem (21 optimos viros). PHIL. 11, 10 naturae et -i ... inimicus Dolabella. rep. 1, 28 sapiens censet appellari ceteros homines, esse solos eos, qui essent politi propriis -is

artibus. ad Q. fr. 1, 1, 37 de tua virtute, integritate, -e. al. PLIN. epist. 7, 31, 3 numquam ... continuam laudem -is infregit (Claudius Pollio integritate, abstinentia, diligentia insignis). de more se gerendi: CIC. off. 1, 146 ea, quae multum ab -e discrepant, ut si qui in foro cantet aut si qua est alia magna perversitas (cf. 144 inhumanus).

β usu speciali de lepore, facetia, elegantia (cf. humanus p. 3093, 24): ① technice significatur species utilitati opposita (i. q. 'καλόν'): VARRO ling. 8, 31 volumus habere non solum vasa ad victum habilia, sed etiam figura bella ... quod aliud homini, aliud -i satis est; quodvis sitienti homini poculum idoneum, -i <ni>si bellum parum (syn. elegantiae, voluptas; opp. utilitatis. v. Dahlmann ad l.). ② exempla varia ad mores vel orationem spectantia (opp. tristitia l. 16, dignitas l. 21, gravitas l. 23):

CIC. de orat. 1, 27 tantam in Crasso -em fuisse, ut ... tolleretur ... tristitia sermonis (infra: iucunditas, lepos. cf. infra l. 60). 1, 32 quid esse potest in otio aut iucundius aut magis proprium -is quam sermo facetus ac nulla in re rudis? 2, 270 Socratem opinor in hac ironia dissimulantiaque longe lepore et -e omnibus praestitisse. 2, 271 in omni vitae tempore decet leporem -emque versari. 3, 29 oratio Catuli sic ... gravis, ut in singulari dignitate omnis tamen adsit -s ac lepos. leg. 3, 1 Platonis et vita et oratio consecuta mihi videtur ... societatem gravitatis cum -e. Tusc. 5, 55 in C. Iulio Caesare Strabone mihi videtur specimen fuisse -is, salis, suavitatis, leporis. Att. 1, 13, 1 <ut> rhetorum pueri loquuntur, cum -is sparsae sale, tum insignes amoris notis epistulae (aliter p. 3080, 38). PLIN. epist. 4, 3, 4 quantum ibi (sc. in versibus Graecis Arrii Antonini) -is, venustatis, quam dulcia illa eqs.

γ usu secundario de commoditate, liberalitate cibi (cf. humanus p. 3093, 34): CAEL. AVR. acut. 1, 11, 92 cibi augenda -s.

δ fere i. q. eruditio, doctrina, urbanitas (contra excipitur doctrina p. 3079, 52; legitur raro praeter CIC., paene deest aevo imperatorio [sed v. etiam p. 3077, 37 sqq.]; de usu verba facit haud male, etsi incautius GELL. p. 3079, 2 sqq.): a generatim: VARRO

rust. 1, 17, 4 (ex Cassio Dionysio) litteris <atque> aliqua ... -e imbuti. CIC. S. Rosc. 121 servorum litteras ... aut -em (syn. urbanitatem). Verr. II 3, 8 sermone, ... litteris, ... -e Verris. 4, 98 Scipio ... homo doctissimus atque humanissimus: tu sine ulla bona arte, sine -e, sine ingenio, sine litteris. Rab. perd. 26 in Q. Catulo summa sapientia, eximia virtus, singularis -s fuit (Mur. 36 Q. Catulum -e, sapientia, integritate antecellentem). Mur. 61 de studiis -is (Arch. 3 -is ac litterarum. CAEL. 24 doctrinae ... atque -is. Lig. 12 virtutis, -is, doctrinae, ... artium [in gente Aelia]. PLIN. paneg. 47, 3. ARNOB. nat. 5, 24 p. 195, 19 Athenas ... -is artibus studiisque pollentes). Arch. 2 omnes artes, quae ad -em pertinent. 3 hac vestra -e (iudicium; cf. p. 3081, 1). 4 iis artibus, quibus aetas puerilis ad -em informari solet (de eruditione puerorum ut: de orat. 3, 58 ut puerorum mentes ad -em fingerentur atque virtutem). CAEL. 54 L. Lucceius illa -e praeditus, illis studiis, illis artibus atque doctrina. Planc. 58 omni et -e (humilitate T) et virtute ornatus L. Cassius Longinus (infra: ingenio et -i. AMM. 29, 1, 8 modestia, prudentia, -e, gratia, litteris ornatisissimus Theodorus). de orat. 1, 35 oratore in omni genere sermonis et -is esse perfectum (cf. 1, 71). 1, 256 in omni recto studio atque -e. 2, 40 inopem ... -is atque inurbanum oratorem. 2, 72 communium litterarum et politioris (cf. p. 3077, 67) -is experti. 2, 154 non tulit ullos haec civitas aut gloria clariore aut auctoritate graviore aut -e politiores P. Africano, C. Laelio, L. Furio (cf. AMM. 27, 6, 9 -e et studiis disciplinarum ... expolitus Gratianus. v. et p. 3077, 52). 3, 1 illud ... ingenium, illa -s, illa virtus L. Crassi (cf. supra l. 15). 3, 94 doctrinam ... et -e[m] dignam scientia[m]. rep. 2, 35 -em atque doctrinam. fin. 2, 58 reliquit effigiem et -is et probitatis suae filium Peducaeus (infra: doctus). 5, 54 litterae quasi quidam -is cibus. Tusc. 5, 66 cum Musis, id est cum -e (humilitate K¹ ut vid.) et cum doctrina. Att. 12, 26, 2 Niciae -e frui. epist. 11, 27, 6 lepos, -s, litterae. 13, 3 eruditum hominem et summa -e. 16, 14, 2 litteras -emque Tironis (Q. CIC. Cic. epist. 16, 16, 2 litteris et sermonibus, -e). al. Q. CIC. pet. 33 studiosissimum -is. CAES. Gall. 1, 47, 4 Procillum summa virtute et -e adolescentem (infra: linguae Gallicae scientiam). NEP. Att. 3, 3 Athenae praestant antiquitate, -e doctrinaque (de -e Graecorum ut: Liv. 37, 54, 17 -is doctrinarumque. ARNOB. l. 45. cf. p. 3077, 44. infra l. 82. p. 3080, 35). 4, 1 et -e et doctrina Attici. GELL. 19, 14, 1 doctrinarum ... multiforum variarumque artium, quibus -s erudita est. ARNOB. nat. 2, 24 p. 67, 25 adolescentulum [i]gnarum rerum et -is ... in finibus constitutum (spectat ad Plat. Menon. p. 82 sqq.). -s vitae: PLIN. nat. 13, 68 cum chartae usu maxime -s v. constet, certe memoria.

β respicitur aequanimitas tamquam fructus doctrinae (cf. humanus p. 3092, 24): CIC. Cato 1 novi ... moderationem animi tui (sc. Attici) et aequitatem teque cognomen non solum Athenis deportasse, sed -em et prudentiam intellego (cf. supra l. 71). epist. 5, 21, 3 (Mescinio) tibi cum summam -em, tum etiam tuas litteras profuisse (sc. in iniuria ferenda).

[Ehlers]

c fere i. q. comitas, benignitas, clementia, φιλανθρωπία (notio aeo imperatorio vulgaris, v. l. 4): definitur: GELL. 13, 17, 1 (inde NON. p. 52, inde GLOSS. V 650, 53) qui verba Latina fecerunt quique his probe usi sunt, -em non id esse voluerunt, quod vulgus existimat quodque a Graecis φιλανθρωπία dicitur et significat dexteritatem quandam benivolentiamque erga omnes homines promiscam, sed -em appellaverunt id propemodum, quod Graeci παιδείαν vocant, nos eruditionem institutionemque in bonas artes dicimus...; huius... scientiae cura et disciplina ex universis animantibus uni homini data est idcircoque -s appellata est; sic igitur eo verbo veteres esse usos et cumprimis M. Varronem Marcumque Tullium omnes ferme libri declarant (affert Varronis frg., v. p. 3093, 51). AMBR. off. 3, 3, 16 ab humo omnia omnibus largiente appellata -s specialis et domestica virtus hominis, quae consortem adiuvet. HIER. p. 3076, 79. ISID. orig. 10, 116 humanus (v. p. 3093, 64)...; unde et -s dicta, qua nos invicem tuemur (cf. infra l. 25). GLOSS. φιλανθρωπία. cf. CIC. epist. 5, 2, 9 si -s appellandast in acerbissima iniuria remissio animi ac dissolutio. VAL. MAX. 5, 1 pr. (loco non sano; v. app. crit.) liberalitati quas aptiores comites quam -em et clementiam dederim...? quarum prima inopia, proxima occupatione, tertia accipiti fortuna praestatur. SEN. epist. 88, 30 -s vetat superbum esse adversus socios, vetat avarum eqs. QVINT. inst. 2, 2, 10 illa... vitiosissima licentia, quae iam -s vocatur, invicem qualiacumque laudandi. LACT. inst. 3, 9, 19 -s quid est nisi iustitia? 3, 23, 9 miserationis affectus vocatur -s, qua nosmet invicem tuemur (cf. supra l. 16). 6, 10, 2 cum homine coniungi misericordia vel -s nominatur. 6, 11, 1 conservare -em quid aliud est quam diligere hominem...? cui -s praestatur, indicatur per praep. adversus (infra l. 63), circa (infra l. 64. p. 3081, 23. 3082, 13), erga (p. 3081, 32), in (infra l. 61. p. 3081, 11 sq. 3083, 8) vel adi. genitivi obiectivi vice fungens (infra l. 64. p. 3082, 59).

a usu originario de affectu: (1) generalia de qualibet comitate (spectat tam ad animum quam ad morem se gerendi [de salutatione p. 3080, 23; alia v. e. g. infra l. 79. p. 3080, 31]; praestatur potissimum inferioribus sive minoribus [v. infra l. 63; inde fere i. q. 'modestia' p. 3080, 19], sed interdum etiam superioribus [e. g. infra l. 50. p. 3080, 36]; in univ. fere i. q. οὐρανία p. 3080, 7; i. q. studium communitatis p. 3080, 10): (A) -s quorumlibet hominum: (1) praestatur hominibus: (a) variis (loci selecti): VARRO frg. Non. p. 166 (?; contextu incerto). RHET. Her. 2, 16, 24 (loci communes) defensoris, de -e, misericordia (2, 17, 26). 2, 31, 50 clementia, -e, misericordia. 4, 8, 12 o derelictos homines ab -e (de -e hominum propria ut: RVT. LVP. 2, 9 [ex Demosth.] ex hominibus -em ac misericordiam tollere. SEN. dial. 5, 43, 5 dum inter homines sumus, colamus -em. epist. 115, 3 in homine rarum -s bonum. 4, 16, 23 (de parcendo victis). CIC. Quinct. 51 communis (v. vol. III 1971, 11; adde: CIC. off. 3, 32 [opp. feritas et immanitas beluae; vix recte Mueller ad l.]). 97 ut... misericordiam caperet, aliquam... si non hominis, at -is rationem haberet (Verr. II 2, 97 al. FRG. Vat. 248 [in patrem]). COD. Iust. 5, 62, 23 pr. [a. 294] -is ac religionis. et al. cf. p. 3082, 69). S. ROSC. 46 ut -is non parum haberes: eo accessit studium doctrinae (sim. excipitur doctrina [contra v. p. 3078, 32 sqq.]: QVINT. inst. 6 prooem. 10 virtutes ingenii non modo... studiique..., sed probitatis, pietatis, -is, liberalitatis). 154 sensum omnem -is ex animis amittimus (Verr. II 1, 47 [seq. ratio... religionis]. aliter supra p. 3077, 13. 33. cf. VAL. MAX. 5, 1, 11 -is intellectu. HIL. in Matth. 22, 6 contra -is affectum). TULL. 56 (51) tacita lex... -is (TERT. pudic. 6 p. 228, 16. CLAUD. DON. Aen. 2, 540 p. 222, 27 contra -is leges inlicite. aliter p. 3077, 10). Verr. II 2, 118 -is atque officii (in eos, qui iure hospitii coniuncti sunt). 3, 59 crucem civibus Romanis testem -is in eos ac benivolentiae suae voluit esse (Att. 3, 20, 3. cf. SEN. nat. 4 praef. 18 adversus minores -em, adversus maiores reverentiam. APVL. met. 10, 23 plebeiam [i. in puellam pauperem]. INSCR. christ. Diehl 4706 circa suos). 4, 120 Marcellus putabat esse... -is non plane exspoliare urbem (Clement. 57. Manil. 18 vestrae [Quiritium]. Mil. 33. Lael. 8 nec fuisse id -is tuae [cf. Att. 3, 18, 2 si putas esse -is tuae. 13, 23, 3. epist. 16, 11, 1 id quod est -is tuae]. al. DOLAB. Cic. epist. 9, 9, 3 fidei et -is. LACT. inst. 6, 11, 6. 6, 12, 24 summae. cf. SEN. epist. 104, 4 summae -is existimo. PLIN. epist. 8, 22, 4 -is... refert. v. et p. 3081, 52 sq.). Sull. 48 honestius te inimicitiarum modum statuere potuisse quam me -is (DICT. 3, 23 p. 66, 8 Hectorem supergressum -is m.). Flacc. 24 communis -is iure ac misericordia (57 ut... iura omnia officii -isque violarent [Deiot. 30]. APVL. apol. 86 commune [met. 3, 8 HIER. hom. Orig. in Ezech. 9, 4 p. 413, 14]. LACT. inst. 5, 19, 7 contra ius -is, contra fas omne [al.]. opif. 4, 18. cf. p. 3080, 76. 3081, 11. 3082, 37). Cael. 25 suavitatem -is (epist. 3, 1, 1 ingenii, officii, -is. cf. VAL. MAX. 5, 1 ext. 6 dulcedo). Lig. 14 omnem -em exuisses (Att. 13, 2, 1). Phil. 2, 7 litteras... recitavit homo et -is expers et vitae communis ignarus ([8 inhumanitatis]. epist. 11, 27, 8 omnis officii et -is. cf. Phil. 11, 8 Dolabella fuit immemor -is, quamquam eius numquam particeps fuit [opp. crudelitatem]. CYPR. epist. 62, 2 p. 699, 18 -is memor). de orat. 2, 212 in qua oratione asperitas contentionis oratoris... -e conditur (sim. de -is vi temperandi:

Att. 4, 6, 1 in summa magnitudine animi multa -e temperatum Lentulum. epist. 12, 27 ut summa severitas summa cum -e iungatur [ad Q. fr. 1, 1, 21 SCHOL. Cic. Bob. p. 84, 35]. VELL. 2, 116, 3 priscam gravitatem... -e temperans. cf. p. 3078, 14. infra l. 47). 3, 161 (de translationibus) 'mollitudo' -is. rep. 2, 48 nullam iuris communionem, nullam -is societatem. Lael. 48 cadit in sapientem animi dolor..., nisi ex eius animo extirpatam -em arbitramur (de affectu q. v. οὐρανία ut: SEN. clem. 2, 5, 3 dediscere -em. cf. p. 3082, 78). off. 1, 62 pro suis commodis potius quam pro salute communi pugnare est... immanitatis omnem -em repellentis (de studio communitatis ut: 2, 51 vult hoc [sc. nocentem defendere] multitudo, patitur consuetudo, fert etiam -s [v. Pohlenz, Antikes Führertum 140]. LACT. inst. 6, 10, 18 causam fuisse coeundi... -em [cf. 6, 10, 26]). Att. 7, 7, 1 si esset factum, quae tua est -s, adscripsisses (BRVT. Cic. ad Brut. 1, 4, 3. PLIN. epist. 8, 8, 7 q. t. -s). LIV. 29, 9, 6 sine respectu non maiestatis modo, sed etiam -is in legatum impetum... faciunt milites (cf. SPART. Carac. 4, 2 sine aliqua -is reverentia). VAL. MAX. 1, 1, 10 hospitalem. 2, 5, 5 fuit... simplicitas, antiquorum in cibo capiendi -is (fere i. q. humilitatis, modestiae)... index: nam maximis viris prandere... in propatulo verecundiae non erat. 5, 1, 1¹ Romanae. SEN. benef. 4, 29, 3 beneficia parva non homini damus, sed -i. 6, 29, 1 naturam per se pronam ad misericordiam, -em (humilitatem G), clementiam. dial. 2, 13, 4 ut huius (negotioris) -em inhumanitatemque neglegit sapiens, ita et regis (spectat potissimum ad salutationem; cf. p. 3096, 84). 9, 15, 5 inutilis. epist. 4, 10 contumeliosam. 5, 4 hoc primum philosophia promittit, sensum commune, -em et congregationem (cf. PLIN. epist. 1, 10, 2 Euphrates philosophus plenus... -e, quam praecipit). QVINT. inst. 12, 11, 5 -is... communi ductus officio (CENS. 15, 5 LACT. inst. 6, 11, 3. et al.). decl. 254 p. 39, 30 publica (p. 41, 14 APVL. met. 3, 4. cf. infra l. 55). PLIN. epist. 5, 3, 9 auditorum vultus, oculi (eqs.) iudicium ab -e discernunt. VLP. dig. 50, 2, 3 pr. -is sententiae (syn. clementiorem sententiam). APVL. Plat. 2, 13 -is clementia (FIRM. math. 1, 10, 12). CYPR. elem. 6 p. 378, 2 apostolica (Petri). PANEG. 9, 7, 1 Atheniensis -s aram Misericordiae instituit (cf. p. 3077, 44 et p. 3078, 71. 82). IVST. 18, 3, 8 servus dominos respicit non truci feritate, sed pia misericordiae -e. et passim. de rebus ad hominem pertinentibus (de manu l. 45; neutr. l. 44): CIC. Flac. 78 fratris mei litteras plenissimas -is et aequitatis (Phil. 2, 9 quod... verbum in istis litteris est non plenum -is, officii, benevolentiae? Att. 6, 1, 1 litteras... plenissimas amoris, -is, officii, diligentiae [epist. 3, 9, 1]. epist. 3, 1, 2 litterarum [5, 20, 8]. aliter p. 3078, 26). Att. 15, 1, 3 edictorum. epist. 5, 2, 6 fraternam plenam -is ac pietatis voluntatem. ad Q. fr. 1, 1, 25 omnia plena clementiae, mansuetudinis, -is. VAL. MAX. 5, 1, 2 quae victoria plurimum -is habuisset. 5, 1 ext. 1 -e quam spiritu vividior dextera Alexandri morientis. SEN. epist. 99, 20 lacrimae fluxerunt tanto temperamento, ut illis nec -s nec dignitas deesset. QVINT. decl. 254 p. 43, 9 legis (COD. Theod. 9, 42, 23 legum. NOVELL. Iust. 34, 1 legem... -e et pietate gaudentem). AMBR. in Luc. 7, 195 p. 371, 11 persuasionis (opp. asperitatem coercionis). (b) mortuis (spectat ad sepulturam vel quemlibet honorem; cf. humanus p. 3094, 1): SEN. benef. 5, 20, 5 si non misericordiae et -i dedi, ut quodlibet cadaver absconderem. PETRON. 114, 11 praeteriens aliquis tralaticia -e lapidabit nos. PS. QVINT. decl. 6, 3 p. 113, 16 ignoto... corpori publica -s quasi quasdam fecit exequias. 6, 10 p. 120, 23 (infra: clementia). VLP. dig. 11, 7, 6 pr. -is gratia... sepeliri (cf. IVST. 11, 12, 6 -is causa. RVFIN. hist. 5, 1, 59 -is intuitu). 11, 7, 14, 7 negotium... -is (cf. CLAUD. DON. Aen. 11, 95 p. 421, 3 obsequium. COD. Theod. 9, 17, 6 instar). LACT. inst. 6, 12, 30 in locum necessarium succedet -s. CLAUD. DON. Aen. 6, 360 p. 555, 22 si -em retineant, sepulturam defuncto procurare debuerant. al. (c) hominibus amantibus (erotice): SEN. epist. 116, 5 -e eius (hominis amati) inritamur, superbia accendimur: aequae facilitas amoris quam difficultas nocet. PETRON. 129, 11 rescribere... blandius dominae (Circae) animumque eius candida -e restitue. (d) hominibus aegrotis (usu medicinali; -s medicinae l. 71): SCRIB. LARG. praef. p. 2, 17 in medicis nisi plenus misericordiae et -is animus est, p. 2, 31 praeformans animos discentium ad -em (Hippocrates vetans, ne conceptum excutatur). GELL. 18, 10, 8 ab... -is usu non aliena (in libris medicinae). CAEL. AVR. chron. 4, 2, 13 aegrotantes destituere potius quam curare a se alienum -s approbat medicinae.

(2) praestatur bestiis (cf. p. 3083, 46 et v. humanus p. 3093, 75): TERT. adv. Marc. 2, 17 p. 359, 10 bovi... terenti vincula oris remittuntur..., quo facilius in pecudibus praemeditata -s in hominum refrigeria erudiretur. ARNOB. nat. 7, 4 p. 240, 28 quod -is iure deposito naturalis initii (vincl. Reiff.) consortia ruperimus bestiis vescentes (antea: miseratione). CLAUD. DON. Aen. 7, 500 p. 76, 18 'nota tecta':... quorum -em... comprehasset cervus.

(3) praestatur rei: ITALA II Macc. 13, 23 (rec. L et X) Antiochus honoravit templum et loco exhibuit -em (gr. ἐφίλανθρόπων, Vulg. munera posuit. cf. p. 3097, 68).

(B) -s hominum vitae publicae (loci significantiores):

(1) magistratuum sim. variorum (cf. sub β [p. 3083, 5] et v. humanus p. 3094, 13): CIC. Verr. II 5, 111 audite, ut vestra -s po-

[Ehlers]

stulat, iudices (*de iudicibus ut*: Cluent. 29. 95 sapientia et -e [Cael. 75 Balb. 19]. Sull. 92 mansuetudine atque -e. Arch. 31 [opp. acerbitate]. Balb. 62. SCHOL. Cic. Bob. p. 160, 85 viri spectatae -is et incorruptae religionis [opp. iniquis iudicibus]. et al. cf. p. 3078, 46). Manil. 86 quanta debent esse imperatores... temperantia, quanta fide, quanta facilitate, quanto ingenio, quanta -e (cf. *de parcendo victis*, e. g. p. 3079, 46. 65. 3080, 45). CAES. civ. 3, 20, 2 -e Treboni (*praetoris urbani*), qui... clementer et moderate ius dicendum existimabat. Liv. 37, 7, 15 multa in eo (*rege*) et dexteritas et -s visa ([*infra*: comitate]. SEN. benef. 2, 17, 1 [humilitas G¹]. AMM. 18, 10, 4 [*antea*: lenitudinem]. VVLG. Esth. 16, 4 -is in se iura violare [gr. *aliter*]. 16, 11 in se [gr. *φιλανθρωπίας*]. al. cf. humanus p. 3093, 76 sqq). VAL. MAX. 4, 3, 9 senatus ([*infra*: aequitas]. 5, 1, 1^b [1^a clementia]. cf. 4, 4, 10 patrum conscriptorum [5, 1, 1^a prompta et... exquisita]). PLIN. epist. 9, 5, 1 (*Tironi proconsuli*) iustitiam tuam provincialibus multa -e commendas. 10, 86, 2 iustitia eius (*Fabii Valentis*) et -s (*in milites et paganos*). TERT. Scap. 4 p. 546 Oe. -is meminisse. PANEG. 9, 11, 3 (*transit ad l. 26*) sub hac tua -e (*praesidis provinciae*). AMM. 28, 4, 1 *Olybrius praef. urbi* numquam ab -is statu deiectus. NOVELL. Marc. 2 pr. tui culminis (*praef. praet.*). INST. Iust. 3, 2, 3^b laudamus... praetores suae -is. CIL VI 1511, 13 propter -em, abstinentiam (1512, 13). 1751, 5 (a. 371) -is auctori. 2135, 12 (s. III med.) Terentiae Rufillae v(irgini) V(estali), cuius... bonitatem et -em eius circa se... senserunt. INSCR. NSC. 1936 p. 96 l. 8 (a. 325) pro -is (cf. p. 3075, 10) et laborum adque industriam *decurionum Amiterninorum*.

meton. pro titulo (transit huc l. 18; cf. l. 66. p. 3082, 1): CASSIOD. var. 11, 33 de praesenti vobis delegatoris nostra (*praef. praet.*) largitur -s.

② *Caesaris et imperatorum*: a) *Caesaris* (cf. *Dahmann, NJb. 10, 1934, 17 sqq.*): Cic. Lig. 13 fidentes... huius -i, 16 ille suam citius abiciet -em quam extorquebit tuam. Att. 11, 12, 2 (*ad Caes.*). epist. 1, 9, 12 -s eius ac liberalitas. 4, 13, 2 Caesaris summam erga nos -em. 7, 5, 2 (*ad Caes.*). 13, 15, 3 (*ad Caes.*) -e tua, quae est singularis. BALB. et OPP. Cic. Att. 9, 7^a, 2 pro sua -e (*syn. indulgentia*. BALB. Cic. Att. 9, 7^b, 2 singulari. HIRT. Gall. 8, 21, 2 clementia atque -e). DOLAB. Cic. epist. 9, 9, 3. b) *imperatorum* (cf. sub β [p. 3083, 6. 21] et v. humanus p. 3094, 4; *acced. gen. explic. l. 47. 51. 56. 58 sq.*): SEN. contr. exc. 6, 8 Caesar (*Auguste*), qui apud te audent dicere, magnitudinem tuam ignorant, qui non audent, -em. VELL. 2, 114, 1 rem... -e singularem (*Tiberii in bello*). CIL VI 31692, 10 (*aet. Domitiani*) secundum summam humanitatem suam) (cf. 13 -e sua). PLIN. epist. 6, 31, 14 abeuntibus nobis - tam diligens in Caesare (*Traiano*) -s - xenia sunt missa. 10, 106 quantum soleres militum precibus patientiam -emque praestare. PANEG. 2, 7 divinitatem principis nostri an -em (*alluditur ad naturam humanam*), temperantiam, facilitatem... celebrare... solemus? (TREB. trig. tyr. 26, 5 principum [Cod. Theod. 14, 2, 1]). 3, 4 (*opp. superbiam*). 4, 6 nihil maiestati -e detrahitur. 24, 2 oris -s (*pertinet ad osculum*). 49, 5, 71, 5. SVET. Tib. 29 prope excesserat -is modum. FRONTO p. 117, 10 N. (*Vero*) pro tua singulari -e (CALL. dig. 48, 10, 31). PANEG. 2, 20, 2 tam clara in imperatore quam rara. 3, 28, 2 -is studio. 9, 15, 3 cohortandi. 9, 19, 4 virtus et -s. 12, 12, 1 cuius... potentiae fuit hostibus arma deripere, eius -is deditos... adligare eqs. (COD. Iust. 1, 2, 12, 2 [a. 451] -is nostrae est prospicere egenis eqs.). 12, 14, 1. SPART. Hadr. 20, 1 (*antea*: civilissimus). AVSON. 419, 24 p. 359. 419, 75 p. 373 P. Germanicorum [*in*] cohorte amicorum et legionibus familiaris -s. AMM. 21, 13, 10 (*Constantii*). COD. Theod. 4, 4, 2 pr. iudicii nostri -e (*hereditate var. l.*). 9, 42, 17 (= 10, 10, 23) imperatoria. al. NOVELL. Maior. 2, 1 nostrae mansuetudinis (cf. Valent. 1, 1 pr. clementiae nostrae. 8, 1, 3 nostrae pietatis). Marc. 1, 3 nostri imperii. Valent. 13 pr. (*transit ad l. 69*) provincialibus... -is nostrae beneficiis subvenire (33). COD. Iust. 1, 14, 9 (a. 454) duritiam... legum nostrae -i incongruam. 4, 35, 23 pr. iustissima constitutio... tam -is quam benivolentiae plena. 5, 16, 27, 1 nihil aliud tam peculiare est imperialis maiestati quam -s, per quam solam dei servatur imitatio. 7, 54, 3, 3. INSCR. numm. Cohen VI^a p. 282 n. 299 (*Probus*) -s Aug. et al. *meton. pro titulo* (cf. l. 26. p. 3082, 1): SYNOD. Migne 13, 569^a (*ad Constantium*) supplicamus tuae -i (gr. *ἐνυστερίαν*, *Synod. Hil. coll. antiar. p. 83, 9 clementiam, Cassiod. hist. 5, 21 p. 1002^c mansuetudini*). AVELL. p. 71, 16 -is nostrae monitis (CASSIOD. var. 3, 32, 1. 3, 44, 1 [pietas N]). 4, 14, 2 [*infra*: liberalitatis]. COD. Iust. 11, 56, 1 [a. 468]. NOVELL. Iust. 23, 4. cf. l. 60).

③ *ordinum ecclesiasticorum, ecclesiae*: CYPR. epist. 59, 16 p. 686, 13 patientia et facilitas et -s nostra (sancta CR)... praesto est (*de episcopo, item*: 68, 3 p. 746, 19 prompta et benigna. CANON. Turner I 1, 2 p. 181, 26 -is auxilium [gr. *Μανσι 2, 673^c φιλανθρωπότερον τι, l. c. p. 130, 22 aliquid humanius*]. CONC.⁹ II 2, 2 p. 58, 12 [cf. p. 90, 25. 101, 21] misericordiam -emque [II 1, 2 p. 161, 15 *φιλανθρωπίας*]. cf. p. 3082, 61 et v. humanus p. 3094, 31). HIER. epist. 15, 2, 1 (*ad Damasum*) quamquam... tui me terreat magnitudo, tamen invitat -s (*de papa, item*: NOVELL. Valent. 17, 2 mansueti praesulis. LIB. pontif. p. 117, 2 primae sedis ecclesiae. p. 126, 8 sedis apostolicae). LIB. pontif. p. 86, 10 ecclesiae (cf. p. 96, 10 pietatis ecclesiae. FAVST. RER. epist. 11 p. 217, 27 ecclesiastica). MAX. epist. p. 3 ingenua -e (*Theophili patriarchae Alexandrini*).

meton. pro titulo (cf. p. 3081, 26. 66): AVG. epist. 27, 6 p. 102, 16 (*Paulino*) fratres... salutant... germanitatem, beatitatem, -em tuam (*ad eundem*: 31, 7 p. 7, 14 -i et caritati tuae).

④ -s *decorum* (cf. humanus p. 3094, 17): ① *gentilium*: CLAUD. DON. Aen. 1, 80 p. 30, 24 beneficium praestitae -is (*Aeolo a Iunone*). 5, 785 p. 517, 5 si in Iunone esset -s, debuit largiri miseratione Troianis. ② *christiani* (pluraliter l. 10): TERT. fug. 7 p. 475 Oe. dominus pro sua -e... portum fugae demonstravit. PSALT. Cas. 76, 10 obliviscebatur misereri altissimus, si detinebat in furore -es suas? (gr. *οὐκ ἐπιμενέας*, *Vulg. misericordias*). 102, 4 dominum coronantem te misericordiam et -e(m) (gr. *οὐκ ἐπιμενέας*, *Vulg. miserationibus*). VVLG. Tit. 3, 4 benignitas et -s... dei (gr. *φιλανθρωπία*). CONC.⁹ I 5 p. 308, 18 copiosam dei circa nos -em [I 1, 4 p. 12, 32 *φιλανθρωπίας*]. COD. Iust. 6, 23, 31). COD. Iust. 1, 17, 2 pr. divinae.

⑤ -s *rei* (in *imag.*): PETR. CHRYS. serm. 77 p. 417^b absolvat... nos (sc. a crimine tarditatis)... evangelicae larga lectionis -s (*tamquam iudicis*).

⑥ *fere i. q. hospitalitas* (usu minus stricto p. 3079, 60. 3080, 18. 3081, 42; cf. sub β [p. 3083, 22] et v. humanus p. 3095, 34; -s *hospitii* *infra l. 36*): CIC. Verr. II 1, 65 *Philodamus* ut -em consuetudinemque suam retineret, laborabat (sc. ita ut *Rubrium invitum domum suam reciperet; infra*: hospitalissimus amicissimusque nostrorum hominum). TAC. Germ. 21, 2 pari -e accipiuntur *hospites* noti ignotique (cf. Norden, *Die german. Urgeschichte*... 137, 2. 498 sq.). PEREGR. Aeth. 3, 1 susceperunt nos ibi satis humane monachi... praebentes nobis omnem -em (RVFIN. hist. mon. 17 p. 440^a hospitalalem cellulam, in qua adventantes hospitio recipiat et o. -e refectat senior. BENED. reg. 63 exhibetur *hospiti*). HIL. in Matth. 22, 7 in invitante... -s est. OPTAT. 5, 7 p. 136, 16 pro -e exhibita (COD. Theod. 6, 29, 5, 1 venientibus. CASSIAN. conl. 1, 12 peregrinis vel advenientibus. BENED. l. 29). AMM. 14, 6, 21 advenas... -is multiformibus officiis retentabant (22 obsequiorum. CLAUD. DON. Aen. 3, 80 p. 275, 7 plenae. RVFIN. hist. mon. 1 p. 394^b -is atque hospitalitatis. AVG. quae. sept. 1, 37 p. 21, 25). 28, 4, 10 omni cultu -is. 29, 6, 5. 31, 5, 7. CLAUD. DON. Aen. 8, 120 p. 133, 8 hospitii. 8, 175 p. 141, 4 -is... iura. 9, 215 p. 216, 7 -em ac diligentibus... hospitii (SVLP. Sev. dial. 1, 13, 7). al. AMBR. off. 2, 21, 107 in officiis... hospitalibus omnibus... -s impartienda est. VVLG. act. 28, 2 (gr. *φιλανθρωπίας*).

PELAG. in I Tim. 3, 2 'hospitalalem': ut ad -is opus cuncta plebs... provocetur. PAVL. NOL. epist. 13, 21 p. 102, 2 omnis advenae transitum prompta -e suscipimus. AVG. civ. 3, 22 p. 134, 17 D. blanda comitate -is. serm. 339, 3, 3 cum eis (*pauperibus*) communicanda est -s (sc. ita ut ad mensam adhibeantur. cf. SIDON. epist. 6, 2, 1 parsi-monia et -e [humil. C] certantibus non minus se ieiuniis quam cibis pauperes pascit *Eutropia*. *accedit his locis notio q. e. 'munificentia'* [v. *infra l. 56 sqq.*]). trin. 3, 12, 22 (*de V. T. gen. 19, 2*) cur... tamquam tali -e indigentibus et hospitium praebetur et victus angelis? (*alluditur ad naturam humanam, cf. p. 3083, 27*). PS. AVG. haer. 4, 5 (*syn. hospitalitatem*): COD. Theod. 7, 9, 1. CASSIAN. conl. 18, 1, 4 cum nos -e... congrua refecisset (*transit ad p. 3083, 19*). inst. 4, 7 omnem diligentiam susceptionis et -is (humilitatis HL) impendit. al. PETR. CHRYS. serm. 121 p. 531^c. SIDON. epist. 4, 9, 1 grandis. PAVL. PELL. 289 quosdam... summa -e Gothorum hospitibus studuisse suis prod-esse tuendis. et al.

⑦ *fere i. q. munificentia, liberalitas* (*transit huc supra l. 44; cf. sub β [infra l. 83] et v. humanus p. 3095, 46*): LEX conviv. (Querol. p. 60, 3) ita ut dodrantem solidi... largientis non excedat -s. AVG. in psalm. 48 serm. 1, 3 divites -em nolunt exhibere fraternam. serm. 50, 2 aurum et argentum... exercitatio -is est. SIDON. epist. 2, 10, 2 uberem munificentiam in pauperes -emque episcopi.

⑧ *fere i. q. aequitas sc. sententiae* (*apud Ictos, v. Krüger, ZSavSt. 19, 1898, 19 sqq.; cf. humanus p. 3095, 49*): IULIAN. dig. 28, 2, 13 pr. ad huiusmodi sententiam -e suggerente decursum est (*opp. subtili iuris regulae*. VLP. dig. 49, 4, 1 pr. INST. Iust. 3, 2, 7. 3, 6, 10). POMPON. dig. 40, 4, 4, 2 -is intuitu (*opp. ex nimia supilitate*. PAPIN. dig. 46, 1, 47, 1 VLP. dig. 48, 20, 5, 1 NOVELL. Valent. 3, 3 COD. Iust. 3, 31, 12, 2^b al.). PAPIN. dig. 16, 2, 16, 1 -is gratia (29, 2, 86 pr. COD. Iust. 3, 28, 36, 1^b). TRYPH. dig. 49, 15, 12, 5 -is rationi congruum est (*opp. iure subtili*. VLP. dig. 4, 6, 38, 1. 48, 18, 1, 27 [*epistula divorum fratrum*] prudenter et egregia r. -is. INST. Iust. 1, 6, 2 [*Cod. Iust. 6, 27, 6 intuitu*]. cf. p. 3079, 49). VLP. dig. 44, 4, 7, 1 habet haec sententia Iuliani -em. FRG. Vat. 281. COD. Theod. 5, 1, 8 (= Iust. 6, 56, 5, 1) -is contemplatione. 9, 40, 16 pr. (= 11, 30, 57 Iust. 1, 4, 6, 3. 7, 62, 29, 1) -is consideratione. CONST. Sirmond. 13 ut iustitiam inflectat -s.

⑨ *vi communitatis evanescente fere i. q. sensus* (in *univ.*): AVG. civ. 14, 9 p. 25, 29 D. affectum expertes -em totam potius amittunt quam veram adsequuntur tranquillitatem (*infra*: durum, stupidum. cf. p. 3050, 7). COD. Theod. 9, 25, 3 (= CONST. Sirmond. 10; *de raptu virginis deo dicatae*) proditorem pro pudicitia religionis invitat -s. 11, 30, 56 (= Iust. 7, 62, 28) iustae paenitudinis.

β usu *secundario de bonis, quae -is causa praestantur* (*per plur. p. 3083, 14. 38. 40; cf. gr. τὸ φιλανθρωπὸν 'beneficium', [Ehlers]*

'munus', 'ἐξένιον', 'salarium' sim. [v. Preisigke, Wörterb. d. griech. Papyrusurkunden II 692 sq. S. Tromps de Ruiter, Mnem. n. s. 59, 1932, 293], quod recipitur ab Vlp. dig. 50, 14, 2 philanthropi nomine [cf. R. Gest. div. Aug. 3, 31 praemia ~ φιλανθρωπῶν ὀνύματα]:

① *praevalente vi incorporali de beneficiis variis (praetoris l. 7, imperatorum saepius):* PETRON. 65, 1 hanc -em (sc. potiones servis divisas) insectae sunt mattheae (VLP. dig. 3, 1, 1, 4 praetor solet exhibere. VVLG. II Macc. 6, 22 in eo [eum Italia rec. L et X; gr. φιλανθρωπίας]. NOVELL. Valent. 1, 3, 4 hanc -em cunctis... posse sufficere. 34, 4). AVSON. 419, 76 p. 373 P. in quot vias de una eius (Traiani, qui aegrotantes amicos visabat) -e progredieris (syn. comitas). CASSIOD. var. 3, 42, 1 supplicationem praecedat -s. 4, 24, 2 petitioni tuae robur praesenti -e largimur. GREG. TVR. glor. conf. 60 p. 783, 2 Nicetii elymosinae atque -es (humilitates cod. unus). COD. Iust. 3, 19, 2, 1 (a. 331) post huiusmodi -em (antea: p. h. indultum tempus). c. gen. explic.: COD. Theod. 9, 38, 6 (= Iust. 1, 4, 3, 4) ne in eos liberalitatis augustae referatur -s, qui eqs. (antea: indultum nostrae serenitatis).

② *praevalente plus minus vi corporali ('-s corporis' infra l. 49) fere i. q. donum, refectio, annona, cibum sim. (opp. deliciae l. 30 [contra v. l. 55]; saepius spectat ad -em imperatoriam [cf. p. 3081, 35 sqq.] vel hospitibus praestitam [cf. p. 3082, 19 sqq., ubi nota p. 3082, 51; vix huc pertinet AMBR. Tob. 14, 50 p. 547, 6]):* LACT. inst. 3, 23, 6 fac illam (pecuniam) beneficium, fac -em, largire pauperibus. AMM. 29, 2, 6 omni -is invitamento... lacessitus Heliodorus. AVG. quaest. hept. 1, 34 p. 20, 7 quaeritur... quomodo potuit ad hanc -em invitare (Abraham angelos, cf. V. T. gen. 18, 4 sq.), quae refectio mortalibus carnis necessaria est, non immortalitati angelorum (alluditur ad naturam humanam, cf. p. 3082, 49). serm. coll. Morin p. 265, 13 in via difficili non solum deliciae non inveniuntur, sed vix -s competens exhibetur. COD. Theod. 9, 3, 7 (= Iust. 1, 4, 9 pr.) ne his -s (-tus B) clausis... negetur (infra: victualem substantiam, alimoniam, lavacrum; v. Gothofr. ad l.). MAX. TAVR. hom. 88 p. 456^a si aliquid... cuicumque largiris, expectas, ut... benedicat... de quo ei -s sit tributa? EVGRAPH. Ter. Eun. 265 neque animus neque corpus ex otis (V², excitus cett.) curationem -emque cognoscit. CASSIOD. var. 2, 31 fiscali -e recreati. 3, 42, 2 ut... exercitus nostris -bus aleretur (antea: exercitiales expensas. per plur. ut: 6, 3, 6 praefectus praetorio servientibus nobis procurat annonas, -es ipsis quoque iudicibus facit). 6, 8, 4 per magistrum officiorum exteris gentibus... ordinatur -s. 7, 33 -em subter annexam vel ad equos capitum... legatis... praestabit. LEX Visig. 9, 1, 4 si quis nesciens fugitivum susceperit et ei -em dederit (infra: a quo -em fugitivus acceperit. sim.: 9, 1, 5, 6. cf. Lex Burg. 6, 9 si... panem dederit). EVGIPP. Sev. 3, 2 nisi... frumenta... in Danuvii fluentia proiciens -em piscibus exhibeas, quam hominibus denegasti. 30, 1 inimicorum... excursio nihil -is inveniens statim fame compulsa eqs. CAES. AREL. serm. 1, 8 p. 8, 6 (de duobus generibus elemosynae) si tibi exuberat, unde -em corporis (sc. buccellam) tribuas (infra: cibum corporis, corporales elemosynas sim.; opp. doctrina). CIL XIV 4015, 5 in <hi>s praedis... balneis... lavat(ur) more urbeo, et omnis -s praestatur (cf. INSCR. RevA. VI 2, 1933, 384 n. 49 in his praediis... balneum et) omnis -s urbeo more praebetur. huc traham (fere i. q. δαίς δάλεια, deliciae): FVLG. myth. 1, 2 p. 17, 18 pollucibilitate, quam nos -em dicimus.

cf. inhumanitas.

hūmānitās v. p. 3097, 75.

hūmānor, -ātus sum, -ārī. [ab humanus, cf. gr. ἐνανθρωπύνω et inhumanari. J. B. H.] [var. l.: CONC.⁸ II 3, 1 p. 128, 6 (inhumanatam, incorporatam cett.).]

i. q. hominem fieri (de Christo incarnato; graece resp. ἐνανθρωπύνω praefer l. 79; coniung. incarnari infra l. 65. 68. 72): PAVL. MED. bened. 10, 13 Christus -tus (humanitas cod.) et 'paulo minus ab angelis minoratus' (N. T. Hebr. 2, 7). CONC.⁸ I 2 p. 35, 41 (= I 3 vers. Tur. p. 61, 1) descendit et incarnatus est et -tus est eqs. ([gr. I 1, 2 p. 13, 3; I 3 Rustic. l. c. inhumanatus]. EPIST. pontif. 937 CONC.⁸ IV 2 p. 139, 11 et 23 [gr. Mansi 7, 109^c et 112^b]). p. 37, 38 (= I 3 Rustic. p. 21, 3) descendisse, incarnari, ari eqs. ([gr. I 1, 1 p. 26, 22; I 3 vers. Tur. l. c. inhumanari; I 5 p. 338, 22 hominem factum; aliae versiones aliter]. p. 41, 12 [= I 3 vers. Tur. p. 23, 15; gr. I 1, 1 p. 29, 14; Mar. Merc. I 5 p. 47, 8 hominem factum]). p. 38, 1 (= I 3 vers. Tur. p. 21, 5) incarnari et -ari... ex deo verbum (gr. I 1, 1 p. 26, 24; I 5 p. 338, 25 hominem factum; aliae versiones aliter). p. 53, 4 (= I 3 vers. Tur. p. 67, 7) unigeniti deitatem -tam esse (gr. I 1, 2 p. 38, 24; Rustic. I 3 l. c. et I 4 p. 62, 22 inhumanatam). p. 67, 9 deo quidem -to, homine autem deificato ([gr. I 1, 2 p. 43, 31; I 3 vers. Tur. p. 72, 24 inhumanato]. RVSTIC. c. aceph. p. 1180^a d. q. -to [sed inhumanato p. 1192^a al.], h. vero deitato). CASSIOD. hist. 6, 22 p. 1044^b verbum propter nos -tum (Socr. h. e. 3, 8, 26 γενόμενος ἐνανθρωπῶν). ibid. decebat... eum (Christum)... ostendere semetipsum -tum (gr. 3, 8, 27 ἐνανθρωπήσαντα). in psalm. praef. p. 10^a deum... visualiter -andum esse. 56 div. p. 400^c factus..., ut ita dixerim, -tus deus Christus.

deriv.: humanatio.

*hūmānus, -a, -um. [cf. c. homo, quamquam -ū- difficultatem praebet. J. B. H.] de origine: PRISC. gramm. II 79, 8 ab humo -us (cf. 76, 23. v. etiam l. 6. 16 et homo p. 2871, 50; per allusionem fortasse VARRO p. 3086, 11).

de scriptura: PAVL. FEST. p. 100 hemona -a et hemonem hominem dicebant. um- (at GRAMM. suppl. 299, 2 'humatus', 'humus', '-um'... per h. litteram): CIL III 276, 4. 8910, 5 XI 6657, 7 XII 4517, 2 XIII 1131, 12 INSCR. RevA. 20, 1912 p. 466, 192 TAB. devot. Pomp. NSC. 1916 p. 305 b, 11. om- (fort. ad analogiam vocis q. e. homo, v. O. Prinz [p. 3013, 54] 94): CIL XIV 2934, 16 (a. 385). de comparatione (ad II): compar. -ior inde a VARRONE p. 3093, 52, CIC. (vi elativa: APVL. met. 9, 38 AMM. 24, 1, 9); magis -us: TER. Hec. 553 (DON.: pro '-ius' Terentiano more). superl. -issimus inde a CIC. (nota vel maxime -issimus: p. 3093, 44). cf. quamvis -us: p. 3093, 47, 51. NOT. Tir. 5, 88^a -i generis (40, 71^a). 40, 68 -us. de mensura: SERV. georg. 1, 44 'homo' (add. Serv. auct.), 'humus' u. brevis est, '-us' producitur. GLOSS. ἀνθρώπινος. mortalis. specialia v. p. 3093, 42. 60 sqq. legitur inde a LIV. ANDR. (?; p. 3091, 27), ENN., PLAVT. [dub. vel falso trad.: PLAVT. Rud. 767 (P). PROP. 2, 12, 6 (vix recte Rothstein ad l.). FEST. p. 298. QVINT. inst. 9, 4, 88 (pro humilior; cf. p. 3075, 18). TERT. apol. 21, 8 (loco conclamato). COD. Iust. 3, 44, 14 (humatum Cod. Theod. 9, 17, 7). contextu multilo: PACVV. trag. 190 CIC. nat. deor. 1, 85.]

i. q. ad hominem pertinens, ἀνθρώπινος:

I in univ. dictum pertinet ad ea, quae hominum propria sunt: A exempla varia ad notionem verbi illustranda:

1 vi generali: a de iis, quae artius cum hominibus cohaerent (fere pro gen. subi.): a de essentia: ① de corporalibus, quae oculis, auribus (l. 32 sqq.), naso (l. 46) percipiuntur: ENN. ann. 322 Cyclopi venter... carnis -is distentus (v. vol. III 481, 26 al.; cf. p. 3091, 30). PLAVT. Bacch. 1141 -a nos voce appellant oves (VARRO frg. Gell. 16, 17, 2 Ov. am. 2, 6, 37. et al. cf. Ov. met. 11, 601 linguae [PLIN. nat. 37, 164. et al.]. VAL. MAX. 1, 6, 5 sermonem [PLIN. nat. 8, 106. et al.]. 9, 2 ext. 9 sono vocis. LVCAN. 1, 561 murmur. PLIN. nat. 2, 193 clamori. 9, 23 gemitus. v. et p. 3087, 7. 28. 30. 45. 3088, 23 sqq.). ACC. trag. 389 speciem (CIC. S. Rosc. 63 et figura [v. vol. VI 1, 723, 20. 729, 62]. cf. CIC. rep. 3, 14 simulacris. nat. deor. 1, 76 formas [v. vol. VI 1, 1067, 65]. PROP. 2, 2, 3 facies [v. ibid. 47, 81]. Ov. met. 1, 213 imagine. PLIN. nat. 7, 24 effigie [v. vol. V 2, 183, 18]. cf. p. 3087, 5. 26 sqq.). 463 ex taurigeno semine... an -o (LVCR. 4, 1040. et al.). VARRO Men. 261 lac (PLIN. nat. 28, 123. et al.). ling. 5, 41 caput (v. vol. III 403, 74. 404, 83). frg. Aug. civ. 7, 19 p. 297, 7 D. manibus (PROP. 3, 7, 30. et al. cf. p. 3087, 78. 3091, 30). CIC. Tusc. 1, 72 corporibus (v. vol. IV 1009, 3 al.). nat. deor. 1, 92 membris (3, 3. et al. cf. CIRIS 198 artus [FLOR. epit. 1, 23, 2. et al.]). LVCR. 4, 682 odorem. SALL. hist. frg. 2, 2 vestigii (LIV. 5, 47, 2. et al. cf. TIB. 3, 19, 10 pede [PLIN. nat. 8, 70 et cruribus. et al.]). HOR. sat. 2, 2, 95 aurem (VAL. MAX. 1, 8, 7. et al.). ars 102 vultus (APVL. met. 4, 29. et al.). 186 exta (PLIN. nat. 28, 5. cf. Ov. Ib. 402 viscere [SEN. epist. 14, 4 viscera. et al.]). Ov. met. 4, 582 ora (LIV. 27, 4, 14. et al.). 9, 194 sanguine (al. LIV. 38, 58, 7 [i. stirpe]. 45, 5, 11 [i. caede]. et al. cf. Ov. met. 15, 464 cruori [v. vol. IV 1244, 52. 53. 1245, 7]). 15, 390 medullas. fast. 1, 558 ossibus (PHAEDR. 1, 27, 3. et al.). Pont. 2, 2, 38 sinus. VITR. 10, 16, 10 stercoris (COLVM. 5, 10, 10. et al. cf. COLVM. 7, 5, 15 urinae [7, 5, 18. et al.]. arb. 23, 1 lotio [PALLAD. 12, 7, 14. et al.]). PLIN. nat. 17, 51 dapes i. stercus). et al. de bestiis: PELAGON. 122 peduculos.

② de animo sim. (cf. p. 3088, 39 sqq. 3089, 33 sqq.): VARRO ling. 5, 59 Epicharmus dicit de mente -a (CIC. leg. 1, 16 Tusc. 1, 66 Ov. met. 1, 55. et al.). CIC. leg. 1, 26 ingenio (VAL. MAX. 8, 9, 3. et al.). Tusc. 1, 65 animus (5, 38. Tim. 46 [gr. p. 42^d ψυχῆς ἀνθρώπινης]. et al.). div. 2, 110 (transit ad p. 3092, 28 sqq.) ut... is (sc. vates), qui -os sensus amiserit, divinos adsecutus sit (GRATT. 310. et al.). LVCR. 5, 103 pectus (VAL. MAX. 9, 3 pr. et al.). LVCAN. 5, 98 animam (PS. APVL. Ascl. 2, 18. et al.). APVL. met. 3, 18 spiritum (AVG. civ. 10, 27 p. 445, 13 D.). et al.

β de gestis, factis, bonis sim.: ① de variis (exempla paucissima): PLAVT. Merc. 6 Noctem (eqs.) credo -as querimonias non tanti facere (cf. CLAVD. carm. min. 22, 9 querellae). Mil. 730 divos dispertisse vitam -am (CATO mor. frg. 3 VARRO rust. 2, 1, 3. et al. cf. p. 3087, 51). VARRO ling. 7, 17 ortus. rust. 2, 10, 6 feturam. 3, 1, 4 divina natura dedit agros, ars -a aedificavit urbes (MANIL. 4, 237 aptare... a. -is elephantum. et al. cf. p. 3085, 34). CIC. inv. 1, 2 divinae religionis, ... -i officii (SEN. epist. 95, 51. et al. cf. CIC. rep. 6, 15 munus [phil. frg. V 97 M.]). Arch. 31 commendatio (opp. divina). de orat. 2, 72 operibus (SEN. suas. 6, 5 [?]. SEN. benef. 7, 31, 5. et al.). 3, 23 sive de divina vi sive de -a (LVCR. 5, 207 VERG. georg. 1, 198. et al. cf. p. 3088, 13). part. 6 testimonium divinum et -um (definitur). rep. 1, 12 virtus (al. VAL. MAX. 3, 2, 20. et al. cf. p. 3088, 31). 1, 25 Romulum natura ad -um exitum abripuit, virtus... in caelum dicitur sustulisse (cf. p. 3087, 24). leg. 1, 27 societatis (al. LIV. 6, 41, 11. et al. cf. CIC. fin. 5, 65 coniunctionis [off. 1, 157]. off. 1, 50 communitatis [1, 157]. et sim.; v. et p. 3086, 64 sqq.). 2, 22 periurii poena divina exitum, -a dedecus. nat. deor.

[Eklers]

2, 133 naturae (al. HOR. epist. 2, 2, 188. et al. cf. p. 3087, 80. 3089, 26. 29). div. 2, 127 sin vera visa divina sunt, falsa . . . -a (sc. motu naturali animorum effecta). al. LVCR. 2, 169 rationibus (i. usibus). VERG. georg. 4, 470 precibus (STAT. Theb. 3, 660). Aen. 5, 689 labores (SIL. 13, 520. et al. cf. p. 3088, 20). HOR. epod. 5, 88 vicem. carm. 3, 3, 51 usus (OV. fast. 3, 666. et al.). PROP. 1, 16, 25 dolores (2, 1, 57 VAL. MAX. 2, 6, 7. et al.). 3, 18, 34 ab -a (-is Barber) cessit in astra via anima (sc. hominum vestigiis trita. cf. OV. fast. 1, 248 locis [1, 300]. TREB. Claud. 4, 1 orbis [trig. tyr. 12, 8 Valer. 6, 2]. CLAVD. carm. min. 27, 10 mundi). OV. am. 3, 10, 6 bonis (LIV. 30, 1, 4. et al. cf. p. 3087, 55). met. 9, 501 ad caelestia ritus exigere -os (PLIN. nat. 5, 44 APVL. met. 10, 17). fast. 1, 607 honoribus (LIV. 32, 34, 12 divinos -osque [39, 50, 9 VELL. 2, 124, 3]. TERT. idol. 15 p. 49, 6. et al.). al. LIV. 2, 20, 12 nihil nec divinae nec -ae opis dictator praetermittens (al. COLVM. 3, 1, 2 arb. 1, 1 [syn. cura mortalium]. et al. cf. LIV. 5, 22, 3 opes i. divitiae [PLIN. nat. 37, 1]. v. et p. 3087, 65. 3088, 5. 17). 3, 7, 7 inops . . . senatus auxilii -i (Roman. cod. Veron.) ad deos populum . . . vertit (VAL. MAX. 1, 8, 2. 5, 6 ext. 1. et al.). 5, 49, 5 deorum opes -aque consilia rem Romanam adiuvabant (v. vol. IV 451, 42. 455, 48. 458, 29. cf. p. 3087, 77). 8, 11, 1 divini -ique moris (PLIN. nat. 5, 46. et al.). 8, 18, 1 fraude (v. vol. VI 1, 1272, 30). 9, 9, 4 iuxta divinas religiones fides -a colitur (VLP. dig. 2, 14, 1 pr. COD. Iust. 2, 4, 20 [a. 293]. cf. p. 3088, 15). al. VAL. MAX. 6, 6 pr. salutis (CELS. 1 proem. 40 PLIN. nat. 23, 32. et al.). al. SEN. Herc. O. 442 ira (opp. caelestis. cf. p. 3089, 11). dial. 3, 3, 6 animalia -is affectibus carent (TERT. anim. 52 p. 384, 1. et al. cf. p. 3087, 33. 3094, 43). al. COLVM. 7, 12, 1 quadripedum greges -a sollertia . . . curantur (cf. p. 3089, 38). 12 praef. 2 victus (12, 4, 2) et cultus (FRONTO p. 213, 16 N. usu cultuque. cf. p. 3086, 49). APVL. met. 10, 15 -is . . . cibis saginatus asinus. et passim. nota de arte et litteris saecularibus: AVG. civ. 18, 42 p. 321, 12 D. scripturarum non tamquam -arum, sed . . . tamquam divinarum . . . auctoritas. ARNOB. in psalm. 16 p. 344^A litterae (opp. scripturis sanctis. CASSIOD. inst. 1, 28, 5 [opp. divinis]. CASSIOD. inst. 1, 15, 5 artem [cf. p. 3084, 72]. 1, 15, 6 regulis. 1, 15, 7 dictionum [opp. divini . . . eloqui]).

② de iure (ad rem cf. Berger, RE X 1212 sqq.): ① ius -um (plur. l. 38 sqq., cf. infra l. 83): ① opp. divinum (cf. vol. V 1, 1621, 20): CIC. S. Rosc. 37 pro patre mori i. d. atque -a cogebant (per plur. ut: 65 cum omnia d. atque -a i. scelere nefario polluisset [LIV. 31, 30, 4]. off. 1, 26 pervertit Caesar. CAES. civ. 1, 6, 8 permiscetur [IVL. VICT. rhet. 11 p. 412, 15]. FLOR. epit. 3, 5, 7 domus, templa et arae, -a omnia atque d. i. violata sunt [CLAVD. DON. Aen. 1, 350 p. 76, 6. 2, 175 p. 171, 15]. GELL. 20, 1, 8 contra [LAMPR. Alex. 63, 6]. SERV. georg. 1, 269 CLAVD. DON. Aen. 2, 660 p. 236, 10). Sest. 91 har. resp. 14 part. 129. LIV. 1, 18, 1 consultius vir . . . omnis d. atque -i i. Numa (item de iuris peritis: 39, 16, 9 VELL. 2, 26, 2 SEN. benef. 7, 2, 4 peritus sapiens [GELL. 11, 18, 1 Draco]. TAC. ann. 3, 70, 3 sciens [6, 26, 1]). 31, 24, 18 diruta . . . non tecta solum, sed etiam sepulcra, nec d. -ive i. quicquam . . . est servatum (i. potestatis, item: GAIVS dig. 1, 8, 1 pr. [= inst. 2] aliae res sunt d. i., aliae -i eqs. cf. l. 59; v. et supra l. 42). CVRT. 3, 10, 9 foedera d. -ique i. violata a Persis. TAC. hist. 2, 91, 1 expers Vitellius. ann. 2, 14, 3 non . . . memores Germanos. 4, 38, 3 intellegentem . . . mentem. SVET. Vit. 11, 2 neglecto. MOD. dig. 23, 2, 1 nuptiae sunt . . . d. et -i i. communicatio. IVST. 36, 2, 8 MACR. Sat. 3, 7, 4, 3, 9, 16. ② solum ponitur: generatim: LIV. 9, 1, 8 si nihil . . . i. -i (fere i. q. 'apud homines') relinquunt inopi, ad ego ad deos . . . confugiam. SEN. epist. 91, 16. IAVOL. dig. 8, 4, 4 quod -i i. esse desiit (i. potestatis, item: GAIVS inst. 3, 97 SERV. georg. 3, 16 COD. Iust. 4, 54, 9 pr. cf. supra l. 50). TERT. Scap. 2 p. 540 Oe. -i i. et naturalis potestatis. LAMPR. Diad. 7, 3 (vers.). AVIEN. infra l. 83. AVG. gen. ad litt. 3, 18 p. 83, 15 COD. Iust. 1, 17, 2, 18.

vi morali respicitur modus humanitatis (v. humanitas p. 3079, 73 et cf. p. 3086, 1; aliter p. 3095, 60): LIV. 5, 37, 4 violatoribus i. -i ([5, 36, 6 et 8 gentium]. in vita publica, item: 41, 24, 10 dissertio [v. app. crit.] i. -i [sc. fines interdicti Macedonibus ab Achaëis]. TAC. ann. 1, 40, 2 omnis -i [ac divini suppl. W. Heraeus] i. violatores rebelles. cf. p. 3086, 5). 23, 5, 11 (v. p. 3087, 44). SEN. Oed. 1026 (log. Iocasta ad se) omne . . . perit, incesta, per te i. -i decus. benef. 3, 18, 2 servum qui negat dare . . . domino beneficium, ignarus est i. -i. 7, 19, 8 intercisia i. -i societas crudelitate. PETRON. 79, 9 Ascyllus indormivit alienis amplexibus oblitus i. -i (sc. fidei et amicitiae). PLIN. nat. 28, 6 eversor i. -i monstrorumque artifex Othanes. IVST. 18, 4, 8 Pygmalion oblitus i. -i avunculum . . . sine respectu pietatis occidit. ③ c. aliis subst.: generatim: CIC. Verr. II 5, 34 contra fas, contra auspicia, contra omnes divinas atque -as religiones. dom. 2 si Clodius tribunatum, quem aequitate -a tueri non potest, divina religione defenderit. off. 3, 23 naturae ratio, quae est lex divina et -a (S. C. de sumpt. lud. glad. [OIL II 6278] 4 FIRM. math. 1, 7, 35. CLAVD. DON. Aen. 12, 580 p. 619, 28 facientes contra -as et d. l. [COD. Theod. 16, 2, 27, 1 CONST. Sirmund. 3]. et al. sine opp.: SEN. contr. 2, 5, 7. AVIEN. orb. terr. 353 Aegyptiorum gens -as [ed. pr., -is cod.] l. et iura notavit [Dionys. 233 βιότοιο . . . κελεύθους]. et al. cf. p. 3086, 3). LIV. 5, 27, 6 quae pacto

fit -o societas (opp. quam ingeneravit natura). vi morali respicitur modus humanitatis (v. humanitas p. 3079, 58 et cf. p. 3085, 63): LIV. 1, 28, 11 exempli parum memoris legum -arum (infra: mitiores . . . poenas. cf. p. 3085, 79). 3, 57, 1 Ap. Claudium et legum expertem et civilis et -i foederis esse (4, 19, 3 ruptor f. -i violatorque gentium iuris [Tullius legatis interfectis. cf. p. 3085, 68]. SEN. dial. 4, 5, 3 ira in oblivionem clementiae venit et omne f. -um eiecit animo).

b de iis, quae ad homines referuntur: a per identitatem ('-us condicione' infra l. 22): ① de genere sim.: ENN. scaen. 317 -um genus (v. vol. VI 2, 1892, 80; cf. p. 3091, 25). VARRO Men. 428 (v. p. 3084, 4) -ae (Scaliger, -arum codd.; -am Itali, -orum Stowasser) quandam gentem stirpis con(co)quit Prometheus (LVCR. 1, 733 TERT. paenit. 12, 9). CIC. fin. 5, 65 gentis (v. vol. VI 2, 1846, 48. 55. 1849, 66. 1860, 79. adde: LVCR. 1, 727. 5, 1306). FIRM. math. 1, 9, 2 nationis (rat. codd.). PRVD. ham. 377 aevum. animal -um: PS. APVL. Ascl. 32 usque ad -um . . . a. (sc. neque ad bestias) sensus divinitas . . . pervenit. MART. CAP. 4, 352 alia sunt -a, alia ferina a. ② de hominibus: PLAVT. Amph. 28 -a matre natus, -o patre. CAS. 334 -i Ioves. MIL. 1043 deus dignior fuit quisquam homo qui esset (te, sc. milite)? : non hercle -u[m]st erg[e]o: nam volturio plus -i credo est. TERT. bapt. 10 p. 209, 9 Iohannem . . . -um condicione. ADV. Marc. 2, 16 p. 357, 7 quem deum non negas, confiteris non -um. OPTAT. 5, 2 p. 122, 7 persona (opp. deum). AVG. serm. 174, 1, 1 si . . . -us dicitur, qui in domo sua suscipit hominem (v. p. 3093, 63), quam -us est, qui in se ipso suscipit hominem (sc. Christus; cf. p. 3091, 57)? CASSIOD. inst. 1 praef. 7 magistros (opp. divina inspiratione). per metonymiam: TERT. apol. 28, 4 cum plus timoris -o dominio (-no Φ, dett.) dicatis (sc. imperatori). scorp. 10 p. 166, 3 potestatibus (syn. homines huius communis naturae, opp. veros homines [Valentini]. resurr. 35 p. 76, 4. AVG. civ. 19, 15 p. 382, 30 D. principatus et p. [cf. Vulg. I Cor. 15, 24]. cf. l. 34). PRISCILL. tract. 6, 100 p. 74, 25 creaturae (VVLG. I Petr. 2, 13 [i. ordini; gr. ἀνθρώπων κτίσις, ITALIA Cassiod. Didym. -ae ordinationi; cf. CASSIOD. ad l.: principibus et potestatibus -is]. AVG. civ. 14, 27 p. 56, 16 D. angelicae et -ae. serm. 51, 2, 3). PS. SEN. epist. Paul. 11 humilitas -a (i. homines humiles). AVG. civ. 20, 21 p. 460, 17 D. ministeria dei vel angelica vel -a. ③ de variis (ambigue dictum l. 41): CATO or. frg. 8, 1 succidias -as facis, tantam trucidationem facis eqs. VARRO ling. 6, 34 oppidum Palatinum gregibus -is cinctum Iulercalibus (sc. populo). CIC. Font. 31 hostiis (v. p. 3047, 22. cf. LIV. 39, 43, 4 victimam [PLIN. nat. 36, 39. MIN. FEL. 30, 4 -as vel inhumanas. FIRM. err. 26, 2 AVG. civ. 16, 32 p. 176, 7 D.]. AVG. quaest. hept. 7, 49 p. 481, 18 sacrificiis). OV. epist. 9, 68 -a . . . dape pavit equas Diomedes (lb. 427. cf. FLOR. epit. 3, 5, 10 cibos). AVG. doct. christ. praef. 6 de -o templo i. hominibus (CONC. I 5 p. 166, 12. v. N. T. I Cor. 3, 17).

β ponitur pro gen. auctoris (exempla audaciora): CIC. div. 2, 68 avium congestu, non -o satu. SALL. Ing. 48, 3 vastus ab . . . -o cultu mons (LIV. 1, 44, 4. 21, 37, 5. CVRT. 5, 6, 13 -i c. vestigio [5, 6, 15 AVSON. Mos. 6]. 7, 3, 12. et al.). PLIN. nat. 2, 239 ignes (opp. sidera, sol. TERT. apol. 37, 3. cf. FIRM. err. 15, 3 incendio). CYPR. Fort. 10 p. 334, 4 infestatio (opp. divina protectio. cf. CLAVD. DON. Aen. 8, 35 p. 119, 12 pericula). AVG. serm. 245, 2, 2 (ad N. T. Joh. 20, 17) tactum horrebat -um Christus. BARNAB. 2, 6 oblationem (gr. ἀνθρώποποιήτων).

γ ponitur pro gen. obi. sim. (de iis, quae [qui] aliquo modo homines afficiunt, quae cum [in, pro] hominibus vel apud [erga, contra] homines fiunt; iuxta pon. gen. subi. l. 72): ① de rebus: CATVLL. 64, 20 Thetis -os non desepxit hymenaeos (cf. PROP. 2, 3, 31 cubilia). LIV. 3, 19, 11 divinis -isque . . . sceleribus (29, 18, 20). 10, 40, 1 divinae -aeque spei. PAVL. FEST. p. 117 caede (STAT. silv. 2, 5, 2 APVL. met. 1, 19. et al. cf. SEN. contr. 10, 5, 8 internecone. CLAVD. DON. Aen. 11, 560 p. 501, 19 necis [AVG. quaest. hept. 7, 49 p. 490, 9. et al.]). SEN. dial. 6, 23, 1 animis . . . ab -a conversatione dimissis (APVL. met. 5, 1, 6. et al. cf. APVL. Socr. 3 p. 123 contagione [AVG. civ. 8, 14 p. 342, 9 D.]. PS. APVL. Ascl. 23 proximitate. TERT. adv. Prax. 16 p. 256, 22 colloquia [infra: cum hominibus conversari]. ADV. Marc. 2, 27 p. 372, 24 congressus. AVG. civ. 9, 16 p. 389, 24 D. contrectatio [al.]. SVLP. Sev. dial. 1, 17, 4 occursum). TERT. anim. 46 p. 377, 17 institutioni. ADV. Marc. 2, 25 p. 370, 13 instructionis. coron. 13 p. 452 Oe. servitia. PELAG. in Rom. 13, 7 timorem (opp. dei). ANON. med. ed. Piechotta 58 morsum -um canis. CONC. I 2 p. 83, 36 (= I 3 vers. Tur. p. 109, 27) amicitiam (I 1, 3 p. 29, 6 πρὸς ἀνθρώπων). I 3 vers. Tur. p. 151, 31 -am (i. -orum operum, v. V. T. Dan. 3, 18) . . . culturam (I 1, 2 p. 101, 16 ἀνθρώπολατρείας). I 5 p. 83, 36 salvatoris -a (i. -ae naturae) susceptio. p. 283, 13 comestione (I 1, 7 p. 60, 3 ἀνθρώποφαγίαν, I 5 p. 138, 21 hominis manducationem). GREG. M. epist. 11, 17 p. 279, 6 rationibus (i. quae hominibus redduntur). technice de sacrificio hominibus sc. mortuis oblato (v. Wissowa, Rel. 2 420, 4. Koch, Der röm. Jupiter 76 sq.): PAVL. FEST. p. 103 -um sacrificium dicebant, quod mortui causa fiebat. GELL. 5, 12, 12 Vediovi immolatur . . . ritu -o capra. ② de animantibus: CIL XII 4517, 2 tosor -us. INSCR. christ. Diehl 1954 -um . . . hostem (sc. diabolum).

2 vi significanti de natura (vita) hominum propria sc. terrena, mortali: a de quolibet modo vel finibus naturae -ae (fere in formulis speciem extraordinariam vel immoderatam significantibus; specialia v. p. 3088, 34, 3089, 2): a de quantitate: LIV. 1, 7, 9 habitum formamque *Herculis* ... ampliorem augustioremque -a (PHAEDR. 4, 25, 24 corpore -am supra f. *Castores*. et al. cf. p. 3084, 38). 5, 32, 6 vocem ... clariorem -a (cf. SEN. Oed. 232 maior -o sonus *oraculi*. MELA 3, 95 tibiae sonantes maius -is. cf. p. 3084, 32). 8, 6, 9 species viri maioris quam pro -o habitu augustiorisque (VAL. MAX. 1, 8, 8 -o h. augustiorem [*Caesarem in somnio*]. SEN. nat. 1, 15, 8. cf. supra l. 6. infra l. 22, 41). 8, 9, 10 Decius angustior -o visu (visus var. l.; v. p. 3091, 36). SEN. contr. 1, 2, 21 altior ... -a ... species (SIL. 6, 426. et al.). SEN. nat. 1, 5, 14 super -am magnitudinem (CVRT. 8, 14, 13). LVCAN. 9, 794 -um ... egressa modum membra distenta (TAC. ann. 11, 21, 1. cf. SPART. Ael. 2, 4 oculis ... ultra -um morem [CLAUD. DON. Aen. 3, 175 p. 289, 27 de sudore immoderato]). SIL. 5, 435 membrorum ... celsius -o robur. Iuv. 13, 222 imago. PLIN. epist. 7, 27, 2 figura. FLOB. epit. 2, 4, 1 corpora. singulariter de potione modica: CAPITOL. Ver. 10, 9 -ae potionis modum supergressum calicem.

β de qualitate: ① generatim: LIV. 5, 41, 8 viros praeter ornatum habitumque -o augustiorem (sc. triumphalem) maiestate etiam ... simillimos dis (cf. supra l. 9. infra l. 41). 26, 19, 9 in Scipione multa admirationis -ae ... excesserant modum. SEN. contr. 7, 1, 3 mortis -ae facultatem abstuli (fratri, quem exarmato navigio impositus). SEN. dial. 5, 17, 3 cum oris detruncati ... deformitas -am faciem (cf. p. 3084, 39) perdidisset (de specie corporea, item: LVCAN. 6, 687 -ae ... discordia linguae murmur magica [infra: latratus ... canum eqs. cf. p. 3084, 33]. QVINT. inst. 11, 3, 169 super modum ac paene naturam vocis -ae acerba [12, 10, 29 paene non -a v. vel omnino non v. cf. p. 3084, 32]. APVL. met. 10, 10 in vicem -i coloris succedit pallor infernae). TAC. ann. 11, 38, 2 non odii, gaudii, irae, tristitiae, ullius denique -i affectus signa dedit (cf. p. 3085, 25). CLAUD. DON. Aen. 7, 90 p. 17, 26 -um sensum (cf. p. 3092, 32) ... dormiendo nescire. RVT. NAM. 1, 384 Iudaea ... -is animal dissocialis cibis. MAXIM. eleg. 1, 144 -a ... ratione caret senex. ② subest iudicium (cf. p. 3089, 2 sqq.): respicitur modestia homini mortali apta: LIV. 5, 23, 5 (de equis albis in triumpho Camilli) parum ... id non civile modo, sed -um etiam visum (infra: Iovis Solisque equis aequiperatum dictatorem. cf. SVET. Cal. 52 vestitu calc atque et cetero habitu neque patrio neque civili ac ne virili quidem ac denique -o ... usus est [infra: deorum insignia]. cf. l. 22). SEN. dial. 3, 20, 2 quos vecors animus supra cogitationes extollit -as (cf. p. 3090, 72). respicitur generositas -a: LIV. 23, 5, 11 expertem omnis iuris (v. p. 3085, 63) et conditionis et linguae prope -ae militem Poenum. CLAUD. DON. Aen. 4, 365 durus ... asper ... ab -a ratione dissimilis.

β de infirmitate -a c. miseratione vel contemptu dictum: a de vita (fortuna sim.) incerta, misera, brevi (l. 54, 66 sqq.) sim. (cf. res -ae p. 3089, 56, neutr. pro subst. p. 3090, 76; de usu derivato v. p. 3091, 59): ENN. scaen. 365 sepulcrum ... ubi remissa -a vita corpus requiescat malis (CIC. carm. frg. 40, 3 B. [Tusc. 1, 115] -a(e) v. varia ... mala. Tusc. 1, 84 incommoda. phil. frg. V 95 M. erroribus et aerumnis. LIV. 28, 43, 5 non longius, quam quantum v. -ae spatium est. et al. cf. p. 3084, 70). ACC. trag. 159 non facile sine deum opera -a propria (i. 'perpetua') sunt bona (cf. p. 3085, 10). VARRO rust. 1, 69, 3 de casu -o ... querentes (v. vol. III 580, 60). CIC. de orat. 2, 211 miseriarii (AVG. civ. 18, 85 p. 308, 8 D. al.). Tusc. 1, 116 malorum (v. vol. VIII 235, 10). OV. trist. 3, 11, 67 -ae ... memor sortis ... incertas ... verere vices (LIV. 45, 4, 2. et al.). LIV. 7, 31, 6 vice fortunarum -arum (9, 8, 4). 9, 8, 4 necessitatum (22, 60, 23. QVINT. decl. 248 p. 17, 80 errore ... -ae n. et al.). SEN. contr. 10, 4, 2 calamitatum (bis. PLIN. nat. 9, 94. et al.). VAL. MAX. 7, 2 ext. 2 felicitatis (SEN. benef. 5, 13, 1. et al. cf. AVG. civ. 18, 41 p. 317, 19 D. infelicitas). ibid. cladium. 8, 13 ext. 3 incommodi. SEN. Tro. 260 quo ... Fortuna altius evexit ... -as opes (benef. 6, 33, 1. cf. p. 3085, 16). apocol. 4, 1 v. 19 -a ... fata ... transcendit opus (i. tempus vitae. cf. dial. 8, 5, 7 in ultimum aetatis -ae terminum [al.]. epist. 72, 3 aevi [SIL. 3, 397. et al.]. et sim. al.). dial. 7, 19, 3 tempestates. 12 (11), 11, 5 varietatis. et al. de rebus vanis: CIC. rep. 3, 40 ista (sc. divitias, imperia, regna) putat -a, sua bona divina indicat sapiens. 6, 25 nec in praemiis -is spem posueris rerum tuarum. STAT. silv. 2, 2, 132 -a ... gaudia rides.

β de natura invalida vel vitiis obnoxia (cf. res -ae p. 3089, 69, neutr. pro subst. p. 3091, 6; de usu derivato v. p. 3091, 59): ① in univ.: (A) de variis rebus: Q. SOAEV. Aug. civ. 4, 27 p. 179, 32 D. condicione (v. vol. IV 131, 72). CIC. Verr. I 1 non -o consilio, sed prope divinitus (v. p. 3085, 19). II 5, 187 effigiem Celeris non -a manu factam, sed de caelo lapsam (SEN. epist. 82, 24. et al. cf. p. 3084, 43). rep. 1, 22 plus ... ingenii quam videretur natura -a ferre potuisse (HOB. sat. 1, 1, 75 quis -a sibi doleat n. negatis. ars 353 parum cavet maculas. et al. cf. p. 3085, 1). nat. deor. 2, 16 quod potestas -a efficere non possit (cf. SEN. dial. 11 [12], 8, 4 extra -am potentiam iacet [IVST. 12, 16, 1 HIER. epist. 60, 15, 3]. HIER. epist. 18^A, 13, 2 possibilitatem). div. 1, 111 anguria non. divini

impetus, sed rationis -ae (QVINT. inst. 1, 10, 7 inimitabilem -ae r. saporem mellis. SVET. Aug. 28, 3 quantum provideri -a r. potuit [sim. CAPITOL. Alb. 11, 2 AMM. 24, 3, 6]. et al. cf. AVG. civ. 18, 41 p. 317, 10 D. ratiocinationibus [antea: -is sensibus]. 20, 1 p. 405, 17 ratiunculis). VERG. Aen. 12, 427 (de Aenea sanato) non haec -is opibus ... proveniunt (LIV. 1, 16, 17. et al. cf. l. 17. p. 3085, 14). PROP. 2, 3, 27 non -i partus sunt talia dona. OV. met. 15, 64 res caelestes natura negabat visibus -is (cf. SEN. nat. 7, 30, 3 oculis [HIL. in Matth. 16, 7 ultra -os o. et al.]. 7, 30, 4 acies. CYPR. mortal. 19 p. 309, 4 aspectus [AVG. civ. 22, 19 p. 599, 7 D. -us atque infirmus]. AMM. 16, 10, 14 visio [20, 3, 12]). trist. 5, 12, 14 plus valet -is viribus ira dei (LIV. 4, 58, 4. et al.). LIV. 24, 5, 11 intolerandis patientiae -ae cruciatibus. 35, 14, 7 supra spem -am. SEN. contr. 1, 2, 17 quam nulla vis -a divinae resisteret maiestati (CVRT. 9, 4, 13. cf. p. 3084, 77). VELL. 2, 41, 1 animo super -am et naturam et fidem evectus Caesar (v. vol. VI 1, 688, 1. cf. APVL. met. 9, 18 certus ... fragilitatis -ae f. [i. constantiae]. v. et p. 3085, 22). 2, 79, 3 -a ope invictum ... fortuna concussit Octavianum (SEN. nat. 5, 18, 6 vim tempestatum nulla o. -a superabilem [TAC. hist. 4, 81, 2]. TAC. ann. 6, 12, 3 quantum -a o. potuissent. et al. cf. l. 5. p. 3085, 14). SEN. Thy. 408 labore maius -o decus (LVCAN. 6, 20. cf. p. 3085, 4). PLIN. nat. 7, 130 iudicii. 10, 94 opere. 22, 118 coniecturae (TERT. adv. Marc. 1, 18 p. 313, 18. et al.). 29, 53 arbitrii (cf. TERT. apol. 5, 1 arbitratu). 36, 124 quae non enarrari -o sermone possunt (APVL. met. 4, 28 a. -i penuria [Socr. 3 p. 124]. et al. cf. APVL. met. 11, 3 paupertas oris -i. EDICT. imp. Diocl. II 2 linguae [PASS. Paul. 16]. CLAUD. carm. min. 30, 51 vox. v. et p. 3084, 32). SIL. 12, 512 passus (cf. 17, 502 gressibus). TERT. nat. 1, 10 p. 75, 26 arbitrio et libidine sententiae -ae (anim. 26 p. 343, 20 inaequalitas s. -ae). IVST. 12, 16, 2 maius -a mortalitate opus utero tulit Olympias. HIL. in Matth. 5, 11 scientiae. 12, 18 Christi opera ultra -am esse virtutem (AVG. civ. 10, 27 p. 444, 29 D. -a, fragilis et infirma. et al. cf. p. 3084, 79). 14, 12 intelligentiam (25, 5. PRISCILL. tract. 6, 92 p. 69, 11 -ae i. infirmitas [cf. 10, 128 p. 94, 20 intellectus]. et al.). CLAUD. 24, 40 reliquit -um ... modum virtute (SVLP. SEV. Mart. 2, 7 humilitas ultra -um m. PASS. Petr. 6 ultra -um m. misericors. aliter p. 3089, 2 sqq.). AVG. civ. 20, 21 p. 457, 30 D. pro modulo capacitatis -ae. et al. acced. quam: TERT. praescr. 41, 1 quam futilis, quam terrena, quam -a sit conversatio haeretica.

(B) de animo sim. (cf. p. 3084, 58 sqq. 3089, 33 sqq.): spectat ad mediocritatem ingenii: CIC. S. Rosc. 131 nisi hoc mirum est, quod vis divina adsequi non possit, si id mens -a adepta non sit (Tusc. 4, 47. SEN. epist. 76, 33 vanas -arum formidines m. CVRT. 4, 13, 13. PLIN. nat. 2, 1 nec capit -ae coniectura m. [AVG. civ. 18, 52 p. 338, 25 D.]. et al.). MANIL. 1, 28 pectore (1, 717). VAL. MAX. 5, 7, 2 -o ingenio maius ausum Caesetium (QVINT. inst. 10, 1, 50 -i i. modum. et al.). SEN. benef. 4, 33, 1 ut ait Platon, difficilis -i animi coniectura est (PLIN. nat. 7, 1. et al.). PS. APVL. Ascl. 32 quantum possibile est per condicionem sensus -i (HIL. in Matth. 20, 2 [antea: simplici intellectu]). spectat ad indolem vitiis obnoxiam: SALL. Catil. 6, 7 inolescere animum -um (LIV. 4, 13, 4 insatiabilis eo, quod fortuna spondet. SEN. clem. 1, 24, 2 contumax eqs. PLIN. nat. 36, 104 prodigia a. -i [cf. APVL. flor. 22 p. 102 monstra]. et al.). Iug. 93, 3 more ingeni -i cupido difficilia faciendi animum adorta (hist. frg. 1, 7 vitio [CVRT. 8, 14, 1 TERT. nat. 1, 17 p. 68, 14. cf. PLIN. nat. 2, 43 peste]. LIV. 21, 22, 7 cura [i. curiositate]. 28, 23, 4 aviditate [PLIN. nat. 23, 9]. et al.). SEN. dial. 12 (11), 11, 1 mentis -ae pravitas (epist. 56, 10 mala. 85, 10 vitia [QVINT. decl. 321 p. 261, 3 vitium est -ae m. nimis cupiditas. Iuv. 14, 175]. et al.). PLIN. nat. 2, 87 improbitas cordis -i (VVLG. gen. 8, 21).

② de ipsis infirmitatibus hominum propriis: (A) usu generali de variis infirmitatibus sive morum sive intelligentiae: VARRO ling. 10, 61 a natura libido (i. licentia arbitrii) -a corrigitur. CIC. Tusc. 1, 72 qui animi se -is (immanibus Bentl.) vitiis contaminavissent (OV. fast. 1, 800. VELL. 2, 35, 2 omnibus -is v. immunis Cato. VAL. MAX. 4, 1 ext. 2 SEN. dial. 3, 3, 7. 9, 15, 5. MIN. FEL. 36, 8 corporis. ITALIA num. 5, 6 [Monac. al.; gr. ἀνθρώπων, Italia Lugd. hominis, Vulg. quae solent hominibus accidere; cf. ad l. AVG. quaest. hept. 4, 10]. et al.). nat. deor. 2, 70 imbecillitatis (v. vol. VII 1, 415, 75). SALL. hist. frg. 1, 103 more -ae cupidinis ignara visendi (TAC. hist. 5, 13, 2. cf. SEN. benef. 7, 10, 3 cupiditatis). LIV. 2, 3, 4 in tot -is erroribus (v. vol. V 2, 819, 57. cf. p. 3091, 78; v. et p. 3087, 53, 61). 30, 31, 6 infirmitatis (TAC. dial. 25, 6 -ae i. vitiis. et al.). SEN. suas. 2, 3 fragilitatis (v. vol. VI 1, 1229, 79). VELL. 2, 43, 4 simplicitas (HIL. in Matth. 22, 7). SEN. benef. 5, 4, 3 qui vix ullis -is desiderii continguntur. dial. 1, 2, 8 levitatis (11 [12], 7, 3). 6, 18, 7 audaciae. PLIN. nat. 10, 37 gula (i. voracitas). 32, 3 heu vanitas -a (AVG. civ. 12, 21 p. 547, 14 D. temeritate -ae v. al.). TAC. dial. 18, 3 vitio ... malignitatis -ae. PAVL. sent. 5, 21, 1 credulitate. PS. APVL. Ascl. 27 aut ignoratio aut incredulitas. MIN. FEL. 5, 5 mediocritas (TERT. adv. Marc. 1, 18 p. 313, 21 al. CYPR. epist. 59, 18 p. 689, 3 imbecillitate -ae m.). TERT. apol. 1, 8 (= nat. 1, 1 p. 59, 14) curiositas (CLAUD. DON. Aen. 11, 235 p. 442, 23. et al.). 47, 4 scrupulositas. adv. Marc. 4, 4 p. 429, 30 -ae temeritatis, non divinae auctoritatis (paenit. 2, 3, 7, 3. et al.). CYPR. domin. orat. 21 p. 283, 5

malitiae. AVG. civ. 21, 27 p. 551, 14 D. segnitia. ANON. Vales. 10, 48 -a, ut fieri solet, ... adulatione. et al. (B) *statuitur modus vitiorum* (ad genus locutionis cf. p. 3087, 2 sqq.; transit ad notionem q. e. 'tolerabilis' [v. p. 3091, 73 sqq.], sed ita ut interdum quidam *modus humanitatis* [v. p. 3079, 71] intellegatur): CIC. Verr. II 2, 9 si -o modo, si usitato more ... peccasset (SEN. clem. 2, 4, 3 super -um ac probabilem m. saevisse *Phalarim* [dial. 12 (11), 17, 5 intumescebat]. AMM. 27, 3, 12 supra ... ardentes [VVLG. II Macc. 9, 8 superbia repletus (gr. ὀνέρε ἀνθρώπων)]). 3, 224 utinam posset ... ratione hoc crimen quamvis falsa, modo -a atque usitata defendere. LIV. 8, 24, 15 ultra -arum irarum fidem saevienti turbae. SEN. Thy. 268 nescio quid animo ... supra ... fines moris -i tumet (IVST. 17, 1, 4 non solum ultra patrium, verum etiam ultra -um m. perosus filium). benef. 5, 6, 1 super mensuram iam -ae superbiae tumens *Alexander*. clem. 1, 25, 2 saevitia excedit fines primum solitos, deinde -os. PHYSIOGN. 33 p. 50, 11 cupidum gloriae ultra condicionem -am (gr. p. 328, 9 μισθὸν ἢ κατ' ἀνθρώπους).

(M) *de hominibus* (pro subst. l. 19; aliter p. 3091, 32 sqq.): PS. APVL. Ascl. 5 -i ... qui medietate generis sui contenti sunt, et reliquae hominum species (opp. qui se mente ... divina religione diis iunxerit). TRACT. Priscill. 1, 45 (RevBén. 24, 1907, 322) impossibile est -is hominibus, dum fuerint in corpore -o, tangere caelum (celo cod.) manibus.

c *de praestantia -a c. admiratione vel gloria dictum*: α *spectat ad aequanimitatem* (cf. p. 3092, 24): CIC. carm. frg. 37, 3 B. (Tusc. 4, 63) nihil tam terribile est, quod non natura -a patiendum ecerat (Eur. Or. 3 ἀνθρώπων φύσις. SEN. dial. 1, 4, 8 quantum -a n. posset pati). β *spectat ad generositatem*: CIC. Phil. 13, 1 ex numero hominum eiciendum, ex finibus -ae naturae exterminandum (COD. Greg. 14, 4, 1, 1 [coll. Mos. 15, 3, 1] otia ... n. -ae modum excedere hortantur). AVG. civ. 2, 4 p. 57, 17 D. verecundia (al. cf. 8, 18 p. 348, 19 pudor). γ *spectat ad virtutem ingenii* (cf. p. 3091, 33): CIC. Sest. 91 -ae docilitatis atque ingenii (fin. 2, 41 ratio excellens i. -i. ac. 2, 122 acies. SEN. epist. 110, 9 sagacitas. QVINT. inst. 1, 12, 2 quantum natura -i i. valeat. 12, 11, 10 quanta sit -i i. vis. et al. cf. SEN. dial. 4, 12, 3 mens. epist. 102, 21 animus. et al. aliter p. 3084, 58 sqq. 3088, 39 sqq.). PLIN. nat. 14, 115 sollertiae -ae (-e vel -a codd.) ... omnia exquirentis (17, 267 [immanat codd.]. AVG. civ. 22, 24 p. 614, 14 D. aliter p. 3085, 27).

B *locutiones generales*: 1 res -ae (per sing. infra l. 46. p. 3090, 1. 4): a *usu generali* (loci paucissimi): VARRO tit. libr. antiquitates rerum -arum et divinarum (v. vol. V 1, 1622, 49, 55 sqq.; adde: VARRO ling. 5, 155 res d. ... et ... -as curare. LIV. 5, 23, 7, 10, 8, 4. 34, 31, 4 QVINT. inst. 12, 20. VLP. dig. 43, 1, 1 pr. [i. 'iurius', syn. hominum]. APVL. mund. 30 [gr. p. 399 b 10 τὸ ὀνέρεος]. TERT. apol. 50, 16 [per sing. ut: COD. Iust. 9, 32, 4 pr. (a. 242)]. et al.). CIC. dom. 104 p. red. ad Quir. 11. de orat. 1, 81 (opp. natura rerum). orat. 119 (opp. caelestibus). nat. deor. 1, 3 nullam habere ... r. -arum procuracionem deos (cf. 2, 3 consulere eos deos r. -is. et al. v. et p. 3090, 55). epist. 10, 5, 2 nec quicquam ex omnibus r. -is est praeclearius ... quam de re p. bene mereri. AETNA 602 artificis naturae ... opus aspice, nulla cum tanta -is r. (phoebus codd.) spectacula cernes. LIV. 10, 163 r. -as miscuit Hannibal (cf. p. 3090, 59). et passim.

b *c. miseratione vel contemptu dictum* (ad rem cf. p. 3087, 47 sqq.): α *spectat ad vitam incertam sim. (loci paucissimi)*: CIC. Marcell. 7 r. -arum domina Fortuna. de orat. 2, 344 magnitudo animi, quo omnes r. -ae tenues ... putantur (cf. parad. 27 tolerantia r. -arum. fin. 5, 73 de contemnendis ac despiciendis r. -is [al.]. Tusc. 4, 37 nihil -arum r. aut intolerabile ... aut nimis laetabile. al. CAPITOL. Aur. 28, 4. PELAG. in Phil. 3, 1 [saeculi V, Ps. Primas.]. v. et p. 3090, 82). Lael. 102 fragiles caducaeque. off. 1, 90 (verba Panaetii) r. -arum imbecillitatem (cf. LIV. 45, 8, 6 mutationis. VELL. 2, 75, 2 dubios ... casus. SEN. epist. 98, 5 varietas. et al.). et passim. fere i. q. 'fortuna -a' (cf. p. 3091, 4): SALL. Iug. 14, 23 r. -arum spectaculum praebeo Adherbal. 38, 9 memorem -arum r. (LIV. 37, 35, 5. cf. SALL. Iug. 104, 2 ignari -arum r., quae fluxae et mobiles semper in adversa mutantur. TAC. hist. 3, 68, 1 immemor). β *spectat ad infirmitatem naturae -ae*: LVCR. 4, 1191 -is concedere r. vitia puellae.

c *fere i. q. οἰκουμένη, mundus, terra* ('genus -um' l. 84; exempla affero certiora [ambigue dictum l. 79]; cf. p. 3091, 12): SEN. dial. 12 (11), 12, 3 illo Claudio moderante terras ... illo r. -is praesidente (cf. TAC. hist. 4, 54, 2 possessionem r. -arum. ann. 15, 47, 2 caput. AVSON. 419, 80 p. 374 P. Gratiano -arum r. domino. CIL XI 6638, 9 [a. 328] principi [6657, 7]). nat. 3, 29, 5 quandoque erit terminus r. -is (CVRT. 5, 6, 13 -arum r. terminos se videre credentem militem [9, 2, 9. 28]. 9, 3, 13). CVRT. 10, 6, 6 *Alexandrum* deos accommodasse r. -is, quarum sorte completa cito repeterent eum suae stirpi (cf. PLIN. nat. 27, 3 Romanos velut alteram lucem dedisse r. -is videntur dei [QVINT. inst. 12, 1, 25 oratorem perfectum]. AVG. civ. 8, 14 p. 342, 27 D. inluxit sana doctrina). FRONTO p. 228, 7 N. cum r. -as ... conderet Iuppiter. ARNOB. nat. 2, 49 p. 86, 13 et boni ... sunt in r. -is viri (fere i. q. 'in genere -o'; cf. p. 3091, 15). AVG. civ.

8, 21 p. 351, 24 D. quid in r. -is agatur. et al. ... per sing. (ad analogiam vocis q. e. res publica) de mundo tamquam re publica generis -i: PERS. 3, 72 -a qua parte locatus es in re.

d *fere i. q. vita* (cf. [per sing.] GLOSS. II 257, 44 βίος ὁ κοινὸς τῶν ἀνθρώπων: haec res -a. 493, 58 res -a: βίος): α *proprie de vita animantium*: SEN. benef. 4, 22, 1 abire e r. -is. dial. 1, 2, 10 (verba Catonis) anime ... eripe te r. -is (CVRT. 10, 5, 10 CIL VI 33929, 7. cf. AVG. civ. 20, 29 p. 479, 11 D. raptus est de r. -is). epist. 76, 28 exemptum ... r. -is (v. vol. V 2, 1499, 38, ubi addas: FRG. Vat. 42 SVLP. SEV. chron. 2, 29, 5. COD. Iust. 3, 1, 7 [a. 294]). SCAEV. dig. 29, 7, 14 pr. in r. -is non est (al. VLP. dig. 28, 3, 6, 1 al. PAVL. dig. 1, 5, 7 al. AVG. civ. 10, 32 p. 456, 13 D. 22, 8 p. 569, 8. COD. Iust. 5, 28, 2 [a. 212]. al. CIL VIII 20162, 6 INSCR. christ. Diehl 2782. cf. infra l. 29). VLP. dig. 21, 1, 23, 3 quo ... se r. -is extrahat (cf. COD. Iust. 6, 53, 5, 1 [a. 226] subtracta [INSCR. christ. Diehl 314]). FRG. Vat. 313 in r. -is agens (COD. Theod. 14, 3, 13. COD. Iust. 2, 50, 7 [a. 294]. al.). APVL. flor. 16 p. 66 dixisse r. -is valere. COMM. apol. 853 tolle ... de r. -is. SPART. Sept. Sev. 20, 5 de r. -is ... discedere (cf. PS. AVR. VICT. epit. 48, 19 excessit [v. vol. V 2, 1207, 26, ubi addas: CONC. II 3, 2 p. 35, 30 (II 1, 2 p. 21, 6 τὸν ἀνθρώπων ... βίον). GREG. Tyr. Franc. 5, 22 SYNON. Cic. p. 431, 33 B.]. CIL XIII 1131, 12 decedit). CONC. II 3, 2 p. 32, 22 de -is r. auferrent (II 1, 2 p. 18, 35 τῶν ἀνθρώπων <πραγμάτων>. cf. infra l. 33). p. 32, 24 ab -is r. ... alienus (II 1, 2 p. 18, 38 τῶν ἀνθρώπων πραγμάτων. p. 39, 16 [gr. p. 23, 37 ut supra]). p. 36, 1 in -is r. permansimus (gr. p. 21, 8 ut supra. cf. l. 31). COD. Iust. 6, 15, 2 (a. 290) r. -is ... defunctum. 6, 55, 3 (a. 293) in r. -is non invenitur. LEX Burg. lib. const. 53, 1 si ... r. superfuisset -is. β *transl. de existentia rerum*: POMPON. dig. 46, 3, 107 cum res ... in r. -is esse desiit (TRYPH. dig. 13, 1, 20 [ibid. perempta est]. VLP. dig. 4, 2, 14, 5 al. PAVL. dig. 45, 1, 91, 1. cf. l. 11). VENVL. dig. 46, 2, 31 pr. manere ... rem in r. -is (cf. l. 25). DIONYS. EXIG. CONC. I 5 p. 306, 32 paterina traditio periclitata est ab -is r. auferri (I 1, 4 p. 30, 22 ἔξ ἀνθρώπων, I 3 vers. Tur. p. 203, 19 ex [ab Rustic.] hominibus. cf. l. 22).

2 *loc. neutrales*: a *neutr. pro subst.*: α *usu generali*: (1) *de substantia -a*: PLAVT. Mil. 1044 (v. p. 3086, 21). SEN. epist. 102, 22 mixtum hoc divini -ique corpus. MEIA 1, 48 Satyris praeter effigiem nihil -i. TERT. adv. Marc. 2, 16 p. 357, 5 quomodo ... in deo -um aliquid existimas et non divinum omne? (p. 357, 11 -a). AVG. serm. 184, 1, 1 in Christo homine et deo credere quoniam non possunt -a, contempnunt (opp. divina. PS. AVG. serm. 84, 2 divinum et -um quiddam sociari debuit. CONC. p. 3075, 84. GREG. M. moral. 2, 42 nec divina humanitate minuit nec -a divinitate consumpsit).

(2) *de iis, quae quolibet modo ad hominem pertinent* (loci paucissimi; adamatur in formulis sollempnibus; opp. fere divinus [eo modo q. d. 'polare Ausdrucksweise' e. g. l. 50], alia v. l. 53. 55. 64): PLAVT. Amph. 258 (formula deditiois) dedant ... se, divina -aque omnia ... in dicionem ... Thebano populo (LIV. 1, 38, 2, 7, 31, 4, 26, 33, 13, 28, 34, 7. cf. SALL. Iug. 31, 9 hostibus tradita sunt). ASIN. 854 neque divini neque mi -i posthac quicquam accreduas (cf. POEN. 466 credere). TRIN. 479 de divinis atque -is cernitur (apud mensam tamquam in senatu). TER. Haut. 77 homo (v. p. 2878, 72) sum: -i nil a me alienum puto (explicant Cic. leg. 1, 33 off. 1, 30 Sen. epist. 95, 53 Ambr. off. 3, 7, 45 Pomer. 3, 22). SISENNA hist. 123 an superna agentes -a neglegant divi (cf. CIC. nat. deor. 1, 123 si dii -a non curant. et al. v. et p. 3089, 49). VARRO fig. Aug. civ. 6, 4 p. 251, 6 D. ('antiquitates'; opp. divina). CIC. Sest. 1 (de tumultuosos) qui omnia divina et -a violarint, vexarint, perturbarint, everterint (cf. SALL. Catil. 12, 2 promiscua habere. Iug. 5, 2 contentio ... permiscuit [SALL. (?) rep. 2, 8, 4 avaritia. CONST. Sirmond. 12 vis mali]. or. Phil. 11 arma civilia adversum d. et -a omnia cepit. LIV. 4, 2, 7 turbantur. 27, 17, 15 nec d. quicquam nec -i sanctum. SEN. benef. 6, 31, 11 impellentem Xerxen. SYNON. Cic. p. 435, 20 B. spernens. cf. LVCAN. 4, 689 superos -aque polluit Curio. v. et l. 66. 68. p. 3089, 53).

al. SALL. Iug. 31, 20 divina et -a omnia penes paucos erant. epist. Mithr. 17 quibus non -a ulla neque divina obstant, quin eqs. (LIV. 9, 8, 6 quo minus iustum ... ineatur bellum). or. Lep. 11 quaeve ... superant aut divina impolluta sunt? HOR. sat. 2, 3, 95 divina -aque ... divitiis parent. LIV. 9, 14, 3 agentibus divina -aque (sc. sacrificia et negotia profana) ... consulibus. et passim. in formulis superbiā significantibus: SEN. benef. 1, 13, 1 cum *Alexander* animos supra -a tolleret (6, 3, 2 tamidos et s. -a elatos. cf. p. 3087, 43). OPTAT. 3, 3 p. 76, 19 dum nihil -um voluit habere ... dum a ceteris hominibus aliquid plus esse cupiebat.

β *c. miseratione vel contemptu dictum* (ad rem cf. p. 3087, 47 sqq.): (1) *spectat ad vitam incertam sim. (loci paucissimi)*: PLAVT. Capt. 304 fortuna -a fingit artatque ut lubet. Cist. 194 ut sunt -a, nihil est perpetuum datum (TER. Haut. 552 QVEROL. p. 7, 14 AVG. civ. 16, 20 p. 156, 18 D.). AFRAN. com. 290 ferre -a humanitus (CIC. Tusc. 3, 34 [v. p. 3096, 43]. Att. 15, 20, 3. epist. 6, 1, 4 placate et moderate. SEN. dial. 6, 4, 1 <in>humano ... modo). Sest. 141 ut omnia -a leviora videri debeant (cf. rep. 1, 28 despicientem omnia -a et inferiora sapientia ducentem [al. SEN. dial. 6, 23, 2. AMM. 15, 9, 8 despectantes -a drysidae]. fin. 2, 46 tolerabilia ... levia du-

[Ehlers])

cens [Tusc. 5, 17 Att. 12, 11]. et al. cf. p. 3089, 58). et passim. in formulis mortem significantibus (cf. p. 3098, 53): SALL. hist. frg. 5, 24 si in Pompeio quid -i evenisset. PAVL. dig. 16, 3, 26 pr. si aliquid mihi -um contigerit. fere i. q. 'fortuna -a' (cf. p. 3089, 65): PANEG. 11, 13, 3 si quis ad -a respiciat. AMM. 25, 7, 6 -orum respectu. 30, 8, 9 -a soliti respectare animi. (II) spectat ad infirmitatem naturae -ae: TERT. adv. Marc. 2, 27 p. 373, 18 quae ut -a reprehenditis in deo (v. p. 3076, 46). ARNOB. nat. 4, 19 p. 156, 28 -um nescioquid... et ex terreni generis humilitate proficiscens. VITAE patr. 5, 1, 9 opera... facit munda... nihil habens -um (Cot. p. 508^c ἔργα... μηδὲν ἔχοντα ἀνθρώπων).

γ transit in notionem q.e. οἰκονομία, mundus, terra (cf. p. 3089, 71): CIC. rep. 6, 20 haec caelestia... spectato, illa -a contemnit (cf. SEN. Herc. f. 90 caelitus sedes pete, -a temne). SEN. Herc. f. 518 Iovis excussis tremunt -a telis (spectat potissimum ad ipsos homines, sim.: ARATOR act. 1, 235 ut flagrent [i. ament] -a deum. cf. p. 3089, 84). dial. 11 (12), 8, 5 paribus intervallis omnia divina ab omnibus -is distant (epist. 102, 21 aer -is divina secernens... coniungit. AVG. civ. 9, 9 p. 380, 25 D. divinis -a iunguntur). VIRG. gramm. epit. 14 p. 83, 3 H. ab -is celatur caelum.

b -um est c. inf.: AVG. serm. 8, 5, 6 concumbere et generare etiam pecorum est; ratiocinari, intellegere -um est. LEO M. epist. 28, 4 (de duabus naturis Christi) esurire, sitire, lassescere atque dormire evidenter -um est (opp. divinum). 3 per ellipsin subst.: SALL. or. Lep. 6 -i (sc. 'generis' [v. vol. VIII 676, 34 et cf. Prinz, Philol. 95, Beitr. aus der Thes.-Arbeit] huc fort. [nisi ad l. 32]: LIV. ANDR. carm. frg. 20, 1 nullum p. macerat -um [genus m. -um Zander, hominem Ursinus; Hom. ὁ 139 ἄνθρωπος] quamde mare saevom). TERT. anim. 32 p. 354, 7 cadaverinam, immo et -am (sc. 'carnem'). ? AMM. 22, 15, 28 -is (sc. 'manibus'; v. vol. VIII 365, 82).

4 -us fere i. q. homo (aliter p. 3089, 19. i. q. 'vir'? l. 43; v. strictiore significat generis -i participem [spectat ad rationem -am l. 40, infirmitatem -am l. 54], v. Heinze ad Lucr. 3, 837. e con. dub.: PACVV. trag. 295; falsa var. l.: CIC. Att. 13, 21, 5 [M]. Liv. 8, 9, 10 [p. 3087, 12]; dub.: l. 28): GRACCH. or. frg. Char. gramm. p. 256, 3 B. (frg. 17 M.) qui pro asylo (Marx, syll. codd.) -um trucidet (?; huc trahit Stowasser, WSt. 6, 1884, 206 sq.). VARRO Men. 289 natura -is (vix neutr.) omnia sunt paria: qui pote plus, urget, piscis ut saepe minutos magnus comest eqs. LYCR. 3, 80 vitae percipit -os odium (sc. contra rationem, v. Heinze l. c.). 3, 837 omnibus -is (TAB. devot. Postov. Ōh. 9, 1906, 194 [s. II; ad rem cf. l. 47] Firmiam <cl>od<as> [v. vol. III 1300, 42] ab o. -is [i. 'viris'? cf. antea: Paulina aversa sit a viris omnibus, v. Jeanneret, Tabl. d'exéc. 125; n. pl. intellegit v. Premerstein]). Ov. fast. 2, 503 -o maior... Romulus... vis adesse (cf. p. 3087, 12). TAB. devot. Pomp. NSc. 1916 p. 305 b 11 nec... pos(sit) pete(re)... ul(l)o(s) uman(os) (cf. l. 43). PS. APVL. Ascl. 38 dei -is amica quasi cognatione auxiliantur (?; n. pl. intellegit Scott). COMM. apol. 372 deus in terris visus est conversatus -is (Vulg. Bar. 3, 38 cum hominibus). EPIR. Alex. 73 (philosophi Indorum Alexandro) si -us (an leg. -os vel humanitus) -us, inquit -us - superas nosmet, tibi cedimus... quod vero divinitus tributum est, id... in manu deorum erit. OPT. PORF. carm. 24, 29 quia lis onerosa caduco dicta sit -o (27 homini). LIVST. 42, 3, 2 primus... -orum. PS. HIL. libell. 6 p. 78, 10 Christus homo parto corpore, deus in potestate... efficiebat ut deus..., compatiabatur ut -us (cf. p. 3086, 25).

II c. emphasi dictum pertinet ad ea, quae hominibus conveniunt: A respicitur infirmitas -a (v. p. 3087, 47 sqq.): 1 de iis, quae infirmitati -ae conceduntur, fere i. q. tolerabilis: a de rebus adversis (usus derivatur ex exemplis p. 3087, 48 sqq. posit): α c. subst.: PLAVT. Truc. 218 (de fortuna mutata) -um facinus factumst. VVLG. I Cor. 10, 13 tentatio vos non apprehendat nisi -a (gr. ἀνθρώπων. infra: supra id, quod potestis). β neutr. ponitur praedicative: CIC. Pis. 43 non ferrem... moleste, si naufragium evenisset... sed id tamen esset -um. leg. 2, 43 quae (sc. mortem, dolorem eqs.) fateor -a esse et multis bonis viris accidisse. Tusc. 3, 57 -a esse, quae acciderint (infra: tolerabilia esse, quae et tulerint et ferant ceteri). Att. 16, 13, 4 haec quidem -a. SEN. dial. 6, 17, 1 quis negat grave esse? sed -um est. 12 (11), 10, 6 -um esse, quod perdidisti fratrem. QVINT. decl. 335 p. 320, 18 solet fieri, -um est, frequens, (summum est sequens codd.).

b de vitiis ('-us ad ignoscendum' l. 82; usus derivatur ex exemplis p. 3087, 73 sqq. posit): α de rebus: (I) c. subst.: TERT. Ad. 687 id peccatum... sane magnum, at -um tamen (AVG. serm. 17, 5, 5 -a et tolerabilia). CIC. Catil. 2, 10 non... mediocres... lubidines, non -ae et tolerandae audaciae. Marcell. 13 etsi aliqua culpa tenemur erroris -i, ab scelere certe liberati sumus (v. p. 3088, 71). Liv. 28, 11, 7 negligentia. VLP. dig. 9, 2, 27, 9 (= coll. Mos. 12, 7, 7) rem eum -am et naturalem passum (sc. servum, qui ad fornacem obdormivit). cf. p. 3089, 2 sqq. (II) neutr. pro subst.: CIC. part. 102 aequi et recti et -i ad ignoscendum disputatione.

(III) -um est (per ellipsin verbi p. 3092, 5; ambigue dictum p. 3092, l. 7. 9): absolute: TERT. Ad. 471 virginem vitiavit;... hoc qui-

dem ferendum aliquo modost, persuasit nox (eqs.)... -umst (DON.: hoc dicere solemus, ubi peccatum quidem non negamus, sed tolerabile esse dicimus). CIC. Verr. II 5, 117 (cf. QVINT. inst. 8, 4, 20 ad l.) metum virgarum nauarchus... pretio redemit: -um est (antea: levitia, postea: usitatum). Tusc. 3, 12 -um id quidem, quod ita existimas (sc. aegritudinem in sapientem cadere). c. inf.: PLAVT. Merc. 319 -um amarest, -um autem ignoscere, (L) sic P. aliter A). VERVS Fronto p. 131, 5 N. adhibeo tibi deprecatores humanitatem ipsam: nam et delinquere -um est et hominis maxime proprium <ignoscere>. HIER. epist. 57, 12, 3 errasse -um est (AVG. serm. 164, 10, 14 -um fuit errare, diabolicum est... in errore manere. cf. Otto, Sprichw. 165).

β transfertur ad hominem modici peccati reum: TERT. pudic. 15 p. 252, 13 citius incesto quam alicui -iori reo ecclesiam reddidisse.

2 de iis, quae sub specie infirmitatis -ae aequa videntur: CLAVD. DON. Aen. 4, 330 p. 401, 21 Dido adlegans iusta, -a, miseranda, quae Aeneae mentem flectere potuissent et deberent. 7, 230 p. 36, 30 quid tam -um et tam simplex, morari velle in litore (eqs.)...?

3 de iis, quae infirmitati -ae adaptantur, fere i. q. simplex: VVLG. Rom. 6, 19 (= ITALIA codd. dg) -um dico propter infirmitatem carnis vestrae (gr. ἀνθρώπων. cf. p. 3098, 29).

B respicitur praestantia -a hominibus nomine suo dignis conveniens (v. p. 3089, 24 sqq.; ad rem cf. humanitas p. 3077, 20): 1 de aequanimitate i. q. homini -a humaniter ferenti conveniens (usus derivatur ex exemplis p. 3089, 25 posit); cf. p. 3078, 79. 3096, 41. 3097, 60. 3098, 80): SEN. dial. 9, 15, 2 -ius est deridere vitam (vitia Gertz) quam deplorare.

2 de sensu sano fere i. q. sapiens, prudens, φρόνιμος (vi morali l. 33. 35 [opp. sensus bestiae]; usus derivatur ex exemplis p. 3087, 21 sqq. 3089, 32 sqq. posit); cf. humane p. 3096, 46, humanitas p. 3077, 29): CIC. orat. 209 oratio composita aufert -um sensum auditoris (PS. BRVT. Cic. ad Brut. 1, 17, 5 quid... tam alienum ab -is s. est quam eqs.? [COD. Theod. 11, 7, 3 (= Iust. 10, 19, 2, 1) de homine malo]. LACT. inst. 1, 21, 11 [opp. dementia]. CLAVD. DON. Aen. 7, 350 p. 57, 8 [opp. malignitatem similem serpentis]. cf. p. 3084, 63. 3087, 34). TERT. nat. 2, 5 p. 102, 12 -iorem... opinionem, quae de communi omnium sensu et simplici <coniectura> deducta videatur. LACT. epit. 18, 4 nec illa... -iora sunt, quae eqs. (inst. 1, 21, 16 non minoris insaniae). CLAVD. DON. Aen. 5, 130 p. 441, 6 iudicium.

-um est c. inf.: TERT. nat. 1, 4 p. 64, 19 cum sit -ius occulta manifestis adiudicare quam manifesta de occulto praediciare. de homine: TERT. adv. Val. 38 p. 211, 11 -ior... Secundus (opp. ingenia haeretici cuiusdam).

3 de generositate: a significatur condicio ultra vitam barbaram prosecta (cf. humanitas p. 3077, 37): α de hominibus: CIC. div. 1, 2 gentem... nullam vide neque tam -am atque doctam neque tam immanem tamque barbaram, quae non significari futura... posse censeat. CAES. Gall. 4, 3, 3 -iores Vbi quam ceteri Germani. 5, 14, 1 (interpol.?) ex Britannis longe sunt -issimi qui Cantium incolunt. SEN. dial. 12 (11), 18, 9 barbaris... -ioribus. GELL. 15, 21 tit. Iovis filii prudentissimi -issimique, Neptuni autem ferocissimi et inhumanissimi (infra: humanitate). CLAVD. DON. Aen. 7, 130 p. 21, 21 quive habent homines loca, -i... an feri.

de ingenio: SEN. dial. 4, 15, 4 non... -i vim ingenii, sed feri et intractabiles. β de rebus: CIC. de orat. 1, 33 homines... a fera agrestique vita ad hunc -um cultum civilemque deducere (PANEG. 9, 18, 2 [plur.]. AMM. 15, 11, 4 -iore. CLAVD. DON. Aen. 8, 320 p. 160, 21). Ov. Pont. 1, 3, 48 loco. GELL. 19, 12, 7 -ioris vitae. FIRM. err. 15, 1 ratione. CLAVD. DON. Aen. 8, 320 p. 160, 17 persuasionibus et institutis.

b significatur perfectio sublimis naturae -ae (v. p. 3089, 29): α in univ. fere i. q. honestus, ingenuus, γενναίος (transit interdum in notionem sub γ positam, e. g. l. 67. p. 3093, 1. 2. 4; v. etiam quae monui p. 3093, 45): (I) usu generali: (A) de hominibus: CIC. Q. Rosc. 18 estne quisquam, qui tibi purior, pudentior, -ior, officiosior liberaliorque videatur (infra: virum bonum)? fin. 2, 80 et bonum virum et comem et -um Epicurum (2, 93 optimum atque -issimum v., Cn. Octavium). Att. 3, 11, 2 Q. fratrem optimum -issimumque. 7, 7, 7 Alexim, -issimum puerum. epist. 16, 5 tit. Tironi -issimo et optimo. 16, 5, 2 nihil potest illo (Curio) fieri -ius, nihil nostri amantius. ad Q. fr. 1, 1, 6 ex eo genere sociorum, quod est ex hominum omni genere -issimum. 2, 3, 5 -issimi gratissimique. PLIN. epist. 8, 24, 9 -ior, melior, peritior. de animo sim.: CIC. part. 22 animo -o ac liberali. epist. 13, 22, 2 gratissimis et -issimis moribus Manlii (cf. infra l. 79).

(B) de rebus ad hominem pertinentibus: CIC. Arch. 16 hanc animi remissionem (sc. studium litterarum; animadversionem codd.) -issimam ac liberalissimam iudicaretis. de orat. 3, 21 ingenuarum et -arum artium (cf. p. 3094, 62). Brut. 85 erat... mos (cf. l. 75), ut in reliquis rebus melior, sic in hoc ipso -ior, ut faciles essent in suum cuique tribuendo. ac. 2, 127 -issima completur animus voluptate. Tusc. 5, 63 omni cultu et victu -o carebat Dionysius; vivebat cum fugitivis eqs. Att. 12, 10 dolor -us servo mortuo (cf. VAL. MAX. 4, 1, 12 Macedonici tam -a tamque civili lamentatione de Scipione inimico habita). SEN. clem. 1, 3, 2 nullam

[Ehlers]

ex omnibus virtutibus homini magis convenire, cum sit nulla -ior (quam clementia). 1, 25, 1 crudelitas minime -um malum est indignumque tam miti animo (infra: abiecto homine [v. p. 2880, 53]. dial. 3, 1, 1 armorum [eqs.]... cupiditate. 10, 13, 7 rei [sc. crudelitati]. 12 [11], 17, 6 alienis malis oblectare luctum m. -o solacio). PLIN. nat. 34, 17 ambitione (in status publice ponendis). QVINT. inst. 10, 3, 15 si non resupini (eqs.)... expectaverimus, quid obveniat, (sed)... -o quodam modo ad scribendum accesserimus. PLIN. epist. 2, 3, 8 cognitionem Isaei, qua nulla est iucundior, ... pulchrior, ... -ior. neutr. pro subst.: LIV. 5, 3, 9 si quicquam in vobis (sc. tribunis plebis) non dico civilis, sed -i (animi add. Woelfflin, sed cf. p. 3087, 39) esset, favere vos ... comitati patrum atque obsequio plebis oportuit. -um est (existimatur) c. inf., acc. c. inf.: TER. Hec. 553 nonne ea dissimulare nos magis -umst quam dare operam id scire...? (SCHOL.: liberale et honestum). CIC. leg. 3, 42 (v. app. crit.) nihil minus civile est et -um quam ... quicquam agi per vim. PLIN. epist. 8, 21, 1 pulcherrimum et -issimum existimo severitatem comitatemque miscere.

② spectat ad pudicitiam (de hominibus l. 23; ad rem cf. p. 3089, 31): PLIN. nat. 29, 62 quaedam pudenda dictu... commendantur..., veluti cimum, animalis foedissimi (eqs.)...; ex iis, quae tradunt, -issimum est inlinere morsibus (serpentium) eqs. (cf. 29, 142 -issimi eorum sc. medicorum, qui blattis utuntur).

③ spectat ad leporem, faciem sermonis sim. (cf. humane p. 3096, 51, humanitas p. 3078, 7): CIC. fin. 2, 82 attulisti aliud -ius Epicureorum (sc. non solum voluptatis causa amicitiam expeti; spectat ad 1, 69 Epicurei... acuti). ATT. 16, 13, 1 nihil legi -ius (antea: elegantissima epistula). ad Q. fr. 2, 9, 2 subtilitatem veteris urbanitatis et -issimi sermonis. PLIN. epist. 7, 4, 6 (carm.) salibus.

④ usu secundario vel novato spectat ad decorem, commo-ditatem, iucunditatem: A de vestimento: PETRON. 117, 2 utinam... sufficeret largior scaena, id est vestis -ior, instrumentum la(ut)ius. B de ratione vitae: PLIN. nat. 31, 88 vita -ior sine sale non quit degere (degi Mayh.). t. t. med. de cibo liberali (cf. humanitas p. 3078, 29; aliter p. 3095, 31): THEOD. PRISC. log. 48 ciborum -ior ordinatio, simplex attamen et digestibilis. CAEL. AVR. acut. 2, 19, 124 neque... aliquid -ius cibo largiator (opp. sorbilibus... siccis). 3, 8, 81 -iore cibo (chron. 2, 14, 209 -ioribus c..., hoc est ex mediae materiae qualitate). C peculiariter de pulsu sim.: CAEL. AVR. acut. 2, 1, 2 Asclepiadi... dicenti pulsum atque respirationem -iorem lethargis quam phrenitici esse.

β fere i. q. eruditus, doctus, urbanus, politus (cf. GELL. 13, 17, 1 [v. p. 3079, 2] bonas artes qui sinceriter percipiunt adpetuntque, hi sunt vel maxime -issimi [affert VARRONEM l. 52]; opp. sapiens l. 51; quaedam exempla spectant etiam ad α, e. g. l. 53, 57): VARRO rust. 2, 5, 1 Quintus Lucienus senator, homo quamvis -us ac iocosus (CIC. Verr. II 4, 98 doctissimus atque -issimus Scipio. 5, 71 periti et -i Syracusani. Arch. 19 iudices. Pis. 68 quidam Graecus. ibid. non apud indoctos, sed... in h. eruditissimorum et -issimorum coetu loquor. de orat. 2, 3. fin. 2, 102 [de testamento Epicuri] quamvis et belli et -i, sapientis vero nullo modo). FRG. GELL. 13, 17, 3 (= Non. p. 52) Praxiteles nemini est paulum modo -iori ignotus (cf. GELL. ad l.: eruditiori doctiorique). CIC. Cael. 2 Atratino -issimum atque optumo adulescenti (24 -issumi et doctissimi... Titus Gaiusque Coponius [infra: doctrinae... atque humanitatis]). or. frg. A VIII 5 Q. Catulo, sapientissimo viro atque -issimo. part. 90 hominum esse duo genera, alterum indoctum et agreste..., alterum -um et politum, quod rebus omnibus dignitatem anteponat.

γ fere i. q. comis, mitis, clemens, benignus, φιλόφρωνος (cf. GELL. 13, 17, 4 '-iori' [l. 52]... non ita, ut vulgo dicitur, facili et tractabili et benivolo, tametsi rudis litterarum sit. AVG. serm. 174, 1, 1 homo ille dicitur -us, qui se exhibet hominem, et maxime qui hospitio suscipit hominem [q. sq. v. p. 3086, 25]. ISID. orig. 10, 116 -us, quod habeat circa homines amorem et miserationis affectum. SYNON. CIC. p. 418, 5 B. GLOSS. εὐσεβής. φιλόφρωνος, iucundus. -o: pio. auget voces q. s. lenis, mitis, placidus [v. p. 3094, 42. 75 sq.]; augetur vocibus q. s. aequus, pius [v. p. 3095, 16. 17]. acced. ad misericordiam p. 3094, 26, in beneficiis infra l. 78, ad gratiam p. 3094, 81; factu sim. [?] p. 3094, 52. cui humanitas praestetur, indicatur per dat. [p. 3094, 32. 35. 3095, 42], ad [p. 3094, 22; aliter p. 3094, 5], circa [p. 3094, 24. 3095, 60], erga [infra l. 77], in [p. 3094, 1. 15], iuxta [p. 3095, 38]):

① vi generali de qualibet comitate: A usu originario de hominibus (de deo p. 3094, 17; humanitas praestatur bestiis [cf. humanitas p. 3080, 72] p. 3095, 11. 19, cf. p. 3097, 7):

② de hominibus ipsis: CIC. Cato 59 Cyrum comem erga Lyandrum atque -um fuisse (Xenoph. oec. 4, 20 φιλοφρονισθεῖται. de rege ut: VVLG. III Esdr. 8, 11 [epist. Artaxerxis] -ior... in beneficiis [gr. τὰ φιλόφρονα]). cf. p. 3094, 77 et v. humanitas p. 3081, 9). nat. deor. 1, 93 Phaedro Epicureo nihil elegantius, nihil -ius (opp. Zeno litigiousus). ATT. 16, 12, 12 hominem facillimum atque -issimum, Plancum (FIRM. math. 4, 19, 32 -os, religiosos). CIC. fil. Cic. epist. 16, 21, 1 -issimi et carissimi patris (cf. p. 3094, 75). OV. ars 2, 372 usast -i commoditate viri Helena (369 non rusticus). VAL. MAX.

5, 1, 1° amici. SEN. benef. 5, 20, 5 in publicum (terra ignoto mortuo iniecta; cf. infra l. 79 et v. humanitas p. 3080, 50). dial. 5, 8, 5 iracundo proderunt summissi et -i et dulces. PLIN. paneg. 59, 3 diceris iustissimus, -issimus, patientissimus fuisse (de imperatore ut: SPART. Did. 9, 2 -issimus ad convivia, benignissimus..., moderatissimus. VOPISC. Aurelianus. 25, 1 -ior atque clementior [in hostes]. CANON. Migne 56, 849^A -issimorum imperatorum [antea: piissimis]. CIL III 6585, 2 d. n. -issimo invictissimoque Constantino. de uxore: AMM. 21, 6, 4 in culmine tam celso -a Eusebia. cf. infra l. 41. 49. 70. 73. 83 et v. humanitas p. 3081, 35). VERV. Fronto p. 116, 22 N. (?). VLP. dig. 22, 1, 33 pr. dummodo non acerbum se exactorem nec contumeliosum praebeat (praeses provinciae), sed moderatum et cum efficacia benignum et cum instantia -um (de magistratu ut: CAPITOL. Pert. 4, 3 mitissimus et -issimus praefectus urbi [opp. CA-PITOL. SORT. Sangall. 28, 5 praetor et <in o>mnēs -us. cf. infra l. 57 et v. humanitas p. 3080, 83). TERT. adv. Marc. 4, 23 p. 498, 24 Christus (cf. de deo Christiano: VITA Abr. 9 [RevBén. 50, 1938 p. 237, 48] -us et misericors [amator... hominum altera versio ibid. p. 231, 9]. VITA Mar. meretr. 17 [ibid. p. 239, 34] -us et bonus. apud gentiles: SERV. auct. Aen. 8, 275 alii 'communem' [deum, sc. Herculem] -um, beneficium, φιλόφρονος. v. et p. 3097, 72 et cf. humanitas p. 3082, 4). CYPR. eleem. 5 p. 376, 25 ad precem pauperis (antea: misericors). FIRM. math. 5, 1, 16 laetus, -us. 5, 3, 17 animo simplices, -i, misericordes. 5, 3, 28. 5, 3, 39 circa eos. QVEROL. p. 58, 4 -um ac misericordem Querolum. CLAUD. DON. Aen. 3, 55 p. 270, 19 (in alumnus). 3, 345 p. 314, 19. AMBROSIAS. in Rom. 15, 27 p. 177ⁿ ad misericordiam. VVLG. sap. 12, 19 (gr. φιλόφρονος). RVFIN. Basil. reg. 2 p. 491° (de proximis diligendis) -um animal et communicabile homo est et non agreste aliquod ac ferum. hist. 5, 1, 60 mitior vel -ior (gr. ἐπι-εὐκότεροι καὶ... συμπαθεῖν δοκοῦντες). ALC. AVIT. hom. 16, 2 p. 125, 14 episcopus (GREG. TVE. Franc. 5, 46 p. 238, 13 valde elymosinarius et cunctis -us. cf. humanitas p. 3081, 74). COD. Iust. 7, 6, 1, 5 ut populus... eum quasi -um respiciat (sc. dominum servis manus-missis. cf. INST. Iust. 2, 7, 4 -ioribus... dominis..., severioribus). CIL VI 4987, 6 piissimo -issimoque iuveni. X 4486, 5 (a. 366?) -us omnibus. INSCR. christ. Diehl 4634 A^{adm} bonae, fidei, castae (... et) -ae Calliope. ③ de animo sim., facie, affectu: PLAVT. Most. 814 irridere ne videare (eqs.)... intellego... atque <es> existumo -i ingeni (TER. Andr. 113 -i i. mansuetique animi). PLANC. Cic. epist. 10, 24, 5 moderatissimi atque -issimi fuit sensus Octavianus (AVG. civ. 19, 7 p. 367, 13 D. NOVELL. Theod. 8 pr. imperatoris [14, 7. COD. Iust. 5, 9, 5, 7 a. 439]). SEN. benef. 2, 13, 2 -a fronte, certe leni placidaque (cf. APVL. apol. 55 vultu). PLIN. nat. 7, 79 affectus (opp. rigorem... torvitatemque naturae duram et inflexibilem. AVG. civ. 1, 17 p. 28, 21 D. al. enchir. 112, 29). ITALIA sap. 1, 6 (Aug. de mend. 16, 31 p. 451, 1) -us est... spiritus sapientiae (gr. φιλόφρονος, Vulg. benignus. VVLG. sap. 7, 23 in sapientia est sp... benefaciens, -us [gr. φιλόφρονος], benignus eqs.). CLAUD. DON. Aen. 3, 40 p. 268, 3 animum. NOVELL. Theod. 14, 2 mente (imperatoris). ④ de rebus ad hominem pertinentibus: A c. subst. (cf. -um ius sim. p. 3085, 63. 3086, 1, -us modus sim. p. 3089, 2): TER. Andr. 236 hoccinest -um factum aut inceptum (factu aut inceptu Don. var. l.)? hoccin[est] officium patris?... quid est, si haec non contumeliast? (SEN. epist. 120, 5 benigna... -a... fortia). CIC. Att. 6, 1, 7 litteras (opp. contumaciter, adroganter, ἀνοινονήτως). LIV. 24, 31, 12 consilio. VAL. MAX. 1, 7 ext. 10 propositum auxiliandi (INST. Iust. 3, 2, 3^a praetorum). 5, 1, 1^a -issima et clementissima senatus acta. SEN. benef. 2, 3, 1 praedicatione -a benignaque. 4, 14, 3 non... cogitatio avara nec sordida, sed -a, liberalis. 6, 27, 5 partes (opp. durissimas). clem. 1, 2, 2 partem. PLIN. nat. 18, 44 praecceptum Catonis (agr. 4) -issimum utilissimumque: id agendum, ut diligant vicini. 34, 89 artem (sc. sculpturam; cf. p. 3092, 75). QVINT. inst. 3, 8, 59 civili et -o ingressu. PLIN. epist. 5, 16, 10 solacium non quasi castigatorium et nimis forte, sed molle et -um (cf. 11 clementer). APVL. met. 4, 26 pietatis (DRAC. Romul. 5, 307). TERT. apol. 4, 4 sine ullo retractatu -iore (antea: dure). spect. 12 p. 14, 12 -iore atrocitate (per parado-xon ut: adv. Marc. 1, 29 p. 332, 18 duritia). pudic. 5 p. 227, 26 mollissima et -issima disciplina. AMM. 24, 1, 9 cultu. AVG. enchir. 67, 18 benevolentia. COD. Theod. 1, 12, 5 (= Iust. 1, 35, 2) allegationes (i. 'modestae'; aliter Mommsen). 7, 15, 1 provisione (imperatorum). CONC. I 2 p. 35, 7 (= I 3 vers. Tur. p. 60, 3) responsum (I 1, 2 p. 12, 1 φιλόφρονος). COD. Iust. 1, 12, 6, 9 (a. 466) intercessione. 4, 11, 1 pr. more imperatoris. B neutr. pro subst.: CIC. Att. 15, 20, 1 legi gratias Vettieno; nihil enim potuit -ius. LIV. 7, 4, 6 si quicquam in eo (patre) -i esset. QVINT. inst. 6, 2, 13 non solum mite ac placidum, sed... blandum et -um et audientibus amabile atque iucundum. ITALIA II Macc. 4, 11 (rec. L) quae -a erant Iudaeis a rege constituta (gr. φιλόφρονα, rec. X humane, Vulg. humanitatis causa). CLAUD. DON. Aen. 11, 25 p. 410, 2 pia, religiosa et -a tractantem (Aeneam in socios mortuos). HIER. hom. Orig. in Ezech. 9, 4 p. 413, 15 -a sapere (i. 'misereri'). DIDASC. apost. 64, 3 si... scripsissemus -iora ad gratiam hominibus (opp. scriptura... severissima). CANON. p. 3081, 76. CASSIOD. var. 3, 42, 2 licet principem semper -iora censere. C) -um est (videtur p. 3095, 8; -ae rationis est p. 3095, 13; c. pron. [Ehlers])

l. 2, 9, 16 sq. 19; per ellipsin verbi l. 5, 17): absolute (c. pron.): LIV. 5, 40, 4 quod utile . . . id parum -um erat. PETRON. 126, 4 sive . . . vendis . . . sive, quod -ius est, commodas (coitum). c. inf.: PLAUT. Merc. 320 (v. p. 3092, 7). SEN. benef. 2, 17, 6 quanto melius quantoque -ius id agere eqs. (per ellipsin verbi ut: dial. 3, 14, 3 quanto -ius mitem et patrium animum praestare peccantibus). dial. 5, 12, 2 ut ferre ac pati peccatum aut -um sit aut <non> humile. epist. 106, 2 -ius visum est. MART. 6, 59, 7 quanto simplicius, quanto est -ius (sc. in homines ceteros) illud, mense vel Augusto sumere gausapinas (sc. quam friguis optare). QUINT. decl. 260 p. 65, 12 non -um modo, sed etiam voluptuosum est alere ac pascere animalia. PLIN. epist. 4, 14, 10 molle et -um (opp. durum). PAVL. sent. 4, 12, 5 -ae rationis est favere miseriores eqs. c. acc. c. inf.: QUINT. decl. 279 p. 137, 2 tolerabilis et certe -ius erat arbitrium . . . transferri ad patres. APVL. apol. 84 hocine verum fuit . . . hoc non dico pium, sed saltem -um, provulgari eas litteras (secretas) . . . met. 10, 14 istud . . . neque aequum ac ne -um quidem, cotidie te (ac cod.) partes electiores surripere eqs. c. ut: ARNOB. nat. 7, 9 p. 243, 16 (log. hostia ad Iovem) -um est istud et rectum aut aequitatis alicuius in aestimatione ponendum, ut, cum alius peccaverit, ego occidam . . . ?

② transfertur ad res (de re personata l. 23): ① generatim: APVL. met. 6, 13 harundo simplex et -a Psychen . . . salutem suam docebat. 9, 38 iuveni proventus -ior vindictae speculam subministravit (de fortuna prospera ut: THEOD. PRISC. log. 66 -ior proventus [proventus var. l.] causarum i. morbi. cf. p. 3097, 22). SORAN. p. 109, 2 haemorrhoides . . . simplices et -ae, quae . . . et molles sunt et lenes (opp. durissimae eqs.). COD. Theod. 11, 28, 17 pretiis -ioribus (cf. COD. Iust. 1, 3, 25, 3 [a. 456?]) litis sumptus vel expensae . . . pauciores -ioresve). ② t. t. med. de rebus lenibus, caute adhibitis: SORAN. p. 102, 13 cibis . . . -ioribus (bl, humoribus h) uti (THEOD. PRISC. gyn. 8, 11 [humectiores Gelen.]. aliter p. 3093, 39). THEOD. PRISC. log. 21 -ioribus lavacris.

③ spectat ad hospitalitatem (hanc notionem suo tempore vigere dicit AVG. p. 3093, 63; cf. humanitas p. 3082, 19): ① de hominibus: SEN. epist. 21, 10 hortulorum Epicuri custos hospitalis, -us. TERT. nat. 2, 9 p. 113, 8 Alcinoos. LACT. inst. 6, 12, 12 iustum et -um et hospitalem. CLAUD. DON. Aen. 1, 525 conciliata Dido et -a iuxta ipsos fuit eqs. (1, 605 p. 120, 2 benivolam, -am et largam). 10, 515 p. 359, 15 benivolus hospes, -us, utilis, commodus Euander. huc traham: SIDON. epist. 2, 9, 1 -issimos dominos, Ferreolum et Apollinarem. ② de rebus: VAL. MAX. 2, 6, 9 hospitium . . . advenientibus -a. TERT. adv. Marc. 1, 1 p. 290, 16 hospitalem Pontum Euxinum nec de situ aestimes: ita ab -ioribus fretis nostris quasi quodam barbariae suae pudore cessit.

④ spectat ad munificentiam, liberalitatem (cf. humanitas p. 3082, 56): AMBROSIAS. in II Thess. 3, 13/15 p. 460^c qui -us et largus est (antea: parcitatis et inhumanitatis).

⑤ ap. Ieros spectat ad aequitatem sententiae sim. (cf. p. 3097, 13 et v. humanitas p. 3082, 62): ① c. subst.: CALP. decl. 51 p. 37, 11 altera raptā nuptias, altera mortem petit; magistratus -iorem (-ius BC) sententiam secuti sunt (PAPIN. dig. 2, 14, 8 VLP. dig. 7, 1, 25, 1 al. CANON. Turner I 1, 2 p. 118, 23 [= Dionys. Exig. p. 26, 18; gr. Mansi 2, 669^b φιλανθρωποτέραν]. COD. Iust. 7, 7, 2, 3 opp. durioribus [7, 71, 8, 1]. al. per posit.: VLP. dig. 11, 1, 11, 6, 18, 3, 4, 1). MARCELL. dig. 13, 5, 24 -ior et utilior . . . interpretatio (28, 4, 3 [verba Marci Aurelii imp.; antea: benigniorem]. SCAEV. dig. 40, 5, 41, 10. per posit.: VLP. dig. 38, 17, 1, 6). COD. Theod. 12, 1, 23 -iorem . . . viam. NOVELL. Theod. 22, 1, 3 cum . . . quaedam severiora, quaedam -iora circa eos iura prolata sint. CANON. Dionys. Exig. p. 37, 22 -ior definitio. COD. Iust. 6, 43, 2, 2 fideicommissio quasi -iori (sc. quam legato). 8, 33, 3^b in suam rem -um reversum (antea: pietatis intuitu). 8, 53, 34, 3^a causa . . . -ior. ② -um est (videatur l. 66, 70; c. pron. l. 64 sq.): absolute: VLP. dig. 1, 14, 3 hoc . . . -ius est. c. acc. c. inf.: SENT. procos. Sard. (CIL x 7852) 15 -um esse dilationem probationi dari. FRONTIN. aq. 109 -ius . . . visum est principi nostro . . . spatium indulgeri (POMPON. dig. 8, 2, 23 pr. 28, 5, 29 PAPIN. dig. 46, 1, 51, 1 PAVL. dig. 17, 1, 45, 4. 28, 5, 85 pr. et -ius . . . et magis aequitatis ratione subnixum. MARCIAN. dig. 20, 1, 16, 6. COD. Iust. 3, 33, 15, 2 -ius visum est). SCAEV. dig. 50, 1, 24 (rescr. Marci Aurelii et Veri imp.). CALL. dig. 5, 1, 36 pr. VLP. dig. 24, 1, 13, 1 al. COD. Iust. 1, 14, 8 pr. (a. 446). 3, 33, 12, 1 -issimum est (5, 35, 3, 2). al. c. inf.: IAVOL. dig. 34, 5, 22 -ius est credere eqs. (MARCELL. dig. 5, 2, 10 pr. PAVL. dig. 29, 1, 33, 1 COD. Iust. 2, 40, 5, 1. 8, 21, 2, 1). COD. Iust. 5, 13, 1, 14^a satis -um, satis pium, satis utile maioriis. 6, 30, 22, 1 al. c. ut: POMPON. dig. 33, 5, 8, 2 -ius . . . erit, ut . . . fiat communis servus (COD. Iust. 7, 2, 15, 3). COD. Iust. 4, 44, 2 (a. 285) -um est, ut eqs.

index structurarum: 1) pro subst.: masc.: p. 3089, 19, 3091, 32, 3094, 3. neutr.: p. 3090, 35 sqq. 3091, 82, 3092, 16, 3093, 11, 26, 27, 32, 3094, 73 sqq. 2) ellipsis subst.: p. 3091, 25 sqq. 3) -um est sim. (absol. vel c. inf., acc. c. inf., ut): p. 3091, 21 sqq. 65 sqq. 83 sqq. 3092, 18, 26, 40, 3093, 13 sqq. 22, 3094, 84 sqq. l. 63 sqq. 4) acced. structurae explicantes: p. 3086, 22, 3091, 82, 3093, 67 sqq.

deriv.: humaninus, humanitas, humanor. compos.: in-, perhumanus; humaniformianus; inhumanor.

adv. humanē. de notione v. p. 3097, 30 sqq. 77. legitur posit. -e inde a TER., CIO. (Phil. semel [verba Antoni], leg. semel, Tusc. bis, Att. et epist. 5ma [non ante a. 45, cf. p. 3097, 42]); compar. -ius inde a VARRONE (infra l. 59), CIO. (infra l. 53, 61); superl. -issime inde a CIO. epist. (13ma; ab a. 58), valde -e PEREGR. Aeth. 5, 10, 11, 1. [dub. trad.: ITALIA II Mace. 4, 37 (rec. B) -e . . . Antiochus rex contristatus est (latere vid. vox 'animus [vel -a]'; gr. ψυχῆς, Vulg. ad animam [animo var. l.]). dub. suppl.: TERT. adv. Marc. 2, 27 p. 374, 9 conversabatur deus <-e> (suppl. Kroymann).] i. q. humano modo, more (coniungitur fere c. verbis [per ellipsin l. 72]; c. adi. p. 3097, 27):

1 in univ. pertinet ad genus humanum (per compar. l. 16, per superl. l. 34): a generatim: CASSIOD. hist. 7, 2 p. 1066^a ea verba (sacrae scripturae), quae . . . -ius posita sunt (gr. Socr. h. e. 3, 23 p. 444^a ἀνθρωπινώτερον).

b speciatim respicitur substantia humana Christi (cf. l. 11): CONC. I 2 p. 56, 33 (= I 3 vers. Tur. p. 72, 13) Christum in virgine formari deificē simul et -e, deificē quidem quia sine viro, -e autem quia lege partus (I 1, 2 p. 43, 20 ἀνθρωπινῶς, I 5 p. 93, 24 humana . . . ratione). I 3 vers. Tur. p. 15, 12 si . . . non pateretur -e Christus (opp. divine; I 1, 1 p. 22, 18 ἀνθρωπινῶς). p. 202, 17 ex his quae -e dicta sunt (I 1, 4 p. 29, 12 ἀνθρωπινῶς, Dionys. Exig. I 5 p. 305, 34 humanitus). p. 203, 2 dominum deo decibilibus et -e loquentem (gr. l. c. p. 30, 5 ἀνθρωπινῶς, Dionys. Exig. l. c. p. 306, 15 humanitus). RVSTIC. CONC. I 4 p. 234, 8 ut homo . . . -e loquitur Christus (I 1, 6 p. 153, 11 ἀνθρωπινῶς, Dionys. Exig. I 5 p. 297, 1 humanitus [Schwartz, -tatis codd.]). CONC. I 5 p. 151, 23 (cf. p. 264, 3) haec verba . . . divine facta esse, haec -e (I 1, 6 p. 123, 12 ἀνθρωπινῶς. de eadem re: p. 151, 27 et 31 [cf. p. 264, 8 et 13; gr. p. 123, 17 et 22]). per superl. (ambigue pertinere vid. etiam ad l. 56 sqq.): AVG. fid. et symb. 4, 9 p. 13, 5 Christus ut homo crucifixus cognovit hominem matrem et . . . discipulo -issime (om. A) commendavit (cf. N. T. Ioh. 19, 27).

2 c. emphasi dictum pertinet ad naturam humanam: a i. q. secundum infirmitatem hominis, tolerabiliter: AVG. civ. 10, 27 p. 443, 23 D. quanto -ius et tolerabilis . . . Apuleius erravit (sc. quam Porphyrius).

b i. q. secundum praestantiam hominis: a respicitur patientia, aequanimitas humana: TER. Ad. 145 vix -e patitur Demea iracundus. CIO. Tusc. 2, 65 Graeci morbos toleranter atque -e ferunt (3, 34 humana [v. app. crit.; cf. Ps. Plut. cons. ad Ap. 32, 118^c ὁλοῦν . . . τὰ ἀνθρώπινα ἀνθρώπων. v. et p. 3098, 81]. ad Q. fr. 2, 4, 1 Sestii perversitatem . . . quam -issime).

β respicitur ratio, prudentia humana (cf. p. 3092, 28): PETRON. 90, 3 (ad Eumolpum) saepius poetice quam -e locutus es. TERT. apol. 16, 9 (cf. nat. 1, 13 p. 83, 21) alii plane -ius et verisimilius solem credunt deum nostrum (antea agebatur de cultu cypitis asinini et crucis).

γ respicitur generositas humana: ① fere i. q. lepide, facete (cf. p. 3093, 24): CIO. Tusc. 3, 64 si qui forte lugentes . . . aliquid fecerunt -ius aut si hilarius locuti sunt (cf. l. 60). CIO. fil. CIO. epist. 16, 21, 3 sublata . . . severitate philosophiae -issime nobiscum iocatur Cratippus.

② fere i. q. comiter, clementer, φιλανθρωπῶς (in asinum transfiguratum p. 3097, 7): ① usu originario de hominibus (res pro hom. l. 66): VARRO frg. Non. p. 287 Mettum Fetutium . . . interemit . . . imperiosius quam -ius. CIO. Phil. 13, 36 (verba Antoni) eos . . . aliquid moderate aut -e esse facturos (antea: aequissimas condiciones. Att. 12, 44, 1 fecit . . . -e . . .; tu . . . etiam -ius. 13, 43, 1 epist. 11, 27, 7 pie fieri et -e. MART. 2, 15, 2 quod nulli calicem tuum propinas, -e facis . . . non superbe [per paradoxon, item: 12, 55, 11]. LACT. inst. 6, 11, 13 iuste, . . . pie, . . . -e. 6, 12, 29 bene et -e. AVG. civ. 5, 17 p. 222, 12 D. gratissime atque -issime. c. Parm. 1, 8, 13 p. 33, 21 -ius et probabilis. cf. l. 53. p. 3097, 14). leg. 2, 60 quam -e excipiat altera lex. Att. 3, 24, 2 Metello, qui simultatem -issime deponeret. 5, 1, 3 -issime (om. M^a al.) Quintus 'Pomponia', inquit, 'tu invita mulieres, ego ascivero pueros'; nihil potuit . . . dulcius, idque cum verbis, tum etiam animo ac vultu. 13, 9, 1 -issime . . . Dolabella, quibus verbis secum egissem, exposuit. 13, 22, 4 mulieres . . . vix satis -e (-ae ead. vett.), quae inimico animo ferant (per ellipsin verbi, item: 15, 27, 1 Sestius quod Puteolos prosequitur, -e, quod queritur, iniuste). 13, 47, 3 Q. fratris epistolam . . . non satis -e . . . respondentem mei litteris (epist. 10, 5, 2. 13, 75, 1). epist. 2, 17, 6 dedi operam, ut ei (Bibulo) quam -issime scriberem (2, 19, 1. 5, 20, 8 rescripsisse. 13, 18, 1 suavissime . . . et -issime). 13, 6, 1 liberalissime atque -issime recepisti commendationem. ad Q. fr. 3, 1, 20 quod . . . -issime diligentissimeque locutus esses (CAEL. Cic. epist. 8, 10, 3. AVG. civ. 9, 5 p. 375, 10 D. melius et -ius et piorum sensibus accommodatus). VITR. 2 praef. 1 exceptus -e (aliter l. 66) Dinocrates ab ordinibus militibus (PEREGR. Aeth. 3, 1 susceperunt [5, 10, 11, 1 bis. RVFIN. hist. mon. 15 p. 438^c]). SEN. dial. 4, 24, 1 ille me parum -e salutavit (cf. p. 3080, 23 sqq.). PETRON. 8, 2 ducem se itineris -issime

promisit pater familiae. PAPIN. dig. 48, 5, 39, 8 incesti crimina...
-ius quam adulterii tractari solent (APVL. met. 1, 7 me nimis quam
-e tractare adorta cenae... ac mox... cubili suo adplicat caupona.
VVLG. act. 27, 3 Iulius Paulum [gr. φιλανθρώπως]). MOD. dig. 49, 16,
3, 13 miles armis amissis capite punitur; -e (i. poena humana adhi-
bita) militiam mutat. FRG. 2 cum relegato... -ius transigitur (quam
cum deportato). APVL. met. 10, 17 libertus me (sc. asinum) satis -e
satisque comiter nutriebat. ITALIA p. 3094, 78. LACT. inst. 5, 2, 13 -e
ac benigne consulere (opp. inimice insectari). VVLG. II Macc. 9, 27
modeste et -e acturum Antiochum (gr. φιλανθρώπως. CANON. Dionys.
Exig. p. 33, 4 [gr. Mansi 2, 516^b φιλανθρώπωνεύειν]). PAP. APF 3,
1906, 168 (s. IV) Theofanen benigne et -e respicere digneris.
technice apud Ictos (respicitur aequitas sententiae, cf. p. 3095, 49;
ubique per compar.): IULIAN. dig. 12, 1, 21 -ius facturus (cf. p. 3096,
60) videtur praetor, si eqs. POMPON. dig. 85, 1, 112, 2 interpretari
(PAVL. dig. 32, 27, 1). PAVL. dig. 24, 3, 56 dixerit (25, 7, 2, 48, 23, 4).
COD. Iust. 6, 27, 5, 1^b quare non hoc... et -ius (vix adi.) et favore
libertatis inducimus, ut...?

(B) transfertur ad res: SEN. epist. 23, 1 quam -e nobiscum
hiemps egerit, quae et remissa fuit et brevis (opp. malignum ver).
PLIN. nat. 16, 78 fructu aut aliqua dote umbrarumque officio -ius in-
vant (arborescunt miles sive urbanae). apud medicos de pro-
ventu prospero morborum (aegrotorum l. 25; cf. p. 3095, 26):
THEOD. PRISC. gyn. 31 si -ius res profecerint (log. 58 causa. 92
hi [aegroti; in, hinc, hec varr. II.]).

(C) usu novato in augendo adiectivo fere i. q. 'probe',
'valde' (per ironiam): HOB. epist. 2, 2, 70 intervalla... -e (haud
sane Froehlich frigide) commoda (SCHOL.: idest probe).

adv. humaniter. compar., superl. v. s. humane. de for-
matione et notione: CHAR. gramm. p. 145, 10 B. (cf. Exc. Bob.
gramm. I 556, 16) naviter -r largiter duriter; quae quamvis anti-
quitate adsignent grammatici, tamen dicunt etiam... nave et ignave,
humane, large, dure proferri posse (habetur forma antiqua, item:
p. 148, 30 dixerunt veteres... -r, ... nos... humane; sed -r quidem
significat φιλανθρώπως, humane autem ἀνθρώπωνες. p. 237, 20 super-
iores. AVG. gramm. V 517, 8 dixit Cicero -r, cum humane dicere
debuit. 519, 6 veteres). EXPLAN. in Don. gramm. IV 512, 29. PRISC.
gramm. III 70, 5 ab humano humane et -r. 78, 11 (cf. infra l. 78)
divine... et humane vel -r similiter divis et hominibus significat.
Ps. ASPER gramm. suppl. 55, 17. GLOSS. II Abav. HU 5 (= LI 46) -r:
liberaliter. GLOSS. II 227, 44 ἀνθρώπωνες: -r. legitur apud
CIC. (de orat. semel. epist. 9tes; quatenus tempus quo epist. conscriptae
sint certum est [incertum epist. 7, 27, 2 frg. V 1. X 4], non post a. 54
occurrit, cf. p. 3096, 5), ANTON., NEPOTIAN., ECCLE.

i. q. humano modo, more (coniungitur c. verbis ubique):

1 in univ. pertinet ad genus humanum: AVG. quaest.
euang. 2, 6 ad homines -r venire dignatus est Christus. quaest. simpl.
2, 2, 1 (de poenitentia dei) quidquid de illo (deo) -r dicitur, quod
etiam hominibus aspernabile videatur.

2 c. emphasi dictum pertinet ad naturam humanam:

a i. q. secundum infirmitatem hominis: AVG. serm. dub. 396, 2
homines... de hominis (sc. episcopi) abscessu -r contristamur. CONSVLT.
Zacch. 1, 5 p. 11, 18 -r erraverunt. Ps. BOETH. fid. cath. 29 -r atque
ut ita dicam carnaliter sentientes (haeretici in trinitate explicanda.
cf. EVGIPP. Sev. 44, 6 -r [unanimitate L] aestimantes).

b i. q. secundum praestantiam hominis: α respicitur quaeli-
bet dignitas, honestas humana: CIC. de orat. 2, 46 quid -r (eqs.)...
aut fecerit aut tulerit homo laudandus (cf. l. 65, 60). epist. 7, 1, 5 (Mario)
te... docebo..., quid sit -r vivere. β respicitur patientia,
aequanimitas humana: CIC. Att. 1, 2, 1 sin aliter acciderit, -r
feremus (4, 18, 1. cf. l. 58). γ respicitur comitas, clementia
humana, φιλανθρώπια (dei l. 72; in templum l. 68): CIC. Att. 1,
20, 1 cum... ita suaviter, diligenter, officiose, -r scripseris, ut eqs.
(epist. frg. X 4). epist. 7, 27, 2 quodsi -r mecum questus esses (1 im-
pudenter. ad Q. fr. 2, 1, 1 fecit -r Licinius, quod eqs. (epist. frg.
V 1. cf. l. 58). 2, 14, 3 persalse et -r... gratias mihi agit. ANTON.
Cic. Att. 14, 13^a, 2 si -r et sapienter et amabiliter in me cogitare vis.
ITALA II Macc. 13, 23 (rec. P) templum -r tractans donis ornavit An-
tiochus (v. p. 3080, 80). NEPOTIAN. 9, 3 libenter Epidaurii atque -r
susceperunt legatos. CANON. Turner II 1 p. 21^b 19 episcopos -r <agere>
(gr. Mansi 2, 516^b φιλανθρώπωνεύειν). FACVND. defens. 2, 4 p. 573^c
deus... videre clamorem Sodomorum (cf. V. T. gen. 18, 21) -r cum
bonitate voluit, diligenter inquisitionis nos docens argumentum (Isid.
Pelus. epist. 1, 310 p. 362^c φιλανθρώπως ὑπόδειξεν).

adv. humanitus. cf. divinitus. de formatione et no-
tione: CHAR. gramm. p. 242, 11 B. (inter qualitatis adv. in 'us').
DIOM. gramm. I 406, 29 ut sit humane ἀνθρώπωνες... et -s φιλα-
νθρώπως (affert TER. p. 3098, 84). PRISC. gramm. III 78, 11 (cf. supra
l. 38) divinitus a divis et -s ab hominibus monstrat. Ps. ASPER gramm.
suppl. 64, 11 (inter adv. in 's'). GLOSS. II 227, 45 ἀνθρώπωνες: -s. cf.
p. 3075, 23. inde ab ENN., TER. [dub. interpr. (ad A?)].
HEMINA hist. 35 quia fine omnes res atque omnes artes -s (-tas vel
-ter codd. Nonii) <...>que aguntur? e conii. dub.: RVT. LVP.
2, 4 commotus -s (Ruhnken; humanitas, humanitatis vel -e, humanis

trad.) precibus. confund. c. humaniter (p. 3097, 82. 3099, 3),
humanitas (p. 3097, 82. l. 22. 37. 40. 82; cf. p. 3083, 32), humanita-
tis (p. 3096, 29. infra l. 73; cf. p. 3097, 84), humanatus (p. 3083, 63).]

A de origine i. q. ab hominibus, ἀνθρώπωνθεν (v. p. 3097,
79. 80; coniungitur c. verbis [partic. infra l. 22]): 1 in univ.

(loco dubio p. 3097, 82): CYPR. Demetr. 21 p. 366, 10 persecu-
tiones, quae nos -s laederent (opp. ultiones, quae laesos divinitus
defenderent). SCHOL. Cic. Bob. p. 110, 16 non -s modo, verum etiam
divinitus de restitutione sua indicatum. RVEIN. Orig. princ. 4, 1, 6
p. 302, 20 non -s esse prolato..., sed dei esse sermones propheticos
(antea: divinitus, infra: non humana arte nec mortali eloquio; gr.
ὅν ἀνθρώπων εἶναι). AVG. civ. 17, 3 p. 202, 15 D. rebus -s seu di-
vinitus gestis. c. Gaud. 1, 31, 40 p. 240, 8 fuga et divinitus iubetur
et -s relaxatur. structura liberiore: AVG. c. Faust. 19, 25 p. 526, 3
debita -s dimittere monemur, ut nobis et nostra divinitus dimittantur.

2 c. emphasi dictum pertinet ad hominis naturam infirmam
(cf. infra l. 52 sqq.): a generatim fere i. q. 'viribus humanis'
(transit huc supra l. 10): TYCON. 3 p. 15, 24 legem nullo modo -s
posse fieri (p. 16, 16 a carne). AVG. anim. 4, 10, 14 p. 394, 9 ut hoc
scire -s nequeat natura, nisi divinis testibus credat. b spe-
ciatim fere i. q. 'ex specie virium humanarum': SEDVL. op. pasch.
4, 17 p. 268, 2 causae... -s (-tas P) desperatae.

B de modo, more i. q. humane, humaniter (v. p. 3097, 77.
3099, 2; coniungitur c. verbis [partic. l. 78, esse p. 3099, 4. aliter
l. 54]): 1 in univ. pertinet ad genus humanum: a gene-
ratim: PLIN. nat. 10, 174 ursi... -s (humi Pintianus ex Arist.
hist. an. 6, 30 p. 579^a 20 ἐπὶ τῆς γῆς) strati coeunt. TERT. adv. Marc.
3, 9 p. 391, 20 angeli non possent -s tractari ab hominibus nisi in
substantia humana. 5, 4 p. 579, 3 non est hoc -s dictum (pertinet
ad Vulg. Gal. 3, 15 secundum hominem; cf. p. 3092, 20). AVG. serm.
349, 7, 7 quando et -s diligitis (sc. parentes, filios, coniuges), plus
Christum amate (antea: saeculariter). SIDON. epist. 7, 14, 8 animae
(humanae; opp. bestiae) -s licet ratiocinantes, hebetes tamen eqs.

b speciatim respicitur substantia humana Christi:
AVG. civ. 17, 12 p. 233, 5 D. antequam Iesus Christus -s nasceretur
(c. Faust. 12, 46 p. 375, 6 natus et passus est. serm. dub. 371, 2, 2).
MAR. MERC. Conc. I 5 p. 60, 33 infantem -s (Garnier, -tas cod.)...
in illa matre formatum [et] eam formasse divinitus. CONC. I 5
p. 166, 30 (cf. EPIST. pontif. 1056 Conc. I 2 p. 130, 15) quod hic
(N. T. Luc. 1, 31 sqq.)... cuncta dicantur -s (Garnier, -tas cod.).
DIONYS. EXIG. Conc. I 5 p. 296, 11 quas voces -s protulit Christus
(opp. deitate dignas; I 1, 6 p. 152, 8 ἀνθρώπωνες, Rustic. I 4 p. 233,
19 humanas). CONC. I 2 p. 93, 18 -s dicens: 'ubi est positus La-
zarus?' ac divinitus eum resuscitans Christus. PETR. CHRYS. serm. 93
p. 461^a neque (ad Pharisei mensam venit Christus, cf. N. T. Luc.
7, 36 sqq.) ut probaret. posita -s ante se (sc. cibos), sed post se gesta
divinitus approbaret. CASSIOD. in psalm. 34, 16 quod prophetarum
praedixerat libris, -s evidentibus monstravit exemplis dominus. GREG.
M. moral. 3, 30 Christus divinitus disponebat, quantum ipse -s tur-
baretur. adde p. 3096, 25. 27. 29.

2 c. emphasi dictum pertinet ad naturam humanam:

a i. q. secundum infirmitatem hominis (v. et supra l. 16. 49):
α formulae mortem significantes (cf. p. 3091, 2): ENN. ann. 125
si quid me fuerit -s. CIC. Phil. 1, 10 si quid mihi -s accidisset
(EPIST. donat. Candid. [CIL VI 10242] 6 FRONTO p. 134, 20 N. SOAVER.
dig. 34, 4, 30, 2 CLAUD. DON. Aen. 1, 570 p. 113, 7. absolute: LEX
colleg. salut. Dian. et Antin. [CIL XIV 2112] 1, 22 si ei -s acciderit).
SCAVER. dig. 34, 4, 30, 4 si quid ei -s contigerit (AVELL. p. 488, 10
INST. Iust. 2, 7, 1). APVL. apol. 100 si quid ei -s attigisset (INSCR.
NSc. 1923 p. 16 [Romae]). β de vitiis, erroribus sim.: HIL.
in psalm. 140, 8 p. 794, 7 quia homini errare debitum est, si quid
forte secus et -s gesserit, corripi se... mavult propheta. AVG. civ.
1, 26 p. 41, 21 D. feminae in fluvium se proiecerunt non -s deceptae,
sed divinitus iussae, nec errantes, sed oboedientes. 2, 7 p. 60, 26 phi-
losophi quaedam magna, quantum divinitus adiuti sunt, invenerunt;
quantum autem -s impediti sunt, erraverunt. 21, 7 p. 502, 6 qui non
sunt divinitus docti atque -s falli forte potuerunt. epist. 36, 31 p. 61, 2
discipuli -s mortem domini doluerunt (cf. CASSIOD. in psalm. 34, 5
Petrus salutem Christi -s vindicabat [v. Vulg. Marc. 8, 33 sapientia...
quae sunt hominum]). serm. dub. 383, 3, 3 quod... -s suspicatus sum.
AVELL. p. 310, 10 reprehensionem -s per errorem intelligentiae eve-
nisse. p. 390, 6 (= p. 785, 23) errore -s accedente. EPIST. pontif. 701
Schwartz p. 8, 18 recta doctrina cum his quae -s (humanitatis B)
acciderant. SACR. Leon. p. 454 ab omnibus, quae -s adtraxit, exuta
anima (cf. VITAE patr. 5, 8, 4 abscedit ab eo omnia -s moventia
mentem eius [gr. Cot. p. 435^a τὰ ἀνθρώπινα]). CLAUD. MAM. anim.
1, 1 p. 23, 4 -s per imprudentiam lapsi sunt. 1, 3 p. 29, 18 carnaliter
-sque sapientibus.

b i. q. secundum praestantiam hominis (v. et supra l. 33):

α respicitur patientia, aequanimitas humana: AFRAN. com.
290 quanto facilius ego, qui ex aequo venio, adducor ferre humana
-s (-tas pars codd. Nonii. cf. p. 3096, 43). β respicitur comi-
tates, clementia, misericordia humana, φιλανθρώπια (loco
dubio p. 3097, 84): TER. Haut. 99 coepi non -s neque ut animum
[Ethers]

decurt aegrotum adolescentuli (sc. filii) tractare, sed vi eqs. (EVGRAPH.: humano modo. cf. p. 3097, 77). TVRPIL. com. 165 esse ... illum hominem aut quidquam facere -s (-ter var. l.). CE 973, 1 hospes sta et lachryma, si quicquam -s in test. *huc referendum vid.: VITA* Caes. Arel. 2, 45 p. 499, 19 civilitatem -s recognoscens *Childeberti regnum.*

humatio, -ōnis f. ab humare. GLOSS. *ταφή*. i. q. actio humandi, sepeliendi, sepultura, *ταφή* (distinguit inter -em et sepulturam CIC. l. 9): CIC. Tusc. 1, 102 de -e (v. l. 8 et cf. Tusc. 1, 36 s. v. humo p. 3119, 79) et sepultura dicendum. 1, 104 de ratione -is. PLIN. nat. 22, 8 herbam porrigere victos, hoc est terra et altrice ipsa humo et -e (humanitione var. l.) etiam cedere. VENVL. dig. 43, 24, 22, 4 sepulchri sit non solum is locus, qui recipiat -em (humanitionum F), sed omne etiam supra id caelum. TERT. anim. 57 p. 391, 17 animas ... prompta -e dispunctas. ARNOB. nat. 6, 6 -is (v. app. crit.) ... officio (AMBR. obit. Theod. 3 officia). AVSON. 427, 4 p. 383 P. interfectorum -o procuratur. DICT. 2, 12 (antea sepulturam de eadem re). SERV. Aen. 6, 763 postumus est post -em patris creatus (sim. ISID. orig. 9, 5, 22. cf. p. 3119, 83 et v. infra l. 29). CLAVD. DON. Aen. 6, 330 p. 552, 15 sine -is honore (antea sepulturam de eadem re). 11, 370 p. 472, 4 -is detrimentum (antea sepulturae de eadem re).

humator, -ōris m. ab humare. qui humat, sepelit: LVCAN. 7, 799 non illum (Caesarem) Poenus -r (Hannibal) consulis (Aem. Pauli) ... compellit, hominum ritus ut servet in hoste.

humatus, -ūs m. ab humare. i. q. humatio: IORD. Get. 314 de quibus (Mathesuentha et Germano) post -um patris Germani natus est filius idem Germanus (cf. ibid. 251 Mathesuentha genuit postumum filium. Rom. 383 Mathesuentha post eius Germani obitum postumum ei edidit filium). alluditur ad vocem q. c. post(h)umus; v. Philol. 95, Beitr. aus d. Thes.-Arbeit.

hūme- et **hume-** v. um-. **hūmid-**, **hūmif-**, **hūmig-** v. um-. **humiliamans** (GLOSS.) v. s. pumilio. *Haffter.*

***humiliatio**, -ōnis f. ab humiliare. plur. infra l. 73. GLOSS. II 451, 42 *ταπεινότης*: humilitas, -o (humilitatio Goetz). 451, 45 *ταπεινότης*: humilitudo, -o (humilitatio Goetz). 582, 4 homiliatio: humanitas (humilitatio humilitas b) ex imprudentia. graece respondet *ταπεινότης*, ubi nihil aliud affertur. legitur inde ab ITALA, TERT. [dub. trad.: TERT. ieiun. 9 p. 285, 2.]

i. q. actus humiliandi, *ταπεινότης*, humilitas: 1 proprie: FIRM. math. 2, 3, 1 scire ... altitudinem et -em stellarum (antea: deiectiones). HIER. in Is. 40, 3 p. 401^B impletio vallium et montium collumque -o (cf. p. 3100, 74). v. et p. 3100, 16.

2 translate: a de ordine (fere hominum [de daemone infra l. 55; de Christo l. 49. 80 sqq.; de rebus l. 46. 59]; c. gen. explic. infra l. 51. 71. 74. 80): a generativum: TERT. adv. Hermog. 7 p. 133, 21 non capere ullam diminutionem et -em, quod sit aeternum et innatum. ITALA Phil. 3, 21 (Hil. in psalm. 118 daleth 1 p. 391, 6) corpus -is nostrae i. humanae (Vulg. humilitatis. RVFIN. Orig. princ. 2, 8, 5 p. 163, 10 Christus descendit in locum -is n. POMER. 1, 10 p. 427^A opp. clarificatione). AVG. c. Cresc. 3, 60, 60 p. 472, 27 honorati, nulla paenitentiae gravioris -e vel expiati vel degradati (aliter p. 3100, 19). virg. 20, 19 p. 253, 9 quasi vel Susannae bonum (sc. matrimonium) Mariae sit -o vel Mariae maius bonum (sc. virginitas) Susannae debeat esse damnatio. CASSIAN. conl. 5, 25, 2 si ... gastrimargiae spiritus coeperit tibi sua -e blandiri. CONC. Vas. a. 442 Mansi 6, 455^A si episcopus ... pro -e et correctione fratris assurgit. GREG. Tvr. Franc. 5, 5 p. 196, 21 cum frater meus ... consensisset in eius (Lampadii diaconi) -em (antea: deicisset). *technice de stilo*: CASSIOD. in psalm. 68, 6 p. 480^A tapinosis, id est -o (89, 4 p. 645^D).

β usu bibl. et eccl. fere de plagis, calamitate, passione sim. (subintellegitur interdum etiam status animi sive contriti [nota l. 66] sive simplicis, modesti [v. imprimis de Christo l. 80 sqq.]; cf. exempla sub b allata): ITALA act. 8, 33 (cod. g) in -e iudicium eius sublatum est (Vulg. humilitate. cf. p. 3116, 67). psalm. 118, 92 (Hil. in psalm. 118 lamed 10 p. 462, 14) forte perissem in -e mea (Vulg. humilitate. sed v. HIL. ad l.: admonuimus -em id significari, cum temptationibus anima subiecta est et infirmitati suae derelicta humilis efficitur). HIL. in psalm. 118 teth 8 p. 438, 8 (infra: passio, tribulationes). p. 438, 14. VVLG. Sirach 2, 5 homines ... receptibiles in camino -is probantur. Mich. 6, 14. AVG. gen. ad litt. 11, 5 p. 338, 6 peccati (transit ad b). in psalm. 31, 2, 25 quisquis homo quidquid patitur praeter voluntatem, afflictiones, maerores, labores, -es. 60, 15 in dolore, in tribulatione -is suae. 118 serm. 17, 5 quae facta est in Adam. al. CASSIAN. conl. 7, 29 temptationis. 7, 31, 2 -is flagello. PROSP. in psalm. 118, 71 poenam convertisti mihi ad disciplinam et -em ad eruditionem. 118, 107. ORIG. in Matth. ser. 10 p. 18, 30 (opp. exaltationis). et al. de habitu in castigatione (cf. sub b): ITALA Esth. p. 47, 7 Motzo noluit Mardocheus deponere saccum et omnem -em suam. HIER. adv. Iovin. 2, 15 p. 308^A Ezechiae, regis lacrimae, saccus et -o victus (cf. p. 3100, 4). de Christo (cf. supra l. 49): RVFIN. Greg. Naz. orat. 8, 12, 3 -em eius (Christi; gr. *κνώσεως*). PAVL. NOL. epist. 24, 9 p. 210, 2 domini altissimi. AVG. in euang. Ioh. 40, 2 illa exaltatio (sc. in cruce) -o fuit. 63, 2 (opp. clarificatione).

b de animo (cf. quae monui p. 3099, 61; pertinet fere ad castigationem, ieiunium [cf. p. 3099, 77]; de verbis l. 16. 22; c. gen. l. 13 sqq. 22 [explic. l. 19. 20. 21]): TERT. ieiun. 7 p. 282, 11 Ezechiae regis -o (seq. saccum, ieiunio, preces. cf. p. 3099, 80). 9 p. 284, 26. anim. 48 p. 380, 2 -is officiis (antea: caruit victu). patient. 13 p. 20, 10 -is sacrificium (seq. angustia victus). virg. vel. 13 p. 903 Oe. probatio in omni -e (humilitate C marg.) constat. ITALA Dan. 3, 39 (Verec. in cant. 4, 14) in anima contribulata et spiritu -is. 10, 12 (Tert. ieiun. 9 p. 284, 33) dedisti animam tuam ... -i coram deo (gr. *ταπεινωθήναι*, Vulg. ut te affligeres). CLEM. ad Cor. 21 p. 23, 9 (gr. *ταπεινοφροσύνη*). PS. AMBR. serm. Sess. 3, 5 p. 129^A exaltatio ... sine -e non potest esse (GREG. M. in euang. 29, 9). trin. 16 p. 529^B ieiunium ... contritio atque -o animae est (AVG. cons. euang. 2, 4, 9 p. 90, 4 ieiunium, hoc est -em a. PS. AVG. serm. 175, 2 cum sit ieiunium a. -o. cf. AVG. serm. 278, 12, 12 cordis [CASSIAN. conl. 16, 19, 2]. CASSIAN. conl. 18, 11, 5 non de adfectata corporis atque verborum, sed de intima mentis -e. VEREC. in cant. 4, 14 spiritus). RVFIN. Orig. in lev. 10, 2 p. 444, 2 -is dies. AVG. epist. 35, 3 p. 29, 11 paenitentiae (cf. quaest. hept. 1, 169 p. 88, 26 paenitentium. aliter p. 3099, 51). serm. 210, 6, 8 huius (i. quadagesimarum) -is sollemnitas. 227, 1 ieiunii (LEO M. serm. 87, 3). al. CASSIAN. conl. 18, 11, 1 falsa -e verborum (cf. l. 16). 20, 6, 1 -is ... compunctio. EVCHER. form. 9 p. 56, 16 'pavimentum' -o vel adfectio animae sive in terrena declinatio. CASSIOD. in psalm. 129, 1 -o quae nescit cadere (antea: paenitentia). VITAE patr. Iurens. 2, 7 p. 147, 34 conscientiae ... -e compuncti.

humillatus, -ūs m. ab humiliare. fere i. q. humiliatio, humilitas, paupertas: HESYCH. in lev. 25, 39 p. 1130^B si quis eorum (fratrum) nobis venditus fuerit a qualibet -us necessitate, nullatenus ab eo servitium servi exigamus.

humilifico, -āre. ab humilis et facere. mediopass. i. q. se humiliare: TERT. paenit. 9, 3 exomologesis prosternendi et -andi hominis disciplina est (inde ISID. orig. 6, 19, 79 [humiliandi hominibus K]).

1. ***humilio et humilo**, -āvi, -ātum, -āre (depon.: l. 50). ab humilis, cf. gr. *ταπεινός*. forma humilo (hac forma rarius tradita, ad certe meliore [cf. e. g. levare, confortare, contristare; cum forma -lio fort. a comparativo derivanda cf. ampliare] Augustinum ubique usum esse demonstrare studet De Bruyne, Saint Augustin reviseur de la Bible, Miscell. Agostin. II [1931] 558 sqq.): metro certa: CORIPP. Ioh. 7, 494. 8, 464. sola traditur: ITALA psalm. (Veron.) quinque (locos affert De Bruyne l. c. 561). II Cor. 12, 21 (cod. g). LACT. epit. 43, 2 (-liare: inst. 4, 18, 22). COMMENT. Lucan. 8, 313 MAXIMIN. hom. (RevBén. de 40, 1928) p. 60, 10, 7. p. 61, 10, 22. p. 71, 21, 40. p. 73, 23, 30. variat in codd. cum humilio: PELAG. in I Cor. 1, 28 AVG. bapt. 3, 3, 5 p. 201, 11 bon. coniug. 26, 35 p. 230, 1 cons. euang. 1, 24, 37 p. 36, 6 al. gen. ad litt. 11, 12 p. 345, 9 c. Parm. 1, 3 p. 103, 20 al. serm. coll. Morin p. 40, 14 al. spir. et litt. 9, 15 p. 167, 25 virg. 36, 36 p. 277, 12 al. PS. AVG. quaest. test. I 3, 2 p. 22, 12 (humelentur C). depon.: p. 3101, 84. de notione: CASSIOD. in psalm. 38, 3 'tus' ... significat humi prostratus. GLOSS. II Abav. HU 7 -vit: dominavit, subnexit, subiecit. GLOSS. II 422, 47 *προσέτινω*: interpellio, -or. 451, 44 *ταπεινῶ* hum(ili)o. graece respondet *ταπεινός*, ubi nihil aliud affertur. de usu: PS. ASPER gramm. suppl. 50, 13 -o (inter activa verba). 50, 17 -or (inter passiva verba). legitur inde ab ITALA, TERT. [var. l. humiliat (cf. p. 3119, 49): TRACT. Pelag. p. 20, 7 PS. AVG. quaest. test. I 126, 3 p. 393, 24 GREG. Tvr. glor. mart. 76 p. 539, 14 Mart. 2, 4 p. 611, 5. 2, 53 p. 627, 20 GREG. M. epist. 9, 178 p. 173, 20.]

i. q. humilem reddere, *ταπεινῶν* (nota fig. etym. 'humilitate -are' p. 3101, 68; usurpatur mediopassive vel reflexive passim, intransitive p. 3103, 38; -tus pro subst. v. p. 3101, 69):

1 proprie (in imag. l. 75): A de eis, quae oculis perspiciuntur (refl. l. 69, mediopass. l. 68 al.): ITALA Ier. 31, 37 (Hil. in Ier. 4, 28, 1) si -tum fuerit pavimento terrae deorsum (Vulg. aliter). OPTAT. 2, 20 p. 57, 1 non -to corpore (aliter p. 3102, 61), non inclinata cervice, sed erecta facie (cf. SIDON. epist. 5, 14, 3 festa cervicum -tarum. VISIO Pauli 24 rec. Sang. p. 138, 32 arbores ... penitebant ... -antes et inclinantes se [cf. p. 3103, 11 sqq.]). HIER. tract. in psalm. I p. 164, 10 in sublime ascendunt aquae et iterum -antur. VVLG. eccles. 10, 18 in pigritiis -bitur contignatio. Is. 25, 12 munita sublimium murorum ... -buntur et detrahentur in terram usque in pulverem. 40, 4 (= Luc. 3, 5; cf. TERT. adv. Marc. 5, 3 p. 576, 26) omnis mons et collis -bitur (Bar. 5, 7 ASSVMP. Moys. 10, 4. cf. in imag.: AVG. civ. 18, 32 p. 300, 32 D. [ad V. T. Hab. 3, 6] -ti sunt colles). GREG. Tvr. glor. mart. 91 p. 549, 30 consularius -vit basilicam sancti. t. t. astrol.: FIRM. math. 2, 29, 12 in hoc signo, in quo -atur atque deicitur sol. 3, 7, 14. 6, 32, 7 (antea: in deiectionis locis). al. CHALC. comm. 83 p. 164, 19 vel cum exaltatur vel cum -atur sol (92 p. 164, 3 planetes). de capillis i. q. tondere (ad significationem cf. Bonnet, Lat. de Grég. 292 sq.): GREG. Tvr. glor. mart. 76 p. 539, 14 ut ... -tis capillis abbatis sortitus ordinem monasterio uni praeponeret (Mart. 2, 4 p. 611, 5. 2, 53 p. 627, 20. 3, 15 p. 636, 11 glor. conf. 22 p. 762, 21).

B de voce: AVG. serm. 265, 9, 11 gallina cum pullis -ans vocem suam (NICET. psalm. 13 p. 80, 7 ne in psallendo unus -et, alter v. extollat. aliter p. 3102, 67).

II translate: A de ordine: 1 generatim: a nude positum: a pertinet ad quamlibet humilitatem: ① vario usu signif. imminutio honoris vel in actis vel in verbis (sc. obtreptione, contemptu) posita (usurpatur transitive): FIRM. math. 5, 6, 10 luna patrimonium ac vitam pariter -at. OPTAT. 3, 3 p. 79, 17 sapientia -ta est. SCHOL. Hor. carm. 1, 34, 16 unum exaltans, alterum -ans Fortuna. COMMENT. Lucan. 3, 342 -verat ... virtutem. 8, 22 -tum Pompeium (opp. sublimis). 8, 313 'vulgati' (mundi) ... dixit -ti aut vilis facti. AMBROSIAS. in II Cor. 11, 19 p. 325^B Iudaei obtrebant incircumcisis se praefidentes, hos -antes. VVLG. Sirach 40, 3 -tum in terra et cinere. PELAG. in Rom. prol. p. 7, 30 vicissim eos -ans (Paulus Iudaeos et gentes). AVG. c. Cresc. 4, 38 p. 543, 13 -rentur per paenitentiam degradati. serm. coll. Morin p. 215, 24 an forte -vi vos, quia dixi 'rogate'? Ps. AVG. quaest. test. I 3, 2 p. 22, 12 posteritate. 126, 3 p. 393, 24 despecti et -ti (opp. gloriosi). CONC. II 3, 1 p. 115, 8 si ... -verit me episcopus (gr. II 1, 1 p. 133, 20; II 1, 1 p. 10, 6 devorabit). CANON. Turner II 2 p. 152, 5 (= 156, 5) ecclesiae congregationes. CLAUD. MAM. anim. 2, 2 p. 104, 2 maluit ... sublimare creaturam quam ... -are creatorem (cf. VEREC. in cant. 1, 3 -ant ... deum hi, qui differentias faciunt trinitatis eqs.). CONC. Rom. a. 501 p. 429, 13 dum affectu purgationis suae culmen (sc. sanctitatis) -at papa egrediens Vaticano. GREG. Tyr. Franc. 2, 1 p. 60, 16 a nostro omnium contemptu -beris. 2, 42 p. 105, 13 cur ... -asti genus nostrum (sc. regale), ut te vincere (i. vincere) permitteris? al. PASS. Andr. prev. 6 p. 69, 26 ne permittas, domine, eum, qui iam tuam per crucem cognovit magnitudinem, ab Aegeate indigno -ari (i. honore martyrii privari). et al. ② de Christo incarnato (substituitur sermo sim. l. 34; usurpatur reflexive l. 32. 34 sqq., medio-passive l. 37 sqq.): in N. T.: VVLG. Phil. 2, 8 Christus -vit semetipsum factus obediens usque ad mortem. apud ECCL.: CYPR. unit. eccl. 21 p. 229, 8 quia se in terris sermo et virtus et sapientia dei -vit (opp. exaltatus. reflexive ut: eleem. 1 p. 373, 7 Christus -vit se, ut populum ... erigeret. GAUDENT. l. 38 et passim). GAUDENT. serm. 19, 42 G. sic vel inclinatus vel -tus est deus in homine, ut permanens deus esse ... hominem, propter quem se -verat (v. l. 34 sqq.), exaltaret (mediopassive ut: NOVAT. p. 67^B Christus -tus non necessitate, sed caritate. HIER. epist. 65, 9, 6 qui potest -ari et crescere. et passim). AVG. serm. 264, 4 deus -vit ... eum (Christum) non infra se tantum, sed et infra angelos. CASSIOD. in psalm. 50, 2 -ari exaltatorem, occidi vivificatorem. et al.

β pertinet ad afflictionem, miserias, cladem sim. (usu imprimis biblico et ecclesiastico [ubique transitive]; subintellegitur interdum etiam contritio animi [v. sub B, ubi nota p. 3102, 43], cf. AVG. in psalm. 141, 13 -tus a persecutoribus, -tus in confessione: -at se invisibiliter, -tur ab hostibus visibiliter): TERT. adv. Marc. 2, 14 p. 353, 28 deus -ans ... et sublimans. 5, 20 p. 649, 10 corpus nostrum -atur in passionibus. fug. 2 p. 467 Oe. per carnis vexationem. 3 p. 467 magis tunc (sc. in persecutionibus) -amur vel emendatur. ITALA gen. 15, 14 (Hier. epist. 36, 10, 3) in servitute redigent eos et affligent eos et -bunt (Vulg. aliter). 31, 50 (Lugd.; loq. Laban ad Iacob) si -veris filias meas (Vulg. afflixeris). deut. 26, 6 (Lugd.) Aegyptii -verunt nos eqs. (Vulg. afflixerunt). iud. 16, 5 (Lugd.) in quo ... -emus eum Samson (Vulg. affligere. cf. p. 3102, 8). Is. 3, 17 (Cypr. hab. virg. 13 p. 196, 20) -bit deus principales filias Sion (Vulg. decalvabit). al. LUCIF. Athan. 1, 12 p. 87, 8 quomodo sinat deus ... -tam videri religionem suam eqs. (cf. AVELL. p. 572, 18 ecclesia dum -atur, erigitur). Ps. PHILO antiq. p. 43^B allophyli -ti erant de Samson valde. AMBR. in psalm. 118 serm. 10, 30, 2 paenit. 1, 5, 22 p. 473^B. HEGES. 1, 32, 7 plaga -ti Arabes a rege (cf. Ioseph. b. I. 1, 385). HIER. epist. 39, 2, 8 ad ... -andam superbiam (VVLG. Zach. 10, 11 Assur. cf. HIER. adv. Pelag. 2, 30 superbientes. v. et p. 3102, 3. 39 sqq.). al. VVLG. I reg. 2, 7 dominus pauperem facit et ditat, -at et sublevat. 7, 13 -ti sunt Philisthiim. I par. 17, 10 -vi ... inimicos tuos. Is. 2, 11 oculi sublimis hominis -ti sunt. 2, 17 -bitur altitudo virorum (AVG. cons. euang. 1, 27, 42 p. 42, 5 superba). 32, 19 humilitate -bitur civitas. thren. 2, 5 -tum et -tam (pro subst., item: CONSVLT. Zacch. 2, 10 p. 69, 30. EVCHER. form. 7 p. 44, 15 -torum subiectio. SIDON. epist. 4, 10, 1 convenit -tos humilia sectari). Matth. 23, 12 qui ... se exaltaverit, -bitur; et qui se -verit, exaltabitur (cf. p. 3103, 16). saepe. AVG. civ. 19, 15 p. 382, 2 D. omnis victoria ... divino iudicio victos -at vel emendans peccata vel puniens. et passim.

b acced. structurae indicantes, cui quis -etur (mediopass. l. 79. cf. p. 3102, 74 sqq.): a dat. (cf. p. 3103, 2): ITALA iud. 5, 13 (Lugd.) -a mihi (-amini cod.) fortiores me (Vulg. aliter). AMBR. Abr. 1, 4, 26 p. 521, 16 ancillam ... uxori. AMBROSIAS. in I Cor. 6, 12 p. 214^A sibi ... praepositum. in II Cor. 9, 10/11 p. 314^C -ari eos (sanctos) sibi (antea: nolit eos subiectos habere, sed magis se eis inclinet). 11, 6 p. 321^C ut ... -rent illum ceteris (sc. Corinthii Paulum. cf. 12, 11 p. 332^B apostolis magis faventes et istum his -antes). AVG. serm. 287, 3, 4 -andus erat omnis homo Christo. PASS. coron. 6 eos ... per incantationum carmina omne genus humanum sibi -ari (v. p. 3100,

50). β praep. (cf. p. 3103, 6): ITALA Os. 5, 5 (Wirc.) -bitur iniuria Israel in faciem eius ([Vulg. aliter]. VVLG. iud. 6, 6 -tus est Israel valde in conspectu Midian. Os. 7, 10 -bitur superbia Israel in facie eius). VVLG. iud. 3, 30 -tus est Moab sub manu Israel. III reg. 21, 29 -tum Achab coram me (prov. 25, 7 c. principe).

2 specialia: a fere i. q. infirmare (hic usus quodammodo cohaeret cum exemplis p. 3101, 44 sqq. allatis): ITALA iud. 16, 19 (Lugd.) Samson capillis detonsis coepit -ari et recessit virtus eius ab illo (Vulg. aliter; cf. p. 3101, 56). PSALT. Cas. 101, 24 -vit in via valetudinem meam (Vulg. et gr. aliter). PALLAD. hist. mon. II 11 p. 365^D fortitudo eius (leonis) -atur laqueo. fere i. q. suppressere: VITAE patr. 3, 2 p. 739^A -are passiones ac vitia carnis. fere i. q. imparem reddere (cf. p. 3110, 19): ENNOD. epist. 5, 21, 3 p. 142, 24 utinam me non -ret paupertas eloquii (i. prohiberet merita tua laude adaequare).

b fere i. q. dehonestare, maculare (mediopass. l. 21; aliter p. 3101, 50. l. 45 sqq.): AVG. pecc. mer. 2, 19, 33 p. 104, 24 propter superbiam in eis (vitiis) -amur. POMER. 3, 11 p. 490^C quantum ... -et et execrabiles omnibus reddat convictos peccatum. GREG. M. moral. 6, 25 p. 743^A sub temetipso prostratus in terrenis actionibus -are, anime (antea: terrenis cogitationibus aspersus in infirmis vilescit).

c de stupro i. q. vitiare: VVLG. deut. 21, 14 -asti eam (feminam captivam). 22, 24 uxorem proximi. 22, 29 iud. 19, 24 thren. 5, 11 al. RVFIN. Orig. in Ios. 20, 5 p. 423, 9 (antea: de illicito coitu). AVG. civ. 2, 2 p. 55, 11 D. pudorem -tarum feminarum, quaest. hept. 1, 107 p. 54, 15 virginem. 2, 78 p. 144, 9 -vit eam, id est concubendo nec uxorem faciendo. p. 145, 22 concubitu. al. HIST. Apoll. rec. B 34 p. 69, 9 (rec. A violare).

B de statu animi (usu latiore de corpore et corporalibus infra l. 54; legitur fere apud ECCL.): 1 de submissione, quae fit vi aliena (sive ab homine, deo sive miseria [cf. p. 3101, 44 sqq.], luctu, pudore sim.; usurpatur transitive): TERT. cult. fem. 2, 9 p. 727 Oe. gloria ... exaltare, non -are consuevit. ITALA Is. 58, 10 (Lucif. Athan. 1, 44 p. 144, 26) si ... animam -tam satiaveris (VVLG. psalm. 43, 25 in pulvere. cf. PAVL. NOL. epist. 14, 4 p. 110, 1 alta divitum corda [AVG. civ. 14, 3 p. 34, 6 D. ante gloriam, et al.], aliter infra l. 56 sqq.). ALTERC. Heracl. p. 138, 4 fusus et -tus tacuit presbyter convictus. AMBROSIAS. in I Cor. 5, 2 superbiam (cf. AVG. in psalm. 28, 5 vox domini contritione cordis -ans superbos. v. et p. 3101, 63). VVLG. psalm. 34, 14 quasi lugens et contristatus sic -bar. II Cor. 12, 21 ne ... -et me deus apud vos et lugeam eqs. al. RVFIN. Greg. Naz. orat. 8, 10, 1 contriti et -ti et inebriati ... a fortitudine plagae (cf. p. 3101, 46 sqq.). CASSIAN. conl. 4, 15, 1 sollicitudo carnis nos -at ac retundit (opp. elati. cf. 4, 15, 2 in hoc ... -atur conscientia nostra [infra: mordetur]. 4, 19, 4 corporalibus ... vitiis -tus. POMER. 3, 11 p. 490^C dedecora quibus remordentur et -antur. et al. v. et supra l. 16 sqq.). al. OP. imperf. in Matth. 9 p. 684 qui ... de laude hominum non extollitur nec de vituperatione -atur. et al. nota fere i. q. 'mitem reddere': ENNOD. opusc. 3, 114 p. 360, 29 Epiphanius homines reficiebat blanditiis, -bat adloquio, pascebat muneribus.

2 de submissione voluntaria (pertinet imprimis ad castigationem vel ieiunium, maxime in exemplis sub a allatis; de corpore vel carne castigata infra l. 61 sqq., de voce l. 67, de oratione p. 3103, 20, de iniquitate infra l. 80): a transitive (cf. supra l. 35 sqq.): ITALA lev. 16, 29 (Lugd.) decima mensis -bitis animas vestras (Vulg. affligetis. HIER. l. 61. VVLG. Iudith 4, 8 in ieiuniis [psalm. 34, 13 AVG. serm. 216, 10, 10]. Is. 58, 3. RVFIN. Orig. in num. 23, 10 p. 221, 5 afflige et -a. AVG. serm. 210, 1, 1 orationibus atque ieiuniis a. -are et corpus castigare. 218, 11, 11 paenitendo. et al.). HIER. tract. in psalm. I p. 179, 5 -to ... corpore -atur et anima eqs. (VVLG. Esth. 14, 2 in ieiuniis. RVFIN. Greg. Naz. orat. 9, 7, 2 ieiuniis [gr. ὁπονήσομεν]. RVFIN. hist. mon. 27 p. 449^A. cf. CASSIAN. conl. 5, 26, 3 -ta carne ieiuniis. aliter p. 3100, 66). VVLG. Iudith 8, 16 spiritu (Sirach 7, 19 valde). psalm. 50, 19 cor contritum et -tum (Dan. 5, 22. AVG. c. Parm. 3, 1, 3 p. 103, 20 in paenitentia. BENED. reg. 7). Sirach 29, 5 vocem suam (aliter p. 3101, 1). CONSVLT. Zacch. 3, 4 p. 104, 10 mens. acced. dat.: AMBROSIAS. in I Cor. 15, 39 mundani philosophi mentem suam legi dei -are ... noluerunt. VVLG. Iudith 8, 16 -emus illi (deo) animas nostras (Sirach 4, 7 presbytero -a a. tuam et magnato -a caput tuum). BACHIAR. fid. 7 p. 1035^B ut, quibus capita pro sanctificatione submittimus, his corda nostra -are nolumus.

b mediopass. -ari: TERT. orat. 17 p. 190, 26 publicanus non tantum prece, sed et vultu -tus atque deiectus orabat. PACIAN. epist. 3, 10 p. 66, 2 nonne -tus est Petrus in paenitentia? 3, 22 p. 91, 4 pro superbis. AMBROSIAS. in I Cor. 14, 35 p. 259^C mulieres velantur, ut -tae appareant. VVLG. prov. 16, 19 melius est -ari cum mitibus quam dividere spolia cum superbis (gr. παρῶντος μετὰ ταπεινότητος). al. PAVL. NOL. epist. 4, 2 p. 21, 5 pie. 29, 3 p. 249, 18 -ta iniquitas (opp. superba iustitia). AVG. c. Faust. 12, 9 p. 338, 12 elati de operibus legis, non -ti de peccatis suis. al. SIDON. epist. 1, 11, 16 reus amicis crebro et abiecte miserantibus cunctis -ari (infra: supplicando). GREG. M. epist. 5, 44 p. 342, 23 in mente. p. 342, 32 in [Kiepi]

suis cogitationibus. 9, 178 p. 173, 20 -tis et paenitentibus. *et al.* *acced. dat.* (cf. l. 20. p. 3102, 68): VVLG. Sirach 13, 9 -are deo (AVG. in psalm. 137, 9 p. 1779^m serm. coll. Morin p. 301, 8 confiteri deo quid est nisi -ari d. cf. PAVL. NOL. epist. 12, 7 p. 80, 2 domino). ARNOB. ad Greg. 6 p. 393, 25 (*syn. colla subdatis*). MVTIAN. Chrysost. hom. 28, 6 p. 415/6 (*gr. ἀποκύνειν*). *acced. praep.* (cf. l. 32): HIER. in ler. 3, 25, 2 qui non -atur sub potenti manu dei (VVLG. l. 33 sq. AVG. cons. euang. 1, 24, 37 p. 36, 6 s. Christo. GREG. TVR. Franc. 5, 18 p. 213, 23 s. eo [rege]). VVLG. Iac. 4, 10 in conspectu domini. AVG. virg. 36, 36 p. 277, 12 mitescent et -antur coram te.

c refl. se -are (cf. p. 3100, 69): CLEM. ad Cor. 2 omnes ... vos -batis nihil in superbia facientes (*gr. ἐταπεινοφρονεῖτε*). 13 -emus nos ... deposita ... gloria et vanitate *eqs.* (*gr. ταπεινοφρονησόμεν*). 16 dominus -vit se (*gr. ἐταπεινοφρόνησεν*). CYPR. Demetr. 16 p. 362, 14 quid te ad falsos deos -as et inclinas ...? epist. 14, 3 p. 512, 2 exaltabitur, qui se -verit (cf. VVLG. p. 3101, 72. *et al.*). HIER. hom. Orig. in Is. 4, 3 p. 260, 15 si me -vero et paenitens super peccatis meis flevero (cf. AVG. enchir. 82, 22 p. 53, 20 paenitendo). *al.* VVLG. Sirach 19, 23 nequiter (*gr. πονηροῦμένος συγκεινωφώς μελάνει*). 34, 31. EVCHER. laud. her. 26 -ans se oratio. *et al.* *acced. dat.*: *fin.*: CLEM. ad Cor. 9 -emus nos deprecationi misericordiae dei (*gr. ἱκεταί γερόμενοι*). *aliter*: AMBR. epist. 51, 9 si non se ... -et deo (PELAG. in I Cor. 1, 28 RVFIN. Orig. in num. 23, 10 p. 220, 27. *et al.* cf. MAXIMIN. hom. [RevBén. 40, 1928] p. 73, 23, 30 domino. AVG. serm. 289, 5 Christo). AMBROSIAS. in Gal. 2, 4/5 p. 347^c legi. PS. AVG. quaeest. test. I 127, 9 p. 411, 27 mulier ... -ta viro. *et al.*; *nota*: VITAE patr. 3, 38 p. 763^c non ... -bat se (*i. 'cedebat'*) alter alteri, sed contendebant utrique pariter ingredi (*sc. in templum*) volentes; et non praevalebant, nec enim -bat se unus eorum, ut alteri locum daret (*gr. Cōt. p. 365^b ἐταπεινώσε ... ἐαυτόν*. cf. *alt. vers.* 5, 18, 2 non inclinantes se unus post alium. 7, 36, 3 sequi vel -are alteri alter non volebat). *acced. praep.*: ITALIA gen. 16, 9 (Hil. trin. 4, 23) sub manibus dominus (*[VVLG. -are]*). I Petr. 5, 6 [*cod. h.*; VVLG. -amini]. ALTERC. Heracl. p. 147, 5. *et al.*. CLEM. ad Cor. 62 ad patrem ... deum *eqs.* (*gr. ταπεινοφρονοῦντες τὰ πρὸς πτ.* CAES. AREL. serm. 77, 5 p. 307, 14 ad benedictionem). VVLG. Sirach 3, 20 in omnibus (*an neutr.*).

d intransitive (*acced. dat.*): CONC.⁹ I 5 p. 376, 31 ante vestigia vestra provolvimur, ut nos cum longanimitate -antes vestrae pietati suscipiat (*gr. I 1, 7 p. 79, 14 προσκλινόμενος*, Rustic. I 4 p. 68, 16 humillime supplicantes). VITAE patr. 7, 36, 3 (l. 31).

deriv.: humiliatio, humiliatus.

2. humilio v. s. pumilio.

*humilis, -e. [*ab humus*, cf. *gr. χθαμαλός*. J. B. H.] *de script. et formis*: um-: CIL III 459 A, 13. in *codd.* e. g. MARCIAN. dig. 48, 8, 3, 5 F. HERMOG. dig. 47, 10, 45 F. cf. INSCR. christ. Diehl 2712 Umelimo. -elis: CONC. Paris. a 573 p. 160, 24 *al.* cf. l. 47. *abl. sing.* -e: POMPON. praetext. 1 (Char. gramm. p. 168, 30 B.). ex -e regem (cf. CHAR. -e de homine aliquo ...; -i ablativo, si res est). NOT. Tir. 40, 65 -is. 40, 67 -illissimus (*v. Schmitz, adnot. crit. ad l.*). *de comparatione*: *compar.*: -ior: inde a VARRONE, CIC. magis -is: IVST. 86, 3, 4. plus -is: SERV. auct. georg. 2, 434 HIER. epist. 22, 27, 4. *superl.*: -illimus (cf. CHAR. gramm. p. 146, 3 B. -is -illimus): inde a VARRONE, CIC. -illissimus: PS. CYPR. adv. Iud. 6 p. 139, 11. AVELL. p. 674, 1 (*adv.*). GLOSS. NOT. Tir. (l. 50). *var. l.* p. 3113, 77 sq. *de orig. et notione*: VARRO ling. 5, 23 -ior, qui ad humum demissior; infimus -illimus, quod in mundo infima humus (SERV. auct. Aen. 4, 255 tractum est ab humo. ISID. orig. 10, 115 [inde GLOSS. V 110, 8] -is quasi humo adclinis). SYNON. Cic. p. 427, 4. 18. 445, 25. 447, 6 B. BEDA gramm. VII 274, 26 -is et contrarius superbo dicitur, quod est virtutis animi, et contrarius sublimi, quod est condicionis; sed et locus -ior, qui inferius iacet, solet appellari. GLOSS. *vānos*. *ταπεινός*. *χθαμαλός*. ignobilis vel summissus. obnoxius. ab -i: ἀπὸ ἐστειλός. infimos: -illimos. GLOSS.¹ I Ansil. HU 29 -is: abiectus. 33 <ig>nobiles, tenues, genere inf[r]mo. *graece respondet ταπεινός, ubi nihil aliud adnotatur.* legitur inde a PACUV. (p. 3104, 6. 3108, 74), TER. (p. 3112, 9). [*falso trad.*: PLIN. nat. 18, 166 -i (umidiore Sillig e Varrone). COMM. instr. 2, 26, 6 (*var. l. pro similes*). *dub.*: QVINT. inst. 6, 3, 6 hoc semper -e (*secl. Vollmer; aliter Burmann*). *loco mutilo*: FRONTIN. aq. 79. *dub. interpr.*: ACC. trag. 186 in -i saxo. VVLG. Sirach 43, 24 (*gr. ἄλιτερ*).]

fere i. q. humo proximus, χθαμαλός, ταπεινός: I *proprie* (in *imag.* p. 3104, 21. 3105, 3. 29): A de iis, qui (quae) oculis perspicuntur: I respicitur species super humum aliunde fundamentum eminens: a pertinet ad formam, staturam sim. (quaeritur, quantum humo erigatur aliquis vel aliquid): α de animalibus (de statura l. 79. p. 3104, 11, corpore l. 81 sq., corporis partibus l. 84 p. 3104, 13): ① *generatim*: (A) de hominibus: NEP. Ages. 8, 1 statura fuit -i et corpore exiguo (SEN. dial. 5, 22, 4. AMM. 31, 14, 7 nec procerae nec -is). SEN. epist. 66, 3 ex deformi -ique corpusculo formosus animus ac magnus exire potest (cf. GELL. 19, 13, 3 brevi atque -i corpore). CVRT. 7, 4, 6 neminem adeo -em esse, ut *eqs.* MELA 3, 63 Indorum alii -es, alii ... proceri et corpore ingentes. *de corporis partibus*: PHYSIOG. 16

p. 26, 5 caput -e, planum (p. 27, 7 in medio). 17 p. 28, 2 frontem (96 p. 122, 11 levem et -em [*gr. p. 414, 4 χθαμαλόν*]). 48 p. 66, 9 os nec nimis prominens nec nimis -e (*gr. p. 373, 4 ἐπίπλεδον*). 51 p. 71, 5 -iores nares, quas Graeci σιμάς dicunt. 71 p. 90, 6 digitos (*gr. p. 357, 4 κολοβοῦς*). *de ulceribus*: CELS. 5, 23, 14^c μυρμηκία ... vocantur ulcera -iora thymio durioraque. ② *de bestiis*: PACUV. trag. 2 quadrupes tardigrada ... -is (*i. testudo*). VARRO rust. 3, 12, 6 lepus *Hispanicus* -is, quem cuniculum appellant. COLVM. 3, 8, 3 armentis sublimibus insignis Mevania est, Liguria parvis; sed et Mevaniae bos -is et Liguriaie ... taurus eminentis staturae conspicitur. 6, 24, 5 vaccae ..., quas ... cervas appellant; eae sunt -is staturae. GELL. 19, 13, 4 nanus de mulis aut euleis -bus vulgo dicitur. *de cruribus sim.*: VARRO rust. 2, 2, 3 ovis esse oportet cruribus -bus, 3, 12, 5 lepus *Italicus* pedibus primis -bus, posterioribus altis.

③ *speciatim de statu inclinatio, demissio*: LVCIL. 509 subicit huic -em et suffer(t) citus posteriorem ('videtur agi de equo οὐλαζόντι *Hispanico*' Marx). STAT. Ach. 1, 707 lupi -es ... meant, ne nuntiet hostes cura canum. MIN. FEL. 3, 6 puerum testam ... inclinem ipsum atque -em quantum potest super undas inrotare. CLAUD. DON. Aen. 10, 520 p. 360, 15 Magus per astutiam -em se fecit (in pugna, *sim.*: 12, 490 p. 610, 12 -em se ... procuravit). in *imag. de animo*: LACT. inst. 2, 1, 18 est ... pravissimum, cum ratio corporis recta sit, ... ipsum vero animum ... -em fieri (*sc. ad terrena spectantem*). *v. et p. 3112, 56. 3113, 1.*

β *de herbis, arboribus* (de statu l. 33, statura l. 34. loci l. 29 sq. allati pertinent etiam ad p. 3109, 73): VARRO rust. 3, 5, 11 arbusculis (PLIN. epist. 5, 6, 17 -es et retentas manu). CIC. Tusc. 5, 37 arbores et vites et ea, quae sunt -iora neque se tollere a terra altius possunt. VERG. ecl. 4, 2 non omnes arbusta iuvant -esque myricae: ... silvae sunt consule dignae. 5, 17 puniceis -is quantum salinca rosetis cedit. georg. 2, 213 glareas ... vix -es apibus casias roremque ministrat. 2, 434 salices -esque genetae (SERV. auct.: quae putes esse contemnenda). COLVM. 4, 1, 5 -i statu vitis ... iuxta terram coeretur (cf. VVLG. Ezech. 17, 6 vineam ... -i statura. *v. etiam l. 66*). 4, 31, 3 salix in brachia velut -is vinea disponatur (cf. PALLAD. 3, 12, 3 vitis). 5, 7, 1 arbustum Gallicum desiderat arborem -em (PLIN. nat. 18, 267 salice ... -illima arborum. IVST. 36, 3, 4). arb. 29, 2 harundinem. PLIN. nat. 13, 123 nartheciam (*opp. adurgentem in altitudine*). 24, 112 frutex -ior (*opp. magnitudine arboris iustae*). 25, 121 phlomidis. 27, 83 glaucion ... -is herba (AMM. 18, 6, 14 AVG. serm. 218, 11, 11). IVV. 11, 67 salicti. PALLAD. 13, 6 -es silvas et ... virgulta. CLAUD. rapt. Pros. 3, 142 orno.

γ *de rebus inanimis*: ① *manu factis* (*acced. notio q. e. 'simplex, tenuis, vilis'* [*v. p. 3108, 47 sqq.*] l. 51 sqq.): SISENNA hist. 79 oppidi murum (OV. am. 2, 12, 7 fast. 4, 841 LIV. 25, 23, 12 AMM. 24, 4, 1. cf. LIV. 44, 9, 3 partem -illimam muri [44, 9, 8 e *conl.*]). VARRO rust. 3, 5, 3 ostium (cf. OV. met. 8, 638 postes. LIV. 24, 46, 3 porta). 3, 9, 6 caveae ... altitudine paulo -iores quinque pedibus (cf. OV. am. 3, 13, 16 hara. COLVM. 7, 3, 8 stabula). CAES. Gall. 5, 1, 2 naves (LIV. 30, 25, 6 *opp. altiore*). civ. 2, 8, 1 turrim. 3, 63, 1 munitione. VERG. Aen. 8, 455 Euandrum ex -i tecto lux suscitatur (VAL. MAX. 4, 4, 11 veteris Capitolii. SEN. Phaedr. 1139 -is t. plebeia domus. OCTAVIA 896 paupertas -i t. contenta. *aliter p. 3105, 43. cf. TIB. 2, 5, 26 -es in Iovis arce casae* [OV. epist. 5, 16]. AMM. 17, 13, 12 tuguriis). VITE. 3, 3, 5 aedium species. 4, 9, 1 altitudines ararum ... excelsissimae ..., ... -es (cf. VAL. FL. 3, 426 aras). PAVL. FEST. p. 176 vas aquarium. CELS. 8, 10, 2^a alto sedili, ... -iore (cf. HIER. epist. 22, 27, 6 scabello). 8, 22, 2 calciamentis (cf. QVEROL. p. 17, 15 calceos -i fluxos tegmine). COLVM. 3, 2, 22 tabulatis. 4, 19, 1 positionem iugi a terra levandi -illimam ... celsissimam (cf. 4, 19, 3 iugum [PLIN. nat. 17, 187]). 11, 3, 58 cantheriolis (cf. 11, 3, 63 cantherii. SVET. Nero 33, 1 maceria). STAT. Theb. 10, 873 arces. QVINT. inst. 6, 3, 99 candelabrum. SVET. Aug. 73 toro. VLP. dig. 43, 11, 1, 2 neque altiore neque -iorem viam ... facere. *et al.* *nota*: STAT. Theb. 12, 701 galeas -es (*i. cristis orbatas, mutilas*). ② *naturalibus*: VARRO rust. 1, 6, 4 colibus. 1, 8, 1 aliae vineae ... -es ac sine radicis ..., aliae sublimes, quae appellantur iugatae (CATVIL. 64, 39 PALLAD. 3, 12 tit. cf. et supra l. 34). VERG. Aen. 3, 522 procul obscuro colles -emque videmus Italiam ([CLAUD. DON.: non quia natura sua -is erat atque depressa, sed quia etiam ... alta ... navigantibus ... esse videntur -ia. cf. ADNOT. Lucan. 1, 650 sub fluctu iacentem]. *item de terra ex aquis eminente*: TAC. hist. 5, 23, 3 insulam. VAL. CEM. hom. 1, 1 p. 692^c litore. *aliter p. 3105, 6 sqq.*). OV. met. 3, 30 specus ... efficiens -em lapidum compagibus arcum. TAC. Agr. 12, 4 extrema et plana terrarum -i umbra non erigunt tenebras. *neutr. pro subst.*: SEN. epist. 91, 11 ignis altissimos vertices ... ad -e (-em B) deduxit.

δ *pertinet ad positionem, situm* (quaeritur, quantum ab humo distet aliquis vel aliquid): α *generatim*: ① *de animalibus* (*praedicative l. 81. 82*): VERG. georg. 3, 108 equi iamque -es, iamque elati sublimi videntur ... ferri. Aen. 4, 255 avis -is volat aequora iuxta (SERV. auct.: humiliter. cf. OV. ars 2, 61 -es propiore freto iactabimus alas. VAL. FL. 4, 515 volatu). OV. epist. 9, 12 Venus -i (-is PG, *dett.*) sub pede colla tenet Herculis (*sc. pede* [*ἐκπρ*]).

② *de hominibus*: NEP. Ages. 8, 1 statura fuit -i et corpore exiguo (SEN. dial. 5, 22, 4. AMM. 31, 14, 7 nec procerae nec -is). SEN. epist. 66, 3 ex deformi -ique corpusculo formosus animus ac magnus exire potest (cf. GELL. 19, 13, 3 brevi atque -i corpore). CVRT. 7, 4, 6 neminem adeo -em esse, ut *eqs.* MELA 3, 63 Indorum alii -es, alii ... proceri et corpore ingentes. *de corporis partibus*: PHYSIOG. 16

ad terram deprimit). CELS. 7, 26, 5^a aegrotus resupinus collocandus est sic, ut caput -e sit. APVL. apol. 7 feris et pecudibus os -e eqs. in imag.: PVBLL. H 28 -is nec alte cadere nec graviter potest (cf. etiam l. 29). HOR. epist. 2, 2, 50 me dimisere Philippi decisis -em pinnis (sc. non iam aptum ad volandum).

II de rebus: (A) terrenis: (1) de locis (aliter p. 3104, 68 sqq. 3106, 36 sqq.; neutr. pro subst. l. 16 sqq. 29. 34 sqq. 59 sqq.): ACC. trag. 576 ('Phinidae') saepe ex -i sede sublima evolat. HOR. carm. 3, 4, 16 Forenti (PORPH. quod in valle est positum. item de urbe: STAT. Theb. 7, 371 -es Aegae altumque Capherea). SEN. Thy. 456 non vertice alti montis impositam domum... civitas -is tremit. PLIN. nat. 2, 165 quo quid -ius..., propius a centro... terrae. 31, 44 aquae... in locum -iorem e superioribus defluentis (FRONTIN. aq. 35. cf. IVST. 2, 1, 17 solo). 36, 81 Nilum... multo -iorem (locis, ubi pyramides exstruebantur). ? ITALIA iud. 1, 15 (Lugd.) redemptionem excelsum et redemptionem -ium ([Vulg. irriguum superius et irriguum inferius. cf. AVG. quaest. hept. 7, 4 p. 452, 29 subaudiemus... 'fluentorum']. neutr. pro subst. ut: AMM. 19, 7, 5 in -iora ex supernis. HIER. epist. 22, 26 manere... in -i. tract. in psalm. I p. 88, 13 turtur non habitat in -bus, sed... facit nidos... in excelsis arboribus [l. 14 opp. in sublimioribus]. AVSON. Mos. 327 pede montis. EVSTATH. Bas. hex. 4, 3 p. 905^a -ior est Aegyptus Rubro mari. inde fere i. q. planus: VARRO rust. 1, 12, 4 qui in -bus ac cavis locis aedificia habent (FRONTIN. strat. 3, 7, 3 AMM. 20, 7, 1. VVLG. deut. 1, 7 campestris atque montana et -iora. I Macc. 6, 40 opp. montes excelsos. PAVL. MED. bened. 1, 4 p. 716^c ubi declivior locus -iorem se praebuerit). BELL. Hisp. 25, 2 convalle. Ov. met. 7, 463 Myconum. PLIN. epist. 10, 87, 2 ne aqua tantum ad plana civitatis et -ia perveniat. in imag.: SEN. Herc. f. 199 -i... loco, sed certa sedet sordida... domus: alte virtus animosa cadit (cf. PLIN. epist. 9, 26, 2 altis et excelsis adiacent abrupta: tutius per plana, sed -ius et depressius iter. BOETH. cons. 2 carm. 4, 15 -i domum... figere saxo. cf. etiam l. 3. 34. 37). IVST. 21, 5, 3 -illima quaque tutissima existimans (neutr. pro subst. ut: VVLG. psalm. 112, 6 deus in altis habitat et -ia respicit in caelo et in terra [cf. 137, 6]. AMM. 28, 1, 7 tamquam subterraneus serpens per -iora reptando. BACHAR. repar. laps. 22 p. 1061^b eius qui de -i labitur, levior est ruina). (2) de variis rebus: VARRO Men. 388 callum arbori ramo in -i alligatum (SVLP. Sev. dial. 1, 13, 8). Ov. fast. 3, 643 (v. app. crit.) Anna -i super ausa fenestra se iacere (SIL. 8, 188 QVEROL p. 24, 9). FRONTIN. aq. 18 veteres aquas -iore directura perduxerunt. ibid. omnibus -ior Alsietina est aqua. ANON. Vales. 10, 46 -illimum tectum cellulae (aliter p. 3104, 51). (B) caelestibus: SEN. benef. 5, 6, 4 luna -iore currens via (cf. PLIN. nat. 2, 43 luna -is et excelsa [FAV. EVL. p. 6, 2 opp. altior]. APVL. Socr. 8 p. 140 ab -illimis lunae anfractibus). nat. 1, 3, 11 sublimis aut -is arcus caelestis (postea: altior... depressior. cf. etiam l. 54). 1, 15, 5 ardor fulgorum (opp. sublimis). 2, 26, 9 nubes summ^{iss}ae et -es. 7, 6, 1 comet^{ae} (7, 2. cf. PLIN. nat. 2, 64 a terrae centro apsidem planetarum altissimae... et ad terrae centrum -illimae atque proximae. FIRM. math. 2, 3, 2 -i deiectione multum de sua potestate dimittunt stellae. CLAVD. 28, 21 statione stellarum [opp. celsa]. CONC. I 3 vers. Tur. p. 159, 32 relinquens altitudinem stella... -ior facta [I 1, 2 p. 88, 8 χθαμαλότερος]. PLIN. nat. 2, 151 arcus caelestes sublimes -i sole -esque sublimi (sim. de statione solis: STAT. Ach. 1, 242 -i... ex aequore Titan... evoluit equos. 1, 689 frangebat radios -i iam pronus Olympo Phoebus). GELL. 2, 30, 5 austri... et africi... inferiores et -es per suprema aequoris euntes (2, 30, 9). neutr. pro subst.: SEN. nat. 1, 8, 3 quamvis solem nubes ex -i et sordido accipiant (cf. CLAVD. DON. Aen. 7, 215 p. 84, 7 sol exoriens est in -i). 7, 8, 4 si vertices... terrena humidaque... ex -i in altum exprimere possent. epist. 7, 7, 2 minus habet virium flatus ex -i.

β speciatim de specie exesa, cava (aliter l. 74 sqq.):

① de cute leprosa: ITALIA lev. 13, 3 (Monac.) visus contactus -is a cutis colore (Lugd. facies tactus inf[r]ima a corio corporis, gr. ταπεινὴ ἀπὸ τοῦ δέματος τοῦ χρωτός, VVLG. speciem leprae -iorem cute et carne reliqua). 13, 4 (ibid.) si -is non fuerit aspectus (Lugd. si... inf[r]ima non erit facies eius a corio, gr. ut supra, VVLG. candor... -ior carne reliqua). VVLG. lev. 13, 20 al. inde de pariete: ITALIA lev. 14, 37 (Tert. pudic. 20 p. 267, 28) cavositatum aspectum... -iorem citra parietinam formam (gr. ταπεινότερα τῶν τοίχων, VVLG. valliculas... -iores superficie reliqua). II de spina: SIDON. epist. 1, 2, 3 -ior inter excrementa costarum spina.

2 respicitur species sub humum aliudve fundamentum vergens (fere i. q. non profundus; aliter l. 63 sqq.): VERG. Aen. 7, 157 -i designat moenia fossa (TAC. ann. 1, 61, 2). SEN. Ag. 558 -is unda scrupulis mendax vadis (sim.: LVCAN. 5, 650 -em Sasona vadis [cf. ADNOT. ad l.]. EVSTATH. Bas. hex. 7, 4 p. 941^c -e... Arctotum pelagus et devexum [gr. p. 157^b ἐπιπόλαιος]). COLVM. 4, 1, 2 quid... censemus altius pastinare tam -i mensura vitem posituri? (sc. bipedanea scrobe, v. l. 84. cf. TAC. ann. 15, 67, 4 scrobem). 8, 17, 9 soleis et rhombis... -is in duos pedes piscina deprimitur. PLIN. epist. 8, 20, 5 insulae in speciem carinae -i radice descendunt. de positione: COLVM. 4, 1, 6 commoda -is positionis vitium (cf. l. 80).

B de iis, quae auribus percipiuntur, sc. de voce suppressa (aliter p. 3112, 42): PERS. 2, 6 murmurque -esque susurros tollere de templis et aperto vivere voto. CLAVD. DON. Aen. 7, 540 p. 82, 20 non -i voce..., sed elata.

II translate (hic illic imagine dilucida, e. g. p. 3109, 68. 3111, 35. 69; cf. p. 3103, 73): A de ordine: 1 generatim de ordine quolibet fere i. q. ignobilis, obscurus, inops sim.: a hominum (pertinet tam ad genus, ordinem, quam ad dignitatem, auctoritatem, potentiam, fortunam, censum sim. [acced. abl. explic. l. 40. cf. etiam l. 76]; comparativo [positivo e. g. l. 53 sq. p. 3107, 10; aliter e. g. l. 47. 52. 59] technice utuntur Icti, sc. pro -i loco natis et dignitate carentibus, i. e. plebeis [v. Mommsen, Strafr. 1035; at distinguuntur infra l. 54], opp. honestiores [cf. p. 2904, 21] e. g. l. 56. 65. p. 3107, 34, potentes vel potentiores l. 32. 33. 78. 81, in dignitate positi p. 3107, 33, altiores p. 3107, 36. apud ECOL. fere quodammodo in bonam partem adhibetur [cf. p. 3113, 10], e. g. l. 66. p. 3107, 11 [aliter de iis, qui a deo humiliantur, e. g. l. 68. p. 3107, 8]. de oratoribus sim. -i genere dicendi utentibus v. p. 3109, 65): α attributive vel praedicative (de gentibus, urbibus sim. l. 35 sqq., manu l. 42, capite l. 75): CIC. Mil. 17 nisi... magis erit parricida, si qui consularem patrem quam si qui -em necarit (QVINT. inst. 11, 1, 82. PORPH. Hor. sat. 1, 6, 85/87 -is... et praeco. cf. CIC. Cael. 70 parentibus [PORPH. Hor. carm. 2, 20, 5/6 ibid. ignobilis]. ASCON. Scaur. p. 28, 11 avus proavusque... -es et obscuri. SVET. Otho 1, 1 matre -i incertum an ingenua). Brut. 24 nemo est tam -is, qui eqs. 62 homines -iores (LIV. 3, 19, 9 -illimus h. de... plebe. DIOM. gramm. I 489, 31 [= SVET. frg. p. 14, 9] non magistratus regesve, sed -es h. et privatae domus, et al. de auctoritate: BALB. et OPP. Cic. Att. 9, 7a, 1 opp. amplissimorum virorum). Tusc. 5, 64 homunculum (v. p. 2895, 17). div. 1, 88 Amphirarus et Tiresias non -es et obscuri..., sed clari et praestantes viri (SEN. Thy. 211 opp. potenti. technice: VLP. dig. 1, 18, 5, 2 opp. potentiores). Att. 14, 13 B, 3 inimicorum amicos... -iores (SEN. epist. 47, 1 servi -es amici. cf. PVBLL. I 26 inimicum). CAES. Gall. 4, 3, 4 Suebi Ubios multo -iores infirmioresque (v. p. 3110, 27) redegerunt (item de gentibus, urbibus sim.: 5, 28, 1 civitatem ignobilem atque -em. Ov. met. 6, 417 Cleonae. 15, 424 nunc -is... Troia [antea: magna]. STAT. Ach. 1, 205 Seriphos. ARNOB. nat. 7, 51 p. 284, 25 provinciis ab -ioribus..., potentioribus populis ditioribusque et al.). NEP. Milt. 8, 4. Att. 19, 2 principes dignitate pari, fortuna -iores (sc. Octaviano). Ov. epist. 3, 75 (Briseis ad Achillem) nos -es famulaeque tuae. ars 2, 254 iunge tuis -es ambitio manus [infra: servo, ancillae. aliter l. 62]. met. 3, 583 -i de plebe parentes (PLIN. nat. 26, 3 non servitia plebesque -is aut media, sed proceres. AMM. 28, 4, 32. cf. PLIN. nat. praef. 6 volgo). LIV. 1, 8, 5 obscuram atque -em... multitudinem. al. SEN. contr. 1, 6, 3. VAL. MAX. 5, 2, 1 feminis (NOVELL. Marc. 4, 2 [= COD. Iust. 5, 5, 7 pr.] -em vel abiectam [opp. pauper ab ingenuis parentibus]. cf. FAST. ann. Iul. Praen. Apr. 1 [CIL I^a p. 235] mulieres). al. SEN. Phoen. 597 lixa (opp. socerum... dominantem). benef. 3, 17, 4 non solum parentibus (aut) amicis, sed -ioribus quoque personis (QVINT. decl. 388 p. 438, 18. NOVELL. Marc. 4, 1 [= COD. Iust. 5, 5, 7, 2] -em abiectamque. et al. technice: GAIUS inst. 3, 225 senatori ab -i p. [per posit. ut: CALL. dig. 48, 19, 28, 11 servi, ... liberi plebei et -es p.]. CONST. Sirmond. 13 -ior [per compar. ut: CONC. Asp. a. 551 p. 114, 6 opp. superiores. LEX Burg. 5, 1 p. 128, 16 opp. honestior]). al. CVRT. 10, 1, 41. SCRIB. LARG. praef. p. 1, 9 medicos -es... et... ignotos (antea: auctoritate praecellentium). PETRON. 126, 5 servum te et -em fateris. LAVS Pis. 119 tenuem... amicum, ... -em... clientem (TAC. hist. 1, 81, 2). PLIN. nat. 7, 121 -is in plebe et ideo ignobilis puerpera. 22, 8 cive (DRAC. Romul. 5, 64 egens, -is). STAT. Theb. 1, 445 haut -es... generisque superbi. silv. 1, 4, 46 dignari... manus (i. catervas; aliter l. 42) -es. QVINT. inst. 11, 1, 42 honestus, -is. IVV. 6, 414. VLP. dig. 2, 13, 6, 1 heres -is et deploratus. PAVL. dig. 48, 19, 38, 8 procurator -ior (opp. honestior. sent. 5, 25, 8 tam p. quam cognitor... -iores). ITALIA iud. 6, 15 (Aug. quaest. hept. 7, 34 p. 468, 8) ecce mille mei -iores in Manasse (Lugd. milia minorata, Vulg. familia mea infima). Ps. CYPR. adv. Iud. 6 p. 139, 11 factus est altissimus quisque... -ilissimus. PANEG. 10, 10, 3 magnus Alexander... -is videtur (sc. comparatus imperatori). AMM. 22, 9, 9 -is et privatus. HIER. tract. in psalm. I p. 179, 18 nobilissimum senatorem, ... -em servum. VVLG. Dan. 3, 37 imminuti sumus... sumusque -es. Mal. 2, 9 dedi vos (sacerdotes) contemptibiles et -es omnibus populis. COD. Theod. 4, 6, 3 (= Iust. 5, 27, 1 pr.) tabernarii filia vel -i vel abiecta. BOETH. cons. 2 carm. 7, 13 mors... involvit -e... et celsum caput. et al.

β pro subst. (acced. abl. explic. l. 83. p. 3107, 8):

① posit.: POMPON. praetext. 1 (v. p. 3103, 48) ex -e regem (HOR. carm. 3, 30, 12 ex -i potens i. poeta clarus). CIC. off. 2, 70 (antea: inopem). LIV. 3, 56, 13 plebeio et -i. 8, 19, 4 egentium atque -ium. 9, 46, 11. SEN. contr. 1, 5, 6 aliquam -em, quae eqs. VELL. 2, 126, 3 suspicit potentem -is, non timet, antecedit, non contemnit -iorem potens (PHAEDR. 1, 30, 1. QVINT. inst. 4, 1, 14 -es abiectosque. al. COD. Theod. 16, 12 pr. sive potens sorte nascendi seu -is genere, condicione, fortuna. cf. VAL. MAX. 7, 2 ext. 14 -es et pauperes..., divites et praepoten-

[Klept]

tes. CASSIOD. var. 1, 10, 1 potiores ... et -es [4, 40, 1]. CELS. 2, 15, 3 i. q. pauper (antea: opibus). PHAEDR. 1, 27, 2 opp. locupletes. 1, 28, 1 opp. sublimes (cf. COMM. apol. 29 altos ... et -es [AMM. 29, 1, 8]. PAVL. NOL. epist. 27, 3 p. 239, 28 -is et excelsus. CASSIOD. var. 3, 27, 1 opp. superioris). SEN. clem. 1, 21, 4 cum civibus et ignotis atque -bus. QUINT. inst. 4, 1, 16 opp. honestis (5, 7, 24). al. IVV. 8, 44. FIRM. math. 4, 19, 6 sordidos, -es, inglorios. al. AMM. 28, 1, 16 opp. nobilis (31, 2, 14). al. VVLG. IV reg. 19, 26 -es manu (i. potentia debilitati). Sirach 13, 25 opp. dives (13, 27). 24, 11 excellentium et -ium. et al. technice: VLP. dig. 4, 3, 11, 1 -i adversus eum qui dignitate excellet... puta plebeio adversus consularem. usu bibl. et eccl. (quodammodo in bonam partem; aliter e. g. l. 8 sq.): bibl.: VVLG. Esth. 11, 11 -es exaltati sunt (cf. Ezech. 21, 26 -em sublevavit et sublimem humilavit. Luc. 1, 52 deposuit potentes de sede et exaltavit -es. al.). psalm. 81, 3 iudicate egeno et pupillo; -em et pauperem iustificate. Is. 10, 2 -ium populi mei (antea: pauperes). I Macc. 14, 14 confirmavit omnes -es p. sui). al. inde eccl.: TERT. apol. 20, 2 -es sublimitate, sublimes humilitate mutantur. adv. Marc. 4, 14 p. 459, 12 mendicos et pauperes et -es ac viduas et pupillos. p. 459, 25 -es et necessitatibus laborantes. p. 462, 3 pauperum et -ium et esurientium et fletum. LACT. inst. 4, 26, 30 -bus et infimis. 7, 1, 19 pauperes et -es (opp. divites). AVG. enchir. 27 p. 65, 18 opp. sublimium. CORIPP. Ioh. 8, 464. (II) comparat.: CIO. Quinct. 95 indignum est a pari vinci aut superiore, indignius ab inferiore atque -iore (QUINT. inst. 11, 1, 17 -iores, ... s., ... boni. 12, 8, 15 s., ... pares, ... -iores). CAES. Gall. 6, 22, 3 ne ... potentiores ... -iores possessionibus expellant (PAVL. FEST. p. 54 syn. pauperes, locupletes. FEST. p. 289 VELL. p. 3106, 81. PORPH. Hor. sat. 2, 3, 13). HIRT. Gall. 8, 51, 3 opp. opulentiores. LIV. 3, 36, 7. 3, 65, 8 tribuni auxilio -ioribus essent (antea: plebi, patrum). CVRT. 7, 6, 11 libertatis ... aequali usu principibus -iores pares fecerant. QUINT. inst. 6, 3, 83. et al. technice: VLP. dig. 26, 10, 3, 16 hac severitate ... tractari ... -iores (opp. in aliqua dignitate positi). 47, 11, 6 pr. PAVL. dig. 48, 19, 38, 3 -iores in metallum damnantur (opp. honestiores. item: 48, 19, 38, 5, 7 sent. 1, 21, 4 al.). MARCIAN. dig. 48, 8, 3, 5 -iores ... solent bestiis subici, altiores ... deportantur. MACER dig. 48, 19, 10 pr. servi exemplo -iorum puniantur. (III) superlat.: SALL. Iug. 96, 2 Sulla ioca atque seria cum -illimus agere. SALL. (?) rep. 2, 5, 3 -illimus quisque (VAL. MAX. 2, 2, 9 LACT. epit. 46, 2 AVR. VICT. Caes. 39, 5). LIV. 9, 46, 14. VELL. 2, 73, 1 adolescens ... speciosus invidens, ut pareret -illimis. SEN. clem. 1, 8, 1 (opp. regibus). dial. 12, 6, 4 CVRT. 3, 13, 7. COLVM. 10 praef. 1 summis atque -illimis. SVET. Tib. 76 SPART. Hadr. 20, 1. et al.

b de ordine deorum sive deorum et hominum: a spectat ad deorum genus inferius: ARNOB. nat. 1, 32 p. 21, 21 divinum genus esse consentientes de maioribus (deis) dubitant, cum idem esse plebeia atque -iora (sc. genera?) fateantur. de operibus: AVG. civ. 7, 4 p. 279, 22 D. illi (dei selecti) ad istorum (deorum non selectorum) -ia opera descenderunt, isti in illorum sublimia crimina non venerunt.

β spectat ad homines deis inferiores: apud STAT. (exempla plus minus audacia): STAT. Theb. 4, 758 Kl. seu lapsus ab astris non -is fecundat amor (te, sc. Hypsipilam). 10, 664 (Virtus ad Menoeceum: linque -es pugnas ...; astra vocant caeloque ... animam mittes. Ach. 1, 255 (Thetidis verba: nil -es Parcas (i. quae in mortales tantum potentes sunt) terrenaque fata Achilles vereretur. 1, 268 Thetis terras -emque experta maritum. apud ECCL. de Christo incarnato (fit ex deo homo et homo -is; cf. p. 3101, 30): CYPR. testim. 2, 13 tit. Christus quod -is in primo adventu suo veniret. COMM. apol. 91 deum magnum et -em. 314, 335 Christum Esaias (53, 2 sqq.) -em denuntiat esse et nimis deiectum, fuerit quasi servi figura. 367 in carne. al. AVG. civ. 20, 30 p. 483, 10 D. Christum -em in suis parentibus inluserunt (antea: in sua maiestate venientem). p. 484, 27. in euang. Ioh. 4, 4 p. 1407^{med.} (ad N. T. Luc. 20, 18) primo super -em (lapidem, i. e. Christum) ceciderunt, excelsus super illos venturus est. et al.

c de ordine bestiarum: α de stirpe ignobili: NEMES. cyn. 108 elige ... non -i de gente canem. β de victimis minoribus: VERG. (?) catal. 14, 7 aries -is et maxima taurus victima. HOR. carm. 2, 17, 32 agnam.

d de ordine rerum (cf. etiam p. 3104, 25): α pertinet ad societatem humanam (cf. p. 3106, 8): (I) de loco, genere sim. (augetur voce q. e. sordidus p. 3108, 4): fortuna (aliter p. 3110, 81; de re familiari in bonam partem l. 75): LIV. 9, 46, 1 patre libertino -i f. ortus. VITR. 3 praef. 2 -i f. civibus. IVV. 6, 287 praestabat castas -is f. Latinas. SERV. Aen. 4, 177 nec -i eam famam f. parcere nec superiori. NOVELL. Valent. 27, 2 -is abiectaque (de servitute). Marc. 1, 1 altiore ..., -iore. CASSIOD. var. 5, 22, 5 mediocribus -busque. technice: PAVL. dig. 47, 12, 11 -ioris ... f. (opp. honestiores). COD. Theod. 7, 10, 1, 2 qui -ioris f. sunt (opp. dignitate aliqua vel fortunis nituntur). genus: RHET. Her. 3, 7, 13 si -i (opp. bono) g. reus. CIO. part. 74 QUINT. inst. 3, 7, 10. CAPITOL. Gord. 29, 1 -i g. natus (AMM. 27, 3, 2). FIRM. math. 3, 13, 13 aut -i aut servili. IVST. 22, 1, 1 -i et sordido. locus (aliter p. 3108, 62. 3110, 1): CIO. Verr. II 5, 181 Pompeius -i atque obscuro l. natus (VAL. MAX.

3, 3 ext. 7. 4, 7, 5 CAPITOL. Opil. 2, 1 VIR. ill. 67, 1 QVEROL. p. 33, 14. cf. l. 9). CAES. Gall. 7, 39, 1 ex -i loco. SALL. hist. frg. 4, 43 -i l. Ov. fast. 6, 782 (syn. de plebe). LIV. 22, 25, 18 non -i solum, sed etiam sordido. SEN. clem. 1, 7, 4. benef. 5, 15, 4 -i se ac depresso loco putat stare, quisquis non supra rem publicam stetit. PS. AVR. VICT. epit. 28, 4 -illimo ortus l. et al. technice: PAPIN. dig. 48, 5, 39, 8 si -is l. sit (opp. honestior). VLP. dig. 47, 9, 12, 1 (= coll. Mos. 12, 6, 1) si -iore (-illimo coll.) l. sint (opp. in aliquo gradu). PAVL. sent. 5, 4, 10 plebeius vel -i l. natus senatori eqs. MARCIAN. dig. 48, 8, 15 -iore l. positum (opp. in aliqua dignitate positum). HERMOG. dig. 47, 10, 45 opp. servus. LEX Visig. 8, 3, 14 opp. honestior, servus. sqrs (de rebus adversis l. 15; cf. p. 3111, 13): VAL. MAX. 6, 2, 8 Diphili s. -ior. 9, 3, 3 -illimae. LIV. perioch. 116 p. 111, 10. COD. Theod. 15, 8, 2 (= Iust. 11, 41, 6, 1) personae, quas s. damnavit -ior. RVT. NAM. 1, 132 clarior ex -i s. superna petis (antea: adversis ... sperare secunda). varia (neutr. pro subst. l. 20): CIO. inv. 1, 107 res (i. condiciones) turpes et -es et inliberales (STAT. Theb. 3, 697. cf. p. 3109, 76). Ov. met. 14, 699 stirpe (AVSON. 200, 5 p. 58 P. -i st., loco ac merito). LIV. 1, 34, 4 Tanaquil summo loco nata et quae haud facile iis, in quibus nata erat, -iora sineret ea, quo innupisset. SEN. suas. 4, 2 an ex -i in sublime Iuppiter tulerit nascentem (neutr. pro subst. ut: SEN. epist. 74, 28 ex regio in -e [-em codd.]). IVV. 3, 39 ex -i magna ad fastigia rerum. SPART. Sept. Sev. 18, 11 ex -i ... ad imperium. AVR. VICT. Caes. 20, 28 Septimius ortus medie -i. et al. cf. l. 34). CVRT. 6, 11, 1 ordine. LAVS Pis. 254 -is domus et ... parentum ... tenuis fortuna (DIOM. gramm. I 488, 19 [= SVET. frg. p. 8, 4] viculorum, id est -ium d. cf. etiam l. 48). CALP. decl. 52 p. 88, 21 non condicione gladiatoria quicquam est -ius (opp. nobilior. technice: COD. Theod. 7, 18, 1 plebeiae et -ioris [opp. superioris ... loci dignitatisve]). APVL. met. 7, 4 -i servilique vitae (acced. notio q. e. 'modestus', 'remotus'). ANTH. 407^{ult.} 483^{ult.} AVG. serm. 181, 6, 8. cf. p. 3111, 11). CLAUD. DON. Aen. 8, 100 p. 128, 28 ex -i et parva ... maior felicitas Romana. in imag. (neutr. pro subst. l. 34): CIO. Tusc. 2, 5 oratorum ... laus ita ducta ab -i venit ad summum. Lael. 29 -em ... relinquunt et minime generosum ... ortum amicitiae, quam ex inopia ... natam volunt. (II) de variis rebus (neutr. pro subst. infra l. 70): VARRO rust. 3, 1, 8 villatica pastio (opp. nota et nobilis). CIO. Arch. 10 medicribus ... et aut nulla aut -i aliqua arte praeditis (seq. scaenicis artificibus, summa ingenii gloria. Ov. Pont. 4, 3, 40 Dionysius vix -i ... reppulit a [sc. pueros docendo] famem). Phil. 14, 34 mortuos pro patria non -i sepultura crematos, sed contactos publicis operibus eqs. (TAC. hist. 1, 49, 1. cf. TREB. trig. tyr. 11, 4 sepulchro. AMM. 23, 2, 5 exsequiarum -i pompa). NEP. Ages. 8, 2 vestitu -i atque obsoleto (CONSVLT. Zacch. 3, 3 p. 102, 1 [usu eccl. in bonam partem] v. -is cibusque non blandus. cf. SPART. Hadr. 10, 5 vestem [COD. Theod. 15, 7, 12 pr. = Iust. 11, 41, 4 pr.]). VERG. ecl. 2, 29 sordida rura atque -es habitare casas (SEN. contr. 1, 6, 4 nihil est -i c. Romuli nobilior. PETRON. 135, 8. cf. HOR. carm. 3, 1, 22 domos [IVV. 11, 171. et al. cf. etiam l. 25]). SEN. dial. 11, 9, 3 turgurium Romuli. PETRON. 80, 3 taberna. SIL. 7, 173 tecti. STAT. silv. 3, 1, 83 lare. QUINT. decl. 301 p. 187, 15 limen pauperis. cf. p. 3104, 51 sqq.). PROP. 4, 4, 56 dos ... non -is prodita Roma. Ov. fast. 4, 698 focum parcae colonae. LIV. 1, 39, 3 cultu. VAL. MAX. 1, 1, 17 -e servorum (publicorum) ministerium in sacris (sim. de opere, negotio: LVCAN. 6, 602 [Sex. Pompeius ad magam] non -is labor est: dignum eqs. [aliter ADNOT.: levis]). PS. QUINT. decl. 12, 15 fames ad -e opus nobiles manus mittit. PORPH. Hor. sat. 1, 6, 86 -e ac turpissimum genus quaestus. SVLP. Sev. Mart. 5, 2 exorcistae ordinationem. COD. Theod. 12, 6, 31 [= Iust. 10, 72, 14 pr.] -bus [-ioribus Iust.] officiis). 2, 6, 17 quidquid ... in excelso fastigio positum est, -i et trita consuetudine ... vacuum esse convenit. 5, 7 ext. 2 filium Ariobarzani in cornu scribae -iorem fortuna sua locum obtinentem (HIL. in Matth. 20, 12 [ad Luc. 14, 8] si in -bus accubuerit [opp. in l. eminentioribus, l. celsioris]. aliter p. 3107, 83. 3110, 1). SEN. Phaedr. 610 -ius nomen (sc. quam matris) ... decet: me vel sororem ... vel famulam voca (MELA 2, 26 Cynossema, tumulus Hecubae, ... ex fortuna, in quam deciderat, -i n. accepto. GELL. 5, 6, 21 hostium ... ut servorum piratarumque. cf. p. 3111, 3). PETRON. 52, 10 non decere gravitatem eius (Trimalchionis) tam -es ineptias (sc. histrionem exhibere). PLIN. nat. 35, 112 Piraeus pictor ... -ia quidem secutus humilitatis tamen summam adeptus est gloriam. STAT. Theb. 4, 807 Kl. subit illa (Hypsipyle) per agmen non -i festina modo. et al.

β pertinet ad genus dicendi (nota de ipsis oratoribus, poetis p. 3109, 65): (I) usu latiore: PACVV. trag. 337 poetae causam -em dictis amplant (sim. de re disserenda: RHET. Her. 2, 19, 30 si erit res tenuis aut -is. CIO. leg. 1, 14 quae sunt -iora quam illa, quae a nobis expectari puto. cf. p. 3109, 3). RHET. Her. 4, 8, 11 mediocris figura dicendi ... constat ex -iore neque tamen infima et pervulgatissima verborum dignitate. SEN. suas. 7, 11 cacozeliae genere -illimo et sordidissimo. QUINT. inst. 5, 11, 20 Horatius ne in poemate quidem -em generis hufus (i. e. fabulae) usum putavit. PORPH. Hor. sat. 1, 10, 5/6 -es et in verbis et in conceptionibus materia(e) Laberii mimi. RVEIN. hist. mon. prol. p. 387/88^{med.} praecelsas ... virtutes -i narrare sermone (AVG. retract. [KTepl]

2, 3, 1 p. 184, 13 liber . . . fratribus in eloquio latino ineruditus -i s. conscriptus [sc. facile intelligendo]. *aliter* l. 40). *neutr. pro subst. (de re disserenda, cf. p. 3108, 76):* CIC. orat. 100 is est . . . eloquens, qui et -ia subtiliter et alta graviter et mediocria temperate potest dicere. PLIN. epist. 3, 20, 11 aliquid non -e nec sordidum *eqs.* 6, 8, 9 *orationi* pleraque -ia et sordida et ex medio petita, . . . *historiae* omnia recondita, splendida, excelsa conveniunt.

② *usu technico (in arte rhet. et poet.):* (A) *in doctrina rhet.:* de genere causae (gr. resp. ἄδοξος, v. l. 15. 21. 22):

RHET. Her. 1, 3, 5 genera causarum sunt quat(uor): honestum, turpe, dubium, -e . . . -e g. est, cum contempta res affertur (CIC. inv. 1, 20 quinque . . . -e, quod negligitur ab auditore *eqs.* [inde MAR. VICTORIN. rhet. p. 196, 18 CASSIOD. inst. 2, 2, 8 ISID. orig. 2, 8, 1]. QVINT. inst. 4, 1, 40 honestum, -e, dubium vel anceps, admirabile, obscurum, id est ἐνδοξον, ἄδοξον, ἀμφιδοξον, παρὰδοξον, δυσπαρά-κολοῦθρον. quibus . . . videtur adici turpe, quod alii -i, alii admirabili subiiciunt. GRILL. rhet. p. 88, 8 M. MAR. VICTORIN. rhet. p. 196, 19 -e causae g. est, si de re abiecta sit controversia. cf. RHET. Her. 1, 4, 6 sin -e g. erit causae, faciemus attentos auditores [sim. CIC. inv. 1, 21 QVINT. inst. 4, 1, 41]). FORTVN. rhet. 2, 13 p. 109, 5 *figura* *materiarum* ἄδοξος id est -is. SVLP. VICT. rhet. 7 p. 316, 26 *causa* ἄδοξος id est -is. MART. CAP. 5, 547 -is *forma materiae* . . . si -is, attentus faciendus est auditor.

(B) *de genere stili (gr. resp. λογνός):* v. l. 28): CIC. orat. 91 uberius est aliud dicendi genus . . . quam . . . -e . . . summissus autem quam amplissimum (SERV. Aen. 1 praef. p. 4, 9 tria esse g. dicendi: -e, medium, grandiloquum [inde ISID. orig. 2, 17, 1]). SERV. ecl. praef. p. 2, 1 tres . . . sunt characteres: -is, medius, grandiloquus (Aen. 1, 701 -is ch., qui λογνός dicitur). 1, 2 p. 5, 8 stili genus -is. EMPOR. rhet. p. 561, 7 tres figurae dicendi, vasta, -is, temperata, quas Graeci characteres vocant Asianum, Atticum, Rhodium.

(C) *vario usu (nonnulla exempla nescio an ad p. 3108, 74 sqq. trahenda sint):* CIC. Brut. 274 verbum . . . aut -e aut longius ductum (part. 54 *opp.* superiora. QVINT. inst. 8, 3, 18 ut in oratione nitida notabile -ius verbum . . . ita a sermone tenui sublime . . . discordat. 10, 1, 9 et -bus . . . et vulgaribus. PORPH. Hor. ars 90 FORTVN. rhet. 3, 5 p. 123, 18, 19. SERV. Aen. 9, 324 ne v. -i 'stertentem' diceret. CASSIOD. in psalm. 68, 6. *aliter* p. 3112, 62). orat. 82 cum verbum . . . altius transfertur idque in oratione -i ponitur (192 neque -em et abiectam o. nec nimis altam). 196 iambus (v. l. 51) frequentissimus est in iis, quae demisso atque -i sermone dicuntur (HOR. ars 229. SACERD. gramm. VI 519, 14 -i et vili. CLAUD. DON. Aen. 8, 285 p. 155, 13 nec -i aut inperito s. compositos *cantus*. *aliter* p. 3108, 84. cf. QVINT. inst. 11, 1, 6 -e atque cotidianum sermonis genus). HOR. carm. 3, 26, 17 nil parvum aut -i modo, nil mortale loquar. PROP. 2, 10, 11 carmine (VLT. SYLL. gramm. IV 255, 33 comico . . . leni scilicet et -i. cf. PORPH. Hor. carm. 4, 15, 3/4 -i generi carminis). 3, 17, 39 haec ego non -i referam . . . cothurno (cf. *infra* l. 71), qualis Pindarico spiritus ore tonat. SEN. epist. 100, 8 -ia . . . tibi videri dicis omnia et parum erecta (in *Fabiani oratione*). QVINT. inst. 8, 6, 5 *translatio* neque . . . vulgaris . . . neque -is nec insuavis (8, 6, 14). 9, 4, 88 licet dactylus Aristoteli amplior, iambus -ior videatur (cf. l. 39). CHAR. gramm. p. 357, 19 B. tapinosis est rei magnae -is expositio (DIOM. gramm. I 450, 27 contra dignitatem. POMP. gramm. V 294, 27). SACERD. gramm. VI 455, 13 cacozelia est . . . aut magnarum rerum -is dictio aut minimarum oratio tumens.

neutr. pro subst.: QVINT. inst. 2, 6, 10 in vitiosis orationibus quam multa . . . tumida, -ia, sordida . . . sint. 8, 2, 2 et obscena vitabimus et sordida et -ia; sunt autem -ia infra dignitatem rerum aut ordinis. 8, 3, 60 *miscere* sublimia -bus. 8, 5, 32 nihil probantes nisi planum et -e et sine conatu. 10, 4, 1 premere tumentia, -ia extollere. PLIN. epist. 7, 12, 4 pressius quiddam et exilius vel potius -ius et peius. PORPH. Hor. carm. 4, 2, 27/28 *Horatium* parva quidem et -ia . . . scribere, sed subtilia et dulcia. PROB. Verg. ecl. praef. p. 327, 6 *propria* sunt heroico carmini sublimia, sed in bucolico -ia. *transfertur ad homines (pro habitu l. 71):* CIC. orat. 76 *orator Atticus* summissus est et -is, consuetudinem imitans *eqs.* PROP. 1, 7, 21 me non -em mirabere . . . poetam (sc. *amorum*). QVINT. inst. 2, 4, 9 (*post comparationem*) fiunt -es . . . et velut terram spectantes, qui nihil supra cotidianum sermonem attollere audeant. 10, 1, 87 alter (*Macer*) -is, alter (*Lucretius*) difficilis. AMM. 27, 11, 2 ut videretur, cum sibi fideret, de cothurno strepere tragico, et ubi paveret, omni -ior socco (cf. l. 47).

γ *vario usu (de delictis fere i. q. 'mediocris' l. 82):* VITR. 1, 2, 6 prospectus aedium . . . elegantes, aditus autem -es et inhonestos. VAL. MAX. 3, 14, 6 *gloria* a claris viris interdum ex -illimis rebus petita est (cf. PRVD. c. Symm. 1, 432 -es rerum partes. v. et p. 3108, 16). SEN. epist. 118, 6 *quae cupis*, ista credis excelsa, quia longe ab illis iaces: ei vero, qui ad illa pervenit, -ia sunt. STAT. Theb. 4, 765 Kl. nihil . . . pudendum, nil -e est *sitientibus*. 8, 321 fine. SER. SAMM. 268 miram ex -i medicamine curam. HIL. trin. 1, 34 p. 47^A -ioris studii (cf. AMM. 16, 5, 7 -iora *philosophiae membra* . . . poeticam . . . et rhetoricam). AMM. 14, 1, 3 eminuit . . . inter -ia (v. l. 73), supergressa iam . . . fines *mediocrium delictorum* . . . Clematii . . . mors. 26, 1, 1 causarum. CLAUD. DON. Aen. 8, 350 p. 165, 1 cum esset

locus ille (*Capitolii*) -is atque desertus (*aliter* p. 3107, 83. 3108, 62). PELAG. in II Tim. 2, 20 'ligna et fictilia vasa': -ia et infirma. EDICT. imp. Iulian. de iud. (CIL III 459 A) 13 (= COD. Theod. 1, 16, 8 COD. Iust. 3, 3, 5) *negotia (i. causae iudiciales)*. AVG. adv. Don. 20, 28 p. 127, 3 quos vel degradando vel excommunicando ad -iorem paenitendi locum redigimus (sic de rebus ad ecclesiam sim. *pertinentibus*: fid. et op. 19, 34 p. 79, 17 paenitentia -iore. BACHIAE. repar. laps. 15 p. 1052^B mortem carnalem. GREG. M. epist. 3, 8 p. 168, 21 non tam de -bus constitutis quam de divinae . . . benedictionis refragatione). COD. Theod. 4, 10, 3 -is militiae locum (COD. Iust. 11, 48, 18 [a. 426] -ioris). 16, 10, 12, 2 vanas imagines (*religionis gentilis*) . . . -iore . . . muneris praemio . . . honorare. *neutr. pro subst. (c. gen. explic. l. 17):* SEN. epist. 84, 13 quae . . . videntur eminere . . . , quamvis pusilla sint et comparatione -illimorum exstant. TERT. adv. Marc. 1, 13 p. 308, 2 ad -ia deficiam (*opp.* superiores . . . situ aut statu substantias). LACT. ira 10, 44 minora et -ia . . . , maiora et summa. RVFIN. Orig. in exod. 3, 3 p. 168, 29 humani victus -ia et parva.

2 *specialia:* a *pertinet ad vires, virtutes corporis vel ingenii (poetae l. 21. 30. 31):* a *fere i. q. impar (pro subst. l. 22):* PANEG. in Mess. 4 ut infirmas nequeant subsistere vires, incipiam tamen canere *Messalam* . . . -is tantis sim conditor actis. CLAUD. DON. Aen. 11, 395 p. 475, 23 abiectos et -es superasse. inde fere i. q. 'facile partus': MART. 1, 104, 13 venatus -es . . . leonum, quos velox leporum timor fatigat (*opp.* stratis invencis. cf. CLAUD. 22, 22 praedas -es leonum [*opp.* tauros]). APVL. flor. 3 p. 16 Apollinem tam -is victoriae (sc. a *Marsya deportatae*) pudum est.

β *fere i. q. infirmus (transit huc p. 3106, 35):* CIC. inv. 1, 5 videntur homines, cum multis rebus -iores et infirmiores sint (sc. *virtutibus inferiores*), hac re . . . bestiis praestare, quod loqui possunt. VERG. (?) catal. 9, 61 si laudem adspirare -es . . . possumus. PETRON. 83, 8 poeta sum . . . non -illimi spiritus. *de auxilio:* PVBLIL. A 4 auxilia -ia firma consensus facit. *technice apud medicos de pulsu (augetur voce q. e. imbecillis l. 35):* CAEL. AVE. acut. 1, 11, 87 oportet . . . pulsum considerare, non solum si densus atque -is est . . . , sed si etiam imbecillis et . . . semper ac magis densatur atque -is et tremulus efficitur (2, 33, 174 neque maior est p., sed magis -is, neque vehemens, sed magis imbecillus. al.).

γ *pertinet ad dignitatem, honestatem animi (spectat tam ad ea, quae ab honestate abhorrent [fere i. q. inhonestus, contemptus sim.] quam ad ipsam pravitatem [fere i. q. improbus, malus sim., v. infra l. 45. 49. 64. 72. 73; de peccatore infra l. 74; de maledico p. 3111, 4]; imagine dilucida p. 3111, 35):* α *in universum:* (I) *de hominibus (anima infra l. 65, animo l. 49 sqq., mente l. 45 sqq., moribus p. 3111, 5, pectore l. 60 sqq.):* CIC.

p. red. in sen. 10 mentes angustae, -es, parvae *consulum eqs.* (*infra* : sceleratissimi. SEN. epist. 92, 26 hi [sc. apud quos voluptas imperavit] . . . degeneres et . . . -illimae m. PS. QVINT. decl. 4, 9 -es abiectasque [*opp.* honestis . . . artibus]). Phil. 2, 82 quis . . . apparitor tam -is, tam abiectus? Att. 7, 6, 2 animo (VAL. MAX. 5, 2, 7 non -i, sed grato. SEN. dial. 11, 13, 6 -is et proiectus a. est isti contumeliae opportunus. PANEG. 3, 26, 3 -is et parvi. 9, 18, 1 tam -i, tam abiecto, tam ab omni appetitione laudis alieno). 8, 4, 2 reo . . . tam -i, tam sordido, tam nocenti, tam alieno. HOR. carm. 1, 37, 32 *Cleopatra* non -is mulier (i. 'egregia'). Ov. fast. 1, 522 non -i vindice caesus eris (*Pallas*). SEN. benef. 1, 9, 4 si quis nulla se fecit amica insignem . . . , hunc matronae -em et sordidae libidinis . . . vocant. dial. 10, 12, 8 (*ironice*) nimis -is et contempti hominis videtur scire quid facias (PS. QVINT. decl. 11, 2 p. 208, 9 -is, . . . abiectus. CLAUD. DON. Aen. 7, 310 p. 50, 1 -i atque inertissimo). al. MART. 7, 40, 2 *senex* . . . pectore non -i passus utrumque (sc. *Domitianum iratum et placatum*) deum (QVINT. decl. 382 p. 427, 19). QVINT. inst. 11, 1, 12, 13. TAC. Agr. 16, 4 Trebellius . . . vitata exercitus ira indecorus atque -is. PLIN. epist. 8, 24, 6 -is et sordidus est et qui se primus ipse contemnit. VLP. dig. 43, 30, 4 -is calumniator notae nequitiae. PANEG. 11, 6, 4 ceterorum hominum animas esse -es et caducas, vestras vero caelestes et sempiternas. CAPITOL. Gord. 13, 1. SCHOL. Cic. Bob. p. 80, 23 *Torquatum* despiciendo plus abicit et -illum facit (p. 155, 27 *Cicero* non -em se fecit in precibus [seq. dignitatis . . . ornamenta custodit. sim. : CLAUD. DON. Aen. 1, 65 p. 25, 9. 8, 125 p. 133, 20. *aliter* p. 3112, 57 sqq.]). et al. m. *pro subst.:* SEN. epist. 85, 4 quantulum . . . sapienti damus, si imbecillis fortior est . . . et -illimis maior? 87, 15 bona -illimis quibusque contingere (*antea* : contemptissimo ac turpissimo. TAC. hist. 2, 23, 5 *Otho* -illimo cuique credulus, bonos metuens). PAUL. MED. vita Ambr. 56 p. 100, 4 K. pro me -illimo et peccatore.

② *de rebus:* RHET. Her. 3, 2, 8 fortitudo est rerum magnarum adpetitio et rerum -ium contemptio (3, 3, 5 -es et indignas viris fortibus. CIC. Lael. 32 r. tam -em tamque contemptam [sc. *voluptatem*. cf. SEN. benef. 7, 2, 2. epist. 123, 16 v. -is res et pusilla est et in nullo habenda pretio. v. et p. 3111, 25]. SEN. epist. 37, 4 -is r. est stultitia, abiecta, sordida, servilia). CIC. or. frg. B 17 (*contextu incerto*) quorum ordo ab -i fortuna, <a> sordida natura, <a> turpi oratione abhorret (SOL. 9, 20 *Alexander* morbo vinolentiae . . . -iore quam vixerat f. [sc. morte] exemptus est. *aliter* p. 3107, 72). NEP. praef. 5 infamia, . . . -ia atque ab honestate remota. SEN. benef. 5, 14, 5 sor-

[Klepi]

didam -emque materiam (*i. pecuniam sim.*). dial. 4, 6, 1 virtutem et -em et magnam esse debere (PANEG. 2, 16, 1). 10, 5, 3 semilibrum se dixit Cicero: at ... nunquam sapiens in tam -e nomen (*aliter p. 3108, 64*) procedet. *al.* STAT. Theb. 1, 171 -i laeissime veneno summa (SCHOL.: maledictionibus). silv. 3, 3, 150 nato non -es dedit indulgentia mores. QVINT. inst. 11, 1, 30 -iora illa vitia: ... adulatio, ... scurrilitas, ... vilis pudor (LIV. perioch. 50 p. 61, 12). PLIN. epist. 1, 3, 3 -es et sordidas curas (*aliter p. 3112, 29*). TERT. adv. Marc. 5, 5 p. 587, 19 quid tam -e quam talionis indictio? PORPH. Hor. carm. 2, 10, 1/2 neque magna nimis adpetenda nec ... inter angustias -is ac sordidae vitae (*aliter p. 3108, 30*) continearis. CAPITOL. Gord. 12, 3 consilia. AMM. 30, 8, 11 timidos maculosos appellans et sordidos et infra sortem -em amandandos (*cf. p. 3108, 11*). *neutr. pro subst.*: CIC. Pis. 62 nescio quid istuc fractum, -e, demissum, sordidum inferius etiam est, quam ut ... praecone avo tuo dignum esse videatur (*sc. argenti causa honeste vivendo renuntiare*). Phil. 1, 33 nihil ... in te sordidum, nihil -e cognovi (3, 10. fin. 5, 57 sapientes n. abiectionem, n. -e cogitant. epist. 3, 10, 7 n. ... non modo perfidiosum et invidiosum et fallax ..., sed ne -e quidem aut ieunum. SEN. dial. 4, 21, 4 n. -e, n. servile. 12, 6, 2 n. ... plebeium ..., n. -e. *al.* TAC. dial. 36, 1 n. -e, n. abiectionem. VELL. 2, 60, 2 caelestis animus ... cum periculo potius summa quam tuto -ia proposuit. VAL. MAX. 6, 4, 4 non dixit quicquam splendore praeteritorum annorum -ius (SEN. dial. 6, 25, 3 -e aut volgare. PANEG. 3, 31, 2 abiectionem et -e). SEN. dial. 7, 7, 3 altum quiddam est virtus (*eqs.*) ... voluptas -e, servile, imbecillum, caducum. epist. 39, 2 neminem excelsi ingenii virum -ia delectant et sordida (110, 9 CVRT. 8, 8, 17. *cf.* SEN. epist. 74, 17 subiecta et -ia). APVL. Socr. 17 p. 156 -ia sublimare. -e est *c. inf.*, *acc. c. inf.*: SEN. benef. 4, 14, 3 -e est, sine laude, sine gloria prodesset, quia expedit. dial. 12, 6, 2 quid ... tam -e ac mellebre est quam ... se dolori committere? PLIN. paneg. 85, 7 nec ... tibi persuadeatur -e esse principi nisi odisse. AMM. 25, 3, 22 flentes ... increpabat -e esse lugeri principem.

β de mundo et mundanis cum contemptu dictum (persaepe imagine dilucida, e. g. l. 36. 48. 50. 51. 53. cf. l. 68): ① *apud philos.*: SEN. dial. 12 (11), 9, 8 mortuus fruitur ... caelo, ex -i atque depresso in eum emicuit locum ..., qui solutas vinculis animas ... recipit (epist. 68, 2). epist. 102, 21 animus -em non accipit patriam, Ephe- sum aut Alexandriam ..., patria est illi, quodcumque suprema et universa ... cingit. 120, 15 si haec, in quibus versatur, -ia indicat et angusta animus. *neutr. pro subst.*: SEN. dial. 6, 26, 3 videmus mortui ... apud vos vivos ... nil excelsum, nil splendidum, sed -ia cuncta et gravia et anxia (*pertinet etiam ad B2*). 11, 20, 2 peragratis -ioribus ad summa perrumpit animus. ② *apud Eccl.*: TERT. anim. 18 p. 329, 17 rerum ... praelatio sublimiorum (*i. spiritalium*) ... adversus -iores (*i. corporales*). adv. Hermog. 7 p. 134, 7 neutrum (*sc. neque deum neque materiam*) dicimus ... altero -iorem sive superiorem. HIER. tract. in psalm. I p. 88, 15 non ... in -i ista terra, sed in excelsu. hom. Orig. in cant. 2, 10 p. 56, 7 non ... ubi vallis, non ubi -ia loca (VAL. CEM. hom. 14, 7 p. 738^B homo de- iori l. ad celsiora perveniat). EVSTAT. Bas. hex. 3, 9 p. 900^A -ioribus ... diversoriis (*gr. περιγυρίσις ... τόποις*). ORIG. in I reg. 1, 13 p. 22, 1 B. omnia ... -ia sunt et delecta, quantum ad trinitatis ... celsitudinem spectat. *neutr. pro subst. (c. gen. explic. l. 58 sqq.)*: TERT. anim. 18 p. 327, 27 illius (*spiritalis sensus*) ... esse invisibilia, huius (*animalis*) ... visibilia et -ia et temporalia. HIL. in Matth. 26, 5 descendere in -iora rerum saecularium cupiditate. GAYDENT. serm. 13, 2 G. ad huius terrenae carnis -ia descendisse Christum (*cf. Ps. PRIMAS. in Hebr. p. 688^C -ia incarnationis. v. et p. 3107, 57*). MAX. TAVR. serm. 16 p. 647^B elevatos a terrae -bus in caeli altiora (*cf. HIER. hom. Orig. in cant. 2, 8 p. 44, 21 salvatorem ad terrena et -ia descendentem [RVFIN. Orig. in gen. 2, 5 p. 34, 10 CHROMAT. in Matth. 3, 1 p. 331^C]. RVFIN. Orig. in num. 3, 3 p. 17, 28 in demersis et -bus*). HIER. epist. 121, 10, 22 hic ταπεινωσάμεν sic intelligenda, quod -ia sentiant (*aliter p. 3114, 22*) atque terrena. *et al.* -e est si: THEOD. MOPS. epit. in psalm. 49, 4 superior ... caelum ad se vocat, ne esset -e (*μικρογενής*), si tantum de Sion crederetur locutus deus.

B de statu animi demisso (multis locis translucet imago, sc. status sive gestus corporis [v. e. g. p. 3112, 12. 37 sqq. 54. 76. 3113, 3]; plerumque in malam sive in neutram partem apud gentiles [aliter p. 3112, 69 sqq.], in bonam in sacra script. et apud christianos): 1 *i. qui (quod) alta petere non potest sive non audent, i. e. impetu carens, iners, languidus:* a *de homine, animo (neutr. l. 75):* CIC. Tusc. 2, 47 est in animis omnium ... natura molle quiddam, demissum, -e, enervatum et languidum (*cf.* SEN. epist. 92, 8 alteram partem animi animosam, ambitiosam ..., alteram -em, languidam, voluptatibus deditam). parad. 41 omnis animi debilitati et -is et fracti timiditas servitus est (fin. 1, 49 dolores -i a. imbecilloque ferre [*opp. robustus a. et excelsus*]. off. 3, 115 timido a., -i, demisso fractoque. epist. 4, 7, 3 hoc [*i. victori se credere*] ... -is a. duceres, illud [*i. renovare bellum*] pertinacia). SEN. dial. 5, 7, 2 hoc interest, utrum quis fervidi sit ingenii an frigidi atque -is: generoso repulsa iram exprimet, languido inertique tristitiam. *m. pro subst.*: SEN. dial. 1, 5, 11 -is et inertis est tuta

sectari: per alta virtus it. FIRM. math. 3, 11, 5 pigros, -es in omnibus actibus et in omni fortuna. 6, 25, 4 -es, deiectos et in omni licentiae potestate subiectos. b *de actis (cf. p. 3111, 30. 32):* CIC. Tusc. 4, 64 videndum est ..., ne quid -e, summissum, molle, efeminatum, fractum, abiectum faciamus.

2 *i. qui (quod) vi aliena deprimitur, i. e. fractus, animo deficiens sim. (significatur genus morbi l. 13):* a *de hominibus (animo l. 12 sqq., mente l. 21, corde l. 23, vultu l. 18; cf. etiam l. 43):* TER. Hec. 380 omnibus nobis ut res dant sese, ita magni atque -es sumus. CIC. Verr. I 17 ex alacri atque laeto ... erat -is atque demissus (Att. 2, 21, 3 *opp.* iactare se magnificentissime). LVCR. 6, 52 homines faciunt animos -es formidine divom depressosque premunt ad terram (PLIN. nat. 22, 110 homines a. -is et praeparci, quos illi dixere micropsychos). CAES. Gall. 7, 54, 3 quam -es accepisset Haeduos (*sic de victis*: LVCAN. 8, 344 te [*i. Pompeium*], quem Romana regentem horruit ..., deiectionem fatis, -em fractumque videbit Parthum. STAT. Theb. 1, 317. CLAUD. 7, 204 Persida, 24, 105 trepidant -es. DRAC. Romul. 5, 9 catervas. *cf.* BOETH. cons. 2 carm. 1, 4 -em ... victi ... vultum). SEN. nat. 6, 32, 9 metus mortis nos -es facit. PLIN. nat. 35, 69 Parrhasius pinxit demon Atheniensium ... excelsum, -em. STAT. Theb. 10, 363 mens -is lucta. PLIN. epist. 1, 5, 1 timidiorem, -iorem. AMM. 16, 12, 61 sunt barbari -es in adversis disparesque in secundis. VVLG. Sirach 25, 31 cor -e et facies tristes et plaga cordis. *m. pro subst.*: VVLG. Iudith 16, 13 -es mei. b *transfertur ad res: de affectibus*: CIC. Tusc. 4, 13 declinatio a malis, quae ... sine ratione et cum examinatione -i atque fracta fiet, nominetur metus. VERG. georg. 1, 331 pavor (SERV.: qui -es facit. *cf.* VAL. FL. 3, 395 metus [CLAUD. 26, 53 senectae]. STAT. Theb. 2, 536 terrore). CIRIS 17 -es possem contemnere curas (*aliter p. 3111, 8*). GELL. 14, 4, 2 Iustitia neque -is neque atrocis, sed reverendae cuiusdam tristitiae dignitate.

3 *i. qui (quod) ipsum se demittit, i. e. submissus, deditus, obnoxius sim.*: a *in neutram vel malam partem: α sine ignominia dictum (fere de hominibus; de animo l. 37, prece l. 41, voce l. 42; nota de humanitate imperatoris in controversiam vocata l. 44):* CIC. Planc. 50 multi nobiles ... proster- nerent se et populo Romano fracto animo atque -i supplicarent (*sic spectat ad preces*: VERG. Aen. 12, 930 Turnus -is supplexque [CLAUD. DON.: -is corpore et fastu reiecto. OV. epist. 4, 149 non ego Phaedra dedignor s. -isque precari]. PANEG. 3, 18, 6 -es atque demissos [*opp. magno erectoque animo*]. OPTAT. 3, 4 p. 82, 9 preces [*cf. l. 67. 72. p. 3114, 15*]. *cf.* OCTAVIA 494 preces -esque voces). OCTAVIA 196 Poppaea subiecta et -is (*sc. erga imperatorem; fortasse ad 2*). AMM. 22, 7, 1 Kalendarum ... die -ior princeps visus est ... pedibus gradiendo ..., quod laudabant alii, quidam ut adfectatum et vile carpebant (*aliter l. 52. p. 3113, 5*).

β *cum ignominia dictum (nota de imperatore nimis comi l. 52):* ① *de hominibus*: VELL. 2, 83, 1 Plancus -illimus ad- sentator reginae et infra servos cliens. SEN. benef. 3, 28, 6 es imperio- sus intra limen ..., -is foris et tam contemptum quam contemnens. LIV. 9, 48 -i adseculae ... indulgebis. TAC. hist. 1, 62, 2 <ut> Vitellius apud severos -is, ita comitatem bonitatemque faventes voca- bant, quod sine modo, sine iudicio donaret (*aliter l. 44. p. 3113, 5*). ARNOB. nat. 6, 14 p. 226, 8 simulacra prostrati atque -es adoratis (*sic de veneratione deorum gentilium apud Eccl.* [alluditur etiam ad notionem propriam corporis inclinati et ad terram demissi; *cf. et p. 3113, 1*]: LACT. inst. 2, 2, 22 vos terrae submittitis -ioresque fa- citis [AVG. civ. 8, 17 p. 347, 23 D. venerando. *aliter p. 3110, 67 sqq.*]). AMM. 27, 12, 14 Sapor, ... cum sibi conduceret, -is aut elatus. MVTIAN. Chrysost. hom. 15, 3 et -is est praeter modum et ambitiosus. ② *de rebus*: LIV. 30, 16, 5 tam -i adulationi (IVST. 22, 7, 5 blando adloquio et -i a.). SEN. suas. 6, 3 -ia in adulationem verba summittes? (SEN. benef. 3, 5, 2 nemo non deditum se et devotum professus est et siquid aliud -ius v. ... invenit. *aliter p. 3109, 32*). VAL. MAX. 6, 3 ext. 2 blanditiis (MART. 10, 72, 6 turpes -esque supplicesque). QVINT. inst. 11, 3, 83 gestum ... -em atque servilem et quasi fraudulentum. SVET. vita Lucani p. 51, 17 ad -illimas devolutus preces (*cf. l. 41*). SCHOL. Cic. Bob. p. 170, 28 satisfactio.

b *in bonam partem:* a *apud gentiles:* ① *fere i. q. comis, submissus, qualem decet esse precantem (de hominibus vel de animo, precibus sim.):* CIC. inv. 1, 22 benevolentia compara- tur, si prece et obsecratione -i ac supplici utemur (AMM. 31, 4, 1 CLAUD. rapt. Pros. 3, 295. *cf. etiam l. 41. sim.*: CIC. inv. 1, 109 -i et supplici oratione). Font. 33 animo demisso atque -i, ut solent ii, qui adfecti iniuriis ad opem iudicum supplices inferioresque confu- giunt. STAT. Theb. 10, 625 vatem ... -is genua amplectens ... rogat. CLAUD. DON. Aen. 10, 610 p. 370, 17 -em ... esse decet unumquemque, ubi petendi beneficii necessitas adest. CLAUD. carm. min. 22, 33 sup- plicis fessos -esque ... respice. ② *fere i. q. modestus:* PROP. 3, 9, 29 in tenues -em te colligis umbras (Maecenas). APVL. met. 6, 20 Psyche ante pedes Proserpinae ... residens -is. OROS. apol. 18, 3 in silentio. huc fort.: ANTH. 684, 9 omni -em officio dum se gerit, auxit honorem. ③ *fere i. q. reverens (erga superiores [amorem l. 84] praeter p. 3113, 5):* PROP. 1, 10, 27 quo sis -is ... et subiectus amori.

3, 17, 1 Bacche, tuis -es advolvitur aris (*sic de veneratione deorum* [cf. *etiam quae notavi p. 3112, 55*]: STAT. Ach. 1, 144 -i... deos infringe precatu [cf. *p. 3112, 72*]. CLAUD. 19, 27 suppliciter... pias -is prostratus ad aras). SPART. Did. 9, 1 obiecta est... superbia Iuliano, cum ille... fuisset -illimus (*seq. humanissimus, benignissimus, moderatissimus*. cf. *p. 3112, 44, 52*). CLAUD. DON. Aen. 3, 356 p. 315, 27 'adgredior'... superbum est, 'quases' autem -e. 11, 410 p. 477, 18 Turnus ex oratione turbulenta, quam pro ratione personae (*Drancis*) protulit, ad mitem atque -em... conversus est (*sc. adversus Latinum*).

β usu bibl. et eccl. (*loci paucissimi*) transeunt huc quaedam exempla sub A posita, v. p. 3106, 16): ① de hominibus (*de spiritu, corde sim. infra l. 17. 50 sqq. 67 sqq.*; *acced. abl. spiritu, corde sim. l. 18. 23 sq. 44 sqq. 64, abl. limit. infra l. 39 sq.*, in c. *abl. infra l. 27 sq.*):

② loci bibl.: ITALIA Soph. 3, 12 (Aug. civ. 18, 33 p. 305, 23 D.) sublequinam in te populum mansuetum et -em (*Vulg. pauperem et egenum*. VVLG. psalm. 17, 28 *opp. superbiorum*). VVLG. Is. 57, 15 cum contrito et -i spiritu. Matth. 11, 29 mitis sum et -is corde. II Cor. 10, 1 in facie quidem -is sum inter vos, absens autem confido in vobis. I Petr. 3, 8 (*gr. ταπεινόφρονες*). al. m. *pro subst.*: ITALIA Is. 66, 2 (Cypr. epist. 26 p. 539, 4 al.) super quem respiciam nisi super -em (*Vulg. pauperculum*) eqs.? Soph. 2, 3 (Lucif. Athan. 1, 36) -es terrae (*Vulg. mansueti*). VVLG. Iudith 9, 16 -ium et mansuetorum. psalm. 33, 19 dominus -es spiritu salvabit (*prov. 29, 23 opp. superbum*. cf. Dan. 3, 87 corde. Sirach 10, 21 sensu). al.

③ loci eccl. saepius inde pendentes: ① generativum: TERT. praescr. 42, 5 *simulantes* -es et blandi et submissi agunt. CYPR. hab. virg. 23 p. 204, 20 stabiles in fide, -es in timore (NEMES. Cypr. epist. 77, 1 p. 834, 13 in obsequio). patient. 2 p. 398, 12 qui est -is et mitis (p. 398, 13. 10 p. 404, 1. epist. 5, 2 p. 479, 17 circa omnia [14, 2 p. 511, 18 *Christus*]. al. Ps. HIL. libell. 21 p. 93, 4 *opp. superbum*. CIL V 6298 [= INSCR. christ. Diehl 269], 6). 20 p. 412, 6 -es in prosperis, in adversis fortes, contra iniurias... mites (*cf. SACR. Greg. 44, 4 inter prospera*). unit. eccl. 21 p. 229, 3 -is et quietus, ... cum disciplina modestus (epist. 11, 7 p. 501, 9 al.). epist. 14, 2 p. 511, 12 dominus non superbior, sed -ior fuit (*item de Christo*: COMM. apol. 361. HIL. in Matth. 16, 11 usque ad mortem -is et oboediens. AVG. civ. 10, 29 p. 450, 24 D. Christus... -is, vos superbi. conf. 7, 18 p. 147, 4 non... tenebam deum meum Iesum -is -em. al. cf. l. 30, 41). 39, 4 p. 584, 10 gloria sublimes, ... verecundia -es (*cf. PAVL. NOL. epist. 27, 3 p. 239, 31 -is virtute pietatis, arduus sublimitate virtutis*). 63, 3 p. 728, 7. 8 sacerdotes -es esse debere, quia et dominus et apostoli -es fuerunt (*cf. HIER. hom. Orig. in Ezech. 9, 2 p. 409, 15 presbyteri. COD. Iust. 1, 3, 30, 3 [a. 469] castus et -is... episcopus. aliter l. 75 sqq.*). HIL. in Matth. 11, 8 -es spiritu (CLAUD. MAM. anim. 2, 9 p. 135, 15. cf. GAUDENT. serm. praef. 53 G. corde [EPIST. Migne 13, 16^B PAVL. NOL. epist. 12, 4 p. 76, 23]. EVCHER. form. 5 p. 32, 18 mente -is et simplex. v. supra l. 12). OPTAT. 2, 20 p. 57, 6 publicanus -is... rogavit (HIER. epist. 12, 3 *opp. phariseus adrogans*). RVFIN. hist. mon. prol. p. 389/90^{an} unusquisque monachus clementior altero, benignior, -ior ac patientior. PRVD. psych. 199 Mens (*al. GREG. M. epist. 8, 33 p. 36, 17 mente. cf. AVG. serm. 270, 6 cor [CE 1374, 7]. Ps. AVG. serm. ed. Mai 10, 1 anima aegrotat [opp. superba. CAES. AREL. epist. de hum. 5, 8 et sancta]*). et passim. m. *pro subst.*: TERT. patient. 11 p. 17, 22 nullus... spiritu[s] pauper nisi -is eqs. adv. Marc. 4, 36 p. 544, 6 deum adorare in humilitate, ut adlevatorem -ium, non in superbia, ut destructorem superbiorum (PAVL. NOL. epist. 22, 2 p. 155, 12 non vestibus pictis s., sed horrentibus ciliciis -es. DRAC. laud. dei 2, 732 erigis oppressos -es sternisque s. et al.). virg. vel. 15 p. 906, 20 dei extollentis -es et deprimentis elatos (AVG. civ. 19, 27 p. 403, 24 D.). CYPR. domin. orat. 6 p. 270, 6 deus -bus ignoscit. epist. 18, 2 p. 524, 12 mites et -es et paenitentiam vere agentes. COMM. apol. 733 mansuetis, -bus eqs. DOCTR. apost. 3, 9 cum iustis -busque conversaberis (*opp. altioribus*). PRVD. psych. 290 *opp. feroces*. AVG. conf. 11, 31 p. 294, 9 -es corde. et al.

acced. dat. (comparat. l. 68): AMBROSIAS. in Tit. 3, 2 Christianos omnibus hominibus -es vult videri. SALV. gub. 7, 44 illi deo -es, nos rebelles. PAVL. PETRIC. Mart. 3, 35 mentem Christo -em. VITAE patr. 5, 1, 8 subditus et -ior omni creaturae (*Cot. p. 480^c ἐποικῶτα πάσης τῆς κτίσεως ὧν*). GREG. M. epist. 2, 31 p. 128, 6 non... grande est his nos esse -es, a quibus honoramur..., sed illis... esse -es debemus, a quibus aliqua patimur. CAES. AREL. serm. 234, 1 p. 886, 19 vicinis et proximis. CIL V 6286, 3 (a. 487) nutrix familiae cunctis -is.

③ in formulis serm. epist. sim. (*nonnulla exempla fortasse potius ad A1a pertinent, v. p. 3106, 8 sqq.*): de prima persona (*formula modestiae*): AVELL. p. 223, 13 -es episcopi Dardaniae (CONC.^S II 3, 1 p. 230, 14 Andreas -is e. Cherronissensis suscipi [I 1, 7 p. 113, 59 ἐλάχιοςτος, item infra]. p. 230, 15 -is [-ilissimus vers. ant.] episcoporum. p. 230, 16 -illimus [-ilissimus, -is, minimus varr. II.]. GREG. TVR. Franc. 2, 41 p. 400, 28 -is atque oboediens. CONC. Paris. a. 573 p. 146, 34 GREG. M. epist. 1, 16^a tit.). p. 617, 4 domino sancto... papae... -is famulus tuus (*cf. CAPREOL. epist. p. 843^B provoluti genibus exoramus -es servi tui sanctum apostolatam vestrum*). GREG. M. epist. 1, 16 p. 17, 16 sacerdotum (1, 16^a p. 21, 2 nos -illimi s.). m. *pro subst.*: GREG. TVR. Franc. 2, 32 p. 94, 25 ego -is tuos (i. tuos), piis-

sime rex. 9, 41 p. 400, 27 -is vester atque amator Felix. CONC. Paris. a. 573 p. 150, 24 al. (*cf. ibid. l. 37 servus vester*). singulariter de tertia persona (*cf. de secunda persona p. 3119, 36*): GREG. M. epist. 1, 21 p. 26, 18 veniente -i (*mendum librarii esse suspic. Ewald*) vestro domno Maurentio.

② de rebus: ① c. subst.: CYPR. domin. orat. 26 p. 287, 2 -is et summissa confessio (AVG. civ. 17, 5 p. 217, 12 D. salubriter. BENED. reg. 7, 89 L. cf. CYPR. epist. 59, 16 p. 686, 21 satisfactione -i et simplici confitentes). epist. 63, 1 p. 702, 2 -i et verecunda moderatione. FIRM. err. 21, 6 veneratione. MAXIMIN. c. Ambr. 67 p. 24, 39 haeretici inflati -i responso (*cf. infra l. 21*). AVG. civ. 1, 31 p. 49, 2 D. pietate (10, 19 p. 433, 2 conf. 3, 8 p. 49, 29. INSCR. christ. Diehl 986, 3 -i p. superbis). CYPR. GALL. gen. 1029 gressu. SVLP. Sev. chron. 1, 25, 3 p. 28, 10 voce (DRAC. laud. dei 2, 210). RVSTIC. Conc.^S I 4 p. 88, 42 litteras. BOETH. cons. 5, 6, 47 W. preces (*cf. p. 3112, 41*). BENED. reg. 72, 9 L. caritate. ② neutr. pro subst.: varia: TERT. adv. Marc. 3, 24 p. 422, 8 crederem Christum sublimiora pollicentem eius esse, qui -iora promiserat (*seq. terrena gloria, caelestis*). ITALIA Rom. 12, 16 (*cod. dg, cf. Tert. adv. Marc. 5, 14 p. 626, 6*) et VVLG. non alta sapientes, sed -bus consentientes (*cf. AVG. serm. 184, 1, 1 NICET. fid. 1 p. 11, 10*). RVFIN. hist. mon. 16 p. 437^B cum de se -ia responderet (GREG. M. moral. 2, 32. *cf. supra l. 11*). ibid. -iora de se ipse sentiens (GREG. M. moral. praef. 8 p. 527^A. aliter p. 3111, 64). -e i. q. humilitas: AVG. in psalm. 99, 3 melius est -e coniugum quam superba virginitatis. ③ -e est c. inf.: FIRMIL. Cypr. epist. 75, 25 p. 826, 3 quid... -ius aut lenius quam cum tot episcopis... dissensisse?

index grammaticus: 1) *pro subst.*: masc. (fem.): p. 3106, 76. 3110, 22. 70. 3111, 84. 3112, 24. 3113, 20. 53. 84. neutr. (c. gen. explic. p. 3110, 17. 3111, 58. 59. 60; -e i. q. 'humilitas' l. 24): l. 16. 3104, 76. 3105, 16. 29. 34. 59. 3108, 20. 34. 70. 3109, 2. 56. 3110, 17. 3111, 13. 41. 54. 75. 3112, 4. 2) -e est c. inf., a. c. i. sim.: l. 25. p. 3111, 28. 65. 3) *acced.*: dat.: p. 3113, 65. abl.: p. 3106, 40. 76. 3113, 12 sq. in c. abl.: p. 3113, 27.

deriv.: humilio (-lo), humilitas, humilitudo. *compos.*: humilifico, perhumilis, thelohumilis.

adv. humiliter. compar. -ius inde a CIC.; *superl.* -illime inde a PLIN. min., -illissime v. p. 3115, 27. GLOSS.^L I Ansil. HU 31 non alte. GLOSS. ταπεινός, ταπεινοφρόν -r sapio. ταπεινόφρων -r sapiens. legitur inde a RHET. Her. (semel), CIC. (bis), LIV. (bis). [dub. trad.: FIRM. math. 6, 31, 87.]

i. q. humili modo, ταπεινός:

I accedit ad verbum: A proprie (*fere de positione; de statu incurvo infra l. 47*): APVL. Socr. 10 p. 143 nubes umectiores -ius meant...; sudis vero sublimior cursus. PALLAD. 3, 13, 3 in loco clivoso -ius rami arborum servandi sunt, in plano... altius. AMM. 19, 7, 2 in verticibus celsis turrium... ballistae propugnatores... -ius disiectabant. 26, 8, 9 semet curvantes -ius. SERV. auct. Aen. 4, 255 (v. p. 3104, 82).

B translate: 1 de ordine: a hominum: VAL. MAX. 2, 7, 14 si... acta excellentium virorum -r aestimare... permittitur (*i. iudicio hominum humilium*). 3, 7 ext. 7 -ius de origine sua sentire (*i. originem humiliorem habere*. cf. AVG. civ. 9, 14 p. 386, 24 D. condicionem suam -ius inspexerunt negaveruntque hominem capacem esse beatitudinis eqs.). PLIN. epist. 6, 24, 1 eadem... facta claritate vel obscuritate facientium aut tolluntur altissime aut -illime deprimuntur. EVTR. 7, 18, 4 ut... exsequias Neronis, quae -r sepultae fuerint, honoraret Vitellius. AVG. civ. 2, 24 p. 40, 3 D. -r altissimus venit (*sc. Christus*; cf. p. 3115, 20). 18, 49 p. 333, 23 apostolos -r natos. de vita simplici: HIER. epist. 58, 4, 3 -r et secreto victitans. c. vi morali (*fere i. q. 'magis improbe'*): AVG. c. Cresc. 2, 16, 19 p. 379, 4 isti... excusabiles petunt... illi -ius repetunt.

b rerum: a generativum: HIER. in Is. 56, 3 p. 539^c qui -r hunc locum intelligunt eqs. (*i. interpretatione nimis verbotenus habita*). VICTORIN. POETOV. in apoc. 1, 8 p. 32, 5 -r instructi in fide fortiter perseverant (*i. q. 'imperfecte', nisi i. q. 'infirme'*). β technice de stilo: CIC. orat. 235 -ius dictum est sc. in proverbio (PORPH. Hor. epist. 1, 17, 21 'officiu facio': modo honeste dixit, quod supra -r 'scurror'. 2, 1, 67 'ignave': -r. CHAR. gramm. p. 357, 22 B. [de tapinosi; cf. p. 3109, 52] stomachum... pro ira. SERV. auct. Aen. 3, 343 'avunculus' -r in heroico carmine dictum, 8, 404. 428. 9, 411 al.). SERV. auct. Aen. 8, 731 hunc versum notant critici quasi superfluo et -r (inutiliter Daniel) additum.

2 de statu animi: a i. q. animo fracto, afflicto ('sine impetu, conatu' l. 78): CIC. Tusc. 5, 24 Theophrastus non est ausus elate et ample loqui, cum -r demisseque sentiret. SEN. epist. 120, 9 in bello fortem, in foro timidum, animose paupertatem ferentem, -r infamiam. ASCON. in Scaur. p. 28, 26 multa -r et cum lacrimis locutus. SCHOL. Cic. Bob. p. 83, 34 non debuit -r et timide hanc defensionem, sed cum impetu flagrantissimae indignationis implere.

b i. q. animo ultro summisso, obnoxio: α in malam partem (*respicitur modus servilis, nimis devotus*): LIV. 24, 25, 8 multitudo aut servit -r aut superbe dominatur (45, 32, 4). SEN. benef. 2, 24, 2 beneficium nec delicate accipiendum est nec submisso et -r. AVG. civ. 5, 24 p. 237, 7 D. obsequia nimis -r salutantium.

[Kiepi]

β in bonam partem (respicitur modus modestus, reverens sim.):

① apud gentiles: RHET. Her. 4, 20, 28 audaciter ter-
ritas, -r placas. SERV. Aen. 9, 192 (ex Varrone) petere ... est, cum
aliquid -r et precibus postulamus. ② apud eccl. (loci se-
lecti; v. et p. 3114, 59): TERT. adv. Marc. 4, 11 p. 450, 15 Christus
-r reddens rationem. CYPR. domin. orat. 6 p. 270, 5 peccata con-
fessus -r oravit (HIER. in Ier. 1, 46, 2. GENNAD. dogm. 36 p. 990^A
veraciter et -r. et al.). patient. 6 p. 402, 5 superbos sustinere cle-
menter, -r persequentibus cedere. epist. 3, 2 p. 471, 12 omnia ab eo
Christo ... facta sunt -r atque patienter (AVG. in euang. Ioh. 58, 4
faciamus ... humiles, quod -r fecit excelsus). MAR. VICTORIN. in Eph. 4, 8
p. 1273^A universa -r et cum mansuetudine ... et magnanimitate suf-
ferre. AMBR. c. Aux. 33 p. 1017^B quid ... non -r responsum est im-
perator? (cf. 36 p. 1018^B dicimus [GENNAD. dogm. 37 p. 999^A. et
al.]). HIER. in Ier. 5, 41, 3 loquitur [BENED. reg. 7, 118 L. -r cum gravi-
tate]. AVG. anim. 2, 16, 22 modeste atque -r praelocutus est). HIER.
epist. 29, 7, 2 Paulus -r renuebat (sc. se sermonis peritum esse). in
Ier. 2, 108, 3 egit (RVFIN. hist. 5, 18, 5 se [gr. ταπεινοφροσύνη]). VVLG.
psalm. 130, 2 -r sentiebam (opp. exaltari animam; gr. ἐταπεινοφρο-
σύνη. cf. p. 3114, 22). AVG. civ. 10, 29 p. 450, 12 D. Christus -r venit
(cf. p. 3114, 58) et vos superbi estis? c. Gaud. 1, 25, 28 p. 226, 19 ut
-r supplicaretur deo (PAP. Marini 2 episcopo. cf. SACR. Greg. 116, 3
[= Leon. p. 374] deprecantes. 202, 67 precatur). serm. 266, 6 Petrus
Cornelio occurrit -r, perterritur -r: levatur -ius (cf. GREG. Tyr. glor.
mart. 33 p. 509, 21 multitudo salutavit -r Stephanum). et al.
in serm. epist. reverentiae gratia dictum (cf. p. 3113, 73): AVELL.
p. 674, 1 commendans me -ilissime vestigiis vestris ego. CONC. Paris.
a. 578 p. 150, 32 -r saluto al. (l. 24 al. reverenter. l. 40 servienter).

II accedit ad adi. (verbo fultum): AVG. persev. 8, 19
p. 1003 qui -r et veraciter pius est.

III accedit ad subst. (neu laxiore): MAR. VICTORIN. in
Eph. 4, 1 p. 1271^A locus exhortationis est et admonitionis, simul cum
precibus -r (sc. humilibus) et commendatione, ut eqs.

*humilitas, -atis f. ab humilis. plur. adhibetur de posi-
tione stellarum (FIRM. l. 71sqg.), de difficultatibus vel angustiis variis
(FIRM. p. 3116, 52. 54. 55, FVLG. p. 3117, 79, PELAG. p. 3117, 38,
AVG. p. 3116, 72. 73), de generibus -is (RVFIN. p. 3117, 83), de ac-
tibus humilitationis (CASSIOD. p. 3119, 8), de locis (AVG. p. 3119, 41).
NOT. Tir. 40, 66. GLOSS.¹ II Philox. HU 7 -s: χαμαλότης, εὐτέ-
λεια. GLOSS. ταπεινότης. ταπεινοφροσύνη. ταπεινώσις. gr. respon-
det ταπεινώσις p. 3116, 56. 79. 3117, 59. 3119, 3. 34; ταπεινοφρο-
σύνη p. 3117, 23. 3118, 54. legitur inde ab Acc., CIC. [falso
trad.: HIPPOCR. aer. 19 p. 39, 18 (pro humid-). v. et p. 3075, 19.]

i. q. condicio (status) humilis, ταπεινότης (transit interdum
in notionem q. e. humiliatio, v. p. 3116, 42. 3117, 40. 48. 78. 3118,
52. nota fig. etym. '-e humiliare' p. 3101, 68 et gradationem [?]
'-s -is' l. 77):

CAPVT PRIVS: usu generali (coniung. c. gen. explic. p. 3116,
39. 3119, 10. nota gen. gerundii p. 3117, 35. 3118, 40. 3119, 12. 17. 19):

I proprie: A de iis, quae oculis perspicuntur: I de
statura, forma: a i. q. status non altus: CIC. nat. deor.
2, 122 aliorum animalium east -s, ut cibum terrestrem rostris ...
contingant; quae autem altiora sunt eqs. (item de bestia: COLVM. 8, 2,
14. cf. p. 3116, 76). CAES. Gall. 5, 1, 3 navium actuariarum. SALL.
Iug. 49, 5 arborum. SEN. nat. 4, 11, 2 excelsa sunt ista (sc. Alpes, Ap-
penninus), quamdiu nobis comparantur; ... ubi ad universum res-
pexeris, manifesta est omnium -s. PALLAD. 7, 2, 4 altitudinem vel
-em culmorum. PHYSIOGN. p. 66, 10 oris (gr. p. 373, 6 χαμαλόβ).
MART. CAP. 2, 149 de -e aëris ..., qui vix decem stadiorum altitu-
dine sublimatur. de proclivitate montis: AMM. 15, 10, 4 iu-
gum e Galliis venientibus prona -e devexum, pendentium saxorum
altrinsecus visu terribile (21, 10, 4 latus ... pr. -e deruptum).
b i. q. status non profundus: PORPH. Hor. carm. 2, 10, 4 litus
periculosum propter -em vadorum.

2 de positione locorum: a terrenorum (cf. p. 3119,
39): SALL. hist. frg. 4, 26 spatium (sc. inter Italiam Siciliamque) ...
per -em obrutum. PANEG. 5, 6, 5 quidquid -e sua fuerat uberius, in
... stagna conversum. AMM. 31, 15, 4 loci. b caelestium: CIC.
div. 2, 91 quanta -e luna feratur terram paene contingens. Tusc. 5, 69
sidera multum inter se aut altitudine aut -e distantia. t. t.
astrol. (per sing. vel plur.): FIRM. math. 6, 1, 7 benivolae stellae ...
in absconsis locorum quodammodo -bus clausae. 6, 3, 11 loci stella-
rum ab omnibus deiectionum -bus separati (6, 3, 12. 13 al. cf.
p. 3116, 40). 6, 32, 9 Mercurius in diectis locis ... aut in -bus suis
(6, 32, 11 al. cf. 7, 5, 1 dominus ... signi ... in -e sua aut in diectis
locis [al.]). FAV. EVL. p. 5, 27 stellarum absidum altitudo et altitudo
altitudinis, -s (<et -s> -is (v. l. 47) in lunari globo ... observantur.

B de iis, quae auribus percipiuntur: AVDAX gramm.
VII 357, 22 accentus -em vel altitudinem syllabarum ostendunt.

II translate: A de ordine: I generatim: a de
ordine societatis humanae (tam de genere, loco quam de digni-
tate, auctoritate, censu sim.; de rebus ad hominem pertinentibus
p. 3116, 17. 32; de civitate p. 3116, 6): a significatur
quaelibet ignobilitas: ① in univ.: ACC. trag. 99 satin ut

quem cuique tribuit fortuna ordinem, numquam ulla -s ingenium
infirmat bonum? CIC. Quinct. 5 nihil est, quod -em cuiusquam gra-
vitas et virtus iudicis consoletur. Cluent. 112 -em hominis (antea:
homo nobilis). Phil. 13, 23. off. 2, 45 -em et obscuritatem. 2, 85. Tusc.
5, 29 malorum ... turba: paupertas, ignobilitas, -s eqs. (6, 103.
cf. infra l. 23). BELL. Afr. 97, 4 Thysdritanos propter -em civitatis
certo numero frumenti multat. LIV. 5, 32, 7. 9, 46, 4. 23, 3, 11 -em
sordidamque inopiam (CVET. 4, 1, 24). 26, 31, 4. 6. SEN. contr. 1, 6, 4
-em suam cum obscurare possint, ostendunt Romani. 2, 1, 4 quae
apud nos frugalitas est, apud illos (sc. locupletes) -s est. 7, 6, 19 (opp.
dignitatem. SEN. clem. 1, 1, 4). al. VAL. MAX. 2, 3, 1 -em spernere
(Mari). al. SEN. dial. 6, 20, 2. 9, 10, 3 quosdam nobilitas, quosdam -s pre-
mit. epist. 115, 6 poterimus perspicere virtutem ... etiam paupertate op-
posita, etiam -e et infamia obiacentibus. 120, 21 mente inconstans
modo dilatat se ..., modo ... contrahitur infra -em vere iacentium
(sim. de vitae consuetudine: SPART. Carac. 2, 3 fratrem magna
eius -e despexit). al. PLIN. nat. 35, 112 (de rebus pictis; v. p. 3108,
70). QVINT. inst. 7, 2, 32 paupertas, -s, opes. PS. QVINT. decl. 13, 1.
PLIN. paneg. 71, 5 neque ... ab ullo periculo fortuna principum lon-
gius abest quam -is (antea: magnitudinis). DIOM. gramm. I 489, 29
(= SVET. frg. p. 14, 7) personarum (SCHOL. Cic. Bob. p. 99, 22. 145,
20). APVL. apol. 16 addita et lucifuga. TERT. idol. 18 p. 52, 13 domi-
nus in -e et ignobilitate incessit (item de Christo: RVFIN. Orig.
princ. 4, 3, 13 primum adventum in -e complevit, cum 'formam servi
suscepit'. AVG. serm. 279, 7. EVAGR. alterc. p. 29, 9 -em et deformi-
tatem. CONC. 13 vers. Tur. p. 160, 10 Christi in Bethlehem -em [I, 2
p. 88, 25 εὐτέλεια]. v. et p. 3117, 21). adv. Marc. 4, 14 p. 460, 24. CYPR.
hab. virg. 3 p. 189, 19 -is nostrae ... conscii (aliter p. 3119, 33). ARNOB.
nat. 1, 36 p. 24, 13 contempta. 7, 39 p. 272, 15 rusticulo ... sorte -is
obsuro. FIRM. math. 3, 11, 5 -em paupertatemque. 6, 11, 12 miserae -is
deiectione (cf. etiam l. 40). 7, 26, 7 ignobili. et al. c. gen.
rei (corporeae l. 41; explicative l. 39): SALL. Iug. 73, 4 generis
(SVET. Vesp. 4, 5. CAPITOL. Maximin. 8, 9 barbarici. SCHOL. Cic. Bob.
p. 155, 10. et al. aliter l. 46. 84). SEN. contr. 1, 6, 4 nominis (SVET.
Vesp. 4, 6). PLIN. nat. 18, 37 infima natalium -e (SCHOL. Cic. Bob.
p. 80, 15). PAVL. sent. 5, 15, 1 (= coll. Mos. 9, 3, 1) quos testes ... vitae
-s infamarit (opp. vitae qualitas et dignitas [spectat et ad p. 3117,
82]). FIRM. math. 4, 21, 8. 6, 31, 56). TERT. patient. 10 p. 16, 2 servi
memores -is servitutis (opp. dominici honoris). FIRM. math. 4, 24, 2 mi-
sera deiectionis -e (6, 1, 4 cadauca. cf. l. 30 et p. 3115, 73). 6, 30, 7
ignobilis concubitus. HIER. epist. 39, 1, 3 vestium (al.). ② de
iactura nobilitatis fere i. q. humiliatio: PS. QVINT. decl. 4, 11
homo receptus in publicas gratulationes praesentiae -e decresco.
COD. Theod. 8, 5, 2 regredationis -e. GREG. Tyr. Franc. 6, 35 p. 275, 22
non fuit minor morti -s subsecuta. 6, 36 p. 276, 14 ad ulciscendam
-em generis (aliter l. 32. 84. cf. 10, 28 p. 440, 4 -s genti nostrae
non est). 7, 39 p. 320, 17 Rigundem ... reduxit non sine grande -e
atque contumelia (8, 7 p. 330, 12). 8, 18¹ p. 337, 20 cum -e repulsus. al.

β significatur afflictio, calamitas, miseria sim. (c. gen. ex-
plic. l. 54. 72. 73):

① usu gentili (fere i. q. 'difficultates', 'an-
gustiae'; per plur.): FIRM. math. 5, 3, 50 erunt terrores, erunt per-
egrinationes, erunt tales -es, ut ad detrimentum captivitatis et
servitutis veniant. 5, 4, 19 in aegritudinibus et turbis et ... dissen-
sionibus et in negotiorum -bus. 5, 4, 24 in angustiis et in difficilli-
mibus actibus, notationibus, -bus. ② usu bibl. et eccl. (per sing.
praeter l. 72. 73; resp. gr. ταπεινώσις. subintellegitur interdum etiam
contritio animi [v. sub B]; cf. AMBR. in psalm. 12, 28, 2 -s non
semper virtutis est, sed est etiam afflictionis. HIER. in psalm. 135 p. 93, 7
-em non pro mansuetudine, sed pro angustia posuit. PROSP. in psalm.
134, 11 p. 385^B -s poenalis. CASSIOD. in psalm. 118, 92 p. 866^C -s ...
et necessitate subitur et voluntate suscipitur): ITALA gen. 16, 11
(Lugd.; log. angelus ad Hagar) exaudivit deus -em tuam (Vulg. af-
flictionem). 31, 42 (Lugd.) -em meam (sc. Iacob servientis) et labo-
rem manum mearum (Vulg. afflictionem. VVLG. deut. 26, 7 -em ...
et l. atque angustiam. psalm. 24, 18). Sirach 2, 4 (Paul. Nol. epist. 15, 4
p. 113, 21) in -e sustine (VVLG. in dolore sustine et in -e patientiam
habe). Is. 53, 8 (Firm. err. 27, 5; = VVLG. act. 8, 33) in -e iudicium
eius sublatum est (Vulg. de angustia et de iudicio). AMBR. in psalm.
118 serm. 12, 5, 2 dominus non frangi nos -e usque ad desperationem
vult, sed usque ad correptionem. VVLG. gen. 29, 32 vidit dominus
-em meam (sc. Leae). psalm. 9, 4 vide -em meam de inimicis meis.
Is. 32, 19 (v. p. 3101, 68). al. AVG. civ. 17, 12 p. 232, 23 D. graves
persecutionum (cf. 18, 13 p. 272, 5 -es laborum). et al.

b de ordine bestiarum homine inferiorum: FIRM. math.
8, 1, 4 ceteras ... animantes ita natura composuit, ut ad terram de-
mersae et cadauca quadam -e proiectae et animo et corpore (cf. p. 3115,
52) terrenis ... conversationibus adhaerent; nos vero eqs.

c de ordine hominum deo (naturalis l. 81) inferiorum (resp.
gr. ταπεινώσις, sed nota p. 3117, 23): a in universum (ima-
gine dilucida p. 3117, 5. 7): SEN. nat. 3 praef. 10 multis rebus non ex
natura sua, sed ex -e nostra magnitudo est (MIN. FEL. 5, 6 ultra
-is n. terminos evagamur. ITALA Phil. 3, 21 [codd. dg al.] et VVLG.
corpus -is n. [CYPR. epist. 76, 2 p. 830, 12. cf. p. 3117, 3]. et al.). ARNOB.
nat. 4, 19 p. 156, 29 terreni generis. 7, 34 p. 268, 10 homines intra
(Klept)

suos fines -is suae modestiam continerent (*antea: cum superis*). HIL. in Matth. 16, 2 corporeae (cf. *etiam* l. 30). HIER. in Ier. 5, 52, 2 ut corpus -is assumant (5, 66, 11 [syn. ad terrena descendere]). RVFIN. Greg. Naz. orat. 3, 9, 4 superior a c. -is huius. cf. l. 29. p. 3116, 83). tract. in psalm. I p. 89, 12 non ... in paradisi altitudine, sed in -e terrae (cf. CONSVLT. Zacch. 1, 1 p. 8, 19 terreni actus -em cognoscat Christus). AVG. civ. 8, 14 p. 342, 7 D. de deorum sublimitate et hominum -e et daemonum medietate (in psalm. 89, 3 opp. celsitudines angelorum). 18, 49 p. 333, 8 praesentem (opp. futuram ... celsitudinem). in euang. Ioh. 80, 2 humanam (opp. angelicam sublimitatem). MART. CAP. 9, 924 psaltas [eqs.] ... ad commodum h. -is [β, utilitatis cett.] inveni [sc. Harmonia]. cf. *infra* l. 33; *aliter* p. 3119, 27). SACR. Gelas. p. 582 (= p. 602 SACR. Greg. 96, 8) gregis (opp. fortitudo [vel celsitudo] pastoris). APRING. in apoc. 1, 11 humanitatis. 1, 17 fragilitatis suae et -is et subiectionis (opp. deitas). *de rebus, quae ad hominem pertinent*: PRISCILL. tract. 6, 92 p. 70, 2 necessarium est ... -em sermonis nostri in ea, quae inenarrabilia videntur, extendere. RVFIN. Orig. in iud. 8, 2 p. 510, 17 qui ... ab -e litterae ad spiritus excelsa conscendit eqs. AVG. civ. 2, 7 p. 61, 1 D. viam pietatis ab -e in superna surgentem. *adde de opere deo indigno*: APVL. mund. 25 -s deiecti et minus sublimis officii. β *pertinet ad incarnationem Christi* (cf. p. 3116, 23; *spectat huc et* RVFIN. Adamant. 1, 25 p. 49, 14 et 24, *etsi resp. gr. ταπεινοφροσύνη, πενήτη*): TERT. apol. 21, 15 in -e condicionis humanae (adv. Marc. 3, 7 p. 387, 16 Ps. TERT. adv. Iud. 14 p. 740 Oe.). 21, 17. bapt. 11 p. 210, 18 *se* -e celabat. adv. Marc. 2, 15 p. 356, 16 *deum* humani habitus -em suscepisse, 2, 27 p. 372, 26 *nisi* vim maiestatis suae, intolerabilem ... humanae medicritati, -e temperaret. al. CYPR. idol. 13 p. 29, 15 *Iudaei* illum crediderant hominem ... de -e carnis et corporis (HIL. in Matth. 16, 1. et al. cf. HIL. in Matth. 14, 18 corporea [25, 8 trin. 6, 25 p. 176^B. cf. *etiam* l. 2]). CHROMAT. in Matth. 5, 5 assumpti corporis). LACT. inst. 4, 16, 12 al. HIL. in Matth. 32, 3 hominis (HIER. epist. 65, 13, 6. cf. AVG. catech. rud. 4, 8 humanae [APRING. in apoc. 1, 7. cf. *supra* l. 10]). in psalm. 56, 6 p. 172, 16 descendendi usque in inferiora terrae -s esset assumpta. trin. 2, 25 p. 67^A -s eius nostra nobilitas est. FILASTR. 93, 8. HIER. in Ier. 4, 28, 2 p. 246, 12 corpus -is assumere (cf. *etiam* l. 3). PELAG. in I Tim. 3, 9 *nisi* confunditur de -bus (-e A. al.) Christi. AVG. catech. rud. 17, 28 nostrae mortalitatis. EVAGR. alterc. p. 32, 5 primi adventus Christi (p. 33, 9). et al. *fere i. q. humilitatio*: HIL. in Matth. 16, 8 -is et passionis eius (sc. Christi). 18, 3 (bis) -s passionis (AVG. civ. 17, 17 p. 242, 4 D. suae). 26, 1 ex -e mortis dei gloria (CLAUD. MAM. anim. 1, 3 p. 33, 6). BOETH. c. Ent. 5, 85 tanta -s divinitatis. NICET. fid. 2 p. 11, 29 filii dei incarnationem, -em, passionem.

δ *de ordine rerum* (cf. l. 16 sqq. p. 3115, 82): α *in universum* (fere i. q. humilitatio l. 48): PLIN. nat. 14, 7 oblitterata quoque scrutabimur nec detereret quarundam rerum -s (opp. flores ... rerum). TAG. dial. 39, 1 quantum -is putamus eloquentiae attulisse paenulas istas, quibus adstricti ... cum iudicibus fabulamur? TERT. adv. Marc. 4, 25 p. 504, 26 *nationes* -e fidei pusillas (*aliter* p. 3119, 14). β *de genere dicendi* (technice l. 56 sqq.): ARNOB. nat. 1, 59 p. 40, 14 *scimus* quosdam ... trivialem studio -em (sc. verborum) secutos, ne ... sophistica se ... ostentatione iactarent. PALLAD. hist. mon. I praef. p. 247ⁱⁿ nec respue elocutionum -em, rusticitatem verborum (gr. p. 10, 23 *τινὸν ὀνόμαζον τὰν ὀνηγιστικὸν κτλ.*). *technice* (cf. p. 3109, 8): PETRON. 4, 5 ne me putes improbasse schedium Lucilianae -is. QVINT. inst. 5, 14, 30 si ... contemptum ex -e ... tulit eloquentia. 8, 3, 21 vim rebus ... verborum ipsa -s adfert. 8, 3, 48 deformitati proximum est -is vitium (*ταπεινοφροσύνη* vocant), quia rei magnitudo ... minuitur (*item de tapinosi*: DON. gramm. V 395, 13 ISID. orig. 1, 34, 11. cf. p. 3109, 52). 9, 4, 35 ut neglectitiae pars hoc (sc. vitium *hiatus*) pati, ita -is, ubique perhorrescere. PORPH. Hor. carm. 1, 6, 12 suum vitium non aliud quam -em vult intellegi. 3, 3, 71/72 magnas res, quae heroico ... carmini conveniunt, extenuare -e lyrii carminis. SERV. Aen. 1, 118 Vergilius -em sermonis ... sublevat (8, 456). ADNOT. Lucan. 2, 90 ad -em dictum.

2 *specialia*: α *de defectu virium fere i. q. infirmitas, imbecillitas* (de humilitatione l. 78): CAES. Gall. 5, 27, 4 (log. *Ambiorix*) id (sc. se a multitudine coactum esse) se facile ex -e sua probare posse, quod non adeo sit imperitus rerum, ut suis copiis populum Romanum superari posse confidat. ITALIA Is. 53, 3 (Iunil. 2, 22 p. 518, 13) homo ... sciens ferre -em (gr. *παλαίμας*, Vulg. infirmitatem, *Italia Tert. adv. Marc. 3, 17 p. 405, 4 imbecillitatem*). PORPH. Hor. carm. 3, 21, 18 per ebrietatem homines -is suae obliiti in maiorem sui fiduciam exsurgunt. CYPR. epist. 59, 18 p. 689, 4 nullus dei sacerdos sic infirmus est, ... cuius non -s et infirmitas robore domini ... animetur. FIRM. err. 27, 4 ideo te (sc. *diabolum*) de caelo ... divinitatis iudicium caduca -e praecipitat? FVLG. act. mund. p. 151, 19 *deus* -es sublevans infirmorum. *technice in re medica*: CAEL. AVR. acut. 1, 9, 66 cum pulsus ... densitas et -s in amplitudinem atque raritatem venerit (1, 11, 86).

β *de defectu honestatis fere i. q. turpitudine, improbitas sim.* (RVFIN. Orig. in Ios. 20, 5 p. 423, 3 duas -es esse certum est, nam laudabilem [v. p. 3118, 48] ...; est autem et alia -s culpabilis

peccatorum [*ibid.* -s inanis]): QVINT. inst. 5, 7, 30 si turpitudine, si -s, si amicitia accusatoris, si inimicitiae cum reo (sc. *testi sunt*). APVL. Plat. 1, 2 ni Socrates -em cupiditatis ex eius mentibus expulisset et verae laudis gloriam ... inserere curasset (FIRM. err. 14, 1 deos ex c. suae -e finxerunt). SCHOL. Cic. Bob. p. 147, 2 acerbissime -em personae orator expressit. COD. Theod. 16, 2, 41 miserae -is inclinati despectu (*presbyteri maculati*). v. et p. 3116, 37.

Β *de statu animi demisso*: 1 *de submissione, quae fit vi aliena* (sc. affectibus), fere i. q. confusio, perturbatio:

CIC. Tusc. 3, 27 habet ardorem libido, levitatem laetitia gestions, -em metus. CAES. civ. 1, 85, 5 neque ... se (*Caesarem*) illorum (*ducum hostium*) -e (*Ald.*, humanitate *codd.*) neque aliqua temporis opportunitate postulare eqs. APVL. met. 8, 5 qui(d) stupore confusi vel ... cassa formidine similes -i servorum istorum (sc. *comitum venatorum*) vel in modum pavoris feminei deiecti ... praedam ... amittimus? FIRM. math. 6, 1, 3 a pigrorum locorum inerti -e dissentient (*loci stellarum quasi pro hominibus hac constellatione natis*). FVLG. I Macc. 3, 51 sacerdotes tui facti sunt in luctum et in -em (cf. PAVL. NOL. epist. 15, 2 p. 111, 23 [*ibid.* contritiones]. AVG. serm. 211, 7, 6 in tanta -e ac perturbatione. *aliter* l. 48 sqq. p. 3116, 56 sqq.).

2 *de submissione voluntaria fere i. q. obsequium, mansuetudo, modestia*: α *usu generali* (in neutram sive malam partem praeter l. 35. 36. 38. 47): CIC. de inv. 1, 109 saepe virtus et magnificientia ... plus proficit ad misericordiam commovendam quam -s et obsecratio. de orat. 1, 228 (*de liberis populo traditis*). LIV. 38, 52, 2 summittere se in -em causam dicentium. SEN. dial. 2, 10, 2 -s animi contrahentis se ob dictum factumve inhonorificum (2, 10, 3 supprimentis se ac descendentis). PETRON. 126, 11 quod ancilla haberet matronae superbiam et matrona ancillae -em. PLIN. nat. 10, 180 ut asinorum coitum patientur -e *equae tonsae*; comantes enim gloria superbire. QVINT. inst. 11, 3, 69 deiecto capite -s et supino adrogantia ... ostenditur. PLIN. epist. 8, 6, 15 ut vellent in oculis omnium figi Pallas insolentiam suam, patientiam Caesar, -em senatus. paneg. 4, 5 reverentiam ille imperator terrore, alius amorem -e captavit. CYPR. epist. 66, 6 p. 730, 24 latrones mancipi obsequio pleno -is obtemperant (SCHOL. Cic. Bob. p. 170, 17). ARNOB. nat. 1, 23 p. 15, 23 si se sibi aliquis adulatoria -e summittat. DON. Ter. Hec. 378 'accideret' est gestu corporis ostendere -em cadentis. AMM. 17, 1, 12 precibus et -e suprema. 17, 12, 10 supplicandi (cf. MART. CAP. 5, 458 exorandi -em precesque. BOETH. cons. 3, 8, 3 W. poscendi). SCHOL. Cic. Bob. p. 103, 8 ambitio est ... favoris ... supplex et cum lenocinio -is adfectatio gratiosa. CLAUD. DON. Aen. 10, 610 p. 370, 23 sermonis. TRACT. c. Arrian. p. 14, 33 quod duobus ... modis homines hac sermocinandi consuetudine (sc. *pluraliter loquendi*) uti soleant, potestatis scilicet et -is. AVG. civ. 10, 4 p. 407, 20 D. sive -e nimia sive adulatione pestifera. serm. coll. Morin p. 553, 13 reddatur *Caesari* ... -is ordo, etsi principatum non habet potestatis.

β *usu christiano* (cf. MAR. VICTORIN. in Eph. 4, 2 p. 1271^B -s animi deiectio est. OP. imperf. in Matth. 15 p. 718 -s corporalis est assurgere homini ...; -s spiritualis, qui in corde suo alterum existimat meliorem quam se. v. et p. 3116, 57 sqq. 3117, 84. *usurpatur tam de virtute animi propria quam de actu quodam humilitationis, quae fit cum in confessione, paenitentia sim. tum in ieiunio* [nota l. 62. 64. 71]; gr. resp. *ταπεινοφροσύνη* praeter p. 3119, 3; *afferuntur loci paucissimi*): TERT. orat. 17 p. 190, 22 cum modestia et -e adorantes (virg. vel. 16 p. 907 Oe. CYPR. epist. 59, 13 p. 681, 6 et pudor. et al.). 23 p. 197, 4 nulla oratio sine genu et ... -is more celebranda est. patient. 15 p. 22, 20 -em instruit, paenitentiam exspectat. adv. Marc. 5, 19 p. 646, 11 volentes in -e sensus incedere, non tenentes caput [ITALA Eph. 4, 2 [Firmil. Cypr. epist. 75, 24 p. 825, 23] cum omni -e s. [-e cod. d g, FVLG.]. Col. 2, 18 [Lucif. non conv. 10 p. 20, 8; cf. cod. g] in -e s. [sc. *ieiunio*; in -e cod. d, FVLG.] et religione angelorum. et al. cf. TERT. cult. fem. 2, 9 p. 727 Oe. animae [HERM. Pal. et vulg. sim. 5, 3, 7 syn. *ieiunium*. et al.]. HIL. in Matth. 24, 1 cordis [GAUDENT. serm. 18, 116 G. et al.]. trin. 2, 26 p. 67^A voluntatis. AMBR. Hel. 8, 22 mentis [HIER. epist. 121, 10, 14. et al.]. FVLG. RVSP. epist. 6, 12 p. 352^B animi). coron. 14 p. 454 Oe. *feminae habeant* -is suae sarcinam (sc. *tegumentum capitis*). fug. 1 p. 463 in ieiuniis et stationibus et orationibus et -e. cult. fem. 1, 4 p. 706 -is et castitatis. 2, 3 p. 718 opp. exaltatio (CYPR. zel. 10 p. 425, 19). al. HERM. Pal. (cf. vulg.) vis. 3, 10, 6 omnis interrogatio -em (sc. *ieiunium*) opus habet. CYPR. domin. orat. 15 p. 277, 22 in conversatione. 26 p. 286, 26 dominus ... -em docens (epist. 59, 3 p. 669, 10. et al.). epist. 38, 1 p. 580, 16 et dignitate excelsus et -e summissus. al. MOYS. Cypr. epist. 31, 6 p. 563, 1 -s atque subiectio. HIL. in Matth. 11, 9 ieiunium, continentia, -s, humanitas. 18, 1 dominicae. OPTAT. 2, 20 p. 57, 10 opp. superbia (HIER. epist. 12, 2. et al.). AMBR. epist. 1, 4 p. 877^B -em ... in imperatore sublimem (SERM. Corp. Vind. 21 p. 347, 19. et al. cf. AVG. civ. 4, 30 p. 185, 9 D. peraltissimam Christi [epist. 48, 1 p. 187, 13 altissimam]. SEDVL. op. pasch. 2, 16 p. 219, 10 superba nimis [carm. pasch. 2, 227 humili ... mente]). Ps. AMBR. serm. Sess. 1, 6 p. 118^A christianae -is celsitudine (RVFIN. Orig. in iud. 3, 1 p. 480, 21. et al.). HIER. epist. 3, 1, 3 Christi (RVFIN. Orig. in Ios. 5, 1 p. 314, 12. et al. cf. AVG. civ. 9, 20 p. 395, 20 D. dei [opp. superbiā generis [Klep.]

humani]. LEO M. serm. 25, 6 p. 212^A -e et mansuetudine redemptoris. adde: VITAE patr. 5, 15, 14 -e mandatorum Christi Iesu [opp. superbiae diabolicæ. gr. Cot. p. 420^B ταπεινότητος]. 18^A, 15, 4 -em... et mansuetudinem (64, 21, 4 iustitia, -e, m. eqs. cf. l. 1). VVLG. Dan. 3, 39 in animo contrito et spiritu -is (PAVL. NOL. epist. 38, 1 p. 324, 1. cf. 12, 5 p. 78, 11 corde -is). RVFIN. apol. Orig. praef. 2 p. 545^B qui (i. Orig.) se ita -e (fere i. q. 'prae -e') iudicat. AVG. civ. 1 pr. p. 3, 20 D. virtus -is. CASSIOD. in psalm. 33, 18 p. 239^A per -es inclinatæ (v. p. 3115, 38). et passim. acced. gen. explic.: CYPR. epist. 56, 8 p. 629, 16 pro -e ingenitæ... et custoditæ verecundiae. PAVL. NOL. epist. 28, 6 p. 247, 8 non dominandi superbia, sed -e famulandi. 29, 4 p. 250, 24 confessionis (AVG. gen. ad litt. 11, 35 p. 369, 20 c. Fel. 2, 8 p. 837, 10 GILD. Brit. 72 chron. III p. 67, 4). AVG. civ. 18, 45 p. 328, 5 D. patientiae. enchir. 27, 103 fidei christianæ (aliter p. 3117, 50). fid. et op. 26, 48 p. 94, 19 paenitentiae (c. Faust. 22, 87 p. 693, 10 al. GREG. M. moral. 3, 43 p. 621°. cf. ALC. AVIT. hom. 6 p. 111, 19 paenitendi). CASSIAN. conl. 1, 20, 5 propositi. CONC. Aurel. a. 511 p. 7, 1 religionis. Epao. a. 517 p. 25, 14 in paenitentium loco standi et orandi. BENED. reg. 61 caritatis. pro formula modestiae in serm. epist.: ENNOD. epist. 2, 10, 4 vos famuli -e et obsequio salutans. 6, 31, 2 famulatus mei -em exhibens.

CAPVT ALTERVM: metonymice:

I de hominibus humilibus (per sing.): A in universum: CIC. S. Rosc. 136 -em cum dignitate de amplitudine contendere. VAL. MAX. 3, 8, 7 ut -s amplitudinem venerari debet, ita nobilitati fovenda... bonae indolis novitas est. PS. SEN. epist. Paul. 12 si effari -s potuisset humana (aliter p. 3117, 10, 33), quid causae sit (sc. incendii Romae).

B c. pron. poss. in serm. epist.: 1 de prima persona: HIL. syn. 5 p. 483^C -is meae litteris (92 p. 546^A. AVG. serm. 111, 2, 2 [opp. caritatem vestram]. RVSTIC. Conc. I 4 p. 39, 30 [I 1, 5 p. 125, 14 βαδερτρος]. II 3, 1 p. 243, 28 [antea: parvitas]. et al.). OPTAT. 1, 4 p. 6, 15 audias... -is nostrae responsa (PAVL. NOL. epist. 3, 1 p. 13, 10 al. CONC. II 3, 3 p. 101, 16 [II 1, 3 p. 88, 6 ταπεινότητος]. et al. aliter p. 3116, 28). 2 singulariter de secunda persona: GREG. M. epist. 11, 2 p. 261, 6 sanctitatem vitae tuae -is tuae testatur epistola.

II de locis humilibus (per sing. vel plur.): cf. p. 3115, 65: PANEG. 5, 6, 8 supra saxa perpetua sunt, infra -s pruinosa. AVG. in psalm. 103 serm. 2, 10 p. 1356ⁱⁿ colles et montes tumores terrarum sunt, valles... -es terrarum.

deriv.: humilitatula, humilito.

humilitatio v. p. 3099, 34 sqq.

humilitatula, -ae f. [ab humilitas demin., cf. paupertatula sim. J. B. H.] fere i. q. vilis humilitas (pro formula modestiae): RVSTIC. Conc. I 4 p. 135, 27 deus gubernabit... et sanctitatem tuam et -am nostram.

humilito, -atum, -äre. ab humilitas, cf. debilito, nobilito sim. [var. l. humilio l. 53. 59. 63; cf. p. 3100, 56.]

i. q. humilem reddere: 1 proprie: FIRM. math. 4, 19, 12 quod si in his, in quibus -atur, signis... fuerit Iuppiter. in imag.: AVG. conf. 9, 4, 7 quemadmodum me complanaveris (domine) -tis (humiliatis var. l.) montibus et collibus cogitationum mearum (cf. p. 3100, 74).

2 translate: a de ordine: FIRM. math. 4, 12, 10 constellatio patrimonium minuit, -at vitam. 4, 16, 2 si... se Marti coniunxerit Luna, ambos parentes [faciet] -at[em], patri miseria indicit. AMM. 29, 2, 15 -ti tot rerum apices..., et praecipue consulares. 30, 4, 2 ad -andam (humiliandam dett.) celsitudinem potestatis. SCHOL. Cic. Bob. p. 81, 5 maternum genus -are conatus est (sc. verbis). GREG. Tvr. Franc. 3, 33 p. 137, 2 Asteriolus valde -tus est et ab honore depositus. b de animo (reflexive): ITALIA Sirach 3, 20 (Aug. cons. euang. 4, 10, 20) quanto magnus es, tanto -a (humilia var. l., Vulg.; gr. ταπεινὸν) te in omnibus.

deriv.: ? humilitatio (l. 43).

humilitudo, -inis f. ab humilis, cf. altitudo. GLOSS. II 451, 45 (v. p. 3099, 35). 498, 44 -o: ταπεινότης. 582, 6 -o: humilitas.

humilo v. l. humilio.

1. *humo, -āvi, -atum, -äre. [ab humus. J. B. H.] aspirandum sec. GRAMM. suppl. 299, 2 (cf. CHAR. gramm. p. 472, 34 B.). NOT. Tir. 37, 46^A -tus. de etym. et notione: VARRO ling. 5, 23 quod terra sit humus, ideo is -tus mortuus, qui terra obrutus. CIC. leg. 2, 57 quod nunc communiter in omnibus sepultis venit usu, ut -ti dicantur, id erat proprium tum (act. Enni) in iis, quos humus iniecta contexerat, eumque morem ius pontificale confirmat; nam prius quam in os iniecta gleba est, locus ille, ubi crematum est corpus, nihil habet religionis; iniecta gleba tum et illis -tus est et gleba vocatur. (L.) dub., v. app. crit. et cf. Vahlen, Philol. Schr. I 557). Tusc. 1, 36 in terram... cadentibus corporibus iisque humo tectis, e quo dictum est -ari. PLIN. nat. 7, 187 sepultus... intellegatur quoquo modo conditus, -tus vero humo contextus (sententiam del. Mayhoff ut additamentum libriorum). CASSIOD. gramm. VII 200, 4 (ex Eutyche) postumus post -tum, id est post sepultum, patrem natus (cf. p. 3099, 18). DIFF. gramm. suppl. 285, 14 humus locus sepulturae

ab -ando dictus. SYNON. Cic. p. 419, 2. 444, 5 B. ISID. diff. 1, 552 humus... inferior et deorsum et humida, unde et -ti sepulti. orig. 10, 121 -tus, quod sit humo tectus, id est sepultus. 11, 2, 37 sepe-
lire... est condere corpus; nam -are obruere dicimus, hoc est humum
5 inicere. GLOSS. III Abol. HU 1 -are: in terra recondere. 2 -andus: terra tegendus. Abstr. HU 3 -tus: sepultus (V Abba HU 3). GLOSS. II 326, 32 θάπτω: -o sepelio tumulo. IV 445, 12 -andum: humo tegendum vel sepeliendum. legitur inde a VARRONE, CIC., LVCR. LEGE VRSON.; part. -tus inde a VARRONE, CIC., SALL. (cf. inhumatus inde a PACVV.). [e con. dub. (notione sepeliendi debilitata vel neglecta fere i. q. 'terra obrutus'): ITIN. Alex. 35 eius pars fertur Tanaisidos -ta, paludibus Maeotis emergere denuo (L.) sic post Kochium Volkman in ed. [cf. 39 'amnes sepulti'; v. et Tert. pall. 2 p. 921 Oe. 'fluminum viae obhumando mutant']; humo Asia cod.; humo hausta suspic. Haffter [cf. 39 'amnis harenis bibitur' et 'amnes hauriantur'; de script. aust. v. 12 et 39]. dub. trad.: TERT. apol. 10, 10 imperatores luctu publico -tos, mortuos confitentur Romani (L.) cod. Fuld., om. cett.; v. Löfstedt, Krit. Bem. z. Tert. Apol. 49). COD. Theod. 9, 17, 7 (v. p. 3084, 22).]

i. q. θάπτειν, sepelire (de ratione inter hanc vocem et -are intercedente v. s. sepelire):

I proprie: A generatim de ritu sepeliendi: 1 usu strictiore i. q. humo obruere: a pressius et explicite opposito ritu comburendi (cf. p. 3119, 74. 81; aliter infra l. 35): CIC. leg. 2, 58 'hominem mortuum', inquit lex in duodecim, 'in urbe ne sepelito neve urito'...; quod... addit 'neve urito', indicat non qui uratur sepeliri, sed qui -etur. LEX VRSON. (CIL I² 564) 73, 4 ne quis intra fines oppidi... hominem mortuum inferto (cf. p. 3121, 9) neve ibi -ato neve urito neve... monumentum aedificato. MIN. FEL. 34, 10 nec... ullum damnum sepulturae timemus, sed veterem et meliorem consuetudinem -andi frequentamus (cf. 11, 4 Christiani damnant ignem sepulturae).

b in universum (cf. p. 3119, 73 sq.; add. terrā l. 41; cf. p. 3121, 22): -atur corpus (caput p. 3121, 2) mortui sive integrum sive crematum (aliter p. 3121, 26; -antur cineres l. 78. p. 3121, 4):

a de hominibus: VARRO frg. Non. p. 163 quod -tus non sit, heredi porca praecidanea suscipienda. CIC. carm. frg. 41, 2 B. (Tusc. 3, 59) multi(s) sunt -andi liberi (Eur. frg. 757, 3 N.² θάπτει). de orat. 2, 353. Brut. 73 Themistoclem Thucydides... scripsit in Attica clam -tum (Thuc. 1, 138, 6 τὰ... θάρ... τεθῆναι). leg. 2, 63 ius terra -andi. Tusc. 1, 108 corpora (VERG. Aen. 6, 161 PROP. 2, 13, 49 TAC. ann. 4, 73, 3, 6, 29, 1. et al. cf. HIER. epist. 39, 5, 4 corpusculo). nat. deor. 3, 57. div. 1, 56 cum ignotum quendam mortuum vidisset eumque -isset Simonides (cf. FEST. l. 66. ITALIA gen. 23, 4 [Tert. resurr. 18 p. 51, 1] -bo m. meum [θάψω, Vulg. ut sepeliām]. HIL. in Matth. 7, 11. CIL VI 35876 neve alium quem mor(tuum) inferto neve -ato neve oss(a) ponito. 1, 88 in quo solo est -tus Amphiraus (cf. VAL. MAX. 8, 15 ext. 3 locum, quo -tus est A.). 2, 135. LVCR. 6, 1279 (de pestil. Athen.) nec mos ille sepulturae remanebat in urbe, quo prius hic populus... consuerat -ari;... unus quisque suum pro re <defunctum Diels>... -bat (cf. SALL. hist. frg. pap. Ryl. 473 pro fortu[na]) [CVRT. 3, 12, 14 pro habitu praesentis fortunae]. AMM. 31, 7, 16 pro... temporis ratione. CIL I² 2123 in quibus locis nemo -tus erit, qui volet, sibi vivos monumentum faciet, in quibus locis -ti erunt, ei d(um)t(axat) quei -tus erit postereisque eius monumentum fieri licebit (IAVOL. dig. 8, 4, 4 ut certus numerus hominum in uno loco -etur. MACER dig. 11, 7, 37 pr. pretium loci, in quo defunctus -tus est. TERT. resurr. 18 p. 50, 24 postulans... Sarrae -andae locum. CIL V 381 locum -andi. cf. etiam l. 48. 67). VERG. Aen. 10, 493 solamen -andi (cf. AMM. 19, 2, 14 suprema... -andi solacia). 11, 2 HOR. sat. 2, 3, 187. PROP. 3, 7, 10 cognatos inter -are rogos. 3, 16, 29 -er ignotae cumulis vallatus harenae. 4, 7, 4 Cynthia murmur ad extremae nuper -ta viae Tiburtinae. LIV. 26, 25, 13 ut, qui... cecidissent, eos uno tumulo contegerent adscriberentque -tis titulum (SVET. Cal. 3, 2 caesorum... reliquias). FEST. p. 273 religiosum sepulcrum, ubi mortuus sepultus aut -tus sit, satis constare ait Aelius Gallus (CIL I 1409 add. 1, 2 [= Bruns? p. 158 n. 33] locus, ubi quis adversus ea -tus sepultusve erit, purus et religione solutus esto. V 3072 inferendi in ea area -and(i) sepeliundi ius potestasqu(e) esto. cf. VLP. dig. 11, 7, 2, 5 [ex Celso] non totus, qui sepulturae destinatus est, locus religiosus fit, sed quatenus corpus -tum est). VAL. MAX. 5, 3 ext. 3 in patria. SEN. Thy. 1091 (verba Thyestae) si natos comesos pater -are et igni tradere extremo volo, ego sum cremandus. CVRT. 5, 4, 3 militiae... sollempne... munus... -andi suos (SIL. 2, 264 miserabile. v. et p. 3121, 23. cf. HIL. in Matth. 7, 11 obsequium -andi patris. AMM. 19, 4, 1 officia [SVLP. Sev. chron. 2, 30, 3]). 7, 2, 32 Parmenionis truncum -are permisit (VIR. ill. 77, 12 [add. codd. dett.] rogo inustus -tusque). 8, 2, 12 PLIN. nat. 7, 109 SIL. 12, 478. MART. 6, 28, 4 hoc sub marmore Glaucias -tus... iacet. SVET. vita Hor. p. 48, 8 -tus (secl. Reifferscheid) et conditus est extremis Esquilis. APVL. flor. 15 p. 58 religiose (AVG. serm. 275, 3). MARCELL. dig. 11, 8, 2 SOAEV. dig. 33, 2, 34 pr. TERT. apol. 39, 6 egenis... -andis. resurr. 18 p. 51, 2 '-bo mortuum meum' (v. supra l. 45) carnem sci-

licet; non enim animae (cf. p. 3121, 29) -andae spatium desiderasset [Lausberg]

Abraham, etsi anima mortalis crederetur. ITIN. Alex. 9 caesos. CAPITOL. Aur. 25, 3 Marcus caput Cassii ... -ari iussit. IVST. 11, 6, 13. CIL X 7112 (aet. Const.). CE 651, 3 (a. 367). Ps. AVR. VICR. epist. 13, 11 Traiani exusti corporis cineres ... -ti ... Traiani foro. AMM. 21, 16, 20 al. CLAVD. DON. Aen. 11, 1 p. 405, 13 cura -andi (cf. PRVD. cath. 10, 75 studio). PRVD. tituli 154 exequias ... -andas. SIDON. epist. 7, 17, 2 -andi funeris (i. corporis mortui). PASS. Theclae Ba 43 p. 126, 6 adn. ubi corpore requiescit (cf. l. 17) -ta. CE 730, 2 (cf. V. T. gen. 3, 19). CIL V 1345 inferri -arei liceat (cf. p. 3120, 29. 46. 69). 3072. XIV 1473 ut ei liceat itum aditum ambitum -andumve sacrificandum (gerund. pro supino? de structura mixta cf. Svennung, Unters. Pallad. 332¹) caussa (cf. INSCR. NSc. 1928 p. 382 n. 5 -andi corporis sui [caussa]). et al. tituli sepulcrales (cf. p. 3120, 79): CIL VI 3600 T. Helvius frater et Q. Helvius Gallus pater eum hic -arunt. 6550 T. Statilius ... hic -tus est (35909 IX 3886 X 6330. INSCR. christ. Diehl 207 [a. 433]. INSCR. NSc. 1918 p. 24 n. 21). XI 6409 -ta est Rutilia P. f. Prim(a). CE 758, 6 ne lateat quis hic -tus quiescat (cf. l. 8). 1050, 1 debuit hoc (sc. tumulo, monumento) patris natus duo corpora -are. 2178, 3 hic solus pater hunc -vit parvolum.

β de catulis: PLIN. nat. 30, 64 si catuli ... ex ore aegri suctum lactis accipiant, transire vim morbi (egs.) ...; monent -ari debere eos obrutos terra (cf. 30, 42 obrui tales catulos religio est). SER. SAMM. 439 cui catulo ... extincto munus (cf. p. 3120, 74) debetur -andi.

2 usu dilatato de aliis caeremoniis sepulturae: NEP. Eum. 13, 4 Antigonus ... Eumenem mortuum propinquis eius sepe liundum tradidit; hi ... honesto ... funere ... -erunt ossaque eius in Cappadociam ad ... uxorem ... deportanda curarunt (agitur de concrematione, cf. Diod. 19, 44, 2 Plut. Eum. 19, 2). in imagine: TERT. anim. 33 p. 356, 15 nonne illa anima (homicidae, per metempsychosin in pecore macello destinato inclusa) plus solacii quam supplicii relatura est, quod funus inter coquos pretiosissimos invenit, quod condimentis Apicianis ... -atur? (alluditur ad condimenta sepulturae, cf. e. gr. resurr. 27 p. 65, 3).

B speciatim de Curtio terrae hiatu coeunte incluso:

VARRO ling. 5, 148 locum coisse atque eius Curtii corpus divinitus -asse.

II translate i. q. suppressere (cf. usum transl. verbi q. e. sepelire): TERT. uxor. 1, 4 p. 675 Oe. spiritali affectione carnalem illam concupiscentiam -bis.

deriv.: humatio, humator, humatus. compos.: circum-, in-, obhumo. cf. inhumatus. Lausberg.

2. humo, -inis v. homo (p. 2871, 70).

hūmor (hūmōr-) v. umor (umor-).

*humus, -i f. (m., n.: l. 56 sqq.). [cf. c. osc. huntrus 'inferos', umbr. hutra 'infra' etc. et c. gr. χθών, sanscr. kṣāh (gen. jṃāh), lituan. žemė, slavon. zemlja, helhit. tegan, toch. tkam 'terra'; cf. homo. J. B. H.]. de script. et formis: aspirationem postulant TER. MAYR. 784. CHAR. gramm. p. 350, 23 B. (ex Cominiano). AVDAX gramm. VII 362, 15 GRAMM. suppl. 299, 2. gen. -us (?): LEX vic. Furf. (CIL I³ 756) 5 (v. Brugmann, IF 39, 1921, 151 sqq.). abl. -u: VARRO Men. 422 et 531 (Non. p. 488 -u pro -o). cf. p. 3122, 40. plur. non legitur (dub. ACT. Arv. Dessau 9522 II 19 [a. 240] -is, v. Wissowa, Herm. 52, 1917, 340). de prosodia: SERV. georg. 1, 44 'us' u brevis. hū-: CE 702, 11 (a. 528) hūmum. NOT. Tir. 37, 46.

de genere notabilia (de fem. v. e. g. CHAR. gramm. p. 19, 19 B. GRAMM. suppl. 129, 8): masc. (cf. PRISC. gramm. II 169, 13 hic et haec -us. GLOSS. II 550, 34 hic -us): LAEV. carm. frg. 6 (v. l. 84 sq.) -um umidum (GRACCH. trag. 3. sed v. PRISC. l. 61). APVL. p. 3122, 46. ITALIA p. 3122, 54. CIL VIII 684, 6 (?; v. p. 3124, 62). ? neut. (cf. PRISC. gramm. II 269, 5 etiam neutrum in 'um' desinens invenitur apud veteres [affert LAEV. et GRACCH. l. 58]): GLOSS. II 284, 37 ἔδαφος -us -um eqs. de etym. et notione:

VARRO ling. 5, 23 terra ... eadem et -us, ibid. in mundo infima -us. HIER. epist. 106, 63, 4 -us, id est terra. CHAR. gramm. p. 451, 31 B. -us γῆ χαυαλ (cf. GLOSS.). EXPLAN. in Don. gramm. IV 537, 29 haec est ... terra, quae et -us; sed ... est differentia: generaliter ubique terra est, non ubique -us (eqs.); -us ... humida ... quae humorem habet (cf. ISID. orig. 14, 1, 1 -us ab inferiori vel humida terra, ut sub mari. DIFF. ed. Beck p. 85, 3 ab humectatione vel quod de ipsa homo [v. p. 2871, 50 sqq.] sit factus). ISID. orig. 20, 3, 4 mus terra, unde et -us (cf. Tietze, Glotta 28, 1940, 279). DIFF. gramm. suppl. 285, 13 tertia pars mundi terra, tellus dea, -us locus sepulturae ab humano dictus (cf. p. 3119, 84 sqq. et p. 3122, 82). SYNON. Cic. p. 427, 7 B. PLAC. GLOSS. IV 113 -us terra ab humanitate dicta, quia cunctis humana est. GLOSS. γῆ. ἔδαφος. ῥάφος. terra. graece resp. γῆ, ubi nihil aliud adnotatur. legitur inde ab ENN., PLAVT., TER.; deest e. g. CAES., NEP., CELS.; frequentat Ov. [dub. vel falso trad.]: LEX vic. Furf. (v. l. 50). SEN. nat. 3, 15, 3 COLVM. 4, 24, 3 PORPH. Hor. carm. 1, 6, 12. ACT. Arv. (l. 52).]

i. q. γῆ, terra:

I loci generales (selecti): A de solo (animato p. 3122, 14 sq. 26): 1 in univ. de solo terrae: ENN. scaen. 411 cubitis pinsabant -um. PLAVT. Stich. 354 -um consperge ante aedes (cf. VERG. ecl. 5, 40 spargite -um foliis [9, 19]). LAEV. carm. frg. 6 -um

umidum pedibus fodit (sc. aper). VARRO Men. 422 cervus unguis nitens (cf. p. 3125, 62) -u. CATVLL. 61, 14 pelle -um pedibus (cf. HOR. carm. 4, 1, 28 quatent. Ov. ars 1, 112 pulsat). VERG. Aen. 5, 330 sanguis -um ... madefecerat. 6, 196 pinguem (cf. infra l. 80) ... opacat ramus -um (STAT. Theb. 5, 153). 11, 418 -um ... ore momordit moriens (PLIN. nat. 8, 52. cf. 11, 669 mandit [de cane investigante: GRAT. 239]). al. HOR. epod. 16, 52 intumescit alta viperis -us. ars 159 puer pede ... signat -um (PROP. 4, 7, 40 cyclade. cf. Ov. met. 1, 136 limite mensor). Ov. fast. 1, 148 spectans ... -um. 4, 844 premit ... sanguinolentus -um (5, 710). 4, 912 tremat in summa leve cacumen (i. seges) -o (SEN. Phaedr. 1062 nat. 3, 7, 2. et al.). al. HOMER. 482 sanguine manat -us. STAT. Theb. 4, 458 infossus -o (dat.) ... agger ... pineus. 5, 526 anguis adhaeret -o (cf. p. 3125, 37). 12, 250 crudelis -us (i. locus pugnae). silv. 1, 1, 57 in sessa ... pondere ... subter anhelat -us. MART. 2, 75, 6 (de solo arenae). et al. in imag. (cf. p. 3124, 67. 3125, 15): HOR. sat. 2, 2, 79 corpus onustum ... animum ... adfigit -o. epist. 2, 1, 151 sermones ... repentes per -um (de sermone humili, item: ars 230 ne, dum vitat -um, nubes ... captet). ars 110 natura ad -um maerore ... deducit homines.

2 de solo aedificii, pavimento sim. (cf. p. 3125, 35): VARRO rust. 2, 7, 10 in stabulis ... umore prohibere oportet -um. 3, 5, 4 periculis inclinat ex -o ad parietem. CIC. or. frg. A VI 1 -us erat imunda, lutulenta vino eqs. VERG. georg. 3, 298. PROP. 3, 15, 16 caput in dura ponere ... -o. Ov. fast. 1, 558 squalida ... humanis ossibus albet -us speluncae. 6, 234. Pont. 1, 8, 36 aequatā porticus ... -o. COLVM. 6, 80, 2 al. STAT. silv. 1, 3, 56 varias ... picta per artes gaudet -us superatque novis asarota figuris (55 solum). TAC. Germ. 20, 1 liberi Germanorum inter eadem pecora, in eadem -o degunt. APVL. met. 6, 2 Psyche ... -um templi ... verrens crinibus. et al.

3 de fundo aquae, alveo: Ov. met. 5, 588 aquas ... perspicuas ad -um.

B de materia (nota 'us terrae' l. 50): 1 in univ.: CIC. leg. 2, 57 quos -us iniecta contexerat (LIV. 21, 28, 7. 44, 5, 4. cf. LIV. 22, 51, 8 superiecta [COLVM. 4, 22, 6]). Tusc. 1, 36 corporibus -o tectis, e quo dictum est 'humari' (VERG. georg. 1, 213 lini segetem eqs. 3, 558 cadavera. Aen. 10, 902 corpus. et al.). SALL. Iug. 53, 1 -um aridam vento agitari. VERG. georg. 2, 232 iubeis in solido puteum demitti omnemque repones rursus -um eqs. (syn. terra). PROP. 4, 4, 8 suggesta ... -o (cf. Ov. Ib. 462 ingesta [COLVM. 3, 16, 1 (-u S¹A)]. LIV. 38, 7, 6 egerentes [v. vol. V 2, 242, 42]. CVERT. 6, 5, 20 adgesta [MART. 8, 57, 4. et al.]. COLVM. 11, 3, 5 regesta [STAT. Theb. 6, 622]). Ov. fast. 4, 823 fossa repletur -o. CVERT. 4, 3, 9 -us aggrebatur. COLVM. 3, 11, 8 montium aquae, quae <a> verticibus defluentem -um receperint. LVCAN. 3, 898 ut robur silvarum structa laterum compage ligatam artat -um (seq. agger). APVL. met. 1, 13 corpus parvo contumulet (cf. p. 3123, 42) -o. AVG. gen. ad litt. 3, 10 p. 73, 3 (inter elementa; opp. humor, aer, ignis). et al.

2 -us est substantia: a animantium: α hominum (cf. s. v. homo p. 2871, 50 sqq.): ITALIA gen. 2, 7 (Isid. orig. 11, 1, 4) creavit deus hominem de -o terrae (χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς, Vulg. de limo terrae. ex hoc loco pendet: VICTORIN. POETOV. fabr. mund. 4 deus hominem de -o instruxit. 9. LACT. inst. 2, 10, 3 homo fictus ex -o [ira 10, 43]. HIER. epist. 51, 6, 6 [Epiphan.]. MAR. VICTOR aleth. 1, 208). I Macc. 2, 63 (rec. L) peccator conversus est in -um suum (χοῦν, Vulg. terram. cf. CE 702, 11 [a. 528] repetens ... -um). peculiariter i. q. 'natura humana': VEN. FORT. carm. app. p. 375 v. 178 caelorum artificem cum tua (Mariae) ferret -us. p. 377 v. 258 (de Christo) hoc deus, illud -us. β bestiarum: MELA 1, 52 ut ... glaebris ... infundat animas ex ipsaque -o vitalia effingat Nilus. VVLG. gen. 2, 19 formatis ... de -o ... animantibus terrae. b rerum (in arte figlina): Ov. trist. 2, 489 -um, de qua fingantur pocula. PLIN. nat. 35, 161. TAC. Germ. 5, 3 vasa, quae -o finguntur.

C de loco (animato p. 3123, 5. 58; usu metonymico p. 3123, 60):

1 vi strictiore significatur tellus (substantia telluris p. 3123, 14):

a generatim (praecipue in agricultura [cf. Westerath, Die Fachausdrücke des Ackerbaues ..., Osnabrück 1938 p. 7. 29]; -o conduntur mortui l. 82): VARRO rust. 1, 8, 5 parit -us mures. frg. Non. p. 115 cum -us ... semina recipere non possit eqs. CIC. Cato 59 -um subactam atque puram. SALL. Iug. 18, 1 -i pabulum (cf. Ov. fast. 5, 208 pabula ... -us habet). 48, 3 -i arido (v. vol. II 569, 61) atque harenoso ([i. in a. a. h., -o arida a. arenosa dett.]. inde: AMBR. exc. Sat. 2, 57. virg. 3, 5, 21 [in imag.; antea: aspero montium; aridum, arida varr. U.]. HEGES. 4, 16, 2 [-o ZV, arida B.]. HIER. in Am. prol. p. 990^A. vix recte Neue-W. I³ 970. II³ 642 sq.). VERG. ecl. 4, 40 non rastros patietur -us (cf. georg. 2, 408 -um fodito. TIB. 1, 7, 30 teneram [cf. p. 3123, 10] ferro sollicitavit -um. Ov. epist. 12, 94 vomere findis. fast. 4, 693. et al.). 9, 41 fundit -us flores (Ov. met. 5, 390 dat -us umida flores. CLAVD. rapt. Pros. 2, 91 in herbas turget -us). georg. 1, 220 triticeam in messem ... exercebis -um. 2, 184 pinguis -us dulcique uligine laeta (Ov. ars 1, 360 [in comparat.] seges in p. luxuriabit -o. et al. cf. l. 4). Aen. 9, 214 sit, qui me ... mandet -o (cf. PROP. 3, 7, 25 reddite corpus -o. v. et l. 35. 46. p. 3121, 72. 74. 3123, 42. 3124, 17. 20. 59. 61. 3125, 49. 3126, 1). AETNA 267 haec plantis -us, haec herbis dignissima [Tietze]

tellus (265 glebarum). TIB. 2, 1, 5 luce sacrā requiescat -us. Ov. am. 3, 8, 36 omne lucrum tenebris alta premebat -us. met. 4, 636 armenta per herbas errabant et -um vicinia nulla premebant. 5, 647 partim... rudi data semina... spargere -o, partim... recultae. fast. 1, 666 reformidat... volnus -us (i. *sulcum sim.*; de -o *animata item*: STAT. silv. 2, 2, 58 gaudet -us). 5, 280 aut pecus aut latam dives habebat -um. Pont. 1, 4, 14 fructibus assiduis lassa senescit -us. 1, 8, 58 mota spargere semen -o. al. NVX 125 repurgat -um dominus (antea: lapidosus ager). COLVM. 2, 9, 3 densa cretosaque et uliginosa. 2, 8, 17 levem solutamque. 4, 4, 3 tenera. 4, 27, 1 lutosa. al. PETRON. 127, 9 v. 6 -us Venerem molles clamavit in herbas. PLIN. nat. 22, 8 herbam porrigere victos, hoc est terra et altrice ipsa -o et humatione etiam cedere. STAT. Theb. 3, 561 silvas... -umque edomuisse manu. AVIEN. orb. terr. 1193 dives -o tellus (cf. p. 3124, 82), dives... arbore caespes. et al. in *imag.*: Ov. Pont. 1, 5, 56 hanc messem (i. *carmina*)... si mea reddit -us. HIER. epist. 22, 17, 2 inrigata -us (i. *homo satur*) spinas libidinum germinat. cf. p. 3122, 73. b de terra solida, continenti, litore (cf. p. 3124, 49. 3125, 66): Ov. epist. 9, 14 latam Nereus... ambit -um (cf. ars 2, 469 -us aequore cincta est [AVIEN. Arat. 1826 -us succincta salo]). met. 1, 345 surgit -us, crescent loca decrescentibus undis. 6, 188 nec caelo nec -o nec aquis... recepta est Latona (cf. p. 3124, 56). 8, 588 fluctus... continuam diduxit -um. fast. 3, 52 in sicca pueri (Romulus et Remus) destituuntur -o (TAC. ann. 1, 70, 2 s. -o aut modice adlabente aestu). 3, 590 ex oculis visa refugit -us (cf. STAT. Theb. 2, 195 prospectat amicum puppis -um). Ib. 594 ubi... superaris... aequor, contacta pears ut Palinurus -o. COLVM. 8, 13, 1 aves, quas Graeci vocant *εμφίβλους*, quia... nec magis -o quam stagno consueverunt. PAVL. NOL. carm. 27, 40 mare rubrum factum sanctis -us, aequor iniquis. AVG. civ. 7, 6 p. 282, 8 D. dividi terram... in aquam et -um. RVT. NAM. 1, 220 cymbis, quorum perfugio crebra pateret -us. DRAC. laud. dei 1, 157 arida materies (i. *substantia terrae rudis*)... nondum mater -us (2, 189). et al. c de inferis: PROP. 4, 11, 100 dum pretium vitae grata rependit -us.

2 vi latiore signif. regio: a de partibus terrae (nota -us orbis' l. 41): PROP. 3, 1, 30 Parim vix sua nosset -us. Ov. epist. 4, 68 Gnosia me vellem detinisset -us (item c. nom. propr.: fast. 2, 444 ab Etrusca venerat... -o. al. MELA 2, 126 Ebusitana. TERT. adv. Prax. 1 p. 228, 1 Romanae. et al.). met. 2, 710 gratam... Minervae... -um (Pont. 1, 3, 80 Veneri). 15, 631 mediam... tenentes orbis -um Delphos (trist. 3, 13, 12 extremam gelidi... in o. -um). trist. 3, 3, 32 ut saltem patria contumularer (cf. p. 3122, 46) -o. al. MART. 9, 70, 4 cum... maesta... civili caede maderet -us (i. *Italia*). ANTH. 455, 4 victores victa sic potiuntur -o (cf. CLAUD. 26, 531 hanc... vel victor regno vel morte tenebo victus -um). AVIEN. orb. terr. 1035 esset ut... nomen -o (Dionys. 870 *χώρα*). VVLG. num. 14, 8 -um lacte et melle manantem (Italia Lugd. terram). deut. 4, 22 morior in hac -o (Italia Lugd. terra). al. SIDON. epist. 4, 21, 3 ut... -um altricem (i. *patriam*)... velut hosticum solum fugias. et al. b de mundo (cf. l. 22. p. 3124, 56. 3125, 15; huc fortasse: INSCR. christ. Diehl 4755, 8 nec... laetum me... misit... -us): VARRO ling. 5, 59 humores frigidae sunt -i (antea: terra, opp. caelum). HOR. carm. 3, 2, 24 virtus recludens... caelum... undam spernit -um. Ov. fast. 1, 250 Iustitia ultima de superis... reliquit -um (cf. Pont. 1, 6, 30 Spes in dis invisā sola remansit -o). 6, 262 caelestia numina sensi laetaque purpurea luce refulsit -us. trist. 4, 3, 6. ANTH. 466, 4 Phoebus ad ortus lustrata devectus -o. PRVD. cath. 11, 10 gratetur... gaudens -us (antea: caelum). psych. 202. c. Symm. 2, 126 dividitur... ab -o convexi regia caeli (syn. tellus). PAVL. NOL. carm. 21, 150 (opp. supernas... domos). et al. metonymice fere i. q. 'homines': VVLG. Joel 1, 10 depopulata est regio, luxit -us (HIER. in Joel 1 p. 957^A ad l.: *μετωνομικῶς* pro eo quod est 'hi qui versantur in -o').

II structurae: A per praep.: 1 c. acc.: ad: VARRO ling. 5, 23 ad -um demissior. HOR. p. 3122, 19. Ov. p. 3122, 31. STAT. Theb. 4, 318. PORPH. p. 3125, 20. circa: SEN. nat. 6, 27, 4 cum adflatus aeris diri c. ipsam -um exceperint oves. in: VARRO Men. 391 traps... in -um accidens (cf. CVRT. 3, 11, 4 cadebant). rust. 1, 39, 3 semina demittuntur (1, 40, 4. SEN. nat. 1, 8, 2 usque in. cf. Ov. trist. 3, 8, 2 misit [3, 13, 12 v. supra l. 41. SEN. epist. 52, 5]). BIBAC. carm. frg. 8 lapsus... defluxit. AETNA 225 pecudibus effusis. Ov. am. 3, 6, 67 oculos in -um deiecit (met. 6, 607 vultu. et al. cf. Ov. epist. 6, 33 iactos. CVRT. 5, 12, 8 abiecit. TAC. ann. 12, 47, 5 proiectos). met. 7, 574 corpora devolvunt. Ib. 409 trabes pressas in -um (ab -o T). CVRT. 9, 1, 10 MELA 1, 45. 2, 10 PLIN. nat. 31, 38. et al. per: PACVV. trag. 351 comā tractate p... -um Dirce (cf. AMBR. vid. 2, 28 p. 243^B trahens vestem). HOR. p. 3122, 17. Ov. met. 4, 573 vipereos sparsi... dentes. 15, 689 serpit. MANIL. 5, 443 COLVM. 5, 4, 2 MELA 3, 71 STAT. silv. 2, 7, 36 Ivv. 15, 63 TAC. Germ. 39, 2. et al. propter: Ov. met. 8, 258 perdux p. -um volitat. super: VERG. Aen. 5, 330 sanguis fusus -um... s. maderat (TAC. ann. 16, 35, 1 cruorem -um s. spargens). TAC. Germ. 45, 3 paucos... sepelivere, ceterum vulgus s. -um relictum.

2 c. abl.: ab: VERG. Aen. 3, 24 ab -o convellere silvam. 5, 462

attollit amicum. Ov. fast. 2, 444 (v. p. 3123, 38). trist. 4, 3, 6 extet (PLIN. nat. 6, 89). COLVM. 9, 5, 3. STAT. Theb. 6, 807 conantem. et al. de: Ov. fast. 2, 354 membra... de dura... tollit -o. VVLG. Is. 29, 4 de -o eloquium tuum mussitabit (gr. *ἔλαφος*). GREG. M. moral. 6, 14 p. 736^D egreditur (p. 737^B). ex: VARRO p. 3122, 22. PROP. 4, 8, 8 ima. PLIN. nat. 8, 182 iacentes ex -o tolli. in (fere c. adi.; v. et p. 3125, 10): VARRO Men. 531 in -u calce[o]s facis elixos. ELEG. in Maecen. 1, 96 membra... in strata sternere... -o. PROP. 3, 15, 16 (v. p. 3122, 24) ponere (Ov. epist. 4, 44 graminea. trist. 1, 2, 54 solida. cf. PLIN. nat. 28, 61 in -o [-um dT, unum f] deponi). Ov. am. 3, 5, 22 in viridi... sedit -o (cf. ars 3, 696 hac... resedit). epist. 6, 26 in opposita lumina fixus -o (fast. 3, 442 solida. trist. 4, 2, 29 in -o. SEN. nat. 3, 27, 6 lutosa). ars 1, 360 (v. p. 3122, 81). rem. 596 in harenosa... iacebat -o. fast. 1, 490 Cadmus in Aonia constitit... -o (5, 98 peregrina). 3, 52 (v. p. 3123, 23). 4, 416 dura. 4, 912 (v. p. 3122, 10). 6, 602 concidit in dura... -o. Pont. 1, 6, 30 (v. p. 3123, 55). 3, 1, 6 in... Tomitana condar oportet -o? SEN. nat. 3, 23 summa. COLVM. 2, 16, 3 densa (eqs.). 2, 17, 5 resoluta. PLIN. nat. 7, 2 natura hominem in nuda -o... abiecit. TAC. p. 3122, 28. et al. sub: TIB. 2, 6, 30 s. tenera... soror quiescat -o. Ov. trist. 1, 6, 12 NVX 170.

B per casum solum: 1 acc. humum: HOR. carm. 4, 14, 32 hostes stravit -um. FRONTIN. aq. 94 (ex lege) ex lacu -um accidit aqua.

2 abl. humō (GLOSS. IV 445, 14 -o; terra): a abl. loci (c. verbis tam status quam motionis; cf. et p. 3125, 10): a mera vi locali (signif. fundamentum): ① nude (nota pelago -oque i. 'terra marique' infra l. 37; interdum nescio an de dativo finali cogitare liceat, sed dehortantur exempla sub ② allata; aliter p. 3123, 4): VERG. georg. 4, 115 figat -o plantas (Ov. epist. 20, 242 lumina fixa tenens. met. 9, 84. cf. infra l. 48 et p. 3122, 17). Aen. 1, 193 corpora fundat -o (-i recc., Serv. [-i': per -um]). Ov. met. 10, 210 [-i var. l.]. VAL. FL. 1, 710 [-i N. homo V]. SEDVL. carm. pasch. 5, 55. cf. infra l. 54). Ov. met. 3, 127 sua iecit -o... arma (cf. GREG. TVR. Iul. 17 p. 572, 3 proiectus). 4, 121 iacuit... -o ([-i codd. Heins.]). PHAEDR. 1, 18, 3 [P. -i cett.]. DRAC. Orest. 348 GREG. TVR. Mart. 3, 37 p. 641, 13. cf. l. 44. 56). fast. 1, 424 quievit (cf. l. 47). 3, 15 resedit -o (-i U. cf. l. 45). trist. 5, 3, 12 multa... pelago multaue passus -o. LVCAN. 9, 843 voluntur (SEDVL. carm. pasch. 2, 200). SIL. 4, 166 spargit (PS. LACT. PLAC. fab. Ov. 3, 1. aliter p. 3123, 4, 8). GREG. TVR. Mart. 2, 54 p. 627, 30 prostrata (cf. CIL XI 260, 18 se sternat. v. etiam l. 53). ② c. adi., pron.: TIB. 1, 2, 74 inculta sit mihi somnus -o. PROP. 2, 11, 2 sterili semina ponit -o (Ov. am. 3, 11, 10 dura. ars 2, 524 immunda). 3, 11, 10 armigerā proelia sevit -o Medea. Ov. epist. 14, 100 nuda... recumbis -o (ars 2, 238 iacebis [cf. l. 34. 56]. met. 4, 261 sedit [cf. l. 36]. SVLP. SEV. epist. 1, 10 cubare. adde l. 47). 19, 106 Niobe Mygdonia... adstat -o. met. 10, 557 hac requiescere... -o (SVLP. SEV. epist. 1, 11 nuda. cf. l. 36). fast. 2, 648 solida ramos figere... -o (cf. supra l. 29). Ib. 330 nudus Achillea (v. app. crit.) destituaris -o (i. ora). Pont. 3, 3, 102 imā vipera serpit -o. SEN. Tro. 1163 non... -o... summa fluxit cruor. COLVM. 2, 10, 22 nec densa nascitur -o (cf. infra l. 83). VAL. FL. 4, 339 graminea sternuntur -o (STAT. Theb. 10, 318 gelida. cf. APVL. met. 7, 21 -o sordida prostrata [PAVL. NOL. carm. 15, 207 dumosa]. v. et l. 40). STAT. Theb. 1, 407 fusus -o gelida (cf. l. 31). 2, 647 iniqua lapsus -o. PRVD. c. Symm. 2, 810 una omnes gradiuntur -o (opp. caelum, oceanus). MAXIM. eleg. 4, 38 herbosa forte iacebat (cf. l. 34. 44) -o.

β vi magis instrumentali (i. q. 'intus in -o'): ① nude: CE 1561, 9 (a. 474) membra recondit -o (cf. l. 61). ② c. adi., pron.: Ov. met. 4, 240 defodit alta... -o (fast. 6, 458 viva). fast. 5, 668 mortuus Ausonia conditur hospes -o (Pont. 1, 5, 34 damnosa... semen. CIL VIII 684, 6 hoc [i. 'huc']... conditus -o. cf. l. 59 p. 3125, 51).

b abl. separ. (cf. p. 3123, 12): a signif. fundamentum (i. q. 'a terra'): ① nude: CIC. nat. deor. 2, 140 providentia homines -o excitatos celos et erectos constituit (SALL. lug. 79, 6 ventus... harenam -o excitavit). VERG. georg. 3, 9 (in *imag.*) temptanda via est, qua me... possim tollere -o (PROP. 2, 30, 10 lumina [cf. Ov. met. 2, 448 oculos attollit]. Ov. met. 7, 640 se. 11, 110 fast. 3, 375. 6, 719 Orion -o [i. a tellure]... lacertos. VAL. MAX. 5, 1 ext. 4. et saepe. cf. infra l. 77). Aen. 3, 3 -o fumat... Troia (SERV. auct.: ab -o, id est funditus). Ov. met. 2, 771 Invidia surgit -o (fast. 6, 735 s. -o Anguitenens. cf. l. 79). 4, 264 se movit. 13, 283 quin corpus -o sublime referrem. SEN. contr. 10, 4, 2 se adlevare (cf. l. 78). STAT. Theb. 2, 560 saxum..., quod vix... iuveni vertere -o (-um P)... valent. ② c. adi., partic.: Ov. ars 1, 154 pallia immundā... effer -o. met. 2, 587 summa tollebar -o (cf. supra l. 68). fast. 4, 532 colligit agresti... papaver -o. trist. 1, 3, 94 gelidā membra levavit -o (cf. l. 74). 3, 4, 18 tacta surgere... -o (cf. l. 72). STAT. Theb. 4, 96 altā (alte Imhof) anguis -o... erigitur.

β signif. origo (i. q. 'ex terra'): ① nude: VERG. georg. 2, 460 fundit -o... victum... tellus. QVINT. inst. 1, 6, 34 hominem appellari, quia sit -o natus (cf. CENS. 4, 12 exortus Erichthonius. AMM. 19, 8, 11 exiluisse... sunt aestimati Sparti. v. etiam l. 51).

⑩ *c. adi. partic.*: CVLEX 281 viridi radicem moverat... quer-
cus -o. Ov. met. 13, 442 exit -o... rupta simulacrum Achillis (STAT.
Theb. 4, 120 Persea... amnis -o [i. terra]. ANTH. 478, 8 attrita cal-
culus... -o). COLVM. 2, 4, 2 resoluta -o... provenit (2, 10, 18). SIL.
5, 67 -o lacera... erupit cruor.

deriv.: humilis, humo.

*adv. *humil.* [cf. c. gr. χαυαλ. v. Stolz-Leumann⁵ 271. J. B. H.]
de notione: DIOM. gramm. I 405, 11 (ex Cominiano) adverbium loci
in loco, ut -i nascitur, id est <in> -o (cf. ARVS. gramm. VII 477,
31). GLOSS. χαυαλ. de ratione inter -i, humo (v. p. 3124, 24), in humo
(v. p. 3124, 6) intercedente v. Klinck, Beitr. z. Gesch. d. Lokativs...,
Diss. München 1932, 60 sqq. inde a TER. [dub. interpr.:
VERS. metr. Bass. gramm. VI 265, 2 modo pecora rapida caper
agitat -i.]

*i. q. χαυαλ (in imag. vel vi dilatata [de terra, mundo sim.
vel de humilitate] infra l. 21. 22. 24. 25. 27. 38. 40 sqq. 53. 65. 71. 79; de
terra solida infra l. 66):* 1 vi stativa: a generatim

i. q. 'in humo' (nota 'i cohaerere' l. 38): TER. Andr. 726 ante
nostram ianuam appone puerum. :: obsecro, -ine? (cf. HOR. carm. 3,
5, 44 -i posuisse voltum [PORPH.: ad -um. Ov. met. 3, 420 SEN.
epist. 5, 2. et al.]. APVL. met. 8, 30 reposita). LVOIL. 1018 (in imag.?)
in stercore -i eqs. CIO. Catil. 1, 26 iacere -i (Tusc. 5, 76 [in imag.]
corporis bona [opp. caelum]. LVCR. 5, 223. 6, 1215 Ov. am. 3, 1, 12. et
saepe). rep. 6, 17 quousque -i (i. in terra) defixa tua mens erit?
(LACT. inst. 7, 1, 19 mens... in terram prona -ique d. cf. etiam l. 59).
Tusc. 1, 27 vita in claris viris... dux in caelum soleret esse, in ce-
teris -i retineretur. al. LVCR. 2, 356 nescit -i pedibus vestigia pressa
(cf. 3, 655 caput abscisum... servat -i voltum vitalem. SEN. nat.
1, 17, 3 nisi... i solis lunaeque imagines videremus [VAL. FL. 8,
93 caput... draconis vidit -i]). al. SALL. lug. 85, 33 requiescere
(cf. infra l. 53). VERG. ecl. 3, 92 -i nascentia fraga (cf. supra l. 9).
LIV. 25, 39, 8 sedentes (APVL. met. 1, 6. cf. CVRT. 4, 7, 15 reside-
bant [APVL. met. 6, 19. cf. p. 3124, 36]. PLIN. nat. 8, 146 considente
[10, 143 IVST. 28, 4, 8]. SVET. Nero 53 assidens). al. SEN. dial. 11
(12), 2, 3 cenent. COLVM. 8, 11, 17 ne -i maneat (pulli in stabulo).
al. PLIN. nat. 36, 39 stans (cf. SPART. Sept. Sev. 22, 3 statua decidit
et -i constitit). al. SIL. 6, 278 cauda serpentis haeret -i (cf. HIER. in
Ioel 1 p. 951^B Iudaei loquuntur -i cohaerentia i. 'mundana'. v. et
l. 61. p. 3122, 13). SVET. lul. 72 cubuerit (cf. APVL. met. 1, 15 cubi-
tans). MIN. FEL. 17, 2 -i quaerere quod in sublimi debeas invenire
(fere i. q. 'in terra, mundo'. cf. RVFIN. hist. 7, 12 quod... inglo-
rios et desides animos -i gererent [opp. regnum caelorum]. PRVD.
apoth. 633 caelo visus -ique inventus rex. perist. 13, 105 doctor -i
est... martyr in supernis. v. et l. 23. 24. 38). AVIAN. fab. 15, 11
mersus -i, pavo... terga geris (seq.: ast ego grus... sublimis in
aera... feror). et al. c. subst.: HIER. in Agg. 1, 11 p. 1398^C
chameunias, id est -i dormitiones.

b specialia: ① fere i. q. 'intus in humo': CIO. Tusc.
1, 102 (cf. VAL. MAX. 6, 2 ext. 8) Theodori... nihil interest, -ine (ho-
mine k') an sublime putescat (item de humatione sim.: VERG.
Aen. 10, 558 non te... mater condet -i [-o M² (cf. p. 3124, 62).
LACT. inst. 2, 4, 9]. TERT. resurr. 52 p. 109, 13 dissolvitur [bis]. cf.
MAR. VICTOR aleth. 1, 183 dum requiescit -i [i. in terris; aliter l. 30],
patriam rediturus in aulam Christus. v. et p. 3126, 1). SALL. Catil.
55, 3 locus (sc. Tullianum)... duodecim pedes -i depressus (COLVM.
8, 15, 6. cf. l. 83). MARCELL. chron. II p. 102, 526 oblesco... -i de-
fosso. minus audacter: LIV. 3, 28, 11 hastis... -i fixis (APVL.
Plat. 1, 11 ITIN. Alex. 8. et al. cf. VAL. MAX. 1, 6, 10 infixo -i [-o
Paris]. PLIN. nat. 8, 26 defugit [v. et l. 24]). COLVM. 12, 18, 5 aliter
... quae vasa demersa sunt -i, aliter quae stant supra terram. SIL.
7, 615 haeret -i cornus (cf. l. 37. p. 3122, 13). ② fere i. q. 'per hu-
mum': VERG. Aen. 2, 380 anguem pressit -i nitens (SERV.: incede-
ns per -um. GLOSS. III Abstr. RV 2 ambulans). 11, 640 volvitur
(STAT. Theb. 11, 740. cf. TERT. adv. Marc. 3, 18 p. 407, 18 facie -i vo-
lutante). HOR. ars 28 (in imag.) poeta serpit -i eqs. (PLIN. nat. 9, 42
opp. in mari. et al. cf. PLIN. nat. 16, 152 repens [LACT. ira 20, 10.
et al.]. FRONTO p. 216, 3 N. reptare [GELL. 10, 12, 2]). LIV. 10, 29, 6
confecta -i pila (PLIN. nat. 8, 159 tela). TERT. pall. 4 p. 941 Oe. si
quis... vestem -i protrahat.

*2 vi motionis fere i. q. 'ad humum' (nota 'i dare, tradere'
p. 3126, 2. 3):* CIO. de orat. 3, 22 (in imag.) -i strati (VERG.
Aen. 9, 754. 10, 696 CVLEX 161 Ov. met. 2, 477. 12, 255 LIV. 9, 20, 2.
et al. cf. LVCR. 5, 1200 prostratum [LAVD. Turiae (CIL VI 1527) 2,
14 Ov. met. 5, 197 LIV. 9, 6, 4. et al.]). VERG. Aen. 5, 78 mero libans
carchesia Baccho fundit -i (6, 423. 11, 665 PRIAP. 51, 18 Ov. met.
8, 530 SEN. Herc. f. 1082. et al. cf. PAVL. FEST. p. 34 profusum. PLIN.
nat. 20, 90 effusam. v. et p. 3124, 30). 5, 481 procumbit -i bos (Ov.
met. 1, 376 LIV. 29, 16, 6. et al.). MORET. 96 spargit (Ov. epist. 4,
116 met. 3, 105 PLIN. nat. 21, 59. et al.). SEN. epist. 124, 5 (in imag.)
vides... quam -i sublimia ac divina proiecerit, apud quem eqs.
(COLVM. arb. 4, 1 SIL. 1, 247 TAC. hist. 2, 64, 1. et al. cf. CVRT. 10, 5, 19
abiecit [PLIN. nat. 21, 75 CAPITOL. Gord. 8, 5]. BOETH. cons. 1, 1,
12 W. deiecit). STAT. Theb. 6, 679 -ique (ubique P) pressus (cf. l. 55).
FLOR. epit. 4, 12, 5 infantes... addictos -i. 4, 12, 38 consulis corpus

militum pietas -i abdiderat (cf. SCAEV. dig. 34, 2, 40, 2 maritus,
cum -i corpus daret [CE 755, 1 (-o Buecheler)]. RVFIN. hist. 5, 1, 61
corpora -i tradere [gr. κρῖναι τῇ γῇ]. v. et p. 3125, 51). APVL. met.
1, 11 recidens (cf. ACT. Archel. 2, 6 decidere). Tietze.

hupicium v. opicum (NOT. Tir.).

hurcul- v. urceol-

Haftter.

[IV idus huxeres ('i. sueres?' Heraeus, Kl. Schr. 70²; ad v. q. e.
ἐρηός revocat Cleaves, ClPh. 29, 1934, 68) X pane(m) II CIL IV 5380,
19 (in mensuris ciborum, cf. p. 468, 16).]

de iis quae praecipunt GRAMM. de scriptura vocum ab hy- in-
incipitum v. s. y. Rubenbauer.

hyacinthēus, -a, -um. [ab *ὑακινθῆος. Leumann.] *i. q.*
ad hyacinthum lapidem pertinet, hyacinthis constans: VEN. FORT.
carm. 8, 3, 270 -o (yacinth-, iacinct- sim. trad.) sudat honore manus.
8, 4, 20 -us (hyacinth-, iacinct- sim. trad.) circuit ordo domum.

**hyacinthinus, -a, -um, ὑακινθῖνος.* in codd. saepe depravatur
in iacinct-, iacinct- (DIOSC. ANON. med.) sim. NOT. Tir. 99, 98^a.
inde a CATVILLO. cf. Onom.

i. q. ad hyacinthum pertinens: 1 pro gen. hyacinthi:

a pertinet ad florem: CATVILLO. 61, 93 talis in vario solet divitis
domini hortulo stare flos -us ([iacintus, yacintus sim. varr. II. cf.
Hom. Od. 6, 231 ὑακινθῖνον ἄνθος]. SIDON. carm. 24, 62 narcissos -os-
que flores). DIONYS. EXIG. Greg. Nyss. creat. 31 p. 406^A violae cae-
ruleum et -ae tincturae[que] purpureum (Migne gr. 44 p. 252^C τὸ
πορφυρεῖον τῆς ὑακινθίδος βαφῆς. cf. l. 37). *b pertinet ad la-*
pidem (cf. l. 64): APON. 8 p. 159 animas... quas velut -as gemmas
Christus offert patri. PASS. Thom. p. 142, 2 tota fabrica (sc. palatii
caelestis) ex lapidibus smaragdinis et -is (iacinctis var. l.)... in-
structa est.

2 i. q. hyacinthi similis, sc. caeruleus (cf. l. 37 sqq.): *a de*
colore florum: DIOSC. 2, 164 p. 243, 21 unum genus anagallidis
est, qui florem -o profert ([gr. 2, 178, 1 ὑάκινθον]. ANON. med. ed.
Piechotta 164 qui habet flore cuaneo idest -o [e Diosc. cf. l. 34]).
ibid. p. 244, 7 quae -o profert colorem ([gr. 2, 178, 2 ὑακινθῖνον]. 2,
169 p. 246, 13 [gr. 2, 183 ὑακινθῖνον]. 3, 21 p. 385, 5 spinas... -o co-
lore [gr. 3, 21, 1 ὑακινθῖνον]. cf. l. 24. 58).

b de colore vestimentorum (cf. p. 3128, 15. ISID. orig. 19, 22,
11 -a vestis est aereo colore resplendens): PERS. 1, 32 aliquis, cui
circum umeros -a laena est (cf. Wageningen ad l.). TERT. cult. fem.
1, 8, 1 parietes Tyriis et -is... velis... pro pictura abutuntur. ITALIA
exod. 25, 5 (Rufin. Orig. in exod. 9, 3 p. 238, 1) pelles... arietum
rubras et pelles -as (Vulg. ianthinas, var. l. -as. ad l. Avg. quaest.
hept. 2, 108 p. 164, 18 -ae, ut significetur vita aeterna viriditate [cf.
l. 51]). 26, 4 (Aug. quaest. hept. 2, 177, 2 p. 205, 16) et VVLG. facies
... ansas -as. num. 4, 11 (Aug. quaest. hept. 4, 8 p. 317, 26) super
altare... adoperient vestimentum -um (item VVLG.) et adoperient
illud operimento pelliceo -o (Vulg. ianthinarum pellium). apoc. 9, 17
(Cypr. testim. 3, 59 p. 163, 10) et VVLG. loricas igneas et -as. VORISC.
quatt. tyr. 15, 8 tunicas palliolatas -as subsericas (VVLG. exod. 28,
31 al.). HIER. epist. 64, 18, 3 vestimentum -um aerem in colore de-
monstrans, quia de terrenis paulatim ad excelsa sustollitur eqs. (sim.
de coloris significatione mystica: 64, 18, 8. 64, 20, 1 in Ezech. 27, 24
HESYCH. in lev. 2, 8, 4 p. 874^P. cf. l. 43. 60). in Ezech. 16, 8 p. 130^B
(ad num. 15, 38) -as fimbrias (CYPR. GALL. num. 433). 27, 24 p. 260^B
tam pretiosae... vestes... ut funibus -is stringerentur. VVLG. exod.
28, 28 stringatur rationale... vitta -a (28, 37. et al.). num. 4, 6 ex-
tendent... desuper pallium totum -um (4, 7 al.). Esth. 1, 6 pende-
bant... tentoria aërii coloris et carbasini et -i (QVODV. prom. 2,
2, 3 p. 769^B in -o colore pallor quidam cum splendore coruscans
ieiuniis eleemosynisque conveniens. GREG. M. moral. 25, 39 p. 347^B.
cf. supra l. 34). 8, 15. COD. Inst. 4, 40, 1 fucandae atque distrahendae
purpurae... quae blatta vel oxyblatta atque -a (iantina un. cod.)
dicitur, facultatem nullus possit habere privatus (seq. supra dicti
muricis vellus). VEN. FORT. Mart. 4, 326 (ad gemmam, q. e. hyacin-
thus, alludit) ubi lana -a currit, quis potuit rigidas torquere ad
licia gemmas? 4, 627. et al. neutr. pro subst.: HIER. epist. 64,
21, 2 ornatur -is. cf. etiam p. 3128, 22 et vol. VII 1, 133, 52 sq.

*hyacinthizon, -ontis adi., *ὑακινθίζων.* *i. q. hyacinthum, sc.*
gemmam, imitans: PLIN. nat. 37, 77 quarto loco numerantur -es (sc.
berulli). SOL. 52, 63 (inter beryllorum species) -as (iacinct- var. l.),
scilicet qui hyacinthos prope referant, et ipsos probant (inde per
errorem pro subst.: ISID. orig. 16, 9, 4 iacinthizonta [iaqui-, iacoi-
varr. II.] Indicus et, [L] -on... est Otto iacinthum prope referens).

**hyacinthus, -i et -os (acc. -on) m., (ō et ἦ) ὑακινθός.* *de*
scriptura per (h)y- v. p. 2390, 37 et s. y. scrib. hyacinth- in codd.
mell. scriptorum prioris aevi et CIL II 3386; varie depravatur in codd.,
e. g. in iacinctus (saepe), iacintus (DIOSC. 3, 5, 4, 58. CAEL. AVR.
chron. 5, 2, 45 [-io]. GLOSS. I Ansil. TA 147). NOT. Tir. 99, 98
iacintum.

de genere: DVB. NOM. gramm. V 580, 29 -us...
generis masculini. fem. (sec. gr.) v. p. 3128, 18. neutr. v. l. 81.
de formis: nom. sing. -os: CVLEX 401 PLIN. nat. 37, 125. -um:
RVFIN. Orig. in exod. 9, 4 p. 244, 10 (antea: coccum). PS. MATTH.
euang. 8, 5 duo codd. v. etiam l. 79. acc. sing. -on: HIER. in Ezech. 16,
10 p. 132^C. GLOSS. v. p. 3127, 4. 21. 27. 53. inde a VERG. cf. Onom.
[Brandt]

A proprie nomen herbae, q.e. 'Hyacinthus orientalis L.' (cf. Olck, RE VII 798, 10 sqq., Stadler, RE IX 4, 50 sqq.) vel floris eius (de orig. appellationis: ISID. orig. 17, 9, 15 a puero quodam nobili [sim. GLOSS.¹ I Ansil. IA 17]. cf. etiam PLIN. nat. 21, 66 et Onom. syn.: SERV. auct. georg. 4, 183 qui... graece -us, latine vaccinium dicitur [Ps. DIOSC. Vind. 4, 62 p. 216, 17 'Παυαίος βάκκινον, οὐ δὲ οὐάκκινον. cf. infra l. 44 et Stadler, RE IX 5, 32 sqq.]. DIOSC. 4, 58 p. 31, 6 margabare. PALLAD. 1, 37, 2 -um, qui iris vel gladiolus [cf. l. 14] dicitur similitudine foliorum): 1 describitur: a generatim: VERG. ecl. 6, 53 taurus latus... molli fultus -o (georg. 4, 137 cum... hiems etiamnum frigore saxa rumperet..., ille comam mollis iam tondebat -i [cf. SERV.]). Aen. 11, 69 demessum pollice florem... languentis -i, cui neque fulgor adhuc eqs. (cf. SERV. et CLAUD. DON.). PLIN. nat. 21, 65 post limoniam floret gladiolus comitatus -o (-i trad.). ibid. -us maxime durat. 21, 67 unum genus pothi, cui flos -i est (sim. comparatur: 22, 24 glycyrrhiza flore -i [de eadem DIOSC. 3, 5 p. 378, 15]: 25, 129. 26, 46). 21, 170 -us in Gallia maxime provenit... radix est bulbacea eqs. (cf. DIOSC. 4, 62). FIRM. err. 7, 2 illic (sc. apud Hennam) invenies quicquid -i turgit in caulem. SERV. ecl. 3, 106 -us... ubique nascitur flos... est autem rubrum quasi lilium designans primam Hyacinthi litteram (GLOSS. V 503, 37. cf. l. 41). DIOSC. 4, 58 p. 31, 6 de iacintu: inquit... folia habet uulbo similia eqs. (cf. gr. 4, 62). b speciatim de florum coloribus: de colore rubro (cf. l. 20): VERG. ecl. 3, 63 suave rubens -us (NEMES. ecl. 2, 45. 48). MANIL. 5, 257 Erigone stella colet... purpureos -os (CLAUD. DON. Aen. 11, 70 p. 417, 13. DIOSC. 4, 58 p. 31, 9 flore abens purpureum [ISID. orig. 17, 9, 15 GLOSS.² III Abstr. HI 4 al.]). de c. caeruleo: VERG. georg. 4, 183 apes pascuntur... ferrugineos -os (COLVM. 10, 305). COLVM. 9, 4, 4 caelestis luminis -us, 100 vel niveos vel caeruleos -os. AVIEN. orb. terr. 1311 genti Indorum taeter color, effluis semper his coma livenes imitatur crine -os (dub. utrum de colore an de forma crispa: PRISC. perihieg. 1014 similes -o... capillos [cf. Dionys. perihieg. 1112 ἐκιδόμενας ὑάκινθον, sc. sec. Hom. Od. 6, 231 ὑάκινθον ἔνθεν ὀφίας. cf. Ebeling, Lexicon Homericum s. v. ὑάκινθινος]). de c. albo v. l. 30.

2 de usu (cf. l. 28): a ad coronas aliumve ornatum: CIRIS 95 Pierides, quarum... foribus... -i deponunt flores. CVLEX 401 hic (sc. in culicis tumulo) est et Spartica myrtus atque -os. PROP. 4, 7, 33 nulla mercede (i. viles) -os inicere rogo. Ov. fast. 4, 439 has puellas flores carpentes, -e, tenes (latet significatio nominis herois; item: CLAUD. rapt. Pros. 2, 131 te quoque, flebilibus maerens, -e, figuris [cf. supra l. 21]... metunt. DRAC. Romul. 2, 136). PLIN. nat. 21, 34. LAMPR. Heliog. 19, 7 stravit et triclina -is. DRAC. Romul. 7, 45. b ad tingendum(?): PLIN. nat. 21, 170 v. p. 3162, 34 (Blümner, Technol. I² 253 h. l. -um pro vaccinio accipiendum putat [cf. supra l. 5]). c in medicina: PLIN. nat. 21, 170 (fuse; sim. DIOSC. 4, 58 [gr. 4, 62]). MARCELL. med. 23, 10 lienosis prodest -i seminis denarius dimidius potus ex aceto et melle. CAEL. AVR. chron. 5, 2, 45.

B transl. ob similitudinem coloris, sc. caerulei (cf. supra l. 28): 1 lapis pretiosus (amethysti genus esse putat Blümner, Technol. III 252; sed vide an sit potius i. q. nostris 'Korund', spec. 'Saphir'; cf. l. 63 sqq. de orig. appellationis: ISID. orig. 16, 9, 3 -us ex nominis sui flore vocatus. GLOSS.¹ I Ansil. IA 147 nomen gemmae. syn.: HIER. epist. 37, 1, 2 [ad Dan. 10, 6] 'tharsis', quod... -um Symmachus interpretatur [37, 2, 1. cf. p. 3128, 5]. 64, 16, 3 nisi forte ipse est alio nomine ligurijs [EPIPHAN. Avell. p. 753, 3]. cf. l. 76 sq.]: a describitur: PLIN. nat. 36, 198 fit et album opsianum et... -os... imitatum (sim. comparatur: 37, 122 alterum earum [sc. amethystorum] genus descendit ad -os [EPIPHAN. Avell. p. 755, 1 ISID. orig. 16, 9, 1. cf. l. 63]. HIL. coll. antiar. p. 176, 14 liber..., in quo, ut vitrum -o, ita... deo Christus alienus est. EPIPHAN. Avell. p. 755, 17 beryllium lapis... habens speciem... aquatoris, id est albidioris -i. cf. l. 69). 37, 125 multum ab hac (sc. amethysto) distat -os, ab vicino tamen colore descendens, differentia haec est eqs. (seq. descriptio). 37, 126 -os Aethiopia mittit (inde ISID. orig. 16, 9, 3). SOL. 30, 32 nitore caeruleo -us invenitur (seq. descriptio, in qua: scalpturis... minime accommodatus, ut qui tritum respuat, nec tamen penitus invictus: nam adamante scribitur [inde ISID. orig. 16, 9, 3]). LACT. Phoen. 137 ingentes oculi: credas geminos -os. HIER. epist. 130, 7, 13 ut taceam de... -orum pelago. PRVD. psych. 357 calcedon... perfunditur ex -i lumine vicino; nam forte cyanea propter stagna lapis cohens ostro fulgebat aquoso (cf. SIDON. carm. 11, 25 -i caerulea concordem faciunt [iaciunt? Luetjohann] in stagna colorem). CLAUD. 8, 588 -i caerulea. MART. CAP. 1, 67 flucticolor -i... profunditas. EPIPHAN. Avell. p. 753, 5 -us... species habet diversas eqs. ibid. 1, 10 praecipuus... lapis -us thalassites appellatur eo, quod tranquilli maris similitudinem referat. est et alius, qui vocatur rhodiaeus eqs. SCHOL. Prud. ham. 267 -is, gemmis aerei coloris. CASSIOD. or. frg. p. 480, 16. p. 481, 15 -i... taetra luce vibrantes eqs.

b de aestimatione et usu: MARCELL. dig. 34, 2, 6 pr. lego... unionem cum -is. 34, 2, 6, 1 bis. MARCIAN. dig. 39, 4, 16, 7 species pertinentes ad vectigal:... lapis universus... -us. ITALIA Ezech. 28, 13 (Hier. hom. Orig. in Ezech. 13, 3) omnem lapidem bonum... indutus est:... -um (fort. resp. ad LXX ἀνέδυστον. Vulg. alia).

ANTH. 390, 10. CAPITOL. Maximin. 27, 8 dextrocherium cum costula de -is quattuor. LAMPR. Heliog. 33, 5 AMBR. Nab. 5, 26. HIER. epist. 64, 16, 3 -us, pretiosissimus lapis (EPIPHAN. Avell. p. 753, 3 lapis iste clarissimus adeoque pretiosus atque mirabilis eqs.). in Ezech. 28, 11 sqq. p. 270^B. VVLG. cant. 5, 14 tornatiles aureae plene -is (שִׁשְׁבָּת [cf. p. 3127, 54]). PRVD. ham. 267. CLAUD. 8, 588. 22, 90 galeas... renidentes -is. MART. CAP. 1, 67. 75. COD. Iust. 11, 12, 1 nulli... liceat in frenis et equestribus sellis... -os aptare. VEN. FORT. vita Mart. 3, 465 GREG. M. epist. 14, 12 p. 432, 1. CIL II 3386 ornamenta: in basilio... gemma -us. hyperbolice (cf. p. 3127, 69 sqq.): VVLG. apoc. 21, 20 fundamentum... -us. CLAUD. 10, 89 Volcanus trabibus... supposit caesas -i rupe columnas. in allegoria: PALLAD. hist. mon. I 2 p. 267^A ostendit... ei conscissis feminas membris... dicens... isti sunt -i (sim. II 13 p. 367^D).

2 in tinctura de colore caeruleo vel de vestimentis filisve purpura violacea tinctis (hebr. חֲזָזִי, gr. ὑάκινθος. cf. Blümner, Privataltert. 249. Götz, ALL 15, 1908, 543 sqq.): ITALIA exod. 28, 37 (Aug. quaest. hept. 2, 120 p. 169, 22) -um duplicem tortam (ὑάκινθον κεκλωμένην. Vulg. vitta hyacinthina). Is. 3, 23 (Cypr. hab. virg. 13) serica contexta cum auro et -o (Vulg. alia). Ezech. 16, 10 (Sangall.) calciavi te -um (Vulg. ianthino. ad l. HIER. in Ezech. 16, 10 p. 132^B, ubi rupe columnas. allegorice APON. 1 p. 7). AMBR. fid. 2 prol. 11 aurum praetexit et... -um ac purpuram cum cocco subiungit et bysso eqs. (item app.: HEGES. 5, 9, 2. HIER. epist. 64, 9, 1. 64, 12, 2 cingulum textum est... subtemine cocci, purpurae, -i et stamine byssino [sim. 64, 15, 3]). VVLG. exod. 25, 4, 26, 1. 31. 36. et saepe. RVFIN. Orig. in exod. 9, 3 p. 238, 1. et al. cf. VVLG. II par. 2, 7 qui noverit operari in... p., cocco et -o [sim. ibid. 2, 14]. cf. l. 36. ibid. 12 -us... aëris habet similitudinem (sim. de coloris significatione mystica: HEGES. 5, 9, 2. HIER. epist. 64, 18, 2 -us aeri deputatur propter coloris similitudinem eqs. in Ezech. 16, 10 p. 132^C Philo... -on in vestibus pontificis aeri comparat, per quem superna atque caelestia significari arbitrat. in Ier. 2, 87, 6 RVFIN. Orig. in exod. 9, 3 p. 240, 11. 9, 4 p. 244, 10. 13, 3 p. 275, 2 GREG. M. in Ezech. 2, 7, 4. past. 3 p. 29^B [inde ISID. in exod. 59, 4]. aliter: QVODV. prom. 2, 2, 3 p. 769^C GREG. M. moral. 25, 39 p. 346^D). VVLG. Sirach 40, 4. 45, 12 stolam sanctam auro et -o et purpura opus textile (item app. [cf. l. 23]: Ier. 10, 9 Ezech. 27, 7 I Macc. 4, 23 EPIPHAN. Avell. p. 753, 9). Ezech. 23, 6 vestitos -o. 27, 24. GREG. M. moral. 25, 39 p. 347^A ut... -us caeruleo colore resplendat. allegorice: BACHIA. repar. laps. 23 nec deerit tibi -us, si livore obcallueris corpus tuum (sc. castigando). EVCHER. form. 9 p. 53, 1 -us confessorum livores.

? pro adi.: pertinet ad colorem lapidis -i (v. p. 3127, 50), fere i. q. caeruleo coruscans: DRAC. laud. dei 1, 249 atque (utque Vollmer) -us adest avibus per colla et pectora fulgor.

cf. vaccinium.

Brandt.

*hyades (Hyades), -um (sg. hyas: v. p. 3129, 47) f. ὑάδες. scrib. etiam yad- (cf. l. 68. 78), hiad- (cf. l. 70. 77); raro iad-; litteris graecis: l. 61. 65. acc. plur. gr. -as (producitur in arsi: Ov. fast. 3, 105) passim (v. Neue-Wagener I² 487). -es: SCHOL. Germ. Bas. p. 75, 15 al. Hyg. astr. 2, 21 p. 63, 1. et al. de etym. et signif. (cf. W. Gundel, De stellarum appellatione..., Gießen 1907 p. 101 sqq.). CIO. nat. deor. 2, 111 Tauri caput stellis conspersum est frequentibus: 'has Graeci stellas -as vocitare suerunt' (Ara. frg. 29) a pluendo — ὕειν enim est pluere (sim.: TIRO Gell. 13, 9, 4, qui addit: nam et cum oriuntur et cum occidunt, tempestates... cient [cf. p. 3129, 34]. Ov. fast. 5, 166 [v. p. 3129, 7]. FEST. p. 302. PLIN. nat. 18, 247 [cf. etiam 2, 106]. SERV. georg. 1, 138 ἐπὶ τοῦ ὕερος [cf. l. 66]. Aen. 1, 744 ἐπὶ τοῦ ὕειν [inde ISID. orig. 3, 71, 12, qui addit: id est a succo et pluviis]. GREG. M. moral. 9, 15 p. 867^B et 868^A. et al.). nostri imperite auculas, quasi a subus essent non ab imbris nominatae (sim.: TIRO l. c. ὑάδες... οὐκ ἐπὶ τῶν ὕων id est non a subus... appellantur. FEST. p. 302 [nostri exi]stimantes a subus <dici saeculo parum elo>quenti. PLIN. nat. 18, 247 PROB. Verg. georg. 1, 138. aliter: GELL. 13, 9, 5 quod ab illis Graecis ὑάδες, a nobis primo 'syades', deinde 'auculae' appellatae. SERV. auct. georg. 1, 138 a porcis... non a pluviis, quas ὕερος vocant, dictas accipiunt). SERV. Aen. 1, 744 alii dicunt -as dictas vel ab T littera (cf. Birt, Hiit bei Plaut. 129) vel ἐπὶ τοῦ ὕος id est sue, in cuius formatae sunt faciem (cf. auct. georg. 1, 138 [inde GLOSS.¹ V Abba HI 38, ubi trad. in modo quinque (i. V pro Y susp. Linds., sed cf. Gundel 105) litterae]. BREV. EXPOS. Verg. georg. 1, 138 p. 228, 6 Y littera formatae -es appellatae sunt. Hyg. fab. 192, 2 GREG. M. moral. 9, 15 p. 868^A). derivatur a cognomine Dionysi, q. e. Τῆς: SCHOL. Germ. Bas. p. 75, 7. a nomine Hyantis (cf. Ov. fast. 5, 182 nomina fecit Hyas): SCHOL. Germ. Bas. p. 75, 15 (cf. Robert, Eratosth. catast. XIV p. 110, 13). SERV. auct. Aen. 1, 744 SCHOL. Verg. Bern. georg. 1, 138 Hyg. astr. 2, 21 p. 63, 9. et al. GLOSS.¹ III Abstr. HI 7 tres stellas (V Abba X 2 -es stellae). Corp. H 104 -as a tauri similil[udine]. 162 -as: Praedgasram (anglosax.). GLOSS. ὑάδα οεα- dae. de re v. Gundel, RE VIII 2615 sqq.; Weizsäcker et Engelmann ap. Roscher, Lex. d. gr. u. röm. Mythologie s. v. [dub. vel corr.: VERG. Aen. 1, 744 Iopas canit... arcturum plaviasque -as geminosque triones (vs. tamquam iniuria ex 3, 616 repetitum secl. Albrecht, alii; cf. Rudberg, Éranos 34, 1936, 78 sqq.). MANIL. 1, 371

[Rubenbauer]

Pleiades -esque, feri pars utraque Tauri, in borean scandunt (*del. post Bentleium Housman*). PLIN. nat. 2, 106 (*falso add. E?*). STAT. silv. 1, 3, 95 *coni. Heinsius pro Pyladum*. PS. HIPPOCR. num. sept. 23, 9 (*cod. G*) loco corr.]

1 plur.: *stellae in capite Tauri signi sitae* (*cf. Arat. phaen. 173*): CIO. Arat. frg. 29 (*v. p. 3128, 54*). TIRO Gell. 13, 9, 4. Ov. fast. 5, 166 ora micant Tauri septem radiantia flammis, navita quas -as Graius ab imbre vocat. 6, 197 (*v. l. 28*). GERM. 178 SEN. Thy. 833 AVIEN. Arat. 434. HYG. astr. 2, 21 p. 62, 13 (*cf. Eratosth. catast. XIV Vat. p. 4 Rehm*). MACR. somn. 1, 18, 13 Sat. 5, 11, 11. *de numero*: SERV. auct. georg. 1, 138 alii septem, alii quinque dicunt (HYG. astr. 3, 20 p. 90, 8). SCHOL. Verg. Bern. georg. 4, 425 -es 'sidus' quia multae sunt (*cf. ISID. diff. 1, 496*). *continent stellas VII*: Ov. fast. 5, 166 (*v. l. 7*). SCHOL. Germ. Bas. p. 76, 1 SCHOL. Verg. Bern. georg. 1, 138. *et al. stellas V*: FEST. p. 302 AVSON. 408, 24 p. 244 P. SCHOL. Germ. Bas. p. 76, 4 GLOSS. IV 445, 2. *commemorantur una cum Pleiadibus* (*cf. etiam l. 49*): VERG. georg. 1, 138 Ov. met. 13, 293 fast. 3, 105. PLIN. nat. 37, 100 *guttae aurcae in sandastro gemma Pliadum -umque dispositione ... stellantur*. VAL. FL. 2, 67 Pleiones -umque locos. MACR. somn. 1, 18, 5 Vergiliae ... non -as quae vicinae sunt deserunt. PS. HIPPOCR. num. sept. 2, 77 (*cod. G*). 2, 78 (*cod. A*). *cum aliis sideribus*: VERG. Aen. 3, 516 (*v. p. 3128, 83*). Ov. met. 3, 595. SEN. Med. 769 (*v. Gundel 106 sq.*). FILASTR. 103, 1 poetae ... -as, haedos ... asserunt nomine delirantes. VVLG. Iob. 9, 9 qui facit arcturum et Oriona et -as (*allegorice interpret. GREG. M. moral. 9, 15 p. 867^A et B*). *ortus, occasus*: Ov. fast. 4, 678 hac -es Dorida nocte tenent. 4, 679 tertia post -as ... lux ... orta remotas. 5, 164 pars -um toto de grege (*cf. Gundel 106^B*) nulla latet. 6, 197 postera lux -as, Taurinae cornua frontis, evocat et multa terra madescit aqua. MANIL. 5, 119 surgent -es. FIRM. math. 8, 6, 6 SERV. Aen. 3, 156 RVT. NAM. 1, 633 GREG. M. moral. 9, 15 p. 867^A. *et al. observantur potissimum a nautis*: VERG. georg. 1, 138 Aen. 3, 516 HOR. carm. 1, 3, 14 Ov. met. 3, 595. fast. 5, 166 (*v. l. 7*). SEN. Med. 312. AMPEL. 3, 2 a nautis et ab agricolis. *et al. indicant imbres* (*cf. l. 48 sq. p. 3128, 56*): VERG. Aen. 3, 516 (*cf. p. 3128, 83*) pluvias ... -as (*SEN. Med. 312. HOR. carm. 1, 3, 14. tristis. SCHOL. Germ. Bas. p. 75, 9 pluviales. RVT. NAM. 1, 633 udae*). Ov. fast. 6, 197 (*v. l. 29*). trist. 1, 11, 16 -as seris hauserat auster aquis. PROB. Verg. georg. 1, 138. *et al. sec. doctrinam astrologorum mores efficiunt turbulentos*: MANIL. 5, 119—127. FIRM. math. 8, 6, 6. *cf. 8, 6, 13 si in occasu fuerint -es, ... insperatum mortis exitum decernitur. fabulae de -bus personatis* (*cf. Ov. fast. 5, 169—182. fabulas improbat ISID. nat. 26, 1*): SCHOL. Germ. Bas. p. 75, 11 sqq. SERV. Aen. 1, 744 HYG. astr. 2, 21 p. 62, 13 sqq. fab. 188, 2. 192, 2 MYTHOGR. I 120. 234. CLAUD. 28, 172 vestigia fratris germanae servant -es. *nomina*: SCHOL. Germ. Bas. p. 76, 7 SERV. auct. georg. 1, 138 HYG. (*v. l. 43*).

2 sing. collective (*cf. GLOSS. II 461, 39 δᾱς ἡ ἐν τῷ ὄρει*): STAT. silv. 1, 6, 21 non tantis -s inserena nimbis terras obruit aut soluta Pleias. CLAUD. 15, 498 licet ... imbribus umescant haedi nimboaque Taurum ducat -s.

cf. succulae, Atlantides, sidus Hyantis.

hyaena, -ae f., ὕαινα. scrib. in codd. (*cf. etiam l. 54. 56. 57*) (h)y(a)en-, (h)y(a)en-, hiem-, hyem-, hen-, gen-; in tit. (*l. 82*) huaen-. NOT. Tir. 108, 88 iena (*inter leaena et ichneumon*). *de re v. Steier, RE Suppl. IV 761 sqq.*

1 nomen animalis terrestris (GLOSS. V 416, 52 hyinae nocturnum monstrum similis cani. 422, 50 hygae quas beluas vocant [*cf. l. 76. p. 3130, 11 et v. vol. II 1861, 61*]). 635, 8 bestia, cuius pupillae lapidatae sunt [*cf. p. 3130, 18*]: *de natura et moribus (fusus) PLIN. nat. 8, 105 sq. 8, 108 SOL. 27, 23 sqq. cf. etiam l. 77*: Ov. met. 15, 410 quae modo femina tergo passa marem est, nunc esse marem miremur -am (*cf. PLIN. nat. 8, 105 -is utramque esse naturam et alternis annis mares, alternis feminas fieri. TERT. pall. 3 p. 926 Oe. -a, si observes, sexus annalis est; marem et feminam alternat. RVTIN. Clement. 8, 25. GLOSS. V 364, 56 qui sexum mutant ut lepus [pro lupus]*). PLIN. nat. 8, 106 ab uno animali (*sc. -a*) sepulcra erui inquisitione corporum (*cf. SOL. 27, 24 HIER. l. 79 sq.*). 8, 108 -ae plurimae gignuntur in Africa egs. 11, 151 -ae oculi in mille colores transcutunt subinde (*cf. 8, 106*). 11, 177 lupo et -ae cervix singulis rectisque ossibus rigens. 11, 183 maximum cor ... est ... -is et omnibus timidus. 28, 92 -am magi ex omnibus animalibus in maxima admiratione posuerunt, utpote cui et ipsi magicas artes dederint egs. (*cf. SOL. 27, 26*). 28, 99 spinae -ae articulum ... nodum Atlantion vocant; est autem primus. 37, 168 *v. p. 3130, 18. RVTIN. hist. 11, 4 p. 1006, 10 Macarius -ae [N [gr. δᾱλνς]. ** aene L¹, leaene L²] speluncam* (*cf. l. 78*) habuit cellulae suae vicinam (*seq. belus [cf. l. 57]*). *affertur tamquam exemplum crudelitatis*: ITALIA Ier. 12, 9 (*Hier. in Matth. 23, 38*) facta est mihi hereditas mea quasi spelunca -ae (*[δᾱλνς, Vulg. aliter]*). *cf. HIER. in Ier. 3, 8, 3 p. 156, 20 sqq. hom. Orig. in Ier. 8 p. 647^B in Is. 65, 4 sq. p. 633^B. tract. in Marc. p. 363, 14 sqq. de tetractura natura -ae*. *de usu* (*cf. etiam EDICT. imp. Diocl. III/IV 8, 19 pellis huaenae infecta X quadraginta*) (*cf. l. 71*) *vel medicina* (*cf. PLIN. nat. 1, 28, 27 medicinae ex ... -a LXXVIII. 28, 92—106*): COLVM. 2, 9, 9 nonnulli pelle -ae satoriam trimodiam

vestiunt atque ita ex ea ... semina iaciunt (*inde PALLAD. 10, 3, 1. cf. 1, 35, 14. in medicina*: PLIN. nat. 28, 96. 115 MARCELL. med. 36, 27). SCRIB. LARG. 38 -ae fellis p. X I (PLIN. nat. 29, 117. *cf. 28, 94. 97 HIER. adv. Iovin. 2, 6 p. 292^A MARCELL. med. 8, 17. 42. 104. 175*). 172 -ae corii particulam egs. LYCAN. 6, 672 non durae (dirae dett., Grot.) nodus (*i. articulus; cf. p. 3129, 73*) -ae defuit in instrumento magico (*R. Fritzsche, Quaest. Lucan. Jena 1892 p. 32 falso de lapide hyaenia [l. 16] interpretatur*). PLIN. nat. 24, 163 -ae urina. 28, 97 cerebro -ae. 28, 98 candida e pectore -ae caro. 32, 57 medulla -ae (MARCELL. med. 35, 19). 37, 142 -ae iubis. PLIN. med. 3, 33 p. 106, 9 -ae sanguis. *in ludis circensibus*: CAPITOL. Gord. 33, 1 *v. s. belus* (*vol. II 1865, 54*).

2 nomen piscis: PLIN. nat. 32, 154 -am piscem vidi in Aenaria insula captum.

deriv.: hyaenia, -ae f. ab hyaena, *cf. chelonia sim.* scrib. hymen-, hym-, (h)yen-, (h)ien-, gen-. -um: *v. l. 22*. *nomen lapidis pretiosi*: PLIN. nat. 1, 37, 60. 37, 168 -ae, ex oculis hyaenae (*cf. p. 3129, 58*) lapides (*Mayh., tabidae vel tabido codd.*), † in vase (*latet in his loci aut occasionis inveniendi significatio* Mayh.) inveniri dicuntur et, si credimus, linguae hominis subditi futura praecinare (*sim. SOL. 27, 25 [-um S.A.P.] ISID. orig. 16, 15, 25 [inde GLOSS. I Ansil. HI 91]*).

hyalinus, -a, -um, ὕαλιος. saepe scrib. yal-. GLOSS. I Corp. H 163 -um vitreum, viridi coloris.

1 i. q. e vitro factus: FVLG. myth. 1 praef. p. 14, 11 -ae (lunae superscripto vitreae E) cavitatem sphaerae osseo fastigans tigillo Urania. MART. CAP. 6, 375 -i pulveris respersione coloratam velut mensulam. 2 i. q. viridis coloris: SERV. georg. 4, 335 *v. l. 39*. MART. CAP. 1, 66 amictus. 1, 67 vestis. 8, 811 pennis.

hyaloides, -is adj., ὕαλοειδής. *de parte oculi*: CELS. 7, 7, 13° oculus cavo continet quiddam, quod a vitri similitudine -s Graeci vocant, id neque (liquidum neque) aridum est, sed quasi concretus umor (VINDIC. gyn. p. 432^b hyalidis. 435^d hyalodotes. 435^e hiliates. med. 19. *cf. epit. alt. 5 p. 468, 2 tunica oculi -s [Heraeus, hal- cod.]*).

hyalus, -i m. (?), ὕαλος. scrib. (h)yal-, (h)ial-, hal-.

1 i. q. vitrum (GLOSS. I Ansil. YA 6 yal[i]um: vitrum Graece): VERG. georg. 4, 335 vellera ... -i saturato fucata colore (SERV.: hyalino, viridi, nymphis apto. auct.: id est vitreo colore). 2 i. q. color viridis: AVSON. Mos. 418 caeruleos nunc, Rhene, sinus -oque virentem pande peplum. PRVD. perist. 12, 63 camiros -o insigni varie cucurrit arcus (*an ad l? cf. Dressel ad l.*).

hyanchē, acc. -ēn f., ὕαγχη. genus morbi: CAEL. AVR. acut. 3, 1, 3 in exterioribus atque utraque parte tumore constituto -en appellaverunt (*opp. cynanche, paracynanche, synanche*).

hyas (Hyas), -adis f. *v. p. 3129, 47*.

[oleum hybenum traxis (Hispanum fraces Büch., 'latetne stora-cis? Oder, 'an Hyblaeum vel hyenum?') Svennung] CHIRON 860.]

hybrida, -ae et hybris (ibr-) m. [*vox peregrina, cf. c. iber (imber) 'ἡμιερὸς*; alii vix recte conferunt gr. ὅφεις ὄφειον vovteqivón Hes. J. B. H.] prorsus dubium est, utrum -a genuinus fuerit nom. an acc. falso pro nom. acceptus sicut in vv. q. s. cassida, cratera, lampada sim.; certe forma hybris (EVG. TOLET. l. 66) est nom. recompositus. traditur ib- in parte codd. HOR. (v) et EVG. TOLET., yb- in optimis libris SVET., alias semper aspiratur; in mell. codd. praevallet scriptura hyb- (*cf. etiam Onom.*). NOT. Tir. 92, 52 hybrida. syll. hybr- ap. poetas semper longa est. [*falso coni. Itali MART. 6, 39, 20 -arum (pro Niobidarum codd., Linds., Her.) grex.*]

1 de animalibus ex dissimilibus parentibus natis: *de sub-bus* (*cf. l. 78*): PLIN. nat. 8, 213 in nullo genere aequae facilis mixtura cum fero, qualiter natos antiqui -as vocabant ceu semiferos, ad homines quoque ut C. Antonium Ciceronis in consulatu collegam appellatione tralata. ISID. orig. 12, 1, 61 -ae ex apris et porcis nascuntur (*inde EVG. TOLET. carm. 42, 6 apris atque sue saetosus nascitur ibris*). *de canibus*: PORPH. Hor. sat. 1, 7, 2 -ae ... proprie dicuntur canes, qui ex imparibus parentibus nati sunt, hoc est venatico et gregario (*cf. SCHOL. Hor. sat. 1, 7, 1*).

2 transfertur ad homines imparibus parentibus (*sc. Romanis et exteris vel liberis et servis*) natos (*cf. l. 62*): BELL. Afr. 19, 3 quos ... ex -is, libertinis servisque conscripserat. HOR. sat. 1, 7, 2 proscripti Regis Rupili pus atque venenum -a (*cognomen esse putat Birt, Philol. 76, 1920, 130*) quo pacto sit Persius ultus (*cf. PORPH.: Persium parentes habuisse ... Graecum et Romanam aut Romanum et Graecam et ideo -am appellatum; sim. SCHOL., ubi additur: aut per contrarium -am dicunt appellari, qui mixto genere sermonis loquatur Graece Latineque*). SVET. Aug. 19, 1 Asini Epicadi ex gente Parthina -ae. *per iocum*: MART. 8, 22, 2 invitas ad aprum, ponis mihi ... porcum. -a (*cf. l. 61*) sum, si das ... verba mihi. *v. Onom.*

hybridicus (scrib. hibr-) NOT. Tir. 92, 52^b. Rubenbauer.

hyc vel yc, vox sive Hebraeis sive Aegyptiis attributa. CASSIOD. Ios. c. Ap. 1, 82 vocabatur ... omne genus eorum Yesos (sesos sim. l. v.), hoc est reges pastores; 'yc' (*ae l. v.; gr. vx*) enim secundum sacrarum linguam litterarum regem significat (*talīs vox in hebr. non [Rehm]*)

invenitur), 'sos' vero pastorem eqs. 83 in aliis autem exemplaribus non reges significari comperi per appellationem 'yc' (hyc, is, re ll. vv., gr. ὕκ), sed ... captivos ...; 'hyc' (yc, ic, hec ll. vv., gr. ὕκ) enim rursus Aegyptiaca lingua et 'ac' (hac l. v.) quando pingui sono profertur (τὸ ἄν δακνόμενον) captivos ... significat.

(h)ydatis, -idis f., ὕδατις. 1 vitium vesicae: Ps. THEOD. PRISC. ves. vit. 1 p. 261, 9 calculus haemorrhagia dysuria stranguria -es (ydatides r, ydatitis b). 2 lapis pretiosus: MART. CAP. 1, 75 posterior ... pars coronae -e (idatide β, ydatite codd. plur. haud scio an recte [cf. l. 11]), adamante et crystallo lapidibus alligabatur.

?(h)ydatis, abl. -e, *ὑδατίτης. v. l. 10.

hyderos, acc. -on, ὕδρεος. hydropis genus: CAEL. AVR. chron. 3, 8, 97 -on ... appellant dispersum sive infusum per viarum raritatem atque carnis spiramenta liquorem. item dicunt -on ex renibus generari, hydropem vero ex duritate iecoris. cf. hydrops.

hydōr, ὕδωρ. GLOSS. V Abba HE 5 hedor aqua. hic illic scribitur in explicationibus graecum vocabulum latinis litteris, e. g. p. 3136, 4 (ydōr). 3136, 16. 3137, 44 (ydros; sic et ISID. orig. 20, 6, 4). GRAMM. suppl. 234, 30 (ydor).

[+hydosergeros v. p. 3134, 80.]

*hydra, -ae f., ὕδρα (de etymol. cf. l. 32). in codd. saepe scrib. ydr-, idr- (cf. l. 26). hydr-: GLOSS. III 292, 4. prior syllaba ap. poetas semper longa est; item in aliis vv. ab hydr- incipientibus exceptis locis p. 3137, 34. 3138, 42 laudatis. plur.: l. 39, 64; formas in -is omnes s. v. hydrys attuli. NOT. Tir. 107, 17 idra. GLOSS. ὕδρα. v. et l. 30 sqq. inde a CIO. VARRONE. [ex conl.: p. 3132, 13. falso trad. vel ed.: PLIN. VAL. 1, 18 l. 53 pro hygra. v. et p. 3132, 67.]

1 de belua: a in fabulis poetarum: α de -a Lerna (cf. SERV. Aen. 6, 287 'belua Lerna': -am dicit ...; sed latine excetra dicitur ...; sed constat -am locum fuisse evomentem aquas ...; nam -a ab aqua dicta est [inde ISID. orig. 11, 3, 34. 12, 4, 23]. 6, 803. 8, 299 Lernaeus anguis, id est -a. HYG. fab. geneal. 89 ex Typhone et Echidna ... -a serpens, quae novem capita habuit. GLOSS. IV Plac. H 17 -a draco fuit multorum capitum <in> Lerna palude provinciae Arcadiae. I Ansil. YD 18 [cf. 15]: VARRO Men. 299 adde -am Lernaean et draconem Hesperidum: quot bestiae fuerunt immanes (LVC. 5, 27 L. ... pestis -a. PROP. 2, 24^b, 25 L. pugnet ad -as amator. SIL. 3, 33 AMPEL. 2, 4. AVSON. 366, 2 p. 106 P. contudit [cf. l. 50]. HYG. astr. 2, 23 fab. 30, 3). CIO. de orat. 2, 70 non ... quae siturum esse ... Polycitum illum, cum Herculem fingeat, quem admodum pellem aut -am fingeret (cf. 2, 71). HOR. carm. 4, 4, 61 -a secto corpore firmior (cf. ELEG. in Maecen. 1, 83 cum nascentem meteret [v. app. crit.] ... -am [inde GERM. 543 fecundam meteret cum ... -am]. OV. met. 9, 192 nec profuit -ae crescere per damnum [inde CLAUD. rapt. Pros. 2 praef. 41 CASSIAN. c. Nest. 1, 1, 1]. SEN. Herc. O. 1292 fecundum ... caput -ae. LVCAN. 4, 635. MART. 9, 101, 9 fecundam vetuit reparari mortibus -am. MIN. FEL. 20, 3 renascentem. CLAUD. 8, 264 DRAC. Romul. 4th. v. et l. 64. 69. 70 al.). HOR. epist. 2, 1, 10 diram qui contudit (cf. l. 39) -am (VAL. FL. 7, 623). FEST. p. 290 effigies -ae posita a M. Agrippa (cf. SEN. epist. 113, 9 faciem. v. et l. 59). SEN. Herc. f. 46 armatus venit leone et -a (i. sagittis venenatis) Hercules. Herc. O. 19. 94. 284. 851. 914 virus ... -ae (cf. TERT. pall. 4 p. 935 Oe. sanguis [DICT. 4, 19]. SERV. Aen. 3, 402 fel). 918. 1194. 1360. 1650. 1927 Med. 701 LVCAN. 9, 644. STAT. Theb. 2, 377 ambusta ... -a (cf. AVIEN. Arat. 381 SCHOL. Hor. epist. 2, 1, 10 BOETH. cons. 4 carm. 7, 22). MART. epigr. 28 (27), 5. 5, 65, 14 SCHOL. Germ. Bas. p. 70, 7 COMMENT. Lucan. 4, 527 CLAUD. 3, 290. 296 carm. min. app. 2, 40 SIDON. carm. 13, 5. -a pro signo in scuto efficta: VERG. Aen. 7, 658 satus Hercule ... Aventinus clipeo ... insigne paternum centum angues cinctamque gerit serpentibus -am (hendiachoin. cf. CLAUD. DON. ad l. p. 98, 20. 26. 99, 12). SIL. 2, 159 STAT. Theb. 4, 169.

per comparisonem: Ps. ALEX. c. Dind. coll. p. 182, 9 (de monstris Tartareis) -ae sunt vitiorum post satietatem renascentium foeditates. POTAM. epist. ad Athan. RevBén. 30, 1913, 280, 23 nisi et contra Salvatorem -a virosior prorupisset serpens (i. haeresis). VIR. ill. 35, 7 viso Laevini exercitu eandem sibi ait adversus Romanos quam Herculi adversus -am fuisse fortunam Pyrrhus. ZENO 1, 4, 3 p. 294^b manibus suis facta -a formatur procaz semper incedit impudica mulier. AMBR. fid. 1, 6 (4), 46 haeresis ... velut quaedam -a fabularum vulnibus suis crevit (cf. HIER. in Ezech. lib. 1 p. 16^a. lib. 6 p. 165^d quod medio serpente confosso non revirescerent -ae novella plantaria. in Os. lib. 2 praef. p. 860^d in Mich. lib. 2 praef. p. 1190^c. cf. l. 66. 77). HEGES. 1, 43, 3 p. 106, 27 cui tam multiplex Alexandri ... suboles velut quaedam -a renatis quae amputata fuerant capitibus regerminaret. MAR. MERC. Conc. 1° 5 p. 9, 26 te (Iulianum) veluti monstruosam viperam, ut fertur -a fuisse, diffugient. BOETH. cons. 4, 6, 3 W. talis ... materia est, ut una dubitatione succisa innumerales aliae velut -ae capita succrescant.

β de aliis monstris fabulosis: in Tartaro (ex confusione c. Echidna, ut vid., cf. l. 83. v. et supra l. 64): CIO. carm. frg. 33, 41 B. (Tusc. 2, 22) -a generatum canem Cerberum (Soph. Trach. 1099 Ἐχιδνὴς Θράγμα). VERG. Aen. 6, 576 cernis ... facies quae limina servet? quinquaginta atris immanis hiatibus -a saevior intus habet

sedem. VAL. FL. 3, 228 ast illum (Coeum ex Tartaro caelum repetentem) ... Eumenidum canis et sparsae iuba reppulit -ae. STAT. silv. 5, 3, 280 centauris -aeque greges (i. multa capita) Scyllaeaeque monstra aversae celent valles. de anguib. Herculem puerum ag-

gressis (cf. p. 3139, 3): SEN. Herc. f. 222 guttura elidens manu prolusit -ae. MART. 14, 177, 2 iam poterat geminas -a timere manus. de dracone Cadmeo (cf. p. 3138, 69): ADNOT. Lucan. 4, 550 'Dircaea cohors': eos ... dixit, qui seminatis -ae dentibus nati sunt.

b de siderē (gr. [Arat.] ubique Ὕδρη; catasterismum narrat HYG. astr. 2, 40, cf. Ov. fast. 2, 257 p. 3138, 57): CIO. Arat. 214 hic sese ... erigit -a, praecipiti lapsu flexo cum corpore serpens. 292. 376 caput -ae (AVIEN. Arat. 1111). 387. 397. 449. 478 serpentis -ae. MANIL. 1, 612 circulus extremam ... secans -am. GERM. 619. 626 (illa codd.). 698 AVIEN. Arat. 891. 1123. 1134. 1212 HYG. astr. 2 praef. 2, 40. 3, 22. 37. 39. 4, 3. 12 al.

2 i. q. hydraulus: INSCR. RevA. VI 4 (1934) p. 260 n. 118 (a. 228) C. Iul. Viatorinus ... -am coll(egio) ... de suo d(ono) d(edit). deriv.: hydrinus.

hydraeus, -a, -um, ὕδρατος. i. q. ad hydram pertinens: AMBR. fid. 3, 1, 3 quia -i nominis et Scyllaei litoris comparisonem induimus (1, 6, 46, v. p. 3131, 70). MART. CAP. 7, 729 radiorum innumera repente multitudo prorumpente ... divi ... eam (Arithmeticam) -o (ydreo codd.) germine pullulare opinabantur.

n. pro subst. hydraeum, (-i). i. q. ornamentum in hydram formam factum: CIL XIV 8941 -um <g>emmis exornatum et auratum.

hydragōgia, -ae f., ὕδραγωγία. i. q. aqueductus: VARRO Men. 290 sensus portae (sc. sunt), venae -ae, clovaca intestini (i. intestina).

hydragōgus (-os: l. 36. 37), -um (-on: l. 40), ὕδραγωγός. scrib. idr-: l. 36. 37. 38; ydragag-: l. 39. 40. [ex falsa versione vel traditione: ALEX. TRALL. 1, 47 his ... -um utile est (p. 501 P. ὕδραγωγός).] i. q. aquam ducens: pro adi.: CAEL. AVR. chron. 3, 8, 119 contra hydropem utendum ... aquiducis medicaminibus, quae Graeci -a vocaverunt. pro subst.: -os (-na) nomen herbae: PS. APVL herb. 27 l. 6 camedafne a Graecis dicitur dafnitis, alii idragogos (cacag-, carag- ll. vv.). 68 l. 8 a Graecis dicitur nimfea ... alii idragogos (landraginos β) ... Itali nimfea (sive aquiducta [i. aquiduca] add. βγ. cf. GLOSS. III 566, 32 idragogus i. nimphae). -on medicamentum (cf. l. 33): CASS. FEL. 76 p. 183, 2 umorem -o (ydrogago codd.) dato ... excludes. p. 183, 10 aliud -on (ydrogagon codd.) fortioris virtutis.

eadem ratione ... versantur hydraletae (ὕδραλέται, i. molae aquariae; sic Schneider, hydraulae codd.) VITR. 10, 5, 2.

hydrargyrus (-os: l. 45), -i m., ὕδραργυρος. DIOSC. 5, 120 argentum vivum quod ydrarguiros (hydr- P, ydrogiros c) appellat. i. q. argentum vivum artificiose e minio extractum (de re v. l. 50; Blümner, Technol. IV 98; A. Jacob ap. Daremb.-S. s. v.; Ganschietz, RE IX 55): PLIN. nat. 1, 33, 41 de -o. 33, 64 aes insaurari argento vivo aut certe -o legitimum erat (cf. 33, 100. 125). 33, 123 ex secundario minio invenit vita et -um in vicem argenti vivi ...; fit autem duobus modis: eqs.

? hydrastina v. hydropitria (p. 3137, 26).

hydraula, -ae et hydraulēs, abl. -e m., ὕδραυλις. scrib. ydr-, idr- (l. 55), hedr- (l. 55). formae occurrunt -a, -am, -e, -ae, -arum, -as. NOT. Tir. 107, 18 idralis. GLOSS. III 84, 24 ὕδραυλις hedraulā. [falso trad.: VITR. supra l. 43.] 1 i. q. hydraulī artifex: PETRON. 36, 6 ut putares essedarium -e cantante pugnare. SVET. Nero 54 voverat ... proditorum se ... etiam -am (-um M) et cho-
55 raulam et utricularium. MART. CAP. 9, 924 -as (v. vol. IV 949, 35). COD. Iust. 10, 48, 4 (imp. Diocl.) -ae munerum civilium immunitatem sibi iure concessum probare minime possunt. ? 2 i. q. hydraul-
lus: MART. CAP. 2, 117 nec titubant mela nec ex fidibus sonitus nec -arum harmonica deerat plenitudo.

Ael. Iustus hydraularius (i. hydraulēs) salariarius leg. II CE 489 (= CIL III 10501. cf. l. 84). ab hydraulus.

hydraulia, -ae f., *ὕδραυλία. i. q. hydraulus: SERV. ecl. 7, 21 aquae motus musicen efficit, ut in -a (R, ydr- PH, idr- L, ydra uilia AB, hydraulis Thilo dubitanter) videmus. GRAMM. suppl. 284, 30 ydraulia est organum.

hydraulicus, -a, -um, ὕδραυλικός. [falso trad.: VITR. infra l. 81.] ad hydraulum pertinens: VITR. 1, 1, 9 -as quoque machinas et cetera quae sunt similia his organis sine musicis rationibus efficere nemo poterit (9, 8, 4 Ctesibius ... -as m. primus instituit). PLIN. nat. 7, 125 -is organis repertis a Ctesibio (SVET. Nero 41, 2. TERT. anim. 14 p. 319, 13 [inventio Archimedi adscribitur]. AMM. 14, 6, 18 SIDON. epist. 1, 2, 9).

hydraulus, -i m., ὕδραυλος et ? hydraulum, -i n. (v. l. 84). i. q. organum aquaticum (de re v. VITR. l. 81; C.-E. Ruellé ap. Daremb.-S. s. v.; Tittel, RE IX 60): CIO. Tusc. 3, 43 -i (hTAPAI fere codd., -is V³) hortabere ut audiat voces potius quam Platonis? VITR. 10, 8, 1 de -is (Marini, hydraulics codd.) ... quas habeant rationationes ... non praetermittam (eq. descriptio artificiosa). PLIN. nat. 9, 24 delphinus ... mulcetur symphoniae cantu, sed praecipue -i sono. CE 489, 7 (cf. supra l. 64) spectata in populo -a grata rege-
[Rehm]

bat Sabina ("a sic declinatum puto ut organa" Bücheler). cf. p. 3132, 16. deriv.: hydraularius.

hydrel(a)eum (-on), -i n. et hydrel(a)eus (-os: l. 19), -i m. (l. 16, 19, 21) et hydroleum (-on), -i n. (forma detorta sec. "oleum"), ὑδρέλαιον (sic ubique in versionibus). scrib. plerumque sine h; -lae- scrib. nusquam, -li- l. 14. forma -on pro indecl.: infra l. 11, 13, 20. i. q. medicamentum ex aqua et oleo mixtum (cf. l. 12, 16, 18; de re v. Pease, RE XVII 2457, 57 sqq.): THEOD. PRISC. log. 98 datur -on (idreleon V, idroleon B, idroleum r) ex veteri oleo temperatum. CAEL. AVR. acut. exc. 12 p. 709 utendum est ydroleon aut mulsa. CASS. FEL. 54 p. 140, 15 vomitum provocabis ex -o (ydroleo [idr-] codd.) calido, id est ex aqua calida et oleo admixto modico sale (sim. 65 p. 158, 25 [ydreleon c, ydroleo p] inde GLOSS. III 602, 16 et 21 [cf. I p. 51] idrolion). ALEX. TRALL. 1, 25 ydroleon. 3, 4 de hydroleo. ORIBAS. syn. 1, 19, 8 Aa p. 66, 21 Mō. ydreleon, id est aqua et oleum (La: ydreleus). 1, 28, 6 Aa p. 83, 11 iuvantur ydreleum ex aqua malvarum (La: ex ydreleo). 1, 33 p. 88, 6 de ydreleo. *ibid.* l. 7 et 8 in ydreleo. l. 10 miscetur autem oleum et aqua aequali mensura. 2, 26 Aa p. 106, 11 ydreleos (La: ydreleus). 2 add. p. 140, 17 de hydroleone ... clisterem. *ibid.* p. 140, 31. p. 144, 14 ydreleus. 8, 14 Aa p. 218na embrocabis ... caput ydreleo aut oineleo.

[**hydrium** v. l. 27, 32, 34.]

hydreauma, -atis n., ὑδρεῦμα. de script. et formis v. l. 32, 34, 35. i. q. cisterna, fons (cf. inscr. biling. CIL III 24); non nisi in nom. propr. fontium quorundam inter Coptum et Berenice in mari Rubro: CIL III 6627 (aet. imp. Aug.) per eosdem ... lacci aedificati et dedicati sunt: Apollonos -a (cf. l. 30; hydrium a(n)te) dist. Breccia, Musée d'Alexandrie [1911] p. 103] VII K. Ianuar. PLIN. nat. 6, 102 sq. prima mansio appellatur -a ..., tertia in altero -e a Copto xcv (mil. pass.), ... mox ad -a Apollinis (cf. l. 27) a Copto CLXXXIII ...; mox ad novum (cf. l. 34) -a (his quattuor locis codd. plur. habent hydrium) ...; est et aliud -a vetus — Trogoditicum nominatur — ...; distat a novo -e VII (inde SOL. 54, 7 terrestre iter hydrium tenus). TAB. Peut. 9, 4 cenonnydroma (i. καὶ νὸν ὑδρεῦμα. cf. l. 31. RAVENN. 2, 7 p. 20, 21 Schn. cenon idrima. v. Müller, Itin. Roman. 863; Kees, RE IX 78).

hydreus v. hydraeus.

hydri (PLIN. VAL. 5, 24, 25, 27) v. itrium.

***hydra**, -ae f., ὕδρα. scrib. in codd. saepe y-, hi-, i-, sed in inscr. semper hy-. Ps. ORIG. tract. 14 p. 159, 5 -ae ... apud Graecos vasa aquaria appellantur (EVCHER. instr. 2 p. 148, 5 GLOSS. cf. ISID. orig. 20, 6, 4 vasis genus aquatilis. GLOSS. vasa terrena aquarum). GLOSS. ὕδρα, urna, situla.

1 i. q. urna facta maxime ad capiendam aquam, sed et quamvis aliam materiam (e. g. vinum, farinam [infra l. 80]; de sortibus concidendis: l. 50. de re v. E. Pottier ap. Daremb.-S. s. v.): a loci varii (per compar.: infra l. 63 sq.): CIC. Verr. II 2, 47 dicebant ... -as argenteas pretiosas alia ... data esse Verri (BREV. de Hier. p. 153, 9. cf. l. 61). II 2, 127 scriptum erat, ut, quot essent renuntiati (pro sacerdotio), tot in -am sortes conicerentur. II 4, 32 -am Boethi manu factam praeclaro opere abstulit (35). II 4, 97 galeas ... aeneas caelatas opere Corinthio -asque grandes simili in genere atque eadem arte perfectas. VITR. 8 praef. 4 -ā aqua (hidria quam G, hydrio quem H) ad templum ... casta religione Aegyptiorum refertur. CIL VI 5306 (aet. imp. Aug.?) aediculam ... et -am onychinam sibi et suis ... fecit (cf. 15883 -am ... patrono ... posuit. 21445. 36584). XIV 2215, 19 res traditae fanis utrisque: ... -a Hypsiana ('cognomen obscurum' Dessau). RVFIN. hist. 11, 26 -ae fieri solent in Aegypti partibus fictiles, undique crebris et minutis foraminibus patulae, quibus turbida aqua desudans ... purior redditur. LIB. pontif. p. 104, 17 ministeria sacra argentea per omnes titulos: conflatas -as VI eqs. VAL. CEM. hom. 19, 3 p. 750^d perit ... quidquid -a plena suscepit. APRING. in apoc. 2, 6 Nicolaitae effusi ab -a veritatis in limum sunt mendacii provoluti. CASSIOD. in psalm. praef. p. 11^a psalmi sunt -ae, quae vinum caeleste recipientes puritatem eius in novitate semper custodiunt (cf. psalm. 70, 22). GREG. TVR. glor. mart. 25 p. 503, 9 (syn. vasculum). Thom. p. 105, 18 iussit exhiberi aquam in -a. PALLAD. hist. mon. I 7 p. 278^d lagoenas, quas -as vocant (p. 61, 12 B. ὕδρας, cf. II 14 p. 369^a). II 10 p. 361^a (p. 50, 13 B. βαυκάλιον, I 6 p. 272^a ampullam). MIRAC. Theclae 5 p. 171, 27. b loci biblici (gr. ubique ὕδρα): ITALA (Ambr. al.) et VVLG. gen. 24, 14 inclina -am tuam (Rebecca), ut bibam (saepius in sqq.; inde AMBR. Abr. 1, 9, 88 quater. Isaac 1, 2 RVFIN. Orig. in gen. 10, 2 p. 96, 1 AVG. loc. hept. 1, 88 p. 520, 14 CAES. AREL. serm. 85, 2). ITALA iud. 7, 16 (Lugd.) Gedeon dedit tubas in manus omnium et -as vacuas et lampades in medio -arum (Vulg. lagoenas, sed 7, 20 item -as. inde Ps. ORIG. tract. 14 p. 159, 5 HEGES. 5, 16, 1 p. 325, 23 AVG. quaest. hept. 7, 49 p. 489, 20 CYPR. GALL. iud. 346). VVLG. III reg. 7, 50 -as et fuscinas et phialas, 17, 14 (cf. 12 et 16) de Elia et vidua Sareptena; = ITALA [Ambr. al.] -a farinae non deficiet (inde AMBR. off. 2, 4, 14 Abr. 1, 5, 85 RVFIN. Orig. in gen. 16, 3 p. 140, 4 GREG. Naz. orat. 5, 12, 1 p. 181, 4 Ps. AVG. serm. ed. Mai 39, 1 SVLP. SEV. chron. 1, 43, 5 EPIPHAN. Avell. p. 744, 18 MAX. TAVR. serm. 61 p. 657^a ALC. AVIT. epist. 27 p. 58, 2). 18, 34 implete quattuor -as aqua. IV reg. 12, 13 fiebant ex

eadem pecunia -ae templi domini (cf. p. 3133, 61). eccl. 12, 6 conetur -a super fontem (inde HIER. reg. Pachom. 159na ORSIES. doct. 52). Ier. 52, 19. Ioh. 2, 7 (cf. 6; de nuptiis Canae factis; = ITALA [codd. omnes] implete -as aqua (inde COMM. apol. 659. HIL. [?] hymn. de Christo 25 [interpol. 2; idriis, ydris sim. II. vv.]. GAUDENT. serm. 9, 24 sqq. G. HYMN. Ambros. I 5, 13 PRVD. cath. 9, 29 MAX. TAVR. hom. 17 p. 260^b SEDVL. hymn. 2, 50 op. pasch. 3, 1 p. 232, 13 [carm. pasch. 3, 8 lacus]. GREG. M. in Ezech. 1, 6, 7 ITIN. Anton. Plac. rec. A 4 p. 161, 10). 4, 28 (= ITALA [codd. b d al.] reliquit ... -am suam mulier Samaritana (inde Ps. MAR. VICTORIN. phys. 25 p. 1309^a AVG. in euang. Ioh. 15, 16, 15, 30).

2 i. q. mensura ap. Ponticos: EPIPHAN. de mensur. 41 -a apud eos est sextariorum decem (gr. 30 p. 264 ὕδρα).

3 i. q. tit. comoediae anonymi, versae ex fabula Menandri vel Antiphanis (v. Ribbeck, Com. 3 p. 131): QVINT. inst. 11, 3, 91 cuni senis sermo, ut in -ae prologo, aut mulieris, ut in Georgo (ipsa quoque fab. Menandri), incidit.

v. et Onom. (nomen insulae MELA 2, 114).

hydrinus, -a, -um. ab hydra. GLOSS. -is serpentinis.

i. q. ad hydram (sc. Lernaeam) pertinens: PRVD. perist. 10, 886 Hercules -a suetus ustuire vulnere. TVRRIB. epist. 2 p. 693^c prava dogmata velut quibusdam -is capitibus pullulare cognosco.

hydrius, (-a, -um), ὕδριος. i. q. aquarius (de sidere): PRVD. apoth. 622 Christo nato labitur hinc pulsus Puer -us, inde Sagittae, palantes Geminus fuga separat eqs.

hydrocēlē, -ae f., ὑδροκήλη. y- vel i- pars codd., -chel- vel -cell- pars codd. ap. THEOD. PRISC. acc. -en: l. 29; nom. pl. -es (?): l. 32; acc. pl. -as: l. 31, 33, 34. i. q. herniae genus (describit CELS.). CELS. 7, 18, 7 Graeci communi nomine, quidquid est, -en appellant, nostri ... haec quoque sub eodem nomine (sc. herniae) ... habent. MART. 12, 83, 3 Fabianum dicentem tumidas in -as. MARCELL. med. 33, 60 inde ... -es (-ae vg.) puerorum sive ramices superlinuntur. THEOD. PRISC. eup. faen. 79 hoc hernias ... percuravit et -as ... similiter. *ibid.* -as (hydrocelicas b) et similes collectiones.

hydrocēleus, -a, -um, ὑδροκεληνός. y-, hi-, i- in codd. passim. -chel-: l. 41; -cell-: l. 43; -col-: l. 41, 45. [falso trad.: l. 34.] i. q.

hydrocele aegrotus (pro subst. praeter l. 40): PLIN. nat. 30, 74 -is stelonis mire prodesset tradunt ... corpus inassatum. CHIRON 579th de -o (sc. tumento). 677 quodcumque iumentum a vulsione renum -um factum fuerit (678). MARCELL. med. 33, 23 himeosis, ramitosis -isque (-chel- codd.). DIOSC. 1, 64 p. 80^a 14 -is (-col- P) medicatur (l. 59, 2 ὑδροκήλης). 1, 72 p. 81^b 32 [l. 67, 2 ὑδροκήλων]. 1, 67 p. 80^b 24 -is (-cell- P) ... praestat effectum (l. 61, 2 πρὸς ὑδροκήλης). ORIBAS. eup. 2, 1 B 4 Aa ὑδελίο utuntur ... ad ... -os (ad idrocolicus La, gr. 2, 1 B 9 ἐπὶ ... ὑδροκήλων).

hydrocephalus, (-i) m., ὑδροκέφαλος. hygro-: l. 50, cf. l. 54.

1 i. q. morbus quidam capitis (cf. Cels. 4, 2, 4, ubi -os legitur litt. gr.): Ps. SORAN. quaest. med. 250 quid est -us (y-)? aquosus humor aut sanguinolentus aut faeculentus collectio inter cutem, in aliqua parte capitis seu totum occupat caput (inde GLOSS. III 601, 37 igrocephalis faegolentus sanguis inter membranam et cutem). 2 i. q. homo eo morbo laborans: SORAN. p. 93, 5 quaerendum est, ne forte -us sit infans, hoc est aquam inter cutem capitis habeat (gr. p. 142, 13 Ilb. εἰ μὲν ὑδροκέφαλον [ὑδρο- Ermerins] εἴη τὸ βρέφος).

hydrochoos (l. 61, 62), -i (?), l. 59), acc. -on (l. 62), ὑδροχόος et **hydrochoeus**, acc. -ea (l. 58), dat. -i (?), l. 59), ὑδροχόος. i. q. Aquarius (sidus): NIGID. schol. Germ. Bas. p. 85, 13 (= frg. 99 Sw.) Nigidius -ea (-choia AP, -choos SV [ydra-]) sive aquarium existimat esse Deucalionem. CATVLL. 66, 94 proximus -i (pro dat. [cf. l. 56] habent Ellis, Neue-W. alii, sine necessitate, cf. Georges, Wortf.) fulgeret Oarion. GERM. 382 -os ... qua vestigia figit (Arat. 389 Ἵδρoχoή, Cic. 173 Aquarius). 693 -os. frg. 4, 21 -on.

hydrocollirium, -i n., ὑδροκολλήριον. i. q. collirium cum aqua factum: DIOSC. 1, 19 p. 66^a 3 hydrocolluria ammixa caligines oculorum purgat. 5, 124 p. 220, 14 calciten si volueris in ydrocolliriis miscere. om. gr. utroque loco. cf. hygrocollirium.

hydrofob- v. hydrophob-.

hydrogarātus, (-a), -um. ab hydrogarum. i. q. cum hydrogaro factus (n. pro subst. l. 69): APIC. 2, 44th -um (hidrogarum codd.) et apothermum. 2, 45 -a isicia sic facies: eqs.

hydrogarum (-on GLOSS. III 653, 11), -i n., ὑδρογάρον. scrib. partim y-, hi-. ydrogara, (-ae f.): GLOSS. III 218, 23. drogari i. ὑδρογάρον) v. vol. V 1, 2068, 35 (cf. Bulhart, WSt. 55, 1937, 164^a). i. q. gari genus cum aqua factum (v. Zahn, RE VII 845): LAMPR. Heliog. 29, 5 -um Romanorum ducum primus publice exhibuit, cum antea militaris mensa esset. APIC. 2, 44 isicium ex (et codd.) -o coques. 2, 2, 5 -o faeces conditi (sc. vini) addes. v. et p. 3132, 31. deriv.: hydrogaratus.

herba senecio a Graecis dicitur gerontea, alii erigeron, alii **ydrogerōn** (Ha Vvg. [i. *ὑδρογέρων], ydosgeros Ca et ed. H.-S. cum cruce, sciogeros vel seiogeros β, ydogeros γ) Ps. APRIL. herb. 76 l. 22.

hydrolapathum, -i n., ὑδρολαπάθος. i. q. rumex aquaticus herba: PLIN. nat. 1, 20, 85 -o. 20, 231 (de lapathi sive rumicis generibus) sunt qui -um tradant, in aqua natum.

hydroleum (-on) v. hydrelaeum.

hydromantia, -ae f., *ὁδρομαντία. acc. -an: l. 7. 8. i. q. divinationis genus ex aqua (v. Boehm, RE IX 79): VARRO frg. v. l. 6 bis. 13. PLIN. nat. 87, 192 anancitide gemma in -a (micro- l. v.) dicunt evocari imagines deorum. AVG. civ. 7, 35us. de -a (contra Varronem, cf. ibid. p. 318, 10 D. quod genus divinationis... Varro a Persis dicit allatum). ibid. p. 318, 7 D. Numa... -an facere compulsus est, ut in aqua videret imagines deorum (p. 318, 30 -an). p. 319, 2 -a. 319, 19 -a. ISID. orig. 8, 9, 12. 13 v. l. 16. 14.

deriv.: hydromantius.

hydromantis, pl. -ēs m., ὁδρομαντής. VARRO frg. Serv. auct. Aen. 3, 359 Varro... quattuor genera divinationum dicit: terram, aerem, aquam, ignem: geomantis, aeromantis, pyromantis, -is ([-iam quater cod. Ambr.]. inde ISID. orig. 8, 9, 13 [hydromantiam]). GLOSS.⁴ III Abstr. HI 15 -es qui ex aqua divinant.

hydromantii ab aqua dicti; est enim hydromantia in aquae inspectione umbras daemonum evocare ISID. orig. 8, 9, 12. ab hydromantia.

hydromeli, -itos (-itis) n. et (per confusionem c. lat. mel) **hydromel**, -llis n., ὁδρομέλι. scrib. y-, hi-, i-passim. -ll- etiam in formis graecis scribitur l. 46. 49; cf. l. 22. 26. de formis: ab -i: nom. acc.: -i: l. 36 al. -lle (vel ex falsa script. vel sec. formam vulgarem q. e. melle, cf. vol. VIII 605, 37): l. 31. 32. 48. 52. -llis: l. 51. ALEX. TRALL. 1, 58 v. p. 3138, 22. gen.: -tis: l. 42. 44. -tos: l. 43. ? -is: l. 43. abl.: -te: l. 38. 40 bis. -ti: l. 42. -to: l. 58. -i vel -lli indeclinabile pro gen. et abl. (v. Svennung, Eranos 34, 1936, 20): l. 39. 40. 42. 43. 46. 47. 57. ab -l: nom. acc.: -l: l. 49. 50. 56. (-lle, -llis v. l. 22. 23). gen.: -llis: l. 55 (cf. l. 25). abl.: -lle (partim fort. ex falsa script. pro -lli [v. l. 26]; contra -lli hic illic fort. in -lle corrigendum est): l. 39 bis. 41. 47. GLOSS. III 566, 21 -lle id est aqua et mel mixtum. 602, 25 -lle aqua cum melle. [variat c. hydromelum: l. 47. 48; cf. l. 53.]

1 not. sua: i. q. potio vini similis ex aqua et melle confecta (confectio describitur a PLIN. l. 37. 44. PALLAD. l. 46; cf. et l. 31; Schuster, RE XV 1299): PLIN. nat. 1, 14, 20 -i sive apomeli sive melicraton (cf. l. 48). 1, 31, 36. 14, 113 fit vinum et ex aqua et melle tantum eqs. hoc vocatur -i. 22, 34 cum -te (26, 48. Ps. THEOD. PRISC. add. p. 284, 18 -lle. 298, 21 -lle. DIOSC. 4, 39 p. 25, 6 -lli [-lle P; 4, 42, 3 μεθ' ὁδρομέλιτος]). 23, 97 pro -te (APIC. 1, 17 -lli). 23, 158 in -te (24, 188. 27, 75. PLIN. med. 2, 20 -lle. ORIBAS. syn. 2 add. p. 145, 20 Mō. -i. ibid. l. 28 -ti). 26, 54 in -tis cyathis tot (MARCELL. med. 22, 13 -is [leg. -i?]). 30, 67 -i. Ps. MVSA herb. Vett. l. 90 -tos. cf. PLIN. nat. 27, 37 in -tis sextario). 31, 69 -i... ex imbre puro cum melle temperabatur. VLP. dig. 33, 6 pr. nec camum nec cervesia continebatur vino legato nec -i. PALLAD. 8, 7us. de -lli (-lle l. v.). PLIN. med. 3, 5 ex -lle (MARCELL. med. 36, 30 -i). THEOD. PRISC. log. 48 -i (-illum B). 55 (-lli r., -lle b., -llum B). DIOSC. 5, 30 p. 178, 10 melicraton (cf. l. 37), quod... multi -lli (-l e) dicunt (5, 9, 1 ὁδρομέλι). CAEL. AVR. chron. 8, 2, 34 aut -l inveteratum vel quod melimelon appellant aut hydromelon. ORIBAS. syn. 2 add. p. 140, 34 Mō. -llis est adhibendus. p. 144, 14 -lle (nom.).

2 per confusionem pro hydromelum (confectio describitur a DIOSC. l. 57): PLIN. VAL. 5, 21 potionem aquae frigidae aut omphacommellis aut -llis (Alex. Trall. II p. 331, 10 P. ὁδρομήλιον καὶ ὀμφομήλιον). 5, 33 qualis est alica... aut -l (495, 5 P. ὁδρομήλιον). DIOSC. 5, 44 p. 185, 20 de -i: -i conficitur sic: eqs. (5, 22 ὁδρομήλιον). ALEX. TRALL. 1, 16 cum apomelito aut -to. ydromelon autem [aut] Cibariation non debet eis dari (p. 531us P. μετ' ὀμφομήλιτος ἢ ὁδρομήλιον τὸ δὲ ὁδρομήλιον [ὁδρομέλι l. v.] τὸ Κυβηρικόν eqs.).

hydromelum (-on: l. 51. 58. 64. 65), -ī n., ὁδρομήλιον. i. q. potio ex malis et aqua vel hydromelite confecta (cf. l. 63. 67): GARG. MART. med. 43 p. 186, 18 fit ex cydoneis vinum, quo colore languentium desideria fallantur;... Graeci -on appellant. PLIN. VAL. 5, 13^{med}. aegro dare... -on (Alex. Trall. II p. 237, 4 P. ὁδρομήλιον). CAEL. AVR. chron. 8, 2, 34 v. supra l. 50. ALEX. TRALL. 1, 16 v. l. 58. ISID. orig. 20, 3, 11 -um (-ll- BK), quod fiat ex aqua et malis Matianis. v. et l. 32. 53.

hydroparastatae v. Onom.

hydropiperi v. hydropiperi.

hydrophobas et hydrophoba, (-ae) m., ὁδροφόβας. y-, hi-, i- et -f- scrib. passim; itr- l. 80; -fov- l. 80. 82 al. praeter nom. sing. leguntur formae -am (l. 83. 84), -ā (l. 80. 82), -is (?), -as (acc. pl.). hanc vocem editores plures non agnoscens male in hydrophobus mutaverunt (e. g. p. 3136, 7. 10; vereor ne etiam loci s. hydrophobus allati partim huc trahendi sint); l. v.: l. 84. p. 3136, 8; forma incerta -is: p. 3136, 8; v. et p. 3136, 40.

1 i. q. hydrophobia: CELS. 5, 27, 3^c solet... ex eo vulnerē... aquae timor nasci; -as (ὁδροφόβος edd. vett.) Graeci appellant (an ad 2?). CHIRON 327us. de itrofova. ibid. si quod iumentum aquam timebit, hoc quod dicitur ydrofobas (Veg. 2, 95, 1 quae [iumenta] dicuntur ydrofoba [-bica l. v.]). 328us. de ydrofova. ibid. si quod iumentum ydrofabam patietur eqs. Ps. APVL. herb. 3 l. 29 ad canis rabidi morsum et -a ([i. -am; -um L]. Ps. DIOSC. herb. fem. 31

[Herm. 32, 1897, 160] -as et c. r. morsus sanat [an ad 2?]. cf. l. 14). CAEL. AVR. acut. exc. proem. p. 479 sinance, tisis, cordapsum, yleon, -a. p. 723 ydrofobicorum passio... fit ex... aquarum metu, unde et nomen acceperunt -as; ydro aqua, fobas metus graece dicitur. p. 724 -as, hoc est imbris timor.

2 i. q. hydrophobicus (v. et p. 3135, 79. l. 1): PLIN. nat. 29, 99 est limus salivae sub lingua rabiosi canis, qui datus in potu -as (-os edd.) fieri non patitur (eadem tradunt PLAC. med. 9, 13 rec. β -is [dat.; ibid. tit. ad -as (-os l. v., edd.)). Plin. med. 3, 10 hydrophobiam prohibet [Plin. Val. 3, 50 (-phoniam ed.)). TERT. bapt. 5 p. 205, 23 lymphaticos et -as (-os edd.) vocant, quos aquae... amentia vel formidine exercuerunt.

***hydrophobia**, -ae f., ὁδροφοβία. i. q. aquae timor, morbus ex canis rabidi morsu oriens: PLIN. med. (PLIN. VAL.) v. supra l. 9. MISC. Tir. p. 61, 16 ad kanis rabidi morsum et idrofobiam (cf. p. 3135, 84). CAEL. AVR. acut. 3, 9, 98 -a... est... vehemens timor aquae;... Graeci timorem phobon vocant, aquam hydor appellant (sim. ISID. orig. 4, 6, 15, ubi edd. litt. gr. -ia); ii denique detracta littera δ adicientes γ hygrophobiam vocaverunt, quod omnem liquorem metuat, sed consuetudo magis primum obtinuit nomen. 3, 10, 101 agnitio -ae. 3, 12, 108. 109 bis. 113 de -a scribentes. al.

***hydrophobicus**, -a, -um, ὁδροφοβικός. scrib. passim y-, hi-, i- et -fov- in codd.; hu- l. 24; c. apocope dro- l. 24. i. q. aquam timens, hydrophobia laborans (masc. pro subst. praeter l. 26. 27): THEOD. PRISC. log. 26us. de -is (hudr- V, ubi in indice de drofovis). 26 -orum causam... ex morsu canis rabiosi... evenire. CAEL. AVR. acut. 3, 9, 99 -am passionem (3, 12, 107. 110 al.). 3, 12, 107 in -is (3, 14, 112). CASS. FEL. 67 p. 166, 9 lyssodecti... post XL... dies -i (-fon- c) efficiuntur, id est aquam timentes. v. et p. 3135, 82. l. 3.

1. ***hydrophobus**, -a, -um, ὁδροφόβος. y-, hi-, i- passim. litt. gr.: SCRIB. LARG. 171 -ovs. de variatione c. hydrophoba(s) v. p. 3135, 75. i. q. hydrophobicus (pro subst. praeter l. 32. 34. 35. 36): VEG. mulom. 2, 95, 1 iumenta (v. p. 3135, 81). 2, 148, 1 canis rabiosi morsus... -os facit. ANON. med. ed. Piechotta 171 ad -um, id est qui in balneo patitur. CAEL. AVR. acut. 3, 9, 99 hominum -orum. 3, 10, 101 ineantem... hi... -i esse vel dici possunt. 3, 11, 105 -um medicum. ibid. infantem. 3, 13, 109 timent... aquam -i. 3, 15, 120 -os. al.

2. **hydrophobus**, -i m., ὁδροφόβος. i. q. hydrophobia: GLOSS. III 602, 7 idrofabus canis rapidi morsus vel aliarum ferarum. 602, 11 isiofabus aquae metus. an utroque loco legend. -fobas?

aquarios vel aquarum custodes, quos **hydrophylacas** (i. ὁδροφύλακας. -os l. v.) nominant, qui... aquaeductuum... custodiae deputati sunt Cod. Iust. 11, 43, 10, 4 (imp. Zeno).

hydropicia, -ae f. ab hydropicus (?). [ex *ὁδρωπία detortum esse susp. Niedermann in plagulis coll. GLOSS. medicinal. ed. Heiberg (Kopenhagen 1924) p. 8, 10 aepicia (i. ἀεπιρία).] [falsa l. v.: Ps. APVL. herb. 42 l. 2 (ad -am Ca, ad idropicos rel.).]

i. q. hydrops: PHILAGR. med. 2 p. 156, 15 M. tympanites est genus -ae (ydropsis l. v., hydrops Puschmann). ALEX. TRALL. 2, 151 -a chronica passio est... tria sunt genera -ae (II p. 439 P. ὕδρεος). ORIBAS. syn. 9, 33 Aa differentiae... -ae (9, 22, 3 τῶν ὕδρωπων, La ydropicorum). ibid. curatio -ae (9, 22, 4 τῶν ὕδρωπων). 9, 56 La -a(m) insanabilem (9, 32, 1 ὕδρεον, Aa ydropem). cf. hydropitia.

***hydropicus**, -a, -um, ὁδροπικός. scrib. y- passim, e- GLOSS. III 600, 6. Not. Tir. 111, 55 hydropicus. PAVL. FEST. p. 369 Cato veterosum -um intellegi voluit (GLOSS.). GLOSS. ὕδρωπικός. aquaticus. aqua madidus. aqua plenis. inflatus. ramiculosus. -a passio διαβήτης.

i. q. hydrope laborans: pro adi.: HOR. epist. 1, 2, 34 si noles sanus, cures -us. CELS. 7, 15, 1 aquam is, qui -i sunt, emitti oportere. FIRM. math. 8, 25, 4 -a morte morietur. Ps. AMBR. act. Seb. 36 p. 1037^B Claudii filios, -um unum et alterum vulneribus plenum. VVLG. Luc. 14, 2 ecce homo quidam -us erat ante illum. AVG. c. Pelag. 2, 1, 1 p. 461, 5 quem negasset -um medicus. MACR. Sat. 2, 7, 6 servum... -um. MARCELL. med. 20, 115 nec -us... erit. al. Ps. ANTON. MVSA epist. ad Maec. 9 quae qui neglegunt, fiunt -i (PALLAD. hist. mon. II 6 p. 351^B -us factus est [p. 35, 6 B. ὁδρωπία, I 2 p. 262^D aquoso languore pervasus]). SORAN. p. 66, 6 -am valitudinem (cf. CASS. FEL. 76 p. 181, 4 -a passio est diffusio umoris aequosi cum inflatione. v. et l. 57).

masc. (fem. l. 84sq.) pro subst.: CELS. 4, 2, 9 illa hydrocephalo cum -is communia sunt. 5, 18, 2 si materia extrahenda est, ut in -o. SCRIB. LARG. 79 facit... <ad> -os <et ad> lienosus (110. 129 al. MARCELL. med. 17, 5 al. cf. SCRIB. LARG. 126. 153 PLIN. nat. 20, 100 MARCELL. med. 14, 70 al.). 105 -is. 153. 190 buprestis inflat totum corpus in speciem -i. PLIN. nat. 20, 8 elaterium bibitur et -is. 20, 25 prosunt... -is (20, 46. 21, 134 al.). 20, 31 dat... -is (20, 52. 21, 172 al.). 21, 145 -is incipientibus (24, 131). 22, 46 -os sanat (26, 119 al. MARCELL. med. 22, 17 GREG. Tyr. glor. mart. 2 p. 489, 1 VEN. FORT. vita Leob. 18, 60). 22, 11 -is (hydropi V). 24, 27 -os inanit (cf. 24, 52 exinanit). 31, 72 siccaudis corporibus... -orum (THEOD. PRISC. log. 103 [ydropsim l. v.]). al. FIRM. math. 4, 9, 6 facit... -os (4, 9, 9). 4, 15, 2 al. AVG. serm. coll. Morin p. 318, 22 avari -is similes sunt, appetunt enim bibere (cf. Ps. AVG. serm. 220, 5 [= CAES. ABEL. serm. 222, 5 p. 836, 7]). SORAN. p. 66, 7 -a. 66, [Rehm]

10 apud -as. THEOD. PRISC. log. 106 -i (ydropses r). CASS. FEL. 76 p. 182, 7 al. ORIBAS. syn. 1, 29, 3 Aa p. 84, 10 Mō. -is tumentibus. al. *de equis*: PELAGON. 211 aqua quae -um facit (*Hippiatr. gr. I 202, 17 τὸν ὑδρεῖον*). 215 potio ad -os. CHIRON 156, 400 de -o. 679 iumentum -um (708). VEG. mulom. 1, 38, 4, 2, 89th. 2, 91, 1 venter ei crescet ut -o. *deriv. (?)*: hydropicia.

hydropiperi n. indecl. (an -er, -eris n.?). ab ὑδροπέρι de-tortum sec. piper. nomen herbae: DIOSC. 2, 147 de ydropiperi. hydropiperis (leg. -i; -r ed. vet.) nascitur locis humidis *egs.* (2, 161 ὑδροπέρι). ORIBAS. eup. 2 Y 1 Aa -i calefacit (ydropiperi Ab, piper montanus La, gr. ὑδροπέρι).

hydropisis, -is f., ὑδρωπίσις. i. q. hydrops: PLIN. nat. 20, 43 (-es edd. [sed v. Mayhoff in append. p. 495], hyppocrisis codd., hypocorisis Hoppe per litteras). 20, 237 (Sillig) et 22, 104 (Gelenius) *ex coni. falsa pro hydropicis*. SER. SAMM. 493th v. infra l. 33. PHILAGR. med. 2 v. p. 3136, 48. AVG. serm. 177, 6 (seq. p. 3138, 11) tamquam -is morbo plus bibendo plus sitit *avarus* (MAX. TAUR. serm. app. 5 p. 851^c. leg. hydropis utroque loco?). ALEX. TRALL. 2, 157th qui ... im (leg. hydropim?) patiuntur.

hydropismis, -i m., ὑδρωπισμός. i. q. hydrops: CAEL. AVR. acut. 1, 14, 108 fieri -um perforatione carnis. chron. 3, 6, 81 -i... causa. 3, 8, 106 vocatur ... hic -us ... etiam epatias. 107 -us. CASS. FEL. 46 p. 116, 15 aliqui hanc passionem -o adscribunt.

hydropitia, -ae f. nomen herbae: PS. APVL. herb. 115 l. 10 (interpol. ex Ps. Diosc. Vind. 3, 1 p. 157, 13) cannabis ... agrestis, quae etiam -a (hydrostina edd. vet., hydrastina Quicherat; ὑδράστινα Ps. Diosc.) appellata est, sive ut Latini torminalis (τερμινάλις Ps. Diosc.). cf. hydropicia.

hydropiasmus, -i m., ὑδρωπιασμός. GLOSS. I III Abstr. HI 14 -us (a quas quo aquas Bücheler) cantio componit organi. V Abba HI 85 cantio (aquae) (add. Goetz) quae organa componit.

hydrops, -pis m., ὑδρῶψ. scrib. ydr- passim. etr.: GREG. TVR. Andr. 5 p. 829, 37. *generis fem. (?)*: SER. SAMM. 493th -i (hydropisi edd. vet.) depellendae. v. et p. 3139, 23. hýdr-: SER. SAMM. 494. ydrōpem: CARM. c. pag. 121. *formae*: sing.: nom. -s: l. 68 al.; ? -is: l. 43; ? hydros (vel-rus): VEN. FORT. p. 3139, 22 sqq. huc trahere prop. Svennung. gen. -is: l. 61 al. dat. -i: l. 57, 66. acc. -em: l. 58 al.; -im: l. 66, cf. l. 19; -a: l. 55, 56 (litt. gr.: COLVM. 7, 7, 3). abl. -e: l. 64, 67 al.; -i: p. 3138, 4, 10. plur.: -es: l. 73, 79. p. 3138, 12. -um: l. 76 bis. -bus: l. 78, 79. NOT. Tir. 111, 54 -s. SCHOL. Hor. carm. 2, 2, 13 -s subcutaneus morbus de vitio vesicae natus cum anhelitu fetido et inflatione turgente (ISID. orig. 4, 7, 23 -is [-s edd. vet.]) nomen sumpsit ab aquoso umore cutis, nam Graeci ὑδρῶς [ydros pars codd.] aquam vocaverunt. est enim umor subcutaneus cum inflatione turgente et anhelitu fetido). GLOSS. veterum. inde ab HOR. (infra l. 80). [dub. trad.: CELS. 5, 26, 20th est ... quaedam sanies ex ulcere, quae vel hidrōs (i. idrōs Marx, hydros J in indice capit., hydrop(o)s fere codd., ἰχθῶς Egnatius) vel melitera nominatur. ibid. iterum (hydros FVP, -s J). 5, 26, 20th (hydros FV, -s PJ). de voce ὑδρῶψ i. q. 'liquor qui in parti egeritur' (Arist. hist. anim. 7, 9 p. 587^a6. Hippocr.) vix licet cogitare; si velis not. -is q. e. 'umor' statuere, conferre possis supra l. 41. infra l. 71.]

1 de morbo (cf. l. 41 sqq. 55): a proprie: CELS. 3, 21, 1 morbus eorum, quos aqua inter cutem male habet ... -a Graeci vocant. 3, 21, 8 qui ex quartana in -a deciderat. PLIN. nat. 24, 86 harundo medetur ... -i. SER. SAMM. 494 acerbus crescit -s. FIRM. math. 3, 5, 30. 7, 21, 4 aliis -em, aliis pthisin ... decernit ista coniunctio. DON. Ter. Eun. 688 qui -em patiuntur (cf. l. 66). GAUDENT. serm. 11, 14 G. cum ... -em aut paralytin curaret dominus. SCHOL. Hor. epist. 2, 2, 146 -is morbus (PS. AMBE. act. Seb. 34 HEGES. 5, 24, 2 p. 356, 19 VEN. FORT. vita Germ. 54, 146 tensus [cf. l. 68]. vita Radeg. 35, 80 tumefacta. v. et l. 83. cf. HYD. chron. II p. 16, 25 valitudine -is). PELAGON. 210 equos -e ... vexari ... non omnibus notum est ([Hippiatr. I 201, 17 ὑπὸ ὑδρεῖον]. al. CHIRON 400 si quod iumentum -im passum fuerit. VEG. mulom. 2, 89, 1. 2, 91, 1 tympanites ... -i [P. -is L, hydropico A] similis est). HEGES. 1, 45, 9 p. 124, 9 -e gravabantur vestigia. PRVD. perist. 2, 239 hunc ... -s aquosus ... tendit ([cf. p. 3138, 4]. cf. GREG. TVR. Mart. 2, 27 p. 619, 17 ab -e confliatus. Andr. 5 p. 829, 37 ab -e intumuerat. v. et l. 62). PS. AVG. serm. ed. Mai 2, 1 ut totum corpus in -is lacunam verteret morbus. MARCELL. med. 22, 16. 30, 1 detrahare materiam omnis umoris sive -is sive ... lippitudinis. HIPPOCR. aer. 4 p. 9, 7 pueris ... -es (-is cod.) nascuntur in testibus. VINDIC. med. 39 -em ... fieri sanguinis corruptione (PHILAGR. med. 2 p. 156, 15 M. CAEL. AVR. chron. 3, 8, 101 al.). THEOD. PRISC. log. 106 -um ... difficile ... negotium est. 108 -um ... periculum. 110 -is molestias. PROSP. chron. I p. 425, 626 Hadrianus -e ... moritur. CAEL. AVR. acut. 1, 14, 111 in -bus paracentesis probat. chron. 3, 8, 96. 98 -es, 102 species -is. 5, 10, 128 in -bus. et al. -i comparatur avaritia: HOR. carm. 2, 2, 13 crescit indulgens sibi -s nec sitim pellit (syn. aquosus ... languor). PS. AVG. serm. 220, 5 (= FAVST. REI. serm. 5 p. 243, 1 CAES. AREL. serm. 222 p. 836, 6) avari ... -is morbo aegrotare videntur. v. et p. 3138, 10, 11.

b translate de tumore, inflatione animi: PS. AVG. serm. ed.

Mai 2, 1 stabat ... ante dominum pharisaicus -s. SIDON. epist. 9, 9, 4 quanam est cuiquam peritiae cervix tanta quive (ingenive Leo) -s, ut *egs.*? CLAUD. MAM. anim. 3, 8 p. 167, 8 -e superbiae tumuit diabolus. APON. 6 p. 115 aquoso -i [superbiae morbo] (L delend. ut glossema?) distentus morietur (cf. p. 3137, 68).

2 de aegroto, i. q. hydropicus (cf. Svennung, Unters. Pallad. 529. pro subst. et adi. [l. 10]. v. et p. 3136, 79. 3137, 1): HIER. epist. 108, 21, 2 vino opus esse tenui ... ne aquam bibens in -em vertetur. AVG. serm. 61, 3, 3 quomodo ... delectas opulentiam, qui habes -em concupiscentiam (cf. PETR. CHRYS. serm. 42 p. 317^d -i cupiditati inflari). 177, 6 avarus in corde -s est (serm. coll. Morin p. 482, 29. HIPPOCR. aer. 7 p. 13, 15 cum matricis -es fuerint [ὑδρῶς πησών]. 15 p. 33, 21. SORAN. p. 77, 19 et 93, 16 [hydropicus l. v. et Rose utroque loco, sed v. Svennung l. c.]). CAEL. AVR. chron. 3, 8, 100 -s ... fit quisquam ... ex coacervata bibendi transvoratione.

hydror(h)odinum, -i n., ὑδρορῳδίνον. i. q. potio (sc. hydromeli) rosas condita: ORIBAS. syn. 2 add. p. 140, 2 Mō. apozima ... sit de beta, sepius autem de ydrorodino utimur.

hydrorosatum (-us: l. 23), -i n., ὑδρορῳσάτον (ex ὑδρορῳδίνον commutatum sec. rosatum). i. q. hydrorodinum: PLIN. VAL. 5, 13 de pane ... micas dabis cum apomelle aut dulci -o (Alex. Trall. II p. 235th P. ὑδρορῳσάτον). ALEX. TRALL. 1, 58 ydromellis suavitatis causa modicum addatur aut -us (p. 523 P. ὑδρορῳσάτον).

hydroroseum (-us: l. 27), -i n. ex ὑδρορῳδίνον commutatum sec. roseus. i. q. hydrorodinum: ORIBAS. syn. 2 add. p. 140, 15 Mō. clysters de papaveris apozima et ydroroseu. ibid. l. 30 pro apozima lini seminis adsumenda est ydroroseus.

hydros v. hydrys. cf. etiam s. hydor et hydi. [hydroselinos (ὑδροσέλινος) legebatur ex coni. PS. APVL. herb. 80 l. 48 (afroselenos Howald-Sigerist cum codd.).]

[hydrostina v. hydropitia (p. 3137, 26).]

[hydrotheitae (PRAEDEST. 1, 76) v. Qnom.

[tribolos cerseos ... stipticus est ... in ydroto (Aa [transcript. ex gr. ενδροτω], in nitrodo Ab, in acoro [i. aquoso] La) aquoso (delend. ut gloss.) aquosior ORIBAS. eup. 2, 1 T 13. gr. 2, 1 T 18 ενικραται δ' εν μεν τῷ χειρῶν τὸ στύρον ... εν δὲ τῷ ενδρῶ τὸ ὑδροσῶδες.]

hydrys (p. 3139, 9, 19 al.; -os: l. 40, 45. p. 3139, 16, 25), -i m., ὑδρῶς. scrib. saepe ydr-, idr- in codd. GRAMM. suppl. 295, 4 -os et cetera graeca nomina, quae in usum latini sermonis veniunt, per y scribenda. gr. terminatio -eos non mutatur in '-er': PRISC. gramm. II 224, 14. hýdr-: VEN. FORT. p. 3139, 24, 25. *formae* in -is (v. e. g. l. 55, 75 bis. 77) partim pertinere possint ad v. q. e. hydra (cf. p. 3131, 25), cum qua haud raro -us confunditur (v. e. g. p. 3139, 1, 12, 15). ISID. orig. 12, 4, 22 -os aquatilis serpens, a quo icti obturgescunt. GLOSS. serpens aquaticus. -is (hiesidi trad.) colubris. v. et l. 56, 63. inde a VERG., PLIN. nat.

1 i. q. serpens aquatilis (cf. l. 63; nota -os marinos: l. 61. saepe certae speciei not. neglecta i. q. quivis anguis, serpens, coluber): a vario usu de animali immani et pernicioso (fabulosa: l. 53, 57. 60): VERG. georg. 3, 545 pestilentia interit et ... vipera et attoniti squamis adstantibus -i. 4, 458 immanem (cf. l. 71. p. 3139, 5) ante pedes -um moritura puella Eurydice ... non vidit (SCHOL. Bern. ad l. fluvium Thraciae vel verius serpentem). Aen. 7, 753 Umbro vipe-reo generi et graviter spirantibus -is spargere ... somnos ... solebat (SERV. ad l. aquae serpentibus). Ov. met. 13, 804 calcato imitior -o Galatea. fast. 2, 257 longum rapit unguibus -um corvus ([syn. anguis; narratur catasterismus, cf. p. 3139, 15]. cf. CLAUD. 15, 469 aquila correptum pedibus curvis innexuit -um). PHAEDR. 1, 2, 24 tum misit illis ranis -um Iuppiter (idem narrat SERV. georg. 1, 378). PLIN. nat. 6, 98 circa has insulas -i marini vicinum cubitorum adnatantes (inde SOL. 54, 6 MART. CAP. 6, 699). 29, 72 pulcherrimum anguim genus est quod et in aqua vivit; -i vocantur, nullo serpentium inferiores veneno (cf. l. 29, 38). 30, 66 -i iocur (32, 104 iecur aquatiae colubrae, item -i [cf. l. 32, 33]). PRVD. c. Symm. 1 praef. 43 -um praecipitem dum rotat impetus (cf. N. T. act. 28, 3 ἐξιδνα, Vulg. vipera). GREG. TVR. vit. patr. 15, 3 p. 723, 9 morsu -i. audacius de veneno: SIL. 1, 322 -o imbutas ... sagittas Hannibalis.

b mythologica (cf. supra l. 50): a de dracone Cadmeo, cuius dentes sevit Iason: VERG. georg. 2, 141 haec loca non tauri ... invertere satis immanis dentibus -i (VAL. FL. 6, 437 Cadmei [7, 76]. SERV. auct. georg. 2, 140). VAL. FL. 8, 343 Echionii ... sata ... -i.

β de anguibz in capite Furiarum, Medusae aliarumque terribilium formarum: VERG. Aen. 7, 447 tot erinyes Allecto sibilat -is (cf. VAL. FL. 2, 195 nigris amplexitur -is Tisiphone. 4, 413 excussi crinibus -i. STAT. Theb. 1, 113. 11, 494 adstridentibus -is. silv. 2, 1, 185 adsurgentibus -is. IVV. 7, 70. QVEROL. p. 29, 25 -is. CLAUD. 3, 362. 17, 169 rapt. Pros. 1, 39 -is). Ov. met. 4, 801 Gorgoneum crinem turpes mutavit in -os (cf. LVCAN. 9, 673 protenti crinibus -i. VAL. FL. 6, 397 aegida ... saevis squalentem ... -is. PRVD. perist. 10, 275 Minervae pectus -is asperat ars. CLAUD. rapt. Pros. 2, 225 -is). CLAUD. 20, 111 Bellona ... pingues pectebat ... -os. 22, 137 Luxuria torvos auro circumlinit -os. adde: FIRM. err. 21, 2 p. 55, 13 iste deus vester Lernaei anguis crinibus adornatur; ...

[Rehm]

quid sic renascentibus -is pullulas? ([cf. p. 3131, 48]. *sim.* PRVD. ham. 134 umeros errantibus -is obtegit deus Marcionis). *y de anguibz Herculem infantem aggressis* (cf. p. 3132, 4): ELEG. in Maecen. 1, 82 premeret cum iam (v. app. crit.) impiger infans Hercules -os ingentes vix capiente manu. OV. epist. 9, 85 immanes... -os infantem caudis involuisse manum.

c usu christiano: de diabolo quondam angue: PRVD. ham. 614 de semine complicitis -i (i. diaboli). SEDVL. carm. pasch. 2, 269 ne corpora nostra... saevus sibi vindicet -us (hydros, hypodrops, hilidrus al. ll. vv.; op. pasch. 2, 17 p. 223, 12 coluber). GREG. TVR. vit. patr. 11, 1 p. 710, 12 conversus ad -um (in cuius forma diabolus ad sanctum virum venit). *de haeresi (ex confusione c. hydra, cf. p. 3131, 70):* PRAEDEST. 1, 16 p. 592^B ad singula quaeque capita -i singulos gladios dei verbi... eiciens Alexander.

d i. q. sidus (cf. p. 3138, 58), quod alias Hydra (ap. Arat. ubique Ὕδρη): GERM. 426 nec procul hinc -os trahitur. 432 spatio triplicis formatos sideris -os. 505 orbis Oriona secatur spiramque priorem -i. 609 vasti caput -i (MART. CAP. 8, 841). 668 totum se liberat -us. AVSON. 370, 11 p. 413 P. MART. CAP. 8, 829. 838. 841. 842. 843.

2 per confusionem i. q. hydrops (v. Blomgren, Stud. Fort. 149), si quidem recte traditur (cf. p. 3137, 36. l. 9): VEN. FORT. carm. 8, 3, 330 quando suis iaculis uteri laesura tumescit atque suis iaculis morbida crescit -us (A. ydrus vel idrus rell., hydrops Leo). carm. app. 9, 16 Dagaulum... tendat -os (ydros cod., hydrops Leo).

v. et Onom. (cf. p. 3138, 54).

hygia, -ae (-as: l. 29) f., ὕγια. *i. q. medicamen ad firmandam valetudinem:* MARCELL. med. 36, 49 confectio medicaminis, quod appellatur -a. MISC. Tir. p. 48, 1 antidotum -as (eg- trad.). CAEL. AVR. acut. exc. 24 p. 728 epithima -ae (eg- trad.). *cf. voc. seq. et v. Onom.*

hygiasma, (-atis) n., ὕγιασμα. *i. q. medicamentum:* INSCR. ocul. (CIL XIII 10021) 137 Orgili lene -a (sma?) ad imp(etum) lipp(itudinis). *cf. hyginon.*

CIL XIII 2004 chere (i. χαίρες) *hygiōne* (i. ὕγιαυνε. graece: SVET. Nero 39, 3; cf. etiam Diehl, RhM. 62, 1907, 402 sq.).

INSCR. ocul. (CIL XIII 10021) 77 L. Gavi Epaphrodit(i) *hyginon* (i. ὕγιον) ad epip(horas). *cf. hygiasma.*

hygra v. s. hygros.

hygrempastrum, -i n., *ὕγρεμπαστρον. *i. q. emplastrum liquidum:* PLIN. nat. 34, 155 praecipua... commendatio eius (sc. squamae ferri) in -o ad purganda vulnera eqs. 1, 34, 46.

CASS. FEL. 33 p. 68, 11 humida intellegitur tussis, quam Graeci *hygrobēcha* (igrobeca g, drobecade c, ydropica p). i. *ὕγροβήχα vocant.

hygrocephalus, (-i) m., ὕγροκεφαλος. GLOSS. v. p. 3134, 50.

hygrocollirium, -i n., ὕγροκόλλιον. *i. q. unguentum e liquidis compositum:* CASS. FEL. 29 p. 57, 7 -um (ig- codd.) acuens obtusum visum. ALEX. TRALL. 1, 99^{ut}. de ydrocollirio (sic) et exidrocolliriis (i. xerocolliriis?) facientibus ad ampliobiam (p. 45, 1 P. ὕγροκόλλιον ποιούν πρὸς ἀμβλυωπίας). *cf. hygra, hydrocollirium.*

hygrophobia, -ae f., *ὕγροφοβία. *i. q. hydrophobia:* CAEL. AVR. acut. 3, 9, 98 v. p. 3136, 18.

hygros, -a, -on, ὕγρος. *acc. sing. fem. -an: v. l. 58.* [falso trad.: SCRIB. LARG. 38 -a (secl. Helmr. collato Marcell. med. 8, 17).]

i. q. umidus, liquidus: 1 *proprie:* a *generatim:* CHALC. comm. 129 p. 193, 9 post esse locum umectae substantiae, quam Graeci -an usian (ygranus- vel ygrames- codd.) appellant. b *in arte medica* (cf. hygrocollirium): PHILAGR. med. 4 p. 186, 5 M. stipteria -a (y-, e-, ni- codd.) id est humida libr. l. f. sg. pro subst. *hygra* (sc. compositio): SCRIB. LARG. 37 (inde MARCELL. med. 8, 120. cf. etiam PLIN. VAL. 1, 18 l. 53, ubi falso trad. vel ed. hydra) -am appellant, quia est liquidum medicamentum (v. totum locum). MARCELL. med. 8, 108. 109 -a mirifica, quae... caligines abigit eqs. 8, 208. 209 collirium idem id est -a. 8, 212. 2 *translate:* FORTVN. gramm. VI 279, 13 esse... elementa, quae... in pronuntiatione liquescant... (et) sunt l m n r — haec Graeci -a (y- codd.) appellant, λ μ ν ρ. 279, 17 -a littera r accipi debet eqs.

hyito ('ignoscito vel tale quid' Buech., ἡγιῖν Gundermann, 'an ὁψιστόν?' Linds., 'latetne vñ θεοῦ?' Svennung) praefatio honoris (operis a, fort. recte) GLOSS. V Aa H 203.

[si manducant mulieres fructum ventris sui super hyleidam (an hybridica q. d. formatione 'superphyllidam' cf. LXX ἐπιφύλλιδα, Vulg. deest) fecerunt cocom ITALIA thren. 2, 20 (Wirc).]

**hylē*, -ēs f., ὕλη. *de decl.: sing. gen. -es: p. 3140, 20. dat.: (huic) -e: AVG. c. Faust. 20, 14 p. 554, 13. acc. -en passim (var. l. -em: p. 3140, 30. et al.). abl. -e: p. 3140, 11. 12. 14. et al. plur. non legitur nisi l. 81. passim scrib. yl-, rarius hil- trad. vel ed. litt. gr. e. g. (PAVL.) FEST. (l. 81). QVINT. inst. 5, 10, 33 Ps. APVL. Ascl. 14 bis. 17. MACR. (v. p. 3140, 47). *voc. gr. interpretantur latine v. q. e. silva* (FEST. p. 290 Graeci dicunt ὕληs et nos silvas [PAVL. FEST. p. 292 ὕλαι silvae]. sensu translato: CHALC. comm. 123. 268. 273 AVG. nat. bon. 18 p. 862, 16. cf. et p. 3140, 34), *materia* (FILASTR. 55, 1 SERV. Aen. 8, 601 [inde Isid. orig. 13, 3, 1]. FAV. EVL. p. 4, 6*

AMBR. hex. 1, 1, 1 al. AVG. c. Faust. 20, 14 al.), *substantia materialis* (MACR. Sat. 1, 22, 3).

i. q. materia, substantia: 1 *de re primaria substantiam rerum efficiente* (cf. libros vol. V 2, 453, 30 sq. 46 sq. 454, 68 sqq. allatos): a *generatim:* CHALC. comm. 123 p. 188, 11 chaos quam Graeci -en nos silvam vocamus (cf. 268 p. 299, 14 necessitatem... Plato [Tim. p. 47re] appellat -en. 273 p. 304, 6 essentiam corpora suscipientem vocant iuniores -en. 278 p. 309, 5 terram..., quae substantia est corporum, quam Graeci -en v. [cf. FILASTR. 95, 1]). MAR. VICTORIN. adv. Arrium 1, 32 p. 1065^A quantitate definitur -e, ut subsistat. 1, 45 p. 1075^B Christum passibilem iuxta motum in -e (cf. 1, 47 p. 1077^A). 1, 58 p. 1084^C universalem λόγον ab inferiore -e et corruptione omni incarnari. 1, 60 p. 1085^D praepincipium... hylicae universae substantiae in -e. al. FILASTR. 55, 1 *de materia infecta haereticorum*. FAVST. Aug. c. Faust. 20, 3 p. 537, 13 bonis omnibus principium fateor deum, contrariis vero -en: sic enim mali principium ac naturam theologus noster appellat (de falsa Manichaeorum de -e doctrina v. AVG. c. Faust. 20, 14 nat. bon. 18 p. 862, 6 sqq. cf. ACT. Archel. 67, 10 tenebrae... ex luce sumpserunt intuitum et -es [ylem M] enfasim vel colorem). MACR. Sat. 1, 17, 69. somm. 1, 12, 7 de -e Platonis (item 1, 12, 11 omne corpus mundi... ideis impressa formavit. cf. et l. 7).

b *de substantia materiali avimantium eorumque partium:* MAR. VICTORIN. adv. Arrium 1, 32 p. 1064^D anima... substantia est sicuti vel -e vel corpus; istae enim mundanis duae substantiae eqs. (cf. 3, 11 p. 1107^D. 4, 11 p. 1121^B). in Eph. 2, 1 sq. p. 1253^C diaboli (coniung. materia). de homous. 2, 3 p. 5, 10 quasi corpus sit deus aut corporeus aut -e.

2 *de materia a scriptoribus tractanda:* SVET. gramm. 10 p. 18, 7 de quorum commentariorum... copia Ateius Philologus sic... significat: -en (ylen OW, hylem NGH, hilem L) nostram aliis memento commendare.

**hyleos* cmn(?) dr(achmae) II PAP. Tebtun. II nr. 686 (praecedat olei et lucernarum dr II).

**hylēsatus* in silva natus ('an Hylaeus hyle natus?' Götz; 'an Hylas: forsitan hyle satus?' Linds.) GLOSS. III Abol. HI 8. cf. GLOSS. IV 445, 15 in s. genitus.

**hylēus*, -a, -um, ὕληός. *scrib. litt. gr.: Ps. APVL. Ascl. 7 SERV. Aen. 8, 61 MART. CAP. 9, 936. de notione: Ps. APVL. Ascl. 7 quod -on Graeci, nos mundanum dicimus. gr. respondet ὕληός praeter l. 65.*

1 *generatim i. q. ad materiem universam pertinens:* SERV. Aen. 8, 601 esse eum Silvanum -on θεόν hoc est deum ὕλης (alludatur ad notionem q. e. 'silvestris'; cf. Klotz, RE III A 124, 48 sqq.). COMMENT. Lucan. 3, 402 p. 111, 1 Panem montanis nimis a patre nutriendum traditum perhibet, unde -us (Lyncaeus Hagen, 'propius aberat Κυλλήνιος, sed neutrum probabile' Usener) factus (cf. MACR. Sat. 1, 22, 3 Panem appellantes τὸν τῆς ὕλης κούριον non silvarum dominum sed universae substantiae materialis dominatorem significari volentes).

2 *in doctrina gnosticorum aliorumque philosophorum Christianorum i. q. ex materia mundana, humilis constans, cum materia concunctus, materiae obnoxius, mundanus:* a *de homine:* IREN. 1, 5, 5 hominem choicum secundum imaginem quidem -um esse..., secundum similitudinem vero psychicum. 1, 8, 3 -um genus hominum. b *de rebus:* MAR. VICTORIN. adv. Arrium 1, 32 p. 1065^A quantumeunque... est, quod est -um. 1, 58 p. 1084^C ab -is potentis (in Eph. 2, 17 p. 1259^D potestatis). 1, 60 p. 1085^D -ae substantiae (Ps. AVG. quaeest. test. I 106, 9 p. 239, 24). 1, 62 (10um). 4, 11 p. 1121^B propter copulationem -am. al. Ps. AVG. quaeest. test. I 106, 9 p. 239, 9 super creaturam -am spiritalia vult intellegi. 127, 18 p. 407, 1 animam... haerentem -is rebus. n. pro subst. **hylēum*, -i i. q. mundanum, ex materia humili constans: IREN. 1, 5, 1 dextrorum quidem patrem dicentes eum (sc. deum) id est psychicum; sinistrorum vero id est -orum demiurgum (cf. 1, 5, 2 [bis]). 1, 6, 1 -um... nihil omnino suscepit salvator: non enim esse -um (gr. τὴν ὕλην) capacem salutis. MAR. VICTORIN. adv. Arrium 1, 24 p. 1057^D processit in substantiam eorum quae sunt intellectibilibus et -orum. 4, 11 p. 1121^C vel in aeternis vel in mundanis aut -is. 4, 25 p. 1131^C opp. noetis. al.

adv. ἑλικώς (litt. gr.). *i. q. substantialiter:* MAR. VICTORIN. adv. Arrium 1, 32 p. 1064^D unum... -s est in molem concretum. [hylon v. s. inion.] Rubenbauer.

**1. hymēn indecl. m. et n. (p. 3141, 6), ὕμην. leg. nom., voc., acc. (p. 3141, 6) tantum.* [Hymenis ex coni. non probab.: CATVLL. 66, 77 (Eschenburg, omnibus trad.).] raro scrib. hi-, y-. **hy-*: p. 3141, 23. 3 (sed potius 'versus acephalus'). cf. l. 74. NOT. Tir. 101, 88 himen. SCHOL. Ter. Bomb. Ad. 905 -n dicitur <nupti>a<le> votum, quo bene optatur. GLOSS. III Abstr. HI 21 -n nuptiae vel carmen nuptiale. GLOSS. V 552, 33 minister nuptiarum.

de re, origine, locis graecis v. Maas, Philol. 66, 1907, 590. 69, 1910, 447. cf. p. 3141, 70. aliter Lamer, PhW. 1932, 381.

1 *i. q. vociferatio in nuptiis adhibita, mox pro dei* (cf. p. 3141, 7) invocatione habita: PLAVT. Cas. 800 -n hymenae, o -n (idem 808). CATVLL. 61, 4 qui rapis teneram ad virum virginem, [Rehm]

o Hymenaeae -n, o -n Hymenaeae (*idem* 39 dicite: *eqs.* 49. 60. paulo aliter 124 o -n Hymenaeae io, o -n Hymenaeae [144. 149. 154 al.]). 62, 6 iam dicitur hymenaeus: -n o Hymenaeae, -n ades o Hymenaeae (*idem* 10. 19. 25. 31 al.). Ov. epist. 12, 143 turba ruunt et '-n' clamant 'hymenaeae' frequenter; quo propior vox haec *eqs.* 14, 27 vulgus '-n hymenaeae' vocant. ALC. AVIT. carm. 1, 189 festum dicebat '-n'.

2 i. q. *deus nuptiarum* (cf. p. 3140, 82. v. et l. 23. 26): CVLEX 247 sicut -n praefata dedit conubia mortis. Ov. epist. 6, 44 adfuit et sertis tempora vinctus -n. 6, 45. 9, 134 turpia famosus corpora iungit -n. STAT. Theb. 3, 691 ex quo primus (cf. *infra* l. 20) -n movitque infausta sinistram Iuno facem. 5, 71 mutus -n versaeque faces. silv. 1, 2, 238 quaerit -n thalamis intactum dicere carmen. MART. CAP. 4, 423. 9, 914 ne -n ... nostrum invehat fastidium. DRAC. Romul. 6, 17 Bromius ... -n. 10, 263.

3 metonymice i. q. *nuptiae* (v. et supra l. 10 bis. 11): Ov. met. 1, 480 nec quid -n, quid amor, quid sint conubia curat Daphne. SEN. Tro. 861 -n funestus, inlaetabilis. 895 haec ossa -n sparsit tuis. STAT. silv. 1, 2, 26 quo die Stellae Violentillaeque professus clamaretur -n. Ach. 1, 938 thalamis haec tempora nostris, hicne est liber (i. apertus) -n? AVSON. 175, 15 p. 40 P. hic, ubi primus (cf. l. 10) -n, sedes ibi maesta sepulcri.

4 i. q. *carmen nuptiale* (cf. et l. 11. 12. 19): Ov. epist. 12, 137 ut subito nostras -n cantatus ad aures venit (*possis etiam ad 2 trahere; sed probabiliter [propter prosodiam] cont. Bentley hymenaeus clarus [vel laetus]*). CLAUD. 10, 312 dicere possemus quae proelia gesta sub Haemo alibi ... ni prohiberet -n (*fort. ad 2*). carm. min. 31, 2 cum rura ... compleret ... festus -n. SIDON. carm. 5, 219 barbaricus resonabat -n.

v. et Onom.

2. hymen, (-enis) m., ὑμήν. i. q. *membrana virginalis*: v. l. 44 sqq.

*hymenaeus (-os), -ī m., ὑμέναιος. raro scrib. γ- (cf. VEL. gramm. VII 81, 4), hi-; emin-: p. 3142, 36 sq.; emen-: p. 3142, 38. -neus saepissime (*in lapide* p. 3142, 40. 45). nom. -os: SERV. auct. Aen. 4, 127 FT. ?-um: l. 37, cf. -on l. 53. acc. gr. -on: l. 72. 78. p. 3142, 9. de plur. v. p. 3142, 17. NOT. Tir. 101, 89 himineum. de origine (cf. p. 3140, 80) et notione: DON. Ter. Ad. 904 -um ... Liberi et Veneris filium dicunt esse, qui primus certas nuptias instituit; ideo per laudem cantatur virginalibus nuptiis ob eiusmodi meritum (*eadem trad.* SERV. auct. Aen. 4, 127. cf. ISID. orig. 9, 7, 22). alii virum fortem Atticum dicunt fuisse, qui raptas praedonibus virgines oppressis latronibus intactas patriae restituerit (*eadem trad.* SERV. Aen. 1, 651 auct. Aen. 4, 99). alii, quod hymen dicatur membrana quaedam, qua est munita virginitas, quae primo corruptum coitu, -um putant veluti hymnum vocari virginalium nuptiarum (cf. SERV. auct. Aen. 4, 99 hymen quaedam membrana quasi virginalis puellae esse dicitur: qua rupta quia desinat esse virgo, -i nuptiae dictae. ISID. orig. 9, 7, 22 ἀπὸ τοῦ ὑμένος, quae membrana virginitatis est claustrum). *ibid.* sic accipe -um in nuptiis, quemadmodum θεῖον in funere et in sacris hymnum (cf. SERV. Aen. 7, 398 carmen nuptiale [SERV. auct. Aen. 4, 127 SCHOL. Ter. p. 161, 19 al.]). EVGRAPH. Ter. Ad. 905 vox quae in nuptiis dicebatur. GLOSS. III Abol. HI 4 himeneon canticum novum. cf. et *infra* l. 63. 65): SERV. Aen. 1, 651 -us ... ut alii dicunt deus est nuptiarum (*idem* GLOSS. I Ansil. HI 125), ut alii quidam iuvenis fuit, qui die nuptiarum oppressus ruina est, unde expiationis causa nominatur in nuptiis. SERV. auct. ecl. 8, 30 Hesperus ... -um, speciosum puerum, amasse dicitur; qui -us fertur in nuptiis Ariadnes et Liberi patris vocem perdidisse cantando; ex cuius nomine nuptiae dictae sunt (*sim.* Aen. 4, 127, ubi laudato Cornelio Balbo Magnetis filius musicae artis peritus pulchritudine muliebri fuisse et in Liberi nuptiis expirasse perhibetur -us). HYG. fab. 273, 1 Argis ... ludos fecit Danaus ... filiarum nuptiis cantu, unde -us dictus. CLAUD. carm. min. 25, 30 Venus inter ... innumeros -um poscit Amores; hunc Musa genitum legit Cytherea ducemque praefecit thalamis (cf. ANTH. 941, 77 puer ... Calliopeus). GLOSS. III Abstr. H 20 -os nuptias. GLOSS. ὑμέναιος. γάμος. inde a PLAUT. (*fere non nisi ap. poetas*). [ex coni.: l. 24.]

A pro subst.: 1 i. q. *carmen nuptiale* (v. et p. 3142, 3. 9. 13. 31. cf. Maas, RE IX 130 [v. et p. 3140, 80]): PLAUT. Cas. 799 suavi cantu concelebra omnem hanc plateam -o mi. 806. 809 cantando -um (TER. Ad. 905. cf. Ov. met. 12, 215 canunt -on [SEN. Tro. 202 CLAUD. rapt. Pros. 3, 410]. APVL. met. 4, 33 cantus ... -i). TER. Ad. 907. PACVV. trag. 113 -um fremunt aequales. TVRPIL. com. 166 age tu -um increpa. CATVLL. 62, 4 iam dicitur -us. LVCR. 1, 97 ut posset claro comitari -o Iphianassa. Ov. epist. 12, 137 v. l. 23 sq. SEN. Med. 116 pepulit aures -us meas. STAT. silv. 2, 7, 87 vestros -on ante postes ... personabo. APVL. met. 4, 26 constrepebat -um (cf. CLAUD. 9, 21 strepuit felix -us). HEGES. 1, 31, 1 p. 58, 6 -is classicum mutans. CLAUD. 8, 649 quantus ... feretur ... per Zephyri metas -us. titulus carminis: PRISC. gramm. II 189, 2 Ticides (cf. carm. frg. 1) in -o.

2 (o) -e i. q. *ipsa exclamatio (sive invocatio) in nuptiis*: ad locos p. 3140, 83 sqq. allatos adde: Ov. ars 1, 563 pars '-e' canunt.

3 i. q. *deus nuptiarum* (cf. fabulas p. 3141, 38 sqq. allatas et Jolles, RE IX 126. Sauer ap. Roscher I 2800): PROP. 4, 4, 61 adde, -e, modos, tubicen fera murmura conde (*an ad 1?*). Ov. epist. 2, 83 promissus socios ubi nunc -us in annos, qui mihi coniugii sponsor et obses erat? 11, 101 tolle procul decepte faces, -e, maritas. 20, 157 ter mihi iam veniens positus -us ad aras. met. 4, 758 taedas -us Amorque praecutiunt. 6, 429 non pronuba Iuno, non -us adest ... lecto (9, 762. 765. 796). 10, 2. fast. 2, 561 conde tuas, -e, faces. Pont. 1, 2, 133 qui duxi vestros -on ad ignes et cecini fausto carmina digna toro. PHAEDR. app. 14, 10 coniugale praebet -us facem. SEN. Med. 300 festus -o dies. SIL. 14, 241 qua novus ignotas -us venit in oras (*ad inferos sc.*). MART. 4, 13, 2 CLAUD. 10, 202. carm. min. 25 ('epithalamium', ubi deus ipse cantat carmen; sic et MART. CAP. 9, 901. 904). 30, 120. MART. CAP. 1, 1 o -e decens. al. DRAC. Romul. 10, 87 ANTH. 941, 56.

4 metonymice i. q. *nuptiae* (PROB. Verg. georg. 3, 60 [cf. l. 40] ex -o concubitus accipiemus. cf. et supra l. 4. 11; saepe leg. plur. sec. 'nuptiae'; syn. conubia, thalami, taedae passim): VARRO Men. 39 -us, qui primo lavere alvum marsuppio (*inani sc.*) solet. CATVLL. 64, 20 tum Thetis humanos non despexit -os. 64, 141 optatos -os (syn. conubia). 66, 11 rex ... novo auctus -o. LVCR. 4, 1251 multae steriles -is ante fuerunt. VERG. georg. 4, 516 nulla Venus, non ulli animum Orphei flexere -i. Aen. 1, 651 Pergama cum peteret inconcessosque -os Helena (cf. 6, 623 vetitos [syn. thalamum]). 3, 328 Lacedaemonios (i. Hermiones) ... -os (cf. 7, 358 Phrygiis [i. Aeneae]. SIL. 17, 79 Tyrios). 4, 99 quin ... pacem ... pactosque -os exercemus? 4, 127 hic -us erit (*inde* MANIL. 5, 545). 4, 316 per conubia nostra, per inceptos -os (VAL. FL. 8, 259). 7, 344 Turni (7, 398 al.). 7, 555 tales celebrent -os (syn. coniugia). 10, 720 infectos linquens profugus -os. 11, 355 quin natam ... dignis ... -is des? (STAT. Theb. 3, 283). 12, 805 luctu miscere -os (*an ad 1?*). SEN. Phoen. 262 proloqui -um pudet taedasque nostras. OCTAVIA 146 tuis ne fieret -is potens (ENNOD. epist. 9, 31, 5 p. 255, 18). VAL. FL. 8, 149 expectati ... -i. SIL. 3, 64 primo ... -o ([syn. taedis]. STAT. Theb. 2, 202). 5, 22 -o ... lascivo. Hos. GETA Med. 77. DRAC. Romul. 7, 33 iungant ... -os. ENNOD. dict. 7, 2 p. 443, 17 (emineis *codd.*). 26, 4 p. 503, 14 talibus utere ... -is (emineis B). GREG. Tyr. glor. mart. praef. p. 488, 1 emeneos ... Didonis. CE 433, 3 post thalami infausti taedas cupidisque -os. INSCR. christ. Diehl 4704 <...> is quae hymeneu(m ...). de bestiis: VERG. georg. 3, 60 bubus aetas Lucinam iustosque pati -os ... post quattuor incipit annos. AVIEN. Arat. 1763 orchilos avis infestus ... floricomis -is (*gr. aliter*).

B pro adi. (*an -neus scriptum pro -neius?*) CE 1997, 3 (s. II) cui ... ante diem ruperunt stemina Parcae quam proci, heu, nuptiis -neos contigit ignes. MART. CAP. 9, 888 lassos ... ignes instaurare iubet tunc -nea (A. A. Dick, -naea *vg.*, -neia β Eysenhardt) Venus.

hymenaeus, -a, -um, *ὑμεναῖος. ad carmen nuptiale pertinens: SACERD. gramm. VI 502, 12 -am speciem dimetri. 517, 3 metrum (517, 10 SERV. gramm. IV 460, 16). 517, 4 de -o dimetro sapphico (FRG. Bob. gramm. VI 623, 8 [hymenicum *cod.*]).

hymenaeus, -a, -um, ὑμεναῖος. ad nuptias pertinens: MART. CAP. 2, 132 -a dedere tripudia Charites. 7, 725 quanam haec -a lex est (8, 807 [meneia *codd. plur.*]). v. et l. 43. Rehm.

[hymnarium v. l. *cod.* Bern. GENNAD. vir. ill. 49 pro hymnorum (opus).]

CIL X 7426 ('in urbe Thermitana'; lapis perit) Nicarin (i. Νικάριον) Munatii L(ucii) l(ibertae) Zosimae filia hymnetria (i. ὑμνήτρια) a s(acris) (i. sacerdos, cui est munus in sacris hymnis praecundi; cf. Ruggiero III 1065).

[MAR. VICTORIN. adv. Arrium 2, 12 hymnicus David in libro psalmorum ... psallit (*falso trad. aut ed. videtur pro hymnidicus, v. l. 66*).]

*hymnidicus, -a, -um. ab hymnum dicere; cf. causicus, veridicus *sim.* et gr. ὑμνολόγος. saepius scrib. γ-.

i. q. *hymnos decantans*: 1 *speciatim de David, psalmorum auctore* (cf. et l. 61; semper pro subst.): FAVST. trin. 1, 4 p. 41^a -us cantans ait. EPIST. pontif. 322 (Aug. epist. 182, 3). 375 (Conc. I 2 p. 18, 3). 388 (Conc. I 2 p. 97, 1) -i nostri ... sententia. ISID. ecl. off. 1, 20, 1. 2 *generatim*: a de angelis: LEO M. serm. app. 14, 1 alternantibus -is angelorum choris (GREG. M. epist. 13, 42 al.).

b de *precationibus cum laude dei coniunctis*: CASSIOD. in psalm. praef. 17 p. 25^a laudes domini -a exultatione concelebrat David (60 concl. p. 427^b al.). 64, 2 populus ... -a supplicatione proclamat. cf. hymnodicus.

[anguis lambit et (h)ymniferōs inhiat divellere vultus Orphei Ov. met. 11, 57^a (*spurius*); v. Magnus, Herm. 40, 1905, 232.]

(h)ymnificātus, -a, -um. ab hymnus et facere. scriptura sine aspiratione trad. ratione acrostichidis probatur. i. q. *hymnis, laudibus instructus*: COMM. instr. 2, 19, 22 -o choro placitoque Christo servite.

hymnio, -ire. [fictum e gr. ὑμνίσθ. Leumann.] plerumque scrib. γ-.

1 intrans. i. q. *deus laudes canere*: PRVD. perist. 1, 118 -te [Rubenbauer]

(hi-, y-, hymistae vv. ll.) matres pro receptis parvulis. RVSTIC. Conc.⁸ I 4 p. 82, 38 *Christus* cum plagis funderetur, -bat. 2 *transit*. i. q. laudibus celebrare: deum: RVSTIC. Conc.⁸ I 4 p. 59, 14 exoretur... sanctitas tua -ire quidem pro nobis omnium deum. aliquid (latiore sensu): RVSTIC. Conc.⁸ I 4 p. 3, 29 quae... nos dicavimus, ... haec... Cyrillus... -endo laudavit (I 1, 7 p. 156, 30 ἀνύμνησεν. de eadem re I 4 p. 124, 30 per ymnos laudans). cf. hymnizo.

hymnisonus, -a, -um. ab hymnus et sonare. i. q. deo laudes canens: PAVL. NOL. carm. 21, 283 ut sit... princeps agminis -is... choris (25, 200). de cantibus: INSCR. christ. Rossi II 127, 7 v. 10 (a. 618) excubians Christi cantibus -is.

hymnizo, -āvi, -āre. ab hymnus, cf. gr. ὑμνίσω et citharizare (cf. Funck, ALL 3, 1886, 404. Stählin, Skandalon, 1930 p. 426).

1 *intrans*. i. q. deo laudes canere: ITALIA II Macc. 12, 37 (cod. M) Iudas incipiens paterna voce -are (y- cod.) cum cantico (i... cum hymnis clamorem extollens L [sim. XB et Vulg.]. occipit... hymnos cum clamore P [καταξέμενος... τὴν μεθ' ὑμνῶν ἡσανύην ἐνδοξασ]). Ps. PHILO antiq. p. 22° levavit super sacrarium sacrificia pacifica et -erunt valde. AVG. in psalm. 33 serm. 2, 22 nonne illi tres pueri in ignibus -bant...? 2 *transit*. i. q. laudibus celebrare (c. acc. dupl.: l. 25): a strictiore sensu deum sim.: IREN. 1, 2, 6 cum magno gaudio dicunt Aeonas -are (gr. ὑμνήσαι) propatorem. 1, 29, 3 omnia -are magnum Aeonas. 2, 9, 1 veteribus... unum deum fabricatorem caeli et terrae -antibus. b latiore sensu: IREN. 1, 23, 2 palinodias, in quibus -vit Stesichorus eam Helenam. cf. hymnio.

hymnōdia, -ae f., ὑμνοδία. i. q. laus dei: EPIPHAN. in cant. 208 p. 85 (ad V. T. cant. 7, 13) in ore... nostro est -ae veteris novique testamenti meditatio.

hymnōdicus, -a, -um, ὑμνοδικός (nisi potius formatio hymnōdicus pro hymnidicus statuenda sit; cf. hymnologus et p. 3144, 12).

i. q. hymnos cantans: FIRM. math. 8, 25, 1 erunt -i (hymnodi coni. Kroll) nobiles, quibus deorum secreta credantur.

?hymnōdus, -i m., ὑμνοδός v. l. 33. sicut idem hortatur hymnographus (immo-, hymi- vv. ll.). i. ὑμνογράφος sc. David NICET. in psalm. 8 p. 75, 13. cf. hymnodicus.

hymnologus, -i m., ὑμνολόγος. i. q. cantor hymnorum (sensu technico in cultu Matris Magnae [cf. Friedländer, Sittengesch. II° 174 et ea quae disseruit Reinach ap. Daremb.-S. s. v. hymnodus de simili instituto in cultu Caesarum divorum]: l. 49 [cf. et l. 47]): FIRM. math. 3, 5, 33 facit stella fabricatores templorum aut -os ('ad -os publicos fort. referenda sunt verba' Dessau) et qui laudes deorum cum iactantiae ostentatione decantant (3, 10, 3 -os aut deorum baiulos aut custodes templorum). 8, 23, 3 erit -us ([imn-, mym-, mim- vv. ll.]. 8, 24, 6 erunt citharoedi vel -i [mim- N]). CIL VI 9475 (= Dessau 4164 adn.; lapis perit) Ti. Claudio Glypto -o de campo Caelemontano ('incertum an ad matris deum cultum pertineat' Dessau). 32444 (lapis perit) Ti. Claudio Veloci -o (-io cod.) primo m(atris) d(eum) I(bericae)? e(t) Atti(n)is publico. cf. Onom.

hymnoperitus, -a, -um. ab hymnus et peritus. i. q. gnarus hymnos decantandi: HIL. euang. 75 (cf. N. T. apoc. 4, 4, 10) domino servit chorus -us (hymno peritus Peiper contra metrum).

[hymnoticus v. s. v. hypnoticus.]

*hymnus (-os: p. 3144, 19), -i m., ὕμνος. HIL. in psalm. 54, 1 -os aliqui translatores nostri carmina nuncupaverunt; plerique autem -os ex ipsa graecitatis usurpatione posuerunt. CASSIOD. in psalm. 39, 3 -us... graecus sermo est id est laus carminum lege composita (sim. ISID. orig. 1, 39, 17. 6, 19, 17). de scriptura per (hy- v. s. y. in codd. passim scrib. y- (e. g. semper in PEREGR. Aeth.), item in tit. INSCR. christ. Diehl 1046, 17 (a. 521); multo rarius occurrit (hi-). forma y- probatur acrostichide abecedariorum COMM. instr. 1, 32, 22 HIL. hymn. 2, 65 Ps. HIL. hymn. 2, 85 SEDVL. hymn. 2, 85 FVLG. RVSP. psalm. abeced. 268 VEN. FORT. carm. 1, 16, 85; ordine voc. per litteras digestorum DVB. NOM. gramm. V 594, 5 et GLOSS. (l. 72. p. 3144, 30. 32); carminis figurati ratione VEN. FORT. carm. 5, 6 p. 117, 30.

de genere: DVB. NOM. gramm. V 594, 5 -us generis masculini est. neutr. -um (acc. -um pro nom.: BENED. reg. 17, 4; cf. Linderbauer ad 9, 2): ITALIA psalm. 64, 2 (Sangerm. et Hil. in psalm. 64, 1 [V]). OROS. hist. 7, 39, 9 GRAMM. suppl. 300, 28 GLOSS. NOT. Tir. 107, 43 (post canticum). de signifi. (cf. etiam l. 58. 80 et p. 3144, 2. 26 sqq.): GLOSS.^h II Abav. x 4 -um: laudem, canticum, Corp. Hy 165 laus carminum. de re v. Wunsch, RE IX 175 sqq. legitur inde a SEN. phil. (2, v. l. 83). BASS. (l. 84). SCAVR. gramm. VII 25, 16, APVL.; passim apud ECCL. in tit. librorum vel carminum HIL., AMBR., PRVD. cath. et perist., SEDVL., ENNOD. voc. gr. recipit QVINT. inst. 8, 6, 71. [loco mutilo: INSCR. christ. Diehl 4711.]

A strictiore sensu i. q. canticum cum laude deorum (dei): 1 in honorem deorum gentilium (cf. PORPH. Hor. epist. 2, 1, 134 carmina, quibus dii placantur, hoc est: paeanas, dithyrambos, -os. SCHOL. Hor. sat. 2, 1, 1 eclogae... si ad Iovem, -i. CASSIOD. in psalm. 89, 3 -i erant, quos idolis suis etiam gentilitas personabat): SEN. frg. 88 (fidei minus probatae) nisi in nuptiis Cereri fecissent et -os cecinissent (cf. p. 3144, 53). BASS. gramm. VI 263, 25 Philiscus conscripsit

-os Cereri et Libero metro memorato (cf. TER. MAVR. 1883. 1886 cantasse. 1934. SACERD. gramm. VI 498, 8 -os id est laudes... decantabant [cf. l. 48]. 502, 18 cecinerunt). MAR. VICTORIN. gramm. VI 59, 26 haec (sc. ἐφύμνια)... vel -is vel dithyrambis supercini moris est. APVL. flor. 18 p. 91 eius dei -um graeco et latino carmine vobis hic canam (ibid. utraque lingua [cf. l. 14]). 20 p. 98 canit... Socrates -os. mund. 29 in choris cum dux [carmini] (secl. Goldb.) -o (secl. Wower.) praecinit. 35 civitatem... resonantem -is (Ps. Arist. 6 p. 400 b 26 παιδῶν). Ps. APVL. Ascl. 28 -is et laudibus... in modum caelestis harmoniae concinentibus. PORPH. Hor. carm. 1, 10, 1 -us est in Mercurium. 4, 6, 1 Apollinis. LACT. inst. 1, 11, 5 -i et delubra et simulacra. FIRM. math. 8, 29, 10 erunt (cf. p. 3143, 33. 45) hieroduli... -os dicentes (cf. l. 43). DON. Ter. Ad. 904 v. p. 3141, 45. SERV. georg. 2, 394 -i Libero apud Graecos Graeca, apud Latinos Latina voce dicuntur; -i vero matris deum ubique... graecam linguam requirunt. Aen. 8, 291 ratio... -orum (ad Aen. 8, 287 carmine laudes Herculeas... ferunt). SCHOL. Hor. carm. 1, 21, 1 ludis saecularibus -i Apollini Dianaque dicebantur a nobilibus. al. [HOR.] carm. 1, 10 inscr. (in Ψ) -us Mercurio. 1, 21 -os (sic) ad chorum in Dianam. al. MACR. somn. 2, 3, 5 -is deorum. ibid. de origine -orum. MART. CAP. 9, 906 laudes deorum -osque... retexebant.

2 in honorem dei christiani (gnostici: l. 40), interdum (p. 3145, 18; cf. tit. AMBR. hymn. II, PRVD. perist., ENNOD.) in honorem sanctorum: a in univ.: definitiones (cf. Rietschel, RE f. prot. Theol. X 399 sqq.): AMBR. off. 1, 45, 220 -us specialiter deo dicitur. AVG. in psalm. 39, 4 -us... est canticum laudis. 72, 1 -i cantus sunt continentes laudes dei. si sit laus et non sit dei, non est -us; si sit laus et dei laus et non cantetur, non est -us. oportet ergo, ut sit -us, habeat haec tria: et laudem et dei et canticum (cf. 143, 17^m. ISID. orig. 6, 19, 17). 99, 16^{extr}. -i laudes sunt (cf. GLOSS.^h III Abstr. y 1 -us laus sancta. 3). EVCHER. instr. 2 p. 160, 20 -us: carmen in laudem dei (GLOSS.^h V Abba HI 43 y 3). PROSP. in psalm. 148, 13/14 ISID. eccl. off. 1, 6, 2. alia: TERT. orat. 28 p. 199, 3 hanc hostiam (sc. orationem)... inter (cf. l. 65) psalmos et -os deducere ad dei altare (adv. Marc. 5, 18 p. 640, 9. uxor. 2, 9 p. 697 Oe. sonant inter duos p. et -i. VVLG. Col. 3, 16 p., -is et canticis spiritualibus [Eph. 5, 19 (cf. MAR. VICTORIN. et HIER. ad l.). RVSTIC. Conc.⁸ I 4 p. 88, 25].

AVG. epist. 55, 34. et al. cf. etiam l. 80). adv. Marc. 3, 22 p. 416, 18 benedictio et laus et -i (interpr. Mal. 1, 11 sacrificium. cf. LACT. inst. 6, 25, 7). adv. Val. 12 p. 191, 5 -is patrem concinit (cf. p. 3143, 23). ITALIA prov. 1, 20 (Tert. scorp. 7 p. 159, 5) sophia... cantatur -is (ὑμνεῖται, Vulg. aliter). Is. 25, 1 (Conc.⁸ I 3 versa. Tur. p. 147, 4) -um dicam (ὑμνήσω, Vulg. confitebor) nomini tuo (HIL. [?] hymn. de Christo 1 PEREGR. Aeth. 24, 1 al. AMBR. in psalm. 43, 24 al. HIER. epist. 22, 35, 4 VVLG. I par. 16, 36. RVFIN. Greg. Naz. orat. 2, 17, 3 cum angelis [gr. ὑμνήσω. 3, 14, 1 gr. ἐδοξάσαμεν]. et al. v. et l. 12. 15. 18. 25. 51. 76. p. 3145, 1 et cf. MAR. VICTORIN. in Eph. 5, 19 p. 1286° loquantur). COMM. instr. 1, 35, 22 -um... proferre. apol. 978 decantant (PAVL. NOL. epist. 15, 4 p. 113, 12 LIB. pontif. p. 11, 12 VICT. VIT. 2, 33. et al. v. etiam l. 2 et cf. IVVENC. 4, 457 cantato [VVLG. Marc. 14, 26 dicto. gr. ὑμνήσαντες]... -o [RVFIN. in num. 12, 1 p. 97, 16 (Vulg. num. 21, 17 carmen). et al. v. etiam l. 2 et vol. III 289, 55].

HYMN. Ambros. I 2, 12 canentes [al. v. et l. 3. 6. 73. p. 3143, 84 et vol. III 267, 7. 70]. HIL. hymn. 2, 65 psallam [VVLG. II Macc. 1, 30]. HIL. hymn. 1, 17 -orum... voces (cf. AMBR. c. Aux. 34 carminibus. HIER. hom. Orig. in Ier. 2, 1 p. 291, 3 organa -orum dei. PRVD. cath. 5, 123 AVG. conf. 9, 7, 16. NICET. psalm. 2 p. 68, 14 decantationem. virg. laps. 22 cantus). Ps. HIL. epist. ad fil. 7 -um matutinum (v. vol. VIII 506, 40. cf. ibid. 504, 81 et RVFIN. hist. 3, 33, 1 antelucanos) et serotinum (cf. AVG. civ. 22, 8 p. 537, 7 D. [al.]. VICT. VIT. 2, 49 nocturni. GREG. TVR. Franc. 5, 18 p. 212, 9 nocturnalibus [al.]. INSCR. christ. Diehl 1688, 3 pernoctans -is). GAVDENT. serm. 9, 41 G. angeli referunt -um... trinitati (cf. 10, 22 SERM. Arrian. frg. I 21 VICT. VIT. 2, 80. et al.). PEREGR. Aeth. 24, 1 cata singulos -os vel antiphonas (24, 4 al.). 24, 11 ducitur cum -is (25, 2 al. HEGES. 2, 15, 8 [μετὰ παιδῶν]). VVLG. I Macc. 13, 47 [ὑμνῶν]. 13, 51 [ἐν ὕμνοις]. LIB. pontif. p. 155, 8. et al. cf. supra l. 34 et VVLG. psalm. 99, 4 introite... in -is). VVLG. III reg. 8, 23 audi -um et orationem (RVFIN. hist. mon. 1 p. 401^p. et al.). I Esdr. 3, 11 in -is et confessione (II Macc. 10, 38). al. RVFIN. hist. 2, 17, 30 veterum (ibid. psalmos). 3, 10, 3 -os in deum. 5, 28, 5 deum... -orum suorum laude concelebrant (ὑμνοῦσι). al. PRVD. psych. 649 equitum resonantibus -is (opp. peditum psallente caterva). AVG. conf. 9, 7, 15 -i... ut canerentur secundum morem orientalium partium... institutum est (PAVL. MED. vita Ambr. 13 ISID. eccl. off. 1, 6, 2).

et passim. -os dicunt res personatae (cf. l. 81, 82): AMBR. hex. 4, 1, 4 (log. natura) mecum sol -um dicit domino (VVLG. psalm. 64, 14 RVFIN. Greg. Naz. orat. 4, 12, 4. Orig. in lev. 7, 2 p. 379, 18 ossa). EVSTATH. Bas. hex. 3, 9 p. 901^a abyssus -os potentiae conditoris emittit (συμπληροῖ τὴν ὑμνοδίαν).

b specialia: de psalmis (cf. etiam l. 34 sqq.): PSALT. Cas. 34, 28 lingua meditabitur... -um tuum (ἐκαινον, Vulg. laudem). 39, 4 (ὑμνον, Vulg. carmen). 50, 17 os meum adnuntiavit -um tuum (ἀλυσιν, Vulg. laudem). 110, 10 -us (αλυσος, Vulg. laudatio) eius permanet in aeternum. ITALIA psalm. 21, 23 (Tert. adv. Marc. 3, 22 [Rudenbauer])

55

60

65

70

75

80

p. 416, 8) in medio ecclesiae -um tibi dicam (δυνῆσθαι os. Vulg. laudabo te. *Itala Barnab. 6, 16* decantabo tibi). 70, 8 (Veron. et Aug. in psalm. 70 serm. 1, 10) ut -o dicam (Veron. decantem) gloriam tuam (δυνῆσθαι, Vulg. cantem). 71, 20 (Hier. epist. 23, 1, 1) defecerunt -i (δυνῆσθαι, Vulg. laudes) David (FILASTR. 180, 4 VVLG. II par. 7, 6. psalm. 60, 1 [cf. 62, 1 al. psalmus D.]). LACT. inst. 4, 8, 14 divinorum scriptor -orum (epit. 37 [42], 7 caelestium). HIL. hymn. 1, 4 AMBR. Nab. 14, 61. HIER. psalt. sec. Hebr. praef. titulus hebraicus... interpretatur volumen -orum. PRVD. perist. 10, 838 -us carminis Davitici. CASSIOD. var. 2, 40, 11. et al. dub., hucne pertineat: AMBR. fug. saec. 4, 20 in -is vel oraculis. de -o trium puerorum (cf. *ITALA Dan. 3, 51* [Cypr. domin. orat. 8 p. 271, 19]. HIER. epist. 1, 9, 1 al.): AMBR. hex. 2, 4, 15 in -o prophetico (2, 4, 17). HIER. praef. Vulg. Dan. -um trium puerorum (RVFIN. apol. adv. Hier. 2, 33 AVG. nat. bon. 16 al.). alia: AVG. epist. 237, 2 -us... quem dicunt esse domini nostri Iesu Christi. CYPR. GALL. deut. 151 -o dat verba melodo (seq. canticum Moysi). LIB. pontif. p. 12, 10 -us... angelicus hoc est gloria eqs. (p. 125, 6). SIDON. epist. 9, 16, 3 v. 65 primum mihi psallat -us, qui Tolosatem tenuit cathedram (cf. GREG. TVE. stell. 34 p. 870, 1 in -o sanctae Epiphaniae. INSCR. christ. Diehl 1046, 17 templa deo faciens -is in honorem episcoporum parietibus inscriptis decoravit et auro). VICT. VIT. 1, 16 sine sollemnitate -orum funebrium... ad sepulturam deduci (cf. PS. VICT. VIT. pass. 16). et al. de formulis laudationum domini: MARCELL. chron. II p. 97, 512, 2 in -um trinitatis (cf. ALC. AVIT. c. Eutych. 2 p. 22, 34 [ibid. l. 16 supplicationem cum laude divina, l. 31 praeconii]. de re cf. *Du Cange s.v.*). THEOD. MOPS. in Tim. 1, 17 p. 81, 5. 82, 3.

B latiore sensu i. q. laus (alluditur ad sensum strictiorem l. 31): RVSTIC. Conc. I 4 p. 124, 30 ea... per -os laudans (cf. p. 3143, 6). ENNOD. opusc. 1, 3 p. 262, 8 quod descendit a superis, sola -orum licet mercede taxari. NICET. virg. laps. 29 frustra -um virginittatis exposui (cf. 20 multis super castitate tua praeconiiis).

iuncturae nominales: gen. subi. (auctoris): l. 5. 14. 15. p. 3144, 70. 72. nota: HIL. psalm. instr. 19 -o... vocis. *ibid.* humanae cantionis -o. adi. vel pron. poss. pro gen. subi.: l. 13. 17. p. 3144, 71. gen. obi.: l. 20. 24. 32. p. 3144, 5. 11. 15. 20 al. dat.: p. 3144, 19. pron. poss.: p. 3144, 81. 82. c. praep. in: p. 3144, 11. 19. 70. gen. qualit.: DON. Ter. Ad. 904 nuptiarum. HIL. in Matth. 9, 8 luctum. PS. HIL. dedic. eccl. p. 884^a gratiarum. RVFIN. Orig. in exod. 6, 1 p. 191, 20 gratulationis. 6, 14 p. 204, 4 victoriae. GREG. M. moral. 2, 32 gloriae. adi.: RVFIN. Orig. in exod. 7, 1 p. 204, 11 triumphales. CONC. I 5 p. 249, 30 gratificos -os (I 1, 6 p. 110, 23 χαριστηριος ὁδός. I 5 p. 142, 39 gratias). CONC. Matiasc. a. 585 p. 166, 7 paschalibus.

deriv.: hymnizo. compos.: hymnidicus, hymnisonus; hymnificatus; hymnoperitus. Rubenbauer.

hypothalmos, -i m., ὑπόθαλμος. 1 nomen lapidis ignoti: PLIN. nat. 1, 37, 72 (inter gemmas inde e coni. dub. Sillig 37, 187. cf. *adm. crit.*). 2 nomen herbae, q. et asterion, 'Aster Amellus L.' (cf. Berendes, *Arzneimittell.* 432; Strömberg, *Gr. Pflanzennamen* 46): PS. APVL. herb. 60 l. 9 adn. (interpol. e PS. Diosc. Vind. 4, 119 p. 268, 13) Graeci... hypophthalmos, Latini inguinalem.

[fabam... conteris et saties ad suis, i. e. hyos cola, (Oder; subhyocolla trad.; an ichthyocolla?, cf. vol. VII 163, 64 sq.) cocta CHIRON 432.]

hyoscyaminus, -a, -um, ὑοσκάμινος. i. q. hyoscyamo conditus: PLIN. nat. 23, 94 -um oleum emolliendo utile est eqs. (1, 23, 49). DIOSC. 1, 38 p. 72 a 22 de iosquiaminu... iosquiaminum oleum conficitur sic eqs. (gr. 1, 35).

***hyoscyamos, -i m. et hyoscyamus, -i n., ὑοσκάμος.** de scriptura: gr. litteris: COLVM. 6, 38, 3 SCRIB. LARG. 52. 181. scripturae depravatae: INSCR. NSC. 1910 p. 476, 53 (Pompeis) hyosquimon. eosci: CHIRON 829, 832. osci: CHIRON 830, 832. iusqui: saepe. nosqui- et bosqui: ANON. med. ed. Piechotta 105. de genere et formis: nom.: -os: CELS. 3, 18, 12 (-on var. l.). PLIN. nat. 1, 25, 17. 25, 35 ISID. orig. 17, 9, 41 (-us var. l.). ?-on (cf. l. 64): PS. APVL. herb. 4 add. l. 37 (v. p. 3146, 22). [-us non trad. praeter l. 65.] -um: PLIN. nat. 26, 89 PS. APVL. herb. 4 l. 25 THEOD. PRISC. eup. faen. 23, 86 MISC. Tir. p. 61, 27. nom. vel acc. -u saepe apud scriptores sermonis vulgari inde a CHIRONE 829 (vix gen. gr.). gen. gr. -u: CELS. 2, 33, 2 (cf. *adm. crit.*). acc. -on: SER. SAMM. 364. GLOSS. v. l. 77 sqq. inde a CELSO.

nomen herbae, q. e. 'Hyoscyamus niger L., H. albus L.' sim. (cf. Berendes, *Diosk. Arzneimittell.* 403; Scheller-Frieboes, *Cels. Arznei-wissensch.* 599; Stadler, *RE IX* 192 sqq.): 1 syn.: adamantu(m) v. vol. I 565, 44 sq. altercum (-culum v. l. 80) v. vol. I 1751, 60 sqq. Apollinaris v. vol. II 248, 47 sqq. calycularis, -ria v. vol. III 199, 50 sqq. 59 sqq.; adde: GLOSS. III 539, 50 calicularia vel caligolia. III 580, 5 caniculata. sim. alibi in GLOSS. SER. SAMM. 64 quae vulgari sermone insana vocatur (cf. p. 3146, 13). PS. APVL. herb. 4 l. 25 Itali alterculum (lat. trad.; *ibid.* adn. GLOSS. III 539, 50. cf. l. 75) vocant, alii sinfoniacam (MISC. Tir. p. 61, 27 GLOSS.) *ibid.* adn. Latini... dentariam (cf. p. 3146, 30 et vol. V 1, 548, 18 sq.)... Punici gingan (GLOSS. gindan, gingin grandis, gingiralis sim.)... Tusci faba lupina (cf. vol. VI 34, 76)... Galli bellinunciam (cf. PS. Diosc.

Vind. 4, 68 p. 224, 12 βελειονύτιαν. GLOSS. bilonoton, velliloton sim.; cf. *Sofer l. c. infra l. 3*). ISID. orig. 17, 9, 41 hanc vulgus milimindrum dicit eqs. (GLOSS. III 539, 50. cf. *Sofer, Etym. d. Isid. 146 sqq.*). GLOSS. II 462, 66 [h]urciolaris herba. III 579, 28 uisidm.

2 describitur: in universum (de generibus cf. l. 22 sq. 25 sq. 35): PLIN. nat. 25, 35 v. vol. I 1751, 69 sqq. (sim. Diosc. gr. 4, 68, unde: DIOSC. 4, 64 PS. APVL. herb. 4 add. l. 30 sqq.). ISID. orig. 17, 9, 41 v. vol. III 199, 50. venenosum esse testantur: CELS. 5, 27, 12^b si -um aliquis ebibit, fervens mulsum bibendum est (item alia antidota: SCRIB. LARG. 181 [fuse de veneni effectus]. PLIN. nat. 20, 25 raphani salutare et contra... i venena [20, 210]. 20, 50 al. SER. SAMM. 1076 DIOSC. 2, 47 p. 196, 16 [gr. 2, 70, 5]). ISID. orig. 17, 9, 41 haec herba et insana vocatur, quia... si bibatur vel edatur, insaniam facit eqs. (cf. p. 3145, 79).

3 de usu: a in medicina et mulom. ad fomenta, collyria sim.; ad catapotia, potiones, ad os colluendum: CELS. 2, 33, 2 simul et reprimunt et refrigerant... folia -u (6, 6, 9^a. MARCELL. med. 32, 10 -i foliorum viridium p. II. THEOD. PRISC. eup. faen. 28. et al.). 3, 18, 12 quidam somnum moliantur potui dando aquam, in qua papaver aut -os decocta sint (item non nominata herbae parte: PLIN. nat. 15, 30 fit oleum -o. 20, 193 al. SER. SAMM. 712 CHIRON 286 al. MARCELL. med. 2, 16 al. PS. APVL. herb. 4 add. l. 37 medetur... -on candidior. PLIN. VAL. 2, 30^{ca. fm.} -i albi den. XXI. et al.). 3, 27, 2^c sebum miscere cum -i et urticae contritis seminibus (5, 25, 2 COLVM. 6, 38, 3 PLIN. nat. 20, 203 al. MARCELL. med. 28, 33 -i albi seminis [cf. DIOSC. 1, 38 p. 72 a 24 -i semen album. CASS. FEL. 41 p. 95, 16 -i seminis albi]. THEOD. PRISC. eup. faen. 75. et al.). 5, 18, 29 ad dolores articulorum: corticis -i portio. 6, 7, 2^d adicitur potioni -i suci dimidio minor... portio (ibid. iterum. PLIN. nat. 20, 184. 22, 124 al. THEOD. PRISC. eup. faen. 11). 6, 9, 2 ad dentes colluendos coquitur -i radix vel in posca vel in vino (PLIN. nat. 25, 165 dentibus remedio sunt... r. -i ex aceto manducata. MARCELL. med. 12, 59). SER. SAMM. 747 gramen -i cerae... concilia mixtisque locos perduce dolentes. MARCELL. med. 3, 8 -i ramusculum... decoques eqs. PLIN. VAL. 1, 14^{ca.} cataplasma ad oculos... -i cyfai drachmas IIII. b in agricultura: PALLAD. 1, 35, 5 acetum suco -i mixtum fertur olerum pulices necare, si spargas.

hyoseris, (-idis) f., ὕδς σέρης. nomen herbae, fort. e. q. et intubus agrestis, 'Cichorium Intubus L.' (cf. Diosc. gr. 2, 132): PLIN. nat. 1, 27, 64 (hysi-, hyso-sim. varr. II.). 27, 90 -is (hyosoris, hysoris trad.) intubo similis, sed minor et tactu asperior, vulneribus contusa praeclare medetur. cf. Strömberg, *Gr. Pflanzennamen* 31. Brandt.

hypaeethros et hypaeethrus, -um, ὑπαεθρος. ypaetr-: CIL VI 260. -etr- saepius in codd. VITR. et CIL VI 1947 (l. 55). formae graecae passim apud VITR. [loco mutilo: CIL VI 5532 ostium hypa(ethrum). falso trad.: VITR. 4, 6, 1. 4 (v. p. 3151, 62).]

i. q. subdialis, apertus et soli expositus: 1 generatim: VITR. 5, 9, 5 -oe (-e codd.) ambulationes habent magnam salubritatem (aliter l. 53). 2 de aedificiis eorumque partibus: VITR. 3, 2, 1 aedes -os (3, 2, 8 describitur. cf. Marquardt, *Röm. Staatsverwaltung III* 163). 5, 9, 6 in apertis -isque locis. *ibid.* amplissimas et ornatissimas sub diu -usque (-isque codd.; cf. l. 54) collocari... ambulationes (5, 9, 9 -oe [-a codd.] a. 5, 11, 4 -oe [-o eae codd.] a. 6, 7, 5 nostri... -us a. xysta appellant). CIL VI 1947 cubic(ulum) hypetr(um) cum orn(amentis) suis d. s. d. d. n. pro subst.: VITR. 1, 2, 5 Iovi (eqs.)... aedificia sub divo -aque constituentur. IAVOL. dig. 60, 16, 242, 2 (ex Labeone) plumbum, quod -i tegendi causa poneretur. VLP. dig. 33, 7, 12, 20 de velis, quae in -is extenduntur. CIL II 1979 <basili>cam cum hypa(ethro...)... d. d. VI 260 genium ('intellege: posuit' Dessau) et -um stravit.

***hypallage, acc. -ēn, abl. -ē f., ὑπαλλαγή.** passim scrib. y-, raro (h)l-. litt. gr. e. g. l. 63. 68. 71. 84. de signif. (cf. etiam l. 68 sqq.): CARM. de fig. 172 ἀλλοιωσις aut -ή (vertitur voce q. e. mutatio). SERV. Aen. 1, 9 figura -e, quae fit quotienscumque per contrarium verba intelleguntur (inde ISID. orig. 1, 36, 22, qui affert Verg. Aen. 3, 61 [l. 78]).

t. t. rhet. (figura -e l. 64. 71. 80 al., σχῆμα -ή l. 76. p. 3147, 2) i. q. mutatio: a verbi pro verbo (CIC. orat. 93 hanc -ή rhetores, quia quasi summantur verba pro verbis, μετανοῦντα grammatici vocant, quod nomina transferuntur [cf. QVINT. inst. 8, 6, 23. 9, 3, 92]. GLOSS. Corp. Y 5 -e verbum pro verbo): DON. Ter. Hec. 369 figura est -ή. SERV. ecl. 3, 8. 4, 44. auct. georg. 2, 497 Vergilium familiari sibi -e usum dixisse Histram coniuratum, apud quem Daci coniurare consuerunt. SCHOL. Hor. sat. 1, 3, 99 SCHOL. Pers. 4, 47. SCHOL. Iuv. 6, 652 per -en (Weßner, *parapallium codd.*). CASSIOD. in psalm. 90, 10 quod genus locutionis schema dicitur -e, quae et in saecularibus frequenter invenitur voluminibus et divinis. b casuum: PORPH. Hor. carm. 1, 23, 5 SERV. Aen. 1, 9. 3, 61, 424 -e est in sensu (cf. p. 3147, 4). 12, 139 'diva deam' -e est pro 'dea divam'. al. SCHOL. Hor. carm. 1, 28, 20 figura -e 'fugit Proserpina' pro 'fugerunt Proserpinam'. SCHOL. Ter. p. 136, 13. mutata simul relatione adi.: PORPH. Hor. sat. 1, 4, 79 potest et -e (τῇ [Ev Meyer] -ῇ Fabricius) accipi. epist. 2, 2, 81 per -en. SERV. Aen. 1, 392. 6, 268. saepe. SCHOL. Hor. carm. 1, 37, 7. sat. 1, 6, 74 -ή. 2, 4, 74 al. SCHOL. Stat. Theb. 1, 125 al.

[Rubenbauer]

c adi. et adv.: PORPH. Hor. carm. 1, 2, 48 'ocior...' pro 'ocius...'; σχῆμα -ή. SERV. auct. Aen. 12, 859. d temporum: SERV. Aen. 2, 64 'circumfusa ruit' figura -ή, 'ruit primo et sic circumfusa est'. 5, 137. 6, 569. 8, 125 -e in sensu (cf. l. 6). georg. 2, 264. 4, 546 SCHOL. Stat. Theb. 2, 29. e alia: SERV. Aen. 7, 364 -e in sensu (cf. l. 4). 10, 808. 12, 350 difficilis -e. georg. 1, 59. SCHOL. Hor. carm. 2, 9, 17 'desine querellarum' pro 'desine queri'. figura -e. epod. 16, 52 sat. 1, 9, 32 al. SCHOL. Stat. Theb. 2, 403 SCHOL. Iuv. 11, 19. CASSIOD. in psalm. 29, 1 'delectasti'... posuit pro 'delectare fecisti'. quae figura dicitur -e, quoties aut genus aut verbi declinatio commutatur. 138, 1 per figuram -e dictum est, quae Latine dicitur permutatio.

hypampelus, -i m., ὑπάμπελος. i. q. locus vitibus consitus: CIL VI 14890 cum -o. XIV 3857 hypampelus (sic) huic loco cedat in rigore maceriae (cf. Dessau ad l.).

hypapantē, (-ēs) f., ὑπαπαντή. scrib. ypo- vel yppapanti. i. q. festum praesentationis domini (GLOSS. III Abol. x 10 susceptio, manifestatio vel obviatio. cf. Du Cange): SACR. Greg. 27^{ab} II die mensis Februarii -i ad sanctam Mariam oratio.

hypatē, -ēs f., ὑπάτη v. l. 38 sqq. **hypatoidēs** adi., ὑπατοιδής. i. q. genus modulationis hypatis chordis conveniens: MART. CAP. 9, 965 melopoeiae species sunt tres: -ής, μεσοειδής, ὑποειδής. et -ής est, quae appellatur ὑπατική, quae per graviores sonos constat. 9, 966 dissentiunt melopoeiae specie quoque, quia alia est -es, alia mesoides, alia netoides.

***hypatos**, -ē, -on, ὑπάτος. saepe scrib. y-, admodum raro hi- litteris gr. l. 35. 47. formae gr. passim.

i. q. summus, gravissimus, principalis: 1 de numinibus: PS. CENS. frg. 12, 3 organum quondam habuit tres intentiones, gravem mediam et acutam: inde Musae quoque tres olim existimatae -e, mese, nete. BOETH. mus. 1, 20 p. 206, 13 quae chorda gravissima quidem erat, vocata est -e quasi maior atque honorabilior, unde Iovem etiam -on vocant.

2 de rebus (technice in arte mus.): VITR. 5, 4, 7 tetrachorda... sunt quinque, primum gravissimum, quod graece dicitur -on ([on codd.]). BOETH. mus. 1, 25 p. 218, 19. 4, 12 p. 334, 26 [an ad l. 38? cf. de eadem re Mart. Cap. 9, 942 principalium tetrachordum].

f. pro subst. hypatē sc. χορδή (PORPH. Hor. sat. 1, 3, 7/8 gravissimi soni chorda tetrachordi, quae -e dicitur. CHALC. comm. 44 p. 111, 8 FAV. EVL. p. 20, 27 v. vol. VI 2300, 55. BOETH. mus. 1, 26 p. 218, 23 Albinus... ita interpretatus est, ut -as principales vocaret. cf. et l. 32. 47): VITR. 5, 4, 5 stantes sonitus... sunt qui inter mobiles [sunt] interpositi (eqs.)..., appellantur autem sic: proslambanomenos, -e -on, -e meson..., nete hyperbolaeon. mobiles autem... vocabula... habent haec: parhypate -on, lichanos -on..., trite hyperbolaeon, paranete hyperbolaeon (5, 5, 2 PS. CENS. frg. 12, 3. MART. CAP. 9, 931 -η -on hoc est principalis principalium..., -η μέσων id est principalis mediarum. BOETH. mus. 1, 20 p. 209, 3 -e [i. -ae?]... -on... quasi maximae magnarum aut gravissimae gravium. p. 209, 5 sqq. 4, 3 p. 309, 23 sqq.). VITR. 5, 4, 6 distat ab -e (<dimidium>) hemitonium eqs. 5, 5, 4. 5. 6, 1, 7 nationes... spiritus vocis habentes umore repulso ad -as. CHALC. comm. 40 p. 106, 15 inter duos extimarum fidium limites gravissimae -es et acutissimae -es. MACR. somn. 2, 4, 11 netas et -as. BOETH. mus. 1, 20 p. 206, 17 sqq. 4, 11 p. 332, 7 -es meson... dimidium partem. saepe. cf. Onom.

? Anteros **hypaul**(ēs) Vedianus Molpus h. s. e. CIL VIII 21098 (i. qui succinit tibia? Dessau ad l. admonet τὸν ὑπαναλόντων in scena et protaularum CIL VI 4719. 10315. 10316).

asperiori vino utendum, quod Graeci hypaustēron (ὑπαναυτήρον) vocant CAEL. AVR. chron. 3, 2, 35.

hypēcoon n., ὑπήκοον. nomen herbae, g. e. 'hypēcoum procumbens L.' (cf. Berendes, Diosk. Arzneimittell. 401): PLIN. nat. 1, 27, 68. 27, 93 -on (hypegon plur., specon E) in segetibus nascitur; foliis rutae. Diosc. 4, 63 p. 35, 7 de -on. -on (scrib. (h)ipecon) nascitur in tridicu eqs. (Diosc. gr. 4, 67 ὑπήκοον). cf. Strömberg l. c. 23.

hypelatē, acc. -ēn f., ὑπελάτη. nomen herbae: PLIN. nat. 15, 131 chamaedaphne... Alexandrina, quam aliqui Idaeam, ... alii -en vocant.

hypelatum, -i n., ὑπέλατον. in codd. scrib. epi-. i. q. medicamentum ventrem subducens: PHILAGR. med. 3 p. 161, 7 M. aliae quidem evacuationes sunt, quae per ventrem deponunt, quae Graeci -a vocant. p. 162, 13 de -is (-bus v. l.). -a... danda sunt, quae evacuare solent per ventrem. p. 162, 16 sunt... -a levia medicamenta. p. 163, 5 purgandus est venter de -is mitibus per os datis.

hypēnemius, (-a), -um, ὑπηνέμιος. i. q. ventosus, irritus (de ovis inanibus): VARRO rust. 2, 1, 19 e vento concipiunt equae..., ut hic gallinae quoque solent, quarum ova -a (ianenemia cod.) appellant. PLIN. nat. 1, 10, 80. 10, 160 pariunt... ova irrita, ex quibus nihil gignitur, quae -a (hypp-, yp- v. l.) vocant. 10, 166 irrita ova, quae -a diximus, aut mutua feminae inter se libidinis imaginatione concipiunt aut pulvere.

(h)yperaeolius (ὑπεραιόλιος. cf. MART. CAP. 9, 935) tonus est hyperphrygium hemitonio (eqs.)... <praecedens> CASSIOD. inst. 2, 5, 8 p. 147, 25. cf. p. 146, 1. 148, 5.

hyperaspistēs m., ὑπερασπιστής. i. q. protector (GLOSS. III Abol. x 13 -is defensor. GLOSS. V 583, 23 -is graece, latine protector. ὑπέρ quoque trans <prae>positio est apud Graecos et ponitur pro super, non quando in loco aliquid superpositum significat, sed quando plus aliquid; itaque -is trans fideles dici potest, pistis enim graece fides dicitur): HIER. praef. Vulg. pent. p. 66, 9 (= adv. Rufin. 2, 25) Aristaeas... Ptolemaei -ής.

vereor ne cognomine tuo lapsus **hyperatticus** (i. ὑπεραττικός) sis in iudicando CIC. Att. 15, 1 b, 2.

hyperballōn, acc. pl. -ontas, ὑπερβάλλον. i. q. numerum excedens, residuus: SOL. 1, 42 dies..., quos embolismos vel -as nominabant.

hyperbaticus, (-a, -um), ὑπερβατικός. i. q. figurae transgressionis proprius: VIRG. gramm. epist. 5 p. 162, 25 si -o (ae- cod.) more... alium ordinem posuisset.

***hyperbaton**, -i n., ὑπέρβατον. de scriptura (cf. etiam sub y): saepe scrib. y-, admodum raro (h)-. trad. vel ed. litt. gr. e. g. l. 20. 25. 46. 56; nota propter formas gr. l. 22 et 61. indecl.: RVFIN. (v. infra l. 53). VIRG. gramm. epist. 13 p. 81, 24 de -on. 20 CARM. de fig. 160 -on vertitur voce q. e. transcensus (cf. etiam l. 27. 41. 47. 48). [lect. dub.: QUINT. inst. 8, 2, 14 traiectione ultra modum -i (Zumpt, secl. Halm, -on vel -o codd., -on Radermacher).]

i. q. transgressio, sc. fig. rhet., qua ordo orationis legitime procedentis variis modis perturbatur: I doctrina rhet. et gramm.:

25 QUINT. inst. 1, 5, 40 si anastrophe in speciem soloeicismi cadat, -on quoque eodem appellari modo posse. 8, 6, 62 -on... id est verbi transgressionem (9, 3, 91)... non immerito inter virtutes habemus (cf. 9, 4, 26). 8, 6, 65 cum decoris gratia traicitur longius verbum, proprie -i tenet nomen (affert Cic. Cluent. 1). 8, 6, 66 est, propter quod dici tropus possit (cf. 9, 3, 91 DON. gramm. IV 399, 16. CHAR. gramm. p. 362, 15 B. t. generalis [DIOM. gramm. I 460, 63 SERV. gramm. IV 448, 8 al.])... figura potius verborum dici potest (cf. 9, 1, 3. 9, 4, 26 POMP. gramm. V 309, 1). 8, 6, 67. 9, 1, 6 in -o commutatio est ordinis ideoque multi tropis hoc genus eximunt (cf. 9, 3, 23): transfert tamen verbum aut partem eius a suo loco in alienum. 9, 3, 23 figurae parenthesis adiciunt -on. 9, 4, 144 neque longioribus quam oportet -is compositioni serviamus (cf. IVL. VICT. rhet. 16 p. 424, 24 ISID. orig. 2, 20, 2). SACERD. gramm. VI 466, 4 -on est oratio non servans ordinem mox, sed postea, huius species sunt IV: parenthesis hysterologia synchysis <tmesis> (cf. DON. gramm. IV 401, 4 -on est transcensio quaedam verborum ordinem turbans, cuius species sunt quinque: h. anastrophe p. t. s. [sim. DIOM. gramm. I 460, 23 POMP. gramm. V 309, 1]. CHAR. gramm. p. 362, 15 B. species... sunt quattuor: a. diacope dialysis s.). MAR. VICTORIN. gramm. VI 23, 4 si... fuerit -on..., clarum punctum ponite. RVFIN. gramm. VI 568, 19 Cicero ad Herennium in arte (4, 32, 44) sic: -or (deest ap. Rhet. Her.) huiusmodi transiectio et. sec. Rhet. Her. PRISC. gramm. III 234, 19 auctores frequentissime -i est id est transitionibus utuntur ut Enn. ann. 179. VIRG. gramm. epist. 13 p. 81, 24.

2 exempla (coniung. c. a. l. 71): a de traiectione singulorum verborum (cf. l. 28. 35. 48): TEET. resurr. 43 p. 89, 19 (ad II Cor. 5, 10) quasi turbate... per -on struxit. IREN. 3, 7, 1 (ad II Cor. 4, 5 [cf. RVFIN. Adamant. 2, 21 sermo apostoli cum -on positus est]). SERV. Aen. 2, 348 synchysis id est -i longa confusio.

7, 346. 9, 30 SCHOL. Verg. Veron. ecl. 6, 1 SCHOL. Hor. et Stat. Theb. saepius. HIER. epist. 57, 5, 7 -orum anfractus. adv. Rufin. 1, 17 -a. al. AVG. quaest. hept. 5, 10 p. 377, 12. et al. b de dialysi, quae fit parenthesis vel sententiis interpositis: PLIN. epist. 8, 7, 2 num potui longius -on facere...? PORPH. Hor. carm. 3, 5, 6/8 -on sic ordinandum eqs. epist. 1, 15, 1 -on... hoc ordine solvitur. DON. Ter. Eun. 785 locutio... -p (-on codd.) intermixta. SERV. Aen. 12, 161 longum -on...; cetera enim per parenthesis dicta sunt. al. auct. Aen. 1, 1 al. SCHOL. Stat. Theb. 6, 121 (128) -ov. PS. ASCON. Verr. p. 259, 22 per -on cum parenthesis figura. CLAUD. DON. Aen. 4, 170 p. 377, 13 definitionem Famae... poeta interponendo fecit -on (cf. 8, 408 f. saltum).

HIER. in eccles. 12 p. 1111^c post grande -on... coeptam sententiam... concludit. AVG. loc. hept. 1, 47 p. 515, 6 al. et al. c de hirmo, qui fit membris orationis supra modum continuatis: SERV. Aen. 6, 66 est... siquid id est longissimum -on. SCHOL. Hor. carm. 1, 35, 29 per -on sensui superiori respondet (4, 4, 17). sat. 1, 6, 65. 2, 3, 4 -on a superioribus. SCHOL. Stat. Theb. et CLAUD. DON. Aen. saepius. CASSIOD. in psalm. 103, 5 quae figura dicitur -on, quoniam ordo verborum longius explicatur.

d de hysterologia: IREN. 3, 7, 1 (ad Gal. 3, 19 [cf. et HIER. ad l.] et II Thess. 2, 8 sq.). SERV. Aen. 3, 662 -on in sensu ut 8, 125 (ubi figura 'hypallage in s.' appellatur). auct. Aen. 8, 127^{ex}. AVG. quaest. hept. 7, 18 p. 462, 24 inter... -a hoc genus rarum est, quoniam habet et illud quod Graeci vocant ὄστρεο-λογίαν. quod enim ait postea: 'et exaudivit eos', si prius ponatur, fit sermo lucidior.

hyperberetēos (-thēus), -i m., ὑπερβερεταῖος. passim scrib. y-, raro hy- vel hi-. mensis duodecimus Macedonum (cf. Bischoff, RE IX 252 sqq.): CANON. Turner II 2 p. 292, 3 idus octobres, quae est decima -i (p. 293, 3 quem -on Graeci cognominant. CANON. Dionys. Exig. p. 8, 29 St. POL. SILV. fast. Oct. tit. vocatur... [Rubenbauer])

apud Graecos -os. PASS. Tarach. epil. GLOSS. III 210, 40 -os octobrius. cf. etiam *Thea. gloss. s. v. menses* [scrib. yperbereteas]. CASSIOD. Ios. antiq. 3, 12^{med.} septimo mense, quem Macedones -um vocant (8, 37^{med.}). 8, 10^{med.} a mense -on usque ad alium annum -i. 12, 3^{med.} (gr. ubique *ὁπερβερετας, quam vocem Ps. Rufin. Ios. bell. Iud. 4, 5ⁱⁿ et 4, 6^{ex} vertit voce q. e. october*). GLOSS. I Ansil. yp 9 yperbereteas (sine interpret.; cf. supra l. 2). GLOSS. III 72, 26 -beritos (sic) februarius.

*hyperbolaeos, -a, -on, ὑπερβολῆος. praeter VITR. passim scrib. -le-. litteris gr. l. 12. 15. formae gr. passim.

t. t. mus. i. q. superlatus acutis, excellens: VITR. 5, 4, 7 tetrachordum quintum, quod est acutissimum, graece -ov (-on codd.; cf. l. 21) dicitur. Ps. CENS. frg. 12, 4 Timotheus addidit duos sonos, parameson et -on.

f. pro subst. sc. χορδή (MART. CAP. 9, 931 τριτη -ov id est tertia excellentium. BOETH. mus. 1, 20 p. 211, 5 quoniam supervadebant acumine netas superius collocatas, omne illud tetrachordum -on vocatum est. 1, 26 p. 219, 1 Albinus . . . ita interpretatus est, ut . . . vocaret . . . -as excellentes. cf. etiam l. 21). VITR. 5, 4, 5 v. p. 3147, 44. 5, 5, 2 neten -on. 5, 5, 4. 5. Ps. CENS. frg. 12, 3 trite -on (cf. p. 3147, 46). BOETH. mus. 4, 11 p. 334, 10 tetrachordis -on (cf. l. 12. 17 et Mart. Cap. 9, 944 tetrachordum excellentium). al.

*hyperbolē, acc. -ēn, abl. -ē f., ὑπερβολή. vox in linguam latinam recepta (cf. AVG. in euang. loh. 124, 8) retinet formas gr. nom. -e (-a v. l. 37) et acc. -en; gen. et dat. sg. non nisi litt. gr. -ης et -ῆ (QVINT. inst. 8, 3, 37. 9, 1, 5 DON. Ter. Ad. 149 Hec. 217. 438 [infra l. 60]). praeter hy- (semper in codd. SEN. et QVINT.) saepe scrib. y-, raro (hi-) trad. vel ed. litt. gr. l. 24. 33. 42. 52. 57. 60. [e coni. prob.: QVINT. inst. 6, 3, 67 DON. Ter. Ad. 299. 761.]

t. t. rhet. i. q. superlatio, exaggeratio: 1 definitiones sim. (fusus QVINT. inst. 8, 6, 67—76 ISID. orig. 1, 37, 21). CIC. top. 45 ut aliquid quod fieri nullo modo possit, augendae rei gratia dicatur aut minuendae, quae -ῆ dicitur (QVINT. inst. 8, 6, 67 DON. gramm. IV 401, 24 CHAR. gramm. p. 363, 10 B. DIOM. gramm. I 461, 21. et al. cf. SACERD. gramm. VI 465, 27). SEN. benef. 7, 23, 1 in hoc omnis -e (-ae NR) extenditur, ut ad verum mendacio veniat. 7, 23, 2 -e (-a codd. [ex -ae N, ex -u G]) . . . incredibilia affirmat, ut ad credibilia perveniat (cf. SALON. in eccles. p. 1002⁴). QVINT. inst. 8, 4, 29 scio posse videri quibusdam speciem amplificationis -en . . . sed . . . in tropis differenda est (DON. gramm. IV 399, 16 IVL. RVF. rhet. 38 p. 47, 27. HIER. in Ezech. 28, 11 sqq. p. 270⁴ hoc per τρόπον, quae appellatur -ῆ . . . prophetari. et al. cf. CHAR. gramm. p. 373, 18 B. fit schema dianoeas per -en). 8, 6, 67 -en audacioris ornatus summo loco posui. est autem haec decens veri superiectio . . . fit pluribus modis eqs. 8, 6, 70 crescit interim -e alia insuper addita. 8, 6, 73 est . . . omnis -e ultra fidem . . . nec alia via magis in cacozeleian itur. 8, 6, 74 mentiri -en nec ita ut mendacio fallere velit. 8, 6, 76 tum est -e virtus, cum res ipsa, de qua loquendum est, naturalemodum excessit. MACR. Sat. 4, 6, 15 facit -e, id est nimietas, pathos, per quam exprimitur ira vel misericordia. CASSIOD. in psalm. 118, 136.

2 exempla (c. gen. obi. l. 57): PORPH. Hor. carm. 2, 1, 31 per -en intellegendum est (DON. Ter. Ad. 234 accipe). 3, 9, 15 p. -ῆν expressit. SERV. georg. 3, 485 significat [AVG. epist. 149, 10]. SCHOL. Stat. Theb. 1, 625 dixit [AVG. in psalm. 104, 21 al.]. 6, 386 [408] parabola p. -en eqs. cf. l. 41. 63 et AVG. civ. 16, 21 p. 158, 3 D. secundum -en [loc. hept. 1, 35 p. 513, 6 al.]. DON. Ter. Ad. 394 -e (Andr. 92 -ῆ laudis [SERV. auct. Aen. 1, 119 tempestatis]. al. SERV. Aen. 3, 565 poetica [3, 673]. 3, 567 -e est [al. COMMENT. Lucan. 4, 75]. SCHOL. Stat. Theb. 1, 119 al. SCHOL. Iuv. 14, 144). Eun. 285 loquentia, in qua . . . -e expressissima est. Hec. 438 ἡδυνῆ -ῆ usus est. Phorm. 68 -e facta per exceptionem eqs. SERV. Aen. 3, 624 tapinosis et -e iunguntur. HIER. in Ezech. 28, 11 sqq. p. 266° quae . . . -en debemus accipere. AVG. civ. 16, 21 p. 157, 19 D. ea locutione dictum est, quam Graeci vocant -en. al.

hyperbolicus, -a, -um, ὑπερβολικός. scrib. (h)y- vel (h)i- (cf. l. 67 et p. 3150, 1). litteris gr. l. 71.

i. q. exaggeratus, nimius (GLOSS. I Corp. I 480 -us superbus, nimius): HIER. hom. Orig. in Luc. 23 p. 153, 7 quo non praecipitur . . . -a clementia (καθ' ὑπερβολήν). pertinet ad dicta vel scripta i. q. fidem rerum excedens, ultra fidem prolatus: DON. Ter. Ad. 399 sententiae. Hec. 97 hoc -όν (128 -um). AVG. quaeest. hept. 5, 17 p. 385, 25 commendatio. SIDON. epist. 4, 3, 4 nec per scaturigines -as intumescit nec per tapinomata depressa tenuatur ingenium. 5, 10, 3 quasi -o rhetorum catalogo blanditus. 7, 2, 8 -is instrumentis (i. chirographis).

adv. i. q. per hyperbolen, exaggeranter (cf. l. 81. p. 3150, 1): 1 forma gr. *hyperbolicōs, ὑπερβολικῶς (gr. e. g. PORPH. l. 80. DON. Ter. Eun. 231. 310): absol.: DON. Ter. Andr. 676 al. SERV. ecl. 7, 66 georg. 3, 535 COMMENT. Lucan. 6, 477. c. verb.: PORPH. Hor. carm. 1, 37, 12/13 -ῶς dictum (SERV. Aen. 7, 43 al. HIER. in Ezech. 31, 1 p. 299° AVG. c. Iul. 5, 3, 10 -os dictum, quod fit, cum ad permoven- dos animos fidem rerum . . . excedit. PROSP. in psalm. 104, 29/30. et al.). SCHOL. Hor. ars 373 ait. SCHOL. Stat. Theb. 4, 177 nominat. RVFIN. patr. 1, 5 p. 305° significare. 2 lat. *hyperbolicē (GLOSS. I

III Abol. x 3 [= V Abba x 4] -e elate): SERV. auct. Aen. 10, 176. HIER. epist. 121, 8, 15 ut -e dicam (in Ier. 4, 28, 7 p. 247, 16 al. RVFIN. Orig. in Rom. 7, 12 SALON. in eccles. p. 1002°. MVTIAN. Chrysost. hom. 23, 2 p. 379^{ext.} [καθ' ὑπερβολήν]). in Am. 9, 2 sqq. p. 1037° testatur (al.). in Ier. 2, 100, 2 p. 142, 1 -e (litt. gr.) . . . accipere (al.).

hyperboreus sim. v. Onom.

*hypercatalēcticus, (-a, -um). ab hypercatalectus sec. catalecticus. i. q. hypercatalectus (cf. etiam l. 17. 23. 32. 34. 35. 38. 39): SCHOL. Hor. carm. 1, 16ⁱⁿ. dimeter -us (3, 29ⁱⁿ. [-lectus A]). 1, 26ⁱⁿ. iambicus novenarius -us. al. v. ind. p. 455.

*hypercatalēctus, -a (cf. l. 13), -um, ὑπερχατάληκτος. scrib. y- (cf. etiam l. 39): FORTVN. gramm. VI 284, 13 al. DIOM. gramm. I 502, 7 SERV. gramm. IV 457, 14. et al. neutr. -on v. l. 41. 42. f. sg. in -us (sec. usum gr. in -os)? l. 18; in -a: l. 17. 22.

t. t. gramm. (cf. MAR. VICTORIN. gramm. VI 61, 5 metrum aut acatalectum est aut catalecticum aut brachycatalectum aut -um. DIOM. gramm. I 502, 7 species carminum sunt quattuor . . . -a [-ica v. l.]): usu sollemni: SACERD. gramm. VI 501, 24 -us (A C, hic percatalectis B, -a edd.) species est, cum finitis pedibus metri praepositi una syllaba abundat (cf. MAR. VICTORIN. gramm. VI 61, 13. 62, 2 PRISC. gramm. III 422, 17. 460, 5). 533, 24 -um metrum unam syllabam plus accipit (DIOM. gramm. I 502, 9 -a species). SERV. gramm. IV 467, 14 versusum -um (-icum S, -icon P), cui una superest.

exempla: SACERD. gramm. VI 524, 17 tetrametrum choricum -um (533, 9). 530, 24 in trochaico metro -a nulla (-ae nullae sc. species Keil) sunt. 532, 7 de dimetro . . . -o anapaestico (MAR. VICTORIN. gramm. VI 81, 24 iambicum [SERV. gramm. IV 458, 14. 470, 15 (= SCHOL. Hor. expos. metr. p. 8, 11)]). al. MAR. VICTORIN. gramm. VI 61, 21 hexametrum (163, 28 sqq. aequatur hypermetro, discernitur ab h., quod dicitur perissosyllabes. SERV. gramm. IV 461, 17). 62, 6 iambica metra gaudent . . . -is conclusionibus, trochaica vero -is reiectis (cf. l. 25) residuas conclusiones admittunt. 62, 10 -a (-ica codd.) illis ioni-

cis exosa sunt. 73, 7 choriambicum monometrum. 130, 12 choriambicum trimetrum -um (130, 21 [-ici v. l.]. DIOM. gramm. I 497, 16 anapaestici [SERV. Aen. 3, 128. ecl. 8, 78 (-icus vel -icos v. l.)]. SERV. gramm. IV 458, 25 t. -o iambico. cf. Ps. ASCON. Verr. p. 215, 19 senario -o, qui et Saturnius dicitur. al. DIOM. gramm. I 497, 33 metrum ionicum. 520, 29 versusum -um (-icum codd.). FRG. Bob. gramm. VI 620, 7 pentametrum -um (ipercatalecticum cod.). rationem a ceteris diversam sequitur FORTVN. gramm. VI 281, 13 metrum est -on, quando pes et syllaba deest. inde huic dimetron -on (286, 26. 297, 3. 23 al.) idem est quod ceteris monometrum -um et trimetron -on (301, 27) idem quod alibi dimetrum -um.

deriv.: hypercatalecticus.

hypercatalēxis (*ὑπερχατάληξις) est, cum pedem plus aut syllabam habet metrum AVDAX gramm. VII 333, 23. cf. 333, 19.

(h)yperdōrius, (-a, -um), ὑπερδόριος. t. t. mus., sc. unus ex modis sive tonis (litt. gr. MART. CAP. 9, 935): SCHOL. Hor. epod. 9, 6 nomina sonorum sunt VII: . . . yperlydium, -um, yperfrigium.

CASSIOD. inst. 2, 5, 8 p. 146, 1. 147, 6 -us tonus est lydium hemitonio . . . <praecedens>. 147, 12 sqq. hyperchius v. l. 63.

collyrium superinunctorium quod Graeci (h)yperenchriston (*ὑπερεγγρίστον) vocant CASS. FEL. 29 p. 59, 3.

hyperēticus, (-a, -um), ὑπερητικός. i. q. ministralis: CIL VIII 27790, 3 -osque celoces (fort. ex Lucil. v. vol. III 758, 46). quae chorda quoniam super hypaten est addita hyperhypatē (ὑπερῆπατη) vocabatur BOETH. mus. 1, 20 p. 208, 13. cf. p. 208, 14. 20. 209, 8.

(h)yperliastius (ὑπεριλάστιος. cf. MART. CAP. 9, 935) tonus est yperdorium hemitonio . . . <praecedens> CASSIOD. inst. 2, 5, 8 p. 147, 12. cf. p. 146, 1. 147, 18 sqq.

hyperlichius, (-a, -um), ὑπερήχιος. i. q. excellens: CIL X 1947 M. Aurelio Primo victori (an Victori?) -o alumno dulcissimo. cf. Onom.

hypericum et hypericon, -i n., ὑπερικόν vel ὑπέρικον (ὑπέρικος f.). scrib. hy- (CELS., PLIN.), hi- (l. 74. p. 3151, 3), y- (inde a PHILAGR.), ip(p)- (DIOSC., Ps. DIOSC., GLOSS.), e- (p. 3151, 5); -pir- (DIOSC. 3, 164 P. GLOSS.; cf. et p. 3151, 3. 5). de formis: nom. (acc.) -um: PLIN. nat. 26, 158. 164 DIOSC. 1, 19. -on: PLIN. nat. 26, 85. 86. 1, 26, 53 DIOSC. 3, 164 sqq. ORIBAS. (l. 72). RVF. podagr. 26. nom. -us: PHILAGR. (p. 3151, 15). ORIBAS. syn. 2, 2A p. 95, 2 Mō. (La: -on). GLOSS. gen. gr. -u (nisi status formam vulgarem pro -um): RVF. podagr. 4 (pro nom.; v. p. 3151, 16). 27. [e coni.: CHIRON 831 hiperi(c)a (Buech.) p. I.]

nomen herbae, q. e. 'hypericum crispum sive h. coris L.' (cf. Berendes, Diosk. Arzneimittell. 362 sq. Scheller-Frieboes, Cels. Arzneiwissensch. 616): de natura, nomine, generibus (fusus PLIN. nat. 26, 85 sqq. DIOSC. 3, 164 sqq. Ps. DIOSC. herb. fem. 48): PLIN. nat. 26, 85 -on - alii chamaepityn (1, 26, 53 DIOSC. 3, 164 p. 443, 22) alii corissum (corion Barbar. e Diosc.; v. vol. IV 951, 71 sqq., ubi addas Ps. DIOSC. herb. fem. 48) appellant - oleraceo frutice eqs. 26, 86 est aliud -on, quod aliqui caron (v. vol. III 488, 51) appellant, folio tamaricis - et sub ea nascitur - sed pinguioribus foliis eqs. 27, 26 androsaemon (DIOSC. epist. p. 15, 2. 3, 164 p. 443, 22. nota 3, [Rubendauer])

166 p. 441, 20. cf. GLOSS. III 552, 58. 577, 10) sive ... ascyron (cf. 27, 37 Diosc. 3, 165 p. 444, 9) non absimile est -o ... cauliculis maiori-
bus eqs. MISC. Tir. p. 66, 19 hipirico hoc est triscalamus (cf. *Thes. gloss. s. triscolan et s. ruta agrestis*). per errorem (cf. p. 1912, 25):
GLOSS. III 564, 42 ippiricus geranon. 569, 37 epyricos myren.
de usu in medicina (fusius locis p. 3150, 78 sqq. allatis): CELS. 5,
20, 6 casiae ... -i pares portiones conteruntur. 5, 23, 34 -i ... p. tot
(cf. CASS. FEL. 73 p. 176, 18 RVF. podagr. 27). PLIN. nat. 12, 119 se-
men balsami adulteratur Petraeo -o (Diosc. 1, 19 p. 65, 31). 26, 90
semen -i utriusque bibitur ex vino (26, 117, 120, 130 perungui se-
mine -i eqs.). 26, 129 ambusta sanantur ... herba ipsa -i, quod co-
rissum appellavimus. 26, 158 menses ciet -um utrumque adpositum.
26, 164 capillum ... denigrat -um, quod et corissum vocatur. PHILAGR.
med. 4 p. 189, 12 M. quaecumque ... sunt frigidae et siccae distem-
perantiae ... trifilus et -us [-on vel -um vv. ll.]. cf. ORIBAS. syn.
2, 2 p. 95, 2 Mō. RVF. podagr. 4 qualia sunt aut ireos aut -u. CAEL.
AVR. chron. 3, 5, 76 decoctiones recentis mulsi ... cum -o. RVF. pod-
agr. 26 -on similiter iuvat.

hyperlydius, (-a, -um, *ὑπερλύδιος*. t. t. mus., sc. unus ex
modis sive tonis: EXPLAN. in Don. gramm. IV 532, 20 (ex Varrone?)
summus tropus -us (hic per lydius LO) quia acutissimus (cf.
CASSIOD. inst. 2, 5, 8 p. 146, 1. 148, 5, 14 ISID. orig. 3, 20, 7). SCHOL.
Hor. epod. 9, 6 v. p. 3150, 49. litt. gr.: MART. CAP. 9, 935.

***hypermetrus** (-os) et hypermeter, (-a, -um), *ὑπερμέτρος*.
raro scrib. y-. -os (litt. gr.: PORPH. l. 34. SERV. Aen. 1, 332):
SERV. Aen. 7, 160 A S. auct. Aen. 1, 448, 11, 609. -er versus: SCHOL.
Hor. sat. 1, 8, 43.

t. t. gramm. i. q. mensuram excedens: MAR. VICTORIN. gramm.
VI 164, 2 versus hypercatalecti qui et -i dicuntur. DIOM. gramm. I
494, 24 versibus, qui -i dicuntur, quorum abundantiam excipiunt hi
versus, qui sequuntur incipientes a synalphe ratione rhythmica facta
(sim. SERV. Aen. 1, 332, 10, 496). GRAMM. VI 637, 7 -um dicimus, qui
in fine superfluum syllabam habet. -us versus (cf. l. 26): PORPH.
Hor. sat. 1, 8, 43 (cf. l. 25). SERV. Aen. 2, 745 al. v. ind. Mountford-Schultz.

***hypermixolydius**, (-a, -um), *ὑπερμιξολύδιος*. t. t. mus., sc.
unus ex modis sive tonis: PS. CENS. frg. 12, 2 p. 65, 11 postremus
modus -us acutissimus (BOETH. mus. 4, 17 p. 344, 3 al.).

hyperocha, -ae f., *ὑπεροχή*. i. quod in pignore pretium
debiti excedit (cf. Manigk, RE IX 292 sqq.): TRYPH. dig. 20, 4, 20
quarebatur, si ... debitori Seius credidisset quinquaginta et -am
(ypothecam PUV) huius rei, quae tibi pignori data esset, debitor
obligasset ... utrum Seio ... cederet [pignoris -a] (l. del. Momms.;
def. Manigk l. l. 293; cf. etiam Beseler, Beitr. z. Krit. d. röm. Rechts-
quellen 4. Heft. Tübingen 1920 p. 133).

pergula turgida parva (in) alto posita, quod Graeci (h)yper-
oecion ([hyperoetichion trad.]. i. **ὑπεροίκιον*) vocant GLOSS. I Ansil.
FE 764.

(h)hyperphrygius, (-a, -um), *ὑπερφρύγιος*. t. t. mus., sc. unus
ex modis sive tonis: SCHOL. Hor. epod. 9, 6 v. p. 3150, 49. CASSIOD.
inst. 2, 5, 8 p. 146, 1. 147, 18 -us tonus est yperastium hemitonio ...
praecedens. 147, 25, 148, 6. litt. gr.: MART. CAP. 9, 935.

hypersarcosis, acc. -im f., *ὑπερσάρκωσις*. i. q. carnis incre-
mentum: MARCELL. med. 9, 65 qua re curabis et concretionem sive
-im (ypersac- codd.) aurium.

quae figura dicitur **hyperthesis** (i. *ὑπερθέσις*) id est superlatio,
cum aliquam rem opinione omnium notam sententia nostra ex-
superare contendimus CASSIOD. in psalm. 50, 8 (cf. SCHEM. dian. 25
[litt. gr.] syn. epauxesis).

hyperthyrum, -i n., *ὑπερθύρον*. i. q. superliminare, orna-
mentum super limen superius positum: VITR. 4, 6, 2 supra cymatium,
quod erit in supercilio, collocandum est -um (hiperthir- G) crassi-
tudine supercillii. 4, 6, 4 -a (Joc., hypetra sim. codd.) ... in ionicis
ad eundem modum componantur quemadmodum in doricis.

figura est ... **hypexaeresis** (i. *ὑπεξαίρεσις*), quae latine dicitur
exceptio CASSIOD. in psalm. 108, 6 (trad. vel ed. litt. gr.: QVINT. inst.
3, 6, 61 DON. Ter. Ad. 24. SCHEM. dian. 15 [apefexeresis cod.]. FOR-
TVN. rhet. 2, 12 p. 108, 26, 2, 30 p. 119, 19).

hypezōōs, -otos m., *ὑπεζωώσις*. i. q. membrana costas interius
succingens, *ὑπεζωμά* (litt. gr.: CAEL. AVR. acut. 2, 19, 96—100):
CAEL. AVR. acut. 2, 34, 181 gravedo poterit -e membrana patiente
fuisse suffecta (cf. ORIBAS. syn. 2 add. p. 139, 4 Mō. quemadmodum et
pleuriticis -s [yperocos Aa, ypozocos Ab] membranum
torquetur [Sever. p. 20, 17 δι' ὑμέρος τοῦ ὑπεζωκότος]). CASS. FEL. 66
p. 159, 11 causatio in una parte pulmonis [et -os, (l.) et i herpedio
cotā c, ethipedi cotā p] id est laterum membranae (cf. l. 77).
ORIBAS. syn. 2 add. p. 146, 11 Mō. ad inflammationes thoracis et -us
(ypo- Aa, Ab). p. 146, 12 -a id est membrana.

hyphear, (-aris) n., *ὑφέαρ*. in codd. depravatur in hyphear,
hyt-, (h)asph- sim. i. q. genus visci (cf. Steier, RE XV 2066 sqq.):
PLIN. nat. 16, 120 ferunt sliches a septentrione viscum, a meridie -r.
16, 245 visci tria genera (1, 26, 93). namque in abiete, larice stelin
dicit Euboea nasci, -r Arcadia, viscum autem ... adgnasci plerique.
copiosissimum in quercu, quod -r vocant. 16, 246 -r ad saginanda
pecora utilius eqs.

hyphen indecl., ὁφ' ἔν. pro gen. vel dat.: l. 14. litt.
gr. (saepius falso TΦHN. cf. etiam l. 5. 12. 21): PORPH. Hor. sat. 2,
3, 69 DON. Ter. Ad. 888 Andr. 175. 180. 211 Hec. 386. 518 SERV. Aen.
198. auct. Aen. 5, 35 ἀν' ὁφέν. t. t. gramm.: definitiones:
(MAR.) VICTORIN. gramm. VI 193, 28 -n (TΦH C) cum duo verba quasi
in unum pronuntiatione colligimus: et formam hanc faciunt v. DON.
gramm. IV 372, 2 -n virgula subiecta versui eqs. DOSITH. gramm.
VII 379, 13. DIOM. gramm. I 434, 36 (if- AB). SERG. gramm. IV 482, 11.
484, 12. POMP. gramm. V 132, 7 -n dicimus, quando duo verba coniun-
gimus; ... et dicitur -n, quia coniungit sic istas syllabas. PS. PRISO.
de acc. gramm. III 520, 8 AVDAX gramm. VII 331, 6. ISID. orig. 1, 19, 6
(ὁφέν). GRAMM. suppl. 229, 32 subitus ponitur yfen coniungens duo
in unum, est autem graecum nomen, latine sonat coniunctio. 229,
34 diastole s. accentus dissimilis yfen eqs. alia: de nota
scripturae: POMP. gramm. V 130, 33 cum debeas subter facere -n.
de ratione pronuntiationis (cf. etiam l. 6): DIOM. gramm. I 435, 10
'simulac' -n (y- vel i- codd.) legendum (cf. SERV. auct. Aen. 4, 8
[yf- F]). SCHOL. Stat. Theb. 5, 389). SERV. gramm. IV 484, 1 cum debeat
dici sub -n (cf. l. 4) 'malesanus'. abusive: POMP. gramm. V
264, 22 si qui dicat 'ego tu eamus', non est plena ista elocutio;
sed si interponas 'et', facis plenam elocutionem, id est facis ὁφέν,
id est continuam elocutionem.

hypnalē et hypnalis f., ὑπναλή (pro ὑπναλή?). SOL. 27,
31 plures ... aspidum species: ... -e (hyin-, hyn-, hiale codd.)
... somno necat (inde ISID. orig. 12, 4, 14, ubi scrib. -is). POL. SILV.
nom. anim. chron. I p. 543, 33 (inter nomina colubrarum) ipnalis.

habet ... virtutem ... somnum provocandi, quod Graeci
... **hypnopion** (scrib. ipn-; i. ὑπνοπίον) dicunt CASS. FEL. 66 p. 164, 4.

hypnos m., ὕπνος. de scriptura: SCAVR. gramm. VII 23, 1
(v. s. y). PS. SORAN. quaest. med. 78 quid est ipnos? somnus.

hypnōticus, -a, -um (et -os, -ē, -on), ὑπνωτικός. GLOSS.
III 602, 4 ipnoticum qui non dormiunt. [dub.: FVLG. myth. 1
praef. p. 10, 16 redde quod debueras (debebas codd. plur.). -o
(Buech., sipnotico(n) codd., sinopico Ellis; q. deverbas [P] -e [i.
somnia] vel c. Plasb. ipno [i. ἵπνῳ] tuo [i. combure] Helm].

i. q. somniferus, soporifer: DIOSC. 4, 68 p. 39, 1 de strigno ipno-
tico (gr. 4, 72, 1 σπύγρον ὑπνωτικόν) eqs. (v. etiam l. 42 et cf. Ps.
APVL herb. 4, 1, 26 adn. [interpol. e Ps. Diosc. Vind. 4, 68 p. 224, 7]
symfoniacam Graeci yosciamon ... idem ypnoticon). CAEL. AVR. acut.
exc. 21 p. 725 adiutoria abnotica (sic) i. e. somnifera. f. pro
subst. (sc. herba): PS. APVL herb. 75 l. 27 (interpol. e Diosc. 4, 72, 1
[v. l. 37]) strychni species sunt iv: ... tertia est quae appellata est
-e ... Latini bellonaria somnifica. n. pro subst. (sc. φάρμακον.
cf. l. 39): THEOD. PRISO. log. 103 dysentericis -a (y-, e-, ymn- codd.)
conveniunt. PLIN. VAL. 3, 8 l. 23 -um ad somnum. Rubenbauer.

(h)ypocaeolins (ὑποκαίολιος, cf. MART. CAP. 9, 935 [litt. gr.]) tonus
est hypophrygium hemitonio, hypoiastium tono, hypodorium tono
semis praecedens CASSIOD. inst. 2, 5, 8 p. 146, 6.

hypobasis, abl. -i f., ὑπόβασις. i. q. fundamentum: CIL VI
327 (a. 149) crateram ... cum basi sua et -i marmorea. 726 cum pa-
remboli et ypobasi. XIV 4293 Lares ... cum -i ar(gent)ea).

hypoblatta, -ae f., ὑποβλάττη. i. q. genus vestium purpurei
coloris (v. Blümner, Maximaltarif 165): EDICT. imp. Diocl. III/IV
29, 1. 11. 13 operarum secundarum clavantium -e (i. -ae).

hypobolē, -ēs f., ὑποβολή. 1 t. t. med., i. q. submitio: CASS.
FEL. 29 p. 55, 12 collyrium sub palpebro inungues sive sub ciliis,
quod Graeci ex -es vocant. 2 t. t. rhet., i. q. subiectio: PORPH.
Hor. epist. 1, 18, 71 'et semel emissum' ἐν ὑποβολῇ per ypobolen,
(Petschenig, terribilem cod., terribili Meyer) pronuntiandum est.

hypobolimaus, (-a, -um), ὑποβολίματος. i. q. subditivus:
tit. fabulae Menandri: QVINT. inst. 1, 10, 18 apud Menandrum
in -o. 10, 1, 70. tit. fabulae vel complurium fabularum Caecilii (v.
Ribbeck, com. 3 p. 54 sqq. 389): VARRO rust. 2, 11, 11 apud Caecilium
in -o (sic sine addit. etiam FEST. p. 274. 317. 355 NON. p. 178
PRISC. gramm. II 200, 5). FEST. p. 174 Caecilium in -o Chaerest(r)ato.
GELL. 15, 14, 5 Caecilium ... in -o Aeschino. NON. p. 16 Caecilium
-o Rastraria (40. 89 [periboea codd.]. 147. 176. 505). cf. sub-
ditivus.

hypobrachys (ὑπόβραχυς) ex longa et brevi et tribus longis
DIOM. gramm. I 481, 19 (enumerantur 'pedes heteroploci pentasyllabi').

hypobrychium, (-i) n., ὑποβρύχιον. NOT. Tir. 110, 21 hippo-
prigium. i. q. submersio: TERT. idol. 24 p. 57, 19 inextricabile in-
pactis naufragium est, inrespirabile devoratis -um (-bricium B). cf.
W. Schulze, Kl. Schr. 153.

hypocamis(i)um, pl. -a n. vox hybr. ex ὁπό et camisium.
-μας- l. 79. GLOSS. V 625, 9 ypocamisium vestis super (subter?)
camisiam. PAP. Wessely, Stud. z. Palaeogr. u. Pap.kunde 20 n. 245,
20 (s. VI) -α β'. -α καθήμενὰ δ'. ibid. 3 + 8 n. 83, 4 (s. VI/VII)
ὑποκαμάσια πέπτε. LEONT. NEAP. vita Ioh. ed. Gelzer 20 p. 40 τὸ -σον.
cf. Du Cange gr. s. v. καμίσιον.

(h)ypocapnistus (-os), (-a, -um), ὑποκάπνιστος. CASS. FEL. 21
p. 36, 15 suffumigatorius trociscus, quem Graeci -os (sic) vo-
cant (33 p. 70, 18 [-us fere codd.]. 41 p. 95, 9 t. -o [-on codd.] uteris.
77 p. 188, 16 -os).

hypocausis, acc. -im, abl. -i f., ὑπόκαυσις. i. q. apparatus (fornax) ad calefacienda ab inferiore parte balnea et cubicula (de re v. Marquardt-Mau 283; Blümner, Privataltert. 107. 428; H. Thédénat ap. Daremb.-S.; Fabricius, RE IX 333): VITR. 5, 10, 1 efficitur ut vasaria et -is communis sit caldarii muliebris et virilibus. *ibid.* aenea supra -im tria sunt componenda. *ibid.* testudines alveolorum ex communi -i calefaciantur. 5, 10, 2 solum sternatur inclinatum ad -im.

hypocauteria (ὑποκαυστήρια, i. q. hypocautia) pro loci magnitudine cum piscinis in septentrione vel aquilone constituuntur CRET. FAV. 14 p. 300, 18.

hypocau(s)tus, -a, -um, ὑπόκαυστος. -caut-: l. 23. i. q. per hypocaustum calefactus (de re v. l. 3): VLP. dig. 32, 55, 3 calefactio diatarum -arum. CIL VI 1474, 9 <cell>am -am ... extrui. INSCR. Howald-Meyer, Die röm. Schweiz p. 204 nr. 44 (s. II/III) au-<dit>orium ypocaustum ... extruxit. v. et l. 19.

n. pro subst. **hypocau(s)tum** (-on: l. 19. 21 bis), -i. NOT. Tir. 96, 99 hypocautum. 1 i. q. cubiculum per hypocaustum calefactum: PLIN. epist. 2, 17, 11 adiacet unctorium, -on (u. -on coniungit et -on pro adi. habet Marquardt-Mau 283). 2, 17, 23 adplicitum est cubiculo -on perexiguum. 5, 6, 25 cohaeret -on. VLP. dig. 17, 1, 16 sphæristarium et -a facere. AMBR. hex. 6, 5, 53 p. 244, 17 de hieme forsitan quereris, quia nulla tibi hypocautia (-sta dett.) anelantibus ignibus vaporentur. in balneo: LEX met. Vipasc. (CIL II 5181) 21 aquam in <alveum usque ad> summam ranam -is et in labrum tam mulieribus quam viris profluentem recte praestare debeto conductor. 2 i. q. hypocaustis: STAT. silv. 1, 5, 59 pilas, ubi languidis ignis inerrat aedibus et tenuem voluit -a vaporem. cf. etiam l. 23. 25.

hypochœris, (-idis) f., ὑποχœρίς. nomen herbae (arachidnae vel aracis) apud Aegyptios: PLIN. nat. 21, 89 [hypocaris codd.]. cf. 1, 21, 52 [hypochoris fere codd.].

hypoc(h)ondria, -drum (-ōn l. 45) n. (? -um, -i infra l. 41) et **hypoc(h)ondria**, -ae f. (l. 39. 46 bis al. nota plur. l. 36. 38. 50), (τὰ) ὑποχόνδρια (gr. haud raro eodem sing. -ov legitur). ubique scribitur -condr-. GLOSS. III 602, 22 ipocondrias tela in ventre vel cornicula (cf. 602, 3). V104, 5 ypocondriarum praecordiarum.

i. q. intestina, venter (cf. infra l. 48): PHILAGR. med. 4 p. 179, 18 M. malagma faciens ad ypocondriarum (C, -orum E) ten-suras. PLIN. VAL. 5, 13 sucus tisanæ inflat ypocondriam. DIOSC. 1, 109 p. 93* 1 tumoribus ypocondrioru(m) (3, 121 p. 423, 6 ipocondris [i. -dri (cf. l. 32)?; -orum l. v.; gr. 3, 111, 2 ὑποχόνδριον]). 5, 32 p. 179, 2 inflans ypocondria aqua. ORIBAS. syn. 1, 26, 7 Aa p. 78, 79 Mō. colo ... patientibus aut aliis intestinis aut musculorum ypocondriis (τῶν κατ' ὑποχόνδρια μὲν, La in praecordiorum musculorum). 2 add. p. 144, 26 ad ... dolores ypocondriion. p. 146, 16 ad pinguem et inflatam ypocondria. *ibid.* ypocondria pinguior. 2, 42 Aa in ypocondriis (La in praecordiis). 5, 17 p. 60^{med.} 5, 49 hirsutus ... in pectus et hypochondria (5, 50 in ypocondriis, id est precordiis et ventre). 6, 11 p. 104na calefacienda est ypocondria. 6, 20 superinponimus ... in ipocondrias. 6, 22 ipocondriae (dat.). eup. 2, 1 A 24 ypocondriis (luocondrias Ab) apta anthemis. al.

(h)ypoc(h)ondriacus, (-a, -um), ὑποχόνδριακός. sine h utroque scrib. ubique. ad hypochondria pertinet: DIOSC. 5, 23 p. 174, 22 -is tumoribus (5, 6, 10 ὑποχόνδριον). ab hypochondriis laborans: ORIBAS. syn. 1, 17, 20 p. 58, 3 Mō. epithymus datur, quibus inflatio fit et -i sunt (ὑποχόνδριακός).

hypochyma, plur. -ata n. et **hypochyma**, -ae f. (l. 64. 65. 66), ὑπόχυμα. h utrumque passim vel omittitur vel falso loco ponitur. i. q. suffusio oculorum (cf. l. 61. SCRIB. LARG. 38 [ὑποχύματα litt. gr., unde hyposchemata codd. MARCELL. med. 8, 17]): CHIRON 67 sunt ... genera suffusionis numero tria: ... ipuchima. 70 haec quidem suffusio dicitur ypocimma. 71 v. infra l. 79. 72 haec ipsa ... ypochima tribus generibus se ostendit. 74 susu ... haec ypochyma posita est (= VEG. mulom. 2, 17, 2 [ypochisma codd., hypochysis vg.]). 75 cum videris pupillae claritatem sine ulla ypophima obstante (VEG. mulom. 3, 17, 3 sine ullo obstaculo ypocime). ORIBAS. syn. 8, 53 glaucoma et ypocyma (Aa, ypoc(h)imata Ab et La) antiqui unam existimabant esse passionem. *ibid.* bis. v. et p. 3154, 2. LEX Visig. 11, 1, 5^{tit.} si de oculis medicus ipocemata tollat (cf. p. 3154, 2).

hypochysis, acc. -in et -im, acc. pl. -īs (l. 76. 80. 83) et -ēs (l. 81. p. 3154, 1). scrib. yp-, ip- et -cys-, -cis-, -ches- (l. 80 sqq.) sim. passim. [variatur c. hypocrisis: l. 74. 77, cf. infra l. 83.] i. q. suffusio oculorum: CELS. 6, 6, 35 suffusio quoque, quam Graeci hypochysin (Marx, -im J, hypocrisin FV) nominant, interdum oculi potentiae ... se opponit (SCRIB. LARG. 206 [litt. gr., syn. suppurationio]). PLIN. nat. 25, 143 ad hypochysis et caliginem. CHALC. comm. 243 ex ea passione oculorum, quae hypochysis (ypoc(h)risis l. v.) dicitur. VEG. mulom. 2, 17, 1 quodsi vis passionis intulerit hypochysin (margo ed. princ., cicatricem A, caecitatem P; Chiron 71 ypochima [ypochima cod.]). MARCELL. med. 8, 65 incipientes ypochesis discutit (ALEX. TRALL. 1; 98 ypochisim). 66 ypochesim. 67 ypocheses (acc. pl.). 68 ypochesis P, ypochesis L (sic et 88). 107 ypochysim L, hypochresim P. 146 ypochrisis P (deficit L; sic et 154). PS. SORAN. quaeest. med. 8 p. 248, 5 ypocisin (v. vol. V 2, 679, 12). PLIN. VAL. 1,

15 hypocices (acc. pl.). ORIBAS. syn. 8, 53 ypocysin Aa, ipocisin Ab, ypochima La. LEX Visig. 11, 1, 5 si quis medicus hypocisim de oculis abstulerit (cf. p. 3153, 69).

hypocistis, -idis f., ὑποκίστις. scribitur: ypo-, ipo- passim, epo- l. 14, ipi- l. 16, ypa- l. 40. -cyst- saepe, e. g. in codd. MARCELL., -quist-: l. 10. 16. 30. 45 sqq. DIOSC. 1, 120 p. 98* 11. CASS. FEL. 48 p. 124, 12 al. (omnibus locis). -sth- in codd. PLIN. nat. plerumque. de formis: a nom. -s: gen. -is: l. 34. 41 al.; -os: l. 22. 34. 35. 41 al. acc. -em: l. 42. 43; -a (cf. -am l. 11): l. 45. 48. abl. -e: l. 42. 44. 46. 48. a nom. hypocistida (l. 43. 47): gen. -ae: l. 36 bis. CASS. FEL. 48 p. 126, 20 c. 33 p. 69, 17 g. 35 p. 77, 9 cg. acc. -am (fort. falso script. pro -a, cf. l. 9): l. 25. 44. 49. abl. -a: l. 45. 46. nom. hypoquistidus: ORIBAS. syn. 6, 6 p. 102^{med.} GLOSS. III 546, 1 epoquistidus flos de ademo (i. adamante expl. Svennung in plagulis coll. Ps. Apul. herb. 4 l. 26 adn. et Ps. Diosc. Vind. 4, 68 p. 224, 7). 647, 10 ipiquistitus ballo canino. 583, 42 -dus rosa canis quam rosam caninam appellant. nom. hypocistium (?): PLIN. VAL. 2, 28 l. 192. cf. l. 40. 47. hipoquis (?): DIOSC. 1, 120 p. 98* 12. de re v. Berendes, Arznei-mittell. 112.

i. q. herba sub cisto nascens (cytinus hypocistis L.): de natura, nomine, generibus (falsa traduntur l. 22 sqq.): SCRIB. LARG. 84 sucus -os, qui est sucus rosae silvaticae, quam caninam quidam vocant ([= MARCELL. med. 17, 24]. cf. MARCELL. med. 12, 12 rosae caninae ... quam Graeci cyno<rrhodom vel hypo>cy-<s>tidam vocant. v. et l. 16). PLIN. nat. 24, 81 sub his (cistis) ... nascitur -s, quam inter herbas dicemus (cf. 26, 49 -s, orobethron [cf. l. 31] quibusdam dicta [cf. 1, 26, 31], malo granato similis, nascitur ... sub cisto, unde nomen). 26, 81 -s alba (26, 49 candida et rufa. cf. 26, 145 utraque). DIOSC. 1, 107 p. 91^b 21 nascitur circa radices eius (hederae i. κισσού) ypoquistis quam multi vocant torbiton vel quitinitos (1, 97, 2 ὀρόβηθρον [cf. l. 26] ἢ κύντινος καλονμένη). GLOSS. III 539, 60 -os sucus de sentice (565, 50). de usu in medicina: CELS. 5, 7 exedunt corpus acaciae sucus ... -s alia. 5, 23, 1^b -is suci ... p. tot (5, 23, 3^d -is. SCRIB. LARG. 86 -os [= MARCELL. med. 17, 25]. MARCELL. med. 27, 30 -os. THEOD. PRISC. log. 102 -is [edd., ypoquistidae fere codd.]. DIOSC. 4, 60 p. 32, 19 ypoquistide [i. -ae]. CASS. FEL. 48 p. 124, 12 al. [v. supra l. 11]. ORIBAS. syn. 2 add. p. 144, 37 Mō. al. v. et l. 22. 32. cf. PLIN. VAL. 2, 28 l. 191 -os cilo [i. χυλόν. al.]). SCRIB. LARG. 112 -os ... pondo sextans (113 -is. 142 -is. CHIRON 263 [ypocistia, in marg. ypaquistidos]. cf. PLIN. nat. 20, 208 -is ... sextarium. MARCELL. med. 20, 31 -os. al.). PLIN. nat. 24, 120 cum -e ... et melle bibuntur mora. 26, 160 -s. 28, 177 -em. 28, 219 -em. CHIRON 263 ypocistida (nom.). MARCELL. med. 27, 26 vinis uti ... ex -e. PHILVM. med. 1 p. 107, 19 M. ypoquistidam. SORAN. p. 69, 7 ypoquistida. 69, 17 ypoquistide (-a l. v.). THEOD. PRISC. log. 38 unguo ... ex ... hypocystide (b g, ypoquistida VBr). 65 -s (nom.; sic r, ipoquistida B, ciporcitida V, ypoquistidos b). CAEL. AVR. chron. 1, 6, 184 -e. 2, 13, 165 -s. al. ORIBAS. syn. 1, 19, 17 La p. 70, 2 Mō. -a (acc. [-am Aa]; sic et 2 add. p. 147, 5).

hypocoriasis, (-eōs) f., ὑποκορίασις. [ex con. dub. v. p. 3137, 14.] morbus oculorum: VEG. mulom. 2, 16, 1 suffusionis oculorum tria genera ab auctoribus indicantur: stenocoriasis, platycoriasis, -is; Graece <enim core> pupilla nominatur. 2, 16, 6 -is (A, ypocoriasis P) ... a capitis humore descendit et in uno oculo sese primum ostendit.

hypocorisma, pl. -ata n., ὑποκόρισμα. scrib. hic illic yp-. litt. gr. l. 59. 62. 63. t. t. gramm., i. q. forma substantivorum deminutiva: CHAR. gramm. p. 1, 38 B. de nominibus quae -ta non recipiunt (p. 42, 5 [litt. gr.]. 42, 6. cf. l. 66). p. 42, 12 si semper generibus suis unde oriuntur consonant, pauca dissonant. 100, 16 loculus, cuius -a est hic locellus. DON. Ter. Andr. 710 est -a 'diecula'. Eun. 531 -ra. Ad. 763 'Syriscum' se dicit, non Syrum, τῷ -τι. 786 -α. DIFF. Suet. p. 313, 1 Roth 'sacellum' ... -a quasi sacrarium.

numeri (i. numeralia) deminutionem, quam Graeci **hypocorismos** (ὑποκορισμός) appellant, non recipiunt (cf. l. 58) CHAR. gramm. p. 197, 10 B.

hypocoristicus adv., ὑποκοριστικώς. i. q. deminutive: FEST. p. 242 'praedonulos' Cato -s (id est deminutive add. PAVL.) dixit. p. 286 suri ... sunt fastes et -s surculi.

hypocrisis, -is (-eōs) f., ὑπόκρισις. scrib. yp- passim, ep-: LVCIFF. Athan. 2, 28 p. 198, 2; -chr- haud raro. gen. -is: p. 3155, 47. 66. 70 al. -eos: p. 3155, 53. PS. AVG. serm. 62, 9 (-eorum ed.). dat. -i: p. 3155, 34. acc. -in: l. 83. p. 3155, 21 al. -im: p. 3155, 24 et saepe in edd. vett. abl. -i: p. 3155, 26. 35 al. acc. plur. -es et -is: p. 3155, 31. 75. litt. gr.: p. 3155, 1. 4. 5. 6. 10. de not. v. p. 3155, 13 sqq. gr. ubique respondet ὑπόκρισις. [variatur c. hypochysis: v. p. 3153, 72.]

1 proprie et usu tecnico, i. q. pronuntiatio (cf. p. 3155, 12) vel actio (histrionis, poetae, rhetoris sim.; v. et p. 3155, 18. 50): de poeta praelegente: DON. vita Verg. l. 98 Br. Iulium Montanum poetam solitum dicere involutarum se Vergilio quaedam, si et vocem posset et os et -in. de actione certorum quorundam locorum, sc. ut verba aliud sonent, aliud vel gravius quiddam expri- [Rehm]

mant: DON. Ter. Andr. 348 'et id scio' ἐν -ει, tamquam dicat 'nihil est' (350. 386 [ubi add. nam aliud infert atque intellegit Davum dicere]. 778 Hec. 477. 601 Phorm. 131. 466. cf. *infra* l. 42). 921 hoc ... dicit cum (cf. *infra* l. 40) -ει. Hec. 311 'quapropter' ἐξ-εραοῖν -is, id est interrogat διαλεκτικῶς. SERV. auct. Aen. 10, 75 'nascentem': -is (sic et AVG. in Iob 1, 31 p. 577, 4). 12, 13 'congre-dior' -is est, <ut> exprimitur: 'id est quod flagitatis' (seq. syn. obli-que loquentem). THEOD. MOPS. in Gal. 3, 19 p. 47, 2 'quid ergo lex?' secundum -in (gr. καθ' ὑπόκρισιν ἀναγνώστον). t. t. rhet.: PS. IVL. RVF. schem. dian. 8 p. 61, 27 -is est figura sententiae, cum adversarium gestu et pronuntiatione extollimus vel abicimus et spernimus; ... Latine dicitur pronuntiatio.

2 *translate et ex usu sacrae scripturae, i. q. simulatio* (cf. AVG. in psalm. 7, 9 PRIMAS. in apoc. 13, 12 p. 880^D ORIG. in Matth. ser. 24 p. 39, 18 K. GLOSS. et al.). syn. fallacia: *infra* l. 75. ironia: *infra* l. 63. v. et Tidner, Sprachl. Komm. s. Didasc. apost. 197 sq. opp. veritas: l. 26. 42. 46. 48 al. simplicitas: l. 52. c. gen. obi.: *infra* l. 35. 70): TERT. spect. 23 p. 23, 28 (ludit c. not. s. 1 de-scripta) vocem sexus aetates mentientem, amores iras gemitus lacrimas asseverantem non probabit auctor veritatis deus; omnem enim -in damnat. adv. Prax. 1 p. 228, 20 aliquamdiu per -in subdola vi-vacitate latitavit semen malum (adv. Marc. 5, 12 p. 617, 19. SCHOL. Hor. epist. 1, 16, 44 sq. turpis in domo et per -in speciosus in publico. AMBROSIAS. in Rom. 2, 1 p. 64^A al. DIDASC. apost. 11, 23 per -im ... mentitus est. CASSIAN. conl. 21, 36, 1. GREG. M. moral. 12, 35 [opp. per veritatem]. et al.). adv. Marc. 4, 23 p. 499, 1 superbe vel ex -i dixerat 'sequar te' (cf. 499, 2). ITALA Matth. 23, 23 (= VVLG.) intus ... pleni estis -i et iniquitate, Pharisei (codd. fr¹ simulatione). Luc. 12, 1 (Tert. adv. Marc. 4, 28 p. 516, 7 al. = VVLG.) attendite a fer-mento Phariseorum (cf. l. 28), quod est -is (inde TERT. l. c. ter. EPIPHAN. in euang. 53 p. 135, 9 -es. cf. 38 p. 85, 7 Iudaeorum -es [-is l. v.]). Gal. 2, 13 (Pelag. in l. p. 314, 18) abducti sunt in -in simul cum illo (Petro) et ceteri Iudaei (συμμεμεικμένοι, Vulg. simula-tioni eius consenserunt). cf. HIER. in Gal. 1, 1 p. 311° ut -i cederet Iudaeorum. 2, 11 p. 339^B ut -is observandae legis ... correptionis -i emendaretur. GREG. M. in Ezech. 2, 6, 9 p. 1002^B. I Tim. 4, 2 (Aug. c. Faust. 30, 1 p. 748, 1 al. = VVLG.) in -i loquentium mendacium (inde HIER. in Zach. 10, 1 p. 1490^D). HERM. Pal. mand. 8, 3 abstine a mendacio et a detractatione, ab -i et ab omni memoria malitiae. IREN. 3, 5, 1 quoniam apostoli cum -i fecerunt doctrinam (DIDASC. apost. 46, 31 RVFIN. Orig. in num. 3, 1 p. 13, 21 al. AVG. serm. 356, 14. v. et supra l. 4). *ibid.* non quemadmodum habet ipsa veritas, sed in -i (3, 11, 9. LVCF. non conv. 11 p. 23, 28 [opp. ex vero]. Athan. 2, 28 p. 198, 2 HIER. in Matth. 25, 1 p. 184^A tract. in psalm. I 80 p. 71, 32 al. DIDASC. apost. 38, 7 al. PELAG. in Eph. 4, 15 p. 366, 10 [opp. in veritate. sic et HESYCH. in lev. 11, 8 p. 907^A al.]. et al. cf. supra l. 1. 37). HIL. coll. antiar. p. 177, 2 percurrere -is vestrae mendacia otiosum est. ATHAN. Lucif. epist. 6 p. 325, 19 separasti veritatem a calliditate et -i haereticorum. EPIST. pontif. 260 Migne 13, 1168^C scena tanti mali et -is (cf. MVTIAN. Chrysost. hom. 4, 5 p. 268^B med. lacrimarum? nonne scena sunt ista? nonne -is?). AMBROSIAS. Rom. 12, 8 p. 158^B ut simplicitas excludat -im (cf. I Cor. 4, 6 p. 203° et s. et -is illic apparebit). PS. AMBR. serm. Sess. 3, 7 p. 132^A hoc mun-dus non recipit, hoc -is respuit. HIER. adv. Rufin. 3, 35 p. 482° me -eos arguunt. FRG. epist. Pelagian. (RevBén. 34, 1922, 270) II l. 9 -is magna est eum, qui rerum virtutes non habeat, per signa praeten-dere. AVG. epist. 22, 7 p. 59, 15 laudis aviditas, quae etiam -in saepe generat. c. Iul. 2, 8, 29 ubi iactantia est, -is est, et ubi -is est, utique dolus. op. monach. 31, 39 p. 591, 1 venalem circumferentes -in. serm. 4, 28, 31 verbum dei ... convertat ad -im. 10, 4 ut expellamus -im tamquam falsam matrem. al. PS. AVG. quaest. test. I 97, 12 p. 179, 26 al. CHROMAT. in Matth. 13, 1 p. 358^A vult ... nos sine -i ... opus religionis implere. HESYCH. in lev. 7, 16—20 p. 865^B aperte hic iro-niam destruit et -in (24, 1 p. 1101°). al. CASSIAN. conl. 17, 20, 2 utilis ac salubris -s Pauli in Ierusalem. al. LEO M. epist. 109 Conc.^S II 4 p. 137, 13 haeretica pravitas ... intra limen -is suae continere se amplius non potest. al. RVSTIC. Conc.^S I 4 p. 160, 22 odi ... fictam sicut -in meretricis honestam faciem praeferentis. p. 213, 14 quia sub -i eius (Nestorii) deiectioni consenserint (cf. PRIMAS. in apoc. 13, 12 p. 881^A sub velamento -is ecclesiae). al. PROSP. c. coll. 1, 1 p. 215^B ut fallacium calumniatorum -s detegatur. PETR. CHRYS. serm. 8 p. 210^A ieiunium sine misericordia non est virtus, sed -is. SIDON. epist. 8, 14, 6 liber ab -i. PRIMAS. in apoc. 17, 11 p. 902^D nequiores in -in. al. GREG. M. moral. 3, 45 al. ACT. Archel. 37, 8 p. 53, 23 dia-bolus -es (C. -is M) et fallacias ad Evam demonstravit. et al.

**hypocritēs, acc. -ēn* (l. 82. 83) et *hypocrita, -ae m.*, ὑποκριτής. scrib. yp- passim, raro ip- (e. g. COMPT. Carth. 2, 17); ep-: ITALA Matth. 15, 7 (cod. e); hippochr-: ITALA Luc. 12, 46 (Gat.). litt. gr.: p. 3156, 2. NOT. Tir. 107, 13 -a. GLOSS. -a ὑποκριτής. cf. p. 3156, 4 sqq.

1 *proprie, i. q. histrio* (cf. p. 3156, 4): QVINT. inst. 2, 17, 12 adherunt Demaden remigem et Aeschinen -en oratores fuisse. 11, 3, 7 Demosthenes apud Andronicum -en studuit. SVET. Nero 24, 1 adiu-rante -a non animadversum id inter exultationes ... populi. IREN.

2, 14, 1 quae in theatris ab -is ... comoedisantur. SCHOL. Hor. sat. 2, 8, 83 -ā.

2 *translate, i. q. simulator* (ex usu sacrae scripturae. cf. AMBR. Hel. 10, 35 ideo dixit -as, eo quod simulatione alienam per-sonam induant, sicut in scaena qui tragoedias canunt pro eorum dictis quorum personas gerunt motus suos excitant [sim. AVG. de serm. mont. 2, 2, 5 ISID. orig. 10, 119]. HIER. in Matth. 22, 18 p. 163^A -a appellatur, qui aliud est et aliud simulat, id est aliud opere agit et aliud voce praetendit [sim. saepius. cf. GLOSS. IV 197, 23 qui aliud loquitur et aliud cogitat]. PS. HIER. in Matth. 6, 2 p. 547° -a dicitur fictus. EVCHER. instr. 2 p. 160, 10 simulator [GREG. M. moral. 18, 13 p. 44^A ISID. orig. 10, 118 GLOSS. al.]. GLOSS. subdolos. in allocu-tione: l. 15. 23. 25 al. pro appos. vel adi.: l. 18. 26. 40. 45): TERT. adv. Marc. 1, 14 p. 309, 3 rosam tibi si obtulero, non fastidis creatorem; -a, ut apocarteresi probes te Marcionitae eqs. paenit. 5, 13 ista ingenia de semine -arum pullulare conserunt. ITALA Iob 34, 30 (Aug. civ. 5, 19 p. 230, 9 D. al. = VVLG.) qui regnare facit homi-nem -am propter peccata populi. 36, 13 (Aug. in Iob p. 539, 21) -ae corde ponent furorem (Vulg. simulators). ITALA et VVLG. Matth. 6, 2 cum ... facis eleemosynam, noli tuba canere ante te, sicut -ae faci-unt (cf. HIER. in l. p. 41° SALON. in prov. p. 992° GREG. M. moral. 4, 17 al. LAVRENT. elem. 2 p. 110^A). 6, 15 nolite fieri sicut -ae tristes (inde PS. LEO M. serm. 4, 2 p. 491^B). 7, 5 -a, eice primum trabem de oculo (Luc. 6, 42. cf. OP. imperf. in Matth. 17 p. 727^{med}). 15, 7 (Marc. 7, 6). 22, 18 quid me temptatis, -ae? 23, 13 vae vobis, scribae et Pharisei -ae (eadem 6ta. cf. OP. imperf. in Matth. 3 p. 651^A med. ACT. Archel. 24, 1 p. 35, 27). 24, 51. Luc. 12, 56 -ae, faciem caeli et terrae nostis probare eqs. (inde TERT. adv. Marc. 4, 29 p. 523, 25). 13, 15. HERM. Pal. sim. 8, 6, 5 -ae ... erant et doctrinas pravias in-feriebant. IREN. 2, 5, 3 seductor et -a (cf. 3, 15, 2 fictorum et prave seducentium et -arum. AVG. in psalm. 139, 10^{med}). HIL. coll. antiar. p. 175, 8 tantus detectae fraudulentiae suae -as furor subit, ut eqs. SYNOD. Hil. coll. antiar. p. 46, 21 tibi nullam cum -is retinenti socie-tatem. AMBROSIAS. in I Tim. 1, 18—20 p. 465^B aut ... -a praedica-tur apertus blasphemus. HIER. adv. Iov. 2, 37 p. 336^B qui in bap-tismate fuistis -ae, eritis in paenitentia solidae fidei. VVLG. Iob 8, 13 spes -ae peribit (cf. GREG. M. moral. 8, 65 sqq.). 20, 5 (cf. GREG. M. moral. 15, 4 sqq.). Sirach 1, 37 ne fueris -a in conspectu hominum (μὴ ὑποκριθῇς). Is. 9, 17 al. (cf. l. 19 sqq.). RVFIN. Orig. in lev. 6, 6 p. 369, 13 sacerdotes ... cum simulatores inspexerint et -as audito-res. epist. Clement. 14 -ae ... et dolosi. AVG. op. monach. 28, 36 p. 585, 15 multos -as sub habitu monachorum ... dispersit. in psalm. 34 serm. 2, 11^{med} -ae simulati. al. LEO M. epist. 140 Conc.^S II 4 p. 94, 4 -arum simulationes (ISID. sent. 2, 2, 9). al. AVELL. p. 21, 24 pax favet -is. p. 157, 18 -a Acacius. PROSP. c. coll. 21, 4 al. ENNOD. opusc. 2, 67 p. 308, 14 fori ... et platearum, quarum estis -ae exempla proponentes (cf. Matth. 6, 5). GREG. M. in euang. 10, 3 p. 1111^B moral. 5, 39 al. ISID. sent. 3, 24. et al.

hypodecta, -ae m., ὑποδέκτρα. scrib. ep- l. 53. 54; cf. vol. V 2, 695, 54. i. q. susceptor, exactor: NOVELL. Iust. 147, 1 si ... ali-quid contigit eos dare et hoc apud curiales ... aut officiales aut -as aut delegatos ... remansit (ὑποδέκτρας). PAP. Marini 93, 91 Lau-rentius vir strenuus) ex epod(ecta) (v. adn. ad l.; *ibid.* 124 ex ypod(ecta)). 122, 73 Domninos ... ex epodecta.

**hypodiāconus, -i m.*, ὑποδιάκονος. nom. acc. pl. -ēs (quasi ab hypodiācon, -ōnis): l. 57. 59. 67. de nomine et munere: ISID. orig. 7, 12, 23 -es Graece, quos nos subdiaconos dicimus, qui ideo sic appellantur, quia subiacent praeceptis et officiis levitarum ...; apud Hebraeos Nathanei vocantur (inde GLOSS. IV 197, 26 -es). sim. eccl. off. 2, 10, 1 -i). reliqui loci: CYPR. epist. 9, 1 p. 489, 1 litteras ad me missas per Crementium -um (20, 3 p. 528, 26 al. sim. c. nomine: 29 p. 548, 4 Optatum. 34, 4 p. 570, 14 al. [cf. Watson, Style a. Lang. 261]. NOVATIAN. Cypr. epist. 36, 1 p. 572, 12. NEMES. Cypr. epist. 77, 3 p. 835, 19 Herennianum [LVCFIUS Cypr. epist. 78, 1 p. 836, 13 FELIX Cypr. epist. 79 p. 838, 9 PASS. Montan. 9]. HIER. epist. 8, 1^{tit} 102, 1, 1. 103, 1). OPTAT. app. 10 p. 215, 26 (Constant.) lectores ... ecclesiae catholicae et -es ... ad nullum munus statui evocandos (cf. COD. Theod. 16, 2, 7 -i ceterique clerici ... immunitate plenissima potian-tur). HIER. epist. 51, 2, 1 (Epiphani.) miserunt ad nos et diaconos et -os.

hypodiastolē (ypodiastule trad.; ὑποδιαστολή) subseparatum GLOSS. V 104, 8. cf. QVINT. inst. 11, 3, 35 p. 3159, 82.

sella tibi erit in ludo tamquam hypodidascolō (ὑποδιδασκάλω, i. magistri adiutori) proxima; eam pulvinus (i. magistri sella) seque-tur Cic. epist. 9, 18, 4.

est et hypodīgēsis (ὑποδιήγησις), quando quaestionem narra-tivo modo adprobamus FORTVN. rhet. 2, 19 p. 112, 10 (inter species narrationis. sim. MART. CAP. 5, 552 [litt. gr.]).

est et (h)ypodigmaticum (-ci fere codd.; i. ὑποδειγματικόν) ad-verbium: veluti ut οἶον DOSITH. gramm. VII 418, 21.

[hypodīum v. p. 3158, 81.]

hypodochmīos (ὑποδόχμιος) pes ex longa et brevi et longa et brevi et longa temporum octo DIOM. gramm. I 482, 7.

hypodōrius, (-a, -um), ὑποδόριος. t. t. music., sc. unus ex [Rehm]

modis sive tonis: EXPLAN. in Don. gramm. IV 532; 21 (ex Varrone?) infimus *tropus* -us, quo nullus est gravior (cf. Ps. CENS. frg. 12, 2 p. 65, 7 gravissimus. CASSIOD. inst. 2, 5, 8 p. 146, 2 ISID. orig. 3, 20, 7). BOETH. mus. 4, 15 p. 342, 13. *lit. gr.*: MART. CAP. 9, 935.

hypodromus, -i m. (-um vel -ium n.?), ὑπόδρομος. SIDON. epist. 2, 2, 10 longitudo tecta ... quae, quia nihil ipsa prospectat, etsi non -us (T, hipo- VMC, hippo- L, cf. p. 2815, 71; hypodromus et -us vergente aetate confusa esse videntur; cf. Marx, JbDI. 10, 1895, 129 sqq.), saltim cryptoporticus vocitabitur. GLOSS. Hülsen, RM. 17, 1902, 262 -us (spodromum, ypodromium sim. codd.) locus in domo secretus ad custodiendum thesaurum vel ad digesta corporis necessarius (i. latrina expl. Hülsen, qui [approbante Landgraf] huc trahit etiam locum p. 2815, 52 allatum).

laxato ... **hypodymate** (abl. ab hypodyma; ὑπόδυμα) sive membrana, quae latera ex interioribus contegit CAEL. AVR. chron. 1, 4, 75. cf. p. 3162, 12.

***hypodytēs** (-is), acc. -in, abl. -i m., ὑπόδυτης. ap. HESYCH. eduntur nonnisi formae in -is. *lit. gr.* HIER. tunicae genus (cf. l. 22, 23), pars vestis sacrae ap. Iudaeos, idem quod alias ἐπενδυτής: ITALIA lev. 8, 7 (Hesych. in lev. 8, 7 p. 874⁴) induit eum tunicam et praecinxit zonam et vestivit illum -in ([ὑπόδυτην, Vulg. subucula; cf. HIER. epist. 64, 20, 1 -ης, id est subucula], inde saepius in seqq. ap. HESYCH., e. g. p. 874⁰ -is poderis est. 875^B -is interius vestimentum est. 875^D -i coniunxit epomida. HIER. epist. 29, 4, 6 -ην).

hypog(a)ēus, -a, -um, ὑπόγειος (-αιος). scrib. yp- saepe, raro ip-, ipp- (cf. infra l. 43), up- (infra l. 45). scriptura -ae- praevalet in titulis, -e- in codd. i. q. subterraneus: CIL XIV 4768, 8 cubiculum hypogeum eis donatum. CAEL. AVR. acut. 2, 37, 191 cardiacos iacere facimus locis refrigerantibus atque umbrosis et obscuris, ut sunt plerumque -aea vel speluncosa.

n. pro subst. **hypog(a)ēum** (-on l. 47), -i, ὑπόγειον (-αιον). ? masc. -us v. l. 44. 1 i. q. locus subterraneus (ISID. orig. 15, 3, 12 -eum [apog- codd.] est constructum sub terris aedificium, quod nos antrum vel speluncam dicimus [inde GLOSS. V 561, 28]): vario usu: VITR. 6, 8, 1 si -ea concamerationesque instituentur. TERT. anim. 28 p. 347, 31 -eum Pythagorae. AMBR. epist. 30, 1 luxuriosorum est -aea quaerere, captantium frigus aestivum (cf. 30, 2, 10. v. et l. 29 sq.). HEGES. 1, 6, 2 p. 10, 15 in -eo obscuro (bell. 1, 75 τῶν ὑπογῶν). 1, 7, 1 p. 11, 17. 3, 15, 3 p. 209, 23 de -eis (-aeis C) et ceteris defossis specubus (bell. 3, 336 ὑπογῶμοις; sic et 5, 49, 1 p. 403, 29 [bell. 6, 392]. 3 p. 404, 6 [bell. 7, 26]). in sepulchris: PETRON. 111, 2 positum ... in -aeo Graeco more corpus custodire. CIL VI 10959 munimentus ... cum hypogeo. 13016 hoc ippogaeo ... adaperto. 18659 in hypogeo. 19836 hoc ypogaeum. 22636 hunc ypogaeum. 28804 cum upogaeo. X 3037 in hypogaeo. XIV 166 ypogaeum(m). 4233^b <hypog>-gaeo. INSCR. christ. Diehl 1597 ypogeu(m). 2 t. t. astrof.: FIRM. math. 2, 15, 5 imum ... caelum a Graecis -eon dicitur (sim. ibid. 1).

? f. pro subst. **hypog(a)ēa**, -ae (cf. Mohrmann, Althristl. Sonderspr. 54): AVG. serm. 45, 7 'humilia te' ne carnaliter accipias, descendens in -aeas ut ibi roges deum; nec -aeas nec montem quaeras. GLOSS. V 620, 27 -ea est tonstrina.

hypogēson, (-i) n. (*ὑπόγειον) pro nomine herbae aizoi ex con. legitur PLIN. nat. 25, 160 (Barbarus, stergeton codd.) et 1, 25, 102 (Sillig, hespegeton vel spegeton codd.); stegeton (*στεγερών) rectius prop. Sennung in plagulis.]

hypoglōssa, (-ae) f. et **hypoglōsson**, (-i) n. et ? **hypoglōtton**, (-i) n., ὑπόγλωσσον (-ττον). (hippo- l. 62, 66. nomen herbae (ruscus hypoglossum L. cf. Strömberg, Gr. Pflanzennamen 41. de re v. Langkavel, Botanik der späteren Griechen 108): PLIN. nat. 15, 131 est et chamaedaphne silvestris frutex et Alexandrina, quam ... alii hippoglōtton ... vocant (ex Sextio Nigro. cf. Diosc. 4, 140 p. 63, 23 dafni ... Alexandria ... aut ipoglosson [4, 145 ὑπόγλωττον]). 27, 93 hypoglossa folia habet figura silvestris myrti ... et in ... foliis ceu linguas ([1, 27, 67]. sim. Diosc. 4, 124 p. 59, 3 de ypoglosson: ippoglosson frutex est murte agresti similis eqs. [4, 129 ὑπόγλωσσον]). GLOSS. III 566, 8 ipoclosus victoriola (ex Ps. Apul. herb. 58 l. 7, ubi meliores exhibent diglosson).

hypoglōssis, -idis f., ὑπόγλωσσις. i. q. inferior pars linguae: VINDIC. gyn. p. 437 (rec. d) huic ergo linguae id est hypoglossides dextra laevaue tussile sunt positae (rec. p. stibulose, rec. g. sublingua, rec. l. epyolos [epyglose v]). ibid. quem (sc. stomachum) ipoglossa continet (rec. p. picolasim, rec. l. epigessi [epiglissi v]; cf. vol. V 2, 666, 2).

hypoglōsson, ? **hypoglōtton** v. l. 57.

[hypognōsticon v. p. 3158, 39.]

hypographē vel hypographa, (-ae) f., ὑπογραφή. i. q. delinatio adumbrata: DON. vita Verg. l. 107 Br. (verba Augusti) ut sibi de Aeneide ... vel prima carminis -e (ὑπογραφή Hagen, Br., -fae G, -fa codd. rell., Reiff.; haec forma pro nom. pl. ab *hypographum haberi vix potest, quia ne gr. *ὑπογραφον quidem extare videtur) vel quodlibet colon mitteretur (mitteret l. v.).

quarta species definitionis est, quae Graece **hypographice** (ὑπογραφικῇ), Latine descriptio nuncupatur CASSIOD. inst.

2, 3, 14 p. 121, 15 (sim. in psalm. 79, 13 EVGRAPH. Ter. Phorm. 51 add. in rec. α p. 219, 27 W.).

(**hypolaestius** (ὑπολαέστιος, cf. MART. CAP. 9, 935 [lit. gr.] tonus ... hypodorum hemitonio praecedens CASSIOD. inst. 2, 5, 8 p. 146, 3. quasdam earum (sc. stellarum errantium) sequaces esse, quas adpellant **hypolypticās** (ὑπολειπτικές) mathematici, ut sol et luna sunt CHALC. comm. 74.

hypolydius, (-a, -um), ὑπολύδιος. t. t. music., sc. unus ex modis sive tonis: Ps. CENS. frg. 12, 2 p. 65, 8 duo -ii (-lid- codd.) ... gravior et acutior. BOETH. mus. 4, 15 p. 342, 13. CASSIOD. inst. 2, 5, 8 p. 146, 7 hypodorum ditono praecedens. *lit. gr.*: MART. CAP. 9, 935.

alii **hypolyssos** (scrib. apolissos β, epolysseos γ, ὑπόλυσσοι Ps. Diosc. Vind. 3, 113 p. 125, 7) dicunt herbam Artemisiam Ps. APVL. herb. 10 l. 14. cf. Strömberg, Gr. Pflanzennamen 100.

hypomēllis, -idis f. ex epimelis per apocopen q. d. vulgarem *pimelis, inde sec. 'pomum' *pomelis (cf. l. 19). inde per falsam restitutionem -s ortum esse videtur (cf. vol. V 2, 669, 75 sqq., Svennung, Unters. Pallad. 154). per apocopen (cf. l. 14) pomelida, (-ae): l. 25.

i. q. genus mali: GARG. MART. med. 60th de spomelidibus (spomelidis v). hoc pomum Dioscorides (cf. 1, 118 ἐπιμηλίδα) frigidissimum adfirmat (inde PALLAD. 13 tit. 4 de (hypomelidibus). 13, 4, 1 (h)ypomelides [et pomelides F] poma sunt, ut Martialis adserit, sorbo similia. ibid. (h)ypomelidis planta. a Pallad. pendet ISID. orig. 17, 7, 12 pomelida).

hypomnēma, abl. pl. -atis n., ὑπόμνημα. i. q. brevis et remissus quasi admonendae memoriae causa scripta adnotatio: CIC. Att. 15, 23 Silium expectabam, cui -a (hiponema M) compositum est. CIC. fil. Cic. epist. 16, 21, 8 multum mihi ... eripitur operae in exscribendis -is. HIER. epist. 48, 4, 2 τῶν -ων *lit. gr.*

si quos spontaneos <h>ypomnēmatographi (ὑπομνηματογράφοι, magistratus Alexandrini) munificos suis exhortationibus ad publicas nominaverint functiones COD. Theod. 12, 1, 192 (= Inst. 10, 32, 59 pr. [hypomnem- codd.]). de re v. Bilabel, RE Suppl. IV 773.

***hypomnēsticum** (-on: l. 39), -i n., ὑπομνηστικόν. scrib. hypomnist- praeter l. 39. plur. l. 41 bis. 49. i. q. commonitorium (v. e. g. Rustic. Conc. I 4 p. 232, 31 [GLOSS. IV 197, 28]. Mar. Merc. Conc. I 5 p. 52, 35 litteras): Ps. AVG. hypomn. praef. 2 tamquam -on (hypognosticon edd. vet.) abbreviatum hunc facere libellum curavi (inde titulus eius libri). RVSTIC. c. aceph. p. 1176^B habemus epistolaria -a Cyrilli (p. 1176^C -is [app. familiaribus, opp. quae ad synodos ... dogmaticae et publice ... conscribuntur]). Conc. I 4 p. 48, 1th -um synodi orientalis (I 1, 5 p. 131, 7 ἀναφορά). p. 85, 30 invenit -um Scholasticii continens quia multas auri libras acceperit a Cyrillo. p. 87, 21th -um Theodoretum ad Alexandrum (p. 91, 24th [I 1, 7 p. 146, 1 γράμμα]). p. 165, 35th epistula ... vel -um. cf. p. 202, 8 -um ... clero Hierapolitano ... ab Iohanne). p. 130, 3 dictavi -um. p. 199, 39 suscepit -um per ... Aristolaum, ut Cyrillo communicaret. p. 237, 5 -is agnitis (I 1, 6 p. 158, 5 ὑπομνηστικοίς).

hypomoc(h)lion, (-i) n., ὑπομόχλιον. -ocl- codd. i. q. suppositorium vectis: VITR. 10, 3, 2 supposita ... centro rectis ... pressione, quod Graeci -on (lit. gr. edd.) appellant. 10, 3, 3 lingua vectis supra -on posita.

***hypophora**, -ae f., ὑποφορά. scrib. haud raro yp- et -f-. acc. -an: l. 59. plur.: l. 60. *lit. gr.* ap. DON. t. t. rhet., i. q. subiectio (v. l. 63. defin.: FORTVN. rhet. 2, 27 p. 118, 8 v. vol. II 165, 69): PORPH. Hor. epist. 2, 2, 205 <facit per> -am (an <anth>ypophoram, quae vox saepius occurrit ap. Porph.) respondentem more satyricorum (FORTVN. rhet. 2, 27 p. 117, 25 per -an). FORTVN. rhet. 2, 27 p. 117, 21 quibus modis -as inducimur? al. (inde MART. CAP. 5, 563). DON. Ter. Andr. 258, 396 Hec. 838 Phorm. 781 (ubique *lit. gr.*). SCHOL. Hor. sat. 1, 6, 40 'at Novius' ... est ... -a ex persona filii Damiae (syn. subiectio).

hypophrygius, (-a, -um), ὑποφρύγιος. t. t. music., sc. unus ex modis sive tonis: Ps. CENS. frg. 12, 2 p. 65, 7 duo -ii, gravior et acutior. BOETH. mus. 4, 15 p. 342, 13. CASSIOD. inst. 2, 5, 8 p. 146, 4 hypodorum tono praecedens. *lit. gr.*: MART. CAP. 9, 935.

(**hypōpius**, (-a), -um, ὑπόπιος. scrib. ubique yp- vel ip- i. q. subocularis: THEOD. PRISC. eup. faen. 33 quidam tumor circa anteriorem angulum ..., quem -um dicimus (an ad l. 72?).

n. plur. pro subst. (**hypōpia**, (-ōrum). formae fem. l. 76, 77. i. q. morbus circa oculos (v. et l. 70. vox c. ea q. e. hypopya [p. 3159, 9] perquam confusa esse videtur): CASS. FEL. 29 p. 59, 4 collyrium hoc ... facit ad -a, id est livores palpebrarum. ORIBAS. eup. 2, 1 C 1 -a (ypocondria Ab) digerit. G 1 lactes ... expediunt ... ad yposfagmata et ad -a. R 1 ad -a (-am La). Y 1 cataplasma ... -as (-a La) tollit (gr. his 4 locis ὑπόπια).

remotio vel retrogradatio stellarum est quam Graeci (**hypopodismon** (scrib. yp-; ὑποποδισμόν) aut anapodismon vocant CASSIOD. inst. 2, 7, 2 p. 155, 7.

instrumento balneatorio legato ... scamna et **hypopodia** (hypodia per haploglogiam codd. vix recte; ὑποπόδια i. scabella) ... legato cedunt PAVL. sent. 3, 6, 65.

hypopsalma, -atis n., ὑπόψαλμα. yp- AVG. retract. [Rehm]

serm. coll. Morin p. 47, 12 iam venimus ad ultima verba -is ('ut modo dicere solemus, antiphonam' expl. Morin). retract. 1, 20 -a etiam (psalmi c. partem Donati), quod respondetur (sc. a populo), et prooemium ... non sunt in ordine litterarum. *ibid.* iterum.

hypopya v. l. 9.

hypopyās v. l. 18.

hypopyus, (-a), -um, ὑπόπυος. scrib. plerumque yp-, ip- et praeter l. 13 ubique -pi- (ex confusione c. hypopius?). i. q. pure suffusus: CASS. FEL. 29 p. 51, 11 -os oculos sanat (ὑποπύους Galen.).

n. plur. pro subst. **hypopya**, (-ōrum) et inde fem. -a, acc. plur. -as.

i. q. suffusio puris, maxime ut vid. circa oculos (cf. p. 3158, 72): CASS. FEL. 29 p. 54, 15 facit ad ulcera ... et bothrion dolores etiam mitigat et -a sanat (ὑπόπυα Galen.). ALEX. TRALL. 1, 96 facit ... ad epicaumata et rixim et ypopoison (p. 33 P. ἑξέως, ὑποπύους; 'subcutane Eiterungen' P.). *ibid.* staphilemata, -as, dyabrosim (p. 35 P. ὑποπύους). 1, 98 ad -as faciens. 1, 102 ad -as (p. 53 P. ὑποπύους; 'eiternde Augen' P.). 1, 104 si ... mycephala et -as fuerit, post inunctionem ligabis oculos (p. 57 P. ἐπὶ ... τῶν μυκεφάλων καὶ ὑποπύων; -as vix pro masc. 'qui suffusione laborat' [cf. hydrophobas] habendum esse putaverim).

hypouquist v. hypocist-.

hyporchēmaticus, (-a), -um (-on l. 25), ὑπορχηματικός. i. q. saltatorius: SACERD. gramm. VI 545, 1 de prosodiaco -o. prosodiaco -um fit syllaba et penthemimerico dactylico et syllaba et tribus trochaicis. MAR. VICTORIN. gramm. VI 92, 25 hoc metrum quia aptum saltantibus videtur, -on (hyperchrematicon codd.) a Graecis dicitur. cf. 46, 5 ὑπορχήματα et de re Th. Reinach ap. Daremb.-S.; Diehl, RE IX 338.

orificum pendiginis iusum meatum habeat, quod Graeci cata (h)yporrysin (catapyrrusin fere codd., εἰς ὑπόρρυσιν Galen.) vocant CASS. FEL. 19 p. 29, 4.

hyposarca, ὑπό σάρκα. [hyposarx, acc. -ca, *ὑπόσαρξ, acc. ὑπόσαρκα (sc. per 'hypostasin' q. d., cf. intercus ex inter cutem) scribere mavult Niedermann in plagulis.] CELS. 3, 21, 2 primum genus hydropis τυμπανέτην, secundum λευκοφλεγματίαν vel ὑπό σάρκα (sic litt. gr. FVP, -a J), tertium ἀσκήτην Graeci nominant (sim. PLIN. VAL. 3, 12ⁱⁿ hypposarcha. ORIBAS. syn. 9, 33 Aa p. 317^{med} [yposarcidus La, gr. 9, 22, 3 ὑποσαρκίδιος, cf. l. 39]).

hyposarcidius, (-a), -um, ὑποσαρκίδιος. DIOSC. 2, 2 p. 188, 3 hypsarcidiis (hyposarcidis l. v.) hydropicis (2, 2 τοῖς ὑπὸ σάρκα ὑδρωφί). v. et l. 37.

partibus ... vir impediti solet, quotiens (h)ypospadiās (l [yp-], ypospodiā h; ὑποσπαδιάς) est vel paratretus, hoc est in latere balani cavernam habens per quam semen emittat SORAN. p. 75, 19 (gr. deest). *ibid.* p. 76, 12.

hyposphagma, pl. -ata n., ὑπόσφαγμα. CASS. FEL. 29 p. 58, 11 ad -ta (hiposfaum- fere codd.), id est suffusionem sanguinis ex antecedenti percussu in oculis factam. ORIBAS. eup. 2, 1 G 1 v. p. 3158, 76.

***hypostasis**, (-eōs) f., ὑπόστασις. scrib. yp- saepe, raro ip-. acc. -in (l. 55. 61 al.) et -im (2, ed. l. 62. 72); nom. acc. pl. -es (l. 58. 66 al.) et -is (l. 67); gen. pl. -eon l. 63. litt. gr. l. 57. [falso scrib. apost- l. 71. dub.: GLOSS. V Abba AP 11 apostesi (?) constans, animosi (hypostasis vel hypostatic Goetz). v. et p. 3161, 23.]

1 philosophice, i. q. substantia: a categoria Aristotelis: EXPLAN. in Don. gramm. IV 487, 26 -in, id est ... id quod substantia est. b in theologia (de not. et versionibus lat. v. l. 59. 60. 64. 68): HIER. epist. 15, 3, 1 trium -eōn (-eon pars codd.) ... a me ... nomen exigitur. *ibid.* interrogamus, quid tres -es posse arbitrentur intellegi: 'tres personas subsistentes' aiunt (GLOSS. V 570, 10). 15, 3, 2 -in usian intellegens (15, 4, 1 tota saecularium litterarum schola nihil aliud -in nisi usian novit. AVG. trin. 5, 8, 10 nescio quid volunt interesse inter usiam et -im [syn. substantia]). 15, 5, 1 ut mihi ... sive tacendarum sive dicendarum -eon detur auctoritas. saepius in eadem epist. EPIST. pontif. 885 Conc. IV 2 p. 206, 25 personam sive subsistentiam, quam Graeci -in dicunt. FACVND. defens. 6, 5 p. 675^A in trinitate catholici quidam tres -es accipere noluerunt, quamvis tres personas acceperint. ISID. orig. 7, 4, 11 tres -eis (ipostasis fere codd.), quod resonat in Latinum vel tres personas vel tres substantias.

2 in medic., quod (ex urina) subsidit (cf. l. 73. 74. GLOSS. III 597, 12 [apostasin cod. m. 1] quasi faeces): ALEX. TRALL. 2, 179 colicis ... phlegmatica est urina et plurimam habet -im, nephreticis autem parva est -is (2 p. 463 P. ὑπόστασις. cf. 2, 195 subsidentia). ORIBAS. syn. 6, 4 La p. 98^{an} -is alba (Aa sedimen). *ibid.* saepius (cf. l. 79). 6, 26.

***hypostaticē** v. l. 53.

si aut nigras aut lividas ... ypostēmam (forma vulgaris pro hypostēma, ὑπόστημα) habeat urina ORIBAS. syn. 6, 4 Aa p. 68^{an}. (La ypostasin, cf. l. 74).

imo loco posita distinctio ... vocatur a Graecis hypostigmē (ὑποστυγή), a nostris subdistinctio AVDAX gramm. VII 324, 18 (sim. GLOSS. V 104, 9). litt. gr.: QVINT. inst. 11, 3, 35 (syn. ὑποδιαστήριον).

hypotaurus, -ī m., ὑπόταυρος et ***hypotaurium**, -ī n., ὑποταύριον. i. q. locus inter testiculos et anum iumentī, κοχλὼν: CHIRON

228 (= VEG. mulom. 1, 46, 2) a cervice <vesicae> sub ipsum anum ad -rum (hippocentaurum codd., hypotaurium Schneider) versus palpis digitis. 681 sub ipso -ro.

***hypotēnūsa**, -ae f., ὑποτείνουσα. lat. subtendens linea Balb. grom. p. 100, 14. t. t. math., i. q.: 1 linea ducta sub arcu (parte circuli): Hyg. lim. grom. p. 153, 13 Th. eiciamus -as ex C in A. 153, 16 ex praecisuris -arum et circumferentiae. 2 latus trigoni: NIPS. grom. p. 297, 3 trigonum amblygonium, cuius maior -a est ped. tot., basis ... ped. tot., -a minor ped. x (al.). GROM. p. 346, 26 terminos quadratos ..., qui a mensoribus Italiae pro ipotenusa observantur; cathetum vero eqs.

deriv.: (h)ypotēnūsālis, -e. LIB. col. I grom. p. 249, 24 limites -es. ***hypothēca**, -ae f., ὑποθήκη. hic illic scrib. yp-. -tic-: GLOSS. litt. gr. infra l. 21. 77. GLOSS. ὑποθήκη. lat. suppositio (e. g. Cod. Iust. 5, 74, 3 pr.). inde a Cic. (l. 20. 76), IVLIAN. (v. l. 25 sqq.). [corrupt. et dub.: GLOSS. III Abstr. y 4 yphoticeuae (apothecae) domus vel argisteria ([ad Italia deut. 28, 17 ref. Lindsay]. inde [?] II Abav. y 7 -a universa substantia [V Abba y 9 vel cellarium]). V Abba y 14 -a sole <estate (?)].

1 i. q. consilium, instructio (cf. p. 3161, 55): Cic. Att. 2, 17, 3 ad me ab eo (Pompeio) quasi -as (litt. lat. M^{corr.} ds) adferes, quemadmodum me geram.

2 i. q. pignus (cf. infra l. 33 sqq.): significat tam ius vel actum pignerandi quam rem obligatam: a ap. Ictos (erant qui hanc v. ab Ictis anteianianis vel certe eis q. d. classici alienam esse putarent; multis locis re vera interpolata esse videtur, sed GAIUS quidem et MARCIAN. [cf. l. 84 sq.] non prorsus abiudicanda, de hac quaestione et de universa re v. Jörs-Kunkel, Röm. Privatr. [1935] 156; Manigk, RE IX 343 XX 1243) definitiones (de -ae generibus v. infra l. 70. 71. 72. 73): GAIUS dig. 20, 1, 4 contrahitur -a per pactum conventum, cum quis paciscatur, ut res eius propter aliquam obligationem sint -ae nomine obligatae. VLP. dig. 13, 7, 9, 2 proprie pignus dicimus, quod ad creditorem transit, -am, cum non transit nec possessio ad creditorem. MARCIAN. dig. 20, 1, 5, 1 inter pignus ... et -am tantum nominis sonus differt. INST. Iust. 4, 6, 7 inter pignus et -am quantum ad actionem hypothecariam nihil interest ...; sed in aliis differentia est: nam pignoris appellatione eam rem proprie contineri dicimus, quae simul etiam traditur creditori ...; at eam, quae sine traditione nuda conventionem tenetur, proprie -ae appellatione contineri dicimus. Icti modo strictiorem usum modo laxiorem (sc. ut -a quodvis pignus significet) observant. cf. etiam: ISID. orig. 5, 25, 24 -a est, cum res commodatur sine depositione pignoris, pacto vel cautione sola interveniente.

loci selecti: IVLIAN. dig. 41, 3, 33, 4 si creditor nuda conventionem -am contraxerit (Cod. Iust. 5, 3, 19, 2 [a. 527]. v. et supra l. 30). POMPON. dig. 21, 2, 59 (interpol.?). GAIUS dig. 20, 1, 15 pr. -ae dare (20, 6, 7, 4 MARCIAN. dig. 20, 1, 5 pr. al. Cod. Iust. 6, 37, 3 [a. 211]. al. v. et l. 54. cf. -am dare: GAIUS dig. 20, 3, 2 MARCIAN. dig. 20, 1, 5, 1 al. Cod. Iust. 4, 30, 3 [a. 215]. al.). 20, 1, 15, 1 rebus -ae nomine datis (al. [v. et supra l. 32]. PAVL. dig. 20, 3, 4 Cod. Iust. 7, 39, 8, 1^a. cf. PAPIN. dig. 22, 2, 4 pr. -ae titulo [Cod. Iust. 8, 34, 2; a. 293. al. v. et infra l. 80]). 20, 1, 15, 2 quod excedit ut sit -ae (al. MARCIAN. dig. 20, 6, 5, 3 al.). 20, 4, 11, 1 acceptit ... -am (MARCIAN. dig. 20, 4, 12 pr. Cod. Iust. 8, 40, 7 [a. 215]. al. SCAEV. dig. 18, 1, 81 pr. dedit pignori sive -ae praedia (PAPIN. dig. 20, 4, 1. PAVL. dig. 20, 6, 11 [interpol.?). Cod. Iust. 8, 27, 2 [a. 223] -ae seu pignori. al. cf. SCAEV. dig. 32, 38 pr. pignoris -aeve [VLP. dig. 32, 73, 2 MARCIAN. dig. 20, 1, 11, 2 al. Cod. Iust. 8, 25, 10; a. 293. al.]. 45, 1, 122, 1 sub pignori-bus et -is [PAVL. dig. 46, 2, 18 -ae et pignus. Cod. Iust. 4, 27, 3, 1 in -is et pignori-bus]. PAPIN. dig. 3, 5, 31 [interpol.?] pignora vel -as [20, 1, 2. 46, 3, 97 sub -a vel p. VLP. dig. 22, 1, 33, 1 al. MARCIAN. dig. 20, 5, 7, 2 -am ... vel p. al. Cod. Theod. 4, 14, 1 pr. = Iust. 7, 39, 3 pr. Cod. Iust. 8, 40, 2, 1; a. 207. al.]. cf. et infra l. 79). PAPIN. dig. 20, 1, 1, 3 fructus -arum. VLP. dig. 2, 14, 10 pr. (div. Pius; interpol.?) in quibus casibus -as non habet fiscus (al. MARCIAN. dig. 20, 1, 16, 5). PAVL. dig. 36, 3, 7 (interpol.?). MARCIAN. dig. 20, 1, 13, 3 si pactum conventum de -a intervenierit. al. MOD. dig. 20, 1, 26, 2 (interpol.?). saepius (v. V. i. R., Manigk, RE IX 362). Cod. Iust. 3, 1, 13, 1 super possessione vel dominio vel -a seu servitutibus. 5, 13, 1^b in administratione pupillarum rerum ... tacitas -as inesse accipimus (6, 43, 1, 2 al. INST. Iust. 4, 6, 29). 8, 16, 9, 1 ius ... generalis -ae (8, 25, 11, 1). 8, 17, 12, 2 senioribus -is novae mulieris -as ... expellebant. 8, 21, 2 pr. ad duplum genus -arum respeximus, unum quidem quod ex conventionibus et pactis hominum nascitur, aliud quod a iudicibus datur et praetorium nuncupatur. 8, 34, 1 (a. 222) -ae venditionem. saepe. b reliqui loci: Cic. epist. 13, 56, 2 Philocles Alabandensis -as Cluvio dedit ...; velim cures, ut ... de -is decedat. AMBR. Tob. 12, 40 p. 541, 2 -as exigit. p. 541, 8 -as flagitat, pignus usurpat, fiducias vocat. PAP. Marini 80, 2, 1 suppositis omnibus rebus meis -ae titulo.

deriv.: hypothecarius.

***hypothecarius**, -a, -um. ab hypotheca. litt. gr. p. 3161, 2. t. t. iuris, i. q. ad hypothecam pertinens, pigneraticius (de interpol. v. supra l. 25 sqq.): TIT. libr. Gai (dig. 20, 1, 4 pr. al.) de [Rehm]

formula -a (Marcian. [dig. 20, 1, 13 pr. al.] ad f. -am; cf. SCHOL. Sinait. 5, 11 Marcianus) ἐν τῇ ὁποθέσει. GAIUS dig. 16, 1, 13, 1 de pignoris prioris debitoris non est creditori nova actione opus, cum quasi Serviana, quae et -a vocatur, in his utilis sit (20, 4, 11, 4 SCAEV. dig. 20, 1, 34 pr. VLP. dig. 10, 4, 3, 3 actione... pignoratitia Serviana sive -a. 44, 4, 4, 30 PAVL. dig. 10, 2, 29 MARCIAN. dig. 20, 1, 13, 4 al. COD. Iust. 4, 27, 3 pr. 6, 43, 1, 1 al. INST. Iust. 4, 6, 7 Serviana et quasi Serviana, quae etiam -a vocatur. actio om. per ellipsin: VLP. dig. 30, 57 MARCIAN. dig. 20, 1, 13, 5. 20, 1, 16, 5. 20, 6, 8, 19 COD. Iust. 1, 2, 23, 4 al.). YLP. dig. 42, 6, 1, 3-o (interp.?) creditori (COD. Iust. 7, 71, 8, 6, 8, 18, 1 pr. [a. 209] succedunt in locum -ii creditoris). COD. Iust. 8, 19, 1 (a. 230) persecutio tibi -a superesse non potest.

'mechonth' futurae, quas bases vel hypothēmata (ὁποθήματα), id est subpositiones, possumus dicere HIER. nom. hebr. p. 46, 19. **hypothētion**, (-i) n., ὁποθήσιον. genus emplastrum: PHILAGR. med. 4 p. 186, 1 M. epithema -on (Puschmann, ypotirion, ipoterion sim. vel eupatorion [recte?] codd.). *ibid.* l. 2.

***hypothesis**, -eōs (v. l. 35) f., ὑπόθεσις. scrib. yp- hic illic. acc. -in passim, abl. -i l. 41. *lit. gr.* l. 24, 29. GLOSS. V 401, 5 ypotheseon dispositionum. [dub.: GLOSS. III Abol. AP 11 apostates (-is?) expositio dicitur, unde et thesauri a positione dicti (ἀποθέσις Buecheler, hypostasis Goetz).] 1 i. q. argumentum, materia scribendi: CIO. ad Q. fr. 2, 15, 4 te... -in scribendi egregiam habere video. HIER. in Gal. 5, 13 p. 407^A contra argumentum et -in totius epistolae. adv. Iovin. 1, 25 p. 244⁰ quod iuxta -in dictum sit.

2 t. t. rhet., i. q. quaestio finita vel causa (opp. thesis i. qu. infinita. v. Volkman, Rhet. 348q): QVINT. inst. 3, 5, 7 finitae quaestiones -is a Graecis dicuntur, causae a nostris; in his omnis quaestio videtur circa res personaeque consistere (sim. MART. CAP. 5, 441 ISID. orig. 2, 16, 1 GLOSS. I Ansil. yp 37). SVLP. VIOT. rhet. 1 p. 314, 7 -in sive controversiam sive causam dicimus. 2 p. 314, 10 -is est res rationalem disputationem recipiens cum definitur personarum circumstantia (cf. 3 p. 314, 24 cuius finis actio et iudicatio). al. AVG. rhet. 5 p. 139, 24 sqq. 139, 28 -eos significatio et declaratur ex ipso composito nomine esse aliquid, quod est ὁπὸ τὴν θέσιν, id est sub illo genere quasi species. al. GRILL. rhet. p. 4, 11 M. -is est controversia cum tempore et persona. RHET. min. p. 585, 17 thesis est quaestio generalis, -is specialis. MART. CAP. 5, 441 quidam... nullam esse attestantur -in [quaestionem] (del. Halm, def. Dick). 5, 447 sunt tria causarum genera, quae -i continentur, id est iudicialia, deliberativa et demonstrativa.

***hypotheticus**, -a (-ē), -um, ὑποθετικός. scrib. yp-saeptus. [falso trad.: Ps. APVL. herm. 13 p. 279 (Peripateticorum Prantl).] 1 t. t. philos., i. q. condicionalis: MAR. VICTORIN. rhet. p. 183, 14 per conditionalem quaestionem id est -am ingreditur propositionem (BOETH. herm. pr. 1 pr. p. 34, 11 sec. 2, 5 p. 105, 12 al.). v. et l. 51. GRILL. rhet. p. 58, 25 M. sunt... syllogismi aut categorici aut -i, id est necessarii et probabiles... -i sunt, quorum aut propositiones aut assumptiones dubiae sunt (al. VICTRIC. 23 CASSIOD. inst. 2, 3, 13 p. 118, 26. 119, 10 librum Marii Victorini, qui inscribitur 'de s. -is' [inde ISID. orig. 2, 28, 25. cf. Tr. libr. Boeth. 'de s. -o']. in psalm. 70, 1 al. cf. FAV. EVL. p. 10, 8 conclusionis -ae modos septem). BOETH. herm. sec. 5, 10 p. 351, 8 fecit... syllogismum in secundo modo -o, quem indemonstrabilem vocat. 2 -e (sc. ὁδὴ; syn. parantetice, symbulentic; cf. p. 3160, 20): [HOR.] carm. 1, 15 inscr. (in Ψ) -e tetracolos ad Alexandrum (3, 16 al.).

hypotheton (-um l. 61), pl. -a, ὑπόθετον. collyrii genus: PHILVM. med. 2 p. 136, 14 M. ypotata (ypotheca l. v.) ad tenisonem et disinteriam (l. 20 syn. suppositorium collirium). PLIN. VAL. 2, 28 l. 73 collyrium hypoticon (l. 75). l. 77 hypoticon gorgon. CASS. FEL. 48 p. 127, 9 collyrium suppositorium, quod Graeci -on vocant. [hypoticon v. l. 61.]

hypotrachēlion (-on l. 69), ὑποτραχήλιον. t. t. architect., i. q. columnae quasi collum, i. summa pars scapi infra echinum: VITR. 3, 3, 12 contracturae... in summis columnarum -iis ([lis codd.]. 3, 5, 12 -a). 4, 3, 4 (de dispositione Dorica) crassitudo capituli dividatur in partes tres, e quibus una plinthus cum cymatio fiat, altera echinus cum anulis, tertia -o(n)... epistylia latitudo ima respondeat -o summae columnae (eadem praecipuntur in disp. Tuscanica: 4, 7, 4 -o. *ibid.* -um).

hypotrimma, (-atis) n., ὑπότριμμα. iuris genus: APIC. tit. 1, 33 -a. 1, 19 ypotrima. sensus complures... conclusit... uno verbo 'moverunt'; unde **hyposzeugma** (*ὁπόzeugma) dicitur hoc genus zeugmatis DIOM. gramm. I 444, 20. cf. p. 3162, 4.

***hyposzeuxis**, abl. -i (DIOM. gramm. I 444, 21) f., ὁπόζευσις. *lit. gr.* l. 83. p. 3162, 3. t. t. rhet., una e figuris (v. Volkman, Rhet. 478): 1 zeugmatis contraria: DIOM. gramm. I 444, 29 -is est, ut Scaurus ait, figura superiori (i. zeugmatis) contraria (cf. DON. gramm. IV 397, 19 ubi diversa verba singulis clausulis subiunguntur [sim. CHAE. gramm. p. 369, 14 B. DIOM. gramm. I 444, 21 (quem corrigas ex Char.). Ps. IVL. RVF. schem. lex. 4 p. 49, 1 (lit. gr.), qui addit: Latine vocabitur subiunctio vel subinsestio vel

subnexio. POMP. gramm. V 301, 12 GRAMM. suppl. 269, 21 CASSIOD. in psalm. 1, 1 al. ISID. orig. 1, 36, 4 GLOSS. IV dub. Plac. x 8, 9). DON Ter. Phorm. 162 est figura -is.

2 genus zeugmatis, hyposzeugma (cf. p. 3161, 75): SACERD. gramm. VI 456, 20 -is est, quotiens unum verbum in duplici multiplicative sententia postea applicatur omnibus superioribus respondens (adfert Verg. Aen. 3, 359, quod ap. alios zeugmatis est exemplum; contra zeugma p. 456, 14 eo modo definit quo ceteri gramm. -in). ADNOT. (= COMMENT.) Lucan. 1, 2 'canimus' figura -is; et in superioribus enim et infra 'canimus' subauditur.

hyposygos, -on, abl. -ō, ὑπόσυγος. t. t. medic., i. q. ὁπόσυγμα, ὑπόδνμα (cf. p. 3157, 14): CAEL. AVR. chron. 2, 11, 127 membrana quae interiora latera (i. costas) cingit a Graecis -os appellata (5, 10, 92 in -o m. 95). n. pro subst. **hyposygon**, abl. -ō: *ibid.* 2, 1, 14 (app. diaphragma). 2, 11, 130 qui ex -o sanguine fluunt.

sol positus in suo hyposmate (hyppomate A, hippomate B; ὑψωμα, t. t. astrol., i. q. altitudo) et domicilio TERT. Scap. 3 p. 544 Oe. **hyreo** v. 2. hirco. **hyrsutus** v. hirs- p. 2824, 54. **hyrtus** pro hirt-; trad. PRVD. perist. 11, 120 (DVPMS). al.

hysex, hysicinus v. is-. *Rehm.* **hysginosēmus**, -a, -um, ὑσγινόςημος (ὑσγινόςημος). i. q. 'cui clavus coloris hysgini intactus est', sc. de veste (cf. Blümner, Der Maximilian des Diocletian 175): EDICT. imp. Diocl. III/IV 29, 9 (...is isginosema.

hysginum, -i n., ὑσγινον. coloris rubri genus: de usu: VITR. 7, 14, 1 fiunt etiam purpurei colores infecta creta rubiae radice [et -o] (l. em. Iucundus; ex cygno, ex cigno trad.). PLIN. nat. 35, 45 purpurissimum Puteolanum -o (hyg- vel ygg- trad.) maxime inficitur rubia (que), quae cogitur sorbere (inde ISID. orig. 19, 17, 15, ubi iscino, scino trad.). in comparatione: PLIN. nat. 21, 62 nyctegreton... coloris -i (hyg-, hisg- sim. varr. II.). adulteratur: PLIN. nat. 9, 140 cocco... tinctum Tyrio tingere, ut fieret -um (hysg- sim. trad.; cf. 1, 9, 65, ubi eschyno, scyno sim. trad.). huc pertinere videtur: PLIN. nat. 21, 170 hyacintho (v. p. 3127, 44) -um tingunt. i. q. res -o tincta: PAVL. dig. 32, 78, 5 quin minus... -um (isg- F)... suo nomine quam coccum purpurave designatur?

hys(s)ōpites, -is m., ὑσσωπίτης (sc. olvos). i. q. vinum hysopo conditum: COLVM. 12, 35 vinum... hysopiten... sic condire oportet eqs. PLIN. nat. 14, 109 similiter fit hysopites (hysso-, yso- varr. II.); hysopi un. cod.) et Cilicio hyssope eqs. 20, 65 vino... hysopite admixto. hysōpitus, -i m.: DIOSC. 5, 62 p. 192, 3 de bino ysopito. vinu ysopitu eqs. 5, 63 p. 192, 12 ysopitu (gr. 5, 40 sq. ὑσσωπίτης).

***hys(s)ōpum**, -i n. et hys(s)ōpus, -i f., ὑσσωπόν, ὑσσωπος. de scriptura: hysso-: CELS. 1, 3, 22 al. (16^{ies}). COLVM. 6, 10, 1 (hiso- A). *ibid.* iterum. 6, 25. 7, 5, 22 (hiso- S). SCRIB. LARG. 49 al. (5^{ies}). PLIN. nat. 20, 28 al. (28^{ies}) et 20, 187 (hysso- un. cod.). 22, 33 (hysso- pars codd.). 25, 46 (hieso- sim. var. l.). ITALIA psalm. 50, 9 (Filast. 120, 8). BARNAB. 8, 1, 6. VVLG. 12^{ies} (codd. mell.; hiso-, yso-, iso-, raro hysso- varr. II.). HIER. tract. in psalm. 132 p. 246, 23 RVFIN. hist. 2, 17, 22. 3, 6, 21. PAVL. NOL. epist. 23, 9 (yso-, iso- varr. II.). MARCELL. med. 1, 101 et saepe. ISID. orig. 17, 9, 39 (yso- var. l.). et nonnusquam var. l. hysso-: PLIN. nat. 1, 25, 87. 14, 109 (hysso-, yso- varr. II.). AVG. quaest. hept. 4, 33 p. 344, 14 (yso- un. cod.). cf. etiam l. 46, 47. 49. hiso-: PELAGON. 14 CHIRON 415. et al.; var. l. e. g. l. 45, 47. yso-: saepe inde ab ITALIA exod. 12, 22 (Aug. quaest. hept. 2, 46; yso- var. l.). lev. 14, 4, 6. 49. 51. 52 (Lugd.) al. yso-: VINDIC. med. 33. cf. etiam l. 56. iso-: PELAGON. 372. CYPR. GALL. exod. 401 (eso- var. l.). et al.; var. l. e. g. l. 49, 50. eso-: CYPR. GALL. num. 478. cf. l. 58. oeso-: PSALT. Cas. 50, 9 oesopum. cf. l. 70, 72. de prosodia: Isōpi: CYPR. GALL. exod. 401. num. 478 (es-).

de formis: genet. gr. -u: CASS. FEL. 1 p. 6, 20 v. p. 3163, 60. de genere: neutr. (nom. -um): CELS. 2, 25, 2 al. (10^{ies}). COLVM. 7, 5, 22 PLIN. nat. 1, 25, 87. 25, 136 al. (11^{ies}). CHIRON 865 MARCELL. med. 4, 4 al. THEOD. PRISC. log. 21. 67. et al. fem.: CELS. 4, 8, 3 v. p. 3163, 31. VVLG. v. p. 3163, 3. AVG. v. p. 3163, 10. HESYCH. v. infra l. 83. MARCELL. med. v. p. 3163, 30. (praeterea nom. -us: CASSIOD. in psalm. 50, 8 ORIBAS. syn. 1, 28 La. 4, 1. et al.). GLOSS. v. p. 3163, 16. inde a CELSO, COLVM., SCRIB. LARG. [falso trad. pro oesypum (oesypocerotum): PLIN. nat. 28, 246. 29, 125. 30, 105 (oeso- var. l.). MARCELL. med. (v. ind. 335). PHILAGR. med. 3 p. 173, 4. 18 M. THEOD. PRISC. eup. faen. 81 gyn. 26 log. 108. dub.: PLIN. nat. 30, 106 (oeso- var. l.; sed cf. PLIN. med. 3, 24 (hysopum. PLIN. VAL. 3, 34 isopum).]

nomen herbae (cf. Ps. DIOSC. Vind. 3, 25 p. 35, 13 ὑσσωπόν 'Pomatois ὑσσωπόνου, οἱ δὲ λέγουσι, οἱ δὲ λέγουσι. hebr. respondet עֲשֶׂה. de re v. Bauer, Wörterb. z. N. T. s. v.; L. Fonck, Der biblische Hyssop, Stimmen aus Maria-Laach 1900 p. 178sq.; Scheller-Frieboes, Celsus Arzneiwissenschaft. 703): 1 describitur (cum interpretationibus allegoricis p. 3163, 4sq. de generibus v. p. 3163, 12. 37sq. 48sq. 50sq. cf. etiam p. 3163, 42. 44. 46. 57): CELS. 2, 81 urinam... movent quaecumque in horto (cf. p. 3163, 13) nascentia boni odoris sunt, ut... -um (HESYCH. in lev. 14, 4 p. 952⁰ -us... b. o., gratia spiritus, cooperatrix emundationis nostrae est). PLIN. nat. 20, 175 prasion non dissimile -o (sin. comparatur: 25, 46 Teucrion ra- [Brandt])

mis [cf. *infra* l. 42] -i surculosum. 27, 131 stoechas ... herba, coma -i). VVLG. III reg. 4, 33 Salomon disputavit super lignis a cedro ... usque ad -um, quae egreditur de pariete. RVFIN. Orig. in lev. 8, 10 p. 410, 6 (*ad lev. 14, 4*) '-um': hoc genus herbae naturam habere medici ferunt, ut diluat et expurget eqs. ([seq. huiusmodi graminis. cf. l. 17]. Avg. doct. christ. 2, 16, 24 propter ignorantiam -i, dum nesciunt, quam vim habeat vel ad purgandum pulmonem vel ... ad saxa radicibus penetranda, cum sit herba humilis eqs. [2, 41, 62 mitis et h. in euang. Ioh. 119, 4 in psalm. 50, 12. quae. sept. 4, 33 p. 344, 14 -us fides est, quae, cum sit herba h., radicibus haeret in petra. Ps. PRIMAS. in Hebr. 9, 19 p. 744^c ISID. in III reg. 3, 2]. DIOSC. 3, 26 p. 389, 6 -i herba omnibus nota est. sed duae species sunt, una est montana, alia hortina [cf. p. 3162, 81]. virtus est illi calida eqs. CASSIOD. in psalm. 50, 8. ISID. orig. 17, 9, 39 -um herba purgandis pulmonibus apta ... nascitur in petris haerens saxo radicibus. GLOSS. herba maritima). CYPR. GALL. exod. 401 arripiunt pallentis gramen -i (num. 478. cf. *supra* l. 5). MVTIAN. Chrysost. hom. 16, 2 p. 342^{xx}. quare ... -us? spissum quiddam est et tenax (gr. p. 124^{xx}. τι ... μετά ύσσών; ου πικρόν ... ήν).

2 de usu: a in medicina et mulom. ad potiones, ad gargarizandum, ad malagmata sim. (interdum -um i. q. liquor ex -o factus, cf. l. 23. 39. 41. 45): CELS. 1, 3, 22 qui mane vomiturus est, ante bibere mulsum vel -um ... debet (4, 10, 1 PLIN. nat. 26, 34. 41). 2, 25, 2 aliena ... stomacho sunt ... -um (item de proprietatibus: 3, 32 sensus excitat ... -um. 4, 16, 3. PLIN. nat. 25, 136 fusc. AVG. in psalm. 50, 12 -um ... purgandis pulmonibus aptum esse. MARCELL. med. 30, 39 -um ventri movendo vehementius est. cf. p. 3162, 81 et *supra* l. 7. 13. 14). 4, 4 oportet gargarizare ex aqua, in qua ... -um vel nepeta decocta sit (4, 7, 2 al. SCRIB. LARG. 121 PLIN. nat. 26, 23 al. MARCELL. med. 1, 27 -o ex passo decocta [decocto alter cod.]. 9, 119. et al.). 4, 8, 3 aqua mulsae, cum qua ... -us cocta sit. 4, 12, 2 potio ... -i (4, 14, 2). 4, 15, 3. 4, 24, 1 aqua ... cui adiectum sit contritum ... -um (5, 28, 13^c. COLVM. 7, 5, 22 -um et sal ... contrita. PLIN. nat. 25, 136. cf. l. 43 sq.). 5, 25, 1. COLVM. 6, 10, 1 tussim sanant duae librae -i macerati eqs. *ibid.* aqua -i (VINDIC. med. 33). 6, 25 SCRIB. LARG. 49 al. 100 aquae -um ... incoctum habentis (MARCELL. med. 20, 4). PLIN. nat. 14, 109 hyssopites e Cilicio -o fit (25, 136 est ... optimum Cilicium e Tauro monte, dein Pamphylium ac Zmyrnaeum. DIOSC. 5, 62 p. 192, 5 sq.). 20, 28. 20, 136 ruta in -o decocta (29, 103). 20, 178 al. 23, 55 adiecto ... -i fasciculo (26, 31 PELAGON. 81 al. VEG. mulom. 1, 56, 17 MARCELL. med. 16, 103. et al.). 25, 166 -o colluuntur dentes. 26, 29 -i v rami ... decocti ... tussim sedant (CAEL. AVR. acut. 2, 29, 16). 26, 40 -um tritum (MARCELL. med. 4, 4. THEOD. PRISC. eup. faen. 25 -um teres). 26, 54. 26, 114 -i baccae ternae contritae in aqua potae (26, 124). 32, 131 cancri ... ex -o poti. PELAGON. 14 al. 78 -i fascem (80 al. VEG. mulom. 3, 28, 30). 209 floris -i (THEOD. PRISC. eup. faen. 34 flores vel semen -i herbae ... colligabis ... et exsucus). 373 -i sicci (CHIRON 600). 382 -i Cretici selib. (CHIRON 990 MARCELL. med. 17, 52. 30, 51 APIC. 1, 29). CHIRON 129 al. 561 -um silvaticum ([VEG. mulom. 2, 29, 3]. 864). 868 -um Atticum (869 al. CASS. FEL. 14 p. 21, 13 cum suco -i Attici. 28 p. 45, 18 al. cf. Junel. In Cass. Fel. studia p. 54 sqq.). VEG. mulom. 1, 34, 2 al. MARCELL. med. 1, 101 si -i summitatibus contritis et ... coctis collueris caput. 5, 11 al. Ps. HIPPOCR. epist. 2 p. 11, 19 -i ... coma injecta defruto eqs. THEOD. PRISC. eup. faen. 29 al. log. 15 apoplegmatisare in oxymeli -i ... decoctione (CAEL. AVR. chron. 3, 2, 42. 5, 10, 118). 21, 67 cataplasmandi sunt ... ex -i pulvere ... mixtis seminibus. PLIN. VAL. 3, 21 DIOSC. 5, 62. et al. CAEL. AVR. chron. 5, 10, 119 fumationes adhibuerunt ... -um ... incendentes. CASS. FEL. 1 p. 6, 20 anagargarismatis confectioe dia -u appellata ... purgabis. 48 p. 118, 10 ex ... -i suco. ORIBAS. syn. 1, 21 p. 72, 3. 15. 24 Mō. al. RVF. podagr. 21.

b in ritu: α Iudaeorum: VVLG. exod. 12, 22 fasciculum ... -i tinguite sanguine ... et aspergite ex eo superliminare. lev. 14, 4 offerat pro se ... -um. 14, 6 passerem cum ... -o tinguet in sanguine ... quo asperget illum, qui mundandus est (ad l. HIER. tract. in psalm. 132 p. 246, 28. et al.). 14, 49. 51. 14, 52 purificabit ... eam (sc. domum) ... in ... -o. num. 19, 6. 18 Hebr. 9, 19. metaph.: VVLG. psalm. 50, 9 deus asperge me -o, et mundabor (ad l. AVG. doct. christ. 2, 41, 62 purgationem a superbia significari -o. cf. *supra* l. 7). HIER. adv. Iovin. 1, 11 immolatus est pro nobis agnus, et aspersi calidissimo rore -i omnem pituitam noxae voluptatis excoimus. β christianorum: RVFIN. hist. 2, 17, 22 aqua sit eis poculum et panis cum sale vel -o cibus.

c singulariter: VVLG. Ioh. 19, 29 spongiam plenam aceto -o (cf. Marc. 15, 36 calamo) circumponentes obtulerunt ori eius. τα δε δόρατα ήν οβα άπεικότα άκοντίους & Ρωμαίοι καλοῦσιν ύσσούς, ξύλον τετραγώνου eqs. APPIAN. Celt. 1, 3 p. 45, 1 Viereck. GLOSS. II 468, 51 ύσσός τὸ άκόντιον pilum. III 20, 57 οισσός pilus (sim. III 92, 31. 415, 11). cf. Buecheler, Kl. Schr. III 33; Holder, Alt-Celt. Sprachschatz, s. v.; Immisch, Leipz. Stud. 8, 1885, 324. Brandt.

hystera, -ae f., ύστερα. in codd. DIOSC. scrib. y-, (hi-) et forma vulgaris stera (cf. p. 3164, 11). praeter p. 3164, 2 gr. ubique respondet ύστερα.

i. q. vulva: 1 proprie: DIOSC. 1, 63 p. 79 b 29 tumores -e (M., -es P.). 1, 110 p. 93 b 5 -as purgat mulierum ([gr. 1, 100, 4 κα-θάραίς γυναικῶν άγειν]. 3, 129 p. 430, 16. 4, 177 p. 88, 21). 1, 111 p. 93 b 18 cadentibus -is (1, 123 p. 98 b 15 -i [sic] procadenti. 5, 35 p. 181, 1). 4, 89 p. 49, 20 -am aperit. 2 metaphoric: IREN. 1, 31, 2 Cainacorum conscriptiones, in quibus dissolvere opera -ae adhortantur. -am autem fabricatorem caeli et terrae vocant.

*hystericus, -a (-ē l. 15), -um, ύστερικός. scrib. hy- (MART. MARCELL.), y- (SORAN., DIOSC. ter.), i- (SORAN., DIOSC. ter.), hi- (DIOSC. 1, 50 P. 1, 141) et forma vulgaris (cf. Niedermann, Essais d' étym. 91) ster- (DIOSC. saepe; in eloc. -e pnix [cf. l. 22] SORAN., THEOD. PRISC., CAEL. AVR.). depravatur in (hi-)ct- (MART. 11, 7, 10 [v. l.], PLAC.; nota errorem DIOSC. *infra* l. 35), yp- vel ep- (SORAN.), stor- (DIOSC. 3, 47). nota isteriac-: DIOSC. 1, 35 p. 71 b 25. f. -ē (acc. -ēn) semper fere in eloc. -e pnix (v. l. 22).

1 de mulieribus i. q. vulvae suffocatione laborans (praedic. vel subst.): MART. 11, 7, 11 diceret -am se (11, 71, 1). SORAN. p. 59, 9 apoplecticae ..., -ae. 59, 11. PLAC. med. 5, 41 rec. β facit et ad -as (an ad l. 33?).

2 de rebus i. q. ad vulvam pertinens: de morbis sim.: MARCELL. med. 1, 25 suffocationes, quae de vulva veniunt, quod genus valitudinis Graeci -en (cf. l. 15) pniga vocant (27, 6. SORAN. p. 58, 2 vulvae praefocatio. 59, 3. 16 -ae pnigos. PLAC. med. 2, 1 rec. β -as pnigas id est locorum. THEOD. PRISC. gyn. 7 repentina commotio matricis ..., quam ... -am [-an v. l.] p. appellamus. CAEL. AVR. acut. exc. proem. p. 483 GLOSS. (cf. etiam l. 11). DIOSC. 1, 3 p. 58 a 18 inflationes ... -as hoc est dolorem matricis (3, 1 p. 375, 19. 3, 47 p. 398, 10 stericos). 1, 35 p. 71 b 25 suffocationes (1, 55 p. 76 b 21. cf. 1, 53 p. 76 a 28 offocationes [al.] et l. 23). 1, 47 p. 74 a 14 causas (2, 51 p. 198, 8 c. ani et -is [2, 57 p. 202, 18]. al.). 1, 50 p. 75 a 29 dolores. 1, 113 p. 94 a 21 tumores. 1, 118 p. 97 a 24 reumatismum (cf. 5, 52 p. 188, 9). 2, 86 p. 213, 4 morsus. 4, 52 p. 29, 5 purgationibus. et al. per ellipsin subst. (sc. 'passio' cf. etiam l. 19. 37): DIOSC. 2, 55 p. 198, 27 -is (gr. 2, 75, 2 ύστερικός πνίξι) mulierum prodest (4, 23 p. 19, 11 -is m. recte adhibetur [gr. 4, 23, 2 ύστερικός καὶ ύστερικός falso add. E]). de locis muliebribus: DIOSC. 2, 85 p. 212, 26. f. sg. et n. pl. pro subst. i. q. vulva, loca muliebria (gr. respondet ύστερα): DIOSC. 1, 48 p. 74 b 29 ad plurignes -e (M., -i P.). 1, 141 p. 104 a 11 -a revocat (4, 89 p. 49, 18 cadentibus -is).

hysterologia, acc. -am vel -an (l. 43. 45. 52) f., ύστερολογία. vv. ll. in libris SERV. y- (item CLEDON. cod. Bern.; cf. et l. 43), hi- vel i- (cf. et l. 46. 76). forma vulgaris ster- l. 45. ed. litt. gr. AVG. quae. sept. 7, 18 (ysterologian sim. codd.). de notione (cf. etiam l. 62 sqq.): COMMENT. in Don. gramm. V 328, 18 v. *infra* l. 76. GLOSS. V 100, 8 sterologian posloquium (cf. *infra* l. 76). GLOSS. III Abol. 10 8 isterologia praeposteratio sermonis.

t. t. gramm.: 1 pertinet ad mutatum ordinem sensuum: SACERD. gramm. VI 466, 5 hyperbati species sunt ... parenthesis, -a eqs. (cf. p. 3148, 40). 466, 10 -a vel ysteronproteron est, cum id quod primum esse debet postea ponitur ut (Verg. Aen. 3, 237) 'scuta latentia condunt', id est condunt et latentia faciunt (cf. DIOM. gramm. I 461, 15). 466, 12 inter anastrophe ... et -an hoc est, quod anastrophe (eqs.) ..., -a vero sensuum habet cum verbis praeposterum ordinem ut est Verg. Aen. 4, 6. DON. gramm. IV 401, 6 -a vel hystero-proteron est sententiae cum verbis ordo mutatus ut Verg. Aen. 1, 179 (cf. POMP. gramm. V 309, 8). exempla: SERV. auct. Aen. 2, 11, 4. 33. 11, 191 ecl. 6, 42 p. 73, 10. georg. 1, 267 p. 193, 6 multi -am putant, quia ante est molere quam coquere (seq.: alii non accipiunt hystero-proteron). AVG. v. p. 3148, 77.

2 pertinet ad mutatum ordinem verborum: CLEDON. gramm. V 74, 14 illic Plautus ... -am fecit, quod et in aliis partibus fit a poetis ut Verg. Aen. 5, 663. 77, 15 'pube tenus' quando dicimus, -a est. POMP. gramm. V 270, 11 sqq. v. vol. V 2, 402, 54 sqq. 270, 19 -a id est conversio sermonis. 270, 22 si ... illam praepositionem 'post' postpono per -am. SERV. Aen. 1, 307 discernitur a figura. exempla: SERV. Aen. 1, 388 'adveneris urbem' -a (auct. add.: hoc est ad urbem veneris). 2, 162 hystero-proteron est ..., nam -a unus sermonis est ut 5, 663. 2, 781. 6, 171. 9, 813. 10, 794 'inque ligatus' pro 'inligatusque': et est tmesis cum -a (falso explicat T). 10, 845.

*hystero(n)proteron indecl. n., ύστερον πρότερον. vv. ll. in codd. SERV. auct. y- (cf. et l. 71), hi- et i- (cf. et l. 73). ster-: l. 78. ysteron proteron (cf. et l. 74. 78): SACERD. gramm. VI 466, 10. pro acc.: l. 83 sq. de notione: COMMENT. in Don. gramm. V 328, 15 isteroproteron quasi 'isteron proteron' hoc est 'in extremo primum' ...; aliter, ut in Porfirio legimus, 'isteron' graece 'post' latine sonat. ergo isterologia appellatur hoc est post dictio (cf. *supra* l. 45) vel sermo, subaudiis positus. item -n 'post ante'. nam 'proteron' 'ante' significat. GLOSS. V 100, 9 steron proteron sententia ordine mutata ut (Verg. Aen. 3, 662) eqs.

1 pertinet ad mutatum ordinem sententiae (cf. SACERD. [inde DIOM.] *supra* l. 49. DON. [inde POMP.] l. 54): SERV. Aen. 1, 78 -n in sensu (1, 264 -n in s.; ante enim civitas, post iura conduntur. al.). 1, 179 multi -n putant ...; qui ... se tumentur exemplo (georg. 1, 267; cf. *supra* l. 57) ... et volunt etiam hic -n esse; quod falsum est [Rubenbauer]

(cf. et auct.). 6,723 -n: post hunc enim versum sequi debuit vs. 722. 9,562 est -n (prot(y)steron pars codd.). georg. 1,178 -n posuit. 3,80 al. auct. Aen. 2,184. 9,70 -n ...: 'incendia' ... pro materia, ex qua incendia sequuntur; et videtur eventum posuisse (sim. 10, 140. 314 'haurit' 'ferit' ... putatur -n. georg. 1,309). al. v. ind. Mountford-Schultz. SCHOL. Ter. Bemb. Haut. 430. 2 pertinet ad mutatum ordinem verborum: SERV. Aen. 2,162 v. p. 3164,67. ecl. 6,74.

hystriculus, -a, -um. ab hystrix. GLOSS. II 68,58 (cf. GLOSS. I Philox. HI 21) δασύπρωκτος hystriculus (cf. hirsuticulus [p. 2824,43]).

i. q. spinosus, pilis asper: TERT. pall. 4 p. 934 Oe. Achilles iam -us (ustr- libri) ... adhuc sustinet stolam fundere. ARNOB. nat. 5,25 p. 197,3 in speciem levigari nondum duri atque -i (striculi P) pusionis. translate: HIEB. in Rufin. 1,80 p. 421^B -ae et lividae mentis hominem.

hystrix, -icis f. (m. p. 3166,6), ὕστριξ. ISID. orig. 12,2,35 -x (strix v. l.), animal in Africa erinacei simile, vocatum a stridore spinarum. scrib. hy- PLIN. praeter p. 3166,8, SOL.; i- l. 20. p. 3166,12. 16; strix l. 15. p. 3166,5. 13; alias hi-.

GLOSS. I III Abol. HI 17 histris quadrupes spinosus. Corp. H 108 -x iil (anglos.). GLOSS. ὕστριξ istrix. istrix animal, quod pilos habet acutos. [sic. istrici. M.-L.]

i. q. animal de genere erinaceorum (cf. Steier, RE III A, 1927 sqq.): PLIN. nat. 8,125 -es generat India et Africa spina contectas cute (Mayh.; v. adn. crit.) irenaceorum genere, sed -i longiores aculei et, cum intendit cutem, missiles eqs. (1,8,53 de -e. SOL. 30, 28 -x [strix H] ... erinacei similis spinis tergum hispida eqs. CLAUD. carm. min. 9th. de -e. 9,4 cognitus -x Herculeas adfirmat aves [seq. descriptio figurae et morum]. cf. et p. 3165,15). 29,107 quae de irenaceo dicentur, omnia tanto magis valebunt in -e ([histrici codd.]. 1,29,14-40). 30,123 partus conceptos -um cinis potus continet (1,30,8-53). POL. SILV. nom. anim chron. I p. 543,10 (inter nomina quadrupedum) -x. in comparat.: CALP. ecl. 6,18 alter ... hirsuta spinosior -e (i- G) barbam. PASS. Barth. 7 p. 146,10 daemon Astaroth pennarum adaeque habentem alas spineas sicut -x (strix, stirpex, stirps, stips vv. ll.). i. q. χοιρόγρυλλος (cf. Steier l. l. 1929 et GLOSS. III 120,11 sqq. ὕστριξ melis. taxus. porcus silvaticus): ITALIA deut. 14,7 (Lugd.) non manducabis ... leporem et isticem (χοιρογρύλλιον, Vulg. chyrogryllium), qui rerumigant et ungulam divisam non habent.

deriv.: hystriculus.

Rubenbauer.

THESAVRVS LINGVAE LATINAE

EDITVS AVCTORITATE ET CONSILIO
ACADEMIARVM QVINQVE GERMANICARVM
BEROLINENSIS GOTTINGENSIS LIPSIENSIS
MONACENSIS VINDOBONENSIS

VOLVMEN VI
PARS TERTIA

H

MCMXXXVI—MCMXLII
LIPSIAE IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

Volumine sexto confecto de sociis operis persequendi haec praefamur:

Munus redactoris generalis post Georgium DITTMANN a. MCMXXXVI suscepit Bernhardus REHM.

Tertiam huius voluminis partem vocabula a littera H incipientia continentem ordinaverunt primo Georgius DITTMANN, deinde Henricus HAFFTER, qui etiam postquam in Helvetiam patriam ad aliud munus suscipiendum revertit, plagulas legere et adnotare perseveravit, postea Guilelmus EHLERS, cui in bellum profecto ipse successi. In hac parte conficienda singula vocabula tractantes operas praestiterunt sodales nostri Edvardus BRANDT, Carolus O. BRINK, Vincentius BVLHART, Georgina BVECKHARDT, P. Max. GROTH, Johannes GVNDEL, Thure HASTRVP, Johannes B. HOFMANN, Herta KLEPL, Ericus KOESTERMANN, Hildegarda KORNHARDT, Ernestus KROEKER, Henricus LAVSBERG, Fredericus MEHMEL, Bernhardus REHM, Wolfgangus SCHMID, Rudolfus STARK, Franciscus TIETZE, A. F. WELLS, Julius WOLFF. Notas etymologicas suppeditavit J. B. HOFMANN. In plagulis legendis et adnotandis inde a primis quaternionibus nos adiuverunt Guilelmus HERAEVS(†), qui qua erat comitate et scientia litterarum antiquarum, usque ad obitum dolendum de explicandis locis difficillimis nos docere nobisque consilia dare numquam desiit, Manu LEVMANN, Ernestus LOMMATZSCH, Maximilianus NIEDERMANN, quorum ad numerum in legendis ultimis quaternionibus accesserunt J. SVENNVNG Upsaliensis et Ludovicus CASTIGLIONI Mediolanensis. Quorum curis indefessis hoc potissimum loco gratias agimus.

Maximam vero gratiam debemus fautoribus, quorum auxilio effectum est, ut etiam inter horum temporum discrimina opus inceptum continuari posset. Quorum nomina in tabula sequenti inscripta sunt.

Monachii mense Maio a. MCMXLII.

Joh. RVBENBAVER.

AD CONFICIENDAM VOLVMINIS SEXTI PARTEM
TERTIAM LIBERALISSIME AVXILIA PRAESTITERVNT:

NOSTRATES

ACADEMIAE LITTERARVM BEROLINENSIS GOTTINGENSIS HEIDELBERGENSIS LIPSIENSIS MONA-
CENSIS VINDOBONENSIS

SOCIETAS QVAE APPELLATVR "DEUTSCHE FORSCHUNGSGEMEINSCHAFT"

MINISTERIVM CVRAM GERENS STVDIORVM LIBERALIVM TAM GERANIAE QVAM BORVSSIAE

MINISTERIA STVDIORVM LIBERALIVM BADENSE BAVARICVM VIRTEMBERGENSE

ORDO AMPLISSIMVS CVRATORVM LITTERARVM STVDIORVMQVE LIBERALIVM HAMBVRGENSIS

SOCIETAS OPES IN STVDIA LITTERARVM COLLATAS ADMINISTRANS HAMBVRGENSIS

AMERICANI

MRS. J. M. WVLFING CIVIS VRBIS QVAE APPELLATVR ST. LOVIS CVM COGNATIS
AFFINIBVSQVE IN EADEM VRBE HABITANTIBVS MISS ANNIE GUYE MRS. H. RIESENBERG
MRS. E. TAVENNER PROF. E. TAVENNER PER ANNOS MCMXXXIV-MCMXXXIX

† MR. A. J. WALTER CIVIS VRBIS QVAE APPELLATVR ST. LOVIS PER ANNOS MCMXXXIV-MCMXXXVIII
CVRATORES FVNDATIONIS ROCKEFELLERANAE PER ANNOS MCMXXXIV-MCMXXXVII

THE HONORABLE CHARLES NAGEL CIVIS VRBIS QVAE APPELLATVR ST. LOVIS PER ANNOS
MCMXXXVI-MCMXXXIX

PROF. MARGARET B. WILSON CIVIS VRBIS QVAE APPELLATVR WASHINGTON
ANNIS MCMXXXVI/MCMXXXVII

HELVETII

EX AERARIO PVBLICO EROGAVERVNT STIPENDIA DANDA OPERIS NOSTRI SOCIIS HELVE-
TICIS PER ANNOS MCMXXXIV-MCMXLII

QVORVM OMNIVM NOMINA GRATO ANIMO
PROSEQVVNTVR QVI ACADEMIARVM IVSSV OPERI PRAESVNT

Zuschriften an den Thesaurus Linguae Latinae

wolle man richten nach

(13b) München 2, Arcisstraße 8^{III}

Bei Anfragen Rückporto erbeten, bei Besuchen vorherige Anmeldung erwünscht